MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

A BEATO LEONE MAGNO USQUE AD S.D.N. BENEDICTUM XIV.

OPUS ABSOLUTISSIMUM,

LAERTII CHERUBINI, Præstantissimi Jurisconsulti Romani, à D. ANGELO MARIA CHERUBINO Monacho Cassinensi, deinde à R. R. P. P. ANGELO A LANTUSCA & JOANNE PAULO A ROMA, Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ, ac tandem eorum cura & studio qui recentiorum Pontificum Constitutiones hactenus promulgatas collegerunt, illustratum & auctum.

EDITIO NOVISSIMA.

Accedunt, prout in Editione Romana, Vitæ omnium Pontificum, Appendices insuper suis locis restituti.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS;

TOMUS QUINTUS.

URBANI VIII. Reliquas, *deinde* INNOCENTII X. Constit. *complectens*;

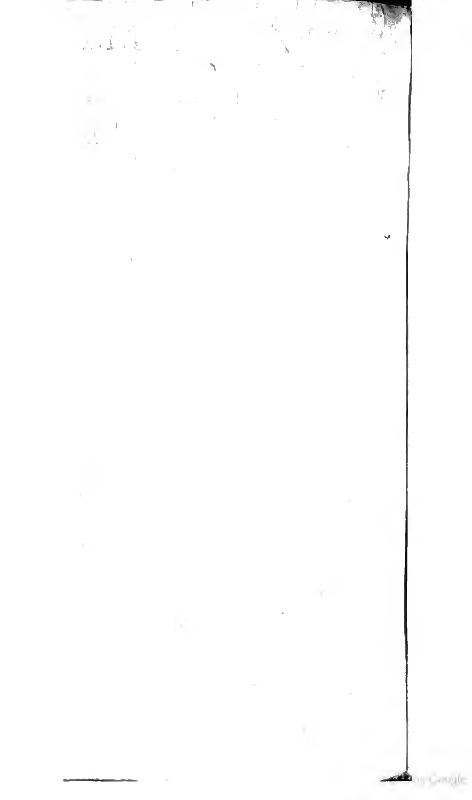
Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliop. & Typograph.

MDCCXLII.

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS;

AMPLISSIMO PRINCIPI

AC EMINENTISSIMO ET REVERENDISSIMO DOMINO

PAULUTIO ALTERIO

S. R. E. CARDINALI CAMERARIO,

ET

S. D. N. CLEMENTIS X.

NEPOTI MERITISSIMO.

FR. JOANNES PAULUS ROMANUS, Strictioris Observantiæ S. Francisci, Felicitatem.

EGES humanas in duas distribui classes Pontificum, & Cæsarum in se placita continentes optimè nosti, EMINENTISSIME PRINCEPS, qui per utriusque Juris vehiculum ad Purpuratum Ecclesiasticarum Dignitatum culmen evectus pervigil Justitiæ Vindex, optimis Legibus, & Institutis populos moderaris, & Orbem, & Juris, & æqui retinentissimus sua cuique, quem imperio temperas, tribuis. Ast quia amplitudo Pontificiæ Majestatis, etsi plurimis modis humano generi innotescit, constitutione tamen diplomatum suam propriè auctoritatem ostendit, & tuetur. Idcircò ego Religioso alioquin Habitu, & Claustro sepositus insectans vestigia eorum, qui laudabiliter Sanctiones Canonicas jam dudùm in quatuor peculiaria volumina digesserunt,

runt, ut cæteræ superstites, quæ ad hæc usque nostra tempora vagantur faci.
posteritatis usui se præbeant, in duos alios Tomos ex postremis Pontificum
stitutionibus collectos, Quinto, & Sexto, inscriptos, cum Indicibus, tanquam
diæ Minervæ peplo, & emblemate annexis fructus operis Religiosi TIBI
re non erubesco, qui Sacro Regio Capiti, & Christi Vicario proximus, Fidei
Catholicæ, Dictionisque Pontificiæ Achilles, & Propugnator maximoperè va.
nedum protegere: quinimò emicantissimis Gentilitiorum Syderum fulgoribus illu.
re, EMINENTIÆ TUÆ erit illos agnoscere, tanquam ad TE spectan.
qui tantùm Dignitatis culmen labore substentas, & vigilantia, itaut in hoc
elloso Ecclesiæ pelago, & difficillimis hisce temporibus Providentiæ TUÆ su
em populum inopia non periisse. Nonne Vigilantiæ TUÆ testimonium per.
nt Illustrissimorum Apostolicæ Cameræ Clericorum Cœtus, cui feliciter adscrip.
. Auditoris Generalis subindè ejusdem Apostolicæ Cameræ pondus, quo integr.
functus, Episcopalis priùs apex Montis Falisci, ad quem zelo Divin
us elatus, & mox non solùm Sedes Archiepiscopalis Ravennæ, quam suprem
sente Flamine, sortitus, Pontificalisque dictio, cui Vicarius delegatus, verùm
n S. R. E. Camerarii Officium, ad quod omnium plausu assumptus, omnia,
tam, quæ antea TUUM probavere, modo probant ingenium. Augustum
alis TUÆ Purpuræ Patrocinium huic Volumini humillimè flagito, & ipsius
is argumentum, quo Summorum Pontificum leges, & Jura complectuntur pa.
i auspicia Principis sibi vindicat, inter quos quantoperè fulgeas brevis epistola
includere nequeunt, cum nulla satis, vel profusissima historia complecti pro
itate possit. Æquitatis leges patrocinium TUÆ Purpuræ ambiunt, & qua
nio præclarissimus, & sapientia præter cæteras disciplinas complexus animo es,
prisci sapientes ad rectè temperandas Respublicas decreverunt. Quod si Pin.
is dixit Principes animatas esse mortalium leges, quo nomine appellabimus TE,
Principum ipsorum legem, normam, & ideam TE exhibes? Perperam igitur
laborasse existimarem si alium hisce meis lucubrationibus adoptassem Patronum,
n TE Cardinalis ALTERI, cujus Familiæ antiquitatem venerandam, No.
atem spectabilem, Illustrium Heroum numerum propemodum innumerum, Ata.
m seriem celeberrimam Romana ingenuitas semper agnovit. Jure igitur merito
titutiones, quæ à Justitia, & Pietatis Sacrario prodeunt ad tantum Patro.
, & Tutelarem, veluti ad proprium centrum se sistunt. Vale, & ad sæculo
dium diutissimè impera, atque hoc qualecumque mei devinctissimi Vectigal obse.
humanissimo TUO vultu dignare.

LECTORI BENEVOLO, ET STUDIOSO.

ULLARII ROMANI perinsigne opus, adeò laboriosè, diligenter ac sapienter plurimorum annorum intervallo collectum, concinnatumque, & in *Tomos tres* à LAERTIO CHERUBINO dissectum, *Quarti* autem editione à Patre D. ANGELO MARIA Monacho Cassinensi, & dicti LAERTII filio adauctum juxta temporum Chronologiam, publicoque Juri prælo traditum, tàm Ecclesiasticis, quàm Sæcularibus personis in universa Republica Christiana maximam semper attulit utilitatem, potissimum verò regiminibus, sivè spiritualibus, sivè politicis addictis, qui leges, sanctiones, literas, seù diplomata Summorum Pontificum præ manibus habere necessariò tenentur. Hinc meritò ipsum continuare (*D. Zenobio Masotto* Typographiæ Cameralis Præfecto instante, & ut publicæ utilitati prosit, expensas haud exiguas amplectente) multa cura ac sollicitudine studuit P. ANGELUS A LANTUSCA hujus Romanæ Provinciæ Reformatæ Ordinis Minorum Alumnus. Verum ipso morte prævento, reque imperfecta remanente, ego ipse conatus sum illud amplecti, ac prosequi, ne commune bonum, tam peculiari munere privaretur, & Deo juvante absolvi nullo parcens labori, nihil relinquens industriæ, ac diligentiæ, ut hæc duo alia subsequentia Volumina, quæ *Quintus*, & *Sextus Tomus* conscribuntur in ordine ad prædicta, antecedentibus correspondeant. Tantam molem Apostolicarum Constitutionum (quibus veluti divinis oraculis Pontificia jura, imo Juris prudentia, & ipsæ leges civiles, nedum sacri Canones, Patres, & Concilia, quin & Romana fides nituntur) in præsenti catalogo quinque Summi Pontifices firmiter regunt videlicet *Urbanus VIII.*, *Innocentius X.*, *Alexander VII.*, *Clemens IX.*, & *Clemens X.*, qui nunc summa quiete, & tranquillitate in Sede Petri eminet, quem Deus diutius incolumem servet. Fruere ergo (benevole, ac studiose Lector) hisce paginis, quoniam in ipsis nihil reperies, quod censuræ tuæ subjaceat, animumque molestet, ac turbet, sed totum id habes, quod venereris, quodque fortè tantoperè, & ipse optaveras, ut cunctis proficuum, & necessarium.

OPUS *Bullarii Romani in Quintum*, *& Sextum Tomum* per Patrem JOANNEM PAULUM A ROMA, Ordinis S. P. nostri Francisci, nostræque Provinciæ Romanæ Reformatæ novissimè collectum, & compilatum, ac copiosis Summariis, Scholiis, & Indicibus refertum, & perornatum in lucem publicæ utilitati emitti, & typis mandari posse nos infrascripti Theologi adhoc specialiter deputati fidem facimus, & attestamur. Datum Romæ in nostro Conventu S. Francisci Transtyberim die 2. Januarii 1672.

Fr. ALEXIUS A MARINO, Provinciæ Romanæ Reformatæ Minister Provincialis.

Fr. MARCELLINUS, Romanus, Conventus S. Francisci Guardianus.

FR. FRANCISCUS MARIA RHINI DE POLITIO, *totius Ordinis Fratrum Minorum Seraphici Patris nostri S. Francisci Minister Generalis, & Servus.* Dilecto Nobis plurimum in Christo Patri Fratri JOANNI PAULO ROMANO Theologo, Provinciæ nostræ Reformatæ Romanæ salutem in Domino sempiternam.

Cum juxtà Apostolicas, & Ordinis nostri Constitutiones revisi, & approbati fuerint à Theologis nostræ Religionis duo Tomi *Bullarii Romani* à te collecti, scilicet *Quintus*, & *Sextus*, harum nostrarum vigore cum salutaris obedientiæ merito facultatem tibi facimus, quatenus, servatis servandis, illos typis mandare possis, & valeas. Datum Romæ ex Aracœli die 29. Januarii 1672.

Fr. FRANCISCUS MARIA RHINI DE POLITIO,
Minister Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

De mandato Sua Reverendiss. Paternitatis,

Fr. PIUS A PLACENTIA, Secret. Ordinis.

I N D E X

ORUM ROMANORUM PONTIFICUM,

uorum Conſtitutiones juxta temporum ſeriem in Quinto Tomo continentur.

Si videbitur Reverendiſſ. Patri Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolici.
I. de Angelis Archiep. Urbin. Viceſg.

Fr. Hyacinthus Libellus Sacri Palatii Apoſt. Magiſter.

2-45 Tomo. V

INDEX

Initiorum omnium, & quarumcumque Constitutionum, quæ in hoc Opere continentur.

A

C

D

Domini

INDEX INITIORUM CONSTITUTIONUM.

INDEX.

tum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum juxtà seriem Annorum Pontificum, qui in hoc opere habentur.

54. Hu.

224. Pro-

x Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem INNOCENTII PAPÆ X. juxtà seriem annorum.

:x Initiorum quarumcumque Conftitutionum, ac Rubricarum earumdem ALEXANDRI VII. juxtà feriem annorum.

Anno Primo.

Anno Secundo.

Anno Tertio.

36. Pia

rum Regularium S. Salvatoris Procurationi Generali ejusdem Congregationis omninò ac appliari debeantur. *ibid.*

129. Alias pro parte, &c. Confirmatio Brevium super divisione Provinciæ S. Joannis Baptistæ, erectionisque Provinciæ Beati Petri de Alcantara. 157

130. Ratio justitiæ, &c. Breve quo conceditur Procuratoribus, & Commissariis Generalibus Curiæ Ordinis Minorum de Observantia, & Reformatorum Sancti Francisci Cismontanæ Familiæ votum perpetuum in propriis Provinciis. 176

131. Alias emanavit, &c. Confirmat Decretum Sac. C. sacrorum Rituum, nempè Clericos Religionis Ministrantium infirmis in quibusvis actibus & functionibus tam publicis, quam privatis, Laicis, etiam antiquioris professionis, præferendos esse. 177

132. Alias pro parte, &c. Confirmat Constitutionem Capituli Generalis Fratrum Congregationis Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum circà renunciationem officiorum Commendatorum, & Rectorum Collegiorum ipsius Congregationis. *ibid.*

133. Ad Pastoralis &c. Bulla confirmationis Decretorum Capituli Generalis Hoscensis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. 178

134. Debitum Pastoralis &c. Constitutio super regimine Superiorum Societ. Jesu. 189

135. Pastoralis officii &c. Quod laici, seu Conversi Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ord. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum quartum, ultra tria solita, votum addant de non transeundo ad statum Clericalem, & ad ordines sacros. 191

136. Creditæ nobis &c. Quod electiones Guardianorum, Prominstrorum, & Custodum in Familia Ultramontana Ordinis Sancti Francisci de Observantia per suffragia secreta fiant, & in paritate suffragiorum Præsidens votum decisivum habeat. 192

137. Cum sicut &c. Quod Clericis Congregationis Gallicanæ Fratrum Reformatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum non competit jus suffragandi, nec laicis in quocumque negotio. 193

Anno Nono.

138. Cum nos alias &c. Declaratio mentis super solutione decimarum per pensionarios facienda. 193

139. Fortissimos Christi &c. Breve Beatificationis Petri de Arbues Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, primi Inquisitoris in Regno Aragoniæ. 195

140. Creditæ nobis &c. Decernit, & declarat quod Fratres universi, & singuli Ordinis Prædicatorum ubique terrarum, priusquam ad Sac. Ordines ascendant, ætatem ad tales ordines suscipiendos explevisse debeant, juxtà Concilii Tridentini Decreta. 196

141. Cum sicut &c. Indulgentia plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Societatis Jesu in festis SS. Ignatii, ac Francisci Xaverii, confessis, ac communione refectis. 197

142. Alias pro parte, &c. Prohibet fundationes Conventuum in Familia Ultramontana Ordinis Minorum de Observantia intra spatium quatuor, vel quinque leucarum à jam erectis. *ibidem*

143. Sacrosancti &c. Super electione Provincialium Indiarum Ordinis Prædicatorum, ac confirmatione eorumdem à Magistro Generali. 198

144. Nomine dilectorum &c. Quod officium Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum in Domo S. Laurentii in Lucina de Urbe durare debeat in perpetuum cum facultate tamen Capitulo Generali eligendi alium si expedire videbitur. 200

145. Emanavit nuper &c. Super concordia facta inter Procuratores Generales Ord. SS. Trinit. Redemptionis Captivorum, & Ordinis B. Mariæ de Mercede. 201

146. Exponi nobis &c. Confirmat Decreta pro Limana Provincia in Indiis Ord. B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. 202

147. Speculatores Domus &c. Super observatione Indicis librorum prohibitorum noviter impressi. 203

148. Nuper pro &c. Eximit Fratres, & Conventus Tertii Ordinis S. Francisci in Castellæ, Galiciæ, & Legionis Regnis degentes, ab omni jurisdictione Ministri Provincialis Minorum de Observantia S. Jacobi. 204

Anno Decimo.

149. In supremo &c. Quod non liceat Fratribus Minorum de Observantia S. Francisci commorantibus Tolosæ inducere novum Rosarium sub tit. Seraphici: nec facere Processionem Confraternitatis Conceptionis prima Dominica cujuslibet mensis, nec tabellam exponere in qua B. Virgo det Rosarium Sanctis Francisco, & Claræ. *pag.* 205

150. Alias pro parte &c. Confirmat Decretum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium pro erectione Conventus Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum in Oppido Piscinæ, Marsicanen. Diœc. 206

151. Commissi Nobis &c. Quod festum S. Dominici celebretur de præcepto in toto Regno Neapolitano, tamquam de Patrono cum octava. *ibidem*

152. Militantis Ecclesiæ &c. Decernit, & statuit quod deinceps in Indiarum partibus Priores Parochorum Ordinis Prædicatorum non ab ipsismet Parochis, sed à singularum Provinciarum Provincialibus per vota secreta, duodecim ad minus canonice eligantur. 207

153. Fœlici sacrarum &c. Constitutio determinans quomodo, & quando, liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque confessoribus ingredi septa Monasterii, & propè illud commorari. 208

154. Pastoralis officii &c. Quod Fratres Capuccini Ordinis Minorum S. Francisci transeuntes ad aliam Religionem non possint permanere in eadem Provincia, in qua emiserunt professionem. 209

155. Nuper pro parte &c. Confirmat Decretum Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium scilicet quod in controversia inter Provincias S. Joannis Baptistæ, & B. Petri de Alcantara Fratrum Discalceatorum S. Francisci circa possessionem Conventus Murciæ, præfata Provincia S. Joannis Baptistæ non sit amplius audienda. 210

156. Cum sicut &c. Confirmat Decretum Dietæ Generalis Congregationis Monachorum Reformatorum S. Bernardi Ordinis Cistercien. pro translatione Professorii à Monasterio S. Pudentianæ de Urbe ad Monasterium S. Bernardi eorumdem, Urbis. 211

157. Regiminis Apostolici &c. Exhibet formulam subscribendam ab omnibus Ecclesiasticis in Regnis Galliæ pro confutatione quinque propositionum Cornelii Jansenii. *ibid.*

Anno Undecimo.

158. Cum ad aures &c. Prohibet duos libros, nempè Censura sacræ facultatis Theologiæ Parisien. & Amadei Guimenii Lomarensis. 212

159. Exponi nobis, &c. Concedit facultatem Congregationi Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti alienandi bona stabilia usque ad summam centum sexaginta duorum millium oongentorum novem scutorum, pro liberatione Monasteriorum ab ære alieno. 213

160. Exponi nobis, &c. Confirmat Decretum Dietæ generalis Fratrum Congregationis S. Hieronymi Jesuatorum nuncupat. pro sustentatione Procuratoris Generalis, pro tempore. 214

161. Exponi nobis, &c. Extensio, & communicatio Privilegiorum Fratrum Discalceatorum in Hispania Ord. S. Francisci ad omnes Provincias Discalceatorum Indiarum. 215

162. In supremo, &c. Transactio inter Vicarium generalem Bergomen. & Fratres Minimos Sancti Francisci de Paula pro receptione Conventus B. Mariæ omniumque Sanctorum de Galgaria nuncupatorum. 216

163. Pastoralis officii, &c. Quod nulli ex Fratribus Reformatis Sancti Francisci Provinciæ Romanæ competit Jus præcedendi, sive honorarioris loci, nisi Superioribus actualibus, & ex generalibus. 217

164. Alias emanarunt, &c. Decernit quod deinceps Capitulum generale Congregationis Eremitarum Camaldulen. de biennio in biennium, & Dieta anno post celebrationem Capituli hujusmodi respectivè celebrari debeant. 218

165. Ex injuncto, &c. Quod Fratres Trinitarii Redemptionis Captivorum non possint uti Cappanigra. 220

166. Ecclesia Catholica, &c. Bulla, sive litteræ Decretales Canonizationis Sancti Francisci de Sales Episcopi Gebennensis. 221

lex Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem CLEMENTIS PAPÆ X. juxtà seriem annorum.

37. Quod

Index Initiorum quarumcumque Constitutionum, ac Rubricarum earumdem CLEMENTIS PAPÆ X. juxtà seriem annorum.

Anno Primo.

30. Cum

INDEX CONSTITUTIONUM ET RUBRICARUM.

BULLA-

BULLARIUM ROMANUM,

TOMUS QUINTUS,

URBANUS OCTAVUS

PONT. CCXXXIX.

ANNO DOMINI MDCXXIII.

ANNO 1623.

URBANUS OCTAVUS Florentinus, Maphæus anteà dictus, Antonii Barberini filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis tit. S. Onuphrii; Romæ die sexta Augusti Summus Pontifex pronunciatus, Anno Domini 1623. & die 29. Septembris ejusdem anni coronatus. Creavit Cardinales 72. Obiit die 29. Julii 1644. Et propè Sedem Principis Apost. ejusdem Basilicæ requiescit. Vacavit Sedes mensem unum, dies 17.

ANNO 1623.

I.

Canonizatio S. Philippi Nerii Congregationis Clericorum Sæcularium Oratorii Fundatoris.

Hunc Philippum Gregor. XV. retulerat in Sanctorum Confessorum numerum, unà cum SS. Isidoro, Ignatio, Francisco Confessoribus, ac Theresia Virgine, sed morte præventus, Bullam desuper expedire non potuit, & ideo hic Pont. modo illam expedivit.

Iste Sanctus, dum viveret, erexit Congregationem enunciatam in rubr. quam posteà approbavit Greg. 13. ut videre est in sua Const. 101. *Copiosus*, tom. 2. ubi omnia ad eam spectantia adnotavit.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

RATIONI congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentiâ processerunt, licèt ejus superveniente obitu Literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

Deus quotidie in terris suscitat Sanctos.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Greg. Papa XV. Prædecessor noster piè præmeditatus, quòd supremus ille, & diligens Pater familias, qui ab origine mundi plantavit vineam suam, universalem scilicet Ecclesiam in eam quotidiè non desinat mittere operarios, quorum assiduitate culturæ illa vepribus expurgata fructum afferat, vel centesimum, vel sexagesimum, vel trigesimum, quoque antè Incarnationem Verbi misit in eam Patriarchas, & Prophetas, virosque sanctissimos, qui portaverunt pondus diei, & æstus, post assumptam verò humanitatis nostræ substantiam venit vocare novissimos, sanctos videlicet Apostolos, qui vineam hanc, & fidei fervore, & prædicationis verbo, per universum propagarunt orbem, iisque adjunxit non solum fortissimorum Martyrum exercitus, qui effuso sanguine illam irrigarunt uberrimè, sed etiam Confessorum laudabilem numerum, quorum sanctitatis exemplo hæc vinea ubique terrarum odorem afflat suavissimum.

Et his temporibus Philippum Nerium Sanctorum cœtui Greg. XV. addere intendit.

§. 2. Inter quos paucis antè annis sanctimoniam redolere satis constiterat Beatum Philippum Nerium, Congregationis Oratorii Fundatorem, cujus, & vitæ puritas, & omnium virtutum congeries, & miraculorum gloria plurimum elucebat, ipsius Beati Philippi Catalogo Sanctorum adscriptioni decrevit intendere.

Formatur processus super ipsius sanctitatem.

§. 3. Cùmque jam ab ipso die, quo dictus Beatus Philippus obdormiverat in Domino fama sanctitatis, & miraculorum ejus adeo crevisset, ut statim dignus Canonizatione acclamaretur, & multi viri graves de illa promovenda cogitassent, & apud piæ memoriæ Clementem Octavum etiam Prædecessorem Nostrum desuper egissent, & ejusdem Clementis Prædecessoris auctoritate vivæ vocis oraculo concessa, statim eodem ipsius Beati Philippi obitus anno, in Urbe, & extra eam fuissent receptæ informationes, & facti processus super illius virtutibus, sanctitate, & miraculis.

Fiunt instantiæ super Canonizatione.

§. 4. Et successivè coram similis recordationis Paulo Quinto pariter Prædecessore Nostro, pro eadem canonizatione charissimus in Christo filius Noster Ludovicus Franciæ, & Navarræ Rex Christianissimus, & Charissima etiam in Christo Filia Nostra Maria, ejusdem Ludovici Regis mater, ac Dilecti Filii nobiles viri Senatus Populusque Romanus, & Maximilianus utriusque Bavariæ, nec non Carolus Gonzaga Nivernensium, & dum in humanis agerent, Ferdinandus Primus, & post ejus obitum Cosmus Secundus Magni Hetruriæ eis subjectæ Duces, & Dilectæ in Christo Filiæ nobiles mulieres Christina Cosmi mater, & Catharina Caroli præfati uxor, ac etiam Dilecti Filii Presbyteri dictæ Congregationis institissent.

§. 5. Et Paulus Prædecessor prædictus Venerabilibus Fratribus Nostris, tunc suis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, super Sacris Ritibus deputatis per suas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper expeditas Literas commisisset, ut inquirerent in genere prius, ac deinde in specie super fama Sanctitatis, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi formarent juris ordine servato processum.

§. 6. Eoque diligentissimè peracto, & factâ, per bon. mem. Dominicum ejusdem S.R.E. Cardinalem Pinellum nuncupatum, relatione, ex processu videlicet in genere facto, plenè constare de fama sanctitatis, & miraculorum dicti Beati Philippi, ac devenire meritò posse ad inquisitionem in specie.

§. 7. Dictus Paulus Prædecessor, bonæ memoriæ Francisco Peniæ Rotæ Decano, & Horatio Lancellotto, ipsoque Horatio promoto ad Cardinalatus honorem, Alexandro Ludovisio, tunc in minoribus constituto, qui deinde ad Summi Apostolatus apicem assumptus, Gregorius XV. prædictus fuit nuncupatus, ac Venerabili Fratri Nostro Dionysio de Marquemont Ecclesiæ Lugdunensi postmodum præfecto, omnibus causarum Palatii Apostolici tunc Auditoribus, ut conjunctim, vel saltem duo eorum procedentes, inquisitiones, & probationes hujusmodi facerent, factasque referrent, demandasset.

§. 8. Dictique Auditores Commissarii injuncto sibi officio, diligenter perfuncti, totius negotii seriem in scriptis eidem Paulo Prædecessori retulissent.

§. 9. Et dictus Paulus Prædecessor relationem, ut præfertur, factam unà cum iteratis instantiis, ac precibus dictorum Principum, & Presbyterorum dictæ Congregationis Oratorii, ad prædictos Cardinales, ut præfertur, deputatos remisisset, ac omnibus per bonæ mem. Robertum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Bellarminum nuncupatum, ad id specialiter electum examinatis, & relatis in octo Congregationibus, diversis temporibus habitis, de validitate processuum in specie factorum, tam in dicta Urbe, quàm extra eam, & de Fide, Spe, Charitate, Virginitate, de Prophetia, aliisque donis, & virtutibus, de fama sanctitatis, & miraculis quamplurimis tum in vita, tum post obitum dicti Beati Philippi plenè constare, servatis servandis conclusum, & decretum extitisset.

§. 10. Idem Paulus Prædecessor, ut in illius honorem tamquam de Confessore non Pontifice Missa celebrari, & officium recitari in Ecclesia Beatiss. Virginis Mariæ, & S. Gregorii in Vallicella de Urbe licitè posset, indulsit, & successivè indultum hujusmodi ad alias ejusdem Instituti Congregationes in aliis Ecclesiis extra Urbem canonicè erectas extendit.

§. 11. Dictoque Paulo Prædecessore viam universæ carnis ingresso, prædictus Gregorius Prædecessor, qui illi in Apostolatus ministerio successit, Beati Viri sanctitatem (quippe qui virtutum illius excellentiam in minoribus, ut præfertur, constitutus, benè noverat) veneratus, & Christi fidelium devotione, precibusque dictorum Principum instantius quàm unquam repetitis permotus, negotium Canonizationis illius perficiendum constituit.

§. 12. Et ad hunc effectum prædictis Cardinalibus dictæ Congregationis Sacror. Rituum mandavit, ut prædictos processus omni qua decebat diligentia, rursus inspicerent, & universam causam sibi referrent.

Rit. Congreg.

§. 13. Qui quidem Cardinales dictum Robertum Cardinalem denuò elegerunt, eoque ab humanis exempto, Dilectum Filium Nostrum tunc ejusdem Gregorii Prædecessoris, Petrum Paulum ejusdem S. R. E. Card. Crescentium nuncupatum, in ejus locum subrogarunt, & negotio exactissimè discusso, ac diligentissimè examinato servatis similiter servandis, unanimiter congregati censuerunt plenissimè constare tam de validitate processuum, quàm de vitæ sanctitate, virtutibus, & miraculis, tum in vita, tum post mortem dicti Beati Philippi, ita ut si dicto Gregorio Prædecessori videretur posset dictus Beatus Philippus in Sanctorum numerum adscribi. Judicant eum fore canonizandum.

§. 14. Cùmque nihil jam superesset ulterius idem Gregorius Prædecessor voluit in Consistorio suo secreto de his omnibus relationem fieri, & Venerabilis Frater Noster, tunc suus, Franciscus Maria Episcopus Ostiensis, tunc Portuensis, & Cardinalis à Monte nuncupatus, suo, & aliorum dictæ Sacror. Rituum Congregationis Card. nomine summam processus exposuit, & ex rebus ab ipso Beato Philippo præclarè gestis selegit nonnullas, quas disertis planè verbis enarravit, ac se, cæterosque dictæ Congregationis Sacrorum Rituum Card. censuisse asseruit, dictum Beatum Philippum, si ipsi Gregorio Prædecessori visum foret, Sanctorum Catalogo aggregari posse, in quorum sententiam reliqui omnes Cardinales in dicto Consistorio tunc assistentes, de quorum numero Nos quoque tunc eramus, suo quisque suffragio ex ordine devenerunt. Fit relatio in Consist. secreto.

§. 15. Et successivè idem Gregorius Prædecessor ex antiquo Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, tunc suorum, instituto publico Consistorio, in quo præter dictos Card. etiam Venerabiles Fratres Nostri Patriarchæ, Archiepisc. Episcopi, ac alii Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorii Prædecessoris familiares Dilecti Filii convenerunt, convocato, Dilectus Filius Magister Joannes Baptista Spada junior, Aulæ Consistorialis Advocatus, de vita, virtutibus, & miraculis dicti Beati Philippi dixit, & nomine prædictorum Principum illius Canonizationem suppliciter petiit. Quibus auditis, dictus Gregorius Prædecessor respondit, se precibus libenter assentire. In alio Consistor. confirmatur.

§. 16. Sed quoniam non audebat Sancta Sedes librum æternæ vitæ perscrutari, nisi Spiritu Sancto aperiente, velle se diutius immorari, ac maturius procedere, & propterea omnes in Domino rogavit, ut secum una orationibus, jejuniis, ac eleemosynis divinæ voluntatis arbitrium explorarent. Implorant arbitrium divinæ voluntatis.

§. 17. Demum verò Consistorio, quod semipublicum vocant, indicto, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ Notarii, & causarum dicti Palatii Auditores Dilecti Filii interfuerunt omnes Beatum Virum Canonizandum esse publicis suffragiis judicarunt, quorum unanimi consensu audito, ipse Gregorius Prædecessor aperiens os suum in benedictione, gratias egit divinæ clementiæ, quod tantam contulisset gratiam servo suo. In alio Consist. concluditur Canonizatio.

§. 18. Statuitque illum inter Sanctos referre unà cum Beatis Isidoro Agricola, & Ignatio Loyola, ac Francisco Xaverio, necnon Teresia: de cujus quidem Beati Viri Philippi origine, vita, Decernitque illum canonizare cum aliis 4. Beatis.

vir-

virtutum donis, & miraculis aliqua ex multis in processu deductis recensenda duxit.

Recensentur nonnulla de ejus vita miracula.

§. 19. Est igitur natus Beatus Philippus Florentiæ, millesimo quingentesimo decimo-quinto salutis anno, sedente Leone X. Pontifice Maximo, & in Ecclesiâ S. Joannis Baptistæ Baptismali fonte ablutus. Franciscum Nerium, & Lucretiam Solidiam honestissimæ vitæ, atque probatæ integritatis habuit; à quibus adhuc puerulus, optimis moribus imbutus, ab ipsâ ineunte ætate ob præclaram, quam præferebat naturæ indolem, non modo aliorum animos in sui rapiebat amorem, ut Philippus bonus appellaretur, sed divinâ in omnibus juvante gratiâ, videretur de se magnum aliquid præponere.

Delapsus præceps in cellam vinariam, liberatur.

§. 20. Non octo annos natus, unà cum asello, quem conscenderat, in cellam vinariam præceps delapsus, atque jumenti onere oppressus, ingenti admiratione, qui mortuus credebatur, extractus est vivus, & incolumis.

§. 21. Ubi verò ad annum pervenit ætatis decimum octavum, missus est à Patre ad Oppidum S. Germani, ut ibi apud Patruum, opibus abundantem, mercaturam exerceret: qui adolescentis optimi lætificatus adventu, ipsum brevi propter ejus probitatem in hæreditatem vocare constituit.

§. 22. At verò Philippus cœlestium desiderio in dies ardentior, Patrui gratiâ, & benevolentiâ sibi timere cœpit, donec duobus annis transactis, mercaturæ nobilioris avidus, contemptâ viginti millium aureorum hæreditate ab illo oblatâ, Romam inde se contulit: ubi opportunum, & aptum ad solida virtutum officia nactus locum, pietatis operibus, Philosophiæ, ac Theologiæ studium adjunxit.

§. 23. Et interim arctam vitæ viam ingressus, humi plerumque cubare, tenui victu, atque assiduo jejunio delectari, & aliquando per triduum ab omni cibo abstinere, septem præcipuas Urbis Ecclesias obire, & in Cœmeterio Callisti nuncupato, in oratione pernoctare sæpè consuevit.

Mirabilem habebat palpitationem cordis.

§. 24. Ac vix annum ætatis suæ vigesimum nonum attigerat, cùm inter alia divinitùs accepta dona, planè mirabilis cordis palpitatio fuit, ac fractura costarum: quæ publico Medicorum testimonio præter naturæ ordinem obtigit, quasi mentis dilatato sinu, etiam caro dilataretur, & exultaret in Deum vivum.

§. 25. Et ad animarum propterea subsidium se multò magis vocari sentiens, de solitariæ vitæ severitate divino nutu remittere cœpit, atque inter cujusque conditionis homines eâ mente versari, ut publicis adhortationibus, & privatis colloquiis Christo Domino quamplurimos lucraretur, nullo incommodo, nullo penitùs devitato labore.

§. 26. Eodemque ferè tempore, quo Sanctissimæ Trinitatis Confraternitas ad Peregrinorum, & Convalescentium commoditatem ipsius consilio, atque opera fuit instituta, cùm unoquoque mense quadraginta horarum supplicatio decreta esset, ipse totas penè noctes deducebat insomnes, & Confratres ad orationem hortabatur, & exemplo mirificè incitabat.

§. 27. Cùm verò ad trigesimum sextum annum pervenisset, Confessarii jussu Sacerdos factus, & audiendis fidelium confessionibus præfectus, in ædibus Sancti Hieronymi de Charitate nuncupati habitavit.

§. 28. In cujus Ecclesia ad Sacramentorum frequentiam, & ad dandam scientiam salutis semper intentus, in proprio etiam cubiculo piâ de divinis collocutione illos erudiebat, qui ejus se disciplinæ tradiderant.

Pro obtinendo martyrio Indias adire cupiebat.

§. 29. Et in hoc ipso suorum progressu attendit animum Indias adeundi, ad vineam Domini excolendam, & fructus uberiores etiam profuso sanguine reportandos.

§. 30. Ut autem eâ de re supernum consilium exploraret, virum Cisterciensis Ordinis pietate insignem consuluit, quo revelante Deo admonitus est, ejus Indias Romæ futuras.

Infideles ad Fidei lumen adduxit.

§. 31. Quamobrem majori succensus ardore, non solùm durissimâ peccatorum servitute pressos ad Christi Domini obsequium traducere studuit, verùm etiam sedentes in tenebris, & umbra mortis infideles ad clarissimum Fidei lumen adduxit, quo illustrati nonnulli Hebræi Christum recipere, & Hæretici ad Catholicam veritatem redire non dubitarunt.

§. 32. Certè de novatoribus revincendis, vel ad Romanam Ecclesiam reducendis, maximè visus est fuisse sollicitus, cùm bonæ memor. Cæsarem Presbyterum Cardinalem Baronium nuncupatum, adhuc in minoribus constitutum, ad opus Annalium per tot annos urgere non destitit, ut ipsemet posteà Cardinalis scripserit, non se Annalium Ecclesiasticorum, sed Philippum auctorem extitisse.

Congregationem Oratorii fundavit

§. 33. Jamque in Ecclesiâ Sancti Hieronymi piis, ac familiaribus colloquiis diu ad virtutes erudierat confluentes, cùm ad majorem fructum ex verbi Dei semine percipiendum, ex filiis quos Christo genuerat, delectis nonnullis recol. mem. Gregorii XIII. etiam Prædecessoris Nostri auctoritate, apud dictam Ecclesiam Beatissimæ Virginis Mariæ, & Sancti Gregorii, Congregationem prædictam Oratorii fundavit.

Familiares sermones stabilivit.

§. 34. Et congruentibus institutis à prædicto Paulo Prædecessore posteà confirmatis in Presbyterorum Secularium statu, absque voti ullius, vel promissionis vinculo, ad quatuor familiares sermones singulis in hebdomada feriis, exceptâ die Sabbati, divinis de rebus habendis, ad quotidianam sub vesperam in Oratorio publico Orationem ad Sacramentorum frequentiam, & ad alias complures Christianæ pietatis exercitationes retinendas munivit, ac stabilivit.

Ignis divinus aliquando in ejus facie redundabat.

§. 35. Ut autem speciatim tanti viri virtutes agnoscantur, & per viam salutis incedentibus subsidio esse valeant: non est omittendum quod is fuit in primis charitate in Deum admirabili, ut internus ille ignis nonnunquam dum attenderet ad divina, redundaret in corpus, & facies, atque oculi scintillulis micarent, atque etiam ex improviso, illa Apostoli verba sæpius usurparet, Cupio, sed mox animadvertens, suæ in Deum devotionis occultandæ gratia, reliquum sententiæ reticebat, nimirum, dissolvi, & esse cum Christo.

§. 36. Perpetuò atque ardenti studio venerandum Eucharistiæ colebat Sacramentum, vel enim Laicus, vel Sacerdos celebrans, vel ægrotans in lectulo, illius quotidiana susceptione reficiebatur. Verum inter celebrandum fervidus ligneum Altaris gradum quodam exultationis tremore concutiebat.

§. 37. Ipsa Dominicæ Passionis memoria, atque iniquorum hominum ingratitudine gemitus fundebat uberrimos, & miraculo tribuebatur, quod præ assiduâ lacrymandi consuetudine vim oculorum non amisisset.

§. 38. Inter cætera quibus ad hujusmodi charitatis gradum pervenit Philippus, summum fuit orationis studium, cui inexplicabili desiderio semper addictus, omnia Congregationis exercitia in eam quodam modo tendere curavit, ut indè merito Oratorii Congregatio fuerit appellata.

Charitate in proximos singulariter enitebat.

§. 39. Hæc ipsa Beati viri charitas miris modis redundabat in singulos cujusque conditionis homines, nam omnium utilitati, ac necessitati expositus, nullum sibi tempus certum esse voluit, in quo suæ parceret valetudini, & quod habitabat

cubiculum non pateret aliorum commoditati summâ lenitate excipiens ad se venientes, factus omnibus omnia, ut omnes Christo lucrifaceret.

§. 40. Singulari præsertim industriâ per Christianæ lætitiæ semitas deduxit adolescentes, qua vel septem Urbis Ecclesias, vel Xenodochia, vel alia pia exercitia frequentantes labore, ac molestiâ ex parte levarentur.

§. 41. Summâ item assiduitate visebat ægrotantes, præsertim è suis, nec eos deserebat, dum nosset mortis periculum instare.

§. 42. Tentationes Diaboli repellebat mirabiliter, atque à plurimis laborantibus in extremis, cùm ipse accederet, proferretque verba, quis isthic? Dæmones ad vocem perterriti, se se in fugam visi sunt conjicere.

§. 43. Curabat autem hominum saluti non solùm interno, sed etiam externo subvenire subsidio, & numerosis plerumque familiis necessaria suppeditare, dotem indigentibus Virginibus elargiri: egenis Religiosorum domibus opem ferre, vinctis in carcere eleemosynas abundanter impertiri, ut meritò Pater animarum diceretur, & corporum, quem charitatis affectum etiam miraculis Dominus comprobavit.

§. 44. Intempestâ enim nocte panem deferens ad familiam, in egestate multa constitutam, in profundam foveam incidens, ab Angelo incolumis ereptus est, qui etiam aliàs Angelo sub specie pauperis eleemosynam sibi petenti omnem pecuniam, quam apud se habebat, prompto atque hilari obtulit animo.

§. 45. Charitati Virginitatis donum adjunctum habuit, quo multi, qui cum ipso versabantur vel vultus, atque oculorum intuitu, vel suavi fragrantiâ, qua illius corpus redolere consueverat, recreabantur.

§. 46. Solitus ipse pudicitiam ex odore, impudicitiam ex fœtore dignoscere, soloque manuum contactu impuris tentationibus esse remedio.

§. 47. Huic integerrimæ puritati sæpe humani generis hostis per impudicas mulieres tetendit insidias: ipse verò ad orationem semper confugiens victor gloriosus evasit.

§. 48. Eam ob causam perpetuæ deditus abstinentiæ, loco prandii tenui utebatur jentaculo, cui cœna succedebat non absimilis. Abstinuit semper à cujusvis generis lacticiniis, ratò pisces, carnes verò rarissimè degustavit, potu fuit admodùm tenui, aquâ magis usus, quàm vino. Ea demùm erat potus, cibique parcitas, ut sustentari Medicorum attestatione naturæ viribus non valeret. Crederetur tamen (præsertim à suis) Eucharistiæ virtute vitam ad senectutem traduxisse.

§. 49. Cum hujusmodi abstinentiâ conjunxit etiam rerum omnium mundanarum contemptum, non modo enim hæreditatem, ac patrimonium respuit, & quammultas sibi testamento relictas facultates summâ animi constantiâ repudiavit, sed etiam dum in ædibus S. Hieronymi habitaret, nudis contentus cellulis, consueta stipendia recusavit.

§. 50. Ab honoribus, atque Ecclesiasticis dignitatibus alienus, adduci nunquam potuit, ut pensiones, atque Beneficia reciperet. Canonicatus in Urbe primos, Episcopatum, & Cardinalitiam dignitatem à piæ etiam memoriæ Gregorio XIV. & prædicto Clementi Prædecessoribus Nostris sibi oblatam omninò recusavit.

§. 51. Humillimus fuit, atque Beati Francisci exemplo se maximum ex peccatoribus constanter affirmabat, ideòque contestari quotidiè solitus Deum his ferè verbis, à me tibi caveas Domine, te enim hodie traditurus sum, & omnia perpetraturus mundi peccata, nisi tuâ me gratiâ benignè protexeris.

§. 52. Cumque ægrotaret aliquando, atque ipsum obsecrarent adstantes, ut suorum saltem beneficio, illam Sancti Martini dirigeret ad Deum orationem. Domine si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; summâ animi demissione respondit: Non sum ego Sanctus Martinus, nec me talem unquam existimavi, quod si me vobis necessarium reputarem, perditum crederem.

Rectoris nomine appellari abhorruit.

§. 53. Atque hinc est, quod se Rectoris, & Præpositi, nec non Congregationis à se erectæ Fundatoris titulo ægrè admodum tulerit appellari. Quimmo biennio ante obitum, Congregationis administrandæ munus deposuit.

§. 54. Tantæ ejus humilitati patientia non defuit. Tranquillo semper animo excitatas tàm adversum se, quàm Oratorii sui exercitia persecutiones tolerans, in quibus etiàm pro persecutoribus verus Christi imitator assiduè deprecabatur, isque fuit deprecationum fructus, ut ex eis plurimos solâ patientiâ ad Deum converterit, qui verò ab incœptis non destitere, divinam ultionem sint experti.

§. 55. Magnæ insuper patientiæ extitit in perferendis diuturnis corporis infirmitatibus, quibus singulis fere annis divexabatur, ita ut ad extremum vitæ perductus, oleo sancto quater inunctus fuerit, quo autem tempore ægrotabat, nullâ unquam de doloribus habitâ querimoniâ, sed hilaris facie incredibilem animi lætitiam indicabat, ab ipsâ verò infirmitate quantùmvis gravi, convalescere sæpè solebat repentè prorsùs, ac mirabiliter.

§. 56. In Christianâ mortificatione adeò præcellebat, ut meritò habitus fuerit ejusdem virtutis singularis magister, & in primis, mentis discursum, quem ipse rationalem nominare consueverat, assiduè comprimere, & captivare intellectum in obsequium Christi studuerit, ideòque ea ipse plerumque faciebat, & facienda proponebat aliis, quæ intuentibus animi potiùs levitatem, atque stultitiam saperent.

Extases frequentes patiebatur.

§. 57. Jam verò nonnulla etiam dona recensenda sunt, quibus Beati Viri virtutes immensa Dei bonitas illustravit, frequenter enim ecstasim raptusque divinos patiens, è terra sursum totus undique splendore circumfusus elevabatur.

B. V. Mariam Ecclesiæ tectum sustinentem vidit.

§. 58. Cœlestibus item visionibus dignabatur assiduè, Dominicæ etenim Nativitatis nocte Christum in Altari pueri specie intuitus est, & aliquando in Sacratissimâ Hostiâ Paradisi gloriam conspexit. Vidit etiam Beatissimam Virginem veteris Ecclesiæ S. Mariæ in Vallicella tectum manibus sustinentem, donec imminentis casus ademptum est periculum. Eamdem iterum vidit, cùm anno ante obitum ægrotaret, quem ipsa sibi obviam sublatum in aëre mirificè recreatum repentè sanavit.

§. 59. Quamplurium insuper confitentium, atque amicorum animas evolantes in Cœlum intueri atque Angelos concinentes interim audire solitus erat, quin etiam interiorem eorum pulchritudinem qui essent in statu gratiæ divinitùs agnoscebat.

§. 60. Sanctorum Caroli Borromæi, & Ignatii Lojolæ facies miris splendoribus vidit coruscantes.

§. 61. Eâ erat prudentiâ præditus, & discretione spirituum ita excellebat, ut propterea cujusque conditionis homines ad ipsum, tanquam ad oraculum consulendi gratia confluerent, & ipsi Summi Pontifices Prædecessores Nostri, ejus consilium magni semper facerent.

§. 62. Veras à falsis visiones discernebat, & licèt sæpissime antiquus nostri generis hostis horribili se formâ videndum offerens, deterrere ipsum conaretur, semper tamen fortis, & invictus de eodem

gloriosè

glorioſè triumphans, pacem, veramque tranquillitatem, quâ fruebatur interiùs, retinuit.

Prophetiæ dono emicabat.

§. 63. In Prophetiæ dono, & abſentium rerum, ac ſi præſentes eſſent prævisione, occultiſque cordis humani divinitùs dignoſcendis talis erat, ut de ipſo verè affirmari poſſit, non eſt inventus ſimilis illi.

Abſentibus apparebat.

§. 64. Illud etiam Philippo collatum à Deo fuit, ut dum uno eſſet in loco in alio longè diſtante, uno eodemque prorsùs tempore nonnullis apparuerit.

§. 65. Quapropter cùm in ædibus S. Hieronymi commoraretur, cuidam è ſuis apud dictam Eccleſiam Beatiſſimæ Virginis Mariæ, & S. Gregorii degenti, ſe præſentem oſtendens, ſubſidio quo indigebat adfuit.

Pœnitentem in mari penè ſubmerſum liberavit.

§. 66. Et Romæ aliàs exiſtens, quemdam ex numero ſibi confitentium, in mare penè ſubmerſum, mediis è fluctibus capillis apprehenſum liberavit.

§. 67. Iterumque cùm in Urbe maneret, tunc in humanis agentem Catharinam Ricciam, ſub Regulâ S. Auguſtini Monialem, Prati in Hetruria commorantem, longo temporis ſpatio eſt allocutus.

Miraculis in vita fuit illuſtris.

§. 68. Inter hæc miram ad patranda miracula à præpotenti Domino conſecutus gratiam, quamplurimos liberavit à quâcumque detinerentur infirmitate.

Crucis ſigno ægrotos liberabat.

§. 69. Nonnullos enim ſolo Sanctiſſimæ Crucis adhibito ſigno, alios ſalutari manuum contactu, inter quos Clemens Octavus Prædeceſſor Noſter graviſſimis chiragræ doloribus oppreſſus ſanus illico factus eſt, & Nobilis quidam Romanus à peſtifera corporis contagione curatus. Alios prætereà priſtinæ ſanitati reſtituit ſola orationis virtute.

§. 70. Alios morbis, quibus tenebantur, tantùm imperando, quod præcipuè contigit Mariæ Felici à Caſtro, in Monaſterio Turris ſpeculorum Moniali, quæ continua febri correpta, Philippo jubente, ſtatim convaluit.

Card. Baronium à debilitate capitis liberavit.

§. 71. Alios remediis omnino contrariis curavit, quod dictus Cæſar Cardinalis eſt expertus, cui ſtomachi & capitis debilitate ita laboranti, ut retinere vix cibum, atque orare nulla ratione poſſet impetravit, ut coram ſe panem integrum cum malo citreo comederet: qui ſtatim atque Servi Dei mandatum executus eſt, ſtomachi, atque capitis moleſtiis ſenſit ſe omnino liberatum.

Ab ulcere narium mulierem curavit.

§. 72. Alii verò, rebus, quibus utebatur Philippus morbo admotis, ſanitatem priſtinam recepere: inter quos Eugenia Manſueta de Colle Scipionis: naribus ulcere quodam decem & octo menſium ſpatio horrendum in modum infectis, linteoli parte Servi Dei, adhuc viventis, ſanguine reſperſa, ulceri ſumma fide appoſitâ, confeſtim curata eſt.

Mortuum ad vitam revocavit.

§. 73. Quin etiam conſtat, mortuos fuiſſe ejus voce vitæ reſtitutos: quod Paulo Fabritii de Maximis Filio contigit, qui mortuus, nomen illius inclamante Philippo, illicò ad vitam rediit, & confeſſione peractâ, ab eodem interrogatus, an libens iterum à vita decederet, annuens, in pace quievit.

§. 74. His virtutibus ac donis, quibus à Deo tàm liberaliter auctus eſt Philippus, tantæ extitit mortalibus admirationi, ut qui Servum Dei noſſent, ejus Sanctitatem ubique prædicarent, & prædicti Prædeceſſores Noſtri ſummo honore, ac veneratione proſequerentur. Clemens Prædeceſſor prædictus ejus manus etiam oſculans, & Gabriel Paleottus in libro quem ſcripſit de bono ſenectutis Philippum, adhuc viventem, tamquam verum eximiæ Sanctitatis, atque virtutum omnium exemplar propoſuerit: & Auguſtinus dictæ S.R.E. Cardinalis Veronen. nuncupat. Libellum quem compoſuit, Beato Viro itidem vivente, Philippum, ſeu de lætitia Chriſtianâ inſcripſerit. Summæ etiam venerationi habitus eſt Sanctis viris, & quamplurimis Dei famulis, ut à Sancto Carolo, qui quotieſcumque eum adibat, ponere genua, & manus ejus oſculo petere conſuevit.

Die 26 Maii obdormivit in Domino.

§. 75. Verum ingraveſcente jam ætate, cùm incitato ſemper curſu ſuſceptam ſalutaris vitæ rationem feliciter perſequutus eſſet, die mortis ſuæ, atque horâ multifariam prædictis, plenus dierum, ſeptimo Kalendas Junii, anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, quâ die Dominici corporis celebritas contigit, cùm mane vehementi devotionis ſpiritu, quaſi præ lætitia concinens, Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebraſſet, & nonnullis adſtantium, quorum confeſſiones audierat, Euchariſtiæ Sacramentum miniſtraſſet, conſuetis exercitationibus de more expletis, poſt mediam noctem, eâ quâ prædixerat horâ, omnipotenti Deo, cui fideliter ſervierat, ſpiritum placidiſſimè reddidit, & poſt obitum quamplurimis, tàm Romæ, quàm alibi gloriæ claritate illuſtris, apparuit.

§. 76. Et ſummo mane Servi Dei corpore in Eccleſia ſuper feretrum expoſito, mortis feliciſſimæ famâ jam divulgatâ, innumerabilis cujuſque conditionis hominum illuc multitudo convenit: inter quos multi ex viris Principibus, Præſulibus, atque Cardinalibus confluxere: & toto bidui ſpatio, quo corpus antequam conderetur in Eccleſiâ piè reſervatum eſt, ingenti populi frequentia, abſque intermiſſione, manus, pedeſque exoſculari, coronas, atque roſaria venerando corpori admovere non deſtitit: & ii, quibus præ multitudine ad corpus non dabatur acceſſus, feretrum, in quo jacebat oſculabantur.

Poſt mortem duos à ſtrumis curavit.

§. 77. Eo interim tempore multa ſunt, ejus ſuffragantibus meritis, edita miracula.

§. 78. Inter cæteros enim adoleſcens unà cum ſorore, ſtrumis diu laborantes, Servi Dei manu loco admotâ, ubi morbus reſidebat, extemplo curati ſunt.

§. 79. Quemadmodum & mulier quædam à diutina difficultate reſpirandi, & alii quamplures à variis infirmitatum generibus convaluere.

§. 80. Poſt hæc, ubi ſelectiore in loco corpus reconditum eſt, ad ipſum venerandum populi concurſus fieri, votivæ deferri tabellæ, donaria permulta appendi, ac ſuaviſſimus quidam odor à multis indè percipi cœpit.

Puerum à propinquâ morte liberavit.

§. 81. Septem autem poſt annos, integrum repertum, ſummâ omnium lætitiâ tranſlatum eſt in ſacellum erectum, atque ornatum à quondam Nerio de Nigris, Nobili Florentino, & Domicello Romano: cui Deus Sancti hujus interceſſione Filium conceſſit, Philippum proptereà à parentibus nominatum: quem poſt menſes decem, & octo, gravi morbo correptum, mortique jam proximum Beatus vir ſibi commendatum, priſtinæ ſtatim ſanitati reſtituit.

§. 82. Sed ne videamur ſingula recenſere miracula, quibus ſervum ſuum mirificavit Altiſſimus, noſſe ſatis erit, alios præcordiis ejuſdem ſanatos, ut Theodoſiam Monialem Monaſterii S. Luciæ in Silice de Urbe, quæ ſplenis morbo decem, & quinque annos afflicta extemplo curata fuit.

Puerum ad vitam revocavit.

§. 83. Alios verò capillis, ut puerulum natum mortuum, qui ut baptiſmo ablui poſſet, eſt revocatus ad vitam.

§. 84. Alios quibuſdam Servi Dei coronis, ut Felicem Sebaſtianam, quæ à diuturnis crurium ulceribus, ſtatim convaluit.

§. 85. Alios linteolis, ut Septimiam Neria, quæ in interiori oculi parte, ignito ferro incautè à ſorore percuſſâ, illæſa omninò remanſit.

§. 86. Et Joſephum Sermejum, qui cùm ob gra-

vem infirmitatem eo devenisset, ut omnium judicio mox efflaturus animam crederetur, sanus repentè factus, è lectulo, in quo jacebat incredibili omnium admiratione surrexit.

§. 87. Alios alias ejusdem Reliquiis, gravissimis tentationibus ereptos, ut Stephanum Calcinardum, qui ab impurissima quadam fœmina sollicitatus, Sancti Viri Reliquiis, quas devotionis ergò secum deferebat, sibi pectus occultà quadam vi percuti sensit, & vocem ejus audiens increpantis se, ut à peccato caveret, atque inde festinus abiret, dicto obtemperans, continuò aufugit.

§. 88. Nonnullos solâ ejus vitæ lectione, ut Vicentium Valesium, qui vehementi vexatus tentatione supra dictum exemplum perlegens, ex animo Philippum compellans, his verbis affatus est; cur modo non idipsum mihi abs te Pater? eodem temporis instanti discessit omnis illa permolesta mentis agitatio.

§ 89. Quamplures miris apparitionibus, ut Drusillam Fantinam, quæ præcipiti casu prostrata, ac horribili capitis, oculorum & totius corporis collisione semiviva jacens, tribus Servi Dei apparitionibus mirabiliter liberatur. Non absimile accidit Leonardo Rovello, cui sanitatem, jam à Medicis desperatam petenti, Philippus in sui festi pervigilio, noctu apparens, pronuncians que verba illa: Fili, vade in pace, confestim præbuit: & adveniente die Leonardus accepti Beneficii memor ad audiendam in ejus sacello Missam, pro gratiarum actione, Ecclesiam adivit.

§. 90. Multos sepulchrum ejus visitantes, veluti Claudiam Griganam, quæ post longam sexennii infirmitatem, non valens in ipsa summa dolorum acerbitate loco se penitùs movere, ad Philippi sepulchrum aliorum auxilio perducta, vovens de servando singulis annis in vigilia festivitatis ejus, panis & aquæ jejunio, statim doloribus, quibus tenebatur, liberata est, & omninò sana per Ecclesiam nullius adminiculo incessit.

§. 91. Denique ferè innumerabiles editis votis, ut fratrem Joannem Baptistam Massiam de Valentia, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis redemptionis captivorum, qui Neapoli cùm esset, annumque ageret suprà septuagesimum, vovens se Dei Servo eàdem prorsùs horà, qua Romæ in ejusdem Sacello sacrum votivum peragebatur, tribus desperatis infirmitatibus, quibus toto biennii spatio laboraverat, & ita consumptus fuerat, ut de facie vix ampliùs agnosceretur, repentè curatus est.

§. 92. Præscripto itaque Canonizationis die, in festo S. Gregorii Magni nuncupati, quarto videlicet Idus Martii, Pontificatus ipsius Gregorii Prædecessoris anno secundo, iterum dictus Gregorius Prædecessor est hortatus ad iteratas preces, jejunia, & eleemosynas, ut in tanto opere exequendo lumen ejus, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus divinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur.

§. 93. Omnibus verò, juxta Sanctorum Patrum traditiones, Sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem ritè, & rectè peractis, dicta die, quarto Idus Martii, idem Gregorius Prædecessor, ad Principis Apostolorum Basilicam, cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, & ipsius Gregorii Prædecessoris familiaribus, nec non Dilectis Filiis Clero seculari, & regulari, ac maxima populi frequentia convenit, & post iteratas, primò, secundò, ac tertiò pro Canonizationis Decreto, petitiones, per Dilectum Filium Nostrum, tum suum, Ludovicum Tituli S. Mariæ Transpontinæ Presbyterum Cardinalem Ludovisium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea institerant, post Sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces, & post imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate ejusdem Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum decrevit, & definivit, dictum Philippum Nerium Florentinum, dictæ Congregationis Oratorii Fundatorem, unà, cum Beatis Isidoro, & Ignatio, ac Francisco, nec non Theresia prædictis, Sanctum, & Sanctorum Catalogo adscribendum esse, prout adscripsit, & aggregavit.

§. 94. Statuens, ut ab universis Christi fidelibus, in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari.

§. 95. Et quolibet anno dicta die illius obitus, septimo videlicet Kalendas Junii, festum ipsius, & officium tamquam de Confessore non Pontifice, ad formam in rubricis Romani Breviarii præscriptam, solemniter celebrari possint. *Ejusque festum die 26. Maii agi jubet.*

§. 96. Insuper eadem auctoritate omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, verè pœnitentibus, & confessis, quia annis singulis ipsius festo ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accesserint, unum annum, & quadraginta dies; iis verò, qui in ejusdem festi octava id fecerint etiam quadraginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodòlibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit. *Sepulchrum ejus visitantibus elargitur Indulg.*

§. 97. Et decantato solemniter Hymno Te Deum laudamus, & divinâ ope imploratâ S. Philippi, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius Prædecessor piè, & solemniter recitavit sacro sanctum Missæ sacrificium, solemni pompa, & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad Altare Principis Apostolorum celebravit: & omnibus Christi fidelibus, tunc præsentibus, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remissionem ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum ejus impertitus fuit.

§. 98. Ne autem de Decreto, definitione, adscriptione, aggregatione, statuto, relaxatione, aliisque præmissis, pro eo, quod super illis ipsius Gregorii Prædecessoris Literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerunt, valeat quomodòlibet hæsitari; Volumus, & Apostolicà auctoritate decernimus, quod Decretum, definitio, adscriptio, aggregatio, statutum, relaxatio, impartitio, aliaque præmissa à dicta die, quarto Idus Martii, suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii Prædecessoris Literæ, sub Datum ejusdem diei, confectæ fuissent, prout superiùs enarratur. Quodque præsentes Literæ ad probandum plenè Decretum, definitionem, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, aliaque præmissa, ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. *Hic Pontifex expedit Bullam Canonizationis.*

§. 99. Cæterùm quia difficile foret, præsentes Nostras Literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri; volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. *Exemplis hujus Bullæ credi jubet.*

§. 100. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostrarum voluntatum, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. *Sanctionemque pœnalem imponit.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octavo Idus

Au-

Augusti Pontificatus Nostri Anno primo.

† Ego URBANUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† Ego Franciscus Maria Episc. Portuen. Cardinalis à Monte.
† Ego Odoardus Episc. Tusculan. Card. Farnes.
† Ego Oct. Episc. Prænestin. Card. Bandinus.
† Ego Jo. Baptista Episc. Albanen. Card. Detus.
† Ego Federicus tit. Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Card. Borromæus.
† Ego And. tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Perettus.
† Ego B. tit. Sanctæ Mariæ in Transtyberi Presbyter Card. Bevilaqua.
†
†
† Ego Dominicus tit. SS. Apostolorum Presbyter Card. Gymnasius.
†
† Ego Carolus tit. S. Cæsarii Presbyter Cardinalis Madrutius.
† Ego S. Cardinalis Burghesius tit. S. Chrysogoni Major Pœnitentiarius.
† Ego Jo. Garga tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Millinus.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presbyter Cardinalis Lantes.
†
†
† Ego Jo. B. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius.
† Ego A. tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. Capponius.
†
† Ego D. tit. S. Martini in Montib. Car. Rivarola.
† Ego Petrus Paulus tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardin. Crescentius ejusdem S. Philippi Discipulus.
†
† Ego Fr. Aug. tit. S. Mariæ de Aracœli Presbyter Card. Sanctæ Romanæ Eccl.
† Ego G. tit. S. Crucis in Hierus. Card. Borgia.
† Ego Felix tit. S. Anastasiæ Presbyter Cardinalis Asculanus.
† Ego Robertus tit. S. Alexii Presbyter Cardinalis Ubaldinus.
† Ego Tib. tit. S. Priscæ Presbyter Card. Mutus.
† Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de Trejo.
†
† Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus.
†
† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Cardinalis Klesselius.
† Ego P. tit. Sancti Thomæ in Parione Cardinalis Camporeus.
†
† S. Presbyter Card. S. Susannæ S. R. E. Bibliothecarius.
†
† Ego Franciscus Cenninus Card. S. Marcelli.
†
† Ego Guido tit. Sanctæ Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolus.
†
†
† Ego Julius S. Mariæ suprà Minervam Presbyter Card. Roma.
†
† Fr. Desiderius tit. S. Clementis Presb. Card. de Cremona.
†
† Ego Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaso Presbyter Card. Ludovisius, S. R. E. Vicecancellarius, & Summator Sanctissimi.
†
†
†
†
† Ego Cosmus tit. S. Pancratii Presbyter Cardin. de Torres.
†
†
†
†
† Ego C. S. Nicolai in Carcere Diac. Cardin. Pius.
† Ego M. S. Eustachii Diac. Card. de Sabaudia.
† Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Dominica Diaconus Cardinalis Medices.
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Ursinus.
†
†
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
†

Canonizatio S. Ignatii Lojolæ Societatis JESU Fundatoris, ejusque relatio in Sanctorum Confessorum numerum, ac institutio suæ festivitatis pro die 31. Julii. II.

Advertas lector, quòd (licèt hanc Bullam expedierit iste S. D. N. Urbanus VIII.) istum Sanctum, una cum Sanctis Isidoro Agricola, Francisco Xaverio, & Philippo Nerio Confessoribus, ac Theresia Virgine Canonizaverat Greg. XV. qui morte occupatus litteras desuper expedire non valuit.

De tota verò Societatis, quam vivens iste Sanctus instituit, materia, plenissimè habes indicata in 2. & 3. Rubr. ad Constit. 25. Pauli III. incip. *Regimini*, sup. tom. 1.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia processerunt, licèt ejus superveniente obitu, Literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum.

§. 1. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster, piè attendens, quod ineffabilis Dei bonitas, & misericordia disponit, & præteritis seculis, sive ad disseminandum Evangelium inter gentes, sive contrà subnascentes hæresiarchas, destinavit plures sanctitate, ac doctrinâ illustres viros; novissimis temporibus cùm pii Lusitanorum Reges in longinquas Indiarum Terras, ac remotissimas Insulas latè patentem vineæ Domini propagandæ aditum aperuissent; nec non minorem Catholici Castellæ Reges novum in Orbem ad Occidentem repertum patefacerent; veterem autem Religionem, omnemque illis sanctitatem, ac perfectioris vitæ professionem Lutherus, monstrum teterrimum, aliæque detestabiles pestes blasphemis eorum linguis in Septentrionis partibus corrumpere, & depravare, ac Sedis Apostolicæ auctoritati detrahere conarentur; excitavit spiritum Ignatii Lojolæ, qui ex medio honorum cursu, & à seculari, & terrena militia admirabili quadam ratione vocatus, ita se divino imperio regendum, & formandum tradidit, ut demùm novâ Societatis JESU, quæ inter

Excitavit Dominus spiritum Ignatii ad disseminandum nomen ejus, ideò Gregor. IV. intendit eum Canonizare.

inter alia pietatis, & charitatis opera Gentilibus convertendis, hæreticis ad fidei veritatem revocandis, & Romani Pontificis potestati tuendæ ex instituto se totam impendit, religione fundatâ, vitam admirabili sanctitate traductam sanctissimo pariter concluserit exitu, ac plurimis sit miraculis illustratus; ejusdem Ignatii Catalogo Sanctorum adscriptioni, de qua dudum agebatur, decrevit intendere.

§. 2. Quippe increbrescente in dies in diversis mundi partibus ipsius Ignatii sanctitatis famâ, & miraculorum gloriâ; cùm claræ memoriæ Philippus Secundus, & Philippus Tertius, Hispaniarum Reges Catholici, & Maria similis memoriæ, Maximiliani Secundi Romanorum Regis Illustris, in Imperatorem electi, & Margarita dicti Philippi Tertii Regis conjuges, nec non plures Ecclesiarum Præsules, & Populi, unà cum Dilectis Filiis Præposito, & aliis dictæ Societatis Religiosis, apud piæ mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædecessorem Nostrum, oblatis illi processibus, per diversos locorum Ordinarios, etiam auctoritate tunc existentis Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncii, super prædictis sanctitate, & miraculis fabricatis, pro Literarum remissorialium, & compulsorialium, ad faciendos pro canonizatione progressus, concessione institissent.

§. 3. Ipseque Clemens Prædecessor oblatos processus, & petitionem ad Dilectos Filios Nostros, tunc suos, S. R. E. Cardinales super sacris Ritibus deputatos, discutiendos commisisset; dictique Cardinales petitioni prædictæ satisfaciendum esse censuissent, si ita eidem Clementi Prædecessori placuisset; & dictus Clemens Prædecessor morte præventus nihil desuper constituere potuisset.

§. 4. Similis recordationis Paulus Papa V. similiter Prædecessor Noster, repetitis per dictos Principes, ac Præpositum, & Religiosos, ac novis, per claræ etiam memoriæ Henricum quartum Francorum, & Navarræ Regem Christianissimum, porrectis instantiis permotus, prædicto Gregorio Prædecessori, tunc in minoribus constituto, & officio Auditoris causarum Palatii Apostolici fungenti, ac Dilectis Filiis Alphonso Manzanedo, & Joanni Baptistæ Pamphilio, etiam causarum earumdem Auditoribus, dedit in mandatis, ut causam hujusmodi in statu, & terminis, quibus reperiebatur, reassumentes, conjunctimque procedentes, acta omnia, & probationes perpenderent, & si opus esset, alios testes, super vita, & miraculis ejusdem Ignatii per se, & alios ab eis subdelegandos, de novo in genere reciperent, & super his suum ipsorum interponerent judicium: ut si ex iis constaret, inquisitiones, probationes, ac processus hujusmodi esse legitimè factos, causamque sufficienter esse instructam, ea posset ipse Paulus Prædecessor exequi, quæ Sanctorum dogmata, & sacrorum Canonum postulant instituta.

§. 5. Unde dicti Auditores visis, & diligenter discussis processibus coram eis exhibitis, censuerunt cum illis debere conjungi processus auctoritate Apostolicâ conficiendos: & ad hunc effectum per se ipsos in Romana Curia, & per nonnullos Archiepiscopos & Episcopos extra eam, in diversis mundi partibus ab eis subdelegatos, juridicos processus super præmissis confici curarunt, quibus jussu ejusdem Pauli Prædecessoris, ad eosdem Cardinales super Sacris Ritibus, ut præfertur, deputatos transmissis, & per eos visis, & perpensis, idem Paulus Prædecessor, ex sententia eorumdem Cardinalium, quòd dictus Ignatius Beatus nuncupari, & de eo Missa, & Officium de communi Confessoris non Pontificis celebrari posset, benignè concessit, & indulsit.

§. 6. Et deindè cùm preces eorum, qui pro canonizatione ejusdem Beati Ignatii institerant, fierent in dies auctiores; volens idem Paulus Prædecessor in hujusmodi causâ secundum consuetudinem Sanctæ Sedis Apostolicæ procedere, eisdem Auditoribus per speciale rescriptum mandavit, ut processus factos etiam de novo perpenderent, & alios testes super veritate præmissorum in specie diligentissimè examinarent, & ipsi Paulo Prædecessori referrent.

...tium examinandi Auditoribus Rotæ.

§. 7. Quod quidem mandatum Auditores prædicti exequi, prout par erat, volentes, causam similiter de novo excutere cœperunt: & alios quamplures testes super eisdem præmissis per se ipsos receperunt in dictâ Curiâ; & per alios ab eis subdelegatos extrà eam examinari curarunt: ac nonnulla jura ad causam facientia ex Archivio dictæ Societatis extraxerunt: & Alphonsus, ac Joannes Baptista Auditores prædicti, nec non Dilectus Filius Noster Franciscus, ejusdem S. R. E. Cardinalis Sacratus nuncupatus, tunc tamquam Archiepiscopus Domascenus, unus ex Auditoribus causarum dicti Palatii Locumtenens, & in locum dicti Gregorii Prædecessoris, qui jam ad Ecclesiam Bononiensem assumptus fuerat, subrogatus, in pluribus Congregationibus, inter eos habitis de novo fabricatos, & alios processus prædictos etiam perpenderunt, illosque legitimè confectos, ac probationes in eis contentas ritè, & rectè peractas, ac sanctitatem, & miracula satis, superque probata fuisse, prædicto Paulo Prædecessori retulerunt.

Remittitur iterum causa Sacrar. Rit. Congr.

§. 8. Cùmque ipso Paulo Prædecessore viam universæ carnis ingresso, dictus Præpositus ejusdem Societatis humiliter apud Gregorium Prædecessorem prædictum institisset, ut ad ulteriora in Canonizatione ejusdem B. Ignatii procedere dignaretur, idem Gregorius Prædecessor illius petitionem benignè audiens, relationem, ut præfertur, factam, ad eosdem Cardinales super prædictis Sacris Ritibus deputatos recognoscendam etiam remisit.

In Consistorio Secreto concluditur Canonizatio.

§. 9. Cùmque pendente dictæ relationis discussione, supervenissent charissimi in Christo Filii Nostri Ludovici Francorum, & Navarræ Regis Christianissimi primùm; mox verò nobilis viri Maximiliani utriusque Bavariæ Ducis, & successivè etiam charissimi in Christo Filii Nostri Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, preces accessissent; dictique Cardinales relationem prædictam comprobassent; Venerabilis Frater Noster Franciscus Maria Episcopos Portuen. ejusdem S. R. E. Cardinalis à Monte nuncupatus, rei summam, suamque & aliorum, ut præfertur, deputatorum Cardinalium sententiam in Nostro, tunc ejusdem Gregorii Prædecessoris, Consistorio secreto exposuit: & alii, qui in illo Consistorio aderant Cardinales, Dilecti Filii Nostri, in eamdem sententiam devenerunt, posse videlicet dictum Gregorium Prædecessorem juxta sacros dictæ S. R. E. ritus, dictum B. Ignatium inter Sanctos referre.

Recensentur nonnulla de ejus vita, miracula.

§. 10. Quare idem Gregorius Prædecessor ad ulteriora procedi mandavit, voluerat autem ipse Gregorius Prædecessor nonnulla ex iis, quæ in processibus, & actis de vita, sanctitate, & miraculis ejusdem B. Ignatii constabant, in eodem Consistorio recenseri, videlicet.

§. 11. Natus est B. Ignatius in ea Hispaniarum regione, quæ ad Pyrenæum pertinet, ad Oppidum Aspeithiæ Pampilonen. Diœcesis, anno Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo primo, ex Beltramo Lojola, & Maria Sanchez nobilibus, catholicis, & piis parentibus: qui similì pietate fidelium educandum curarunt.

§. 12. Adolescens ille factus, cùm esset eximiâ & animi, & corporis indole, missus fuit in claræ similiter memoriæ Ferdinandi Regis Catholici

Curiam;

Curiam: ubi cùm inter honorarios pueros aliquandiu mansisset; ad tunc existentem Navarræ Proregem, in Civitate Pampilonen. degentem, se contulit, & rei militari operam dare cœpit. Cùmque dicta Civitas ab exercitu Gallorum obsideretur; ipsi Ignatio ante alios dimicanti lapis, ex muro bombardæ vi excussus, lævam læsit tibiam; dexteram verò ita confregit, ut semivivus corruerit, quorum vulnerum acerbam, gravem, & diuturnam curationem ita patienter tulit, ut omnibus esset domesticis admirationi. Cùmque eidem, lecto affixo, libros profanos, tunc sic Deo volente, non repertos, petenti, nonnulli pii libri, legendi causa porrecti fuissent, ex eorum lectione tàm ardenter fuit incensus, ut ingenti sui odio concepto, decreverit Christi, & Sanctorum vestigia sequi, Hierosolymam proficisci, ut sacra illa loca veneraretur, & fideles in spiritu promoveret, ac infideles ad Evangelium adduceret.

§. 13. Curatis ergo vulneribus, patriam, parentes, res omnes fluxas, & caducas, reliquit: & Christo deinceps militaturus, ad Monasterium B. Mariæ de Monte Serratu Ordinis S. Benedicti Vicen. Diœc. perrexit: ibique generali confessione peractâ, gladio, & pugione in templo ejusdem Monasterii suspensis, asperâ talari tunica indutus, fune præcinctus, nudo capite, baculum manu gestans, totam eam noctem, cui dies festus Angelicæ salutationis illuxit, ante aram ejusdem B. MARIÆ Virginis inter preces, & lacrymas vigilavit, seque penitùs divino cultui, novum exindè militiæ genus sequuturum, addixit.

§. 14. Minoressam indè vicinum Oppidum petiit & ad Hospitale S. Luciæ divertit: & in eo, & quodam specu, ad præterfluentis amnis ripam sito, faciens dignos pœnitentiæ fructus, pauperem, atque asperam vitam transegit inter egentes, & sordidos homines, quibus etiam humillimis inserviebat obsequiis.

§. 15. Post aliquod verò tempus Almam Urbem Nostram, & successivè Venetias, ac postmodum Hierosolymam contendit: & perlustratis sacris locis, ibidem permanere, & animarum saluti incumbere vetitus, rediit ad partes Hispaniarum, & quò melius posset in spiritu proximis utilitatem afferre triginta natus annos, Grammaticæ primò in Civitate Barcinonen. deinde Compluti Philosophiæ, & Theologiæ per annum cum dimidio operam dedit: ac demum Parisiis omnia illa studia repetiit, ex eleemosynis victitans, & officia charitatis, humilitatis, & pœnitentiæ non intermittens, sociis ejusdem propositi, inter quos fuit Franciscus Xaverius vir Sanctus, & Indiarum Apostolus, collectis: & voto cum eis nuncupato, ut consummatis studiis inceptis, Evangelicâ contenti paupertate, Hierosolymam omnes adirent; unanimi, ac summo conatu saluti proximorum inservituri: quod si per annum navigandi se non offerret occasio, vel Hierosolymis permanere prohiberentur; illo voto absoluti Romam irent, & suam ipsorum operam Summo Pontifici in auxilium spirituale proximi offerrent.

§. 16: Verùm cùm ex studiorum laboribus, & vigiliis gravem stomachi morbum Parisiis contraxisset; jussu Medicorum, & ex sociorum consilio, in patriam rediit, anno ejusdem Domini millesimo quingentesimo trigesimo quinto: ibique per tres menses in Hospitali Sanctæ Mariæ Magdalenæ, ostiatim victum emendicans, & pauperibus inserviens, tempus sedulò traduxit.

Ad Sacerdotium promovetur, & vota emisit.

§. 17. Quo transacto, cùm convaluisset, Venetias, quò socii ex composito venire debebant, etiam ipse profectus; in ea Civitate ad Sacerdotium promoveri voluit; & paupertatis, castitatisque in manibus Hieronymi Veralli Archiepisc. Rossanen. in ea tunc Sedis Apostolicæ Nuncii, Votum emisit.

§. 18. Et elapso anno inter eos condicto, & navigatione in Palæstinam, propter pacem inter Turcas, & Venetos per id tempus sublatam, interclusâ, Romam cum sociis venit, anno millesimo quingentesimo, trigesimo septimo: ubi à quodam Quirico Garzonio Romano cive, in quadam ipsius Garzonii vinea sub Monte Pincio receptus hospitio, constitutam operam piæ similiter memoriæ Paulo Tertio, pariter Prædecessori Nostro, ad animarum salutem obtulit paratissimam.

§. 19. Quam causam quò ubериùs, & cumulatiùs tractare posset, dictam Societatem à se institutam, ad tria cum aliis Religionibus communia vota quarto adjuncto, per quod peculiarem polliceretur Romano Pontifici obedientiam in Missionibus, non petito viatico, etiàm ad infideles, Turcas, Hæreticos, Schismaticos, & quoscumque alios obeundis; à prædicto Paulo Tertio Prædecessore confirmandam curavit: eamque postmodum optimis etiam constitutionibus, & legibus stabilivit; & in Præpositum Generalem electus, summa cum prudentia, & probitatis laude moderatus est.

Romæ 1556. 31. Julii obdormivit in Domino.

§. 20. Ac post multos labores, JESUM appellans, in eadem Urbe piè obdormivit in Domino, pridie Kalen. Augusti anni ejusdem Domini millesimi quingentesimi quinquagesimi sexti. Vir verè, quem prælegerat Dominus, ut eorum Dux foret, qui portarent ejus sanctissimum nomen coram gentibus, & populis, infideles ad veræ fidei cognitionem inducerent, ac rebelles hæreticos ad illius unitatem revocarent, suique in terris Vicarii auctoritatem defenderent.

Fide, & Spe excelluit.

§. 21. Ornavit enim illum Dominus magnitudine, & excellentiâ Fidei, & maximâ Spe communivit, ut satis, superque ejus testantur actiones.

§. 22. Assiduum autem obsequium, quod pauperibus, & ægrotis exhibuit in hospitalibus, & eleemosynarum distributio, quas à piis personis suo ipsius studio corrogabat; maxima etiam cura, & studium, quod jam indè à principio suæ conversionis in eo posuit, ut rudes, & pueri doctrinam Christianam perdiscerent, & detentorum in carcere visitatio, ac sublevatio, quam instituit, & exercuit accuratè; nec non per universum terrarum orbem Missiones, quas fecit; & domus, Ecclesiæ, & Collegia, quæ erexit, & in dicta Urbe, præter scholas Grammaticæ, & Humanarum litterarum, quas gratis aperuit, Collegium Germanicum, ac Orphanorum, & Catechumenorum domus, & S. Marthæ, ac S. Catharinæ Monasteria, aliaque loca pia, quæ excitari curavit; & dissidentium reconciliatio, salubria consilia data; & spiritualia exercitia ab eo composita, Sacramentorum frequentationes procuratæ; injuriarum denique remissio, & pro inimicis oratio, quàm ardenter amaret proximum propter Deum, planè demonstrant.

Dilectione erga Deum emicuit.

§. 23. Deum autem ipsum quantoperè diligeret patet ex illa summa cura, & diligentia, qua studuit propter Deum proximo in spiritualibus, & temporalibus semper benefacere, & ex maxima vigilantia, qua curavit cor suum mundum custodire. A sua conversione nullum in eo deprehensum est dictum, factumve, quod censeri posset esse peccatum mortale: omnes suas cogitationes, verba, & opera in Deum, tanquam in finem referebat, & Deum, & Dei gloriam, & honorem destinabat; atque hæc verba videlicet, Ad majorem Dei gloriam, uti symbolum in ore semper habebat.

Prudentia admirabilis.

§. 24. Prudentia quoque fuit in eo admirabilis. In negotiis enim ad Dei honorem peragendis priùs quidem omnia Deo commendabat deindè solerti habitâ consultatione, & rationibus ad examen vocatis, congruentia ad optatum finem adhibebat præsidia, & eo pacto contingentia mala facilè declinabat.

§. 25.

§. 25. Ejus erga Deum, & homines justitiam, aspera vita, & voluntaria pœnitentia, quibus, offenso jam Deo satisfacere se putabat, spiritus devotio, & religio, qua Deo reddidit debitum cultum, & honorem; gratitudo quoque, quam erga suos, & Societatis benefactores continuò ostendit, & pura veritas, quæ ex ejus ore sine ulla fallacia, fuco, fictione, aut obscuritate procedebat, cum cordis puritate, & simplicitate satis commendant. Animi præclara magnitudo ex pœnitentiis, obsequio erga ægrotos, ex operibus charitatis, à quibus propter labores, & difficultates, irrisiones, injurias, & contumelias non recessit; sed in illis constanter usque ad optatum finem perseveravit.

Patientiâ emicuit.

§. 26. Patientia verò admirabilis, & mansuetudo ex multis, & ingentibus laboribus; ex opprobriis, confusionibus, & persecutionibus, libenter, & alacriter pro Dei amore perpessis; ex gratiarum actione in maledicentes relata, & beneficiis in injuriantes collatis apparent.

§. 27. Jejunium ipse adeò coluit, ut eo tempore, quo fuit Minorossæ, & Barcinonæ, per totam jejunans hebdomadam, exceptis diebus Dominicis, solo pane vesceretur, & aquam biberet: & propter continuatas orationes, & abstinentias semel, & iterùm debilis, ac ferè sine viribus est inventus.

Castitatem custodivit.

§. 28. Castitatis fuit adeò diligens custos in se, & in aliis, ut in Constitutionibus Societatis voluerit, illam suis esse tàm perfectè servandam, ut eniti debeant, corporis, mentisque munditiá, Angelicam puritatem imitari.

§. 29. Profundæ etiam humilitatis non obscura dedit indicia, dum se ad novæ vitæ genus accingens, noluit suum audire germanum, sibi familiæ nobilitatem, opes, & in militia strenuitatem, ac futuram inde gloriam repræsentantem; sed statim atque ex morbo, & vulnere convaluit, sæculo nuntium remisit. Idem etiam denotatur, quia in patriam valetudinis causa rediens, cùm se à quodam jam cognitum esse animadvertisset, timens honorem, quem & germanum, & incolas Aspeithiæ sibi exhibituros esse intelligebat, noluit cum eo, à quo cognitus fuerat, via recta Aspeithiam proficisci; sed per montes, & semitas obliquas solus illuc accessit: & nobile palatium cum vilitate humilis hospitalis libentissimè commutavit; nullisque precibus adduci potuit, ut domum paternam ingrederetur.

Mundi gloriam contempsit.

§. 30. Denique non solùm vanam mundi gloriam, sed etiam ipsum egregiâ magnanimitate contempsit: renunciatus enim Præpositus Generalis Societatis, tamdiu id muneris subire recusavit, quoad ejus Confessarius ei, ut demandatum reciperet officium, impetravit, & post receptum munus, ut eos, quos in Constitutionibus ad humilitatem hortatur verbo, firmaret exemplo; primum quidem in coquinæ ministeriis aliquot versatus est dies, tum docere aggressus est pueros, & rudes doctrinam Christianam.

§. 31. Excellentem verò famuli Sui Sanctitatem comprobari voluit etiam Altissimus supernaturali splendore vultus, quem dum viveret aliquando viderunt B. Philippus Nerius, & quondam Oliverius Manareus Flander, ejusdem Societatis Religiosus.

Miraculis claruit.

§. 32. Ac testimonio miraculorum: quorum plura etsi ab eo vivente facta in processibus recensentur, insigniora tamen post ejus felicem dormitionem edita probantur.

Moniali ægrotanti sanitatem restituit.

§. 33. Isabella enim Rebelles Monialis, Ordinem S. Claræ in Monasterio S. Elisabethæ Barcinonensi ejusdem Ordinis expressè professa, annos nata sexaginta septem, dum aliquid operis alto in loco molitur, repentè tam gravi casu ad terram est collapsa, coxendicis, seu femoris os, quod maximum est in humano corpore, totum fuerit confractum: & per quadraginta dies, & ultra adhibitis per Medicum, & Chirurgum, eventu planè irrito, medicamentis, ac dolore, & febri, quæ ex confractione supervenerat, non cessantibus; ægrota apud omnes erat citra ullam salutis opem, quæ saltem naturalibus parari possent remediis, ut eâdem die moritura crederetur: petitâ tamen piâ cum religione, & impetratâ reliquiâ Beati Ignatii, & super coxendicem applicata, statim sana est reddita, & coxendicem, & tibiam priùs tumentem, atque immobilem expeditè, ac sine dolore movere cœpit; & die proxima surrexit, ac liberè, & perfectè ambulavit.

§. 34. Joannes Leida Majoricensis in valdè acutam, & periculosam febrim inciderat: augebat periculum maxima stomachi nausea: post duodecimum, vel tertium decimum diem aucto periculo, cum Deo sese per merita B. Ignatii impensè commendasset, sequenti nocte somno excitatus, magno splendore circumfusum cubiculum vidit: & uxorem inclamans: Nonne, inquit, vides me à B. Ignatio sanatum? & illucescente die sanus, & valens sine alicujus auxilio è lecto surrexit, & vestibus se induit, ac in gratiarum actionem templum Societatis expeditè adiit.

Puero lethale vulnus consolidavit.

§. 35. Hieronymus Honuphrius, Hetruscus, incola Oppidi Gandiæ Valentinæ Diœces. puer decennis, cum lethale in supercilio propè tempora, vulnus accepisset, propter quod totius oculi tumor, & vehemens febris accesserant, & post adhibita per mensem integrum per Chirurgum, ex artis præscripto, medicamenta, vulnus non solum, non solidaretur; sed adeò latum, & profundum esset, ut linamentum digitale inserendum esset; ac tanta sanies, & putredo flueret, ut Chirurgus ipse miraretur, & crederet os aliquod intus confractum; & alterum Chirurgum etiam vocari jussisset, & ambo coram infirmo convenissent; remotis fasciis, quibus vulnus erat opertum, & obligatum: præter omnem expectationem, meritis Beati Ignatii, cui mater pueri, voto jam facto, illum commendaverat, vulnus illud penitùs obductum, clausum, & solidatum invenerunt.

Obstructiones morbi hydropisi expulit.

§. 36. Magdalena Talavera, in eodem Oppido Gandiæ commorans, cùm per tres annos gravibus laborasset obstructionibus, quæ in hydropisim, quam confirmatam appellant, terminaverant; ejusque ventrem adeò tumentem, & inflatum reddiderant, ut se de loco ad locum movere non posset, nisi permolestè; videns remedia, per duos Medicos adhibita sibi nihil profuisse, ad divina confugit subsidia: & voto Deo facto, ac Imagine dicti Beati ventri admotâ, statim melius se habuit, depulsusque est morbus obstructionis, & hydropisis, ita prorsùs, ut intra tres, vel quatuor dies detumuerit venter, & exindè illa se benè habuerit.

§. 37. Ferdinandus Pretel de Mendoza, cùm in febrim incidisset tertianam, quæ mox in duplicem, deindè in pestilentem unà cum mentis stupore, & extraordinariis horroribus, ex humorum abundantia, & virium naturalium defectu accidentibus degeneraverat; & ex multis purgationibus incassum adhibitis, vis morbi adeò aucta esset, ut à Medicis destitutus, in supremo jam mortis discrimine versaretur, ritè confessus, & communione instructus, ac sacro perunctus oleo, manibus tenens Imaginem Beati Ignatii, quam collo pendentem gestabat, & ex toto corde illi se commendans, convalescere cœpit, & morbo est liberatus.

§. 38. Anna Barzellona ferè sexagenaria, cùm toto biennii spatio morbo paralysis graviter vexata immobilis esset ad omne opus laboris: & gradus ascendere, aut ex illis descendere non pos-

set,

set, nisi scipionibus innixa : & insuper novus apoplexiæ in altero latere morbus accessisset ; humanis remediis omninò destitutam se intelligens, voto nuncupato melius se habere cœpit : & toto illo die, ac nocte insequenti inchoatâ, valetudo ita est aucta, ut jam illucescente manè sana omnino ad Ecclesiam Collegii dictæ Societatis accurrerit expeditissimè, gratias Deo, ac B. Ignatio reddtura.

Cœcitate laboranti visum restituit.

§.39. Joannæ quoque Claræ, & Noqueræ, mulieri Majoricensi, annos natæ quinquaginta sex, cœcitate laboranti, videndi facultatem reddidit Beatus Ignatius.

§.40. Bartholomæus Contesti Chirurgus adeò acerbis, & diuturnis capitis doloribus opprimebatur, ut præ nimio dolore sæpè ad terram allideretur : accessit in oculorum altero tam gravis inflammatio, ut alterum etiam divexaret, ita ut ne tenuissimum quidem lucis radium perferre, aut aliqoantulum quiescere posset : ob idque in tenebroso conditus cubiculo inde non egrediebatur : & eò deventum est, ut ex intolerando dolore non dubitaret affirmare, quòd si quidam Chirurgus jam defunctus in humanis ageret, oculum sibi erui jussurus esset : religione demum eximiâ erga Beatum istum incensus, illius Reliquiam ad se afferri jussit : & in puncto, quo fuit illa delata benè se habuit, capitis, & oculorum cessavit dolor, visum recuperavit, & lucis splendorem sine ulla offensione sustinuit, utque intelligeretur, subitam curationem divinæ virtuti, atque intercessioni B Ignatii tribuendam esse ; bis, terve sacrâ Reliquiâ è cubiculo exportatâ, dolor rediit : eâque in cubiculum reducta, illicò morbus discessit : quo facto admonitus Bartholomæus, sacram Reliquiam penes se retinuit : atque ita intra tres, vel quatuor dies ita perfectè sanatus est, quasi numquam ægrotasset. Quo audito Columna Cortei, & Vich, quæ capitis dolore ita vexabatur, ut neque noctu quiesceret, & superveniente in uno oculorum tanto cruciatu, ut palpebram attollere non posset, & cœca deinque remansisset : misit, qui eamdem Reliquiam ad se deferret : quâ allatâ, & super oculos, præviâ invocatione ejusdem Beati, impositâ, palpebra, quæ priùs per Chirurgos aperiri non poterat, confestim ultrò, ac per se cœpit aperiri : cessavit dolor, lucis splendorem Columna pertulit, & intra tres dies paulatim visum omninò recuperavit & perfectè convaluit.

Dolorem mamillæ sanavit mulieri.

§. 41. Joanna quoque de Aragona, & Pignatella, Ducissa Terræ novæ, quæ quatuor jam menses vehementissimo dolore cruciabatur ex tumore, & duritie alterius mamillæ, eòque reducta erat, ut neque pedes, neque brachia movere posset, quin sibi viscera transfigi quodam modo viderentur, ad opem ejusdem Beati confugiens, & illius Imaginem religiosè de manè venerata, & illis se commmendans, vesperè ejusdem diei sana sine tumore, sine duritie, & sine ullo doloris sensu reperta est.

Denique in Consistorio secreto canonizandum judicant.

§. 42. Demum his, & quamplurimis aliis permotus idem Gregorius Prædecessor, ex antiquo Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, tunc suorum, instituto publico priùs, in quo præter prædictos Cardinales, etiam Venerabiles Fratres Nostri Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Romanæ Curiæ Prælati, & dicti Gregorii Prædecessoris familiares Dilecti Filii convenerunt : & Dilectus Filius Nicolaus Zembecarius Aulæ Pontificiæ Consistorialis Advocatus, dicti Beati Ignatii merita, & Principum, ac Populorum super hujusmodi Canonizatione vota retulit.

§.43. Et successivè altero, quod semi publicum vocant, in quo prædicti omnes, ac etiam Sedis Apostolicæ Notarii, & causarum dicti Palatii Auditores Dilecti Filii interfuerunt : & omnes, quòd dictus Beatus Ignatius canonizandus esset, publicis suffragiis judicarunt, convocatis Consistoriis, toto cordis affectu exultans in Domino eumdem Beatum Ignatium, unà cum Beatis Isidoro Agricola, & Francisco Xaverio inter Sanctos referendum duxit.

In Sanctorum Confessorum Catal. adscribitur.

§. 44. Præscripto itaque Canonizationis die festo S. Gregorii Magni nuncupato, quarto videlicet Idus Martii, Pontificatus ipsius Gregorii Prædecessoris Anno secundo : iterum d. Gregorius Prædecessor est hortatus ad iteratas preces, jejunia, & eleemosynas : ut in tanto opere exequendo, lumen ejus, qui lucem habitat inaccessibilem, implorarent ad ea peragenda, quibus divinæ gloriæ honor, & Catholicæ Ecclesiæ fides augeretur. Omnibus verò juxta Sanctorum Patrum traditiones, sacrorumque Canonum instituta, & Romanæ Ecclesiæ consuetudinem ritè, & rectè peractis, dictâ die quarto Idus Martii, idem Gregorius Prædecessor ad Principis Apostolorum Basilicam cum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, & ipsius Gregorii Prædecessoris familiaribus prædictis ; necnon Dilectis Filiis Clero seculari, & regulari, ac maxima populi frequentia, convenit : & post iteratas primò, secundò, ac tertiò pro Canonizationis Decreto petitiones per Dilectum Filium Nostrum tunc Suum Ludovicum tituli S. Mariæ Transpontinæ Presbyterum Cardinalem Ludovisium nuncupatum, nomine prædictorum, qui pro ea institerant : post Sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces, & post imploratam Spiritus Sancti gratiam, ad honorem Sanctiss. & individuæ Trinitatis, & Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate ejusdem Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, decrevit, & definivit, dictum Ignatium Lojolam, prædictæ Societatis Fundatorem, unà cum Isidoro, & Francisco præfatis, ac Beatis Philippo, necnon Theresia, Sanctum & Sanctorum Catalogo adscribendum, & aggregandum esse, prout adscripsit, & aggregavit.

Ejus festum die 31. Julii agi jubet.

§.45. Statuens, ut ab universis Christi Fidelibus in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari : & quolibet anno, dicta die illius obitus pridie Kalend. Augusti, festum ipsius, & officium, tamquam de Confessore non Pontifice, ad formam in Rubricis Romani Breviarii præscriptam, solemniter celebrari possint.

Sepulchrum ejus visitantibus Indulgentias elargitur.

§. 46. Insuper eâdem auctoritate omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis ipsius festo ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accesserint, unum annum, & quadraginta dies : iis verò, qui in ejusdem festi octava id fecerint, etiam quadraginta dies de injunctis eis, aut aliàs quomodòlibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit.

§. 47. Et decantato solemniter hymno, Te Deum laudamus, & divinâ ope imploratâ, S. Ignatii, & aliorum Sanctorum prædictorum meritis, per peculiarem ad id orationem, quam dictus Gregorius Prædecessor piè, & solemniter recitavit sacro-Sanctum Missæ sacrificium solemni pompa, & ritu, cum eorumdem Sanctorum commemoratione, ad altare Principis Apostolorum celebravit, & omnibus Christi fidelibus, tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, ad Dei laudem, & gloriam Sanctorum ejus, impertitus fuit.

Pontifex expedit Bullam Canonizationis.

§. 48. Ne autem de decreto, definitione, adscriptione, aggregatione, statuto, relaxatione, impertitione, aliisque præmissis, pro eo quod super illis ipsius Gregorii Prædecessoris Literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerint, valeat quomodòlibet hæsitari : Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quòd decretom, defini-

tio,

rio, adscriptio, aggregatio, statutum, relaxatio, impertitio, aliaque præmissa à dicta die quarto Idus Martii suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii Prædecessoris Literæ sub Datum ejusdem diei confectæ fuissent, prout superiùs enarratur: quodque præsentes nostræ literæ ad probandum plenè decretum, definitionem, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, impertitionem, & alia præmissa ubique sufficiant: nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

z r. §. 49. Cæterùm quia difficile foret, præsentes Nostras Literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri; Volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 50. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam Nostrarum voluntatum, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octavo Idus Augusti, Pontificatus nostri anno primo.

† Ego URBANUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† Ego Franciscus Maria Episc. Portuen. Cardinalis à Monte.
†
†
† Ego Oct. Episc. Prænestin. Card. Bandinus.
† Ego Jo. Baptista Episc. Albanen. Card. Detus.
† Ego And. tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Perettus.
† Ego B. tit. Sanctæ Mariæ in Transtiberi Presbyter Card. Bevilaqua.
†
†
† Ego Dominicus tit. SS. Apostolorum Presbyter Card. Gymnasius.
† Ego Carolus tit. S. Cæsarii Presbyter Cardinalis Madrutius.
† Ego S. tit. S. Chrysogoni Presb. Cardinalis Burghesius Major Pœnitentiarius.
† Ego Jo. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Millinus.
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presbyter Cardinalis Lantes.
†
† Ego Jo. B. tit. S. Cæciliæ Presb. Card. Lenius.
†
†
†
† Ego D. tit. S. Martini in Montib. Car. Rivarola.
†
†
†
† Ego G. tit. S. Crucis in Hierus. Presb. Card. Borgia.
† Ego Felix tit. S. Anastasiæ Presbyter Cardinalis Asculanus.
†
† Ego Tib. tit. S. Priscæ Presbyter Card. Mutus.
† Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de Trejo.
†
† Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus.
† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Cardinalis Kleselius.
†
†
† Ego S. Presbyter Card. S. Susannæ S. R. E. Bibliothecarius.
†
†
†
† Ego Guido tit. Sanctæ Mariæ de Populo Presb. Card. Bentivolus.
†
†
†
†
† Fr. Desiderius tit. S. Clementis Presb. Card. de Cremona.
†
† Ego Ludovicus Card. Ludovisius, tit. S. Laurentii in Damaso S. R. E. Vicecancellarius.
†
†
†
†
† Ego Cosmus tit. S. Pancratii Presbyter Cardin. de Torres.
†
†
†
†
† C. S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Cardin. Pius.
† M. S. Eustachii Diac. Card. de Sabaudia.
†
† Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Ursinus.
†
†
† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Boncompagnus.
† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldobrandinus S. R. E. Camerarius.
†

Canonizatio S. Francisci Xaverii è Societate JESU, Indiarum Apostoli, ejusque in Sanctorum Confessorum numerum adscriptio, cum institutione ejus festivitatis die 2. mensis Decembris. III. Edita An. D. 1623.

Hunc S. Franciscum canonizavit Greg. XV. die 12. Martii anno 1622. cum BB. Isidoro Agricola, Ignatio Lojola, Philippo Nerio Confessoribus, ac Theresia Virgine; sed morte præventus const. Canonizationis non potuit expedire. Procemium, & causæ hujus const.

Constitutiones autem pro Societate Jesu editas à diversis Pontificibus lege sup. in Pauli III. const. 25. *Regimini*, sup. tom. 1.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia processerunt, licèt ejus superveniente obitu, Literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster, piè præmeditans, quod unigenitus, & coæternus æterni Patris Filius, cùm de regalibus sedibus in hunc mundum, ut salutem humani generis operaretur, descendisset, semen bonum verbi sui in agro Orbis terrarum semina-

verat, ut omnium cœlestium virtutum, & ad extremum æternæ vitæ fructum credentibus germinaret: quodque, cum, pro divinæ hujus segetis incremento, pretiosissimum sanguinem suum, ignominiam Crucis voluntariè subiens, effudisset; ac, perfecto demum opere, ad quod missus fuerat, super omnibus Cœlorum sublimitatibus ad dexteram Patris in sæculorum æternitate consessurus ascendisset; plurimos servos, & amicos suos in terris reliquerat, qui laboribus, vigiliis, atque ad ipsius exemplum proprii sanguinis effusione, divinam hanc excolentes sementem, messem quàm uberrimam in borreum ejus congregarent; ejusque fines eousque dilatarent, donec, juxta promissionem Patria, omnea gentes, & termini terræ darentur ei in hæreditatem, & possessionem. Et quamvis, verbum ejus semper à generatione in generationem prosperatum esset; attamen, quando ab æternis temporibus prædestinatum beneplaciti ejus tempus advenerat, ut abundare faceret, quasi imbrem inundantem, misericordiam suam magnam super universum semen filiorum Adam; gloriamque Crucis suæ usque ad ultimum terræ, & in mari longè propagaret; verè admirabilis facta erat potentia ipsius, cùm, revelatis incognitis anteà Tribubus, & linguis ac populis, & nationibus messem magnam atque uberem aperuerat, atque in ea operarios multiplicaverat; tantaque fructuum abundantia labores eorum compleverat; ut ipsa annunciantibus Evangelicæ prædicationis sonus usque ad extremos Orbis terrarum fines penetrasset; & à Solis ortu usque ad occasum, ab Aquilone & mari, magnum nomen Domini Dei nostri in universis gentibus redditum esset. Inter cæteros verò, quos ad perficiendum voluntatis suæ sacramentum, in tantarum gentium vocatione Dominus præordinaverat, egregius Servus ejus Franciscus Xaverius, novus Indiarum Apostolus, gloria Sanctitatis, & meritorum splendore præcipuè emicuerat: Qui, cùm à juventute sua perfectè coram Deo ambulasset, spretisque, ac conculcatis divitiis, ac sæculi dignitatibus, ac semetipso juxta verbum Domini abnegato, animam suam pro nomine Domini nostri Jesu Christi tradidisset; dignus inventus erat, qui à Spiritu Sancto in tam insigne opus assumeretur: ac tanquam aliorum Dux divina providentia constitutus, Apostolicis charismatibus affluenter decoraretur: etiam ob signa Apostolatus; quæ in eo in omni patientia, in signis, & prodigiis, ac virtutibus, manifesta facta erant, novarum gentium Apostolus unanimi totius Christiani Orbis consensu meruerat appellari: Ac propterea decebat, ut tantum Dei famulum, qui pro gloria ejus, & animarum Domini nostri Jesu Christi sanguine redemptarum salute, innumeros, maximosque labores, atque ærumnas perpessus erat; ingentiaque terra marique subiverat pericula; quem Deus adeo magnificaverat, ut nomen ejus honorabile esset apud omnes gentes.

Recenset eximias, & præcellentes virtutes & merita S. Francisci Xaverii quibus permotus Greg. XV. eum in Sanctorum Confessorum numerum retulit.

§. 1. Idem Gregorius prædecessor, pro suo Pastorali munere, verè Sanctum, & Electum Dei, in militanti Ecclesia declararet; ejusque virtutes, tanquam eximias, & præcellentes, universis Christi fidelibus imitandas proponeret: ut populus Christianus actiones suas ad honorem Dei, ipsius exemplo, dirigens; eum apud Deum, & Dominum Jesum Christum in ejus necessitatibus habere mereretur intercessorem: atque, ut omnes Christi fideles promptius ad laudandum Deũ Omnipotentem secundum multitudinem magnitudinis ejus excitarentur, devotionisque ardor erga tantum Dei famulum augeretur; dum ejus in terris cœlestem, & laudabiliter actam vitam Orbi terrarum explicaret, & patefaceret: In primis & ante omnia præmitteret quod natus erat insignis hic Dei Servus Navarræ in Oppido Xaverio Pampilonensis Diœcesis, maternæ ditionis loco, nobilibus ac piis progenitoribus. Qui, cùm ipsum ab infantia timere Deum; ac ab omni peccato abstinere edocuissent; ubi ætas demum adoleverat, Lutetiam Parisiorum, studiorum gratia eumdem miserant. Quibus cùm alacriter operam daret; post haud multum temporis de eo domum revocando pater cogitare cœperat. Quod cùm, tunc in humanis agens Maria Magdalena ejus soror, quæ Monasterium Monialium Oppidi Civitatis nuncupati Gandiæ, Ordinis Sanctæ Claræ, Discalceatorum nuncupatarum, Valentinæ Diœc. non sinè ingenti sanctitatis fama tunc regebat, persensisset, Fratris vocationem, divinitus edocta, per literas cum patre vehementiùs egerat, ut Francisci studia omni ope etiam cum rei domesticæ detrimento, foveret: cùm enim incognitarum gentium Apostolum divina providentia præordinatum esse prævidebat. Cùmque Lutetiæ commoraretur, in familiaritatem Sancti Ignatii insinuatus, ac postmodùm in socium ipsius, qui id ardentibus precibus à Deo ad ingentem Ecclesiæ utilitatem præstandam postulaverat, adscriptus, eoque duce ingressus erat arctam viam, quæ ad vitam ducebat: ut enim spiritu vivificaretur carnem suam, ad antiquorum Sanctorum Patrum exemplum, severissimè mortificaverat. Interdicto enim sibi, non solùm carnis, & vini, sed panis etiam triticei usu; vilibus tantummodo ac insulsis cibis usque quan parcissimè, usus erat: Quin etiam frequenter integro biduo triduoque ab omni cibo prorsus abstinuerat, aliquando verò omnes majoris hebdomadæ dies usque ad Sabbathum Paschalis jejunus transegerat; somnoque brevissimo vires reficere consueverat: humi, vel lectulo vilissimis stragulis contecto, jacens. Corpus suum ferreis flagellis adeò diverberabat, ut sæpè copiosus sanguis efflueret: aliquando autem, funiculis arctissimè constrictis lacertis, & coxendicibus, iter aggressus erat: cùmque plures dies in eo cruciatu perseverasset, vincula adeò corpori ejus infixa erant; ut præ doloris magnitudine viribus destitutus, in via concideret: ac, nisi præcipuo Dei beneficio, absque ulla humana ope, disrupta fuissent; de ejus vita omninò desperatum fuisset. Quàm præclarè verò in ejus animo reliquæ Christianæ virtutes effulsissent: quàm potenter scuto fidei protectus omnia nequissimi ignea tela extinxisset; & quàm firmiter in Deo sperasset; & Sacramentorum frequentia, quibus non solum semet ipsum, sed & alios etiam summa cum devotione, ac indefessa assiduitate pascebat; & verbi Dei assidua prædicatio, qua tam ingentem Orbis terrarum partem illuminaverat, insigniter attestabantur. Sed inter cœteras ejus virtutes, quasi sidus matutinum, præcipuè resplenduerat Charitas: qua in omnibus quidem ejus actionibus, præsertim tamen cùm ægrotis inserviret, manifestabatur Eo etenim dilectionis ardore erga inopes infirmos, qui in domibus hospitalibus morabantur se gerebat; ut rarò ab eis discederet: tantaque sensuum mortificatione quantumvis sordidissima ministeria peragebat; ut aquam sæpius, qua horribilia, & incurabilia ulcera laverat, ebibisset. Cùm verò de vita periclitaretur, tunc cibi somnique prorsus oblitus, & præter proprias vires à Deo confortatus, veluti à commissâ custodia nec die nec nocte discedebat: illisque sanctissima Ecclesiæ Sacramenta, cœterasque spirituales alimonias præbebat. Quæ adeo libenter atque hilariter exequebatur; ut deliciæ ejus deservire ægrotis, ac morientibus esse dicerentur, & quasi aliquod talentum, sibi divinæ benignitatis munificentia creditum, negotiaretur: assiduamque hanc erga ægrotos curam ac vigilantiam toto vitæ suæ tempore, ubicumque moraretur, exercuerat. Sed & per eandem charitatem, quæ per Spiritum Sanctum dif-

fusa erat in corde ipsius, adeò ad Deum accedebat, tantoque spiritus fervore in oratione perseverabat; ut hujusmodi cibo intentus, quo interiorem hominem reficiebat, noctes integras transigeret: nec, cùm in navi esset, atque in aperto vitæ discrimine in summis tempestatibus versaretur, desisteret, aut quidquam animo commoveretur: fieretque aliquando talis super eum mentis excessus; ut oculis in cœlum defixis, divina vi à terra elevaretur; vultu adeò inflammatus, ut angelicam prorsus charitatem repræsentaret; nec divini amoris perferre valens incendium, sæpius exclamaret. *Satis est Domine satis est.* Cùm verò Sacrosanctum Missæ celebraret sacrificium, sæpenumero à sensibus usque adeò abalienabatur; ut nec ministri vestem succutientes, nisi post diuturnam moram, excitare possent. Quin etiam aliquoties altius cubito à terra elatus, ab universa adstantium multitudine, miraculi magnitudinem obstupescente, ac Servi Dei sanctitatem suspiciente, conspectus fuerat. Nec solum vigilans vir Sanctus Deum in corde, & ore habebat, sed & dormiens in ipso requiescebat. Frequenter enim in somnis sanctissimum nomen Jesu cum summa mentis dulcedine proferre audiebatur. Cùmque tam singularibus floreret virtutibus, atque in dies à Deo potioribus augeretur muneribus; non modò non extollebatur, sed crescebat in eo semper virtus humilitatis: adeò ut infima quæque domus officia semper, tamquam omnium postremus, obiret. Vestibus verò adeo pannosis ac vilibus utebatur; ut pueris quandoque de ridiculo esset. Venerabatur autem eximiè vir Dei non Episcopos modo, sed Sacerdotes quoscumque: Sancto verò Ignatio, tunc Præposito suo, nonnisi flexis genibus scribebat. Honores verò ac laudes hominum adeò horrebat: ut amplissimam Apostolici Nuncii dignitatem, qua instructus in Indias à Summo Pontifice missus fuerat, quàm studiosissimè occultaret: nec nisi semel ea potestate, necessitate coactus, usus fuerat. Cæterum, tantus vir insigne stadium à Deo consequutus erat, in quo gloriosè usque ad consummationem cursus, & coronam justitiæ, decertaret.

§. 2. Cùm etenim claræ memoriæ Joannes Lusitaniæ Rex à piæ memoriæ Paulo Papa III. tunc dicti Gregorii, nunc etiam nostro respective prædecessore, nonnullos ex Ignatii Sociis postulasset, quos ad Orientales Indias, ut in vastissimis illis regionibus Verbum Dei disseminarent, transmitteret; idem Pontifex, S. Ignatii hortatu, ad tantum opus peragendum Franciscum Xaverium elegerat, quem etiam Apostolici Nuncii dignitate, & amplissima potestate decoraverat. Cùmque viatici nomine plurima ei à Prætore Regio pararentur; homo, qui pro viatico ac pera de Dei benignitate, in cujus Evangelii opus segregabatur, præsumebat; nunquam adduci potuerat, ut quidquam, præter vilissimum centonem, acciperet: & in navi super funem nauticam dormiebat, ac è mendicato vivebat: ægrotis in vilissimis ministeriis indefessa charitate, noctu, diuque serviebat. In Indiam ut pervenerat; statim, nec modico quidem tempore ad quietem post longissimam, ac difficillimam navigationem sumpto ad prædicandum illis gentibus Evangelium se accinxerat: & indutus virtute ex alto, Apostolico spiritus fervore ministerium, quod sortitus erat, tanto cum fructu exequebatur; ut, gratia Dei efficaciter verbo ejus cooperante, non solum Christianorum mores depravatos ad meliorem frugem passim toto Oriente revocaret; sed multa centena hominum millia, qui in tenebris, & in regione umbræ mortis ambulabant, ad agnitionem veræ lucis perducti, regenerationis lavacro mundarentur. Nam, præter Indos, Brachmanes, & Malabares, in quorum Regnis Apostolica prædicatio, quæ antiquis temporibus illic viguerat, sed hostis humani generis fraude ex omnium memoria prorsus abolita erat, Xaverii prædicatione revixerat: Ipse primus Paravis, Malais, Jais, Acenis, Mindanais, Malacensibus, & Japonibus Evangelium Christi annunciaverat: multique illarum nationum Reges, & magni Principes, ingenti cum fidei nostræ emolumento, suavi Christi jugo colla subdiderant. Incredibilia autem videbantur, quæ propter nomen Domini nostri Jesu Christi toleraverat. Per diversa etenim Regna, in vastis illis Orbis terrarum spatiis, semper pedibus, & sæpius nudis, per arenas calidas pergebat: per spinas longissima itinera conficiebat: contumeliis sæpenumero, probris, & illusionibus, quin etiam verberibus, & lapidibus appetitus in periculis hostium, in periculis itinerum versatus, sæpe naufragus, vigilias, frigus, & nuditatem, sitim, famemque perpessus erat, contractis, ob assiduos ac intolerabiles labores, gravissimis morbis: nec enim Apostoli exemplo animam suam faciebat pretiosiorem quàm se, dummodo consummaret cursum suum, & ministerium verbi, quod acceperat, testificari Evangelium gratiæ Dei.

Multis signis ac miraculis prædicationem Servi sui Francisci dum in vivis fuit, Dominus confirmavit quæ hic enarrantur.

§. 3. Signa verò, & prodigia, quibus Dominus Apostolorum suorum sermonem in nascentis Ecclesiæ exordiis confirmavit, ad illius novæ sobolis incrementum; in manu etiam servi sui Francisci misericorditer renovaverat. Subito enim à Deo diversarum ac incognitarum gentium linguas, quas non noverat, edoctus; disertissimè, quasi in iisdem terris educatus esset loquebatur: & acciderat quandoque, ut cum, ad diversarum nationum populos concionem habentem, unusquisque eodem tempore lingua sua, in qua natus erat, magnalia Dei loquentem cum stupore, & ecstasi audiret: eoque miraculo multitudo magna commota, reciperet Verbum Dei. Hinc post præmissa, ad Christi fidelium ædificationem, aliqua ex insignioribus prodigiis, & signis, quibus prædicationem & gesta ipsius Dominus illustraverat recenseret.

Et primum illud memorandum videbatur; quòd cùm numerosus Badagarum exercitus in exitium Christianorum à Francisco baptizatorum immineret; atque omnia atrocitatis exempla se in Christianos editurum minaretur; ipse solus fide armatus præcedens obviam, ac severe eorum impietatem increpans, steterat illico immobili vestigio universus exercitus, deterritus (ut milites Ducesque referebant) ab homine quodam magno, nigris vestibus induto, qui juxta Franciscum stabat; cujus majestatem ac splendorem, vultu oculisque micantem, ferre non poterant: itaque vir Sanctus, quos Christo pepererat à cæde ac direptione liberaverat.

Successivè apud Comorinum Promontorium cùm in quadam Ecclesia Servus Dei infidelibus concionaretur, ac propter duritiam cordis eorum nihil proficeret; facta oratione, jussit sepulchrum, in quo pridiè defunctus tumulatus fuerat, aperiri: ac populo significans, ad comprobandam Christianæ fidei veritatem, mortuum, Dei voluntate rursum victurum; linteo, quo cadaver involutum erat, rescisso, ac rursus precibus ad Deum fusis, mortuo ut viveret imperaverat: qui statim stupentibus omnibus surrexerat vivus: quo tam insigni miraculo commoti, qui aderant, tum alii multi, crediderunt in Deum.

Eodem postea loco mendicus quidam Beato viro occurrerat ulceribus plenus: cujus plagas Franciscus magno charitatis affectu lavans atque aquam, qua eas laverat, ebibens, ac deinde Deum Patrem misericordiarum, ut illius pauperis misereretur orans; è vestigio ab omni plaga, atque ulcere, Dei munere, pauper ipse omninò liber surrexerat.

Sed & puer quidam Mutani in Orientali India pestilenti febre vita sublatus, ac linteo insutus de

more gentis, viginti quatuor horis asservatus, flentibus parentibus ferebatur ad sepulchrum: quos ut vir Dei vidit, misericordia motus super eos, Deum Omnipotentem, ut puerum vivificaret, genibus flexis precatus fuerat: atque aqua benedicta aspersum, rescisso linteo, signo Crucis signaverat: apprehensaque manu ejus, in nomine Domini Jesu Christi vivum atque incolumem parentibus restituerat: erecta illo in loco, ad tantæ rei memoriam conservandam, ab incolis magna cum celebritate Cruce.

Et successivè apud Oppidum Comburturæ in ora Piscariæ puer alius in puteum delapsus, suffocatusque maximo cum matris, & cognatorum ejulatu efferebatur: cùmque ex proxima Ecclesia Franciscus occurrisset, misertus eorum in genua provolutus, oculisque in cœlum fixis, Deum pro vita pueri precatus, eum apprehensa manu in nomine Domini Jesu Christi surgere jusserat: & confestim puer surrexerat vivus: quem Sanctus vir reddiderat matri suæ stupentibus omnibus, ac maximo cum clamore Deo gratias agentibus: quibus ipse præcepit, ne cui rem gestam narrarent.

Insuper, dum in Japonia Insula Franciscus Christi fidem prædicaret; accesserat ad eum mercator quidam à multis annis cœcus; petens, ut sibi à Deo, ut videret, impetraret; Franciscus, recitato super eum Evangelio, signum Crucis oculis ejus impresserat: qui eodem temporis momento lucem amissam recuperaverat. Postero verò die, reversus ad eum cum uxore ac universa familia, genibus advolutus gratias agens, & Christianam Fidem professus, ad baptismi gratiam unà cum suis omnibus pervenerat.

Exierat autem tam illustris miraculi fama per omnem terram illam: ac multi relictis Idolis suis converti erant ad verum Deum, & Jesum Christum Filium ejus: Cùmque Servus Dei ad Sinas in magna navi, qua quingenti vehebantur navigaret; cessaverant adeò venti, ut quatuordecim diebus navis eodem loco hæsisset immota. Cùmque, inter cæteras difficultates, aquæ penuria valde laboraretur, multique jam siti deficerent; vir Sanctus omnia navis vasa, marina aqua impleri jusserat fusisque instanter ad Deum precibus, super ea signum Crucis fecerat; ac repente aqua illa salsa, dulcis, salubrisque effecta erat. Quo miraculo plures, qui in navi erant, infideles crediderunt in Deum: quin etiam aquæ illius, quæ abundè superfuerat, potu plurimi per multas Indiarum Provincias variis, quibus vexabantur, morbis sanati fuerant.

Ad eosdem Sinas contendens, cùm, sævissima orta tempestate, omnes de se actum esse existimarent, & gubernator navis, ne repentinæ vis procellæ scapham auferret, validis eam rudentibus ad onerariam alligari jussisset; non multo post abruptis retinaculis, scapham tempestas abstulerat tanto impetu; ut penè temporis momento omnium conspectum effugisset: & pro ut quisque cognatos, & necessarios in scapha habebat, certatim eorum casum deplorare cœperant. Franciscus ergo universos collacrymantes bonum eos habere animum jusserat: ac prædixerat, fore ut ante triduum filia remearet ad matrem: significans, scapham ad onerariam redituram: prout, Deo dante, apparere visa fuerat, & rectè ad onerariam tendere, & spontè ad illius latus accedere; atque ita aptè se applicare, ut illi omnes, qui in ea erant, commode excepti fuissent: quæ etiam in mediis fluctibus, nemine illam retinente, tamdiu steterat; quoad religaretur ad navim, attonitis omnibus ex miraculo remanentibus.

Ad Moluchas Insulas etiam Franciscus advenerat, ubi magno spiritus fervore verbum Dei primus annunciabat; atque in Urbe Tolo viginti quinque millia hominum baptizaverat: qui, cum suasu Tyranni ejusdem Christi fidem deseruissent, Ecclesiam solo æquassent, Cruces, Sanctorumque Imagines confregissent, & conculcassent; Franciscus, zelum Domini zelatus, viginti Lusitanos, ac quadringentos circiter indigenas ad ultionem tanti sceleris incitaverat: eoque duce ac victoriæ sponsore, tam pauca militum manus adversus Urbem munitissimam, Christi rebellem, expeditionem aggrediebatur; sed, cùm prope Urbem pervenissent, substiterat vir Dei, ac orationi se dederat: statimque vicinus mons magnum emiserat incendium: adeoque ingentem cineris, ac pumicum vim eructaverat; ut Urbis atque arcis, quæ in edito sita erat, muros æquasset; horribilisque propterea terræ motus totam Urbem concusserat, plurimasque domos subverterat; quibus malis exterritis incolæ, deserta urbe, in proximas silvas confugerant: Urbs itaque à Francisci militibus facile capta erat: cives verò ad ejus pedes prostrati, acceptaque salutari pœnitentia, delicti veniam impetrarant.

Ulteriùs, cùm inter easdem Insulas Franciscus navigaret, ac sævissima orta esset maris tempestas; ad eam sedandam, Crucifixi imaginem, quam collio appositam gestare solebat, undis immiserat: quæ vi procellæ è manibus excussa, in profundum maris, non sine magno ejus mœrore, delapsa erat: sed lætificaverat Dominus animam Servi sui: nam, cùm ad terram appulisset, ac secus littus iter faceret; marinus cancer ex undis sobitò prosiluerat: atque antè pedes ipsius steterat, eamdem Crucem morsibus elevatam gerens: & Franciscus in genua provolutus eam devotè susceperat, ac diuturna oratione ob tam egregium munus Deo gratias egerat.

Prophetico etiam spiritu Deus Servum suum, quem in lucem Gentium dederat, illuminaverat: atque adeo insigne donum plurimis manifestaverat exemplis. Atque inter cætera, cum Aceni populi, inter quos etiam Turcæ erant multi, sexaginta navium classe vecti, Christianorum naves concremassent, ac multos crudelissimis suppliciis affectos enecassent; ducenti ac triginta milites, in octo naves distributi, Francisco suadente, ac in nomine Domini exercituum victoriam promittente; classem Barbarorum insecuti erant transactoque jam mense, cùm nullus ab ipsis nuncius adveniret, consternatis omnibus, jamque de civium suorum salute desperantibus; Franciscus in ipsa conflictus hora classium congressum, ac insignem Christianorum victoriam, haud secus ac si præsens esset, in concione narraverat: ac diem, quo tantæ rei nuncius adventus esset, prædixerat, Quæ omnia, cum ingenti omnium admiratione, eo ipso quo designaverat tempore, certis nunciis approbata fuerant.

Cùmque duæ naves eodem tempore è portu solvissent; prædixerat Franciscus suborta magna maris tempestate, alteram naufragium passuram; alteram verò (& in hac ipse reperiebatur) extra omne maris periculum in navali dissolvendam: quam prædictionem utriusque exitus comprobaverat; cùm alterius fragmenta non multo post conspecta fuissent, altera verò, multis tutè peractis itineribus, cùm, publicato vaticinio, Sancti Patris navis vocaretur, ac ubicumque appelleret cum plausu exciperetur; demum, post multos annos in navali ut reficeretur subducta, spontè corruerat.

Grassante quoque pestilentia in Lusitanorum, ac Hispanorum classibus, quæ ad Amboinam Insulam appulerant, cùm Sanctus vir ægrotis de more ministraret; à Joanne de Arausio, ut vinum sibi ad eorum usum elargiretur, petierat; quod Arausius gravatim, timens ne sibi deesset, miserat: quem Dei servus admonuerat, ut in charitatis operibus largior esse vellet: brevi etenim fore, ut vita defungeretur, ejusque omnia

bona in usus pauperum cederent. Cùmque, post non multum temporis spatium, ad Ternatem Insulam, quæ ducentis ampliùs milliaribus à loco distabat, adventasset, ac Missæ sacrificium celebraret; versus ad populum, orate (dixerat) pro anima Joannis de Arausio, qui modo expiravit. Stupentibus omnibus, post duodecimum demum diem supervenerat, qui visionem Sancti verissimam fuisse nunciata Arausii morte declaraverat.

Mercatori cuidam Meliapore discessuro, ac munusculum aliquod, tamquam benevolentiæ signum, à se postulanti, Servus Dei Beatæ Mariæ Virginis Coronam precariam è collo detractam elargitus erat: affirmans, fore, ut quamdiu illam penes se haberet, ab omni maris periculo incolumis esset evasurus. A portu itaque mercator solvens naufragium fecerat: cùmque in tabulata, ex lignis raptim composita, cum nonnullis aliis vectoribus exiluisset; in alto mari, alienato à sensibus animo, visus esset sibi cum ipso servo Dei Francisco in eo loco, in quo coronam precariam prædictam acceperat, colloqui; quinto demum die, ex quo desilierat in illa tabulata ab ea animi ecstasi, velut ab alto somno experrectus, cùm neque tabulata, neque socii unquam comparuissent, in littore Nagapatani propè Meliaporem salvum & incolumem se reppererat.

Petro Vellio autē, qui summa voluntate in quoddam charitatis opus pecuniam Viro Dei elargitus fuerat, promiserat fore, ut nunquam ei necessaria deessent, ac mortis horam divinitus præcognosceret: quorum utrumque acciderat. Nam, quamvis Petrus maxima perpessus esset rei familiaris detrimenta; semper tamen ab omnibus summam liberalitatem expertus erat: ac, transactis demum multis annis, revelata sibi mortis hora, se in Ecclesia in feretro composuerat: auditaque Missa, ac precibus, quas pro animæ suæ salute recitari jusserat, ibidem statim in pace obdormiverat.

§. 4. Demum Vir Dei, consummato feliciter peregrinationis suæ cursu, fama sanctitatis clarus, & bonis operibus plenus, cùm ei benedictionem Patriarchæ Abrahæ Dominus spiritualiter elargitus esset, ut multarum gentium pater efficeretur, & filios, quos Christo Jesu genuerat, super Stellas Cœli, & super arenam, quæ est in littore maris, multiplicatos videret; & ex eis plurimos proprio sanguine laureatos ad Cœlestia Regna præmisisset; Orientalium Indiarum Apostolus ab universis Indiæ Regnis, totoque Christiano Orbe, appellatus, dum aditum Evangelio in vastissimo Sinarum Imperio quærebat, assiduis laboribus, quos ultra humanas vires pro gloria Dei toleraverat, confractus: in Insula prope Sinas, die 2. Decembris Anni Domini millesimi quingentesimi quinquagesimi secundi ad cœlestem gloriam, perpetuò cum Deo regnaturus, evolaverat. Defuncti corpus viva calce perfusum, ut excesa carne ossa in Indiam exportarentur, inclusumque arca lignea sepultum fuerat: quòd, post quatuor menses effossum, ita recens, ac tractabile, vestimentisque adeo integris, ac si nuper esset tumulatum, repertum extiterat. Et quamvis nullo odoramentorum genere curatum fuisset, divino tamen munere eam odorum fragrantiam spirabat, ut esset super omnia aromata. Calce itaque rursus injecta, Malacam, quæ in Orientali India Urbs est celeberrima, delatum extiterat. In qua cùm sævissima pestis plurimos, quotidiè conficeret, ingenti beneficentia adventum ejus Deus insignitverat. Nam sacro corpore in Urbem illato, adeo omnis contagio defierat, ut ea deinceps nullus omnino correptus fuisset. Arca itaque rursus aperta, integrum sicut antea, eandemque odoris suavitatem diffundens, repertum etiam fuerat, Cumque in novo loculo conderetur; ex humero, ob arculæ brevitatem paulum compresso, recens sanguis effluxerat. Nono demum post obitum mense, sepulchro iterum patefacto, rursus ut antea divina virtute à corruptione immune, ac cœlestibus perfusum aromatibus inventum; velo, quo facies ejus operta fuerat, ob ingestæ terræ pondus recenti cruore consperso. Nova itaque arca, serica aureaque veste contecta, pretiosissimum pignus inclusum in Indiam ad Cocini portum delatum erat: confluentibus undique, ad honorandum communis in Christo Jesu parentis corpus, plurimis earum gentium populis. Inde Goam insigni celebritate translatum, à Prorege, ac omnibus Civium ordinibus maxima frequentia ac devotione exceptum, & in Ecclesia Societatis Jesu, ut populorum devotioni satisfieret, validis cancellis inclusum, omnium oculis per triduum expositum remanserat: ejusdemque Proregis jussu ab insigni Medico, deindeque Vicario Goano visitatum ac pertentatum, omni ex parte incorruptum, integris etiam intestinis, compertum fuerat; manante etiam parvo inflicto vulnere recenti cruore.

Quo tempore, cùm mulier quædam affectu devotionis incitata, specie osculantis, pedis digitum, ut illum abscinderet, morsu apprehendisset, statim sanguis effluxerat. Sed Altissimi benignitas non his modo mirabilibus Sanctum suum in conspectu omnium populorum mirificaverat; sed omni tempore ingentia præstabat beneficia his, qui ejus intercessionem fideliter implorabant; ut plurimis exemplis, præsertim verò infra insertis, manifestum erat.

Puer quidam Goæ natus, qui utrumque pedem à nativitate adeò aridum, & crura sicca habebat, ut illis non posset insistere, sed manibus reptare cogeretur; ad servi Dei sepulchrum ab educatrice perductus, singulis novem diebus visitare statuerat. Cùmque votum cæpisset adimplere, tertia jam die, qua sepulchrum visitabat, puer in ejus gremio existens, repentè ferream sepulchri cratem manibus apprehendens, suis stare pedibus, & ambulare cæperat, & statim omninò sanus evaserat: & intra novem dies, quos promiserat, crura carne repleta fuerunt: & sic semper valens, & sanus deinde vixerat.

Cottatæ, Indiæ Orientalis Civitate, unius mensis infans mortuus ad sepulturam curatus erat: voverant itaque cum ingenti fide parentes, se insigne donum; si puer reviveret, sepulchro Servi Dei oblaturos, ac Francisci nomen ei impositituros. Repentè infans aperire oculos, brachia, pedesque movere, ac vagire cæperat: ac paulo post, non vivum modo, sed & omninò sanum atque incolumem filium receperunt: redditisque cum ingenti gaudio votis, tam insigne miraculum per illam regionem divulgarant.

In eadem Urbe cæco cuidam Sanctus per quietem apparuerat: eumque monuerat, ut ad Ecclesiam ejus visitandam, oculorum lumen ibi recepturus, pergere non differret. Paruerat fideliter homo, ac dum per novem dies ante Francisci imaginem orabat, repente, discussa omni cæcitatis caligine, sanatus erat, & perfectè viderat.

Quin etiam leprosus quidam in eodem loco magna fiducia ad Sancti intercessionem confugerat: proprioque corpore, oleo lampadis, quæ ad ejus imaginem ardebat, peruncto; dum prostratus orabat, repente à lepra mundatus, atque omninò sanus effectus erat.

Eandem virtutem experta erat Francisca Rebelles, quæ à multo tempore sanguinis fluxum, ac ventris tumorem cum ingenti dolore patiebatur. Lampadis enim antè ejus imaginem pendentis identidem se oleo ungens, statim adeo perfectè convaluerat; ut nullas amplius eorum morborum sensisset reliquias.

Frequenter enim acciderat, ut lampades ad eandem servi Dei imaginem appensæ, aqua tantum

bene-

benedicta infusæ, haud secus ac si oleo plenæ essent, arderent, lucerentque: stupentibus etiam infidelibus, quos ad tantæ rei miraculum conspiciendum, non sine magno Fidei nostræ incremento, Christiani invitabant.

Cum frustra omnes Medicæ artis opes expertus esset Gundisalvus, Coccinensis Civitatis incola, ut inveterato cancri morbo, qui pectus ejus assiduis doloribus vexabat, mederetur: ad divinam opem conversus Omnipotentis Dei misericordiam, ut se Beati Francisci meritis sanum faceret, imploraverat, Imaginem igitur ejus, ære excusam, ulceri applicuerat: eodemque momento ab omni plaga incolumis evaserat.

Ejusdem Urbis Civis Emmanuel Rodriquez pedes habebat ulceribus plenos, ac ob nervorum contractionem adeo debiles, ut illis insistere non valeret: quibus malis & gravis periculosa dysenteria accesserat. Medicis itaque de ejus vita diffidentibus, cum ad intercessionem famuli Dei Francisci æger confugisset; eadem imagine corpus suum in formam Crucis signaverat; & aquam, in qua eadem mersa fuerat, ebiberat: talemque divinæ virtutis senserat effectum; ut intra tridui tempus ab omnibus morbis incolumis integram consequutus fuisset sanitatem.

Ejusdem met servi Dei imaginis præsentem agnoverat virtutem Maria Diaz: septem etenim annis cæcitatem ac paralysim perpessa, signum Crucis debilitatis membris impresserat; eaque ejusdem imaginis immersione, aqua sanctificata laverat: nec dum septem præterierant dies, cùm oculorum lumen, ac totius corporis cælesti dono acceperat incolumitatem.

Diffusis tandem per universum Orbem ejus miraculis, ac crescente erga ipsum populorum devotione multi, & præcipuè Philippus III. Hispaniarum Rex instabant pro Canonizatione, pro qua Paulus V. & Greg. XV. miracula, & alia necessaria examinanda demandarunt.

§. 5. Hineque factum erat, ut, cùm tot tantisque signis servum suum Omnipotens Deus in brachio excelso clarificaret; & per universum jam terrarum Orbem tot mirabilium præconia longè lateque diffunderentur; ac propterea non solum Christi fidelium erga ipsum devotio, magna susciperet incrementa; sed multorum etiam Infidelium corda ad agnoscendum Deum & Dominum nostrum Jesum Christum illuminarentur; Joannes Lusitaniæ Rex prædictus, zelo devotionis accensus, institerat, ut à diversis locorum Ordinariis super ejus sanctitate & miraculis processus fierent. Qui cùm diligenter munus suum explevissent; ac procedentibus temporibus omnia acta ad hanc Sanctam Sedem transmissa fuissent; recolendæ memoriæ Paulus Papa V. etiam prædecessor noster, tunc suus, instante pro servi Dei canonizatione etiam claræ memoriæ Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico; deputavit bonæ memoriæ Horatium Lancellottum tunc Rotæ Auditorem: eoque ad Cardinalatus honorem sublimato; dilectum filium Magistrum Joannem Baptistam Coccinum ejusdem Rotæ Decanum; & pariter bonæ memoriæ Franciscum Sacratum, tunc Archiepiscopum Damascenum, & Auditoris Rotæ Locumtenentem, ac deinde S.R.E. Cardinalem: qui & antiquos processus examinarent, & novos auctoritate Apostolica faciendos, quatenus ipsis videretur, decernerent; atque omnia eidem Paulo prædecessori unà cum eorum sententia referrent. Qui literas remissoriales ad diversos Prælatos, in Hispaniarum, Lusitaniæ, ac Indiarum Regnis constitutos, decreverant: atque ipsi interim in Curia novos testes examinarant. Cùmque prædicti Judices partibus suis perfuncti essent; eisdem Auditoribus processus à se confectos transmiserunt. Qui omnibus summa cum maturitate per plurimum temporis spatium (ut negocii gravitas postulabat) consideratis ac perpensis; eidem Paulo prædecessori retulerant, juxta canonicarum sanctionum decreta abunde constare de vitæ sanctimonia, ac eximiis virtutibus servi Dei Francisci, deque miraculis, quæ tam eo vivente, quàm post felicem ejus obitum, ejus meritis & intercessionibus, Deus Omnipotens operari dignatus erat: dignumque videri, si eidem placeret, ut in Sanctorum Confessorum Catalogo adscriberetur, Cùmque interim prædictus Paulus prædecessor humanitatis debitum persolvisset; & prædictus Gregorius prædecessor ad sacrum Apostolatus apicem divina providentia assumptus fuisset; ac pro parte charissimi in Christo filii nostri, tunc sui, Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici instanter requisitus esset, ut negotium hujusmodi promovere, ac ad ulteriora procedere dignaretur; accederentque aliorum Principum, ac Prælatorum, & totius Indiæ Cleri, idem suppliciter exposcentium preces; prædictus Gregorius prædecessor, ut in re tam gravi ea, qua decebat, maturitate progrederetur; prædictorum Auditorum relationem ad S.R.E. Cardinales, sacris Ritibus Præfectos, ut rursus totum negocium quàm diligentissimè discuterent, remisit.

Relationibus auditis, omnes censuerunt esse canonizandum.

§. 6. Quod cùm illi accuratè perfecissent; ac pro servi Dei canonizatione omnes unanimiter censuissent; bonæ memoriæ Franciscus Maria Episcopus Portuensis, S.R.E. Cardinalis de Monte nuncupatus, totius processus summam, & suam, collegarumque sententiam, coram dicto Gregorio prædecessore, & Venerabilibus fratribus nostris, tunc suis, S.R.E. Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, in Consistorio suo secreto exposuit. Quibus auditis, reliqui Cardinales ad ulteriora fore procedendum communi suffragio pronunciarunt. Igitur, cum in publico Consistorio quondam Julius Zambeccarius, tunc Aulæ Consistorialis Advocatus, plurima de hujus servi Dei vita & virtutibus enarrasset; atque ejusdem Hispaniarum Regis Catholici preces pro eadem Canonizatione exposuisset; atque ad eam procedere dignaretur, humiliter supplicasset; d. Gregorius prædecessor, prædicti Regis pietatem & Religionis zelum plurimùm in Domino commendans, super re tanta eosdem S.R.E. Cardinales, atque Episcopos in Romana Curia præsentes consulendos esse respondit. Atque interim Cardinales & Episcopos prædictos intimo cordis sui affectu vehementer in Domino hortatus est, ut in omni humilitate & lachrymis, in jejuniis, & eleemosynis, exposcerent ab eo, qui est via, & veritas, ut dirigere dignaretur gressus suos in semitis suis; ut ingrederetur in veritate sua, ut quod beneplacitum esset in conspectu ejus, intelligere ac perficere eo auxiliante valeret. Sequenti itaque semipublico Consistorio, ad quod non Cardinales modò, sed etiam Patriarchas, Archiepiscopos, atque Episcopos in Curia præsentes convocari mandavit; præsentibusque etiam Sedis Apostolicæ Notariis, necnon Sacri Palatii Apostolici causarum Auditoribus; cùm plurima de egregia viri Dei Francisci Xaverii vita ac miraculis enarrasset; & quanta insignis hic Dei Servus pro nomine Domini nostri Jesu Christi pertulisset, quantoque cum proventu (Domino incrementum dante) per incognitas nationes verbum ejus disseminasset, exposuisset; commemoratis etiam instantiis, quæ coram dicto Gregorio prædecessore tum à Rege Catholico, tum ab aliis etiam Reipublicæ Christianæ Regibus, & Principibus fiebant; cùm singulorum sententias requisisset, omnes uno ore benedicentes Deum, qui honorificantes se glorificat; Servum ejus Franciscum Xaverium canonizandum esse, atque inter Sanctos Confessores adscribendum censuerunt. Quorum omnium audito consensu, exultavit in Deo salutari nostro: gratias agens ei, qui est gloria virtutis nostræ, in cujus beneplacito contra omnes adversarias potestates exaltatur cornu nostrum, qui Ecclesiam suam in diebus istis hoc lumine illustrare, ac novo patrocinio munire dignatus esset. Canonizationis itaque publicavit diem infra scriptum: eosdemque Fratres, & Filios nostros paterna charitate monuit,

ut bonis operibus inhærentes, precarentur Deum misericordiarum, ut super eos sereno vultu respicere, & eorum actiones ad voluntatem ejus perficiendam dirigere dignaretur.

Demum Greg. XV. SS. Catalogo adjunxit die 12. Martii.

§. 7. Demum, peractis omnibus, quæ ex sacris constitutionibus, ac Romanæ Ecclesiæ consuetudine peragenda erant; quarto Idus Martii, Pontificatus sui Anno secundo, in Sacrosancta Principis Apostolorum Basilica, cum eisdem Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus suis, Clero seculari, & regulari, maximaque populi frequentia, convenit. Ubi, repetitis pro Canonizationis decreto nomine ejusdem charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, à dilecto filio nostro, tunc suo, Ludovico tituli S. Mariæ Transpontinæ Cardinali Ludovisio nuncupato, ejus secundum carnem nepote, per Julium Zambeccarium Advocatum prædictum petitionibus; decantatis sacris precibus, ac Litaniis, & Spiritus sancti gratia humiliter implorata; ad honorem Sanctiss. & individuæ Trinitatis, ac Fidei Catholicæ exaltationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ac sua, de eorumdem S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia præsentium consilio, ac unanimi consensu, gloriosæ mem. Franciscum Xaverium, de cujus vitæ sanctitate, fidei sinceritate, ac miraculorum magnitudine ac frequentia, plenè constabat; Sanctum esse definivit: & in Sanctorum Confessorum Catalogo adscribendum esse decrevit, & adscripsit: illumque ab universis Christi fidelibus, tamquam verè Sanctum honorari, ac venerari mandavit.

In ejus honorem Ecclesias & Altaria ædificari & consecrari, & die 2. Decemb. officium recitari posse statuit.

§. 8. Ac ut ab universali Ecclesia in ejus honorem Ecclesiæ, & altaria, in quibus sacrificia Deo offerantur, ædificari, & consecrari; & singulis annis, die secunda Decembris, qua ad cœlestem gloriam vocatus est, ejus officium, ut de Sancto Confessore, ad præscriptum Romani Breviarii celebrari posset, statuit.

In die Festo ejusdem Indulgentiam concessit.

§. 9. Eademque auctoritate, omnibus Christi fidelibus verè pœnitentibus & confessis, qui singulis annis eodem festo die ad sepulchrum, in quo corpus ejus requiescit, visitandum accederent, unum annum, & unam quadragenam, iis verò qui in ejusdem Festi octava, quadraginta dies de injunctis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavit.

Postremo Missam cum S. Francisci commemoratione cecinit & Indulgentiam populo fuit elargitus.

§. 10. Postremò, gratiis Deo cum exultatione actis, quòd Sanctum suum in conspectu omnium gentium honorificasset, ac tam insigni splendore Ecclesiam suam decorasset; cantata in Sancti Francisci honorem solemni Sanctorum Confessorum oratione; ad altare Principis Apostolorum Missam celebravit, cum ejusdem Sancti Confessoris commemoratione: omnibusque Christi fidelibus præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam elargitus est.

Ne autem de dicta Canonizatione possit hæsitari, eo, quod non fuerint desuper expeditæ literæ Apostol. supplet cum his literis & effectum sortiri debere decernit, ac si editæ essent die Canonizationis.

§. 11. Ne autem de definitione, decreto, adscriptione, mandato, statuto, relaxatione, aliisque præmissis (pro eo quod super illis ipsius Gregorii prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu, confectæ non fuerunt) valeat quomodolibet hæsitari; Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod definitio, decretum, adscriptio, statutum, relaxatio, impartitio, aliaque præmissa, à dicta die, quarto Id. Martii suum debitum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii prædecessoris literæ sub Dat. ejusdem diei confectæ fuissent: prout superiùs enarratur: Quodque præsentes literæ ad probandum plenè definitionem, decretum, adscriptionem, aggregationem, statutum, relaxationem, & alia præmissa ubique sufficiant; nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Transumptis hujus Const. fidem mandat.

§. 12. Cæterùm, quia difficile foret præsentes Nostras Literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri; Volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem addit.

§. 13. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Pont. An. 1. die 6. Aug.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, octavo Idus Augusti, Pontificatus nostri anno primo.

Papæ subscriptio.

† Ego URBANUS Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardd. subscriptiones.

†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Dominicus tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Gymnasius.
†
†
†
†
† Ego M. tit. SS. Quirici, & Julittæ Presbyter Cardinalis Lantes.
†
† Ego P. tit. SS. Nerei & Achillei Presb. Cardinalis Crescentius.
† Ego A. tit. S. Petri in Vincula Presb. Card. Capponius.
† Ego G. tit. S. Crucis in Hierus. Presb. Card. Borgia.
†
†
†
†
† Ego Tib. tit. S. Priscæ Presbyter Card. Mutus.
† Ego Rob. tit. S. Alexii Presbyter Cardinalis Ubaldinus.
† Ego Julius tit. S. Sabinæ Presbyter Card. Sabellus.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Presbyt. Card. Bentivolus.
†
†
† Ego Julius tit. S. Mariæ super Minervam Presbyter Card. Roma.
† Ego Fr. Desiderius tit. S. Clementis Presbyter Card. de Cremona.
†
†
†
†
†
†
†

† Ego Cosmus tit. S. Pancratii S.R.E. Card. de Torres.

† C. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Pius.

† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diac. Card. Aldobrandinus S.R.E. Camerarius.

† Ego A. S.R.E. Diac. Card. de la Cueva.

IV. Confirmatio Constit. Pii V. & ejus Successorum de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, Terris, & locis S.R.E.

Prædictorum Constitutiones omnes indicavi tibi sup. in præfati Pii Constit. 35. tom. 2.

Edita An. D. 1623.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemiom. SAcrosancti Apostolatus ministerii cura, & quàm altitudo divitiarum sapientiæ & scientiæ Dei humilitatem nostram, nullo licet merito-rum suffragio, gerere voluit, jugiter Nos admonet, ut in iis præcipuam Apostolicæ servitutis sollicitudinem adhibeamus, per quæ temporali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis conservationi consulitur, atque ideò Nos, quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris hanc ob causam providè sancita fuerunt, ea non solùm ipsi inviolatè curabimus custodire, sed etiam ab aliis perpetuò observari debere, statuemus.

Pius V. legem statuit de qua in ipsius con. 35. tom. 2. pag. 166. §. 1. Dudum siquidem à felicis recordationis Pio Papa Quinto Prædecessore nostro literæ tenoris emanarunt: Pius Episcopus servus servorum Dei Ad perpetuam rei memoriam. Admonet nos suscepti cura regiminis, &c.

Successores Pont. eam confirmarunt, & ampliarunt. §. 2. Quæ quidem Constitutio veluti optima, & ad conservandam S. R. E. Jurisdictionem & dignitatem, plane salutaris approbata, confirmata, & innovata fuit abiis, qui eidem Pio V. successerunt, recolendæ memoriæ prædecessoribus nostris Gregorio XIII. Sixto V. Gregorio XIV. Innocentio IX. qui etiam de fratrum suorum tunc S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu declaravit, eadem Constitutione prohibitum fuisse, & prohiberi omnem & quamcumque infeudationem, ac alienationem Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Sedi Apostolicæ tam mediatè, quàm immediatè subjectorum, non solum ne fiat, nevè attentetur post eorum devolutionem, sed etiam antequam Civitates, Terræ, Oppida, & Loca prædicta devolvantur, ac omnem & quamcumque in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem infeudationum, investiturarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis finitarum quorumcumque incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis hujusmodi, non à die eorum devolutionis, sed à die ipsius Constitutionis, etiam antequam illa devolvantur, ipso jure cum omnibus clausulis, & Decretis in prædicta Constitutione contentis, Cameræ, & Sedi Apostolicæ factam censeri, adjecto etiam decreto, & declaratione, ut promissio, & juramentum præstitum, & præstandum de servanda ea Pii prædecessoris prædicti Constitutione per ipsum Innocentium, & successores suos Romanos Pontifices, ac prædictos S.R.E. Cardinales intelligatur de ipsa Pii V. prædecessoris Constitutione per eum, ut supra, declarata & secundum hujusmodi declarationem, eamdem Constitutionem ad unguem, & inviolabiliter observari oportere, & debere, sicuti etiam se servaturum esse promisit, ac sanctè & solemni more juravit, prout in ejusdem Innocentii prædecessoris sub datum pridie Non. Novembris, Pontificatus sui anno primo, expeditis literis latiùs continentur. Subinde verò à Clemente VIII. & novissimè à Paulo V. Romanis Pontificibus, & prædecessoribus nostris, juxta eamdem Innocentii IX. declarationem confirmata, approbata, & innovata fuit.

§. 3. Quare Nos cùm primum ad Apostolicæ dignitatis gradum, Divina providentia vocati fuimus, id ipsum ad exequendum nostri Pastoralis officii debitum præcipuè pertinere existimantes, præinsertas Pii prædecessoris literas, ac omnia in eis contenta etiam juxta declarationem prædictam per ipsum Innocentium prædecessorem factam, ac desuper confectarum literarum continentiam, & tenorem, quem pariter præsentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto, auctoritate Apostolica tenore præsentium comprobamus, confirmamus, & innovamus, easque firmiter, & inviolatè, ac juxta declarationem prædictam Nos similiter servaturos esse promittimus, & juramus, atque per eos, ad quos spectat, pariter perpetuò observari præcipimus, & mandamus. Hic vero Pontifex ejusdem Pont. Con. approbat, confirmat, & ipsas servare promittit, ac jurat.

§. 4. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum comprobationis, confirmationis, innovationis, promissionis, juramenti, præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Sanctionem pœnalem apponit.

§. 5. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Contrariis derogat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo-tertio, Pridie Kal. Octobris Pontificatus Nostri Anno Primo. Dat. P. A. 1. die 30. Sept.

V. Confirmatio translationis Jurium super hæreditate q. Joannis Pizzulli, factæ per Fratres Conventus S. Andreæ de Fractis de Urbe Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, Fratribus Collegii ejusdem Ordinis Nationis Calabrensis, nuper per d. Joannem in Regione Montium dictæ Urbis instituti. Ac demandatio, quòd præfatum Collegium cum suis bonis, perpetuis futuris temporibus à Religiosis dicti Ordinis ex Provincia Calabriæ tantùm, & non ab aliis ex quacumque alia Provincia, & Natione gubernetur & administretur.

De his Fratribus multa tibi notavi ad Const. 5. Sixti IV. Sedes *sup. tom. 1. necnon ad Pauli V. Constit.* 117. Admonemur, *in qua eisdem ambitum omninò prohibuit, & vide etiam infra ad Constit.* 17. Ut ea, *ubi alia plura tibi indicabo.*

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Dilecto filio nostro in Urbe ejusque districtu Vicario in spiritualibus generali salutem, & Apostolicam benedictionem.

EX injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio his quæ pro religiosorum locorum quorumlibet præsertim Juventuti Religionem ingredi, ac literarum humanarum, & divinarum studiis incumbere animum habenti destinatorum commoditati, & feliciori directione prævio Superiorum examine, ac aliàs provide facta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata persistant, libenter cùm à Nobis petitur, etiam voluntates testantium ac bona sua ad id erogantium nominumque commutando Apostolici mandamus adjici muniminis firmitatem.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Joannis Baptistæ à Sancta Agatha, & Francisci de Spezzano, ac Dionysii de Paula, & Vincentii de Cusentia, necnon Laurentii etiam de Spezzano, ac Michaelis à Regina, & Pauli de Rovita, ac Joannis etiam à Regina, & Antonii de Morano Ordinem Minimorum nuncupatorum Fratrum Ordinis S. Francisci de Paula expresse professorum petitio continebat, quòd cùm aliàs tunc in humanis agens Joannes Pizzullus Presbyter ex Oppido Bisagnanen. Diœcesis oriundus Almæ Urbis Incola, & Civis, dum vixit effectus, volens de bonis sibi à Deo collatis vita ad hoc sibi comite piè disponere, perpetuumque suæ erga Sanctum Franciscum de Paula singularissimæ devotionis monumentum relinquere, in suo ultimo quod condidit, & sub cujus dispositione decessit ab humanis testamento in omnibus, & singulis bonis suis mobilibus, & immobilibus, ac se moventibus, juribus, actionibus, creditis, aliisque quibuscumque præsentibus, & futuris, ac quomodolibet nuncupatis, & qualificatis ubicumque existentibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, hæredes suos universales dilectos filios fratres domus regularis S. Andreæ de Fractis nuncupatæ de Urbe ejusdem Ordinis.

§. 2. Ea tamen lege, & conditione, ut ad minimum summa sex millium scutorum monetæ in emptionem cujusdam siti, seu fundi, aut prædii in Urbe prædicta per eos impenderetur, Ecclesiaque in illo, seu illa sub invocatione Sancti Francisci de Paula unà cum Hospitio, seu Collegio in quo Fratres dicti Ordinis Nationis Citerioris Calabriæ studiorum gratia recipi, & admitti.

§. 3. Ac omnibus ad victum, & studiorum suorum prosequutionem necessariis, & opportunis ex reliquis dictæ hæreditatis bonis, & facultatibus commodè instrui deberent, extrueretur, & ædificaretur.

§. 4. Necnon proprietas hæreditatis hujusmodi in censuum annuorum, aut bonorum stabilium tutorum, & securorum, sive etiam locorum montium non vacabilium emptionem ad electionem Patris Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis, aut ejus Vicarii, & cum consensu suorum exequutorum testamentariorum, vel saltem majoris partis illorum investiretur.

§. 5. Et sic investita perpetuò, absque aliqua bonorum sic emptorum hujusmodi in toto, vel in parte alienatione conservaretur.

§. 6. Ex fructibusque exindè provenientibus tot fratres studentes Ordinis prædicti, qui præcipuè Sacræ Theologiæ studio incumbere deberent juxta fructuum, & redituum hujusmodi quantitatem proportionabiliter alerentur, & manutenerentur, & sub aliis certis conditionibus licitis, & honestis vinculis, & oneribus tunc expressis instituisset.

§. 7. Ac deinde volens ipse Testator, & dum adhuc vita frueretur, pro tutiori, & certiori propositi sui hujusmodi complemento manum operi per se ipsum adhibere, quoddam Palatium Romæ in Regione Montium, & Platea S. Petri ad Vincula situm per ipsum à dilecto filio nobili viro Joanne Georgio Cæsarino Duce emptum, unà cum mansionibus, ac etiam sphæristerio, seu ludo pilæ, aliisque stantiis posterioribus eidem Palatio propinquis, necnon cum viridariis, membris, & pertinentiis illius universis, exceptis tamen quodam parvo viridario sito in calce Montis ejusdem S. Petri ad Vincula, & casaleno contiguo ad usum caprarum hodiè destinato, duabusque aliis stantiis terraneis etiam contiguis, cum stabulis existentibus in via S. Pantaleonis, dilecto etiam filio Laurentio Bonjucontro per ipsum testatorem irrevocabiliter donatis dicto Ordini, & pro eo Joanni Baptistæ, & Francisco Fratribus professis prædictis ad effectum inibi Ecclesiam, & Collegium hujusmodi construi faciendi; amore Dei, & ob singularem suam erga ipsum S. Franciscum de Paula, illiusque Ordinem prædictum observantiam, & devotionem, ac pro prædictæ suæ voluntatis executione irrevocabiliter, & inter vivos perpetuò donasset. Palatium in Regione Montium pro erectione Collegii.

§. 8. Cum onere, & pacto inter cætera, quòd dictum Palatium etiam ipso donatore vivente reduci, & destinari deberet ad usum Collegii, seu Monasterii pro condecenti mansione, studio, & habitatione Fratrum ejusdem Ordinis Theologiæ studiis operam dantium Nationis Citerioris Calabriæ hujusmodi.

§. 9. Et in ipso Collegio, seu Monasterio semper commorari possent, & debeant Joannes Baptista, & Franciscus, necnon Dionysius, & Vincentius præsentes, omnesque alii Fratres ejusdem Ordinis ex dicto Oppido Reginæ orti, & oriundi respectivè, donec, & quousque viverent, sub pœna nullitatis, & revocationis dictæ donationis, ac pœnis, & caducitatibus in dicto testamento contentis, in reliquis verò modo, & forma, ac sub eisdem conditionibus, vinculis, oneribus, & caducitatibus in eodem testamento expressis, prout in publicis desuper respectivè confectis Instrumentis plenius dicitur contineri.

§. 10. Et consequenter idem donator, & testator respectivè Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, & Vincentium prædictos, necnon Laurentium à Spezzano, ac Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, dictæque suæ patriæ, ac Citerioris Calabriæ hujusmodi oriundos in actualem, & corporalem possessionem dicti Palatii, viridariorumque & pertinentiarum prædictarum introduxisset.

§. 11. Ipsique sic introducti per modum provisionis, ac Superiorum auctoritate templum, vel capellam, seu oratorium sub invocatione ejusdem S. Francisci in certa parte ejusdem Palatii aperuissent, & clausuram conventus appellassent, ordinationem ipsius donationis successivè exactiùs ad effectum perducturi.

§. 12. Atque intereà Testator prædictus, sicut Domino placuit, rebus fuisset humanis exemptus Fratres d. domus S. Andreæ hæredes ut præmittitur, instituti, maturè considerantes prædictum testatorem Nationis suæ Religiosos ex dicto eorum ordine existentes Ecclesia, Collegioque, seù Monasterio hujusmodi honorare voluisse, omniaque ad eorum usum, & utilitatem destinasse, & consequenter onera diversa sic, & bonorum administrationem eis demandare in mente forsan habuisse, prædictumque Joannem Baptistam dicti Collegii Vicarium deputatum, & pro tempore existentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis administratores, eosque qui dicti testatoris voluntatem, & ordinationem meliùs, efficaciùs ad unguem observant, & observari faciant fore perspicientes; de dilectorum Testatore defuncto fratres S. Andreæ cesserunt omnia bona fratrib. novi Collegii.

filio-

filiorum moderni Generalis, illiusque Collegarum assensu, ac cum interventu, & præsentia tam dictorum Collegarum, quàm etiam dilecti filii Hippolyti tituli Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati dicti Ordinis Protectoris, sive ejus Auditoris, ac sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito acceptatam per eosdem dicti testatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, necnon sua, & dictæ domus Sancti Andreæ jura, & actiones quæcumque eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, & competentia, ac competitura cum omnibus & singulis vinculis, oneribus, & honoribus, pactis, conditionibus, & pœnis in dicto testamento contentis in Joannem Baptistam Vicarium prædictum præsentem, ac pro se, & successoribus suis dictoque Collegio, & Monasterio, illiusque Religiosis acceptantem, & pro tempore futurum dicti Collegii, seu Monasterii Superiorem, ac illius Collegiales, sive Religiosos pro tempore existentes transtulerunt, eisque cesserunt, & mandarunt, constituentes propterea eosdem Jo. Baptistam, & futuros dicti Collegii, seu Monasterii Superiores, ac Collegiales, sive Religiosos veros, & proprios Administratores, Procuratores Generales, Gestores, & agentes totius dictæ hæreditatis, cum facultate, & auctoritata illam regendi, gubernandi, & administrandi, regique gubernari, & administrari faciendi, ac Conventum, Ecclesiam, & Monasterium erigendi, & fabricandi, aliaque omnia, & singula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex dispositione testamenti, & donationis prædictorum quomodolibet tenebuntur, & aliàs, prout in alio publico desuper confecto Instrumento similiter dicitur contineri.

§. 13. Cùm autem, sicut eadem petitio subjungebat, firmiora sint ea, quæ à Sede prædicta approbantur, & confirmantur pro parte Joannis Baptistæ & Francisci, ac Dionysii, & Vincentii, necnon Laurentii de Spezzano, ac Michaelis, & Pauli, ac Joannis, & Antonii prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus translationem, & concessionem, ac mandatum hujusmodi, nostro, & Sedis prædictæ munimine roborare, aliàsque eis in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 14. Nos igitur certam de præmissis notitiam non habentes; ipsosque Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, & Vincentium, necnon Laurentium de Spezzano, Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon Instrumenti, ac singulorum testamentorum tenores etiam veriores, ac datur præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; circumspectioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vocati qui fuerint vocandi translationem, & cessionem, ac ultimò dictum mandatum hujusmodi, necnon Instrumentum desuper, ut præmittitur confectum, & tam præmissa, quàm alia omnia, singula, licita tamen, & honesta, ac sacris canonibus, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, maximèque Sacri Concilii Tridentini decretis non contraria, in illo contenta, cum omnibus, & singulis indè legitimè secutis, & sequendis, Apostolica auctoritate perpetuò approbes, & confirmes, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicias.

§. 15. Ac omnes, & singulos tam Juris, quàm facti, etiam solemnitatum de Jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, & necessariarum, ac quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem suppleas.

§. 16. Necnon translationem, cessionem, & mandatum hujusmodi perpetuò valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac tam à Fratribus dictæ domus Sancti Andreæ, quàm à Generali, & Superioribus nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis, aliisque universis, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum perpetuò firmiter, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere, ab illisque, & ultimo dicto Instrumento desuper confecto, nullo umquam tempore quovis prætextu, colore, vel ingenio resiliri, vel recedi posse.

§. 17. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernas.

§. 18. Non obstantibus Testatoris voluntate, quam quoad præmissa, quatenus opus sit, illa aliàs in suo robore permansura, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse commutamus, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ domus Sancti Andreæ, ipsiusque Ordinis, quatenus in aliquo obstent, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, quinto-decimo Kalendas Nov. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Sequitur prohibitio, quod prædictum Collegium administrari, illiusque Officia tam honoris, quàm oneris ab aliis quàm fratribus hujus Ordinis Provinciæ Calabriæ perpetuis futuris temporibus exerceri nequeant.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei;

Ad perpetuam rei memoriam.

INter cætera cordis nostri desiderabilia, ea quoque ex debito Pastoralis officii nostris humeris, licèt imparibus, divina dumtaxat dispositione impositi non modicè Nos urget cura, ut inter Christi fideles quoslibet, præsertim religiosas personas sub suavi unius, & ejusdem instituti jugo, & charitatis vexillo, Altissimo famulantes, præcluso discordiarum, & zizaniorum inimici hominis satorum aditu, pax, & concordia vigeant, piorum testantium voluntates adimpleantur, & inviolabiliter observentur, ac regularium loca ad divinum cultum propagandum, & ignorantiæ caliginem discutiendum, sacræque paginæ doctrinam, qua mediante uberiores in vinea, dextra Domini plantata, fructus colligi, & animarum salus procurandique noscuntur adipiscendam, libere destinata, promoveantur, & propterea quæ successu temporis aliquid contra desideriorum nostrorum hujusmodi dispositionem ausu temerario fieri, vel attentari contingat, Sacri Apostolatus officii nostri partes interponimus, ac aliàs ultro disponimus, prout rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino validiùs expedire.

§. 1. Cùm itaque sicut Nobis innotuit, quondam Joannes Pizzullus Presbyter, dum vixit, Calaber ex Oppido Reginæ Bisinianen. Diœcesis oriundus, Urbis tamen Incola, & Civis, pio charitatis affectu, & spirituali erga Nationem Citerioris Calabriæ benevolentia, & amore ductus, in

ultimo per eum condito, sub cujus dispositione ab humanis decessit testamento, in omnibus suis mobilibus, & immobilibus, ac se moventibus bonis, juribus, actionibus, creditis, aliisque quibuscumque quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, dilectos filios Correctorem, & fratres, seu Conventum domus Regularis Sancti Andreæ de Fractis nuncupati de Urbe, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Paula hæredes suos universales instituerit, & inter cætera ordinaverit, quòd summa sex mille scutorum monetæ ad minus in emptionem alicujus fundi in prædicta Urbe per dictos Correctorem, & Fratres, seu Conventum impendi, & in ipso fundo Ecclesiam sub Invocatione ejusdem Sancti Francisci de Paula, cum Hospitio, seu Collegio extrui, ac in eodem Hospitio, seu Collegio Fratres Ordinis, & Nationis, prædictorum studiorum causa, recipi, & commorari, illisque de victu, & aliis ad studiorum prosecutionem necessariis provideri, & ad eum effectum, ac pro servitio, & usu solum dictorum fratrum Studentium omnes alii reditus hæreditatis suæ erogari, & converti deberent, ac omnem bonorum dictæ hæreditatis in toto, vel in parte alienationem ex quacumque etiam urgentissima causa prohibuerit, volens, quòd bona hujusmodi semper ad effectum, ut ex fructibus inde pro tempore provenientibus in dicto Hospitio, seu Collegio Fratres Studentes Ordinis, & Nationis hujusmodi manuteneri, & ali possint & debeant, conservarentur; quodque numerus ipsorum Fratrum fructibus hujusmodi, & expensis pro eorum manutentione necessariis, ad arbitrium Cardinalis Protectoris Ordinis, & executorum testamenti hujusmodi pro tempore existentium corresponderet, seu proportionatum esset, necnon inter ipsos Fratres Studentes, eos, qui quovis modo domum maternam dicti Testatoris, videlicet illorum de Grilli, etiam usque ad quartum gradum exclusivè consanguinitate attigerint, & deinde eos qui ex dicto oppido oriundi forent, ac successivè illos, qui ex Provincia Calabriæ Citerioris, & ultimò, si aliqua loca superessent, eos, qui ex Provincia Ulterioris Calabriæ orti existerent, in ipsu Hospitio, seu Collegio præferri, & in eventum, in quem dicti hæredes, vel Fratres dicti Hospitii, seu Collegii pro tempore existentes, hæreditatem hujusmodi cum conditionibus prædictis, & aliis oneribus per ipsum Testatorem injunctis acceptare, vel ea acceptata, conditiones, ac onera hujusmodi adimplere nollent, aut etiam pro una vice in quavis etiam quantumvis minima parte dispositionem testamentariam hujusmodi transgrederentur; tunc, & eo casu etiam voluerit, & mandaverit, ut omni commodo, & beneficio hæreditatis prædictæ privati remanerent, in eoque Fratres Congregationis Colloreti nuncupatæ, sub regula, & habitu Sancti Augustini militantes, & in Provincia Calabriæ Citerioris prædictæ fundatæ succederent; eosdem Fratres dictæ Congregationis ipsis hæredibus, vel Fratribus Hospitii, seu Collegii hujusmodi in dicta hæreditate ex tunc cum eisdem conditionibus, & oneribus substituendo, deinde Parochiali Ecclesia SS. Sergii, & Bacchi, de eadem Urbe, unà cum dilectorum filiorum illius Parochianorum animarum cura, per dilectum filium tunc existentem Ministrum Generalem dicti Ordinis, à fel. record. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro, Ordini prædicto ad effectum Collegium hujusmodi construendi concedi obtenta: idem Testator volens per seipsum suam hujusmodi dispositionem ad effectum perducere, quoddam Palatium in dicta Urbe, & Regione Montium juxta Monasterium Sancti Petri ad Vincula nuncupati situm, unà cum viridariis, membris, & pertinentiis suis, à dilecto filio nobili Viro Joanne Georgio Cæsarino Duce Civitatis novæ emerit, illudque sic emptum dicto Ordini ad effectum inibi Ecclesiam, & Hospitium, ac Collegium hujusmodi construi faciendi cum onere, quòd ipsi Corrector, & Fratres, seu Conventus dictum Palatium ad usum Collegii pro habitatione Fratrum dicti Ordinis Theologiæ operam navantium Nationis Citerioris Calabriæ hujusmodi reducere, seu reduci debeant, & in reliquis sub eisdem conditionibus, oneribus, caducitatibus modoque, & forma in dicto testamento contentis irrevocabiliter inter vivos perpetuò donaverit subindeque dilectos etiam filios Joannem Baptistam à Sancta Agatha, & Franciscum de Spezzano, ac Dionysium de Paula, necnon Vincentium de Cusentia, & Laurentium etiam de Spezzano, ac Michaelem à Regina, & Paulum de Ruito, nec non Joannem etiam à Regina, & Antonium de Morano Fratres dictum Ordinem expressè professos, & ex Citeriori Calabria hujusmodi oriundos in dicta domo Sancti Andreæ tunc commorantes, in actualem, & corporalem possessionem Palatii, viridariorum, aliorumque membrorum, & pertinentiarum prædictorum introduxerit, ipsique denique sic introducti Superiorum auctoritate Cappellam, seu Oratorium sub invocatione ejusdem Sancti Francisci de Paula in quadam parte ejusdem Palatii existentem, seu existens ornaverint, & clausuram Conventus appellaverint; illis verò ordinationem ipsius conditionis exactius adimplere desiderantibus, dictus Testator, & donator, sicut domino placuit, ab hac vita decesserit, ac post ejus obitum Fratres dictæ domus Sancti Andreæ considerantes, ipsum Testatorem, & donatorem Nationis suæ Religiosos ex dicto eorum Ordine existentes Collegio hujusmodi honorare voluisse, omniaque ad eorum usum, & utilitatem destinasse, & consequenter sicut onera diversa, sic & bonorum hujusmodi administrationem eis demandare in animo habuisse, dictumque Joannem Baptistam prædicti Collegii Vicarium deputatum, & pro tempore existentes illius Superiores idoneos, & opportunos dictæ hæreditatis administratores, & voluntatis ejusdem Testatoris, & donatoris diligentes observatores, & executores futuros esse perspicientes, de ejusdem tunc existentis Generalis, ac dilectorum similiter filiorum dicti Ordinis, illiusque collegarum, assensu, & cum interventu, præsentia, tam dictorum collegarum, quàm etiam dilecti pariter filii nostri Hippolyti Sanctæ Mariæ Novæ Diaconi Cardinalis Aldobrandini nuncupati, moderni ejusdem Ordinis Protectoris, seu ejus Auditoris ad id ab eodem Hyppolyto Cardinale specialiter deputati, ac sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito acceptatam per eos dicti Testatoris hæreditatem, omneque commodum, & incommodum illius, necnon sua, & dictæ domus Sancti Andreæ jura, & actiones quæcumque eis, & eorum cuilibet quomodolibet attributa, ac competentia & competitura, cum omnibus, & singulis conditionibus, oneribus, vinculis, & pœnis in dicto testamento, contentis, in prædictum Joannem Baptistam Vicarium pro se, ac successoribus suis, dictoque Collegio, & illius Religiosis acceptantem, & ejusdem Collegii Superiorem, & Collegiales, seu Religiosos pro tempore existentes transtulerint, ac Joannem Baptistam, & pro tempore existentes dicti Collegii Superiores, & Collegiales, seu Religiosos prædictos veros, & proprios Administratores, Procuratores Generales, gestores, & agentes totius hæreditatis prædictæ cũ facultate illam regendi, gubernandi, & administrandi, regique, gubernari, & administrari faciendi, necnon Conventũ, & Ecclesiam, ad domum regularem erigendi, & fabricandi, omniaque, & singula faciendi, & adimplendi, ad quæ ex dispositione testamenti, & donatione prædictorum obligati fuerunt, constituerint; postmodumque idem Gregorius prædecessor supplicationibus Testatoris, & donatoris, ac Joannis Baptistæ, & Francisci de Spezzano prædictorum inclinatus, donationem

prædictam, ac desuper confectum Instrumentum Apostolica auctoritate approbari, & confirmari mandaverit.

§. 2. Ac insuper Nos translationem, & donationem, ac Instrumentum hujusmodi cadem auctoritate approbaverimus, & confirmaverimus, prout testamento, ac Instrumentis, singulisque literis Apostolicis exinde confectis plenius continetur: ex forma verò, & tenore, tam testamenti, quàm donationis hujusmodi clarè, & manifeste apparcat dictum Testatorem Collegium prædictum pro Religiosis suæ Nationis, tantum, & non pro aliis fundare, & dotare, ac eandem Nationem suam speciali hoc beneficio, ad testandam, & declarandam sui erga patriam animi pietatem prosequi voluisse, & Fratres dictæ domus Sancti Andreæ intentionem ejusdem Testatoris, & donatoris talem fuisse existimantes, adhærendo ad translationem, & cessionem prædictas sponte, & libenter devenerint, ac ab eo tempore citra dictus Joannes Baptista Vicarius, & Franciscus, & Dionysius necnon Michael, & Paulus, ac Joannes, & Antonius prædicti hæreditatem hujusmodi, illiusque bona, ac dictum Collegium administraverint, & gubernaverint, & licèt tam ipsi, quàm postea alii Religiosi dicti Ordinis ex dicta Natione oriundi super libero gubernio, regimine, & administratione ejusdem Collegii, & illius bonorum molestari, & in ipso Collegio alii Religiosi, quàm ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris orti recipi, & commorari non posse videatur.

§. 3. Nihilominus, quia successu temporis facilè contingere poterit, ut Religiosi aliarum Provinciarum, & Nationum in Collegio prædicto recipi, & ad illius regimen, & gubernium assumi petant, & procurent, id autem non solum menti, & intentioni dicti Testatoris omninò contrarium sed etiam Religiosis dictæ Provinciæ Calabriæ grave præjudicium allaturum esse, exindeque probabile sit inter Religiosos dicti Collegii rixas, odia, contentiones, & dissidia, aliaque non levia inconvenientia cum gravi status dicti Collegii perturbatione, & forsan totali illius ruina, & excidio sine dubio paslim oritura esse: Nos præmissis inconvenientibus, & incommodis nostræ, & Sedis prædictæ providentia & ministerio consultū esse desiderantes, Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium, ac Michaelem, & Paulum, ac Joannem, & Antonium prædictos, aliosque dictæ Nationis Calabriæ Religiosos sub Regula dicti Ordinis Sancti Francisci de Paula nunc, & pro tempore militantes, specialis gratiæ favore prosequi volentes, eosque & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon testamenti, & Instrumentorum, ac prædictarum literarum tenores etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, Motu nostro proprio, non ad Joannis Baptistæ, aut Francisci, vel Dionysii, seu Vincentii, nec ad Michaelis, vel Pauli, seu Joannis, aut Antonii prædictorum, vel alicujus eorum, aut cujusvis alterius Nobis pro eis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione nostra, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus dictum Collegium, necnon tam prædictæ hæreditatis, quàm alia Collegio hujusmodi proprietatis, jura, & bona universa præsentia, & futura in quibuscumque rebus consistentia, & ubicumque existentia, ac etiam Officia, & munera, tam oneris, quàm honoris per Religiosos dicti Ordinis ex Provincia Citerioris Calabriæ prædictæ nunc, & pro tempore oriundos, tantum dummodo Superiores dicti Ordinis ex Calabria ad regendum, & gubernandum dictum Collegium, ac illius reditus, & bona administrandum idonei reperiantur, & non per alios quarumcumque aliarum Provinciarum, & Nationum ejusdem Ordinis Religiosos, quos ad id omninò incapaces, & inhabiles esse volumus, & declaramus, sub obedientia tamen, visitatione, correctione, & omnimoda superioritate ejusdem tunc, & pro tempore existentis dicti Ordinis Ministri generalis regi, gubernari, & administrari.

§. 4. Ac in eodem Collegio nulli alii Religiosi, quàm ex dicta Provincia Citerioris Calabriæ oriundi, & aliàs juxta testamenti, & donationis prædictorum formam qualificati, recipi, commorari, ali, & manuteneri possint, & debeant.

§. 5. Et si ullo umquam tempore alios Religiosos, quàm, ut præfertur, oriundos, ad regimen, gubernium & administrationem Collegii, ac proprietatum, jurium, & bonorum, necnon ad officia, & onera hujusmodi, etiam per dictum Ministrum generalem, & Provinciales, aliosque Superiores dicti Ordinis nunc, & pro tempore existentes, seu eorum auctoritate, etiam ex quacumque quantumvis urgenti, legitima, & necessaria causa deputari, & assumi, aut in Collegio prædicto manutenendos, & alendos, etiam studii causa mitti, vel in eis consignari, aut deponi contigerit, Religiosi ejusdem Collegii ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris oriundi ibi pro tempore commorantes, illos recipere, & admittere nullatenus teneantur, & si qui aliquando recepti, & admissi fuerint, eos inde dimittere, & expellere possint, & debeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus.

§. 6. Necnon Ministro generali, & dilectis filiis Provincialibus, aliisque Superioribus, nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis in virtute sanctæ obedientiæ, ne ad regimen, gubernium, & administrationem Collegii, juriumque, & bonorum prædictorum, ac officia, & onera hujusmodi alios Religiosos, quam ex dicta Provincia Calabriæ Citerioris oriundos, & ut præmittitur qualificatos, quovis prætextu, colore, vel ingenio, & ex quacumque etiam lecturæ, & studii causa per se, vel alios deputare, & assumere, seu in Collegio hujusmodi manutenendos, & alendos mittere, aut in illis consignare, seu deponere, aut deputari, assumi, mitti, consignari, & deponi facere quomodolibet audeant, seu præsumant, motu, deliberatione, ac de potestatis plenitudine, necnon auctoritate, & tenore similibus districtiùs præcipimus, & jubemus.

§. 7. Decernentes, præsentes nostras literas etiam ex eo, quod dictus Minister generalis, dilecti filii Provinciales, ac Superiores prædicti, aliique quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes illis non consenserint, ad eaque vocati, & causæ propter quas illa fiant examinatæ, justificatæ, aut aliàs approbatæ non fuerint, seu quovis alio prætextu, ex quacumque quantumvis legitima & juridica causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad viam, & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut concedi non posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quoscumque Romanos Pontifices sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis facientibus comprehendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacum-

cumque posteriori data per dictos Joannem Baptistam, & Franciscum, ac Dionysium, necnon Vincentium & Michaelem, ac Paulum, & Joannem ac Antonium, eorumque successores ejusdem Collegii Collegiales quandocumque eligenda, concessas semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§.8. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Quocirca dilectis filiis nostris Archipresbytero Ecclesiæ Lateranensis, ac nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont in Urbe, ejusque districtu Vicario in spiritualibus generali S. R. E. Cardinalibus, ac venerab. fratri Archiepiscopo Cusentin. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, easdem præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Joannis Baptistæ, & pro tempore existentis Hospitii, seu Collegii hujusmodi Superioris, ac Collegialium, seu Religiosorum, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes; eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter observari; necnon Jo. Baptistam, ac pro tempore existentem Hospitii, seu Collegii hujusmodi Superiorem, & Collegiales, seu Religiosos prædictos, illis pacificè frui, & gaudere: non permittentes eos, aut eorum aliquos desuper quomodolibet indebitè molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

§. 10. Nos enim Archipresbytero, & Vicario, ac Archiepiscopo præfatis, & eorum cuilibet, quoscumque molestatores, perturbatores, contradictores, & rebelles, etiam per edictum publicum constito summariè de non tuto accessu, citandi, eisque, ac quibus, & quoties inhibendum fuerit, etiam per simile edictum quoad Archiepiscopos, & Episcopos sub interdicti ingressus Ecclesiæ; quo verò ad alios inferiores, etiam sub censuris Ecclesiasticis, & etiam pecuniariis, eorum arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis pœnis inhibendi; necnon eos, quos censuras, & pœnas prædictas incurrisse constiterit, eas incurrisse; servata forma Concilii Tridentini declarandi, ac legitimis super literis habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi, reaggravandi, & interdicendi, plenam, & liberam, motu, scientia, auctoritate, & tenore præmissis, concedimus facultatem.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ Octavi etiam prædecessoris nostri, qua cavetur expressè, ne quis extra suam civitatem, vel diœcesim, nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra unam dietam à fine suæ diœcesis, ad judicium evocetur, seu ne Judices à Sede prædicta deputati extra civitatem, vel diœcesim, in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, seu præsumant, ac in Concilio generali de duabus dietis edita, dummodo quis ultra tres dietas vigore earumdem præsentium extra suam civitatem, vel diœcesim ad judicium non trahatur, necnon quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti ordinis, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illi, illiusque Ministro generali, Provincialibus, & Superioribus prædictis, ac aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hæc servanda esset, illis aliàs in suo robore permansuris, ac vice dumtaxat, specialiter, & expresse harum serie derogamus ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, voluntatis, declarationis, statuti, ordinationis, præcepti, inhibitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ausutemerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit; indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. pridie nonas Decembris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ: IV.

Has Constitutiones, tamquam amplissimas, ac quatidie necessarias, pro publica Curialium commoditate posui.

SAnctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Urbanus divina providentia Papa Octavus suorum prædecessorum vestigiis inhærendo normam, & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, videlicet die septima mensis Augusti, Anno ab Incarnatione Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, reservationes, constitutiones, & regulas infra scriptas fecit, quas etiam ex tunc, licèt nondum publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit, ac quas Nos Ludovicus tit. S. Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis Ludovisius S. R. E. Vicecancellarius, die 21. mensis Octobris dicti Anni in Cancellaria Apostolica publicari fecimus.

Reservationes generales, & speciales.

§.1. In primis fecit easdem reservationes, quæ in Constitutione felicis recordat. Benedicti Papæ XII. quæ incipit *Ad regimen*, continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales in eadem Constitutione expressi Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad beneficia, quæ tempore, quo Officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus, beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione officiorum suorum hujusmodi, ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis officiis, & quandocumque assecuti fuerint, sub hujusmodi reservationibus comprehendi. Ac reservavit beneficia, quæ per Constitutionem piæ memoriæ Joannis Papæ XXII. quæ incipit, *Execrabilis*, vacant, vel vacare contigerit, quam Constitutionem, &

reservationem Sanctitatis Suæ tam ad beneficia obtenta, quàm alia quæcumque, de quibus, Ordinarii, & alii Collatores, contra Concilii Tridentini decreta disposuerunt, & disponent in futurum, extendit, & ampliavit: Et ea etiam beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores, contra ejusdem Concilii decretorum formam dispositum fuerit.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum vacaturorum beneficiorum.

2. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primitiales, Archiepiscopales, Episcopales, necnon omnia Monasteria virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, tunc quomodocumque vacantia, & in posterum vacatura, & voluit, quòd excessus hujusmodi in literis exprimatur. Ac etiam reservavit dignitates, & beneficia omnia ac collationem, præsentationem, & electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque collatorum, & collatricum, secularium, & regularium, quomodolibet (non tamen ad collationem, cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem, pertinentia) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel aliàs quomodocumque vacaverint, usque ad provisionem successorum, ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel dignitates Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam ab iisdem successoribus pacificam illorum possessionem; quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum.

Extensio reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

3. Item, qui de beneficiis Ecclesiasticis, præsertim curam animarum habentibus, seu aliàs personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolica auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assecutionem alia cum eisdem incompatibilia beneficia Ecclesiastica per eos tunc obtenta, in fraudem reservationis suæ resignarent, seu dimitterent, Voluit, decrevit, & declaravit, quòd si in posterum, quibusvis personis de aliquibus beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus, seu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri; ipsosque provisos, seu providendos, intra vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorum beneficiorum tempora; quæcumque alia cum illis incompatibilia beneficia Ecclesiastica sæcularia, vel quorumvis ordinum, ac etiam hospitalium, regularia per eos tunc obtenta, nulla speciali, & expressa de eisdem in provisionibus prædictis facta mentione, simpliciter, vel causa permutationis, ac aliàs quomodolibet, sivè in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, sivè Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit; omnes & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis, pro tempore faciendæ, cum indè secutis quibuscumque, cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur; sed beneficia, & jura, ut præfertur resignata, dimissa, & cessa, eo ipso vacent, & vacare, ac sub reservatione prædicta, quam Sanctitas Sua etiam quo ad hoc extendit, & ampliavit, comprehensa censeantur ita quòd de illis per alium quàm eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem nullatenus disponi possit in omnibus, & per omnia, perinde ac si per pacificam assecutionem beneficiorum aliorum hujusmodi verè & realiter vacavissent. Decernens irritum, &c. attentari.

Reservatio Dignitatum, necnon suorum, & S. R. E. Cardinalium familiarium, beneficiorum.

4. Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes dignitates majores post Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnon valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes, principales in Collegiatis Ecclesiis, reservavit etiam Prioratus, Præposituras, Præpositatus, ac alias dignitates conventuales, & Perceptorias generales Ordinum quorumcumque (sed non militiarum) ac quæcumque beneficia, quæ sui, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, existentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt suo tempore Cardinalium, familiares, continui commensales obtinent, & in posterum obtinebunt, eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ, jus competit, aut competierit, etiam si ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel aliàs recesserint. Declarans, dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificales majores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedis indulgentia, vel ordinaria auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel aliàs, quovis modo in Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub reservatione prædicta comprehendi debere.

Reservatio beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reservavit generaliter omnia, & singula beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & unicorum in quacumque civitate, vel diœcesi, qui suo tempore officia exercuerint. Subcollectorum fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis competebat.

Reservatio beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item reservavit omnia, & singula beneficia Ecclesiastica quorumcumque Curialium, quos dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo, decedere contigerit in quovis loco quantumcumque etiam à dicta Curia remoto.

Reservatio beneficiorum Cubiculariorum & Cursorum.

7. Item reservavit generaliter idem D. N. Papa dispositioni suæ omnia beneficia Cubiculariorum, etiam Honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum. Declarans, in prædecessorum suorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & regulis reservatoriis beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios Honoris, nuncupatos, etiam à die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, & comprehensos fuisse. Irritumque, &c. attentari decernens.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum S. Joannis Lateranen. & S. Petri, ac B. Mariæ Majoris de Urbe, & beneficiorum titulorum Card. à Curia absentium.

8. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscumque Canonicatus, & præbendas, ac dignitates, personatus, & officia in S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac B. Mariæ Majoris de Urbe Ecclesiis, necnon ad collationem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis

13. aliam dispositionem S.R.E. Cardinalium à Romana Curia absentium ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titulorum, & Diaconiarum spectantia, quamdiu absentia sua duraverit, canonicatus, & præbendas, dignitates, personatus, administrationes, & officia, cæteraque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura vacantia, & in antea vacatura tam in eadem Urbe, quàm in Ecclesiis, Civitatibus, & Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia. Ac decrevit irritum, &c.

Reservatio mensium Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentibus.

§. 9. Item cupiens idem D. N. Papa pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, secularia, & quorumvis Ordinum regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia, in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maii, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum, extra Romanam Curiam, aliàs quàm per resignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcumque collatorum, & collatricum, secularium, & quorumvis Ordinum regularium non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub concordatis inter Sedem Apostolicam, & quoscumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant, acceptatis, & observatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum, quomodolibet pertinentia, dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis beneficiis tunc vacantibus, etiam Motu proprio fient de mense in quo vacaverint dispositivè mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse. Ac consuetudines, etiam immemorabiles, optandi majores, & pinguiores præbendas, nec non privilegia, etiam in limine erectionis concessa, & indulta Apostolica circa ea, ac etiam disponendi de bujusmodi beneficiis, aut quod illa sub hujusmodi reservationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissimè extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, quomodolibet concessa, adversus reservationem hujusmodi minimè suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta, ipsis, quamdiu apud Ecclesias, aut Diœceses suas verè, ac personaliter resederint dumtaxat, de omnibus, & quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & regularibus (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut aliàs pertinentibus) quæ in antea in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, & Octobris, & Decembris, extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo aliàs dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) liberè disponendi facultatem concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maii, Julii, Septembris, & Novembris, vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit,) seu etiam aliorum dispositioni suæ; & dictæ Sedis aliàs quomodolibet reservatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quominus provisiones, & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquo modo præstiterint, usu & beneficio prædictæ facultatis eo ipso privati existant, ac collationes, & aliæ dispositiones de beneficiis, illius prætextu deinceps faciendæ, nullius sint roboris, vel momenti. Illi verò, qui gratiam alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes literas manu propria subscriptas, suoque sigillo munitas, & in sua quisque civitate, vel diœcesi datas, declarare, & literas ipsas huc ad Datariam Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, tunc demum, & non antea uti incipiant gratia supra dicta. Decernens, sic in præmissis omnibus per quoscumque, &c. judicari debere, ac irritum, &c.

De literis in forma Rationi congruit expediendis.

10. Item voluit idem D. N. Papa, quòd concessa per felic. rec. Paulum V. & Gregorium XV. prædecessores suos, & de eorum mandato expediantur in forma Rationi congruit, à die Assumptionis suæ ad summi Apostolatus apicem. Et idem quoad concessa per piæ mem. Leonem XI. etiam prædecessorem suum, ad sex menses dumtaxat, ab ipso die Assumptionis incipiendos observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

11. Item declaravit, & omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui, ordinationi, & dispositioni eorum, necnon omnia, & singula beneficia Ecclesiastica, quæ d. Prædecessores, etiam prædictæ dispositioni cum interpositione decreti reservaverant, (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria, necnon sic reservata beneficia, tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi, si commendata, vel eis administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per bujusmodi reservationem, & decretum, affecta, nullamque de illis, præter Romanum Pontificem, ea vice se intromittere; vel disponere potuisse, sive posse quoquo modo. Decernens irritum, & inane, si secus super illis attentatum forsan erat tunc, vel in posterum contingeret attentari.

Revalidatio literarum Prædecessoris, gratiæ, & justitiæ infra annum concessarum.

12. Item prædictus D. N. omnes & singulas, ab ipsis Paulo V. & Gregorio XV. Rom. Pontif. prædecessoribus suis infra annum ante diem obitus eorum concessas, gratiæ, vel justitiæ literas, temporibus debitis eorum executoribus, seu Judicibus non præsentatas, omninò revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenariè restituit, ac decrevit, per executores, seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos, ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere, juxta illarum formam.

Revocatio unionis.

13. Item, rationabilibus suadentibus causis, ipse D. N. omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, & dismembrationes, etiam perpetuas, de quibusvis Cathedralibus, necnon aliis Ecclesiis, eorumve domibus, prædiis, & locis, per cessum, vel decessum, aut quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint, invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & mensis etiam capitularibus, dignitatibus, personatibus, officiis, beneficiis, ac piis, & aliis locis, universitatibus, etiam studiorum generalium, & Collegiis etiam in favorem S. R. E. Cardinalium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & beneficiis per eos obtentis, quomodolibet, Apostolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini) auctoritate, necnon pro fundatione, seu do-

nation e

natione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum, institutorum factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum, ac quæcumque concessiones, & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis taliter faciendis, revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascumque clausulas, vel adjectiones, aut decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, in quibusvis Apostolicis, etiam quæ Motu proprio, aut ex certa scientia, & consistorialiter processerunt, & emanarunt literis, etiamsi in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore quomodolibet contenta adversus revocationem, & irritationem hujusmodi, voluit aliquatenus suffragari.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

14. Item revocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prælatis, & personis, necnon Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus de dispensando cum quibusvis personis super matrimonio contracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatibilibus beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis, necnon de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, & alias à præmissis officia ipsorum Nunciorum, & Collectorum directè non concernentes, etiamsi in literis desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem, dictæ Sedis Legatis de latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum conferendi beneficia reservata.

15. Item revocavit quascumque facultates, & litteras desuper confectas, per quas quicumque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionem beneficiorum Ecclesiasticorum, de jure, vel consuetudine habentibus, quavis etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia dignitate, vel alio, non tamen Cardinalatus honore fulgentibus, quavis consideratione, vel intuitu, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis, seu Monasteriis præessent, aut ad aliud tempus, de beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem communiter, vel divisim, spectantibus, disponere liberè, & licitè valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores, Vicarii perpetui, vel ad tempus constituti forent, decernens irritum, & inane, &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apostolicis literis committendi crimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit, & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kal. immediatè poni consueverunt, per literas, & syllabas extensæ describantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullarium nullatenus mittantur.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quòd de concurrentibus in Data ejusdem diei super vacantibus, seu certo modo vacaturis beneficiis, illi quibus gratiæ, Motu proprio conceduntur, ceteris simili modo gratias non habentibus aliàs graduati non graduatis; aut inter graduatos prius graduati, ac inter æqualiter graduatos prius graduati, necnon colorato titulo possessores non possessoribus, ac inter personas alias in Curia præsentes absentibus ab ea, ac inter præsentes non beneficiati beneficiatis; & similiter inter absentes, ceteris paribus, oriundus non oriundo, & diœcesanus non diœcesano. In reliquis verò singulis, qui prius Apostolicas desuper litteras eorum executoribus præsentaverint, aliis, in ipsorum, de quibus agi contigerit, beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo in quæsitum.

18. Item, ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis, plerumque fiunt suggestiones, justitia postponatur, idem D.N. decrevit, & declaravit, suæ intentionis fore, quòd deinceps per quamcumque signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas, pro commissionibus, seù mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi Motu proprio, ex certa scientia, ac etiam ante motam litem, à Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de viginti.

19. Item voluit, quod si quis in infirmitate constitutus resignaverit aliquod beneficium, sive simpliciter, sive ex causa permutationis, vel aliàs dimiserit, aut illius commendæ cesserit, seu ipsius beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus signatæ, & postea infra viginti dies à die per ipsum resignantem præstandi consensus, computandos; de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum beneficium quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quòd si contingat, ipsum, alicui personæ de Parochiali Ecclesia, vel quovis alio beneficio exercitium curæ animarum Parochianorum quomodolibet habente, providere, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idioma loci, ubi Ecclesia, vel beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu mandatum, & gratia desuper, quoad Parochialem Ecclesiam, vel beneficium hujusmodi, nullius sint roboris, vel momenti.

De non impetrando beneficium per obitum viventium.

21. Item, si quis supplicaverit sibi de beneficio quocumque tamquam per obitum alicujus, licèt tunc viventis, vacante provideri, & postea per obitum ejus vacet, provisio, & quævis dispositio, dicto supplicanti, per obitum hujusmodi, denuo faciendæ nullius sit roboris, vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

22. Item voluit, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneantur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem, tam beneficii uniendi, quàm illius, cui uniri petitur, alioquin unio non valeat, & semper unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest; & idem voluit observari in quibusvis supplicationibus, perpetuis concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus, & bonis Ecclesiasti-

cis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De Mendicantibus transferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, Constitutionem fel. rec. Martini Papæ V. Prædecessoris sui desuper factam, & in libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit, *Viam ambitiosæ cupiditatis, &c.* firmiter observari,

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora à jure statuta, sive ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis litteris ad sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ memoriæ Pii Secundi similiter Prædecessoris sui desuper editam in dicto Cancellariæ Apostolicæ libro descriptam, quæ incipit, *Cum & sacrorum ordinum, &c.* pari modo observari.

De Moneta.

25. Item, declaravit idem D. N. quòd libra Turonensium parvorum, & florenus auri de Camera, pro æquali valore in concernentibus literas, & Cameram Apostolicam, computari, & æstimari debeant.

De beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

26. Item, prædictus D. N. Papa voluit, & decrevit, & ordinavit, quod quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus constitutionis, quæ ab eo, pro quibusvis personis emanaverint de providendo ei de quibusvis beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint, necnon quæcumque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, ac quibusvis aliis beneficiis Ecclesiasticis, secularibus, & regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascumque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis ubicumque resignari, vel aliàs dimitti contigerit, cum inde secutis pro tempore, sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris, vel momenti.

De non judicando juxta formam supplicationum, sed litterarum expeditarum.

25. Item, cùm ante confectionem litterarum, gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinavit idem D. N. quòd Judices in Romana Curia, & extra eam pro tempore existentes, etiam si sint Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta supplicationum signatarum super quibusvis impetrationibus, (nisi in dicta Curia dumtaxat sint commissiones, justitiam concernentes, per Placet, vel per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarium, juxta facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed juxta litterarum super eisdem impetrationibus, & concessionibus confectarum tenores, & formas, judicare debeant. Decernens irritum, &c. Et si litteræ ipsæ per præoccupationem, vel aliàs minus benè expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt, per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores, & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item, attendens D. N. Papa, quòd super habendis de Cancellaria Apostolica regulis, & constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super earumdem regularum, & constitutionum (quæ juxta veritatem occurrentium causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore, vel effectu, testium plerumque tenacem desuper memoriam non habentium dispositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quòd deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiamsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apostolica Judicibus, etiam in causis actu pendentibus super hujusmodi tenore, vel effectu probando dumtaxat, stet, fidemque adhibeat cedulæ, seu scripturæ desuper à duobus majoris Præsidentiæ, quod danda sit, à tergo signatæ, & etiam à duobus aliis litterarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vicecancellarii, seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, ut moris est. Quicquid autem secus fieri contigerit, nullius sit roboris, vel momenti.

De subrogandis Collitigantibus.

29. Item, D. N. cupiens litium succidere anfractus, & ne novi collitigantibus adversarii dentur, providere voluit, statuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem super quovis beneficio Ecclesiastico collitigantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus adversario in dicto beneficio competierit, subrogari concesserit (dummodo prædictus collitigans in dicto beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum adversarium, postquam illud per triennium pacifice possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmisso jure, sive tunc vacet, vel cùm vacaverit, impetrationes, vel concessiones, etiam Motu proprio, infra mensem ante concessionem hujusmodi factæ, nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium beneficia illorum præsertim, quibus, aut propter senium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus, tamquam collitigantes in eorum juribus facilius subrogentur, voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in beneficio defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, ac subrogatio, vel gratia si neutri, Si nulli, seu novæ provisionis, aut perindè valere, taliter impetranti nullatenus suffragetur. Quod etiam strictissimè observari mandavit in impetrationibus beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiamsi usque ad diffinitivam sententiam quæ tamen in rem non transiverit judicatam, processum foret.

De verisimili notitia.

30. Item, voluit, & ordinavit, quòd omnes gratiæ, quas de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, vel sine cura, secularibus, vel regularibus, per obitum quarumcumque personarum vacantibus, in antea fecerit, nullius roboris, vel momenti sint, nisi post obitum, & ante Datum gratiarum hujusmodi tantum tempus affluxerit, quod interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem D. N. verisimiliter potuerint pervenisse.

Non valeant Commissiones causarum, nisi in litteris expeditis.

31. Item, quod omnes, & singulæ commissiones causarum, quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostoli-

carum.

carum de beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus literæ Apostolicæ confectæ non fuerunt, ac processus desuper habendi nullius sint roboris, vel momenti.

De impetrantibus beneficia per obitum familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quòd impetrans beneficium vacans per obitum familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen, & titulum ipsius Cardinalis, & si ille in Curia fuerit, ejus ad id accedat assensus, aliàs desuper gratia sit nulla. Et idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet, ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infra dictas dietas vicinis degentes, familiamque, & lares in eadem Curia retinentes, ab ipsa Curia recesserint ad eamdem illicò reversuri, & infra decem, vel ad summum quindecim dies verè, & personaliter reversi fuerint, ita quod Cardinalibus aliàs quàm ut præfertur, ex quacumque causa quantumlibet necessaria, ac qualibet alia hic necessariò exprimenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat, sed beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem, pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam à die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando, sic intellectas, & intelligendas fuisse, irritumque, &c. attentari decernens, Quodque si prædicti familiares, eorumdem Cardinalium familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint, quoad beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus, vel ad quæ, priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit; Cardinales, quorum prius familiares fuerint, suum habeant adhibere consensum. Declarans, præsentem Constitutionem locum non habere in illis beneficiis, quæ familiares ipsi tempore obitus eorum, in dicta Curia, vel extra eam obtinerent, aut antea obtinuissent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Necnon illos, quoad effectum dictæ Constitutionis, familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium familiares continui commensales ad minus per quatuor menses etiam ante Cardinalatum, fuisse probarentur. Decernentes irritum, &c.

Super eadem familiaritate.

33. Item, idem D. N. ad evitandas lites, & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quod si beneficia, quæ per obitum familiarium continuorum commensalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus, ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non comprehendantur, quo ad hoc, ut in provisionibus talium beneficiorum, super expeditione litterarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat, sed beneficia hujusmodi ad collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis Ordinarii collatoris, ut præfertur, liberè spectare censeantur. Et si apud Sedem Apostolicam beneficia hujusmodi per obitum dictorum familiarium vacaverint, tunc in provisione talium beneficiorum, super expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romana Curia præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio, & dispositio, ut præfertur, pertinere deberet.

Signatura per Fiat, præferatur alieni per concessum.

34. Item, voluit D. N. quod concurrentibus, eadem die super quocumque beneficio, per Fiat, & concessum signaturis ex eis per Fiat, etiam ut petitur, habens, alteri per concessum etiam Motu proprio habenti præferatur etiamsi in illa per concessum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativæ essent clausulæ.

De Annali possessore.

35. Item, S. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quod quicumque beneficium Ecclesiasticum tunc per annum immediatè præcedentem pacificè possessum, & quòd certò modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit; nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quotannis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clarè poterit constare, quòd nullum ipsi possessori in dicto beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere; causamque ex tunc desuper infra annum usque ad sententiam definitivam inclusivè prosequi debeat, & teneatur: alioquin impetratio prædicta, & quæcumque inde secuta nullius existat firmitatis, & idem impetrans, de damnis, & interesse possessorem præfatum propterea contingentibus, ei satisfacere, & si possessorem ipsum injustè, frivole, & indebite molestasse repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus. Nec alius quàm præmissæ vacationis modus, etiam per literas si neutri, aut subrogationis, aut aliàs sibi quo ad hoc, ut beneficium hujusmodi ea vice consequi aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes beneficia Ecclesiastica cujuscumque qualitatis, per privationem, & amotionem, vel aliàs propter commissa excessus, & crimina, vacantia, vel vacatura, & similiter ad impetrantes beneficia tamquam vacantia per devolutionem.

De triennali.

§. 36. Item, statuit, & ordinavit idem D. N. quòd si quis quæcumque beneficia Ecclesiastica qualiacumque sint, absque simoniaco ingressu, ex quovis titulo, Apostolica, vel Ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacificè possederit (dummodò in beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ ex reservatione generali in corpore juris clausa reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem beneficiis taliter possessis molestari nequeat, necnon impetrationes quaslibet de beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere, decrevit; antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante sententiam diffinitivam.

37. Item, idem D. N. ut finis litibus celebriùs imponatur, & litigantium parcatur sumptibus, & expensis, suorum Prædecessorum constitutionibus, & statutis inhærendo, statuit, & ordinavit, quod in causis pendentibus, & quas in posterum contigerit agitari, nulli ante definitivam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria, quæ vim habeat definitivæ; vel à gravamine minimè concernente negotium principale, quod non possit per appellationem à definitiva sententia reparari; Nullæque causæ appellationum committantur, nisi in commissione exprimatur, quod interlocutoria vim definitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione à definitiva non valeat reparari. Alioquin appellationes, & commissiones

in posterum, & quicquid inde secutum fuerit. nullius sit roboris, vel momenti; commissionibus appellationum jam Judicibus præsentatis, & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententiis, secundo, vel ulteriùs ab eis non liceat appellare. Appellantes verò, & appellationes, etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultra expensas, & damna, ad quæ resarcienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulctentur.

Non fletur commissioni post conclusionem.

38. Item statuit, & ordinavit, quod in commissionibus de justitia, seu mandatis etiam consistorialibus, per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, in posterum concedendis, etiamsi in eisde conclusione hujusmodi implicitè, vel explicitè, mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem commissionis hujusmodi derogatur expressè.

De litteris Religiosorum expediendis.

39. Item, voluit, & ordinavit, quòd si aliqui Religiosi petunt aliquod beneficium adnatum amovibile cum clausula, quod exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possit; litteræ, quo ad ipsam clausulam, nullatenus expediantur, nisi idem D.N. ponat in signatura, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De clausula ponenda in litteris permutationum beneficiorum.

40. Item, si committatur alicui beneficio resignationis receptio, ponatur clausula, Attentè quoque provideas, &c. & si ex causa permutationis resignationes fiant; ponatur clausula. Quod neuter permutantium jus acquirat, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quod si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus litteræ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur, vel, per Fiat, ut petitur supplicatio signata fuerit.

De derogatione Jurispatronatus.

42. Item voluit, quod super quovis beneficio Ecclesiastico de jurepatronatus laicorum, non expediantur litteræ, nisi ponatur expressè, quod tale beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitimè est devoluta, vel quia tempus patronis laicis ad præsentandum à jure præfixum, lapsum existat, aut ad id patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum juripatronatus hujusmodi derogari contigerit, jurispatronatus hujusmodi mentio dispositivè, ac specifice, & determinatè, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat & de hoc in litteris provisionis, vel mandato de providendo de dicto beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

43. Item voluit, quod nulli seculari de regulari, nec religioso de seculari, beneficius Commenda detur, nisi in signatura, per clausulam; Ad partem super petitione Commendæ hujusmodi, de Commenda ipsa mentio fiat.

De Reformationibus.

44. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod super quibuscumque reformationibus signatis super impetrationibus quorumcumque beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quòd litteræ super prima Data expediri possint: si ex hujusmodi expeditione sub tali Data, cuiquam videatur posse fieri præjudicium, litteræ hujusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi reformatione hujusmodi per fiat, sub prima Data signatæ fuerint.

De consensu in resignationibus, & pensionibus.

45. Item, voluit, & ordinavit, quod super resignationi cujuscumque beneficii Ecclesiastici, seu cessione juris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit: Apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi resignans, vel cedens, si præsens in Romana Curia fuerit, personaliter, alioquin per Procuratorem suum, ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expressè consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum resignantem seu cedentem, pluries super uno, & eodem beneficio, in favorem diversarum personarum successivè consentire contigerit, voluit Sanctitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac litteræ illorum prætextu etiam sub priori Data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris, vel momenti. Nec literæ reservationis, vel assignationis, etiam Motu proprio, cujusvis pensionis annuæ super alicujus beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc habebit.

De ingressu Religionis.

45. Item non dentur literæ super beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi ille præcesserit Datam desuper petitionis.

Non valeat impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

47. Item voluit, quòd si petatur aliquod beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, talis impetratio non valeat, nec literæ desuper expediantur.

De executione facienda.

48. Item, voluit, statuit, & ordinavit, quòd quotiescumque per signaturam suam, vel de ejus mandato factam, super exequendis aliquibus cum adjectione proprii nominis, vel dignitatis cujusvis, Judex datur, literæ desuper expediantur cum expressione, quod idem Judex executionem faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus consanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu consanguinitatis, vel affinitatis, aut aliàs prohibitio, ponatur clausula. Si mulier rapta non fuerit. Et si scienter; ponatur clausula, Addita in quaterno.

Super defectu natalium.

50. Voluit, quod in dispensationibus super defectu natalium quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula; Quod non præjudicetur illis, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super dispensationibus.

51. Item, quod per quamcumque signaturam in quavis gratia, nullatenus dispensatio veniat, nisi dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel aliàs nihil conferat, aut operetur.

Nulli

Nulli suffragetur dispensatio, nisi literis confectis.

52. Item, cùm concessiones super gratiis dispensationum quarumcumque quibusvis per ipsum D. N. concessarum, vel concedendarum, per regulas Cancellariæ Apostolicæ sint providè limitatæ, licèt aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensativè tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant; voluit idem D. N. quod nulla talis dispensatio cuiquam, in judicio, vel extra: suffragetur, antequam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

De clausulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis Indulgentiarum ponatur, quod si Ecclesiæ, vel Capellæ, vel aliàs, aliqua Indulgentia fuerit per ipsum concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit; hujusmodi literæ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis Ad instar.

54. Item, voluit idem D. N. quod literæ super Indulgentiis non expediantur Ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valorem beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratiis, quas quibusvis personis, de beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis, fieri contigerit; illorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per Marcas Argenti, aut Sterlingorum, vel libras Turonen. parvorum, seu Florenos auri, aut Ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundum communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ, beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit, juxta ipsarum oblationes aut aliàs dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem servetur in gratiis, quas à Sanctitate sua Motu proprio emanare contigerit: quoad beneficia, tamen de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, seu provideri mandatur, aut aliàs disponitur, ad literas, per quas pro tempore ad Ecclesiarum Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promotis conceditur, ut Monasteria, & alia beneficia Ecclesiastica, secularia, & regularia per eos obtenta, & in quibus & ad quæ jus competit, retinere possint.

De clausulis, & beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit, & ordinavit, quod quando providet, seu mandat provideri alicui de beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari potuerunt clausulæ, si petantur, etiamsi illud quovis modo, &c. seu per Constitutionem, *Execrabilis*, vacet, ac specialiter reservatum, inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & si pro collitigante, vel subrogationem, aut si neutri, vel si nulli, &c. petente, si tunc lis specificè exprimatur. Nec detur aliqua generalis reservatio dispositivè, nisi desuper in concessione, specialis, & expressa, ac purè, & non sub conditione, mentio fiat, & tunc reliquæ reservationes ibi contentæ veniant. Si verò tempore expeditionis inde literarum, generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro collitigantibus, si neutri, vel si nulli, &c. si expressum, quod ab aliquibus asseritur, illum, cujus beneficium conceditur, Collectorem, vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem, fuisse, clausula ponatur, etiamsi dictum beneficium ex eo quod talis Collector, vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis, fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter jus quæsitum. In reliquis verò nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper signatura per duplex Fiat signata sit, aut reservatio, vel aliàs specialiter habeatur.

De expressione qualitatum beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod super beneficiis Ecclesiasticis, de qualitatibus illorum, videlicet an dignitates, personatus, vel officia sint, eisque immineat cura animarum, & ad illa consueverint, qui per electionem assumi, mentio fiat, aliàs gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi, affirmativè, vel conditionaliter non exprimantur, negativa expressè desuper fiat, in beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere.

De beneficiis vacantibus per contractum matrimonii.

58. Item, si reservetur beneficium per contractum matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censeatur beneficium reservatum specialiter, vel affectum; nisi sequatur Matrimonium. Sed in beneficiis per promotionem, aut ingressum Religionis, vel assecutionem, vacaturis, ponatur clausula, etiamsi non petatur, cum beneficio hujusmodi præmisso, vel aliàs quovis modo, &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiamsi vacent.

De clausulis ponendis in literis Religiosorum.

59. Item voluit, quod si petatur, aliquem in Religionem recipi, & sibi de quovis beneficio Ecclesiastico provideri per simplicem Signaturam fiat. Recepto hujusmodi dumtaxat detur, adjecto si petens idoneus sit, aut aliud Canonicum non obsistat, & exprimatur, si certus numerus Regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expressè concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur, dummodo receptionis locus hujusmodi nimium propterea non gravetur. Possintque executores provisionis hujusmodi, ad receptionem emissionis professionis, non expectato probationis anno providere.

De translatione Religiosorum.

60. Item, si regularis petat sibi de beneficio, ab aliquo Monasterio, vel alio regulari loco dependente, provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quod alterius Monasterii, vel loci religiosus sit, licite ibi translatio non petatur nihilominus illa veniat.

De clausula, Si est ista

61. Item, quod in literis super beneficiis, per constitutionem *Execrabilis*, vacantibus, ponatur clausula, si ista est; similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur litera de vacanti.

62. Item, petenti sibi providere de vacaturo, dentur literæ de vacanti prout expedierit impetranti.

Revocatio decimarum, & aliarum impositionum.

63. Item, revocavit quascumque decimarum (non tamen nuper pro defensione Fidei Catholicæ in Germania contra hæreticos, & Imperii rebelles impositarum sub Dat. Idibus Januarii anno quinto-decimo Pontificatus ejusdem Pauli prædecessoris) necnon subsidiorum vigesimæ, & aliorum onerum impositiones, quæ à prædicto Paulo V. Prædecessore suo ex quavis causa etiam in

subsidium expeditionis contra Turcas; & orthodoxæ Fidei hostes emanarunt, & quascumque facultates super decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactione, quibusvis fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nunciis, ab iisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, quascumque plenarias Indulgentias, ab eisdem Prædecessoribus ex quavis causa etiam expeditionis hujusmodi concessas, si quæ per Nuncios, vel Quæstores deferebantur, necnon deputandi, & eligendi Confessores, qui plenariè absolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates, ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea in quibus Indulgentiæ, & facultates, in aliqua sui parte sint sortitæ effectum, ita ut illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujusmodi, jam consecuti sint facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenariè in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsa uti possint in futurum. Decrevit quoque irritum, & inane quicquid facultatum revocatorum earumdem prætextu in posterum contigerit attentari.

Revocatis facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item, revocavit, cassavit, & annullavit, ac irritans declaravit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium, in toto vel in parte, ac quasvis concessiones, & collationes, aliasque dispositiones per fel. rec. Greg. XV. prædecessorem suum de dictis officiis, etiam ex die collationum, concessionum & dispositionum earumdem in antea vacaturis in favorem quarumcumque personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, seu eorum mensarum etiam perpetuò etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub alia quavis verborum forma, quam, & præmissorum tenore pro expressis haberi voluit, concessas, & factas, quo ad Officia, quæ post obitum ipsius prædecessoris vacarunt, & in posterum quomodolibet vacabunt.

Item revocavit quoque, cassavit, & annullavit, ac irritans declaravit, quascumque infeudationes investituras, gratias, concessiones quoquo modo etiam in emphyteusim, ad tempus, seu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extrà tamen Consistorium, & sine S. R. E. Cardinalium consilio, & consensu) à die constitutionis fel. rec. Pii Papæ V. prædecessoris sui prohibitione alienandi, & infeudandi Civitates, & loca S. R. E. sub dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui Anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscumque Rom. Pont. suos prædecessores, aut mandato, vel auctoritate eorum, quomodocumque, ac qualitercumque, & quovis colore factas, & concessas, de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis S. R. E. & Sanctæ Sedis Apostolicæ, & tàm mediatè, quàm immediatè subjectis, tunc, videlicet de tempore dictarum infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum, nondum devolutis. Necnon quascumque prorogationes, & extensiones quarumcumque infeudationum, investiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis, tunc, videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumque gradus, status, & conditionis, ac præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque, tam sub plumbo, quàm in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam aliàs quomodocumque, & qualitercumque, expeditas literas, ac sub quavis verborum forma; quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expresso haberi voluit latissimè extendendes.

Quod fructus in tertia parte augeri possint vigore clausula.

65. Item, cùm nonnulli in impetrationibus beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnumquam obtineant à Sanctitate Sua, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut verius possit in confectione literarum, super hujusmodi impetrationibus, summa, aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato: ne de veritate hujusmodi concessionis in posterum hæsitari contingat, declaravit, prætextu concessionis hujusmodi, valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in prima, quæ desuper sint literarum expeditione, dumtaxat augeri posse, & eas, quas, literis jam expeditis cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto, denuo super expediri contigerit literas, cum aliquo augmento valoris hujusmodi, nullius esse roboris, vel momenti, etiamsi Motu proprio beneficiales gratiæ & dispositiones quæcumque à Sanctitate Sua emanaverint.

De insordescentibus.

66. Item, ne personis, pro quibus literæ Suæ Sanctitatis emanabunt, ob generalem absolutionem à censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit, ordinavit, hujusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quas in futurum cum illa concedi continget, non suffragari non parentibus rei judicatæ, incendiariis, violatoribus Ecclesiarum, falsificatoribus, & falsificari procurantibus literas, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, receptatoribus, & favoribus eorum, ac res vetitas ad infideles deferentibus, violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, via facti, ausu temerario, Apostolicis mandatis non obtemperantibus: & Nuncios, vel executores, Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, & ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliqui eorum excommunicati à jure, vel ab homine, per quatuor menses, scienter excommunicationis sententiam hujusmodi sustinuerint; & generaliter quibuscumque aliis, qui censuris aliquibus, etiam aliàs, quàm ut præfertur, quomodolibet ligatis, in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67. Item, idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua, non sine displicentia, plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ; qui constitutis, sibi emolumentis pro exercitio Officiorum quæ obtinent, non contenti, ultrà, à prosequentibus negociorum quorumdam expeditionem in eadem, exigere non verentur, obviare volens, districtè præcipiendo inhibuit omnibus, & singulis, quævis officia in eadem Curia obtinentibus, ne de certo quicquam prætextu Officiorum, quæ obtineant, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta ejusmodi exigere, seù ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt; malitiosè differre, sub excommunicationis, & præter illam, suspensio-

nis

nis à perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro secunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus sic excederent, privationis Officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit, quod S. R. E. Viceeancellarius, & Camerarius, excedentes ipsos, respectivè pro ut eis, subsunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, ac aliàs, ut præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis exactionibus abstinere, & contra eos, per prædictas pœnas, & aliàs, prout melius expedire viderint, procedant.

Reservatis beneficiorum vacantium Sede Apostolica vacante.

68. Item S. D. N. providè considerans, consuevisse quandoque Romanos Pontifices prædecessores suos, beneficia, quæ vacante Sede Apostolica vacare contigerant, dispositioni suæ reservare, intendens de beneficiis hujusmodi tam Conclavistis, quàm pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere omnia, & singula beneficia per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quavis causa reservari solita, quæ à die obitus fel. recordationis Gregorii XV. prædecessoris sui usque ad diem supra dictam septimam Augusti vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores, tunc dispositum non fuerat, suæ dispositioni reservavit, decernens irritum, &c.

Revocatio indultorum superviventiæ.

69. Item, quia ad importunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Rom. Pontifices pro tempore existentes, sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse beneficiatis, ut fructus suorum beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel erga creditores, aut quascumque alias personas obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut aliàs quomodolibet de eis disponere liceret ad tempus minimè restrictum ad vitam supplicantium, cum gravi successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideò indemnitati Ecclesiarum, & successorum in beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens: revocavit, cassavit, & annullavit omnia, & singula indulta, & facultates in ea parte, quæ necdum verè, & realiter suum sunt sortita effectum, per quoscumque Roman. Pontifices Prædecessores suos hactenus ad favorem quarumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa, vel prætextu permittitur, fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultra unicum annum elocare, arrendare, ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & tempus, quo beneficia hujusmodi obtinuerint minimè restricto, & coarctato illorum tenores, &c. decernens irritum, &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub regulis facten.

70. Item, cùm S. R. E. Cardinales ipsi S.D.N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis, & privilegiis gaudere; idem D.N. statuit, ordinavit, decrevit, & declaravit, quod in quibuscumque Constitutionibus, & regulis per Sanctitatem Suam in posterum, post hanc primam editionem, & suarum constitutionum, & regularum publicationem, faciendis, non includantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum, consilio, editæ fuerint.

De potestate Reverendissimi D. Viceeancellarii, & Cancellariam Regentis.

71. Primò, quod possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter, in supplicationibus, vel in literis Apostolicis, aliquid scriberent, corrigerent, vel delerent.

Item, quod possit corrigere nomina, & cognomina personarum, non tamen eorum, quibus gratia, & concessiones fiunt, ac beneficiorum, dum tamen de corpore constet.

Item, quod possit omnes causas beneficiales etiam non devolutas committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quod processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit, cum invocatione brachii secularis, & sententias executioni demandari facere contra intrusos, & intrudendos per literas Apostolicas desuper conficiendas, & non aliàs.

Item, quod possit signare supplicationes, manibus duorum Referendariorum signatas, de beneficiis Ecclesiasticis, secularibus, & regularibus dispositioni Apostolicæ generaliter non reservatis, quorum cujuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem in alia moneta secundum communem æstimationem valorem annuum non excedet.

Item, quod possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas, de novis provisionibus, Si neutri, & subrogationibus, pro collitigantibus, in quibus non detur clausula, generalem reservationem importans.

Item, quod possit, ad Ordines suscipiendos arctatis prorogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc à jure statuta tempora, in quibus sic arctati successivè ad ipsos Ordines promoveantur.

Placet, publitentur, & describantur M. Papæ subscriptio.

Lecta, & publicata fuerunt supra scripta regulæ, & ordinationes, & Constitutiones in Cancellaria Apostolica ab uno ex R. P. D. Majoris Præsidentia Abbreviatoribus, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, die verò vigesima prima mensis Octobris, Pontificatus prælibati Sanctissimi D. N. Anno Primo. Publicatio in Cancellaria P. An. I. die 21. Oct.

Petrus Gentilis Procustos.

Extensio indulti recitandi Officium, & Missam celebrandi de Beata Margarita de Gortona, Moniali Tertii Ordinis S. Francisci pro omnibus tàm Viris, quàm Mulieribus dicti Ordinis ubique existentibus.

URBANUS EPISCOPUS, Edita An. D. 1623.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Coelestis aquæ flumen, quod ab inexhausto vitæ fonte procedens, impetu perpetuo fluit, fidelium mentes septem charismarum donis felici inundatione fœcundas, multo cernitur admirabilior, cùm erga vascula infirmiora, & sexum consilii imbecillioris apponens cor suum, misericordiam suam divitias superabundanter elargitur. Exordium.

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Leo Papa X. prædecessor noster ex præclaris attestationibus à piæ mem. Bonifacio VIII. & Eugenio IV. Romanis Pontificibus etiam prædecessoribus nostris de Leo X. indulsit. posse celebrari Missam cum Offi-

Beata Margarita da Cortona, Moniali tertii Ordinis S. Francisci de Pœnitentia prolatis motus, quòd Festum ipsius B. Margaritæ cum Officio, nec Virginis, nec Martyris in Ecclesia S. Margaritæ Civitatis Cortonen. singulis annis die 22. mensis Februarii celebrari, eandemque B. Margaritam à quibusvis Christi fidelibus in Civitate prædicta, & illa Diœcesi privatim, & publice venerari, liberè, & licitè valeret, Apostolica auctoritate indulsit, prout in suis exinde confectis literis pleniùs continetur.

§. 2. Nuperrimè verò Congregatio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super Sacris Ritibus Deputatorum, considerata sanctitate prædictæ B. Margaritæ, quæ à trecentum annis, & ultra continuò miraculorum splendore coruscat, nec non mirabili illius corporis integritate, quæ his etiam diebus supra naturæ vires odorem efflat suavissimum, ad instantiam non solùm Cleri, & populi Cortonen., sed etiam Fratrum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorū dilectorum filiorum ad omnes ejusdem Ordinis S. Francisci viros, & mulieres indultum prædictum extendi posse, habito super hoc fel. mem. Gregorii Papæ XV. similiter prædecessoris nostri beneplacito, ac omnibus ejusdem S. R. E. Cardinalibus unanimiter consentientibus, decrevit.

§. 3. Quare pro eorumdem Cleri, & Populi, ac Fratrum parte Nobis nuper fuit humiliter supplicatum, quatenus pro eorum desiderio, ut infrà, annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur attendentes, quòd sicut ipsa Beata Margarita coruscat in Cœlis, ita quasi multiplici rutilantium honore gemmarum corona decora, Cœli universo præfulgeat; Cleri, & Populi, ac Fratrum prædictorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; necnon literarum prædictarum, & inde secutorum quorumcumque tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. De voto ejusdem Congregationis S. R. E. Cardinalium super Ritibus Ecclesiæ deputatorum, indultum, & desuper confectas literas hujusmodi ad omnes, & singulas personas, tàm viros, videlicet quàm mulieres, nunc, & pro tempore existentes ejusdem Ordinis S. Francisci, earumque Ecclesias, tam intra Italiam, quàm extrà eam ubicumque consistentes; ita quod ex nunc de cœtero perpetuis futuris temporibus, possint hujusmodi Festum dictæ B. Margaritæ in earum Ecclesiis hujusmodi quotannis dicta die 22. Februarii, cum Officio, nec Virginis, nec Martyris celebrare, & eamdem Beatam Margaritam privatim, & publicè venerari, liberè, & licitè possint, & valeant; Apostolica auctoritate prædicta extendimus, ac extensam, & extensas, ex nunc esse, & fore, dictasque personas desuper à quoquam quovis prætextu, colore, vel ingenio molestari, perturbari, aut quoquo modo impediri nullatenus unquam posse; necnon quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, regula nostra de gratiis ad instar non concedendis, aliisque quibusvis constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis quæ dictus Leo prædecessor in dictis literis voluit non obstare, cœterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, extensionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo-tertio, octavo Idus Decembris, Pontificatus nostri anno primo. D. P. An. 1. die 13. Dec.

Quod Professi in Religione Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis ad Sacerdotium destinati, in domibus Novitiatuum, vel aliis distinctis Domibus, donec Presbyteri ordinentur, ex illarum perpetuis reditibus vivere possint. VIII.

De tempore emittendæ professionis ab utriusque sexus Regularibus personis statuit Conc. Trid. sess. 25. cap. 15. Et de hac Religione habes indicata ad Const. 25. Sixti V, Ex omnibus, *sup. tom. 2. De electione Officialium, nonnulla demum ordinavit hic idem Sanctiss. Pont. infra in Constit. 99.* Romanus.

URBANUS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1623.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctæ Romanæ Ecclesiæ, quam Dei filius Jesus Christus auctor pietatis instituit, regimini præsidentes, pia, & salubria vota fidelium, præsertim sub regularis observantiæ disciplina in humilitatis spiritu Altissimo famulantium, ex quibus in eorum locis regularis disciplina, & observantia per amplius conservatur, & augetur, pii Patris affectione prosequimur, & ut optatum sortiantur effectum, cùm à Nobis petitur, pleniùs favoribus confovemus. Procemium.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Sanctii Cicatelli moderni Præfecti Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis petitio continebat, quòd cùm in dicta Congregatione longa, & diuturna multorum annorum experientia compertam sit, pro conservanda, & augenda in ea regulari disciplina, & observantia, non expedire, ut Novitii ipsius Congregationis ad Sacerdotium destinati, statim post emissam ab eis solemnem professionem, ad domos professas ejusdem Congregationis mitti, & inibi inter professos antiquos connumerari debeant. Et habito ad Sacram Congregationem Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super negotiis, & consultationibus Regularium deputatorum per Superiores primò dictæ Congregationis recursu pro consequendo super præmissis salubri aliquo remedio.

§. 2. Secundò dicta Congregatio, negocio hujusmodi per eam maturè, & prudenter discusso, per suum decretum censuerit primo dictæ Congregationi concedendum esse, ut de cœtero illius Novitii ad Sacerdotium destinati tantum, non autem Fratres Laici, nec illi, qui jam in Presbyteros ordinati habitum in ea suscipiunt, possint post professionis emissionem in domibus Novitiatuum, habitationa tamen separata, aut aliis domibus distinctis, arbitrio Præfecti Generalis primò dictæ Congregationis, & illius consultorum pro tempore existentium, donec Presbyteri ordinentur permanere. Qua decrevit dd. Clericos usque dum Sacerdotes ordinentur in aliis separatis Domibus arbitrio Generalis permanere debere.

§. 3. Ibique non obstante voto paupertatis, ex reditibus, & proventibus perpetuis Domorum hujusmodi, perinde ac Novitii, vivere. Ibique ex reditibus dd. Domorum, ac si Novitii essent, vivere non obstante voto paupertatis.

§. 4. Proindeque dictus Sanctius Præfectus Generalis cupiat, primò dictæ Congregationi juxta formam decreti hujusmodi, per Nos, & Sedem Apostolicam, ut infra, perpetuò indulgeri. Quare Et deinde

re

supplicatum fuit Pont. ut super his omnibus provideretur.

re pro parte ejusdem Sancti præfecti Generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ejus piis votis hujusmodi annuere, ac aliàs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui Prædicta omnia à Cardinalibus Congreg. hujusmodi sancita & decreta approbat eisque uti indulget.

§. 5. Nos igitur dictum Sanctium Præfectum Generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Ex voto secundò dictæ Congregationis negotiorum hujusmodi primo dictæ Congregationi, quod deinceps in perpetuum illius Novitii nunc, & pro tempore existentes, ad Sacerdotium destinati dumtaxat, non autem Fratres laici, nec illi, qui jam in Presbyteros ordinati, habitum regularem susceperunt, & in futurum susceperint; post emissam ab ais solemnem professionem, in Domibus Novitiatuum, habitatione tamen separata, aut aliis domibus distinctis, arbitrio Præfecti Generalis, & illius Consultorum præfatorum nunc, & pro tempore existentium, donec, & quousque Presbyteri ordinentur permanere, inibique, non obstante Paupertatis voto, ex reditibus, & proventibus perpetuis earumdem Domorum, perinde ac Novitii, vivere, liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, de speciali gratia, perpetuò concedimus, & indulgemus.

Ac super his nullo modo molestari posse decernit.

§. 6. Ac primo dictam Congregationem, illiusque Præfectum Generalem, & alios Superiores, ac personas nunc, & pro tempore existentes super præmissis à quoquam publicè, vel occultè; directe, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestari, inquietari, perturbari, aut aliàs quoquo modo impediri nullatenus umquam posse.

Decretum irritans apponit.

§. 7. Necnon quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate decernimus.

Contraria prohibet.

§. 8. Non obstantibus primo dictæ Congregationis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illi ejusque Præfecto Generali, ac aliis Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctionemque pœnalem addit.

§. 9. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. Pont. An. 1. die 22. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ M. DC. XXIII. undecimo Kal. Februarii, Pontificatus nostri Anno Primo.

IX.

Erectio Religionis Militiæ Christianæ sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regula Sancti Francisci, cum ejus Privilegiorum, exemptionum, & Indultorum concessione.

Deputavit hic idem Pont. Judicem, ut in Const. 29. Cum Nos nuper. *Confirmavitque Statuta hujus Religionis inf. Const.* 43. Alias supplicationibus.

Edita An. Do. 1623. 1624. & 1625.

CLEMENS EPISCOPUS;

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, & causa Constitutionis.

IMperscrutabilis divinorum Judiciorum Altitudo statim atque humilitatem nostram ad Pontificiæ dignitatis culmen, nullo licèt meritorum suffragio, evexit inter multiplices, gravissimasque Apostolatus nostri curas, ad Militares Ordines, qui anteactis temporibus maximo Christianæ Reipublicæ bono instituti, in Catholica re firmanda, varia terra, marique discrimina subeuntes, gloriose desudant, peculiaris sollicitudinis studio mentis nostræ aciem jure optimo convertimus, Quemadmodum enim spiritualibus Evangelicæ justitiæ armis invisibiles militantis Ecclesiæ hostes felici certamine profliganrur, ita adversus perditas gentes, quæ superno fidei lumine destitutæ, Christianoque nomini infensæ, eidem Ecclesiæ perniciem afferre moliuntur, visibilium armorum usu Orthodoxa Religio opportunè propugnatur. Quamobrem inæstimabili gaudio perfundimur, cùm Principes viri, vel ad veteres eosdem Ordines amplificandos, vel ad novos Apostolica auctoritate instituendos, animos generose convertunt. Verum præcipuè in Domino oblectamur, dum institutionem unius Militaris Religionis sub invocatione Conceptionis Deiparæ Virginis immaculatæ mediantur, quam Christi fideles omnes propitiam apud Unigenitum Filium suum nacti sunt Advocatam; ut potè quæ Mater gratiæ, & pietatis pro humani generis salute sedula oratrix, apud Regem, quem genuit, semper intercedat, sperantes, hujusmodi institutionem ejusdem Virginis Cœlorum Reginæ intercessione præfatæ Christianæ Reipublicæ uberrimos fructus allaturam, præterquam quod hoc pacto Ecclesia ipsa circumamicta varietate, cœlestis ejus Sponsi jucundiorem se præbet obtutui: ac terribilis, ut Castrorum acies ordinata, dissipat gentes, quæ bella volunt, divinoque suffulta præsidio, numquam adversus se portas Inferi prævalituras ostendit, Hinc verò fit, ut eorum qui saluberrimum hujusmodi opus sedulò promovere student, & porrectas Nobis preces pronis auribus excipiamus, & pie conceptis votis Pontificiæ benignitatis memores, quantum in Domino possumus, annuamus.

Ferdinand. Mantuæ, & Carolus Nivernensium Duces, ac Adolph. Comes ab Althan ad fidei Christianæ propagationem pro Militia Christiana hunc Pontif. humiliter supplicant.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum filiorum, nobilium virorum, Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Nivernensium Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan petitio continebat, quòd nuper ipsi Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, animos ad Cœlestia erigentes, propeque cognoscentes, nihil Christiano Principi convenientius esse posse, quàm ad Dei Optimi Maximi bonorum omnium largitoris, cultum promovendum, Fidem Catholicam propagandam Christianorum omnium defensionem, Orthodoxæ Fidei hostium depressionem, cogitationes, operasque suas convertere: Spiritu Sancto inspirante, unius Militiæ Christianæ institutionem, in qua omnium nationum, qui Christiano nomine censentur nobiles, & ingenue nati viri, pro Fide Catholica, & adversus illius hostes Terra, marique, exigente occasione, certa-

turi

turi recipiantur, meditati sunt. Cùmque (sicut eorum petitio subjungebat) multi jam ex variis nationibus Catholici hoc institutum amplecti, talique Militiæ se adscribere summoperè desiderent: sperandumque sit, eam (si Sedis Apostolicæ auctoritate instituatur) Reipublicæ Christianæ non ornamento tantùm, sed etiam adjumento futuram. Quare iidem Ferdinand. & Carolus Duces, & Adolphus Comes, desiderantes, pium hoc, & laudabile opus, auspiciis nostris ad effectum perduci, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui propria sub tit. Conceptionis B. M. Virgi. immaculatæ, & Regula S. Francisci ac protectione Sancti Michaelis Archangeli, & Basilii instituit, cujus M. Magister, & Militiæ caput unus sit, & in loco assignando in capitulo eligatur. De M. Magistri electione vide c. 10. statutorum, quæ sunt infra in Const. 231 Cum Nos. Et de capitulo, vide dd. statutorum cap. 1. Militum, & Ministrorum num. ubi commutetur.

§. 2. Nos igitur, qui divini cultus augmentum Fideique Catholicæ propagationem ubique vigere sinceris desideramus affectibus eosdem Ferdinandum, & Carolum Duces, ac Adolphum Comitem in tam laudabili Militiæ Christianæ promovendæ proposito confoventes, ipsosque, & eorum singulos à quibusvis, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, unam Militiam Christianam nuncupandam, sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis immaculatæ, quam Ferdinandus, & Carolus Duces, ac Adolphus Comes præfati semper habuerunt, & habent apud misericordem Filium suum Advocatam, ac sub Regula S. Francisci, necnon sub protectione Sanctorum Michaelis Archangeli, & Basilii, pro uno Magistro, qui Magnus nuncupetur, & ipsius Militiæ Caput, & Superior existat; cujusque Sedes, & Conventus in loco apto, & commodo ei assignando, sit: & qui in ipsius Militiæ Capitulo eligi, & infra tres menses à die suæ electionis computandos, illius confirmationem à Sede Apostolica, à qua confirmari, vel infirmari debeat, prout ordo exegerit rationis impetrari teneatur.

§. 3. Necnon Militum, ac Ministrorum numero eidem Magistro beneviso.

Habitum Militiæ omnes gestent.

§. 4. Qui Magister, & Milites Habitum ipsius Militiæ gestare.

Pro admissione scut. 200. ærario persolvant.

§. 5. Et quilibet pro sua receptione, seu admissione, seu (ut dicitur) Passaggio ducenta scuta aurea ad rationem duodecim juliorum pro quolibet scuto hujusmodi Conventui, seu illius Thesauro, vel communi Ærario solvere.

Novitiatum in loco Militiæ faciant, Votaque, & professionem Fidei, ac juramentum fidelitatis emittant. Vide c. 6. & 7. statutorum contra infideles, & Fidei hostes militent.

§ 6. Et Novitiatum, seu Probationem in aliqua dictæ Militiæ regulari domo, eis à Magistro Militiæ hujusmodi, seu ab eo ad id deputando, assignanda, facere.

§. 7. Et postea Castitatis conjugalis, ac Paupertatis, juxta Statuta, seu Stabilimenta dictæ Militiæ, ac Obedientiæ Vota, & professionem Fidei, ac juramentum fidelitatis Sedi Apostolicæ, & Romano Pontifici pro tempore existenti præstandæ, emittere.

Vide c. 7. & 8. dd. statutorum Nobiles viri & ingenue nati etiam conjugati recipiuntur. Vide etiam ampliationem hic mox subsequendam & c. 4. statut. inf. in Con. 132. Cum non Mensam, offic. jurisdict. & insignia consueta hæc militia habeat ad instar aliarum.

§. 8. Et quotiescumque eis præcipietur, aut occasio, vel necessitas postulaverit, Terra: Marique contra Infideles, ac S. R. E. ac Fidei Catholicæ hostes militare teneantur.

§. 9. Et ad Habitum, seu crucem, ac professionem d. Militiæ, nobiles, & ingenuè nati viri: etiam qui cum unica, vel, ea defuncta, cum altera tantum muliere virgine, vel etiam vidua conjugati sint, vel fuerint, & non aliàs, absque dispensatione Apostolica admittantur: seu ipsi Milites non conjugati, etiam d. professione emissa, matrimonium cum unica, vel ea mortua, cum altera tantùm virgine, vel vidua absque simili dispensatione contrahere possint.

§. 10. Cum mensa Magistrali, officiis, juribus, jurisdictionibus, & insignibus consuetis, ad instar aliarum hujusmodi Militiarum, ubivis institutarum, sine tamen alicujus præjudicio, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

Militiæ se instituat dotem tribuit. Clem. Con. est c. 3. f. 12. num. 78.

§. 11. Illique sic erectæ, & institutæ, pro ejus dote, omnes & quascumque pecuniarum quantitates ex receptione, seu admissione, vel passaggio cujuslibet Militis, provenientes: ita ut illæ in alios quam d. dotis usus, donec aliter à Sede Apostolica mandatum fuerit, converti nequeant: nec non alia bona, non tamen Ecclesiastica, sed merè laicalia, ei à quibusvis, quandocumque, & quomodocumque pro tempore assignanda, eroganda, & elargienda, salva semper Constit. fel. rec. Clem. Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: Romanum decet Pontificem, sub Dat. Romæ apud S. Petrum, pridie Nonas Julii, Pontificatus sui anno 10. ex nunc, prout ex tunc, & è contra, postquam assignata, erogata, & elargita fuerint, etiam perpetuò applicamos, & appropriamus.

Illamque ejus personas, & bona Sedi Apost. subjicit. Hoc declaratur hic infra.

§. 12. Ipsamque Militiam, ac illius Conventum, Prioratus, Præpositusas, Ecclesias, & loca, necnon Magistrum, Priores, Præpositos, Milites, tàm Ecclesiasticos, quàm Laicos, eorumque Ministros, personas, vassallos, servitores, & colonos, ac res, prædia, grangias, & bona quæcumque ratione d. Militiæ ad eos spectantia, à quorumvis Primatum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Ordinariorum, & aliorum Prælatorum jurisdictione, & subjectione eximimus, & liberamus, illosque, & illa Nobis & Sedi Apostolicæ immediatè subjicimus, ac sub nostra, & dictæ Sedis tutela, & subjectione suscipimus.

Milites etiam bigamos super benef. Ecclesia. Pensiones usque ad scut. 300. habere posse decernit.

§. 13. Prætereà de Militiæ Magistro, & Militibus, (ut etiamsi matrimonium cum unica, vel, ea defuncta, cum alia virgine, vel vidua, contraxerint, vel contrahant) unam, seu plures pensiones annuas, quæ tamen in totum trecenta scuta monetæ Romanæ ad rationem decem juliorum pro quolibet scuto hujusmodi in singulas personas non excedant, super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum etiam Abbatialium, Conventualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, qualitercumque qualificatorum fructibus, reditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac etiam distributionibus quotidianis, alias sibi canonice reservandas, recipere, percipere, exigere, ac in suos usus, & utilitatem convertere, ipsasque Pensiones unà cum Præceptoriis, Prioratibus, aut aliis beneficiis quibuscumque dictæ Militiæ, quoad vixerint, retinere liberè & licitè possint.

M. Magistro, & Capit. ad bonam Militiæ directionem statuta per Sedem Apost. postea approbanda edere posse concedit. Statuta postea edita, & ab isto Pont. approbata habes infra in cons. Cum Nos.

§. 14. Eidemque Magistro, & Capitulo Generali dictæ Militiæ, ut quascumque Constitutiones, statuta, ordinationes, capitula, stabilimenta ad prosperam dictæ Militiæ directionem facientia, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, Conciliique Tridentini decretis minimè contraria, à dicta Sede tamen approbanda, concedere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, revocare, mutare, moderare, corrigere, & alia de novo condere possint, quæ postquam condita, alterata, revocata, mutata, moderata, correcta, & de novo edita, & à dicta Sede approbata fuerint, & non aliàs, valida, & efficacia existant, suosque plenarios, & integros effectus sortiantur, & per Milites Fratres Religiosos, & alias ejusdem Militiæ personas, inviolabiliter observari debeant, ità, & taliter, quòd Milites, & alii Religiosi dictæ Militiæ ab illis nullo modo resilire possint, sed ad illorum observationem teneantur & obligati existant, & ad id censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis cogi, & compelli possint.

Carolo supraNiver. Duci usque ad primum futurum Cap. die Pentec. an. 1625. celebrand. auctoritatem Milites admittendi tribuit.

Hujus Cap. tempus ad aliud ann. fuit prorogatum, ut infrà sub hac Bulla habetur, & de d. Cap. vide c. 9. inter statuta supra dicta.

§. 15. Et quoniam justis ex causis electio Magni Magistri Militiæ per præsentes erectæ usque ad Capitulum Generale in Urbe in Festo Sanctiss. Pentecostes anni 1625. celebrandum, differenda est, ne interim præfatæ Militiæ progressus retardetur, & ut ad illius Habitum admitti volentium devotioni satis fieri possit; eidem Carolo Duci, ut duodecim ejusdem Militiæ Milites, in Orientalis, Meridionalis, Occidentalis, & Septentrionalis districtuum directores, unum videlicet Ecclesiasticum, & duos alios ejusdem Militiæ Milites pro quolibet districtu hujusmodi deputare, ipsisque Directoribus sic deputatis, ut pro felici directione dictæ Militiæ aliqua statuta, & ordinationes, quæ ad locorum, rerum, & temporis qualitatem, secundum eorum conscientiam, accommodata judicaverint, ab ipsis Militiæ Militibus in dictis respectivè districtibus observanda, usque ad dictum Capitulum Genetale, & tempus, ut præfertur, ad illud celebrandum præfixum, & non ultra, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis minimè repugnantia, condere, & præscribere: & per se, vel alios ab eis respectivè deputandos, quibusvis personis idoneis, & qualificatis præfatæ Militiæ se adscribi petentibus, Habitum illius tradere, & eas ad Militiam hujusmodi admittere, aliaque ad id dicto medio tempore necessaria facere, & exequi respectivè possint amplam, liberam facultatem, & potestatem, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & impartimur.

Servativas hujus Bul. adjungit.

§. 16. Præsentes verò literas etiam ex eo quod causa, seù causæ, propter quam, seù quas illæ à Nobis emanarunt, justificatæ, & verificatæ, & interesse forsan habentes, seù habere prætendentes, vocati non fuerint, seù quibusvis aliis ex causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu notari, aut impugnari, seù ad viam, & terminos juris reduci non posse, sed semper validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Decretum irritans addit.

§. 17. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores; ac S.R.E. Card. etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, necnon dictæ Sedis Apostolicæ Nuncios, in quacumque instantia, ubicumque, & quomodocumque judicari, decidi, definiri, ac etiam terminari posse, atque debere, auctoritate Apostolica, & earumdem tenore præsentium decernimus.

M. Magistro & Militiæ personis Indulg. elargitur.

§. 18. Postremò eisdem Magistro, Militibus, & aliis dictæ Militiæ personis pro tempore existen. verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione (si id commodè fieri poterit) refectis, tàm die illorum professionis, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione præfata refecti, quàm quocumque die, quo alicui expeditioni, vel functioni, aut prælio contra fidei Catholicæ hostes interfuerint, si saltem contriti fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargimur.

Contrariis omnibus derogat.

§. 19. Non obstan. nostra de gratiis ad instar non concedendis, & aliis quibusvis Apost. necnon Provincialibus, & Synodalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel generalibus, constitutionibus, & ordinationibus, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apost. sub quibuscumque ten. & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis etiam vim contractus inducentibus Decretis, in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus latissimè, ac vice dumtaxat, specialiter & expresse derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Privileg. de quo supra in §. 12. declarat.

§. 20. Volumus autem, quod exemptio præfata non comprehendat Ecclesias, neque personas in eis, quæ ad animarum curam pertinent, in quibus Decreta Concil. Trident. omninò servari debeant.

Sanctionem pœnalem contra venientibus imponit.

§. 21. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, subjectionis, susceptionis, concessionis, impartitionis, decreti, elargitionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 1. die 12. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1623. Pridie Idus Februarii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Subsequitur ampliatio auctoritatis Magni Magistri, & gratiarum Militum ejusdem Militiæ.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1624.

Ad perpetuam rei memoriam.

Narrat erexisse Militiam Christianam, ut hic suprà.

CUm Nos nuper Militiam Christianam Conceptionis Deiparæ Virginis Apostolica auctoritate erexerimus, & instituerimus, ac sub nostra, & Sedis Apostolicæ Protectione susceperimus illique & ejus Militibus, ac Magno Magistro varia privilegia, indulta, immunitates, prærogativas, gratias, & favores, prout in literis erectionis prædictæ Militiæ sub Dat. Romæ apud S. Petrum Pridie Idus Februarii Pontificatus nostri Anno 1. expeditis, pleniùs continetur, Apostolica auctoritate concesserimus.

Et pro ejus ampliatione auctoritatem M. Magistro concedit, ut certos Prælatos R. Curiæ in eamdem Militiam accipere valeat.

§. 1. Ad ampliandùm eo magis dictæ Militiæ felicissimum incrementum, ità ut militantis Ecclesiæ infensissimi hostes tàm potentum, & illustrium virorum fortitudine, quàm etiam Ecclesiasticorum Principum Majestate, & auctoritate præteriti, ab assiduis, quas erga Christianam Rempublicam moliuntur, insidiis desistant, & Catholicæ fidei propagatio in dies magis augeatur. Motu proprio non ad alicujus super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ejusdem Militiæ Magno Magistro pro tempore existenti, seu ab eo delegandis, vel deputandis, ac ejusdem Militiæ institutoribus plenam, & omnimodam facultatem concedimus per præsentes, ut quoscumque Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, causarum Palatii Apost. Auditores, necnon Cam. nostræ Apost. Clericos Protonotarios de numero Participantium, nec non utriusque Signaturæ nostræ Referendarios, qui saltem per biennium actu officia sua exercuerint, Sedis Apost. servitiis realiter insistendo secundum d. Militiæ statuta, & Constit. à Nobis approbatas, absque aliis ab eis faciendis probationibus in eamdem Militiam recipere, admittere, ac illis Habitum, & Crucem per ejusdem Militiæ Milites gestari solitum, conferre libere, & licitè possint.

Qui sic recepti omnibus Militiæ indultis gaudeant in suisque gradibus remanere ad majores ascendere ac alia benef. Eccl. & quascumque pensiones habere possint.

§. 2. Qui omnibus, & singulis privilegiis, indultis, præeminentiis, prærogativis, gratiis, favoribus, immunitatibus, & exemptionibus, quibus alii dictæ Militiæ Milites utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere, ac Habitum, & Crucem hujusmodi gestare, necnon vocem activam, & passivam in Capitulis, Consiliis, etiam supremo secundum d. Militiæ Constit. faciendis, si adhoc deputati fuerint, ac aliis dictæ Militiæ actibus habere, & in tali habitu, ac suis dignitatibus quas obtinent, remanere, necnon ad quoscumque alios majores, & nobiliores gradus ascendere similiter possint, necnon quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Eccle-

siastica, Prioratus, Præceptorias, Commendas, Præposituras, Abbatias, Personatus, Administrationes, ac officia, Dignitates, Canonicatus, ac Præbendas, in Cathedralibus, seù Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, si ibi aliàs canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur, in eisdem recipere, ac dummodo plura simul non sint, quàm quæ à Concil. Triden. permittuntur, quoad vixerint, retinere, & quascumque pensiones annuas, usque ad quamcumque summam super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Abbatialium, Conventualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, ac Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac etiam distributionibus quotidianis, aliàs sibi canonicè reservandas, percipere, exigere, & in suos usus, ac utilitatem convertere, ipsasque pensiones unà cum Præceptoriis & Beneficiis quibuscumque, quoad vixerint, retinere, liberè, & licitè possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium indulgemus, sicque ab omnibus, & singulis censeri decernimus.

Obstantia quæcumque removet.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Militiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis alia firmitate roboratis statutis, consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 14. Nov.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 14. Novemb. 1624. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Subsequitur prorogatio Capituli Generalis de quo supra.

Edita An. D. 1625.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei; Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus Constit.

ORthodoxæ fidei, Religionisque zelus, Nobilitas generis, ac eximiæ devotionis affectus, quo dilectus filius Nobilis vir Carolus Dux Nivernen. Nos, & Romanam reveretur Ecclesiam, promerentur ut petitiones suas ad exauditiones gratiam admittentes, ea favorabiliter concedamus, per quæ Reipublicæ Christianæ progressui, semotis impedimentis consulitur.

Narratio præcedentis institutionis hujus Militiæ.

§. 1. Nuper siquidem supplicationibus dicti Caroli Ducis Nobis porrectis annuentes, Militiam Christianam sub denominatione Conceptionis Deiparæ Virginis Immaculatæ Apostolica auctoritate ereximus, & instituimus, ac illius Magni Magistri electionem usque ad Capitulum Generale Festivitate Pentecostes præsentis anni millesimi sexcentesimi vigesimi quinti in Alma Urbe nostra celebrandum differendam, & ne interim prædictæ Militiæ progressus retardatus, ejusdem Militiæ Consilium supremum nuncupandum, in dicta Urbe usque ad beneplacitum nostrum cum certo personarum numero statuendum duximus.

Causa hujus prorogationis Capit. ad alium annum.

§. 2. Cùm autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte d. Caroli Ducis petitio continebat, propter præsentium temporum calamitates, & undique imminentia bellorum pericula, necnon hostis insidias dictæ Militiæ fœlicissimam propagationem non parum impedientes, Capitulum prædictum in Festivitate Pentecostes hujusmodi haberi minime possit, sicque Magni Magistri electionem hujusmodi retardatam esse comperiatur. Etiam pro parte ejusdem Caroli Ducis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè providere, eumque amplioris gratiæ favore prosequi de benignitate decernimus.

Prorogatio d. Cap. Gen.

§. 3. Nos igitur, qui honestis fidelium quorumlibet, præsertim nobilitatis genere pollentium, Votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, dictum Carolum Ducem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, posterioribus applicationibus hujusmodi inclinati, tempus ad Capitulum Generale prædictum, ac electionem Magni Magistri ejusdem Militiæ faciendam, ut præfertur præfixum, quod adhuc durat, ad unum Annum tantum, à die ipsius Festivitatis computandum, Apostolica auctoritate tenore præsentium prorogamus, extendimus, & ampliamus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictæque Militiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 5. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, prorogationis, extensionis, ampliationisque infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 2. die 10. Maii.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1625. sexto Idus Maii, Pontificatus Nostri Anno secundo.

X.

Diffinitiones, & declarationes super reassumptione Calopodiorum, depositione Solearum, & delatione Caputii rotundi, largiorisque Mozzettæ, ac protensi Mantelli, à Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci Strictioris Observantiæ deferendi.

Quoad hujusmodi Habitum habes etiam sup. Const. 11. Paul. III. t. 1. & Greg. XIV. Const. 11. t. 2. Et quoad dictos Fratres Strictioris Observantiæ multa notavi sup. in const. 35. Clem. VII. tom. 1. Quo verò ad Capuccinos notavi ad Const. 21. Clem. VII. sup. t. 1.

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Supremo Apostolatus solio, meritis licèt imparibus, divina dispositione constituti, circa statum Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prosperè dirigendum, mentis nostræ aciem assiduè intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, atque directioni consulitur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Præviis examinatione, & discussione Card. Cong. super Regularium causis.

§. 1. Cùm itaque, causa inter dilectos filios Fratres ejusdem Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinos nuncupatos, ex una, ac Fratres ejusdem Ordinis Strictioris Observantiæ ex altera partibus, de, & super reassumptione Calopodiorum, & distinctione Habitus ad præscriptum Bullarum per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros emanatarum, diù agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum iterum proposita, per eosdem Cardinales auditis partibus, visisque scripturis maturè, & diligentissimè perpensa, & examinata fuerit.

Hic Pont. decernit fratres strictioris ob-

§. 2. Nos eorumdem Religiosorum paci, & quieti, felicique ac prosperæ directioni, quantum

in

serv. S. Francisci in Italia Calopodia reassumere debere. Hoc declaratur hic intra.

in Nobis est, providere volentes, de eorumdem Cardinalium consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Fratribus Strictioris Observantiæ quatenus Calopodia reassumere, Soleasque ubique per totam Italiam deponere, nec eas in posterum recipere debeant, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, necnon quoad Superiores, etiam suspensionis ab officiis ipso facto incurrendis pœnis tenore præsentium injungimus ac insuper locorum Ordinariis, ut in casu transgressionis, regulares Strictioris Observantiæ prædictos ad id cogant, & compellant.

Recollectosque Galliæ fundum Caputium, & latiorem mozzettam deferre.

§. 3. Quo verò ad ejusdem Ordinis Fratres recollectos nuncupatos Galliæ qui non deferunt soleas, sed Calopodia; cùm constet, eos Caputium aliquantisper acuminatum deferre; Ven. fratri Bernardino Archiepiscopo Damiaten. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio, per præsentes similiter mandamus, ut opportunè cures, quod omnino rotundum capuccium, mozzettamque largiorem assumant.

Supra dictos Fratres vilioribus pannis & despecti coloris, uti posse indulget.

§. 4. Præterea ad pleniorem, certioremque provisionem, inhærendo præsertim literis fel. rec. Clemen. VIII. & Greg. XIII. Rom. Pont. etiam Prædecessorum nostrorum, per easdem præsentes pariter mandamus, prædictos Fratres Strictioris Observantiæ non molestari, quam vilioribus, & repetiatis pannis, & despecto colore utantur, sed volumus sub eisdem pœnis, quod eorum forma habitus quoad Caputium rotundum, Mozzettam latam, & Mantellum perpetuò protensum sit, & esse debeat Observantiæ Fratribus omninò conformis, illumque intra duos menses, aptare, ac gestare debeant.

Et ita & non aliter jubet posse judicari.

§. 5. Atque ità per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis literis Apostolicis eisdem Fratribus strictioris Observantiæ illorumque Superioribus, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque credi mandat.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 10. Janv.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 10. Januarii 1624. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Sequitur declaratio supra dictæ Constitutionis.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Refertur tenor constit. præced.

§. 1. Nuper cùm causa inter dilectos Filios Fratres nostros Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinos nuncupatos ex una, ac Fratres ejusdem Ordinis Strictioris Observantiæ ex altera partibus, de, & super reassumptione Calopodiorum, & distinctione habitus ad præscriptum Bullarum per diversos Romanos Pont. prædecessores nostros emanatarum agitata, ac de mandato nostro in Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Card. negotiis Regularium Præpositorum proposita, & examinata fuisset, eisdem Fratribus Strictioris Observantiæ, quatenus Calopodia reassumere, Soleasque ubique per totam Italiam deponere, nec eas in posterum reassumere deberent, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, necnon quoad Superiores, etiam suspensionis ab officiis ipso facto incurrendis pœnis injunximus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die 10. Jan. proximè præteriti expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Sequitur ipsius declaratio.

§. 2. Nunc autem, cùm experientia docuerit, nonnullos ex dictis Fratribus Strictioris Observantiæ Calopodiis uti ægre posse. Nos, Fratres Strictioris Observantiæ hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Superioribus eorumdem Fratrum Strictioris Observantiæ, Fratribus senio confectis, aut qui ita infirmi fuerint, ut Calopodia deferre non valeant, ut in domibus regularibus hujusmodi, necnon itinerantibus dumtaxat, qui iter saltem unius diei, cum Calopodiis habere non possunt, non autem quæstuantibus soleas cum calcaneo usque ad talos circiter; superiori autem pedis parte unica tantum fascia usque ad digitos in circa coopertas deferre absque pœnarum, & censurarum incursu, liberè, & licitè possint, & valeant, super quibus eorumdem Superiorum conscientiam oneramus concedendi, & indulgendi, licentiam Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Decernentes, eosdem Fratres Strictioris Observantiæ præmissorum occasione nullo modo molestari, perturbari, aut inquietari posse, seù debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus literis nostris prædictis, ac omnibus illis, quæ in eis volumus non obstare, cœterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 31. Mart.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 31. Martii 1624. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XI.

Declarat Ordinarium Collegiatæ S. Joannis de Abbatissis Vicen. Diœc. non esse intelligendum Archipresbyterum præfatæ Ecclesiæ, sed Episcopum Vicen.

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constit.

Aliàs fel. recordationis Clemens Papa VIII. prædecessor noster, postquam Ordinem

S. Augustini Canonicorum Regularium in Principatu Cataloniæ, ac Comitatibus Rossilionis, & Ceritantæ cum omnibus suis membris: & pertinentiis, omnemque ejus statum, essentiam, & dependentiam regulares perpetuò suppresserat, & extinxerat, eundemque & illius Monasteria, Prioratus, & beneficia ad sæcularitatem reduxerat, & sic reducta suæ, & Apostolicæ dispositioni Motu proprio reservaverat, Monasterium S. Joannis de Abbatissis nuncupat. Vicen. Diœcesis unum ex eisdem suppressi Ordinis Monasteriis, ac sub prædictis reductione, & reservatione comprehensum in sæcularem, & Collegiatam Ecclesiam, ac in ea unum Archipresbyteratum, qui inibi Principalis Dignitas, existeret, necnon tot Canonicatus, & Præben. quot in illa ante suppressionem, & reductionem prædictas erant loca, & canonicales portiones pro tot Canonicis, qui unà cum Archipresbytero hujusmodi Capitulum ejusdem Ecclesiæ constituerent, ac aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis erexit, & instituit, ac inter alia Ecclesiam prædictam illiusque Dignitates, Canonicatus, & Præben. ac alia Beneficia, necnon Capitulum, & Ministros suo Ordinario subjectos esse voluit: & aliàs prout in ipsius Clementis prædecessoris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

§. 1. Cùm autem sicut venerabilis Frater Modernus Episcopus Vicen. Nobis nuper exponi fecit post juratam, & observatam septem, vel octo annis tunc existenti Episcopo Vicen. obedientiam, & superioritatem, dilectus filius Joannes Coli ex beneficiato dictæ Ecclesiæ Archipresbyter factus Superioritatem dicti Episcopi detractans à dicta Obedientia, desciverit unà cum medietate Canonicorū, & Beneficiatorum ipsius Ecclesiæ, diversa alia in præjudicium, & damnum jurisdictionis prædicti Episcopi Vicen. fecerit, & attentaverit, & propterea dictus Modernus Episcopus Nobis humiliter supplicari fecerit, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos præmissis quantum cum Domino possumus obviare volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum consilio harum serie Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus Ordinarii appellatione, cujus in iisdem literis fit mentio nullatenus esse intelligendum Archypresbyterum prædictæ Ecclesiæ S. Joannis, sed Episcopum Vicen. dumtaxat, ideoque Ecclesiam ipsam, illiusque Dignitates, Canonicatus, & Beneficia pro tempore obtinentes, atque alios quoscumque Ministros non eidem Archipresbytero, sed Vicen. Episcopi tantum Visitationi, correctioni atque omnimodæ jurisdictioni subjectos esse.

§. 3. Præsentes verò literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seù intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, invalidari, aut ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari posse, sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Quocirca Venerabilibus fratribus Archiepiscopo Tarraconen. & Episcopo Gerunden. ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipsius moderni, & pro tempore existentis Episcopi Vicen. fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit firmiter, & inviolabiliter observari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravan. invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ in ipsius Clementis prædecessoris literis hujusmodi concessa sunt non obstare, cœterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus eisdem adhiberetur; si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Exemplis hujus Const. credi jubet.*

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 18. Januarii 1624. Pontificatus nostri anno primo.

Confirmatio, & Innovatio Constitutionum Gregorii XIII. Clem. VIII. & Pauli V. super bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Observantiæ Ordinis S. Francisci editarum. Et additio aliarum Ordinationum pro feliciori ejusdem regiminis progressu. XII.

Constitutiones horum Pontificum habes supra videlicet Greg. XIII. Const. 55. Cum illius *t.* 2. *Clem. VIII. Const.* 45. Pro injunctis *tom.* 3. & *Pauli V. Const.* 31. Postulat. *d. tom.* 3.

De horum Reformatorum primæva Congregationis approbatione, totoque ejus statu multa habes indicata in Clem. VIII. Const. 35. In supremo sup. tom. 3. Cujus custodiam Bavariæ in Provinciam erexit, ac eidem communicavit gratias omnes aliis Hispaniarum Provinciis concessas, hicmet Sanctiss. Pont. infra Const. 40. Sacrosanctum.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1624.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex, in quo, dispositione incommutabili, divina providentia universalis Ecclesiæ constituit principatum, auctoritatem à Christo per Beatum Petrum Apostolorum culmen, sibi traditam intelligens, ut noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, & interdum, quæ rationalibus ex causis à Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subindè rerum experientia suadente, & majoribus ex causis alterat, immutat, in hisque Pastoralis Officii sui partes sollicitè, & prudenter interponit, prout rerum, temporumque qualitatibus debitè pensatis conspicit in Domino salubriter expedire. *Exordium.*

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster dilectos filios Antonium Strozium, & postea, eo à munere infra scripti officii absoluto, Aloysium à Cruce Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ Reformatorum nuncupatorum professores, prævia electione de ejus persona ad idem officium à Fra- *Greg. XV. edidit Con. circa Reformat. Strict. Observantiæ S. Francisci, quæ à me prætermissa sunt, quia in §. seq. revocantur.*

tribus

tribus facta, in Vicarios generales omnium Fratrum Raformatorum citrà montes commorantium, & existentium sub certis modo, & forma tunc expressis fecit, & constituit, deputavit, ac respectivè confirmavit, aliaque tunc expressa, tam super ipsius Vicarii generalis auctoritate, & jurisdictione, necnon Capituli generalis eorumdem Fratrum Reformatorum celebratione, quàm aliàs Fratrum ipsorum gubernio, regimine, atque directione statuit, decrevit, & ordinavit, prout in diversis ipsius Gregorii prædecessoris desuper in simili forma Brevis, & præsertim sub die 24. Novemb. 1621. ac die 7. Decemb. 1622. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

Hic Pont. eas pro eorum magis prospero regimine revocat.

§. 2. Nunc verò Nos dictorum Fratrum paci, & quieti, necnon salubri, prosperoque eorumdem regimini, atque directioni, quantum cum Domino possumus, peramplius consulere volentes, de consilio dilectorum filiorum nostrorum Dominici Basilicæ SS. Duodecim Apostolorum Gymnasii, Fabritii S. Augustini Veralli, Gabrielis S. Bartholomæi in Insula de Treje; Scipionis S. Susannæ ac Petri S. Salvatoris Lauro titulorum S. R. E. Presbyterorum Cardd. Valerii nuncupatorum, quibus negotium unionis eorumdem Fratrum Reformatorum Fratribus ejusdem Ordinia de Observantia, seu de familia nuncupatis examinandum commisimus; Deputationes, electiones, & confirmationes, de Antonii, & successivè de Aloysii prædictorum personis in eorumdem Fratrum Reformatorum Vicarios per eumdem Gregorium prædecessorem, ut præfertur, respectivè factas, singulasque ipsius Gregorii prædecessoris literas, ac omnia, & singula in illis quomodolibet contenta, & expressa. dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, cassamus, annullamus, viribusque, & effectu omninò evacuamus.

Sub obedientia Gen. Minist. de Observan. degere statuit juxta Constitut. Gregor. XIII. Clem. VIII. & Pauli V.

§. 3. De cætero autem perpetuis futuris temporibus eosdem Fratres Reformatos nuncupatos sub obedientia Ministri Generalis Minorum de Observantia, seu de familia similiter nuncupat. degere, prout degebant, & vivebant ante primo dictas literas Gregorii prædecessoris, ac aliàs in omnibus, & per omnia secundum dispositionem literarum, seu Constitutionem recol. mem. Gregorii XIII. Clemen. VIII. & Pauli V. etiam Rom. Pontificum prædecessorum nostrorum.

Has indicavi supra in rub.

Eidem Ministro Hospitium S. Isidori nuper in urbe pro discal. Hispan. & Indiarum in institutum subjecit.

§. 4. Hospitium verò S. Isidori de Urbe, pro Provinciis Reformatorum Discalceatorum Hispaniæ, & Indiarum, dicto Ministro generali subjici, qui pro sua prudentia Religiosis ex illis Provinciis ad Romanam Curiam venientibus providere valeat, reservatis omnibus juribus Ecclesiæ fundatori, seu constructori, quomodolibet competentibus, quatenus adsint, & competant.

Const. Clem. VIII. quæ est 13. fol. 44. observari mandat. Reformati quod vocem habeant in Capitulis declarat.

§. 5. Constitutiones præterea dicti Clementis prædecessoris, sub Dat. Tusculi 12. Octob. 1596. Pontificatus anno 5. quæ incipit, pro injuncti Nobis, omninò observari.

§. 6. In Capitulis autem tàm provincialibus, quàm generalibus Fratrum de Observantia, seu de familia prædictorum, eosdem Fratres Reformatos, passivam, qui verò deputati, seu electi fuerint in Capitulis Provincialibus, juxta constitutiones Clementis, & Pauli prædecessorum prædictorum, etiam activam vocem habere.

Ministrique Generalis auctoritatem in eosdem.

§. 7. Ministrumque generalem prædictum quemvis ex Religiosis Reformatis hujusmodi in alicujus Provinciæ Commissarium interdum ad sui libitum deputare posse, eumdemque Ministrum generalem, eos ex reformatis, qui ad illos de Observantia, seu de familis de utriusque Superioris, & aliorum licentia juxta literas dicti Pauli prædecessoris desuper editas transire voluerit, recipere, & admittere debere, illi autem sic transeunti, si durante deliberationis anno, ad Reformatos redire voluerit, regressum non denegandum; finito autem deliberationis anno, hujusmodi regressum illi concedendum nullatenus, nisi eo modo, quo transitus ad Reformationem Fratribus de Observantia, seu de familia conceditur: à Fratribus verò de Observantia seu de familia ad Reformatos transire volentibus, Clementis, & Pauli prædecessorum prædictorum Constitutiones, ipsiusque Pauli decreta super hoc emanata inviolabiliter observanda.

Custodes Reformatorum, ut congregari possint; decernit.

§. 8. Ad hæc in Capitulis generalibus ejusdem Ordinis in Italia celebrandis, omnes custodes congregari ad Statura felici eorum gubernio opportuna condenda. Et quando Capitula generalia, sive Congregationes hujusmodi non celebrabuntur, Custodes singulis trienniis in Alma Urbe nostra cum assistentia Protectoris pro tempore existentis pariter congregari.

Visitatoresque duo ut eligi valeant,

§. 9. Unum verò pro Regnorum Neapolis, & Siciliæ, & alterum ex ipsis Reformatis Visitatores pro reliquis Italiæ reformationibus ab eisdem Custodibus de triennio in triennium, de nostro tamen, vel Rom. Pont. ac ejusdem Ordinia apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris pro tempore existentium respectivè consensu eligi.

Et quando Minister Gen. contra Reformatos procedere possit.

§. 10. At contra quos, seu eorum quemlibet si deliquerit, Generalem Ministrum, cum interventu Procuratoris eorumdem Reformatorum, ac majori parte Custodum sui districtus procedere posse, ac debere.

Vel à Conventibus removere.

§. 11. Porro Fratres Reformatos ab eorum Conventibus, nisi ex causa in difinitorio illius reformationis, vel ab eodem Protectore probata removeri minimè posse.

Const. Clem. VIII. de Novitiis recip. innovar. Hæc est Constit. 45. supra t. 3. fol. 41.

§. 12. Constitutionem autem de non admittendis ad habitum ab Observantibus, seu de familia Novitiis, sed à Reformatis, tum juxta decreta ejusdem Clementis prædecessoris innovari, ac inviolabiliter observari volumus, decernimus, innovamus, constituimus, & declaramus.

Decretum irritans; & clausula sublata.

§. 13. Decernentea etiam per præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper & perpetuò valida, & firma, & efficacia esse, & fore, ac ab omnibus, quos illa concernunt, etiam inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 14. Non obstantibus ipsius Gregorii prædecessoris literis, necnon omnibus illis, quæ in eis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 15. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 7. Martii.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 7. Martii, 1624. Pontificatus nostri anno primo.

XIII.

Confirmatio, & approbatio Privilegiorum, Indultorum, Facultatum, Exemptionum, Immunitatum, Libertatum, & aliarum gratiarum omnium quomodolibet concessorum Hospitali, & Religionis Sancti Joannis Hierosolymitani.

Alia de hac Militia habes sup. ad const. 2. Anast. IV. Christianæ, *tom. 1. præter quæ habes etiam const. 30. Pauli V. de promovendis ad magnam Crucem. sup. tom. 3.*

Novissimè hic Sanctissimus Pontifex confirmavit Decretum à Sacra Congregatione Cardd. Concilii Tridentini Interpretum, ad favorem hujus militiæ emanatum circa constit. Gregorii XV. de Conservatoribus infrà in const. 78. Exponi. Et etiam quamplura in electione Magni Magistri supra dictæ Militiæ observanda sancivit in const. 84. in specula. hic infrà.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

UNiversalis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam, meritis licèt insufficientibus præpositi, inter multiplices Pastoralis officii curas illas peculiari sollicitudine libenter amplectimur, qua privilegia, gratiæ, & indulta Militiis, & Hospitalibus quibuslibet ad majorem Dei gloriam, suæque Ecclesiæ Sanctæ exaltationem; illius verò hostium profligationem piè providèque instructis, à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa, quo majoris validitatis munimine subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio muniuntur, prout rerum, temporumque qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, aliàs felic. record. Leo X. Clemens VIII. Paulus III. Pius IV. & Pius V. Romani Pontifices prædecessores nostri inter alia privilegia, & indulta dilectis filiis Magno Magistro, ac Conventui Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani à Sede Apostolica concessa, eumdem, & pro tempore existentem Magnum Magistrum, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Priores, Præceptores, Milites, familiares, aliasque personas Hospitalis hujusmodi, necnon etiam subditos, vassallos, colonos, servitores, & alios in eorum obsequens & d. Hospitalis beneficiis, quomodolibet nuncupatis existen. etiam Presbyteros curam animarum exercentes, quamdiù illam exercent, & illorum obsequiis forent, illorumque animalia, prædia, domos, molendina, & bona quæcumque quæ obtinebant, ac in posterum obtinerent, & possiderent, à solutione, & exactione decimarum, censuum, jurium etiam synodalium, & canonicarum portionum, seù charitativi subsidii, aut jucundi adventus, seù quartæ, aut aliàs quomodolibet, aut aliorum quorumcumque onerum sub certis modo, & forma exemerint, & liberaverint, prout in diversis ipsorum prædecessorum desuper confectis literis pleniùs continetur.

§. 2. Et licèt ipsi Milites, & aliæ personæ prædictæ non debuissent à quoquam contradictorum privilegiorum tenorem, & formam molestari, perturbari, vel inquietari, cùm ipsi non modo eorum facultatibus, & fortunis, verùm etiam sanguini, & vitæ pro tuitione Fidei Catholicæ non parcant; Nihilominus cùm diversi locorum Ordinarii, ac Parochialium Ecclesiarum Rectores, & multæ Capitulares personæ id sibi omninò juxtà Sacri Concilii Tridentini decreta, licere asserentes, eosdem Magnum Magistrum, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Priores, Præceptores, Milites, & personas diversis oneribus contra eorum privilegia prægravarent, illosque ad decimas, census, subsidia etiam charitativa, congruas portiones, jucundum adventum, Pastor bonus, aut aliàs nuncupata onera, etiam jura synodalia cogere præsumerent in maximum ipsius Hospitalis detrimentum, & Gravamen, fel. record. Gregorius XIII. Sixtus V. & Gregorius XIV. similiter prædecessores nostri ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias, eisdem Magno Magistro, & Conventui, quomodolibet concessa, confirmantes, approbantes & innovantes; eos super præmissis quomodolibet molestari, inquietari, ac perturbari districtiùs prohibuerant.

§. 3. Et propterea cùm inter alia fel. record. Pius Papa IV. prædecessor noster eisdem Magno Magistro, & Conventui inter cetera privilegia Prioratus, Bajulivatus, Castellaniam Empostæ, Commendas, & alia ejusdem Hospitalis beneficia liberè uniendi, & dismembrandi, facultatem concessisset.

Pius IV. concessit eidem Conventui uniendi, & dismembrandi beneficia facultatem.

§. 4. Et nihilominus à quibusdam quandoque dubitaretur, an ante, vel post mortem possessorum unio, seu dismembratio ipsa fieri posset, ac deberet, idem Gregorius prædecessor ad tollendum omne dubium, & ambiguitatem, quæ in præmissis in futurum oriri poterant, ut quandocumque eis videretur, sivè ante, sivè post mortem possessorum, Prioratus, Bajulivatus, Castellaniam Empostæ, & alia ejusdem Ordinis beneficia unire, & dismembrare, liberè, & licitè possent, & valerent; Necnon omnia, & singula privilegia, & exemptiones prædictas etiam ad Confratres, & Donatos ejusdem Hospitalis extendi deberent, decrevit, & declaravit; Ac decretum, & declarationem hujusmodi, aliaque præmissa fel. record. Clem. VIII. Paul. V. & Gregor. XV. Rom. Pont. similiter prædecessores nostri approbarunt & confirmarunt, prout in eorumdem prædecessorum litteris pleniùs continetur.

Quam Greg. XIV. in constit. 5. sup. tom. 2. fol. 518. extendit, ac declaravit, & Clemens VIII. Paul V. & Greg. XV. approbarunt.

§. 5. Nos itaque attendentes præclara ejusdem Hospitalis erga fidem Catholicam, & Sedem Apostolicam promerita, ac cupientes, ut privilegia, exemptiones, & gratiæ eò firmiùs subsistant, quæ sæpiùs ab eadem Sede confirmata exriterint, Magnum Magistrum, Priorem, Bajulivos, Castellanum Empostæ, præceptores, Milites, & Fratres, & eorum singulos, singularesque Hospitalis personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, barum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum privilegiorum, indultorum, facultatum, exemptionum, immunitatum, libertatum, & gratiarum, per prædictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam Hospitali prædicto, illiusque Magno Magistro, Conventui, & Fratribus Militibus, aliisque personis prædictis confectarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad Magni Magistri, & Conventus Hospitalis hujusmodi, aut alicujus alterius super hoc pro eis Nobis, oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia & de mera nostra liberalitate, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eisdem Magno Magistro, & Conventui quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplemus.

Nunc Pont. privil. gratias exemptiones, immunitates per alios Pont. Magno Magistro, Conventui concessas approbat, & confirmat.

§. 6. Decernentes præsentes literas ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari minimè posse, minusque sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas esse, sicque ab omnibus censeri.

Clausulæ præservativæ pont.

§. 7. Et ita per quoscumque Judices, & Commissa-

Ita judicari

statuit.

missarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 8. Quocirca dilectis filiis in Regnis Hispaniarum, & Neapolitano nostris, & Sedis Apostolicæ pro tempore existentibus Nunciis, ac Curiæ causarum Cam. Apost. generali Auditori per præsentes motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seù alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Magni Magistri, & Conventus fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Magnum Magistrum, & Conventum, confirmatione, approbatione, decreto, & aliis præmissis, uti, frui, & gaudere; non permittentes eos per Ordinarios prædictos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, aut perturbari, aut inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contraria prohibet.

§. 9. Non obstañ. piæ me. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, ac aliis quibusvis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus, ordinationibus necnon juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis quibusvis personis, etiam prædictis locorum Ordinariis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu, & scientia, similibus etiam consistorialiter, & Fratrum nostrorum consilio, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Constit. 136. Pii V. sup. tom. 2. fol. 260. & Greg. XIII. const. 60. fol. 229. & circa animarum curam Conc. Trid. censeri jubet.

§. 10. Eorumdem autem prædecessorum vestigiis inhærentes, volumus quòd fel. recor. Pii V. 22. Septembris anno sexto, ac Gregorii XIII. prædecessorum nostrorum literis sub Annulo Piscatoris 25. Novembris anno nono, Pontificatuum suorum expeditis, in suo robore, & efficacia permanentibus; præsentes literæ Ecclesias, & personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus decreta Conc. Trident. hujusmodi omninò servari debere intendimus, minimè, comprehendant.

Exemplis hujus Bullæ credi mandat.

§. 11. Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in judicio & extra illud ubique locorum plena & indubitata, eademque prorsus fides adhibetur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Martii 1624. Pontificat nostri anno primo. Dat. P. A. 1. die 10. Mart.

XIV.

Indictio Jubilei universalis pro Anno 1625. quo plenaria peccatorum venia indulgetur iis, qui Basilicas Sanctorum Petri, & Pauli Apostolorum, & S. Joannis Lateraneñ, ac Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe visitaverint, & ibi pro totius populi Christiani salute pias ad Deum preces effuderint. Ac suspensio quarumcumque aliarum Indulgentiarum dicto Anno durante. Necnon ejusdem Jubilei concessio pro Sanctimonialibus, Anachoretis, Eremitis, aliisque Christi fidelibus carceratis, & infirmis Romam venire impeditis.

De hac materia vide supra in secunda rubr. const. 58. Clem. VIII. tom. 3. Scias autem quòd post hujus Jubilei indictionem multa Oppida, Civitates, & Terræ Regni Siciliæ pestilentiæ morbo graviter affligari cœperunt; iste verò Summus Pontifex ad Urbem Romam totamque Ecclesiæ ditionem conservandam ab hujusmodi periculo, & ad removenda impedimenta, quibus retardari possent Christi fideles à visitatione, quatuor Ecclesiarum Urbis, deputavit Ecclesiam S. Mariæ Transtiberim loco Ecclesiæ S. Pauli extra mœnia existentis unius ex prædictis quatuor, eidemque concessit (cumulativè tamen) omnes Indulgentias Ecclesiæ antedictæ S. Pauli, ut hic infra constit. 34. Paterna. Aliam quoque deputationem trium Ecclesiarum in Urbe, loco aliarum trium ex septem extra Urbem positarum, eadem ex causa factam habes inferius const. 37. Paterna.

URBANUS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1624.

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Evangelizat appropinquantem An. sanctum Jubilei celebrationem.

OMnes Gentes plaudite manibus, jubilate Deo in voce exultationis: non enim ut in veteri lege sacerdotalis buccinæ clangore, sed Apostolicæ vocis oraculo sacrosanctum Jubilei Annum, jam Regis seculorum beneficio appropinquantem, Vobis avangelizamus. Annum divino cultui dicatum ac ferventioribus Christianæ pietatis studiis destinatum. Annum remissionis, ac veniæ, tempus acceptabile, dies salutis. Licèt enim nulla excurrant tempora, quæ Divinæ largitatis muneribus fœcunda, spiritualibus nos non cumulent bonis, ac nunquam ad ineffabilem Dei misericordiam, ejus aspirante gratia, nobis aditus præcludatur; nihilominus tot, tantaque eo Anno ad hominum sanctificationem beneficia cælitus promanant, ut penè omnes sacros thesauros divina munificentia in Christi fideles diffundere videatur. Quapropter si quinquagesimus Annus quem Deus Moysen sanctificare jussit, incredibili Hebræorum plausu, atqui inæstimabili gaudio excipiebatur, quanto magis decet Christianum orbem sacro Jubilei anno recurrente, lætari; Laboriosa eo tempore agriculturæ opera intermittebantur: nunc proprio quisque parcens labori, fructus, quos Christi Domini, Dei paræ Virgini, ac Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipit. Distracta tunc prædia, alienique juris effecta recuperabantur: nunc virtutes, dona, & merita, quibus peccando meritò

xuimur, liberali Dei misericordia recipimus. Exules tunc patriam repetebant: nunc ad cœlum, unde exulantes in hac lachrymarum valle miserè pererramus, iter nobis præmonstratur, & aperitur.

Principes & omnes ad illius celebrationem convocat, & invitat.

§. 1. Vos igitur Catholici Principes, qui tot decorum prærogativis insigniti; ad Christianam pietatem promovendam arctioribus, quàm cœteri obligationis nexibus obstricti estis. Vos omnes Christi fideles, quos Romana Ecclesia materno gremio complectitur; ad jucundissimam sacrosancti Jubilæi celebrationem, paterna, quæ urget Nos, charitate, vocamus, & invitamus, ac quasi turbam exaltantes vocem nostram prophetica in vos oracula convertimus, & clamamus. Audite hæc omnes Gentes, auribus percipite, qui habitatis Orbem; Adveniunt dies pœnitentiæ ad redimenda peccata, ad salvandas animas, appropinquat tempus, quo Dei misericordia eos tandem convertat, quos fera ejus ulciscendi voluntas diù toleravit, humanæ vitæ brevitatem vobis ipsi ob oculos proponite: cogitate, nos instar aquæ dilabi, ac vitam nostram, velut à texente præcidi. Et quamvis nonnulli ex Romanis Pont. prædecessoribus nostris eidem Jubilei Anno concelebrando præscriptum olim temporis spatium providè arctantes, tàm solemnem culparum remissionem, divinæque Justitiæ debitarum pœnarum relaxationem, intra angustiores annorum limites contraxerint; nihilominus ob paucitatem dierùm nostrorum paucis illam redituram putantes, quæramus Dominum dum inveniri potest, invocemus eum dum propè est. Venite ergo ad locum, quem elegit Dominus, ascendite ad mysticam hanc Hierusalem, tot, tantisque à Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut verè de ea dicatur Fluminis impetum lætificare Civitatem Domini cœlestium nempè fluminis gratiarum, cujus opportuna irrigatione fidelium Animæ fœcundantur. Venite, & afferte Domino gloriam nomini ejus, adorate Dominum in Atrio sancto ejus, Hic, filii dilectissimi, verè confitebimini Deo in Ecclesia magna in populo gravi laudabitis eum; quandoquidem hæc est cœterarum Ecclesiarum Magistra, prima Catholicæ religionis, Sedes, Mater credentium, Orbis Caput, Vertex rerum, quapropter, & cœlestes benedictiones, quas sitis, hic non ex rivulis petetis, sed hauriatis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, aquas videlicet saluberrimas quibus haustis, efficietur in vobis fons aquæ salientis in vitam æternam.

Jubilei celebrationem in proxim. An. 1625. indicit, & plenissim. impartitur Indulgent. visitantib. quatuor Cathed. Urbis Eccles.

§. 2. Hæc igitur Nos præ oculis, atque in votis habentes, Romanorumque Pont. prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, & eorum pium ac saluberrimum institutum retinentes, de Venerab. nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, Jubilei celebrationem in Annum proximum 1625. à primis Vesperis Vigiliæ Nativitatis D. N. Jesu Christi proximè futuræ inchoandam, & per totum Annum ipsum finiendam, auctoritate Dei omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesiæ exaltationem indicimus, & promulgamus. Quo ipso Jubilei Anno durante, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesiam Lateranen. Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, necnon S. Mariæ Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die, per triginta continuos, aut interpellatos dies, si Romani, vel Incolæ Urbis, si verò Peregrini, aut aliàs externi fuerint, per quindecim saltem dies devotè visitaverint, & pro ipsorum fidelium, ac totius Christiani populi salute pias ad Deum preces effuderint, plenissimam, omnium peccatorum suorum Indulgentiam remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impartimur.

Impeditis iter agendi ut Eccles. visitare, benigne providere de his, vel. la... cuius hic usi.

§. 3. Et quoniam evenire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortasse inchoato præmissa exequi, ac Ecclesiam, & Basilicas hujusmodi obire nequeant; Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benignè favere cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perindè fieri volumus, ac si Ecclesiam, & Basilicas prædictas diebus à Nobis præscriptis re ipsa visitassent.

Prælatis præcipit ut omnes moneant, & instruant ad pia opera peragenda per hujusmodi Jubilei consecutionem.

§. 4. Vos autem Venerab. Fratres nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in partem sollicitudinis nostræ vocati, capite tubas argenteas, quarum usus est in Jubileo, adhibete prædicationem verbi Dei, & prænunciate populis gaudium magnum, ut sanctificentur, & Dei juvante gratia, parati sint ad ea cœlestia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ præparavit. Ad cœlestia munera in hac Urbe percipienda, vocate cœtum, congregate populum, sanctificate Ecclesiam, docete oves fidei vestræ creditas, quia advenæ, & peregrini sumus in hac vita, & civitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Docete omnes, si unquam aliàs, nunc potissimum iras, rixas, contentiones, inveterata odia extinguenda propter Christum; nunc præcipuè omnes carnis sordes esse detergendas, ut templum Dei mundum sit, & unusquisque vas suum possideat in honore, & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Docete eos nunc maximè scelera detestanda esse, dandamque operam ne quis Christiano nomine abutatur. Docete, sacros Indulgentiarum thesauros lucrandi, spem omnem inanem esse, nisi quis contrito, & humiliato corde se ipsum præparare, & Christianis operibus exercere studeat. Qui autem divitiis abundant, aperiant viscera sua, fratrum suorum pauperum inopiam sublevent, præcipuè verò erga Peregrinos Romam venientes, misericordes sint, & sanctam hospitalitatem Deo gratissimam, & quam vetustissimi illi Christiani, etiam inter persecutionum fluctus, diligentissimè coluerunt, ipsi quoque multa hilaritate spiritus renovent, atque observent, faciantque sibi amicos de mammona iniquitatis, ut recipiantur in æterna tabernacula. Admonete etiam omnes, ut orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut quietam, & tranquillam vitam agamus, & pax, ac concordia perpetuò conservetur. Postremo docete eos, cùm sanctam peregrinationem susceperint qua modestia, qua devotione, qua fraternæ pacis observantia connecti eos oporteat, ut sint Christi bonus odor in omni loco. Præbeat autem vos ipsos Fratres Venerab., & omne clarum exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis, & vestræ virtutis, ac religionis veluti sale cœteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, & denique omnes unanimes in uno spiritu Christianæ charitatis, atque in omni sanctitate, & justitia Deo serviamus.

Principes hortatur ut ad pia opera & præcipue ad Peregrinis fovendos ardentius se agant.

§. 5. Hortamur quoque & rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab eo per quem Reges regnant, acceperunt, tantò ardentiùs, ut par est, ad Dei gloriam procurandam, pio zelo excitentur; præcipuè verò fratrum nostrorum Episcoporum, & superiorum Antistitum Pastoralem sedulitatem, & vigilantiam adjuvent, & magis à suis magistratibus, ac ministris adjuvari mandet, ut improborum licentia coerceatur, & bonorum studia eorum regia ope, & gratia foveantur, maximè autem erga peregri-

nos

nos beneficentiam, & liberalitatem exerceant curentque ut tuti incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, sed hospitalibus, domibus, & publicis hospitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam revertantur. His enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi placabilem reddent, ut diù in terris felices vivant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Exemplis hujus const. credi mandat.

§. 6. Ut verò præsentes literæ, ad omnium fidelium quibuscumque locis existen. notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus fidem haberi, quæ haberetur iisdem præsentibus, si exhibitæ forent, & ostensæ.

Sanctionem pœnalem adjungit.

§. 7. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 2. die 29. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. tertio Kal. Maii, Pontific. nostri anno primo.

Lectio, &

Anno à Nativitate Domini 1624. Indict. 7. die verò 16. Maii Pont. Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Papæ VIII. anno primo. Suprascriptæ literæ Apost. lectæ & public. fuerunt in atrio Basilicæ Principis Apost. de Urbe per me infra scriptum Abbreviat. de Curia.

Augustinus Hurandus Abbreviator de Curia.

Publicatio die 17. Maii 1624.

Anno Domini 1624. Indict. 7. die 17. Maii, Pontificatus Sanctiss. D. N. Urbani VIII. Pontificatus sui primo, supra scripta litera Apost. public. & affixæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Jo. Lateran. Principis Apost. de Urbe, ac Cancell. Apost. & in acie Campi Floræ dimissis ibidem earumdem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exinde amotis, deinde dimissis earumdem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Brandimartem Latinum prælibati S. D. N. Papæ Cursores.

Octavius Spada Mag. Curs.

Sequitur suspensio aliarum Indulgentiarum hoc Anno Sancto durante.

URBANUS PAPA VIII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Relatio prædictæ indictionis Jubilei.

Cum nuper Sancti Jubilei celebrationem à vigilia Nativit. D. N. Jesu Christi anni proxime vent. inchoandam, & usque ad finem ejusdem Anni duraturam, universo populo Christiano de Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardd. assensu indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitent. & confessis, qui Beatiss. Petri, & Pauli Apostolorum Basilicas, & S. Joannis Lateran. ac B. Mariæ Majoris de Urbe Ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis literis plenius continetur.

Suspensio omnium aliarum indulgent. & facultatum absolvi, durante hoc

§. 1. Cupientes, ut Christianæ nationes ex omnibus terrarum orbis locis in Alma Urbe nostra in fidei, ac religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu, Basilicas, & Ecclesias prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubileo visitent, & frequentent;

anno Jubilæum.

multorum Romanorum Pont. prædecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & indulta absolven. etiam in casibus Sedis Apostolicæ reservatis etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibus suis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam S. Jo. Hierosolymitani, domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam laicorum, Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam secularibus, quàm quorumvis etiam Mendicantium Ordinum regularibus personis, coronisque granis, imaginibus, & numismatibus, ex metallo, seù quacumque alia materia confectis, tàm singulariter quàm universaliter per quoscumque Rom. Pont. prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna fulgen. etiam ad instar Jubilei, aut aliàs quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus, sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac aliàs quomodolibet concessis, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate, de eorumdem Fratrum consilio, & assensu, ac Apostolicæ potestatis plenitudine suspendimus, & suspensas esse declaramus, easque & ea, eodem Anno durante, nulli prodesse, aut suffragari debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Quocirca per præsentes auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ quàm indicti à Nobis prædicti Jubilei Indulgentiæ sive publicè, sive privatim quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium, sub excommunicationis, eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in usum demandentur.

Et prohibitio eas publicandi.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apost. necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & indultis Apost. illis, eorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Rom. Pont. prædecess. nostros, ac Nos, & d. Sedem ejusque Legatos, sub quibuscumque ten. & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & ex quibusvis causis concessis, & confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiamsi in illis caveatur expressè, quod sub similibus, vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur; nisi de illis specialis, & individua mentio fiat, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum fides.

§. 4. Et quia & difficile nimis esset, præsentes quocumque, ubi illis opus fuerit, præferri, volumus earum exemplis etiam impressis, Notarii publici manu, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra, ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ suspensionis, declarationis, decreti, præcepti, mandati, & voluntatis in-

frin-

fringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit; indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 1. die 2. Maii.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1624. sexto Non. Maii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Publicatio die 17. Maii.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, indictione septima, die verò 17. mensis Maii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Pontif. sui primo, supra dictæ literæ Apostolicæ publicatæ & affixæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Jo. Lateran. Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem earundem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, & exinde amotis, & deinde dimissis earumdem literarum copiis affixis, ut moris est per nos Camillum Fundatum de Cesis, & Brandimartem Latinum S.D.N. Papæ prælibati Curs. Octavius Spada Mag. Curs.

Sequitur ejusdem Jubilei concessio pro Sanctimonialibus, Anachoretis, Eremitis, aliisque Christi fidelibus carceratis, & infirmis hoc anno 1625. Romam venire impeditis.

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Sanctimoniales eo quod in clausura vivunt.

POntificia sollicitudo, quamvis omnium Christi fidelium saluti prospiciat, præcipuè tamen spiritualibus Sanctimonialium profectibus, paternæ charitatis affectu, studet providere; ipsæ enim sunt filiæ, quæ oblitæ populum suum, & domum Patris sui, & animi splendore cælestem Regem oblectant: ipsæ sunt prudentes virgines, quæ lampades suas, charitatis flamma succensas, provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cælitus petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad Cœlum viam sternunt, sed jejuniis, vigiliis, & orationibus ceteris quoque Christi fidelibus eam aperire student. Quare summoperè optandum est, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodam modo æquat, constantissimè retineant, ac dent operam, ut sicuti præclaros hic agunt de carne triumphos, ita post hujus vitæ certamina in cœlesti patria feliciter coronentur.

Anachoretæ, & Eremitæ simile vitæ genus ducunt. Ideoque ipsi Romam venire non valent.

§. 2. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent, laudabiliter elegerunt; spiritualibus quoque ipsorum incrementis, paternis visceribus, maximè ducimus consulendum. Cum igitur tam ipsi, quàm prædictæ Sanctimoniales perpetuæ vivant clausuræ mancipatæ.

Neque carcerati, & infirmi.

§. 3. Necnon multi, ut accepimus, utriusque sexus Christi fideles, partim carceribus detenti, partim verò diuturna infirmitate præpediti non solum in Alma Urbe nostra, & Italia, sed in aliis etiam regionibus, provinciis, & locis reperiantur, qui & quæ respectivè impedimentis hujusmodi remotis pro percipiendis præsentis anni Jubilei fructibus, ad Almam Urbem nostram omninò venirent, & Basilicas, Ecclesiasque ad id deputatas, benedicente Domino, indubitanter visitarent; ob prædicta impedimenta, ad Urbem hujusmodi minimè venire, neque respectivè Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeant.

Hic ideò Pontifex eisdem alio modo hic præscripto Jubilei Indulgentias concedit.

§. 4. Nos pro Pastoralis officii nostri debito, paternaque charitate, illorum omnium animarum saluti, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes; Omnibus, & singulis Sanctimonialibus, nec non Anachoretis, atque Eremitis hujusmodi, nec non utriusque sexus Christi fidelibus, tam carceratis, quàm infirmis prædictis tantum, & qui, aliàs impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis cessantibus, ad hanc Almam Urbem, pro thesauris spiritualibus hujusmodi consequendis, venturi fuissent, verè pœnitentibus, & confessis, quod in locis, ubi eos esse contigerit, pia Christianæ pietatis, & charitatis opera, juxta formam ab ordinariis locorum seù Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujusmodi Superioribus, vel de eorum mandato, à prudente Confessario; in Alma verò Urbe à dilecto filio nostro Vicario, seu ejus Vicesgeren. tantùm, præscribenda, pro cujuslibet statu & conditione, ac loci, & temporis ratione habita; exercendo, & alia nostris in literis indictionis Anni Jubilei contenta adimplendo, & omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenissimam consequantur, & eorum quilibet consequatur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti anno Jubilei, diebus ad id statutis, quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus visitandis Jubileum, & Indulgentiæ prædictæ concessæ sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret.

Et dat facultatem eligendi ad hunc effectum Confessarios à eorum Ordinariis approbatos, qui eos ab omnibus peccatis absolvere possint.

§. 5. Eisdemque Sanctimonialibus, & Christi fidelibus impeditis hujusmodi, ut ad effectum præsentium, Confessarios Presbyteros seculares, vel cujusvis Ordinis regulares, ab eisdem Ordinariis locorum ad id probatos, qui confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet à quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Apostolicæ Sedi reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possint, eligere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Hujusque concessionis exemplis credi jubet.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 28. Jan.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 28. Januarii 1625. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Declaratio, quod Indulgentia Portiunculæ in hoc Anno Sancto non revocatur. XV.

Hanc indulgentiam Plenariam perpetuam extendit ad omnia Ordinis Monasteria Fratrum Minorum de Observantia, ac Reformatorum Greg. XV. Constit. 35. splendor paternæ *&c.*

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CUm nuper ob sacri Jubilei celebrationem à vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi anni proximè venturi inchoandam, & usque ad finem ejusdem anni duraturam omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis locis piis sæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium regularibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis quomodolibet concessas, de Apostolicæ potestatis plenitudine suspenderimus, & suspensas esse declaraverimus, easque eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decreverimus, prout in nostris ut plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Causa hujus declarationis.

§. 1. Nos cupientes ut Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum domus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia propè & extrà muros Civitatis Assisien. congruis frequentetur honoribus, ad eamque Christi fideles eo libentius accedant, quo exinde spiritualibus gratiis se uberius refectos conspexerint.

Indulgentia Portiunculæ eximitur à suspensis.

§. 2. Tenore præsentium declaramus, mentis, & intentionis nostræ minimè fuisse, nec esse sub prædicta Indulgentiarum suspensione Indulgentiam utriusque sexus Christi fidelibus prædictam Ecclesiam die secunda mensis Augusti à primis vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi visitantibus, & requisita pro eadem Indulgentia consequenda peragentibus concessam comprehendere, prout minimè comprehendimus, nec comprehensam esse in verbo Romani Pontificis attestamur. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 31. Julii 1624. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Derogat contrariis.

D. P. An. 1. die 31. Julii.

V. Theatin.

XVI.

Moderatio literarum Greg. XV. super divisione Provinciarum Fratrum Minorum de Observantia Sancti Francisci Reformatorum Regni Siciliæ.

Pro bono regimine Provinciarum Fratrum Reformatorum vide Constit. 12. Romanus Pontifex, Constit. 285. de non recipiendis pecuniis pro Missis, in Prov. Vallis Mazaræ Siciliæ, & Constit. 274. Militantis hujus Pontificis.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ponit tenorem Brevis Greg. XV.

ALiàs à fel. rec. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequen. videlicèt Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Nuper pro parte dilecti filii Innocentii à Clusa Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum professoris Nobis exposito quod omnes Ordinis, & Reformationis hujusmodi Regulares domus in universo Siciliæ Regno consisten. unam tantum Provinciam constituebant: experientia verò compertum erat unum dumtaxat Custodem totam hujusmodi Provinciam, quæ circuitus octingentorum milliarium existit, nisi eques incederet, visitare non posse, id verò regularibus dicti Ordinis instituti Apostolica auctoritate confirmatis repugnare, ac præter ea gravissima inter Fratres ipsius Provinciæ inconvenientia, & perturbationes exoriri, cùm occurrentes eorum necessitates suo Superiori manifestari nequibant.

Causa hujus divisionis.

§. 1. Nos supplicationibus dicti Innocentii sui, ac tunc existentis Custodis, & majoris partis aliorum Fratrum dictæ Provinciæ Nobis notis tunc humiliter porrectis inclinati voluimus, & Apostolica auctoritate præcepimus, & mandavimus, quod in proxima tunc futura Congregatione Fratrum Reformatorum Provinciæ hujusmodi per eumdem tunc existentem Custodem habenda, eadem Provincia in tres Provincias, juxtà tres Valles, nempè de Mazara, Demona, & Noto, ità ut unusquisque dictorum Fratrum Reformatorum ipsius Provinciæ in propriis domibus regularibus cujusque ex tribus Vallibus hujusmodi, ex qua oriundus esset degere deberet prout desuper ab ejusdem Provinciæ Visitatore, & Custode decretum fuisset, auctoritate prædicta, divideretur, ac separaretur, divideque ac separari omninò deberet prout in nostris in simili forma Brevis sub die 14. Februarii proximè præteriti desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Dividitur juxta tres Valles.

§. 2. Hunc autem felici eorumdem Fratrum gubernio, ac directioni, quantum Nobis ex alto conceditur per amplius consulere volentes, supplicationibus dicti Innocentii nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio Visitatori eorumdem Fratrum jam destinato, per præsentes committimus, & mandamus, ut Capitulum quam primum celebret, in eoque Provinciam prædictam, juxtà literarum hujusmodi formam, & tenorem separet, & dividat.

§. 3. Insuper, quod in eodem Capitulo tres Custodes modo infra scripto eligantur, videlicet ut à vocalibus domorum regularium cujuslibet Vallis, & Custodiæ unus dicti Ordinis professor in eadem Valle, & Custodiæ oriundus, in Custodem, necnon tres discreti Custodiales ejusdem Vallis eligantur, à quibus ea Custodia regatur, & gubernetur prout à Fratribus Minoribus dicti Ordinis, Capuccinis nuncupatis, in eodem Regno existentibus, fieri assentur, ac iisdem modo, & forma, & non aliter divisiones, & electiones fiant.

Eligitur Custos in unaquaque Custodia.

§. 4. Et quia in eodem Regno nonnulli dicti Ordinis professores exteri, & diversarum nationum reperiuntur ad tollendum omnem difficultatem, iis, tempus sex mensium concedatur ad deliberandum, in quam Custodiam; & Vallem se velint recipere, & facta deliberatione hujusmodi, nec illi, nec ex eodem Regno oriundi Fratres hujusmodi de una ad aliam Vallem absque licentia Vicarii Generalis Fratrum Reformatorum dicti Ordinis, ac onanimi consensu Custodum, & discretorum Custodialium utriusque Vallis, & Custodiæ transire possint, si eos ad aliam Custodiam transire contigerit, in illa per decennium votum passivum habere nequeant.

Fratres forenses infra sex menses eligant sibi Custodiam.

§. 5. Præterea ad obviandum perturbationibus quæ ex controversia oriri possent, quis sigilla habere debeat iisdem sigillis, qui cum imagine Sancti Michaelis Archangeli ad præsens reperiuntur, cùm etiam ab aliis Fratribus reformatis Italiæ habeantur, amplius Custodes prædicti non utentur; sed pro Valle, & Custodia de Mazara cum B. Matthæi de Agrigento; & pro Valle, & Custodia de Noto cum Sanctæ Luciæ; ac pro Valle, & Custodia Demona cum Sanctorum Martyrum Placidi, & Sociorum Imaginibus sigilla respectivè fiant. Custodes autem pro negotiis in dictis Vallibus, & Custodiis pro tempore occurrentibus socium, qui eum in scribendo coadjuvet habere possint, cum titulo, & nomine Scriptoris, non autem Secretarii qui propterea nullo privilegio, nullaque exemtione gaudeat, sed præcedentiam sibi ratione antianitatis in Religione competentem dumtaxat habeat. Quique præmissis omnibus, & singulis non parentes, seu rebelles excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto incurrant Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Decernentes nihilominus irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in prædictis literis nostris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque, Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die ultima Martii 1622. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Designatur sigillum unicuique Custodiæ.

Custos habeat scriptorem.

§. 6. Cùm autem sicut dilecti filii Benignus à Genua Minister Generalis ejusdem Ordinis nec non Aloysius de Cruce eorumdem Fratrum Reformatorum in totiusque Siciliæ Regnis Visitator Apostolicus Nobis nuper exponi fecerunt circa interpretationem quarumdam clausularum in Constitutione prædicta contentarum, varia dubia, non sine multa eorumdem Fratrum perturbatione, divinique cultus detrimento exoriantur;

Causa moderationis.

videli-

videlicet ut à vocalibus domorum Regularium cujuslibet Vallis, & Custodiæ unus dicti Ordinis professor in eadem Valle, & Custodia oriundus in Custodem eligatur, necnon si Fratres ad aliam Vallem transire contigerit, in illa per decennium votum passivum habere nequeat; ac etiam super istius verbi oriundus significatione nonnullique pariter inter eosdem Fratres reperiantur, qui similiter in dubium revocant, cujus ipsi Vallis sint.

§. 7. Nos præmissis quantum cum Domino possumus benignè consulere, necnon Benignum, & Aloysium prædictos spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati extiterint ad effectum præsentium dumtaxat consequendi harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Clausulas prædictas ad Constitutionum generalium ejusdem Ordinis dispositionem auctoritate prædicta reducimus, & moderamur: quo autem ad verbum oriundus spectat. unumquemque dictorum Fratrum in eisdem Vallibus ad præsens existentium, eo qui in cujus pacifica, seu quasi possessione reperitur, effectum prædictarum literarum gaudere; Posterioris verò dubii declarationem in Capitulo, sive Congregatione Custodiali ad hunc effectum facien. fieri, atque de cætero usum & praxim dicti Ordinis servari debere. Irritumque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus præmissis, omnibus illis, quæ in præinsertis literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 10. Maii 1624. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V. Theatin.

Approbatio quorumdam Statutorum in Capitulo Generali Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula editorum, circa ea, quæ agenda sunt in casu mortis Patris Generalis totius Ordinis.

Ultra, quæ habes ad const. 5. Sixti IV. Sedes sup. tom. 1. Scias istis Fratribus ambitum prohibuisse Paul. V. in const. 117. Admonemur, sup. & paulo post à quodam Joanne Pizzullo in Urbe institutum fuisse Collegium pro Fratribus Studentibus hujus Ordinis Nationis Calabren., prout videre est in constit. 5. Ex injuncto, hujus Sanctissimi Pont. hic sup. Cum alia const. incipien. Inter cætera, prædicta subsequen. qua prohibetur administratio tam dicti Collegii, quàm ejus bonorum aliis Fratribus, quàm dicti Ordinis, ac Provinciæ Calabriæ. Confirmationem demum omnium privilegiorum ipsius Ordinis ab ipso S. D. N. factam, lege inf. constit. 20. Injuncti.

Hæc statuta hoc loco posui pro indigentium commoditate.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

UT ea, quæ pro personarum quarumlibet præsertim Regi sæculorum obsequiis sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium, prospero, feliciique regimine facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuò, & illibata persistant, libenter, cùm à Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus, pro ut conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exponitur fuisse Pont. multa olim Statuta facta a Cap. gen. circa electionem Vicarii in casu Mortis P. Generalis, eaque Ap. auctoritate confirmata.

§. 1. Sanè nomine dilecti filii Ægidii Camart. Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula Nobis nuper expositum fuit, quòd aliàs pro felici ejusdem Ordinis directione, & præsertim illius Vicarii Generalis electione nonnulla Statuta condita fuerunt tenoris subsequentis videlicet.

Primò, statutum fuit in Capitulo Generali ejusdem Ordinis habito Paulæ Anno 1535. auctoritate Apostolica confirmato, quòd si contingeret (quod Deus avertat) Reverendiss. Patrem Generalem diem claudere extremum; fiat de Vicario Generali electio per ejusdem Generalis socios cum Rev. Patre Provinciali illius Provinciæ, in qua morietur, vel ei proximioris, si extra Provinciam quandam morietur, ac socius illius, & Correctore locali ubi morietur, vel proximioris Conventus. Qui omnes simul prædicti Electores de toto gremio Religionis unum in Vicegeneralem usque ad proximum Capitulum generale celebrandum eligant, ita tamen quod nullus prædictorum eligentium ad prædictum officium assumi valeat; hic autem in prædictum Vicarium, etiam pro quocumque tempore assignatus in Generalem immediatè postmodum reeligi, & deputari valebit.

Quibus postea in ultimo Cap. Gen. Romæ celebrato anno 1623. nonnulla alia addidisse, ut hic.

§. 2. Deinde in ultimo generali Capitulo ejusdem Ordinis habito Romæ in Conventu Sanctissimæ Trinitatis anno 1623. sessione decima quæsitum fuit, an in casu mortis Reverendissimi Patris Generalis (quod absit) standum esset in numero electorum jam ab aliis Capitulis deputatorum; an potius idem numerus esset augendus: & variis hinc inde discussis rationibus, tandem negotium remiserunt Patri Generali, qui unà cum suis Collegis, consulto etiam Illustrissimo Protectore, determinarent, quid esset agendum. Quapropter facta circa hoc matura consideratione, prout infra statuendum consentaneum duximus.

Dispositio circa electionem Vicarii Generalis, Primò de morte Generalis, & quis erit ejus Vicarius usque ad electionem.

Patre Generali claudente diem extremum, continuò antiquior ex Collegis, qui tunc præsentes aderunt, accipiat utrumque sigillum Ordinis, & Vicegeneralis fungatur officio tantisper, donec cum Patribus Electoribus, ad electionem Vicarii Generalis procedatur.

Secundò, de monendis Superioribus Ordinis circa mortem Generalis.

Præfatus Pater Collega in Vicarium institutus, ut primum mors Patris Generalis acciderit, notam illam faciat omnibus Provincialibus Ordinis, tum ut debitæ orationes, & sacrificia pro anima defuncti offerantur; tum ut Electores futuri Vicarii generalis præparent se ad electionem faciendam.

Tertiò, de potestate Collegarum Sede Generalis vacante.

Quamdiu Sedes Generalis vacabit, non poterunt Collegæ ullam visitationem facere, neque instituere ullos Provinciales, aut alios Superiores, neque illos deponere. Non poterunt etiam ulla Statuta condere, vel aliquem Fratrem privare, aut rehabilitare, neque ullam rem magni momenti expedire, sed omnia reservabuntur Vicario generali futuro. Poterunt autem urgentia negotia, & quæ celerem resolutionem sequirunt, expedire, fratresque scandalosos punire.

Quartò, de electoribus Generalis.

Ex qualibet natione Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ quatuor Patres convenient ad locum destinatum cum tribus Patribus Collegis generalis

præde-

prædefuncti, ut eligant simul Vicarium generalem, nempè duo Provinciales, & duo Commissi ex qualibet natione.

Quintò, de Provincialibus, & quomodo assumi debeant.

Porrò Provinciales assumentur secundum ordinem antiquitatis Provinciarum, mutando de sexennio ad sexennium juxtà seriem dictarum Provinciarum, exempli gratia in hoc sexennio habebunt jus electionis pro Italia Patres Provinciales, S. Francisci, & Messanæ; pro Gallia Turonensis, & Franciæ, pro Hispania Granatensis, & Castellæ; in futuro autem sexennio duo alii Provinciales Provinciarum proximè succedentium in qualibet natione secundum antiquitatem, & ita deinceps de sexennio in sexennium, donec impleatur numerus Provinciarum cujuslibet nationis. Poterunt autem Provinciales, quibus continget in suo ordine interesse electioni Vicarii generalis, causa evidentis infirmitatis substituere Vicarium, prout fit in Capitulo generali.

Sextò, de Collegis Patris Generalis morbo detentis.

Similiter si Patres Collegæ Generalis, vel illorum alter morbo aliquo ità detineantur, ut non possint adire locum ad electionem destinatum, poterunt substituere aliquem Patrem idoneum ex illa natione, cujus sunt Collegæ, qui literis autenticis munitus jus habebit in electione.

Septimò, de Commissis.

Commissi verò non assumentur ex ejusdem Provinciis, ex quibus Provinciales veniunt ad electionem, sed ex duabus Provinciis proximè succedentibus, ad hoc, ut plures cujuslibet nationis concurrant ad electionem Vicarii Generalis.

Octavò, à quibus fieri debeat electio Commissorum.

Ipsi verò Commissi eligantur respective in suis Provinciis à Provinciali, Collegis, & Definitoribus Provinciæ, veniantque ad locum deputatum muniti literis autenticis suæ deputationis.

Nonò, de Correctore Conventus ubi moritur Generalis.

Ceterum si Pater Generalis decedet in aliquo Conventu, Superior illius Conventus veniet ad electionem Vicarii generalis futuri, & tunc pro illa natione, in qua est ipse Corrector, non eligatur nisi unus Commissus, nempè in antiquiori Provincia ex duabus, quæ venient in ordinem, ad hoc ut votorum sit paritas in qualibet natione, & Provincia, in qua non fuit electio, pro hac vice carebit suo voto, ita ut in subsequenti sexennio assumantur Commissi ex aliis duabus Provinciis immediatè subsequentibus.

Decimò, de morte Generalis extra Conventus.

Si verò contingat Patrem Generalem mori extra Conventum, ut puta in itinere, vel in mari, vel in alio quovis loco, secundum quod frequenter accidit inter immensa pericula viarum, tunc nullus ex Correctoribus vicinioribus loci decessus hujusmodi intererit electioni, sed tantùm Provinciales, & Commissi.

Undecimò, quod semper Corrector Conventus ubi moritur Pater Generalis, votum habeat.

Quamquam verò Commissi nullo modo assumi debeant ex eisdem Provinciis, ex quibus Provinciales votum habebunt in electione nihilominus Pater Corrector Conventus, in quo obierit Reverendiss. Pater Generalis, semper votum habeat, etiamsi reperiatur in illa Provincia, in qua continget Provincialem esse vocalem.

Duodecimò, de notificatione electorum in Capitulis Generalibus.

Ut autem tota Religio noscat, quinam ex Provincialibus, & Commissis debeant habere votum pro futuro sexennio in electione Vicarii generalis causa mortis, in quolibet generali Capitulo, inter reliqua Statuta ponatur hujusmodi decretum. Si contingat Reverendiss. Patrem Generalem diem obire (quod Deus avertat) pro futuro sexennio ii erunt electores Vicarii generalis unà cum Patribus Collegis defuncti Generalis, nempè pro natione Italica Patres Provinciales talis, & talis, & talis talis Provincia mittant suos Commissos; pro natione verò Gallica talis, & talis Provincialis, & talis, & talis Provincia mittant suos Commissos; pro natione verò Hispanica talis, & talis Provincialis, & similiter talis, & talis Provincia suos Commissos destinabunt: & hoc inviolabiliter servabitur in futuris Capitulis generalibus.

Decimo-tertiò, de notificatione loci, in quo obiit Pater Generalis.

Spectabit autem ad Patrem Collegam, cui commissa erunt sigilla Religionis, dum significabit mortem Generalis omnibus Provinciis Ordinis, simul etiam notificare Conventum, in quo prædictus Pater Generalis obierit, ut sciatur, quod Superior illius Conventus debet habere votum in electione, & quod proinde in illa natione, in qua situs est ille Conventus, non debet fieri electio, nisi unius Commissi, nempè in antiquiori Provincia, ex duabus illis, quæ veniunt in vice sua, quoniam Superior Conventus cùm sit ejusdem nationis, supplet pro altero Commisso. Si verò extra Conventum obeat Pater Generalis, & hoc ipsum notificabit prædictus Pater Collega Generalis, ut sciant quælibet nationes, sibi deligendos esse duos Commissos.

Decimo-quartò, de loco, in quo fieri debet electio.

Si Pater Generalis diem claudat Romæ, electio fiet Romæ, & illuc omnes electores convenient, & quidem si moriatur in Conventu Sanctissimæ Trinitatis, Pater Corrector illius Conventus votum habebit in electione, & computabitur pro natione Gallica, si verò in Conventu Sancti Andreæ, vel S. Francisci super illorum respective Conventu votum habebit pro natione Italica, porro in quacumque horum trium Conventuum obierit Pater Generalis in eo conveniant Patres electores ad faciendam electionem Vicarii generalis.

Decimo-quintò; de Patre Zeloso.

Pater Zelosus votum habebit in electione Vicarii generalis in quocumque Conventu Romano decesserit Pater Generalis. Quo casu natio illa, de qua est Pater Zelosus, non mittet alium commissum, verbi gratia si Pater Zelosus sit Italus, & pater Generalis diem claudat in Conventu Sancti Andreæ, vel S. Francisci. Superior illius Conventus, & Pater Zelosus erunt electores, & cùm sint ambo Italicæ Provinciæ, quæ deberent eligere Commissos, non eligent pro hac vice. Si Gallus fuerit, & Pater Generalis obeat in Conventu Sanctiss. Trinitatis, Corrector, & Zelosus similiter erunt electores, & ex Galliis non mittentur commissi. Si Hispanus, tunc unus tantum commissus veniet ex Hispania, nempè is qui eligetur ab antiquiori Provincia ex duabus, ut supra dictum est.

Decimo-sextò, de loco electionis quando Pater Generalis diem claudit extrà Romam.

Ac si contigerit Patrem Generalem obire extra Romam, ut puta dum visitat Provincias, conveniant omnes electores ad Conventum commodiorem pro nationibus, exempli gratia si de-

cedat Pater Generalis in Italia, omnes electores veniant ad Conventum Januensem, qui est confinio Italiæ, Galliæ, & Hispaniæ; si in Gallia decesserit, electio fiet in Conventu Massiliensi, qui est vicinior aliis nationibus; si in Hispania, conveniant ad electionem in Conventu Barcinonensi, & hoc semper servetur pro regula in omnibus futuris electionibus Vicarii generalis.

Decimo-septimò, quo tempore debent convenire electores.

Quia verò Ordo valde extensus est, & oportet aliquod temporis spatium, ad hoc ut mors Patris Generalis toti Ordini innotescat, dabitur spatium quinque mensium à die obitus Patris Generalis usque ad diem electionis, sufficient enim duo menses ad notificandam mortem toti Ordini, & reliquum, ad hoc, ut electores conveniant ad locum electionis.

Decimo-octavò, cujus erit indicere tempus, & diem, ac locum electionis.

Spectabit ad P. Collegam Generalem, qui in manibus habebit sigilla Religionis, eodem tempore, quo significabit mortem Generalis simul etiam indicare tempus, & diem, ac locum supra in c. 16. determinatum futuræ electionis, ità quod semper sint quinque menses integri inter obitum, & diem electionis; Provinciales verò, & Commissi, sub pœnis iisdem, quæ sunt statuta contrà eos, qui non intersunt Capitulis generalibus, sint obligati statuto tempore præsentes esse in loco, in quo fieri debet electio futuri Vicarii generalis, si qui verò fuerint absentes; elapso tempore præfinito, continuò præsentes procedant ad electionem, amplius non expectando.

Decimo-nonò, de Præside Capituli in electione.

Quando omnes Electores convenerint, præsidebit in Capitulo Pater Collega Generalis, cui commissa sunt sigilla Ordinis absque aliquo respectu Provincialium.

Vigesimò, quisnam potest eligi in Vicarium generalem.

Omnes electores sic coadunati poterunt ex toto Ordine eligere in Vicarium generalem, quem magis idoneum judicaverint, etiam ex corpore ipsorum electorum, si qui inter ipsos magis capaces, & ad hoc officium magis idonei reperiuntur.

Vigesimo-primò, de potestate Vicarii generalis electi.

Qui verò electus fuerit in Vicarium generalem, statim fungetur officio suo secundum exigentiam negotiorum juxtà privilegia ejusdem Ordinis, sicut hactenus factum est.

Vigesimo-secundò, de notificatione electionis Vicarii generalis.

Statim atque facta fuerit electio Vicarii generalis, curabunt Patres electores, ut notificetur per omnes Provincias Ordinis, & ideò mittent ad omnes Patres Provinciales autenticas literas electionis à se factæ.

Vigesimo-tertiò, quibus expensis Patres convenient ad electionem.

Justum est, ut Patres Collegæ Generalis conveniant ad locum electionis expensis suarum respectivè nationum, Patres verò Provinciales, & commissi expensis suarum Provinciarum sicuti fit in Capitulis generalibus.

Vigesimo-quartò, quid faciendum in casu, quo Pater Generalis diem claudat extremum post expletum quadriennium sui Generalatus.

Si Pater Generalis obeat post expletum quadriennium sui officii, tunc ii eligent Vicarium generalem, qui tam olim deputati fuerunt à Capitulo generali Paulitano, quibus adjungetur Pater Provincialis vicinioris Provinciæ cum iis Patribus Collegis, ut major sit votorum numerus, si verò fuerit discrepantia, quænam sit vicinior Provincia, tunc posita æquali distantia, antiquior Provincia votum habebit.

Modo autem supplicat Pontifex, ut ea omnia Apost. auctoritate communire dignetur.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, Ægidius prædictus plurimum cupiat statuta hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia, & inviolabili observatione Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Ideò Nobis totius Ordinis prædicti nomine humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui ea approbat, & confirmat, suppletque defectus dummodo in Cap. proximè celebrando rursus examinentur & approbentur.

§. 4. Nos igitur ejusdem Ægidii desideriis in præmissis annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum consilio, statuta præinserta hujusmodi, ita tamen, ut à Capitulo generali ejusdem Ordinis proximè celebrando rursus examinentur, atque approbentur, alioquin ex eo tempore præsens confirmatio nulla prorsus atque irrita sit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Et ea approbata observari decernit.

§. 5. Ipsaque statuta in prædicto Ordine, si ab eodem Capitulo denuò examinata, & probata fuerint, ut petitur, perpetuò observari debere, irritumque, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariis renuit.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. die 29 Maii.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 29. Maii 1624. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XVIII.

Confirmatio, & Renovatio Constitutionum fel. record. Pii V. & Sixti V. super solutione Communium Annatarum, & Quindenniorum, ac Indicatione Unionum.

Hoc etiam jussit Paulus Quartus in sua Const. 17. Decens *tom.* 1. *& Pius V. Const.* 38. Apostolicæ *tom.* 2. *& ampliavit Sixtus V. Const.* 33. Cameræ *tom.* 2. *ubi plura de hac materia notata invenies.*

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1624.

Motu Proprio &c.

Exordium.

Causa hujus Const.

ALiàs fel. rec. Pius Papa Quintus Prædecessor noster providè considerans quod Annatarum Communium, & aliorum jurium Cameræ Apostolicæ debitorum exactio in recognitionem universalis dominii introducta est antiquissima: quindenniorumque usus, & solutio, ideò adinventi fuerunt ne Cameræ prædictæ ex Monasteriorum, Prioratuum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum unionibus, quæ amplius vacare non sperabantur detrimentum aliquod induceretur. Volens propterea dictæ Cameræ, ac Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio, necnon dilectis filiis Cancellariæ Apostolicæ

Offi-

Officialibus de Communibus Annatis, & Quindenniis, participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere. Motu simili &c. omnia & singula Cathedralium etiam Metropolitanarum, Ecclesiarumque Collegiatarum, Capitula, Congregationes, Universitates, Collegia, Hospitalia, ac pia loca, & quævis alia in quorum favorem tàm sæcularium, quàm quorumvis Ordinum Regularium, Monasteria, Prioratus, Præpositurae, necnon dignitates, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica unita, annexa, & incorporata, seù applicata existerent, & illorum uniones eis factæ reperientur quantumcumque exempta, & privilegiata existerent, etiamsi se super inde in Camera Apostolica non obligassent, dummodò Monasteria, seù beneficia ipsa possiderent ad solutionem Communium Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione unionum, annexionum, seù applicationum prædictarum singulis quindecim Annis à die qua illæ suum sortitæ fuissent effectum faciendam teneri & obligatos esse, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in singulis Pauli Secundi, & aliorum Prædecessorum suorum Summorum Pontificum literis contentas cogi, & compelli posse decrevit & declaravit. Mandans propterea bon. mem. Hieronymo tunc Episcopo Maceratensi & Cameræ Apostolicæ Clerico, Annatarumque Judici tunc existenti, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia & singula Cathedralium etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum, Capitula, Collegia, necnon tàm virorum, quàm mulierum seculares, & quorumvis Ordinum Regulares, Congregationes, seu Collegia, & pia loca hujusmodi eorumdemque Prælatos & Procuratores ad indicandum & profitendum medio juramento omnia & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes & alia loca prædicta possiderent, & quo titulo illa possidebant, illorumque annuos valores sub privationis, & aliis in literis, in forma Motus proprii Pii V. Prædecessoris hujusmodi contentis sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret. Et successivè fel. record. Sixtus Papa V. etiam Prædecessor noster attendens, quod tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis ex unionibus; quæ ab Ordinariis locorum, & aliis fiunt provenit, ac propterea æquum esse censuit, ut quod in unionibus per Sedem Apostolicam factis locum obtinet illud idem, & fortiùs in unionibus per ipsos Ordinarios factis & faciendis observaretur, & licèt in Constitutionibus, & literis prædecessorum suorum comprehendi viderentur, tamen, ut cujusvis disputandi occasio præcideretur motu & scientia similibus de Apostolicæ potestatis plenitudine statuit, decrevit, & declaravit quod uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones de quibuscunque Beneficiis Ecclesiasticis tàm sæcularibus, quàm Regularibus, etiamsi Monasteria Monialium, & Hospitalia fuissent, quæ tamen tempore ipsarum unionum Cura, Conventu, & Hospitalitate caruerint, & quorum singulorum, vel si plura Beneficia unicis literis comprehensa sint, quorum quilibet annuus valor 24. ducatos auri de Camera secundum communem æstimationem valoris non excederet dummodò tamen omnium insimul illud transcenderet cuicumque Ecclesiæ, Monasterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hospitali, Seminario, aut alii loco pio tàm per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, necnon per Sedis Apostolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoscunque Subdelegatos, aut aliàs quomodolibet auctoritate Apostolica, quàm per quemcumque loci Ordinarium in qualibet mundi parte hactenus factæ, & in futurum faciendæ etiamsi manualia, & de Jurepatronatus Laicorum, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, Marchionum, Baronum, Comitum, & aliorum Nobilium, & Illustrium Beneficia illa fuerint sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus & declarationibus omninò comprehendi & includi, & ab omnibus comprehensæ & inclusæ censeri voluit, & ad solutionem Quindenniorum teneri, & obligatos esse, & ad id cogi & compelli posse declaravit. Mandavitque bo. mem. Alexandro Gloriero Cameræ Apostolicæ Clerico, & Annatarum tunc Judici, ut pro faciliori indagatione unionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium etiam Metropolitanarum & Collegiatarum Ecclesiarum, Capitula, & alia loca pia prædicta moneret, & requireret, ut profiterentur medio in juramento omnia, & singula beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium unionum quomodolibet possidebant, illorumque annuos valores, juxta præfati Pii V. Prædecessoris Constitutiones cum facultate citandi, & inhibendi, & aliis in literis in forma Brevis sub Dat. 14. Maii 1586. dicitur contineri.

Confirmat hic Pont. Const. Prædecess. & defectus supplet.

§. 1. Cùm autem sicut accepimus, & sicut etiam nobis innotuit adsint quamplurimæ uniones, & applicationes à dicto tempore citra factæ, quarum notitia à Camera & Cancellaria Apostolicis desideratur, Volentes, igitur, tam Cameræ nostræ Apostolicæ, quam Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Collegio, ac dilectis filiis nostris Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Annatis participantibus consulere, Motu simili, & ex certa scientia nostra quascumque tàm sub plumbo, quàm in forma Brevis, & Motus proprii literas eorundem Pii & Sixti Quinti, necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super solutione Annatarum, communium Quindenniorum, & aliorum Jurium, tàm ratione Provisionum, seù unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum per Sedem Apostolicam factarum & faciendarum editas, confirmatas, & innovatas, cum omnibus clausulis, decretis, derogationibus, ac censuris & pœnis in illis contentis, necnon omnia & singula per quoscumque Judices, Exequutores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta & exequuta, & indè legitimè sequuta quæcunquæ, quorum tenores, ac si de verbo ad verbum hic inserti essent pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon illius perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos, Juris & facti ac alios defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplemus, atque illas & illa quatenus opus sit, innovamus.

Executoris deputatio.

§. 2. Mandantes propterea dilecto filio Magistro Hieronymo Raymundo dictæ Cameræ Clerico, cui nuper à fel. record. Gregorio XV. Prædecessore nostro omnes, & singulæ causæ inter dilectum filium Gasparem Rivaldum Cancellariæ Apostolicæ generalem Subcollectorem ex una, & quascumque Congregationes, Capitula, Collegia, loca pia, & quasvis alias personas ex altera partibus super solutione Annatarum communium & aliorum Jurium Quindenniorum eorumdem commissæ reperiuntur, & aliis in ejus locum per Nos, vel successores nostros subrogandis Judicibus, ut pro faciliori indagatione unionum, annexionum, incorporationum, seu applicationum prædictarum omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia, prædicta, eorumque Prælatos, & Procuratores ad indicandum & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Eccle-

sias, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica etiamsi manualia, & de Jurepatronatus, ut præfertur, fuerint quavis auctoritate Apostolica, seù Ordinaria, aut Subdelegata eis unita, & concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia præfata vigore unionum hujusmodi possident, illorumque annuos valores sub privationis, & aliis in literis dictorum Pii, & Sixti V. prædecessorum hujusmodi contentis sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneant & requirant, cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca prædicta.

Tribuit facultatem compellendi per censuras.

§. 3. Necnon eorumdem Quindenniorum, & Jurium debitores in præsentibus nostris literis comprehensos, etiam per Edictum publicum, constito, summariè de non tuto accessu tam in dicta Curia, quàm extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibusvis, & quoties opus fuerit, sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis Beneficiorum unitorum etiam simili Edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum beneficia unita, & solvendum Quindennia decursa, etiamsi ad id in Camera Apostolica non se obligaverint, constito tamen de sortito effectu unionum per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti tàm localis, quàm personalis appositionem per dictum Hieronymum, & subrogandos præfatos quoties opus fuerit ferendas & promulgandas, necnon fructuum, redituum, & proventuum Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi Debitores possidebant pro quantitate eorum debiti sequestrationem, & alia opportuna Juris & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii secularis cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus & singulis, etiam summariè, simplicitèr & de plano, sine strepitu & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, & aliàs more Camerali procedendi, ac eos qui sententias, censuras, & pœnas prædictas, ut præmittitur, incurrerint ab eisdem censuris, & pœnis prævia satisfactione absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus quacumque centenaria etiam completa, & etiam majori à Jure statuta præscriptione, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Privilegiis, Exemptionibus, Indultis, & literis Apostolicis, Capitulis, Congregationibus, Collegiis, Seminariis, Societatibus, Hospitalibus, & aliis piis locis præfatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, & scientia similibus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine etiam consistorialiter, & ex causa initi contractus, aut aliàs quomodolibet concessis, ac iteratis vicibus, approbatis & innovatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbū insererentur præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter & expresè derogamus, nec non omnibus illis quæ Prædecessores præfati in singulis eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Fiat Motu proprio M.

Papæ subscriptio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Idibus Junii, Anno Primo.

D. P. An. 1 Idibus Junii.

Die 21. Mensis Junii 1624. supra dictæ literæ Apostolicæ in forma Motus proprii expeditæ, exhibitæ fuerunt in Camera Apostolica, & per ejusdem Cameræ Decretum admissæ, & registratæ libris ipsius Cameræ penès me illius Notarium existentibus nempè libro Diversorum fol. 91. & seqq. & in fidem &c.

Publicatio.

Jo. Baptista Cennus.

XIX.

Comprobatio omnium gratiarum, & privilegiorum Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini degentis, unà cum elargitione & communicatione quarumcumque prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & signanter Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque locis, & personis hactenus concessorum, & concedendorum.

Institutionem Congregationis horum Fratrum perlege in Pii V. Constit. 143. tom. 2. ubi notavi. Et illius erectionem in veram Religionem habes sup. in Pauli V. Constit. 69. tom. 3. & Constit. 100. Romanus, *ubi vide notata. Quibus nunc adde, quod iste Sanctiss. Pont. prohibuit ne Fratres Sacerdotes Prælaturas, aut dignitates ipsius Religionis exercere possent, cum declaratione quænam sub eorumdem nominibus veniant, ac impositione pœnarum tam electis, quàm eligentibus contra hujusmodi prohibitionem, ut inf. Const. 92.* Circumspecta, *& novissimè eorumdem Præcedentiam cum Ordinibus Mendicantium declaravit, & confirmavit in Constit. 86.* Commissi. *hic inf.*

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1624.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus officium, quod humilitatem nostram, nullo licèt meritorum suffragio, gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & suaves in militanti Ecclesia fructus assiduè præstantium, curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verùm alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Comprobatio gratiarum, & privilegiorum, ut in rubrica.

§. 1. Hinc est, quòd Nos dilectos filios fratres Congregationis Joannis Dei sub regula S. Augustini, qui sicut accepimus, ab ipso Congregationis prædictæ initio multiplicia, atque insignia pietatis. & Christianæ charitatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hospitalibus degentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate exercuerunt, & in dies exercere non desinunt, spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes istius Congregationis in Regnis Hispaniarum Procuratorem Generalem super hoc humiliter porrectis inclinati: omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias &

indulta

indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis, seù aliàs per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione in genere, & in specie quomodolibet concessa, ac pluries confirmata, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tàm sub plumbo, quàm in forma Brevis aut aliàs desuper confectas, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tàm juris, quàm facti, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Communicatio prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & Cong. Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis concessorum, & concedendorum.

§. 2. Et insuper, ut fratres Congregationis hujusmodi tantò ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum hujusmodi exercitio insistant, quanto majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, cœterasque gratias, præeminentias, & indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia, qualiacumque illa sint, quæ pariter sint in usu, & non sint revocata, vel sub aliquibus revocationibus comprehensa, neque sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, aut Apostolicis Constitutionibus adversentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, & Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque Conventibus, domibus, & aliis locis regularibus, necnon Ecclesiasticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationis hujusmodi Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis aliis Superioribus Prælatis, & Capitulis etiam Generalibus, Provincialibus, seù intermediis, eorumque Definitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum regularibus personis tàm in Urbe, quàm etiam in quibuscumque Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos, & successores nostros, aut alios auctoritatem habentes, concessa sunt, & concedentur, ac quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, seù concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quàm divisim, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt. & poterunt quomodolibet in futurum, ad dictam Congregationem Joannis Dei, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque regulares personas auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus & de novo concedimus, ac suffragari volumus.

Deputatio executorum hujus Bullæ.

§. 3. Quocirca Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se vel alium, seù alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requisiti, solemniter, publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimò quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omninò semper in pristinum reponi, contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque de quibus eis videbitur censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuris, & pœnis, ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transumptorum.

§. 5. Verum quia difficile foret præsentes literas ubicumque opus esset deferri, volumus, & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quòd illarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 20 Junii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 20. Junii 1624. Pontificatus nostri anno primo.

XX.

Confirmatio omnium privilegiorum, immunitatum, prærogativarum, gratiarum, & indultorum tàm spiritualium, quàm temporalium, etiam per modum communicationis, ac extensionis Ordini Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula concessorum, quatenus sint in usu, nec revocata, seu sub revocationibus comprehensa, neque sacris Canonibus, aut Concilio Tridentino adversentur.

Attende quæ sunt signata ad Const. 5. Sixti IV. tom. 1. & etiam ad Const. 17. Ut ea hic sup.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1624.

Prooemium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut sacrarum Religionum in militanti Ec-

clesia suaves in Domino fructus assiduè præstantium, paternam curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis à Romanis prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quo validiùs perpetuò subsistant Apostolicæ confirmationis robore libenter communiamus.

§. 1. Volentes igitur universum Ordinem Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, ex quo uberrimi in eadem Dei Ecclesia fructus ad ipsius Omnipotentis Dei laudem, & Christianæ Reipublicæ spirituale commodum, & utilitatem ab ipsius Ordinis initio semper prodierunt, & in dies prodeunt, ac ipsius Ordinis Correctorem Generalem, & Fratres universos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorum nomine per dilectum filium Deodatum Lomellinum Fratrem, & Procuratorem Generalem ejusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis & extensionis, inter se, & cum aliis Ordinibus Mendicantium, & non Mendicantium eidem Ordini Minimorum, ejusque Correctori generali, ac fratribus, & sororibus, aliisque Religiosis utriusque sexus, eorumque domibus Monasteriis, Ecclesiis, & locis regularibus quibuscumque per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus in genere, vel specie, aut aliàs quomodolibet concessa, ac pluries confirmata cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tàm sub plumbo, quàm in forma Brevis, aut aliàs desuper confectas, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus: illiusque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 2. Ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui intervenerint io eisdem supplemus.

§. 3. Quocirca Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet aorum, quandocumque fuerint requisiti; per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte correctoris generalis, & fratrum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, easdem plenum eorum effectum sortiri, illosque omnes, quos concernunt, pacificè frui, & gaudere non permittentes quempiam desuper contra præsentium tenorem: sub quovis prætextu, & causa etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget omninò semper in pristinum reponi; Contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque de quibus eis videbitur censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum remotio.

§. 4. Non obstan. præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinum prædictorum statutis, & consuetudinibus etiam juramento confirmatiooe Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importaotes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expressè, quod illis nullatenus: aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma illis tradita observata, inserti forent præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, motu, scientia, & auctoritate similibus derogamus contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 5. Verum quia difficile foret, præsentes literas ubicumque opus esset, deferri, volumus, & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quod illarum transumptis in manu alicujus, ex Secretariis cujusvis prædictorum Prælatorum generalium, ac Romanæ Curiæ Commissarii, & Successorum, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii alterius eorumdem, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Curiæ Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 28. Junii

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 28. Junii 1624. Pontificatus nostri anno primo.

XXI. Edita An. 1624.

Revocatio facultatum disponendi de officiis vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumque pretio, & moderatio Indultorum transferendi pensiones.

Causa hujus Const.

SAnctissimus D.N.D. Urbanus divina providentia Papa VIII. pro Sedis Apostolicæ indemnitate officiorum quorumcumque vacabilium Romanæ Curiæ ad collationem, seu concessionem dictæ Sedis quomodolibet pertinentium liberæ dispositioni, & devolutioni ex personis illa obtinentium provenire solitæ, & quandoque imminenti, necnon exonerationi beneficiorum Ecclesiasticorum quorumlibet prospicere, prout par est intendens.

Revocatio facultatum disponendi de officiis vacabilibus Rom. Curiæ, eorumque pretio.

§. 1. Omnes, & quascumque facultates, indulta, & privilegia disponendi quovis modo de officiis prædictis, seu eorum pretio absque speciali suo, & successorum suorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium assensu, & beneplacito de tempore dispositionis hujusmodi interpo-

nendo

nendo etiam per viam subrogationis, translationis, vel deputationis, etiam prætextu concessionis tituli, & officiorum hujusmodi locis piis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & vim contractus importantibus, ac aliis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, vel aliàs quovis modo, & ex quavis causa factæ, etiamsi illorum vigore ad deputationem, & resignationem hujusmodi, vel aliam quamvis dispositionem processum fuisset, ac etiam officia ipsa tempore concessionis indultorum hujusmodi actu vacarent in ea parte, qua vivente Romano Pontifice illorum auctore consummata, & realem effectum sortita non sunt, salvis tamen remanentibus decretis, & reservationibus dispositionum in concessione officiorum tunc actu vacantium, particularibus personis dumtaxat, non autem Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, vel Capitulis facta interpositis, ipsorumque decretorum translationibus.

Moderatio indultorum transferendi pensiones.

§. 2. Necnon transferendi quascunque pensiones annuas super Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium mensarum, & quorumvis Ecclesiasticorum, tàm sæcularium, quàm regularium beneficiorum quomodocumque qualificatorum fructibus, tàm certis, quàm incertis, ac etiam distributionibus quotidianis reservatas, quæ tamen per exactionem integrarum pensionum hujusmodi ab ipsis translatariis tactam realem, & actualem effectum similiter sortita non sunt, pro summa, quæ medietatem veri annui valoris fructuum mensæ seu beneficii, super quibus pensio transferenda, seu translata, reservata reperitur, excedat, quibusvis personis etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, sive etiam ad favorem quorumcumque locorum piorum, & collegiorum quovis intuitu, & consideratione etiam motu scientia & potestatis plenitudine similibus, necnon clausulis, & decretis paribus, quorum tenores similiter pro expressis haberi voluit, tam per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores, quàm Sanctitatem Suam concessa hactenus, revocavit, cassavit, annullavit, ac viribus, & effectu evacuavit ita tamen ut facultates transferendi pensiones hujusmodi pro ea parte, quæ medietatem fructuum etiam incertorum, vel distributionum, quatenus super illis sint impositæ, non excedat, firmæ, & illæsæ remaneant. Et insuper voluit, & ordinavit eos, qui prætextu excessus medietatis fructuum, seù distributionum hujusmodi partem pensionum translatarum solvere recusaverint, ad expressum ipsum probandum teneri; nec interim præsentis dispositionis prætextu processum executivum, aut solutionem integræ pensionis quatenus aliàs illis locus sit impediri, aut retardari debere.

Appositio decreti irritantis.

§. 3: Decernens sic in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosmet Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super præmissis per quoscumque etiam prætextu facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio omnium contrariorum.

§. 4. Facultatibus, indultis, & privilegiis, aliisque præmissis, necnon statutu, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum ejus assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica, sub die 21. mensis Octobris anni 1623. publicatis; quodque dicti S. R. E. Cardinales constitutionibus; & regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum constitutionum, & regularium editionem, & publicationem faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ constitutiones, & regulæ edendæ de ipsorum Cardinalium vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, aliisque regulis, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supra dicta Constitutio Romæ in Cancellaria Apost. Anno Incarnationis Dominicæ 1624. die verò Veneris 24. mensis Januarii, Pontificatus Sanctiss. D. N. Urbani Divina providentia Papæ Octavi anno secundo.

XXII.

Confirmatio Constitutionis Pauli V. circa eleemosynam, quam Rectores Ecclesiarum Parochialium Indiarum Occidentalium, & Orientalium habere possunt ab his, qui in Ecclesiis domorum utriusque sexus S. Francisci de Observantia sepeliuntur, aut pro eorum anima Missas celebrandas reliquerint. Cum deputatione hæreticæ pravitatis Inquisitorum pro ejusmodi Constitutionis executione.

Parochi autem, & Clerici quam pro sepulturis, & Missis eleemosynam petere possint, vide supra in Clemen. VIII. const. 96. t. 3. & const. 47. Pauli V,

De istis Fratribus vide notata ad const. 23. Leon. X. sup. tom. 1. p. 433. & inf. ad const. 36. hujus Pontificis, quæ incipit, Sacrosanctum p. 54.

Edita An. D. 1624.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Dilectis filiis hæreticæ pravitatis Inquisitoribus in Liman. & Mexican. aliisque Orientalium, & Occidentalium Indiarum Civitatibus, & diœcesibus, commorantibus, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Paul. V. edidit Const. quæ est sup. t. 2. pag. 175. cujus summa hic refertur.

§. 1. ALiàs fel. record. Paulo Papa Quinto prædecessori nostro pro parte tunc in humanis agentis Matthæi de Recalde etiam tunc Vicecommissarii generalis Indiarum Occidentalium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia exposito, quod Rectores Parochialium Ecclesiarum Indiarum Occidentalium, & Orientalium, ne Christi fidelium, qui pro tempore ab humanis decedebant cadavera ita commode in Ecclesiis Fratrum, & Monialium d. Ordinis Ecclesiasticæ sepulturæ tradi valerent, de consilio forsan Superiorum suorum abusum introduxerunt, ut majorem scilicet eleemosynam exigerent ab illis qui in Ecclesiis dicti Ordinis sepeliebantur, quàm si in propriis Ecclesiis sepelirentur, ita ut Christi fideles, qui in Ecclesiis hujusmodi sepeliri desiderabant, parem ad minus Parochialibus Ecclesiis eleemosynam relinquere debebant ratione eorum sepulturæ ea quam Ecclesiis Ordinis hujusmodi relinquebant, & quod pejus erat, si quis pro animæ suæ refrigerio nonnullas Missas à Fratribus prædicti Ordinis, celebrandas reliquisset, prætendebant Parochi eleemosynam ratione Missarum hujusmodi relictam, inter ipsos, & Fratres prædictos dividendam esse, & ulterius iidem Rectores de mandato forsan Ordinariorum suorum filios, quorum Patres in Ecclesiis dictorum Fratrum, & Monialium sepulti erant, aut sepulturam particularem pro se, & suis habebant nulla consuetudine legitima suffulti in eorum Parochialibus Ecclesiis sepeliri, & dictos Patres ad hoc ut in dictis Parochialibus Ecclesiis sepelirentur cogere, & compellere contendebant, & quotquot Fratres regulares ad sepulturam Ecclesiasti-

cam in suas regulares Ecclesias comitabantur, tot Sacerdotes sæculares, aut Clericos assumi volebant in maximum domorum Monasteriorum dicti Ordinis præjudicium, eo quod multi duplicis hujusmodi funerum impensæ difficultate deterriti in dictis regularibus Ecclesiis sepulturam eligere non poterant. Unde fiebat, ut dicti Ordinis Ecclesias mortuorum sepulturis, & consequenter eleemosynis, & quæ in suffragium animarum fieri consueverant, paulatim destitutum iri verendum erat. Idem prædecessor supplicationibus sibi desuper tunc porrectis inclinatus, & abusus hujusmodi è medio tollere, ac prædicti Ordinis, ejusque Religiosorum, ut majores in vinea Domini fructus afferre studerent, commoditatibus prospicere cupiens de consilio Venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum S. R. E. Cardinalium consultationibus, & negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum, omnibus & singulis Parochialium Ecclesiarum in partibus Indiarum tàm Occidentalium, quàm Orientalium Rectoribus tunc, & pro tempore existentibus interdixit, prohibuitque ne sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, à qua nonnisi ab ipso Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo absolvi possent, ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus majorem eleemosynam ab iis, qui in dictarum domorum utriusque sexus Ordinis S. Francisci Ecclesiis sepulturam eligebant, & sepeliebantur, ea, quam illis præscribit Conc. Trid. sess. 25. cap. 13. juxta explicationem à piæ memoriæ Pio Papa V. prædecessore nostro sub datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1567. septimò Kalendas Junii, Pontificatus sui anno secundo, quovis prætextu, aut occasione etiam de consilio, consensu, & mandato suorum Ordinariorum exigere, nec filios, quorum patres in Ecclesiis dictorum Fratrum, & Monialium sepulti erant, aut sepulturam particularem pro se, & suis habebant, & in eorum Parochialibus Ecclesiis sepeliri, & dictos Patres ad hoc, ut in dictis Parochialibus Ecclesiis sepelirentur, cogere valerent, seu præsumerent, mandans propterea dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac earumdem Indiarum Societatis Jesu Provincialibus pro tempore existentibus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi & quando opus foret, & quoties pro parte Superiorum, & Fratrum cujuscumque domus, & Monasterii dicti Ordinis fuissent requisiti, vel eorum aliquis fuisset requisitus prædictas literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, facerent Apostolica auctoritate illorum omnium, & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes, eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoscumque, & præmissis non parentes eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè dantes per censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo. Invocato etiam ad hoc, si opus foret, brachii sæcularis auxilio, & aliàs, prout in dictis literis plenius continetur.

§. 2. Cùm autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii Fr. Jo. Baptistæ Sanchez moderni Custodis Provinciæ Carthaginen., ac Secretarii, & in Romana Curia Procuratoris dicti Ordinis petitio continebat, rerum usu compertum fuerit, quòd prædicti Provinciales, qui adeo pauci, & propter negotiorum multitudinem detenti existunt, etiam propter locorum, in quibus pro tempore commorantur distantiam, tum etiam ex eo, quod Provinciales præfati nullos Notarios, quorum opera prædictæ literæ, & in eis contenta præmissis contra facientibus intimari, illaque adimpleri facere possint habentes Notariorum Ordinariorum locorum Parochis potius quàm prædictis Religiosis adhærentium opera uti cogantur, quo fit ut dictarum literarum executio non ita facilè reportari possit, id verò in grave, maximumque dictorum Religiosorum incommodum cedat, & si prædictæ litteræ, ac in eis contenta nobis committerentur, multò facilius, & citius dictarum literarum executionem reportare possent. Quare pro parte dicti Joannis Baptistæ Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus prædictorum Religiosorum indemnitati, ac aliàs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur eumdem Joannem Baptistam, ac Ordinis hujusmodi singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; necnon dictarum literarum, & inde legitimè secutorum quorumcumque tenores, ac Dat. præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum, si & postquam dictæ literæ vobis præsentatæ fuerint, ad illarum executionem, servata aliàs earum forma, auctoritate nostra procedatis, illasque exequamini, & in eis contenta quæcumque adimpleri faciatis in omnibus, & per omnia, perindè ac si illæ vobis, & non prædictis Provincialibus à principio directæ fuissent. Prædictam Constitutionem comprob. novoque executores deputat.

§. 4. Non obstantibus omnibus iis, quæ dictus Paulus prædecessor in dictis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis que derogat.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. 12. Kalendas Aprilis, Pontificatus nostri anno secundo. D. P. Ac. die Mart.

XXIII

Ne Fratres Reformati Discalceati Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ, post emissam professionem, sub quovis prætextu, transeant ad alios quoscumque Ordines, excepto Carthusianorum Ordine.

De his Fratribus vide Constit. 108. Cum sicut.

URBANUS PAPA VIII. Edita A. D. 1624.

Ad perpetuam rei memoriam.

COmmissi nobis per abundantiam divinæ gratiæ Pastoralis officii debitum postulat, ut ad ea mentis nostræ aciem sedulo intendamus, per quæ regulares Ordines in Ecclesia Dei militantes felicioribus in dies proficiant incrementis. Exordium.

§. 1. Aliàs siquidem fel. record. Paulus Papa V. prædecessor noster, prospero Fratrum Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum Reformatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum regimini consulere volens, inter alia statuit, & ordinavit, quòd nullus omninò tàm Fratrum, quàm Donatorum dictæ Congregationis, post emissam in ea professionem hujusmodi, absque speciali pro tempore existentis Romani Pontificis licentia, certam tunc expressam mentionem faciente, ad moderatos, seu mitigatos, vel alios fratres, tàm Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum hujusmodi, quàm aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, & Religionum, etiam emissionis quarti voti, aut alio quocumque prætextu. (Carthusianorum Ordine dumtaxat excepto) transire, Paulus V prohibuit his fratrib. transirum ad alios quoscumque Ordin. Carthusianorum excepto absque Rom. Pont. licentia.

seu

seu se transferre, aut aliàs à d. Congr. se subtrahere, seù ex ea exire valeret: & aliàs, prout in ipsius Pauli prædecessoris in simili forma Brevis sub die 18. Augusti 1611. expeditis literis; quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Pont. hujusmodi prohibitionem confirmat, contrafacientes sententiam excommunicationis, ac apostasiæ, & infamiæ notam apponit, ac mandat, ut transeuntes ad Carthusianos habeant licentiam à suis Superioribus.

§. 2. Hinc autem nos majori eorumdem fratrum quieti & augmento, feliciorique directioni per ampliùs cōsulere volentes, supplicationibus dilecti filii Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quòd de cœtero nullus fratrum prædictorum post emissam in dicta Congregatione professionem, ut præfertur, & absque Romani Pontificis licentia prædicta, ad alium quemcumque Ordinem Mendicantium, & non Mendicantium, Monachorum, seù Discalceatorum, aut aliarum quarumcumque Religionum tam erectarum, quàm erigendarum, etiam emissionis quarti voti, seù perfectioris, & humilioris vitæ præsumptione, aut Strictioris regulæ, seù observantiæ prætextu, vel contemplatione aut alia quantumvis justa, & probabili, aut legitimâ causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis latæ sententiæ pœna se transferre audeat, seù præsumat; excepto dumtaxat Ordine Carthusianorum, ut præfertur, quatenus ad illum transeundi licentiam à suis Superioribus petierint, & obtinuerint.

Secus facientes statim moniti appellatione postposita ad suam congr. redire teneantur.

§. 3. Et quicumque secus fecerit, cùm primum desuper monitus fuerit, nulla mora, aut excusatione, & quacumque appellatione, etiam ad nos, seu Sedem Apostolicam interpositis, ad suam propriam Congregationem redire, & Superiorum suorum correctioni se submittere omninò teneatur.

Superioribus aliorum Ordinum, ne illos retineant, præcipit.

§. 4. Prælati verò dictarum Congregationum, ac aliorum Ordinum, & Religionum hujusmodi, ipsos sic translatos, seu fugitivos, & apostatas minime retinere, sed eos, etiamsi novam professionem regularem emiserint, sub privatione suorum officiorum, ac similis excommunicationis pœnis, suis Superioribus, vel ab eis deputan. id requirentibus, & peten. statim absque Judicis ministerio tradere, & consignare debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Aliter judicari prohibet.

§. 5. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari vult.

§. 7. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 9. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 9. Augusti 1624. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXIV.

Beatificatio servi Dei Jacobi de Marchia, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia dum vixit Professoris, unà cum concessione celebrandi Missam, & Officium de Communi Confessorum non Pontificum in Ecclesia d. Ordinis, ubi Corpus ejus requiescit. Ac extensio dictæ concessionis ad omnes Ecclesias dicti Ordinis, & eorum personas ubique existentes.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1624.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificetur, libenter annuimus eaque favoribus prosequatur opportunis.

Rex Hispaniarum, & Civitas Neapolitana, necnon Fratres d. Ordinis supplicarunt Pont. pro Beatificatione & Officio d. Jacobi.

§. 1. Sanè pro parte Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Clerici, & Populi Civitatis Neapolitan., necnon totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de observantia nuncupatorum, Nobis nuper expositum fuit, quod bon. mem. Jacobus de Marchia multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuit; quapropter Philippus Rex, ac Clerus, & Populus, necnon Ordo prædicti, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor d. Jacobo de Marchia ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, idem Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, ut infra, recitari possit.

Pont. eum Beatum nuncupari, Officiumque in Ecclesia tantum in qua corpus ejus requiescit, recitari posse concedit.

§. 2. Quare Nos re prius per Venerab. fratres nostros S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus Præpositos, quibus eam examinandam mandavimus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipse bo. mem. Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo tamquam de Confessore non Pontifice in Ecclesia tantummodo Sanctæ Mariæ della Nova nuncupatæ, Civitatis Neapolitani, ubi corpus ejusdem requiescere asseritur, recitari, & celebrari respectivè liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur,

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 12. Aug

Dat. Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 12. Augusti 1624. Pontific. nostri anno secundo.

Sequitur extensio d. Concessionis ad omnes Fratres d. Ordinis ubique existentes.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1624.

Ad futuram rei memoriam.

Recenset indultum Constitutionis præcedentis.

NUper pro parte Charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatis Neapolitan., necnon totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis exposito, quòd bon. mem. Jacobus de Marchia multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat; & propterea Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, nec non Ordinis prædictorum nominibus Nobis humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor d. Jacobo de Marchia ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina adspirante gratia, ab Apostolica Sede decernerentur; idem Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium de eo, ut infra, recitari posset; Nos, re prius per Venerab. fratres nostros S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati. Ut ipse bon. mem. Jacobus de Marchia Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo tamquam de Confessore non Pontifice in Ecclesia tantummodo Sanctæ Mariæ della Nova nuncupatæ Civitatis Neapolitan., ubi corpus ejusdem requiescere asserebatur, recitari, & celebrari respectivè, liberè, & licitè posset, & valeret Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus, prout in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis,

literis

literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Quomodo ad petitionem eorundem extendit ad omnes Fratres d. Ord. S. Francisci ubique existentes.

§. 1. Cum autem, sicut Philippus Rex ac Clerus, Populus, Ordoque prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, pro eo, quem erga d. Beatum Jacobum de Marchia gerunt devotionis affectu, plurimum cupiant concessionem hujusmodi ad universum Ordinem prædictum extendi; Nos piis Philippi Regis, ac Cleri, & Populi, necnon Ordinis eorumdem votis in præmissis peramplius annuere volentes, singularesque Cleri, & Populi, necnon Ordinis prædictorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & ioterdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis denuò super hoc humiliter porrectis inclinati: De Cardioalium prædictorum consilio concessionem hujusmodi ad universum Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum prædictam, ita ut ab omnibus illius personis Officium, & Missa de d. Beato Jacobo tamquam de Confessore non Pontifice, juxta tamen Rubricas Missalis, & Breviarii Romani recitari, & celebrari respectivè similiter possit, & valeat, eadem auctoritate tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Contraria derogat.

§. 2. Non obstant. omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 2. die 23. Oct.

Dat. Tusculi sub annulo Piscat. die 23. Octobris 1624. Pont. nostri anno secundo.

XXV.

Concessio recitandi Officium, & celebrandi Missam de B. Clara, de Monte Falchio Ordinis Eremitarum S. Augustini, pro Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Domini Nostri JESU Christi, qui servos, & ancillas suas æternæ gloriæ præmio donat in cœlis, vices quanquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis Pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum, & ancillarum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur & laudetur Dominus in sanctis suis; Quamobrem fidelium quorumlibet; præsertim verò sub suavi religionis jugo Altissimo famulantium, votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicant Procurator, & Fratres Ordin. Erem. S. Augustini pro licentia celebrandi Missam, & recitandi Officium de B. Clara de Monte Falchio.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Procuratoris generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Nobis nuper expositum fuit quòd ipsi ex peculiari, quem erga B. Claram de Monte Falchio, ejusdem Ordinis Monialem, gerunt devotionis affectu, in cujus visceribus Passioni Domini Nostri JEsu Christi mysteria maxima cum devotione à vicinis incolis venerari asserunt, & ad augendam Christi fidelium erga illam devotionem Officium, & Missam de eadem B. Clara recitari, & celebrari posse summoperè desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Et hic Pont. eam concedit.

§. 2. Nos igitur piis eorumdem Procuratoris, & Fratrum votis hujusmodi annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa, latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerab. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de d. B. Clara Officium, & Missa de Communi Virginum cum oratione propria, in ejusdem Ordinis Missalibus inserta, ab omnibus Ordinis prædicti utriusque sexus Regularibus personis tantum, recitari, & celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur.

Contraria removet.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Concessionis transumptis credi jubet.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 14. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1624. Pont. nostri anno secundo.

XXVI.

Congregationi Monachorum Cælestinorum Ord. S.P.N. Benedicti, ejusque personis, & locis communicat, & elargitur hic Pontifex gratias, & privilegia omnia nostræ Congregationi Cassinensi, & aliis Monachorum Congregationibus concessa, & concedenda.

De statu d. Congregationis Cælestinorum vide notata supra in Const. 1. Cælest. V. tom. 1. Quibus addendum, quod de mandato hujus Pont. compilarunt nonnullas Constitutiones diversis temporibus factas, easque à Sanctiss. D.N. approbatas ediderunt, ut inf. const. 59. Sacrosanctum.

Scias, qoòd Abbati Generali hujus Congregationis ut habitu Prælatorum Regularium, ac Pontificalibus indumentis in Monasteriis sui Ordinis uti possit, ac alia omnia facere quæ Abbates exempti facere consueverant, concessum fuerat à Paulo V. de anno 1606. ut in Constito quam hic subinserendam opportunum censui videre poteris.

Edita A. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacro Sancti Apostolatus ministerium, quod ineffabilis divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitati nostræ, nullis licèt suffragantibus meritis, per abundantiam cœlestis misericordiæ credidit, jugiter Nos admonet, ut inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, eam peculiari sollicitudine amplectamur, qua privilegia piis Christi fidelium Congregationibus in militanti Ecclesia ad divini nominis laudem & gloriam, sanctæque fidei Catholicæ exaltationem salubriter institutis, à Sede Apostolica concessa non solum conserventur, verum etiam Congregationes ipsæ novis ab eadem Sede gratiis, atque indultis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Hinc est, quòd Nos ad oberes fructus

Privilegia omnia quibuscumque Congregat. eorumque personis, & locis concessa & concedenda Congregationi Cœlestinorum Congreg. ejusque Personis, & locis (quatenus Concil. Trid. decretis &c. non adversantur) communicat, & elargitur.

quos dilecti filii Monachi Congregationis Cœlestinorum Ord. S. Benedicti, vel ab ipsius Congregationis primordio in eadem Ecclesia magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo attulerunt, & in dies afferunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, & attentè prospicientes, quod Congregatio prædicta una ex duodecim extitit, quæ cum Camera Apostolica tempore fel. record. Pii Papæ V. prædecessoris nostri de subsidio Ordinario concordarunt: Necnon Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad Abbatis seù Procuratoris generalis, aut aliorum quorumcumque Superiorum, vel Monachorum ejusdem Congregat. [illegible] alterius pro eis Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, prærogativas, favores, facultates, declarationes, libertates, immunitates, exemptiones, præeminentias, indulta, aliasque gratias tam spirituales, quàm temporales cujusvis generis, & speciei existentes, tàm Cassinensi Ordini S. Benedicti, quàm quibusvis aliis Monachorum Congregationibus, eorumque Superioribus, Præsidentibus, Abbatibus, Monachis, aliisque regularibus personis, necnon Ecclesiis, Monasteriis, & locis regularibus quibuscumque tàm specialiter, & nominatim, quàm in genere, & per viam communicationis, vel extensionis, aut aliàs quomodolibet, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, seù Nos, & Sedem Apostolicam, eorumque & nostros de latere Legatos, & Nuncios sufficienti ad id auctoritate suffultos, concessa, & in futurum per successores nostros, aut alios auctoritatem habentes concedenda, & quibus ipsæ Congregationes earumque Abbates, & alii quocumque nomine nuncupati Superiores & Monachi cœteræque personæ regulares, de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tàm conjunctim quàm divisim, seù aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac sacris Canonibus, & Conc. Trid. decretis non adversentur, Congregationi Cœlestinorum prædictæ, illiusque Generali, ac cœteris Abbatibus, Prioribus, & aliis quocumque nomine nuncupatis, Superioribus, Monachis, & personis regularibus quibuscumque, necnon Monasteriis, Ecclesiis, Domibus, Conventibus, & locis regularibus quibuslibet tenore præsentium perpetuò concedimus, dictaque privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, [illegible] gratias spirituales, & temporales hujusmodi primò dictæ Congregationi, illiusque Generali, cœterisque Abbatibus, Prioribus, & Monachis personis prædictis, necnon eorum Ecclesiis, Monasteriis, & regularibus locis communicamus, illaque ad eos, & illa extendimus, ita quod Congregatio Cœlestinorum prædictorum prædicta, illiusque Generalis, & ceteri Abbates, Superiores, Monachi, & personæ hujusmodi, eorumque Monasteria, Prioratus, Grangiæ, Domus, Ecclesiæ, Oratoria, Collegia, & alia loca regularia, nechon res, & bona quæcumque præmissis omnibus, & singulis non solùm ad aliarum Congregationum instar, sed pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, perindè ac si ea omnia illis, & eorum singulis specialiter, & expressè, & non ad instar, sed à principio concessa, & in primo dictæ Congregationis favorem à Sede Apostolica nominatim emanassent.

Clausulas hujus concessionis præservativas apponit.

§. 2. Decernentes, præsentes literas nullo umquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quopiam defectu notari, impugnari, redargui, seu infringi, aut in jus, vel controversiam revocari posse, sed eas semper & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Congregationi Cœlestinorum hujusmodi, illiusque personis, & locis regularibus supra expressis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Decretum irritans addit.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari

Executoresque deputat.

§. 4. Quocirca Venerab. fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis Generalis, & Monachorum Congregationis Cœlestinorum Ordin. S. Benedicti prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, easdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacificè frui gaudere; non permittentes, quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa etiam defectu intentionis nostræ, per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, quinimo quicquid in contrarium attentari, vel fieri continget, omninò semper in pristinum reponi; contradictores quoslibet, & rebelles etiam per quascumque de quibusvis eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis omnibus derogat.

§. 5. Non obstan. præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicæ Const. ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quòd in eis caveatur expressè, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma derogari possit; tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communi-

muni-

muniter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi decernit.

§. 6. Verùm quia difficile foret, præsentes literas ubicumque opus esset, deferri volumus, & pariter Apostolica auctoritate decernimus, quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 14. Aug.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1624. Pontific. nostri anno secundo.

Ex libro Constitutionum Monachorum Cælestinorum novissimè impressatum Romæ anno 1629. pag. 255.

Sequitur facultas concessa Abbati Generali prædictæ Congregationis, quod eas facere valeat functiones, quas alii Abbates exempti facere consueverunt, habituque Prælatorum regularium, & in Monasteriis sui Ordinis Pontificalibus indumentis uti, ac Missas solemniter celebrare, & interessentibus solemnem benedictionem impartiri possit.

Edita An. D. 1626.

PAULUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis Apostolici muneris debito Jus suum unicuique conservare tenemur.

Exponit Celsus Rom. Abbas gen. Cong. Monac. Cælest. ex antiquo Pontificis privil. Abb. gener. d. Congr. omnes facere functiones, quas alii Abbates exempti faciunt, & habitum Prælator. Regularium ubique locor. deferre, & in Monasteriis, sibi subjectis Pontifical. uti indument. Missasque solemnes celebrare, & solemn. benedictionem interessentibus, (si ibi Prælati præsentes non sint) impertiri: propterea huic Pontifici supplicat confirmari decret. desuper factum à Sacrorum Rituum Congreg.

§. 1. Proinde cùm sicut pro parte dilecti filii Celsi Romani Abbatis Generalis Congregationis Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti Nobis nuper expositum fuit, ex antiquo privilegio Apostolico, à fel. rec. Cœlestinorum Ordinis S. Benedict. Nobis nuper expositum fuit, ex antiquo privilegio Apostolico, à fel. rec. Cœlestino Papa V. nimirum concesso, & ab Eugenio IV. & aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmato, pro tempore existens Abbas Generalis dictæ Congregationis, Cœlestinorum functiones omnes, quas cœteri omnes Abbates exempti faciunt, & exercent, facere, & exercere, necnon semper tàm in Urbe, quàm in omnibus aliis civitatibus, & ubique locorum habitum Prælatorum regularium, caputium scilicet, sive mozzetam super mantelletto, & biretum quadratum, more Clericorum secularium, ac pileum more Prælatorum, ac in Ecclesiis, & Monasteriis suo Ordini subjectis cappa, baculo, mitra, & cœteris Pontificalibus indumentis uti, & in eisdem Ecclesiis Missas solemniter more aliorum Abbatum Benedictorum celebrare, ac Monachis sui Ordinis, & aliis Christi fidelibus quibuscumque ad d. Abbatis Missas audiendas convenientibus, & interessentibus, quandocumque Episcopi, & alii Superiores Prælati, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales ibi præsentes non sint, solemnem benedictionem impertiri possint, & consueverint: eùmque in Congregatione Venerab. fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Sacr. Ritibus, & Cæremoniis deputatorum, examinatis privilegiis supra dictis, decretum semel atque iterum fuerit prædictum Abbatem Generalem Congregationis Cœlestinorum pro tempore existen. in pacifica possessione omnium, & singulorum præmissorum manutenen. esse; illumque à quovis Episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicariis, & aliis quibuscumque personis super præmissis molestari, perturbari, vel inquietari non posse declaratum fuerit: & cùm sicut eadem expositio subjungebat, ipse Celsus Abbas pro majori eorumdem decretorum validitate cupiat illa confirmationis Apostolicæ roborari, communiri.

Quæ illud approbat, & confirmat.

§. 2. Nos illius honestis votis benignè annuentes, ac ipsum Celsum Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, decreta ejusdem Congregationis auctoritate Apost. tenore præsentium confirmantes, & approbantes, juxta illorum seriem per easdem præsentes decernimus, & declaramus, prædictum Celsum modernum Abbatem Congregationis Cœlestinorum, ejusque successores, stante antiqua possessione d. Abbatis, & prædecessorum prædicta faciendi, & exercendi, in pacifica possessione omnium, & singulorum præmissorum manutenendum, ac manutenendos esse, nec illos, aut quempiam illorum à quovis Episcopo, vel Ordinario locorum, aut eorum Vicariis, & aliis quibuscumque personis, desuper quovis prætextu molestari, perturbari, vel inquietari nullatenus posse.

Decretum irritans apponit.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 4. Quocirca dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusmodi Congregationis apud Nos, & Apostolicã Sedem Protectori, & causarum Cur. Cam. Apost. Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, præsentes literas, & in eis contra quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte d. Celsi moderni, aut pro tempore existentis Abbatis Generalis dictæ Congregationis fuerint requisiti solemniter publicantes, ac ipsi Abbati in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant, auctoritate nostra illum eorumdem præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere; non permittentes, illum desuper à quoquam quavis auctoritate, quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoscumque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria que omnia removet.

§. 5. Non obstan. fel. record. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. die 9. Decemb. 1626.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 9. Decembris 1626. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XXVII.

Revocatio quarumcumque licentiarum à prædecessoribus Pontificibus, loca regularia erigendi non servata forma Constitutionis Clementis VIII. & Decretorum Sedis Apost. concessarum, quæ nondum effectum suum sortitæ sunt. Ac prohibitio illa de cœtero erigendi absque licentia Ordinariorum, & Sacr. Canon. Conciliique Trid. necnon Clem. VIII. & Greg. XV. Constitutionibus non servatis.

Sacri Canones hic enunciati sunt Bonifac. VIII. in cap. 1. de stat. Regular. in 6. & cap. 1. de excess. Prælat. in 6. & Concil. Trident. cap. 3. & 5. sess. 25. necnon Clem. VIII. Const. 99. sup. tom. 3. & Const. 37. Gregor. XV. Cùm alias.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ROmanus Pontifex, cui Salvator, & Dominus noster, qui charitas est, & Deus pacis, Universalis Ecclesiæ credidit Principatum, ea interdum, quæ certis etiam rationalibus de causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis quibus præsertim personarum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium paci, & quieti consulitur, litibusque ac controversiis inter eos obviam itur, revocat & immutat, in hisque Pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Revocatio licentiarum, de quà in rubrica loca regularia erigendi.

§. 1. Cùm itaque sicut Nobis innotuit, complures licentiæ suæ, sive facultates à nonnullis Rom. Pont. prædecessoribus nostris per diversos Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum regularium Institutorum Superiores, seù alios eorum nomine, ubique locorum Monasteria, Domos, Collegia, Conventus, & alia loca regularia, quovis nomine nuncupata, servata dumtaxat Sacrorum Canonum, & Concil. Trident. decretorum forma, de sola Ordinarii licentia, seù etiam forsan non servata forma, & absque licentia hujusmodi, & contra decreta à Sede Apostolica super præmissis edita fundandi, erigendi, & instituendi importunis precibus, seù etiam Motu proprio, vel aliàs obtentæ, & exortæ fuerint: Idcirco Nos, omnes, & quascumque licentias ac facultates hujusmodi literasque desuper tam sub plumbo, quàm in hujusmodi forma Brevis desuper expeditas, earumque tenores etiam veriores, & Dat. præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & insererentur, pro plenè, sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, justis de causis animum nostrum moventibus, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque licentias & facultates hujusmodi, literasque desuper tam sub plumbo, quàm in eadem forma Brevis expeditas, omniaque & singula in eis quomodolibet contenta, & expressa, etiam quoad erectiones, fundationes, & institutiones Monasteriorum, collegiorum, Domorum, Conventuum, & aliorum regularium locorum hujusmodi, quæ suum nondum sortitæ sunt effectum, tenore præsentium perpetuò revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque & effectu prorsus evacuamus.

Prohibitio illis utendi, aut quovis prætextu ejusmodi loca erigendi absque licentia Ordinariorum, & servata forma Sacr. Canonum, & in Conc. Trid. & const. Clem. VIII. & Greg. XV.

§. 2. Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Institutorum regularium Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, ceterisque personis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, necnon officiorum quorumcumque, ac inhabilitatis ad illa, & in alia in futurum obtinen. necnon etiam excommunicationis, ipso facto incurrendis pœnis interdicimus, & prohibemus, ne licentiarum, seù facultatum per Nos, ut præfertur, revocatarum, & annullatarum, sive alio quovis prætextu, vel causa, etiam quantumvis privilegiata, nova Monasteria, Collegia, Domos, Conventus, & alia loca regularia hujusmodi nisi de expressa Ordinariorum licentia, ac servata in omnibus, & per omnia Sacrorum Canonum, & Conc. Triden. necnon Constitutionibus fel. record. Clem. VIII. quæ incipit, Quoniam ad institutam, sub dat. Romæ apud Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. ac Decretorum de mandato ejusdem Clementis, necnon san. mem. Gregor. XV. Rom. Pont. prædecessorum desuper editorum forma recipere, erigere, fundare, seù aliàs quomodolibet instituere, seù incœpta finire, & absolvere audeant, seù præsumant.

Clausulæ hujus legis præservativæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarint, expressæ, verificatæ, & justificatæ, aut quicumque in præmissis interesse habentes, seù habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliàs, ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seù concedi nullatenus posse, sed eas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida & firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, sicque & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, quavis auctoritate fungen. sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum ejus deputatio.

§. 4. Quocirca Venerab. Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seù alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicari faciant illas, & illa ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, contradictores quoslibet & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorum omnium derogatio.

§. 5. Non obstan. præmissis, ac regula nostra, de jure quæsito non tollen. & recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali, edita de duabus dietis, dummodo, ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, etiam Mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus & personis sub quibuscumque tenore & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium ten. præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio;

§. 6. Volumus autem, quòd præsentes in Val-

tomæ facta ... nnes ligat.

vis Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, ut moris est affixæ, omnes, quos illæ concernunt, ita arctent, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transump... isque plenè credatur.

§. 7. Quodque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

...P. An. 2. ...e 28. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris 28. Augusti, 1624. Pontificatûs nostri Anno Secundo.

...ublicatio.

Anno 1624. Indict. 7. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Urbani divina providentia Papa VIII. anno ejus secundo, die verò ultima mensis Augusti, retroscripta literæ Apostolica affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum de Cesis, & Julium Marzitellum, prælibat. Sanctiss. D. N. Papæ Curs. &c.

Brandimartes Latinus pro Mag. D. D. Curs.

...XVIII.

De Regularibus Apostatis, & ejectis, ac de innovatione, declaratione & observantia generalium decretorum à Clem. VIII. ad Regularium reformationem, Novitiorumque receptionem spectantium, editorum.

Ista Clem. VIII. Decreta sunt hic inserta; licèt nonnulla etiam habeas in Clem. VIII. const. 60. Nullus super *tom. 3. tamen quia non omnia, & hic, innovantur, & ideò ponenda censui.*

Quod Apostatás, & extra Claustra Religionum vagantes, edita olim fuit à Paulo IV. const. 24. sup. tom. 1. quæ tamen (ut ibi notavi) ad terminos juris reducta fuit.

...ita An. D. 1624.

Decreta S. Congregationis Concilii de Regularibus Apostatis, & Ejectis.

...ausæ con...tur.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum Regularium ejectorum, fugitivorum statui consulere, illorumque scandala summovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentissimè perpensa, communicato etiam consilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infra scripta decreta edidit.

...nnovat, & ...servari ...ndat hic ...ur. de...eta Cle...ntis VIII. Regular. ...formatio...m &c. ...ita, ...ec decre...mox sub...juuntur.

§. 1. Ac primò, ut infecta semina, è quibus pravi ejusmodi fructus potissimum, prodeunt, deinceps ne ferantur in vinea Domini, censuit, esse innovandas, & Sanctissimi auctoritate innovat Constitutiones, & Decreta generalia Sanct. mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districteque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exactè observent, atque, ut observentur, efficiant, sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus.

...xcipit ca...t de li...ntia ap...obandi ...vitios. ...c cap. est ...in Clem. ...cretis hic ...erendis, ...mpe pe...r. & an...enult.

§. 2. A quibus tamen excipiendum censuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus seù Monasteriis ad Novitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seù in posterum designandis, & approbandis, Novitii ad habitum ullatenus recipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à propriis locorum Ordinariis expressè, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem decreti observatione Sacra Congregatio justis de causis censuit Regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini nostri, absolvit atque exemit.

Jubet Regulares non transire ad arctiorem Religionem illum recipere non paratam.

§. 3. Deinde, ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, & de cetero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis rectà se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Apostatas, & fugitivos jubet ab Episcopis carcerari & eorum Superioribus consignari ab eisdem puniendos, & etiam ab Ordinariis juxta Concil. Trid. sess. 6. cap. 3.

§. 4. Rursus statuit, ut fugitivi, & Apostatæ, sive habitum regularem deferant, sive non, possint ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres conjici, ac Superioribus Regularibus consignari, secundum regularia instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere atque efficere, ut apprehendantur; salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa decreto Concil. cap. 3. sess. 6.

At si in termino hic præscripto ad Religionem redierint, absolutione petita recipiendi.

§. 5. Quod si Apostatæ hujusmodi citrà montes infra quatuor, ultra montes verò infrà octo menses à præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter Apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen ut debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur, ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate complecti.

Incorrigibiles tantum præmisso processu à Religionibus ejici decernit.

§. 6. Ad hæc, ut in posterum à Religionibus nullus legitimè professus ejici possit, nisi sit verè incorrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cujusque Religionis, & Ordinis etiam à Sede Apostolica approbatis, & confirmatis: verùm etiam unius anni spatio in jejunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet saltem Provincia. Elapso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua pertinacia perseveraverit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tamquam pecus morbida, ac membrum putre ejici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religiosis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonnisi instructo secundum eorum stylum, & constitutiones processu, & plenè probatis causis expulsionis ad Sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen usque ad primum generale Capitulum, seù Congregationem proximè celebrandam, si quempiam ex justis, & necessariis causis expellere oportebit, ejectio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra, quos idemmet Generalis eligere debeat infrà quatuor menses à præsentis Decreti publicatione; servata tamen in reliquis forma superius præscripta.

Ejecti ... Ordinariis, quorum jurisdictioni subsint, & in clericali habitu incedant donec non redeant ad Religionem Superioribus Religionum super omne studium adhibere, ut suorum Fratrum animas lucrentur.

§. 7. Sic verò ejecti, quamdiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant; atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiæ subsint; proindeque Generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur.

§. 8. Cæterum Sacra Congregatio Religionum Superiores seriò admonet, ac per JESU Christi viscera obtestatur, ut memores paternæ charitatis & mansuetudinis quam profitentur, nihil intentatum relinquant, ut lucrentur animas fratrum suorum ferè in profundum malorum delapsas antequam gravissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis, quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster JESUS Christus in Supremo DEI judicio de eo-

rumdem

rumdem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Expulsis testimoniales literæ non dentur. Electi ab Ordinum exercitio perpetuò sint suspensi.

§. 9. Præterea statuit, ut iidem Superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam rejicientes, vel jubentes aliam ingredi Religionem.

§. 10. Item, ut electi extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarii locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Innovat & declarat c. ultimum de Regularibus.

§. 11. Ac postremò censuit, esse innovandam, & Suæ Beatitudinis auctoritate innovat Constitutionem fel. rec. Gregorii Noni relatam in c. fin. extra de regul. ac præterea declarat eam Constitutionem in iis quoque vendicare sibi locum, servandamque esse; qui justè, definitivèque, ac juris ordine servato expulsi fuerint, dummodo tamen in expulsis hujusmodi subsit spes evidens emendationis ex literis saltem testimonialibus Ordinarii, cujus conscientiam in his literis concedendis Sacra Congregatio seriò oneravit.

Hæc Clem. 8. decreta observari mandat, & bis in anno perlegi in publica mensa cujuscumque domus.

§. 12. Ne qua verò difficultas in supra scriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriatur, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus quorumcumque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum regularium ubique locorum existentium injungit, serioque mandat, ut illa diligenter observent, atque observari procurent in omnibus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis, ac Domibus quorumcumque Monachorum, ac Regularium ubique locorum existentibus, efficiantque ut tam Decreta supra dicta fel. rec. Clem. VIII. quàm præsentes Ordinationes in singulis ejusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica mensa.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 13. Si quis verò ipsorum adversus ea, quæ superiùs præscripta sunt, vel eorum aliquid, quoquo modo facere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, pœnaque hujusmodi sit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reservata, iisdem Superioribus, etiam generalibus, & protectoribus illam moderandi, seù relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus à quoquam actum extiterit.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 14. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apost. in favorem quorumcumque personarum; atque Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, ac locorum regularium quorumcumque, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ supra dictis quomodolibet adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè Sanctitatis Suæ auctoritate, derogat, cœterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ die 21. Sept. 1624. *Dat. P. A. 2. die 21. Sept.*

C. Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.

Subsequuntur supra dicta Decreta generalia Clementis Papæ Octavi.

Primum de Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1596.

Est in Bull. t. 3. ubi sunt etiam in marg. apostill. quæ propterea hic omittuntur.

REgularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum juxta nostri muneris debitum, laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano usu compertum est, quòd in omnibus Conventibus iis præsertim, qui majori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Unde fit, quo magis Nos variis Constitutionibus male affectas radices amputare studemus: eo magis in dies depravata, infructuosaque ejusmodi noviter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, directèque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, cœterisque Superioribus Conventuum intra Italiæ, & Insularum adjacentium fines existentium quibuscumque, & quorumcumque Ordinum Mendicantium, ut de cetero neminem sub quovis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostra prope diem in unaquaque Provincia designandis. Insuper sancimus, ut quo ad ejusdem Conventus, ut præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcumque Novitiorum, sive ad habitum, sive ad professionem omninò abstineant. Superior, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam pœnis arbitrio nostro subjaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ex nunc decernimus, & declaramus, privilegiis, statutis, & consuetudinibus, quibuscumque in contrarium minimè obstantibus.

Dat. Romæ die 12. Martii 1596.

Edita A. D. 1599.

Secundum Revocationis, & ampliationis ejusdem Decreti.

De Novitiis ad habitum regularem non accipiendis nisi in Monasteriis, & locis designandis.

Et in Bull. sup. t. 3. p. 94. ubi sunt etiam in margine Apostill. quæ propterea hic omittuntur.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus noster Dominus Clemens divina providentia Papa VIII. cùm jam dudum animadverteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, juxta sui muneris debitum vigilare, ac laborare, non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in omnibus Monasteriis, & Conventibus, usque præsertim, qui majori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quo magis variis Constitutionibus male affectas radices evellere

studet, eò magis infructuosa noviter profitentium germina quotidiè succrescant; cùmque ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cujusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur ve, quousque Monasteria, & Conventus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius Regularis observantia, secundum reformationem à Sanctitate Sua institutam introduci. Quia tamen, non obstante tali prohibitione cognovit, nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum; Idcircò huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum hujusmodi subreptione, ac prætextu Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nunc denuò districtè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cœterisque Superioribus Conventuum, Monasteriorum, ac Domorum quocumque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adjacentium fines existentium, quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori Observantia, necnon Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum S. Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Jesu, S. Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum Infirmorum, respectivè Ordinibus, Societatibus, seu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi) ne sub cujusvis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per literas in forma Brevis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam Conversos nisi in Conventibus, Monasteriis, & Domibus, auctoritate ejusdem S. D. N. propè diem in unaquaque Provincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere ullo modo audeant. Quinimo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò efficere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decrevit, & aliis etiam pœnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subjacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcumque effectum ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehendere, qui Conventus, Domus, & Monasteria à se probata pro Novitiorum receptione & educatione, hactenus promissione sua consueverint.

Cæteras verò licentias, sive particulares, quæ ad hanc diem effectum non sunt sortitæ, revocat, & annullat.

Vult autem, Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum, ita prædictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, privilegiis, statutis, & constitutionibus quibuscumque in contrarium minimè obstantibus.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. mensis Junii 1599. Dat. P. A. 3. die 10. Junii.

Decreta alia pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quàm Mendicantium cujuscumque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

Edita An. D. 1599. & 1602.

§. 3. NUllus omninò prætextu cujuscumque privilegii, vel superioritatis, etiam Generalatus, à servitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprii officii munere actu fuerit occupatus. Cum lectoribus autem, & Prædicatoribus, Superiores istantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superioris animadvertant ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerit, subtractione.

Et sup. in Bullar. c. 3. pag. 20 ubi fuit etiam, in margine apostil. quæ propterea hic omittuntur.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasteriis, & Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant, eaque absoluta, mutua collatione circa explicitam doctrinam sese utiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilii Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius observentur, præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, proventus, census, eleemosynas, sive ex concionibus, sive ex lectionibus, aut promissis, tam in propria Ecclesia, quàm ubicumque celebrandis, aliove ipsorum justo labore, & causa, & quocumque nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tamquam propria, aut etiam nomine Conventus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum ceteris illius bonis, reditibus, pecuniis, ac proventibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit. Sess. 25. de reg.

§. 4. Neque Superioribus, quicumque illi sint, ullo pacto liceat eisdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad usumfructum, vel usum, administrationem, aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

§. 5. Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat ut proprium, neque ut proprio utatur.

§. 6. Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas nedum à Concilio Tridentino præscriptas, sed alias quoque multò graviores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

§. 7. Nulla quorumcumque Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excusare possit, quo culpæ, & pœnæ ab ejusdem Concilii Decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxii sint, etiamsi Superiores asseverent, hujusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse: quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

§. 8. Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omninò uniformis sit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conveniant: ità ut nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium alicui denegetur.

§. 9. Quæcumque Fratrum vestes, sive laneæ, sive lineæ, omnisque alia suppellex in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri

depu-

deputatis diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari opportunè possint.

§. 10. Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive eadem (ut ajunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secunda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo privatim quisque in cibum utatur, ullo modo afferri possit, si quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

§. 11. Superiores omnes, etiam Generalis, qui reditus, aut præstationes peculiares, ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quàm ratione officii sui necessarios, quicquam expendant. Cùm verò contigerit, ipsos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & iis, qui secum erunt, victus ad præscriptum regulæ & constitutionum suppeditaretur.

§. 12. Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & redituum sui Conventus, etiam nomine Conventus, per se ipsum habere, sive exercere possit, sed universum id tribus Fratribus ejusdem Conventus à Generali ita demandetur, ut unus rerum, & bonorum, redituumque colligendorum curam habeat, alter tamquam depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exactè fideliter asservet: alius de pecuniis, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conventus universo de necessariis, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed juxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator provideat, officiorum hujusmodi confusione penitus interdicta.

§. 13. Cæterum hi tres tam impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus vel tribus Fratribus ejusdem Conventus probatioribus, rerumque usu peritis rationem reddant: Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cùm advenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo generali, saltem coram tribus Judicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, universamque suæ administrationis tam publicæ, quàm privatæ rationem reddere teneatur, cujus etiam exemplum autenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

§. 14. In unoquoque Conventu, Fratrum is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex reditibus illius propriis, vel ex communibus, consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis aliisve quibuscumque obventionibus in commune (ut præfertur) conferendis, commodè possit sustentari; reditus verò, & supra dicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asserventur.

§. 15. Superioribus autem, ne Concilii Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullo modo possint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

§. 16. Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudeat.

§. 17. Si alicui ex necessaria causa, Generalis judicio probanda, socius ex eodem Ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimum-quintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, & si commode fieri potest, sit laicus conversus.

§. 18. Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conventus clausura perpetuò, ac diligenter servetur, propterea à Superiore Janitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

§. 19. Nullus à Conventu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaque singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumque exituro adjungat, non petentis rogatu; sed arbitrio suo, neque eumdem sæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omnino concedantur.

§. 20. Contravenientes autem pœna gravi etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur: eamdem etiam Janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

§. 21. Cùm autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

§. 22. Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetraverint.

§. 23. Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activa, & passiva, biennio privatus existat, subiturus extra, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia adversus eos, qui supra dictos admiserint, & receperint, sine ulla exceptione locum habeant.

§. 24. Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cùm sibi videbitur, cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

§. 25. In medio Dormitorii per totam noctem lampas colluceat.

§. 26. Nullus etiam Superior cellas sive in claustro, sive alibi separatas à communi Dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eadem cum cæteris aliorum Fratrum conjuncta, nudis omninò parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, uniformique suppellectili (ut præfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit, post tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, si eorum muneris, & Officii necessitatem id exigere cognoverit, alteram etiam cellam concedere.

§. 27. Cellæ sive ædiculæ, quæ extra Dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem usum, & commoditatem Conventus redigantur.

§. 28. Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

§. 29. In privatis cellis nulli camini permittantur, sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus convulsis, ut res illa non ad tempus facta, sed perpetuò duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

§. 30. Conventus fenestræ omnes: quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, ut omnino is prospectus impediatur.

§. 31. Valetudinarium in singulis Conventibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cùm ægrotabunt, curentur, nec inde nisi recuperata sanitate, abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabunt, ac curabunt, nè quid ægrotis omninò desit, quo ad sanitatem recuperandam pertineat.

§. 32. Incatur ratio, qua sublatis licentiis, ac facultatibus hactenus quibuscumque concessis, degentes extra Conventus claustra ad ea quàm primum revocentur, nec de cœtero, nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica probanda, hujusmodi facultates concedi possint.

§. 33. Nulli in posterum ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conventibus per Sedem Apostolicam in qualibet Provincia deputatis.

§. 34. Curent Superiores, ut constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter observetur.

§. 35. Ut omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caveant omnes à directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quàm pro aliis, tum in Capitulis locorum, tum in cœteris præsertim generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus in pœnam privationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcumque pariter, inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à Nobis, vel successoribus nostris & pro qualitate culparum gravius etiam plectantur. Porrò supra dictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.

§. 36. In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta à Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inviolabiliter serventur, jurentque Electores secundum veritatem cujusque conscientiæ probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deveniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, & gradus, & prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueverint regulas Ordinis, & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium chori, ac vestitum, & victum communem.

§. 37. Eligantur in Capitulo generali, vel provinciali aliquot graves, & periti ex Fratribus cujuslibet Provinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad hujusmodi ministeria admittantur. Horum etiam curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quàm quoad mores, promovendos ad quoscumque Ordines, in quo servetur decretum Congregationis Interpretum sacri Concilii Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

§. 38. Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores sint rationis, quam novissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio invigilent, ut quæ in eorumdem Ordinum regulis, & constitutionibus de oratione mentali, silentio, & jejuniis, capitulo culparum, aliisque spiritualibus exercitiis prudenter, ac piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad unguem observentur, intelligantque super his veluti fundamentis omnium religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ ut [illegible]iliorem exitum sortiantur, & fructus uberiores in animis Fratrum producant, valde opportunum erit si in quolibet Conventu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique observantia.

§. 39. Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo uniuscujusque Conventus, in qua distinctè adnotetur quid singulis horis cujusque diei quilibet Frater præstare debeat, ut certo quoque signo præmonitus, majore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones, his Decretis non adversantur, inviolatè custodiendæ erunt.

§. 40. Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus observari possit, districtè præcipimus Generalibus omnibus aliis quibuscumque Superioribus, ad quos hoc spectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Constitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorum singulis facultate illas declarandi, & adversus eas unquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine ulla exceptione respective incidisse.

§. 41. Ne verò prætextu dilatæ publicationis eorum observatio quoquo modo differri possit, aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in Conventu, vel Monasterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, cœterosque quoscumque fratres præsentes, statim reliquos verò absentes citra montes, unius mensis, ultra montes, trium mensium spatio ita arctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

§. 42. Insuper mandamus, quod Generales in Conventibus citra montes, unius mensis, ultra verò montes, trium mensium cursu Decreta supra dicta publicari faciant, sub pœna privationis Generalatus, aliisque arbitrio nostro imponendis.

Datum Romæ apud S. Petrum die 25. mensis Junii 1599. Dat. P. A 8. die 25. Junii.

Aliud Decretum de licentia obtinenda à Fratribus Romam venientibus.

DEcretum illud, quod Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Provincialem decrevit, ita ut Provincialis ipse ex causa communi totius Provinciæ dumtaxat facultatem hujusmodi facere valeat, declaravitque pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, contrafacientibus inflictam Sanctitati Suæ reservatam esse, inter dicta omninò eorum Superioribus, singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi.

Dat. Romæ die 20. Martii 1601. D. P. A 10. die 20. Mart.

Aliud Decretum, super casuum reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

SAnctissimus Dominus noster, qui jam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quod reservatio facultatis absolvendi Religiosos pœnitentes à peccatis quibusdam gravioribus, nisi Superioribus admodum prudenter, ac moderate illa utantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedii desperationem. 'Hoc decretum non est in B[illegible]ario impresso.

§. 1. Ideò, ut huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decrevit, ut nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reservet, exceptis iis, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum utilitati expedire prudenter in Domino judicaverint. Regularium Superiores non reservent sibi absolutiones peccatorum exceptis infra dicendis.

1. Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

2. Apostasia à Religione, sive habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit, ut extra septa Monasterii, seu Conventus fiat egressio. Nocturna, ac furtiva è Monasterio, seu Conventu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

3. Pro

3. Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. Juramentum falsum in judicio regulari, seu legitimo.

4. Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

5. Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterii, aut Conventus. Furtum de rebus Monasterii, seu Conventus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

6. Lapsus carnis voluntarius opere consummatus.

7. Occisio, aut vulneratio, seu gravis percussio cujusque personæ.

8. Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

9. Si quod aliud præterea peccatum grave pro Religionis conservatione, aut pro conscientiæ puritate reservandum videbitur, id non aliter fiat, quàm generalis Capituli in toto Ordine, aut Provincialis in Provincia, matura discussione, & consensu.

Neque confessiones audiant subditor. id proprio motu non petentium aut peccatorum non reservator.

§. 2. Non liceat Superioribus Regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reservatum admiserint, aut ipsimet subditi sponte, ac proprio motu id ab iis petierint.

Confessarii pro subdit. numer deputentur, idonei, quibus reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, & Confessarius judicaverit.

§. 3. Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero majori, vel minori, iique sint docti prudentes, ac charitate præditi, qui à non reservatis eos absolvant, & quibus etiam reservatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius judicaverit.

Superiores & Confessarii notitia dictorum peccator. ad exteriorem gubernat. non utantur.

§. 4. Tam Superiores pro tempore existentes, quàm Confessarii, qui ad superioritatis gradum fuerint promoti, caveant diligentissimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerunt ad exteriorem gubernationem utantur.

Superiores graves pœnitentias à Confessar. imponen. certis peccatis determinent.

§. 5. Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graves quibusdam peccatis, etiam non reservatis à Confessariis imponendas, quæ subditos ab hujusmodi perpetrandis colibere possint.

Hæc observent cœteris quibuscumque non obstan.

§. 6. Atque ita per quoscumque Regularium Superiores, quicumque illi sint, observari mandavit, Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cujusvis Concilii etiam generalis decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore observatis, aut regulis in generalibus, seù provincialibus capitibus editis, statutis, & constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, privilegiis, indultis, & concessionibus quorumcumque, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cœterisque in contrarium facientibus, quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 26. Maii.

Datum Romæ apud S. Petrum die 26. mensis Maii, Anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declaravit, & declarat, ut si hujusmodi Regularium Confessariis casûs alicujus reservati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarii illa vice Pœnitentes regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate absolvere.

Non est in bullario impressum.

Aliud de Formula concedendi facultatem pro Novitiis ad regularem habitum recipiendis in Monasteriis, & locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D.N.D. Clemens divina providentia Papa VIII. cùm regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum revocare maximè cuperet, regularesque omnes, vitam, moresque suos ad rationem ejus instituti, quod quisque professus esset, ita componere, ut quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissimè observarent, generali decreto, quod de mense Junii editum tertia Julii anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superiorinus (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad professionem ante admitterent quàm à Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus observantia regularis vigeret.

Et vide etiam in decreto subsequenti.

Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta infra scriptis Monasteriis, & Conventibus Ordinis N. præfinitum esse numerum, dumtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterii censibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commodè possunt; atque in iis omnia fideliter observari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione conjuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, unà cum cœteris decretis particularibus, vel Instituti ipsius vel Pontificis etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso decreto; ut supra edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori ejusdem Ordinis Novitiatus in infra scriptis Monasteriis, & Conventibus erigendi, & Novitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi, modo tamen id ad præscriptum instructionis, jussu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam verò ea est suæ Sanctitatis mens, & voluntas, ut in Monasteriis, & Conventibus ad alendos Novitios præfinitos, regularis observantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit, ut in ipsis præscriptus jam personarum numerus in posterum servetur, nullusque omninò Superior cujusvis conditionis, personarum, & Novitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, ut in omnibus privatus officiis, vocis activæ, & passivæ jus omne amittat. Vult denique Sanctitas Sua hujusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto Secretarii manu subscripto concedi, non obstante Decreto, ut supra promulgato.

Datum Romæ die, &c. Præscribitur verò numerus Sacerdotum ..., Clericorum .., Novitiorum ..., Conversorum autem...

Edita A. D. 1602. die 19. Martii.

N. Visitationis, & Reformationis Apost. Secr.

Aliud decretum super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & professionem.

Est suprà in Bullar. pag. 95. t. 3. ubi sunt etiam in marg. Apostillæ; quæ propterea omittuntur.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus Clemens divina providentia Papa Octavus, qui aliàs pro regularis disciplinæ restitutione, singulis regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad regularem habitum Novitios in posterum reciperent, receptosvè ad professionem admitterent, quousque in aliquibus cujusvis Ordinis Monasteriis, seu Conventibus, (in quibus Novitiatus pro recipiendis, & educandis Novitiis designarentur, & approbarentur) ad ejus, quam professi sunt, regulæ præscriptum, vitam, moresque restituerent, & componerent, certior deinde factus, quosdam omnium ferè Ordinum Conventus, seu Monasteria ad pristinam illam regularem vivendi formam, & disciplinam, quam diuturnus desideraverat, fuisse redacta, in eisdem Monasteriis, & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi possent, sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, ut licentia à Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset, concessit, & ad illa designavit, & approbavit. Nunc volens, ut ea, quæ pro Novitiorum receptione, de mandato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius observentur, ultra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ super receptione Novitiorum, decrevit, ac præsentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos de Sanctitatis Suæ, seù dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus designandis, & approbandis.

Anno 1630.

Novitii ad habitum recipi nullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel à propriis locorum Ordinariis, aut ab illis, in quorum Diœcesi Novitiatus existunt, in quibus Novitii ipsi recipiendi fuerint, expresse & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios, omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cœterasque qualitates in ipsis Novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant. Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbaverint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & juxta Constitutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem Novitiis, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non servaverint, aut Novitium aliquem quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu aliàs præmissis quovis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quidquid secus, vel aliàs, quavis auctoritate à quovis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque, &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, die 19. Maii 1630. Pont. ejusdem S.D.N. Anno 11.

Aliud de Institutionibus super receptione, & educatione Novitiorum Religiosorum in Monasteriis, & Conventibus designatis, vel designandis, Clementis ejusdem jussu editum.

CUm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam, Novitiorum institutio maximè utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuisse compertum sit, quam vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an verè esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque instituendis. Idcircò, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in Magistri, & aliorum Ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilii Tridentini, Pontificis, & cujuscumque Ordinis, aut instituti Constitutionibus continetur, tàm in aliàs designatis, quàm nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasteriis, & Conventibus, hæc quæ sequuntur, inviolatè observari, & exequi perpetuò curent.

Primum quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipuè eorum qui sextum-decimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno gravari, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint, juxta formam Constitutionis fel. rec. Sixti V. & Moderationum subsecutarum, illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulò perquirant: ut quibus in Monasteriis, & Conventibus ex Apostolica facultate Novitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem nullus in posterum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat juxta Decretum super norma recipiendi Novitios die 19. Maii 1630. editum.

Quique recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur regularia instituta, & ordinationes requirunt: eam verò literarum scientiam calleat, ut illius addiscendæ spem indubiam præ se ferat, ut minores, & suis temporibus, majores Ordines, juxta decreta Sac. Concilii Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum-quintum excedens, ab habitum regularem admitti postulaverit, & talis eruditionis inexpers inventus fuerit, in Conversorum tantum, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur; ipsi autem Conversi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Demum Superiores diligenter exquirant quo spiritu, qua mente, & voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Provideant quoque, ut omnes etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur ab iis, quibus munus hoc incumbit de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarumdam Religionum moris est nedum Conversos ad professionem admittendos, verùm & oblatos, ut vocant recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem unaquæque Religio suas peculiares Constitutiones, specialiaque instituta observare teneatur.

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem uniuscujusque Novitiatus spectat, locus hujusmodi propria clausura ab ea parte, Conventus, & Monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro ejusque socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Capella, si commodè fieri poterit, ad Novitios in spiritualibus præsertim in cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem benè conclusus, atque munitus adsit, sin minus hortum cœteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis verò Novitiis ibi commorantibus curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit)

ne

ne in eumdem quisquam alius ingrediatur.

Ad hujusmodi locum Novitiatus nemini ejusdem, vel alterius Ordinis, Regulari etiam Conventus, & Monasterii Officiali, ullo unquam tempore sub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque socio, ac etiam Monasterii, aut Conventus Superiori, si quandocumque ingrediendum sibi necessariò existimaverit, quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conventus, & Monasterii Patribus socium assumat.

Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantùm causa ingressum illuc alicui permittere, si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Novitiorum Magistro socius, si per Novitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediatè subjectus existat, eligantur, tam Magister, quàm socius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare nova loca Novitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum, & socii hujusmodi in his novis locis per Generalem, vel Provincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seù Vicarios, de Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur, idemque servetur, si intra triennium alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cujus, vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Tàm Novitiorum Magister, quàm socius ab iis omnibus officiis oneribusque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister Sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in Religione præstiterit. Socius verò trigesimum annum excedat, sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præstantes, orationis prætera, & mortificationis operibus addicti, prudentia, chariitateque referti, non sine affabilitate graves, zelum Dei cum mansuetudine præ se ferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione, ab ira præsertim & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueverunt, quàm longissimè alieni, & tales, demum qui in omnibus se ipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tàm metuant, quàm revereantur, nec illis unquam detrahere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Novitiorum institutionem, ac Novitiatus regimen, ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in regulari disciplina sedulò exerceantur, agnoscantque præcipue divinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quàm necessaria cujusque Ordinis Constitutionum observantia, modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia, ad quæ natura peccatum labefactata, omni tempore prout est, atque proclivis, per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientiæ puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, confessionis, præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per apertionem quotidianam motuum internorum cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat unusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per se ipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorumdem Novitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisque divinis Officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Novitiatum semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadis longior statuatur, fiatque semper Magistro præsente, vel socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore cujusque in quam natura feratur propensionem, & scrutentur.

Non liceat eis, durante Novitiatus, & Probationis tempore unà cum Professis nisi in Choro, & in Ecclesia tempore Officiorum, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus, quæ accidere possunt, unus ex novitiis ipsis ætate, moribusque provectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ custodia, & rerum levioris momenti provisio intra Novitiatum committi poterit.

Cùm autem, licèt Clericorum benè instituendorum cura debeat esse præcipua, Conversorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam cùm regulam profiteantur eamdem, perfectam educationem tum Religioni decorem, & ornamentum, tum aliis Christi fidelibus ædificationem, exemplum, atque utilitatem afferre. Conversis ipsis à Clericorum Noviriatu separatus ad dormiendum locus (quantum commode fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen, hac separatione non obstante, Magistro Novitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conventuum juxta cujusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, à quo non tantùm circa corporalia, obsequia probandi, & exercendi, verùm etiam, pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod ut commodius fiat ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Novitiis fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis statutis horis conveniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapso, ii tantùm, qui non solum religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum, quoad Clericos decimum sextum, quo verò ad Conversos, vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum ha-

beat,

beat, in quo Novitii professio registretur, illamque novitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conversus verò literarum ignarus, professus in eorumdem testium, qui se subscripserint, præsentia, propria manu signum crucis apponat, asserveturque liber, & custodiatur in Archivio, ubi scripturæ ad Monasterium, seu Conventum pertinentes reponi consueverunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis usus est receptus, declaratur, quod licèt decretum sit, ut Novitiis educandis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios, juxta cujusque Ordinis constitutiones adscribere, sicque adscriptos, cùm juxta præsentes Institutiones, & aliàs servatis servandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Novitiatuum cum testimonialibus literis transmittere, ubi tamquam dictorum Conventuum, seu Monasteriorum filii, eorumdem nomine, & instantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem ut permissum est exerceri debebunt.

Porrò, ne loca unius Monasterii, seu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut Provincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conventibus, & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur; mandatur, ut statim post professionem emissam, si in Conventibus, aut Monasteriis pro Novitiatibus assignatis locus aderit secundi Novitiatus, sive Professori, ab ea, quæ Novitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conventus eos alere queat, sin minus in alium commodiorem Conventum, aut Monasterium transferantur, in quo his locus cum requisitis ad Novitiatum supra narratis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarum Constitutionum, seu Institutorum vigore majoris temporis cursu novos professos intra Novitiatum detinere consuescunt, quibus, in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis earum Constitutionibus non obstantibus, idipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant sub regulis, & modo vivendi adhùc arctiori, quam servent antiquiores professi, ita quod in negotiis Monasteriorum, aut Conventuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem Sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem devenerint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimò, & debebunt literarum studiis operam navare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum prædictum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Novitios, in locis pro nisi Novitiatus designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alii, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, privationem, gravioresque pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certo sciant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die 19. Martii 1624.

Dat. P. A. 1. die 19. Mart.

Antonius Seneca Reformationis Apost. Sec.

Anno 1624. Indictione septima Pontificatus autem Sanctiss. D. N. D. Urbani divina providentia Papa VIII. Anno ejus Secundo, die verò 26. mensis Octobris, supra dicta Decreta tam Sacræ Congregationis Concilii, quàm san. mem. Clem. VIII. affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateran. & Principis Apostolorum necnon in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Julium Marzitellium Cursores Sanctissimi.

Publicatio

Brandemarius Latinus pro Magistro DD. Cursorum.

XXIX.

Deputatio Francisci Ubaldi Sac. Rotæ Auditoris in Præsidentem, & Judicem probationum Equitum Religionis Militiæ Christianæ,

Erexit Pont. Militiam istam in sua Const. 9. Imperscrutabilis *hic sup. ubi notavi. Hanc autem deputationem posui ad cognoscendum de facultate Judicis hujus Militiæ.*

URBANUS PAPA VIII.

Editu An. D. 1624.

Dilecte fili, salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. CUm Nos nuper supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, ac Caroli Nivernien. Ducum, necnon Adolphi Comitis de Althan Nobis humiliter porrectis inclinati, unam militiam Christianam nuncupandam sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ sub certis modo, & forma, tunc expressis Apostolica Auctoritate erexerimus, & instituerimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

Erectionis hujus Militiæ relatio.

§. 2. Idcircò, ut eorum, qui habitum per dictæ Militiæ Fratres Milites gestari solitum susceperunt, professionem per eosdem emitti consuetam expressè emittere voluerint, regulares nobilitatis, & aliorum requisitorum probationes rectè, & juxta ejusdem Militiæ Statuta, Apostolica auctoritate confirmata fiant, quantum cum Domino possumus providere volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, doctrina, rerumque experientia plurimum in Domino confisi, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Te in præsidentem, seu Judicem probationum prædictarum cum omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, gratiis, & indultis solitis, & consuetis ad nostrum beneplacitum tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus, tibique, ut probationes prædictas sufficientes, vel non sufficientes juxta ejusdem Militiæ Statuta seu stabilimenta eadem auctoritate confirmata decernere, & declarare in actis Notarii, per te eligendi, & nominandi, aliaque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & opportuna facere, dicere, gerere, & exequi libere, & licitè possis, & valeas, auctoritate, & tenore præsentis plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Judicis deputatio de qua in rubrica.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1624. Pontificatus Nostri anno secundo.

D. P. An. 1. die 26. Sept.

XXX.

Revocatio concessionum diversorum Officiorum, ac Privilegiorum, exemptionum, gratiarum, & indultorum, in præjudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ emanatarum.

Ad hujusmodi materiam plures extant Pontificiæ Constitutiones.

Edita A. D. 1624.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus revocationis.

SUperni benignitas Conditoris, cujus admirabili providentia cuncta reguntur, cùm nullis nostris suffragantibus meritis, Nos ad sublime evexerit Apostolicæ dignitatis fastigium, universam Reipublicæ curam, ad ipsius Dei laudem amplectentes, ad hoc inter alia nostræ Pastoralis vigilantiæ studium duximus adhibendum ut officia tàm Romanæ Curiæ, quàm alia ad Sedem Apostolicam pertinentia, à probatis viris exerceantur, ac illa personis idoneis, modoque debito conferantur; Camera nostra Apostolica, quam ob varias superiorum temporum causas, magno ære alieno conflato, & ejus ærario exhausto, in maximas redituum, & pecuniarum angustias incidisse comperimus, ab ære alieno, ac angustiis hujusmodi, quantum in Nobis est sublevetur: frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ usum pertinentium copia in hac Urbe nostra, & reliquo Statu Ecclesiastico conservetur, & vigeat; ejusdem Sedis auctoritas, & Romanæ Curiæ dignitas eluceat, ac per debitæ reformationis, & provisionis occursum impedimentis quibuscumque sublatis, omnia prospere dirigantur, ac justitia duce, quod suum est unicuique tribuatur, feliciquc profectu virtus undique suscipiat incrementum.

Narrat hic Pont. inconvenientia, quæ proveniunt ex hujusmodi concessione officiorum.

§. 1. Cùm itaque inter cœtera, quæ mentem nostram non modicè perturbarunt, atque perturbant, invenerimus pleraque sedis, & Cameræ prædictarum officia, seu munera, præsertim administrationem habentia & quæ amovibilia sunt, & esse debent tàm in Urbe, quàm extra eam, contra eorum naturam, consuetudinem, per ambitionem, & importunitatem (ut credimus) impetrantium, ad vitam, & non solum unius, verùm plurium etiam personarum, concessa fuisse, necnon super illis, & aliis etiam Romanæ Curiæ prædictæ officiis, etiam perpetuis coadjutorias cum futura coadjutorum successione, factas, & constitutas esse: quo fit, ut eadem officia, quæ antea personis benemeritis, & idoneis, ac doctrina, prudentia, & consilio præditis, experientiaque, & ætate maturis concessa sunt, interdum ad personas minus idoneas, coadjutoriarum nomine, deveniant, in Sedis, & Curiæ hujusmodi dignitatis diminutionem, & ipsorum officiorum detrimentum.

Enumerat Const. editas pro conservatione abundantiæ Annonæ.

§. 2. Et licèt plerique Romani Pontifices Prædecessores nostri, & novissimè fel. record. Paulus Papa Quintus ad indemnitatem Cameræ prædictæ, necnon Communitatum, & Universitatum Status Ecclesiastici opportunè consulendum, ac etiam ad ubertatem Annonæ & Grasciæ in Urbe, Statuque prædictis conservandum, & augendum, plures Constitutiones ediderint.

§. 3. Et inter alia idem Paulus Prædecessor per binas suas in forma Brevis editas Constitutiones, in una videlicet omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione Gabellarum, datiorum, Impositionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque & quæ etiam per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione indicta, & imposita, ac exigi solita erant.

§. 4. Necnon assignationes, & provisiones super Cameræ prædictæ reditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum applicationes, approbationes, cæterasque tàm illarum, & Cancellariarũ, sive bancharum, civilium, & criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, quàm bonorum, jurium ejusdem Cameræ cujusvis qualitatis, & quantitatis gratias, & concessiones, in præjudicium ipsius Cameræ eatenus concessas, & factas.

§. 5. Et in altera omnia, & singula, ac quæcumque privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum & alia, tàm Annonam, quàm Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta ex quibuscunque status nostri Ecclesiastici temporalis, Provinciis, ac Civitatibus, Terris, Castris, & Locis, eorumque Territoriis, & districtibus Nobis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè quomodolibet subjectis extrahendi, similiter eatenus concessa, præterquam quoad aliqua tunc expressa, ac aliàs modo, & forma in eisdem Constitutionibus, & literis desuper expeditis, contentis, revocaverit, & prædecessorum suorum prædictorum Constitutiones, ordinationes, & literas desuper expeditas, & omnia in eis contenta perpetuò approbando, confirmando, & innovando, illis, & illa, ex tunc de cætero observari mandaverit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia, & alia prædicta extra Statum Ecclesiasticum extrahi sub excommunicationis, & aliis gravissimis pœnis de novo expressè prohibuerit.

§. 6. Et postremò idem Paulus Prædecessor ad tollendam omnem dubitationem super ultimo dicta Constitutione excitatam per suam Motus proprii cedulam die vigesima sexta Augusti Anni Domini millesimi sexcentesimi sexti: publicatam sub ultimo dicta ejus Constitutione, quæcumque loca Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè subjecta comprehendi, & comprehensa fuisse, & esse declaraverit, & quatenus opus sit, illam cum omnibus in ea contentis ad loca prædicta extenderit, & ampliaverit, prout in eisdem constitutionibus, & cedula latius continetur.

§. 7. Nihilominus cùm acceperimus nonnullos contra dictas constitutiones, & literas easdem immunitates, exemptiones, privilegia, extrahendique facultates, & gratias, quæ antea eis concessa fuerant, confirmari, & innovari, ac in pristinum restitui, ac respectivè tam ipsos, quàm alios, etiam Communitates, Universitates, Collegia, & loca diversa, & forsan majora, & etiam quod in quibusdam Provinciis, Civitatibus, & locis, spolia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum fieri, & colligi non possint, ac alia privilegia Sedi, & Cameræ prædictis, Romanique Pontificis supremæ potestati, ac ejusdem, & Sedis, & Romanæ Curiæ dignitati, & auctoritati præjudicialia sibi dari, & concedi impetrasse, obtinuisse, seù potiùs extorsisse.

Revocat quascumque coadjutorias, & prorogationes officiorum.

§. 8. Nos pro debito Pastoralis officii hos, & alios abusus, & corruptelas, necnon damna, & præjudicia, quæ circa præmissa hactenus irrepserunt, & facta sunt, ac quotidie augentur, & fiunt, è medio tollere volentes, Motu proprio, non alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & deliberatione nostris ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuò valitura constitutione, in primis omnes, & quascumque ad quævis officia, & munera etiam collegiata, etiam militaria, ac etiam venalia tàm perpetua, quàm temporalia Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac Romanæ Curiæ, & tàm in Urbe, quàm extra eam, & in quibusvis etiam Avenionen. Bononien. Ferrarien. Beneventan. aliisque Civitatibus, Terris, Locis, Dominiis, & Regnis, ad Nos, Sedemque prædictam, nostramque, &

ejus-

ejusdem Sedis collationem, concessionem, & deputationem quomodolibet pertinentia coadjutorias & coadjutorum quorumcumque deputationes, constitutiones, necnon eorumdem officiorum, & munerum ad vitam cujusque illa obtinentium excedens, concessiones, confirmationes, & prorogationes, etiam in remunerationem laborum, meritorum, ac etiam prætextu expensarum factarum, damnorum passorum, seù illorum intuitu, aut ex quavis alia causa, per quosvis Prædecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque prædictam, & illius Officiales etiam Motu simili, & cum quibusvis decretis, & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliàs quomodolibet ad favorē quarumcumque personarum factas, & concessas; veluti quandam imaginem hæreditariæ successionis repræsentantes, ac dictæ Sedi, bonoque publico, ac ipsis officiis perniciosas, & quascumque literas etiam sub plumbo, & in alia quavis forma expeditas cum omnibus indè sequutis, quæ hactenus tamen per obitum illa obtinentium, aut aliam quamcumque vacationem effectum sortitæ non sunt, necnon quoad illarum perpetuitatem, & quascumque concessiones, confirmationes, extensiones, seù prorogationes ad vitam officiorum, & munerum quorumque, præsertim negotiorum & pecuniarum dictæ Cameræ administrationem, vel causarum civilium, seù criminalium cognitionem, advocationem, defensionem, seù etiam procurationem, & sollicitationem concernentium ad collationem, concessionem, & deputationem scilicet pro tempore Romani Pontificis Sedisque prædictæ spectantium, quæ à primæva eorum erectione, seù ex inveterata consuetudine perpetua, & ad vitam concedi solita, seù collegialia non sunt, ac etiam ea quæ extra Romanam Curiam exercentur per quoscumque Prædecessores nostros Romanos Pontifices, ac Nos Sedemque prædictam ex quavis causa, etiam Motu simili, & ex certa scientia, & de similis potestatis plenitudine in favorem quarumvis personarum, cum quibusvis decretis, & clausulis etiam insolitis, & derogatoriarum derogatoriis, & aliàs quomodolibet factas revocamus, ac irritas declaramus, ita ut in re, vel ad rem, sivè in possessorio, sive in petitorio, etiamsi ad plures actus positivos, & possessorios deventum fuerit, coadjutoribus, & deputatis acquisitum dici aut censeri non possint, sed officia, & munera prædicta libera sint, & remaneant, ac ut priùs libere conferri, & concedi possint, æquè ac si coadjutoriæ, & coadjutorum deputationes, & constitutiones, ac earumdem officiorum concessiones, extensiones, & prorogationes minimè factæ fuissent, ac in futurum coadjutorias, & coadjutorum deputationes, constitutiones, ac officiorum, munerum prædictorum ad plurium, vel unius vitam contra primævam eorum naturam, & antiquam consuetudinem, concessiones, extensiones & prorogationes quascumque hujusmodi tamquam apprimè præjudiciales, ac rei publicæ, bonoque gubernio damnosa reprobamus, ac in posterum fieri prohibemus.

§. 9. Quinimò omnia etiam, & singula Officia, seù munera tam in dicta Urbe, quàm extra eam, & etiam in quibusvis Regnis, & Dominiis consistentia, proquibus salaria de pecuniis Cameræ nostræ prædictæ persolvuntur, seù quæ negotiorum, vel pecuniarum Cameræ prædictæ administrationem, vel causarum tàm civilium, quàm criminalium cognitionem, advocationem, defensionem, procurationem, seù sollicitationem habent per quosvis etiam Sedis Apostolicæ, & Romanæ Ecclesiæ Officiales, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos conferri, seù concedi solita (non tamen ea, quæ ab initio, venalia, vacabilia, & perpetua legitimè erecta ratione officiorum majorum, quæ obtinent eis specialiter assignata, seu concessa sunt, in quibus aliquid innovare non intendimus) nostræ, Romanorumque Pontificum Successorum nostrorum dispositioni ita reservamus, ut ex nunc, in perpetuum, & quandocumque illa à Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus ad nutum quibus libuerit, quibuscumque deputationibus, & concessionibus, per Officiales etiam Cardinales, & Legatos prædictos quibusvis personis, quomodolibet hactenus factis, & in posterum forsan faciendis minimè obstan. dari, & concedi possint.

Coadjutorias & sup. dictas offic. concessiones, uti Rom. Pont. præjudiciales nullas declarat.

§. 10. Cùm Nos ab omnibus officiorum coadjutoriis, & coadjutorum deputationibus hujusmodi, necnon ab eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum, sive etiam unius contra eorum primævam institutionem, seu antiquam consuetudinem concessionibus, deputationibus, confirmationibus, & prorogationibus de cætero abstinere intendamus, & quæ Nobis licere non patimur, ac videntur incongrua, & præjudicialia successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam indicamus, & sic neque eosdem successores nostros Romanos Pontifices similia concessuros esse arbitremur; ob id omnes, & quascumque similes, vel dissimiles concessiones, deputationes, confirmationes, extensiones, & prorogationes, quæ contra præsentium formam, & tenorem à Nobis & successoribus nostris prædictis quandocumque (quod non credimus) emanarent, per subreptionem, obreptionem, ac præoccupationem potiùs, extortas, quàm obtentas, ac nullas, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, & censeri, neminique suffragari posse, vel debere, & æquè, ac si factæ, & concessæ non essent, decernimus, & declaramus.

Exemptiones à solutione onerum Cameralium abrogat.

§. 11. Præterea pro indemnitate Cameræ nostræ, ac ubertate Annonæ, & Grasciæ tàm in Urbe, quàm in toto Statu Ecclesiastico conservanda, prædictorum Pauli V. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, illorumque constitutiones etiam opportunè extendentes, Motu, scientia, & potestate similibus omnes & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione subsidii triennalis, quatreni carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, Archivii, foglicttæ, triremium, utensilium, nec non Dohanarum, Gabellarum, Datiorum, taxæ Portus Anconæ, quatrenorum, tractarum, & aliarum impositionum, & onerum Cameralium, & etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates pro eorumdum onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione, ac pro viis, & Pontibus construendis, & manutenendis, seù aliàs indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, ac etiam recipiendi, & hospitandi milites, & Sedis Apostolicæ Officiales, barigellos, executores, aliosque justitiæ ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, ac aliorum quorumcumque tàm realium, quàm personalium, seù mixtorum, ordinariorumque, & extraordinariorum quorumcumque.

Privilegia ne spolia fiant, irritat.

§. 12. Necnon omnia privilegia localia, ne scilicet in quibusdam Civitatibus, Locis, & Dominiis temporalibus, etiam Avenionen. Bononien. Ferrarien. Beneventan. seu aliis Provinciis, Civitatibus, & locis, etiam privilegiatis, & speciali nota dignis (non tamen in Urbe prædicta, & ejus districtu, præter, & contra formam Constitutionis ejusdem Pauli Prædecessoris in favorem Curialium, & Incolarum, dictæ Urbis editæ, quam in suo robore permanere, & omninò servari volumus) Archiepiscoporum, & Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum spolia fiant, & colligantur, & Commissarii, & Collectores spoliorum & jurium dictæ Cameræ debitorum in eis non remeantur, vel ad ea non transmittantur, seu

in

in illicitæ negociationis, dispositionum contra Constitutiones piæ mem. Pii Papæ V. etiam Prædecessoris nostri in illegitimos factarum, apostatarum, & Clericorum extra residentiam decedentium seù aliis causis non procedatur.

Assignationes in præjudicium Cam. annul.

§. 13. Ac omnes etiam, & singulas provisiones, assignationes super Cameræ prædictæ reditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum, & introituum applicationes, appropriationes, nec non Cancellariarum, Notariatuum, seù Bancharum, civilium, & criminalium, Secretariarum, & illarum emolumentorum, aliorumque jurium, & bonorum stabilium Cameræ, & Communitatum prædictarum cujusvis qualitatis, & quantitatis gratias, concessiones, & alienationes quascumque in præjudicium earumdem Cameræ, & Communitatum.

Indulta super bonis stabilibus Cameræ revocat.

§. 14. Necnon indulta de bonis stabilibus, & juribus ejusdem Cameræ in Civitate nostra, & districtu Ferrarien. seu alibi consistentibus, certis personis tantùm infeudandis, per piæ mem. Gregorium Papam XV. etiam prædecessorem nostrum concessa.

Privilegia quæcumque extrahendi frumenta abrogat.

§. 15. Ac omnia, & singula privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, olivas, & alia quæcumque tam Annonam, quàm Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terris pro tempore recollecta, tàm ad effectum extra Statum Ecclesiasticum, quàm etiam ad loca mediatè, vel immediate Sedi Apostolicæ subjecta; præterquam ad Urbem prædictam asportandi, etiam tempore Annonæ difficultatis, & pro usu proprio, vel ad effectum in eorum, vel alienis quibusvis Molendinis molendi, sive terra, sive mari, vel per aquam dulcem ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis Provinciis, & etiam à dicta Urbe, ac Civitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumque Territoriis, & districtibus, Nobis, & dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis extrahendi, aut illa ultra usum contra tamen formam constitutionum, & ordinationum Apostolicarum, & bannimentorum desuper editorum, & edendorum emendi, ac ut dicitur, etiam, incettandi, per quoscumque Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cameram prædictam, seu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros, quibusvis etiam Avenionen. Ferrarien. Beneventan. & aliis etiam speciali nota dignis Civitatibus, & illarum Regiminibus, Communitatibus, & Universitatibus, & necnon familiis, nobilibus, Principibus, Ducibus, & Marchionibus, Baronibus, Domicellis, & quibusvis aliis personis quacumque etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Cardinalatus, aliaque tam seculari, quàm Ecclesiastica dignitate fulgentibus, etiam ratione guberniorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum, etiam pro se, & filiis, eorumque hæredibus, & descendentibus, necnon familiaribus, & inservientibus, colonis etiam partiariis, laboratoribus, & affictuariis, ac pro eorum Civitatibus, Terris, Castris, Villis, Casalibus, Prædiis, Vineis, & aliis bonis stabilibus, fructibus, juribus, & actionibus perpetuò, vel ad tempus, ac in toto vel pro parte, & etiam causa emporiorum, seu nundinarum etiam publicarum, aut aliàs, & ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & alia quantumvis urgentissima, ac de necessitate exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in appaltuum, seu locationum instrumentis promissum, & cautum sit, illas observari debere, Appaltoresque, & Conductores ad illarum observationem teneri, ac illas quomodocumque & qualitercumque; hactenus, in genere, vel in specie tam ante, quàm post ejusdem Pauli V. & aliorum Prædecessorum, prædictorum, & quandocumque datas, factas, seu confirmatas, restitutas, reintegratas aut alias concessas, & inde, etiam auctoritate Judicis, secuta quæcumque etiam perpetuò, ac Motu, scientia, & potestate similibus revocamus, & abrogamus.

Constitutiones Pontificum contra extrahentes innovat.

§. 16. Necnon similis memoriæ Pauli III. & Julii etiam III. Pii V. Sixti V. prædictorum, ac Clementis VIII. similiter Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quæ incipit. In maximis rerum difficultatibus, per prædictum Paulum V. prædecessorem sub Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die vigesima tertia Decemb. 1605. Pontificatus sui Anno Primo editas constitutiones exemptionum immunitatum, concessionum, & gratiarum prædictarum, revocatorias, ac fel. mem. Pii IV. super revocatione similium licentiarum, & facultatum extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Provinciis, Terris, & locis, dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis, quibusvis concessarum, ac prohibitione ne à dictis Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis frumenta, blada, & legumina prædicta quicumque extraherent, ac dicti Pii V. per quam, revocationem, & prohibitionem ejusdem Pii Papæ IV. ad licentias, & facultates quodcumque genus Grasciæ, etiam in carnibus, ovibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuscumque consistentes extendit, & ampliavit, & Gregorii XIII. pariter Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, per quam omnibus & singulis Communitatibus, Universitatibus, & quibuscumque personis inhibuit, ne quovis prætextu directè, vel indirectè cujusvis generis, frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extra Statum Ecclesiasticum extrahere, & asportare auderent, seù præsumerent, & ejusdem Gregorii XIII. sub Dat. die prima Maii 1578. sui Pontificatus anno sexto, per quam quod nulli, sibi, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjecti cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, etiamsi Barones, Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces, & Domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis majoris, ac læsæ Majestatis criminis, dominiorum, & bonorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, & quorumvis privilegiorum suspensionis, ac aliis etiam Pecuniariis arbitrio suo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, & proclamantibus per Annonæ Præfectos pro tempore tàm eatenus editis, & emissis, quàm in futurum edendis, & emittendis, contentis censuris, & pœnis triticum, hordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges, à terris, & locis dicti Status Ecclesiastici absque expressa ipsius Gregorii Prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & ejus manu signata licentia, extrahere, vel extrahi facere nullique ex prædictis, eorum Subditos, & Vassallos aut alias quascumque personas, quominus triticum, hordeum, legumina, frumenta, & fruges prædicta in quibusvis locis eis subjectis, quovis prætextu etiam moliturae, aut cujusvis alterius oneris solutionis ad Almam Urbem afferent prohibere, aut per se, vel alium seu alios directè, vel indirectè impedire auderent, quin potius illis sic

assercntibus omnem opem, & favorem præstarent, ac insuper nulli, quamlibet tritici, hordei, & leguminum, omnisque generis frumentorum, & frugum quantitatem, nisi pro suo, suarumque familiarum unius anni dumtaxar usu emere valerent, & contrafacientes pœnas prædictas incurrisse declararentur, & aggravarentur ipso facto, non obstantibus etiam privilegiis, indultis, literis, & gratiis Apostolicis quibusvis personis, Civitatibus, Terris, & locis in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis, statuit, atque decrevit, ac dicti Clementis per quam prædicta omnia, dempta ex illis excommunicationis pœna, approbavit, & confirmavit, necnon ejusdem Pauli V. per quam omnes, & singulas Pii IV. Pii V. Gregorii XIII. & Clementis VIII. Prædecessorum suorum constitutiones, & literas in quibuslibet earum partibus, quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem innovavit, ac privilegia, licentias, & facultates extrahendi prædicta revocavit, ac frumenta, hordea, legumina, & alia Annonam, & Grasciam concernentia, sub excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis, & pœnis temporalibus supra dictis extra Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuit, ac aliam per quam ultimodictam ipsius constitutionem, innovationem, prohibitionem, & revocationem ad loca immediatè Sedi Apostolicæ subjecta extendit, & ampliavit, in quibuslibet earum partibus, demptis tamen ex illis pœna excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis, præterquam in casibus, in quibus extra Statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & aliorum quorum dominia in confinibus dicti Status nostri Ecclesiastici existunt extractio mercimonii causa fiet, Motu, scientia, & potestate paribus similiter perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, illasque adversus quascumque revocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum in quo antequam illa emanarent erant statum, restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, illasque & earum singulas, ab omnibus, & singulis ad quos spectat, sub temporalibus pœnis prædictis in illis contentis inviolabiliter de cætero observari debere.

§. 17. Ac provisiones, assignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, impositiones, gabellas, vectigalia, & alias res, bona, & jura prædicta ex hujusmodi revocatione, prohibitione, & constitutione, restituta eidem Cameræ, & respectivè Communitatibus prædictis, & non aliis, quibus forsan illarum reditus, & proventus locati, & appeltati reperiuntur, licèt antequam exemptiones, concessiones, assignationes, & alia prædicta emanassent, aliter dispositum fuerit, omninò deberi, ac ad illa omnia, & singula Cameram ipsam, necnon Communitates, & Universitates eo ipso, absque alia adepta, seu recuperata possessione restitutas, & reintegratas fore & esse præcipimus, statuimus, & ordinamus.

§. 18. Per prædicta autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis tàm sæcularibus, quàm regularibus de jure competentes, minusque immunitates, & exemptiones, ac extrahendi, & alias facultates, applicationes, & alia Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium Cameræ nostræ ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in apaltuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione concessa.

§. 19. Et insuper à revocationibus omnibus, & singulis supra dictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus, immunitates, exemptiones, confirmationes, extensiones, prorogationes, facultates, privilegia, concessiones, & alienationes quibusvis Communitatibus, Universitatibus, & aliis quibuscumque data, facta, & respectivè concessa in vim contractus ex causa verè onerosa; videlicet congruæ, & effectualis Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimè factæ pecuniarum solutionis, vel ex aliis causis rationalibus per Nos cognoscendis, & approbandis, & etiam declarandis, quas causas omnes onerosas, nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de jure approbare intendimus, & propterea illa obtinentes quicumque in eadem Camera, citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali illas verificari, in ipsaque Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi gratiæ, concessiones, privilegia, literæ instrumenta, cæteraque prædicta aliàs in eadem Camera admissa, & in ea, suisque libris fuerint, & sint registrata, quatenus tamen causæ onerosæ prædicta pro verè onerosis, & legitimis, ut supra aliàs in eadem Camera verificatæ ac approbatæ, & judicatæ non sint, quo casu ad indicationem tantum non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus.

§. 20. Excipimus etiam immunitates, & exemptiones dictæ S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi solitas, ac etiam exemptiones, quibus ad præsens Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, & Secretarii, ac alii Familiares & continui Commensales nostri, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum in rotulo descripti.

Excepit immunitates Cardinalium & Cameralium.

§. 21. Necnon facultates testandi de quibusvis bonis etiam ubicumque sitis, & in illis, eis ab intestato succedendi dictis Cardinalibus, ac nostris, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum familiaribus, & continuis Commensalibus, etiamsi illi familiares postmodum esse desierint, vel desinant, & aliis quibusvis etiam gratuito, & quomodolibet tàm per eosdem Prædecessores, quàm etiam per Nos concessas, & aliàs in omnibus, & per omnia juxtà earumdem facultatum, & literarum desuper expeditarum formam, ac tenorem, quem pro latissimè expresso haberi volumus.

Excepit facultates testandi eorumdem.

§. 22. Necnon exemptiones, immunitates, & privilegia quæcumque quibus Fratres, Nepotes, & Consanguinei nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis viventis, fruuntur, potiuntur, & gaudent.

§. 23. Ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos ejusdem Pii Papæ IV. & aliarum Apostolicarum constitutionum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illi competunt ac aliàs juxtà ipsius juris communis, & supra dictarum, & aliarum Apostolicarum constitutionum dispositionem reducimus, neque aliter, quàm ut præfertur, illis sive in petitorio, sive in possessorio suffragari volumus & decernimus.

Excepit immunitates ob nu. 12. filiorum.

§. 24. Nostræ autem mentis fuisse, & esse declaramus Regulæ Cancellariæ super revocatione Indultorum supervenientiæ per Nos editæ nullatenus præjudicare, quinimò eam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascumque personas quavis dignitate etiam Cardinalitia fulgentes confirmans, & quatenus opus sit innovamus & extendimus.

Regulam Cancellariæ præservat.

§. 25. Cœterum Legatis, & aliis omnibus Officialibus prædictis ad quos spectat, seù in futurum quomodolibet spectabit, quatenus Constitutionem Sixti V. Prædecessoris prædicti circa pœnas maleficiorum editam, quam in omnibus, & quoad omnia, cum suis declarationibus postea factis innovamus, omninò observent.

§. 26. Omnibusque, & singulis Sedis prædictæ feudatariis, sive Baronibus ei mediatè, vel imme-

diatè

. iat: subjectis ne reos, ad alias quàm ad triremes edis Apost. transmittere audeant, seù præsumant, præcipimus, & inhibemus.

Præcipit Ministris Cam. ne provisiones solvant contra formam hujus Const.

§. 27. Appaltatoribus, verò Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Exactoribus, & cœteris Agentibus, & Ministris Cameræ, & Communitatum prædictarum, ne contra præsentium formam, provisiones, concessionea, assignationesque prædictas de cœtero solvant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, nisi ut præfertur exceptas, & eas quæ in eadem Camera ex causa onerosa prædicta, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos, ut præfertur cognoscendis, & approbandis, & seu etiam declarandis, illas concessas fuisse, citato Commissario prædicto verificatæ, & pro talibus in eadem Camera admissæ fuerint, admittant, expresè prohibemus; etsi secus solverint, vel admiserint, solutiones hujusmodi, ac exemptiones illas nullatenus in eorum computis admitti volumus, sed eorum damno cessuras esse, quinimò eos ad refectionem damni teneri declaramua

Extraction & licentias solius, Papæ Chirographo dari jubet.

§. 28. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus, nullos licentiarum, facultatum, & privilegiorum quorumcumque, etiam ex causa onerosa, ut præfertur, concessorum, vel concedendorum vigore, etiamsi extractionem propria auctoritate fieri posse illis permissum sit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra Statum nostrum prædictum, vel etiam ad loca mediatè subjecta, & etiam à dictis locis mediatè subjectis extra dictum Statum aliquo pacto facere, nec etiam similes extrahendi licentias, & facultates in posterum concedi posse, aut debere, nisi chirographo manu nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato, præcedente, alioquin licentias, & facultates hujusmodi, aliàs quàm chirographo prædicto præcedente pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, ac ipsos extrahentes in pœnas supra dictas incidere, & ad illarum executionem contra illos irremissibiliter procedi posse, & debere, volumus pariter, & declaramus.

Privilegia & indulta omnia Ro. Pont. suorumque judicum, & Officialium (exceptis hic expressis) in statu temporali competentis ratione supremæ potestatis, & superioritatis revocat & abrogat.

§. 29. Postremò omnia, & quæcumque privilegia, facultates, & indulta Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti in Statu temporali, ratione supremæ potestatis à jure, vel per quasvis Apostolicas constitutiones competentia, seu reservata, exercendi, aut eidem supremæ potestati, ac superioritati nostræ, & nostrorum tribunalium, Officialium, & Judicum Romanæ Curiæ jurisdictioni, & auctoritati præjudicialia, omnibus; & singulis supra nominatis, etiam ut præfertur, qualificatis, ac etiam ut supra, & aliàs quomodolibet concessa quæcumque, exceptis tamen iis, quæ concessa sunt ex causa verè onerosa scilicet congruæ solutionis pecuniarum dictæ Cameræ factæ. aut ex investitura, vel immemorabili consuetudine inviolabiliter observata, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos, vel Successores nostros cognoscendis, approbandis, seu etiam declarandis competentibus, quæ etiam licèt tollere non intendamus, tamen nostram, & Romani Pontificis supremam potestatem, superioritatem, nostramque & ejusdem Romani Pontificis, nostrorumque Romanæ Curiæ Tribunalium, Officialium; & Judicum Jurisdictionem prædictam impedire, aut contra illam præterquam in casibus à jure permissis, suffragari posse, vel debere nolumus, nisi priùs causa onerosa, vel investitura; seù immemorabili prædicta in eadem Camera, citato Commissario prædicto, legitimè probatæ, verificata & justificata, aliæ verò causæ rationabiles prædictæ à Nobis, seù Successoribus prædictis pro talibus cognitæ, approbatæ, & seù declaratæ fuerint, revocamus pariter & abrogamus.

Irritum

§. 30. Irritum, & inane etiam decernentes quicquid secus super his à quoquam quovis prætextu, occasione, vel causa scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

quicquid in contrarium attentatur, decernit.

Contrariis omnibus latissimè derogat.

§. 31. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extentionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis, etiam ut præfertur, seù aliàs qualificatis, & speciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, scientia, & potestate paribus, & etiam Consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam in vim contractus jurati, Cameralique obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis, editis, & seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresè. quòd nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, concessionum, deputationum, confirmationum, extensionum, prorogationum, gratiarum, privilegiorum, & alienationum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis, comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, & sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, & de novo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expresè ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus. Cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Const. publicationem in Urbe personaliter omnibus pro intimatè haberi jubet.

§. 32. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, easdem præsentes, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos quos concernunt, perindè afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transumptis fidem dari mand. t.

§. 33. Quodque earumdem præsentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem adjicit.

§. 34. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ reprobationis, reservationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, præcepti, statuti, ordinationis, exceptionum, revocationum, prohibitionum, revocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innovationum, declarationum, derogationis, voluntatum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc

attentare præsumpserit, indignitatem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, duodecim Kalendas Novembris, Pontific. Nostri Anno Secundo.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima, die verò vigesima septima mensis Novembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Urbani divina Providentia Papa VIII. Pontificatus sui An. secundo, retroscripta litera Apostolica publicata; & affixa fuerunt ad valvas Basilica Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolica, & acie Campi Flora, dimissis ibidem earundem literarum originalibus appensis per aliquod temporis spatium, exinde amotis, deinde dimissis earundem literarum copiis affixis, ut moris est, per nos Andream Scalmanum, & Fabium Emilianum prælibati S.D.N. Papa Cursores.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Declaratio quòd consensus Monialium, sine quo mulieres sæculares licentiis Monasteria ingrediendi uti non possunt, expressè, capitulariter, & per secreta suffragia de cætero haberi debeat ut illis valeant uti.

Hujusmodi licentiarum revocationem habes sup. in Greg. XIII. constit. 28. Ubi gratiæ *tom. 2. Et postea contra abutentes hujusmodi licentiis, & circa illarum usum ordinavit nonnulla Paul. V. in constit.* 52. Facultatum *sup. tom. 3. Sed deinde idemmet Paul. ex causis ibi expressis revocavit omnes licentias mulieribus concessas ingrediendi Monasteria Monialium,* [illegible] *in ejusdem Const.* Monialium, *ubi sup.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium, quod ineffabilis divinæ sapientiæ providentia humilitati nostræ, nullo licèt meritorum suffragio, credidit, jugiter postulat, ut inter multiplices Pastoralis officii curas, illam sedulò amplectamur, qua sanctimonialium quieti opportunè consulitur.

§. 1. Cùm itaque plures licentiæ Monasteria Monialium ingrediendi diversis mulieribus sæcularibus, sub certis modo, & forma tunc expressis à Nobis & diversis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessæ fuerint, eædemque mulieres in vim licentiarum prædictarum Monasteria hujusmodi, nonnisi de expresso earumdem Monialium, & illorum Superiorum consensu, ingredi possint, seù debeant.

§. 2. Nos omnem dubitandi materiam, quæ super modo consensum hujusmodi præstandi, forsan oriri posset, è medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie decernimus, atque declaramus, consensum dictarum Monialium, de cœtero per easdem Moniales capitulariter, & per secreta suffragia præstandum esse, & præstari debere, aliàs licentiæ hujusmodi, mulieribus, quibus concessæ fuerunt, nullatenus suffragentur.

§. 3. Et quæ sanctimonialium Monasteria vigore licentiarum prædictarum, absque consensu capitulariter, ut præfertur, præstito, ingredi præsumpserint, sententias, censuras, & pœnas contra Monasteriorum Monialium violantes inflictas, se noverint incursuras.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

judicanti.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides transumptis detur.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 25. Octobris 1624. Pontificatus nostri Anno Secundo.

D. P. An. 2. die 25. Oct.

Institutio Confraternitatis Aulicorum Urbis in Ecclesia S. Nicolai ad Cæsarinos sub invocatione Confraternitatis Urbanæ, cum concessione Ecclesiæ Sancti Laurentii in fonte in Regione Montium Urbis sitæ, eidem Confraternitati, ad pia opera in ipsa exercenda. XXXII.

De forma aggregandi Confraternitates lege const. 115. *Clementis VIII.* Quæcumque, *supra tom.* 3.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1624.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoris æterni, qui pro gregis salute in Ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium vota, Divini cultus augmentum, & ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eosdemque fideles ad pia, & devota opera exercenda Indulgentiis, & peccatorum remissionibus incitamus, ut per operum hujusmodi exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

§. 1. Cùm itaque sicut dilecti filii Almæ Urbis nostræ Aulici Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi peculiari devotionis effectu ducti, & ut alios Christi fideles ad ejusdem devotionis studium accendant in Parochiali Ecclesia S. Nicolai ad Cæsarinos de Urbe, unam eorumdem Aulicorum Confraternitatem Urbanam nuncupandam ad Dei gloriam & honorem, ac animarum dictorum fidelium salutem per Nos erigi summoperè desiderent.

Aulici Urbis supplicant Papæ pro erectione Confraternitatis Urbanæ nuncupandæ in Ecclesia S. Nicolai ad Cæsarinos Urbis.

§. 2. Nos piis eorumdem Aulicorum desideriis hujusmodi benignè annuere, animarumque saluti paterna charitate prospicere, eosdemque Aulicos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, in prædicta Ecclesia unam Christi fidelium Aulicorum dictæ Urbis Confraternitatem Urbanam nuncupatam, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sine alicujus præjudicio Apostolica auctoritate perpetuò erigimus, & instituimus.

Quam Pontifex erigit.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis pro tempore existentibus, & processionaliter incedere, Divina Officia in suo Oratorio recitare, & pro ipsius Confraternitatis negotiis se congregare, ac quæcumque Statuta, Capitula,

Ejusque Confratrib. auctoritatem concedit processionaliter incedendi Divina Officia in suo Oratorio recitandi.

ac statuta pro Confratrum gubernio condendi.

Ordinationes, & Decreta pro salubri eorum, & dictæ Confraternitatis regimine, & administratione necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Conc. Trident. Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria, per dilectum filium nostrum in dicta Urbe Vicarium in spiritualibus generalem examinanda, & approbanda facere, & edere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia simili examinatione, & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare.

Necnon bona quæcumque eidem legata relicta, & elargita recipiendi, & gubernandi.

§. 4. Ac insuper omnia, & singula legata, relicta, res, & bona quomodolibet qualificata mobilia, & immobilia, per quoscumque Christi fideles, dictæ Confraternitati per viam testamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore legitimè elargita, & relicta recipere, illaque per eorum Officiales, & Deputatos regere, gubernare, & administrare, ac in ipsius Confraternitatis, & ejus piorum operum usus convertere, liberè similiter, & licitè valeant, ità tamen, ut de receptis, & administratis per eosdem eidem Vicario juxta Decreta Conc. Trident. hujusmodi rationem reddere teneantur, auctoritate & tenore præsentis concedimus & indulgemus.

Postremo indulgentias elargitur.

§. 5. Postremò ut dicta Confraternitas majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Christi fidelibus, qui in dictam Confraternitatem in posterum ingredientur die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint plenariam.

In Articulo mortis existentibus, etiam plenariam.

§. 6. Necnon pro tempore describendi in dicta Confraternitate Confratribus, in cujuslibet eorum articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen JESU ore si potuerint, sin autem corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Visitantibus illius Ecclesiam vel Oratorium in die exaltationis S. Crucis itidem plenariam.

§. 7. Ac eisdem pro tempore existentibus Confratribus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Capellam, seù Oratorium die festo Exaltationis Sanctæ Crucis à primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus & elargimur.

Visitantibus in quibusdam aliis festis 7. annorum, & totidem quadragenarum Indulgentiam elargitur.

§. 8. Insuper dictis Confratribus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, Ecclesiam, vel Capellam, seù Oratorium hujusmodi in Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, ac Sancti Urbani Papæ, & Martyris, & Sanctorum Joannis, & Pauli, & Sancti Antonii festis diebus, ut præfertur, visitantibus & ibidem orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentiam 60. dierum alia pia quædam opera exercentibus impartitur.

§. 9. Quoties verò ipsi Missis, & aliis Divinis Officiis in dicta Ecclesia, vel Capella, seù Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, seù Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam qui Corpora defunctorum tàm Confratrum dictæ Confraternitatis, quàm aliorum ad sepulturam associaverint, aut quascumque Processiones de licentia Ordinarii faciendas, Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum, tàm in Processionibus, quàm cùm ad infirmos, aut aliàs ubicumque, & quomodocumque pro tempore desertur, comitati fuerint, aut si impediti campanæ ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem prædictas pro animabus defunctorum Confratrum dictæ Confraternitatis recitaverint, aut peccatorum aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes Dei præcepta, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint aut aliud quodcumque pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet præfatorum operum sexaginta dies de injunctis eis, seù aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentias prædictas revocatas esse, si hæc Confrat. alicui Archiconfr. aggregetur, vel uniatur declarat.

§. 10. Volumus autem, quod si dicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, seù etiam quomodolibet instituatur, præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ illis nullatenus quoad Indulgentias, & remissiones præfatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 30. Octobris 1624. Pontificatus nostri anno Secundo.

D. P. An. 1. die 30. Oct.

Sequitur concessio S. Laurentii in Fonte in Regione Montium Urbis sitæ dictæ Confraternitati, ad pia opera per ejus Confratres in ipsa exercenda.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1623.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet, Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Pastoris æterni, &c.

Omittitur residuum quia est quæ præcedit.

Alias iste Pont. edidit Const. antec. Subinde concessit Eccl. S. Lauren. in Fonte huic Confratern. certis sub conditionibus, ut hic:

Subindè verò postquam de Annò proximè præterito cupientes providere, ut Ecclesia S. Laurentii in Fonte nuncupata in Regione Montium de Urbe, antiquitate, aliisque pluribus nominibus venerabilis, debitis non careret obsequiis, prævia revocatione (quatenus opus esset) concessionis Ecclesiæ præfatæ aliàs de anno nunc præterito Fratribus Ruthenis per nos factæ, Ecclesiam præfatam S. Laurentii, simul cum omnibus suis juribus, bonis, redditibus, proventibus, & emolumentis supra dictæ Confraternitati ad utendum in perpetuum, prout de similibus Ecclesiis Laicorum Confraternitates, seù Congregationes ad sacros, & pietatis usus destinatæ uti consueverunt, ita tamen, & non aliàs, ut ipsa Confraternitas Ecclesiam S. Laurentii præfatam in necessariis reparare, & manutenere, sacraque, & sufficienti suppellectili providere, Missamque Dominicis, ac festis diebus saltem in ea celebrari facere teneretur, & quòd Ecclesiam præfatam S. Laurentii etiam ad pios usus alias concedere non valeret, & cum Decreto, quo si quandocumque contingeret Confraternitatem præfatam dissolvi, reparationes, & melioramenta facta, & ad quamcumque summam ascendentia eidem Ecclesiæ cessisse, & cedere sine aliqua refectione intelligerentur, concesseramus.

Super qua concessione inter Canonicos Monasterii S. Petri ad vincula, & d. Confrater. orta fuit controversia.

§. 2. Per Nos accepto, quòd occasione concessionis Ecclesiæ hujusmodi, inter dictam Confraternitatem ex una, & dilectos filios Priorem, & Canonicos Regulares Monasterii S. Petri ad Vincula de Urbe Congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini ex altera partibus, orta fuerit controversia; cùm nimirum Prior, & Canonici præfati prætenderent dictam Ecclesiam S. Laurentii à centum, & amplius annis Ecclesiæ Monasterii hujusmodi Apostolica auctoritate unitam fuisse, ob idque concessionem præfatam viribus non sustinere, & reditus, seù Canonem domus annexæ dictæ Ecclesiæ S. Laurentii singulis annis solvi

ſolvi ſolitum per quondam Prudentiam Agazinam, & hæredes quondam S. Mazzi, necnon dilectum in Chriſto filium Mitium de Gradibus Eccleſiæ d. Monaſterii debere.

§. 3. Nos conceſſionem Eccleſiæ S. Laurentii hujuſmodi per Nos ut ſupra factam, ſuum plenarium effectum ſortiri debere, canonem præfatum d. Eccleſiæ S. Laurentii fore, & eſſe ſolvendum decrevimus, appoſitis pro parte prioris, & Canonicorum præfatorum minimè obſtan.

§. 4. Volumus tamen quòd d. Confraternitas ſingulis annis à die conceſſionis in recognitionem directi juris ſolveret Eccleſiæ dicti Monaſterii libras quinque ceræ albæ die feſto ejuſdem Sancti Laurentii.

§. 5. Quòdque ſi contingeret prædictam Confraternitatem diſſolvi, ſeù à prædicta Eccleſia S. Laurentii, recedeſe, jura, Eccleſiæ d. Monaſterii & de ſuper Eccleſiæ S. Laurentii hujuſmodi illæſa, & illibata remanerent, perindè ac ſi conceſſio ejuſdem Eccleſiæ S. Laurentii per Nos, ut præfertur, facta non emanaſſet.

§. 6. Cùm autem, ſicut pro parte dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis prædictæ Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi plurimum cupiant conceſſionem dictæ Eccleſiæ, ac Decretum deſuper emanatum, aliaque præmiſſa Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri, ac aliàs ſibi per Nos infra, indulgeri.

§. 7. Nos Officiales, & Confratres præfatos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati Conceſſionem Eccleſiæ Sancti Laurentii hujuſmodi, nec non Decretum à Nobis deſuper emanatum prædictum, aliaque præmiſſa cum omnibus in eis contentis, & indè ſequutis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & ſingulos tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus.

§. 8. Præterea eamdem Confraternitatem cum omnibus, & ſingulis Indulgentiis, ac peccatorum remiſſionibus, & pœnitentiarum relaxationibus illi per Nos ut ſupra conceſſis à prædicta Eccleſia S. Nicolai ad Eccleſiam S. Laurentii hujuſmodi, necnon Indulgentiam ſeptem Annorum, & totidem quadragenarum in Conceptionis B. Mariæ Virginis, & S. Antonii feſtis diebus per Nos ſimiliter conceſſam, ad ejuſdem S. Laurentii, & S. Hippolyti feſtos dies, ita ut dictæ Confraternitatis Confratres, præmiſſa in ipſis feſtis diebus ad quos translatio, ut infra fiet, adimplentes, eamdem Indulgentiam prorſus conſequantur, auctoritate, & tenore præfatis transferimus.

§. 9. Decernentes præmiſſa omnia, & ſingula, necnon præſentes literas, & in eis contenta, quæcumque valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac eidem Confraternitati in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

§. 10. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Monaſterii, & Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris 14. Junii 1628. Pont. Noſtri Anno V. D. P. An. 5 die 14 Junii

---

XXXIII.

Indultum pro Fratribus Jeſuatis S. Hieronymi Ordinis S. Auguſtini, quod abjecto Caputio albi coloris, quod hactenus ſuper humeros geſtarunt, aliud coloris eorum habitus, eaque forma, qua cæteri Mendicantes utuntur, deinceps geſtare valeant.

Inſtitutum horum Fratrum habes ſup. in Martin. V. conſtit. 11. tom. 1. ubi vide quæ indicata ſunt & plenius in conſtit. 16. Paul. V. tom. 3. Et eiſdem Fratribus approbatis à locorum Ordinariis ad audiendas confeſſiones, in Eccleſiis Parochialibus dicti Ordinis ut Parochianorum confeſſiones audire valeant, conceſſit Greg. XV. in conſtit. 41. Ex injuncto, *qui etiam comprobavit Novitiatum in Urbe, ut in ejuſd. conſt.* 60. Inter multiplices.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1624.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ONeroſa Paſtoralis officii cura, Nobis licèt immeritis, ex alto commiſſa poſtulat, ut religioſos viros, qui ſpretis mundi vanitatibus, divini numinis obſequiis ſeſe manciparunt, propenſis ſtudiis complectamur, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Conceſſio Indulti de quo in rubr.

§. 1. Hinc eſt quod Nos dilectos filios Fratres Jeſuatos S. Hieronymi Ord. S. Auguſtini ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, eorumque ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis. à jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis; ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati. De venerabilium fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium ſacris ritibus præpoſitorum conſilio, eiſdem Fratribus, ut adjecto caputio albi coloris quod ſuper humeros hactenus geſſerunt, aliud in capite coloris eorumdem pallio ſimilis atque ea forma, qua ceteri Mendicantes utuntur geſtare liberè, & licitè valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ac licentiam & facultatem impartimur.

Clauſulæ d. Conceſſionis, & indulti præſervativæ.

§. 2. Decernentes, illos deſuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè moleſtari, inquietari, vel perturbari nullatenus poſſe, neque debere, præſentes verò literas validas, & efficaces eſſe, & fore. eiſdemque Fratribus in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari.

Decretum irritans.

§. 3. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcientes, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, et literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illi aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

P. An. 2. Nov.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 19. Novembris 1624. Pontificatus nostri anno secundo.

XXXIV.

Edita An. D. 1624. 1626.

Approbatio, & Confirmatio Confraternitatis Artis Musicæ sub Visitationis B. Mariæ S. Gregorii Papæ, ac S. Cæciliæ invocationibus, antea in Ecclesia Sancti Pauli Decollati de Urbe institutæ, cum Indultorum, ac Indulgentiarum concessione.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pietatis, & Christianæ charitatis opera ubique cum divini cultus incremento exerceri cupientes, his, quæ propterea piè, & provide facta fuisse dicuntur, libenter, cùm à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, Christique fideles, ut in eorumdem piorum operum exercitio magis confoveantur, favoribus, & gratiis prosequimur.

Præfata fuit ... Artis ... sub ... Mariæ S. Greg. ... S. Cæcil. invocatio. ... S. Pauli decollati de Urbe.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Confraternitatis Musicorum noviter sub Visitationis Beatæ Mariæ Virginis, ac S. Gregorii Papæ, & Sanctæ Cæciliæ invocationibus quod alias Confraternitas prædicta in Sancti Pauli Clericorum Regularium Congregationis ejusdem Sancti Pauli decollati, seu alia Almæ Urbis nostræ Ecclesia canonicè erecta, & instituta fuit.

Ac pro ipsius gubernio condita fuerunt statuta.

§. 2. Ac pro felici, prosperaque illius directione, & gubernio, nonnulla statuta condita fuerint, illaque à dilecto filio nostro in dicta Urbe Vicario in spiritualibus generali probata fuerunt, prout in publicis desuper confectis scripturis plenius dicitur contineri.

Pro quorum omnium confirmatione & approb. supplicant Pont.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint ea, quæ à Sede Apostolica approbantur, & confirmantur, cupiantque propterea Officiales, & Confratres prædicti, erectionem, & institutionem, statutaque prædicta Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, aliasque sibi per Nos indulgeri.

Qui modo ea confirmat & approbat supplendo omnes (si qui desuper intervenerint) defectus.

§. 4. Nos eorum votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationum, & suspensionum, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, erectionem, & institutionem prædictas, quatenus canonicè factæ fuerint, ut præfertur, necnon statuta prædicta dummodo tamen licita sint & honesta, sacrisque Canonibus, & Conc. Trid. decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Cum facultate statuta mutandi corrigendi ac etiam de novo condendi.

§. 5. Ejusdemque Officialibus, & Confratribus, ut statuta hujusmodi pro temporum varietate prout eis melius, & expediens videbitur, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, ac etiam de novo condere, prævia tamen ejusdem Vicarii examinatione, & probatione, liberè, & licite valeant, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Prohibet librorum impressoribus ac Bibliopolis, ne imprimant aut vend. quascumque musicales compositiones nisi de speciali Corrector. seu Reviso. à dicta Con. ad hoc specialiter deputandorum licentia. Revocavit postea hanc prohibitionem iste Pont. ut in const. seq. §. 1.

§. 6. Prætereaut Officiales, & Confratres prædicti in piorum operum exercitio magis accendantur, & confoveantur, nonnullorumque compescatur temeritas, qui nullis, vel saltem incompositis artis Musicæ hujusmodi studiis, aut legibus servatis, publicè typis mandare non verentur. Omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, & præsertim librorum Impressoribus, & Bibliopolis sub quingentorum ducatorum auri de Camera pro una Cameræ nostræ Apostolicæ, ac pro alia eidem Confraternitati, ac pro reliqua tertiis partibus accusatori, & Judici exequenti irremissibiliter applicandorum eo ipso absque ulla declaratione incurrenda pœna, ne de cœtero in Urbe quascumque tàm proprias, quàm alienas musicales compositiones & moctetta cujusvis generis & speciei, existentia, jam per quoslibet ejusdem Artis peritos composita, & de cœtero componenda, & imprimenda, sive ad ipsam Urbem ad effectum impressionis transmittent, absque speciali Correctorum, seu Revisorum ab ipsa Confraternitate deputatorum licentia in scriptis obtinenda quæ tamen gratis concedi debeat, imprimere, aut ab alio vel aliis impressa vendere, seu venalia habere, vel proponere quoquo modo audeat, seu præsumat, inhibemus, & prohibemus.

Neq; aperiant scholas d. artis vel eam publicè doceant nisi de licentia ut supra. Vide revocationem hujus indulti in §. 2. const. seq.

§. 7. Ad hæc, ut ad publicas Artis Musicæ hujusmodi scholas in dicta Urbe aperien. imperiti nullatenus admittantur, dictæ Confraternitati, quod de cœtero omnes, et singuli sive Clerici sive laici Artis Musicæ, hujusmodi scholas in dicta Urbe aperire, in eisque publicè Musicam docere volentes, licentiam ab ejusdem deputatis in scriptis, et sigillo ejusdem Confraternitatis munitam, quæ gratis concedantur, petere, & obtinere, auctoritate, et tenore præsentium concedimus, et indulgemus.

Indulgentias quoque elargitur infra scriptas videlicet Confraternitatem ingredientium die prima ingress. plenariam.

§. 8. Postremò, ut dicta Confraternitas majora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus, & singulis Christi fidelibus qui dictam Confraternitatem in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

Et in articulo mortis etiam plenariam.

§. 9. Necnon nunc, & pro tempore descriptis, & describendis in dicta Confraternitate Confratribus in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen Jesu ore si potuerint, sin autem corde devotè invocaverint, etiam plenariam.

Ac pariter visitantibus illius Eccl. seu Oratorium in festo S. Cæciliæ plenariam.

§. 10. Ac eisdem nunc, et pro tempore existentibus Confratribus etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium de festo Sanctæ Cæciliæ à primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæreticorum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, et elargimur.

Nec nõn in aliis die-

§. 11. Insuper dictis Confratribus etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communioni;

refectis Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium hujusmodi in Visitationis Beatae Mariae Virginis, ac Sanctorum Angelorum Custodum, & Sanctorum Gregorii, & Leonis Secundi Romanorum Pontificum festis diebus, ut praefertur, visitantibus & ibidem orantibus, quo die praedictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

§. 12. Quoties verò Missis, & aliis divinis Officiis in dicta Ecclesia, vel Capella, vel Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, seù Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubivis faciendi interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint, necnon etiam qui corpora defunctorum, tam Confratrum, & Consororum dictae Confraternitatis, quàm aliorum ad sepulturam associaverint, ac quascumque processiones de licentia Ordinarii facien. Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, tam in processionibus, quàm cùm ad infirmos, aut aliàs ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferetur comitati fuerint, aut si impediti campanae ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum, & Consororum dictae Confraternitatis recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes praecepta Dei, & quae ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet praedictorum operum sexaginta dies de injunctis, eis, seù aliàs quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiae consueta relaxamus, praesentibus, perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 13. Volumus autem, ut si dictis Confratribus praemissa peragentibus aliquam Indulgentiam perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum duraturam concessenmus, praesentes nullae sint.

Dat. Romae apud S. Mariam Majorem sub annullo Piscatoris, die 20. Novembris 1624. Pont. nostri anno secundo.

Sequitur Revocatio prohibitionis, de qua in §. 6. ac indulti, de quo in §. 7. Constitutionis praecedentis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

HUmanarum rerum ea est incerta conditio, ut nihil tam prudenter statui, & tam proinde concedi possit, quod interdum novis rationibus, & causis exigentibus, immutandum, atque in aliam formam omninò redigen. esse non appareat.

§. 1. Aliàs siquidem supplicationibus dilectorum filiorum Officialium, & Confratrum Confraternitatis Musicorum nuncupatorum de Urbe Nobis humiliter porrectis inclinati inter ceteras gratias eis à Nobis concessas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, & praesertim librorum Impressoribus, & Bibliopolis sub certis poenis ipso absque ulla declaratione incurrendis, ne de coetero in Urbe quascumque tam proprias, quàm alienas musicas compositiones, & moctetta cujusvis generis, & speciei existentia catenus per quoslibet Artis Musicae peritos composita, & de coetero componenda, sive ad ipsam Urbem ad effectum impressionis transmitten. absque speciali Correctorum, seù Revisorum ab ipsa Confraternitate deputatorum licentia in scriptis obtinenda, quae tamen gratis concedi deberet, imprimere, aut ab alio, vel aliis impressa, vendere, seu venalia habere, vel proponere quoquo modo auderent, seù praesumerent interdiximus, & prohibuimus.

Neq; aperirent scholas d. Artis, vel eam docerent nisi de licentia eorumdem.

§. 2. Ad haec ut ad publicas Artis Musicae hujusmodi scholas in dicta Urbe aperiendas imperiti nullatenus admitterentur, & dictae Confraternitati, quod de coetero omnes, & singuli sive Clerici, sive Laici Artis Musicae hujusmodi scholas in dicta Urbe aperire, in eisque publicè musicam docere volentes licentiam ab eisdem deputatis in scriptis, & sigillo ejusdem Confraternitatis munitam, quae gratis concederetur, petere, & obtinere deberent, concessimus, indulsimus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die vigesima Novembris 1624. expeditis literis, quarum tenorem praesentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Modo ex causis hic expressis.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, per prohibitionem, & concessionem, & indultum supra expressa non solummodo Cantoribus, & Capellanis Capellae nostrae, verùm etiam aliis Christi fidelibus, et praesertim Musicis & Bibliopolis, & Impressoribus praejudicium inferri, & experientia compertum sit.

Revocat prohibitionem ac indultum praedictum.

§. 4. Nos illorum omnium indemnitati paterna charitate consulere volentes. Motu proprio, et ex certa scientia nostra, prohibitionem, et concessionem, ac indultum, quoad supra expressa tantùm, Apostolica auctoritate, tenore praesentium, revocamus, cassamus, & annullamus, viribusque & effectu evacuamus, ac revocata, cassa, viribusque & effectu vacua esse, & fore, nec Officialibus, & Confratribus praedictis de coetero suffragari posse aut debere.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore praedictis decernimus, & declaramus.

Obstantia removet.

§. 6. Non obstantibus literis nostris praedictis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, coeterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 4. 9. Decemb.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris die 9. Decembris 1624. Pontificatus nostri anno quarto.

XXXV.

Contrà male ad sacros, vel minores ordines, seu Clericalem characterem ordinantes, & male ordinatos,

Edita An. D. 1624.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SEcretis aeternae providentiae consiliis, nullo nostrorum suffragio meritorum, Speculatores Domus Israel, in sublimi Apostolatus culmine constituti, eo potissimum Pontificiae sedulitatis officia convertenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini vocantur, Christique Militiae dant nomen, spiritualem Ecclesiae tranquillitatem non perturbent, sed pacem confirment, vires augeant, ac tam strenue se gerant, ut ipsam terribilem, quasi castrorum aciem ordinatam, inferae potestates, ac Principes tenebrarum quotidiè magis perhorrescant.

Causa hujus Const.

§. 1. Haec autem quanto impensius fieri optamus, tanto majori indignatione irreligiosam quorumdam impudentiam detestamur, ac sacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, Summorumque Pontificum decreta non verentes, Clericales Ordines illegitimè suscipiunt, ac dum in Ecclesiasticorum ministrorum coetum per nefas irrepunt, Dei cultui, animarum saluti, omnibusque ad optimum Christianae Reipublicae regimen pertinentibus, plurimum obesse noscuntur.

§. 2.

Clem. IV. prohibuit Episcopis Italiæ, ne aliq. Clericum ultramontan. ordinarent absque ipsius vel Episcopi loci originis ordinandi, vel beneficii in quo illud existebat licentia speciali.

§. 2. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa IV. Prædecessor noster volens periculis animarum eorum obviare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatæ, seu irregulares, vel aliàs Ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam: in qua de his haberetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciebant ad hujusmodi Ordines promoveri, statuit, ut nullus Episcoporum Italiæ de cœtero aliquem Ultramontanum Clericum ordinare præsumeret, nisi ab eodem Clemente Prædecessore, vel ab Episcopo, de cujus Diœc. traxerat originem, ordinandus, vel in cujus Diœc. beneficiatus existebat, per ejus patentes literas causam rationabilem continentes, quare ipsum nolebat, aut nequibat ordinare, specialem licentiam haberet, eos verò, quos contra præmissa contigisset ordinari, manere voluit absque spe dispensationis super hoc à Sede Apostolica obtinendæ suspensos, ac ordinantes condigna pœnitentia puniri.

Hic P. Clem. prohibitionem illam innovat & Episcopis in Italia existentibus vetat neque ultramont. extra Italiam oriundos ad sacros & neque etiam ad minores ordines, vel clericalem charácterem promoveant, absque dimissorialibus ordinarior. &c. sub pœnis tam ordinantibus quam ordinatis.

§. 3. Cùm autem non sine gravi animi nostri molestia, Nobis innotuerit, quamplures Ultramontanos suæ salutis immemores, Deique timore postposito, ad Ordines prædictos dimissorialibus literis, seu etiam cum titulo patrimonii ficto, vel fiduciario, seu etiam falso cum maximo bonorum omnium scandalo, se promoveri fecisse. Nos innumeris, quæ ex minus canonica Clericorum ordinatione hujusmodi proveniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur, providere volentes, prædictam Clementis Prædecessoris constitutionem, cum omnibus, & singulis in ea contentis approbantes, & innovantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Italia existentibus tenore præsentium prohibemus, ne quovis prætextu, & ex quacumque causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscumque Ultramontanos, & ex quibusvis locis extra Italiam oriundis, non solum ad sacros, sed neque etiam ad minores Ordines, vel Clericalem characterem promovere audeant, seu præsumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum literas à nostris, & hujus Sanctæ Sedis Nunciis, seu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, probatas, & subscriptas habeant eorumdemvè Nunciorum, seu Collectorum subscriptiones à dilecto filio nostro in Alma Urbe Vicario in spiritualibus generali similiter examinatæ, recognitæ, & approbatæ fuerint, aliàs promoventes, ad annum ab exercitio Pontificalium, promoti verò, perpetuæ suspensionis pœnam, absque spe dispensationis à Sede Apostolica obtinendæ, incurrant eo ipso. Insuper promotos hujusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciariis patrimonii titulis scienter se ad Ordines hujusmodi promoveri fecerint, non solum prædictis, verùm etiam majoribus arbitrio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis infligendis pœnis.

Italis quoque ab alieno Episc. ordinandis cum falsis dimissoriis privilegium fori aufert, & sæculari subjicit jurisdictioni.

§. 4. Italos verò, si quos in posterum Clericali charactere insigniri, vel ad minores Ordines promoveri ab alieno Episcopo, cum falsis dimissoriis contigerit, etiamsi qualitatibus per Conc. Trident. Decretum cap. 16. sess. 23. requisitis præditi sint, nihilominus sequuta tamen prius desuper Judicis, Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minimè gaudere, sed sæculari jurisdictioni, ut antea, plene in omnibus subjacere, & subjectos esse respectivè volumus.

Et ita, & non aliter judicari statuit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Sanctionemque pœnalem contra malè promotos editam a Pio II. confirmat

§. 6. Per præsentes autem constitutioni rec. mem. Pii II. Prædecessoris nostri contra male promotos editæ; nullatenus derogare intendimus, sed illam cum omnibus, & singulis in ea contentis, in suo robore, & efficacia permanere, perinde, ac si præsentes non emanassent, decernimus.

Hæc Bulla est sup. in t. 1. p. 293. Hujus Bullæ publicationem in Urbe omnibus pro personaliter intimatam decernit. Ejusque transumptis fidem dari præcipit.

§. 7. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius devenire possint, volumus quod illæ, sive earum exempla in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateran. ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 8. Quodque earumdem transumptis, etiam manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Decembris 1624. Pont. nostri anno secundo. Dat. P. A. 2. dis 11. Dec.

Anno 1624. Indictione septima Pontificatus Sanctiss. D.N.D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die verò decima sexta mensis Decembris retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateran. Principis Apostolorum, de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, aciei Campi Floræ, per nos Alexandrum de Rochis, & Fabium Emilianum Sanctiss. D. Papæ Cursor. Publicatio.

Brandimartes Latinus pro Magistro DD. Cursor.

Concedit quod Fratres Minimi se possint obligare ad suffragia perpetua. XXXVI.

Horum Fratrum Confirmationem Privilegiorum habes supra Const. 20. Injuncta Nobis, *ac approbationem quorumdam Statutorum, Const.* 17. Ut ea *&c.*

URBANUS PAPA VIII.

Edita Ao. D. 1625.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

APostolicam decet benignitatem ultimis piè testantium voluntatibus favere, & ut illæ suum sortiantur effectum etiam Strictiorum Ordinum Regularia instituta interdum relaxare, maximè cum relaxatio hujusmodi ad Divini cultus incrementum tendere dignoscitur, & vota personarum Regularium, præsertim Reformatorum, hoc à Nobis exposcunt.

Motiva & facti narratio.

§. 1. Sanè Nobis exponi nuper fecit Dilectus Filius Bartholomæus Levius Provincialis Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula in Provincia & Comitatu nostro Venaissino, quod de anno Domini 1609. tunc in humanis agens Magdalena de Lagnet, dum viveret, Domina in temporalibus Oppidi de Causans, devotionis zelo ducta, titulo donationis irrevocabilis, quæ dicitur inter vivos, donavit dicto Ordini septem millia scuta monetæ, duo millia videlicet ad effectum construendi Ecclesiam sub invocatione Assumptionis divæ Genitricis MARIÆ, & Conventum dicti Ordinis in Civitate Carpentoraten. in quinque millia scuta ad sustentationem 12. Religiosorum dicti Ordinis electa per ipsam sepultura in dicta Ecclesia, sub Sedis Apostolicæ beneplacito sic construenda, pro ejus corpore humando, oneratisque ejus hæredibus, quiqui fuerint, ut si ipsa non dedisset di-

cta,

cta, scuta 700. Ordini prædicto statim ea functa vita darent ipsi duo millia scuta ad effectum prædictum Provinciali dicti Ordinis pro tempore præsenti; reliqua verò 500. scuta darentur in pensionem annuam ad favorem dicti Conventus. Cùmque pro dicta Ecclesia, Conventû construen. locus commodus in dicta Civitate non reperiretur, bonæ mem. Horatius tunc Episcopus Carpentoraten. Oratorium propè, & extra mœnia Castri, seu Fortalitii loci de Venasco Carpentoraten. Diœcesis, ad mensam illius Episcopalem spectans, ac minimè collativum, eisdem Fratribus obtulit; ipsaque Magdalena donatrix requisita de ejus consensu dictis fundationi, & donationi ejusdem præstando anno Domini 1613. declaravit se gratum habere dictam Ecclesiam, & Conventum per eam fieri ordinatum in Civitate Carpentoraten. fieri; & eligi in dicto Oratorio, quatenus supra dictus Horatius Episcopus illud sub dictæ Sedis Apostolicæ beneplacito à Mensa Episcopali dismembrare, & sine aliquo onere pro constructione dictæ Ecclesiæ liberare, & concedere, & nihilominus idem Horatius Episcopus Oratorium prædictum non purè, & liberè dictis Fratribus concessit juxta mentem fundatricis, imò sub diversis oneribus & conditionibus, unde mortua dicta Magdalena de anno ejusdem Domini 1615. institutis hæredibus universalibus dilectis filiis Presbyteris Doctrinæ Christianæ Avenionen. introductoque Judicio in Rota pro consecutione dictorum septem millium scut. ad effectum prædictum fuit denegata prout tunc executio, quia assignatio dicti Oratorii non fuerat facta liberè: quod ut compoeret fel. rec. Greg. Papa XV. Prædecessor noster ad supplicationem Ven. Fratris Cotturi Moderni Episcopi Carpentoraten. & dilecti filii Joannis à Turre tunc Provincialis Ordinis Minimorum in dicta Provincia, & Conventu Venaisino, onera quæcumque in dicto Oratorio apposita Apostolica auctoritate in Conventum Avenionen. ejusdem Ordinis transtulit, Oratoriumque prædictum in omnibus, & per omnia exoneravit, iterumque petita executione in Rota, & ostensa liberatione Oratorii fuit relaxatum mandatum.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dicti Adversarii more Reorum solutionem dictorum scutorum 7000. effugere, aut saltem protrahere omni eorum conatu satagentes dederint ultimo loco de observantia regulæ dicti Ordinis Minimorum, qua expressè cavetur ne dicti Religiosi, qui sub perpetua quadragesimali vita, & ex mendicatis eleemosynis vivunt perpetuas Missas, seu aliqua suffragia perpetuò particulariter, & in specie, ac ultra quinquaginta annos suscipere valeant; cùmque donatio prædicta habeat hujusmodi onera, & conditiones requisitas licèt credatur eas omninò fore rejiciendas, ac favore piæ causæ Ecclesiæ scilicet construendæ, ac alimentorum dictorum duodecim Religiosis præstandorum, juris interpretatione haberi pronon appositis, concurrente præsertim indulto ex literis bo. me. Cardinalis Sanctorum quatuor Coronatorum, olim Summi Pœnitentiarii, quibus concedebatur Fratribus prædictis facultas acceptandi in posterum dicta onera, quamvis perpetua Missarum, absque conscientiæ scrupulo, regula prædicta non obstante, ac attenta etiam resolutione, aliàs capta in Generali Capitulo in Civitate Januen. celebrato, non esse essentiale in regula, quod fratres non possint se obligare ad onera perpetua; nihilominus quia postmodum in actis Capituli Generalis habiti Paulæ Regula prædicta confirmata fuit, & recessum à resolutionibus capitis in Capitulo Januæ, actaque & recessus prædicti fuerunt à fel. rec. Paulo Papa II. similiter prædecessore nostro in forma specifica confirmata.

§. 3. Idcirco ad tollenda omnia subterfugia artis penes quam effici non potest, ut pecuniæ, ut supra donatæ, remanere debeant, ac ut celerius pro Divini cultus incremento, & pro observatione voluntatis prædictæ donatricis Ecclesia, & Conventus præfati ædificari possint, neque diutius suum cadaver inhumatum deseratur, quæ ipso sepeliendo dictam Ecclesiam propriis impensis extrui mandavit Nos eumdem Bartholomæum Provincialem specialis gratiæ favore prosequi volentes, necnon à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes porrectis nobis pro parte sua super hoc supplicationibus inclinati acceptionem prædictæ donationis in Capitulo Generali dicti Ordinis jam factam cum onere celebrandi seu celebrare faciendi unam Missam submissa voce omnibus diebus Dominicis, & aliis de præcepto Ecclesiæ festivis in perpetuum in Capella loci de Causans, conditione item superaddita, quod preces, seu Horæ publicæ Canonicæ, quæ dictim in dicto Conventu, & Ecclesia sic construenda dicuntur, Matutinum scilicet, Laudes, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vesperæ, & Completorium, necnon etiam Missa, quæ Conventualis dicitur, & solet à dictis Fratribus celebrari in omnibus eorum Ecclesiis pro salute animarum earumdem Ecclesiarum fundatorum, ac aliæ omnes Missæ votivis exceptis dicantur, & applicentur ad intentionem ipsius fundatricis juxta formam Instrumentorum dictarum donationum dummodo tamen dicta donatio, ut præfertur in Capitulo generali præterito fuerit acceptata Apostolica auctoritate tenore præsentium in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, eidemque Religioni, & Fratribus sese ad onera in dicta donatione, ut præfertur injuncta, quamvis perpetua præmissis non obstantibus obligare possint, concedimus, & indulgemus, eosdemque ad præmissa dicta auctoritate ad effectum executionis donationis prædictæ efficaciter, & opportunè, habilitamus, ac omnes, & singulos tam juris quàm facti, & solemnitatum defectus, qui super quomodolibet intervenerint, supplemus, dictamque acceptationem cum oneribus, & conditionibus præfatis factam subsistere. (Acceptare legatum cum perpetuo onere Missarum.)

§. 4. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. (Decretum irritans cum derogatione contrariorum.)

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 14. Januarii 1625. Pontificatus nostri anno secundo. (Dat. P. A. 2. die 14. Jan.)

XXXVII.

Deputatio Ecclesiæ S. Mariæ Transtiberim in loco Ecclesiæ S. Pauli extra Urbem stante suspicione pestis, unà cum concessione, (cumulativè tamen) omnium Indulgentiarum, ac spiritualium gratiarum dictæ Ecclesiæ Sancti Pauli competentium.

Deputavit etiam alias tres Ecclesias in Urbe loco trium extra Urbem consistentium, ex istamet causa hic Pontifex ut in Const. seqq. Et de Anno Jubilei vide Constitut. 14. Omnes gentes.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1625.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Paterna Gregis cura, quam misericordiarum Pater, & consolationis Deus humilitati nostræ

ſtræ, nullo meritorum ſuffragio, commiſſi, à Nobis poſtulat, ut apertis abundantius præſenti Anno Jubilei Eccleſiæ theſauris, provideamus, quo Grex ipſe theſauros hujuſmodi per abundantiam divinæ gratiæ ſalubriter conſequatur, & ſi quæ pium ejuſdem Gregis in præmiſſis deſiderium impedire, ſeu retardare poſſe dignoſcuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari ſtudio removeamus.

Cauſa hujus Conſtit.

§. 1. Cùm itaque ſicut non ſine viſcerum noſtrorum commotione accepimus, nonnullæ Regni Siciliæ Civitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob ſævientis inibi peſtiferæ contagionis morbum miſerabiliter confligentur, & propterea pro avertendis, quantum divinæ bonitati placuerit, in hac Alma Urbe noſtra, totaque ditione Eccleſiaſtica, & reliquis Italiæ partibus hujus peſtilentiæ periculis evenire poſſit, ut Chriſti fidelibus ad percipiendos ſpirituales ejuſdem Jubilei fructus Eccleſiam Sancti Pauli extra muros Almæ Urbis noſtræ unam ex quatuor ad id deputatis viſitare volentibus, mora, atque impedimentum inferantur.

Conceſſio de qua in Rubr.

§. 2. Idcirco pro Paſtorali, quam procurandæ ejuſdem Gregis animarum ſaluti impendere tenemur ſollicitudine ſpirituali Chriſti fidelium prædictorum conſolationi benedicente Domino, conſulere volentes, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi. Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus, qui Eccleſiam Sanctæ Mariæ Transtiberim loco Eccleſiæ Sancti Pauli prædictæ viſitaverint, & præſcripta, atque injuncta pro conſequendis ſpiritualibus ejuſdem Jubilei fructibus adimpleverint, quod omnes, & ſingulas indulgentias etiam pleniſſimas, & peccatorum remiſſiones, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliaſque gratias ſpirituales eiſdem prorſus modo, & forma conſequantur cumulativè tamen, non autem privativè quoad Eccleſiam Sancti Pauli prædictam, quas conſequerentur, ſi ipſam Eccleſiam Sancti Pauli viſitarent, ibique præſcripta, & injuncta, ut præmittitur, adimplerent, quodque ad effectum hujuſmodi dicta Eccleſia S. Mariæ Transtiberim omnibus, & ſingulis Indulgentiis etiam plenariis, & pleniſſimis ſtationibus, peccatorum remiſſionibus, pœnitentiarum relaxationibus, aliiſque quibuſvis gratiis ſpiritualibus, tàm circa Altarium quorumcumque viſitationem, quàm in illis Miſſarum celebrationem, quibus Eccleſia Sancti Pauli extra muros hujuſmodi utitur, potitur, & gaudet, ac uti, potiri, & gaudere poſſit; & poterit quomodolibet in futurum, pari modo, & æquè principaliter ſine ulla prorſus differentia uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè poſſit, & valeat Apoſtolica Auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Contrariorum ablatio.

§. 3. Non obſtan. noſtra de non conceden. Indulgentiis ad Inſtar aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ſtatutiſque, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tempus durationis Conſt.

§. 4. Præſentibus ad noſtrum beneplacitum dumtaxat valituris.

Tranſumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 2. die 30. Janu.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 30. Januarii 1625. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

XXXVIII.

Deputatio Eccleſiarum S. Mariæ de Populo, Sanctæ Mariæ Transtiberim, ac S. Laurentii in Lucina in Urbe exiſtentium, loco Eccleſiarum S. Sebaſtiani, S. Pauli, & S. Laurentii extra muros poſitarum, ac declaratio, quod viſitantes ſeptem Urbis, & extra illius mœnia Eccleſias tres prædictas loco iſtarum viſitare poſſint cum conceſſione omnium Indulgentiarum, quæ in viſitatione prædictarum Eccleſiarum conſequi ſolent (cumulativè tamen) ob ſuſpicionem peſtis.

Conſimilem deputationem, & eadem cauſa factam ab iſtomet Pontifice pro Eccleſia Sancti Pauli una ex quatuor, quæ viſitari ſolent Anno Jubilei, habes in Conſtitutione præcedenti.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1625.

Ad futuram rei memoriam.

Prœmium.

PAterna Dominici Gregis cura, quam miſericordiarum pater, & totius conſolationis Deus humilitati noſtræ, nullo licèt meritorum ſuffragio commiſſi à Nobis poſtulat, ut apertis abundantius præſenti Anno Jubilei Eccleſiæ theſauris provideamus, quo Grex ipſe theſauros hujuſmodi per abundantiam divinæ gratiæ ſalubriter conſequatur et ſi quæ primum ejuſdem Gregis in præmiſſis deſiderium impedire poſſe dignoſcuntur, illa quantum Nobis ex alto conceditur, peculiari ſtudio removeamus.

Motiva hujus Conſt.

§. 1. Cùm itaque, ſicut non ſine viſcerum noſtrorum commotione accepimus, nonnulla Regni Siciliæ Civitates, Oppida, & Terræ innumeris malis, atque incommodis ob ſævientem inibi peſtiferæ contagionis morbum miſerabiliter confligentur, & propterea pro avertendis, quantum Divinæ bonitati placuerit, ab hac Alma Urbe noſtra, totaque ditione Eccleſiaſtica, & reliquis Italiæ partibus hujus peſtilentiæ periculis, evenire poſſit, ut Chriſti fidelibus ſeptem Eccleſias Almæ Urbis noſtræ, & extra illius muros devotionis cauſa viſitare volentibus circa eas, quæ extra muros hujuſmodi ſunt, mora atque impedimentum inferantur.

Deputat tres Eccleſias, ut in Rubrica.

§. 2. Idcirco pro Paſtorali, quam procurandæ ejuſdem Gregis animarum ſaluti impendere tenemur, ſollicitudine ſpirituali Chriſti fidelium prædictorum conſolationi benedicente Domino conſulere volentes, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi. Omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſti fidelibus, qui S. Mariæ de populo nuncupatæ, loco S. Sebaſtiani, ac etiam S. Mariæ Transtiberim loco S Pauli, necnon S. Laurentii in Lucina etiam nuncupati Eccleſias ejuſdem Almæ Urbis loco S. Laurentii Eccleſiarum extra muros hujuſmodi viſitaverint, & præſcripta, atque injuncta pro Indulgentiis, & aliis gratiis ſpiritualibus, quibus S. Sebaſtiani, ac S. Pauli necnon S. Laurentii Eccleſiæ extra muros hujuſmodi decoratæ ſunt conſequendis adimpleverint, quod omnes, & ſingulas Indulgentias plenarias, & peccatorum remiſſiones, necnon pœnitentiarum relaxationes, aliaſque gratias ſpirituales, etiam pro animabus defunctorum eiſdem prorſus modo, & forma conſequantur, cumulativè tamen, non autem privativè quoad S. Sebaſtiani, ac S. Pauli, necnon S. Laurentii Eccleſias extra muros hujuſmodi, quas conſequerentur, ſi ipſas S. Sebaſtiani, ac S. Pauli, necnon S. Laurentii Eccleſias extra muros viſitarent, ibique præſcripta, & injuncta, ut præfertur adimplerent, quodque ad effectum hujuſmodi S. Mariæ de Populo, ac Sanctæ Mariæ Transtiberim, necnon Sancti Laurentii in Lucina Eccleſiæ prædictæ omnibus, & ſingulis Indulgentiis

tiis etiam plenariis, & stationibus, peccatorum remissionibus, pœnitentiarum relaxationibus, aliis quibusvis gratiis spiritualibus, tàm circa Altarium quorumcumque visitationem, quàm in illis Missarum celebrationem, quibus S. Sebastiani, & S. Pauli, necnon S. Laurentii Ecclesiæ extra muros hujusmodi utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum pari modo, & æque principaliter, sine ulla prorsus differentia uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possiat, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Non obstan. nostra de non conceden. Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Præsentibus ad nostrum beneplacitum dumtaxat valituris.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Januarii 1625. Pontificatus nostri anno secundo.

Jubet sub pœna excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ, ne ex Bibliotheca Genuensi Ordinis Minimorum extrahantur quomodolibet libri.

Similem prohibitionem pro conservatione Bibliothecæ Collegii Sancti Francisci de Paula ad Montes Urbis habes infra Const. 112. Justis & honestis, *&c.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. CONservationi, & manutentioni Bibliothecæ domus regularis Jesu Mariæ nuncupatæ Januensis, Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, quantum cum Domino possumus, consulere, ac dilectum filium Laurentium de Pcirnis Provincialem Provinciæ Januensia ejusdem Ordinis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque, & dictæ domus singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quis quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; supplicationibus ejusdem Laurentii Provincialis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Ne de cœtero quisquam, quavis auctoritate fungens, quosvis libros, quinterna, folia, sive manuscripta, sive impressa, dictæ Bibliothecæ hactenus assignata, & in posterum assignanda, quovis quæsito colore, vel ingenio, causa, vel occasione è dicta Bibliotheca extrahere, sivè ut extrahantur, vel removeantur permittere quoquo modo audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incurrendis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, domus, ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, quod præsentis Prohibitionis copia in valvis dictæ Bibliothecæ, aut aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possit, continuè affixa remaneat.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 13. Februarii 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

D. P. An. 2. die 13. Feb.

XL.

Erectio Custodiæ Bavariæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum, in Provinciam Ordinis ejusdem S. Francisci Reformatorum Discalceatorum Bavariæ nuncupandam, conformis aliis Provinciis Regnorum Hispaniarum, cum communicatione omnium gratiarum spiritualium, & temporalium dd. Provinciis concessarum, ac nonnullis aliis ordinationibus pro bono hujus Provinciæ regimine.

De istis Fratribus vide quæ notavi ad hujus Sanctissimi Pontificis Const. 12. Romanus.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1625.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctum Apostolatus Ministerium humilitati nostræ, licèt nullo meritorum suffragio per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum postulat, ut inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suavi Religionis jugo Salvatoris nostri obsequiis famulantes, felicioribus in dies proficiant, incrementis.

§. 1. Dum itaque sicut accepimus dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Custodiæ Bavariæ, assiduis verbi Dei prædicationibus continuaque Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, necnon aliis spiritualibus exercitiis, uberes in vinea Domini fructus habere noscantur.

Pontifex nonnulla statuit circa Visitationem.

§. 2. Nos, ut Fratres præfati in piorum hujusmodi operum exercitio perseverare valeant, providere, ac felici illorum statui, quantum cum Domino possumus, per amplius consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, custodiant præfatam in Provinciam Ordinis ejusdem S. Francisci Reformatorum Discalceatorum Bavariæ nuncupandam, quæ reformata, & aliis eorumdem Fratrum Reformatorum discalceatorum nuncupatorum Provincis Regnorum Hispaniarum conformis, & ad illarum instar esse.

Submittit Jurisdict. Ministri Gen. Italicæ nationis.

§. 3. Necnon sub omnimoda Ministri Generalis dicti Ordinis, ac eo Italicæ Nationis, & extra Italiam existente, ejus Vicarii Generalis, necnon & Commissarii Generalis, juxta Bullam Unionis electi, non autem Commissariorum Generalium eorumdem Ordinis, & Regnorum, nec superioris, vel inferioria Germaniæ, ita quod Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generales præfati juxta Bullam hujusmodi electi, illam nonnisi per se ipsos, aut Commissarius Ordinis Reformatorum præfatorum visitare valeant, jurisdictione, auctoritate, & superioritate.

§. 4. Cujusque Fratres juxta declarationes felicis recordationis Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, vivere debeant.

Præscribit auctoritatem Ministri Provincialis.

§. 5. Et cùm hoc etiam, quod ex nunc Minister Provinciæ Bavariæ hujusmodi omnem jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis præfati sibi subditos, quàm circa novarum domorum ejusdem instituti in eadem Provincia fundationem, seu electionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Novitios, alia-

que

que in literis Apostolicis recolendæ mem. Greg. Papæ XIII. & prædecessoris nostri contenta, prout alii Ministri Provinciales aliarum Provinciarum Fratrum ejusdem Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum in omnibus, & per omnia habeat.

Communicat ei Privilegia.

§. 6. Ac tàm ipsi, quàm in singularum domorum dictæ Provinciæ Fratrum Minorum S. Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Bavariæ superiores, necnon singulares eorum, & cujuslibet illarum personæ, omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, favoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alii hujusmodi Ministri Provinciales, & illarum domorum Regularium superiores, & singulares personæ uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt, quomodolibet, in futurum, pariter, & pariformiter, ac æquè personaliter sine ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & gaudeant.

Statuta hujus Provinciæ non alteranda.

§. 7. Quodque nunc, & pro tempore existens Minister Generalis præfatus, ut Visitatores ab eo & pro tempore mittendi, statuta, constitutiones, & ordinationes ejusdem Provinciæ Bavariæ, illiusque domorum Regularium hujusmodi, nisi de consensu majoris partis Fratrum vocalium dictæ Provinciæ in eorum Capitulis Provincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorum modo vivendi, dummodò juxta easdem declarationes vivant disturbare.

Quæstuationes quomodo faciendæ.

§. 8. Necnon quod Fratres ordinis ejusdem, seu alterius Provinciæ existentes, collecturas, seu quæsturas ad domos regulares ejusdem Provinciæ Reformatorum Discalceatorum Bavariæ spectantes exceptis eis à Fratribus dictæ Provinciæ Bavariæ in dicto eorum Capitulo Provinciali forsan concedendis occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciæ Bavariæ hujusmodi desuper perturbare nullo unquam tempore possint, nec valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

Quod Minister gen. possit eligere Diffinitorum.

§. 9. Et insuper eidem Ministro Generali, ut Ministrum Provincialem, Custodem, & Definitores dictæ Provinciæ Bavariæ creare, & eligere, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, & si talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, individuam, & expressam requirerent mentionem facere, dicere, ordinare, & exequi liberè, & licitè possit, & valeat, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, & tenore præmissis concedimus, & impartimur licentiam, & facultatem, ita tamen, ut Fratres Provinciæ hujusmodi constitutionibus, & ordinationibus in Capitulo, sivè Congregatione Generali factis, quæ strictiori Observantiæ non adversentur, subjaceant ad illarumque observationem omninò teneantur.

Clausula præservativa.

§. 10. Decernentes Provinciam per præsentes erectam, & institutam hujusmodi decretis, & declarationibus à Nobis, & Romanis Pontificibus, prædecessoribus, & successoribus nostris, pro reformationibus, & custodiis Italiæ emanatis, seù emanandis, nullatenus subjectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Provincialem, Custodem, & Definitores, aliosque Superiores, ac Fratres Provinciæ per præsentes erectæ, & institutæ à quoquam, quavis etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam majori auctoritate fungentes, desuper molestari, inquietari, perturbari, aut impediri non posse.

Clausula sublata.

§. 11. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios ordinarios, vel delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claus. derog.

§. 12. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis, eidem Ordini, & Provinciis, illiusque, & illarum Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 1. Martii.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 1. Martii 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLI.

Definitio quod Imagines nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radiis, splendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum sepulcbra apponenda, & cum attestationibus, desuper proponendis, recipienda, & asservanda, sive eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria V. die 13. Martii Anno Nativitatis Domini Nostri JESU Christi 1625.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Vaticano coram S.D.N.D. Urbano Divina Providentia Papa VIII. ac Illustriss. & Reverendiss. D. D. S. R. E. Cardinalibus, adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Edita An. D. 1625

SAnctiss. D. N. sollicitè animadvertens abusus, qui irrepserunt, & quotidie irrepere non cessant in colendis quibusdam cum Sanctitatis, aut Martyrii fama, vel opinione defunctis, qui & lineque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti sunt ab Apostolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque Ecclesiis, aliisque locis publicis, ac etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, seu splendoribus proponuntur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia à Deo per eorum intercessiones accepta, in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur, & ad illorum sepulchra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

Prohibitio ubique proponendi Imagines cum laureolis, radiis, vel splendoribus.

§. 1. Volensque proinde hujusmodi abusibus, pro debito Officii Pastoralis occurrere, re etiam cum Illustriss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem in Republica universa Christiana generalibus Inquisitoribus communicata, & maturè considerata, ac discussa, declaravit, statuit, & decrevit, de quorumvis hominum, cum sanctitatis, seu martyrii fama (quantacumque illa sit) defunctorum imagines, aliaque prædicta, & quodcumque aliud venerationem, & cultum præ se ferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis tàm sæcularibus, quàm Regularibus cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ appositæ sunt) amoveantur, prout eas statim amoveri mandavit.

Libros etiam ista continentes imprimendi.

§. 2. Ac pariter imprimi de cœtero inhibuit libros eorumdem hominum, qui Sanctitatis, sivè Martyrii fama, vel opinione (ut præfertur) celebres è vita migraverint, gesta, miracula vel revela-

revelationes, seu quæcumque beneficia tamquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis, Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhibeat, & ne deinceps fraus, aut error, aut aliquid novum, ac inordinatum in re tàm gravi committatur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmittat, ejusque responsum expectet: Revelationes verò, & miracula, aliaque beneficia supra dicta, quæ in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus, hactenus sine recognitione, atque approbatione hujusmodi impressa sunt, nullo modo approbata censeri vult, mandatque Sua Sanctitas.

§. 3. Ad horum hominum sepulchra, vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, atque imagines, ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tàm pictas, quàm fictas, atque exsculptas appendi, aut affigi, & lampades, sive alia quæcumque lumina accendi, sine recognitione ab Ordinario omninò, prout supra facienda, Sedique Apostolicæ referenda, ac probanda.

§. 4. Declarans, quòd per supra scripta, præjudicare in aliquo non vult, neque intendit iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii coluntur.

§. 5. Ut autem præmissa diligentius observentur; universis ac singulis, tàm Ordinariis, quàm hæreticæ pravitatis Inquisitoribus districtè præcipit, ut in sua quisque Diœcesi, vel Provincia sedulò pervigilet, ne sine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contra superius disposita fiant.

§. 6. Transgressores verò, si Regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ & passivæ, necnon & suspensionis à Divinis: si verò Clerici sæculares, & privationis pariter suorum officiorum, suspensionis à Divinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum ordinum respectivè, aliisque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

§. 7. Qui autem libros impresserint, aut imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquo modo effinxerint, vel formaverint, cœterique Artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliisque etiam corporalibus pœnis, juxta criminis gravitatem, eorumdem Ordinariorum, seù Inquisitorum arbitrio afficiantur.

§. 8. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

§. 9. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluit, ut Decretum hujusmodi, seu illius exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ affixum omnes perindè arctet, atque afficiat, ac si unicuique personaliter intimatum fuisset.

§. 10. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Jo: Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis Notarius.

Anno 1625. Indict. 7. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus secundo, die verò 4. mensis Aprilis, supra dictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curs.

Octavius Spada Mag. Curs.

Sequitur declaratio præinsertæ prohibitionis.

Postmodum verò idem Sanctiss. D. N. à quibusdam revocari in dubium accepit, an Tabellas, & Imagines, quas in posterum offerri contigerit, recipere, & antea oblatas conservare liceret. Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abusibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare; re prius cum Illustriss. & Reverendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus communicata, præsenti Decreto declaravit. Quod sicut numquam prohibuit, nec suæ intentionis fuit prohibere oblationem, receptionemque Tabellarum, & Imaginum hujusmodi, ita, ut nulli deinceps hæsitationi locus relinquatur, statuit in præsentiarum, & decernit, ut quoties ad aliquam Ecclesiam aut Oratorium, locumve alium publicum sæcularem, seu regularem Tabellas, & Imagines, aliudve simile quispiam detulerit, ac intercessione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamvis cum Martyrii, vel sanctitatis fama demortuorum, oblata se impetravisse dixerit, liceat Ecclesiasticis personis, Ecclesiarum locorumve prædictorum curæ Præpositis, Tabellas & Imagines, sivè pictas, sive ex quavis materia fictas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorumque, qui conscii fuerint attestationibus accipere, atque approbationibus Ordinariis, ad quos referre statim omnia teneatur, in secreto aliquo, seorsum ab Ecclesia loco custodire, ibidemque jam amota collocare, & asservare ut si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seù Canonizationis honore in terris decorare voluerit, extent hujusmodi sanctitatis qualescumque probationes, Apostolicæ Sedis judicio tunc examinandæ, contrariis quibuscumque non obstantibus. Declaratio de qua in rubric.

Jo. Antonius Thomasius S. Rom. & univers. Inquisitionis Not.

Anno 1625. Indictione 8. Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. die verò 30. mensis Octobris, supra dicta litera, sive decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Brandimartem Latinum S. D. N. Papæ Curs. Publicatio.

XLII.

Quod Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Hispania, & Indiis, ad Doctoratus, seu Magisterii in Sacra Theologia gradus promovendi, ab Examinatoribus in Capitulo Generali à Priore Generali deputandis examinentur, ad effectum, ut Magistralibus exemptionibus, & dignitate gaudere possint. Cum extensione Constitutionis Clementis VIII. qua sublata fuerunt vota ex gratia concessa in Capitulis Provincialibus in quibusdam Provinciis Hispaniarum, & Indiarum, ad omnes Provincias Italiæ.

De numero, electione, & qualitatibus Magistrorum Sacra Theologia in Provinciis Italiæ eligendorum statuit Gregor. XIII. Constit. 83. Dominicum, *sup. tom. 1. Et de his Fratribus scripsi. sup. ad Ale. I. Const. 6.* Licet *tom. 1. Præter quæ scias, ordinationes Congregationis Siciliæ approbasse Paul. V. sup. to. 3. Constitut. 99.* Exponi, *& S. D. N. revocasse omnia privilegia, quibus gaudebant Assistentes Ultramontani expleto eorum officio in*

Constit.

Constit. 68. Romanus, *ubi de hujusmodi Assistentibus notabo & alia indicabo.*

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in Sacra Beati Petri Sede à Domino constitutus, ex injuncto sibi munere, religiosos viros, qui spretis hujus sæculi vanitatibus, divini numinis obsequiis sob suavi Religionis jugo sese manciparunt, præcipua benignitate complectens, in his, quæ prosperè, felicique eorum directioni conducunt, sedulò invigilat, quæ verò in hoc impedimento esse dignoscuntur, Pastorali sollicitudine tollere procurat, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Multi fratres hujus Ord. in Indiis, & Hispanis pro consequendis Doctoratus, seu Magisterii in sacra Theologia gradibus ad universitates studiorum generalium recurrunt, vel alias ad id aditum sibi patefacere contendant in ord. præjudicium.

§. 1. Cùm itaque (sicut accepimus) multi ordinis Eremitarum S. Augustini Provinciarum Hispaniarum, & Indiarum Religiosi doctrina, & meritis sufficientibus carentes nimiaque Doctoratus, seu Magisterii in Sacra Theologia graduum in eisdem Provinciis consequendorum ambitione ducti, partim ad Universitates studiorum generalium in quibus ad gradus hujusmodi suscipiendos levissima fiunt examina, studiose recurrant; partim verò ne bujusmodi quidem examina apud ullam Universitatem subeant, ac aliis etiam minus legitimis, & honestis rationibus, ad eosdem gradus aditum sibi patefacere contendant, in non modicum Ordinis, & Provinciarum hujusmodi præjudicium.

Pont. id fieri eis prohibet ad effectum magistralibus exemptionibus gaudendi nisi pravio rigoroso examine ab examinatoribus in Cap. per Prior. General. deputan. faciendo.

§. 2. Nos præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, prosperoque Ordinis Provinciarum hujusmodi statui, & directioni providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris. Quod de cœtero perpetuis futuris temporibus, nullus Ordinis, & Provinciarum hujusmodi religiosus, etiam prætextu licentiæ à quibuscumque Superioribus obtentæ, in qualibet Studii Generalis Universitate ad hoc, ut inibi, ad Doctoratus, seu Magisterii in Sacra Theologia gradum promoveatur, præsentari, aut gradum ipsum aliàs quoquo modo, ut suscipere deberet, ad effectum, ut Magistralibus exemptionibus, & dignitate, & Ordine gaudere possit, suscipere valeat, nisi prius prævio rigoroso examine ab Examinatoribus in partibus per dicti Ordinis Priorem Generalem in Capitulo Generali deputandis faciendo, etiam per aliquos actus literarios ac etiam in his quæ à Sacro Concilio Tridentino circa Prædicatores præcipiuntur, examinatus, & approbatus fuerit, Apostolica auctoritate tenore præsentium, statuimus, & ordinamus.

Pœnas examinatorib. ad hujusmodi gradum admittentibus non idoneum meritis, & doctrina infligit.

§. 3. Mandantes propterea eisdem examinatoribus, ut præfertur, deputandis, in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, aliorumq; officiorum per eos obtentorum ipso facto incurrendis pœnis ne quempiam Ordinis, & Provinciarum hujusmodi Religiosum doctrina, & meritis sufficientibus ad hujusmodi gradus suscipiendos non præditum quoquo modo approbent, vel admittant.

Approbationes contra hanc Const. faciendas annullat.

§. 4. Et nihilominus quascumque hujusmod. approbationes, aut ad gradus admissiones contra præsentium tenorem (quod absit) quandocumque aut quomodocumque faciendas, nullas prorsus, & invalidas, nulliusque roboris, & momenti fore, & esse, ac nulli prorsus suffragari posse.

Sicque & non aliter judicari decernit.

§. 5. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel igoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoq; indultis, & literis Apostolicis eorumdem Ordinis, & Provinciarum Religiosis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, si de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 1. 24. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 24. Aprilis 1625. Pontificatus nostri anno secundo.

Sequitur extensio Constitutionis Clem. VIII. qua sublata fuerant vota ex gratia concessa in Capitulis Provincialibus quarumdam Provinciarum Hispaniæ, & Indiarum ad omnes Provincias Italiæ.

Edita An. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Clem. VIII. ordinavit in cap. Pro nonnullarum in Hispan. & Indiis existentium hujus ord. illos tantum vocem activam habere, quibus de jure juxta d. Ord. Const. licebat, alios verò, quibus ex gratia id concessum fuerat, dicta voce privavit.

ALiàs per fel. rec. Clementem Papam VIII. Prædecessorem nostrum inter alia accept. quod in Provinciis Bethica, Mexicana de Mechoacan. del Perù del Quito novi Regni Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, aut aliquibus illarum permulti vocem in electionibus ex gratia habuerant, ex quo propter magnum vocalium numerum in Capitulis Provincialibus, ut plurimum confusiones, & perturbationes oriri solebant, idem Clemens Prædecessor ad eas omninò tollendas, ac de cœtero in perpetuum in quacumque dictarum Provinciarum nulli præter eos, quibus de jure juxta dicti Ordinis Constitutiones licebat, vocem in Capitulis Provincialibus haberent, sed ii, quibus ex gratia concessa esset, voce activa omninò carerent, & ex nunc privati essent, & esse censerentur, prout ipse Clemens Prædecessor ex tunc illos, & eorum quemlibet privavit, Apostolica auctoritate statuit, & ordinavit. Nuper verò Nos Motu proprio, & ex certa scientia ac matura deliberatione statutum, & ordinationem hujusmodi ad Provincias Italiæ dicti Ordinis sub certis modo, & forma, tunc expressis extendimus, & ampliavimus, prout in ipsius Clementis prædictis, ac nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum ten. præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc iste Pont. d. Clem. ordinationem in Cap. Pro. Italiæ servari mandat.

§. 2. Nunc autem prospero, felicique quarumcumque aliarum dicti Ordinis Provinciarum statui, & directioni in præmissis quantum cum Domino possumus, obviam ire volentes, Motu, scientia, & deliberatione similibus statutum, & ordinationem per Clementem Prædecessorem hujusmodi facta, & per nos extensa, & ampliata, ut præfertur, ad universas Provincias, & Congregationes totius Ordinis prædicti eadem auctoritate tenore præsentium rursus perpetuò extendimus pariter, & ampliamus, illaque in universarum Provinciarum, & Congregationum hujusmodi Ca-

pitulis Provincialibus locum habere, & sic ab omnibus censeri.

Decretum irritans adjit.

§. 3. Atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, irritumque & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari auctoritate etiam, & ten prædictis decernimus, & declaramus.

Contraria oilit.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & singularum Provinciarum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, aliisque omnibus, & singulis, quæ in dictis literis concessa sunt, non obstare. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haben. illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem præcipit.

§. 5. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 6. die 14. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Septembris 1628. Pontificatus nostri Anno sexto.

XLIII.

Confirmatio Statutorum, pro Religionis Militiæ Christianæ sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis institutæ gubernio editorum.

Hæc Statuta tibi non subjicio, quia eas poteris apud hos milites legere.

Instituit hanc Militiam istemet Pont. sup. in Constit. 9. *Imperscrutabilis*, ubi notavi. Deputavitque Judicem probationum sup. in Constit. 29. *Cum nos nuper*.

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Erecta fuit hæc Militia cum facultate Const. pro ejus regimine condendi.

ALiàs supplicationibus dilectorum filiorum nobilium virorum Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Nivernen. Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, unam Militiam Christianam nuncupandam sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, ac sub Regula S. Francisci, necnon sub Protectione SS. Michaelis Archangeli, & Basilii pro uno Magistro qui Magnus nuncupetur, ipsius Militiæ Caput, & Superior existat, necnon Militum, ac Ministrorum numero eidem Magistro beneviso, Apostolica auctoritate sine cujusquam præjudicio perpetuò ereximus, & instituimus, eisdemque Magistro, & Capitulo generali dictæ Militiæ, ut quascumque constitutiones, statuta, ordinationes, capitula, & stabilimenta ad prosperam dictæ Militiæ directionem facientia, licita tamen & honesta, ac sacris Canonibus, Conciliique Tridentini decretis minimè contraria ab hac tamen Sancta Sede approbanda, condere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate, alterare, revocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de novo condere liberè, & licitè possent, & valerent, dicta auctoritate concessimus, & indulsimus, & aliàs prout in nostris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Quæ ut jam sint condita, hic Pont. ea confirmat.

§. 2. Cùm autem sicut dictus Carolus Dux Nobis nuper exponi fecit, nonnulla pro felici ejusdem Militiæ statu, atque gubernio, statuta, nuper condita fuerint, illaque pro inviolabili eorum observatione Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimum desideret. Nos pii dicti Caroli votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, statuta prædicta, dummodo tamen licita, & honesta, nec revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa sint respectivè sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac constitutionibus Apostolicis, neque debitæ Nobis, & S.R.E. obedientiæ, & fidelitati adversentur, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus.

Eaque observari jubet.

§. 3. Decernentes, eadem statuta ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari debere, irritumque & inane quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariisque derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 24. Maii.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 24. Maii 1625. Pontificatus nostri anno secundo.

XLIV.

Beatificatio Servi Dei Andreæ Avellini Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum, cum concessione Clericis dictæ Congregationis ubique existentibus, quotannis in die sui obitus Missam, & Officium de Communi Confessoris non Pontificis celebrandi.

Hujusmodi induitum celebrandi Missam, & officium istis Clericis concessum extendit ad omnes in Civitate Neapolitana, ac Diœcesi, qua nuper in novum Patronum dictum Beatum recepit, ejusque Reliquiis, ac statuæ locum in Capella Thesauri Ecclesiæ dicta Civitatis deberi statuit Sacra Rituum Congregatio, quæ etiam indultum prædictum extendit, prout in ipsius Congregationis Decretis videri poteris.

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, à Deo constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus in servis suis honorificatur, libenter annuimus eaque favoribus prosequimur opportunis.

Supplicationes Præpositi Gen. & Cler. Cong. Theatin. factæ huic Pont. pro Andreæ Avellini de Congr. Cler. Beatificat. ac Missa & officii concessione.

§. 1. Cùm itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, Venerabiles fratres S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositi causam Servi Dei Andreæ Avellini eorumdem Clericorum Regularium à tribus Rotæ Auditoribus, ac deinde, de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Carolo Emanuele Sanctæ Mariæ in Via lata Diacono Cardinale Pio nuncupato discussam, cùm utrobique de validitate processuum, de sanctitate vitæ, ac de miraculis tàm in vita, quàm in morte sufficienter constare pronunciatum fuisset; in tali statu censuerint habendam, ut ad solemnem ipsius

Servi Dei Canonizationem quandocumque deveniri possit: Præpositus verò, & Clerici prædicti pro eo, quem erga eumdem Servum Dei Andream Avellinum gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, Officiumque & Missam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari posse summoperè desiderent.

Concessio de qua in rubr. §. 2. Nos piis Præpositi, & Clericorum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De eorundem Cardinalium consilio, ut idem Dei Servus Andreas Avellinus, Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus Clericis Regularibus hujusmodi ubique existentibus Officium, & Missa de Communi Confessoris non Pontificis ipsa die ejus obitus celebrari, ac recitari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum derogatio. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum. §. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 10. Jun. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Junii 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLV. De Celebratione Missarum, ac de prohibitione illas moderandi, seù reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia. Nec non de earumdem oneribus perpetuis suscipiendis; Et de Religiosorum numero ultra reditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo.

Super his Decretis multa postea sunt ortæ Dubitationes, quibus eadem Sacra Congregatio respondit, & Sanctiss. D. N. eas confirmavit, & approbavit, quas omnes max tibi subjiciam.

Cum sæpè contingat, in quibusdam Ecclesiis tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeq; fiat, ut depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles pravi scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cùmque his malis maximum inter cœtera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quod Ecclesiis, forte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum absque ullo emolumento; aut quod eleemosyna pro illis celebrandis sit adeo tenuis, ut non facilè inveniantur, qui velint huic se muneri subjicere, & reditus Ecclesiæ, aut Monasterii adeò exigui, ut Sacerdos pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellatur; Sacra Congregatio Cardd. Concil. Trident. Interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatique, ac Justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere, atque eradicare; Sanctiss. D. N. Urbani divina providentia Papæ VIII. auctoritate sibi specialiter attributa, infra scripta Decreta edidit.

§. 1. Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquo modo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis, sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur, alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas atque inanes decernit. Prohibet Episcopis & Generalibus reductiones Missarum.

§. 2. Deinde ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis, celebrandis plura stipendia, quantumcumque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibuscumque tàm secularibus, quàm regularibus, Sac. Congregatio sub obtestatione divini Judicii mandat, ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint; ita ut alioquin ii ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant, quinimò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur. Tot Missæ celebrentur quot celebrandæ promiserunt.

§. 3. Id verò ut deinceps observetur exactiùs, & Sacra Congregatio eadem auctoritate revocat privilegia, & indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis piis tàm sæcularibus, quàm regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis & instituti, quamcumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seù orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat. Revocat indulta satisfaciendi pluribus Missis aliquibus collectis.

§. 4. Ac similiter, omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat. Eleemosyna pro Missa celebranda, alteri sacerdoti tota est tradenda.

§. 5. Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera hujusmodi, cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta, statuit, atque decernit ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac locis omnibus tàm secularibus, quàm regularibus atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis statim deponi debeant penès ædem sacram vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seù illorum pretium quamprimum investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quòd illis annexum reperitur. Bona mobilia relicta cum onere perpetuo Missarum sunt investienda in bonis immobilibus.

§. 6. Ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica, deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis, cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat. Quæ si alienentur, in aliis bonis stabilibus converti debent.

§. 7. Ad hæc sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, Prohibet ne suscipi-

nibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum tàm sæcularium, quàm regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet districtè prohibet, ne in posterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, seculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda; alioquin secularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat.

§. 8. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ità demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa, Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur.

§. 9. Episcopus verò, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus, cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus, nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis satisfacere posse; præcipuamque rationem habeant, ut reditus qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omninò respondeant oneribus adjunctis, secundum morem cujusque Civitatis, vel Provinciæ, intelligantque si in re tanti momenti desides, aut negligantes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddituros.

§. 10. Postremo Illustriss. Patres, non sine gravi animi dolore intelligentes, mala fere omnia, quæ regularem disciplinam evertunt ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero quàm ferant reditus, & eleemosynæ, cujusque Monasterii, inhærentes Summorum Pontificum, ac Sac. Tridentini Concilii decretis hac de re editis, Sanctiss. D. N. auctoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, reditus, & proventus, omnes, consuetas item eleemosynas, & obventiones, tam communes Monasteriorum, & Conventuum, & Domorum ejusdem Provinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu præmissas, in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione, diligenter, & maturè recognoscant, iis omnibus detractis, quæ reparationes, & præstationes, grandines, sterilitates, aliavè cujuslibet generis, onera consueverunt absorbere.

§. 11. Itaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel Provinciali, coram tribus Judicibus, ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatis hujusmodi reditibus, eleemosynis, & obventionibus, universis, & oneribus, ut supra, detractis, sedulò examinent, quot religiosi homines, connumeratis etiam laicis, aliisque necessariis servientibus in unoquoque Monasterio, Conventu, & domo regulari juxta regionis, & proprii Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorumdem bonorum, redituum, & eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cujusque familiæ, Monasterii, Conventus ac domus regularis in singula quaque Provincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ reditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut superius, sufficienter ali possint.

sustentari possint in unoquoque Monasterio.

§. 12. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, serius, aut remissius, quàm par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sacra Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in autenticam formam redacta, ad sacram ipsam Congregationem Concilii singuli mittant.

Superiores mittant ad Sac. Cong. Conc. omnia hoc de genere gesta.

§. 13. Numerumque familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel Provincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores, tam Generales & Provinciales omnes, quàm locales perpetuò servare omninò teneantur, nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmenti redituum, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum, quovis modo augere præsumpserint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque activæ, ac passivæ, ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis Sacra Congregatio subjacere voluit, & declaravit.

Præfixionem familiæ Monasterii damnum, aut augere nequaquam possint.

§. 14. Deinceps verò Monasterium, Conventus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi, præter alia ad id requisita, in singulis ejusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex reditibus, & consuetis elemosynis, detractis omnibus ut supra, detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca hujusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Quod non recipiantur Monasteria nisi in singulis 12. Religiosi sustentari valeant.

§. 15. Porrò, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cujusque Monasterii, Conventus, ac Domus regularis curare, atque efficere teneantur sub pœna privationis officii vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoque mense, id est, feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post octavam Corporis Christi præsentes ordinationes in publica mensa perlegantur.

Bis in anno in publica mensa hæc decreta legenda sunt.

§. 16. Omnibus tam Ecclesiasticis personis, cujuscumque sint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis quocumque honore, ac potestate, præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Sublata quibuscumque personis ea declarandi vel interpretandi facultate.

§. 17.

Contrariis plenissimè derogat.

§. 17. Non obstantibus quod supra scripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum; atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Jo. Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuscumbet alterius Instituti, etiam necessario, & individuo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque, tam secularium, quàm regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari Magno, seù Bulla aurea aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrarus quibuscumque.

Quod publicatio in Urbe omnes afficiat vult.

§.18. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio, ut præsentes ordinationes, in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes, ad quos pertinet, ita arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptisque fidem præcipit.

§. 19. Utque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.

Publicatio.

Anno D. N. Jesu Christi 1625. Indict. 8. Pontific. autem in Christo patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papa VIII. anno ejus tertio, die verò 22. mensis Septembris supra scripta Decreta affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joan. Lateranen. & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum Sanctiss. D. N. Papa Curs.

Brandimartes Latinus prælibati Sanctiss. D. N. Papæ, ac S. Rom. & univers. Inquis. pro Mag. DD. Curs.

Sequuntur dubia, ac declarationes aliquæ Sacræ Congregationis Concilii S. D. N. Urbani Papæ VIII. auctoritate editæ super Decretis ejusdem Congregationis de Celebratione Missarum.

Super primo Sacræ Congregationis decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Cap. generalibus, vel aliàs quoquo modo, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injunctum subire, & si recurrendum sit, ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, ut possit hujusmodi onera moderari.

Secundò, super Secundo ejusdem Congregationis decreto, quo cavetur ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente vel ab Ordinario?

Tertiò, an cùm Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes qui tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu Capellæ, legati, aut salarii, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votivis, aut defunctorum, recipere, & unico Missæ sacrificio utrique oneri satisfacere.

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ; Quæritur an liberum sit hæredibus, eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sextò, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Privilegium.

Septimò, super Quarto ejusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui susceperit Missam celebrandam cum certa eleemosyna, ne eamdem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit Administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inservientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Octavò, An hoc decretum habeat locum in beneficiis, quæ conferuntur in titulum, id est, an Rector beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem redituum Beneficii?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna major solita pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integram eleemosynam iis, quibus Missas celebrandas committunt: An verò satis sit, ut dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Undecimò, super quinto ejusdem Congregationis decreto, quo inter cetera statuitur in hæc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum iidem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omnino abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc Decretum prohibeat absolutè, quo minus accipiant novas eleemosynas ii, qui acceptis non satisfecerint: & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimò, quid si offerens eleemosynas audito impedimento, consentiat, ut Sacerdos Missam celebret cùm primum potent?

Decimo tertiò, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur.

Decimo quartò, An in hoc decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (Casse de Morti)?

Decimo quintò, An administratores Ecclesiæ magnæ devotionis, & concursus possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis nonnisi, post longum tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, devotio, ac concursus fidelium, ut aiunt, minuantur?

Decimo sextò, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tam secularium, quàm regularium, Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& aliis, ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimo septimò, super septimo ejusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis Monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis reditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, An ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti san. mem. Pauli V. absque tamen computatione redituum, ejusque religiosi, sit denuò facienda, necne?

Decimo octavò, An Novitii, ad habitum regularem admissi possint admitti ad professionem in Monasteriis, in quibus, habita ut supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt.

Decimo nonò, super ultimo, quo cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis Jesu?

Ultimò, An idem decretum, ubi disponit, ut nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia duntaxat, ad quam est restrictum decretum proximè antecedens, an verò etiam extrà Italiam.

Subsequuntur declarationes, seu Responsiones ad supra dicta Dubia.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, auctoritate sibi à Sanctissimo D. N. attributa, ad singula dubia superiùs proposita, ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi, ab iis, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa, id statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit, Verum tamen si in ipsa beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

Ad secundum esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario, quod si tribuens eleemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad tertium teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu capellæ, legati, aut salarii; si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eadem Missa utriusque obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, ubi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo, præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum, illam, utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cùm Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent reditus, quos in usum earumdem expensarum retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessariò sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octavum, non habere locum, sed satis esse, ut Rector beneficii, qui potest Missam per alium celebrare tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficii aliud cautum fuerit.

Ad decimum, debere absolute integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad Undecimum, respondit, non prohibere absolutè: Ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cùm susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quominus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis juxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscipiendo onere perpetuo Missarum celebrandarum, sine licentia Episcopi, vel ejus generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad Decimum quartum, comprehendi.

Ad Decimum quintum. Non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut suprà in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimum sextum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Ad Decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam servata forma ultimi decreti hac de re editi.

Ad Decimum octavum, esse admittendos ad professionem, si aliàs habiles existant, ac deindè in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos ubi commodè ali possint.

Ad Decimum nonum, censuit comprehendere.

Ad Ultimum, habere locum extrà Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

Indultum

XLVI.

Indultum pro Fratribus Sancti Francisci de Observantia in partibus Indiarum Occidentalium existentibus expressè professis, quod de suorum Superiorum licentia à quocumque Catholico Antistite de consensu Diœcesani ad omnes etiam Presbyteratus Ordines extra tempora, & non servatis interstitiis promoveri possint.

Edita A. D. 1625.

De his Fratribus habes sup. ad Const. 23. Leon. X. Ite, & vos *tom. 1. pag. 1583. Vide etiam Const. seq. quæ incipit.* Ad Apost.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ut uberiores fructus Fratres Minores de observantia S. Franc. afferant in Indiis Occidentalibus.

§. 1. CUm sicut dilectus filius Commissarius in Romana Curia generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis exponi fecit, ejusdem Ordinis S. Francisci professores in Indiarum Occidentalium partibus commorantes assidua in Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, continuisque Verbi Dei prædicationibus, & aliis spiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus inibi afferant, & propterea quo ipsi Fratres dicti Ordinis S.Francisci in dictis partibus commorantes, in piorum operum hujusmodi exercitio utilius, & melius continuare valeant, eisdem Fratribus per Nos desuper indulgeri summoperè desideret.

Hic Pont. eisdem concedit ut ibi professis à quocumque Catholico Antistite de licentia Diœcesani ad omnes etiam Presbyteratus ordines extra tempora, & non servatis interstitiis promoveri possint.

§. 2. Nos ejusdem Commissarii generalis votis quantum cum Domino possumus, benignè annuere, ipsumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac Domorum, seu Conventuum Ordinis Fratrum S. Francisci in eisdem partibus existentium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus ejusdem Commissarii generalis nomine super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis ejusdem Ordinis S. Francisci, in partibus Indiarum Occidentalium, hujusmodi tantum existen. expressè professis, ut de Superiorum suorum licentia, à quocumque quem maluerint Catholico Antistite gratiam, & concessionem Apostolicæ Sedis habente in propria Diœc. residente, vel in aliena de Diœcesani loci consensu Pontificalia exercente per eos eligendo, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines extra tempora ad id à jure statuta, ac interstitiis à Sacro Concilio Tridentino designatis minimè servatis, annique circulo non expectato, etiamsi in unoquoque ex dictis sacris Ordinibus susceptis antequam ad alium promoveantur, se minime exercuerint, dummodo tamen ad id idonei reperiantur, & servatis aliàs servandis promoveri: & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac facultatem impartimur.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 3. Non obstan. fel. record. Gregorii XIII. & Gregorii XIV. Rom. Pont. Prædecessorum nostrorum, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Junii 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo.

D. P. An. 2. die 30. Junii.

XLVII.

Confirmatio & approbatio Constitutionis Gregorii XV. de electione Summi Rom. Pont. ac Cæremonialis continenus illius ritus.

Constitutionem de electione habes sup. nu. 14. Æterni. *ubi tibi notavi quæ ad ejus materiam pertinent; Approbationem verò illius Cæremonialis habes Const. 22.* Decet, *sup. & etiam ipsum Cæremoniale impressum pro majori lectoris commoditate.*

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

AD Romani Pontificis providentiam spectare dignoscitur, ut ea, quæ salubriter à Prædecessoribus suis, præsertim Sedis Apostolicæ, universalis Ecclesiæ decori, & utilitati conducentia, statuta sunt, firma, & inconcussa quantum ex Alto conceditur, perseverent.

Greg. XV. condit Constit. pro feliciori directione Electionis Ro Pont. quam habes indicatam in Rubr.

§. 1. Cùm igitur formam in ejusdem Pontificis electione servandam sacrorum Conciliorum decretis, & variis Apostolicis Constitutionibus sæpius præscriptam felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster Pastorali sollicitudine permotus, ut res tanti ponderis postulabat, perfectius dirigendum duxerit Constitutione desuper edita, cujus tenor est talis Gregorius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Æterni Patris Filius Magister & Legislator Christus Dominus &c.

Omittitur residuum, quia id habes supra pag. 291.

Et postea confirmavit Cæremoniale continens ritus d electionis in Const. pariter tibi ind. in Rub.

§. 2. Et successivè idem Gregorius Prædecessor Cæremoniali ritus dictæ Electionis continens de ejus mandato compositum confirmavit, cujus tenor sequitur, Gregorius Episcopus servus servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Decet Romanum Pontificem.

Reliquum hujus Const. cum suo Cæremoniali, habes super pag. 297.

Modo iste Pont. prædicta approbat & confirmat.

§. 3. Nos qui ut rei tam arduæ negotium ritè, & rectè procederet, & absolveretur, intentis studiis desideravimus, cùm primum (nullis licèt suffragantibus meritis) ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, animo revolventes quantam in omnium animis Constitutionis executio, & Cæremonialis prædictorum usus approbarionem excitarit, ut Constitutio, & Cæremoniale prædicta nostra etiam confirmatione roborata, inviolabiliter semper observentur providere cupientes, ex mera animi nostri deliberatione, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, Constitutionem, & Cæremoniale prædicta cum omnibus, & singulis in eis, & eorum quolibet contentis clausulis, & decretis hac nostra perpetuò valitura constitutione, Apostolica auctoritate perpetuò confirmamus, & approbamus.

Eaque perpetuo in futuris Pont. electionibus servari præcipit.

§. 4. Eaque etiam perpetuò in omnibus futuris Romanorum Pontificum electionibus firmiter, & inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus, ac derogationem in eadem Constitutione dicti Gregorii Prædecessoris insertam, semper vigere suamque vim perpetuis futuris temporibus obtinere decernimus.

Contrariaque omnia tollit.

§. 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, ea in parte, qua præsentibus adversentur recolendæ memoriæ Alexandri Papæ III. similiter Prædecessoris nostri in Lateranen. quæ incipit Licet de

vitanda

vitanda, & quibuscumque aliis etiam in universalibus Concilus editis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac omnibus illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in Constitutione, & Cœremonialis confirmatione prædictis voluit non obstare; quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, sen quævis alia expressio ad hoc servanda foret, omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis, quoad reliqua omnia, quæ Constitutioni dicti Gregorii, & Cæremoniali prædictis, & huic nostro præcepto, mandato, & decreto non sunt repugnantia in suo robore permansuris harum serie de simili plenitudine potestatis derogamus, & derogatum esse volumus, & hanc nostram derogationem suum pariter effectum perpetuò consequi jubemus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, præcepti, mandati, decreti, derogationis, voluntatis, & jussionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1625. quinto Kalendas Februarii Pontificatus Nostri anno tertio.

† Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Maria Episc. Ostiensis S. R. E. Card. à Monte promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Oct. Episc. Portuen. S. R. E. Card. Bandinus promitto, voveo & juro.

† Ego Joan. Baptist. Episc. Albanen. S. R. E. Card. Detus promitto, voveo, & juro.

† Ego B. Episcopus Sabinen. Cardinalis Bevilaqua promitto, voveo, & juro.

† Ego A. Episcopus Prænestin. Cardinalis Perettus promitto, voveo & juro.

†

†

†

† Ego Dominicus Cardinalis Gimnasius tit. Sancti Laurentii in Lucina promitto, voveo, & juro.

†

† Ego C. Card. Madrutius tit. S. Cæsarii promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Scipio. tit. S. Chrysogoni Presb. Cardinalis Burghesius Major Pœnitentiarius promitto, voveo, & juro.

† Ego Jo. Garsia tit. SS. Quatuor Coronatorum Presbyter Card. Millinus promitto, voveo, & juro.

† Ego M. tit. SS. Quirici, & Julitæ Presbyter Cardinalis Lantes, promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Jo. B. tit. Cæciliæ Presb. Card. Lenius promitto, voveo, & juro.

†

† Ego D. tit. S. Martini in Montibus Car. Rivarola promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Fr. Augustinus S. R. E. Presb. Card. tit. Sanctæ Mariæ de Aracœli promitto, voveo, & juro.

† Ego Gaspar tit. S. Crucis in Hierusalem Presb. Car. Borgia promitto, voveo & juro.

†

† Ego Fr. Felix tit. S. Anastasiæ Presbyter Card. Asculanus promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Gabr. tit. S. Bartholomæi in Insula Card. de Trejo promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego Julius tit. S. Sabinæ Presb. Cardin. Sabellus promitto, voveo, & juro.

† Ego Melchior tit. S. Mariæ de Pace Presb. Card. Klefelius promitto, voveo, & juro.

† Ego S. Presbyter S. Susannæ S. R. E. Bibliothecarius promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Guido tit. Sanctæ Mariæ de Populo Presb. Cardin. Bentivolus promitto, voveo, & juro.

†

†

† Fr. Desiderius tit. SS. XII. Apostolorum Presb. Card. de Cremona promitto, voveo & juro.

† Ego Ludovicus, tit. S. Laurentii in Damaso Presb. Card. Ludovisius, S. R. E. Viceecancellarius, & Sanctiss. D. N. Summator promitto, voveo, & juro.

† Ego Cosmus tit. S. Pancratii Presb. Card. de Torres promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego Fr. A. Card. Sancti Honuphrii S. R. E. Presb. Card. promitto, voveo & juro.

† Ego Laurentius tit. S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Card. Magalottus promitto, voveo, & juro.

† Ego Aloysius tit. S. Prudentianæ S. R. E. Presb. Card. promitto, voveo, & juro.

† Ego Dionysius tit. Sanctiss. Trinit. in Monte Pincio Card. de Marquemont promitto, voveo, & juro.

†

†

† Ego Laud.vius Cardinalis S. Sixti promitto, voveo, & juro.

†

†

†

† Ego Jo. Dominicus Spinula Card. S. Clementis promitto, voveo, & juro.

† Ego Jacobus Cavalerius S. R. E. Presb. Card. S. Eusebii promitto, voveo, & juro.

†

†

†

†

†

†

† Ego C. S. Mariæ in Via lata Diac. Card. Pius promitto, voveo, & juro.

† Ego M. S. Eustachii Diac. Cardin. de Sabaudia promitto, voveo, & juro.

†

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Ursinus promitto, voveo, & juro.

†

†

†

†

† Ego Franciscus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Card. Boncompagnus promitto, voveo, & juro.

† Ego Hippolytus S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Aldobrandinus S. R. E. Camerarius promitto, voveo, & juro.

†

† Ego P. Maria Burghesius Diac. Card. tit. S. Gregorii promitto, voveo, & juro.

† Ego L. SS. Viti, & Modesti Diac. Card. Biscia promitto, voveo, & juro.

†

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi 1626. Indictione Nona, die verò sexta mensis Julii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus tertio supra dictæ literæ lectæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per me Tarquinium Majonum Cursorem, & per me Brandimartem Latinum prælibati Sanctiss. D. N. PP. ac Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis Cursorem, &c.

Augustinus de Bolis Romanus pro D. Mag. DD. Cursorum.

XLVIII. Quod si contingat Ministrum Provincialem primo sui officii anno vacare fiat electio successoris cum quo debeant continuare triennium alii Provinciæ Superiores, qui cum primo Ministro fuerunt electi.

De istis Fratribus vide quæ notavi infra ad Constit. 53. hujus Pontificis.

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. CReditum humilitatis nostræ, meritis licèt insufficientibus, per ineffabilem Divinæ sapientiæ providentiam Apostolicæ servitutis officium jugiter nos admonet, ut Christi fidelium sub suavi Religionis jugo, divini Numinis obsequiis famulantium fœlici statui, atque directioni quantum cum Domino possumus, opportunè consulimus.

Concedit prout in rubr. §. 1. Hinc est quòd nos supplicationibus dilecti filii Bernardini de Senis, Ordinis Fratrum Minorum de observantia Ministri Generalis, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, quod de cætero perpetuis, futuris temporibus, si ullum d. Ordinis Ministrum Provincialem, primo sui officii anno ab hac vita decedere, sive idem officium, ex quavis causa vacare, seu cessare contigerit, Minister Provincialis; tunc recens electus, seù deputatus, unà cum aliis ejusdem Provinciæ Superioribus, atque Officialibus, in suis hujusmodi officiis, ad triennium continuet, & continuare debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus atque ordinamus.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò valituras, firmas, & efficaces existere, ab omnibusque d. Ord. Fratribus inviolabiliter observari; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ord. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenore præsentium, pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 3. die 13. Aug. 1625. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris 13. Augusti 1625. Pontificatus nostri anno 3.

V. Theat.

XLIX. Indultum quod Servus DEI Franciscus Borgia olim Dux Gandiæ, & deindè Religiosus professus, ac tertius Præpositus Generalis Societatis Jesu, Beatus nuncupari, & in die sui obitus, Missa celebrari, & officium de Communi Confessorum non Pontificum in Ecclesiis, & Domibus regularibus dictæ Societatis recitari possit.

Quamplura de Societate indicavi supra in Constit. Pauli III. Regimini *tom. 2. & Constit. 119. Pauli V.* In Sede *sup. tom. 3.*

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ALiàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Sede Principis Apostolorum, nullo meritorum nostrorum suffragio à Domino constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum largitor in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Congregat. Card. censuit deveniri posse ad Canonizat. §. 1. Cùm itaque sicut dilectus filius noster Gaspar tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Presbyter Cardinalis Borgia nuncupatus Nobis nuper exposuit, Venerab. Fratres Nostri S. R. E. Cardinales Sacris Ritibus præpositi causam Servi Dei Francisci Borgiæ olim Ducis Gandiæ ac postea Religiosi professi, & tertii Præpositi Generalis Societatis JEsu à tribus Rotæ Auditoribus, instante clar. mem. Philippo III. Hispaniarum Rege Catholico, necnon Regnorum ejusdem Philippi Regis Proceribus, Civitatibus, Universitatibus, ac demum Præposito Generali ejusdem Societatis, & deindè de mandato Nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio Francisco S. Angeli in Foro Piscium Diacono Card. Boncompagno nuncupato discussam, cùm de validitate processuum, de sanctitate vitæ ac denique de miraculis sufficienter constare pronunciassent, in tali statu censuerint habendam, ut ad solemnem ipsius Servi DEI Canonizationem quandocumque deveniri possit.

Pontif. concedit Beatum nuncupari posse cum Officio & Missa. §. 2. Gaspar verò Cardinalis, ac Præpositus, & Presbyteri dictæ Societatis pro eo, quem erga eumdem Dei Servum Franciscum Borgiam gerunt devotionis affectum, illum Beatum nuncupari, ac Officium, & Missam de eo, donec ad illius Canonizationem deveniatur, recitari summopere desiderent.

§. 3. Nos piis Gasparis Cardinalis, ac Præpositi Generalis, & Presbyterorum prædictorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes; ac singulares, Præpositi, & Presbyterorum prædictorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: De eorumdem Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut idem Dei Servus Franciscus Borgia Beatus nuncupari, deque eo ab omnibus d. Societatis JEsu Religiosis ubique existentibus, necnon in ditionibus Familiæ illorum de Borgia ab omnibus Sacerdotibus, tàm sæcularibus quàm regularibus Kal. Octobris, ipso nempè die sui obitus, Missa celebrari, ac Officium de Communi Confessorum non Pontificum recitari justa rubricas Missalis, & Breviarii Romani respectivè,

liberè, & licitè valcant Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu subscriptis, & personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 23. Novembris 1624. Pontif. nostri anno secundo.

§. 6. Nunc autem eosdem Gasparum Cardinalem, ac Præpositum, & Presbyteros amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & singulares Præposiri, & Clericorum prædictorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc bumiliter porrectis inclinati. De eorumdem Fratrum consilio, concessionem, & indultum, desuperque confectas literas hujusmodi, ad quoscumque Sacerdotes sæculares, seù cujusvis Ordinis, Congregationis, seù instituti regulares, ad Ecclesias, seù domos regulares dictæ Societatis JESU accedentes, ita ut Sacerdotes hujusmodi in dictis Ecclesiis, seù domibus dumtaxat Missam, & Officium hujusmodi servata prædictarum literarum forma respectivè celebrare, & recitare possint, & valeant, eadem auctoritate tenore præsentium extendimus, ac concedimus pariter, & indulgemus.

§. 7. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis nostris literis voluimus non obstare cœterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu subscriptis, & personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibeatur quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 11. Septembris 1625. Pontificatus Nostri Anno 3.

Indultum pro Ordine Fratrum Capucinorum Officiorum de S. Conrado Tertii Ordinis S. Francisci Professore in die suæ festivitatis recitandi sub ritu semiduplici, & de Communi unius Confessoris non Pontificis.

Tres Ordines instituit S. Franciscus, quorum tertium pro sæcularibus Tertiariis nuncupatis instituit, & illius professor fuit iste Conradus, non autem Congregationis Fratrum Regularium, qui etiam Tertiarii vocantur, ut notavi supra tom. 1. ad const. 5. Honor. 3.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Domini Nostri JESU CHRISTI, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes, & injuncto Nobis Pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis: quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ad supplicationem Ord. Fratrum Capucinorum.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Ministri generalis, ac Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit quòd ipsi ex peculiari, quem erga Sanctum Conradum tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci, dum vixit, professorem gerunt devotionis affectu, & ut alios Christi fideles ad ejusdem devotionis studium accendant, Officium de eodem Sancto Conrado die ejus festo sub ritu Semiduplici recitare posse summopere desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in præmissis licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic Pont. licentiam concedit officium de communi unius Confessoris sub ritu semi duplici die festivitatis recitandi.

§. 2. Nos igitur Ministri generalis, & Fratrum prædictorum laudabile ejusmodi desiderium plurimum in Domino commendantes, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi sopplicationibus inclinati. De Venerab. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio, Ut de eodem S. Conrado die ejus festo ab omnibus, & singulis Ord. Minorum S. Francisci Religiosis ubique existentibus Officium sub ritu semiduplici de Communi unius Confessoris non Pontificis juxta Rubricas Breviarii Romani recitari liberè, licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam, facultatem perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstan. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque credi mandat.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An 3. die 12. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Septembris 1625. Pont. Nostri Anno 3.

LI.

Prohibitio ne degentes in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subjecto, libros ab eis ubicumque compositos de quacumque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe & extra eam absque Ordinarii & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

Generalem circa libros imprimendos prohibitionem habes sup. in Constit. 12. Leon. X. pag. 554.

Feria 5. die 18. Septembris 1625.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D.

Urba-

Urbano divina providentia Papa VIII. ab Illustriss. & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SAnctissimus D. N. pro debito sui Pastoralis officii corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedi Apost. mediatè, vel immediatè subjecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum Statum absque ulla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione, imprimendos, transmittunt: statuit, & decrevit, ut in posterum nemo in Statu prædicto degens cujusvis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quavis materia tractantes, & ubicumque compositos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustrissimi,& Reverendissimi D.Card. S. D. N. Vicarii, & Magistri Sacri Palatii si in Urbe, si verò extra Urbem existat sine Ordinarii, & Inquisitoris loci illius, sive ab iis deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Impositio pœnarum. §. 2. Libros autem quos contra præsentis decreti tenorem imprimi contigerit præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expresse prohibitis haberi vult, & mandat, Contrariis quibuscumque non obstantibus &c.

Publicatio in Urbe. *Anno 1625. Indictione Octava, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. anno ejus tertio, die verò tertia mensis Octobris. Supra dictæ litera Apostolica, sive Decretum affixum, publicatum fuit in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis Urbis, per me Brandimartem Latinum prælibati Sanctissimi D. N. Papæ, & Sac. Rom. Inquisitionis Curs.*

LII.

Beatificatio Servi Dei Felicis de Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum, ac Indultum quod de eo Missa celebrari, ac Officium recitari possit à Fratribus d. Ordinis in Nancei Romaricomontis, & Cantalicii Oppidis existentibus, & Romæ ab omnibus ad Ecclesiam ipsius Ordinis, ubi Corpus ejusdem requiescit, confluentibus.

Hoc Indultum ad omnes Fratres d. Ordinis ubique existentes extendit postea hic idem Pont. ut in Const. seq. & deinde ad omnes Sacerdotes confluentes ad Ecclesias hujus Ordinis extendit, ut inf. Constit. 94. Aliàs nomine.

Edita Ao. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN specula militantis Ecclesiæ, & Apostolicæ potestatis plenitudine, nullius licèt nostris suffragantibus meritis, divina providentia constituti, piis fidelium votis, quibus virtutum Dominus, in servis suis honorificatur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Pontif. concedit Beatum nuncupari posse cum Officio, & Missa. §. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sac. Rom. Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo filiarum nobilis Mulieris, Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam à Lotharingia Monasterii Sedis Apost. immediatè subjecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis S. Benedicti Nullius seu Tullen. Diœcesis Abbatissæ, necnon etiam Ministri generalis, & Fratrum Ord. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quòd bo. me. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis dum vixit professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuit. Quapropter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divina aspirante gratia, ab Apostolica Sede decernatur, Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infra recitari, & celebrari possit.

§. 2. Quare Nos, re prius per Venerab. Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam demandavimus, mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hujusmodi supplicationibus inclinati. Ut ipse bon. me. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque & Missa de eo, tamquam de Communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani, hoc anno videlicet post præsentes literas emanatas, ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus; hie autem Romæ etiam à confluentibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum die eorum Superioribus bene visa; in posterum verò die dumtaxat sui obitus in Ecclesiis Fratrum prædictorum, videlicet in Nancei ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab ejusdem Fratribus tantùm; Romæ verò ubi Corpus ejusdem requiescit, etiam ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respectivè, liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque. Contraria removet.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis fidem dari mandat.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 1. Octobris 1625. Pontificatus nostri anno tertio. Dat. P. A. 3. die 1. Octo.

Sequitur extensio hujus Indulti ad omnes Fratres d. Ordinis ubique existentes.

Edita Ao. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper nomine dilectorum filiorum, nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Rom. Imperii Principis Electoris, ac Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vademontani, dilectarumque in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam à Lotharingia Monasterii Sedi Apostolicæ immediatè subjecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis S. Benedicti Nullius, seu Tullen. Diœces. Abbatissæ, necnon etiam Ministri generalis, & Fratrum Ord. Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupatorum Nobis exposito quòd bo. mem. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis dum vixit professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, eaque propter Maximilianus, & Carolus Duces, ac Franciscus Comes, necnon Elisabetha Ducissa, & Catharina Abbatissa, ac Minister, & Fratres prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, ut donec Canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ob ejus eximiam charitatem, & excellentia merita, divi- Refertur tenor præinsertæ constit.

na aspirante gratia ab Apostolica Sede decerneretur; Idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa de eo recitari, & celebrari posset. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio; Ut ipse bon. mem. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque, & Missa de eo tanquam de communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus, ubique existentibus, hic autem Romæ etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus die eorum Superioribus bene visa, in posterum verò die dumtaxat sui obitus in Ecclesiis Fratrum prædictorum, videlicet in Nancei ac prædicto Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm, Romæ verò ubi Corpus requiescit, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam dictorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari respectivè, liberè, licitè posset, & valeret, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate concessimus, & impartiti sumus, prout in Nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§. 1. Nunc autem dilecti filii Procuratoris generalis dicti Ordinis, ac Ministri generalis,& Fratrum prædictorum nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati; de eorumdem Cardinalium consilio, ut à Fratribus ejusdem Ordinis universis, & singulis ubique existentibus, Romæ autem dumtaxat, & à Sacerdotibus ad Ecclesiam, ubi ejusdem Beati Felicis Corpus quiescit, confluentibus, ut præfertur, in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa de eo tamquam de Communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani recitari, celebrari respectivè, liberè, & licitè possit, & valeat, licentiam, & facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & impartimur.

§. 3. Non obstantibus omnibus illis quæ in dictis literis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Aprilis 1626. Pontific. nostri anno tertio.

Abrogatio omnium Indultorum, gratiarum, seu declarationum,quæ Observantiæ Regulæ Sancti Francisci quomodolibet contraria sunt. Ac approbatio Statutorum editorum in Capitulo generali Romæ die 17. Maii 1625. celebrato. Necnon confirmatio Statutorum Barcinonensium pro Ultramontana Familia, novissimè Segobiæ recognitorum, & approbatorum.

Hæc Statuta sunt inserta, & alia Ordinationes à Generali Ordinis Congregatione de Regulæ Observantia facta, necnon Decreta à Congregat. à S. D. N. istorum Fratrum consultationibus præposita emanata, hic subsequuntur. Et hanc Regulam olim ab ipso S. Francisco editam confirmatam habes ab Honor. III. const. 5. Solet. sup. tom. 1. ubi notata sunt plura, & postea declaratam fuisse scias à Nical. III. in cap. exiit. de verb. signif. in sexto necnon à Clem. V. in element. 1. ead. tit.

De istis autem Fratribus de Observantia vide const. 23. Leon. X. *Ite & vos* d. tom. 1. Quibus addo, quod Paul. V. eisdem ambitum omninò prohibuit, ut sup. tom. 3. const. 114. *Admonemur*, & Gregor. XV. deindè revocavit quascumque Præcedentias, & Paternitates præter Ordinis constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas, concessas, ut in const. 50. *Pastoralis officii.* Novissimè verò ab isto Sanctiss. Pont. confirmata fuit const. 47. Pauli V. circa eleemosynam, quam quærere possunt Parochi Indiarum ab iis, qui in Ecclesiis istorum Fratrum sepeliuntur, ut const. 22. *Aliàs fel*, Et quod possint isti Fratres expressè professi in Indiis Occidentalibus de suorum Superiorum licentia, ac Diœcesani consensu, Ordines à quolibet Antistite recipere pariter indulsit in const. 46. *Cum sicut.*

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1625.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcrosanctum Apostolatus Ministerium, humilitati nostræ nullo licèt meritorum suffragio, divina dispositione commissum, postulat, ut inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ sollicitudinis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suavi Religionis jugo Salvatoris, & Domini nostri obsequiis famulantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Quod cum Calepodiis seu sandaliis apertis dumtaxat incedere teneantur.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, assiduis Verbi Dei prædicationibus, continuaque Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione, necnon aliis spiritualibus exercitiis, uberes in vinea Dñi fructus jugiter afferre noscantur. Nos ut Fratres prædicti in tam laudabilium operum exercitio eo alacrius perseverantes, quo amplioribus fuerint ab hac S. Sede favoribus muniti, providere, necnon felici illorum statui, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes,necnon statutis,& per eos in Capitulo generali proximè præterito decretis inhærentes, ac supplicationibus etiam dilecti filii Bernardini de Senis ejusdem Ordinis Ministri generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Quod de cætero perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli ejusdem Ordinis professores juxta dicti Ordinis regulam, necnon declarationes à piæ mem. Nicolao III. & Clemen. V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris desuper emanatas cum calepodiis, seu sandaliis apertis dumtaxat incedere teneantur, neque alio pedum operimento, sive panneo, sive alterius cujuscumque materiæ existat absque expressa licentia uti possint.

Quod solo habitu, & tunica utantur.

§. 2. Quoque integrum eorumdem professorum vestimentum, duabus tantum tunicis constet, & constare debeat: Una scilicet cum caputio, & alia sine caputio, ut eadem regula præscribit, neque ejusdem Ordinis professor, tertia tunica seu camisa staminea, aut interula, seu sudariis, vel alia quacumque re contra ejusdem Regulæ tenorem, etiam in vim concessionis fel. rec. Julii Papæ II. etiam prædecessoris nostri, sive alio quovis prætextu, & ex quacumque causa ullo modo uti valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò statuimus, atque declaramus.

Abrogat concessiones Regulæ contrarias.

§. 3. Prædictamque Julii prædecessoris, & quascumque alias concessiones; seu indulta, tàm per literas Apostolicas, & Motu proprio, quàm vivæ vocis oraculo, & aliàs quomodolibet concessa eidem Regulæ quomodolibet contraria, abrogamus.

Clausulas præservativas addit.

§. 4. Decernentes præsentes literas semper & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ab omnibusque dicti Ordinis Fratribus inviolabiliter observari.

Aliter definiri prohibet.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus su-

per

per his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus prædicta Julii prædecessoris, ac quibusvis aliis concessionibus, sive indultis hujusmodi, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 3. die 1. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die prima Octobris 1625. Pontificatus nostri anno Tertio.

Sequitur approbatio Statutorum editorum in Capitulo generali Romæ celebrato die 27. Maii 1625.

Hujusmodi Statuta sunt inserta in ista Constitutione, ut videre poteris, & quia multum interest, & sunt generalia, ea posui ad verbum.

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licèt imparibus, divina dispensatione præsidentes, ex incumbenti Nobis Pastoralis Officii debito Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemq; directionem, sinceris desiderantes affectibus iis, quæ propterea piè, & providè præsertim in eorum Capitulis generalibus facta fuisse comperimus, ut firma perpetuò & illibata remaneant libenter, cùm à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Si in ultimo Capit. hujus Ord. statutum est, qua licentia debeant Fratres Romam venire.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo generali ejusdem Ordinis in domo Beatæ Mariæ de Aracœli nuncupatæ de Urbe prædicti Ordinis ultimo loco celebrato pro felici Fratrum ipsius Ordinis utriusque familiæ guberpnio, & directione nonnulla statuta edita fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

Statuta pro utraque Familia.

PRo publicis totam Provinciam concernentibus negotiis, accedente etiam Definitorii consensu, Fratribus suis ad Curiam Romanam eundi facultatem, Provinciales Ministri concedere possint: pro privatis autem, auctoritatem hanc sibi noverint esse negatam, Qui secus fecerit, pœnis à sanctæ mem. Clemente VIII. positis subjaceat.

Oblati omnes, Donati, Tertiarii, ad Conventus famulatum assumpti, Caparonem, seu Caputium, ferre deinceps non præsumant, sed ut ab omnibus dignoscantur Fratres non esse, calceatis incedant pedibus, habitum genua non excedentem, galerum, seu birretum in capite portent.

Statutum generale, quo decernitur, Capitulum intermedium, seu Congregationem habere plenam auctoritatem non continuandi Guardianos, sed prioribus amotis, alios instituendi etiam nulla inveniente causa, innovatur, & roboratur, ideò Guardiani omnes renunciationem suorum officiorum spontaneam, & ex animo, in scriptis mittere teneantur.

Provincia Anglicana restituitur.

Provincia Anglicana, quæ ob persecutiones Hæreticorum defecerat, pristino suo honori, & loco restituitur: ita tamen, ut quia pauci adhuc in ea sunt Conventus, & Fratres, donec augeatur numerus, separatæ Custodiæ nomen retineat, cujus Custos generali Capitulo intersit, habeatque votum in eo.

Utraque familia pro acceptis beneficiis, & munificentissima liberalitate Excellentissimi Domini Marchionis de Cannete, cùm Benefactorem agnoscit sicut jam antea in Congregatione Segoviensi proximè præterita communi omnium suffragio sancitum fuerat.

Provinciarum Tertii Ordinis, quæ nunc temporis in Hispania, & in Gallia erectæ sunt Ministri, Comitiis generalibus deinceps interesse, & in electionibus Ministri, & Commissarii generalis, respectivè votum activum habere poterunt. Fratres enim nostri sunt.

Provincia S. Didaci in Bethica recipitur, & catalogo Provinciarum Ordinis adscribitur, & antiquitatis suæ locum, à suæ erectionis die, qui 20. mensis Decembris 1620. fuit, in posterum obtinebit.

Provinciæ Saxoniæ S. Crucis restituitur.

Provincia Saxoniæ Sanctæ Crucis antiquo suo Juri, & Ordini restituitur, ad eamque non solum Abastudensis Conventus, aliique, qui antiquitùs ejus erant, sed etiam Heldesimensis, & Fuldensis, qui hactenus Ministro Coloniensi paruerunt: Item Conventus Egar, & Monialium ejusdem loci, qui ad tempus Argentinensi Provinciæ subditi fuerant, deinceps, & in posterum pertinebunt.

Pro Cismontana Familia.

De oneribus Missarum suscipiendis.

UT conscientiis Fratrum circa Missarum celebrationem efficaci remedio provideatur, strictissimè Patribus Guardianis, & quibuscumque aliis Conventuum Superioribus præcipitur, ut in oneribus Missarum suscipiendis omninò observent formam præscriptam in decretis à Sacra Congregatione Concilii Sanctissimi Domini Nostri auctoritate nuper editis de celebratione Missarum.

Ne pax mutua detrimentum patiatur: Noverint Patres Reformati sibi interdictam divini Verbi prædicationem; necnon eleemosynarum petitionem intra limites Conventuum Fratrum Observantium de familia, nisi priùs Ministri Provincialis in scriptis obtenta facultate: Cui interdictioni reciprocè Fratres regularis Observantiæ subjacebunt, nisi Patris Custodis Reformatorum voluntas accesserit, atque consensus.

Pro evitandis Fratrum evagationibus, ordinatur, & præcipitur, ut quotiescumque eorum aliquis à suo Superiore extra Provinciam, vel etiam Conventum intra Provinciam exeundi facultatem impetraverit, in illius obedientia dies determinati assignentur suæ peregrinationis, suique reditus: ne possit accingere se itineri, & obtenta facultate gaudere, nisi obedientiales literæ priùs registratæ, & à Patre Ministro, sivè Gaurdiano subscriptæ fuerint: in quibus dies discessus adnotetur.

Apostatæ, nec recipiantur, nec retineantur in alienis Provinciis, ad quas quomodocumque confugerint: sed ubi primum fuerint absoluti juxta consuetudinem, & Ordinis constitutiones, ad proprias remittantur sub pœna privationis Officiorum Provincialis, sivè Guardiani, aut cujuscumque alterius Superioris ipso facto incurrenda.

Cùm Ordo noster Seraphicus ad totius Ecclesiæ obsequium sit institutus, toto conatu innitendum est, ut non solum in eo scientia non pereat, sed in dies augeatur. Ideò decernitur, atque statuitur, ut in qualibet Provincia, ubi hactenus desiderantur, & non sunt Philosophiæ, & Theologiæ studia erigantur, & instituantur: quibus ex eadem Provincia Patres Lectores ex Doctoribus præficiantur: caveaturque ne deinceps in alienas Provincias Studentes mittantur; aut Prædicatores, nisi in casu aliquo urgenti, de quo tam Minister generalis, quàm Commissarius judex esto. Hac lege Provinciæ Ultramarinæ non tenentur, qua Studentium, & lectorum penuriam patiuntur.

De transeuntibus ex una ad aliam Provinciam.

Transitus ab una ad aliam Provinciam plurimorum est causa malorum, quibus provisum fore judicamus, si quod nunc statuitur in posterum observetur: Ut scilicet, qui sua spontè, licèt obtenta priùs licentia, ad alienam Provinciam transierunt Fratres tàm incorporati, quàm incorporandi, in ea locum, ordinem, & præcedentiam à die tantum incorporationis suæ, non autem

à die receptionis habitus, aut emissæ professionis teneant, & habeant.

Ad tollendam ambitionem, & eliminandam relaxationem decernitur: ut juxta Gregorii XV. Breve nullus aliquo gaudeat privilegio ex quacumque causa, quod per leges & ordinis statuta à Sede Apostolica confirmata, concessum non fuerit.

Sicut Statutum de erigendis Communitatibus in unoquoque Conventu ad majorem paupertatis observantiam, & Fratrum consolationem innovatur: ita Guardianis sub pœna suorum officiorum privationis præcipitur ut infra duorum mensium à suo ingressu spatium, Communitates erigant, in quibus, quæ necessaria sunt Fratribus, asserventur, suo tempore illis distribuenda, & subministranda; hujusmodi autem Communitates de eleemosynis Conventuum, & superfluis Fratrum erigantur: quibus habere habitum, & tunicam unam conceditur: alteram verò tunicam, non nisi ex necessitate, & Superioris condescensione, & licentia.

Omnibus, & singulis Patribus Guardianis sub pœna privationis officii præcipitur, ut si in suis Conventibus Vineæ, seù Prata fuerint, ex quibus vinum ad bibendum, & fœnum ad vendendum colligitur, antequam à suo ingressu duos menses compleantur, omni posthabita excusatione tollant, & aliis usibus permissis terram applicent.

Iteratò statuitur, ut Guardiani sub pœna suspensionis à suis officiis, Cellas Fratrum singulis mensibus visitent, indeque auferant quidquid perfectæ & Franciscanæ repugnat paupertati

Renovatur Statutum contra illos Fratres, qui suis Superioribus insultant, verba injuriosa & contumeliosa in eos proferunt: in recognoscendis culpis sine licentia loquuntur: protestationes in scriptis offerre ausu temerario præsumunt.

Sicut in Congregatione Segoviensi proximè præterita, in unum collecta fuere Statuta, quæ in Ultramontana familia in posterum observari debeant; ita in hac Cismontana fiat: hujusmodi autem collectio duobus Patribus doctrina, & pietate pollentibus à Cismontano Definitorio eligendis committatur.

Servetur Apostolica constitutio, qua Ministro Provinciali in sua Provincia, & Guardiano in suo Conventu præcipitur, ut eorum quilibet clavem communem, quæ Magistra vocatur, apud se habeat, & sollicitè custodiat: qua suorum subditorum cellas ad libitum saltem cum duobus Discretis Conventus aperire, ingredi, & visitare possit.

Pro Hispanis.

SI contingat, Patrem Definitorem Recollectum ad meliorem transire vitam, soluto mortis tributo, ejus locum, munus, & officium antiquior ejusdem Recollectionis Definitor obtineat; quod si nullius Definitoris officio functus superstes inveniatur; qui erit Guardianus antiquior, aut secundum tabulæ ordinem dignior extiterit; defuncto Definitori substituatur, ita ut sine Definitore Recollecto nunquam Definitorium congregetur.

Ad electiones non vocetur Definitor extra Nationem existens, si verò intra Nationem extra Provinciam tamen fuerit, dummodò non plus quàm per duas, aut tres dietas distare dignoscatur, vocandus erit, alioquin omnes definitorii actiones nullius sint valoris, & auctoritatis.

Mortuo aliquo definitore, antiquior Provinciæ Pater defuncti locum accipiat, quod si nullus talis extiterit, antiquior in Definitoris officio subrogetur. Idem aliis in nationibus observandum erit

Ne Bibliothecæ, Lectores, Prædicatores, & Confessores libris necessariis careant, singulis Provincialibus Ministris conceditur, ut quilibet in sua Provincia eleemosynas procuret pro Missis diebus Dominicis celebrandis ad præscriptum eorumdem decretorum Sacræ Congregationis Concilii de celebratione Missarum, dummodo ducentorum ducatorum quantitas valorem non excedat quolibet anno, hujusmodi autem eleemosynis emantur libri, & pro uniuscujusque necessitate, judicio Ministri distribuantur: quod ut sine dolo, & fraude fiat, Visitator solerter inquirat, specialem rationem in singulis Conventibus exigat, & in Capitulo Provinciali: An libri juxta quantitatem assignatam procurati, & distributi fuerint, vel non, publicè, & in conscientia declaret. Quæ supererunt die Dominico Missæ supra numerum ex Statutorum nostrorum præscripto, benefactoribus in communi applicentur.

Pro Gallis.

QUod unanimes in suo Discretorio novem Provinciæ Galliarum à Definitorio generali obnixè postularunt, eis libenter ad majorem Dei gloriam conceditur: ut in qualibet dictarum Provinciarum tres eligantur, & assignentur Conventus, in quibus Regulæ observantia adeò districtè servetur, ut Recollectorum, seu Reformatorum vivendi modum Fratres imitentur: Ideò Capitulum Generale tàm Ministris quàm Visitatoribus in virtute sanctæ obedientiæ præcipit, ut prædicti Conventus Ministris in omnibus subjiciantur: iis casibus exceptis, qui in Statutis pro Reformatis jam factis, declarantur. — *Constituantur domus recollectæ in Provinc. Galliæ.*

Eodem jure, ac privilegio gaudeant Recollectorum Provinciæ in Gallia existentes, quo duæ aliæ ejusdem Nationis familiæ, ut videlicet suo ordine, & tempore successivo Definitorem habeant generalem. — *Provinciæ recollectæ in Gallia habeant suo loco Definitorem generalem.*

Pauca hæc Statuta fieri debuerunt, quia quæcumque alia ad bonum publicum necessaria in Statutis Segoviensibus auctoritate totius Congregationis ibidem confectis cumulatissimè reperientur.

Pro Indis.

CAveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales: ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios, suo nomine mittant, solis Custodibus veniendi facultas conceditur.

Indiarum Commissarii, Generalis ipsimet Provincias omnes visitent: impediti necessitate urgenti ex vicinioribus Provinciis, non autem remotis, Visitatores assumere teneantur.

Nulli liceat Commissario generali, vel etiam Visitatori ante Ministri Provincialis electionem, neque ea peracta, aliquem voce activa, & passiva privare, seu alia graviori afficere pœna, nisi confecto processu, & præcedente rei auditione in sui defensionem. Qui secus fecerit, suo privetur officio.

Visitatores peracto Provinciali Capitulo in Provincia visitata, ultra viginti dies, non remaneant, quibus elapsis omninò auctoritate careant. — *De existentia Visit. in Provincia.*

Tam Commissarius Generalis, seu Visitator ab Electoribus subscriptionem petens, hunc, vel illum eligendi: quàm ipsi scribentes privationi actuum legitimorum, ipso facto, incurrendæ subjaceant. — *De electione.*

Electores in Provinciali Capitulo congregati, antequam ad electionem Ministri, Definitorum, Custodum, & Guardianorum procedant, nominatim juramentum præstent coram Vener. Crucifixi imagine se eum electuros, quem in conscientia, & omnibus æqua lance libratis, digniorem judicabunt, ita jubente Clemente VIII. sanctione à S. D. N. Urbano VIII. renovata. — *De juramento præstando ab electoribus.*

Pro Belgis.

De Statutis quoad Provincias Belgicas.

PErmittit Capitulum Generale Provinciis Belgicis, & annexis in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Tridentini Concilii decretis, & constitutionibus Apostolicis non adversantur, juxta Statuta Barcinonensia nuper Segoviæ recognita, & auctoritate Reverendissimi Patris Ministri generalis eisdem accommodata, deinceps vivere, sua Statuta Provincialia servare, reformationis modos à Visitatoribus Apostolicis introductos retinere: ita ut neque præsentes, neque futuræ constitutiones, aliæ prædictarum Provinciarum Patres, ac Fratres ullo modo obligent: nisi ex parte illa, qua dictis Statutis conformes erunt, vel primo in Capitulo Provinciali, seu Congregatione lectæ, & promulgatæ fuerint.

De Commiss. Nation. per totam Belgi.

Commissarius Nationalis in dictis Provinciis nemo esse, aut institui possit, nisi qui antea, aut Definitor, aut jubilatus Lector, aut majori officio functus fuerit, & per se ipsum Provincias visitare valeat. Dispensatio in Statutis Provincialibus sine Definitorii assensu omninò ei interdicitur; sicut & causarum commissio in instantia prima, quæ penes Prælatos ordinarios esse, & remanere debet.

Receptionem Novitiorum, necnon Fratrum incorporationem non esse sui juris, noverit. Capitulis Provincialibus ipsemet præsideat.

Instante Definitorio totius Capituli Generalis statuitur ad evitanda dubia: ut Procuratores, & Commissarii Romanæ Curiæ officio functi (etiam si Ministri Provinciales aliàs non fuerint) intra suam Provinciam, & extra, omnes alios præcedant: licèt Ministri Provinciales, aut Definitores generales extitissent.

§. 2. Nos inviolabili statutorum hujusmodi observationi perpetuæque firmitati, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunè providere, ipsumque Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus ejusdem Procuratoris totius Ordinis hujusmodi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Statuta præinserta hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Observantiam prædictorum statutorum decernit.

§. 3. Decernentes eadem Statuta in prædicto Ordine ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter perpetuò observari, & adimpleri debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 3. die 20. Nov.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Novembris 1625. Pontific. nostri Anno tertio.

Sequitur confirmatio Statutorum Barcinonensium pro Ultramontana Familia, novissimè Segoviæ recognitorum, & approbatorum, dum tamen Sacris Canonibus, Concilio Tridentino, Constitutionibus Apostolicis, ac Regularibus ipsius Ordinis institutis non adversentur.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1625.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prospero statui, fœlicique directioni invigilantes, his, quæ propterea providè facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuò, & illibata persistant, libenter cùm à Nobis petitur, Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboremus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupat. Quòd in Congregatione generali ipsius Ordinis in illius domo regulari Segoviensi novissimè celebrata Statuta generalia pro Fratribus ejusdem Ordinis Ultramontanæ familiæ aliàs in Civitate Barcinonensi edita, recognita, & approbata fuerunt.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Procurator prædictus plurimum cupiat, Statuta hujusmodi pro firmiori illorum validitate, & subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur Procuratorem prædictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Statuta prædicta, sic ut præfertur recognita, approbata, quatenus tamen licita sint, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Constitutionibus Apostolicis, regularibusque ipsiusque Ordinis institutis non adversentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 4. Decernentes eadem Statuta, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere à Fratribus familiæ prædictæ, nunc, & pro tempore existentibus, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari debere, ac irritum, & inane si super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresſè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 3. die 8. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 8. Decembris 1625. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Sequuntur Ordinationes factæ in generali Congregatione de Observantia Regula.

PRimò declarat generalis Congregatio, nullam dispensationem contra præcepta nostræ Regulæ esse admittendam, sed omnes, & singulos

Fratres teneri ad regulæ observantiam secundum suam puritatem juxta declarationes Nicolai III. & Clementis V. sicut in multis aliis generalibus constitutionibus declaratum est: Cùm omnia privilegia, seu concessiones cujuscumque conditionis existant, vel quomodolibet impetrata, vel concessa per Brevia Apostolica, per indulta, per vivæ vocis Oracula contrà Regulæ puritatem, si quæ forent, penitus abrogata fuerint per Breve Sanctiss. D. N. Urbani VIII. Qui verò contra fecerint, tamquam Regulæ transgressores severè puniantur.

Et quoniam in quibusdam Ecclesiis tàm magnus numerus Missarum celebrandarum ex varia defunctorum legatis impositus reperitur, ut illis pro singulis diebus à testatoribus præscriptis nequeat satisfieri, & consequenter, nec aliis, pro quibus eleemosynæ in dies offeruntur; idcirco ne detur occasio fratribus eorum conscientias onerandi, determinatum est, ut Superiores locorum illorum, ac etiam Provinciales declarare, & protestari debeant coram iis, ad quos spectat, se nulla amplius legata perpetua ipsis à testatoribus relicta exigere, & de facto amplius non exigant, imò ea, quantum in ipsis est, eo modo quo possunt resignent, & respuant. Ac in illis Conventibus is numerus Fratrum collocetur, qui ex eleemosynis quotidianis honeste sustentari potest. Si quæ verò legata quoad capitale fuerint extincta; remanente apud Fratres obligatione celebrandi Missas in perpetuum, fiat recursus ad Summum Pontificem, ut ipse pro sua benignitate super hoc da opportuno remedio provideat.

Caspæ, vel Trunci ad recipiendas eleemosynas pecuniarias etiam pro Missis oblatas, non solum ab Ecclesia, sed etiam à Sacristia, & à quacumque parte; quæ sit intra clausuram Conventus, omninò prohibentur sub pœna inobedientiæ, & excommunicationis majoris: oblatæ autem eleemosynæ pro Missis nullo modo intra clausuram Conventus, aut intra Ecclesiam, vel Sacristiam ab aliquo recipi permittantur, sed ad Syndicum Apostolicum offerens remittatur: Quod si id grave illi fuerit, & voluerit Tertiario, vel Servitori Conventus tamquam Syndici substituto illam tradere, ut ad Syndicum ipsum ejus nomine deferatur, id fieri poterit, ea tamen lege, ut intra claustra Conventus, aut Ecclesiæ, nec Tertiarius, nec servus illam recipiat, & Guardianus, qui contrarium permiserit privetur officio suo.

Circa Apostatas, aliosque delinquentes observetur omninò Breve fel. rec. Sanctiss. D.N. Pauli V. contra Superiores nostri Ordinis promulgatum, quod incipit, Admonemur, in quo ordinatur, ut ad instantiam personarum quarumcumque extra Ordinem constitutarum nullo modo remittantur pœnæ eis impositæ.

Ad evitanda evagationes Fratrum, & alia gravia inconvenientia, præcipitur, ut Sacerdotes nostri Ordinis nullo modo mittantur extra Conventum ad Missas in aliorum Ecclesiis celebrandas, sed unusquisque in propria teneatur Ecclesia celebrare. Guardianus autem, qui contra fecerit, vel id permiserit, per mensem suo suspendatur officio pro prima vice, pro secunda autem gravius puniatur Superioris arbitratu.

Cum Parochiarum curam habere in illis Civitatibus, & locis, in quibus Christiana Religio propagata est, & in quibus copia Sacerdotum sæcularium adest, maximum detrimentum afferat nostræ professioni, & Regulæ observantiæ, determinat, Generalis Congregatio, ut in præfatis locis omninò relinquantur, & si aliquæ sint, quæ de mandato Sedis Apostolicæ detineantur, ad ipsam Sedem Apostolicam fiat recursus, ut super hoc opportunè provideat, Fratrumque conscientiæ consulat.

Commissarius in Regnum Poloniæ mittendus ad Provincias illas visitandas, in unaquaque illarum Provinciarum Patres Definitorii, & alios Patres principaliores congreget, atque simul cum eis de negotio divisionis illarum Provinciarum discurrat, illudque exactè dissentiat, & quidquid circa hoc de communi consensu, paceque conservanda determinatum fuerit esse melius, Reverend. Pater Superiori Generali significet, ut ipse pro sua prudentia, & zelo, quidquid opportunum fuerit ad sedandam controversiam circa hoc exortam decernat, & statuat, etiam Sedem Apostolicam consulendo, si opus fuerit. Quidquid verò ab ipso statutum fuerit in illis Provinciis executioni mandetur.

De Custodiis Reformator. Poloniæ, Austriæ & aliis.

Declaratur, duas Custodias Reformatorum Poloniæ fuisse benè institutas: easque, & ad idem institutum servandum teneri, & eisdem privilegiis, & prærogativis gaudere, quod servant, & quibus gaudent Custodiæ Reformatorum Italiæ, & præsertim quod votum habent in Capitulis Provincialibus illarum Provinciarum, quibus sunt annexæ. Insuper declarat totum Definitorium, Reformam, seu custodiam Austriæ veram esse Custodiam ad formam aliarum Reformationum Italiæ institutam, eisdemque privilegiis, & gratiis, quibus cœteræ Italiæ Custodiæ gaudent, potiri, & gaudere debere. Idem dicimus etiam de Conventu Pragensi, Provincia Boemiæ, & Tyrnaviensi, Provincia S. Mariæ Hungariæ Reformatis, jam assignatis, & traditis, &c.

De Monasterio Monialium majoris Glogoviæ.

Monasterium Monialium clausarum majoris Glogoviæ Provinciæ Boemiæ, supposita ipsorum inobedientia, & contumacia omninò relinquatur, & resignetur loci Ordinario; ita ut in posterum nulli Provincialium successivè futurorum, aut aliorum quorumcumque Fratrum, liceat in contrarium aliquid attentare, sub pœna privationis Actuum legitimorum contrafacientibus.

De Conventu Glivicensi.

Conventus Glivicensis, olim ad Provinciæ Boemiæ Fratres spectans, ac deindè Reformatis Provinciæ Poloniæ assignatus declaratur, incorporatus reformationi Provinciæ Poloniæ, præcipiturque ut in posterum non liceat Provinciali Boemiæ vel alteri Patri ejusdem Provinciæ aliquid in contrarium attentare sub pœna privationis officiorum, actuumque legitimorum iis, qui contra fecerint.

De Stat. Fratrum Refor.

Ad confessiones, & varietates Statutorum Reformatos concernentium tollendas, & ad certam insuper, stabilemque inter ipsos Constitutionum observationem præfigendam, statuendamque consulto statuitur, strictiusque præcipitur sub pœnis in eisdem Constitutionibus taxatis, & irremissibiliter infligendis, ut in posterum Fratres reformati iis dumtaxat statutis generalibus utantur, ac ea inviolabiliter observent, quæ pro bono, ac strictiori ipsorum vivendi modo in præsenti Congregatione generali etiam ipsis Reformatis assentientibus, & acceptantibus maturè decreta, & sancita fuere, eaque quolibet semestri legere teneantur tempore communis refectionis.

Sacra Congregatio à Sanctiss. D. N. Fratrum Minorum de Observantia S. Francisci Cismontanæ familiæ consolationibus præposita volens, quantum potest in Domino, ipsorum postulato satisfacere circa Novitios ad habitum, & professionem admittendos, Sanctitate Sua approbante censuit, tunc demum esse illis permittendum, ut Novitios ut supra recipiant, cùm constiterit, ex ipsorum Conventibus eos sustulisse abusus omnes, qui Regulæ S. Francisci Observantiæ adversantur. Quod ubi præstiterint, designanda erunt loca, pro iisdem Novitiis recipiendis, & præscribendus recipiendorum numerus, & qualitas, & alia ad eorum institutionem pertinentia, & prout unaquæque Provincia id exequetur, idem ad receptionem hujusmodi fore permittendum.

Abusus verò, quibus eos propterea mederi oportebit, sunt potissimum infra scripti.

Ac

Ac primum abdicent à se, & eorum Conventibus, non solùm pristina, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel. rec. Nicolai III. & Clem. VIII. extra, vel intra septa Monasteriorum detinent, sed etiam census perpetuos, & legata annua, super quibus Sacta Congregatio præcipit observari Decretum Congregationis generalis Romæ habitæ die 17. Maii 1603. Cujus tenor talis est.

CUm annuos reditus, sicut cœtera bona immobilia Nobis habere non liceat, ideo renovantes alia generalia Statuta decernimus, quod nullus Frater inducat personam aliquam ad eleemosynam perpetuam Ordini nostro exhibendam, nec exbibitam, à quopiam vivente suscipiat, & si aliqua talis nobis fuerit relicta nullo modo in judicio exigatur: declarantes, quòd ad perpetua legata petenda non possunt Fratres recurrere, nisi humiliter, & per modum eleemosynæ absque allegatione alicujus debiti: Decernitur præterea, ac præcipitur per sanctam Obedientiam, quod quoties relinqui contingat aliqua legata perpetua aliquibus personis, & hospitalibus, vel alicui Reipublicæ, & aliis domibus, ea lege, quod teneantur Fratribus præstare singulis annis certam eleemosynam, sivè omninò gratis, sive ut ipsi Fratres dicant certa Officia, & Missas, quod Guardianus faciat protestationem ei, qui testatoris voluntatem adimplere tenetur, quod ad illas eleemosynas, nullum jus habent ex vi legati, non possunt obligari ad illa Officia, & Missas; Si tamen facta ista protestatione, hæres ex sua libera voluntate voluerit dare eleemosynas illas, & committere Fratribus dicta Officia, & Missas, tunc Fratres tuta conscientia possunt eleemosynas hujusmodi recipere. Quod totum, & multò fortius in relictis legatis singularibus Fratribus simili modo faciendum esse decernimus: Inhibemus autem, ne Syndicus in sua persona hujusmodi annuos reditus recipiat distribuendos ipsis Fratribus. Protestatio autem sic fiat sub sigillo Conventus, videlicet: Nos Frater N. Guardianus, & Fratres Discreti hujus Conventus N. dicimus ad nostram notitiam pervenisse, quandam N. certam eleemosynæ quantitatem Conventui huic distribuendam perpetuò gratis, vel forsan pro aliquibus Officiis, & Missis dicendis, legasse. Cùmque legata hujusmodi, nisi per viam simplicis eleemosynæ acceptare ex instituto sancto nostro, & jure nobis non liceat; ideò per præsentes libere protestamur in Domino, quod legatum prædictum tamquam illius incapaces ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus. Si tamen hæres, Commissarius, aut Legatarius ipsius testatoris dictam quantitatem per viam simplicis eleemosynæ omni obligatione, dominio, & proprietate penitus cessantibus, nobis liberè conferre voluerit, illam simpliciter accipiemus, & piæ testatoris voluntati, quantum in nobis fuerit, plenè, ac fideliter satisfaciemus. Hæc autem protestatio subscripta per Guardianum, & Discretos Conventus dabitur illi, qui tenetur testatoris voluntatem implere, & eadem protestatio scribetur in libro Conventus, ut constare possit succedentibus Guardianis, hanc constitutionem fuisse ad plenum adimpletam. Est autem hæc protestatio necessaria, ut optimè decernit D. Bonaventura, hanc disputans quæstionem, & ex Apostolicis declarationibus Regulæ nostræ colligitur: Et ut omnibus sit compertum id quod tantoperè est nobis necessarium, ipsam Divi Bonaventuræ quæstiunculam ex suo Apologetico desumptam, hic apponere de industria, non gravabimur, quæ talis est, ut sequitur.

CUm asseratis vos, secundum Regulam, & professionem vestram nullos debere recipere proventus redituum, seu possessiones exceptis domibus, in quibus habitatis, videmini transgressores Regulæ vestræ in eo, quod recipitis domos, vel areas non continguas vestris areis, in quibus habitatis; eodem enim modo, si hoc licet, poteritis etiam vineas recipere, & agros, & mansos, & similia quæque recipere, imò Grangias, & Villas, & Castra, & terras, & Oppida, & quæcumque fuerint vobis data, & sic pristina paupertas, & mendicitas quam professi estis, paulatim evanescere, & non eritis Discipuli S. Francisci, cùm non sequimini vestigia ejus, nec ejus Regulam teneatis: de domibus enim vobis contiguis potest esse excusabile, quod pro dilatanda area vestra illas quandoque recipiatis, sed de aliis non ita, in quibus homines alios pro censu locatis, quem Procurator vester loco vestri exigit, & in usus vestros convertit de voluntate vestra.

1. Si qui in talibus incautè agunt dolemus, & contradicimus, & prohibemus. Qualiter autem in hoc licitè agere possimus adverte, & tunc non judicabis, nos (si sanè intelligis) transgressores. Protestamur nos secundum Regulam nostram nil debere, seu velle possessionis, vel certorum redituum recipere, vel habere. Quia verò mendici sumus, & pauperes, ea, quibus pro præsenti necessitate indigemus, ideo recipimus, prout licet, sive pro solvendis debitis, vel aliis necessariis procurandis; Cùm ergo aliquis ex devotione vult nobis legare domum suam, vel aream non contiguam nostræ mansioni, non recipimus eam per nos, nec per interpositam personam, ut nostram; sed si ille eam disponit per alium quemcumque, ut ea vendita, de pretio ejus provideatur nobis ex parte sui, in his, quibus tunc indigemus procurandis, vel solvendis debitis, accepiamus. Si autem ille timens ne forte ejus talis dispositio per hæredes suos, vel alios in posterum impediatur, & propter hoc præoccupat roborare illam sigillo alicujus Judicis, vel civium, vel alterius, &c. & sic committit eam alicui amico suo, vel Fratrum, qui conservat, quod ipse disponit de domo tali, vel area, nihil ad nos cùm de rebus suis possit ordinare, quod vult, nec locum talem, vel domum dicimus esse nostram, cùm nihil juris nos in ea protestemur habere. Similiter si aliquis disponeret per amicum, vel alium, quod de pretio, vel de proventibus illis, vel illis darentur Fratribus tot panes quotidie, vel tantum eleemosynæ singulis septimanis, aut annis, non essemus propter hoc prædii, vel redituum possessores, nam si me petente eleemosynam, aliquis dives promittat, quod singulis annis velit dare Fratribus duas tunicas, vel tantum unam, vel singulis hebdomadis tot panes, & hoc committat Officialibus suis, ut vice sui ista dent, etiam eo absente, & hoc pro Fratribus recipiam, vel etiam si illi negligant dare, admonendo exigam, numquid propterea certos reditus habere dicendi sumus? cum non ex jure, sed ex gratia solum talem eleemosynam recipiamus, vel exigamus. Et si post obitum illius uxor ejus, vel alii amici pro anima illius adhuc velint aliquo tempore talem nobis eleemosynam per se, vel ex dispositione illius largiri, possumus similiter accipere ex tali gratia, ita quod quandocumque nollent amplius ista dare, nihil peteremus ab eis, quasi ex debito, sed more mendicorum recurreremus ad domum Clementis Domini pro quotidiana eleemosyna; quamdiu illi placeret, sed quando plus nollet, discedimus vacui gratias agentes de dato, non murmurantes de negato. Hæc est vera, & pura vita mendicorum, quod datur ex gratia recipere, non ex jure.

De censibus verò domorum Fratribus legatarum nihil quærimus, sicut nec de aliis reditibus: Si autem antequam vendantur aliquem inde censum dare volunt h[illegible] in quorum tunc potestate sunt illæ domus, nihil juris habere in eo prote-

ſtamur, ſed eleemoſynam nobis ſponte oblatam ſimpliciter recipimus, ſicut aliunde donatam. Quia verò Dominus docet, nos cavere ab hominibus. Matth. 10. & Apoſtolus ab omni ſpecie mala abſtinere. 1. Theſſ. 5. Ne putemur ab ignorantibus tranſgreſſores Regulæ noſtræ, debemus apertè proteſtari, nihil nobis juris in talibus donationibus velle habere, ſicut tenetur ſuſpectus de fornicatione omnia illa cavere, ex quibus poſſet ita ſuſpicio probabilis judicari. Hæc omnia D. Bonaventura.

Sed quia in his caſus ſolet aliquando evenire, quod annuus reditus ob temporis antiquitatem non comperiatur habere aliquem patronum, cui fieri debeat talis, ut ſupra, proteſtatio, decernimus, quod in tali caſu ſervetur ſtatutum Ordinis Minorum ſub Paulo II. contentum in conſtitutionibus ſuper Cap. 6. Reg. & §. Inhibemus. Quod nimirum hujuſmodi reditus aſſignetur Rectoribus ſpiritualibus, aut temporalibus Collegiorum, aut Communitatum, Terrarum, aut Civitatum, qui tales eleemoſynas, ſive fructus, vel reditus annuos nomine Eccleſiæ Romanæ, vel donantium ſive Fratribus exigant, & recipiant Fratribus, ſive aliis Sacerdotibus, quando Fratres noluerint tales Miſſas, vel ſuffragia juxta piam intentionem benefactorum in toto, vel in parte ſecundum quantitatem talium obventionum dicere faciant.

Item ſtatuitur, ut deinceps nulla inſtrumenta publica fiant à Fratribus capitulariter congregatis, nec quocumque alio modo ſe habentibus, in quibus transferatur dominium, & proprietas alicujus Capellæ, ſive Sepulturæ, cùm hoc omninò ſit contra Regulam, & noſtro repugnet inſtituto: nam quomodo aliquis dat, quod non habet? ſi tamen occaſio ſe obtulerit, in qua oporteat ſatisfacere devotæ fidelium voluntati, id fiat per modos noſtræ Regulæ, & inſtituto congruentes. Eſt autem proteſtatio prædicta neceſſaria, ne ut ait D. Bonaventura, ab ignorantibus noſtrum Inſtitutum, Regulæ noſtræ tranſgreſſores judicemur, cujus Seraphici Doctoris ſententiam hic inſerendam judicavimus, quatenus è medio tollatur abuſus ignorantiſſimorum aliquorum, qui exiſtimantes Charibdim fugere, in Scyllam inciderunt in favorem Ordinariorum, vel alicujus tertii, vel hæredis, renunciantes prædicta legata, quaſi non eſſet opus proprietatis, & dominii donare, ſicut accipere & ſumma dementia alienum renunciare.

De hujuſmodi autem bonis, ſeu illorum pretio Generalis, vel Commiſſarius generalis unà cum conſilio Guardiani, & Diſcretorum Conventus in uſum Sacriſtiæ, Fabricæ, Eccleſiæ, & Conventuum provideat, prout illorum neceſſitate perſpecta ſalubriter in Domino expedire arbitrabitur. Et de hac proviſione quamprimum ſacram hanc congregationem fideliter certiorem faciat. Hanc verò bonorum abdicationem, & legatorum renunciationem fuiſſe executioni demandatam conſtare debebit huic S. Congregationi ex Generalis, vel Commiſſarii generalis, & Ordinariorum atteſtationibus gratis, & abſque ullo Fratrum diſpendio concedendis.

Deinde à Fratribus particularibus auferatur cujuſcumque rei proprietas, ſi quæ ſit, & omnia in communi redigantur ad Regulæ, ſacrorum Canonum, Apoſtolicarum conſtitutionum, & Sac. Concilii Tridentini diſpoſitionem. Potiſſimum verò tollantur pecuniæ, & quamprimum inſumantur in veras, & communes ipſorum Conventuum neceſſitates, idque fiat à Syndicis Apoſtolicis tantùm ita ut nihil pecuniæ mediatè, vel immediatè ſuperſit in manibus, vel poteſtate Fratrum etiam Superiorum.

Ad hæc tollatur abuſus Aromatariarum, ita ut de cœtero illæ non retineantur, niſi ad uſum Monaſteriorum duntaxat, nec liceat res illarum cuique vendere.

Trunci pro eleemoſynis non habeantur.

Præterea nullo modo habeant in eorum Eccleſiis, vel Sacriſtiis, aut alibi cippos, aut truncos ordinatos ad offerentium, ſeu donantium pecunias, nec capſulas pro eleemoſynis Miſſarum.

De regula obſervanda.

Ac demum Superiores Regulares invigilent, ut Fratres communi menſa utantur; Divina officia temporibus debitis recitent; vacent orationi mentali & divinum cultum diligenter exerceant, ac cœtera impleant, ad quæ pro Regulæ obſervatione tenentur.

Quod prædicta Decreta impleantur conſtet S. Congreg.

Hæc autem ſuperiùs expreſſa, fuiſſe ad effectum perducta conſtare debebit eidem S. Congregationi ex atteſtationibus, medio juramento Generalis, aut Viſitatorum, prævia diligenti informatione capta in Viſitatione ſingulorum Conventuum cujuſque Provinciæ, Romæ 14. Junii 1628.

F. A. Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus. Sec.

Publicatio in Congre. Gener. Fratrum.

Lecta & publicata fuere præfata Decreta die 15. Junii 1628. in Congregatione Generali Fratrum Minorum de Obſervantia, in præſentia Illuſtriſſ. & Reverendiſſ. Card. Gipſii Præſidentis ejuſdem Congregationis.

Subſequuntur Decreta S. Congregationis à Sanct. D. N. Fratrum Minorum de Obſervantia S. Franciſci Ciſmontanæ Familiæ conſultationibus propoſita.

De tranſitu Fratrum de Familia ad Reformatos.

IN primis ſtatutum eſt, ut Fratres de Familia liberè ad Reformationem tranſire valeant in quocumque tempore, etiam extra Capitulum, & Congregationem, cum hoc tamen ut è Conventu, in quo de familia manent, recedere nequeant, niſi prius habita obedientia à Cuſtode, vel alio Superiore Reformatorum, qui eam nullatenus denegare poſſit. Et in caſu, quo eam denegaverit, fiat recurſus ad Superiorem generalem, qui teneatur Fratres pro hac re ad ipſum recurrentes ad Reformationem recipere, necnon, & Superiores dictam licentiam negantes pœna ſibi arbitraria punire, niſi ſibi conſtiterit, reformari volentes id facere, ut judicium, vel pœnas ſibi injunctas, ſubterfugiant, aut eſſe omninò ad reformationem inhabiles.

Secundò: Ut qui ad Reformationem tranſierit annum unum à die ſuæ receptionis computandum, ad deliberandum habeat, an in illo ſtatu velit remanere, quo anno expleto, Superior Reformatorum, Cuſtos videlicet, vel Provincialis ad Conventum, in quo dictus Frater de familia commoratur, ſe transferat, ibique ſimplicem informationem à Guardiano, vel alio Superiori locali, à Diſcretis Conventus, & ab aliquo Patre principaliori, vel antiquiori, qui ibi reperiatur fideliter capiat de vita, & moribus ſupra dicti Fratris, & ſi cognoverit, eum benè vixiſſe, ac ſtatui, & profeſſioni Reformatorum ſe conformaſſe, ipſum ad reformationem incorporatum declaret, & hujuſmodi incorporationem in libro Cuſtodiæ diligenter notet.

Quod ſi id per ſe ipſum perſonaliter facere nequeat, alium ſubſtituat, qui id exequatur, dummodò non ſit de familia illius Conventus in quo Frater in reformatione incorporandus reperitur.

Quo autem ad faciendam aſſignationem aliquorum Conventuum Obſervantium de familia Fratribus Reformatis, in ſingulis caſibus recurratur ad S. Congregationem, quæ habita ratione numeri Fratrum ad reformationem tranſeuntium, & omnibus accuratè perpenſis deliberabit, prout in Domino expedire arbitrabitur.

De Novitiis inter Reformatos recipiendis.

Tertiò: Determinatum eſt, ut de cœtero Novitii inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares non obſtante ſan. me. Clem. VIII. hac de re edito, aliàs rece-

ptio-

ptiones, & professiones inde secutæ, nullæ sint, & invalidæ.

De Ministro Provinciali eligendo.

Quartò: Determinatum est ut Minister Provincialis eligi possit ex familia, vel ex reformatione, juxta antiquam consuetudinem Religionis & juxta constit. san. me. Clem. VIII. & Pauli V. & quando Minister Provincialis eligetur ex Fratribus Reformatis, tunc ad tollendas discordias, & lites, Custos reformationis non eligatur; sed ipsemet Minister ipsam reformationem regat, & moderetur. Cœterum, ut necessitatibus dictæ reformationis opportunius provideatur, dictus P. Minister statim ac fuerit electus, teneatur unum ex iis, qui aliàs Custodes fuerunt, vel ex Discretis Custodialibus actualibus Commissarium instituere, cui suam auctoritatem tribuat ad dictam reformationem visitandam quandocumque ipse per se id facere non potuerit, necnon & ad capiendas informationes in casibus occurrentibus: Quibus captis, teneatur de omnibus certiorem facere dictum Provincialem ut ipse, quod opportunum sibi videbitur, determinare, ac ordinare valeat. In casu autem, quo dictus Commissarius non rectè functus fuerit officio suo, tunc Provincialis per se solum possit ipsum ab officio removere, & alium ut suprà de novo instituere.

Insuper determinatum est, ut quandocumque Minister Provincialis fuerit reformatus, tunc Custos mittendus ad Comitia generalia eligatur ex Patribus de Familia; & vice versa quando Provincialis fuerit ex Fratribus de Familia, tunc Custos supra dictus sit Reformatus, ut utraque pars unum vocalem habeat in dd. Comitiis generalibus.

Ulterius determinatum est, ut nominetur à Generali Procurator in Curia Patrum Reformatorum Romæ die 14. Junii 1628.

F. A. Card. S. Honuphrii.

P. Fagnanus Sec.

Publicatio Decretorum in Gener. Cong. Fratrum.

Lecta, & publicata fuere præfata Decreta die 15. Junii 1628. in Congregatione generali Fratrum Minorum de Observantia in præsentia Illustriss. & Reverendiss. Card. Gipsii Præsidentis ejusdem Congregationis.

LIV.

De bonis jurisdictionalibus ad Ecclesias & loca pia spectantibus in feudum, vel emphyteusim non dandis, neque ultra triennium locandis, aut concessiones hujusmodi renovandis, sive prorogandis.

De alienandis verò bonis Ecclesiæ, vel ultra triennium locandis, generales extant nonnullæ Pontificia prohibitiones per me indicatæ in prima const. Leon. I. & const. 5. Pauli II. Ambitiosæ.

De alienandis autem, & infeudandis Terris S. R. E. specialis extat prohibitio 3. Pii V. *Admonet*, tom. 2.

Edita An. D. 1625.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei; Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

HUmanæ salutis Auctor Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissima temporalis ditionis prærogativa decoravit, quam voluit inferioribus etiam Ecclesiis aliqua ex parte communicari, ut filiarum decor matris augeret in Summis Pontificibus majestatem, quibus cùm Ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad Apostolicam eorum providentiam necesse est pertinere.

Causa impulsiva hujus prohibitionis.

§. 1. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Prælati, ut strenuos, ac præstantes virtute viros haberent, qui debitum sibi, & Ecclesiis suis impenderent famulatum temporales ditiones ad easdem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei, atque administrationi commiserunt: tempore verò præcedente, dilabentibus in deterius bonis institutis factum est, ut nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus, quàm meritorum intuitu moti, ditiones temporales hujusmodi variis personis, & Universitatibus in feudum, vel emphyteusim dare, vel ultra triennium locare; & rursus occurrente earum ditionum temporalium devolutione, ad novam infeudationem, seu investituram, vel locationem ultra triennium sub specie quod illæ in feudum, vel emphyteusim dari, vel ut præfertur locari sint solitæ, seu alias causas prætendentes, devenire consueverunt, quod in non modicum Ecclesiarum ipsarum damnum, & præjudicium tendere compertum est.

Prohibitio de qua in rubrica.

§. 2. Nos itaque nostri' muneris partes adimplendo, præmissis obviam ire, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac jurium eis quomodolibet competentium conservationi, quantum Nobis ex alto conceditur providere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, etiam Generalibus, cœterisque Ecclesiarum, & locorum piorum utriusque sexus Præsulibus, Præsidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatariis, & Administratoribus cujuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existant, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, necnon Capitulis, etiam Generalibus, & Provincialibus, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, etiam laicorum, & quibuscumque aliis Superioribus cujusvis Ordinis, Societatis, vel instituti, etiam de necessitate exprimendi, aut Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani in universa Italia, etiam in quorumvis Principum secularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quavis alia dignitate, honore, vel excellentia præstantium ditione temporali existen., si Pontific. vel Abbatiali immineant dignitate sub Interdicto ingressus Ecclesiæ, ac si per sex menses immediatè subsequentes sub interdicto hujusmodi permanserint, lapsis mensibus eisdem sub regiminis, & administrationis Ecclesiarum, vel Monasteriorum, quibus præsident in spiritualibus, & temporalibus suspensionibus, Capitulis verò, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, & Universitatibus prædictis, sub Interdicti à divinis, eorumque singularibus personis, ac inferioribus Prælatis, Commendatariis, & aliis præfatis sub excommunicationis latæ sententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, de quorum rebus, & bonis contra præsentis constitutionis tenorem eos disponere contigerit, vocisque activæ, & passivæ privationis, perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu quælibet alia in posterum obtinenda ipso facto, etiam absque Judicis ministerio, vel sententia incurrendis pœnis, ne de cœtero Civitates, Terras, Castra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, Munitiones, Territoria, Districtus, Jurisdictiones, aut quævis alia loca, vel bona jurisdictionalia, seu quovis modo jurisdictionem temporalem etiam cum alio, vel conjunctim, seu divisim, aut aliàs quomodolibet annexam habentia, aut eorum, seu jurisdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primatiales, Metropolitanas; Episcopales, & alias Ecclesias, Monasteria, Collegia, vel loca pia supra dicta nunc, & pro tempore quovis modo spectantia, & pertinentia, tàm quæ ad præsens per Ecclesias, Monasteria, & loca hujusmodi pleno jure possidentur, quàm ea quæ in feudum, vel emphyteusim concessa, vel ultra triennium locata

per

per quoscumque quomodolibet, & sub quibusvis prætextibus occupata, seu usurpata reperiuntur, aut ad Ecclesias, Monasteria, & loca prædicta jam de præsenti forsan de jure, vel de facto reversa, seu devoluta sunt, etiamsi Ecclesiis, Monasteriis, locisque piis hujusmodi adhuc incorporata, & de eorum mensa effecta non sint, aut quandocumque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, Canonem non solutum, delictum perpetratum, vel alio quocumque modo revertentur, seu devolventur in futurum, etiamsi ex antiqua, seu immemorabili consuetudine, aut etiam privilegio Apostolico, quamcumque ob causam concesso, & iteratis vicibus approbato, in feudum, vel emphyteusim conced, vel ultra triennium locari, aut finita concessione, vel locatione hujusmodi feuda, investituræ, vel aliæ concessiones renovari consueverint, quibusvis personis, quamvis Ecclesiastica, seu mundana dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, Capitulis, Collegiis, Ecclesiis, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, Hospitalibus, & quibusvis Universitatibus, tam secularibus, quàm Ecclesiasticis, aut quibuscumque aliis quocumque nomine, ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum, vel emphyteusim concedere, aut ultra triennium locare, aut concessiones, investituras, & locationes hujusmodi post finitum illarum tempus, vel aliàs quandocunque renovare, prorogare, vel de novo facere, etiam ad favorem descendentium, hæredum, vel consanguineorum illorum, qui Civitates, Terras & bona jurisdictionalia prædicta obtinuerint, possederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiam si concessiones, & alia præmissa in evidentem, immò evidentissimam utilitatem Ecclesiæ, Monasterii, vel loci pii cedant, aut concessionibus, investituris, locationibus, vel illarum renovationibus, aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto, verbo, vel alio quovis modo, per quem dictæ Civitates, Terræ, & bona jurisdictionalia hujusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia prædicta, sive eorum Prælatos, Superiores, Rectores, seu Administratores non revertantur, etiamsi in prædictis concessionibus, investituris, renovationibus, prorogationibus, & aliis præmissis, nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, etiam cum clausula, & non aliàs aliter, nec alio modo, reservetur, & nisi illo in scriptis tantum prius obtento, facere audeant, vel præsumant, ultra alias pœnas per Canonicas sanctiones desuper quomodolibet inflictas districtè interdicimus & prohibemus.

§. 3. Et insuper quascumque concessiones, investituras, locationes, vel illarum prorogationes, & renovationes, quas contra præsentium tenorem quocumque modo, & quovis tempore fieri contigerit, prorsus nullas, irritas, & effectu omninò carere debere.

§. 4. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Cameræ Apostolicæ Thesaurarium, & Clericos, necnon S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, & quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decernimus, & declaramus.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore juris insertis, ac etiam in favorem quarumcumque Ecclesiarum, Provinciarum, Civitatum, Universitatum, Collegiorum, Capitulorum, & locorum piorum, eorumque personarum atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, necnon Congregationum, & Societatum, & cujusvis alterius instituti, etiam necessariò, ut præfertur, & individuò exprimendi, eorumque Monasteriorum, Conventuum, & domorum Regularium, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, indultis quoque, & privilegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, etiam irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, & forma in illis tradita observata, inserti forent præsentibus pro expressis habentes, quo ad ea quæ iisdem præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore permansuris, harum serie specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Prælatos de hac constit. servanda jurare mandat.

§. 6. Volumus autem, quod de cœtero Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, necnon Abbates, Præsules, Prælati, aliique præfati in aliis juramentis ab iis præstandis, de præsenti etiam constitutione servanda omninò jurare teneantur.

Eamque in Cancellaria describi.

§. 7. Ipsaque Constitutio in quinterno Cancellariæ Apostolicæ describatur.

Et in Urbe publicari jubet.

§. 8. Quodque præsentes ad valvas Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & dictæ Cancellariæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, & concernent in futurum, perinde arctent, & afficiant, ac si eis, & eorum cuilibet personaliter intimatæ forent.

Ejus quoque transumptis credi decernit.

§. 9. Earumdemque transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in judicio, & extra illud eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem addit.

§. 10. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri interdicti, prohibitionis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Dat. P. A. 3. 16. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ, 1625. Kal. Novembris Pontificatus nostri anno tertio.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1626 Indictione nona, die vero 17. mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divina Providentia Papæ Octavi, anno ejus tertio, retroscriptæ literæ Apostolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis per nos Pompejum Gitancertes, & Brandimartem Latinum prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem, &c.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Registratis in Cancellaria.

Retroscriptæ literæ Apostolicæ registratæ fuerunt in quinterno Cancellariæ Apostolicæ anno Incarnationis Dominicæ 1625. die verò quarta mensis Februarii, Pontificatus Sanctiss. D. N. Ur-

bani

bani divina providentia Papæ Octavi, anno tertio.
Marcus Anton. Ascens. Cancell. Apost. Procust.

L V.

Indultum, quòd Fratres Discalceati B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Officium, & Missam de Communi Confessoris non Pontificis recitare possint de S. Raymundo dicti ordinis, dum vixit, professore, & Procuratore generali, ac S. R. E. Cardinale in die suæ festivitatis.

De hoc Ordine vide ad Const. 9. Greg. IX. Devotioni *sup. tom. 1. & ejusdem Privilegia confirmavit hic Pont. ut inf. in Const.* 111. Exclementi.

Edita A. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris, & D. N. Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto, Nobis desuper Pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem Servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur laudeturque Dominus in Sanctis suis; Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium, vota, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa hujus Const.

§. 1. Sanè dilectus filius Dydacus de Sancto Raymundo Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, quod Fratres prædicti pro eo, quem erga S. Raymundum Nonnatum ejusdem Ordinis dum vixit professorem, ac S. R. E. Cardinalem, gerunt devotionis affectu, & ad augendam Christi fidelium, erga illum devotionem, Officium, & Missam de eodem S. Raymundo, ut infra recitari, & celebrari posse summoperè desiderant; Nobis propterea idem Dydacus totius Ordinis hujusmodi nomine humiliter supplicari fecit, ut de opportuna ad hoc licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indultum de quo in rub.

§. 2. Nos igitur piis Dydaci, & Fratrum prædictorum votis in præmissis annuere, aliosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio. Ut de eodem S. Raymundo die ejus Festo Officium, & Missa de communi Confessoris non Pontificis juxtà Rubricas Missalis Romani ab omnibus prædicti Ordinis utriusque sexus Regularibus personis tantum recitari, & celebrari respectivè, liberè, & licitè possit, & valeat Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Derogatio contrariorum.

§. 3. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem ubique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Novembris 1625. Pontificatus nostri anno tertio.

D. P. An. 3. die 5. Nov.

LVI.

Institutio Archivii Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium in Palatio Vaticano, in quo conservari debent scripturæ, & alia acta ad ipsum Collegium quomodolibet pertinentia, necnon processus super qualitatibus promovendorum ad Cathedrales Ecclesias, & Monasteria Consistorialia coram dd. Cardinalibus formati. Ac unio officii Secretariatus Congregationis Cardinalium super provisionibus Consistorialibus Deputatorum officio Clerici Itali d. Sacri Collegii Secretarii.

Tu adverte quod Greg. XV. erexerat, & instituerat Notarium ad formandum processus, privativè quoad omnes alios, coram S. R. E. Cardinalibus, super qualitatibus promovendorum ad Ecclesias Cathedrales, & Monasteria Consistorialia sup. in Const. 7. Consuevit. *Cui postea demandavit conservationem dictorum Processuum cum assignatione duorum ducatorum auri de Camera pro unoquoque processu, ut in Const. seq.* Pridem *post dictam Const. Greg.* Quam *Constitutionem iste Pont. pro hac parte revocat.*

Archivium Romanæ Curiæ instituit Julius II. ut Const. 15. *Sicut prudens* sup. tom. 1. videre potes. Archivia verò in toto Statu Ecclesiastico erexit Sixtus V. Const. 83. *Sollicitudo*, sup. t. 2.

Edita An. D. 1625.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ADmonet nos cura Pastoralis officii, Nobis meritis licèt imparibus, divina dispositione commissi, ut ad ea libenter intendamus, per quæ gratiæ Apostolicæ, quæ à Nobis, & pro tempore existentibus Romanis Pontificibus præsertim in Consistorio secreto de S. R. E. Cardinalium consilio pro tempore emanare dignoscuntur, ut eveniente casu personæ, in cujus favorem fiunt, sciant quo tendere pro illarum consequutione, sub bona, & fideli custodia perpetuò præserventur, & ut id faciliùs subsequi possit, quandoque nova loca, & officia, quæ pro gratiarum hujusmodi conservatione necessaria esse conspicimus, de novo erigimus, & instituimus, ac illorum curam viris fide, doctrina, ac morum integritate conspicuis, qui circa hoc exactam diligentiam adhibituri sperantur, committimus, & mandamus, ac aliàs desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Card. instaurarunt veteres Constitutiones.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, dudum tunc existentes S. R. E. Cardinales, tempore videlicet Pontificatus fel. rec. Leonis Papæ X. Prædecessoris nostri officio duorum Clericorum Sacri illorum Collegii, quod per multos annos antea magno ipsius Collegii incommodo fuerat venale, communi ab eis redempto impensa, & in pristinum suum statum redacto veteres ejusdem Collegii constitutiones nova quadam forma, & modo instaurari fecerint primo.

Deputantur duo Clerici pro cura scripturarum Archivii.

§. 2. Et successive sedente piæ mem. Paulo III. etiam Prædecessore nostro, cùm constitutionum, ut præfertur, instauratum partim raro observatum, partim verò antiquatum, & neglectum animadvertissent, de communi omnium consensu, ac declaratione, prædicto Paulo Prædecessore id etiam approbante, ex dictis Constitutionibus nonnullis rejectis, aliquibus retentis, aliisve adjunctis, ac aliqua ex parte aliis immutatis, inter alia voluerint, & constituerint inter cæteros ipsius Collegii Ministros debere duos Clericos per fabarum suffragia

creari,

creari, quorum alter ex Italia, & alter exterus esset, & hic quidem ad annum dumtaxat, ille verò ad beneplacitum, cujus etiam cura libri omnes, & scripturæ ad præfatum Collegium pertinentes conficerentur, & duplicarentur, & originalibus in Archivio, quod in Palatio Apostolico designandum erat, ad perpetuam rei memoriam repositis, duplicati ad usum quotidianum penès ipsum Clericum Italum remanerent, ac recolendæ memor. Pius Papa IV. similiter Prædecessor noster sub die sexta Septembris Anni Domini millesimi quingentesimi sexagesimi quarti libros propositionum, & actorum Consistorialium, aliasque scripturas prædictas in eodem Archivio, quod tunc jam erat designatum, deponi decreverit.

§. 3. Et similis memoriæ Gregorius Papa XV. pariter Prædecessor noster, cùm in formandis, & instruendis processibus, qui super qualitatibus promovendorum per Romanum Pontificem pro tempore existentem ad Ecclesiarum Cathedralium Pastorum solatio destitutarum, ac Monasteriorum Consistorialium pro tempore vacantium regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statu in Romana Curia coram eisdem Cardinalibus formari, & institui consueverunt, nullus certus eatenus destinatus, seù deputatus fuisset Notarius, sed ad id muneris Notarii plerumque parum periti adhiberentur unum perpetuum Notariatus officium ad instar aliorum Romanæ Curiæ Officiorum vacabile, cujus concessio, & omnimoda alia dispositio, quoties illud per obitum, resignationem, privationem, aut aliàs quovis modo vacare contingeret, ad Romanum Pontificem pro tempore existentem spectaret, pro uno Notario, qui privativè quoad alios quoscumque, in formandis, & instruendis Processibus prædictis, quos coram dictis Cardinalibus, sive eorum Auditoribus formari, & instrui deinceps perpetuis futuris temporibus contingeret, ipsis Cardinalibus, seu Auditoribus assistere, ac testium dicta, & depositiones in scripis per se, vel substitutum idoneum redigere teneretur, & deberet, erexerit, & instituerit.

§. 4. Illique sic erecto, & instituto pro ejus congrua dote omnia, & singula emolumenta, regalia, & jura per alios Notarios, qui antea in formandis hujusmodi processibus eisdem Cardinalibus, seu Auditoribus adstiterant, ac dicta, & dispositiones prædicta in scriptis redegerant percipi solita, & consueta, eisque propterea debita perpetuò applicaverit, & appropriaverit.

§. 5. Ac officium sic erectum dilecto filio Odoardo Tibaldesco Clerico Spoletan. Diœc. concesserit, & assignaverit per quasdam.

§. 6. Ac deinde statuerit, quod de cœtero similiter perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli Processus, quos extra dictam Curiam in Germania, Gallia, Hispania, cœterisque Christiani Orbis Regnis, Provinciis, & Regionibus super qualitatibus promovendorum ad quarumcumque Cathedralium Ecclesiarum tunc, & pro tempore Pastorum solatio etiam destitutarum, & Monasteriorum Consistorialium ubivis consistentium, & quovis modo vacantium, & vacaturorum regimina, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi statum formari, & ad dictam Curiam transmitti contingeret, postquam à Cardinalibus ipsarum nationum Protectoribus, Comprotectoribus, seù Proprotectoribus, vel iis, qui Ecclesias, & Monasteria hujusmodi in nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis Consistorio, ut moris est, proponerent, & à Cardinalibus in ordine Prioribus visi, recogniti, approbati, & subscripti forent ab ipsis Cardinalibus, seù eorum Auditoribus & iis ad quos spectaret ante Cedulæ Consistorialis subscriptionem, seù saltem illius partibus consignationem prædicto Odoardo quandiù officium prædictum obtineret, ejusque in illo successoribus ad effectum illos conservandi tradi, & consignari, idem verò Odoardus, & successores, illos sic eis consignatos tanquam prædicti officii processus, & scripturas benè, & fideliter conservare, & quoad fieri posset, ac humana pateretur conditio, perpetuitati providere, bonamque fidelem, & diligentem illorum curam gerere, & ad illorum dum opus foret, facilioris perquisitionis, & repetitionis notam, seù ut vocant rubricellam in libro ad hunc particularem effectum retinendo facere deberent, & ad id obligati existerent, & hoc conservationis processuum onus, curam, & munus prædicto officio Notariatus sic erecto imposuerit, & annexuerit.

§. 7. Ac eidem Odoardo, ejusque in dicto Officio successoribus ratione laboris eis ex dicta conservatione processuum accrescentis, & pro illius salario, & mercede, juribus, & regalibus duos ducatos auri de Camera pro singulo processu ad dictam Curiam pro expeditione transmittendo, & eis in conservationem tradendo, & consignando ipsis à quolibet ex promovendis ad Ecclesias, & Monasteria hujusmodi, seù sollicitatoribus, in dicta Curia tales expeditiones prosequentibus realiter, & cum effectu, & absque mora, seù dilatione aliqua persolvendos, per alias suas in forma Brevis desuper confectas literas etiam assignaverit.

Duo ducati auri de Cam. à promovendis solvendos eidem assignavit.

§. 8. Et ipsas secundo dictas literas etiam ex eo quod interesse forsan habentes, seù habere prætendentes ad id vocati non fuissent, seù quibusvis ex causis de subreptionis, vel obreptionis vitio notari, impugnari aut invalidari, seù ad viam, & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, vel sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus editis & edendis comprehendi non posse, sed semper uti ex titulo oneroso concessas ab illis excipi, & quoties illas revocari, seù annullari, aut alias contrarias dispositiones emanari contingeret, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori Dat. per Odoardum, & successores prædictos quandocumque eligenda concessas esse, & fore, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales prædictos, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari decreverit, prout in singulis litteris prædictis pleniùs dicitur contineri.

Clausulas præservativas apposuit.

§. 9. Novissimè verò Venerabiles fratres nostri Franciscus Maria à Monte, & Dominicus Gymnasius, necnon Carolus Emanuel Pius in ordine Priores, ac Marcellus dicti Collegii Camerarius Lantes nuncupati S.R.E. prædictæ Cardinales inhærentes decreto aliàs per dictum Pium Prædecessorem, ut præfertur, facto, & illud, quatenus opus sit, innovantes, de mandato Nostro libros propositionum, & actorum Consistorialium aliasque scripturas ad prædictum Collegium quomodolibet spectantes, ac processus omnes Ecclesiarum, & Monasteriorum in Archivio deponi debere, eosque à nemine præterquam ab ejusdem Collegii Clerico Italo detineri, nec pro recognitione, seù admissione eorumdem processuum quicquam recipi posse etiam statuerint.

Card. statuerunt scripturas à Clerico Itala conservandas esse.

§. 10. Nos, quibus inter alia præcipuè cordi est ne aliqui novis absque necessaria, vel utili causa impositionibus prægraventur, & quorum interest, ut gravati subleventur, dictorum processuum conservationi non satis consultum iri, si illi penès particularem aliquam personam, qualis dictum Notariatus officium pro tempore obtinens

Cui Pont. annectit officium Sacr. Cong. Card. & abrogat præfata emolumenta à promovendis.

existit

existit, conservari debeant, etsi in Archivio cum libris, actis, & aliis scripturis prædictis deponantur, longè tutius illorum conservationi prospectum fore, & consequenter solutionem dictorum duorum ducatorum, quam, ut etiam accepimus, plures interesse in præmissis habentes, licèt ad unum dumtaxat ducatum postmodum redactam, facere recusant, necessariam, aut utilem non esse, & in Congregatione dilectorum filiorum nostrorum S. R. E. Cardinalium super provisionibus Consistorialibus deputatorum plurima tractari, quæ verè ad officium dicti Clerici Itali, qui etiam dicti Collegii Secretarius existit, pertinere dignoscuntur, ob idque officium Secretarii dictæ Congregationis officio Clerici Itali, & Secretarii prædicti annectendum operæ pretium esse attendentes, ac in præmissis opportunè consulere volentes. Et nihilominus quod dictum Archivium erectum reperiatur notitiam non habentes, ac singularum dicti Gregorii Prædecessoris litterarum prædictarum, aliorumque omnium & singulorum præmissorum veriores tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, secundo dictas Gregorii Prædecessoris prædicti litteras, quoad eam partem, quæ alsignationem, & solutionem dictorum duorum ducatorum concernit dumtaxat Apostolica auctoritate tenore præsentium revocamus, cassamus, & annullamus, ac viribus, & effectu carere debere, nec aliquem ad illorum solutionem in posterum teneri decernimus & declaramus, ac officium Secretarii dictæ Congregationis, cùm primum illud per cessum, aut decessum, seù quamcumque aliam dimissionem moderni Secretarii Congregationis hujusmodi; aut aliàs quovis modo vacare contigerit, officio Clerici Itali, & Secretarii dicti Collegii cum omnibus & honoribus perpetuò eisdem auctoritate, & tenore unimus, annectimus, & incorporamus.

Statuitur primus Secret. Collegii Italus.

§. 11. Volentes, & eadem auctoritate statuentes, quod cùm primum officium Secretarii dictæ Congregationis, ut præfertur vacaverit, dilectus filius Joannes Baptista Laurus Clericus Perusinus familiaris, & continuus Commensalis noster modernus, seu tunc existens Clericus Italus, & Secretarius dicti Collegii, Officium dicti Secretarii dictæ Congregationis exerceat, decreta, & acta in illa pro tempore facta describat, & in infra scripto Archivio custodienda reponat.

Erigitur unum Archivum Cardinalium in Vaticano.

§. 12. Necnon unum Archivium Sacri Cardinalium Collegii nuncupandum in Palatio nostro Vaticano sub protectione, & suprema Superintendentia Trium S. R. E. Cardinalium in ordine priorum, & dicti Sacri Collegii Camerarii pro tempore existentium, sub cura tamen, & administratione etiam moderni, & pro tempore existentis ejusdem Collegii Clerici Itali, & Secretarii, ad quod Auditores Cardinalium proponentium, jussu in conficiendis, vel recognoscendis processibus assistunt, statim facta in Consistorio secreto propositione, processus hujusmodi transmittere teneantur, & in quo processus ipsi, & dicti libri propositionum, necnon actorum, & decretorum etiam super erectionibus, suppressionibus, unionibus, reparationibus, dismembrationibus, cessionibus, permutationibus, translationibus, pensionum super illorum redditibus, assignationibus, præsentationibus, nominationibus, electionum, seu postulationum confirmationibus Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, ac Patriarchalium, necnon Monasteriorum quorumcumque in Congregatione prædicta, & aliàs quomodolibet & ubicumque emanatorum interesse Consistorii Apostolici aliquo modo concernentium, aliæque scripturæ quomodolibet ad idem Collegium spectantes in perpetuum conservari, nec inde absque Cardinalium Priorum, & Camerarii prædictorum pro tempore existentium licentia aliquo modo extrahi debeant eisdem auctoritate & tenore etiam perpetuò erigimus, & instituimus.

Privilegia concedit Clerico Italo.

§. 13. Utque in posterum Clericus Italus & Secretarius prædictus pro tempore existens amplioribus favoribus, & gratiis decoretur: quod pro tempore existens Clericus Italus, & Secretarius hujusmodi ratione curæ, & administrationis dicti Archivii, Romani Pontificis, verus, & indubitatus, non fictus familiaris, & continuus Commensalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium, numero, & consortio adscriptus & aggregatus eo ipso existat.

§. 14. Et vestes violacei coloris ad instar nostrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum gestet, illisque arbitrio suo utatur.

§. 15. Et in signum veræ, & indubitatæ, ac non fictæ familiaritatis hujusmodi singulis diebus ex Palatio Apostolico ultra panem sibi ratione officii Clerici Itali, & Secretarii dari solitum, etiam panem ejusdem quantitatis, & qualitatis, prout dilectis filiis in utraque Signatura nostra Referendariis dari consuevit, habeat, etiam decernimus, & panem hujusmodi dietim sibi ex dicto Palatio dari mandamus.

Inhibet ne præfatus Notarius amplius se ingerat in conservatione processuum.

§. 16. Inhibentes sub indignationis nostræ, ac mille ducatorum Cameræ nostræ applicandorum, aliisque trium Cardinalium in Ordine Priorum, & Camerarii prædictorum arbitrio imponendis pœnis, Odoardo, ejusque in Officio Notariatus successoribus, ne in conservatione tàm extra Urbem, quàm in Urbe super præmissis fabricatorum processuum ulteriùs se ingerere præsumant.

Præfigit et tempus transmittendi scripturas.

§. 17. Et sub ejusdem pœnis præcipientes tam Odoardo, quàm Auditoribus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, cœterisque omnibus, & singulis, quatenus omnes & singulos tàm in Urbe, quàm extra eam fabricatos, processus hujusmodi, ac decreta, & acta prædicta, quæ penès eos & eorum singulos ad præsens reperiuntur, intra triduum à publicatione præsentium computandum, processus verò, qui pro tempore penes eos erunt, antè (ut præfertur) cedularum Consistorialium subscriptionem, seu saltem illarum partibus consignationem, actaque & decreta prædicta, quæ ad eorum, & cujuslibet manus quoquo modo devenerint, intra octo dies tunc immediate sequentes ad Archivium prædictum transmittant, & moderno ac pro tempore existenti Clerico Italo, & Secretario prædicto consignent, ac transmitti, & consignari faciant realiter, & cum effectu.

Clausulas præservativas apponit.

§. 18. Ac similiter decernentes easdem præsentes etiam ex eo quod dictus Odoardus & Auditores prædicti, ac alii interesse habentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo quod illæ nulla subsistente causa, vel etiam de facto processisse dici possent, sive etiam processerint, aut ex alia quavis juridica, & legitima etiam necessariò exprimenda causa, vel quocumque prætextu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos Juris reduci, aut in jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibusvis Constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac literis Apostolicis in contrarium etiam pari Motu, & Consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis

dispositionibus comprehendi nullo umquam tempore posse, sed semper ab illis excipi. & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo ante præmissa erant, validissimum statum restitutas, repositas & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori Dat. per modernos, & pro tempore existentes tres Cardinales in ordine priores & Camerarium, ac Clericum Italum, & Secretarium prædictos quandocumque eligenda concessas, validasque & efficaces, etiam quod in Camera nostra Apostolica nullo umquam tempore registrarentur, aut præsentarentur, fore, & esse.

§. 19. Sicque & non aliàs per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præsidentes, & Clericos, necnon ejusdem S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 20. Quocirca dilectis filiis Urbis nostræ Gubernatori, & causarum Curiæ dictæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & dilecti filii nostri in eadem Urbe, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis in civilibus causis Locumtenenti Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus, ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte moderni, & pro tempore existentis Clerici, Itali, & Secretarii hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illique efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac modernum, & pro tempore existentem Clericum Italum, & Secretarium hujusmodi illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eum desuper per Odoardum & Auditores Cardinalium hujusmodi, seu quoscumque alios quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac sententias, censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 21. Non obstantibus Gregorii secundò dictis literis, aliisque præmissis, ac nostra de non tollendo Jure quæsito, aliisque Cancellariæ prædictæ regulis, necnon Pii Prædecessorum prædictorum sub Dat. videlicet Octavo Idus Augusti Pontificatus sui Anno sexto edita, inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualescumque Cameræ prædictæ interesse concernentes, infra certum inibi expressum tempus in eadem Camera præsentari, & registrari debeant, & quatenus in aliquo obstet, similis memoriæ Sixti V. etiam Prædecessoris nostri super institutione prædictæ, & aliarum Quatuordecim Congregationum edita, aliisque Apostolicis, & dicti Collegii Constitutionibus, & Ordinationibus etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam Motu hujusmodi, etiam Consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac in futurum concedendis, approbandis, & innovandis: Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat etiam pari Motu specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, contrariis quibuscumque, aut si quibus communiter, aut divisim ab Apostolica Sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 22. Volumus autem quod eædem præsentes literæ, ut omnibus innotescant; ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimissis inibi etiam copiis, quæ perinde omnes arctent, ac si personaliter unicuique intimatæ fuissent. Publicationem in Urbe, omnes arctare vult.

§. 23. Quodque earumdem transumptis, & exemplaribus etiam impressis, ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur tàm in judicio, quàm extrà, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Hujus Bullæ exemplis fidem dari jubet.

§. 24. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, cassationis, annullationis, declarationis, unionis, annexionis, incorporationis, statuti, erectionis, institutionis, inhibitionis, præcepti, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Sanctionem pœnalem superaddit.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1625. decimo Octavo Kalen. Januarii Pontificatus nostri Anno tertio. Dat. P. A. 3. die 15. Dec.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1626. Indictione nona, die verò 30. mensis Martii Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Urbani Divina Providentia Papæ Octavi, Anno ejus tertio, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis per Nos Camillum Fundatum, & Brandimartem Latinum prælibati Sanctiss. D.N. Papæ Cursores Publicatio.

Octavius Spada Mag. Curs.

Sequitur Decretum Romæ in Palatio Apostolico Quirinali feria 2. die 22. Junii 1626. in Consistorio secreto editum de Clavibus Ærarii Sanctioris, ejusque Scriniorum ac Portarum fidelius post hac custodiendi.

Hoc Decretum ideo hic posui, quia versatur circa Archivium Sacri Cardinalium Collegii, prout in eo legitur. Institutionem verò hujus Ærarii in Arce S. Angeli factam habes à Sixto V. in Const. 31. *Ad Clavum* sup. tom. 2. Ubi vide indicata.

EXquisitis, & auditis Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalium sententiis, de unanimi eorum consilio pariter, & assensu, quo fidelius, ac diligentius in posterum Claves Ærarii Sanctioris in Arce S. Angeli à fel. rec. Sixto V. instituti, custodirentur, Sanctiss. D. N. infra scriptas ordinationes declaravit, ac decrevit esse perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observandas, nimirum ut

Conficiatur liber perpetuò asservandus in Archivio Sacri Collegii, in quo Secretarius ejusdē fidem faciat de consignatione Clavium pro tempore factâ singulis Cardinalibus, aliisque jus ad eas habentibus, & horum unusquisque à se conscriptum

jura-

juramentum coram Secretario emittat, se subscribat, suumque signum apponat.

Cardinales, cùm transitum facturi sunt, ad altiorem ordinem promoveri, aut optare in Consistorio non possint, nisi prius de suarum Clavium consignatione Secretario facta constiterit, qui succedentibus Episc. Presb. & Diacono prædicto modo tradiderit.

In casu absentiæ à Curia, quæ excedat quadraginta milliaria, Cardinales antequam ab Urbe discedent, evocent Secretarium, qui Claves acceptas statim deferat aliis in ordine succedentibus.

Decanus Cameræ Apostolicæ consignet Clerico succedenti coram duobus Clericis, & Secretario.

Thesaurarius tàm Generalis, quàm Secretarius, eidem Secretario, qui teneatur subitò id suæ Sanctitati significare.

Si contingat obitus asservantium Claves, idem Secretarius instet pro recuperatione apud hæredes, etsi sint in mora, addat protestationem cum Censuris coram Notario, & testibus.

Præfectus Castri S. Angeli, ultra Juramentum Summo Pontifici præstari solitum pro fideli Arcis custodia, juret etiam de Ærario fideliter custodiendo in manibus ejusdem Sanctiss. D. vel S. R. E. Camerarii juxtà formam Bullæ, cujus juramenti in libro fiat mentio.

Idem verò liber quotannis in prima Congregatione Generali à Secretario in medium afferatur, ut penes quos prædictæ extent Claves, facilè omnibus constare possit.

Ità est Octavius Episcopus Portuensis S. R. E. Card. Bandinus,

Carolus Card. Madrutius.

Jo. Baptista Card. Lenius S. Collegii Camerarius.

Ludovicus Card. Ludovisius S.R.E. Vicecancellarius.

Mauritius S.R.E. Diaconus Card. de Sabaudia.

Jo. B. Lautus Secretarius.

LVII. Contra extrahentes, seù permittentes, ut extrahantur libri, ac etiam manuscripta à Bibliothecis Fratrum Ord. Prædicatorum.

Similem prohibitionem pro conservatione Bibliothecarum Fratrum Minorum de Observantia, Ord. S. Francisci, fecit Sixtus V. ut in ejus Const. 67. Cum sicut *sup. tom. 2. Cujus mitigationem habes impressam in Compendio Bullarii à Flavio Cherubino Canonico U. I. D. meo fratre edito sub Schol. 1. prædictæ Constitutionis. Et aliam pro Bibliothecis Fratrum B. Mariæ de MonteCarmelo edidit prohibitionem Clem. VIII. Const. 42. tom. 3.* Quæ ad ruenda. *De prædicatorum autem Ordine habes ad Const. 2. Honorii III.* Religiosum *tom. 1. ubi requiras.*

Edita An. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Const.

CUm sicut dilectus filius Lucas Castellinus Ordinis Fratrum Prædicatorum Procurator Gener. Nobis exponi fecit, hactenus compertum fuerit, nonnullos conscientiarum suarum prodigos, Libros ex Bibliothecis domorum Regularium dicti Ordinis furto subripuisse, ac subripere, & seu extrahere, atque apud se uti proprios in grave animarum suarum periculum, & dictarum Bibliothecarum præjudicium retinere.

Prohibitio, & pœnarum inflictio, de quibus in Rubric.

§. 1. Nos præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, & ipsarum Bibliothecarum conservationi, & manutentioni consulere volentes, supplicationibus dicti Lucæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati. Ne de cœtero quispiam, quavis auctoritate fungens Libros, Quinternos, ta, sive impressa, sive manuscripta, Bibliothecis domorum Regularium dicti Ordinis hactenus donata, seù assignata, & in posterum donanda, seu assignanda, ex eisdem Bibliothecis extrahere, seù ut extrahantur permittere, aut consentire sub quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat, seu præsumat sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso incurren. Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Derogatio contrariorum.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & illius Domuum Regularium quarumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque transumpta hujusmodi, in valvis dictarum Bibliothecarum, vel aliquo alio perspicuo loco, unde ab omnibus cerni possint, continuò affixa remaneant.

D. P. An. 3. die 23. Martii.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 23. Martii 1626. Pontificatus nostri anno tertio.

LVIII. Declaratio, quòd Sancta Elisabetha Regina, dum vixit, Portugalliæ Tertium Ordinem S. Francisci expressè fuerit professa.

Ista sancta fuit Canonizata ab ipsomet Pontifice, sed desuper Bulla adhuc expedita non est, prout accepi, & ideo hic non habes.

Edita A. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Instante Procuratore Generali Fratrum Minorum S. Francisci de Observ.

CUm sicut dilectus filius Joannes de Sancto Bernardino Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Nobis nuper exponi fecit, Sanctam Elisabetham Reginam, dum vixit, Portugalliæ, quam Nos aliàs divina aspirante gratia in Sanctorum numerum retulimus, Tertium Ordinem S. Francisci expressè professam fuisse plenè constiterit, prout in processu, aliisque informationibus desuper fabricatis latiùs continetur, & propterea dictus Joannes ne ulli in hoc dubitationis locus unquam esse possit, per Nos ut infra opportune providere summopere desiderer.

Declarat S. Elisabeth. Reginam dum vixit Portugalliæ Tertium Ordinem ipsius S. Francisci fuisse expresse professam.

§. 1. Nos eumdem Joannem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, eamdem Sanctam Elisabetham Tertii Ordinis Sancti Francisci hujusmodi fuisse, & esse, atque ab omnibus pro tali ubique haberi, & reputari.

Aliter judicari prohibet.

§. 2. Sicque & non aliter per quoscumque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoran-

ter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò decernimus, & declaramus.

§. 3. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Aprilis 1626. Pontificatus nostri anno tertio.

Statuit Pontifex, quod in Universo Ordine Redemptorum B. Mariæ de Mercede Festum Sancti Raymundi Nonnati cum officio, & Missa de communi Confessoris non Pontificis juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani futuris perpetuis temporibus liberè, & licitè celebrari possit, & valeat.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DOmini Nostri Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in cœlis, vices quanquam immeriti gerentes in terris ex injuncto Nobis Pastoralis officii debito procurare tenemur, ut eorumdem Servorum Christi debita veneratio in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis. Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò divini numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo famulantium votis, quæ peculiarem Sanctorum hujusmodi cultum respiciunt, libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sane dilectus filius Joannes de Quintanilla Procurator Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum totius Ordinis hujusmodi nomine Nobis nuper exponi fecit, quod universus Ordo prædictus, pro eo, quem erga Sanctum Raymundum Nonnatum ejusdem Ordinis, dum vixit, Professorem, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem gerit devotionis affectu, ac ad augendam Christi fidelium erga illam devotionem, Officium, & Missam de eo, ut infra, recitari, & celebrari posse summoperè desiderat: Quare Nobis humiliter supplicari fecit, ut piis hujusmodi votis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur Ordinem prædictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac singulares ejus personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Joannis quo supra nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, quod de cœtero perpetuis futuris temporibus in universo ordine prædicto Festum S. Raymundi hujusmodi cum Officio, & Missa de communi Confessoris non Pontificis juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cœterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica, constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Maii 1626. Pontificatus nostri anno tertio. D. P. An. 3. die 9. Maii.

Scipio Cabellutius

LIX.

Confirmatio Constitutionum, seu Statutorum pro Monachorum Congregationis Cælestinorum Ordinis Sanctiss. P. N. Benedicti gubernio, novissimè de mandato Sanctiss. D. N. emanatorum, atque editorum.

Vide quæ tibi indicavi sup. ad Const. 26. Sacrosancti hujusmodi Pontificis.

URBANUS PAPA VIII. Edita An. D. 1626.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosanctum Apostolatus Officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum jugiter Nos admonet, ut inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas illam peculiari studio amplectamur, per quam Christi fideles sub suavi Religionis jugo virtutum Domino famulantes, sub certis, & provide ordinatis Statutis, atque Constitutionibus in sanctitate, & justitia felicioribus in dies proficiant incrementis, ac proinde iis, quæ propterea statuta, & ordinata sunt, ut ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observentur, perpetuaque roboris firmitate subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Monachi Cong. Cœlestinorum Ord. S. P. N. Benedicti nonnulla statuta, ac Constit. antea factas novissimè de mandato S. D. N. Papæ emendarunt, & in unum volumen compilarunt.

§. 1. Sane dilectus filius Abbas Generalis Monachorum Congregationis Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti, suo, & Definitorum dictæ Congregationis nominibus Nobis nuper exponi fecit; quod pro felici, & prospero ejusdem Congregationis regimine, atque gubernio, nonnullæ Constitutiones, & Statuta diversis temporibus facta, novissimè autem de mandato nostro recognita, & multis in locis ad Sac. Concil. Trident. Decretorum, & Constitutionum Apostolicarum præscriptum emendata, atque aptata, tandem in unum volumen compilata fuerunt, tenoris subsequentis, videlicet.

Omittitur tenor istarum Constitutionum, quia sunt in libro particulari impressa Romæ anno 1629.

Ac pro perpetua illarum subsistentia, supplicarunt Pontif. ut eas confirmaret.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Abbas Generalis nominibus prædictis, præinsertis Constitutionibus pro perpetua illarum subsistentia, & inviolabili observantia Apostolici nostri muniminis firmitatem per Nos adjici summopere desideret; Nobisque propterea humiliter supplicari fecerit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui approbat illas, & confirmat, suppletque defectus quoscumque.

§. 3. Nos inviolabili earumdem Constitutionum observationi, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, necnon dictum Abbatem Generalem, ac totam Congregationem prædictam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati:

præ-

præinsertas Constitutiones, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tàm juris, quàm facti quantumlibet substantiales defectus, si qui in illis intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas addit.

§. 4. Decernentes, easdem Constitutiones, necnon præinsertas literas, semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces, existere, & fore.

Earundem observantiam mandat.

§. 5. Necnon in dicta Congregatione ab omnibus ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, & inviolabiliter sub pœnis in eisdem Constitutionibus comminatis observari, & adimpleri debere; ac quoscumque ejusdem Superiores, Monachos, & personas ad observationem omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli posse.

Ita, & non aliter judicari præcipit.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quibusvis aliis dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis ipsius Congregationis Superioribus, Monachis, & personis hujusmodi, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haben. illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem jubet.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Generalis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 8. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 8. Julii 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

L X.

Revocat omnia, & singula privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum, Religiosis in Regnis Hispaniarum existentibus, tam per Apostolicam Sedem, illiusque in dictis Regnis Nuncios, quàm eorum Superiores concessa, ac prohibet, illa de cætero absque sua, & Sedis Apostolicæ licentia concedi.

Edita An. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Pastoralis officii Nobis divinitus commissi sollicitudo jugiter Nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ regularium personarum, quæ relicto sæculo, divini numinis obsequiis sese manciparunt, quieti, felicique statui, ac regularis disciplinæ conservationi consulitur, ut ipsæ personæ juxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

Motiva hujus Constit.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus in Regnis Hispaniarum diversa privilegia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones diversorum Ordinum Religiosis tam ab ipsorum Superioribus, quàm à Sede Apostolica, illiusque in dictis Regnis Nunciis pro tempore existentibus; concessa reperiantur, per quæ iidem Religiosi ab eorum Prælatorum obedientia eximuntur, & Monasteriis, & Regularibus domibus ad eorum libitum, ac cum sociis sibi benè visis, & jam destinatis, etiam Superiorum suorum non petita licentia, egrediuntur, absque eo, quod iidem Superiores tam hujusmodi egressum, quàm sæcularium personarum quibusvis horis ad eorum cellas accessum, atque ingressum impedire possint; Præterea de uno ad aliud Monasterium, seù regularem domum etiam ipsis Superioribus invitis transeunt, nec Choro, & aliis spiritualibus exercitiis, minusque Refectorio cum aliis intersint, ex hoc autem gravissima inconvenientia, & scandala in non modicum regularis observantiæ, & disciplinæ detrimentum exoriantur.

Revocat privilegia prout in rubrica.

§. 2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obviare volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnia, & singula, ac quæcumque hujusmodi privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quorumcumque Ordinum, & Congregationum, & Institutorum Religiosis, tam per Sedem Apostolicam, illiusque in eisdem Regnis Nuncios, quàm illorum Superiores ex quacumque causa, ac sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, cassamus, & abrogamus, ac revocata, cassa, & abrogata, viribusque & effectu vacua esse, & fore, nec illa cuiquam suffragari, neque de cœtero absque nostra, & Sedis Apostolica licentia concedi posse.

Ita judicari ab omnibus decernit.

§. 3. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & declaramus.

Contraria removet.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, necnon (quatenus opus sit) Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi, & quibusvis aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Religiosis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis & specifica, expressa, & individua mentio habenda esset illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis vult fidem adhiberi.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Julii 1626. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Recollectorum nuncupatorum.

Horum Fratrum privilegia confirmavit etiam Greg. XV. constit. 25. Ordinem ipsorum approbavit Greg. IX. in Constit. 9. tom. 1. Fratres prædictos certis diebus solemnem benedictionem, & absolutionem facere posse statuit Clem. VIII. constit. 4. tom. 3. ejusque benedictionis forma habetur in const. 79. ejusdem tom. 3.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolicæ dignitatis culmine meritis licèt imparibus divina dispositione constituti ad ea, quæ pro Regularium Locorum, & personarum in eis sub suavi Religionis jugo ad proximi subventionem, præsertim viventium indemnitatibus, & commodis per Romanos Pontifices prædecessores nostros liberaliter concessa fuerunt, libenter intendimus, eaque perpetuò firma, & illibata persistant cùm à Nobis petitur Apostolico munimine robotemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Didaci de Sancto Raymundo moderni Procuratoris Generalis, & Religiosorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Recollectorum nuncupatorum petitio continebat, quod dudum fel. record. Gregorius Nonus, & deindè diversi alii, ac tandem piæ memoriæ Gregorius XV. Romani Pontifices Prædecessores nostri diversas gratias, & privilegia, præsertim verò ad opus Redemptionis Captivorum hujusmodi spectantia, Religiosis dicti Ordinis concesserunt, prout in diversis litteris Apostolicis desuper confectis plenius continetur.

§. 2. Cùm autem sicut eadem petitio subjungebat, Didacus, & Religiosi prædicti plurimum cupiant pro firmiori, & majori gratiarum, & privilegiorum hujusmodi subsistentia, illa per nos approbari, & confirmari pro parte Didaci, & Religiosorum præfatorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur, qui honestis fidelium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis Didacum, & ejusdem Religionis singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon singularum litterarum hujusmodi tenores, ac dat. præsentibus pro expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati gratias, & privilegia quæcumque dicto Ordini per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas desuper confectas litteras dummodò illa sint in usu, nec revocata, neque sub ullis revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & Institutis Regularibus dicti Ordinis, minimè adversentur Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 4. Decernentes Didacum, & Religiosos prædictos illis omnibus, & singulis liberè, & licitè frui, & gaudere, nec eos desuper à quoquam quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari quoquo modo posse.

§. 5. Eaque per omnes, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere, nec irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus omnibus, quæ in dictis litteris concessa sunt, non obstante, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. P. An. 3. die 26. Julii

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto. Septimo Kalendas Julii Pontificatus nostri anno tertio.

Erectio Montis non vacabilis Salis cum annuo reditu scutorum sex pro quolibet loco, & amplissimis privilegiis. LXII.

De Sale habes const. Pii V. Dum ad uberes 11. *tom. 2. & const. 49. Greg. XIII.* Ex incumbenti *tom. 2. quas confirmavit, & ampliavit Clemens VIII. in const. 49.* Frumenti *tom. 3.*

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1625.

Proœmium.

MOtu proprio &c. quamvis ab initio nostri Pontificatus inter multiplices nostri Pastoralis officii curas, ea præcipuè nobis cordi esset, per quam Camera nostra Apostolica ab ære alieno quo gravata reperitur, & Populi nostræ temporali ditioni subjecti ab eis, quæ sufferunt oneribus aliquando sublevarentur, & liberarentur; Nihilominus hujusmodi nostrum propositum ob Christianorum Principum discordias, & bellorum motus nunc vigentes non solum non potuimus executioni demandare, verùm etiam pro Status nostri Ecclesiastici, & populorum prædictorum tutela, & defensione ab exercituum incursione, & aliis imminentibus periculis novum subsidium duorum quatrenorum pro qualibet libra salis ordinarii, & extraordinarii, quod in Alma Urbe nostra, ac Civitatibus Bononiæ, & Ferrariæ, aliisque Civitatibus, & locis eidem ditioni nostræ mediatè, & immediatè subjectis venditur per Chirographum manu nostra sub die 8. mensis Januarii proximè præteriti subsignatum, magna cum animi nostri displicentia imponere coacti fuimus, & modo dictum æs alienum augere cogimur, & docemur quanti referat in quæ tempora quisquis incidat.

Causa hujus Constit.

§. 1. Ad congerendum itaque pro ingentibus sumptibus per nos hisce temporibus fieri necessariis aliquam notabilem pecuniarum summam super subsidio hujusmodi sic per Nos imposito, ac aliis dictæ Cameræ infrà dicendis Introitibus novum Montem quatuor millium septingentorum locorum non vacabilium, & resignabilium annui reditus scutorum sex monetæ pro quolibet loco, ut infra erigere deliberavimus.

Montem erigit.

§. 2. Motu itaque simili, ac ex certa scientia nostra deque Apostolicæ potestatis plenitudine Montem non vacabilem Salis nuncupandum quatuor millium septingentorum locorum, seù portionum resignabilium ad instar aliorum locorum Montium, & nunquam vacabilium ad rationem scutorum centum similium pro quolibet loco cum annuo reditu, seu fructu dictorum scut. sex monetæ pro quo-

libet

libet loco futuris Montistis, & creditoribus pro tempore existentibus prædicti Montis Salis quolibet bimestre in fine pro rata hic Romæ liberè, & absque ulla prorsus exceptione persolven., incipiendo à Calendis præsentis mensis Julii anni 1625. auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus & instituimus.

Dotem instituit.

§. 3. Et pro hujusmodi montis sic erecti & instituti, congrua dote, & fructibus annuam summam scutorum viginti octo millium, & ducentorum similium, videlicet scutorum decem, & septem millium trecentorum septuaginta quatuor ex dicto subsidio per nos, ut præfertur, imposito (quod quatenus opus sit confirmamus) reliquorum verò decem millium octingentorum viginti sex scut. ex annuis censibus, & responsionibus Dohanarum, & Thesaurariæ Patrimonii, Thesaurariæ Marchiæ, Posterum Status nostri Ecclesiastici, Cancellariarum, & Secretariarum dicti Status, Datii vini Bononiæ, Gabellæ quatreni ad libram Carnis dicti Patrimonii, & Provinciæ Campanæ ac carnis suinæ, & subsidii Umbriæ pro illis respectivè ratis, quæ pro alicujus debiti solutione nondum applicatæ sunt per dilectum filium Magistrum Hieronymum Vidoum Thesaurarium nostrum Generalem Depositario dicti Montis Salis assignan., & respectivè per Salariæ Almæ Urbis, & aliorum supra expressorum prædictæ Cameræ Introituum Conductores pro tempore existentes liberè, & absque ulla prorsus exceptione, & diminutione de bimestre in bimestre anticipate pro rata juxta mandata per d. Thesaurarium eis facienda persolven. ab ipsa Camera pari motu dismembramus, & separamus, eamdemque summam prædictorum annuorum scutorum viginti octo millium, & ducentorum sic dismembratam, & separatam, liberam, immunem, & exemptam ab omni, & quocumque ordinario, & extraordinario onere ex quavis causa hactenus imposito, vel pro tempore imponendo prædicto Montis Salis applicamus, appropriamus, concedimus, & assignamus, ac ut supra persolvi mandamus, venditionemque dictorum quatuor millium septingentorum locorum dicti montis per eundem Hieronymum Thesaurarium de mandato nostro sub die 3. præsentis mensis Julii per acta pariter dilecti filii Dominici Fonthiæ ejusdem Cameræ Notarii pro pretio scutor. quatuor centum septuaginta quatuor millium ducentorum quinquaginta monetæ, dilecto filio Marcello Sacchetto factam cum omnibus pactis, & conventionibus in illius Instrumento contentis, cujus Instrumenti tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso confirmamus & approbamus, mandamusque Secretario ejusdem Montis, ut resignationes eorumdem locorum per d. Thesaurarium seu prædictum Marcellum respectivè faciendas liberè recipiat, & admittat, litterasque patentes ad favorem tam dicti Marcelli, quàm eorum, qui ab eo dicta loca ement pro prima vice gratis ubique, & absque ipsius Secretarii, & Computistæ dicti Montis Mercedis, Pietatisque Carceratorum, Abundantiæ, & Collegii gabellæ, seu emolumentorum solutione, quibuscumque eorum concessionibus, & privilegiis non obstantibus, expediat.

Privilegia & exemtiones Montistis concedit.

§. 4. Insuper prædictum Montem Salis, & illius Montistas pro tempore existentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes statuimus, decernimus, & ordinamus, quod loca ejusdem Montis, & eorum pretium, & fructus pro quibusvis excessibus, & delictis etiam rebellionis, proditioni assassinii, sacrilegii, læsæ majestatis, & aliorum criminum quantumvis gravium, & enormium non tamen in personam Rom. Pont., aut alicujus ex S. R. E. Cardinalibus commissorum, minusque ex capite spoliorum confiscari, incamerari, aut Fisco, seù dictæ Cameræ applicari, seù incorporari, minusque eorumdem locorum fructus quoquo modo, & ad instantiam cujusvis personæ, etiam dictæ Cameræ sequestrari possint ad instar Montis Religionum, ac omnibus, & singulis aliis privilegiis, exemptionibus, gratiis, facultatibus, & Indultis, quibus prædictus Mons Religionis, ac Fidei, Alumeriarum, Subsidii triennalis, S. Bonaventuræ, & alii Montes Camerales non vacabiles, & illorum Montistæ utuntur, potiuntur, & gaudent, ac quomodocumque in futurum utentur, & gaudebunt, etiamsi notam magis specialem requirerent, quàm præsentibus est expressum prædictus Mons Salis sic erectus, & illius Montistæ pariformiter uti, potiri, & gaudere possint, & debeant, quodque Mons ipse, & illius loca redimi, seu extingui non possint, nisi post lapsum quinque annorum à data præsentium proximiorum, & in casu extinctionis, seu redemptionis dd. locorum post d. quinquennium illorum extractio fieri debeat de more, & ad instar aliorum locorum Montium, Montistæ verò extracti pretium locorum extractorum ad rationem scut. centum monetæ pro quolibet loco recipere teneantur, & si neglexerint per quindecim dies post publicatam extractionem pretia dictorum locorum extractorum ad rationem prædictam recipere eis pro dictis locis extractis fructus amplius non currant, & dicta pretia penès Depositarium prædicti Montis risico, & periculo, & fortuna eorumdem Montistarum sic extractorum remaneant iisdem ad eorum requisitionem consignanda.

Dictum Montem nullis oneribus subjacere jubet.

§. 5. Quodque respectu fructuum, & emolumentorum ad rationem prædictam dicto Monti assignatorum prædictus Mons, & illius loca nullis omninò diminutionibus, reductionibus, retentionibus, & quibusvis aliis contrariis dispositionibus, etiam prætextu urgentis necessitatis, seu etiam evidentis utilitatis Sedis, & Cameræ Apostolicæ ex quavis causa cogitata, vel incogitata, & de necessitate exprimenda durante d. quinquennio subjaceant, vel obnoxia sint, sed ab aliis semper excepta intelligantur, & cum effectu sint, nec aliquis ex ipsius Montis creditoribus, & Montistis, aliorumque hæredes, & successores quicunque, seu ab eis quomodolibet causam habentes, & habituri super locis, & portionibus, & illorum integris fructibus, & emolumentis prædictis quoquo modo turbari, vel impediri minusque ipsi ad pecunias in ipso Monte positas, & erogatas, aut aliquam illarum partem in necessitatem, seu utilitatem dictæ Cameræ, aut alias quasvis causas conversas fuisse, vel esse, aut aliqua alia etiam necessaria, & requisita in judicio vel extra illud probandum, deducendum, aut aliàs quomodolibet verificandum ullo unquam tempore cogi possint, nec teneantur, minusque aliqua contraria probatio admitti, vel obesse queat.

Cameram Apost. pro evictione obligat.

§. 6. Et pro præmissorum omnium, & singulorum observatione, & manutentione, ac quacumque dicti Montis sic per nos erecti, & illius locorum quorumcumque evictione, & defensione generali, & particulari dictam Cameram nostram Apostolicam illiusque introitus, reditus, & bona, ac jura omnia generaliter, specialiter, & expressè, ita tamen quod specialitas generalitati non deroget, nec è contra in ampliori ejusdem Cameræ forma obligamus, & hypothecamus.

Protectores constituit.

§. 7. Et ut Mons prædictus sic per nos erectus rectè gubernetur, & regatur eumdem Hieronymum, & alios pro tempore existentes Thesaurarios generales protectores dicti Montis cum facultate deputandi ad vitam, vel ad tempus, prout sibi magis benevisum fuerit in Secretarium, & Computistam dicti Montis personas sibi benevisas cum emolumentis per Secretarium, & Computistam dicti Montis Religionum percipi solitis & cum aliis facultatibus solitis, & consuetis. Depositarium verò ejusdem Montis

prædictum Marcellum Sacchettum, qui de solvendo fructus dicti Montis cuilibet Montistæ ejusdem Montis Salis, modo, & forma, & prout eidem Hieronymo Thesaurario visum fuerit se obligare debeat ad nostrum, & successorum nostrorum Rom. Pont. beneplacitum earumdem tenore præsentium constituimus, & deputamus.

as . it. §. 8. Decernentes præsentem nostri Motus proprii cedulam, omniaque & singula præmissa, inviolabiliter donec Mons ipse duraverit observari, vimque, & efficaciam habere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, etiamsi nunquam in dicta Camera, & illius libris admittantur, & registrentur, minusque contra illa de subreptionis, obreptionis vitio, aut defectu nostræ intentionis, vel quovis alio vitio, defectu, aut nullitate dici, vel opponi posse, sicque & non aliàs per quoscumque Judices, &c. etiam Congregationem Montium, Thesaurarium, Præsidentes, Clericos ejusdem Cameræ, Palatii Apostolici, & ipsius Cameræ Auditores, necnon S. R. E. Cardinales etiam Camerarios, & de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

s §. 9. Non obstantibus præmissis, ac fel. record. Simaci, Pauli Secundi, Pauli Quarti, Pii Quarti & aliorum Rom. Pontif. prædecessorum nostrorum de rebus Eccl. & Cam. non alien., & de registran., ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam juramento, & alio quovis robore vallatis statutis, & reformationibus Urbis, & Cameræ prædictæ, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis concessis, approbatis, & innovatis, decretis etiam consistorialibus, consuetudinibus, cæterisque contrariis dispositionibus, quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, &c. illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus.

§. 10. Volumus insuper, & decernimus, quod præsentis nostri motus proprii cedulæ sola signatura nostra sufficiat, etiam absque alia data, & registrata, & ubique in judicio, & extra, tam illa, quàm ejus transumpta etiam impressa per aliquem ex Cameræ Apostolicæ Notariis subscripta, sigilloque dicti Thesaurarii munita fidem faciant, ac si cedula originalis ipsa exhibita foret, & nihilominus literæ tam in forma Brevis, quàm sub plumbo quandocumque expediri possint cum clausulis opportunis, & extensionibus amplissimis regula quacunque, cæterisque contrariis nequaquam obstantibus.

Urbanus Papa VIII.

Institutio Archivii generalis in Urbe.

Plura de Archiviis notata invenies, & praecipuè in Constitut. 15. Julii II. Sicut *tom. 1. & hic supra Constitut.* 26. Admonet, *sed hic Pontifex Romae Generale Archivium instituit, & privilegia plurima cumulavit.*

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis officii Nobis meritis licèt imparibus divina dispositione injuncti sollicitudo assiduè cor nostrum pulsat, & commovet, ut non solum ad ea quæ animarum salutem respiciunt, verùm etiam quæ ad populorum præsertim Almæ Urbis nostræ; ac Nobis, & Sedis Apostolicæ temporali ditioni subditorum utilitatem, pacem, tranquillitatem, perpetuamque securitatem pertinere noscuntur vigilantiæ nostræ aciem dirigamus, & præsertim noxiis illis, quæ ob non adhibitam satis exactam diligentiam in conservandis tam publicis, quàm privatis Scripturis inter subditos nostros gravi cum nostra eorumque molestia, fortunarumque suarum jactura frequenter exoriri, & vigere intelligimus, commoda aliqua ratione provideamus, & pro felici progressu eorum, quæ propterea à nobis ordinantur, illorum curam egregiorum virorum prudentiæ demandemus, quorum opera, & studio fœliciter gubernentur, ac lites faciliùs terminentur, prout pro Justitiæ complemento, & subditorum eorumdem quiete conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa hujus Const.

§. 1. Cùm itaque ex multiplicitate, & diversitate Notariorum Urbis, & aliquorum etiam ex eis imperitia, & negligentia, ac Instrumentorum, & aliarum scripturarum confusione, ac incuriosa custodia plurima damna, & incommoda à subditis nostris, & aliis irrogari, maximum etiam detrimentum fidei publicæ in dies inferri, eandemque non parvo in discrimine falsitatum & fraudum versari, vicissim verò ex diligenti eorumdem Instrumentorum, & Scripturarum cura falsitates, & fraudes omnes evitari, dominia rerum, ac Jura unicuique conservari, aliaque non modica pervenire bona satis exploratum, & abundè perspectum habentes, & in plerisque dominiis & regionibus externis, ac etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum auctoritate ferè in omnibus Civitatibus, & locis Status nostri Ecclesiastici publica, & generalia, & in ipsamet Urbe nostra quædam particularia Capitolinum videlicet, & Romanæ Curiæ, & forsan alia Archivia erecta, & instituta fuisse, ex eis tamen alia in desuetudinem abiisse, alia in multis deficere, neque per illa hujusmodi incommodis, damnis, & fraudibus, illarumque periculis sufficienter provideri animadvertentes, & ex Annalibus sacræ Historiæ Romanam Ecclesiam olim Archivium publicum sub nomine Cartophylacii habuisse, & Cartophylacii Officium magnæ dignitatis, & auctoritatis apud eandem Romanam Ecclesiam & Sedem Apostolicam extitisse memoria repetentes, & præmissis, quantum in nobis est, occurrere cupientes, nulla alia ratione satius prædictis nostris subditis, & aliis omnibus, quàm per erectionem Archivii publici, & generalis in dicta Urbe, ad quod Instrumenta publica, & aliæ Scripturæ per ejusdem Urbis Notarios, & alios infra scriptos rogata pro tempore deferri, & in eo asservari debeant consultum iri censeamus, pro earumdem Urbis, & Romanæ Curiæ ornamento, & Instrumentorum, ac Scripturarum tuta, & perpetua conservatione nostrorum Subditorum, & aliorum securitate, ac publica, & privata omnium utilitate ad erectionem hujusmodi devenire decrevimus;

Card. Superintendentem à Summo Pontif. pro tempore eligen. instituit, & locum designat, & Conservatorem creat & emolumenta destinat.

§. 2. Motu igitur proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Archivium generale Urbanum nuncupandum sub protectione, & suprema Superintendentia dilecti filii Francisci Sanctæ Agathæ Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, nostri secundum carnem ex fratre germano Nepotis ejus vita durante, & post illius obitum unius ex ejusdem S. R. E. Cardinalibus per pro tempore existentem Romanum Pontificem ad id specialiter deputandi, in dicta Urbe, in loco propè [illegible]atcam Principis Apostolorum de

Urbe nuncupatam, per Nos designato, & pro ejusdem Archivii generalis bono regimine & administratione unum Conservatoriæ ejusdem Archivii generalis officium pro uno Clerico, vel laico Utriusque Juris Doctores, vitæ, ac morum probitate, & experientia prædito, ac aliàs sufficienti, & idoneo Conservatore Archivii generalis Urbani nuncupando, ad nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis nutum ponendo, & amovendo, cum infra scriptis, & aliis omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, honoribus, præeminentiis, & oneribus in Capitulis per dilectum filium nostrum Antonium dictæ S. R. E. Presbyterum Cardinalem S. Honuphrii nuncupatum, de mandato nostro subscriptis expressis, & aliis etiàm per pro tempore existentem Archivii generalis hujusmodi Superintendentem Cardinalem quandocumque ampliandis, moderandis, & declarandis; Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus, illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, ac illud pro tempore obtinentis sustentatione, salario, & emolumento; summam in particulari Chirographo etiam hodie manu nostra subscripto ex taxis, ac omnibus Juribus, obventionibus, emolumentis, & aliis regalibus in dictis Capitulis contentis, & specificatis designandam dicta auctoritate etiam perpetuò applicamus, & appropriamus, ac ex nunc applicatam, & appropriatam fore, & esse volumus, & declaramus.

Facultatem tribuit Conservatori emolumenta exigendi.

§. 3. Ita ut liceat eidem Conservatori pro tempore existenti per se, vel alium ad id ab eo deputatum summam sic applicatam, & appropriatam ab iis, ad quos pro tempore spectabit exigere, recipere, & retinere, ac in suos usus, utilitatem convertere, nostra, vel Romani Pontificis pro tempore existentis licentia desuper minimè requisita; Ac ut prædictum officium sic erectum, & institutum, illudque pro tempore obtinens amplioribus per nos favoribus & gratiis decoretur.

Declarat illum commensalem, & panem quotidianum illi concedit, & alia privilegia.

§. 4. Quod pro tempore existens Conservator dicti Archivii noster, ac pro tempore existentis Romani Pontificis verus, indubitatus & non fictus familiaris continuus Commensalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium, numero, & consortio adscriptus, & aggregatus eo ipso existat, & vestes violacei coloris ad instar nostrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum gestet, illisque arbitrio suo utatur, ac in signum veræ, & indubitatæ, ac non fictæ familiaritatis hujusmodi singulis diebus ex Palatio Apostolico panem ejusdem quantitatis, & qualitatis, prout dilectis filiis in utraque Signatura nostra Referendariis dari consuevit, habeat decernimus, & panem hujusmodi dietim sibi ex dicto Palatio dari mandamus.

Omnia instrumenta ad Archivium deferens jubet.

§. 5. Ad Archivium autem generale prædictum omnia testamenta, fideicommissa, legata, codicillos, donationes causa mortis, & alias ultimas voluntates à quibusvis Notariis publicis Urbis etiam eorum officia titulo oneroso à nobis, & Sede prædicta, ac Camera Apostolica habentibus, necnon Parochis ejusdem Urbis, tàm in ipsa Urbe, quàm extra eam quomodolibet recepta, & rogata, ac super venditionibus; & venditionum resolutionibus, & rescissionibus; cessionibus, renunciationibus; transactionibus, divisionibus, in solutum dationibus, permutationibus de, & super bonis, & rebus immobilibus factis, necnon Censibus, & eorum extinctionibus, feudis, subfeudis, ac in emphyteusim, linellum, aut sub annuo censu, Canone, vel alia responsione concessionibus, inter vivos donationibus, insinuationibus, dotibus, & pactis dotalibus, hæreditatum aditionibus, repudiationibus, & inventariis, emancipationibus, adoptionibus, arrogationibus, Jurispatronatibus irrevocabilibus, & ad vendendum, & donandum procurationum mandatis, fidejussionibus perpetuis, ac alia instrumenta in Capitulis prædictis latiùs descripta, & annotata, & per quosvis Notarios Urbis prædictos, tam in Urbe, quàm extra eam quomodolibet, ut præfertur, recepta, & rogata sub modo, & forma in eisdem Capitulis præscriptis, & ordinatis deferri, & in eo respectivè recipi, annotari, ac diligenter, & perpetuò conservari, & custodiri debere volumus, præcipimus, & similiter mandamus.

Primum conservatorem creat & solum Superintendentem causas Archivii vult posse cognoscere.

§. 6. Postremò dilectum filium Camillum Perinum Clericum Florentinum Utriusque Juris Doctorem apud nos de litterarum scientia, vitæ, ac morum honestate aliisque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendatum horum intuitu specialis gratiæ favore prosequi volentes; eumdem Camillum, de cujus fide, doctrina, prudentia, & in similibus, experientia plurimum in Domino confidimus, in Conservatorem d. Archivii generalis ad nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum Motu, & auctoritate paribus constituimus, & deputamus, Francisco verò Cardinali, ac aliis d. Archivii generalis, ut præfertur, deputandis Superintendentibus, & Gubernatoribus Edicta, Bannimenta, & proclamationes prædictum Archivium generale vel illius negotia pro tempore quomodolibet concernentia sub suo nomine, ac sub pœnis etiam corporalibus sibi benevisis quoties opus fuerit publicandi, ac pro tempore emanata declarandi, interpretandi, ampliandi, & innovandi, ac exequutioni demandari faciendi, prout eidem magis expedire visum fuerit, nec non omnes causas civiles, criminales & mixtas super præmissis, & illorum occasione pro tempore motas, ac appellationum, reclamationum, recursuum, ac in integrum restitutionum à sententiis, decretis, & gravaminibus per prædictum Camillum, & pro tempore existentem Conservatorem d. Archivii generalis latis, promulgatis, seu quomodolibet illatis, cum omnibus, & singulis incidentibus, dependentibus, annexis, & connexis, totisque negotiis principalibus etiam privativè quoad omnes alios manu regia simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura judicii, ac tela judiciaria minimè observata, ac omni, & quocumque appellatione, recursu, vel restitutione in integrum remotis per se, vel alium, aut alios à Francisco Cardinale, & pro tempore existente Superintendente, & Gubernatore d. Archivii generalis deputandos audiendi, cognoscendi, fineque debito terminandi, & decidendi, aliaque omnia, & singula, quæ ad ipsius Archivii generalis directionem, ac rectam, & facilem administrationem, & gubernationem pertinent, & aliàs circa præmissa necessaria fuerint, seù quomodolibet opportuna ordinandi, mandandi, faciendi, gerendi, exercendi, disponendi, & exequendi plenam & omnimodam potestatem, auctoritatem, & facultatem concedimus, & impartimur.

Clausulas præservativas apponit.

§. 7. Decernentes easdem præsentes etiam ex eo quod Notarii, & eorum Collegia quibus Officia, & scripturæ titulo oneroso, vel alia per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores nostros, dictamque Cameram Apostolicam concessa reperiuntur, vocati, & auditi non fuerint; vel ex eo quod præmissa nulla causa subsistente, & etiam de facto processerint, aut ex alia quantumvis juridica, & legitima etiam necessariò exprimenda causa, vel quocumque prætextu de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari; impugnari, & invalidari, retractari, & ad terminos Juris reduci, aut in Jus, vel controversiam revocari, seù adversus illas quodcunque Juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi,

vel

vel sub quibusvis Constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac literis Apostolicis in contrarium etiam pari Motu, ac Consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, comprehendi nullo unquàm tempore posse; sed semper ab illis excipi; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo anteà erant, validissimum Statum restitutas, repositas, & plenàriè integratas; ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Cardinalem Superintendentem, & Conservatorem d. Archivii generalis quandocumque eligenda concessas, validasque, & efficaces etiam quod in dicta Camerà Apostolica nullo unquàm tempore præsentarentur, aut registrarentur fore, & esse.

§. 8. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ac etiam ejusdem S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate judicari, & diffiniri deberé, irritum quoque & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Quocirca dilectis filiis Urbis nostræ Gubernatori, & causarum Curiæ dictæ Cameræ Generali Auditori, & dilecti filii nostri in eadem Urbe ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis in Civilibus causis Locumtenenti Motu pari per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Francisci Cardinalis, & Camilli prædictorum, ac pro tempore existentium dicti Archivii Protectoris, & Conservatoris fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari, ac Franciscum Cardinalem, & Camillum, ac pro tempore existentes Protectorem, & Conservatorem hujusmodi illis pacificè frui, & gaudere non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac sententias, censuras, & pœnas ipsas servata forma Conc. Trident. etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 10. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit nostra de non tollendo Jure quæsito, ac fel. record. Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri sub Datum videlicet Octavo Idus Augusti Pontificatus sui Anno sexto edità inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualecumque interesse Cameræ concernentes infra certum ibibi expressum tempus in eadem Camerà præsentari, & registrari debeant, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Urbis, & aliarum quarumcumque Civitatum, Locorum, Oppidorum, Districtuum, necnon Collegiorum, Monasteriorum, Ecclesiarum, & aliorum Piorum, & non piorum locorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, reformationibus, decretis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, & concessionibus Officiorum, & Notariatuum etiam titulo oneroso, tam à Nobis, quàm Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Camera prædicta, etiam per viam contractus, seu aliàs quomodolibet tam prædictis omnibus & singulis quàm etiam Judicibus, Officialibus, Scriptoribus, Notariis, eorumque Collegiis, & Superioribus, dictæque Cameræ ejusque causarum Auditori generali, & Procuratori Fiscali, aliisque etiam personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam Motu simili, etiam Consistorialiter; ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, ac innovatis, & in futurum concedendis, approbandis, confirmandis, & innovandis, quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat etiam Motu hujusmodi specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus contrariis quibuscumque. Aut si quibusvis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Volumus autem quod eædem præsentes unà cum Capitulis, ut præfertur, faciendis, ut omnibus innotescant ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum de eadem Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, prædictæ, ac in Acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimissis inibi earum copiis, quæ perindè omnes arctent, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Publicatio in Urbe omnes arctat.

Quodque earumdem præsentium, & Capitulorum, ut præfertur, conficiendorum transumptis & exemplaribus etiam impressis, ac manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis ea prorsus fides adhibeatur, tam in Judicio, quàm extrà, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Hujus const. transumptis fides adhibenda.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, præcepti, constitutionis, deputationis, impartitionis, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Pœnas indicit.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ, 1625. Sexto decimo Kalend. Decembris Pontificatus Nostri Anno tertio. Dat. P. A. 3.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1626. Indictione nona, die verò 17. mensis Julii Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & N. D. Divina providentia Urbani Papæ Octavi, anno ejus tertio, supra dicta litera unà cum Capitulis lecta, affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicæ Sancti Petri Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis & Capitulis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deinde amotis, postea affixis, copiis earumdem literarum cum eisdem Capitulis in eisdem locis per nos Tarquinium Majorum Romanum, & Joannem Baptistam Spadam de Cessis Apost. Curs. Publicatio.

Augustinus de Balis pro Mag. D.D. Curs.

Sup-

LXIV.

Suppressio Congregationis Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci.

Fratres Minores Conventuales Reformati nihil proprium habere posse decrevit Pius V. Const. 61. tom. 2. eorumdem Reformationem edidit idemmet Pontifex Const. 66. tom. 2. approbati fuerunt à Sixto V. in ejus Const. 68. tom. 2. Quibus etiam præscripsit statuta, ac ordinationes ibid.

Edita An. D. 1625.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

ROmanus Pontifex, quem Salvator, & Dominus noster omnium Ecclesiæ suæ Ordinum Patrem, & Pastorem constituit, ut juxta verbum Propheticum noxia evellat, & destruat, utiliaque & salubria plantet, & ædificet, ea interdum quæ certis etiam rationabilibus ex causis à Sede Apostolica sancita sunt; ipsa subinde rerum experientia suadente, & ex majoribus causis, quibus præserim felici religiosorum statui, cum divini cultus incremento consulitur, revocat, & immutat, in hisque sollicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

Recenset literas Six. V.

§ 1. Aliàs si quidem fel. rec. Sixto Papæ V. Prædecessori nostro pro parte dilectorum Fratrum Minorum Conventualium reformatorum Sancti Francisci exposito, quod ipsi strictiorem vitam agere, & se reformare cæperant, aliosque Conventus acquisiverant, & in iis sub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis hujusmodi vivebant, idem Sixtus prædecessor, ne ipsos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem super reformatione hujusmodi inquietari contingeret: Supplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam ubicumque locorum cæptam, & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici directione facta statuta, & ordinationes cum inde secutis quibuscumque Apostolica auctoritate perpetuò approbavit, & confirmavit, nonnullaque alia fecit, statuit, & ordinavit sub certis modo, & forma tunc expressis prout in d. Sixti prædecessoris sub plumbo desuper sub dat. Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ, 1587. Idibus Octobris Pontificatus sui Anno Tertio, seù alio veriori tempore expeditis literis, quarum tenore perinde, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

Motiva suppressionis.

§. 2. Cùm autem sicut accepimus ex Congregatione Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, non ii in Ecclesia Dei spirituales fructus, qui sperabuntur, prodierint, sed quamplures differentiæ inter eosdem Fratres Reformatos, ac Fratres Conventuales non reformatos d. Ordinis ortæ sint, vigeant ad præsens. Nos præmissis quantum cum Domino possumus obviare, ac aliàs desuper opportunè providere volentes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ex præmissis, aliisque justis, & rationalibus causis animum nostrum moventibus Congregationem Fratrum Conventualium Reformatorum hujusmodi, omniaque, & quæcumque illius officia, & ministeria, necnon domus, ac loca regularia quæcunque, & in quibusvis Provinciis existentia, ac ad eos spectantia, & statuta, consuetudines, & decreta etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborata, ac pariter privilegia, & indulta generalia, & specialia, quorum omnium tenore ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis haberi volumus, quibuscumque illa sint concepta formulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac vinculis munita tenore præsentium perpetuò supprimimus, & extinguimus, ac quæcumque Congregationis sic suppressæ officia, administrationes, & dignitates tollimus, & abrogamus, ab eisque Domos, Conventus, & loca, ac bona immobilia, mobilia, & se moventia ubique gentium constituta, sacram quoque, & communem suppellectilem, ipsorumque omnium usum, usufructum, & temporalem, necnon jus, & actionem eis quomodolibet pertinentia Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium auferimus, & ablata esse, & censeri volumus; Necnon Domos, & Conventos, loca, suppellectilem, bona, res, actiones, & jura prædicta, eorumque proprietatem Ord. Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum auctoritate, & tenore præsentis concedimus, & assignamus.

Supprimit omnia jura & Conventus.

Quòd transeant ad Capucinos & Observ.

§. 3. Insuper volumus, ut Fratres Reformati prædicti, ad Fratres d. Ord. S. Francisci Capucinos, seù de Observantia nuncupatos, tam de Familia, quàm Reformatos infra duos menses à die publicationis præsentium, si id eis videbitur, & benevolos invenerint receptores transeant, & quilibet eorum transeat, ubique per Superiores domorum hujusmodi, quas ipsi elegerint, recipiantur, ac ad eorum habitum, & professionem Regulares, etiam absque alio Novitiatu admittantur, transire autem volentes, dilecto filio Ministro generali dicti Ordinis Fratrum Conventualium, per Conventus sui ordinis retenta tamen Reformatione arbitrio suo juxta providam per eum faciendam assignationem distribuendi facultatem concedimus.

Eximantur Fratres Conventus Neap.

§. 4. Sub hac tamen suppressione, & extinctione, aliisque præmissis domum regularem Neapolitan. suppressæ Congregationis hujusmodi pro nunc comprehendi volumus, sed qui in ea ad præsens sunt Fratres de familia ibi remaneant sub obedientia dicti Ministri generalis, ita tamen quod de cetero illius Superiores nullum ad habitum Regularem, neque etiam in locum eorum quos decedere contigerit, minusvè alios suppressæ Congregationis hujusmodi Fratres admittere possint sub pœnis. quoad receptos, vel admissos A[illegible], quo verò ad recipientes, vel admittentes privationis officiorum, necnon vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrendis,

Applicat Jura Conventus de Urbe Cam. Apost.

§. 5. Insuper Domum Sancti Antonii de Padua nuncupat. de Urbe in capite Domorum existen. ac ejus Ecclesiam, Cellas, Hortos, Viridaria, Aquarum derivationes, aliasque officinas, necnon reliqua bona immobilia tantum illi adjacentia, ac quæ ipsi Fratres per præsentes suppressi inibi possident & Cameræ nostræ Apostolicæ applicamus, & incorporamus, ac nostræ & successorum nostrorum dispositioni reservamus.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes præsentes litteras, etiamsi dicti Fratres Conventuales Reformati hujusmodi per præsentes suppressi ad hoc vocati, & auditi, ac causæ propter quas præsentes emanarunt verificatæ non fuerint, seù aliis quibusvis de causis quantumvis urgentibus de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quæsito prætextu, vel colore ad terminos juris reduci, seù in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut quamquàm impetrato, seù etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus concesso nullatenus uti posse, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri; & obtinere, Necnon Cameræ

prædictæ, ac dicto Ordini Fratrum Minorum Conventualium respectivè plenissimè suffragari, ab omnibus verò ad quos spectat inviolabiliter observari debere, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis generalibus, & specialibus hujusmodi, necnon prædictis Sixti Prædecessoris, & quibusvis aliis literis Apostolicis dictæ Congregationi, ejusque Superioribus, & personis, eorumque singulis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, & in specie concessis, confirmatis, & innovatis, ac mare magnum Bulla aurea, & aliàs quomodolibet nuncupatis quotumcumque illæ tenoribus existant per quas præsentibus non expressas, vel totaliter non insertas effectus earumdem præsentium impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quarumque totis tenoribus habenda esset mentio specialis.

Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & dicti Ministri Generalis, aut alicujus Provincialis dicti Ordinis Fratrum Conventualium sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 3 die 6 Febr. 1626.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 6. Februarii 1626. Pontif. nostri Anno Tertio.

V. Theatin.

LXV.

Dividit Congregationem Fratrum Eremitarum Discalceatorum Italiæ Ordinis S. Augustini in quatuor Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Januensem, & Siculam, & instituit quatuor Provinciales pro earum gubernio usque ad celebrationem futuri Capituli generalis ipsius Congregationis.

Vide quæ plenè de hac Congregatione indicavi sup. ad Const. 2. Gregor. XV. Pastoralis. *Et etiam vide subsequentia Decreta à Sacra Apostolica Visitationis Congregatione edita de his Fratribus Congregationis Italiæ opportunè à me hic posita.*

Edita A. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinis commendatio.

AD uberes, & suaves fructus, quos dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceati nuncupati Congregationis Italiæ in militanti Ecclesia, cujus regimini, divina disponente clementia, præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, quid pro laudabilis eorum Instituti felici directione, atque progressu conferat, diligenter prospicimus, ac desuper officii nostri partes propensis studiis interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatur Pont. ut hanc Congr. in Provincias dividat.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Basilius à Sanctissima Trinitate Vicarius generalis Congregationis prædictæ, quod Congregatio ipsa quamplures domos regulares per universam Italiam habet, ita ut solus per se ipsum commodè eas regere, & gubernare nequeat, proindeque earumdem domorum utilitati maximè consultum iri existimet, si eadem Congregatio in Provincias, ut infra, dividatur.

Quam dividit in Romanam, Neap. Januensem & Siculam.

§. 2. Nos prospero, felicique dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus consulere, ipsumque Basilium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes & à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem prædictam in quatuor Provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Januensem, & Siciliæ, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò dividimus, & separamus.

Earumque singulis unum Provincialem deputat usque ad futurum Capitulum cum facultatibus, ut hic.

§. 3. Necnon pro hac prima vice usque ad proximè futuri Capituli generalis ejusdem Congregationis celebrationem tantum, & non ultra, in Romanæ Victorium ab Epiphania, in Neapolitanæ Simeonem à Cruce, in Januensis Valerianum à S. Augustino, ac in Siciliæ Provinciarum hujusmodi Provinciales Joannem Baptistam à S. Francisco de Paula, Ordinis, & Congregationis hujusmodi professores dilectos filios sub uno ipsius Congregationis Vicario generali, ac cum privilegiis, gratiis, indultis, & facultatibus, jurisdictione, & auctoritate solitis, & sibi ex nunc usque ad ejusdem Capituli celebrationem ab ipso Vicario generali, postmodum verò ab eodem Capitulo generali concedendis, & declarandis, auctoritate, & tenore præsentis creamus, constituimus, & declaramus.

Clausulæ confirmationem ponit.

§. 4. Decernentes, præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Decernit irritans addit.

§. 5. Atque ita in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis; confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 4. die 29. Aug. 1626.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris 29. Augusti 1626. Pont. Nostri anno quarto.

Sequi-

Sequitur declaratio Sacræ Congregationis Apostolicæ Visitationis super facultate, quam habere dubitabatur Vicarius Generalis istorum Fratrum eo absente subrogandi alium suo loco cum omnimoda potestate, & jurisdictione, quas ipse Vicarius Generalis præsens habet.

Sacra Congregatio Apostolicæ Visitationis.

Dubitatio de qua in Rubr.

IN causa, & causis coram Nobis inter admod. R.P.F. Basilium à Sanctiss. Trinitate Vicarium Generalem Congregationis Discalceatorum Ord. S. Augustini Italiæ ex una, & Patres Ignatium à Sancta Maria, & Joannem ab Assumptione, & Joannem Baptistam à S. Francisco de Paula, Definitores, & Procuratorem Generalem respectivè ejusdem Congregationis, de, & super prætensa nullitate Delegationis, per eumdem P. Vicarium Generalem factæ in persona P. Valeriani à Sancto Augustino, Quarti Definitoris, & Prioris Conv. Sancti Antonii de Urbe, rebusque aliis &c.

Resolutio d. deputationis.

Fuit provisum, & decretum, R. P. Vicarium Generalem nuncupatum totius suæ Congregationis, ac uti, & gaudere omnibus, & singulis juribus, prærogativis, præeminentiis, & facultatibus, quibus aliarum Religionum Generales gaudent, utuntur, & potiuntur; Ideoque sibi licuisse, & licere inter alia, eo absente, alium suo loco subrogare, qui omnimoda ejus potestate, & jurisdictione ubique locorum (illa tantum excepta Provincia, in qua ipse Generalis Vicarius pro tempore reperietur) fungatur, & potiatur, & consequenter subrogationem, ac delegationem à præfato Generali Vicario in Persona Patris Valeriani Quarti Definitoris factam, fuisse, & esse Juridicam & canonicè factam, & uti talem fore, & esse confirmandam, prout illam confirmamus, & approbamus, & pro confirmata, & approbata haberi volumus, & mandamus, Fratresque omnes eidem Generali Vicario subjectos ejusdem Religionis, præfato Patri Valeriano ad obedientiam præstandam juxta formam suæ Delegationis obligatos fuisse, & esse declaramus.

D. P. An. 3. die 26. Maii 1626.

Actum Romæ Domi solitæ residentiæ Illustrissimorum DD. Sacræ Congregationis hac die 26. Maii 1626.

A. Ricciullus Judex, & Secr.

Odoardus Tibaidescus Not.

Edita An. D. 1627.

Subsequuntur Decreta generalia pro tota Congregatione Fratrum Discalceatorum Sancti Augustini Italiæ facta in Visitatione, die 21. Junii 1627.

De Constitutionibus Congregat.

CONstitutiones hujus Congregationis auctoritate Apostolica confirmatæ, infra annum post Capitulum Generale imprimantur, ad hoc, ut ab omnibus Religiosis præ manibus possint haberi &c.

De novis constitutionibus non faciendis.

Ad tollendas dubitationes, quæ circa Constitutionum intellectum possent exoriri, Sacra Congregatio facto verbo cum Sanctissimo declarat, hactenus non novisse, neque licere hujus Congregationis Superioribus etiam in Capitulis Generalibus novas Ordinationes, aut statuta, sub quovis nomine contrarias, aut contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate firmitatis facere; easque non potuisse, neque posse practicari, antequam à tribus Capitulis Generalibus dispositæ, & à Sede Apostolica fuerint confirmatæ c. 4.

De Congregatione Definitoriali.

Consequenter etiam declarat, Congregationem Definitorialem ex quinque Patribus semel in hebdomada hactenus practicatam, in futurum non esse faciendam, sed esse servandas Constitutiones parte tertia.

De Definitoribus.

Declarat præterea Definitores pro tempore existentes, fore & esse de familia ejus Conventus, cui à Superiore erunt assignati, & non aliorum, atque ideo locum sumere debere post Priorem, etiam ubi Vicarius Generalis moratur, ac potuisse, & posse à Priore in levibus corrigi, in cæteris verò à Vicario Generali, tenerique adire Capitulum de culpis, expectare signum in Choro, Refectorio, & aliis locis, non obstantibus Constitutionibus par. 2. cap. 8. & par. 3. cap. 4.

De auctoritate Vicar. gener. in Definitoriis.

Declarat præterea licuisse, atque licere Vicario Generali pro tempore existenti Definitores singulos in Visitatione, & extra etiam in gravioribus consultò corrigere, & punire absque aliorum Definitorum consensu, posse tamen Definitores scribere, & recipere literas, ac armarium, oratorium nuncupatum, habere, & absque Superioris licentia &c.

De Procuratore Generali.

Declarat demum Procuratori Generali præsente Generali Vicario secundum locum haberi, absente verò, in Conventu secundum à Priore, extra Conventum verò post Vicarium Generalem cæteris præferri, posseque egredi ad negotia peragenda, & absque cunctatione Prior socium assignabit, ac pariter literas scribere, & recipere absque scitu Prioris, & Oratorium habere. In reliquis autem omnia, quæ de Definitoribus dicta sunt, locum sibi vendicare in Procuratore Generali.

De observantia horum Decretorum.

Decreta hæc Generalia pro tota Congregatione veluti declaratoria serventur statim sub pœna arbitrio sacræ Congregationis.

A. Episc. Bellicastren. Secr. & Jud.

LXVI.

Declaratio, quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium, quibus S. R. E. Cardinales præsunt, ex indultis conferendi beneficia Ecclesiastica reservata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessis, nullum jus prætendere possint.

Quod autem S. R. E. Cardinales indulto conferendi Beneficia Ecclesiarum quibus præsunt, non utantur nisi in Beneficiis illarum Ecclesiarum quibus actu præsunt, vel quarum regimini ultimo loco cesserunt, declaravit hic Sanctiss. Pont. in const. 1. seq. Licet.

Moderationem verò Indultorum S. R. E. Card. super collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum habes in Pii V. const. 37. tom. 2. & in Gregor. XIV. const. 19. d. tom. 2. necnon Pauli V const. 58. tom. 3.

Sanctiss. in Christo Pater, & D. N. D. Urbanus divina providentia Papa VIII.

Edita An. D. 1626.

Causa hujus Constit.

ACcepto quod S.R.E. Cardinales super indultis, & facultatibus disponendi de beneficiis Ecclesiasticis Sedi Apostolicæ reservans, & affectis à Sede prædicta sibi concessis per Capitula, & Canonicos Cathedralium Ecclesiarum, quibus illi ex concessione, & dispensatione Apostolica præsunt, impediuntur, sub prætextu quod ipsi Capituli, & Canonici jus nominandi, vel præsentandi, aut alia quomodolibet disponendi de beneficiis in mensibus non reservatis pro tempore vacantibus cum prædictis Cardinalibus locorum Ordinariis conjunctim, vel divisim habentes, tamquam membra capiti adhærentia à Cancellariæ Apostolicæ regula mensium reservatoria, à qua Cardinales præservantur, etiam excipi, & facultates, ac indulta, quæ certarum reservationum obstacula tollunt, sibi quoque suffragari debere prætendunt: & attendens privilegium, quod Cardinales in prædicta regula præserventur, eis intuitu Cardinalatus concessum esse, neque rationi consonum fore, ut Capitula, & Canonici dum sui Præsules Cardinalatus honore præfulgent, plus juris in præjudicium Sedis Apostolicæ, seu ipsorum Cardinalium Præsulum jus, & Indultum conferendi ab ipsa Sede habentium obtineant, quàm si ipsi Cardinales non forent.

Facultatis seu indultorum, de quibus in rubr. Declaratio.

§. 1. Motu proprio sub die vigesima nona Decembris Anni ab Incarnatione Domini millesimi sexcentesimi vigesimi quinti declaravit, intentionis, & voluntatis suæ esse, quod Cardinales Præsules de omnibus, & singulis beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet nuncupatis, & qualificatis ad eorum, etiam cum alio, vel aliis collationem, provisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam similem, vel dissimilem dispositionem ratione Ecclesiarum, quibus ipsi Cardinales præsunt conjunctim, vel divisim spectan. non tamen in libris Cameræ Apostolicæ de-

descriptis, nec ex personis familiarium suæ Sanctitatis, vel Conclavistarum, aut ratione vacationis apud Sedem prædictam servatis vel affectis; quæ omnia Sanctitas sua sibi, & successoribus suis pro tempore existentibus specialiter, & expresse reservavit, ad præsens vacantibus & in futurum vacaturis soli per se ipsos, vel alios ad id deputandos absque Capitulis, & Canonicis, aliisque quamcumque ordinariam dispositionem eorumdem beneficiorum similiter conjunctim, vel divisim cum eisdem Cardinalibus habentibus, dummodò aliàs sub indultis concessis comprehendantur, liberè provideant.

§. 2. Neque Capitula, aut Canonici hujusmodi privilegio quod Cardinalibus Præsulibus, nullo habito Capitulorum, & Canonicorum respectu concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, aut jus aliquod inde prætendere possint.

§. 3. Decernentes declarationem prædictam à dicta die vigesima nona Decembris robur obtinere debere, etiamsi needum publicata fuisset, ac irritum &c.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supra dicta Regula in Cancel. Apost. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, die verò decima mensis Septembr. Pontificatus Sanctiss. D.N. anno tertio.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

Declaratio, quod S.R.E. Cardinales Ecclesiarum Præsules Indulto conferendi Beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsunt, vel quarum regimini ultimo loco cesserunt, dumtaxat uti possint.

URBANUS PAPA VIII.

Motu proprio, &c.

LIcèt nullus Episcoporum, postquam regimini Ecclesiæ, cui præerat, cesserit, in beneficiorum Ecclesiasticorum dispositione ratione ejusdem Ecclesiæ, sibi antea competenti ingerere se valeat: attamen nonnulli ex ven. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus sub prætextu indultorum Apostolicorum eis pro tempore concessorum beneficia nedum unius, sed etiam plurium Ecclesiarum, quarum regimini cesserunt, vel à quorum vinculo ad alias translati, absoluti reperiuntur, contemplatione, aliàs ad se spectantia, conferre perseverant. Quare Motu simili &c.

§. 1. Declaramus, de cætero non licere cujus personæ, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeat, prætextu cujusvis indulti Apostolici concessi, seu concedendi facultatem hujusmodi, etiam expresse continentis conferre, vel quovis modo disponere de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, quorum collatio, præsentatio, nominatio, vel quævis alia dispositio separatim, vel conjunctim cum aliis ad eum spectabat ratione cujuscumque Ecclesiæ Cathedralis, etiam Metropolitanæ, Primatialis, vel Patriarchalis, cujus regimini cesserit, si quidem ad aliam Episcopalem, Archiepiscopalem, Primatialem, vel Patriarchalem Ecclesiam translatus, vel postmodum assumptus fuerit, sed indulto tantum ratione Ecclesiæ, cui actu præsit, vel cujus regimini ultimo loco cesserit, sibi concesso uti posse, & debere, ac irritum &c.

§. 2. Ostien. & Veliternen. invicem perpetuò unitis, & Portuen. ac Sabinen.: necnon Tusculan. & Prænestin. ac Albanen. Ecclesiis dumtaxat exceptis, quoad quas Cardinalibus illarum pro tempore Præsulibus facultate disponendi de beneficiis hujusmodi etiam unà cum indulto sibi ratione aliarum Ecclesiarum, quibus actu præsunt, vel antea novissimè præfuerint, ut præfertur, frui licere decernimus.

§. 3. Statuentes præsentium, etiam absque eo quod registrentur, aut illis data apponatur, solam signaturam nostram sufficere, & ubique in judicio & extra, regula contraria nō obstante, fidem facere. Iura suff. ciat.

§. 4. Ac insuper illas in Cancellaria Apostolica describi debere. Registrentur in Cancellar.

§. 5. Et deinceps omnes, & singulos Cardinales etiam absentes, præsentes, & futuros, & alios quoscumque, quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum afficere, & ligare, nullumque earum ignorantiam prætendere posse, non secus ac si ei personaliter intimatæ forent. Omnes etiam absentes liget.

§. 6. Statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione, per nos in crastinum assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, quod Cardinales in Constitutionibus, & regulis per nos post priorum nostrarum Constitutionum, & regularum editionem, & publicationem in posterum faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, necnon prædictis, & quibuscumque aliis regulis, Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus. Contrariorum remotio.

Placet Motu proprio, publicetur & describatur M. Papæ subscriptio.

Lecta, & publicata fuit supra dicta Constitutio in Cancell. Apost. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, die verò decima mensis Septembris, Pontificatus prælibati Sanctiss. D.N. anno quarto. Publicatio in Cancellaria.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

LXVIII

Revocatio omnium gratiarum, exemptionum, Indultorum, ac Privilegiorum quomodolibet concessorum Assistentibus Ultramontanis Prioris Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, absolutis ab eorum officio, quo peracto ad suas Provincias redire tenentur.

De Assistentibus Prioris Generalis hujus Ordinis habes in Constitutione 63. Paul. V. Provisiones *sup. t. 3. Et de hoc Ordine vide ad constit. 6. Alexand. IV. sup. tom. 1. Et alia nonnulla de promovendis ad Doctoratus, vel Magisterii in Sacra Theologia gradus, statuit hic met Pont. supra constit.* 42. Romanus *Qui etiam in expeditionibus per Priores Generales faciendis, modum utendi facultatibus à Sede Apostolica obtentis, præscripsit in Const.* 117. Commissi, *hic infra, & in altera eidem subsequente, & incipiente.* Inter ceteras, *prohibuit de cetero concedi exemptiones Officiorum iis Fratribus, qui ea non exercuerint, absque expressa Sedis Apostolicæ licentia.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex æquus, bonique supremus assertor gregi Dominico, à Deo, & Salvatore nostro præpositus, ut juxta verbum propheticum noxia evellat, & destruat, utiliaque plantet, & ædificet, ea interdum, quæ rationabilibus ex causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde, rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur, alterat, & revocat, in hisque sollicitudinis, & providentiæ suæ studium favorabiliter interponit, prout pia Catholicorum Regum vota id exposcunt, & ipse rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Proœmium.

§. 1. Cùm itaque, sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus nobis nuper exponi fecit, ratione privilegiorum, gratiarum, & indultorum Fratribus ultramontanis Assistentibus Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini tam præteritis, quàm futuris ab hac sancta Sede, & aliàs concessorum, expleto eorum officio non levia in eodem Ordine inconvenientia, & perturbationes oriantur. Motiva hujus Constitutionis.

Prohibet prout in rubric.

§. 2. Nos illis, quantum nobis ax alto conceditur, opportunè providere volentes, supplicationibus dicti Philippi Regis nomine nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati; de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium præpositorum consilio omnia, & singula, exemptiones, immunitates, prærogativas, præeminentias, gratias, privilegia, & indulta eisdem Fratribus Ultramontanis Assistentibus per Sedem Apostolicam sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, vel aliàs, ac etiam per quoscumque alios concessa, quibus hujusmodi assistentes, expleto suo hujusmodi officio hactenus usi, & gavisi sunt, sive uti, & gaudere poterunt, vel debuerunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, & abrogamus, ac revocata, & abrogata.

De reditu Assistentium finito officio.

§. 3. Ipsosque Assistentes finito eorum officio hujusmodi ad suas Provincias redire teneri, & ad id per modernum & pro tempore existentem dicti Ordinis Priorem Generalem opportunis Juris, & facti remediis cogendos.

Clausulas præservativas ponit.

§. 4. Præsentes verò literas, omniaque & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida, & firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus & declaramus.

Contraria removet.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super concessione privilegiorum, gratiarum, & indultorum hujusmodi expeditis literis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 25. Novembris 1626. Pontificatus nostri anno quarto.

LXIX.

Confirmatio, & Innovatio Constitutionis Pii Papæ V. contra Monetarios, ejusdemque ad quascumque personas Ecclesiasticas sæculares, ac cujusque Ordinis, necnon etiam Militiarum Regulares amphatio, & extensio.

Pii V. Constitutio, quam Pont. hic innovat, ac extendit, est sup. num. 111. Cum nihil magis *tom. 2.*

Edita A. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN suprema Pastorali specula meritis licèt imparibus à Domino constituti, ut noxia ab ejus Grege arceotes, ejusdem salutari regimina prospiciamus, non sine magno animi mœrore videmus eò nostri temporis iniquitates progressas, ut iis, quibus onus incumberet pacem evangelizandi, & charitate proximum prosequendi, suæ vocationis immemores, à cupiditatum vortice abrepti, adulterinæ monetæ crimen perpetrare, sive perpetrantibus opem præstare non erubescant, nec reformident. Quare prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas innovantes, extendentes, & ampliantes hujusmodi perditorum hominum, quos suæ existimationis consideratio in officio non continet, condigna pœnarum severitate temerarios, & nefarios ausus intendimus coërcere.

Pius V. edidit Constit. contra monetarios indicatam in Rub.

§. 1. Cùm itaque felic. record. Pius Papa V. prædecessor noster attendens, quòd licèt monetarum aurearum tonsoribus de jure ultimi supplicii esset inflicta pœna, argenteas tamen Monetas tondentibus satis minor erat imposita omnes eos, qui argenteas tonderent, ultimi supplicii, & eadem, qua aurearum tonsores catenus puniti fuerant, & de jure puniri debeant, pœna puniendos esse statuerit, prout in cedula Motus proprii manu ejusdem Pii prædecessoris subscripta plenius continetur.

Eam iste Pontifex approbat, & innovat.

§. 2. Nos Motu proprio, ac ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura constitutione, statutum, voluntatem, & mandatum Pii prædecessoris præfati tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus.

Et ad omnes Personas Ecclesiasticas sæculares, aut Regulares in Italia existentes ampliat.

§. 3. Ac ad omnes, & singulas personas Ecclesiasticas, etiam quomodolibet exemptas, tam seculares, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & instituti etiam de necessitate exprimendi, necnon Militiarum quarumcumque etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani regulares non solùm in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè nobis, & Sedi Apostolicæ subjecto, sed etiam in omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, & locis in Italia dumtaxat existentibus, qui aureas, vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel aliàs adulterare, seu etiam quomodolibet adulteratas scienter erogare, aut exponere præsumpserint, extendimus, & ampliamus.

Ita delinquentes prævia degradatione Curiæ seculari tradi jubet.

§. 4. Volentes, ut culpabiles in præmissis reperti, prævia degradatione Curiæ sæculari puniendi tradantur.

Materiam seu opem ad præmissa præstantibus pœnas imponit.

§. 5. Pecunias verò sic, ut præfertur, adulteratas scienter detinentibus, seu de loco ad locum transferentibus, aut materiam, instrumenta, sive opem ad præmissa præstantibus pœnam terminum per decennium imponimus.

Judices hujusmodi causarum deputat.

§. 6. Et cognitionem causarum hujusmodi, quoad personas Ecclesiasticas præfatas tàm sæculares, quàm regulares in Provinciis nobis, & Sedi præfatæ subjectis, ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in eisdem Provinciis de latere Legatos, & Prolegatos pro tempore existentes, in aliis verò omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tàm sub nostra, & dictæ Sedis, quàm cujusvis alterius Principis ditione, in Italia tantùm comprehensis; privativè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum spectare etiam volumus Mandantes propterea Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, singulis videlicet in suis Civitatibus, & Diœcesibus, & quoad loca intra fines alicujus Diœcesis non tamèn de Diœcesi existentia, ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quo verò ad ea, quæ extra fines alicujus Diœcesis consistunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinariis, quatenus ad instantiam cujusvis fisci, vel etiam cujusvis denunciatoris causarum hujusmodi cognitiones suscipientes, prævia etiam avocatione à quibusvis aliis, in causis ipsis modo præmisso procedant, omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio.

Cognitionem hujusmodi causarum impedientibus pœnas infligit.

§. 7. Inhibentes insuper tàm Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & Locorum Regularium, Societatum, & institutorum, ac etiam Hospitalis præfatorum Superioribus, Conventibus, & Fratribus quantumvis

exemptis, ne sub privationis beneficiorum, & officiorum per eos respectivè obtentorum, ac inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisque activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis Legatos, & Prolegatos, ac Ordinarios locorum, ut præfertur procedentes, quoquo modo impedire, molestare, aut perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, ut quoties ad id fuerint requisiti, religiosos ipsos, etiamsi Superiores alicujus loci regularis actu fuerint, ipsius Legatis, Prolegatis, & Ordinariis, vel aliis, quibus iidem Legati, & Ordinarii mandaverint, consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur.

§. 8. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & Commissarios, & etiam Cameræ prædictæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ generales Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium judicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane quicquid super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, Regnorum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam Sancti Joannis præfatorum, & aliorum Religiosorum, ac piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis eisdem Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & Militiis etiam St. Joannis; ut præfertur, & aliis Religiosis, & piis locis, Universitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium quomodolibet concessis, ac etiam pluries, & iteratis vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, quod præsentes in valvis Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint post duos menses à die publicationis hujusmodi computandos, quoscumque tam in Statu nostro, quàm extra eum ubique locorum; in Italia tamen existentes, perindè arctent, & afficiant, ac si unicuique nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

§. 11. Quodque earum exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ iisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 12. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innovationis, extensionis, ampliationis, impositionis, voluntatum, derogationis, mandatorum, & decreti nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ, M. DC. XXVII. Idus Novembris Pont. Nostri anno Quarto. D. P. An. 4. die 13. Nov

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione undecima, die verò vigesima octava mensis Januarii Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Urbani divina providentia Papæ VIII. Anno ejus Quinto retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquot temporis spatium, appensis, & deinde amotis, ut moris est, per nos Augustinum de Bolis Romanum, & Brandimartem Latinum Apostolicos Cursores. Publicatio.

Matthias Spada Magister.

Mandat Priorem, pro tempore, Monasterii Abbatiæ nuncupati S. Gregorii de Urbe Congregationis Camaldulen. censeri etiam Procuratorem Generalem ipsius Congregationis. LXX.

De his Eremitis Camaldulen. quamplura sancivit Leo X. Constit. 2. to. 1. pro bono regimine eorumdem.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1627.

Ad perpetuam rei memoriam.

Felici, ac prospero Monasterii Abbatiæ nuncupati S. Gregorii de Urbe Congregationis Camaldulen. quod dilectus Filius noster Scipio tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Burghesius nuncupatus in commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, quantum cum Domino possumus consulere volentes. Exordium.

§. 1. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine officium Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis Priori dicti Monasterii, ita ut statim atque quis in Monasterii hujusmodi Priorem eligetur, etiam Procurator Generalis ipsius Congregationis electus censeatur, & è converso tenore præsentium perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus, volumusque ut unio, annexio, & incorporatio hujusmodi cùm primum præsentis Procuratoria officium cessaverit effectum sortiantur, utque pro alimentis, vel aliis sumptibus Abbatis Generalis, vel Procuratoris Generalis ejusdem Congregationis, qui idem non sit Prior dicti Monasterii ex reditibus, vel proventibus ad Ecclesiam, seu Monasterium S. Gregorii quomodocumque pertinentibus de cætero nil prorsus detrahi, aut insumi possit. Declaratio de qua in Rubrica.

§. 2. Præterea Monasterium ipsum, seu illius Priorem ab omnibus, & quibuscumque taxis, seu contributionibus, tàm à Capitulo Generali, quàm ab ipso Priore Generali, seu quibusvis aliis Superioribus dictæ Congregationis quamcumque ob causam impositis, vel imponen. auctoritate, & tenore prædictis totaliter eximimus, & liberamus. Eximit Monasterium quibuscumque taxis.

§. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & deffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Decretum irritans.

§. 5. Qui-

Contrariis derogat.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 4. die 9. Dec.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Decembris 1626. Pontificatus Nostri Anno quarto.

LXXI.

Declarat Monachos Monasterii Ripolen. Ordinis S. Benedicti teneri ad recitan: Officium B. M. Virginis, & Defunctorum quotidie, juxta veterem consuetudinem.

Monachi Cassinenses Horas Canonicas in Choro recitare tenentur. Paul. V. Const. 33. tom. 3. Horum Monachorum materiam vide ad Const. 1. Julii II. tom. 1.

Edita An. D. 1627.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm sicut dilectus filius Abbas Monasterii Ripolensis Ordinis Sancti Benedicti in Principatu Cataloniæ nobis nuper exponi fecit Monachi d. Ordinis acceptato novo Breviario Monastico, seu etiam Romano veterem consuetudinem recitandi quotidie Officium B. Mariæ Virginis, & Defunctorum intermiserint, & ad recitationem hujusmodi se minimè teneri prætendant, proindeque per nos desuper de opportunæ declarationis remedio provideri desideret.

Declarat prout in rubrica.

§. 1. Nos ejusdem Abbatis votis hujusmodi annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, Monachos prædictos etiam post acceptatum novum Breviarium Monasticum, sive etiam Romanum hujusmodi; ad recitandum quotidie Officium B. Mariæ Virginis, & Defunctorum, ut præfertur juxta veterem consuetudinem omninò teneri, & obligatos existere, atque ita ab omnibus censeri, & ab ipsis Monachis observari debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Derogat contrariis.

§. 2. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Dat. P. A. 4. die 2. Jan.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die secunda Januarii 1627. Pontificatus nostri Anno quarto.

LXXII.

Excommunicatio, & anathematizatio Hæreticorum cujuscumque Sectæ, eisque faventium, auxilium aut consilium quoquo modo præstantium, ac Schismaticorum, vel libertatem Ecclesiasticam perturbantium, aut his, quæ in ista Bulla in die Cœnæ Domini legi solita continentur, contravenientium.

De materiis in hujusmodi Bullæ Cœnæ Domini contentis plenissime habes ad Constitutionem 63. Pauli V. sup. tom. 3.

Edita An. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

De onere Romanorum Pontificum suorum prædecessorum & causas hic enunciat iste Pontifex.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cùm in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assiduè versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda maximè elucet: Nimirùm, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis Filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tamquam unius corporis membra sub Christo Capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sanè causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ diciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quàm fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam, Deo auctore, tueri vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunicat omnes hæreticos quocumque nomine censeantur eorumque fautores, &c. & illorum libros legentes, tenentes, aut imprimentes, schismaticos &c.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra quoscumque Hussitas, Uvichlephistas, Lutheranos, Zvinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumq; receptores, fautores & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publicè, & occultè quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & qui se à Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Appellantes à Pontificum mandatis, ad futurum Concilium.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint. Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus: ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes necnon eos quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Piratas & latrunculos maritimos eorumque receptores, &c.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, & Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipuè à Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores.

Surripientes Christianorum bona naufragium passa, projectave in litore inventa.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquo modo naufragium passis sivè in ipsis navibus sivè ex eisdem electa in mari, vel in littore inventa, cujuscumque generis bona, tàm in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quàm in cæteris cujusque maris Regionibus, & litoribus surripuerint; ita ut nec ob quodcumque Privilegium, consuetudinem, aut longissimi etiam immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumquæ prætextum excusari possint.

Gabellas, seu nova pedagia imponentes, vel augentes.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ Licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi vel augeri prohibita exigunt.

Falsarios literarum Apostolicarum, ac sup

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum gra-

tiam, vel justitiam concernentium per Romanum Pontificem, vel Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falsò fabricantes literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falsò signantes Supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expressè, & nominatim declaratos, deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quàm alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiam si Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, à nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temerè vindicantes, similia, contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium vel favorem.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos, à suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes, necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes, in eis auxilium, consilium, vel favorem.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, advocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis, deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquo modo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tàm Ecclesiasticos, quàm sæculares, cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quamdam appellationem à gravamine, vel futura executione literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, tàm gratiam, quàm justitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, & aliorum decretorum, à nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus Palatii nostri, & Cam. Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut aliàs ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac litteras, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi literarum, & processuum executione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, notarios, executores, & subexecutores, literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur, per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quive aliàs quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur directè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, alias quomodolibet retinere præsumunt.

Appellantes a gravamine, seu futura executione literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis ad Cur. secul.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales decimarum, ac alias causas spirituales, spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorum cursum, & audientiam ac Personas, capitula, conventus, collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; Quive partes actrices quæ illas committi fecerunt, & faciunt ad revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eos, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolvi per statutum, vel aliàs compellunt vel executionem literarum Apostolicarum, seu executorialium, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice Cancellarii, Con-

Impedientes executionem lit. Apost. vel aliarum expeditionum, & alias causas à judicibus Ecclesiast. avocantes, seu cursum earum impedientes aut se in illis ut judices interponentes.

siliarii,

filiarii, ordinarii, vel extraordinarii quorumcumque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Judices sæculares trahentes personas Ecclesiasticas ad sua Tribunalia, vel alios ecclesiasticam libertatem quomodolibet lædentes, aut deprimentes.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum præter Juris Canonici dispositionem, trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant, directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis; aut privilegii, vel aliàs quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur; aut aliàs quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expressè præjudicatur.

Impedientes quoscumque Prælatos ne sua jurisdictione utantur, ac fori ecclesiastici judicia eludentes ad Curiam sæcularem recurrentes contra illos exequi procurant, necnon qui ea decernunt.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè, carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut aliàs impediunt, quominus sua jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundùm quòd Canones, & sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt; ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut aliàs fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia, Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Auxilium præst. usurpantes Sedis Ap. vel Ecclesia. jurisdictiones, seu fructus

§. 17. Quivè jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sivè Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Imponentes Decimas, vel alia onera personis Eccles. ac eorum Ecclesiarum, seu Monasteriorum bonis.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis præfatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque etiam Regnis, Provinciis, & Civitatibus, & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarii, Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per sacros Canones, tàm in Lateranensi novissimè celebrato, quàm Conciliis generalibus edita etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales sæculares se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra Ecclesiasticas personas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo sine speciali, specifica, & expressa hujus sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiam si talia committentes fuerint Consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Occupantes, & invadentes S. R. E. Terras & alias jurisdictionem supremam usurpantes.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, ac detinere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Tuscia, Ducatum Spoletan. Comitatum Venaysinum, Sabinen. Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, ac Terras specialis commissionis Arnulphorum, Civitatesque nostras Bononiam, Cœsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjecta, necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumant, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet spectantes.

Hæc Const. quo usque viget.

§. 21. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus, à Nobis aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omninò sortiri.

Absolutio ab hujusmodi casibus præter mortis articulum Papæ reservatus.

§. 22. Cœterum à prædictis sententiis nullus per alium, quàm per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, & in specie concessorum, & innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum.

Aliorum absolvere præsumentium pœnæ statuuntur.

§. 23. Quod si fortè aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, graviùs contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Papa absolutionem non comprehendere eos, qui à præmissis desistere non promiserint declarat.

§. 24. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi priùs à præmissis, cum vero proposito ulteriùs similia non committendi, destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præmittitur, statuta fecerint, nisi priùs statuta, ordinationes, constitu-

tiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publicè revocaverint, & ex Archiviis, seu capitularibus locis, ut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ undecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 25. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supra dictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis à prædicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, aceum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis etiam continentibus, quòd excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum, mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includatur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

Quæ omnia quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus & omninò revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationis in Urbe effectus.

§. 26. Ut verò præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Jo. Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quòd ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cùm non sit verisimile id remanere incognitum, quòd tam patenter omnibus publicatur.

Præceptum etiam alibi publicandi hanc Const.

§. 27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes Literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in plurisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios præsentes litteras, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christi fidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Audientes Confessiones habeant apud se has literas.

§. 28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Transumptorum fides.

§. 29. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale.

§. 30. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. P. An. 4. die 1. April.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Kal. Aprilis, Pontificatus nostri anno quarto.

LXXIII.

Nova erectio Collegii in Civitate Pragensi Regni Bohemiæ Metropoli, in quo Scholares Germanicæ Nationis sustentandi, & Sacra Theologia, cæterisque liberalibus disciplinis imbuendi sunt ac redituum attributio; Indultorumque concessio, & communicatio.

Instituisse olim istud Collegium Greg. XIII. scias, & desuper Apostolicas literas expeditas non fuisse probabile est, prout narratur hic in §§. 2. & 3. Et parum etiam hujusmodi Collegium processisse, ob quas causas S. D. N. Urban. VIII. de novo illud ex integro erigit.

Unum Collegium pro Adolescentibus ex Illyricis Provinciis in Civitate Lauretana sumptibus Sacrosanctæ Domus alendis, & ut supra imbuendis fundaverat hic idem Pont. ut in Constitut. 64. *Zelo Domus Dei* hic sup. Et deinde alia quo pro Scholaribus pariter Germanicæ Nationis erexit. Unum in Civitate Viennensi, ut in Constit. seq. Et aliud in oppido Fuldensi, ut infra Const. 96. *Quoniam.*

Edita An. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Quoniam divinæ bonitati visum est, humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad universalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos ejusdem adjuvante gratia, ea potissimum, sicut officii nostri ratio postulat, cogitare, & agere non destitimus, quæ ad divinum ubique cultum propagandum, & Ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumque salutem procurandam cognovimus pertinere.

Motiva hujus Const.

§. 1. In primis verò animo recolentes amplissimum Bohemiæ Regnum, quod superioribus seculis inter cæteras Germanicæ Nationis laudes, atque virtutes tanto sinceræ fidei, & Christianæ religionis cultu eminere solebat, ut reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, atque decori esset, nunc tot tantisque in eo instinctu Satanæ excitatis de Religione dissidiis ita miserandum in modum afflictum, & deformatum esse, ut nemo vel mediocri pietate præditus sine lacrymis tam gravem animarum jacturam recordari, nedum intueri, queat, curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisque sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus.

Gregor. XIII. hoc Collegium instituit.

§. 2. Ac proinde considerantes fel. rec. Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum, optimo quidem consilio Collegium in Civitate Pragen. dicti Regni Metropoli Quadraginta alendorum, ac Latinis literis, Logica, Physica, aliisque liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon piis, & Christiano nomine dignis mo-

ribus inſtituendorum Germanicæ Nationis puerorum cauſa eidem Collegio mille quingentorum triginta Talerorum Imperialium ſumma aſſignata, quàm de præſenti Camera noſtra Apoſtolica perſolvit aliàs Apoſtolica auctoritate erexiſſe, & inſtituiſſe, ut ii non per ſe ſolum boni, doctique evaderent, ſed habendis concionibus ac diſputationibus, repellendis hæreſibus, fideique orthodoxæ veritati dilucidandæ, ac præterea exercendæ animarum curæ, aliiſque piis, & ſanctis operibus apti, & idonei eſſent, & quàmmaximum in Eccleſia Dei fructum ex ſe proferrent.

Sed parum profuit ob rerum difficultates.

§. 3. Id tamen ejus cœptum atque conatum, tum propter obitum ipſius, tum ob varias, quæ poſtea ſequutæ ſunt, temporum & rerum difficultates, parum proceſſiſſe, imò nec litteras Apoſtolicas ſuper hujuſmodi erectione, & inſtitutione expeditas fuiſſe veriſimiliter credendum eſſe, cùm factis plurimis tàm in Romana Curia, quàm in dicta Civitate Pragen. diligentiis, tales literæ reperiri non potuerint.

Iterum erigit Pont. Collegium 20. Alumn.

§. 4. Nos ad opus hoc propagationi fidei utiliſſimum præſertim hoc tempore, quo Regnum Bohemiæ ſumma operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex ſuſceptæ ſervitutis officio tenemur, promovendum, animum, & mentem noſtram convertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorii Prædeceſſoris, quantum in nobis eſt, renovare intendentes, maturè deſuper cum Venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus Congregationi de Propaganda Fide Præfectis habito conſilio, Motu proprio, non ad alicujus nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraque liberalitate noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ad Dei omnipotentis laudem ſanctæque ipſius Eccleſiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ Nationis ſalutem, & commodum in dicta Civitate Pragen. rurſus Collegium præfatum, Pragenſe appellandum, in quo poſthac non minus quàm viginti Alumni, videlicet ex Bohemia octo, ex Sileſia tres, ex Luſatia duo, ex utroque Palatinatu etiam duo, ex Brandeburgica Marchia ſimiliter duo, & ex ambabus Saxoniis alii pariter duo, ex Haſſia verò unus colligendi, dictis ſcientiis, & diſciplinis, necnon Sacris Canonibus inſtitui, atque erudiri, etſi contigerit ex Sileſia, Luſatia, utroque Palatinatu, ex Brandeburgica, Haſſia, & utraque Saxonia Alumnos haberi non poſſe, tunc & eo caſu, poſt factas à Rectore dicti Collegii, & demum à dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtente noſtro, & Sedis Apoſtolicæ Nuncio apud chariſſimum in Chriſto filium noſtrum modernum, & pro tempore etiam exiſtentem Romanorum Regem Imperatorem electum commorante diligentiaa, Alumni Bohemi in locum eorum aſſumi debeant, Apoſtolica auctoritate præfata, tenore præſentium de novo ex integro perpetuò erigimus, & inſtituimus.

Pro perſonarum ſuſtentatione 1530. Taleros Imperiales annuos attribuit.

§. 5. Illique ſic erecto, & inſtituto, pro congrua ejus dote, ac Alumnorum præfatorum, & illis inſervientium perſonarum ſuſtentatione, onerumque illis incumbentium ſupportatione, reditus annuos mille quingentorum triginta Talerorum hujuſmodi ex Cameræ Apoſtolicæ pecuniis: quotannis ſumendos, & numerandos diſtributa in trimeſtres ſingulos pro rata ſolutione, quoad de totidem redituum ſumma in bonis ſtabilibus eidem Collegio à Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris fuerit proviſum, eiſdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

Ac regimini & inſtitutio. In Preſbyterorum Soc. JEſu ſubmittit.

§. 6. Cæterum cùm dilectorum filiorum Preſbyterorum Societatis JEſu in hoc educandorum, inſtituendorumque adoleſcentium munere diligentia, fides, integritas, & in aliis hujuſmodi Collegiis, in hoc ipſo ſatis cognita ſit, atque perſpecta, idem Collegium, atque Scholares illius ipſorum, ſicut prius fuit, regimini, inſtitutioni, doctrinæ, atque prudentiæ eadem auctoritate etiam perpetuò ſubjicimus, atque ſubmittimus.

Protectores dicti Collegii creat. Card. de prop. Fide Præfectos pro tempore exiſtentes, qui in viceprotectorem, Archiepiſc. Prag. conſtituant.

§. 7. Præterea, ut ejuſdem Collegii conſervationi, bonoque regimini, tàm in his, quæ ad Scholarium inſtitutionem, & diſciplinam, quàm quæ ad victum, & veſtitum, aliaque hujuſmodi neceſſaria pertinen., opportuniùs conſulatur, & promptum eis, paratumque auxilium ſit, dictos S.R.E. Cardinales Sacræ Congregationi præfatæ Præfectos nunc & pro tempore exiſtentes ejuſdem Collegii Protectores, & Defenſores, qui in Viceprotectorem illius Venerabilem fratrem noſtrum Archiepiſcopum Pragen. ſimiliter nunc & pro tempore exiſtentem, ita tamen ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat ſine conſilio, & conſenſu Nuncii præfati, quibus aliquid eorum, quæ in hac fundatione, vel in Regulis à Congregatione præfata approbatis continentur, immutare minimè licebit abſque ejuſdem Congregationis, vel Romani Pontificis expreſſa licentia, deputare poſſint & valeant, eadem auctoritate conſtituimus, & creamus.

Protector. ac vice protectori prædictis facultates dat.

§. 8. Illiſque ac Viceprotectori præfato pro ſalubri illius conſervatione, Alumnorum bonorum & rerum, ac jurium temporalium, & ſpiritualium ejuſdem Oeconomos, Advocatos, Procuratores in eo deputandi, & amovendi, & alios eorum loco ſubſtituendi, differentias, lites, & controverſias inter quaſcumque perſonas tàm Alumnorum, quàm miniſtrantium Clericorum, & Laicorum non tamen Preſbyterorum ipſius Societatis exortas ſummariè, ſimpliciter, & de plano ſine figura, aut ſtrepitu judicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, ſtatutaque & ordinationes diſciplinam Scholaſticorum, & Studia Alumnorum præfatorum concernentia, æqua tamen, & honeſta, ſacriſque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non repugnantia, faciendi, & condendi, eaque cùm opus fuerit, revocandi, immutandi, & corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ poſtquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & obſerventur, ac ſi auctoritate Apoſtolica approbata, & confirmata eſſent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ita haberi, & inviolabiliter obſervari mandamus, plenam & liberam, auctoritate & tenore præmiſſis, concedimus facultatem.

Modum, & formam recipiendorum in ipſo Collegio præſcribit.

§. 9. Quod autem ad dictorum Alumnorum admiſſionis modum, & formam deinceps habendam attinet. Rectorem Preſbyterum dicti Collegii pro tempore exiſtentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac patriæ, & parentes Alumnorum, qui recipientur, ex dictoque libro ſingulis annis catalogum eorum, qui recepti, & qui dimiſſi fuerint cum die, & menſe ingreſſus, & egreſſus illorum ad Nuncium præfatum tranſmittere poſſit. Quod ſi ex aliqua peculiari cauſa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; inſigniores verò Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, eaſque ſuo tempore eidem Nuncio ſignificare, ut pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat, quas ad nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut eùm occaſio tulerit, præmio cohoneſtentur.

Aliaque circa adminiſtrationem bonorum temporalium ſervanda ſtatuit.

§. 10. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentiſſimè deſcriptæ ſint, illæque ſingulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & in ejus manibus relinquatur folium, vulgò Bilancium nuncupatum, in quo proviſio Collegii, & alia quæ ipſius Collegii, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro

ipsius Collegii, & Alumnorum sustentationi impendent, notata existant, ut similiter ab eodem Nuncio ad Urbem mitti possit, etiam habere. Si quod autem de tota summa Pensionis Pontificiæ, redditis rationibus, supererit, id vel in aliis Alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel in vestiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitriu Nuncii, & Archiepiscopi Pragen. præfatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

§. 11. Ut verò hujus Collegii Alumni post longos studiorum vel cœptorum, vel consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum Patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis, ut cum solis literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Archiepiscopo Pragen. offerendis, ab eoque subscribendis, ac ejus sigillo muniendis, nisi fortè Alumni præfati suos Ordinarios habuerint, à quibus dimissorias à Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo beneficii, vel patrimonii titulo, etiam extra tempora ad id à jure statuta, & intra annum, annique curriculo non expectato, minusque servatis ad id à Concilio Tridentino præfato designato interstitiis (dummodò ad id aliàs reperiantur idonei) promoveri, & postquam promoti fuerint, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tàm ipsi, quàm cæteri omnes in dicto Collegio degentes, ut Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam die Paschatis, & Extremæ Unctionis Sacramenta à Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegii à dicto Rectore constituendo suscipere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

§. 12. Verùm, ut quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Provinciarum beneficiorum Collatores, & Collatrices seriò requirimus, & monemus, ut in illis conferendis, & præsertim si beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos aliis omnibus cœteris paribus præferant; Nuncios quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supra dictarum Provinciarum, in quorum Diœcesi Alumni præfati extiterint, similiter monemus, & hortamur, ut in occurrentibus beneficiorum, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, provisio, vel dispositio quoquo modo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis alumnis antedictis pauperioribus præcipuèque nostra Pontificis gratia dignis nos, Successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus, vel occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis Parochialibus, Ecclesiis, & aliis beneficiis per collationem, vel electionem in Alumnorum Patriis providendis, aliis omnibus cæteris paribus tam in Romana Curia, quàm in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

§. 13. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, omnia & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium Generale Almæ Urbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque & in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores hujusmodi non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere valeant in omnibus, & per omnia eisdem auctoritate, & tenore communicavimus.

Indulgentias quoque concedit.

§. 14. Ut verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint in ipso ingressu, & deinde in exitu, siquidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Statuta à Congr. de Prop. fide pro regimine Collegii edita approbat & observari mandat.

§. 15. Postremò quascumque Regulas, & Constitutiones ad ejusdem Collegii, illiusque personarum rerum, & bonorum spiritua[illegible], & temporalium curam, regimen, gubernium, [illegible]ctionem, & administrationem, ac Alumnoru[illegible] præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta Sacra de propaganda Fide Congregatione die nona Novembris millesimi sexcentesimi vigesimi sexti edita etiam perpetuò approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus & mandamus.

Clausulas præservativas addit.

§. 16. Decernentes præmissa omnia, & singula, ac præsentes nullo unquam tempore ea quibusvis causis subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica, juxta Constitutionem piæ memoriæ Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandocumque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omnimodo valere, ac si Constitutio præfata, & alia contraria minimè emanassent.

Aliter judicandi, seu definiendi irritat.

§. 17. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac alios ejusdem S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus Const. deputat.

§. 18. Quocirca venerabili Fratri Archiepiscopo Pragen. & Nuncio præfato, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori Motu pari mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, & Alumnos hujusmodi illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas servata forma ejusdem Concilii Tridentini etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§. 19. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac præfata Gregorii prædecesso-

cesso-

cessoris hujusmodi quatenus opus sit, & quatenus reperiretur, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis eorumque Rectoribus, & personis etiam sub quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro eorum sufficienti derogatione specialis, specifica, & expressa, individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus contrariis quibuscumque. Aut si quibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi mandat.

§. 20. Volumus autem quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra, ac aliàs ubicumque opus fuerit, habeatur: quæ haberetur eisdem præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnalem superaddit.

§. 21. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, attributionis, subjectionis, submissionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, communicationis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. P. An. 4. die 1. Jun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo Kal. Junii, Pontificatus nostri Anno quarto.

LXXIV.

Nova Institutio Collegii in Civitate Viennæ Austriæ pro Scholaribus Germanicæ Nationis ibi in liberalibus disciplinis, Sacra Theologia, & piis moribus instruendis, cum proventuum assignatione; Privilegiorum concessione, & Communione.

Viennense Collegium institutum fuit à Greg. XIII. Cujus institutionis Bullam cùm verisimiliter credendum sit, non fuisse expeditam, & ob varias temporum, ac rerum causas prædictum Collegium parum processerit, hic Summus Pontifex iterum illud fundat, & erigit.

Alia Collegia à Sanctiss. D. N. Urbano VIII. instituta, seu restituta, & ad Propagationem Catholicæ fidei utilissima, lege ad Constit. præcedentem notata, quæ hic repetere, otio non careret.

Edita An. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

QUoniam divinæ bonitati visum est, humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad universalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos ejusdem adjuvante gratia, ea cogitare, & agere non destitimus, quæ, sicut officii nostri ratio postulat, ad divinum ubique cultum propagandum, & Ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarumque salutem procurandam maximè cognovimus pertinere.

Causa istius erectionis.

§. 1. In primis verò animo recolentes amplissimam Germaniæ Provinciam, quæ Superioribus seculis inter fortissimæ ipsius Nationis laudes, atque virtutes tantu sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, ut reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quàm ornamento, atque decori esset; nunc tot, tantisque in ea instinctu Satanæ excitatis de Religione dissidiis, ita miserandum in modum afflictam, & deformatam esse, ut nemo vel mediocri pietate præditus sine lachrymis tam gravem animarum jacturam recordari, nedum intueri queat: eam præcipuè curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisve sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus, ac provide considerantes fel. rec. Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum, optimo quidem consilio Collegium in Civitate Viennen. Austriæ quadraginta alendorum, ac Latinis litteris Logica, Physica, aliisque liberalibus disciplinis, ac sacra demum Theologia, necnon piis, & Christiano nomine dignis moribus instituendorum Germanicæ nationis puerorum causa eidem Collegio mille trecentorum octuaginta scutorum monetæ summa assignata, quam de præsenti Camera nostra Apostolica solvit, aliàs Apostolica auctoritate erexisse, & instituisse, ut unon per se solum boni, doctique evaderent, sed habendis concionibus, & disputationibus, repellendis hæresibus, fideique orthodoxæ veritati dilucidandæ, ac prætereа exercendæ animarum curæ, aliisque piis, & sanctis operibus apti, & idonei essent, & quammaximum in Ecclesia Dei fructum ex se proferrent, tamen id ejus cœptum, atque conatum, tum per obitum ipsius, tum ob varias, quæ postea sequutæ sunt, temporum & rerum difficultates parum processisse, immò nec litteras Apostolicas super hujusmodi erectione, & institutione expeditas esse verisimiliter credendum sit cum factis plurimis tàm in Romana Curia, quàm in dicta Civitate Viennen. diligentiis, literæ Apostolicæ super hujusmodi erectione non potuerunt reperiri expeditæ.

Erectio, & institutio Colleg. Viennen. de quo in rubrica.

§. 2. Nos ad opus hoc propagationi fidei utilissimum, præsertim hoc tempore, quo Germania summa operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout ex susceptæ servitutis officio tenemur promovendum animum, & mentem nostram convertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorii Prædecessoris renovare intendentes, maturo desuper cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Congregationi de Propaganda Fide præfectis habito consilio, Motu proprio, non ad alicujus nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei Omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ nationis salutem, & commodum in dicta Civitate Viennen. rursus Collegium ipsum Viennense appellandum, in quo posthac non minus quàm viginti Alumni, videlicet ex ambabus Austriis quatuordecim septem, scilicet ex superiori, & septem ex inferiori Austria, duo ex Vallesia, duo ex Rhetia, & duo Bernenses colligendi, etsi contigerit ex Vallesia, Rhetia, & Berna Alumnos haberi non posse, tunc & eo casu post factas à Rectore dicti Collegii, & demum à dicto filio moderno, & pro tempore existente nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio apud charissimum in Christo filium nostrum modernum, & pro tempore etiam existentem Romanorum Regem in Imperatorem electum

commorantre diligentias, Alumni Austriaci in locum eorum assumi debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium de novo ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 3. Illisque sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote, ac Alumnorum præfatorum, & illis inservientium personarum sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione reditus annuos mille trecentorum octoginta scutorum monetæ hujusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecuniis quotannis sumendos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione; quoad de totidem redituum summa in bonis stabilibus eidem Collegio à nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus fuerit provisum, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

§. 4. Cæterum cum dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis JEsu in hoc educandorum, instruendorumque Alumnorum munere diligentia, fides, & integritas, & in aliis hujusmodi Collegiis, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius Presbyterorum, sicut adhuc fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ eadem auctoritate etiā perpetuò subjicimus, atque submittimus.

§. 5. Præterea, ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque tàm in his, quæ ad Scholarium institutionem, & disciplinam, quàm quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportuniùs consulatur, & promptum eis paratumque auxilium sit, S.R.E. Cardinales Sacræ Congregationi de propaganda Fide Præfectos præfatos nunc & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius venerabilem fratrem nostrum Episcopum Viennen. nunc, & pro tempore existentem, ita tamen ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuncii præfati, quibus aliquid eorum, quæ vel in hac fundatione, vel in regulis à Congregatione præfata approbatis continentur, immutare minimè licebit absque ejusdem Congregationis, vel Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia, deputare possint, & valeant, eadem auctoritate constituimus, atque creamus.

§. 6. Illisque ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conservatione, Alumnorum bonorum, & rerum, ac Jurium temporalium, & spiritualium ejusdem plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem Oeconomos, Advocatos, & Procuratores in eo deputandi, & amovendi, ac alios in eorum locum substituendi, differentias, lites, & controversias inter quascumque personas, tàm Alumnorum, quàm Ministrantium, Clericorum, & Laicorum, non tamen Presbyterorum ipsius Societatis exortas, summariè, simpliciter, & de plano sine figura, aut strepitu Judicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, & exequendi, statutaque, & ordinationes disciplinam domesticam, & studia Alumnorum præfatorum concernentia, æqua tamen & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non repugnantia faciendi, & condendi, eaque, cùm opus fuerit, revocandi, immutandi, & corrigendi, aliaque de novo concedendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perinde habeantur, & observentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ita haberi, & inviolabiliter observari mandamus, plenam, & liberam, auctoritate & tenore præmissis concedimus facultatem.

§. 7. Quod autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet, Rectorem præfatum dicti Collegii pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac patriæ, & parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio & ex eo dimittentur, ex dictoque libro singulis annis Catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint, cum die, mensequeingressus, & egressus illorum Nuncio præfato mittere, ut ipse Nuncius illum præfatæ de propaganda Fide Congregationi transmittere possit. Quod si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi; insigniores verò Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuncio significare, ut pariter de illis eamdem Gongregationem certiorem facere valeat, quas ad Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut cùm occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Ac administrationis bonorum temporalium.

§. 8. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissimè, & clarissimè descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & ejus manibus relinquatur folium, vulgò Bilancium nuncupatum, in quo provisio Collegii, & alia, quæ ipsius Collegii, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegii, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, ut similiter ab eodem Nuncio ad Urbem mitti possit, etiam habere. Si quid autem de tota Pensionis Pontificiæ summa, redditis rationibus, supererit, id vel in aliis Alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel investiendis Alumnis dimittendis, vel etiam in reditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitrio Nuncii, & Episcopi Viennen. præfatorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Alumnorum privilegia in susceptione sacrorum Ordinum.

§. 9. Ut verò hujus Collegii Alumni post longas studiorum, aut cœptorum, vel consummatorum labores expeditiores, & alacriores ad succurrendum Patriæ necessitatibus reddantur, ejusdem Alumnis ut cum solis literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Episcopo Viennen. offerendis, easque ab eo subscribendis, ac sigillo muniendis, nisi fortè Alumni præfati suos Ordinarios habuerint, à quibus dimissorias à Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo beneficii vel patrimonii titulo, etiam extra tempora ad id à Jure statuta, & intra annum, annique circulo non expectato, minusque servatis ad id à Concilio Tridentino designatis interstitiis (dummodo ad id aliàs reperiantur idonei) promoveri, & postquam promoti fuerint, in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, ac etiam tàm ipsi, quàm cæteri omnes in dicto Collegio degentes, ut Pœnitentiæ, & Eucharistiæ etiam die Paschatis, & extremæ Unctionis Sacramenta à Confessario, aut alio Sacerdote ipsius Collegii à dicto Rectore constituendo suscipere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Et in provisione beneficiorum Ecclesiasticorum.

§. 10. Verùm, ut quantum fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, Archiepiscopos, Episcopos, & alios antedictarum Provinciarum beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, & Collatrices seriò requirimus, atque monemus ut in illis conferendis, & præsertim si beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos aliis omnibus cæteris paribus præferant; Nuncio quoque Sedis Apostolicæ, aliosque Prælatos supra dictarum Provinciarum, in quorum diœcesi Alumni præfati extiterint, similiter monemus, & hortamur, ut in occurrentibus beneficiorom hujusmodi, & præsertim curam animarum habentium vacationibus, quorum collatio, provisio, vel dispositio quoquo modo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis pauperioribus, præcipuèque nostra Pontificia gratia dignis, nos, Successoresque nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes certiores faciant, ut munificentiam nostram erga illos, prout tempus, vel

occasio

occasio tulerit, exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, Parochialibus Ecclesiis, & aliis beneficiis Ecclesiasticis per collationem, vel electionem in Alumnorum Patriis providendis aliis omnibus cæteris paribus tam in Romana Curia, quàm in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Communicatio omnium privilegiorum, & indultorum studio generali Urbis concessorum. Habes const. 9. Bonif. 8. t. 2. pag. 160.

§. 11. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus omnia & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus studium generale Almæ Urbis nostræ, & illius Rectores, Doctoresque, & in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, & Scholares, ac Rectores & Gubernatores hujusmodi non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere possint, & valeant in omnibus, per omnia eisdem auctoritate, & tenore communicamus.

Indulgentiæ plenariæ elargitio.

§. 12. Ut verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possunt, de ejusdem omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint in ipso ingressu, & deinde in exitu quidem confessi, contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Approbatio Statutorum à Congregatione de propaganda fide pro ipsius Collegii gubernio editorum eorumdemque observantia.

§. 13. Postremò quascumque regulas, & constitutiones ad ejusdem Collegii, illiusque personarum, rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Alumnorum præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta sacra de propaganda fide Congregatione die nona Novembris millesimi sexcentesimi vigesimi sexti edita etiam perpetuò approbamus, & confirmamus, illasque ab omnibus inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausula præservativa.

§. 14. Decernentes præmissa omnia & singula, ac præsentes nostras literas nullo unquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica juxta Constitutionem piæ memoriæ Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandoque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illa invalida esse, sed omni modo valere, ac si Constitutio præfata, & alia contraria minimè emanassent.

Clausula sublata.

§. 15. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apost Præsidentes Clericos, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac alios dictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executor.

§. 16. Quocirca Venerabili fratri Episcopo Viennen. & Nuncio præfato, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori Motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, & Alumnos hujusmodi illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque indebitè molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas servata forma ejusdem Sacri Concilii Tridentini etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

istius const. deputatio.

Contrariorum abrogatio.

§. 17. Non obstantibus nostra de gratiis ad instar non concedendis, ac præfata Gregorii prædecessoris hujusmodi quatenus opus sit, & quatenus reperiretur, necnon quibusvis Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis eorumque Rectoribus, & personis etiam sub quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie etiam Motu, potestatis plenitudine similibus, & aliis quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis Quibus omnibus etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in eis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus contrariis quibuscumque. Aut si quibus communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§. 18. Volumus autem, ut præsentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale.

§. 19. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, attributionis, subjectionis, constitutionis, creationis, statuti, ordinationis, indulti, requisitionis, monitionum, exhortationis, communicationis, conjunctionis, concessionum, elargitionis, approbationis, confirmationis, decretorum, mandatorum, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dit. P. A. 4. die 1. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalen. Junii Pontificatus nostri anno quarto.

Declaratio, quod Beata Maria Magdalena de Pazzis Florentina, dum vixit, Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Monialis extitit. Ac extensio Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de ea in omnibus Ecclesiis tam in Diœcesi Florentina, quàm in universa ditione temporali Magni Ducis Hetruriæ.

Beatificavit hanc Mariam Magdalenam hic idem Pontifex, sed hujusmodi Bullam adhuc obtinere non valui, quam si habuero, inferiùs tibi ponam.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licèt insufficientibus divina dispensatione constitui, ad ea per quæ servorum, & ancillarum Christi honos, & veneratio in terris promoveatur, juxtà creditum nobis desuper Apostolicæ servitutis officium libenter intendimus, votisque Christi fidelium honorem, & venerationem hujusmodi respicientibus libenter annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem pro parte dilecti filii nobilis Adolescentis Ferdinandi Hetruriæ sibi subjectæ Magni Ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium Mulierum Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christianæ à Lotharingia Hetruriæ sibi subjectæ, Magnarum Ducissarum viduarum, necnon Priorissæ, & Monialium Monasterii S. Mariæ Angelorum nuncupat. in Burgo S. Fridiani Civitatis Florentin. nobis exposito, quod bon. mem. Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentin. Monialis multis, & eximiis virtutum, & gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustrata fuerat. Nobisque propterea pro parte eorumdem Ferdinandi Magni Ducis, & Mariæ Magdalenæ Archiducissæ, necnon Christianæ Magnarum Ducissarum viduarum, ac Priorissæ, & Monialium humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob ejus excellentia merita, divina adspirante gratia ab Apostolica Sede decernatur, eadem Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium, & Missa de ea, ut infra recitari, & celebrari posset. Nos re prius per venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, mature discussa, de eorumdem Cardinalium consilio hujusmodi supplicationibus inclinati, ut ipsa Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, Officiumque & Missa de ea tanquam de Communi Virginis non Martyris juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani in omnibus, & singulis Civitatis Florentin. Ecclesiis, & hic Romæ pro tunc præsente anno dumtaxat, in Ecclesia S. Joannis Baptistæ nationis Florentinorum, in qua Beatificationis hujusmodi solemnitas celebranda erat in ejusdem Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, à quibusvis Clericis, & Presbyteris tam secularibus, quàm regularibus recitari, & celebrari respectivè possent & valerent Apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus, & aliàs prout in aliis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 2. Nunc autem supplicationibus dilectorum filiorum Generalis, aliorumque Superiorum, & Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo nobis humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum consilio dictam Beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Monialem, dum ipsa vixit, fuisse tenore præsentium declaramus.

§. 3. Quodque in omnibus Monasteriis, locis, & Ecclesiis dicti Ordinis in ipsius B. Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, ab omnibus utriusque sexus ejusdem Ordinis Religionis Officium, & Missa, & à confluentibus ad Ecclesias dicti Ordinis in Alma Urbe nostra, & in Civitate Florentin. existentes, Missa dumtaxat de eadem Beata Maria Magdalena tanquam de Communi Virginis non Martyris juxta ipsius Ordinis Breviarium, à Sede Apostolica approbatum, & rubricas Breviarii, ac Missalis Romani in futurum recitari, & celebrari pariter, & licitè respectivè possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. *Et indultum recitand. Officium ad omnes d. Ordinis attendit.*

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in dictis literis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 5. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis fidem mandat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1627. Pontificatus nostri anno quarto. *Dat. P. A. 4. die 23. Apr.*

Sequitur extensio indulti recitandi, & celebrandi Officium, & Missam de Beata Maria Magdalena de Pazzis in omnibus Ecclesiis, tam in Diœc. Florentin. quàm in universa ditione temporali Magni Ducis Hetruriæ.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1619.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs pro parte dilecti filii nobilis adolescentis Ferdinandi Hetruriæ sibi subjectæ Magni Ducis ac dilectarum in Christo filiarum nobilium Mariæ Magdalenæ Archiducissæ Austriæ, & Christianæ à Lotharingia Hetruriæ similiter sibi subjectæ Magnarum Ducissarum viduarum, necnon Priorissæ, & Monialium Monasterii Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupati in Burgo Sancti Fridiani Civitatis Florentin. nobis exposito, quod bon. mem. Ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentin. Monialis multis, & eximiis virtutum, & gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustrata fuerat, & propterea pro parte dictorum exponentium nobis humiliter supplicato, ut donec Canonizationis honor dictæ Ancillæ Dei Mariæ Magdalenæ ob ejus excellentia merita ab Apostolica Sede decernatur, eadem Ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque Officium, & Missa de ea recitari, & celebrari posset. Nos re prius per Venerabiles fratres nostros Sanctæ Rom. Eccl. Cardinales Sacris Ritibus præpositos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, ut ipsa Ancilla Dei, Maria Magdalena Beata nuncupari, Officiumque, & Missa de ea sub certis modo, & forma tunc expressis recitari, & celebrari respectivè posset, & valeret, Apostolica auctoritate concessimus, & indulsimus.

§. 2. Subindè verò supplicationibus dilectorum filiorum Generalis, aliorumque Superiorum & Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo nobis humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, dictam Beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis, Monialem, dum vixit, fuisse declaravimus, quodque in omnibus Monasteriis, locis, & Ecclesiis dicti Ordinis in ipsius Beatæ Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die singulis annis ab omnibus utriusque sexus ejusdem Ordinis Religiosis Officium, & Missa, & à *Aliàs iste Pont. edidit const. Beatificationis hujus Mariæ Magdalenæ.*

con-

confluentibus ad Ecclesias dicti Ordinis in Alma Urbe nostra, & in Civitate Florentina existentes Missa dumtaxat de eadem Beata Maria Magdalena, tanquam de communi Virginis non Martyris juxta ipsius Ordinis Breviarium à Sede Apostolica approbatum, ac rubricas Breviarii, & Missalis Romani in futurum recitari pariter, & celebrari posset, similiter concessimus, & indulsimus prout in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Nunc extendit prædictas constit. prout in rubr.

§. 3. Nunc autem Ferdinandi Magni Ducis, ac Priorissæ, & Monialium prædictorum supplicationibus Nobis denuo humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, quod in omnibus, & quibuscumque Ecclesiis, tàm in Diœcesi Florentina quàm in universa ditione temporali præfati Ferdinandi Magni Ducis existentibus in ipsius Beatæ Mariæ Magdalenæ obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis Officium, & Missa de eadem Beata Maria Magdalena, tamquam de communi Virginis non Martyris, ut præfertur recitari, & celebrari liberè similiter, & licitè possit, & valeat, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cœterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addi mandat.

Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus literis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 5 die 18. Jan.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 18. Januarii 1627. Pontificatus nostri Anno quarto.

LXXVI.

Declaratio, quòd Fratres Capuccini sunt verè Fratres Minores Ordinis S. Francisci, ac ex illius vera; & nunquam interrupta linea descendunt, sub illius Regula militant, & militarunt.

Hoc idem decreverat Paul. V. ut sup. in ejus Const. Ecclesiæ 54. *tom. 3. Et eisdem ut Crucem propriam in publicis Processionibus ubique locorum deferre possent indulsit in Const.* 107. Pastoralis *sup. tom. 3. Ac habitus eorum, vel consimilis delationem prohibuit Gre. XV. sup. in Const.* 16. Ex injuncto, *ubi aliam Gre. XIII. habes super eamdem materiam Const. Insertam. Et de tota ipsorum Religione plenè notatum est ad Const. 21. Clem. VIII, sup. tom. 1.*

Edita An. D. 1627.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAlvatoris, & Domini Nostri, qui charitas est, & Deus pacis vices (licèt immeriti) gerentes in terris, inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari sollicitudine jugiter incumbimus, ut Christi fideles, qui in sortem Domini vocati ejus obsequiis diu, noctuque mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubiis, & controversiis, Altissimo reddant abundanter fructus suos, nec ab iis, quorum est evangelizare pacem, & bona, veritatem verò temerè impugnando, pacem cum scandalo pusillorum scindere non verentur, à sua sancta vocatione distrahantur.

Dubitatum fuit tempore Paul. V. etiam Fratres Capuc.

§. 1. Aliàs siquidem à fel. rec. Paulo V. prædecessore nostro accepto à nonnullis in dubium revocari, an Fratres Ordinis ejusdem Sancti Francisci, Capuccini nuncupati, essent verè Fratres Minores, & etiam quoniam regulam Sancti Francisci profitentur, filii Sancti Francisci, cùm tempore S. Francisci instituti non fuerint, pariterque an eorum Constitutiones aliquid haberent, quod regulæ Sancti Francisci repugnaret.

essent de vera linea S. Francisc.

Qui omnibus bene visis declaravit esse in sua Const. 54. Eccl. sup. t. 3. p. 176.

§. 2. Idem Paulus prædecessor sua perpetuò valitura Constitutione declaravit, Fratres Capuccinos esse verè Minores, ac etiam quamvis tempore Sancti Francisci minimè instituti fuerint, cùm tamen ejus regulam profiteantur, atque eorum instituta congruant tam Regulæ statutis, quàm ejusdem regulæ declarationibus, quæ habentur in Constitutione fel. rec. Clementis Papæ V. prædecessoris nostri, in generali Concilio Viennen. edita, quæ incipit: Exivi de Paradiso, filios Sancti Francisci, eorum præterea Constitutiones nihil continere, quod non sit regulæ S. Francisci præfatæ consentaneum, irritanti etiam decreto desuper apposito, & aliàs prout in dicti Pauli Prædecessoris desuper in simili forma Brevis sub die 15. Octobris 1608. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo hoc idem in dubium revocatur prætextu nonnullorum verborum.

§. 3. Cùm autem sicut dilectus filius Franciscus Genuensis, eorumdem Fratrum Capuccinorum Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit, prætextu illorum verborum, videlicet: Quamquam tempore Beati Francisci instituti non fuerint, & nonnullis in dubium revocetur, an iidem Fratres Capuccini ex vera, & nunquam intermissa linea S. Francisci originem trahant.

Quod iste Pont. omninò tollit declarando esse ex vera, & nunquam interrupta linea & sup. ipsa S. Francis. regula militasse & militare.

§. 4. Nos æquum, & rationi consonum fore censentes, ut qui verbo, & exemplo vero se Beati Francisci imitatores ostendunt, tales ab omnibus absque ulla controversia habeantur, attentiùsque considerantes, eorumdem Fratrum Capuccinorum originem, seu principium illorum esse realiter, & cum effectu computandum à tempore primævæ, & originalis institutionis regulæ Seraphicæ, cujus observantiam ipsi Fratres Capuccini semper sine aliqua interruptione continuarunt; eorumdem Fratrum Capuccinorum quieti, quantum Nobis ex Alto conceditur, consulere, eosdemque Fratres Capuccinos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Francisci Procuratoris Generalis totius Ordinis eorumdem Fratrum Capuccinorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati; re prius per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales negociis Regularium præpositos maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Fratres Capuccinos præfatos fuisse, & esse ex vera, & nunquam interrupta linea, ac veros, & indubitatos Fratres Ordinis Sancti Francisci, & illius regulæ observatores, subque ipsius Beati Francisci regula militasse, & ad præsens quoque militare.

Clausula sublata.

§. 5. Sicque ab omnibus, & singulis censeri, ac reputari, & judicari debere, irritumque & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus,

Executorum deputatio.

§. 6. Quocirca omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte

Fratrum Capuccinorum præfatorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos, præmissis omnibus, & singulis, juxta præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui, & gaudere. Non permittentes, eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Junii 1627. Pontificatus Nostri Anno quarto.

Revocatio reservationum pensionum perpetuarum super beneficiis Ecclesiasticis ad Collegiorum, & piorum locorum favorem factarum, & indultorum imponendi pensiones etiam temporales quibusvis concessorum.

De pensionibus ultra disposita à Sacris Canonibus, & à Conc. Trid. scias à Pio V. fuisse revocatas facultates transferendi hujusmodi pensiones quibuscumque Militiis concessas in sua Const. 73. Sacrosanctum; *super tom.* 2. *Sed postea multa ex eis nonnullas obtinuerunt reintegrationes, quas ut facilius invenias, quære in Indice V.* Militiæ

Quomodo verò, & quando super Ecclesiarum fructibus pensiones reservari possint definivit Leo Decimus in const. 7. *Suprema* tom. 1. §. 11.

SAnctissimus D. N. Urbanus Divina providentia Papa VIII. Qui pridem Beneficiorum Ecclesiasticorum conservationi, & exornationi consultum volens, uniones beneficiorum hujusmodi præterquam in certos casus factas, necnon facultates transferendi pensiones, quæ effectum integraliter sortitæ non essent, pro summa quæ medietatem veri valoris fructuum Beneficiorum super quibus pensiones hujusmodi impositæ forent excederent, specialibus desuper editis regulis revocavit, libertati eorumdem Beneficiorum pleniùs prospicere, & quod in antiquorum onerum moderatione peccavit, multo fortius in novorum impositione avertere cupiens.

§. 1. Quascumque reservationes pensionum perpetuarum super fructibus certis, vel incertis quorumvis Beneficiorum, non tamen Jurispatronatus laicalis existentium, etiam in favorem quorumcumque Collegiorum, Capitulorum, Universitatum, Locorum, & Beneficiorum, etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, etiam Apostolica auctoritate, non tamen pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum factas, quæ suum needum sortitæ sunt effectum.

§. 2. Necnon omnes, & quascumque facultates, indulta, & privilegia imponendi quascumque pensiones etiam temporales super quibusvis Beneficiis, non tamen Jurispatronatus laicalis existentibus, seù ad pensiones jam antea Apostolica auctoritate desuper forsan, non tamen certis personis reservatas, personas sibi benevisas nominandi, etiamsi ad nominationem hujusmodi jam forsan sit processum, quatenus tamen per Notarii desuper rogati, & duorum testium attestationem non constet de reali, & integrali solutione alicujus termini singularum pensionum hujusmodi specialiter, & expressè in eam causam ante publicationem præsentium facta quibusvis personis etiam Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quavis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, quovis intuitu, & consideratione etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac potestatis plenitudine, ac etiam quod in eis, quod illa sub revocationibus, & contrariis dispositionibus per Rom. Pont. pro tempore existentes, comprehendi non posse, aut debere, concessum foret, & aliàs cum quibusvis aliis etiam derogatoriarum derogatoriis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quorum tenores perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, & exprimerentur haberi voluit pro expressis, vel aliàs quovis modo, & ex quavis causa per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros hactenus concessa revocavit, cassavit, & annullavit, ac viribus, & effectu evacuavit.

Imponendi pensiones etiam, temporales hic antea moderatus est idemet Pont. sup. in Const. Sanctiss.

Clausula sublata.

§. 3. Decernens sic in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ipsosquemet Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quidquid secus super præmissis per quoscumque, etiam prætextu facultatum, indultorum, & privilegiorum prædictorum, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum remotio.

§. 4. Facultatibus, indultis, & privilegiis, aliisque præmissis, necnon regula de jure quæsito non tollendo, statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum ejus assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica sub die 21. mensis Octobris anni millesimi sexcentesimi vigesimi tertii publicatis, quodque dicti S.R.E. Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Sanctitatem suam post priorum suarum Constitutionum, & regularum editionem, & publicationem facien. non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ Constitutiones, & regulæ edendæ de ipsorum Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, aliisque regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque nequaquam obstantibus.

Papæ subscriptio.

Pl. publicetur, & describatur M.

Publicata 20. Julii hora decima-quarta in Cancellaria Apostolica 1627. A. Reg.

Publicatio.

Lecta, & publicata fuit supra dicta Constitutio Romæ in Cancellaria Apost. Anno Incarnationis Dominicæ 1627. die verò Martis 20. Julii, & registrata fuit in Quinterno Cancellariæ Apostolicæ Pontificatus S. D. N. Papæ Anno Quarto.

Dat. P. A. 4. die 20. Julii.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

LXXVIII.

Facultas erigendi Hospitium in partibus Africæ pro sex Religiosis Congregationis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Discalceatorum, seu Recollectorum nuncupatorum.

De his Fratribus vide quæ notavi ad Const. 61. *hic sup.* In supremo. *Conceditur eisdem Ecclesia*

S. Ma-

S. Mariæ in Sancto Joannino in Urbe, ut infra Constitut. 107. Cum sicut *&c.*

Edita An. D. 1626.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INter cœtera pietatis opera, quibus ex debito Pastoralis officii nobis injuncti adstricti sumus, illud præcipuè in animo nostro incidit ardentiùs, ut personæ Christi fidem colentes, & in Captivitatem deductæ, & sub potestate Infidelium constitutæ à Captivitate hujusmodi liberentur, & in pristinæ libertatis gloriam deducantur, ac interim spiritualiter consolentur, illos quoque specialis gratiæ favore prosequimur, quod ad opus hujusmodi adjutrices, & liberales manus extendant.

Motiva hujus Constit.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Justini Antolinez Decani Ecclesiæ Granaten., ac Didaci de Sancto Raymundo Moderni Congregationis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Discalceatorum, seu Recollectorum nuncupatorum Procuratoris generalis petitio continebat, quod ipse Justinus Charitatis erga proximum fervore accensus de bonis suis unum Hospitium pro sex Religiosis Congregationis hujusmodi pro nunc, & Deo dante etiam pro majori ipsorum Religiosorum numero in Partibus Africæ ad hoc ut ipsi Religiosi juxta laudabile eorum Institutum Christi fideles inibi sub dira Turcarum servitute constitutos, quos possunt ab illa eximere queant, eosque in Domino consolentur, illisque Ecclesiastica Sacramenta administrent, ac eorum denique animarum saluti, meliori qua poterunt ratione incumbere valeant, construi facere, ac reditu annuo quingentorum saltem ducatorum monetæ Hispaniarum dotare intendat, si infra scripta sibi per nos benignè concedantur.

§. 2. Quare pro parte Justini, & Didaci prædictorum nobis humiliter supplicatum, quatenus infra scriptis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur Christi fidelium in Captivitate hujusmodi constitutorum libertati, & spirituali consolationi, quantum cum Deo possumus, consulere cupientes, ac Justinum, & Didacum prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati eisdem Justino, & Didaco, si & postquam ipse Justinus reditum annuum quingentorum scutorum hujusmodi tutum, & securum pro d. Hospitii fundatione verè, & realiter assignaverit, & non antea aliter, nec alio modo ut gentilitia familiæ d. Justini tanquam Fundatoris, & Dotatoris, ac Patroni d. Hospitii super ipsius Hospitii januis, & portis; necnon lapidem in aliquo d. Hospitii pariete cum Inscriptione fundationis, & seu dotationis per d. Justinum factæ apponere, necnon Religiosis prædictæ Congregationis in eodem Hospitio pro tempore degentibus, ut omnibus, & singulis gratiis, & indultis, ac privilegiis, quibus cœtera ejusdem Ordinis Hospitia, illorumque Religiosi quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo illa sint in usu, hactenusque non revocata nec sub aliqua revocatione comprehensa, ac Sacris Canonibus & Conc. Trident. decretis, Regularibusque d. Ord. Institutis non adversentur, ac in erectione Hospitii hujusmodi forma Apostolicarum Constitutionum, præsertim fel. rec. Clementis VIII. & Pauli V. ac Gregorii XV. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac nostra super novorum locorum Regularium institutione editarum servetur ex voto Venerab. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negociis Regularium Præpositorum uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant; Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concedit prout in rubrica.

Extendit privilegia Ord. huic Hospitio.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, & efficacia esse, & fore, ac dictæ Congregationi, & Religiosis hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum pœnale.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cœterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentari præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum in Arce Gandulphi Diœcesis Albanen. Anno Incarnationis Dominicæ 1626. Idus Octobris Pontificatus nostri Anno Quarto. D. P. An. 4. die 10. Oct.

LXXIX.

Separatio Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum à Calceatis.

Ne jam indicata otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ notavi ad Const. 13. Greg. XV. Aliàs à nobis, *ubi agitur de hac separatione à Calceatis.*

Edita An. D 1627.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

IN Sede Principis Apostolorum nullis licèt nostris suffragantibus meritis divina providentia constituti Religiosorum Ordinum in Ecclesiis Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, eaque propterea concorditer facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuò, & illibata remaneant Apostolicæ confirmationis robore libenter communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus aliàs inter dilectos filios Fratres Ord. Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Calceatis ex una, ac Fratres ejusdem Ord. Congregat. Discalceatorum nuncupatorum ex altera partibus infra scripta Capitula occasione separationis: ac totalis dismembrationis Discalceatorum hujusmodi à Fratribus Calceatis prædictis de mandato dilecti filii nostri Gasparis tit. Sanctæ Crucis in Hierusalem Presbyteri Cardinalis Borgiæ nuncupati ejusdem Ord. apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris intervenientibus, & assistentibus dilectis similiter filiis Joanne de Antillon tunc uti Vicario Generali, & Provinciali, ac Procuratore Generali in Romana Curia, ac Petro de Gusman etiam tunc Procuratore Provinciæ Castellæ ejusdem Ord. necnon Didaco de S. Paulo tunc similiter ejusdem Ord. Procuratore Gener. inita fuerint tenoris subsequentis videlicet:

Capitula observanda pro pacifica separatione.

§. 2. In primis statuitur, quod supplicetur Suæ Sanctitati nomine partium supra dictarum, ut pro-

pro hac vice dumtaxat dignetur nominare unum Vicarium generalem Recollectum, qui habeat eamdem auctoritatem, Jurisdictionem, præeminentiam, & superioritatem, super omnes Recollectos, illiusque Monasteria utriusque sexus, quam habet Reverend. Generalis super totam Religionem Calceatorum, & qui similiter possit nominare Provinciales, Diffinitores, Electores, & Procuratores Generales Provinciarum Castellæ, Beticæ, ac Siciliæ pro hac vice dumtaxat, & assignare locum, in quo sit celebrandum Capitulum Generale futurum, ac dividere, & nominare Provincias.

§. 3. Item quod Vicarius Generalis Apostolicus gubernet Recollectionem uti supremum caput à die notificationis Bullæ, seu Motus proprii emanandi in confirmationem horum Capitulorum usque ad primum Capitulum generale celebrandum in die Pentecostes anni proximè venturi 1622. in quo poterit reeligi, si sic benè visum fuerit convenire Recollectioni.

§. 4. Item quod à die Pentecostes anni 1622. in posterum futuris perpetuò temporibus quolibet sexennio debeat celebrari Capitulum generale Recollectionis in die Pentecostes, servando in omnibus Ordinem, qui servatur à Patribus Calceatis. Interim quod non fiant Constitutiones à Discalceatis.

§. 5. Item quod vox tàm activa, quàm passiva pro electione hujusmodi Vicarii Generalis solum competat Religiosis Recollectis absque eo quod Patres Calceati, & eorum Reverendiss. Generalis possint modo aliquo concurrere, nec intervenient in illa, nec in illis actibus Capitularibus.

§. 6. Item quod Vicarius Apostolicus generalis eligat in qualibet Provincia unum Procuratorem Generalem, & quatuor Diffinitores, ad quos pertineat unà cum Procuratore Generali Romanæ Curiæ electio futuri Capituli generalis, qui debeat residere vel nominare Præsidentem in omnibus Capitulis.

§. 7. Item quod si contigerit Vicarium Generalem Apostolicum ex hac vita migrare ante nominationem Provincialium in tali casu succedat in officio ejusdem Vicarii Generalis Commissarius, qui fuerit Beticæ, & in illius defectum Commendator, tunc temporis fuerit Monasterii Sanctæ Barbaræ Oppidi Matriti, & eo non existente Commendator Recollectus Civitatis Hispalen., & in defectum talis Commendatoris illi, qui fuerit Monasterii nuncupat. de San Lucar de Berrameda, quod si talis mors eveniat facta cum nominatione Provincialium tunc temporis succedat in d. Officio Vicarius Generalis Provincialis ejusdem Provinciæ, cujus erat Vicarius Generalis, & eo deficiente Vicarius Provincialis, & illo non existente Diffinitor antiquior ejusdem Provinciæ.

§. 8. Item quod Reverendiss. Generalis, & Patres Provinciales Calceati renunciant omni meliori modo de Jure locum habenti Jurisdictioni, potestati, superioritati, & præeminentiæ illis quomodolibet spectanti, vel quæ in futurum quomodolibet poterunt spectare, vel pertinere super Recollectionem, illiusque Monasteria utriusque sexus. Item quod similiter renuncians actioni interveniendis Capitulis generalibus, & Provincialibus Discalceatorum, in quibus nullus Calceatus possit intervenire, nec modo aliquo vocem habere. Item quod similiter Patres Calceati renunciant omni superioritati, jurisdictioni, electioni, & actioni quomodolibet competentibus illis vel pro tempore competituris ad obtinendum prælationes in Monasteriis Religiosorum Recollectionis utriusque sexus nunc, & pro tempore existentibus, excepto Monasterio Monialium Recollectarum Oppidi Matriti, quia hoc Monasterium debet remanere, sub eadem obedientia, sub qua modo militat.

§. 9. Item quod Patres Recollecti non possint assistere Capitulis generalibus, vel Provincialibus Calceatorum, nec in illis habere vocem sive activè, sivè passivè, & quoad hunc articulum renunciant omni actioni, & juri nunc, & pro tempore quomodolibet eis competenti. Item quod similiter renunciant, & abdicant à se quamcumque prætensionem, actionem, vel jus, quæ nunc habent, & pro tempore quomodolibet habere, vel prætenderé possunt ad obtinendas prælationes in Monasteriis Calceatorum utriusque sexus illis, vel illius Provinciis hucusque annexis.

§. 10. Item pro quanto rationabiliter Recollectio veretur, ne tempus oblivioni mandet tot beneficia accepta à dicta Religione Calceatorum ejus matre statuitur quod Vicarius generalis Recollectus infra tres menses à die suæ electionis, teneatur illam præsentare Reverendiss. Generali Ordinis, qui, si fuerit Canonica, necessariò illam confirmet, & hæc sola præeminentia reservatur Reverendiss. Generali super Recollectionem, quod si facere recuset infra quindecim dies ab illius præsentatione accedat, & recursum habeat pro illius confirmatione ad Nuncium Suæ Sanctitatis in Regnis Hispaniarum commorantem.

§. 11. Item ob paucitatem suffragiorum, quæ pro nunc in Capitulo generali vocem habebunt, statuitur, quod Procuratores Provinciales cujuscumque Provinciæ Discalceatorum in electione Vicarii Generalis habeant vocem activam sicut Diffinitores Capituli generalis.

§. 12. Item quod Ministerium Redemptionis solum spectet Religiosis Calceatis, & quod Patres Recollecti non se intromittant in recipiendis legatis à Christi fidelibus relictis ad dictum effectum, nec possint petere in suis Monasteriis, nec extra pro redimendis captivis, nec habere cippos, nec capsas, nec aliquid aliud pro eleemosyna perenda hac de causa, quia totùm hoc debet mandari curæ & sollicitudini Patrum Calceatorum dumtaxat, sicut usque nunc fuit in consuetudine. Et ad tollendos scrupulos, & sedandas conscientias, statuitur, quod nomine partium fiat instantia S. D. N. quatenus dignetur declarare, Religiosos Recollectionis liberos, & deobligatos esse ab executione quarti voti, & similiter prædictarum partium nomine eidem Sanctissimo supplicetur, quatenus etiam dignetur communicare, & concedere Recollectioni omnia indulta, & privilegia, quæ hucusque in favorem Religionis Calceatorum à Sede Apostolica emanarunt, & in posterum emanabunt etiam illas, quæ intuitu Redemptionis eidem Religioni sunt concessæ taliter quod talis extensio dumtaxat fiat quantum ad fructus spirituales nullum reservando, & non quantum ad jus administrandi dictam Redemptionem, & percipiendi fructus, eleemosynas, & alia ad eam quomodolibet spectantia, nam quantum ad hoc exclusi, & privati in perpetuum manebunt.

§. 13. Item quod omnia decreta, & Bullæ Apostolicæ in favorem Recollectionis concessa adimpleantur de verbo ad verbum dummodo in toto, vel in parte non contraveniant, his præsentibus Capitulis.

§. 14. Item quod Vicarius Generalis Recollectionis à Sua Sanctitate electus statim quod fuerit à Notario publico requisitus cum Breve Apostolico teneatur exercere suum officium primitus, & ante omnia jurando adimplere in omnibus hæc Capitula, & quodcumque illorum, & contrarium faciendo gratia Sanctissimi sit, & intelligatur nullius roboris.

§. 15. Item quod concordia debeat tàm à Religiosis Calceatis, quàm Discalceatis in suis primis Capitulis generalibus respective ratificari, & quod si quælibet ex partibus hanc concordiæ contravenerit

traveneri in toto, vel in parte, vel illam non ratificaverit, videatur amittere jus, quod habebat contra aliam. Et similiter incurrere in pœnam viginti mille ducatorum applicandorum alteri parti.

§. 16. Item quod ab utraque parte unanimiter supplicetur Suæ Sanctitati dignetur approbare, & confirmare hanc concordiam per viam Motus proprii, vel alio meliori modo sibi beneviso, ut in totum finis imponatur litibus inter dictos Religiosos pendentibus. Item quod supra scripta Capitula, & conventiones ad majus robur, & vim illorum à Procuratoribus generalibus Calceatorum, & Discalceatorum prædictæ Religionis suis nominibus subscribi & firmari debeant.

Confirmatio prælatorum Capitulorum.

§. 17. Nos inviolabili Capitulorum hujusmodi observantiæ, felicique d. Congregationis regimini atque gubernio, quantum cum Deo possumus consulere, necnon ejusdem Congregationis fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Motu proprio, & ex certa scientia nostris, præinserta Capitula hujusmodi, citra tamen dispensationem super quarto voto hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Reservatio quarti voti.

§. 18. Decernentes eadem præinserta Capitula, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit firmiter, & inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 19. Quo circa Venerabilibus fratribus Joanni Baptistæ Patriarchæ Alexandrino moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio, & Archiepiscopis & Episcopis in quorum Diœc. Monasteria, Domus, & alia dictorum fratrum Discalceatorum loca Regularia erecta, & instituta sunt, & pro tempore erigi, & institui contigerit per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum fuerint requisiti solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra Fratres Discalceatos prædictos præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quoquam quomodolibet molestari, vel perturbari.

Executores deputat.

§. 20. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contravenientium pœnæ.

Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 21. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cœterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris 8. Julii 1626. Pontificatus Nostri anno quarto.

D. P. A 4. die 8. Julii.

V. Theatin.

LXXX.

Nova Erectio Collegii Illyrici nuncupandi in Civitate Lauretana pro adolescentibus, ex Illyricis Provinciis ibi sumptibus sacrosanctæ Domus Lauretanæ educandis, & in bonis Ecclesiasticisque moribus, ac Sacrorum Canonum, aliarumque facultatum necessitates Illyricas concernentium disciplinis instruendis; cum Privilegiorum, & Indultorum elargitione.

Hoc Collegium olim instituit Greg. XIII. & enunciatur hic in §. 1. sed cùm aliquot post annis quibusdam de causis imminutum, & ad duodecim Alumnos Romam Lauren translatos reductum fuerit, & ipsum Collegium Lauretanum extinctum in maximum fidei damnum, hic Pontifex illud de novo erigit in hac Constitutione.

Tria alia Collegia postea erexit istemet Pontifex pro Scholaribus Germanicæ Nationis in illis educandis, ac sacra Theologia aliisque facultatibus, & piis moribus imbuendis. Unum in Civitate Pragensi, Regni Bohemiæ Metropoli, ut infr. Const. 72. *Quoniam*. Et alterum in Civitate Viennensi, ut infr. Const. 74. *Quoniam*.

URBANUS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1627.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Zelo Domus Dei Nos commovente, ut parvulis petentibus panem verbi Dei, pro munere nostro frangamus, quippe qui universarum gentium, populorumque Christi fidem profitentium salutem procurare, & promovere studemus, dum omnes Christiani Orbis partes oculis mentis nostræ perlustramus Illyricæ linguæ gentis, majorem Europæ, & maximam Asiæ portionem incolentis, atque per Europam, Præstantissimis Regnis, & Provinciis olim florentissimæ, ac inter plantas Apostolicas, in gremio Catholicæ Ecclesiæ Primogenitæ, nunc verò maxima ex parte sub impia Turcarum tyrannide gementis. Schismaticorumque Orientalium, hæresumque Septentrionalium venenis per partes infectæ, pro debito nostri Pastoralis officii, necessitatibus spiritualibus succurrere cogimur, & admonemur.

Procemium, & causa fundationis.

§. 1. Cum itaque sicut Nobis innotuit aliàs fel. rec. Greg. Papa XIII. prædecessor noster miseratione tantæ gentis, Collegium Illyricorum juventutis in Civitate Lauretan. illius Sacrosanctæ domus proventibus alendæ, bonisque artibus, & disciplinis instruendæ, præfixo tunc temporis numero, ad triginta adolescentes, Apostolica auctoritate erexisset, optimo æque consilio, fructuque cum brevi temporis intervallo juventus inibi bonis moribus ac literis instituta, patriæque juvandæ adhibita, magno divinæ gloriæ augmento, animarumque salute, Provincias Illyricas, præsertim verò litoralem Dalmatiam, discussis quibus offundebatur ignorantiæ tenebris, ad veræ pietatis media excitaverit.

Greg. XIII. fundavit Collegium Illyricum Laureti, proventibus Sacrosanctæ Domus pro alendis ibi 30. juvenib. d. nationis & instruendis.

 §. 2. Cum-

§. 2. Cùmque adeo pium opus aliquot post annis, quibusdam de causis admodum imminutum fuerit, redacto ad duodecim tantùm alumnos adolescentium Romam Laureto, translatorum numero, Lauretan. Collegio penitùs extincto.

§. 3. Nos qui hanc ejusmodi translationem, & numeri alumnorum imminutionem, in maximum damnum fidei, in illis Provinciis contigisse, certa scientia cognovimus, ad opus hoc, dictum Collegium in pristinum, & quantum fieri poterit in meliorem statum restituendum, & renovandum, animum, & mentem nostram convertentes, maturo desuper cum Ven. Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Congregationi de Propaganda Fide præfectis, habito consilio. Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac Dei Omnipotentis laudem, Sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, ac præcipuam Illyricæ gentis salutem, & commodum, in Civitat. Lauretan. præfata dictum Collegium Illyricorum appellandum, in quo in posterum prior adolescentium numerus triginta sex videlicet, Sacrosanctæ domus Lauretan. ut olim proventibus, redditibus, & proventionibus, sustentari, ali, educari, ac in bonis, Ecclesiasticisque moribus necnon in Grammaticæ, Philosophiæ, & Theologiæ, ac sacrorum Canonum, aliarumque facultatum, necessitates Illyricas concernentium, disciplinis ac studiis instrui, ita tamen ut donec dicta Sacra domus, cujus proventus, ob multas expensas in translatione Alumnorum, & extructione domus Collegialis factas, tàm magno Alumnorum numero sustentando, non facile sufficere videtur, expensarum mole levari ceperit, Collegio præfato viginti saltem Alumni ex Illyricis Provinciis evocandi, ali, educari, & instrui debeant.

§. 4. Et horum viginti Alumnorum loca, duodecim videlicet littoralibus Dalmatiæ urbibus ab exordio d. Collegii destinata perpetuò Adolescentium ejusdem Provinciæ immutabilia censeantur, & esse debeant, distributione, & assignatione dictorum duodecim locorum, sequenti ratione inviolabiliter observanda. Nimirum ut Spalaten. Ragusin. Jadren. & Antibaren. Ecclesiæ Metropolitan. singulæ unum semper Alumnum, seu unius Alumni locum habeant, & in illorum distributione, Spalaten. videlicet, Oppidi Almisiensis nunc suæ Diœces. Antibaren. verò Buduanæ Civitatis suæ Provinciæ, Jadren. autem Ecclesiæ præfatæ Oppidi Pagensis etiam suæ Diœc. rationem habere debeant, ut scilicet tertia quæque successio Alumnorum pertinentium ad dictas tres Metropoliticas Ecclesias, sit oppidorum, & Civitatis hujusmodi; Similiter Sibenicen. Veglien. Pharen. sive Lesinen. Ausseren. Catharensique Ecclesiis singulis locus unius Alumni competat, in quibus distribuendis Pharen. seu Lesinen. Brachiæ Insulæ suæ Diœc. Ausseren. verò Chersi oppidi, item suæ Diœc. Catharen. Ecclesiæ præfatæ Perasti oppidi pariter suæ Diœc. eamdem rationem quæ supra tribus Metropoliticis Ecclesiis præfatis præscripta est, habeant, & habere teneantur. Denique Ecclesiæ Curzolen. cum Stagnen. unum alternatim, Traguríen. & Nonen. iidem sicuti, & Alben. & Segnien. unum alternatim habere debeant, hoc tamen expressè servando.

§. 5. Ut quandoque vel negligentia Prælatorum, Capitulorumque Dalmaticorum, ad quos approbationem dictorum Alumnorum conjunctim, electionem verò, & admissionem eorum, qui ut præfertur approbati fuerint ad Cardinalem ejusdem Collegii Protectorem pro tempore existen. perpetuò spectare, & pertinere volumus, vel quavis alia de causa loca alicujus, vel aliquorum Alumnorum eisdem ut præfertur Ecclesiis assignatorùm, ultra sex menses vacare contigerint, nullatenus, illa ex aliis præfatis Dalmatiæ Ecclesiis litoralibus, sed ex aliis Illyricæ Nationis sub Turca existentibus, ea tantum vice, qua vacare contigerint, per quod tamen nullum præjudicium in posterum aliis Ecclesiis præfatis generetur, suppleantur, & hoc toties similis vacatio intercesserit.

Quid agendum est præsentibus Alumnis.

§. 6. Quinimo si qui Alumni plures videlicet ex una dictarum Ecclesiarum præter hanc nostram declarationem, in dicto Collegio admissi de cætero reperiuntur, sine ulla mora protinus excludantur, locaque suis Ecclesiis assignata, vel aliis eorum loco nominatis, sine ulla interpretatione, indulgentiave restituantur. Reliqua verò octo loca pro nunc, donec Alumni, ad antiquum numerum integrentur, si divisa intelligantur nimirum Bosnen. Maccaren. Scardonen. necnon Samandrien. & Uscopien. Ecclesiæ, singulæ videlicet unicum Alumnum habeant, sicuti, & regio intra Dranum, Savumque fluvios constitutæ, Bosnen. Administratoris curæ commissa unicum, in Albanensi verò, sive Epirotica Provincia, donec juxta ejusdem Prædecessoris mentem, peculiare Collegium eidem constituatur, Ecclesiæ citra Dranum Fluvium constitutæ, unicum, ultra verò Dranum, alium vicissim habere debeant. Adaucto verò numero, in futurum illius beneficio prænominatæ Ecclesiæ sub Turcis constitutæ, additis Tinen. Dumen. seu Dalmaten. Stridonen. Tribuniensique, in Dalmatia Turcica, Bosnaque Nissiensique, ac Prisinen. sive Justinianea prima in Servia, potiantur, & gaudeant, habitá nihilominus ratione Ecclesiarum præfatarum, majori auxilio indigentium, Apostolica auctoritate præfata earumdem tenore præsentium rursus ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

Modus admittendi Alumnos ad Collegium.

§. 7. Ut autem admissio, & receptio dictorum Alumnorum debito ordine procedat, ut nemo intra eorum numerum in præfato Collegio acceptetur, qui literas testimoniales Ordinarii sui, & Capituli loci, ubi fieri poterit, non habeat, quibus constet illum in, & de legitimo matrimonio natum, & saltem prima tonsura initiatum, nec esse Neophytum, multo minus aliquo tempore hæresi, vel Mahumetismo adhæsisse, sitque sanus, & absque ulla infirmitate habituata, vel incurabili, ac sine ullo vitio, vel deformitate notabili corporis, lingua, minimè impedita, parentibus Illyricis, Illyricæque linguæ, etsi fieri poterit literaturæ quoque Illyricæ peritus, qui vagus non fuerit, nihilque negotii, ac litium habeat, & præferat voluntatem ac speciem proficiendi in disciplina pietatis, & literarum, ad effectum ut evadat utilis operarius in cultura Illyricanæ Ecclesiæ, idemque non sit inferior quatuordecim annis, nec vigesimum annum excedat, habeatque aliquam Grammaticæ cognitionem, quæ omnia sicut in duodecim Dalmaticis Alumnis, ab Episcopis, & Capitulis, ut præfertur deligendis, omni rigore, ita in subditis Turcarum mitiùs observentur.

Juramentum Alumnorum.

§. 8. Et postquam aliquis præfato ordine inter Alumnos receptus fuerit, Collegialem vestem, non induat, nisi per semestre spatium probatus, judicio Superiorum ejusdem Collegii solemne juramentum in manibus ejusdem Collegii Rectoris pro tempore existentis, emiserit, juxta formam à Congregatione de Propaganda Fide præscriptam, & præterea juraverit, quod peractis studiis, vel ob aliam legitimam causam non prorsus absolutis, dummodò tamen per annum, & dimidium, in Collegio moram traxerit, nec ad aulas Principum, domosque Magnatum diuturnioris moræ causa unquam se conferet, minusque ad Universitates, aut alias publicas scholas, sub quovis prætextu, nisi forte judicio, vel voluntate Superiorum in scriptis exprimenda.

§. 9. Con-

Pœna contra tacientium.

§. 9. Contrafactores verò perjuri, & infames, inhabilesque perpetuò ad quæcumque beneficia, officia dignitatesque tàm Ecclesiasticas, quàm sæculares existant, etiam volumus ad rependendas, & exsolvendas omnes illas expensas, quas, Sacra Domus pro hujusmodi Alumnis, tàm in convictu, quàm vestibus, libris, medicinis, viaticisque insumpsent cogi, & compelli possint, eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuò statuimus, & ordinamus.

Privilegis Alumnorum.

§. 10. Quo verò dicti Alumni expeditiores, & alacriores ad succurrendum patriæ necessitatibus efficiantur, eisdem Alumnis, ut eo temporis spatio, quo in Collegio præfato sese continuerint, & Superiorum Judicio in studiis præfatis, & literarum profecerint, ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, etiam sine literis dimissorialibus, nisi habeant Episcopos proprios, à quibus illæ obtineri poterunt, eùm ad Collegium dirigentur, & sine beneficii Ecclesiastici, aut patrimonii, ac etiam extra legitimarum ordinationum tempora, dummodò tamen aliàs ad id reperiantur idonei, promoveri possint, & valeant, iidemque sic ad Ordines promoti, in originalibus Ecclesiæ, cum beneficia, personatus, dignitatesque earum vacare contigerit tàm in Romana Curia, quàm apud Ordinarios proprios, & Capitula, aliis omnibus, cæteris paribus, anteferri debeant, & secus factæ provisiones, irritæ, & inanes, ipso jure existant, auctoritate, & tenore præmissis, de speciali gratia indulgemus.

Unio sex adolescentium Bulgarorum cum dictis Alumnis, & eorum sustentatio.

§. 11. Adolescentes quoque Bulgarici Regni, qui sex numero per Eleemosynarium nostrum secretum, hic in Urbe in studiis sustentantur, auxilio afflictissimæ illorum patriæ, ut inter conditionales Illyricos in pietate, & literis magis proficere possint, præfatis Alumnis in Lauretano Collegio adjungimus, quibus idem Eleemosynarius noster, ut in posterum, uti hactenus consuevit, omnia necessaria pro sufficienti illorum sustentatione, & educatione subministrare debeat; absolutisque ab eisdem Bulgaricis Alumnis studiis semper alios vicissim, substitui, sumique ex eodem Regno, per eamdem Congregationem de Propaganda Fide, ad Episcopi Sophien. pro tempore existentis, nominationem, eodem quo hactenus numero, & provisione declaramus.

Gubernium Collegii datur Presbyteris Soc. Jesu.

§. 12. Cæterum cùm dilectorum filiorum Presbyterorum Societatis JESU in hoc educandorum, instituendorumque adolescentium munere diligentia, fides, integritas; & in aliis ejusmodi Collegiis, & in hoc ipso quamdiu Laureti, & in Seminario Romano fuit, satis cognita sit, atque perspecta Collegium, atque Scholares hujusmodi ipsorum, sicuti à prima illius origine fuit regimini, institutioni, doctrinæ, atque obedientiæ, sub regulis, & constitutionibus per dictam Congregationem de propaganda fide, approbatis, quas Apostolica auctoritate confirmamus, easdemque à Rectore, Alumnis perpetuò observari mandamus, eadem auctoritate subjicimus atque submittimus.

Privilegia gener. Collegii, & præsertim studio generali Urbis concessa; Vide const. 9 Locis 8. 10, 1. p. 159.

§. 13. Et insuper eidem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, ac Ministris, omnia, & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus Studium generale Almæ Urbis, & illius Rector, Doctoresque in eo legentes, aliaque Collegia quarumcumque Nationum, & Seminariorum, tàm in eadem Alma Urbe, quàm extra illam per Prædecessores nostros Romanos Pontifices instituta, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, quibusque Collegium, Scholares, Rectores, & Gubernatores hujusmodi non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter uti, potiri, & gaudere valeant, in omnibus, & per omnia, dicta auctoritate communicamus.

Privilegia Superiorum Collegii ad favorem Alumnorum.

§. 14. Præterea Regentibus, & Superioribus dicti Collegii cum assistentia tamen Cardinalis Protectoris, qui pro tempore constitutus fuerit, & de ejus consilio, & expresso consensu, illos, quos in dicto Collegio, & alibi per debitum tempus studuisse, ac scientia, ac moribus idoneos esse reperint, in præfatis facultatibus, ad Baccalaureatus; Licentiaturæ, Doctoratusque & Magisterii gradus, servata forma Concilii Viennen. juxta Universitatis Almæ Urbis consuetudinem, seu aliàs promovendi, & ipsorum graduum solita insignia exhibendi, eisque in facultatibus supra scriptis sic promotis, aut illas legitimè interpretari, ac de eis disputare, quoscumque gradui, seu gradibus hujusmodi convenientes actus exercere ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis, & indultis, quibus alii in præfata, seu aliis Universitatibus, & alibi, juxta illius, & aliarum Universitatum hujusmodi constitutiones, & mores, ad gradus præfatos promoti, de jure, vel consuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt, quomodolibet in futurum, uti, potiri, & gaudere possint, & debeant, perinde ac si gradus præfatos in ipsa Universitate juxta consuetudines, & mores præfatos suscepissent, concedendi, & indulgendi, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, earumdem tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Deputatio Protect. Collegii.

§. 15. Præterea, ut ejusdem Collegii conservationi, bonoque regimini, tam in his, quæ ad Scholarum institutionem, & disciplinam, quàm quæ ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportunius consulatur, & promptius, paratumque auxilium sit, dilectum filium nostrum Scipionem tituli Sancti Chrysogoni Presbyterum Cardinalem Burghesium, nuncupatum, sacrosanctæ Lauretanæ Domus Protectorem, ejusdem Collegii Illyrici Protectorem & defensorem, cujus auctoritate, consilio, & ope, tam supra scripta, quàm quæcumque alia, ad eosdem in dicto Collegio admittendos Scholares, retinendosve, loeisve privandos, atque de beneficiis Ecclesiasticis providendos spectantia, agantur, statuantur, & ordinentur, dicta auctoritate constituimus, & deputamus.

Ejusdem facultates.

§. 16. Dantes eidem, & pro tempore existentibus ejusdem Collegii Protectoribus, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, pro salubri directione, & conservatione dicti Collegii, illiusque bonorum, & rerum, ac jurium, tàm temporalium, quàm spiritualium Oeconomos, Advocatos, Procuratores, aliosque Ministros, & Officiales in eo deputandi, amovendique & alios eorum loco sufficiendi. Ordinationes præterea, statuta, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini, Sacræque Congregationis de propaganda fide decretis, circa Collegia Pontificia editis, non repugnantia, faciendi, & edendi, eaque cùm opus visum fuerit revocandi, irritandi, corrigendi, aliaque de novo condendi, quæ postquam facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perindè haberi volumus, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent.

Decretum irritans.

§. 17. Ac decernentes illa ab omnibus Rectoribus, & Magistris, Scholaribus, aliisque personis in hujusmodi Collegio servientibus, ministrantibus, inviolabiliter observari, ac juxta eorum dispositionem à quibusvis Judicibus sublata quavis aliter judicandi facultate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, exceptis tamen iis, quæ in præsenti fundatione, vel in regulis, & constitutionibus à Congregatione de Propaganda fide approbatis, & à nobis, ut præfertur, confirmatis, continentur.

Gratiæ spirituales Alumnis concessæ.

§. 18. Ut verò etiam temporalibus commodis spiritualia munera addamus, quibus fidelium de-

votio,

votio, & merita, crescere magis, & augeri possint; De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum auctoritate, confisi, omnibus, & singulis Scholaribus, qui in dictum Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, ac deinde in exitu, siquidem confessi, & contriti, sacram Communionem devotè receperint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concedimus, & elargimur.

§. 19. Quocirca dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac venerabilium Fratrum nostrorum Lauretan., & Anconitan. Episcoporum Vicariis in spiritualibus generalibus, Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit ac quoties pro parte Rectorum, & Scholarium hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectores, & Scholares præfatos illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini, & iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 20. Non obstantibus constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Civitatis Lauretan. juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis eorumque Rectoribus, & personis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, ac formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, earumque totis tenoribus pro earum sufficienti derogatione specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda, & tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, Motu pari derogamus, contrariis quibuscumque, aut si quibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum. quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

§. 21. Volumus autem, quòd earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Ecclesiasticæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra, ac aliàs ubicumque opus fuerit, habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 22. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, statuti, ordinationis, indulti, adjunctionis, declarationis, confirmationis, subjectionis, submissionis, impartitionis, constitutionis, deputationis, decreto concessorum, elargitionis, mandatorum, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimo septimo, Kalend. Junii Pontificatus Nostri Anno Quinto. Dat. P. A. 5. die 1. Jun.

LXXXI.

Confirmatio, & innovatio Constitutionum Sixti Quinti, Clementis VIII. & Pauli V. super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliaque bona Jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, absque Sedis Apostolicæ licentia.

Earumque declaratio, & extensio respectivè quoad Castra diruta, Tenutas & Prædia, etiamsi jurisdictionalia in confinibus loci Jurisdictionalis, & bona in dicto Statu in confinio Principum exterorum sito, illorumque locationes, & censuum annuorum super præmissis omnibus impositiones, & impositorum venditiones.

Prohibitionem Sixti V. de hujusmodi alienationibus habes supra in Const. 3. *Sollicitudo* to. 2. Innovationem verò, & declarationem Clementis VIII. habes in 3. tom. Const. 78. *Romanam.* Et earumdem Confirmationem, ac pariter innovationem Pauli V. habes supra Constit. 108. *Pastorale* to. 3. Terminum demum præfixit partibus ad revocandum alienata contra formam illius Constitutionis, ut infra Constitut. 84. *Sedes Apostolica.*

URBANUS EPISCOPUS, Edita An. D. 1629.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. DEcens, & æquum esse censemus, ut nos, qui ex onere Pastoralis Officii, subditorum commodis assiduè invigilamus, Sedis Apostolicæ jura tueri nullo pacto negligamus, ac proinde Jurisdictiones temporales eidem Sedi subjectas, quovis prætextu, vel colore à quoquam usurpari, aut illis gravamina, seu incommoda inferri non permittamus, & si super Constitutionibus Apostolicis per Romanos Pontifices prædecessores nostros editis, dubia aliqua oriri contingat, nostræ declarationis remedio, abstractisque illarum interpretationibus, & quorumcumque contrahentium palliationibus, occurramus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sixtus V. prohibuit ne Civitates venderentur. §. 1. Cùm itaque aliàs fel. rec. Sixtus V. considerans convenire, quod si Civitates, Castra, Oppida, Jurisdictiones, Fortalitia præsertim feudalia vendantur, vel permutentur, seu etiam donentur ditione temporali S. R. E. subditis, sive extraneis, vel forensibus, id ad Principis notitiam deducatur per suas sub Dat. videlicet Kalen. Julii Pontificatus sui Anno Primo, omnibus, & singulis cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & dignitatis existentibus, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, & dignitate etiam Ecclesiastica, quæ specialem, & individuam mentionem requireret, præditi essent, ne Civitates, Castra, Oppida, Jurisdictiones, Fortalitia, & seu bona, aut loca jurisdictionalia hujusmodi in alium, vel alios quoscumque, nisi de expressa præcedente sua, & pro tempore existentis Romani Pontificis licentia vendere, permutare, vel donare valerent, sub pœna nullitatis contractuum hujusmodi prohibuerit, aliaque etiam circa præmissa statuerit.

§. 2. Et

Clem. VIII. d. prohibitionem ampliavit.

§. 2. Et successivè Clemens VIII. volens hominum malitiis, & fraudibus occurrere, & dubia, quæ tunc super præmissarum interpretatione emergebant, declarare, per suas sub Dat. Prid. Non. Julii, Pontificatus sui Anno Decimo prohibitionem, & statuta prædicta confirmaverit, approbaverit, innovaverit, declaraverit, extenderit, pœnasque amissionis bonorum, & aliorum prædictorum contrafacientibus, ac privationis officiorum Tabellionibus, & Notariis, qui de contractibus, ut præfertur prohibitis se rogarent, aliaque etiam jusserit, & decreverit.

Paul. V. ea omnia confirmavit.

§. 3. Et insuper Paulus etiam V. Romanus Pontifex prædecessor noster, ne disposita per Sixtum, & Clementem prædecessores præfatos variis, & alienis ab eorum mente interpretationibus subverti, ac palliatis conventionibus eludi possent, etiam per suas sub Dat. duodecimo Kal. Decembris Pontificatus sui Anno Tertio-decimo, confectas literas, nedum præmissa confirmaverit, & innovaverit sed etiam declaraverit, & quatenus opus esset, ad quodcumque genus contractuum, & conventionum extenderit, ac licentiam prædictam in scriptis priùs obtineri, & in actu celebrationis contractus apud Notarium exhiberi mandaverit, & contrafacientes nullitatis contractuum, & privationis rei alienatæ, seu Notarios pœnas falsi, ac privationis officiorum omnium, quæ obtinerent, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum exercenda incurrere voluerit, aliaque similiter disposuerit, prout in singulis literis prædictis pleniùs continetur.

Inventi sunt modi alienandi in præjudicium Cam.

§. 4. Ab inde verò citra hominum versutiam, & artificium adversus prædictarum literarum tenorem, vel ipsorum prædecessorum verisimilem intentionem, & mentem, cautelas, & modos aliquos, absque prædicta Romani Pontificis licentia alienandi, & contrahendi adinvenerit, & excogitaverit, alienando, & respectivè acquirendo Castra diruta, seu tenutas, jurisdictionales etiam cum retentione, seu reservatione Jurisdictionis, ac etiam Barones, seu Domicelli, Casalia, Tenutas, sive prædia etiam non Jurisdictionalia in confinibus Territorii alterius Civitatis, Castri, Oppidi, vel loci Jurisdictionalis alterius Baronis, seu Domicelli existentia, illa etiam, nulla Romani Pontificia obtenta licentia, alteri Baroni, seu Domicello convicino vendiderint, seu alienaverint, & respectivè emerint, seu acquisiverint, & ex prædictis alienationibus, & acquisitionibus, respectivè dubitari possit, ne, tempore saltem præcedente, jurisdictio aliqua usurpetur ac termini, seu fines jurisdictionales confundantur, aut protrahantur, vel illam usurpandi, seu illos confundendi, & protrahendi occasio inde aliqua præbeatur, etiam in præjudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac præsertim in eventum cujuscumque aperitionis Feudi, & devolutionis, seu cujuscumque alterius acquisitionis Civitatum, Castrorum, Oppidorum, seu locorum jurisdictionalium, aut Casalium, seu Tenutarum, sive prædiorum eorumdem.

Hic Pont. dd. Constitutiones confirmat, & innovat.

§. 5. Nos attendentes, prædictas literas ad hoc, ut omnia Principi innotescant, emanasse, & verisimilem eorumdem Pontificum prædecessorum nostrorum intentionem extitisse, ne ullo modo Cameræ præfatæ præjudicium aliquod inferri possit, easdemque rationes, etiam in hujusmodi contractibus, & alienationibus ac acquisitionibus militare, ex prædictis, seu aliis rationabilibus causis animum nostrum moventibus, & remedium opportunum exquirentibus adducti, singularum literarum præfatarum, ac alienationum, acquisitionum, & contractuum quorumcumque, necnon omnium in singulis literis prædictis expressorum, & aliorum hic etiam de necessitate exprimendorum tenores, præsentibus pro expressis, habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, singulas Sixti, & Clementis, ac Pauli prædecessorum nostrorum prædictorum literas prædictas approbamus, & confirmamus, ac etiam, quatenus opus sit, innovamus.

Irritat locationes ultra trienium.

§. 6. Præterea, quascumque venditiones, seu alienationes, ac locationes ultra triennium cujuscumque Civitatis, Oppidi, seu diruti, seu Tenutæ Jurisdictionalis, vel cujuscumque Casalis, Tenutæ, seu prædii etiam non Jurisdictionalis in confinibus alterius Civitatis, Castri, Oppidi, seu loci Jurisdictionalis, ejusve Territorii sui, & etiam ab uno tantum latere confinantis, hactenus, à die Dat. ultimò dictarum literarum, per quemcumque Baronem, seu Domicellum cuicumque alteri Baroni, seu Domicello, Civitatem, Oppidum, Castrum, seu locum quemcumque jurisdictionalem, ejusve Territorium in confinio quomodolibet positum possidenti cujuscumque qualitatis, conditionis, status, gradus, & dignitatis etiam Ecclesiasticæ, etiam speciali, ut præfertur, & individua nota dignæ ipsi alienantes, & locantes, ac etiam acquirentes, & conducentes fuerint, & sint, sive simpliciter, sive cum assertione non existentis Jurisdictionis, sive cum Jurisdictionis penes venditorem, seu reservatione, aut aliàs quomodolibet factas, etiam hujusque effectum plenum sortitas ultimò dictarum literarum dispositioni, quoad nullitatem præfatarum alienationum, acquisitionum, & contractuum dumtaxat subjacuisse, & subjacere, hujusmodi alienationes, acquisitiones, & contractus inter Barones, seu Domicellos, ut præfertur, facta, & inde sequuta quæcumque nulla, nulliusque roboris aut momenti fuisse, & esse declaramus.

Quod Notarii exhibeant scripturas infra 60. dies.

§. 7. Ac Tabelliones, & Notarios de illis rogatos, sub eadem privationis Officiorum, aliisque nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio incurrendis pœnis, Instrumenta, & scripturas desuper jam facta Nobis, & Cameræ præfatæ intra sexaginta dies à die infra scriptæ publicationis præsentium computandos, revelare & cum effectu exhibere teneri volumus, & mandamus.

Extendit dd. Constitutiones ad omnes locationes.

§. 8. Denique singulas literas prædictas, & in eis contenta quæcumque, tàm ad venditiones, permutationes, & quascumque alienationes, & locationes etiam ad triennium, vel quantumvis minus tempus à quocumque etiam non Barone de Casalibus, Tenutis, seu prædiis non Jurisdictionalibus, quæ in confinibus etiam ab uno tantùm latere alicujus Civitatis, Castri, Oppidi, vel loci jurisdictionalia, vel ejus Territorii consistent, de cœtero directè, vel indirectè, mediatè vel immediatè, ac aliàs quomodolibet alicui Baroni, ut præfertur, Jurisdictionem, seu bona in confinio possidenti.

Necnon ad locationes in Statu Eccles.

§. 9. Ac etiam ad quascumque locationes bonorum quorumcumque in Statu nostro Ecclesiastico, in confinio tamen Dominii cujusvis Principis exteri, etiam Nobis mediatè vel immediatè subjecti existentium, cujus etiam non Baroni, qui tamen noster subditus non sit, vel esse quandocumque desierit, eo ipso illæ nullæ sint, & resolventur, faciendas.

Ac etiam ampliat ad impositiones.

§. 10. Quam etiam ad quascumque impositiones, venditiones, cessiones, alienationes censuum annuorum, juxta Constitutionem per piæ memoriæ Pium Papam V. etiam prædecessorem nostrum de creandis censibus editam super prædictis Civitatibus, Castris, Oppidis, locisve jurisdictionalibus, aliisque bonis non jurisdictionalibus, in confinio alicujus Civitatis, Castri, Oppidi, seu loci jurisdictionalis, ut præfertur, ejusve Territorii, etiam ab uno tantum latere confinantis existentibus, per

quos-

quoscumque Barones, seu Domicellos, & alios quoscumque, etiam Communitates, Universitates, & quorumcumque Monasteriorum, Ecclesiarum, Beneficiorum Ecclesiasticorum, & aliorum piorum locorum Superiores, & Conventus, Capitula, Rectores, Beneficiatos, & Gubernatores, seu Administratores respectivè in futurum imponendorum, ac tam quoad illos, quàm etiam quoad antea jam impositos vendendorum, cedendorum seu alienandorum ad favorem cujuscumque, ita quod nullum jus prælationis in emendis præfatis Civitatibus, Castris, Oppidis, aut locis jurisdictionalibus, sive non jurisdictionalibus præfatis Censuariis, aliisve ab ipsis causam pro tempore quomodolibet habentibus, unquam tribuant in præjudicium dictæ Cameræ, quæ eisdem Censuariis, & aliis præfatis semper erit præferenda sive emat ad effectum retinendi, sive intra annum à die emptionis computandum cuilibet alteri rem emendam, vendendi, vel cedendi, extendimus, & ampliamus.

Clausula ata. §. 11. Sicque & non aliter in omnibus,& singulis præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & Commissarios, & etiam Cameræ præfatæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam Camerarium, & de latere Legatos judicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

andatum rvantiæ :onstit. §. 12. Injungentes,& mandantes in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus etiam Urbis, ac Judicibus, nunc, & pro tempore in eadem Urbe, & toto Statu nostro Ecclesiastico existentibus, & cuilibet eorum, ut præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Urbe, ac Statu præfatis ab omnibus, & singulis ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, perpetuò observari mandent, & faciant, & pro omnium, & singulorum præmissorum inviolabili observatione contra inobedientes, & præmissis in aliquo contravenientes, & alios, quos opus erit omnibus juris, & facti remediis opportunis procedant, omni, & quacumque appellatione remota.

lauf. de- §. 13. Non obstantibus præfata Pii V. super creandis censibus, & nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Sixtus, & Clemens, ac Paulus prædecessores præfati in dictis eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

plicatio ibe omngare unt. §. 14. Ut autem præsentes omnibus innotescant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod illæ in valvis Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tàm in Romana Curia, & Statu præfato, quàm extra eos existentes perinde obligent, & arctent, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

ifum. umfi- §. 15. Quodque earum exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsimet præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

etum ale adit. §. 16. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innovationis, injunctionis, mandati, voluntatis, & decretorum nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ 1626. Kal. Junii, Pontificatus nostri anno quinto. D. P. A. 5. die 1. Junii

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1626. Indictione decima, die verò vigesima mensis Junii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi, anno ejus quinto retroscripta litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem literis per aliquantulum temporis spatium appensis, & deinde amotis, per nos Paulum Bartoccium, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. N. Papæ Curs. Publicatio

Brandimartes Latinus prælibati S. D. N. Papæ Curs. pro Mag. Curs.

Concessio celebrandi Missam, & recitandi Officium die 5. Februarii de Viginti tribus Martyribus ex Ord. Min. S. Francisci de Observantia Provinciæ Discalceatorum S. Gregorii Philippinarum, & Japoniæ pro Fratribus dicti Ordinis ubique existentibus, & pro aliis quibuscumque Manilen. Diœcesis tantum. LXXXII.

Isti Beati fuerant Martyrio coronati unà cum tribus aliis è Societate JESU, quorum Beatificationem habes in Const. seq. Et alteram Beatificationem Paschalis Bailon hujus Ordinis professi, vide supra in Paul. V. const. 101. In sede tom. 3.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1626.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAlvatoris, & Domini nostri JEsu Christi, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa in conspectu ejus, immortalitatis corona donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per quæ eorumdem Sanctorum militum veneratio promovetur, & laudatur Dominus in Sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, favoribusq; & gratiis prosequimur opportunis.

Supplicatum fuit Pont. pro facultate de qua in Rub. §. 1. Cùm itaque, sicut dilectus filius Petrus Baptista Procurator Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ Sancti Gregorii Philippinarum, & Japoniæ, nobis nuper exponi fecit, venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositi in Causa Canonizationis Viginti-trium Martyrum, videlicet, Petri Baptistæ, & sociorum ejus ex dicto Ordine, quorum nempè sex professi, cæteri verò laici familiares, & coadjutores eorumdem sexprofessorum erant, quique omnes pro Christi nomine in Oppido Civitate nuncupato Nangasaqui extra muros in Regno Japoniæ Cruci affixi, & transverberati fuerunt, in Sacro Rotæ Auditorio & deinde de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio tituli S. Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato, discussa, censuerint constare de martyrio, & miraculis, ideoque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deveniri posse; Superiores verò dicti Ordinis pro eo, quem erga eosdem Martyres gerunt devotionis affectu, Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem, pro qua non solum dictus Petrus eorumdem Fratrum nomine, verùm etiam charissimus in Christo filius noster Phil. Rex Catholicus, ac charissima in Christo filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon

uni-

universa Civitas Manilensis, & Chinensis, seu Machaonensis, aliique Nobis per eorum literas ad Nos transmissas humiliter supplicarunt. deveniatur, ut infrà recitati posse plurimùm desiderent.

Qui modò eam concedit.

§. 2. Nos piis eorumdem Superiorum votis hujusmodi quantùm cum Domino possumus annuere, illósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus dicti Petri eorumdem Superiorum nomine nobis humiliter porrectis inclinati: De eorumdem Cardinalium consilio: Ut de eisdem Martyribus, tàm ab omnibus dicti Ordinis Sancti Francisci Religiosis ubique existentibus, quàm etiam aliis Ecclesiasticis, & sæcularibus personis Malinensis Diœcesis dumtaxat, ubi præcipui dictorum Martyrum pro Christi fide laborantes valdè profecerunt, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum die eorum Natalis videlicèt die quinta Februarii recitari, & celebrari respectivè, liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis removendo.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptisque fide n mandando.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ monitis eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 5. die 14. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 14. Septembris 1627. Pontificatûs nostri Anno quinto.

XXXIII.

Indultum celebrandi Missam, & recitandi Officium, de tribus Martyribus Paulo Michi, Joanne de Goto, & Didaco Quizai è Societate JESU quotannis die quinta Februarii pro omnibus dictæ Societatis Religiosis.

Hoc indultum ad omnes Sacerdotes tàm Sæculares, quàm Regulares ad Ecclesias hujus Societatis confluentes extendit Sacra Rituum Congregatio, ut in Decreto mox subsequente, quod S. Dominus Noster Urbanus VIII. approbavit. Et de hac Societate habes suprà notata in Constitutione 25. Pauli III. Regimini. Tom. I.

Edita An. 11. 1627.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAlvatoris, & Domini Nostri JESU-CHRISTI, qui Milites suos inclytos, quorum mors pretiosa est in conspectu ejus, immortalitatis coronâ donat in Cœlis, vices quamquàm immeriti gerentes in terris, pia Christi fidelium præsertim Catholicorum Regum vota, per quæ eorumdem Sanctorum militum veneratio promovetur, & laudatur Dominus in Sanctis suis, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, favoribúsque & gratiis prosequimur opportunis.

Supplicatio facta Pont. pro hujusmodi concessione.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilecti Filii Præpositus Generalis, & Presbyteri Societatis Jesu Nobis nuper exponi fecerunt, Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sacris Ritibus præpositi in causa Canonizationis trium Martyrum, videlicèt, Pauli Michi, ac Joannis de Goto, & Didaci Quizai è dicta Societate, qui pro Christi nomine in Oppido Civitate nuncupato Nangasaqui extrà muros in Regno Japponiæ Cruci affixi, & transverberati fuerunt, in Sacra Rotæ Auditorio, & deindè de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto filio nostro Tiberio tituli Sanctæ Priscæ Presbytero Cardinale Motu nuncupato discussa, censuerint, constare de martyrio, & miraculis, ideóque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deveniri posse. Præpositus verò, & Presbyteri prædicti pro eo quem ergà ipsos Sanctos Martyres gerunt, devotionis affectu, Officium, & Missam de illis donec ad solemnem eorum Canonizationem (pro qua non solùm iidem Præpositus, & Presbyteri, verùm etiam charissimus in Christo Filius noster Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo Filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon universa Civitas Manilensis, & Chinensis seu Machaonensis aliique Nobis per eorum literas ad Nos transmissas humiliter supplicarunt) deveniatur, ut infrà recitari posse plurimùm desiderent.

Concessio de qua in rubr.

§. 2. Nos piis ipsorum Præpositi, & Presbyterorum votis, quantùm cum Domino possumus annuere, illósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes Supplicationibus Præpositi, ac Presbyterorum prædictorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De eorumdem Cardinalium consilio: Ut de eisdem Martyribus ab omnibus dictæ Societatis Religiosis ubique existentibus, Officium, & Missa de Communi plurimorum Martyrum, die eorum Natalis, videlicèt, die quinta Februarii recitari, & celebrari respectivè liberè possit, & valeat Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 15. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Septembris 1627. Pontificatûs nostri Anno quinto.

Sequitur Decretum Sacræ Rituum Congregationis, quo prædictum Indultum extenditur ad omnes Sacerdotes, tàm Sæculares, quàm Regulares ad Ecclesias dictæ Societatis confluentes.

CÙm aliàs sub die 3. Julii 1627. Sacra Rituum Congregatio, annuente Sanctissimo, concesserit, ut de tribus Sanctis Martyribus è Societate JESU Paulo Michi, Joanne de Goto, & Didaco Quizai in Japponia pro Christi fide Cruci affixis, Officium ac Missa de communi plurium Martyrum ipsa die eorum martyrii, nempe 5. Februarii, ab omnibus presbyteris ejusdem Societatis, ubique existentibus, recitari, & celebrari posset; Instante Generali Patrum Societatis JESU, Indultum prædictum, ad omnes Sacerdotes, tàm Sæculares, quàm Regulares ad eorum Ecclesias confluentes extendi posse eadem Sacra Congregatio censuit, facto verbo cum Sanctissimo, Sanctissimus annuit die 26. Septembris 1629.

Jo. Baptista Card. Deti.

F. Fulg. Benig. Secr.

Præfigitur terminus trium mensium ab istius Constitutionis publicatione partibus ad retractandum omnia contrà Constitutiones Sixti V. Clementis VIII. & Pauli V. super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliáque bona Jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia absque Sedis Apostolicæ licentia, & contrà illarum declarationem, & extensionem respectivè quoad Castra diruta, & alia in eis expressa à Sanctitate Sua emanatas, gesta, & Notariis, etiam Sedis Apostolicæ, etiam de numero participantium ad instrumenta, de quibus sunt rogati exhibendum, & in eorum margine cassationes adnotandum. Et insuper mandatur testibus quatenùs contractus omnes, quibus interfuerint, intrà similem terminum à die contractus revelare, & de eis notam dare debeant.

Prohibitionem hujusmodi alienationum à Sixto V. editam, habes inter ipsius Const. 3. incipien. Sollicitudo. suprà. Tom. 2. Et Clem. VIII. declarationem, & extensionem lege in ejusdem Const. 78. Romanum. Tom. 3. Ac Pauli V. innovationem require suprà Const. 108. Pastorale. Tom. 3. Quas omnes postremò confirmavit, innovavit, & ampliavit hic Sanctissimus Pont. in Constit. 81. Decens. suprà.

Quia verò multæ alienationes contrà tenores dictarum Constitutionum factæ fuerunt, & ne temporis progresso jurisdictio aliqua usurpetur seu fines jurisdictionales confundantur, erexit Congregationem de Confinibus Status Ecclesiastici, Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subjecti, nuncupandam, ut Const. seq. Debitum Pastoralis.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

SEdes Apostolica pia mater filiis pœnas, quas illi per inobedientiam, vel negligentiam incurrunt, aliquando remittere, & condonare consuevit ad hoc, ut illi benignitatem experti, ad ea, quæ sibi injuncta sunt, fideliùs peragenda incitentur, eos verò, qui clementiam suam agnoscere non curant, rimore pœnæ perterrere non desistit.

§. 1. Nuper siquidem per alias nostras, sub Dat. videlicèt Calendas Junii Pontificatûs nostri anno quarto, confectas literas, Constitutiones per felicis recordationis Sixtum V. Clementem VIII. ac Paulum etiam V. Romanos Pontifices Prædecessores nostros super Prohibitione Fortalitia, & Castra, aliáque bona jurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia absque Sedis Apostolicæ licentia alienandi editas confirmavimus, & innovavimus, eásque quoad Castra diruta, Tenutas, & Prædia etiam non jurisdictionalia in confinibus loci jurisdictionalis, & bona in dicto Statu in Confinio Principum exterorum sita, illorúmque locationes, & censuum annuorum super præmissis omnibus impositiones, & impositorum venditiones extendi declaravimus, & respectivè extendimus, prout in dictis literis pleniùs continetur.

§. 2. Licèt autem omnes, & singuli, qui ad venditiones, alienationes, locationes, aliáque in singulis Constitutionibus, ac etiam nostris literis prædictis respectivè fieri prohibita, aut eorum aliquod nullâ Sedis Apostolicæ præcedente in scriptis obtentâ licentiâ, vel illa apud Notarium in actu celebrationis contractus minimè dimissâ devenerint, & eo executioni demandaverint, pœnas omnes in Constitutionibus, & earum qualibet, ac etiam in nostris literis prædictis contentas eo ipso incurrerint, incurrisse censeri debeant. Nihilominùs ex nostra benignitate mitiùs agendo, Motu proprio, non ad alicujus oblatæ Nobis desuper petitionis instantiam, sed ex mera nostra scientia, & deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis, qui in præmissis, aut eorum aliquo hactenùs contravenerint, terminum trium mensium, à die publicationis præsentium computandum, intrà quem omnes, & singulis tàm emptores, quàm venditores, cæterique quomodolibet contravenientes omnia, & singula per eos gesta, & indè secuta quæcumque retractasse, & actu retrosimili in pristinum, prout antè secutam aliquo modo contraventionem erant, reposuisse, & restituisse debeant, Apostolica auctoritate præfigimus per præsentes, quo quidem termino durante pœnas prædictas, tàm ab ipsis contrahentibus, scilicèt, venditoribus, alienantibus, & locatoribus, ac emptoribus acquirentibus, & conductoribus, quàm à Notariis exigi nolumus.

§. 3. Ipso autem termino elapso, & præmissis non parito, tam Cameræ nostræ Apostolicæ Commissarium, quàm Fisci Procuratorem Generalem dilectos Filios posse, & debere ejusdem Cameræ nomine, & nemine vocato, ac manu regia, & executivè, ac etiam de facto, citrà vitium spolii, nullitatis, & attentatorum, possessionem bonorum venditorum, alienatorum, vel locatorum capere ad effectum retinendi, & fructus illorum percipiendi ad utilitatem dictæ Cameræ, ac respectivè possessionem suo tempore consignandi juxtà Constitutionum, & nostrarum literarum prædictarum formam personis in eisdem Constitutionibus, & nostris literis designatis, necnon etiam desuper agere coràm quocumque Romanæ Curiæ, seu Status nostri Ecclesiastici Judice pro effectuali, & integra revocatione, restitutione, & repositione omnium, & singulorum in pristinum, non obstante taciturnitate, negligentia, ac etiam contradictione ipsorummet contrahentium, & cujuslibet eorum, ità quòd etiam illis, seu altero eorum, non instantibus, quinimò etiam invitis, & contradicentibus, omnia ut præfertur, etiam manu regia in pristinùm quamprimùm reponantur, & contravenientes, ac omnia, & singula in pristinùm infrà dictum terminum trium mensium non reponentes in pœnas prædictas ipso jure, & absque aliqua declaratione, etiamsi quoad contrahentes, & eorum quemlibet pretia restituta, aut alia in recompensam soluta, tradita, vel eis quomodolibet promissa adimpleta non fuerint incurrisse, & in illas incidisse.

> Quod elapso taliquàm contrà non parentes manu regia, & executivè procedatur, & pœnæ exigantur.

§. 4. Notarios quoque etiam Sedis Apostolicæ nuncupatos, etiam de numero participantium intrà eumdem trium mensium terminum, tàm in exhibendo Instrumento, quàm etiam ulteriùs in adnotando in margine ipsorum Instrumentorum cassationem, retractationem, restitutionem, & repositionem in pristinum omnium contrà Constitutionum, & literarum prædictarum tenorem actorum, paruisse debere, aliàs privationis officiorum suorum, & alias omnes pœnas in eisdem Constitutionibus, & literis inflictas incurrisse eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

> Notarii omnes etiam Sedis Apost. etiam participantes instrumenta hujusmodi exhibeant, & in margine cassationes adnotentur intrà dictum terminum alias in pœnas incidisse censeantur.

§. 5. Et insuper, ne Constitutiones, & nostræ literæ prædictæ ex occultis contractibus fraudari contingat, præcipimus, & mandamus, quod omnes, & singuli testes, qui in prædictis contractibus, scilicèt, venditionis, alienationis, locationis, & aliis, ut præfertur, prohibitis de cætero celebrandis adhibiti fuerint, infrà terminum trium mensium à die cujuslibet celebrati contractûs computandorum sub pœnis nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio imponendis contractus, quibus invenerint, revelare, & de eis, ac Notariis de illis rogatis notam dare teneantur, etiamsi contractus ipsi in executionem judicati, vel in vim subhastationis, aut aliàs quomodolibet celebrati extiterint.

> Testes qui hujusmodi contractibus interfuerint, revelent contractus, & Notarios de illis rogatos infrà terminum trium mensium a die celebrationis cujuscumque contractûs.

§. 6. Demùm licentias, & beneplacitum Apostolicum à Sede Apostolica in quorumcumque Baronum,

> Licentia, & Beneplacita Sedis Apost.

super præmissis, vel similibus concessa, seu concedenda ad favorem Sedis, & Cameræ Apost. concessa intelligantur.

ronum, & aliorum quomodolibet nuncupatorum Montium erectione, seu censuum impositione, vel aliàs quomodolibet concessa hactenùs, & in posterùm quovis tempore concedenda, ac etiam Motu proprio; aliàs quomodolibet emanata hactenùs, & in futurum emananda, etiam quoad omnia in eisdem licentiis, & beneplacito expressa & exprimenda, sine præjudicio quorumcumque jurium Cameræ Apostolicæ in quemcumque casum, seu eventum cujuscumque devolutionis, seu caducitatis ex quocumque capite hactenùs quomodolibet forsan incursæ, seu de cætero quomodolibet incurrendæ, & purificatæ, seu purificandæ ad favorem Sedis, & Cameræ prædictarum in & super Civitatibus, Castris, Oppidis, Terris, & locis jurisdictionalibus, & non jurisdictionalibus, ac etiam bonis per prædictas Constitutiones, & nostras literas qualificatis, nec aliàs, aliter, alio modo intelligi debere, aut posse harum serie similiter declaramus.

Clausula sublata.

§. 7. Sicque & non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos vel commissarios, & etiam Cameræ prædictæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam Cameratium, & de latere Legatos, judicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, etiam decernimus.

Præceptum observantiæ hujus Const.

§. 8. Injungentes, & mandantes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ eisdem Legatis, ac dilectis filiis prolegatis, Gubernatoribus, etiam Urbis, ac Judicibus nunc & pro tempore in eadem Urbe, & toto statu nostro prædicto existentibus, & cuilibet eorum, ut præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Urbe, ac Statu prædictis ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, perpetuò observari mandent, & faciant, & pro omnium, & singulorum præmissorum inviolabili observatione contrà inobedientes, & præmissis in aliquo contravenientes, & alios, quos opus erit, omnibus juris, & facti remediis opportunis similiter manu regia, & via executiva, ac omni & quacumque appellatione remota, procedant.

Contrariorum derogatio.

§. 9. Non obstantibus nostra de non tollendo jure quæsito, ac aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ Sixtus, & Clemens, ac Paulus, Prædecessores prædicti in dictis Constitutionibus, & Nos in literis nostris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Forma, & effectus publicationis.

§. 10. Ut autem præsentes omnibus innotescant volumus, & Apostolica auctoritate pariter decernimus, quòd illæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquàm sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tàm in Romana Curia, & Statu Prædicto, quàm extrà eos existentes, perindè obligent, & arctent, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Exemplorum fides.

§. 11. Quodque earum exemplis etiam impressis manu Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ præfixionis, præcepti, declarationum, injunctionis, mandatorum, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. An. 5. die 27. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1627. quinto Calendas Octobris Pontificatùs nostri Anno quinto.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi 1627. Indictione decima, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani divinâ Providentiâ Papæ Octavi Anno ejus quinto, die verò quinta mensis Octobris, retroscriptæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Principis Apostolorum de Urbe, Sancti Joannis Lateranensis, & in acie Campi Floræ, per nos Paulum Bartoccium, & Augustinum de Bolis Apostolicos Cursores.

Matthias Magister.

LXXXV.

Erectio Congregationis super Confinibus Statu Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subjecti, cum deputatione illius Præfecti, & Consultorum, & facultatibus eisdem concessis.

Sixtus V. prohibuit alienari bona in forenses, & Castra, aliáque bona jurisdictionalia tàm in forenses, quàm in subditos absque Sedis Apostolicæ licentiâ, ut in ejus Const. 3. Solicitudo. Tom. 2. Quam prohibitionem innovarunt Clem. VIII. in Const. 78. Romanum. Tom. 3. Et Paul. V. Const. 108. Pastorale. suprà Tom. 3. Et pariter iste Pont. eas confirmavit, declaravit, & ampliavit in Const. De cens. suprà. At cùm multæ alienationes contrà prædictas Const. factæ fuissent, ex sua benignitate præfixit partibus terminum ad eas revocandum absque pœnarum incursarum inflictione, ut in Const. præced. Sedes, sed cùm Sanctitati suæ hoc quoque parum profuisse innotuisset, hanc Congregationem erexit, & instituit.

Edita A. D. 1627.

URBANUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DEbitum Pastoralis Officii Nobis meritis licèt imparibus divina dispositione commissi mentem nostram continuâ pulsat instantiâ, ut ad ea quæ nostræ, & Sedis Apostolicæ Civitatum, Oppidorum, & locorum, aliorúmque bonorum, Confinium, & terminorum manutentionem, & conservationem, ac illorum incolarum nostrorum, & dictæ Sedis subditorum securitatem, & tranquillitatem concernunt, etiam per novarum Congregationum præmissis sedulò vigilantium erectionem procuranda, opem, & operam quantùm Nobis ex alto conceditur, efficaces impendamus, aliáque desuper disponamus, prout ad Cameræ nostræ, & subditorum eorumdem utilitatem & status nostri Ecclesiastici tuitionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Sixt. V. Clemens. VIII. & Paul. V. ediderunt const. citatas in rubr. quas iste Pont. innovavit, & extendit, ut in Const. pariter cit. in rubr.

§. 1. Nuper siquidem ex præmissis, & certis aliis tunc expressis rationibus, & causis adducti, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, una à fœlicis recordationis Sixto V. sub Calendis Julii Pontificatus sui Anno primo, quâ cavetur, ne bona in forenses, & Castra, aliáque Jurisdictionalia tàm in forenses, quàm in subditos absque Sedis Apostolicæ licentia alienentur, ac aliam à piæ memoriæ Clementis VIII. sub pridiè nonas Julii Pontificatus sui Anno decimo prædictæ Sixti innovatoriam, ac extensivam, ac reliquam perpetuò valituras constitutiones à recol. memoriæ Paulo etiam V. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris sub 12. Calendas Decembris Pontificatus sui Anno 13. respectivè datas, editas, ac prædictas Sixti, & Clementis Prædecessorum etiam innovatoriam, & declaratoriam non tantùm Apostolica auctoritate perpetuò approbavimus, confirmavimus, & innovavimus, sed etiam ad Castra diruta, Tenutas, prædia etiam non jurisdictionalia in Confinibus loci jurisdictionalis, & ad bona in nostro, &

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ statu, ac confiniis Principum exterorum sita, illorúmque locationes, ac censuum annuorum super præmissis impositiones, & impositorum venditiones dicta auctoritate etiam perpetuò extendimus, & ampliavimus, prout in nostris desuper sub Dat. Cal. Junii, Pontificatûs nostri Anno quarto confectis literis pleniùs continetur.

§. 2. Verùm quia sicut Nobis posteà non sine gravi animi nostri mœrore innotuit, variè impunè contrà Constitutionum, & Literarum prædictarum tenores factæ fuerunt alienationes, & nisi in præmissis aliquod opportunum remedium adhibeatur; periculum est, ne temporis progressu, & varietate jurisdictio aliqua usurpetur, & termini, seu fines jurisdictionales confundantur, seu confusioni, & usurpationi hujusmodi occasio præbeatur.

§. 3. Nos in præmissis quantum cum Domino possumus, opportunè providere volentes, ac Constitutionum, & literarum hujusmodi, à quibus per præsentes recedere non intendimus, sed in earum primævo robore eas perpetuò remanere volumus, totos, & integros tenores etiam veriores, ac datas perindè ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meráque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationem de Confinibus Statûs Ecclesiastici Nobis, & Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè, subjecti nuncupandam, quæ uni ex ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui Præfectus, & aliis partim ex sacra Consulta Status hujusmodi, partim ex Camera Apostolica prædicta, necnon etiam aliquibus aliis insignibus à Romano Pontifice pro tempore existente seligendis viris, qui Consultores dictæ Congregationis respectivè existant, constare debeat.

§. 4. Et apud quam, ac Præfectum, & Consultores hujusmodi omnes, & singulas venditiones, permutationes, alienationes, & quascumque alias dispositiones contrà, vel præter tenorem, & formam dictarum Constitutionum, & Literarum factas ac faciendas, tàm partibus instantibus, quàm ex officio cognoscendi, examinandi, ac prout eis visum fuerit in toto, vel in parte cassandi, annullandi, aut nullas declarandi, moderandi, restringendi, revocandi, confirmandi, & approbandi, aut de novo concedendi, & dubitationes quascumque super eisdem Constitutionibus, & Literis, causis, & occasione alienationum hujusmodi ortas, vel oriundas tollendi, declarandi, & decidendi, necnon controversias, & lites quascumque sive inter Nos, Sedem, Cameram Apostolicam, & quascumque personas tàm Sæculares, quàm Ecclesiasticas, cujoscumque dignitatis, gradûs, ordinis, statûs, conditionis, & præeminentiæ, etiam de quibus specialis, & individua mentio facienda foret, & quascumque Civitates, Castra, Oppida, Universitates, Collegia, Monasteria, & loca etiam pia, & religiosa, regularia, & sæcularia, etiam exempta quovis nomine nuncupata, sive etiam inter easdem personas, Civitates, Collegia, Monasteria, & loca prædicta motas, seu movendas, ac omnes, & singulas alias causas Civiles, & Criminales, & Capitales, ac mixtas audiendi, cognoscendi, & quoad Criminales, dummodò sententiam sanguinis per seipsos non ferant, absque alicujus irregularitatis incursu definiendi, & decidendi, & confines quoscumque Status hujusmodi, & singularum illius Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & quorumvis aliorum locorum invisendi, declarandi, ponendi, & amovendi, perturbantes, occultantes, amoventes, incidentes, aut ponentes terminos, seu aliàs quomodolibet, & qualitercumque in & super confinibus, & terminis, & circa confinia, seu ab eis dependentia, annexa, vel connexa delinquentes, aut aquas in vel propè confinia quomodolibet derivantes, aut ab eisdem amoventes, aut ædificium quovis nomine nuncupatum construentes, & quacumq; servitutem propè vel in confinibus imponentes civiliter, & dummodò sententiam sanguinis, ut præfertur, per seipsos non ferant, criminaliter eorum arbitrio, omni & quacumque appellatione remota, puniendi, vel cuicumque personæ sibi benè visæ etiam in dignitate Ecclesiastica non constitutæ, quæ tamen à Præfecto, & Consultoribus hujusmodi ad id idonea judicata fuerit, causas hujusmodi committendi, sive eam in toto, vel in parte cum iisdem facultatibus subdelegandi, ac unum, vel plures Commissarios, vel Notarios ad capiendas informationes, conficiendósque processus, quando, quoties ac cum quibus opus fuerit, & ad confines invisendos, illorúmque plantas, & descriptiones conficiendas cum provisionibus, salariis, atque expensis per Præfectum, & Consultores prædictos declarandis, ac per locorum Communitates, atque alios interesse habentes, vel etiam per nostram Cameram arbitrio ipsorum Præfecti, & Consultorum persolvendis, transmittendi, & deputandi, ac personis quibuscumque in vel propè confinia Statûs prædicti habitantibus pro confinium hujusmodi defensione arma quæcumque (non tamen brevioris mensuræ) deferendi simili arbitrio licentiam concedendi, necnon omnes, & singulas causas, lites, controversias, & quæstiones de & super Confinibus, vel eorum annexis, seu connexis principaliter vel secundariò, ut præfertur motas, & movendas à nostris Sacræ Consultæ, Boni Regiminis, & Aquarum, & aliis quibuscumque Tribunalibus, Judicibus, Præsidentibus, Gubernatoribus etiam Urbis, necnon Cameræ Apostolicæ generali, & Sacri Palatii Apostolici causarum Auditoribus nostris etiam, & dictæ Sedis de latere Legatis tàm ex officio, quàm ad Partium instantiam reassumendi, & avocandi, citandi, & inhibendi etiam sub censuris, & pœnis pari arbitrio imponendis, moderandis, & applicandis, & illas sic reassumptas, & avocatas, & omnes, & quascumque alias præmissa quomodolibet concernentes summariè, simpliciter, & de plano sola facti veritate inspecta, ac manu regia, & sine strepitu, & figura judicii similiter quacumque appellatione remota cognoscendi, seu eisdem Congregationibus, Tribunalibus, Legatis, Judicibus, & aliis personis eidem Congregationi benè visis remittendi, & committendi cum iisdem facultatibus etiam simili arbitrio, & respectivè cum participatione tamen nostra, & non aliàs ea omnia agendi, & gerendi, quæ super Confinibus, Territoriis, & alienationibus, venditionibus, permutationibus, præmissisque omnibus, & singulis, & circa ea Nos, & Sedes Apostolica facere possemus, quæque pro nostrorum subditorum quiete, & dicti statûs, conservatione necessaria, seu quomodolibet opportuna per eos respectivè judicabuntur etiam privativè ad Congregationes, Tribunalia, Personas, & Judices prædictos, & alios etiam quomodolibet qualificatos sive incidenter, sivè principaliter agatur, plena, libera, & absoluta potestas resideat, Apostolica auctoritate prædicta earumdem tenore præsentium similiter perpetuò erigimus, & instituimus.

Deputatio præfecti, & Consultorum Congregationis.

§. 5. Ac in Congregationis sic erectæ, & institutæ pro ejus fœlici regimine, & administratione, dilectos filios nostrum Martium S. Mariæ Novæ Diaconum Cardinalem Ginettum nuncupatum Præfectum, Stephanum verò Duratium nostrum, & Cameræ Apostolicæ Thesaurarium Generalem & Joannem Beninum ejusdem Cameræ Clericum, ac Franciscum Vitellium Sacræ Consultæ prædictæ Prælatum, necnon etiam pro tempore existentem ejusdem Consultæ Secretarium, ac Antonium Cerrum nostri Consistorii, Cameræ, & Fisci Advocatum, & Cæsarem Racegnum ejusdem Cameræ Apost. Commissarium Generalem, & Fœlicem Contelorium Bibliothecæ nostræ Vaticanæ, & illius, ac Jo. Baptistam Confalonerium in Theologia Magistrum Arcis S. Angeli Archiviorum Custodes Sedis Apost. Notarios in Consultores, & eumdem Fœlicem in

Secreta-

Secretarium eisdem auctoritate, & tenore constituimus, & deputamus.

Clausulæ præservativæ.

§. 6. Decernentes præsentes literas de subreptionis vel obreptionibus, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nunquàm posse, sed illas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, illásque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aliisque contrariis, etiam totum tenorem continentibus dispositionibus minimè comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illas revocari, vel limitari, aut suspendi, seu eis derogari contigerit, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo concessas esse, & fore.

Clausula sublata, Præceptum observantiæ, & executionis hujus Constit.

§. 7. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Mandantes propterea prædictis, ac pro tempore existentibus Præfecto, necnon Consultoribus dictæ Congregationis, & eorum singulis, ut præsentes nostras literas observent, & exequantur, ac faciant ab aliis, quantùm in eis erit, omnibus opportunis juris, & facti remediis firmiter, & inviolabiliter observari.

Derogatio contrariorum. Hæc Pii IV. Const. est sup. n. 95. in tom. 2.

§. 9. Non obstantibus quatenùs opus sit nostra de Jure quæsito non tollendo, ac similis mem. Pii Papæ Quarti etiam Prædecessoris nostri de unionibus, seu aliis gratiis interesse Cameræ prædictæ quomodolibet concernentibus in eadem Camera registrandis, & insinuandis; ità ut præsentes absque alia in eadem Camera admissione, & registratione validæ sint, suúmque debitum sortiantur effectum, aliisque Apostolicis etiam in Provincialibus, Synodalibus, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Cameræ, & Consultæ hujusmodi, aliarúmque Congregationum, seu Tribunalium, si quæ sint, necnon Urbis, Civitatum, Terrarum Oppidorum, Villarum, & Locorum quorumcumque etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis Cameræ, Consultæque ac Congregationibus, seu Tribunalibus hujusmodi, etiam super jure similes causas etiam privativè quoad alios cognoscendi, & terminandi, ac Communitatibus, Universitatibus, Baronibus, & aliis quibusvis, etiam Motu simili, etiam consistorialiter, aut aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus, etiamsi aliàs pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenorihus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, eisdem præsentibus etiam pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscúmque.

Transumptorum fides.

§. 10. Volumus autem, quòd earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii dictæ Cameræ Apostolicæ subscriptis, ac Capitis seu Præfecti, vel alicujus ea modernis, & pro tempore existentibus Consultoribus hujusmodi sigillo munitis, eadem prorsùs tàm in judicio, quàm extrà illud in omnibus, & per omnia fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, constitutionis, deputationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum eis se noverit incursurum.

Dat. P. An. 5. die 1. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1627. Kalen. Octobris, Pontificatûs Nostri Anno Quinto.

LXXXVI.

Concessio recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beata Rita de Cassia Ordinis Eremitarum S. Augustini pro universi Ordinis prædicti Fratribus, & Monialibus ubique terrarum, & pro aliis in tota Spoletana Diœcesi.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1627.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licèt imparibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quæ Servorum, & Ancillarum Christi bonos, & veneratio in terris promoveatur, juxtà creditum Nobis desuper Apostolatus Officium, libenter intendimus, piisque Christi fidelium, præsertim Sanctimonialium, votis, peculiarem erga illos cultum & venerationem respicientibus benignè annuimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio fact. Pontif. pro facultate, de qua in Rub.

§. 1. Sanè nomine dilectarum in Christo Filiarum Priorissæ, & Monialium Monasterii B. Ritæ Ordinis Sancti Augustini de Cassia Spoletanæ Diœcesis Nobis nuper expositum fuit, quòd ipsæ pro eo, quem ergà dictam Beatam Ritam de Cassia gerunt, devotionis affectu, Officii, & Missam de ea, ut infra, recitari, & celebrari posse summoperè desiderant. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut de opportuna in præmissis, licentia providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quam Pont. concedit.

§. 2. Nos igitur piis Priorissæ, & Monialium præfatorum votis hujusmodi, quantùm cum Domino possumus annuere, illásque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illarum nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio; Ut de dicta Beata Rita in tota Diœcesi Spoletana, ac ab omnibus utriusque sexus dicti Ordinis Religiosis ubique existentibus Officium, & Missa tamquàm de communi nec Virginis, nec Martyris juxtà Rubricas Breviarii, ac Missalis Romani, ac Breviarium ipsius Ordinis à Sede Apostolica approbatum respectivè recitari, & celebrari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem impartimur.

Contraria removet.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari mandat.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ec-

ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Octobris 1627. Pontificatûs Nostri Anno Quinto.

Sequitur Extensio supradictæ concessionis pro confluentibus ubique terrarum ad Ecclesias prædicti Ordinis, & in tota Spoletana Diœcesi ad omnes Ecclesias.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

NUper pro parte dilectarum in Christo Filiarum Priorissæ, & Monialium Beatæ Ritæ de Cassia Ordinis Sancti Augustini Spoletanæ Diœcesis Nobis exposito, quòd ipsæ pro eo, quem ergà Beatam Ritam gerebant, devotionis affectu, Officium, & Missam de ea recitari, & celebrari posse desiderabant; Nos earum hac in parte supplicationibus inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio, ut de dicta Beata Rita in tota Diœcesi Spoletana, ac ab omnibus utriusque sexus dicti Ordinis Religiosis ubique existentibus Officium, & Missa tamquàm de communi nec Virginis, nec Martyris juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, ac Breviarium ipsius Ordinis à Sede Apostolica approbatum respectivè recitari, & celebrari liberè, & licitè posset & valeret, Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem impartiti sumus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 2. Nunc autem dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Fratrum totius Ordinis hujusmodi, necnon Priorissæ, & Monialium præfatarum supplicationibus Nobis denuò humiliter porrectis inclinati; de eorumdem Cardinalium consilio, ut in die festivo De eadem Beata Rita Missa tamquàm de communi nec Virginis nec Martyris, juxtà Rubricas Missalis Romani hujusmodi ab omnibus Presbyteris Secolaribus ad omnes totius Ordinis præfati, ac Diœcesis Spoletanæ Ecclesias confluentibus celebrari liberè similiter & licitè possit & valeat, eadem auctoritate tenore præsentium licentiam & facultatem impartimur.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs ubique fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 4. Februarii 1628. Pontificatûs Nostri Anno Quinto.

Confirmatio Decreti à Congregat. S. R. E. Card. Sacris Ritibus præpositorum editi super Præcedentia Confratrum Ordinis Joannis Dei, ac Fratrum Ordinum Mendicantium: Et quarumcumque controversiarum super præmissis pendentium extinctio.

Præcedentias inter Ordines Mendicantium, & Confraternitates Laicorum in Processionibus, declaravit Gregor. XIII. in Constit. 84. Exposcit. sup. tom. 2. Et de hac Religione vide plura quæ notavi ad Pauli V. Constit. 100. Romanus. sup. tom. 3. & ad hujus S. D. N. Const. 19. Sacrosanctam.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

COmmissi nobis per abundantiam Divinæ Gratiæ Pastoralis Officii debitum postulat, ut Sacratum Religionum, & Congregationum Ecclesiæ Dei ad illius laudem, & gloriam, pauperúmque solamen, atque subsidium, piè sanctéque institutarum, illarúmque personarum paternam curam gerentes in his præcipuè mentis nostræ aciem assiduè intendamus, per quæ illarum paci, & quieti, fœlicique statui consulitur, ut personæ ipsæ sublatis controversiarum materiis in pacis amœnitate vota sua Domino reddant.

§. 1. Cùm itaque dilectus Filius Seraphinus Levicellis Procurator Generalis Congregat. Confratrum Joannis Dei, nobis nuper exponi fecit, quòd Confratribus prædictis multis in locis à Fratribus Ord. Mendicantium, nonnullæ controversiæ de & super præcedentia moverentur, ac providè habito per ipsum eorumdem Confratrum nomine ad Vener. Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositos recursu iidem Cardinales, referente dilect. Filio nostro Tiberio Tituli Sanctæ Prisc. æ Presby. Cardin. de Muto nuncupat. censuerint in eorumdem Confratrum favorem literas in forma Brevis fœl. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri, sub die 15. Julii 1583 super Fratrum Mendicantium Ordinum hujusmodi Præcedentia editas servari debere, à tempore tamen quo dicti Confratres declarati fuerunt Religiosi, prout in decreto desuper emanato plenius dicitur contineri.

Inter istam Congreg. & Ord. Mendicant. cum multis vicibus fuissent controversiæ super Præcedentia ad quas sedandas Congreg. Card. S. Rit. præpositorum, Decretum confirmandum esse Const. Gregor. XIII. de qua supra, à tempore quo ista Congreg. declarata est Religio.

§. 2. Nos præmissis, quantùm cum Domino possumus, obviam ire, pacíque & quieti dictorum Confratrum, semotis controversiarum incommodis consulere, ipsósque Confratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus d. Seraphini Congregationis hujusmodi nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Quod Decretum Congr. Card. Pont. approbat, ac firmat supplet que defectus.

§. 3. Necnon omnes, & quascumque controversiarum hujusmodi causas, & molestias super præmissis, & illarum occasione hactenùs quomodolibet motas, & pendentes cum omnibus suis annexis, & dependentiis ad Nos harum serie avocantes, aliàs penitùs extinguimus, ac tàm Confratribus, quam Fratribus Mendicantibus prædictis, & quibusvis aliis interesse habentibus, seu prætendentibus perpetuum super præmissis silentium imponimus.

Super dictis controversiis perpetuum silentium imponit.

§. 4. Districtiùs inhibentes quibusvis Judicibus & personis quavis auctoritate fungentibus, ne Fratres Mendicantes hujusmodi seu alios pro eis super præmissis ulteriùs audire, seu aliàs desuper se ingerere quoquomodo audeant, seu præsumant, ac volentes, & eadem auctoritate decernentes, & declarantes, quòd Confratres prædicti Præcedentiam juxtà dictarum literarum ipsius Gregorii Prædecessoris, decretique in eorum favorem emanati hujusmodi formam, & continentiam habeant, illáque perpetuò fruantur, & gaudeant, irritúmque & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentatum forsan est, vel in posterùm contigerit attentari.

Inhibet desuper ultro se ingerendi Decretumque irritans addit.

§. 5. Quocircà Venerab. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliísque locorum Ordinariis, in quorum Diœcesibus Congregationis hujusmodi Hospitalia erecta reperiuntur per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo,

Deputat Executores illius Constitut.

aut unus

aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum prædictorum fuerint requisiti solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra Confratres prædictos præsentibus literis, illarúmque commodo, & effectu adversùs quoscumque perturbatores pacificè frui, & gaudere non permittentes illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contraria enfert.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Mendicantium Ordinibus, illorúmque Superioribus, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda esset, illorúmque tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis obedientiam jubet.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 26. Nov.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Novembris 1627. Pontificatûs nostri Anno quinto.

LXXXVIII.

Prohibitio transeundi ab Ordine Fratrum Reformatorum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ad Fratres Calceatos ejusdem Ordinis, absque Romani Pontificis expressa licentia.

De Fratribus Beatæ Mariæ de Mercede, & toto eorum statu vide indicata ad Constitut. 9. Gregor. IX. Devotionis. tom. 1. Et privilegia eidem Ordini concessa novissimè confirmavit iste Sanctissimus Pontifex in Constit. 111. Ex clementi.

Edita An. 11. 1617.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum virorum, qui spretis hujus sæculi vanitatibus, divini numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo sese manciparunt, paternam curam gerentes, ea statuamus, & decernamus, per quæ prospero, fœlicique eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa hujus Constit.

§. 1. Cùm itaque sicut dilecti filii Vicarius, & Prior generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Reformatorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli ex Fratribus hujusmodi aliquando nullis aliquando verò levibus ex causis, nulla tamen super hoc ab Apostolica Sede obtenta licentia ad Fratres Ordines Calceatos nuncupatos se transferre procuraverint, & in dies procurent, non sine Regularis Observantiæ detrimento, ac Fratrum tàm Calceatorum, quàm Reformatorum prædictorum inquietudine.

Prohibitio Transitus de quo in Rubrica.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis officii debito, præmissis quantum Nobis ex Alto conceditur obviam ire, prosperóque Fratrum eorumdem statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus Vicarii, & Procuratoris generalium hujusmodi Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, nulli Fratrum Reformatorum hujusmodi absque speciali nostra, & Sedis Apostolicæ licentia ad Fratres Calceatos prædictos quovis prætextu aut ex quavis quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ notæ, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurrendis transire.

Prohibitione Fratres Calceati hujus Ord. hujusmodi transeuntes retineant.

§. 3. Minúsque Fratribus Calceatis prædictis illorúmque Superioribus eosdem Fratres Reformatos sicut præfertur de facto transeuntes, etiamsi novam Professionem regularem emiserint, sub privationis suorum Officiorum, ac excommunicationis pœnis hujusmodi etiam, ut præfertur incurrendis recipere, vel retinere ullo modo liceat, sed Fratres Reformati prædicti, qui secùs fecerint cùm primùm desuper moniti fuerint nullà morà, aut excusatione, vel appellatione etiam ad Nos, seu Sedem Apostolicam interpositis ad suam propriam Congregationem redire, & suorum Superiorum correctioni se submittere, Fratres verò Calceati, seu illorum Superiores hujusmodi ipsos Fratres Reformatos de facto transeuntes, ut præfertur ipsorum Reformatorum Superioribus, seu ab eis deputandis, statim absque Judicis ministerio tradere, & consignare debeant, & teneantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium, declaramus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenùs opus sit Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Intimationis effectus.

§. 6. Volumus autem, ut præsentes literæ postquàm in Alma Urbe nostra publicatæ, ac Fratrum tàm Reformatorum, quàm Calceatorum hujusmodi Prioribus intimatæ fuerint, & omnes, & singulos, quos illæ concernunt & concernent in futurum, perindè arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 7. Quódque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 19. Janu.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 19. Januarii 1628. Pontificatûs Nostri Anno Quinto.

Confirmatio Privilegiorum Venet. Ecclesiæ, & Canonicorum S. Mariæ Rotundæ super Platea ante dictam Ecclesiam.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex æqui boniqne supremus assertor inrer gravissimas, multiplicésque Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio jugiter incumbit, ut Ecclesiarum omnium, præsertim Collegiatarum insignium Almæ Urbis nostræ jura, proprietates, & dominia, sarta tecta conservantur, & quæ propterea à Prædecessoribus suis facta & decreta sunt, ut ab omnibus perpetuò inviolabiliter observentur, Apostolicæ confirmationis patrocinio corroborat, aliásque statuit, ordinat, & disponit, prout personarum in eisdem Ecclesiis Altissimo famulantium quieti, utilitatibúsque, & commodis conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem à fœl. record. Sisto Papa Quinto Prædecessore nostro emanarunt literæ tàm sub plumbo, quàm in simili forma Brevis tenoris subsequentis, videlicet. Sistus Papa Quintus. Ad perpetuam rei memoriam. Nuper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Sixtus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cunctarum Orbis Ecclesiarum regimini, auctore pacis annuente præfecti Ecclesiarum ipsarum, præsertim Collegiatarum insignium Almæ Urbis, & personarum divinis inibi obsequiis adscriptarum statum fœliciter dirigi, ac earum deindè quietem personarum confovere cupientes, ea, quæ illis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa fuisse dicuntur Apostolico munimine roboramus, aliásque desuper disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Etsi dilecti Filii Archipresbyter, & Capitulum Ecclesiæ Beatæ Mariæ Rotundæ de dicta Urba ab immemorabili tempore fuerint, & sint Domini, & Patroni totius Plateæ Sanctæ Mariæ Rotundæ nuncupatæ antè Ecclesiam prædictam existentis, & in pacifica hactenùs possessione extiterint tenendi Bancos, & illos locandi, ac pretium indè provenienz percipiendi, undè nemini, nec Judici, nec Magistratui, aut Superiori licuerit, nec liceat Archipresbyterum, & Capitulum prædictos in ipsa eorum possessione, minúsque eorum Locatarios, quominus Banchis, & Platea prædictis liberè uti possint, molestare, aut ab ipsis Locatariis prætextu dictæ Plateæ aliquid exigere, petere, vel recipere, imò soliti sint, tàm in dicta Platea, quàm extrà, & proindè eam in viis publicis ab illa ad quinque cannas, vel circiter distantibus fructus, herbas, panem, pisces, & alia tàm comestibilia, quàm incomestibilia vendere volentibus licentiam desuper concedere, ac quoscunque, qui pro ejectione luti, ac immunditiarum dictæ Plateæ ratam partem solvera recusant, omnésque in hujusmodi Platea, ac locis vicinis dictis Archipresbytero, & Capitulo subjectis, vendentes, illis dumtaxat exceptis, qui in locis ordinariis, & per eosdem Archipresbyterum, & Capitulum deputatis de eorum licentia manent, aut illos in Dominos recognoscunt, illos quoque habitantes, qui antè aotum Apothecas Bancos ultra debitum, seu Tabulata, & Tabulas, super quibus res vendendæ teneri, & exhiberi solent à pariete Apothecæ ultrà quatuor palmos distantes habeor, aut sub dictis Banchis, & Tabulis, Barilis, Tinas, sive ut vulgò dicunt Tinozas, aliásque res tenent ad solutionem, & contributionem debitam cogere, & compellere; Nihilominùs sicut accepimus nonnulli vicini Domos in circuitu ejusdem Plateæ possidentes, & habitantes, nescitur quo jure, absque licentia dictorum Archipresbyteri, & Capituli juxtà suos parietes, & antè eos erigera præsumpserunt Banchos ad usum Macelli, & pro vendendis piscibus, pro quibus etiam aliquid prædictis Archipresbytero, & Capitulo solvare recusant in grave eorum damnum & præjudicium.

§. 2. Nos qui ne per varias, quæ commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis, plerumque fierent suggestiones justitia postponeretur, dudùm inter alia decrevimus, & declaravimus nostræ intentionis esse, quòd deinceps per quamcumque Signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi Motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam antè motam litem à Nobis emanarent, vel de mandato nostro faciendas nulli Jus ibi quæsitum quomodolibet tolleretur, quique ad indemnitatem personarum Ecclesiasticarum, ac Ecclesiarum ipsarum attendimus, & ut bona, jurisdictiones, immunitates, privilegia, & gratiæ earumdem potiùs augeantur, quàm minuantur diligenter procuramus ipsorum Archipresbyteri, & Capituli indemnitati in præmissis pro nostri Pastoralis Officii munere opportunè providere volentes, ac Archipresbyterum, & Capitulum prædictos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon singulorum concessionum, mandatorum, & sententiarum infrascriptorum tenores, ac Datas cum indè sequutis præsentibus pro expressis habentes, Motu simili non ad ipsorum Archipresbyteri, & Capituli, vel aliorum pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, ac simili scientia nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, indulta, jurisdictiones, libertates, immunitates, exemptiones, facultates, & gratias Ecclesiæ, necnon Archipresbytero, & Capitulo prædictis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros hactenùs & quomodocumque, ac qualitercumque concessa usum dictæ Plateæ, & sibi adjacentium locorum, illorúmque concessionam concernentia, in quorum pacifica possessione, & usu hactenùs extiterunt, necnon mandata, & sententias de & super manutentione possessionis dictæ Plateæ per quosvis Palatii Apostolici causarum Auditores, sivè eorum Locumtenentes, aut alios quoslibet Romanæ Curiæ Judices hactenùs latas emanata, & relaxata, prout ritè, & rectè gesta sunt auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apost. firmitatis robor adjicimus, omnésqua & singulos tàm juris, quàm facti, & etiam solemnitatum quarumlibet quomodolibet omissarum defectus, si qui forsan intervenerunt in eisdem supplemus, illáque omnia, & singula etiam perpetuò valere, & tenere, ac ab illis, ad quos nunc, spectat, & pro tempora spectabit inviolabiliter perpetuò observari debere, nec ab illis ullo unquàm tempore resilire posse, sed ad præmissorum omnium, & singulorum observationem perpetuò obligatos fore, & esse, ac ad id etiam censuris Ecclesiasticis, ac pecuniariis pœnis cogi, & compelli posse decernimus.

§. 3. Et nihilominùs quamcumque litem, seu quascumque lites, & causas, ac controversias super Platea, & adjacentibus locis antedictis coràm quocumque ejusdem Curiæ Judica ordinario, vel extraordinario in quibuscumque statu, & termi nis existant, etiamsi aliquæ sententiæ jam desuper quomodolibet latæ extiterint ad Nos harum serie avocamus, illásque penitùs extinguimus, nec non Plateam prædictam, ac loca sibi circumqua-

qoe ad-

que adjacentia in viis publicis existentia, & ab ea per quinque cannas distantia hujusmodi, quorum omnium situationes, confines, qualitates, quantitates, vocabula, & dominationes, etiam præsentibus haberi volumus pro expressis, etiamsi dictam Plateam ullo unquam tempore per quascumque personas, cujuscumque gradûs, & conditionis existentes, augeri, extendi, & ampliari contigerit, etiam cum augmento ampliationis, & extensionis hujusmodi quantumcumque fuerit, quo adveniente, etiam loca in viis publicis, & ab ea per quinque cannas distantia hujusmodi computari, & comprehendi volumus cum omnibus, & singulis juribus, & pertinentiis suis, ac etiam omnibus & quibuscumque illorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis Ecclesiæ, Archipresbytero, & Capitulo prædictis dicta Apostolica auctoritate similiter perpetuò & irrevocabiliter donamus, concedimus, & elargimur, ac omne illius, & illorum jus, & dominium etiamsi ad Nos, & Cameram Apostolicam aut alios quoscumque particulares spectet, in Ecclesiam, & Archipresbyterum, & Capitulum hujusmodi transferimus, eosque in Nostrum, & Cameræ, ac particularium prædictorum quomodolibet locum, & jura quoad hæc ex nunc pariter perpetuò substituimus, & subrogamus, ità ut liceat Archipresbytero, & Capitulo prædictis Plateæ, & adjacentium locorum sic specificatorum, ac jurium, obventionum emolumentorum prædictorum per se, vel alium, seu alios possessionem per eos captam, ut præfertur, continuare, & quatenùs opus sit de novo propria authoritate liberè apprehendere, illámque perpetuò retinere, nec non fructus, redditus, & proventus ex eis provenientes percipere, exigere, & levare, necnon in eorum, ac dictæ Ecclesiæ usus, & utilitatem convertere cujusvis licentiâ desuper minimè requisitâ, ac ex nunc Ecclesiæ, ac Archipresbytero, & Capitulo hujusmodi in Platea, & adjacentibus locis prædictis plenum jus omninò acquisitum esse, illámque, & illa cum juribus, obventionibus, & emolumentis prædictis ad Ecclesiam, necnon Archipresbyterum, & Capitulum prædictos de jure spectare, & pertinere, ipsisq; lapides marmoreos loco Banchorum pro majori piscium venditorum commoditate, ac dictæ Plateæ ornato mensibus elapsis per eos in ipsa Platea erectos, & appositos liberè, & impunè erigere, & apponere licuisse eadem auctoritate Apostolica declaramus.

§. 4. Præterea Plateam unà cum augmento hujusmodi, si illud fieri quandocumque contigerit, necnon loca adjacentia prænominata ab omni jurisdictione, & superioritate nunc, & pro tempore existentium Nostri, & Successorum nostrorum Romanorum Pontificum Camerarii, ac dictæ Urbis viarum Magistrorum ex nunc, & in perpetuum, ità & taliter, quòd dicti Camerarius, & Magistri, in & super Platea ac locis circumvicinis prædictis, illorúmque membris, ac pertinentiis nullam omninò habeant, nec habere possint jurisdictionem, & auctoritatem eadem auctoritate eximimus, & liberamus, quodque de cætero nulli omninò cujuscumque gradûs, status, ordinis, & conditionis existant, etiam quocumque privilegio sint suffulti in Platea prædicta, ac propè illam in viis publicis ab ea per quinque cannas distantibus hujusmodi, etiam prætexto quòd sint Domini liberi, & absoluti, vel habitatores domorum circumcircà in dicta Platea existentium in domorum prædictarum parietibus, & antè eas aliquod genus Banchorum, seu Tabulatorum, vel Tabulatum ad effectum quidpiam vendendi, aut venale prostituendi de cætero erigere, nec erigi, seu erectum tenere, vel teneri facere per se, vel alium, seu alios absque expressa, & in scriptis obtenta Archipresbyteri, & Capituli prædictorum licentia, etiam perpetuò statuimus, sicque etiam districtè præcipiendo inhibemus; ipsósque quoque Archipresbyterum, & Capitulum super præmissis, eorúmque circumstantiis universis, etiam per Cameram prædictam, ejúsque Agentes, vel Commissarios, aut Deputatos, & Viarum Magistros hujusmodi quavis auctoritate, vel prætextu quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri non posse, neque debere, præsentésque literas, etiam ex eo quòd ejusdem Cameræ Agentes, vel Magistri prædicti, aut quicumque alii interesse habentes, vel prætendentes, aut putantes ad hoc vocati non fuerint, vel quavis seu quibusvis aliis causis de subreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, seu etiam revocari suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenùs unquàm posse, sed illas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illæ concernunt, & concernent quomodolibet in futurum inviolabiliter perpetuò observari, sicque in præmissis censeri, ac ità per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos, ac etiam dicti Palatii causarum Auditores, eorúmque Locumtenentes, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & etiam de Latere Legatos, eorúmque Vicelegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac quidquid super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane etiam decernimus.

§. 5. Mandantes propterea Camerario, Præsidenti, & Clericis prædictis, ac Nostro, dictæque Cameræ Thesaurario, & Depositario etiam Generalibus nunc, & pro tempore existentibus, aliisque omnibus, & singulis, ad quos spectabit, ut præfertur, quatenùs easdem præsentes, si & postquam pro parte Archipresbyteri, & Capituli prædictorum pro tempore quandocumque requisiti fuerint recipiant, & admittant, illásque ex nunc, & deinceps ac in perpetuum attendant, & inviolabiliter observent, & ab omnibus supradictis observari mandent, & faciant realiter, & cum effectu.

§. 6. Non obstantibus prioribus decreto, & declaratione nostris prædictis, ac quorumcumque, Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum de rebus dictæ Cameræ non alienandis, neque distrahendis, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictæque Cameræ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, decretis, & etiam novis reformationibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis etiam Cameræ, necnon & Camerario, Præsidenti, & Clericis, ac Magistris prædictis, necnon dilectis Filiis Populo Romano, & domorum ipsius Urbis Inquilinis, ac Dominis & quibusvis aliis personis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, ac in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis.

§. 7. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat Motu scientia, & potestatis plenitudine paribus specialiter,

& ex-

& expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutionis, confirmationis, approbationis, adjectionis, suppletionis, avocationis, extinctionis, donationis, concessionis, elargitionis, translationis, substitutionis, subrogationis, declarationis, exemptionis, liberationis, statuti, inhibitionis posteriorum decretorum, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1586. Idibus Novembris Pontif. nostri anno secundo.

§. 8. Quia in præinsertis literis à Nobis emanatis, mentis, & intentionis nostræ non fuit, neque est Ecclesiæ, Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo Ecclesiæ Beatæ Mariæ Rotundæ nuncupatæ de Urbe, ad quorum favorem literæ ipsæ emanarunt quidquam de novo, & præsertim in præjudicium cujusvis tertii concedere, sed solùm confirmare, vetera eorum si qua, & quæcumque eisdem juxtà sacrorum Canonum statuta, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, aut aliarum personarum quarumcumque ad id auctoritatem habentium concessiones, & indulta, aut ex juris communis dispositione, seu quocumque alio legitimo titulo jura competant, & non aliter, neque alio modo, & si fortè literæ supradictæ aliter continere videantur, id à Nobis præter, & contrà mentem, & intentionem nostram accidit.

§. 9. Idcircò ne cui ex dictis nostris literis, & contentis in eis, quodvis damnum, & præjudicium illatum censeri, néve quis aliter nostræ mentis, & intentionis fuisse, & esse existimare, & judicare, sivè interpretari possit: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium in perpetuum declaramus, & attestamur, volumus, & decernimus dictas literas, & contenta in illis, in quantum ultrà veteres concessiones, & indulta, aut titulos, seu alia jura hujusmodi quidquam de novo concessisse videamur pro non editis haberi, concessionésque & indulta hujusmodi, & omnia in illis contenta revocamus, annullamus, & pro non factis haberi mandamus, eisdem literis cum omnibus in illis contentis solùm, & dumtaxat, quoad confirmationem veterum concessionum, & indultorum, ac jurium ejusdem Ecclesiæ Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo, juxta sacrorum Canonum statuta, & supradictorum Prædecessorum nostrorum, ut suprà, aut alias concessiones, & literas competentium in suo robore, & firmitate manentibus, & sic per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, atque Justitiæ Ministros, quacumque dignitate, auctoritate, potestate pollentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos præsentes, & futuros, ac Palatii nostri Apostolici causarum Auditores declarari, judicari, & definiri, & exequi volumus, paritérque decernimus, & mandamus, sublata eisdem, & omnibus aliis, quibus opus fuerit aliter interpretandi, judicandi definiendi, & exequendi potestate, & auctoritate, irritum quoque, & inane quidque in contrarium fieri, & attentari contigerit. Non obstantibus eisdem præinsertis nostris literis, & indè sequutis, quæ adversùs hanc nostram declarationem, attestationem, voluntatem, & decretum Ecclesiæ, Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo supradictis suffragari quomodolibet fortè possent, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, quibusvis in contrarium forsan concessis, confirmatis, & innotatis. Quibus omnibus quoad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Maii 1587. Pontificatûs Nostri Anno tertio.

Motiva hujus Confirmationis.

§. 10. Cùm autem sicut accepimus licèt Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici prædicti ab immemorabili tempore, ac plurium sententiarum, & rerum judicatarum, & tàm recolend. memor. Innocentii VIII. Sixti Quarti, & Julii Secundi Romanorum Pontificum similiter Prædecessorum nostrorum, quàm præinsertarum literarum, necnon variarum inhibitionum, & mandatorum diversis temporibus desuper emanatorum vigore fuerint, & sint ad præsens universæ plateæ prædictæ Domini, & Patroni, & ab indè citrà se, dictámque eorum Ecclesiam manutenuerint in quasi possessione in universa Platea hujusmodi, etiam privativè quoad omnes alios etiam domorum eidem Plateæ adjacentium Dominos erigendi, tenendi, & habendi Banchos, & tabulata ad effectum inibi fructus herbas, pisces, & alia comestibilia vendendi, dictósque Banchos, & Tabulata, personis sibi benevisis locandi, pensiones ex hujusmodi locationibus provenientes percipiendi, exigendi, & levandi, ac in suos usus, & utilitatem convertendi, & personis prædictis similes Banchos, & Tabulata in Platea hujusmodi erigendi, tenendi, & habendi licentiam concedendi, cæteráque omnia, & singula alia ad liberum ipsius Plateæ dominium spectantia, & pertinentia faciendi, dicendi gerendi, & exequendi; Nihilominus de Anno 1602. Archipresbyter, & Canonici aliqui, ut creditur extra Capitulum, & singulariter contrahentes per eorum assertam scripturam privatam, quæ per Sedem Apostolicam non probatur, confirmata renunciarint, & ab eorum Ecclesia abdicare tentaverint hujusmodi Banchos, & Tabulata, ac Macella apponendi, & alia jura in & super dicta Platea Archipresbytero, & Canonicis, ac Capitulo prædictis, ut præfertur competentia ad favorem Magistrorum viarum Urbis, & de Anno 1618. seu alio veriori tempore dilectus Filius Adamus Melfius Aromatarius cujusdam domus eidem Plateæ adjacentis, & ad dilectum Filium Crescentium de Crescentiis Romanum, ut asseritur, spectantis inquilinus habitator, prætendens, ante Apothecam dictæ domus in quodam situ angulari medio inter eamdem Apothecam, & viam publicam super eadem Platea, transeuntem, quà à Domo Regulari Sanctæ Mariæ Magdalenæ Clericorum Regularium Ministrantium infirmis ad Domum etiam Regularem Beatæ Mariæ super Minervam nuncupatam de eadem Urbe Fratrum Ordinis Prædicatorum itur, sub prætextu, quòd situs hujusmodi in eadem Platea non comprehendatur, sed locus privatus, & de pertinentiis dictæ domus existat, Banchos hujusmodi erigere, habere, & tenere posse, etiam forsan de licentia Magistrorum viarum Urbis, seu viarum Præsidentis duos Banchos similes in eodem situ erexerit, illósque pro piscibus vendendis locaverit, habito autem per Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canonicos prædictos ad dilectum Filium nostrum in Alma Urbe prædicta, Vicarium in spiritualibus Generalem recursu Banchis prædicti amoti, iique postea prætexto cujusdam sententiæ, seu aliàs à Venerabili Fratre Octaviano Archiepiscopo Jadren. tunc dilecti Filii nostri S. R. E. Camerarii Auditore emanatæ denuò appositi fuerint, introducta, deindè per viam appellationis causa hujusmodi in Camera nostra Apostolica coràm dilecto Filio nostro Lælio Sanctorum Viri & Modesti Diacono Cardinali Biscia nuncupato, tunc Cameræ, & deindè dilecto Filio Octaviano Raggio ejusdem Cameræ Clericis, ibique die 26. Junii, 1624. citato prædicto Adamo, & iterùm sub eadem die 26. Junii anni

sequen-

sequentis 1626. discusso an de bono jure ipsius Ecclesiæ constaret, citatis, & auditis tàm prædicto Adamo, quàm prædicto etiam tunc Crescentio, de bono dictæ Ecclesiæ jure constare resolutum fuerit, dictique Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici vigore resolutionum hujusmodi sub die prima Julii ejusdem anni 1626. mandatum de manutenendo in possessione, seu quasi teneti Banchos in prædicto sita, & platea præfata contrà eosdem Crescentium, & Adamum obtinuerint, & in illius executionem Banchi prædicti in angulo prædicto, ut præfertur, appositi, amoti, & subl.ti fuerint, verùm dicti Crescentius, & Adamus mandatum de manutenendo, illiúsque executionem hujusmodi eludere volentes, ut in quadam parva apotheca, ad eundem Crescentium, ut asseritur, pariter spectante, & situi, prædicto contigua dicti Adami, seu Crescentii, vel aliorum vicinorum conductores se reciperent, ibique pisces venderent, procuraverint, quo factum fuit, ut Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici prædicti, postquam spatio octo annorum litem hujusmodi sustinuerunt, aliam tandundem, & forsan amplius duraturam, non sine gravi eorum Ecclesiæ dispendio, magnisque laboribus exortam litem, séque de cætero litibus hujusmodi prosequendis ob assidua expensarum onera jugiter subeunda gravatos fore prospiciant.

§. 11. Nos Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum prædictorum indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ipsósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon literarum Innocentii VIII. Sixti IV. & Julii II. Prædecessorum nostrorum prædictorum, sententiarúmque rerum judicatarum, inhibitionum prædictarum veriores, & totos tenores, necnon litium, & causarum prædictarum statum, & merita, ac aliorum quorumcumque, si qui sint, colligantium nomina, & cognomina, qualitates, & denominationes, aliáque liic de necessitate exprimenda præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes.

Confirmatio iterum Sixti Quinti.

§. 12. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine præinsertas primo loco Sixti Quinti Prædecessoris cum omnibus, & singulis in eis contentis tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, necnon causam, & causas hujusmodi inter Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canonicos ex una, necnon Crescentium, & Adamum prædictos, dilectósque filios Julium Pocobellum, ac Fratres domus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio, ac Confratres Sanctissimæ Annunciatæ Confalonis nuncupatæ, & Sanctissimi Crucifixi Confraternitatum de Urbe prædicta, & alios ad causam, & causas hujusmodi forsan admissos ex altera partibus, de & super præmissis motas pendentes, & instructas, ut præfertur, à dictis, & quibuscumque aliis Judicibus ordinariis, & extraordinariis, Commissariis, & Executoribus, etiam S. R. E. Cardinalibus, ac Rotæ, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoribus, eorúmque Locumtenentibus ad nos harum serie avocamus, illásque penitùs, & omninò supprimimus, & extinguimus. Necnon eisdem Crescentio, & Adamo, aliísque prædictis perpetuum desuper silentium imponimus.

§. 13. Insuper pro majori Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum prædictorum cautela, juráque juribus addendo, Plateam prædictam nunc, & pro tempore existentem eisdem Ecclesiæ, Capitulo, & Canonicis concedimus, & perpetuò donamus, relicto domorum, seu Apothecarum eidem Plateæ adjacentium Dominis, vel Inquilinis trium dumtaxat palmorum extrà Domos, vel Apothecas hujusmodi spatio, quoad usum tantùm pro mercibus, sive aliis rebus ipsorum Dominorum, seu Inquilinorum tantùm, quæ tamen in ipsis domibus, vel Apothecis venduntur, & non aliàs, neque ad alium usum, nisi de licentia expressa ipsorum Archipresbyteri, Canonicorum, & Capituli, in scriptis titulo locationis obtinenda,

Dat. P. A. 15.

§. 14. Ulteriùs Domorum, & Apothecarum hujusmodi Dominis, necnon Magistris viarum, & aliis Officialibus quocumque nomine nuncupatis, necnon ejusdem S. R. E. Camerario, cæterísque quibuscumque, ad quos nunc quomodolibet spectat & perpetuò in futurum spectabit, ne Archipresbyterum, Canonicos, ac Capitulum hujusmodi super universæ, ipsius Plateæ Dominio, facultatibus prædictis impedire, molestare, vel perturbare, aut in Domibus & Apothecis, & aliis sitibus eidem Plateæ adjacentibus circumcircà infrà centum cannarum spatium, quoad pisces, tellinas, gambaros, vel squillas dumtaxat, nec etiam in eadem Platea, & Apothecis vicinis super dicta Platea, respondentibus carnes cujuscumque generis, vivas, vel mortuas, etiam hœdos, & agnos, & alias, nec fructus cujuscumque generis, olera, & flores vendere, aut macellum, vel lanienam habere, absque expressa Archipresbyteri, ac Canonicorum, & Capituli prædictorum licentia audeant, seu præsumant sub indignationis nostræ & Successorum nostrorum, & alüs arbitrii Nostri, Successorum prædictorum pœnis, & in dictis Sixti V. Prædecessoris literis inflictis, & comminatis interdicimus, & prohibemus.

§. 15. Volumus quoque, prædictos Archipresbyterum, Canonicos, & Capitulum ad refectionem Selciatæ, tàm Plateæ usque ad parietes Domorum, & Apothecarum adjacentium, quàm viarum in prædicta Platea respondentium pro latitudine, & longitudine dictæ Plateæ tantùm teneri, & perpetuò obligatos esse, ac ad illam faciendam cogi posse.

Decretum irritans.

§. 16. Decernentes, præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ vel alio quocumque defectu, etiam ex eo, quòd causæ, propter quas illæ emanarint, expressè, & justificatæ, dictique Crescentius, & Adamus, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel alia quavis de causa quantumvis privilegiata, notari impugnari, invalidari, retractari, rescindi, infringi, limitari, modificari, immutari, revocari, annullari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut quodcumque aliud gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut dictos Crescentium, & Adamum, seu quempiam alium sic impetrato, vel concesso uti, seu se juvare in judicio, vel extrà nullatenùs posse, neque ipsas præsentes sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & eum, in quo anteà quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per dictos Archipresbyterum, Canonicos, & Capitulum eligenda concessas esse, & fore, ac censeri, perpetuóque va-

lidas,

idas, firmas, & efficaces esistera, & fore, dictisque Archipresbytero, ac Capitulo, & Canonicis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviulabiliter ubservari, sicque per quoscumque Judices Ordinarius, & Delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales & Camerarium, & Cameræ nostræ Præsidentes, & Clericos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis aucturitate, scieuter, vel ignorauter cuntigerit attantari.

§. 17. Quocircà dilectis Filiis nostro in dicta Urbe Vicario in spiritualibus, causarum & Curiæ dictæ Cameræ Apostolicæ Auditori generalibus per præsantes cummittimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel altar eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi. & quando upus fuerit, & quoties pro parte dictorum Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicurum fuerint requisiti, solamniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensiunis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eusdem Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canouicos præmissurum omnium, & singulorum effectu pacificà frui, & gandera; Nou permittentas eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomudulibet indabitè molestari, contradictores quoslibet, & reballes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque uppurtuna juris, & facti remedis, appellatione postpusita, compescendo, invucato etiam ad hoc, si upus fuerir, ausilio brachis sæcularis.

§. 18. Nun ubstantibus præmissis, necnon rec. mem. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. Pii V. & aliorum Romanurum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, ac quatenùs opus foret Regulà nostrâ de jure quæsitu uon tollendo, aliisque quibusvis Constitntiouibus, & urdinatiunibus Apostulicis, necnun ejusdem Cameræ, & Almæ Urbis præfatæ, & aliis quibuscumque statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, coufirmatione Apostolica, vel quavis firmitata alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apustolicis d. Urbi, Populóque Romano, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriam dérogaturiis: aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis dectetis iu contrarium præmissoruin quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, uecnon caliquis omnibus, quæ in secundu præinsertis Sixti Prædecessoris literis concessa sunt nou ubstare. Quibus umnibus, & singulis, etiamsi pru illurum sufficianti derogatione de illis, eorúmque tutis tenoribus spacialis, specifica, espressa, & individua, ac de verbu ad verbum, non autem per clausulas generales idem impottantes mentio, seu quævis alia expressiu habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda forer illorum tenures præsentibus pru plenè, & sufficienter espressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac viae dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quiuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulu Piscaturis 9. Februarii 1628. Puntific. Nostri Anno quinto.

Deputatio Esecuturum alternativæ circà Electinnem Provincialium, Digiuitatum, ac Officiorum, & declaratio ejusdem pro Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini Pruvinciæ Mechuacan.

Quòd in toto Ordine Fratrum Eremitarum S Augustini nulli prater eos, quibus de jure, juxtà d. Ordinis Constitutiones, liceat vocem in Capitulis Provincialibus habere in Constit. 119. bujus Pontificis, Aliàr per. &c. infrà.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1622

Venerab libus Fratribus Archiepiscopo Mexican. ac Episcopis Mechoacan. & Gnadalaxaren. in Indiis, seu dilectis Filiis earum Officialibus.

Venerabiles Fratres, seu dilecti Filii, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium.

ALiàs à fœl. record. Gregoriu XV. Papa Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet, Gregorius Papa XV. Ad futuram rei memoriam. Es injunctn nobis desuper Apostolicæ servitutis Officin, votis illis, per quæ paci, & quieti inter Christi fideles quoslibet, præsertim sub suavi Religiunis jugn Altissimo famulantes opportunè consulitur, libenter annuimus, eáque favuribus prusequimur opportunis.

Referuntur Causæ hujus Constit.

§. 1. Cùm itaque sicut dilecti Filii Priur, & Procurator Generales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper esponi fecerunt, alias ad Congregatiouem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardiualium, negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum, dalatum fuerit, in Provincia de Mechoacan in Indiis Occidentalibus inter Fratres dicti Ordinis super Electione, & distributione Proviucialatus. Dignitatum, aliorúmque Officiurum Ordinis, & Provinciæ hujusmodi diversas controversias exortas esse, majurésque verisimiliter esnriri possa. Nos discordias hujusmodi de mediu tollere, ac pacem, & quietem inter ipsos Fratres cunvuvere volentes, Priore, & Procuratore Generalibus dicti Ordinis super hoc auditis, de eorumdem Cardinalium consilio, quòd da cætero perpetuis futuris temporibus, Electiones Provincialium, Dignitatum, & Officiurum Proviuciæ prædictæ de Mechnacan fiant alternativè es qualibet partialitate, scilicet pru una ex Fratribus, qui nati in Hispanis, inibi, vel in Indiis Habitum susceperunt; pro altera es iis, qui in Indiis nati sunt, Criolique vulgariter nuncupantur, ità ut in quolibet Capitulo à Provincialatu usqua ad ultimum Officium prædicti Ordinis, & Provinciæ Dignitates, & Officia, quæ distribuenda fuerint, alternatim justà dictas partialitates distribuantur, quæ alternativa in proximo primu Capitulo post intimatiunem præsentium literarum celebraudo à partialitate Criolorum initium habeat.

§. 2. Quòd si Pruvincialem, vel aliquem Officialem Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, non peracto suo Officiu decedere cuntingat, tunc alius ejusdem partialitatis, cujus defunctus erat, in ejus locum usque ad tunc proximum futurum Capitulum subrugetur, si verò post intimatiunem literarum hujusmudi electiones Provincialium, Dignitatum, & aliurum officiorum præfatorum aliter, quàm at præscribitur, fieri contigerit, nullæ sint, & inanes, præsentes verò literas validas, firmas, & efficaces esistere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus surtiri, & ubtinere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritata, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, Apustolica authuritate tenore præsentium decernimus. Non ubstantibus Coustitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ bujusmodi, etiam juramentu, cunfirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & cunsuetudinibus, privilegis quoque, indultis, & literis Apostolicis

stolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contratus quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 29. Novem. 1621. Pontificatus nostri Anno primo.

Deputat Executores.

§. 3. Nunc autem nos literas præinsertas hujusmodi debitæ executioni, ut par est, demandari volentes, Vobis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum præinsertas literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum, & Fratrum Ordinis, & Provinciæ hujusmodi fueritis requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciatis auctoritate nostra præinsertas literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari. Non permittentes, illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet impediri, molestari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac in præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, necnon omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 9. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Februarii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

I

Declarat, quòd expleto triennio nunc currente ex parte Criolorum supradictæ Alternativæ, dictæ Provinciæ Officia Hispanorum parti omninò devolvantur.

Edita A. D. 1628.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Aliàs felicis rec. Gregorio Papæ XV. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Prioris, & Procuratoris Generalium Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini exposito, quòd aliàs ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum & Regularium præpositorum delatum fuerat, in Provincia de Mechoacan in Indiis Occidentalibus inter Fratres dicti Ordinis super electione, & distributione Provincialatus, Dignitatum, aliorúmque Officiorum Ordinis, & Provinciæ hujusmodi diversas controversias exortas esse, majorésque verisimiliter exoriri posse.

§. 1. Idem Gregorius prædecessor discordias hujusmodi de medio tollere, ac pacem, & quietem inter ipsos Fratres confovere volens, de eorumdem Cardinalium consilio per suas in simili forma Brevis expeditas literas, quòd ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus electiones Provincialium, Dignitatum, & Officiorum Provinciæ prædictæ de Mechoacan fierent alternativè ex qualibet parte, scilicet pro una ex Fratribus, qui nati in Hispania, inibi, vel in Indiis habitum suscepissent, pro altera ex iis, qui in Indiis nati essent, Criolique vulgariter nuncupabantur, ità ut in quolibet Capitulo a Provincialatu usque ad ultimum Officium prædicti Ordinis, & Provinciæ, Dignitates & Officia, quæ distribuenda essent alternatim inter dictas partes distribuerentur, quæ alternativa in tunc proximo primo Capitulo post intimationem literarum præfatarum celebrando à parte Criolorum initium haberet, & alias, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§. 2. Cùm autem sicut pro parte dilectorum Filiorum Fratrum dicti Ordinis in Hispaniis natorum, Nobis expositum fuit, ante emanatas literas prædictas per ipsos Cardinalibus prædictis expositum fuerit, dilectum Filium Mattiuum de Aragonia dicti Ordinis Professorem in Provincia prædicta à quondam Nicolao de Sancto Angelo tunc temporis Priore Generali, ejusdem Ordinis Visitatorem deputatum supradictæ alternativæ observantiam de triennio in triennium a Criolorum parte inchoandam, antequàm ad ipsos Cardinales fuerit petitus, vel habitus recursus ex sui Officii præscripto ordinasse, cujus ordinationis vigore Crioli præfati Officia, & Dignitates fuerunt consecuti, quos modò literas præfatas non nisi post eorum triennium expletum, ut alio subsequenti triennio in grave eorumdem Fratrum in Hispaniis, ut præfertur notorum præjudicium, Religionis officia retineant, intimaturos propter mundanam calliditatem suspicantur.

§. 3. Nos pro nostri Pastoralis Officii debito, Fratrum in Hispaniis notorum hujusmodi indemnitati ex æquitate distributiva, ut par est, consulere, ipsósque Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: de eorumdem Cardinalium Consilio triennium prædictum, quòd à parte Criolorum initium habere per literas Gregorii prædecessoris hujusmodi, ut præfertur, decretum extitit, à die datæ earumdem literarum currere debere, ità ut Criolorum triennio nunc currente statim expleto dictæ Provintiæ Officia Hispanorum parti omninò devolvantur, salvis aliàs in reliquis remanentibus literis præfatis: sicque & non aliter in præmissis ab omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Superioribus, & Fratribus inviolabiliter observari, atque ità per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus. Quocircà Vener. Fratribus Archiepiscopo Mexicano, ac Episcopis Mechoacanensi, & Guadalaxarensi, seu dilectis Filiis eorum Officialibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum in Hispaniis notorum hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis effica-

Declaratio de qua in Rubr.

cis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, ac Fratres in Hispaniis natos præfatos præmissorum eorumdem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quomodolibet impediri, molestari, inquietari, vel perturbari.

§. 4. Contradictores quoslibet, ac in præmissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in literis Gregorii Prædecessoris hujusmodi concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 4. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Revocatio Ordinationis factæ in Capitulo Fratrum Joannis Dei, quâ concedebatur cuilibet Sacerdoti dictæ Religionis, ut duas Missas singulis hebdomadis celebrare, & de earum eleemosynis ad sui libitum disponere posset. Ac Prohibitio, ne Fratres Sacerdotes dictæ Religionis audeant exercere Officia, & Dignitates, quæ in eadem exerceri solent. Cum declaratione quæ sint Officia & Dignitates hujusmodi, ac inflictione pœnarum contrafacientibus.

De ista Religione, ejúsque materiis, vide quæ tibi indicavi ad Constit. 100. Paul. V. sup. Tom. 3. necnon ad Constit. 19. S. D. N. Sacrosanctum.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis Providentia, ea interdùm, quæ in Personarum Regularium Capitulis sancita sunt, subindè, rerum experientia suadente, præsertim cum fœlici personarum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, regularisque observantiæ incremento opportunè consulitur, atque inconvenientibus obviam itur, alterat, immutat, in hisque sollicitudinis, & providentiæ suæ studium favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque (sicut accepimus) in quodam Capitulo Fratrum Congregationis Joannis Dei, sub Regula S. Augustini, ordinatum fuerit, ut quilibet ejusdem Congregationis Sacerdos duas missas ad sui libitum singulis hebdomadis celebrare, eleemosynámque sibi propterea datam percipere, & de ea in suos usus disponere valeat; ordinatio autem prædicta non parum eidem Congregationi obesse dignoscatur.

§. 2. Nos prospero, fœlicique ipsius Congregationis regimini, quantum cùm Domino possumus consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Ordinationem prædictam, ac prout illam concernerent, omnia, & singula in scripturis desuper confectis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribúsque, & effectu prorsùs evacuamus.

§. 3. Insuper volumus, ac auctoritate, & tenore prædictis statuimus, quòd ejusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in dicta Congregatione nullo modo obtinere possint. *Sacerdotes Prælaturas obtinere non possint.*

§. 4. Et illi duo pro qualibet Regulari Domo ex Fratribus dictæ Congregationis, qui pro Sacramentorum Ecclesiasticorum administratione ad sacros etiam Presbyteratus Ordines vigore literarum fel. recor. Pauli Papæ V. Prædecessoris Nostri desuper emanatarum promovendi sunt, ad eosdem Ordines de cætero promoveri nullatenùs valeant, nisi priùs decem annos professionis in eadem Congregatione peregerint, & ab Examinatoribus Synodalibus, non solùm ad Ordines prædictos, verùm etiam ad sacras confessiones audiendas examinati, & idonei reperti fuerint, & necessarias super hoc patentes literas ab eisdem examinatoribus obtinuerint. *Nec promoveri, nisi decennio completo.*

§. 5. Ac demùm, quòd nullus de cætero ad sacros Ordines in dicta Congregatione promoveatur, nisi pro necessitate administrandi Sacramenta Ecclesiastica infirmis, & Religiosis, ac de Confratris Majoris, & definitorum dictæ Congregationis consensu ad prædictum effectum dumtaxat præstando. *Promovendorum forma præscribitur.*

§. 6. Decernentes, præsentes litteras, ac omnia & singula in eis contenta, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari. *Clausula præservativa hujus Const.*

§. 7. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausula sublata.*

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illiúsque Superioribus, & Fratribus ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariorum remotio.*

§. 9. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto. *Dat. P. Ann. 5. die 18. Apr.*

Sequitur Declaratio, quæ nominibus Officiorum, & Dignitatum intelligenda sint, ac pœnarum inflictio eligentibus, ac electis contrà formam hujus Constitutionis.

URBANUS VIII. PAPA. *Edita An. D. 1628.*

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Aliàs felic. record. Paulo Papæ V. Prædecessori nostro pro parte tunc existentis Vicarii Generalis, & Confratrum Congregationis Joannis Dei exposito, quòd omnes Domus Regulares Congregationis prædictæ magna incommoda & damna patiebantur ex eo, quod quadam Constitutione piæ mem. Clem. Papæ VIII. etiam *Motiva hujus Declar.*

Prædecessoris Nostri sub Datum die 9. Septembr. 1596. Pontificatus sui anno quinto, inter alia Confratribus dictæ Congregationis ascensus ad sacros Ordines interdictus erat: siquidem Presbyteros Seculares, qui pauperum in Domibus prædictis exceptorum confessiones audirent, & Sacramenta ministrarent, & agonizantium animas Omnipotenti Deo commendarent, habere valdè dispendiosum, &, quod deterius erat, dicti Presbyteri Seculares post celebratum ab eis Sacrosanctum Missæ Sacrificium à prædictis Domibus Regularibus pro majori parte diei, & tota nocte aberant in maximum animarum doctorum pauperum præjudicium: Idem Paulus Prædecessor eorum hac in parte supplicationibus inclinatus, quòd in qualibet Domo dictæ Congregationis unus Confrater dumtaxat arbitrio tunc, & pro temporibus existentis ejusdem Congregationis apud Sedem Apostolicam Protectoris ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines promoveri posset, sub certis modo, & forma tunc expressis concessit, & indulsit.

Interdicit promotis administrationem Officiorum.

§. 2. Utque sic promoti nullum Officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere, vel exercere valerent, sed Missis celebrandis, & Sacramentis ministrandis tantummodò vacare deberent, statuit.

Nec Prælaturas obtinere posse.

§. 3. Subindè verò nos prospero, felicique dictæ Congregationis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ea certa scientia, ac matura deliberatione nostris, inter alia voluimus, ac etiam statuimus, quòd ejusdem Congregationis Sacerdotes Prælaturas in ipsa Congregatione nullo modo obtinere possent, & aliàs, prout in dicti Pauli Prædecessoris, ac nostris in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modò ex causis hic expressis.

§. 4. Cùm autem, sicut accepimus, nonnulli dictæ Congregationis Superiores, & Sacerdotes prædictas literas contrà verum illarum sensum & dispositionem interpretari non verentes, Confratris Majoris, Procuratoris generalis, Consiliarii, Provincialis, Vicarii generalis, Prioris, ac Secretarii generalis dignitates, & Officia dictæ Congregationis, si ad ea assumantur, absque ullo conscientiæ scrupulo se recipere, & obtinere posse prætendant.

Declarat Dignitates, ad quas omninò inhabiles esse declarat.

§. 5. Nos in præmissis opportunæ declarationis ministerio, quantum cùm Domino possumus, providere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum, consilio, motu, scientia, & deliberatione similibus, Confratres Sacerdotes Congregationis hujusmodi ea forma litterarum prædictarum ad prænominatas dignitates, & Officia obtinenda inhabiles esse, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, decernimus, & declaramus.

Electis quoque, & Eligentibus contrà formam hujus Constit. pœnas apponit.

§. 6. Necnon eisdem Confratribus Sacerdotibus eatumdem tenore præsentium interdicimus, & prohibemus, ne ad dignitates, & Officia hujusmodi patiantur se eligi, vel assumi, aut in eis se immiscere quoquomodo: Superioribus verò, ne illorum quemquam eligere, vel assumere audeant, seu præsumant, alioquin Superiores sic eligentes, vel assumentes omnibus Officiis, & Dignitatibus obtentis, voceque activa, & passiva, eo ipso privati censeantur: Confratres verò Sacerdotes hujusmodi, ut proponitur, electi, vel assumpti à suorum Ordinum exercitio perpetuò suspensi remaneant.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 7. Decernentes, sic, & non aliter in præmissis per quoscùmque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantib.

§. 8. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem dari mandat.

§. 9. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 17. Junii.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Junii 1628. Pontificatus Nostri Anno quinto.

XCII.

Confirmatio Decreti, quo Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem Greg. XV. de Conservatoribus editam non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidémque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

Constitutio Greg. XV. de Conservatoribus sup. 9. Sanctissimus.

De hac Religione Hierosolymitana habes omnia judicata ad Constit. 2. Anastas. 4. Christianæ. sup. tom. 1. Alia verò posteriora tibi notavi ad hujus Pont. Const. 13. Universalis. hic sup.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1628.

Ad futuram rei memoriam.

A Congreg. Cardd. Sac. Rituum emanavit Decretum ad favorem hujus militiæ, de quo in Rub.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Antonius de Paula Magnus Magister, & Conventus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quòd à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet. Die vj. Februarii 1627. Sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit, Constitutionem Sanctæ memoriæ Gregorii Decimiquinti de Conservatoribus non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidémque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

Quod supplicatur Pont. ut illud confirmaret.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Antonius Magnus Magister, & Conventus præfati Decretum hujusmodi pro illius validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimùm desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Prout modò approbat, & confirm.

§. 3. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum, & Conventum præfatas specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 4. Decernentes, Decretum hujusmodi, necnon præinsertas literas semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore

existenti illius Magno Magistro, & Conventui plenissime suffragari.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præfati Gregorii Prædecessoris aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariisquibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 17. Februarii 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Extensio Indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de Beato Felice de Cantalicio Ordinis Capuccinorum in ejus Festo ad omnes Sacerdotes, ad Ecclesias ejusdem Ordinis confluentes.

Hunc Felicem de Cantalicio beatificavit hic idem Pont. sup. Const. 52. In specula. ubi notavi.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs nomine dilectorum Filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariæ Sacri Romani Imperii Principis electoris, & Caroli Lotharingiæ Ducum respectivè, necnon Francisci à Lotharingia Comitis Vadæmontanæ, dilectarùmque in Christo Filiarum nobilis mulieris Elisabethæ Bavariæ Ducissæ, & Catharinæ etiam à Lotharingia Monasterii Sedi Apostolicæ immediatè subjecti Sancti Petri de Romaricomonte Ordinis Sancti Benedicti nullius, seu Tullensis Diœcesis Abbatissæ, necnon etiam Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, Nobis exposito, quòd bon. mem. Felix de Cantalicio ejusdem Ordinis, dum vixit, Professor, multis, & eximiis virtutum, gratiarum, & miraculorum donis à Domino illustratus fuerat, eáque propter exponentes prædicti Nobis humiliter supplicari fecerant, ut donec Canonizarionis honor dicto Felici de Cantalicio ab Apostolica Sede decerneretur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiúmque, & Missa de eo recitari, & celebrari posset. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, Consilio, ut ipse bo. mem. Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, Officiumque & Missa de eo, tamquàm de Communi Confessoris non Pontificis juxtà Rubricas Missalis, & Breviarii Romani eo anno ab omnibus dicti Ordinis Fratribus ubique existentibus, hic autem Romæ etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus, die eorum Superioribus bene visa, in posterum verò die dumtaxat sui obitus in Ecclesiis Fratrum præfatorum, videlicet in Nanceji, ac præfato Romaricomontis, necnon Cantalicii Oppidis ab eisdem Fratribus tantùm, Romæ verò ubi corpus ejusdem requiescit, etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam ipsorum Fratrum confluentibus recitari, & celebrari: Et subindè, ut à Fratribus ejusdem Ordinis universis, & singulis ubique existentibus, Romæ autem dumtaxat etiam à Sacerdotibus ad Ecclesiam, ubi ejusdem Beati Felicis Corpus quiescit, confluentibus in die obdormitionis ipsius Beati Felicis Officium, & Missa de eo, ut præfertur, similiter recitari, & celebrari respectivè possent, & valerent, licentiam, & facultatem concedimus, & impartiti sumus, prout in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 2. Nunc autem dilecti Filii Francisci Genuensis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ac Ministri Generalis, & Fratrum præfatorum nomine Nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati; De eorumdem Cardinalium consilio, ut in die tantùm festi ejusdem Beati Felicis Officium, & Missa de eo, tamquam de communi Confessoris non Pontificis ut præfertur juxtà rubricas prædictas etiam à Sacerdotibus ad Ecclesias eorumdem Fratrum confluentibus, recitari, & celebrari respectivè liberè similiter, & licitè valeat, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus pariter, & impartimur. *Nunc ad supplicationem horum Fratrum extendit hujusmodi indultum.*

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis fidem mandat.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 15. Martii 1628. Pontificatus nostri Anno quinto. *Dat. P.An. 5. die 15. Mar.*

XCV.

Ampliatio Constitutionis à Clement. VIII. contrà non promotos ad sacrum Presbyteratus Ordinem, sacramentales confessiones audientes, aut Missam celebrantes, Curiæ sæculari prævia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores viginti quinque annis, dummodò vigesimum ætatis annum compleverint.

Clement. VIII. Constitutionem editam contrà hos nefarios homines habes sup. tom. 3. num. 81.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. 1627.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus Officium, cui meritis licèt imparibus disponente Deo, præsidemus, à Nobis postulat, ut quantum Nobia ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compescamus in iis præsertim, quorum eò sacrilega processit audacia, ut beneficio minoris ætatis, spretis Apostolicis constitutionibus, confoveant in delictis quorum statutis pœnis se idcircò jactant, minimè subjacere.

§ 1. Aliàs siquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis; videlicet. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Et si aliàs felicis recordat. Paulus Papa IV. &c. *Clem. VIII edidit Const. 81.*

Omittitur residuum, quia ista Const. est sup. tom. 3. num. 81.

§. 2. Cùm itaque, sicut accepimus, nonnulli privilegio minoris ætatis nimis temerè confisi, & legum indulgentiâ freti, pœnas à d. Clementis Prædecessoris Constitutione in hujusmodi delinquentes statutas parvipendere præsumant. *Nonnulli ob minorem ætatem pœnas in d. Const. inflictas parvi pendunt.*

§. 3. Nos detestantes, & quantum in Nobis est cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum Ministros esse docuit, facto impugnant, negotio hujusmodi in Congregatione *Quare Pont. declarat ætate 25. annis non excusari, dummodò 20. annum compleverint.*

Venera-

Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Generalium Inquisitorum coram Nobis habita, maturè discusso, inhærentes Constitutioni prædictæ, aliisque decretis per fœl. record. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos Pontifices prædecessores nostros contrà similia perpetrantes editis, eáque etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ampliantes, & extendentes hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & decernimus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus, qui io posterùm ad sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Missam celebrare, aut Sacramentalem confessionem audire præsumpserit, ætatè minoris annis vigintiquinque non excusetur, quominùs eidem Clementis Constitutioni subjiciatur, dummodò vigesimum suæ ætatis annum compleverit.

Sicque delinquentes Regulares aut Seculares Curiæ Seculari plectendos tradi mandat.

§. 4. Ipséque non promotus sic delinquens, nulla habita consideratione præfatæ minoris ætatis, sive Laicus, sive Clericus Secularis, aut cujusvis Ordinis Congregationis, Societatis, etiam de necessitare exprimendæ Regularis, aut cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subjecti, necnon Militiarum quarumcumque etiamsi Sancti Joannis Hierosolymitani fuerit, tradatur Curiæ Seculari pœnis debitis plectendus.

Ità judicari decernit.

§. 5. Sicque & non aliter per quoscumque Sanctæ Inquisitionis Judices, & Inquisitores, etiam Generales Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & ioterpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentati, decernimus. Quocircà omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore buomodolibet spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ districtè percipiendo mandamus, quatenùs Statutum, Decretum, & Constitutionem hanc nostram inviolabiliter observent, & observari faciant.

Contrario derogat.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam Generalibus, editis, etiam in corpore Juris clausis, necnon Legibus, Statutis, Decretis, Consuetudinibus, & Privilegiis, ad favorem minorum vigintiquinque annis quomodolibet, & ubicumque locorum editis, ac aliàs in ipsorum favorem facientibus Apostolica etiam confirmatione, ac juramento, & seu quavis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ab verbum insertis habentes, specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc Const. juxtà formam Clem V. publicari præcipit.

§. 7. Volumus autem, harum litterarum publicationem, & affixionem fieri juxtà formam in prædicta Clementis Constitutione præscriptam, eásque publicatas, & affixas omnes intrà Urbem, & extrà tàm citrà, quàm ultrà montes, & mare post tempus io ipsa Clementis constitutione præfixum æquè arctare, & afficere, ac si cuiliber personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis fidem jubet.

§. 8. Mandamus pariter, ut earumdem transumptis etiam impressis, manúque Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus hisce adhiberetur fides, adhibeatur.

Dat. P. A. 5. die 23. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Martii 1628. Pontificatus nostri Anno quinto.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione undecima, die verò decima Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi, Anno ejus sexto, retroscripta literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joañis Lateranensis Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, & deindè amotis, posteà earumdem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciscum Pignoccatum, & Camillum Fundatum Sti. D. N. Papæ Curs.

Brandimartes Latinus S. D. N. Papæ Cursor, pro Mag. D. D. Curs.

XCVI.

Confirmatio, & Innovatio Regulæ Cancellariæ Decreti Cameræ Apostolicæ, & Constitutionum Julii. II. quoad fructus Beneficiorum Ecclesiasticorum inexactos.

Hanc Julii II. Constitutionem habes sup. tom. 1. num. 7. Cùm sicut. ubi vide.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

AEternus rerum conditor, cujus Judicia abyssus multa, sacrosanctum Apostolicæ servitutis Officium Nobis ad hoc licèt immeritis demandare voluit, ut Speculatores domus Israel, quæ est Ecclesia sua sancta, ab eo constituti, inter cæteras ejusdem servituris curas, boni Patris familias exemplo provideamus, ut non modò Ecclesiarum omnium, & personarum eis in divinis deservientium indemnitati jugiter consulatur, verùm etiam Cameræ Apostolicæ jura sarta tectáque omni sollicitudine præserventur, & unicuique, quod suum est, æqua lance tribuatur; ea verò Nobis ut sublatis impedimentis quibuslibet faciliùs succedere valeant, Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas, & libenter innovamus, & si quæ super illis, ac etiam à nobis ea de re emanatis Regulis, sive literis Apostolicis dubia oriri noscuntur, opportunæ declarationis ministerio removemus, ut etiam hac ratione nostram eidem Ecclesiæ sanctæ operam, quantum Nobis ex alto conceditur, non inutilem faciamus.

Revocavit Pont. facultates disponendi de fructibus certis vel incertis Beneficiorum per regulas Cancellariæ, ut in Rub. notavi.

§. 1. Aliàs siquidem per regulas Cancellariæ Apostolicæ per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editas omnia, & singula facultates, & indulta in ea parte, in qua necdum verè, & realiter suum erat sortita effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros ad favorem quarumcumque personarum concessa, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa, vel prætextu permittebatur, fructus certos, vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultrà unum annum elocare, & arcendare, ac ad firmam, vel annuam responsionem concedere, seu eos, & ea ad favorem quarumcumque personarum obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam Beneficiatorum, & ad tempus, quo Beneficia hujusmodi obtinuissent, minimè restricta, nec contracta, inter alia revocavimus, cassavimus, & annullavimus.

Facultas testandi aliàs reservavit.

§. 2. Ac deindè per nostras sub plumbo sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. 11. Kal. Novembris Pontificatus Nostri Anno 2. expeditas literas, licèt post generalem gratiarum, & indultorum in præjudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ per eosdem Prædecessores nostros quomodolibet concessorum revocationem, facultates testandi,

& ab inteſtato ſuccedendi, quibuſvis etiam per Nos conceſſas exceperimus.

§. 3. Nihilominus mentis, & intentionis noſtræ fuiſſe, & eſſe declaravimus, prædictæ Regulæ Cancellariæ ſuper revocatione indultorum ſupervenientiæ, ut præfertur per Nos editæ, nullatenùs per eaſdem literas noſtras præjudicare, quinimò eamdemRegulam quoad omnia in illa comprehenſa, ac omnes, & quaſcumque perſonas quavis dignitate, etiam Cardinalatus fulgentes confirmavimus, & quatenùs opus eſſet, innovavimus, & extendimus, ac aliàs prout in dictis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi voluimus, pleniùs continetur.

§. 4. Cùm autem ſicut accepimus, pro intereſſe Succeſſorum in beneficiis Eccleſiaſticis, & ſeu reſpectivè Cameræ noſtræ à nonnullis in dubium revocato, an Regula noſtra prædicta facultates, ab eiſdem Prædeceſſoribus noſtris quomodolibet conceſſas, & Beneficiorum fructus inexactos, revocaret, in eadem plena Camera noſtra Apoſtolica ſub XIII. Januarii 1625. reſolutum fuit, facultates teſtandi, in ea parte, in qua conceditur facultas diſponendi de fructibus non exactis, per prædictam regulam noſtram eſſe revocatas, & ſuper reſolutione hujuſmodi decretum Camerale emanaverit, ejuſdem decreti obſervantia, & executione etiam ſubſecutis, & pariter ex eò quòd in facultatibus teſtandi, & de bonis diſponendi, ac ab inteſtato ſuccedendi per Nos abindè citrà conceſſis, expreſſa conſtitutionum etiam declaratoriarum fel. mem. Julii Papæ III. etiam Prædeceſſoris noſtri ſuper fructibus inexactis aliàs in favorem Eccleſiarum, & Beneficiorum, ac eis ſucceſſorum, & reſpectivè Cameræ noſtræ Apoſtolicæ editarum derogatio, cum diverſis, & prægnantibus clauſulis, etiam derogatoriarum derogatoriis appoſita fuit, à nonullis prætendatur, Regulæ, & Conſtitutioni noſtris hujuſmodi, reſolutionique, & Decretis Cameralibus prædictis ſufficienter derogatum, ac proindè Succeſſoribus in Beneficiis, & Eccleſiis, & reſpectivè Cameræ prædictis, quoad fructus inexactos hujuſmodi præjudicium illatum fuiſſe.

§. 5. Nos omnem in præmiſſis dubitandi, ſeu hæſitandi materiam è medio tollere, necnon Eccleſiarum, & Beneficiorum in eiſque Succeſſorum ac etiam reſpectivè Cameræ prædictorum indemnitati conſulere volentes, & quarumcumque literarum Apoſtolicarum tàm in forma Brevis, quàm ſub plumbo ſuper facultatibus teſtandi, diſponendi, & ab inteſtato ſuccedendi, & alias quomodolibet expeditarum, ac quarumcumque aliarum conceſſionum & gratiarum deſuper quomodolibet factarum veriores, & totos tenores, necnon alia quæcumque etiam hic forſan de neceſſitate exprimenda præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine hac noſtra perpetuò valitura Conſtitutione eaſdem noſtras Cancellariæ Apoſtolicæ Regulam, & Conſtitutionem, prædictámque Reſolutionem Cameralem, ac Decretum deſuper emanatum hujuſmodi, necnon ipſas dicti Julii Prædeceſſoris Conſtitutiones in favorem Eccleſiarum, & Beneficiorum, in eiſque Succeſſorum, ac Cameræ Apoſtolicæ reſpectivè ſuper fructibus inexactis hujuſmodi editas, & de iis quomodolibet diſponentes tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illáſque & earum quamlibet quoad fructus inexactos hujuſmodi in favorem Eccleſiarum, & Beneficiorum, in eiſque Succeſſorum, & reſpectivè Cameræ noſtræ Apoſtolicæ prædictæ innovamus.

§. 6. Inſuper Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus declaramus, & in verbo Rom. Pontificis atteſtamur, mentis, & intentionis noſtræ nunquam fuiſſe, nec eſſe, minúſque de cætero fore per quaſcumque conceſſionem, indultum, ſeu facultatem teſtandi, & diſponendi, ac ab inteſtato ſuccedendi, vel tranſmittendi, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & per modum Indulti, ſeu legis generalis, vel aliàs quomodolibet à Nobis emanatam, & pro tempore emanandam prædictis Regulæ, & Conſtitutioni noſtris, nec Reſolutioni, & Decreto Cameralibus, illorúmque obſervantiæ minúſque Conſtitutionibus, d. Julii Prædeceſſoris hujuſmodi, quoad dd. fructus inexactos etiamſi affictus, & emolumenta quæcumque inexacta hujuſmodi deberentur ratione fructuum recollectorum, & in horreo reconditorum, ac etiam conſumptorum, derogare, nec aliquod eis præjudicium ullo modo inferre, quinimò eaſdem noſtras Regulam, & Conſtitutionem, Decretúmque & Reſolutionem Cameræ prædictæ, ac dicti Julii Prædeceſſoris Conſtitutiones per Nos, ut præfertur approbatas, confirmatas, & reſpectivè innovatas de cætero perpetuis futuris temporibus, quoad fructus quarumcumque Eccleſiarum, & Beneficiorum quomodolibet qualificatorum, & quocumque nomine nuncupatorum inexactos hujuſmodi inviolabiliter obſervari, ac omnimodò executioni demandari debere, etiamſi in prædictis indultis, licentiis, ſeu facultatibus teſtandi, vel aliàs quomodolibet diſponendi, & ab inteſtato tranſmittendi vel ſuccedendi, hactenùs etiam per Nos conceſſis, & de cætero etiam per Succeſſores noſtros Romanos Pontifices, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, vel aliàs quomodolibet concedendis Clauſula prædictæ Regulæ noſtræ revocatoriæ præſervativa, ſive quodvis aliud Decretum, ſub quacumque verborum forma, & expreſſione conceptum, de eadem Regula præſervanda appoſita, & appoſitum reſpectivè non fuerit.

intentionis ſuæ, in hujuſmodi conceſſionibus prædictis Conſt. & Decr. derogare.

§. 7. Omnes verò & ſingulas licentias, indulta & facultates teſtandi, & aliàs quomodolibet diſponendi, vel ab inteſtato tranſmittendi, & ſuccedendi tàm à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & à Nobis hactenùs quomodolibet conceſſas, & emanatas, quàm in futurum etiam à Succeſſoribus noſtris prædictis etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus concedendas, & emanandas in favorem quarumcumque perſonarum etiam ſpeciali, & individua mentione, & expreſſione dignarum cujuſcumque qualitatis, ſtatus, gradus, & conditionis ſint, vel fuerint, & quacumque dignitate etiam Cardinalatus fulgeant cenſendas, habendas, & intelligendas eſſe, cenſerique haberi, & intelligi debere, perindè ac ſi in eis, & quacumque illarum parte appoſita eſſet Clauſula omnium, & ſingulorum jurium prædictorum dictæ Cameræ Apoſtolicæ, ac reſpectivè Eccleſiarum, & Beneficiorum, in eiſque Succeſſorum præſervativa, verbis infraſcriptis, ſive æquipollentibus concepta videlicet (Salvis ſemper, & in ſuo robore permanentibus prædictis Regula, & Conſtitutionibus, Reſolutionéque, & Decreto Camerali ſuper ipſius Regulæ declaratione die 13. Januarii MDCXXV. emanatis, quibus omnibus nullo modo intendimus derogare.

In hujuſmodi indultis apponatur, ac appoſita intelligatur Clauſula præſervativa jurium Camer. Apoſt. Eccleſiar. Benefic. & in eis ſucceſſorum.

§. 8. Prætereà etiam decernimus, nunquàm de cætero in quibuſcumque conceſſionibus, & diſpoſitionibus, indultis, facultatibus, & gratiis etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam quorum tenoribus &c. & quaſcumque alias clauſulas etiam derogatoriarum derogatorias habentibus, ac etiam per viam legis, vel indulti generalis etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet ſub quibuſcumque tenoribus & formis per Nos, & quoſcumque Succeſſores noſtros hujuſmodi concedendis, ſeu à Nobis, vel illis emanandis nunquàm præmiſſis omnibus, & ſingulis cenſeri in aliquo præjudicatum, nec derogatū, niſi in eorum quolibet fuerit expreſsè, & diſpoſitivè, non autem per Clauſulas generales

Nec per quaſcumque clauſulas intelligatur derogatum præmiſſis Conſt. Decreto, &c. neque huic Sanctioni.

idem

idem importantes, & ceu eventualiter præsenti nostræ Constitutioni derogatum.

Clausulæ præservativæ.

§. 9. Præsentes verò literas omniáque & singula in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenùs consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, nimúsque causæ propter quas eædem præsentes emanarint adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, seu invaliditatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali sive etiam ex eo, quòd in facultatibus testandi, ac aliàs de rebus, & bonis disponendi quibusvis etiam S. R. E. Cardinalibus à Sede Apostolica, vel aliàs quomodòlibet ex quacumque causa etiam favorabili, publica, & pia etiam ratione consanguinitatis, vel affinitatis inter concedentem, & privilegiatum existentis, ac aliàs quovis modo etiam consistorialiter concessis cavetur expressè, quod illis uti inruitu, & in remunerationem laborum, & onerum quorumcumque, vel ratione legationum, aliorúmque Officiorum etiam Romanæ Curiæ, & Dignitatum quarumlibet etiam speciali nota, & expressione dignarum, ac aliàs ex titulo, & causa merè onerosis, & aliàs quovis modo attributis nullatenùs, nonnisi sub certis modo & forma tunc expressis derogari valeat, ac in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, seu statuto, & consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, etiam quoad quoscumque ipsorum privilegiatorum creditores, etiam quantumlibet privilegiatos, aut quocumque alio colore, & titulo etiam in Corpore Juris clauso, seu occasione vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda forent, aut quòd de voluntate nostra hujusmodi, ac aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extrà posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium, gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuóque validas, & firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 10. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, ac Camerarium, & Thesaurarium Cameræ, necnon Præsidentes, & Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ in quavis causa, & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritúmque, & inane quidquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 11. Non obstantibus quatenùs opus sit, nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon quibusvis constitutionibus, & ordinationibus etiam Apostolicis, ac juramento vel alia quavis firmitate roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon literis facultatum testandi aliásque de rebus, & bonis disponendi per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos quibusvis personis etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, sub quibuscumque tenore, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam in remunerationem laborum, & damnorum passorum, ac ratione Officiorum, & Dignitatum, necnon ex titulo, & causa merè onerosis, & aliàs cum quibusvis efficacioribus clausulis, & decretis, privilegiis quoque indultis, aliisque literis Apostolicis in contrarium, ut præmittitur, & aliàs quomodoliber concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi specificè, & sigillatim expressi, & inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, ad effectum omnium, & singulorum præmissorum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Ut autem præsentium literarum notitia ad omnes deveniat, volumus, quòd illæ, sive earum exempla ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixæ, seu affixa omnes ità arctent & afficiant, perindè, ac si unicuique personaliter intimatæ vel intimata fuissent. Hujus Const. publicatio, & effectus

§. 13. Quódque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 5. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto. Dat. P. A. 5. die 5. Apr.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1628. Indictione undecima, die verò decima mensis Junii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris & D. N. D. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi, Anno ejus Quinto, supradictæ literæ Apostolicæ, seu Constitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, affixis, & deindè amotis, posteà earumdem exempla etiam impressa, & affixa, ut moris est, per nos Franciscum Pignocatum, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. Nostri Papæ Cursores. Publicatio

Brandimartes Latinus pro D. Mag. D. D. Cursorum.

XCVII.

De Electione Priorum Provincialium, ac Celebratione Capitulorum Provincialium, necnon de modo regendi, & gubernandi Provincias Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Italiæ.

Vide de his Fratribus notata ad Constit. 63. Clem VIII. sup. tom. 3. Et ad Constit. 2. Greg. XV. Pastoralis.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1628.

Ad futuram rei memoriam.

Alias ipse Pont. divisit Cong. istam in quatuor Provincias, deputavit.

Alias pro parte dilecti Filii Basilii à Sanctissima Trinitate Vicarii Generalis Congregationis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum Italiæ No-

his exposito, quòd Congregatio ipsa quamplures Domus Regulares per universam Italiam habeat, ità ut solus per seipsum commodè eas regere, & gubernare nequiret, providéque earumdem Domorum utilitati maximè consultum iri existimabat, si eadem Congregatio in Provincias, ut infrà divideretur. Nos supplicationibus ejusdem Basilii Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, Congregationem prædictam in quatuor Provincias videlicet Romanam, Neapolitanam, Januensem, & Siciliæ Apostolica auctoritate perpetuò divisimus, & separavimus, necnon pro ea prima vice usque ad proximè futuri Capituli generalis ejusdem Congregationis celebrationem tantùm, & non ultrà in Romanæ Victorium ab Epiphania, in Neapolitanæ Simeonem à Cruce, in Januensis Valerianum à S. Augustino, ac in Siciliæ Provinciarum hujusmodi Provinciales Joannem Baptistam à S. Francisco de Paula Ordinis, & Congregationis hujusmodi Professores dilectos Filios sub uno ipsius Congregationis Vicario generali, ac cum privilegiis, gratiis, indultis, facultatibus, jurisdictione, & auctoritate sub certis modo, & forma tunc expressis dicta auctoritate creavimus, constituimus, & deputavimus, & aliàs prout in nostris desuper insuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis habere volumus, pleniùs continetur.

§. 2. Cùm autem, nulla in literis nostris prædictis de modo novos Priores Provinciales eligendi, Capitula Provincialia celebrandi, Provinciásque ipsas regendi, & gubernandi in literis nostris prædictis, minùsque in eorumdem Fratrum Constitutionibus ab hac Sancta Sede confirmatis mentio fiat, Capitulum verò generale eorumdem Fratrum in Domo Regulari ejusdem Congregationis Civitatis Neapolitanæ Dominica quarta post proximum festum Paschatis Resurrectionis celebrandum sit.

§. 3. Nos fœlici ejusdem Congregationis, illiúsque Fratrum regimini, atque gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, eosdémque Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Quòd omnes ipsius Congregationis Vocales pro hac vice dumtaxat in Capitulo generali prædicto Priorem Generalem, & alios Officiales Generales, sicut hactenùs in eadem Congregatione usque in præsentem diem fieri consuevit tàm constitutionum ejusdem Congregationis, quàm declarationum, sive decretorum à præteritis Capitulis generalibus emanatorum vigore eligere liberè, & licitè possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur, ità tamen, ut congregatis in unum pro celebratione ipsius Capituli generalis Vocalibus prædictis antequàm ad quamlibet electionem deveniatur, per viam constitutionum proponatur, discutiatur, & terminetur modus expediens, & opportunus, qui de cætero in Capitulorum generalium, & Provincialium celebratione, Prioris Generalis, & Provincialium Electione servari omninò debeat, quas quidem Constitutiones ad Nos, & hanc Sanctam Sedem deinde transmitti volumus, ut quid circà illarum confirmationem statuendum fuerit, matura consultatione adhibita, deliberare valeamus.

§. 4. Prætereà ut stante temporis hujusmodi angustia Capitulum generale prædictum ad Dei laudem, ipsiúsque Congregationis utilitatem fœliciùs celebretur, quòd electis indicto Capitulo generali predictæ Congregationis Officialibus Generalibus, ipsiúsque Capituli generalis, quod in iis, quæ ad Capitula particularia quomodolibet pertinuerint, nullatenùs se ingeret, totali celebratione absoluta, Vocales uniuscujusque Provinciæ noviter electi ac etiam ii, quorum Officia tunc temporis cessaverint, immediatè in eadem Domo Regulari, & pro hac vice dumtaxat seorsim, & separatim ab aliis se congregare, suáque Capitula Provincialia celebrare, Præsidentes, Definitores Provinciæ, Provinciales, Priores, aliósque Officiales solitos eligere liberè similiter, & licitè possint, & valeant, ità ut Vocales unius Provinciæ in Officialium quorumcumque alterius Provinciæ Electione nullatenùs interveniant, nec votum ferant, seu aliàs se immisceant, auctoritate, & tenore prædictis facultatem impartimur.

fieri in Capitulo celebrando conceditur.

§. 5. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, & inviolabiliter observari, & adimpleri debere.

Decretum præservativum.

§. 6. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

§. 8. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, di 8. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. P. A. 5. die 8. Apr.

XCVIII.

Erectio unius Cathedræ Eloquentiæ, sive Rethoricæ in publico Urbis Gymnasio, pro uno ipsius Rethoricæ Lectore, & Professore, cum annuæ provisionis assignatione, necnon Privilegiorum, & Indultorum, quibus alii dicti Gymnasii Cathedratici gaudent, communicatione; Ejusdemque concessio Augustino Mascardo.

Studium generale in Urbe cum privilegiis pro Doctoribus & Scholaribus instituit Bonifac. VIII. ut Constitut. 9. In suprema. tom. 1. Cui consonat Leon. X. Const. 4. Dum suavissimos, dicto tom. 1.

UBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1628.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Militantis Ecclesiæ regimini ab eo, à quo omnis Sapientia est, & cum quo illa semper fuit & est ante ævum, nullo licèt meritorum suffragio præpositi, & attentè considerantes, inter cæteras liberales Doctrinas, & Disciplinas, quibus Juventus in publico Almæ Urbis nostræ Gymnasio instruitur, & eruditur, ut hominis decus est ingenium, sic ingenii lumen esse eloquentiam, quód-

que

que Rethorica docet, & justa persuadere, & horum contraria fugere, operæ pretium Nos facturos existimavimus, si in eodem Gymnasio una Eloquentiæ, sive Rethoricæ Cathedra provisionis nostræ ministerio erigatur, & instituatur, eique sic erectæ, & institutæ, de tali persona provideatur, cujus insignis doctrina, & eruditio non modò industriâ, studio, labore, & diligentiâ, verùm etiam singulari in Deum pietate comprobetur.

Erectio Cathedræ Rhetoricæ de qua in Rubr.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, unam in præfato Gymnasio Eloquentiæ, sive Rethoricæ Cathedram pro uno ipsius Eloquentiæ, sive Rethoricæ Lectore, & Professore cum omnibus, & singulis privilegiis, & indultis etiam speciali nota, & expressione dignis, & quibus Theolog. aliarum scientiarum, sive disciplin. in dicto Gymnasio Cathedratici Profess. de jure, usu, statuto, consuetudine, aut ex concessione Apostolica, vel aliàs quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum.

Provisionis annuæ scutatorum 500. assignatio.

§. 2. Necnon provisione annua scutatorum quingentorum monetæ ex ea octingentorum scutatorum similium summa, quam Venerab. Frater Julius Archiepiscopus Thessalonicensis uti Juris civilis in eodem Gymnasio olim Professor, & Jubilatus ex concessione Apostolica percipit, postquàm tamen per obitum ipsius Julii Archiepiscopi, seu aliàs ex ejus persona quomodolibet cessaverit, desumenda, & persolvenda, Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus.

Augustini Mascardi in dicta Cathedra Rhetorica in Lectorem deputatio.

§. 3. Insuper dilecti Filii Augustini Mascardi Clerici Lunensi-Sarzanensis Cubicularii, ac familiaris continui commensalis nostri eximiæ Doctrinæ, & spectatæ multarum literarum scientiæ, atque eruditionis, aliárumque insignium virtutum, sinceræ erga Nos, & hanc Sanctam Sedem fidei, & devotioni conjunctarum rationem habentes: Motu, scientia, & deliberatione similibus, Cathedram Eloquentiæ, sive Rethoricæ per Nos, ut præfertur erectam, & institutam, sive onus scientiam hujusmodi in dicto Gymnasio publicè legendi, docendi, & profitendi eidem Augustino, quoad vixerit, cum omnibus & singulis honoribus, oneribus, privilegiis, gratiis, indultis, ac provisione annua quingentorum scutatorum hujusmodi, illi modo, & forma præmissis persolvenda, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, assignamus, & demandamus, eúmque Eloquentiæ, sive Rhetoricæ in dicto Gymnasio Professorem quoad vixerit cum honoribus, oneribus, & provisione præfatis facimus, constituimus, & deputamus.

Executionis prædictorum mandatum.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis, aliisque arbitrii nostri pœnis ut eumdem Augustinum ad Cathedram Eloquentiæ, sive Rhetoricæ præfatam, onúsque scientiam hujusmodi profitendi, illiúsque liberum exercitium juxtà tenores præsentium recipiant, & admittant, eique de provisione annua quingentorum scutatorum hujusmodi postquàm illa octingentorum scutatorum similium cessaverit, ut præfertur, suis congruis temporibus respondeant, ac responderi curent, & faciant realiter, & cum effectu.

Contrariorum abrogatio.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Gymnasii, & Urbis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 5. die 8. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

XCIX.

De Electione Præfecti Generalis, Consultorum, & Arbitri Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

Hujus Congregationis materiam lege ad Constitut. 25. Sixti V. Ex omnibus. suprà Tom. 2. Et etiam hujus Pontif. Constitut. 8. Sacrosanctæ.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1628.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex è sublimi militantis Ecclesiæ specula universi gregis Dominici curæ jugiter invigilans, præcipuas Apostolicæ solicitudinis partes iis impendere consuevit, ut qui abjectis vanitatibus huic temporali vitæ renunciarunt, charitatemque sectantes, & spiritualia æmulantes, non solùm sibi sed etiam proximo ad salutem prodesse satagunt, per ordinatè, providéque constitutam Superiorum. Electionem fœliciter regantur, & gubernentur, sublatísque contentionibus quibuslibet, reddant Domino vota sua, ambuléntque in innocentia vitæ, ac sanctitate, & justitia coràm ipso.

Numerus Provinciarum, & officialium in Capitulum Generalium eligendorum.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, Congregatio dilectorum Filiorum Clericorum Regularium Congregationis Ministrantium Infirmis in quinque Provincias, videlicet Romanam, & Hetruriæ insimul, Siculam, Neapolitanam, Bononiensem, & Mediolanensem divisa existat, & in Capitulo Generali ipsius Congregationis præter Generalem ipsius Præfectum, quatuor Consultores, duo scilicet Presbyteri, & duo Laici, unúsque Arbiter, qui in Sacro Presbyteratus ordine constitutus esse debeat eligi consueverint.

Præfectus generalis ex qua Provincia, & quo ordine de cætero eligendus.

§. 2. Nos fœlici, atque prospero Clericorum præfatorum regimini, atque gubernio, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere volentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus succedente muneris Præfecti generalis dictæ Congregationis vacatione, Siciliæ primò, ac subindè Mediolanensis, deinde verò Bononiensis, postea Neapolitanæ, demumque Romanæ, & Hetruriæ Provinciarum, ejusdem Congregationis Professores ad munus Præfecti generalis; ordine hujusmodi successivo servato, dummodò tamen ad illius functionem, sive exercitium habiles, & idonei in ea Provincia, cui id obtigerit, reperiantur, & sic deinceps alternis vicibus.

Consultores, & Arbiter ex quibus Provinciis eligendi.

§. 3. Quódque in proximè futuro Capitulo generali ipsius Congregationis, è Mediolanensi, & Bononiensi duo Laici, ex Neapolitana verò, & Siciliæ duo Presbyteri in Consultores, necnon Arbiter pro hac prima vice rursus è Mediolanensi Provinciis hujusmodi, in futurum verò ex aliis Provinciis per trinum alternis vicibus, atque ordine successivo, ut præfertur, eligantur, & assumantur, eligique & assumi debeant, ità tamen, ut è duabus illis Provinciis, ex quibus in uno Capitulo generali duo Presbyteri in Consultores assumpti fuerint, in alio subsequenti nonnisi duo Laici, ad Officium Consultorum hujusmodi eligi valeant, neque Consultores, & Arbiter ejus sint Provinciæ, ex qua Præfectum generalem eligi contigerit, servato semper in omnibus præmissis ordine alternativæ, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum præservativum.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, ac efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

§. 5. Sic-

§. 5. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etism causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis eriam juramento, confirmstione Apostolica, vel qusvis fitmitate alia roboraris statutis, & consnetudinibus, privilegiis quoque indultis, aliisque litteris Apostolicis eidem Congregationi; illiúsque Supetioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumiaxat specialitet, & expresse derogamus, cæterisque conttariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etism imptessis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ptorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Matiam Majnrem, sub Annulo Piscatoris, die 29, Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

De Electione Definitorum Congtegationis Cassinensis, aliàs Sanctæ Justinæ de Padua, Ordinis Sanctissimi Pattis Benedicti, ac de eorumdem vacatione sb officio; Necnon de auctoritate Dietæ circa depositiones Abbatum, eorúmque mutationes, ac eorum, qui Decanatus munere digni sunt, electionem.

Hujus Congregationis materiam plenè indicatam, vide ad Constitut. 1. Jul. II. Super Cathedram. tom. 1. Novissimè autem scito emanasse Decretum à Sacra Rituum Congregatione super usu Baldachini, & Ministrorum, & aliarum Cæremoniarum ad favorem Abbatum ipsiut Congregationis, relatum, & confirmatum ab ipsomet S. D. N. infrà Constit. Exponi.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

COmmissi Nobis per abundantiam Divinæ gratiæ Pastoralis Officii debitum postulat, ut Sacrarum Religionum in Ecclesia Dei militantinm fœlici statui, & directioni sedulò intendentes, ea statuamus, & decernamus, quæ prospeto illarum regimini & gubernio conspicimus in Domino salubriter expedite.

Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Abbates Mnnsteriorum Ordinis S. Benedicti Cnngregationis Cassinensis aliàs Sanctæ Justinæ de Padus, quòd ipsi aliàs de anno proximè præterito in Civitare Perusina Capitulsriter congregati, considerantes damna, seu inconvenientia, quæ in dicta Cougregatione ob nimiam, & fetè absolnram auctoritatem, & potestatem, qua ipsius Congregationis Definitorium sua perpetuitate fretum, sc Dieta utebantur, eatenùs exorta erant, proindéque illis, de aliquo opportuno remedio providere cupientes ad Nos, & Apostolicam Sedem desuper recursum habere decreverunt. Qüare Nobis humiliter supplicati fecetunt quatenus super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos damnis, & inconvenientibus hujusmodi, quantum cum Domino possumus, obviam ire, ac Abbates præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodaræ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus Definitorium ejusdem Congregationis non sit, nec esse possit perpetuum, sed quoad omnes Definitores vacabile, ità quòd ipsotum Definitorum officium sit annale, & vigore cujuscumque confitmationis ultrà biennium non duret, & qui de ptæsenti Definitores existunt, si tempore proximi Capituli Generalis ejusdem Congregationis, quod ut sserunt, præsenti anno in Civitste Parmensi celebrandum est, eorum, & seu cujuslibet ipsorum Definitorum officium spatio biennii tunc præcedentis duraverit, eorum officium pet biennium, ut præfertur obtentum, eo ipso vacet, & vacare censeatur, iidémque Definitores biennales ad officium Definitoris hujusmodi denuò eligi, vel assumi nequeant, nisi postquàm pet aliud biennium ab eodem Officio cessaverint. & vocatione definitorum.

§. 2. Quòdque etiam in Dieta dictæ Congregationis nullus Abbas deponi possit, sed id Capitulo Generali ejusdem Congregationis omninò relinquatur, & casu quo aliqua urgens necessitas provisione indigens occurrat, tunc cognità primum causâ, reóque audito, ad suspensionem administrationis dumtaxat deveniri possit, ac loco Ptælati sic suspensi alius deputetur Prælstus, qui tamen ex illis non sit, qui Dietam ex qua judicium fieri contigerit, ingrediuntur: Demùm, quòd in Dieta ullus Abbas in pœnam absque cognitione causæ mutari, seu decreta in Capitulo Generali facta annullari, aut Decani sub quovis prætextu creari nullatenùs possint. De auctoritate Dietæ circà Depositiones Abbatum, ac [illegible]orum Electione.

§. 3. Prædictáque omnia & singula perpetuò sub nullitatis gestorum, excommunicationis latæ sententiæ, privstionis vocis activæ, & passivæ, ac Officiorum per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa in posterum obtinendi pœnis eo ipso incurrendis. Contrafacientium pœna.

§. 4. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis in prædicta Congregatione perpetuò observari, & ità per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignotanter contigerit attentati, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, decernimus, & declaramus. Clausula [illegible] lata.

§. 5. Quocirca dilectis Filiis nostro Ludovico titulo S. Laurentii in Damaso Presbytero Cardinali Ludovisio nuncupato, moderno, & pro tempore existenti Ordinis, & Congregationis hujusmodi apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori, ac Causarum Cutiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori pet præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, sut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempote existentium Ordinis, & Congregationis hujusmodi Superiorum, aut alius eorum nomine dictæ Congregationis fuerint requisiti, solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eas, & ea auctoritate nostra ab omnibus inviolabiliter observari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & pœnas etiam pecunisrias eorum arbitrio imponendas, moderandas, & applicandas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis Deputatio executorum.

servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio contrariorum.

§. 6. Non obstantibus fœlicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. P. An. 5. die 4. Maii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 4. Maji 1628. Pontificatus nostri Anno quinto.

CI.

Confirmatio Constitutionum Urbanarum Fratrum Minorum Conventualium Ordinis Sancti Francisci in Capitulo Generali dicti Ordinis Anno 1625. celebrato pro fœliciori ipsius Ordinis progressu editarum, ac de mandato Sanctissimi Domini Nostri examinatarum, cum annullatione quarumcunque aliarum Constitutionum prædictis repugnantium.

Istæ Constitutiones Urbanæ sunt impressæ in libro Romæ de Anno 1628. quas hic imprimere denuò otiosum esset.

Fratribus hujus Ordinis, eorumque Superioribus ambitum prohibuit Paulus V. ut in Const. 116. Admonemur. suprà Tom. 3. Et pro dicti Ordinis Studentibus Collegium in Insula Melevitana erexit idem Paulus in Const 121. In supereminenti, dicto Tom. 3. Et aliud in Civitate Pragæ instituit posteà Greg. XV. ut suprà in Const. 21. In supereminenti. De toto autem Ordine Beati Francisci attende quæ sunt indicata ad Honor. III. Const. 5. suprà Tom. 1.

Edita An. D. 1628.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licèt imparibus, per abundantiam divinæ gratiæ præpositi; inter gravissimas, multiplicésque Apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari studio jugiter incumbimus, ut qui, abjectis vanitatibus, huic temporali vitæ renunciatunt, charitatémque sectantes, & spiritualia æmulantes, divini numinis obsequiis se manciparunt, sub providè, atque ordinatè editis statutis, fœliciter regantur, atque gubernentur.

Const. compilatæ, & redactæ fuerunt in unum volum.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Felix Franceschinus de Cascia Minister Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, quòd in proximè præterito ipsius Ordinis Capitulo Generali de anno 1625. celebrato pro fœliciori ipsius Ordinis, ejúsque Fratrum progressu, ac disciplinæ regularis observantia; novæ ipsius Ordinis constitutiones Urbanæ nuncupatæ in unum volumen compilatæ fuerunt.

Petit confirmationem.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, pro majori eorumdem Constitutionum validitate, atque observantia, dictus Felix cupiat, illas Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri, & aliàs per Nos, ut infrà provideri.

Approbat & confirmat.

§. 3. Nos, qui Constitutiones ipsas per dilectum Filium Jacobum Crescentium Monasterii Abbatiæ nuncupatæ Sancti Enthicii, Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis Spoletan. dictorum Commendatarium diligenter examinari, & revideri jussimus, piis dicti Fœlicis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illúmque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones hujusmodi in unum volumen compilatas, sic de mandato nostro examinatas, & revisas, ut præfertur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Alias istis repugnantes annullat.

§. 4. Omnes verò, & singulas alias dicti Ordinis Constitutiones in anteà factas, etiam auctoritate Apostolica roboratas, in iis, quæ præsentibus repugnant, & quæ annis proximè præteritis pro reformatione Fratrum dicti Ordinis Regni Poloniæ factæ fuerunt, viribúsque & effectu evacuamus.

Præceptum de observando.

§. 5. Decernentes Constitutiones hujusmodi compilatas, ac de mandato nostro examinatas, & revisas, ut præfertur, ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, cæterisque personis sub pœnis in illis contentis inviolabiliter observari debere.

Auctoritatem tollit aliter judicandi.

§. 6. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsius originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 15. Maii.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis, sub Annulo Piscatoris, die 15. Maji 1628. Pontificatus nostri Anno quinto.

Sequitur Deputatio Ministri Generalis hujus Ordinis in Executorem Observantiæ dictarum Constitutionum Urbanarum.

Edita An. D. 1628.

URBANUS VIII. PAPA.

Dilecto filio Franceschino à Cassia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum Ministro Generali Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Iste Pont. edidit Const. præced.

Nuper à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicèt. Urbanus Octavus Papa. Ad per-

Ad perpetuam rei memoriam. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licèt imparibus.

Residuum est Const. quæ præcedit.

§. 2. Cùm autem sicut accepimus, Constitutiones hujusmodi de mandato nostro examinatæ, emendatæ, correctæ, & revisæ, ac per Nos approbatæ, & confirmatæ, ut præfertur in generali eorundem Fratrum Congregatione in domo regulari sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe de mense Maji proximè præteriti celebrata, publicatæ, & acceptæ fuerint; Nos ut Constitutiones prædictæ eò faciliùs in omnibus ipsius Ordinis Domibus, & locis regularibus introducantur, exactiúsque ab illorum Fratribus, & personis observentur, quò amplioribus fuerit à nobis, & hac Sancta Sede facultatibus suffultus, providere volentes ac de tua fide, prudentia, pietate, doctrina, & religionis zelo plurimùm in Domino confisi, tuam in præmissis auctoritatem in primis Apostolica auctoritate præfata tenore præsentium excitamus, tibíque per præsentes committimus, & mandamus, ut per teipsum, si commodè potueris, sin minùs per idoneos ipsius Ordinis Religiosos viros, vitæ ac morum probitate, doctrináque præstantes à te subdelegandos Constitutiones hujusmodi de mandato nostro examinatas, & revisas, ac per Nos approbatas, & confirmatas, ut præfertur in omnibus tui Ordinis domibus, & locis regularibus auctoritate nostra introducas, eásque ab omnibus illorum Fratribus, & personis quantum fieri posse, & expedire judicaveris observari eadem auctoritate cures, & facias; contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo.

§. 3. Nos enim tibi præmissa, & quæcumque alia circà ea necessaria, & quomodolibet opportuna facienda, dicenda, gerenda, & exequenda plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præsentibus literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno sexto.

Ordinationes, & leges observandæ in electione Magni Magistri Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.

Hujus Hospitalis materiam vide indicatam ad Constit. 2. Anastas. IV. Christianæ, suprà Tom 1. Et etiam hujus Pont. Constit. 13. Universalis, qua confirmavit omnia privilegia ei quomodolibet concessa. Et aliam pariter Constit. 93. Exponi hic suprà qua confirmavit decretum editum ad ipsius Hospitalis, & Militum favorem circà Constit. Greg. XV. de Conservatoribus.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo meritorum suffragio, sed per abundantiam Divinæ gratiæ constituti, inter cætera, quibus juxtà creditum humilitati nostræ Apostolatus officium jugiter angimur, illa Nos maximè solicitos reddunt, ut eorum, qui ad primaria in Militiis Regularibus munia assumendi sunt, electiones certis legibus celebrentur, & omni perturbatione semota, fœliciter perficiantur.

§. 1. Quare certam legem, & formam in electione Magni Magistri Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani celebranda præscribere volentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, prohibemus, & interdicimus, ne de cætero ullus Locumtenens à pro tempore existente dicti Hospitalis Magno Magistro, vel Sede Magistrali vacante, à consilio status, seu Completo juxta formam statutorum, seu stabilimentorum dicti Hospitalis, auctoritate Apostolica confirmatorum deputatus, vel electus cum quovis Fratre Milite dicti Hospitalis, seu alia quavis persona ad habitum Fratrum dicti Hospitalis admitti petente super cujuscumque generis impedimento, vel defectu, etiam in vim quorumcumque privilegiorum, seu facultatum eadem auctoritate concessorum, seu confirmatorum dispensare, aut alias gratias quovis prætextu facere, minúsque literas Apostolicas Magno Magistro prædefuncto directas executioni demandare, aut alios quosvis actus gratiam concernentes, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrenda facere audeat, vel præsumat; Volentes, & expressè præcipientes, ut ipse Locumtenens ea solùm, quæ ad meram justitiam pertinent, exercere valeat: alioquin omnia, & singula per eum contrà præsentium tenorem quomodolibet gesta, irrita, & inania, nulliúsque roboris, & momenti existant. Sicque dispensati, & alii quicumque executionis literarum prædictarum, necnon gratiarum, eis sic, ut præfertur, à Locumtenente hujusmodi factarum, usu, & effectu careant, & aliàs in eodem statu, in quo anteà erant, non secùs ac si cum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensarum, gratiæque eis concessæ, ac literæ Apostolicæ hujusmodi executioni demandatæ non fuissent, remaneant.

Gratia dispensare, aut aliquam gratiam facere valeat.

§. 2. Occurrente autem Sedis Magistralis vacatione tres ejusdem Hospitalis FF. Milites, fide, & facultatibus idonei, per Locumtenentem, & Consilium præfatos deputentur, ut in ipsorum sic deputatorum manibus pecuniæ per debitores communis Ærarii, vacatione præfata durante, in numerata pecunia realiter, & cum effectu solvantur, & numerentur. Solventes verò solutionum hujusmodi quietantias, ab ipsis deputatis reportent, qui quidem Deputati statim, secuta Magni Magistri electione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniásque ipsas Magno Magistro canonicè electo, seu Thesaurario, vel aliis Ministris, ad quos de jure, & ex forma statutorum, seu stabilimentorum hujusmodi spectabit, consignare, & restituere teneantur, alitérque factæ solutiones nullatenùs solventibus suffragentur, quin adhuc communis Ærarii, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur.

Deputat tres Fratres Milites pro pecuniis recipiendis, & solvendis.

§. 3. Præterea, ne ullus dicti Hospitalis Frater sive Miles, sive Capellanus, sive Armorum serviens, & extrà limites natus, cum quo super defectu limitum dispensatum sit, nullúsque Frater Capellanus, actu Sacerdos non existens, minúsque nullus Frater serviens qui ex mera gratia, nullis factis probationibus, receptus fuerit in electione Magni Magistri, aut in quovis alio actu illam concernente, etiam cujusvis privilegii à Sede Apostolica obtenti, vel consuetudinis etiam immemorabilis, aut quovis alio prætextu, ingenio, vel colore, votum, vel suffragium ferre, nec etiam passivum habere, seu in ea quomodolibet se intromittere, vel immiscere audeat, vel præsumat, aut privilegio, vel consuetudine hujusmodi, sive quibusvis aliis gratiis, sibi specialiter etiam auctoritate Apostolica desuper concessis, uti possit, aut valeat. Exceptis tamen Venerabili Fratre Episcopo Melevitano & dilecto Filio Priore Ecclesiæ Conventualis ejusdem Hospitalis nunc, & pro tempore existentibus, necnon quovis alio Magnæ Crucis Fratre, quos, licèt receptos extrà limites, ad suffragium ferendum habiles declaramus, eósque in hac prohibitionis parte nullatenùs

Determinat qui non concurrere debeant in electione M. Magistri.

compe-

comprehendere intendimus, ſed ejuſdem Epiſcopi, necnon etiam Linguæ Germanicæ jura, privilegia, & prærogativas, ſi quæ illis aliàs competnnt, præſetvamus.

Mandat fieri Catalogum Vocalium.

§. 4. Inſuper ſtatuimus, & ordinamus, ut ipſe Locnmtenens unà cum Conſilio ſupradicto, quam primùm eorum Fratrum, qui juxtà formam præſentis noſtræ Conſtitutionis ſuffragium laturi ſunt notam, ſive catalogum, cum eorum nominibus, cognominibus, patriis, & denominationibus, necnon tempore ſuſceptionis babitus, ac reſidentiæ, & caravannarum per eorum quemlibet factarum confici, illámque in locis publicis, ſolitis, & conſuetis, ad hoc, ut ſi quis ſe gravatum ſenſerit, aut contrà aliquem excipere voluerit, intrà terminum, ab eiſdem præfigendnm, in Actis Cancellarit, ſen Vicecancellarii, aut cujuſvis alterius, ad hoc deputandi, exhibere, & juta ſua deducere poſſit, & valeat; affigi curent: Quo termino elapſo, & nihil oppoſito, opponere volentes ampliùs non audiantur.

Locumtenens & Conſilium cauſas ſummariè cognoſcere debent.

§. 5. Ipſi verò Locnmtenena, & Conſilium ipſas, & quaſcumque alias controverſias, quas, Sede Magiſtrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magiſtri conſummatam electionem deventum fuetit; privativè quoad alios quoſcumque ſummatiè, ſimpliciter, & de plano, abſque ſtrepitu, & figura judicii, etiam mann regia, juxtà tamen eorum ſtatnta, ſtabilimenta, & conſuetudines bujuſmodi, omni, & quacnmque appellatione, in integrum reſtitutione, & aliis quibuſcumque executionem retardare valentibus, remotis, decidere, & terminare etiam puſſint, & valeant.

Modus, & forma eligendi Magnum Magiſtrum.

§. 6. Conventus verò, & omnes Fratres die, & hora ſolitis in Eccleſia dicti Huſpitalis congregentur, & Miſsâ celebratâ, Hymnóqne Veni Creator Spiritus, decantato, ſinguli Fratrea jus ſuffragii vigore præſentium habentes, ad Capellam unicuique linguæ, ad id in eadem Eccleſia deſtinatam, ſeu deſtinandam, exceptis tamen Fratribus illius linguæ ex qua dictus Locumtenena extiterit, qui in corpore Eccleſiæ Sancti Joannis remaneant, accedant, ibiqne prævio juramento eorum ſingulos alta, & intelligibili voce juxtà formam in ſtatutis, ſeu ſtabilimentis hujuſmodi præcriptam, & de præſenti obſervandam déque eligendo eum quem ſecundùm Deum judicarint expedire, præſtando: Quòd quidem in omnibus aliis electionibus, vigore earumdem præſentinm, faciendis, per omnes, & ſingulos ſuffragium laturos, præſtari, & renuvari volumus: non unum, ut anteà conſuevetant, ſed tres Fratres Milites ex unaquaque lingua capaces, ac juxtà præſentium, necnon ſtatutorum, ſeu ſtabilimenturum præfatorum formam qualificatos, in electores eligant, ità ut in poſterùm non octo tantùm Fratres Milites, qui in electores deputabantur, ſed viginti quatuor eligantur, ipſáque trium Fratrum cujuſcumque linguæ electio per ſecretas ſchedulas modo, & forma ſequentibus fiat; Videlicèt, quòd omnes ſchedulæ vel impreſſæ, vel una & eadem manu tantùm conſcriptæ ſint, cum expreſſione eorum omnium, quæ in ſimilibus electionum ſchedulis exprimi ſolent, præter nomina, & cognomina, ſeu denominationes eligentium, & eligendorum, illæque ſuper menſa in Capellis, & Eccleſia hujuſmodi reſpectivè apponi, ſingulíque eligentes ſeorſim, & ſeparatim, aliis indè remotis, ad ipſam menſam accedere, & ipſimet in una proprium nomen, ſeu cognomen, aut denominationem, in altera verò ſchedulæ partibus, illius, quem eligere voluerint, nomen, ſeu cognomen, aut denominationem, in propria manu, alioqoin ſuffragium ſit nullum, ſcribere debeant. Liceat tamen iis, quibus Conſilium, & Locumtenens præfati ex aliqna infirmitatia, vel alterius juſtæ, & rationabilia impotentiæ cauſa id conceſſerint, nomina, cognomina, ſeu denominationes præſata per aliom, ab ipſiſmet Locumtenente, & Conſilio, deputandum deſcribi facere. Quilibet verò eligentium hujuſmodi ad menſam præfatam accedens, nominibus, ſeu cognominibus, aut denominationibus præſatis in ſua ſchedula, ut præfertur, conſcriptis, illam complicet, & involvat ad effectum, ut à nemine legi poſſit, eámque ſic complicatam, & involutam ſummis digitis elevans, & circumſtantibus palàm, & publicè ad hoc ut unicam eſſe omnibus pateat, commonſtrans, in urnam, ſeu vas in menſa ad hunc effectum appoſitum immittat. Quo facto tres antiquiores, ſeu magis antiani tanquam ſcrutatores palàm, & publicè omnibua videntibua, & audientibua eligentes, & ſchedulas in urnam, ſeu vas immiſſas, numerent, & ubi pauciores, ſeu plures ſchedulæ numero eligentium repertæ fuerint, illicò comburantut, & ad novum ſcrutinium toties deveniatur, donec ſchedularum numerus eligentium numero coæquetur, illique reſpondeant, ipſáque trium hujuſmodi Fratrum Militum pro unaquaque lingua alectio fiat; Illíque electi cenſeantur, qui majorem ſuffragiorum numerum reſpectu minoris habuerint, dummodò ſinguli quartam ſaltem ſuffragiorum partem aſſequantur. Si verò nemo, ſive duo, aut unus dumtaxat ex tribus eligendis hanc quartam ſuffragiorum partem reportaverit, ſcrutinium toties renovetur quoad alios, qui quartam partem non reportaverint, donec trium numerus cnm dicta ſaltem quarta parte compleatur. Qui verò, ut præfertur, electus fuerit à ſuffragio ferendo pro aliis duobus arceatur, ſtatímque atqne electus fuerit, ab ipſa Capella recedat, & ad locum opportunum ſe conferat. Quòd ſi Locnmteneus in dictorum trium numerum eligatur, ſtatim alius Locumtenens deputetur, ſeu magis antianus ipſius Conſilii inibi exiſtens Locumtenentis loco præſideat, prout Conſilio expedire videbitur. Quia verò Prioratus, & aliæ dignitates Anglicanæ linguæ Magno Magiſterio Huſpitalis hujuſmodi, donec illud Regnum ad gremium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ redierit, Apoſtolica auctoritate unitæ reperiuntur, unaquæque lingua ſucceſſivè alium eligat, & ex ſeptem ſic electis, viginti & unus ſupradicti per ſecreta pillularum ſuffragia pro majori numero eligentium reſpectu minoris tres diverſarum nationum, Gallicæ videlicèt, Hiſpanicæ, Italicæ, & Germanicæ eligant, qui tres, ut præfertur, electi linguam Anglicam repræſentent, illiúſque vice, & nomine in electione hujuſmodi tantum ſuffragium ferant. His peractis ipſi viginti quatuor, ut præfertur electi, ad locum Conclavis ſe conferant, in quo etiam electio Magni Magiſtri, non alibi facienda erit, ibique Præſidentem electionis per pillulas ſecretas juxtà antiquam dicti Hoſpitalis conſuetudinem hactenùs obſervatam eligant, qui ſic electus loco dicti Locumtenentis cum prohibitionibus ſupradictis, gratias, & alia ſupradicta non faciendi præſideat, & ea, quæ Præſidentes electionis de Jure, privilegio, uſu, vel conſuetudine facere, & gerere poſſunt, ſeu debent, gerat, & faciat, & ſubindè ad electionem Triumviratus, nempè unius Militis, unius Capellani, & unius Armorum ſervientis Fratrum, qui ſint diverſarum linguarum juxtà formam ſcrutinii, pillularum, ſuperiùs deſcripti, uſque ad perfectam electionem hujuſmodi procedant, ipſáque electione celebrata, ipſi tres ſic electi in Conclavi prædicto ad quarti electionem, diverſæ tamen linguæ unanimes deveniant, ſi autem intrà unius horæ ſpatium concordes non fuerint, tunc & eo caſu ſinguli alium Fratrem Militem eorum cuilibet benè viſum, qui non ſit ex eorum lingua, nominent, nominationéque hujuſmodi ad viginti quatuor electores relata, ipſi ad ſecretum pillularum, pro electione unius ex dictis tribus nominatis, ſcrutinium deveniant, in quo ille, qui majorem ſuffragiorum numerum reſpectu minoris numeri repor-

tabit, pro quarto electus sit, & esse cen eatur. Quartus autem sic electus ad Conclave accedat, & cum aliis tribus ad quinti, quintus verò simi liter electus cum aliis quatuor ad sexti electio- nem procedat per minorem suffragiorum nume- rum, sicque successivè usque ad sexti decimi ele- ctionem, videlicèt duorum ex unaqoaque lingua, juxtà eorum præeminentias, & prærogativas ha- ctenùs observatas, quibos præjudicium inferre non intendimus, deveniatur. Occurrenre autem in omnibus electionibus prædictis suffragiorum paritate, magis antianus, & in antianitatis æqua- litate is, qui diuturniorem residentiam in Con- ventu, & in residentiæ paritate is, qui plures Ca- ravanas fecerit, aliis præferatur, electúsque sit, & esse ceoseatur. Completa tandem sexdecim præ- fatorum electione, ipsi sexdecim sic electi (odio, amore, & aliis quibuscumque humanis affectibus posthabitis, solúmque Deum, illiúsque Religio- nis decus, ac propagationem præ oculis haben- tes) ad electiooem Magni Magistri, quem capa- cem, & pro tanto Ordinis dignitate, & utilitate idooeum judicaveriot, juxtà stabilimenta præfata deveniaot.

§. 7. Quòd si electio Magni Magistri, aliter, quàm in Conclavi, prævia electione trium Fratrum militum uniuscujusque linguæ non receptorum ex gratia limitum, modo, & forma præmissis, tàm respectu scrutinii, & suffragiorum quàm linguæ Anglicanæ facienda, & noo electo priùs uno Fra- tre Milite, uno Fratre Capellano, & alio Fratre serviente Armorum, ut suprà, qualificatis, qui usque ad electionem decimi sexti duorum, vide- licèt pro qualibet lingua juxtà tenorem præsen- tium procedant, & à sexdecim electis hujusmodi, demúmque de alio, quàm uno ex Fratribus Mi- litibus, ex eadem limitum gratia nequaquàm re- ceptis, celebrata fuerit, nulla, & irrita sit eo ip- so, nullúmque sortiatur effectum: quæ omnia in- violabiliter observari debere declaramus.

§. 8. Mandantes propterea dilectis Filiis dicti Hospitalis Magno Magistro, ac Locumtenenti, & Consilio, omnibúsque aliis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut præsentes literas in Cancellaria dicti Hospitalis recipiant, & admittant, ac registrent, recipique & admitti, ac registrari curent, & faciant.

§. 9. Ac decernentes præsentes literas, & io eis contenta quæcumque etiam ex eo quòd ipsius Hospitalis Magnus Magister Conventus, & Fratres ad præmissa vocati, & auditi noo fuerint, aut alia quacumque causa quantumvis legitima apparente de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vi- tio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, aut io jus, vel controversiam revocari, aut ad ter- minos juris reduci non posse, sed illa semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suúsque plenarios, & integros effectus sor- tiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ejus- dem Hospitalis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

§. 10. Sicque per quoscumque Judices Ordioa- rios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apo- stolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi faculta- te, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoqoam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter con- tigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus quibusvis constitutio- oibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Hospitalis etiam juramento, confirmatione Apo- stolica, vel quavis firmitate alia roboratis statu- tis, & coosuetudinibos, etiam immemorabilibus, stabilimentis, usibos, & natoris, ac ordinationi- bus capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, illiúsque Ma- gno Magistro, Conventui, & Fratribus, ac qui- busvis aliis personis, etiam particularibus, nec- non dispensationibus soper quibusvis defectibus, ac sub quibuscumque tenoribus, ac formis, & cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliís- que efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irri- tantibus, & aliis decretis in genere, vel in spe- cie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitu- dine similibus, ac aliàs in contrarium quomodo- libet concessis, & innovatis, quas ad effectum præmissorum nemini suffragari posse decernimus. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis te- noribus, specialis, specifica, expressa, & indivi- dua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibos pro plenè, & suffi- cienter expressis habentes, ad effectum præsen- tium tantùm, illis aliàs io suo robore permansu- ris, motu, scientia, deliberatione, ac potesta- tis plenitudine paribus, specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæteris- que contrariis quibuscumque.

§. 12. Ut autem præsentium ignorantia alle- gari, aut prætendi nollo modo possit, volumus, præsentes, seu earum transumptum ad valvas Ec- clesiæ S. Joaonis Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ de Urbe more solito, & deindè per hæreticæ pravi- tatis Inquisitorem in Insula Melevitana residen- tem, seu ab eo deputandum in Conventu præfa- to publicari, atque affigi, ipsásque præsentes sic publicatas, omnes & singulos, ad quos spectat, & spectabit, quomodolibet in futurum. illicò ar- ctare, afficere, & obligare, ac si onicuique per- sonaliter intimatæ, & præsentatæ fuissent. Publicatio in Urbe, & in Insula Melevitana omnes obligat.

§. 13. Quódque earum transumptis etiam im- pressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Magni Magistri, aot alicujus dicti Hos- pitalis Magnæ Crucis, aut alterius personæ in di- gnitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel osteosæ. Transumptis vult exhiberi fidem.

Datom Romæ apud Sanctam Mariam Majo- rem, sub Aonulo Piscatoris, die 3. Julii 1628. Pontificatus nostri Aono quinto. Dat. P. An. 5. die 3. Julii.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu-Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione undecima, die verò tertia meosis Augusti, Pontifi- catus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini No- stri Domini Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octa- vi, Anno ejus quinto, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fueruot ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolo rum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Cam- pi Floræ, dimissis præsentibus literis per aliquanto lum temporis spatium, ut moris est, affixis, ac dein- dè amotis posteà earumdem exempla etiam impressa, & affixa relicta fuerunt per Nos Fraociscum Pigno- catum, & Camillum Fundatum Apostolicos Cursores. Publicatio.

Brandimartes Latinus S. D. N. Papæ Cursor pro Mag. Curs.

Approbatio, & Confirmatio multarum Constitu- tionum, seu Ordinationum pro tutiori Fra- trum Discalceatorum Reformatorum Ordinis Sancti Augustini Coogregationis Galliæ guber- nio editorum. CIII.

Istorum Fratrum Materiam habes signatam ad Const. 63. Decet. Clem. VIII. suprà Tom. 3. Licet ibi noo loquatur de hac Coogregatiooe Galliæ.

Edita An. D. 1628.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilectis Nostris in Christo Fratribus Discalceatis Reformatis Ordinis Sancti Augustini Congregationis Galliæ.

Procemium.

EX injuncti Nobis Apostolici Muneris debito sacratum Religionom in Ecclesia Dei piè, sanctéque institutarum prosperum statum, fœlicémque directionem sinceris desiderantes affectibus, his quæ providè facta fuisse dicontur, ut firma perpetuò, & illibata persistant, libenter cùm à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, aliásque desuper ejusdem muoeris partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Pro tutiori gubernio harum Fratrum ordinat sequentia.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Prior Generalis totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, necnon Fratres Reformati Discalceati nuucupati ejusdem Ordinis Congregationis Galliæ, quòd cum inter ipsum Priorem Generalem, ac Fratres hujusmodi nonnullæ difficultates circà ejusdem Congregationis regimen ortæ fuissent; tandem post longam, & maturam negotii hujusmodi discussionem, dictus Prior Generalis fœlici, ac prospero ipsius Congregationis regimini, ac strictioris, quam ipsi Fratres profitentur observantiæ, conservationi, & augmento consulere volentes, de assensu, & consensu dilectorum Filiotum Prioris Generalis, & Assistentium dicti Ordinis nooonulla concessit, & providit tenoris subsequentis, videlicet.

De Vicario Generali ipsius Congregationis.

§. 2. Quòd Congregatio gubernetur per Vicarinm Generalem (sicut nunc, & semper gubernata fuit) in Capitulo Congtegatinnis cligendum, qui à Priore Genceali Ordinis pto tempore existente absque aliqua contradictione confirmetur, cum omnibus actis in eodcm Capitulo, dommodò nihil in præjudicium auctoritatis Reverendissimi Priotis Generalis contineant, qui Vicarius Generalis semper sit eligendus de corpore ejusdem Congregationis, qui eamdem vitæ austeritatem profiteatur.

De novorum locorum acceptationibus, seu fundationibus.

§. 3. Et quòd prædictus Vicarius Generalis cum definitoribus Monasteria, & Ecclesias oblatas acceptare, novas fundare possint, etiam Monasteria Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quæ noo actu à Religione possidentur, & quæ possidentur, non poterunt nisi de consensu Reverendissimi Patris Generalis, ità tamen ut in fundationibus, & erectiombus hujusmodi servetur forma in Constitutionibus, & Decretis Apostolicis.

De Præsidente Capituli.

§. 4. Eligatur unus ex eadem Congregatiooe à Priore Generali in Præsidentem Capiruli, quòd si oon mittantur litteræ Præsidentiæ sit ipso facto præsidens primus Definitor Capituli præcedentis juxtà Constirutiones dictæ Congregationis.

De transitu ad aliam Provinciam, Congregat. vel Ordinem, Vid. Clem. VIII. Const. 3. suprà Tom. 3. sicut ad Parag. 1. hujus Const.

§. 5. Quòd oullus prædictæ Congregationis Frater professus inter aliquam Provinciam, vel Congregatiooem tàm prædicti, quàm cujusvis alterius Ordinis, & Instituti (Chartusianis exceptis) absque Sedis Apostolicæ licentia transire possit: qui aliter transierit, ad Congregatiooem redire per censuras Ecclesiasticas, & alio meliori modo à Vicario Generali compelli possit.

De Laicis Congregat.

§. 6. Et quòd nullus in prædicta Congregatione Laicus, vel conversus ad statum Clericorum etiam durante tempore Novitiatus transire possit aut Ordines sacros suscipere, juxtà formam Decreti Clementis Octavi.

De Discolis, & incorrigibilibus Apostatis.

§. 7. Quòd si quis Frater dictæ Congregationis propter aliqoem excessum, vel culpam juxtà illorum constitutiones punitus fuerit per Superiores Congregationis, à Priore Grnerale io detrimentum disciplinæ Reformationis, & observantiæ absolvi non possit. Et si quis Discolus, & incorrigibilis Apostata, vel alia legitima caosa (servato Decreto Domini Nostri Urbani Papæ VIII.) à Congregatione fuerit expulsus, per Priorem Generalem contradicente Vicario Generali Congregaoonis ad illam remitti non possit, nisi constito de gravamine.

De auctoritate Prioris Generalis visitandi Fratres Congr.

§. 8. Prior Generalis per se, vel per alium ejusdem Congregationis, Frarres visitare, & corrigere poterit, juxtà tamen disciplinam, & coostiturioncs Congregationis, quibus derogare non poterit, qui Prior Generalis in visitatione hujusmodi, primum Definitorem Congregationis assumat, & quòd tàm in visitatiooe, quàm extrà, Fratres de loco ad locum non mittat, sed si quis mittendus fuerit, Vicario Generali significet, ad quem Vicarium Generalem literas obedientiales pro loci mutatione dare pertineat. Et quòd si quid aliter factum fuerit, aut tentatum contrà præmissa, inane, & irritum esse decernatur.

De Fratribus Romam aliquo sub prætextu venientibus.

§. 9. Et quòd ad omnem vagandi occasionem tollendam, nullus Frater Congregationis Romam perere possit, etiam sub prætextu literarum à Priore Generali obtentarum, nisi conseotiente Vicario Generali Congregationis, & ab ipso beoedictione accepta.

Hic Pont. prævia omnia præinserta, & acceptata approbat, atque confirmat cum supplemento defectuum.

§. 10. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, omnia, & singula præmissa, post maturam discussionem, tàm ab ipso Priore Generali quàm Fratribus reformatis hujusmodi per modum concordiæ provisa, & acceptara fuerint, ipseque Prior Generalis plurimùm cupiat eadem præmissa quo firmiùs subsistant, exactiúsque observentur, Apostolicæ nostræ confirmatiooıs robore communiri; Nos Priorem Generalem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicatioois, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inoodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium Fratrum oostrorum S. R. E. Cardinalium oegotiis Regularium præpositorum coosilio, præmissa per dictum Priorem Generalem, ut suprà concessa, seu ordinata, & per ipsos Fratres Reformatos, ut petitur, cum omnibus indè secutis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & coofirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Cum prohibitione sub excommunicationis pœna habitum similem deferendi in Gallia, aut eorumdem nomen sibi arrogandi.

§. 11. Prætereà, ne quis in Gallia habitum in materia, & forma similem, ità ut ex prædictis Fratribus Discalceatis existimari possit, nisi prædictæ Congregationis membrum actualiter existat, gestare, sive nomen Discalceatorum Reformatorum Sancti Augustini sibi arrogare, aut prædictam Congregatiooem esse Ordiois Eremitarum Sancti Augustini verbo, vel scripto temerè negare audeat, seu præsumat, sub excommunicatioois pœna interdicimus, & prohibemus.

Neque prædictæ Congr. Constitutionibus derogandi, vel super eis dispensandi.

§. 12. Et ut vitæ asperitas, & observantia puritatis Regulæ Sancti Augustini, & peculiarium Congregationis prædictæ constitutionum absque ullo impedimento serventur, Volumus quòd desuper nullatenùs à Superioribus dicti Ordinis dispensari possit, sed semper fixa, & firma remaneat stricta Regularis observantia.

Clausula præservativa hujus Sanctionis.

§. 13. Decernentes præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut in jus, vel controversiam revocari, aut aliter quomodoliber iofringi, vel retardari, suspendi, limitari, aut aliter in contrarium disponi, statui, vel ordinari nunquàm posse; sed illas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpe-

tuò valida, firma, & efficacia existere, & fore suúsque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodulibet spectabit inviolabiliter observari.

§. 14. Et ità per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Rogamus quoque, & hortamur attentè charissimum in Christo Filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum, quatenùs Congregationem Fratrum Discalceatorum Reformatorum hujusmodi pro sua in Deum pietate, ac in Nos, & hanc sanctam Sedem observantia habens propensius commendatam, illam benigno favore, & gratia prosequatur.

§. 15. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac aliis locorum Ordinariis dicti Regni per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel aliom, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, firmiter observari. Non permittentes illus desuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 16. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam jutamento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Congregationi, illorúmque Superioribus, & personis sub quibuscumque sententiis, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis cautelis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliter in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis aliter in sun robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 17. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 21. Julii 1628. Pontificatus nostri Anno quinto.

Quòd Fratres Capuccini Ordinis S. Francisci ad laxiorem Ordinem sine Sedis Apostolicæ, ad Carthusiensem verò, sine Ministri generalis licentia de cætero non transeant.

Istis Fratribus ut Crucem propriam in processionibus deferre possint, indulsit Paulus V. in Constit. 107. Pastoralis. suprà Tomo 3. & uberiùs habes in Clem. VII. Constit. 21. Religionis. suprà Tom. 1. Transitum qu que à Fratribus Capuccinis ad Fratres Minimos S Francisci de Paula, & à contrà prohibuerat Pius V. Const. 54. Sedis. suprà Tom. 2.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Editæ An. D. 1628.

Exordium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum virorum, qui, spretis hujus sæculi vanitatibus, divini numinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis sese mancipaverunt, paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulò intendamus, per quæ prospero, fœlicique eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Quia multi hujus Ordin. Fratres, ad alios Ordines se transferre posse prætendunt.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci, Capuccinorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, nonnulli dicti Ordinis Religiosi, nullâ desuper ab Apostolica Sede, vel Superioribus suis obtentâ licentiâ, ad alios Ordines, seu Congregationes se transferre posse prætenderint, & prætendant, non sine gravi regularis disciplinæ observantiæ detrimento, dictique Ordinis inquietudine.

Pont. ad laxiorem Ordinem sine Sedis Apost. ad Carthusiens. verò sine Ministri Generalis licentia scripta dictum transitum interdicit.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis Officii debito præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviam ire, prosperóque ipsius Ordinis statui, & quieti consulere volentes, supplicationibus dicti Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus ullus dicti Ordinis Religiosus ad laxiorem absque speciali nostra, & Sedis Apostolicæ, ad Carthusiensis verò, seu quemcumque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri Generalis pro tempore existentis dicti Ordinis licentia in scriptis obtinenda quovis prætextu, aut ex quavis quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto absque ulla declaratione incurrendis transire quoquo modo audeat, seu præsumat, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, interdicimus, & prohibemus.

Decretum præservativum addit.

§. 3. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari.

Ità judicari præcipit.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum, ac quorumvis aliorum Ordinum, & Congregationum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, & Congregationibus, illorúmque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandat.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs ubique fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 6. die 9. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Augusti 1628. Pontificatus nostri Anno sexto.

CV. Extensio Indulti celebrandi Officium, & Missam de viginti tribus Martyribus, ex Ordine Minorum S. Francisci Discalceatorum, ad alias Ecclesiasticas, & Saeculares personas.

De hujusmodi Martyribus, lege quae notavi ad Constit. 82. Salvatoris. supra.

Edita An. D. 1628.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. Aliàs pro parte dilecti Filii Petri Baptistæ Procuratoris Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ S. Gregorii Philippinarum, & Japoniæ Nobis exposito, quòd Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositi in causa Canonizationis viginti trium Martyrum, videlicet Petri Baptistæ, & Sociorum ejus ex dicto Ordine, quorum nempè sex Professi, cæteri verò Laici familiares, & coadjutores eorumdem sex Professorum erant, quique omnes pro Christi nomine in Oppido Civitate nuncupato Nangasaqui extrà muros in Regno Japoniæ Cruci affixi, & transverberati fuerunt; Re in sacro Rotæ Auditorio, & deindè de mandato nostro ab eisdem Cardinalibus, referente dilecto Filio nostro Tiberio tituli Sanctæ Priscæ Presbytero Cardinali Muto nuncupato, discussa, censuerunt constare de martyrio, & miraculis, ideóque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deventri posse; Superiores verò dicti Ordinis pro eo, quem erga eosdem Martyres gerebant, devotionis affectu Officium, & Missam de illis, donec ad solemnem eorum Canonizationem, pro qua non solùm dictus Petrus eorumdem Fratrum nomine, verùm etiam Charissimus in Christo Filius noster Philippus Rex Catholicus, ac charissima in Christo Filia nostra Isabella Regina Catholica Hispaniarum, necnon universa Civitas Manilensis, & Chinensis, seu Machaonensis, aliique Nobis per eorum literas ad Nos transmissas humiliter supplicaverant, deveniretur, recitari posse desiderabant.

Causa hujus Const. tur. referuntur. §. 1. Nos hujusmodi supplicationibus tunc inclinati, de eorumdem Cardinalium Consilio, ut de eisdem Martyribus, tàm ab omnibus dicti Ordinis S. Francisci Religiosis ubique existentibus, quàm etiam aliis Ecclesiasticis, & sæcularibus personis Manilensis Diœcesis dumtaxat, ubi præcipuè dicti Martyres pro Christi Fide laborantes valdè profecerant Officium, & Missa de communi plurimorum Martyrum, die eorum Natali, videlicet die 5. Februarii recitari, & celebrari respectivè liberè, & licitè posset, & valeret Apostolica auctoritate licentiam, & facultatem concessimus, & impartiti fuimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Concedit prout in Rubr. §. 2. Cùm autem sicut nomine Populi, & Cleri Abulensis Diœcesis Beati Petri Baptistæ, & Mexicanæ Patriæ Beati Philippi de JESU ex dictis viginti tribus Martyribus prædicti Ordinis Discalceatorum Provinciæ S. Gregorii Philippinarum hujusmodi Nobis nuper expositum fuit, ipsi pro eo, quem erga eosdem Martyres gerunt devotionis affectu, plurimùm cupiant licentiam, & facultatem prædictas per Nos, ut infrà, extendi: Nos piis eorum votis hujusmodi annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium Consilio licentiam, & facultatem Officium, & Missam de dictis Martyribus, ut suprà, recitandi, & celebrandi per Nos, ut præfertur, concessas ad alias Ecclesiasticas, & sæculares personas dictarum Civitatum Abulenensis, & Mexicanæ dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò extendimus, & ampliamus.

Contraria derogat. §. 3. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. die 11. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno VI.

CVI. Revocatio Indultorum, ac Privilegiorum omnium, etiam per modum communicationis concessorum Militiis, Hospitalibus, Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, Congregationibus, & Ordinibus quibusvis, tàm Mendicantium, quam non Mendicantium, cæterisque locis piis, & eorum, sive earum respectivè personis, audiendi sæcularium personarum Confessiones absque Ordinarii examine, & approbatione.

Privilegia omnia super hujusmodi facultate concessa revocaverat Concil. Trid. sess. 23. cap. 15. & ad sacularium confessiones audiendas ab Episcopis illos tantùm admitti statuit, qui vel Parochiale beneficium obtinuerint, vel per examen, aut aliàs idonei judicati fuerint, prout indicatum est ad Constitut. 133. Pii V. Tom. 2. per quam ipse Pius hoc idem prohibuit Regularibus cujuscumque Ordinis, etiam Lectoribus, aut in Theologia gradutatis, cujus Constitutionis reductiones ad terminos juris communis, & Concilii Tridentini fecit Gregor. XIII. in Constitut. 9. In tanta. dicto Tom. 2. Et ad hanc materiam attende etiam Clem. VIII. Constitut. 145. Quacumque, Tom. 3.

Edita An. D. 1628.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Causa istius Revocation. Cum, sicut accepimus, aliquibus Religiosis quorumdam Ordinum, seu Congregationum à Sede Apostolica indultum fuerit, ut sacramentales personarum sæcularium confessiones audire valeant, etiamsi ab Episcopis Diœcesanis ad id examinati, & approbati non fuerint, nec desint, qui temerè asseverent, hoc ipsum privilegium cæteris quoque aliorum Ordinum Regularibus competere, ex amplissimis privilegiorum communicationibus, quas ab eadem Sede Apostolica obtinuerunt, & hinc saluberrimum Sacri Concilii Tridentini decretum desuper sancitum penitùs evertatur.

Revocatio Indultorum de qua in Rubr. §. 1. Nos huic malo opportunè providere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, Consilio omnia & singula indulta hujusmodi audiendi sæcularium confessiones absque Ordinarii examine, & approbatione quibusvis Collegiis, Capitulis, Religionibus, Societatibus, & etiam Societati JESU, Congregationibus, & Ordinibus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, necnon Monachorum quorumcumque etiam Sancti Benedicti, Cistercienfis, & Carthusiensis, ac etiam quibusvis

bus vis Militiis, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac quibuscumque Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, & Metropolitanis, Monasteriis, cæterisque locis piis, sive eorum, & earum respective Abbatibus, Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, etiam Generalibus, vel Provincialibus, Capellanis, Confessariis, aut aliis quocumque nomine nuncupatis Superioribus, & personis quibuscumque, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicæ immediate subjectis, cujuscumque dignitatis, præeminentiæ, & conditionis existentibus, & quovis privilegio munitis, & tam ad supplicationem partium, quam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hactenus quandocumque, & qualitercumque ex quavis etiam de necessitate exprimenda causa, & alias quomodolibet concessa, Apostolica auctoritate, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac revocata, cassata, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nec Religionibus, Societatibus, etiam Societati JESU, Congregationibus, Ordinibus, ac Militiis, & Ecclesiis, Monasteriisque prædictis, eorumque Superioribus, & personis quibuscumque in posterum ullo modo suffragari, minusque illos, & illas, etiamsi de iis specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, indultis, hujusmodi uti posse.

Clausula præservativa.

§. 2. Præsentes vero literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariorum derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpositis, Decanis, Magistris, Abbatibus, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & aliis Superioribus, Capellanis, aliisque prædictis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Publicatio in Urbe omnes ligat.

§. 6. Quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad Valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ità arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Dat. P. An. 6. die 12. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Publicatio.

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione duodecima, Pontificatus autem Sanctissimi D. N. Papæ D. Urbani Divina Providentia Octavi, anno ejus sexto, die verò Lunæ, octava Januarii, retroscriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Franciscum Pignoccatum, & Pompejum Giraunm ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Brandimartes Latinus S. D. N. Papæ Cursor pro Mag. DD. Curs.

CVII.

Concedit Domum, & Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Sancto Joannino in Capite de Urbe Fratribus Reformatis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

Istorum Fratrum privilegia confirmavit S. D. N. Constit. 3. Ex Clementi. infrà dedit eis facultatem erigendi Hospitium in partibus Asiæ Constitut. 78. Inter cætera habent indultum recitandi Officium de S. Petro Nolasco, Constitut. 110. Domini Nostri, infrà.

Edita An. D. 1628.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva hujus Constitutionis.

CUm sicut dilectus Filius Didacus de Sancto Raymundo Procurator Generalis Fratrum Reformat. nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum Nobis nuper exponi fecit, alias dilectæ in Christo Filiæ Abbatissa, & Moniales Sancti Silvestri in Capite de Urbe usum Ecclesiæ, & domus Sanctæ Mariæ in Sancto Joannino nuncupatæ in Regione Columnæ sub proprietate dicti Monasterii, & apud illius viridarium existentibus Fratribus præfatis reservato nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito concesserint, prout plenius continetur in publico Instrumento desuper confecto tenoris, prout in eo; Cupiat autem D. Didacus præmissa pro illorum validitate, & subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, & alias desuper infrà per nos opportunè provideri.

Concedit prout in Rubrica.

§. 1. Nos Didacum, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes: Supplicationibus dicti D. Didaci nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium Fratrum exponentium, ac dilectorum Filiorum Prælatorum Congregationis Visitationis Apostolicæ alias per nos indictæ Consilio concessionem usus dictæ Ecclesiæ Fratribus præfatis, ut supra factum ac desuper confectum præfatum Instrumentum hujusmodi cum omnibus, & quibuscumque in eo contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis

mitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerunt, supplemus.

Conventiones in Instrumento expressè observandæ.

§. 2. Et nihilominus pro potiori cautela, & ad minuendum dicti Monasterii sumptus eisdem Fratribus usum Ecclesiæ, & Domus Sanctæ Mariæ in Sancto Joannino hujusmodi ad dictum Monasterium, ut præfertur, spectantis cujusque sumptibus de præsenti ut asseritur gubernatur, cum pactis, & conventionibus in præinserto Instrumento hujusmodi contentis, & expressis.

§. 3. Et ulterius quod Fratres prædicti tam præsentes, quam futuri fabricam dictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, ejusque Monasterium altius erigere, sive ejus Ecclesiæ faciem invitis Abbatissa, & Monialibus prædictis immutare non possint, nec valeant auctoritate, & tenore prædictis perpetuo concedimus, & assignamus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes, præmissa omnia, necnon præsentes literas perpetuo valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit inviolabiliter observari, atque ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostol. Auditores judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit Monasterio, & Ordini prædictis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quòdque beneplacitum nostrum hujusmodi juxtà pactum cum Abbatissa, & Monialibus prædictis initum illud obtinendi juxtà tres menses, ut præfertur obtentum non sit, cæterisque contrariis quibuscumque, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus.

Cautela redimendi Ecclesiam.

§. 6. Volumus autem, quòd Fratres prædicti, si & postquàm pro parte dilectorum Filiorum, & Deputatorum dicti Monasterii, seu majoris partis illorum, aut per Episcopos, & Prælatos Congregationis Visitationis prædictæ ad hoc fuerint requisiti dictam annuam responsionem scutatorum sexaginta solutis scutatis bis mille redimere teneantur, qua redemptione sequuta Ecclesia, & domus hujusmodi ad Fratres prædictos pleno jure spectet, & pertineat, & nihilominùs in casu redemptionis hujusmodi Ecclesia, & domus ad Monasterium deputatæ, seu deputandæ Monialibus invitis, ac nisi prævia dilecti Filii nostri in alma Urbe Vicarii in spiritualibus generalibus licentia aliùs erigi non possint.

Depositum pecuniæ faciendi penes Montem Pietatis.

§. 7. Quòdque scutata bis mille prædicta deponi debeant penès montem Pietatis de Urbe ad effectum, ut pro concurrenti quantitate totius ipsius Monasterii Sancti Silvestri debita, ac prævio mandato ab ejusdem Monasterii Abbatissa, & Vicario nostro prædicto, sive ejus Vicesgerente pro tempore existente subjicientia extinguantur.

Dat. P. An. 6. die 21. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Augusti 1628. Pontificatus Nostri Anno sexto.

M. Antonius Maraldus.

Loco † Annuli Piscatoris.

CVIII. Quod Fratres Reformati Discalceati Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ in Africa, & aliis in Turcarum partibus possint celebrare super Altare portatili, & antequàm illucescat dies, ac etiam absolvere fideles à casibus reservatis, necnon eisdem indulgentiam impartiri.

De his Fratribus præter indicata suprà ad Constitut. 62. Clementis VIII. Ad militantis. Tom. 3. facultatem quærendi, & recipiendi eleemosynas, & alia subsidia pro redemptione Captivorum relicta concessit S. D. N. Urbanus VIII. infrà in Constitut. 148. Ex incumbenti. Et de ministri Generalis vacatione, nonnulla sancivit idem in Constitut. 173. Injuncti. Ac privilegia communicavit in Constit. 179. Redemptoris. Deinde prohibuit ne ad habitum Donatorum de cætero reciperent personas sæculares in Constitut. 186. Cùm sicut accepimus. Posteà hanc Congregationem à jurisdictione, obedientia, & superioritate Ministri Generalis Fratrum Calceatorum exemit in Constitut. 210. Ex quo regimen. Deniùm de electione, & confirmatione Ministri Generalis quædam decrevit idem infrà in Constit. 208. Exponi nobis.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1626.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constitut.

Cùm sicut dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, Nobis nuper exponi fecit, quòd Congregatio prædicta juxtà laudabile ipsius institutum, ejus Religiosos in Africam, ut Christi fideles inibi sub miseris Turcarum servitute constitutos, quos possunt ab illa eximere, quærant, eósque in Domino consolentur, Ecclesiastica Sacramenta illis administrent, ac eorum denique animarum saluti, quibus possunt rationibus incumbere valeant, mittere intendant.

Indultum celebrandi super Altare portatili, & circà auroram.

§. 1. Nos, ut iidem Religiosi in commisso sibi munere hujusmodi ad eorumdem Christi fidelium spiritualem fructum utiliùs sese exercere valeant; Supplicationibus ejusdem Procuratoris Congregationis prædictæ nomine Nobis humiliter porrectis inclinati; Religiosis mittendis hujusmodi, quòd altare portatile cum debita reverentia, & honore, super quo in locis Africæ dumtaxat, honestis tamen, & congruis, etiam non sacratis, & cùm temporis qualitas id exegerit, etiam antequàm illucescat dies, circà tamen diurnam lucem, in dictorum Captivorum, & aliorum fidelium, in dictis locis degentium præsentia Missas, & alia divina Officia celebrare.

Et absolvendi fideles etiam à casibus in Bulla Cœnæ contentis.

§. 2. Omnésque & singulos eorumdem locorum utriusque sexus Christi fideles, ipsorum confessionibus diligenter auditis, à quibuscumque excessibus, & delictis, etiam in Bulla in die Cœnæ Domini legi solita contentis, ac pro commissis per eos, & eorum quemlibet pœnitentiam injungere salutarem.

Confessis, & refectis sacro Corpore, Indulgentiam plenariam toties quoties impartiendi facultatem concedit.

§. 3. Necnon his, qui peccata sua confessi, & de illis corde contriti fuerint, ac Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id fecerint, toties plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino elargiri liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem impartimur.

Circà Jubilæum assequendum modum pro captivis tribuit.

§. 4. Necnon eosdem, qui dura servitute illis in partibus oppressi pro tempore fuerint, quotiescumque ab Ecclesia Romana illius Thesauros reserari, & generales peccatorum remissiones per Romanos Pontifices, etiam præscripta fidelibus ad illas assequendas, forma, & statuto tempore in eisdem adjectu promulgari contigerit, cùm primùm illarum ad eosdem Captivos notitia pervenerit,

aliqua agendo, quæ naturali libertate privatum, verisimile est, facere posse, illas omnes consequi, quæ alii fideles, tempus, & formam exactè in illarum concessione tradita observantes, consequerentur, eisdem auctoritate Apostolica, & tenore volumus & declaramus.

Clausulas præservativas apponit. §. 5. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, firma, & efficacia existere & fore, ac dictæ Congregationi, illiusque Religiosis hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

D. P. An. 3. die 20. Jan. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoria, die 20. Januarii 1626. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CIX.

Quòd indulta concessa diversis Urbis Tribunalibus, & Judicibus cognoscendi causas criminales super delictis quarumcumque personarum privativè quoad alios, non privativè quoad Gubernatorem Urbis pro tempore existentem, sed cumulativè cum eo concessa intelligantur.

Hujusmodi Indulta multis Archihospitalibus, Collegiis, Capitulis, Militiis, ac similibus concessa à diversis Pontificibus require in Repertorio, in singulis eorum nominibus.

Auctoritatem verò Gubernatoris Urbis, lege in Leonis X. Constitut. 8. Etsi cunctarum, suprà Tom. 1. Et in Pii IV. Constitut. 1. Cùm sicut Tom. 2. Necnon in Pii V. Constit. 107. Cùm Apostolica, dicto Tom. 2. In quibus omnibus alias de hac materia loquentes Constitutiones habes indicatas.

Edita An. D. 1628. URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Decet Romanum Pontificem, æqui bonique supremum assertorem, si quæ dubia circà constitutas administrandæ Justitiæ rationes oriantur, declarationis suæ oraculo ita dilucidare, ut præcisa cujuscumque hæsitationis, sive dubii materia, unicuique quod suum est, per competentes Judices, & Ministros æqua lance tribuatur.

Motiva hujus Constit. §. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, varia diversis Almæ Urbis nostræ Tribunalibus, & Judicibus, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Protectoribus, & Collegiis, vel aliis etiam hic de necessitate exprimendis, indulta, quascumque causas criminales, vel earum aliquas super quibuscumque delictis, criminibus, & excessibus quarumcumque personarum, tàm Laicarum, quàm Ecclesiasticarum, etiam Regularium, & Militiarum, etiam speciali nota dignarum, privativè quoad alios quoscumque cognoscendi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos concessa sint.

Declarat Pontif. Indulta hujusmodi concessa fuisse cumulativè non privativè quoad Gubernatorem. §. 2. Nos debitæ earumdem causarum cognitioni, atque expeditioni quantum cum Domino possumus, consulere volentes, necnon omnium, & singulorum indultorum prædictorum tenores ac Data, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd omnia & singula indulta hujusmodi, non privativè quoad modernum, & pro tempore existentem dictæ Urbis Gubernatorem, sed cumulativè cum eo concessa intelligantur, & intelligi debeant.

Ac ità, & non aliter judicari mandat. §. 3. Sicque, & non aliter, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, Camerarium, Vicecancellarium, Cameræ Apostolicæ Thesaurarium generalem, & quosvis alios Officiales, & Ministros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, tenore præsentium declaramus, & (quatenùs opus sit) statuimus, decernimus, & mandamus.

Obstantibus quibusvis plenè derogat. §. 4. Non obstantibus (quatenùs opus sit) regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 6. die 23. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembris 1628. Pontificatus Nostri Anno sexto.

CX.

Indultum, quòd Fratres Calceati, & Discalceati Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, Officium, & Missam de communi Confessoris non Pontificis recitare possint de Sancto Petro Nolasco ejusdem Ordinis Fundatore in die suæ Festivitatis.

De his Fratribus plura indicata habes suprà in Constitut. 55. Urbani Salvatoris, & in Constitut. 9. Gregor. IX. Devotionis. Tom. 1. & idem Urbanus in Constit. 3. Ex Clementi infrà.

URBANUS VIII. PAPA. Edita An. D. 1628.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Domini Nostri JESU Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamquàm immeriti gerentes in Terris, ex incumbenti Nobis munere procurare tenemur, ut eorumdem Servorum Christi debita veneratio indies magis promoveatur, ac laudetur Dominus in Sanctis suis. Quamobrem fidelium quorumlibet, præsertim verò sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium votis, quæ peculiarem ipsorum Sanctorum cultum respiciunt, libenter annuimus, ac favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Procuratores Generales supplicarunt pro concessione. §. 1. Sanè dilecti Filii Didacus de Sancto Raymondo Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, necnon Ludovicus de Apparitio Fratrum Calceatorum ejusdem Ordinis respectivè Procuratores generales eorumdem Fratrum nominibus Nobis nuper exponi fecerunt, quòd Fratres prædicti pro singulari, quem ergà Sanctum Petrum Nolascum dicti Ordinis Fundatorem gerunt devotionis affectu, ac ad augendam ergà illum devotionem Officium, & Missam de eo, ut infrà recitari, & celebrari posse summoperè desiderant. Quare nos dem quibus suprà nominibus Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eis desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

A censuris, &c. Proc. Gen. absolvit, & gratiam concedit. §. 2. Nos igitur piis eorumdem Fratrum votis hujusmodi annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senten-

ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes hujuſmodi ſupplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, re maturè diſcuſſa, ad majorem Sanctorum gloriam, divinique cultus augmentum, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus Feſtum dicti Sancti Petri Nolaſchi ejuſdem Ordinis Fundatoris cum Officio, & Miſſa de Communi Confeſſoris non Pontificis juxta Rubricas Breviarii, & Miſſalis Romani in univerſo Ordine prædicto celebrari liberè, & licitè poſſit, & valeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenùs opus ſit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Exemplis fides quòd præſtetur jubet.

§. 4. Volumus autem quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ alicujus in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorsùs fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat P. A. 6. die 10. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die xj. Octobris 1628. Pontificatus Noſtri Anno ſexto.

CXI.

Confirmatio Privilegiorum, & Indultorum Ordini Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, & illius Perſonis conceſſorum, dummodò ſint in uſu, nec revocata, vel Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, aut Conſtitutionibus Apoſtolicis non ſunt repugnantia.

Hunc Ordinem approbavit Greg. IX. ut ſup tom 1. Conſt. 9. Devotionis. ubi plene ipſius materiam legere potes. Reformatis verò iſtius Ordinis tranſitum ad hos Calceatos, ſine Sedis Apoſt. licentia interdixit iſtemet Pont ſup. in Conſt. 88. Injuncti. eidemque Ordini, ut Miſſam, & Officium recitare valeant in die Feſto Sancti Raymundi Confeſſoris d. Ordinis Profeſſoris de communi Confeſſoris non Pontificis conceſſit iſte Pont. ſup. in Conſt. 55. Salvatoris.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

EX Clementi Sedis Apoſtolicæ proviſione, necnon perſonarum Deo devotarum ſub Religionis jugo Domino militantium pia devotione provenire dignoſcitur, ut Romanus Pontifex quandoque per Prædeceſſores ſuos Romanos Pontifices pro Perſonarum earumdem, locorúmque illarum fœlici ſucceſſu, & quiete conceſſa approbet, & confirmet, atque communiat, prout perſonarum earumdem, ac locorum, & temporum qualitatibus debitè penſatis conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Multa à diverſis Pont. huic Ordini conceſſa fuerunt Privilegia.

§. 1. Sanè pro parte dilecti Filii Ludovici Apparici moderni Procuratoris Generalis infrà ſcripti Ordinis Beatæ Mariæ Nobis nuper exhibita petitio continebat, quòd cùm inter omnes vitæ Regularis Ordinis ille in primis conſpicuus eſſe videretur quem Beatiſſima Cælorum Regina ad Captivorum in Infidelium partibus miſerè ſervientium redemptionem Sancto Raymundo de Peniafort, & claræ memoriæ Jacobo Aragonum Regi, necnon quondam Petro Nolaſco primo illius Profeſſori, dùm vitam ducerent in humanis, ſingulari quodam miſerationis affectu ſibi fore chariſſimum revelaverat, fœlicis recordationis Calliſtus Papa III. Prædeceſſor noſter illum certis Ordinibus ratione quarti voti, quo illius Fratres ſe Infidelibus in Captivorum redemptionem pignus fore devovent, & obſtringunt, celſiorem, & perfectiorem vocavit, & hic ipſe Ordo jam indè ab anno Domini milleſimo ducenteſimo decimo octavo, in Civitate Barchinonenſi ab eodem Jacobo Rege in die Feſto Sancti Laurentii Martyris, ſub invocatione Beatæ Mariæ de Mercede, & Redemptionis Captivorum nuncupatæ inſtitutus, & à piæ memoriæ Gregorio Papa IX. etiam Prædeceſſore Noſtro à Nativitate Domini milleſimo ducenteſimo trigeſimo, à revelatione verò prædicta duodecimo, Pontificatus autem ſui octavo anno, in Feſtivitate Sancti Antonii Abbatis confirmatus, iis pietatis incrementis in corporum animarúmque Captivorum hujuſmodi ſalutem, ſcilicet eorum aliis redimendis, aliis inſtruendis, aliiſque in fide corroborandis opere, & ſermone in dies magis magiſque efloruit, ut quamplurimi Romani Pontifices ſimiliter Prædeceſſores noſtri, non minùs primam illius originem cœlitùs revelatam, quam pios hujuſmodi progreſſus admirati innumeras propemodùm in eum gratias, & privilegia, ex inexhauſto Eccleſiæ Dei theſauro depromptas, Sedis Apoſtolicæ benignitate liberaliſſimè contulerit.

Quæ Ordo ſupplicavit Pont. ut confirmare dignaretur.

§. 2. Quare pro parte dicti Ludovici, tàm ſuo, quam univerſorum ejuſdem Ordinis Profeſſorum nominibus, Nobis fuit humiliter ſupplicatum, quatenùs Privilegia hujuſmodi pro firmiori illorum ſubſiſtentia Apoſtolico munimine roborare, aliaſque eis in præmiſſis, ut infrà, opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Prout modò approbat, & confirmat, dummodò ſac. Canon & Conc. Trident. non adverſentur &c. ſup, leque omnes defectus.

§. 3. Nos igitur dicti Ordinis Beatæ Mariæ, quem præ cæteris in viſceribus gerimus charitatis, proſperum, & tranquillum ſtatum paterno zelantes affectu, ac Ludovicum, & ſingulos Religioſos hujuſmodi à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati. Omnia, & ſingula Privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, antelationes, præeminentias, licentias, facultates, conceſſiones, remiſſiones peccatorum, indulgentias, abſolutiones, aliáſque gratias univerſas per dictum Gregorium IX. & recolendæ memoriæ Gregorium XI. Innocentium IV. Innocentium VI. & Innocentium VIII. Alexandrum IV. & Alexandrum VI. Clementem IV. Clementem VI. & Clementem VII. Joannem XXII. Nicolaum III. Nicolaum IV. & Nicolaum V. Bonifacium VIII. Urbanum V. Martinum etiam V. Eugenium IV. Pium II. prædictum Calliſtum, Paulum II. Paulum III. & Paulum IV. Sixtum IV. Julium Secundum, & Julium III. Leonem X. noviſſiméque Sixtum V. Clementem VIII. & Paulum V. & alios quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros univerſo Ordini Beatæ Mariæ hujuſmodi, & ſingulis illius Provinciis, Monaſteriis, Prioratibus, Domibus, & aliis Regularibus locis, necnon Generali Magiſtro, illiúſque ſive ipſius Ordinis Vicario, ſeu Vicariis, Procuratoribus, Redemptoribus Captivorum, Electoribus, Definitoribus, Commendatoribus, Vocalibus, aliiſque Officialibus quocumque nomine nuncupatis, & cæteris illius Fratribus, & Religioſis, & aliis perſonis quibuſcumque tàm in genere, quàm in ſpecie, etiam per modum communicationis, extenſionis, & ampliationis, aliàs quomodolibet, & ſub quibuſcumque verborum formis, & expreſſionibus conceſſa, innovata, confirmata, & ap-

probata,

probata, & literas Apostolicas desuper tàm in plumbo, quàm in forma Brevis expeditas, quorum, & quarum omnium, & singulorum, ac singularum tenores, etiamsi talia seu tales forent, quæ specialem, & individuam mentionem requirerent, ac dstis præsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, dummodò tamen sint in usu, & sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, necnon Apostolicis Constitutionibus, & dicti Ordinis Regularibus Institutis non repugnent, illáque & illæ hactenùs revocata, & revocatæ, ac sub aliquibus revocationibus comprehensa, & comprehensæ non sint, Apostolica auctoritate eorumdem, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illísque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnésque, & singulos tàm juris quàm facti, & quarumcumque solemnitatum de jure, usu, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum ac in præmissis omissarum, necnon quoscumque alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint dicta auctoritate supplemus.

§. 4. Decernentes easdem præsentes semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque ab omnibus, & singulis sinceri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, necnon prædicti Bonifacii Papæ Octavi pariter Prædecessoris Nostri de una, & in Concilio Generali edita de alia dietis, dummodò ramen non ultra tres dietas quis vigore præsentium ad judicium trahatur, aliísque quibusvis Apostolicis etiam in Provincialibus, Synodalibus, Universalibúsque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis Beatæ Mariæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illi, ejusque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibúsque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie latissimè, & plenissimè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quòd earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manúque & sigillo pro tempore existentis Magistri generalis ipsius Ordinis Beatæ Mariæ, seu illius Vicarii subscriptis, & munitis eadem prorsùs fides adhibeatur, tàm in judicio, quàm extrà illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 7. Per easdem præsentes autem non intendimus facultates dicti Magistri generalis circà Fratres ipsius Ordinis Beatæ Mariæ Reformatos, seu Recollectos nuncupatos in aliquo approbare.

§. 8. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. *Sanctionem pœnalem superaddit.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo Idus Octobris, Pontificatus nostri Anno Sexto. *Dat. P. An. 5. die 9. Oct.*

Excommunicatio contrà extrahentes Sacras Reliquias, aut Libros ex Ecclesia, & Bibliotheca Collegii Sancti Francisci de Paula ad Montes Urbis Fratrum Minimorum Nationis citerioris Calabriæ. CXII.

De hoc Collegio vide in hujus Sanctiss. Pont. Const. 5. Ex injuncto. hic suprà ubi notavi.

URBANUS EPISCOPUS, *Edita An. D. 1628.*

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Justis, & honestis Christi fidelium votis libenter annuimus, eosque favoribus prosequimur opportunis. *Exordium.*

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Modernorum Vicarii Generalis, & Fratrum Domus Regularis Nationis Calabriæ ad Montes nuncupatæ de Urbe Ordinis S. Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum petitio continebat: Quod in Ecclesia eorum Domus quamplures diversorum Martyrum, ac Beatorum, & Sanctorum Reliquiæ, necnon in ejusdem Domus libraria, seu Bibliotheca diversi generis libri volumina, & alia scripta Ecclesiæ, & Domui hujusmodi hinc inde pro majori divini cultus augmento, & Fratrum eorumdem spirituali consolatione, & profectu piè & studiosè comparata reperiantur; Et propterea ne successu temporis tàm Reliquias, quàm libros, & volumina, seu scripta hujusmodi passim distribui, & inde asportari, ac dispergi contingat, pro parte eorumdem Vicarii, & Fratrum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. *Causæ hujus inhibitionis.*

§. 2. Nos igitur prædictum Vicarium, & Fratrum hujusmodi singulares Personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Vicario, & Fratribus eorúmque successoribus, & aliis Personis quibuscumque tàm sæcularibus, quàm regularibus, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ullas omninò Reliquias, nec libros, seu Volumina, & Scripta hujusmodi ab Ecclesia, & Domo, seu Bibliotheca præfatis ullo modo amovere, transportare, distribuere seu mutuò dare audeant, seu præsumant sub excommunicationis eo ipso incurrendæ sententiæ Apostolica auctoritate tenore præsentium inhibemus, & præcipimus. *Inhibitio de qua in Rubr.*

§. 3. Decernentes ex nunc irritum, & inane quicquid secùs super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, & in Provincialibus, & Synodalibus, Universalibúsque Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon Domus, *Derogatio contrariorum.*

& Or-

& Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis, quibuscumque.

Publicatio, & affixio fienda in dicto Collegio.

§. 5. Volumus autem, quòd literæ præsentes saltem semel quolibet anno in dicta Domo publicentur, ac illarum copia, & exemplar authenticum, ad hoc ut ad omnium notitiam pervenire possint, in Sacristia dictæ Ecclesiæ, ac Bibliotheca ejusdem Domus portis interioribus remaneant affixa.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, inhibitionis, præcepti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An. 6. die 31. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, pridiè Kal. Novembr. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CXIII.

Nova institutio Collegii in Oppido Civitate nuncupato Fuldensi ad Scholares Germanicæ Nationis ibi Latinis literis, aliisque liberalibus Disciplinis instituendos, unà cum congruæ dotis assignatione, ac gratiarum privilegiorúmque concessione & extensione.

Hujusmodi Collegii Institutionem factam habes à Gregor. XIII. qui desuper Apostolicas literas non expedivit, prout facilè credendum est, & refertur hic in §. 2. Et quia parùm processit d. Collegium, iste Pontifex de novo, & ex integro instituit.

Edita A. D. 1628.

Non dissimilia Collegia pro hujusmet Nationis Scholaribus erexit iste Pontifex in Civitate Pragensi sup. Constit. 73. Quoniam, & in Civitate Viennensi, ut in Const. 74. Quoniam sup. Ac unum pro Adolescentibus ex Illyricis Provinciis in Civitate Lauretana instituit in Const. 80. Zelo Domus Dei. sup.

Exordium.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset afflictionem Provinciæ Germanicæ.

QUoniam divinæ Bonitati visum est humilitatem nostram turbulentissimis Christianæ Reipublicæ temporibus ad Universalis Ecclesiæ regimen vocare, ex eo tempore Nos ejusdem adjuvante gratia ea cogitare non destitimus, quæ, sicut Officii Nostri ratio postulat, ad divinum ubique cultum propagandum, & Ecclesiasticam disciplinam restaurandam, & augendam, animarúmque salutem procurandam, maximè cognovimus pertinere.

§. 1. Inprimis verò animo recolentes amplissimam Germaniæ Provinciam, quæ superioribus sæculis inter fortissimæ ipsius Nationis laudes, atque virtutes tanto sinceræ fidei, & Christianæ Religionis cultu eminere solebat, ut reliquis Christianæ Reipublicæ partibus non minori exemplo, quàm ornamento, atque decori foret, nunc tot, tantisque in ea instinctu Sathanæ excitatis de Religione dissidiis ità miserandum in modum afflictam, & deformatam esse, ut nemo, vel mediocri pietate præditus, sine lacrymis tàm gravem animarum jacturam recordari, nedùm intueri queat; eam præcipuè curam suscepimus, ut quibusvis possimus modis, nullis laboribus, nullisvè sumptibus parcentes, apta sanandis illius vulneribus remedia adhibeamus.

Et Institutionem hujus Collegii alias factam à Greg. XIII. sed quia parùm ob temporum & rerum difficultates processit d. Collegium.

§. 2. Ac proindè considerantes, fœl. record. Gregorium Papam XIII. Prædecessorem nostrum optimo quidem Consilio Collegium in Oppido Civitate nuncupato Fuldensi nullius Diœc. Provinciæ Moguntinensis quadraginta alendorum, ac Latinis literis, Logica, Physica, aliisque liberalibus Disciplinis, ac Sacra demùm Theologia, necnon piis, & Christiano nomine dignis Moribus instituendorum Germanicæ Nationis Puerorum causâ, ut Hæreticorum maximè nobilium Filii, a quibus pendent pagi, oppida, & ditiones in Germania, escâ liberalis mensæ illecti Catholicè ibidem educarentur, & Sanctæ Sedis Apostolicæ nomen contrà Hæreticorum execrationes Antichristianas amabile fieret etiam ipsis hostibus fidei juratis, nulla obligatione requisita, stipendia verò danda iis, qui Alumni esse non possent, ad faciliùs ibidem absolvendum humaniora studia, discendam fidem Catholicam, & ut a Scholis Hæreticorum Germana Juventus abstraheretur, in quibus hujusmodi subsidia ex Monasticis, & Ecclesiæ bonis tanquàm illecebre adolescentibus conferuntur, nulla etiam obligatione à Stipendiariis requisita, eidem Collegio mille, & octingentorum scutatorum auri de Camera, mille & ducentorum videlicet pro Alumnatu, sexcentorum verò scutatorum hujusmodi Summâ pro stipendiis assignatâ, quam de præsenti Camera nostra Apostolica solvit, aliàs Apostolica auctoritate erexisse, & instituisse; tamen id ejus cœptum, atque conatum tùm propter obitum ipsius, tùm ob varias, quæ posteà sequntæ sunt temporum & rerum, difficultates, parùm processisse, imò nec literas Apostolicas super hujusmodi erectione, & institutione expeditas esse verisimiliter credendum sit, cùm factis plurimis tàm in Romana Curia quàm in dicto Oppido Fuldensi diligentiis literæ Apostolicæ super hujusmodi erectione & institutione non potuerint reperiri expeditæ.

Ideò illud tamquàm Propagationi fidei utilissimum de novo erigit & instituit Alumnorumque numerum statuit.

§. 3. Nos ad opus hoc propagationi fidei utilissimum, præsertim hoc tempore, quo Germania summa Operariorum Catholicorum inopia laborat, totis viribus, prout hoc susceptæ servitutis Officio tenemur, promovendum, animum, & mentem nostram convertentes, ac cœptum, & conatum dicti Gregorii Prædecessoris renovare intendentes, ac singulares Personas Collegii hujusmodi à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, maturo desuper cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationi de Propaganda Fide præfectis, habito consilio, Motu proprio non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque liberalitate nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ad Dei Omnipotentis laudem, sanctæque ipsius Ecclesiæ incrementum, præcipuamque Germanicæ Nationis salutem, & commodum, in dicto Oppido Fuldensi rursùs Collegium ipsum Fuldense appellandum, in quo licèt ex tenore erectionis, & institutionis Gregorii Prædecessoris hujusmodi Quadraginta Alumnorum numerus, ex quo tunc tempora erant optima, & minori sumptu ibi mortalis hæc vita sustentari poterat, in eo manutenendus veniret; quia tamen nunc omnia in triplo, aut quadruplo sunt pretio, nec unquam tanta annonæ vilitas quanta superiori sæculo fuit, verisimiliter reditura est XXX. Alumnorum numerus, non ex tota Germania tantùm, sed ut hactenùs consuevit, ex Septentrionalibus ejus Provinciis, videlicet Franconia, Hassia, Buchonia, Saxonia, Misnia, Turingia, Brunsvigia, Westphalia, Marca Brandeburgica, Ducatu Mechlenburg, Pomerania, Holsatia, & Archiepiscopatu Bremensi evocandorum de cætero manuteneri debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium

denuò

denuò ex integro perpetuò erigimus, & instituimus.

Et pro ejus congrua dote 1800 scuta aurea annua assignat.

§. 4. Illisque sic erecto, & instituto pro congrua ejus dote, ac Alumnorum prædictorum, & illis inservientium personarum sustentatione, onerúmque illis incumbentium supportatione, redditus annuos mille, & octingentorum scutorum aureorum bujusmodi ex Cameræ Apostolicæ pecuniis quotannis sumendos, & numerandos, distributa in trimestres singulos pro rata solutione, quod de totidem redditunm summa in bonis stabilibus eidem Collegio à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus fuerit provisum, eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & attribuimus.

Juramentum à 15. Alumnis præstari debere, & alios dispensari posse statuit.

§. 5. Ac ex prædictis triginta Alumnis quindecim obligandos ad præstandum juramentum juxtà formulam ab eadem Congregatione Alumnis Pontificiorum Collegiorum præsctiptam: Reliquos verò quindecim nobilibus, & Illustribus Parentibus etiam Hæreticis ortos, dummodò ipsi sint Catholici, vel quàmprimùm fiant, ab ea obligatione à nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio nunc, & pro tempore in illis partibus residente, cui per præsentes ex nunc, prout ex tunc, plenariam & omnimodam concedimus facultatem, & auctoritatem pro ejus prudentia, communicato tamen priùs consilio super uniuscujusque dispensatione, & re accuratè discussa cum dilecto Filio Joanne Bernardo Moderno, & pro tempore existente Abbate Foldensi, vel habita ratione ab Ordinariis illarum partium, ex quibus ii Alumni fuerint oriundi, dispensandos.

Et 600. scutata ex prædictis 1800. distribuenda Scholaribus ut hic decernit.

§. 6. Et ex prædictis scutatis sexcentis auri de Camera, quæ distribuuntur ad instar Eleemosynæ Scholaribus pauperibus extrà Collegium degentibus, trecenta tantùm eisdem pauperibus assignanda, & ut hactenùs factum est distribuenda, reliqua verò trecenta quindecim Alumnis, qui juramentum hujusmodi præstaturi sunt, applicanda, & in eorum necessitatibus impendenda esse, eadem auctoritate volumus, statuimus, atque decernimus.

Collegium Regimini Presbyterorum Soc. Jesu subjicit.

§. 7. Cæterùm, cum dilectorum Filiorum Presbyterorum Societatis JESU in hoc ducandorum, instituendorúmque Alumnorum munere, diligentia, fides, integritas, & aliis hujusmodi Collegiis, & in hoc ipso satis cognita sit, atque perspecta, idem Collegium, atque Scholares illius Presbyterorum prædictorum, sicut adhuc fuit, regimini, institutioni, doctrinæ, atque prudentiæ, eadem auctoritate etiam perpetuò subjicimus, atque submittimus.

Protectores Collegii constituit.

§. 8. Prætereà, ut ejusdem Collegii conservationi bonóque, tàm in his, quæ ad Scholarium Institutionem, & disciplinam, quàm quæ ad victum, vestitum, aliáque hujusmodi necessaris pertinent, opportuniùs consulatur, & promptum eis paratumque auxilium sit, S.R.E. Cardinales Congregationi de Propaganda Fide præfectos prædictos nunc, & pro tempore existentes ejusdem Collegii Protectores, & Defensores, qui in Viceprotectorem illius dictum modernum, & pro tempore existentem Abbatem Fuldensem, ità tamen, ut in gravioribus nihil præcipere, aut mandare, vel facere valeat sine consilio, & consensu Nuncii Apostolici prædicti, quibus aliquid eorum, quæ vel in hac fundatione, vel in Regulis a Congregatione prædicta approbatis continentur, immutare minimè licebit, absque ejusdem Congregationis, vel nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia, deputare possint, & valeant, eadem auctoritate constituimus, atque creamus.

Eisdem auctoritatem, & facultatem impartitur.

§. 9. Illisque ac Viceprotectori præfato pro salubri illius conservatione, Alumnorúmque bonorum, & rerum, jurium temporalium, & spiritualium ejusdem Oeconomos, Advocatos, & Procuratores in eo deputandi, & amovendi, ac alios in eorum locum substituendi, differentias, lites, & controversias, inter quascumque Personas, tàm Alumnorum, quàm Ministrantium Clericorum, & Laicorum non tamen Presbyterorum, ipsius Societatis exortas summariè, simpliciter, & de plano, sine figura, aut strepitu judicii, appellatione quacumque remota, decidendi, definiendi, terminandi, statutáque, & Ordinationes, disciplinam domesticam, & studia Alumnorum prædictorum concernentia, æqua tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non repugnantia faciendi, & condendi, quæ postquàm facta, edita, revocata, immutata, & correcta fuerint, perindè habeantur, & observentur, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, prout illa ab omnibus dicti Collegii Alumnis ità haberi, & inviolabiliter observari mandamus plenam, & liberam auctoritate, & tenore præmissis facultatem impartimur.

Alumnorum admissionis modum & formam præscribit.

§. 10. Quòd autem ad dictorum Alumnorum admissionis modum, & formam deinceps habendam attinet, Rectorem prædictum dicti Collegii pro tempore existentem librum habere, in quo notentur nomina, & cognomina, ac Patriæ, & Parentes Alumnorum, qui recipientur in dicto Collegio, & ex eo dimittentur, ex dictóque libro singulis annis Catalogum eorum, qui recepti, & qui dimissi fuerint, cum die, menséque ingressus, & egressus illorum Nuntio prædicto mittere, ut ipse Nuncius illum præfatæ de Propaganda fide Congregationi transmittere possit. Quòd si ex aliqua peculiari causa dimitti contigerit, eam etiam in dicto Catalogo exprimi: Insigniores verò Alumnorum præfatorum actiones in eodem libro annotare, easque suo tempore eidem Nuncio significare, ut pariter de illis eamdem Congregationem certiorem facere valeat, quas ad Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes per eamdem Congregationem deferri volumus, ut cùm occasio tulerit, præmio cohonestentur.

Et Administrationis bonorum ac rationis reddendæ ordinem præscribit.

§. 11. Ac denique alium librum, in quo dati, & accepti rationes diligentissimè, & clarissimè descriptæ sint, illæque singulis annis ad minus eidem Nuncio reddantur, & in ejus manibus relinquatur folium vulgò Bilancium nuncupatum, in quo provisio Collegii, & alia quæ ipsius Collegii, vel Alumnorum ratione acceperit, & ea, quæ illo anno pro ipsius Collegii, & Alumnorum sustentatione impenderit, notata existant, ut similiter ab eodem Nuncio ad Urbem mitti possit, etiam habere. Si quid autem de tota pensionis Pontificiæ Summa, reddita rationibus supererit, id vel in aliis Alumnis evocandis, vel in necessariis libris emendis, vel investiendis Alumnis, dimittendis, vel etiam in redditibus augendis, aut in aliis Collegii necessitatibus arbitrio Nuncii, & Abbatis Fuldensis prædictorum impendi debere, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus.

Privilegia Alumnis concedit & præsertim in promotione ad Sacros Ordines.

§. 12. Ut verò hujus Collegii Alumni, post longos studiorum, cœptorum, aut consummatorum labores, expeditiores & alacriores ad succurrendum patriæ necessitatibus reddantur, eisdem Alumnis, ut cum solis literis testimonialibus dicti Collegii Rectoris pro tempore existentis Abbati Fuldensi offerendis, ab eóque subscribendis, & ejus sigillo muniendis, nisi fortè Alumni prædicti suos Ordinarios habuerint, à quibus dimissorias à Concilio Tridentino ordinatas habere possint, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines sine aliquo beneficii, vel patrimonii titulo, etiam extrà tempora ad id à Jure statuta, & intrà annum, annique curriculo non exspectato, minúsque servatis ad id à Concilio Tridentino prædicto designatis interstitiis, dummodò ad id aliàs reperiantur idonei, promoveri, & postquam promoti fuerint, in illis, etiam in Altaris Ministerio ministrare, ac etiam tàm ipsi, quàm cæteri omnes in dicto Collegio degentes, ut Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, etiam in die Paschatis, & Extremæ unctionis Sa-

cramenta

cramentà Confessatio, aut alio Sacerdote ipsius Collegii à dicto Rectore constituendo suscipere liberè, & licitè valeant, auctoritate, & tenote præmissis de speciali gratia indulgemus.

Necnon in occurentibus beneficiorum vacationibus in Provinciis ex quibus Alumni extiterint.

§. 13. Verùm, ut quantùm fieri poterit, dictorum Alumnorum paupertati, & necessitati succurratur, seriò requirimus atque monemus Archiepiscopos, Episcopos & alios antedictarum Provinciarum beneficiorum Ecclesiasticorum Collatores, & Collatrices, ut in illis conferendis, & præsertim si beneficia hujusmodi pro tempore obtinentibus immineat cura animarum, Alumnos præfatos aliis omnibus cæteris partibus præferant. Nuntios quoque Sedis Apostolicæ, aliósque Prælatos supradictarum Provinciarum, in quorum Diœcesi Alumni præfati extiterint, ut in occurrentibus beneficiorum hujusmodi, & præsertim curam animarum habentium vacationibus; quorum collatio, provisio, vel dispositio, quoquo modo ad Sedem Apostolicam pertinuerit, de illis Alumnis antedictis, pauperioribus, præcipuéque nostra Pontificia gratia dignis, Nos, successorésque nostros Romanos Pontifices pro tempore similiter existentes, certiores faciant, ut munificentiam nostram ergà illos, prout tempus, vel occasio tulerit exercere possimus. Et generaliter in Dignitatibus, Personatibus, Canonicatibus, & Præbendis, Parochialibus Ecclesiis, & aliis beneficiis Ecclesiasticis per collationem, vel electionem in Alumnorum patriis providendis eosdem Alumnos, aliis omnibus cæteris partibus tàm in Romana Curia, quàm in Ecclesiis suis originalibus præferri volumus, & decernimus.

Eidem Collegio, & ejus personis privilegia studii generalis Urbis communicat.

Hujusmodi privilegia habes in const. 9. Bonif. 8. t. 1. in pag. 180.

§. 14. Atque insuper eisdem Collegio, & Scholaribus, Rectoribus, & Gubernatoribus, omnia, & quæcumque privilegia, exemptiones, libertates, facultates, & indulta, quibus studium generale Almæ Urbis nostræ, & illius Rectores, Doctorésque in eo legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ità ut Collegium, & Scholares, ac Rectores, & Gubernatores hujusmodi illis non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter uti, potiri, & gaudere possint & valeant in omnibus, & per omnia, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuò communicamus.

Plenariam quoque Indulgentiam in die ingressus & exitus vel mortis in d. Collegio eisdem confessione, & sacra Eucharistia refectis elargitur.

§. 15. Ut verò temporalibus commodis spiritualia munera quoque conjungamus, quibus fidelium devotio, & merita crescere magis, & augeri possint, de ejusdem Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus & singulis Scholaribus, Rectoribus, & Ministris, qui in idem Collegium recepti fuerint, in ipso ingressu, & deindè in exitu si quidem confessi, & contriti Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, atque etiam si in eodem Collegio decedere eos ab humanis contigerit, in mortis articulo plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Constitutiones ad ejusdem Collegii curam à Congr. de propag. fide editas confirmat, & observari ab omnibus mandat.

§. 16. Postremò quascumque Regulas, & Constitutiones ad ejusdem Collegii, illiúsque personarum, rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, regimen, gubernium, directionem, & administrationem, ac Alumnorum, præfatorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, & alia quomodolibet pertinentia à dicta de propaganda fide Congregatione, die vigesima quinta mensis Septembris anni Domini 1625. editas, etiam perpetuò approbamus, & confirmamus, illásque ab omnibus inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausula præservativa apponit.

§. 17. Decernentes præmissa omnia, & singula, ac easdem præsentes nullo unquàm tempore ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad easdem præsentes in Camera Apostolica juxtà Constitutionem piæ mem. Pii IV. Papæ etiam Prædecessoris nostri desuper editam, aut aliàs quandocumque præsentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illa invalida esse, sed omni modo valere, ac si Constitutio prædicta, & alia contraria minimè emanassent.

Aliter judicari prohibet.

§. 18. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac alios dictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus Sanctionis instituit.

§. 19. Quocircà eidem Nuntio, & dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Abbati prædicto Motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes nostras literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Alumnorum Collegii hujusmodi, seu aliorum, quorum favorem illa concernunt, fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, ac Rectorem, Alumnos, aliosque hujusmodi illis pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas ipsas, servata forma ejusdem Concilii Tridentini, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato.

Contrariis derogat.

§. 20. Non obstan. nostra de gratiis ad instar non conceden. ac prædicta Gregorii prædecessoris hujusmodi, quatenùs opus sit, & quatenùs reperirentur, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis Universitatibus, Collegiis, eorúmque Rectoribus, & personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hæc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in eis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus contrariis quibuscumque aut si aliqubus communiter, aut divisim, ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apo-

ftolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujuſmodi mentionem.

§. 21. Volumus autem, quòd earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu tamen Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo communi dicti Collegii, aut alicujus Curiæ Eccleſiaſticæ, ſeu perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 22. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, erectionis, inſtitutionis, ſtatuti, ſubjectionis, ſubmiſſionis, conſtitutionis, creationis, attributionis, indulti, requiſitionis, monitionis, communicationis, conceſſionum, elargitionis, approbationis, confirmationis decretorum, mandatorum derogationis, & voluntatum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1628. quarto Kal. Januarii, Pontificatûs Noſtri anno Sexto.

Approbatio, & Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis Rituum ſuper uſu Baldachini, & aſſiſtentium, & aliorum Miniſtrorum pro Abbatibus Congregationis Olivetanæ Ordinis S. Benedicti.

Iſta Congregatio approbata fuit primò à Joanne XXII. ut in ejus Conſt. Cùm à Nobis 15. ſup. tom. 1. ſed ejus materiam vide ad Clem. VI. conſt. 1. ibid.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Sylvius Favilla de Neapoli Procurator generalis Congregationis Monachorum Montis Oliveti, quòd à Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus ſacris Ritibus præpoſitis emanavit Decretum tenoris ſubſequentis, videlicet: Inſtante Patre Dom. Silvio Favilla de Neapoli Procuratore generalis Congregationis Monachorum Montis Oliveti, nomine Abbatum ejuſdem Congregationis, ut, attenta antiquiſſima conſuetudine ſolemniter eum Baldacchino, & Aſſiſtentibus in eorum Eccleſiis celebrandi, recederetur quoad eos à decretis aliàs hac de re editis in cauſis Firmana 28. Jan. 1606. & in Neapolitana 18. Martii 1617. Sacra Rituum Congregatio, ſæpiùs audito eodem Procuratore generali, & rationibus ab eo deductis maturè conſideratis, Illuſtriſſimo, & Reverendiſſimo D. Cardinali Cæſarino referente, cenſuit, & declaravit, in hac parte recedendum eſſe à dictis Sacræ Congregationis decretis, & licere Abbatibus Olivetanis ſolemniter, in tribus tantùm Anni feſtivitatibus, celebrandis uti Baldacchino, ſine auro tamen, & pompa; necnon aſſiſtentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum ſex ad ſummum Monachorum ſacris indumentis coloris ſolemnitati convenientis paratorum, ultrà Diaconum, & Subdiaconum qui in Miſſa cantaturi ſunt Evangelium, & Epiſtolam: atque ità, ut iidem Abbates nullo modo teneant ſedem Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, ut ſedes Epiſcopalis retineri conſuevit: ſed eorum ſedes retineatur in Eccleſia iis tantummodò diebus, quibus ſolemniter celebratur, & dicti ſex Monachi, ut ſuprà parari non in ſedibus Choralibus, ſed ſuper ſcabellis ſedeant, in ſitu congruo, juxta Eccleſiarum convenientem ſitum tunc appoſitis, panno laneo coopertis: dictis ſacræ Congregationis Decretis in cauſa Firmana, & Neapolitana editis aliàs in ſuo robore permanſuris. Die 17. Martii 1629.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, Silvius præfatus plurimum cupiat, Decretum hujuſmodi pro firmiori illius ſubſiſtentia, inviolabilique obſervatione Apoſtolicæ noſtræ Confirmationis robore communiri. *Quod ad inſtantiam Procuratoris generalis hujus Congreg.*

§. 3. Nos ſpecialem illi gratiam facere volentes, eúmque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes; ſupplicationibus dicti Silvii, ejuſdem Congregationis nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinſertum hujuſmodi cum omnibus in eo contentis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & ſingulos, tàm juris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus. *Approbat, confirmat, & ſupplet ſi qui ſunt defectus.*

§. 4. Decretum hujuſmodi, necnon præſentes literas valida, firma, & efficacia eſſe, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere. *Clauſulas præſervativas ponit.*

§. 5. Atque ità per quoſcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. *Contraria judicari prohibet.*

§. 6. Non obſtantibus Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. *Contraria removet.*

§. 7. Volumus autem quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Exemplis Bullæ credi mandat.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Aprilis 1629. Pontificatûs Noſtri anno VI. *Dat. Pont. An. 6. die 5. Aprilis.*

CXV.

Confirmat Decretum Sac. Rit. Congregationis, quòd in Eccleſia Calaritana ſervetur ad unguem Ceremoniale Epiſcoporum.

Ceremoniale Epiſcoporum, quæ contineat, lege Conſtitut. 69. Clemen. VIII. Tom. 3. In qua Conſtitutione juſſit Ceremoniale novum à ſe reſtitutum obſervari ab univerſali Eccleſia.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1629.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi nobis fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Eccleſiæ Calaritan. quòd aliàs in cauſa, ſeu cauſis differentiarum inter ipſos ex una, ac dilectos etiam filios Beneficiatos ejuſdem Eccleſiæ ex altera partibus, in Congregatione Ven. fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium ſacris ritibus præpoſitum verten. ab eiſdem Cardinalibus emanavit decretum tenore ſubſequen. videlicet. *Exordium.*

§. 1. Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Signori. Per comporre le differenze vertenti in queſta Sacra Congregatione trà li Canonici, è Capitolo della Chieſa di Calleri per una parte, e li Beneficiati della medema Chieſa dall' altra, piacque alle Signorie Voſtre illuſtriſſime di ſcrivere à quell' Arciveſcovo, che ſaria ſtato bene di far oſſervare quanto diſponeva il Ceremoniale Romano. Mà perche tal lettera conteneva ſolo una ſemplice inclinatio- *Decretum Sac. Rit. Congregat.*

ne della

ne della Sacra Congregatione non ordine, ò precetto alcuno; perciò non è mai stato messo in essecutione, onde di nuovo supplicano li Canonici le Signorie vostre Illustrissime, che si degnino far decreto preciso sopra l'osservanze di detto Ceremoniale Romano, conforme la Constitutione di Clemente VIII. sopra l'approbatione, è confermatione di esso, Che tutto &c. Sacra Rituum Congregatio mandavit, & præcepit in Ecclesia Calaritana servari ad unguem Ceremoniale Episcoporum, die 30. Septembris 1628.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat Capitulum, & Canonici prædicti plurimum cupiant decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, inviolabilique observantiæ Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nos Capitulum, & Canonicos hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum decretum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tàm juris quàm facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, decernimusque hujusmodi, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia esse & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac in præfata Ecclesia ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit perpetuò observari, & ità per quoscumque Judices ordinarios & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate & tenore præfatis decernimus & declaramus. *Confirmatio decreti.*

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Ecclesiæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis, habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Januarii 1629. Pont. Nostri anno sexto. *Dat. 1. An. 6. à 30. Junii.*

CXV.

Religiosi Societatis non possunt uti facultate literarum Sanctæ Cruciatæ, & virtute illarum clausularum eligendi alium, & diversum Confessarium assignatum à suis Superioribus pro illorum confessionibus.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex ad ea sollicitudinis suæ partes intendere debet, per quæ Religiosorum status in pace, & quiete tutiùs conservetur.

§. 1. Sanè cùm ratio doceat, & experientia compertum sit, Religionibus valdè perniciosum existere, ut eorum Religiosis licitum sit Confessarium sibi eligere, & licèt fœl. recor. Greg. XIII. ac Clem. VIII. & Greg. XV. Romani Pont. Prædecessores nostri per suas in forma Brevis literas expressè prohibuerint, ne Religiosi Societatis JESU facultatibus Cruciatæ Sanctæ uti absque Superiorum suorum licentia valerent. *Indicat concessiones alias factas à Greg. XIII. Clem. VIII. & Greg. XV.*

§. 2. Nihilominùs quia nonnulli existimant ex clausulis literarum dictæ Cruciatæ cuicumque ipsius Societatis privilegio derogari, & propterea ipsis Religiosis hujusmodi facultatibus uti licitum esse speciali ad hoc nostro, & Apostolicæ Sedis opportuno remedio necesse sit. *Assignat causas hujus novæ Constit.*

§. 3. Nos pro nostri Pastoralis muneris debito ea quæ ipsius Societatis quieto, & pacifico statui ac debitæ Superioribus obedientiæ conservandæ opportuna esse cognoscimus salubriter providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, meráque deliberatione nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, nulli Religiosorum ejusdem Societatis licere facultatibus Cruciatæ hujusmodi in quacumque mundi parte publicatæ, vel publicandæ, quoad eligendum Confessarium, & obtinendam absolutionem à casibus reservatis uti, nec eis quoad hanc eligendi Confessarium, & obtinendam absolutionem prædictam facultatem Cruciatæ hujusmodi suffragari, minúsque præsentes literas sub quibuscumque ejusdem Cruciatæ concessionibus, extensionibus, prorogationibus, & confirmationibus factis, & pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi. *Ex certa scientia & motu proprio &c. declarationem licere Religionis Soc. Jesu uti quoad electionem Confessarii facultatibus Cruciatæ publicatæ & publicandæ.*

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. *Aliter judicandi facultatem tollit.*

§. 5. Non obstantibus præmissis ac quibuscumque constitutionibus, & ordinationibus, Apostolicis statutis quoque, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. *Tollit obstacula.*

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu Secretarii Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo ejusdem Societatis, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Fides transumptorum.*

Datum Romæ apud S. Petrum sub annullo Piscatoris, die ultima Martii 1629. Pontificatùs nostri anno sexto. *D. P. An. 6. ult. Martii.*

CXVI.

Confirmatio Privilegiorum Religionis Hierosolymitanæ circà alienationes, & præscriptiones suorum bonorum.

Hujus Religionis Privilegia confirmavit Urban. Constit. 53. Universalis, qui etiam moderavit Constit. Greg. XV. de Conservatoribus Constit. 93. Exponi. Demum confirmavit Ordinationes pro electione Magni Magistri Constit. 102. In specula.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1629.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licèt imparibus divina providentia præsidentes inter cæteras Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio invigilamus, ut militarium Or-

dinum ad Sanctæ Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem piè, salubtitèrque institutorum bona in eisdem Ordinibus conserventur, & propterea ea, quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris hac in parte sancita & decreta sunt, ut firmiora, & validiora persistant, Apostolicæ confirmationis robore communimus, aliásque disponimus prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem fœl. rec. Clemens VIII. Papa prædecessor noster donationes, concessiones, locationes, investituras, alias alienationes censuum, reddituum, jurium, jurisdictionum, & bonorum quorumcumque ad Bajulivas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, Hospitalia, Beneficia, & loca Hospitalis Sancti Jo. Hierosolymitani pertinentium in illorum læsionem, jacturam, vel detrimentum, etiam per personas dicti Hospitalis, etiam cum renunciationibus, pactis, juramentis, & pœnis desuper impositis, & adjectis, ac instrumentis, & literis desuper confectis, & confirmationibus forsan indè secutis etiam de licentia Sedis Apostolicæ absque tamen consensu, seu expressa licentia Magni Magistri, & Conventus dicti Hospitalis quacumque præscriptione, seu longissima pacifica possessione, & detensione non obstante cassavit, revocavit, & annullavit, ac irritavit, nulliúsque roboris, vel momenti fore, & pro infectis haberi decrevit, ac census, redditus, jura, jurisdictiones, & bona alienata hujusmodi, ac etiam per quoscumque sæculares occupata, usurpata, & detenta ad jus, & proprietatem dicti Hospitalis, seu illius Bajulivarum, Prioratuum, Castellaniæ Empostæ, Præceptoriarum, Domorum, Hospitalium, & beneficiorum præfatorum reduxit, illáque in integrum adversus concessiones, donationes, & alias quaslibet alienationes prædictas, necnon investituras illarum prætextu quomodolibet quavis auctoritate factas, & concessas in integrum, ac in pristinum, & eum statum, in quo anteà erant, restituit, reposuit, & plenariè reintegravit, illorúmque detentores cujuscumque dignitatis, statûs, gradùs, ordinis, & conditionis existentes ad illorum relaxationem per censuras Ecclesiasticas, & alia juris remedia cogi, & compelli posse voluit, & similes alienationes de cætero sub excommunicationis latæ sententiæ, & privationis beneficiorum per eos obtentorum pœnis per contrafacientes eo ipso absque ulla declaratione incurrendis fieri prohibuit, & si fierent illas viribus omninò carere decrevit, postmodùm verò rec. mem. Pius IV. Papa similiter prædecessor noster per suas sub Dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLX. Kal. Junii, Pontificatûs sui anno primo sub plumbo expeditas literas inter alias cassationem, revocationem, annullationem, decreta, reductionem, repositionem, restitutionem, reintegrationem, voluntatem, declarationem, & prohibitionem, hujusmodi Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine approbavit, & confirmavit, & aliàs prout in dictis literis, quarum tenore præsentibus pro expressis haberi volumus pleniùs continetur.

§. 2. Cùm autem sicut accepimus propter malam nonnullarum Præceptorum, seu Commendatariorum d. Hospitalis administrationem, multa ipsius Hospitalis bona contrà illius statutorum seu stabilimentorum, ac ordinationum Capitularium auctoritate Apostolica confirmatorum prohibitionisque hujusmodi formam usurpata, & alienata reperiantur. Nos ejusdem Hospitalis indemnitati, ejúsque bonorum, ut præfertur usurpatorum, & alienatorum recuperationi, & conservationi quantùm cum Domino possumus providere volent. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictas Pii prædecessoris literas quoad præmissa emanatas, in iis tamen, quæ præsentibus non adversantur, approbantes, confirmantes, & innovantes omnes, & quascumque alienationes censuum, tedditumm, & bonorum quorumcumque ad Bajulivas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, Hospitalia, Beneficia, & loca Hospitalis hujusmodi pertinentium à personis religiosis d. Hospitalis etiam de licentia d. Sedis Apostolicæ sine consensu, vel licentia Magni Magistri, & Conventus hujusmodi in illorum læsionem, jacturam, vel detrimentum cum quibuvis renunciationibus, pactis, juramentis, & pœnis desuper appositis, ac instrumentis, & literis, confectis, & confirmationibus desuper à Sede Apostolica subsecutis ad personarum religiosarum Hospitalis hujusmodi, non autem Regum, vel Principum supplicationem, neque alias Motu proptio hujusmodi factas, quacumque præscriptione, seu longissima pacifica possessione, & detentione non obstante, tenore præsentium etiam cassamus, revocamus, & annullamus, ac irritamus, nulliúsque roboris, vel momenti fore, & pro infectis haberi decernimus, necnon Bajulivas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, Hospitalia, & beneficia prædicta adversus alienatiooes hujusmodi in integrum, ac in pristinum, & eum in quo anteà erant statum restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, bonorúmque ut præfertur alienatorum detentores cujuscumque dignitatis, statûs, gradûs, ordinis, & conditionis existentes, ad illorum relaxationem per censuras Ecclesiasticas, & alia juris remedia cogi. & compelli posse volumus, & similitet decernimus, literasque Clementis, & Pii prædecessorum hujusmodi in & quoad omnia, & singula præmissa ad præsentium formam, tenorem, & terminos reducimus, ac restringimus, & nihilominùs quascumque alienationes bonorum hujusmodi, si quas de cætero à personis religiosis prædictis sine coosensu, vel approbatione Magni Magistri, & Conventus prædictorum, etiam de licentia per Nos seu Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existeotes ad Religinsorum quorumcumque non tamen Regum, vel Principum supplicationem, seu instantiam, nec aliàs Motu proprio, quæ suam habeant, & sortiantur executionem, & effectum eoncedendum fieri contigit ex nunc prout ex tunc nullas, & invalidas, nulliúsque robotis, vel momenti fore & esse nullique jus tribuere, præsentes verò literas etiam ex eo quod quicumque in præmissis quomodolibet interesse habentes ad præmissa concedendum seu concedi videndi vocati non fuerint, aut eisdem præmissis non consenserint, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel invalidari, minimè posse; sed illas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore ac ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritatè judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari paritet decernimus. Quocircà dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac nostris, & Apostolicæ Sedis in Franciæ, & Hispaniarum Regnis Nunciis per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, seu eorum quilibet easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Magni Magistri, Priorum, Bajulivorum, Præceptorum Militum, & fratrum prædictorum,

seu

seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publicand. eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistent. faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & io eis contenta quæcumque firmiter observari, & singulis quoa ipsæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere.

Contravenientium pœnæ.

§. 4. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescen. invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Non obstantibus quatenùs opus sit, eisdem Clem. & Pii prædecessorum literis, necnoo recol. mem. Bonifacii VIII. Papæ similiter prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium oon trahatur, & quibusvis aliis Constitutionibua, & ordinationibua Apostolicis, ac etiam legibus, & etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, conventionibus, & instrumentis, privilegiis quoque indultia, & literis Apostolicis quibusvis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritant. & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totia tenoribua specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem important. mentio, seu quævis alia expressio habenda foret illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs io suo robore permansuris, ac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 8. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressia, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.P.An. 6. die 15. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annullo Piscatoris, die 15. Martii 1629. Pontificat. Nostri Anno Sexto.

CXVII. Qoòd Priores generales Ordinis Eremit. S. Aognstini de cætero utentes aliqua facultate, seu concessione à Sede Apostolica per literas obtentis, in patentium literarum expeditionibus; earum tenores de verbo ad verbum inserant; Neqne ullo pacto quibusdam clausulis Oraculum sapientibus in hujusmodi expeditionibus posthac uti audeant.

Istius Ordinis matriam habes sup. ad Const. 6. Alex. IV. Tom. 1. Alia verò quæ ibi non habes tamquàm posteriùs edita notavi ad aliam hujus Sanctiss. Pont. Const. 42. Romanus hic sup.

Vivæ vocis oracula omnia revocavit, præterea, quæ facta fuerunt S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmata Gregor. XV. in Const. 30. Romanua hic sup.

Edita A. D. 1629.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

COmmissi Nobis per abundationem divinæ gratiæ pastoralis officii debitum postulat, ut in his: per quem Regularium personarum paci, & quieti consulitur, litibúsque, & discordiis obviamitur, ejusdem officii partes etism per opportunæ declarationis ministerium interponamus, prout conspicimua, in Domino salubriter expedire.

Causæ propter quas.

§. 1. Cùm itaque sicuti dilecti filii Priores Provinciales Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Hispaniarum, & Indiarum Nobis nuper exponi fecerunt à decennio citrà dilecti filii modernua & alii Priores generales Ordinis prædicti, qui pro tempore fueruut io eorum patentibus literia, quibusdam clausulis oraculum sapientibus, nimirùm facto verbo cum Romano Pontifice, sive auctoritate Apostolica Nobis ad hoc specialiter commissa, aliisque similibus quando scilicet suarum literarum patentium, expeditionibus seu concessionibua, quin effectum sortiantur literæ Apostolicæ obsistant uti cœperint, ex hoc autem quamplurimæ lites, & discordiæ, ac scandala orta jàm sint, & in dies oriantur.

Pont. declarat. modernum & alios Priores hujus Ordin. non habuisse, neque habere à R. man. Pont. vivæ vocis oraculum.

§. 2. Nos inconvenientibus hujusmodi opportunæ declarationis nostræ remedio obviam ire volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus modernum, & alios d. Ordinis Priores generales vivæ vocia oraculum à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice oequaquam habuisse, neque habere.

Atque ità ab omnibus censeri, observari, & judicari debere decernit.

§. 3. Sicque, & non aliter, ab omnibus censeri, & observari, atque ità per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatoa etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ac Sedis Apostolicæ Nuncios judicari & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Inhibet, ne de cætero hujusmodi clausulis oraculum sapientibus utantur sub pœnis [illegible] hic incurrendis.

§. 4. Inhibentes propter eà in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub officii Prioris, seu Vicarii generalis, vocisque activæ, & passivæ privationis, necnon excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrendæ, ac aliis arbitrii nostri pœnis, ne de cætero perpetuis futuris temporibus modernus, & pro tempore existens Prior, seu Vicarius generalis dicti Ordinis, prædictis, vel aliis æquipollentibus clausulis in eorum patentibus literis uti ullo modo audeant, seu præsumant.

Modum utendi facultatibus ab Apost. Sede obtentis in suarum patentium expeditionibus præscribit.

§. 5. Sed si eos aliqua facultate, seu concessione Apostolica Motu proprio concessa, vel ab eis jam obtenta uti oportuerit, literas nostras, & Romani Pontificis pro tempore existentis desuper expeditas, scilicet earum tenores de verbo ad verbum integrè io suis patentibus literis inserant, aliàs firmis remanentibus pœnis prædictis eorum literæ patentes hujusmodi nullæ sint eo ipso.

Contraria prohibet obstare.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinatinnibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit d. Ordinis, & quibusvis aliia etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiúsque Priori generali, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvia clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibua, & singulis eorum omnium tenores præsentibua pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxar specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Bullæ exemplis fidem mandat.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujua Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujua persooæ in dignitate Ecclesiasti a constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum in Arce Gandulphi Alban. Diœc. sub Annullo Piscatoris, die 15. Maii 1629. Pontificatûs nostri Anno sexto.

Prohibitio in posterùm concedendi exemptiones Officiorum, & præsertim eas quibus Fratres Provinciales Definitores, aut Visitatores, vel Prædicatores Majores nuncupati Ordines Eremitarum S. Augustini gaudent, Fratribus ejusdem Ordinis, qui ea numquam exercuerunt, absque Sedis Apostolicæ expressa licentia.

De hoc ordine vide notata ad Const. 41, Romanus suprà & ad Const. præcedentem.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

INter cæteras Apostolicæ servitutis curas, quibus circà Universalia Ecclesiæ regimen assiduè premimur, & nos præcipuè sollicitos habet, ut personæ regulares divinis Numinis obsequiis, sub suavi religionis jugo, mancipatæ, juxtà regularia earum instituta in pacis amœnitate salubriter regantur, & gubernentur, & propterea si quæ earum fœlici gubernio obesse, aut in earum regularis disciplinæ, observantiæ aliquod detrimentum vergere cognoscimus, ea quantùm cum Domino possumus removemus & prohibemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque sicut dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum tàm Hispaniarum, quàm Indiarum Occidentalium Ordin. Fratrum Eremitarum S. Augustini Nobis nuper exponi fecerunt regularis disciplinæ observantia in eodem ordine à nonnullis annis citrà plurimum defecerir, præsertim ab eo tempore, quo ejusdem Ord. Priores generales nimia facilitate, & nullo habito respectu concedunt exemptiones officiorum, d. Ordinis Fratribus, qui ea nunquam exercuerunt, undè infinitæ confusiones, & discordiæ oriuntur, eo quòd eædem exemptiones Fratribus, ut plurimùm minùs benemeritis eas favoribus, & aliis modis extorquentibus, conceduntur quandoquidem rationi consentaneum minimè videatur, ut aliquis religiosus officii quod nunquam exercuit exemptionibus gaudeat æquè ac illi qui illud exercuerunt, dilectus vero filius modernus d. Ordinis Prior generalis, ut asserunt, multis Fratribus dicti Ordinis qui numquam Provinciales fuerunt, ut Provincialium absolutorum, aliis verò qui nunquam Definitores extiterunt ut Definitorum, & aliis, qui numquam verbum Dei prædicarunt, ut ejusdem verbi Dei Prædicatorum exemptionibus gaudeant concessit, & indulsit.

§. 2. Nos inconvenientibus hujusmodi quantùm cum Domino possumus occurrere volentes, supplicationibus eorumdem Provincialium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Ne de cætero prædictus modernos, & pro tempore existens dicti Ordinis Prior, seu Vicarius generalis exemptiones officiorum ulli d. Ordinis professori, qui ea priùs non exercuerit, & præsertim eas exemptiones quibus illi qui Provinciales, Definitores, aut Visitatores, vel Prædicatores majores nuncupati fuerunt gaudeant, absque expressa Sedis Apostolicæ licentia concedere audeat seu præsumat, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & suspensionis ab officio Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus & prohibemus. Decernentes nihilominùs irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac d. Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem priori, seu Vicario generali, & aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concesso, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illarum sufficienti derogatione de illis eorùmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Huius Bull. exemplis fides eadem.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 15. Maii 1629. Pont. nostri anno 6. Dat. P. An 6. die 15. Maii

Quòd in toto Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, nulli, præter eos, quibus de jure, juxtà dicti Ordinis Constitutiones, liceat vocem in Capitulis Provincialibus habere.

De his Fratribus vide notata in Constitutionibus præcedentibus, & præcipuè in Const. 41. Romanus Pontif. Item in const. 68. Romanus, ac const. 118. Aliàs per &c.

URBANUS VIII. PAPA. Edita A. D. 1629.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs per fœl. record. Clementem VIII. Papam prædecessorem nostrum inter alia accept. quod in Provinciis Bethica, Mexicana de Mechoacan, del Peru, del Quito novi Regni Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, aut aliquibus illarum permulti vocem in electionibus ex gratia habuerant, ex quo propter magnum vocalium numerum in Capitulis Provincialibus ut plurimùm confusiones, & perturbaciones oriri solebant, idem Clemens prædecessor ad eas omninò tollendas, ac de cætero in perpetuum in quacumque dictarum Provinciarum nulli præter eos, quibus de jure juxtà dicti Ordinis Constitutiones licebat vocem in Capitulis Provincialibus haberent; sed ii, quibus ex gratia concessa esset, voce activa omninò carerent, & ex nunc privati essent, & esse censerentur, prout ipse Clemens prædecessor ex tunc illos, & eorum quemlibet privavit Apostolica auctoritate statuit, & ordinavit. Exordium.

§ 1. Nuper verò Nos Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione statutum, & ordinationem hujusmodi ad Provincias Italiæ d. Ordinis sub certis modo, & forma tunc expressis extendimus, & ampliavimus prout in ipsius Clementis prædictis, ac nostris desuper in simili forma Brevia expeditis literis, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus pleniùs continetur. Causa hujus Constitutionis.

§. 2. Nunc autem prospero, fœlicique quarumcumque aliarum dicti Ordinis Provinciarum statui, & directioni in præmissis quantùm cum Domino possumus obviam ire volentes, Motu, scientia, & deliberatione similibus statutum, & ordinationem per Clementem prædecessorem hujusmodi facta, & per Nos extensa, & ampliata, ut præfertur ad universas Provincias, & Congregatio- Extensio ad totam Religionem pro ut in sub.

nes

nes totius Ordinis prædicti eadem auctoritate tenore præsentium rursus perpetuò extendimus pariter, & ampliamus ; illáque in universarum Provinciarum, & Congregationum hujusmodi Capitulis Provincialibus locum habere, & sic ab omnibus censeri, atque ità per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere irritúmque & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari, auctoritate etiam, & tenoribus prædictis decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Orninis, & singularum illius Provinciarum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, aliísque omnibus, & singulis, quæ in dictis literis concessa sunt, non obstare. Quibus omnibus & singulis illorum tenoribus præsentibus pro sufficientér expressis, habent. illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressia manu alicujus Notarii publici subscriptia, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 6. die 14. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Septemb. 1629. Pontificatûs Nostri Anno sexto.

Exemptio concessa Clericis Regularibus Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum à processionibus, & aliis actibus publicis.

De istorum Clericorum Regularium Congregatione notavi sup. ad Const. 15. Greg. XV. In supremo.

Edita A. D. 1629.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEbitum pastoralis officii Nobis ex alto commissi requirit, Nósque ad id promptos excitat, ut Regularium studio piæ vitæ, & puerorum institutionis sedulò vacantium ne ipsi ab illis distrahantur, quantùm cum Domino possumus libenter annuamus.

Causa hujus exemptionis.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Ministri generalis Religionis, seu Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatorum petitio continebat, videlicet, Clerici, Presbyteri, aliíque Superiores, & personæ dictæ Religionis, seu Congregationis à principio ejusdem Religionis institutionis, ut juxtà pium eorum institutum à quibuscumque occupationibus expediti, puerorum in bonis literis, & probis moribus, ac Doctrina Christiana, aliísque piis, & salubribus documentis eruditioni, & instructioni, & animarum saluti consulere, & invigilare possint, ad publicas processiones, quæ in Civitatibus, & locis in quibus ipsa Religio, seu Congregatio propagata est, celebrantur, & ab Ordinariis locorum indicuntur, convenire minimè consueverint, nihilominùs ipsius Religionis, seu Congregationis Clerici Presbyteri aliíque Superiores prædicti diversis in locis, ab eorumdem locorum Ordinariis, processionibus hujusmodi contrà eorum instituta, etiam sub censuris Ecclesiasticis, interesse, & eas passim comitari cogantur, undè non solùm ab eorum piis exercitiis non parùm retrahuntur ; sed etiam gravissima jurgia, & dissentiones inter eos, & aliarum Religionum Fratres, seu Monachos super præeminentia oriri consueverunt. Cùm autem, sicut eadem petitio subjungebat eorumdem Clericorum, Presbyterorum Superiorum, & personarum institutioni non conveniat ad similes processiones accedere, & propria eorum instituta prætermittere; ipsique pro fugiendis scandalis, quæ præcedentiæ hujusmodi causa inter eos, & aliarum Religionum Fratres, seu Monachos hujusmodi intercedere possent, cupiant ab interessentia in processionibus publicis hujusmodi, ut infrà, eximi, & liberari. Quare pro parte ejusdem Ministri generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenùs in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur,

Exemptio de qua in rubr.

§. 2. Nos igitur qui justis, & honestis petentium votis libenter annuimus, eáque favoribus prosequimur opportunis, ipsos Ministrum generalem, ac Clericos, Presbyteros, Superiores, & Religionis, seu Congregationis Scholarum Piarum hujusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, eidem Ministro generali, ac Primod. Religioni, seu Congregat. illiúsque Clericis, Presbyteris, Superioribus, & personis nunc, & pro tempore existentibus, quòd ipsi extrà Urbem, videlicet ex nunc de cætero perpetuis futuris temporibus, in Urbe verò arbitrio dilecti filii nostri nunc, & Romani Pontificis pro tempore existentis Vicarii in d. Urbe in spiritualibus generalia quibuscumque processionibus, & aliis quibuslibet actibus publicis quocumque tempore de more, vel consuetudine aut aliàs pro tempore faciendis, & celebrandis, aut ab Ordinariis locorum quibusvis indicendis, interesse minimè teneantur, nec ubique locorum per quoscumque Ordinarios hujusmodi, aliásque personas inviti cogi, aut compelli possint, auctoritate Apostolica perpetuò concedimus, & indulgemus ipsósque desuper ab eisdem Ordinariis, vel aliis personis molestari, perturbari, aut inquietari nullatenùs unquam posse.

Decretum irritans.

§. 3. Irritúmque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariorum derog.

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis ac in Synodalibus, Provincialibúsque editis, & edendis constitutionibus, & ordinationibus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 5. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An. 6. die 1. Jul.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1629. Calendis Junii, Pontificatus nostri anno 6.

Confirmatio quarundam Constitutionum in Capitulo Generali Fratrum Discalceatorum Recollectorum nuncupatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum,

De his Fratribus vide notata ad Const. 107. Cùm sicut, & separationem à Calceatis, Const. 79. In sede hujus Pont. sup.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

SAcri Apostolatus Ministerio per Abundantiam divinæ gratiæ (nullis licèt nobis suffragantibus meritis) præsidentes: Ex injuncti nobis muneris debito Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, fœlicémque directionem sinceri desiderantes affectibus, hisque propterea, quæ præsertim in eorumdem Ordinum Capitulis Generalibus providè sancita fuisse comperimus, ut firma perpetuò, & illibata persistant, exactiúsque observentur, Apostolicæ nostræ confirmationis robor libenter adjicimus, ejusdémque muneris partes propensis studiis impartimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Alonsus de Sanctiss. Sacrament. Fratrum Discalceatorum Recollectorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Procurator Generalis, quòd in Capitulo Generali eorumdem Fratrum de Mense Maii anni proximè præteriti 1628. celebrato pro fœlici, prosperóque ipsorum Fratrum regimine, & gubernio, Constitutiones editæ fuerunt tenoris subsequentis videlicet.

§. 2. His Summus Pontifex inserit duas distinctiones continentes capita 67. Scilicet in prima distinctione capita quadraginta, nempè: Cap. 1. ubi nostri instituti ratio, Religionísque nomen exponitur. Cap. 2. De uniformi vita ab omnibus etiam Superioribus observanda. Cap. 3. De indispensabili perpetuitate Regulæ, & Constitutionum. Cap. 4. De officio Divino. Cap. 5. De horis cum cantu solemniter celebrandis Cap. 6. De aliis ad Ecclesiam, & Missarum celebrationem spectantibus. Cap 7. De Oratione Mentali. Cap. 8. De suffragiis mortuorum. Cap. 9. De horis fratrum obedientiæ. Cap. 10. De disciplinis. Cap. 11. De silentio. Cap. 12. De clausura, & modo exeundi. Cap. 13. De jejuniis. Cap. 14. De cibo. Cap. 15. De honesta animi recreatione post prandium. Cap. 16. De vestitu. Cap. 17. De Prælatorum circà communem usum, & epistolis providentia. Cap 18. De Infirmis. Cap. 19. De fratribus iter agentibus. Cap. 20. De Redemptione Captivorum Cap. 21. De his, qui pro Redemptione Captivorum eleemosynas petunt. Cap. 22. De Redemptoribus. Cap. 23. De Ordinibus recipiendis. Cap. 24. De confessionibus, & Confessoribus. Cap. 25. De Confessoribus Monialium. Cap. 26. De officio Concionatorum. Cap. 27. De levi culpa, & de ejus pœna. Cap. 28. De gravi culpa, & de pœna ei exhibenda. Cap. 29. De graviori culpa & de pœna ei debita. Cap. 30. De gravissima culpa, & de pœna ei exhibenda. Cap. 31. De Proprietariis. Cap. 32. De Apostatis, & fugitivis. Cap. 33. De incorrigibilibus, & eorum expulsione. Cap. 34. De aliquibus declarationibus in pœnis prædictis observandis. Cap. 35. De absolutione Apostatæ, vel excommunicati. Cap. 36. De recipiendis ad Ordinem. Cap. 37. De modo, & Cæremoniis, quibus habitus conferri debet. Cap. 38. De instructione Novitiorum. Cap. 39. De Professione. Cap. 40. De tradendo habitu manentibus in Sæculo, & de recipiendis ad beneficia Ordinis. In secunda verò distinctione. Capp. 27. nempè: Cap. 1. De Capitulo generali. Cap. 2. De Electoribus Capituli Generalis, & eorum convocatione. Cap. 3. De electione Vicarii Generalis. Cap. 4. De aliis ad electionem, & Capitulum spectantibus. Cap. 5. De electione, & officio Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ, & Regiæ. Cap. 6. De officio Vicarii Generalis. Cap. 7. De Capitolo Provinciali. Cap. 8. De electione Provincialis. Cap. 9. De Vicario Provinciali, & de ejus electione. Cap. 10. De prima die Capitoli Provincialis, & de electione Diffinitorum, & Procuratoris Generalis Provinciæ. Cap. 11. De secunda die Capituli Provincialis. Cap. 12. De tertia die Capituli Provincialis. Cap. 13. De quarta die, & absolutione Capituli Provincialis. Cap. 14. De officio Provincialis. Cap. 15. De electionibus in communi, & in particulari. Cap. 16. De statu omnium Provinciarum, & de quibusdam aliis ad totum Ordinem spectantibus. Cap. 17. De Diffinitoribus, eorúmque officio. Cap. 18. De officio Commendatorum. Cap. 19. De officio Vicarii Conventus. Cap. 20. De Capitulo Conventuali. Cap. 21. De Visitatore. Cap. 22. De ordine sedendi. Cap. 23. De Collegiis, & Studentibus in eis. Cap. 24. De Bibliotheca, litterariúmque exercitio in aliis Conventibus. Cap. 25. De possessionibus habendis, & de Domibus acceptandis de novo. Cap. 26. De bonis temporalibus. Cap. 27. De modo servando in petendis eleemosynis.

Sequitur Bulla.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat prædictus Alonsus plurimùm cupiat præinsertas Constitutiones hujusmodi pro firmiori illarum subsistentia, ac inviolabili observantia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Nobis propterea eorumdem Fratrum nomine humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè provideri de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur, qui Constitutiones hujusmodi aliquibus Romanæ Curiæ Prælatis pietate, prudentia, doctrina, & Religionis zelo præstantibus diligenter examinandas, & ubi opus foret corrigendas commisimus Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorúmque singulares personas quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationis inclinati Constitutiones præinsertas hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti, & alios quoscumque defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint supplemus. Confirmat prout in rubr.

§. 5. Decernentes easdem Constitutiones, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ab eisdem fratribus nunc, & pro tempore existentibus firmiter, & inviolabiliter perpetuò observari, & adimpleri, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, irritúmque & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Decretum irritans.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis credi jubet.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Junii 1629. Pontificatus Nostri Anno sexto. Dat. P. An. 6. die 2. Junii.

CXXII.

Confirmatio Decreti à Sacra Rituum Congregatione editi super usu Baldachini, & Ministrorum, ac aliarum Ceremoniarum pro Abbatibus Congregationis Cassinensis, aliàs Sanctæ Justinæ de Padua.

De hac Congregatione vide notata ad Constit. 5. Julii II. Super Cathedram tom. 1. Et de Definitorum electione eorúmque vacatione ab officio, ac dicta auctoritate nonnulla ordinavit istemet Pontifex suprà in Constit. 100. Commissi.

Edita An. D. 1629.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Recenset Decretum à Sacra Rit. Cong. emanatum super Pontificalibus ad favorem Abbatum Sacræ Congregat. Cassinensis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Pinellus Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinen. aliàs Sanctæ Justinæ de Padua Procurator generalis, quòd aliàs a Venerabil. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus Præpositis, emanavit Decretum tenoris subsequen. videlicet. Cùm aliàs de anno 1606. sub die 28. Januarii Sacra Rituum Congregatio, instante Archiepiscopo Firman. interdixerit Priori Sanctæ Catharinæ Ordinis Canonicorum Regularium in eorum Ecclesia usum aliquarum cæremoniarum, & de anno 1617. sub die 18. Martii illud Decretum ad instantiam bon. mem. Cardinalis Caraffæ Archiepiscopi Neapolitan. extenderit ad omnes Priores, & Abbates cujuscumque Ordinis etiam Cassinen. ab hoc Decreto reclamavit Procurator generalis Cassinen. & ad Sacr. Congregationem recursum habuit, asserens, suam Congregationem indefensam fuisse, & re maturè, ac diligenter discussa, referen bon. mem. Cardinale Lancellotto, Sacra Congregatio de anno 1618. sub die 12. Martii, censuit, quoad usum Baldachini, & quorumdam Ministrorum in aliis Decretis prohibitorum, recedendum esse à prædictis Decretis de annis 1606. & 1617. emanatis, & licere iisdem Abbatibus, quando solemniter celebrant, uti Baldachino, & apparatu juxtà eorum antiquissimam consuetudinem, ità tamen, ut modestè cum debita convenientia, sine pompa, & auro, atque in tribus ad summum festivitatibus quolibet anno utantur, prout in dictis Decretis latiùs continetur: Nunc demùm Archiepiscopis Florentin. ad Sacr. Congregationem accedens institit probiberi Abbati S. Mariæ ejusdem Civitatis Florentinæ Ordinis Cassinen. usum Baldachini, & dictorum Ministrorum, & aliarum multarum ceremoniarum in dedecus, & præjudicium suæ Archiepiscopalis Dignitatis vergentium, & citato, & interveniente Patre Domino Dominico Pinello ejusdem Congregationis Cassinensium Procuratore generali, & partibus sæpè, ac sæpiùs auditis, ac negotio diligenter discusso, referente Illustrissimo, ac Reverendissimo Domino Cardinale Pio, Eadem Sacra Rituum Congregatio inhærendo, dicto ultimo Decreto facto de anno 1618. censuit, & declaravit licere Abbatibus Cassinen. quando solemniter celebrat, quod in tribus ad summum festivitatibus facere eis permittitur, uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, & aliquibus etiam Ministris, paratis sacris indumentis. Quia verò numerus horum Ministrorum in aliquibus eorum Monasteriis erat valdè excessivus, vetuit, ac prohibuit, ne iidem Abbates solemniter, ut suprà celebrantes, alios possint habere Ministros sacris indumentis paratos, quàm duos Diaconos, & Presbyterum assistentes, Diaconum, & Subdiaconum pro cantandis Evangelio, & Epistola, ac sex ad summum alios, duos cum Pluvialibus, duos cum Planetis, & duos cum Tunicellis coloris temporis convenientis; quoad reliqua verò in dictis Decretis de annis 1606. & 1617. emanatis contenta, Sacra Congregatio eadem Decreta confirmavit, & quatenùs opus sit, innovavit, inhibens omnibus Abbatibus Cassinensibus, ac seriò præcipiens, ut in reliquis omnibus ea ad unguem inviolabiliter observent; eorúmque dispositioni addidit, ut supradicti Abbates nullo modo debeant, nec possint habere, nec tenere sedem suam Abbatialem fixam, & permanentem propè Altare, ut sedes Episcopalis retineri consuevit, minúsque liceat supradictis sex Monachis paratis, ut suprà, sedere in sedibus Choralibus, ut Canonicorum sæcularium mos est, sed sedes pro Abbate solemniter celebrare retineatur in Ecclesia iis tantummodò tribus diebus, quibus ipse Abbas solemniter celebrat, dictique sex Monachi parati sedere debeant loco congruo juxta Ecclésiarum convenientem situm super scabellis ad hunc effectum tunc appositis panno laneo coopertis, die 29. Januarii 1628.

Quod ad instantiam R. P. D. Dominici Pinelli dictæ Congr. Proc. gener. approbat atque confirmat.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Dominicus prædictus plurimùm copia præinsertum Decretum hujusmodi quo firmiùs subsistat, & inviolabiliter observetur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri, Nos ejus votis hujusmodi annuere, illúmque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Decretum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti, & quosvis alios defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint; aut intervenisse dici, vel censeri possent, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 3. Decretúmque hujusmodi, necnon præsentes literas cum omnibus in eis contentis, semper & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationis illiúsque Abbatibus, ac Monachis & personis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, neque illos à quoquam quavis auctoritate super præmissis quovis modo, impediri, molestari, inquietari, vel perturbari unquam posse, nec debere.

Ita judicari decernit.

§. 4. Et ità per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Executores deputat.

§. 5. Quocircà dilectis filiis nostris; & Apostolicæ Sedis Nunciis, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatum, & Monachorum dictæ Congregationis requisiti fuerint, seu aliquis eorum requisitus fuerit, solemniter publicand. eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra Abbates, & Monachos prædictos præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permitten. illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, & inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescen. invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Obstantibus derogat.

§. 6. Non obstante fœl. rec. Bonifacii Papæ Octavi prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in

judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis eorum tenores pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 21. Junii 1628. Pontificatûs nostri Anno Sexto.

Unio quarundam Domorum Regularium Provinciarum novi Regni Granaten. seu Quiten. in Indiis Occidentalibus Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini sub gubernio Fratrum Calceatorum ejusdem Ordinis existentium, Fratribus Discalceatis dicti Ordinis Congregationis Hispaniarum.

De hujusmodi Fratribus lege Const. Gregorii XV. Pastorales & aliam Const. Ad Sacram, præter quæ scito hunc Sanctiss. Pont. Congregationem Italiæ horum Fratrum in quatuor Provincias divisisse, ut Const. 65. Ad uberes, hic suprà.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

UNiversalis Ecclesiæ regimini nullis licet nostris suffragantibus meritis, sed immensa Redemptoris nostri benignitate præpositi, ex injuncti Nobis muneris debito Christi fidelium sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis Altissimo famulantium votis per quæ prospero, fœlicique eorum statui, atque progressui opportunè consulitur, libenter annuimus, ac desuper ejusdem muneris partes propensis studiis interponimus, ut iidem Christi fideles in pacis amœnitate, ac justitia, & sanctitate, coràm Domino fœlicioribus in dies proficere valeant incrementis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Resurrectione Procurator generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini domorum Regularium Beatæ Mariæ de Candelaria, ac Sanctæ Crucis de la Popa in Provincia novi Regni Granaten. necnon Sancti Josephi de Panama ejusdem, seu Quiten. Provinciæ in Indiis Occidentalibus sub cura, gubernio Fratrum Calceatorum ejusdem Ordinis Existentium, quod Fratres prædicti pro majori divini cultûs incremento, ac Catholicæ Religionis propagatione, & fœliciori eorum statu, & directione, se, & eorum domos prædictas dilectis etiam filiis Fratribus Discalceatis, etiam nuncupatis dicti Ordinis Congregationis Hispaniarum per nos, ut infrà uniri, & incorporari plurimùm desiderant, & ad hoc dilectorum filiorum Prioris generalis dicti Ordinis, ac Vicarii dictæ Congregationis expressus accedit assensus. Quare nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eorum votis ejusmod. annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, qui Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei Militantium pacem, fœlicémque statum sinceris desideramus affectibus, Franciscum, & Fratres primodictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati. De Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Fratres Discalceatos primodictos, eorùmque domos prædictis Fratribus Discalceatis Congregationis Hispaniarum Ordinis hujusmodi, ità ut unum corpus simul, unámque Congregationem sub eisdem legibus, constitutionibus, & juribus constituant, nec aliqua inter eos sit differentia.

Subjicit Vicario Gene.

§. 3. Ipsique primodicti Fratres Discalceati, secundò dictis Fratribus hujusmodi sese conformare, necnon Vicario generali dictæ Congregationis, & Commissario ab eo ad domorum Regularium prædictarum regimen, & gubernium pro tempore deputan. subesse, eisque debitam obedientiam, & reverentiam in omnibus præstare debeant.

Concedit eis recursum ad Priorem Generalem.

§. 4. Ità tamen, ut iidem primodicti Fratres Conventuum Indiarum hujusmodi in eorum negotiis, & causis possint liberè, & licitè recurrere etiam per viam appellationis ad Priorem generalem dicti Ordinis Sancti Augustini, necnon ad Sedem Apostolicam, omisso medio non secùs atque si dicta unio quoad hoc facta non fuisset Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus.

Extendit eis privilegia omnia.

§. 5. Eisdémque primodictis Fratribus, & Regularibus domibus, quòd omnibus, & singulis privilegiis, indultis, favoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, indulgentiis, concessionibus, & gratiis, quibus alii prædictæ Congregationis Fratres, eorúmque domus de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, aut uti, frui, & gaudere possint, & poterunt, quomodolibet in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere, liberè, similiter, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perindè ac si ab initio erectionis dictæ Congregationis primodicti Fratres, eorúmque domus Regulares prædictæ eidem Congregationi unitæ, & incorporatæ fuissent, auctoritate, & ten. prædictis concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas.

§. 6. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida firma, & efficacia existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac primodictis Fratribus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Decretum irritans apponit.

§. 7. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, irritúmque & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 8. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac universalibus, provincialibúsque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis, ac Domorum, & Provinciarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenor. & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis, aliàs in suo robore permansu-

ris,

ris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis fidem mandat.

§. 9. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. die 16. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Julii 1629. Pontificatùs Nostri Anno sexto.

CXXIV.

Confirmario Decreti Sacræ Rituum Congregationis super usu Baldachini, Ministrorum, ac aliarum Cæremoniarum pro Abbatibus Congregationis Cœlestinæ Ordinis Sancti Patris Benedicti.

De horum Monachorum Congregatione, lege Const. 1. Cœlest. V. Etsi cunctos, sup. Tom. 1. Cui posteà communicavit aliorum Monachorum privilegia S. D. N. Urbanus VIII. Const. 26. Sacrosancti, & Constitutiones, vel Statuta novissimè pro Congregationis gubernio edita, confirmavit in Const. 59. Sacrosancto.

Edita An. D. 1619.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Henricus Fortuna, Procurator Generalis totius Congregationis Monachorum Cœlestinorum Ordinis Sancti Benedicti, quòd nuper à Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Sac. Rit. Congr. edidit Decr. hic relatum ad favorum Abbatum Monachorum Cœlestinorum super Pontificalibus.

§. 1. Cùm Sacra Rituum Congregatio aliàs de anno 1606. sub die 18. Januarii ad instantiam Archiepiscopi Firmani prohibuerit Priori Sanctæ Catharinæ Ordinis Canonicorum, Regularium in eorum Ecclesia usum Baldachini, & aliquarum Cæremoniarum. Et de anno 1617. sub die 18. Martii idem Decretum ad instantiam Cardinalis Carafæ Archiepiscopi Neapolitani extenderit ad omnes Priores, & Abbates cujuscumque Ordinis, etiam Cassinen. R. P. D. Henricus Fortuna de Monte Leone Procurator Generalis totius Congregationis Monachorum Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti, ægrè ferens hujusmodi Decreta tamquàm præjudicialia antiquissimæ consuetudini solemniter celebrandi cum Baldachino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis: Institit audiri in eadem Sacra Congregatione super dicta antiquissima eorum consuetudine. Et commissa causa Illustrissimo, & Reverendissimo Cardinali Antonio Barberino, coràm quo, audito sæpiùs dicto Procuratore Generali Cœlestinorum, & rationibus ab ipso deductis benè perpensis; Eodem Illustrissimo, ac Reverendissimo Antonio referente; Sac. Rituum Congregatio re maturè discussa, censuit in hac parte recedendum à suprascriptis decretis de anno 1616. & 1617. & declaravit, licere Abbatibus Cœlestinis in tribus tantùm anni festivitatibus solemniter celebrantibus uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, necnon existentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ac aliorum sex ad summum Monachorum sacris Vestibus, coloris solemnitati respectivè convenientis indutorum, duorum nempè cum Pluvialibus, duorum cum Planetis, & aliorum duorum cum Tunicellis, ultra Diaconum, & Subdiaconum, qui in Missa cantaturi sunt Evangelium, & Epistolam: dummodò iidem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam, & permanentem prope Altare, ut sedes Episcopalis retineri solet, sed eorum sedes retineatur in Ecclesia iis tantùm diebus, quibus solemniter, ut suprà celebrari debet: Et dicti sex Monachi, ut suprà parati, non in sedibus Choralibus, sed super scabellis sedeant in situ congruo juxtà Ecclesiarum convenientem situm tunc appositis, panno laneo coopertis, firmis in reliquo remanentibus suprascriptis sacræ Congregationis in Firmana, & Neapolitana Decretis editis, die 30. Junii 1629.

Quod decretum petit Procurat. generalis à Pont. confirmari.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Henricus plurimùm cupiat, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & in inviolabili observantiæ Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Pont. illud confirmat, & approbat.

§. 3. Nos dictum Henricum speciale gratiæ favore prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit; ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretúmque præinsertum hujusmodi cum omnibus in eo contentis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decretúmque & in eo contenta hujusmodi, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia esse, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Aliter judicari prohibet.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus & declaramus.

Contraria aufert.

§. 6. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 7. die 26. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1619. Pontificatùs nostri anno septimo.

CXXV.

Quòd Regens, & Collegiales Collegii S. Bonaventuræ in Domo SS. Duodecim Apostolorum de Urbe, subjaceant obedientiæ Guardiani dictæ Domus, aliorúmque dicti Ordinis Superiorum.

Fratres Minores Conventuales approbavit Honorius III. Constit. 5. Tom. 1. Horum Fratrum Regulam declaravit Martinus V. in Constit. 13. Tom. 1.

Edita An. D. 1629.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

FOelici, ac prospero Collegii S. Bonaventuræ in Domo Sanctorum duodecim Apostolorum de Urbe Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum erecti, quantùm cum Domino possumus, pro nostri pastoralis officii munere consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris.

Præcipit prout in rub.

§. 1. Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus dilecti filii Regens, & Collegiales dicti Collegii obedientiæ, correctioni, & visitationi dilectorum filiorum Guardiani dictæ Domus, aliorúmque dicti Ordinis Superiorum prout cæteri Fratres in eadem domo degentes subjaceant, ità, ut debitis pœnis puniri possint, non tamen loco Collegiali.

Oeconomus quolibet sequestre reddat rationem.

§. 2. Quodque Oeconomus pro tempore deputandus ipsius Collegii cautionem idoneam de benè administrando dare debeat, necnon Guar-

diani, & alii prædicti Ordinis Superiores hujusmodi computa ipsius Oeconomi quolibet semestri revidere possint, & ità in præmissis observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decerminus, & declaramus.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit dicti Collegii etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Collegio, illiúsque Regenti, & Collegialibus prædictis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium, & singulorum tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Septemb. 1629. Pontificatûs nostri Anno septimo.

Beatificatio Cajetani Thienæi Clericorum Regularium Fundatoris, ac Indultum celebrandi Missam, & Officium de eodem recitandi

Hujus Congregationis institutionem habes suprà ad Const. 11. Clem. VII. Tom. 1.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, divina Providentia constitutis, ad ea, per quæ servorum Christi veneratio in terris promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis pastoralis muneris Nostri partes propensis studiis impendimus, prout pia Christifidelium, & præsertim Catholicorum Regum, & Principum, vota exposcunt, Nósque conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Præpositi generalis, & Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quòd facta nuper per dilectos etiam filios causarum Palatii Apostolici Auditores Nobis relatione de Processibus Apostolica auctoritate fabricatis, super sanctitate Servi Dei Cajetani Thienæi Nobilis patricii Vicentini dictæ Congregationis Fundatoris, iísque in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum, de mandato nostro per plures sessiones, citato etiam ad hoc, & audito Promotore Fidei, ad relationem dilecti filii nostri Antonii Sanctæ Mariæ in Aquiro Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, nostri secundùm carnem ex Fratre germano Nepotis, acerrimè discussis, cognito primùm super validitate dictorum processuum, deindè super virtutibus heroicis, ac demùm super miraculis in vita, & post mortem intercessione d. Servi Dei ab Altissimo patratis, iidem Cardinales unanimi consensu censuerunt, tutò posse, quandocumque Nobis placuerit, ad solemnem Canonizationem dicti Servi Dei Cajetani Thienæi deveniri. Quare pro parte non solùm præpositi generalis, & Clericorum prædictorum, verùm etiam Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac Ludovici Francorum Regis Christianissimi, necnon dilectorum filiorum nobilium Virorum Ducis, & Reipublicæ Venetorum, aliorúmque Christianorum Principum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut interim donec ad solemnem Canonizationem dicti Servi Dei Cajetani Thienæi deveniatur, idem Servus Dei Cajetanus Thienæus Beatus nuncupari, atque officium, & Missa de eo, ut infrà, celebrari possit.

Beatificatio ejus, & concess. Missæ, Officii, prout hic.

§. 2. Nos piis Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ac Ludovici Regis, necnon Ducis, & Reipublicæ, aliorúmque Principum, ac Præpositi, & Clericorum prædictorum votis hujusmodi quantùm cum Domino possumus, benignè annuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut ipse Dei Servus Cajetanus Thienæus in posterùm Beatus nuncupari, atque ab omnibus Clericis Regularibus ubique existentibus Officium de communi Confessoris non Pontificis in die ejus obitus recitari, & Missa celebrari, juxtà Breviarii, & Missalis Romani rubricas, etiam per Sacerdores Regulares, & seculares ad eorum Ecclesias confluentes. In Civitate verò Vicentina, ubi natus, & in Civitate Neapolitana, ubi sacrum ejus Corpus requiescit, in omnibus Ecclesiis, tàm Regularium, quàm sæcularium Missa, & officium ut suprà respectivè celebrari & recitari, valeat: Ac pro præsenti anno dumtaxat, dicti Præpositus generalis, & Clerici solemnem Beatificationem cum Officio, & Missa in die eis bene visa, hic Romæ in Ecclesia Sancti Andreæ de Valle, necnon alii ad illam confluentes celebrare, liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, Secretarii ipsius Congregationis, vel alicujus Notarii publici manu subscriptis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut Præpositi, vel Vicarii generalis ejusdem Congregationis sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. al. è 8. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1629. Pontificatûs nostri anno septimo.

CXXVII.

Pro Ordine S. Basilii Congregationis Reformatæ del Tardon, & S. Antonii, del Vallis de Gallegillos.

Edita A. D. 1630.

Istius Ordinis materiam habes ad Const. 247. In his infrà & in Const. 304. In Sede.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAstoralis officii Nobis ex alto commissi debitum postulat, ut circà statum Religiosorum Ordinum quorumcumque in Ecclesia Dei militantium salubriter dirigendum mentis nostræ aciem assiduè intendentes, ad ea præcipuè ejusdem officii partes sedulò impendamus, per quæ à Romanis Pontificibus, Prædecessoribus nostris, pro fœlici eorumdem Ordinum statu, & directione proinde statuta, & ordinata, ab iis ad quos spectat inviolabiliter observentur.

Clem. VIII. edidit Const. de hac reformatione.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Monachorum

Ordinis Basilii Congregationis Reformatæ nuncupatæ, quod aliàs fœl. recnt. Clemens VIII. Papa Prædecessor noster cupiens S. Basilii hujusmodi regulam cum suo laudabili de labore manuum instituto in sua propria, & primitiva Sanctorum Patrum Observantia stabiliri, ac perpetuò conservari, ac duo Monasteria ejusdem Ordinis tunc expressa in Monasteria Reformationis, & veræ regulæ Observantiæ constituens, & separans inter alia voluit, quòd Monasterium Reformationis hujusmodi Abbati dicti Ordinis Generali taliter subjacere, ut ipse per se, non verò per alium nisi fortè ex eadem Congregatione Reformata Monachum posset illum tàm in capite, quàm in membris visitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contrà supràdictam reformationem, seu Constitutiones ab ipsis facien. & à Sede Apostolira approban. in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam aliud mutare, sive innovare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis ad alia, quacumque de causa auferre, seu alios ab ipsis etiam ad breve tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in quo ipsos posset perturbare, seu quomodolibet inquietare, & aliàs prout in ipsis Clementis Prædecessoris in simili forma Brevis desuper expeditis literis pleniùs continetur,

Clem. VIII edidit const. de hac reformatione.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat præmissis nequaquàm obstantibus nonnulli ejusdem Ordinis Abbates Generales, eorúmque Vicarii quibusdam Monachis Reformatis ad Provincias non reformatas transeundi licentiam, & facultatem concesserint, atque ex hoc non leves in Congregatione Reformata hujusmodi exoriantur perturbationes, proindéque per Nos desuper opportunè provideri summoperè desideret. Nos præmissis quantum cum Domino possumus obviam ire prosperóque Monachorum prædictorum regimini, & gubernio consulere, illósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis &c. censentes, supplicationibus dicti Procuratoris Nobis &c. inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum Consilio Dilecto filio Abbati Generali dicti Ordinis pro tempore existenti per præsentes præcipimus, ut in posterùm prædictas literas in forma Brevis prædicti Clementis Prædecessoris omninò observet, & observari faciat.

Quam hic Pontifex observari mandat.

§. 3. Decernentes illum, si unquam aliquem ex Monachis Reformatis hujusmodi contrà dispositionem dictarum literarum ad Provincias non reformatas transferre præsumpserit, pœnam privationis vocis activæ & passivæ eo ipso incurrere, sicque ab omnibus censeri, & ità per quoscumque Judices Ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicari &c. attentari. Non obstantibus omnibus illis quæ dictus Clemens Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7. die 10. Octo.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 39. Octobr. 1629. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

CXXVIII. Quòd Præcedentia in concursu cum aliis Regularibus in Processionibus competit Fratribus Discalceatis Sancti Francisci in Provinciis Hispaniarum,

De Præcedentia horum Fratrum vide Constit. 303. Alias à nobis, & Constitut. 299. Exponi nobis, & ad Constitut. 22. Innocentii X. Roman. Pontif.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1630.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Ex incumbentis Nobis Apostolici muneris debito, ad ea mentis nostræ aciem assiduè intendimus, per quæ Christifideles, sub suave Religionis jugo, & Strictioris Observantiæ Regulis Altissimo famulantes, sublatis obstaculis, in quietis, ac pacis amœnitate vota sua Domino reddant, ac fœlicioribus in via mandatorum ejus proficiant incrementis.

Decretum Sac. Rit. Congr.

§. 1. Nuper siquidem à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositi emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet. Procurator Fratrum Discalceatorum Ordinis Minorum Sancti Franrisci de Observantia Provinciæ S. Joannis Baptistæ Hispaniarum exposuit, suos Fratres Discalceatos pati controversiam ab aliis Regularibus, & præcipuè ab Augustinianis circà præcedentiam in processionibus, & alias prærogativas ipsis etiam Discalceatis, cùm veri filii reformati ejusdem Ordinis sint, pariter suffragantes, & expressas in Bulla Clementis Octavi, incipiente: Ex injuncto Nobis sub die septimo Septembris 1602, quotiescunque dicti Discalceati non incedunt, aut degunt cum Fratribus familiæ de Observantia, quod cum sit contrà expressam mentem, & Bullam dicti Clementis Octavi, citato ad hoc Procuratore Generali Ordinis Sancti Augustini, supplicavit provideri. Et Sacra Rituum Congregatio, sequendo votum Illustrissimi Deti, cui hæc causa erat commissa, censuit præcedentiam in concursu cum aliis Regularibus in Processionibus, & aliis actibus publicis, semper competere dictis Discalceatis, sive soli de per se, & sub propria cruce sive sub cruce & cum familia de observantia incedant, & sive Discalceati, Reformati, aut alio quovis nomine nuncupentur, dummodò sint verè Reformati Ordinis Sancti Francisci, necnon gaudere, & frui debere omnibus aliis prærogativis in supràdicta Bulla Clementis Octavi expressis, & ità in posterùm ubique servari mandavit hac die 22. Decembris, & juxtà alias resoluta in antecedenti Congregatione sub die 10, ejusdem mensis 1629.

Confirmat Decretum de quo in Rubr.

§. 2. Cùm autem sicut dilectus filius Procurator Fratrum Discalceatorum prædictorum Nobis exponi fecit ipse plurimùm cupiat præinsertum Decretum hujusmodi quo firmiùs subsistat, exactiùsque ab omnibus observetur Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Nos qui pacem, & quietem, inter Regulares præsertim personas vigere sinceris desideramus affectibus, Procuratorem, & Fratres, quo præmissorum commodo, & effectu pacificè uti valeant, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus, illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertum Decretum hujusmodi cum omnibus & singulis in eis contentis, & expressis Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti, & quosvis alios defectus si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possent supplemus. Necnon Decretum, & in eo contenta hujusmodi præsentésque literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus Discalceatis

prædictis ubicumque existentibus, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, necnon ab omnibus ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit firmiter, & inviolabiliter perpetuò observari, sicque ab omnibus censeri, & ità per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios ubique, & in quavis instantia judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super hoc à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore præfatis decernimus, & declaramus.

§. 3. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, ac Oriolen. & aliis Episcopis in Provinciis, & locis in quibus Fratrum Discalceatorum hujusmodi Regulares domus erectæ sunt, sive in posterùm erigentur, constituris, ac dilectis filiis eorum officialibus, seu Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum hujusmodi requisiti fuerint solemniter publican. eisdemque Fratribus Discalceatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula ab iis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in futurum inviolabiliter observari, eosdémque Fratres Discalceatos præmissorum commodo, & effectu, quietè, & pacificè ubique frui, & gaudere? Non permittentes illos per aliorum quorumvis Ordinum, & institutorum regulares in præmissis quovis prætextu, causa, vel occasione, aut aliàs quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri.

§. 4. Contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs in præmissis non patentes, seu sese quomodolibet opponentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè, directè, aut indirectè quomodolibet præstantes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habentes servaris processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravantes, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 5. Non obstantibus fœlic. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilio generali edita, de duabus Dietis dummodò ultrà tres Dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis Ordinum, & Congregationum, illorùmque domorum & locorum Regularium etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorùmque superioribus, & personis, ac quibusvis aliis sub quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Januarii 1630. Pontificatus Nostri Anno Septimo. 1630. Dat. P. An. 7. die 9. Jan.

Confirmatio Concordiæ, necnon & revalidatio Literarum, quibus jussu ejusdem Sanctissimi de Anno 1626. in Conventu Virginis MARIÆ Solitudinis de la Jana Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ Minorum Discalceatorum S. Francisci Observantiæ, celebratum, ac insuper confirmatum fuit Capitulum Provinciale, cum perpetuo repositio silentio, ac pœnis, & censuris per contrafacientes eo ipso incurrendis. CCXXXI.

Vide revalidationem harum literarum in Constitut. 199. Cùm sicut, & confirmationem Privilegiorum pro hac Provincia in Constit. 145. Cum ea &c.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1630.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Regis pacifici vices quamquàm immeriti gerentes in terris, inter cætera cordis nostri desiderabilia illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Christifideles, præsertim sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis divinis obsequiis famulantes vota sua in pacis amœnitate Altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent, quapropter si quæ, quo litibus, & controversiis inter eos, superseminante humani generis hoste zizania, exortis evellen. penitúsque extirpandis concorditer facta fuisse comperimus, illa, ne in recidivæ contentionis vitium denuò prolabantur, Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboramus, ac aliàs desuper pastoralis officii nostri partes quantum Nobis ex alto conceditur, sedulò impendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet Urbanus VIII. PP. Ad perpetuam rei memoriam. In Cathedra Beati Apostolorum Principis, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio, per abundantiam divinæ gratiæ constituti, inter gravissimas Pastoralis sollicitudinis curas, illa, nos sollicitos jugiter habuit, ut religiosi viri divini Numinis obsequiis sub regularibus arctioris vitæ institutis famulantes, majoribus in dies in sanctitate, & justitia coràm Domino proficiant incrementis, ac proindè quæ in hoc impedimento esse possunt, etiam per opportunæ declarationis ministerium tollimus, aliáque statuimus, & ordinamus prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 2. Aliàs siquidem fœl. record. Clemens VIII. Prædecessor noster fœlici, ac prospero Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ Hispaniarum regimini, & gubernio pastorali sollicitudine vigilans, Inter alia concessit, & indulsit fratribus prædictis, quòd suis arctioribus constitutionibus gubernarentur, nec ad observanda statuta generalia ordinis facta, vel pro tempore facienda, à Capitulis, vel Congregationibus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, nec ad peculiaria Superiorum mandata, quæ Diffinitorum Provinciæ judicio fuissent, Excalceatorum Reformationi, aut commodo dissentanea, tenerentur, nec similiter possent fratres ipsius Provinciæ, ab ipsa sua Provincia abstrahi per quoscumque Superiores, vel ad Indos, vel alias partes, & Provincias remitterentur, nisi de consensu Capituli Provincialis ejusdem Provinciæ, & aliàs prout in ipsius Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus pleniùs continetur. Referuntur Causæ hujus Constit.

§. 2.

Declarat constitutiones.

§. 3. Cùm autem sicut accepimus circà concessionem, & indultum, ac litteras Clementis Prædecessoris hujusmodi, nonnulla dubia, diversæque lites, & controversiæ, ac perturbationes in dicta Provincia hactenùs ortæ sint, & de præsenti vigeant, ac verendum sit alias longè majores orituras, Nos præmissis, pro nostri officii debito, quantum Nobis ex alto conceditur obviare, ac paci, & quieti ipsius Provinciæ opportunè consulere volentes. De Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, Constitutiones proprias illas, tantùm esse intelligendas, quæ fuerunt firmatæ, & receptæ in Capitulo Provinciali, Necnon à clausula sequenti nimirùm (nec ad peculiaria Superiorum mandata,) quæ Diffinitorum Provinciæ judicio fuerint Excalceatorum Reformationi, aut commodo dissentanea, verba illa (aut commodo) omninò delenda esse, prout Nos earumdem præsentium vigore delemus; Ubi autem dicitur, non posse Fratres ipsius Provinciæ abstrahi per quoscumque Superiores, nimirùm, de Superioribus ejusdem Ordinis tantùm declaranda, ac respectivè intelligenda esse.

Facultas Generalis super Discalc.

§. 4. Præterea pro majori quiete, & pace, & ad omnes discordias, & differentias inter dictæ Provinciæ Fratres removen. auctoritate, & tenore præsentium statuimus, & decernimus, quòd dilectus filius Minister Generalis prædicti Ordinis, Capitulo dictæ Provinciæ, in quo tamquàm Minister Generalis vocem habere solet, omninò interveniat, cum facultate Fratres quoscumque Ordinis, Provinciæque hujusmodi in præmissis delinquentes à quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac super quibuscumque irregularitatibus per eos propterea quomodolibet incursis, & respectivè contractis, auctoritate nostra absolvendi, & dispensandi, easdémque pœnas illis remittendi, & condonandi. Dilecti verò filii Antonius Vives Minister Provincialis, ac Joannes Ximenez, pro hac vice tantùm, tres Patres de corpore dictæ Provinciæ bonæ famæ, & conditionis, ac ab omni factione alienos, Franciscus autem Borgia ejusdem Ordinis, & Provinciæ professores tres alios ejusdem probitatis, & prudentiæ viros respectivè nominent, ac ex istis sic nominatis Minister generalis præfatus quatuor Diffinitores, ac Provincialem, & Custodem, qui unà cum eodem Ministro Generali de aliis electionibus, prout in Capitulo Provinciali facere solent, provideant, eligat. Quòd si in dicta nominatione facienda Antonius, ac Joannes, & Franciscus prædicti concordes non fuerint, vel aliquis eorum interea è vivis decesserit, tunc, & eo casu Minister Generalis prædictus vices quoquo modo deficientis auctoritate nostra suppleat.

Mandat observari præmissa.

§. 5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, & privationis quorumcumque officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterùm obtinen. ac aliis arbitrio nostro infligen. pœnis eidem Ministro Generali, aliisque Ordinis, & Provinciæ hujusmodi Superioribus quocumque modo nuncupatis, quatenùs præmissa omnia & singula, necnon præsentes litteras firmiter, & inviolabiliter observent, ac ab aliis observari curent & faciant, ac decernentes sic & non aliter in eisdem præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus, Clementis Prædecessoris hujusmodi literis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit dictorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterùm, Ministrum Generalem præfatum harum serie in Domino monemus, ut in præmissis adimplendis taliter se gerere studeat, quòd alicui ex factionibus suspectus minimè reddatur, quinimò dictæ Provinciæ concordiam, quietem, charitatémque præ oculis semper habeat, ut non solùm in proximo, futuro Capitulo, sed etiam perpetuis futuris temporibus, Deo dante, valeat permanere. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 6. Februarii 1626. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Imponit silentium super celebratio Capitulo.

§. 6. Subindè verò pro parte dilecti filii Joannis Baptistæ Bervegal Procuratoris Generalis Fratrum Provinciæ hujusmodi dicti Ordinis Nobis expositó, quòd in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ in Domo B. MARIÆ de la Soledat vulgò nuncupatæ Oppidi de la Jana Dertusen. Diœcesis de mense Maji tunc proximè præterito, jussu nostro præsidente in eo dilecto filio Bernardino de Senis dicti Ordinis Ministro Generali, celebrato, dilectus filius Joannes Olarte dicti Ordinis Professor in ejusdem Provinciæ Ministrum Provincialem canonicè electus, & deputatus fuerat, Nos dicti Joannis Baptistæ supplicationibus, ea in parte tunc inclinati, electionem, & deputationem prædictas per nostras in simili forma Brevis sub die 29. Januarii 1627. expeditas literas Apostolica auctoritate approbavimus, & confirmavimus. Ac demùm per Nos accepto, quòd Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales negotiis Regularium Præpositi, litteras remissorias aliquibus Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ in Regno Valentiæ, ad effectum examinandi testes super tribus articulis, concesserant prout in litteris remissoriis hujusmodi continebatur. Nos de eorumdem Cardinalium consilio, stante consensu Procuratorum utriusque partis, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, circà nullitates celebrationis Capituli habiti die 17. Maji Anni 1626. in Cœnobio Beatæ Virginis Mariæ Solitudinis de la Jana supradictæ Provinciæ, Apostolica auctoritate perpetuum silentium imposuimus. Inhibentes propterea omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Fratribus cujuscumque gradus, & conditionis existerent, sub pœna privationis officiorum, quæ tunc obtinerent, & inhabilitatis ad cætera in futurum obtinendi ne ullo umquàm tempore super electionibus in eodem Capitulo factis aliquas lites, seu controversias movere, vel prosequi quoquo modo auderent, vel præsumerent & aliàs prout in diversis nostris in eadem forma Brevis expeditis literis, quarum tenore præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, pleniùs continetur.

Concordia.

§. 7. Cùm autem sicut denuò dictus Joannes Baptista Nobis nuper exponi fecit, orta subindè inter dilectum filium Joannem à Sancto Bernardino tunc dicti Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Procuratorem Generalem, ipsúmque Joannem Baptistam, & alios dictæ Provinciæ Fratres ex una, ac quondam Jacobum Paulum dilectorum filiorum Honuphrii Legaza, aliorúmque ipsius Provinciæ Fratrum Discalceatorum Procuratorem ex altera partibus, lite, & causa de & super prætensa dicti Capituli, ac electionum in eo factarum revocatione, rebúsque aliis in actis causæ, seu causarum hujusmodi deductis, randem Joannes, ac Joannes Baptista, & alii Fratres, necnon Jacobus præfati communi bono, pacique inter eos conservationi consulen. ad certam inter se devenerunt concordiam, & transactionem tenoris subsequentis, videlicet. Die 12. Septembris 1628. Concordia facta inter R. P. Fratrem Joannem à Sancto Bernardino Ordinis Sancti Francisci Generalem Procuratorem, & PP.

Fratrem Joannem Bapristam Bervegal, Fratrem Damianum Esteller, Fratrem Joannem Ruiz, & Fratrem Franciscum Sirvent Provinciæ S. Joannis Baptistæ Discalceatorum ejusdem Ordinis speciales Procuratores ex una, & ex altera partibus Doctorem Jacobum Palau Procuratorem Fratris Honuphrii Legaza, aliorúmque Patrum ipsius Provinciæ. Primò, quòd litteræ remissoriales à Sacra Congregatione obtentæ die 13. Decemb. 1627. anni proximè præteriti totaliter annullentur, quamvis examen seu processus fuerint inchoati, & ut paci, quietique Provinciæ consulatur, comburantur. Secundò, Decretum, & Motus proprius concessus è Sanctiss. D. N. Papa Urbano VIII. die 18. Januarii 1628. permaneant semper in suo robore, validitatéque quoad illam partem nempè, & clausulas revalidantes, ac perpetuum silentium ponentes Capitulo, & electionibus ritè, & canonicè habitis in Conventu Virginis Mariæ Solitudinis de la Jana die 17. Maji 1626. virtute litterarum, seu Motus proprii ejusdem Sanctissimi incipientis. Urbanus VIII. Ad futuram rei memoriam. In Cathedra Beati Apostolorum Principis &c. sub dstum die 6. Februarii 1626. quin potiùs ex communi partium consensu illud totum ratum sit, ac denuò confirmatur, quacumque dubitatione non obstan. aut quæ forsan indè oriti potest, eo quòd in ipsismet Decreto, & Motu proprio de hujusmodi litteris remissorialibus specialis fiar mentio, cùm illas nunc, & in posterùm, partibus convenientibus, specialiter, & expressè irritas ad nihilúmque repigendas omnimodè placuit. Tertiò, circà sententias latas die 19. Januar. 1621. tàm in favorem Fratris Honuphrii Legiza, quàm in pœnam quorundam Fratrum, prout in ipsismet sententiis majori Provinciæ sigillo munitis, & à pleno Diffinitorio, hoc est R. P. Fr. Blasio Aybar Ministro Provinciali, Fratre Joanne Ximenez, Fratre Hieronymo Planes, Fratre Antonio Sobrino Provinciæ Patribus, & Fratre Michaële Blanch, Fratre Petro Adam, Fratre Vincentio Naucasa, Fratre Silvestro Sanz Diffinitoribus, etiam pronunciatis, subscriptísque liquido constat, hujusmodi igitur sententiæ declarandæ sunt, & admittendæ à Provinciali præsente, & Diffinitorio tamquàm bene latæ, neque aliquam patientes nullitatem. Quocircà idem Frater Honuphrius Legaza ab eodem Provinciali, & Diffinitorio pleno per litteras patentes declararetur liber juxtà sensum expressum in prædictis sententiis, ita ut quicquid post latas sententias, vel prædictæ concordiæ confirmationem, seu interim dum executioni mandatur, attentatum pro parte cujuscumque fuerit, nullum sit irritum, absque ullo fundamento, etsi quis aliquid in contrarium præmissorum suscitare, commovere, seu allegare quovis modo, vel quacumque de causa præsumpserit, pœnis in confirmatione Concordiæ assignandis, seu insligendis subjiciatur, quibus etiam donetur idem Frarer Honuphrius si aliquid in posterum prætenderit: aur directè, vel indirectè facere tentaverit contrà Fratres contentos in illis sententiis, seu alias quascumque personas. Quartò, Rursus circà prætensam apostasiam prædictus Frater Honuphrius subjiciat se ad cautelam absolutioni, ità taliter, ut nullis donetur pœnis à Constitutionibus Generalibus Ordinis, & Provinciæ constitutis, nec censeatur activè, nec passivè incapax ad quodcumque Religionis officium. Quintò, Insuper in ipsa Concordia declaretur, quòd à Provinciali, & Diffinitorio, non solùm dictus Honuphrius, verùm etiam omnes illi Patres, qui mandatum Procucationis dederint ad effectum prætensum revocationis suprâdicti Decreti, seu quaruncumque litterarum Apostolicarum affligi, molestati, seu aliqua pœna affici nequeant. Sextò, denique inter partes concordantes declaratur etiam, quòd prædicta transactio, seu concordia nullum habeat vigorem quousque tandem ab ipsa Sacra Regularium Congregarione fuerit confirmata, & ante hujusmodi confirmationem in partibus acceptata, quibus positis prædictus Frater Honuphrius à die datæ confirmationis Corcordiæ infrà duos Menses ad suam teneatur remeare Provinciam.

Confirmatio concordiæ.

§. 8. Nos inviolabili Concordiæ, & transactionis hujusmodi subsistentiæ, & observationi, quantum cum Domino possumus consulere, ac Joannem Baptistam, & alios præfatos specislibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum seric absolutas fore censentes: De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium Præpositorum consilio, ac auditis Procuratoribus utriusque partis, Motu proprio, & ex certs scientia nostris Concordiam, & transactionem præinsertas hujusmodi cum omnibus in eis contentis, superadditis tamen in primo capite loco verbi (comburantur) sequentibus verbis, scilicet, quòd dicti processus comburantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illísque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnésque, & singulos etiam consensus partium prædictarum, ac tàm juris, quàm facti, & solemnitatum, ac quosvis alios etiam substantiales defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possent, supplemus, sanamus, & abrogamus; Necnon omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis præfatis cujuscumque conditionis, seu gradus existant perpetuum super præmissis silentium imponimus, eisdémque sub præcepto sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, nec non quorumcumque officiorum quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad alis in posterùm obtinenda, pœnis eo ipso incurrendis injungimus, nec de cætero dictæ Provinciæ Fratres hujusmodi lites, seu controversias quavis occasione, causa, seu prætextu directè, vel indirectè, per se, vel alios movere, vel prosequi possint, nec inter se molestari facere quomodolibet audeant, seu præsumant.

Decernit irritum.

§. 9. Decernentes concordiam, & transactionem prædictas, præsentésque literas cum omnibus in eis contentis semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis Frstribus prædictis, cæterisque ad quos spectat, & in futurum pro tempore quomodolibet spectabit firmiter, & inviolabiliter in omnibus, & per omnia observari, & adimpleri debere, nec ab illis ullo unquàm tempore resiliri posse, sicque ab omnibus censeri, & ità per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, in quavis causa, & instantia judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 10. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Valentin. ac Orolien. & Carthaginen. Episcopis nunc, & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel per alium seu alios, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Baptistæ, & Fratrum prædictorum fuerint requisiti solemniter publican. illísque in præmissis efficacis defeosionis præsidio assisten-

tes, faciant auctoritate Nostra, concordiam, & transactionem prædictas, præsentésque litteras ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit inviolabiliter observari, & adimpleri.

Mandat puniri transgressores.

§. 11. Non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus fœlic. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquibus auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliísque quibusvis constitutionibus, ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit Ordinis, & Provinciæ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & liteтis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 12. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 22. April.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Aprilis 1630. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

CXXX.

Ne de cætero alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conventus, aut Regularia loca per tres leucas circumcircà Monasterium, & Ecclesiam Beatæ Mariæ de Monteferrato construantur: sub pœna excommunicationis.

Edita A. D. 1630.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Complura pietatis, & charitatis opera, quæ in Monasterio Beatæ MARIÆ de Monteferrato, Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, Vicenn. seu Nullius Diœcesis exerceri consueverunt, Nos inducunt, ut in his provisionis nostræ ministerio libenter intendamus, per quæ pia opera hujusmodi conservari, majoráque in dies suscipere valeant incrementa.

Motiva hujus Constit.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus ad Ecclesiam dicti Monasterii, ac sacram ejusdem Beatæ MARIÆ de Monteferrato imaginem inibi existentem, magnus Peregrinorum ex omnibus Orbis partibus devotionis causa confluentium fiat concursus, ipsúmque Monasterium in quo ergà eosdem Peregrinos hospitalitas, & alia Christianæ charitatis opera exercentur, plenam in civilibus, & criminalibus jurisdictionem per longum circuitus spatium habeat, eáque mediante loca eidem Monasterio subjecta licèt aspera, & deserta proindeque ad bannitorum, viarúmque grassatorum receptationem apta sint, ab illis tamen hactenùs semper salva, & illæsa, ipsísque peregrinis tuta servaverit.

Mandat prouisio subr.

§. 2. Nos attendentes, quòd si alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conventus in districtu ipsius Monasterii, sive illius jurisdictione construerentur, id non solùm eidem Monasterio circà pias fidelium eleemosinas, & oblationes eidem Monasterio, & Ecclesiæ fieri solitas, piorúmque operum prædictorum exercitium, maximum præjudicium, & detrimentum illaturum fore, verùm etiam bannitis, & grassatoribus prædictis se in Monasteria, Domus, & Conventus hujusmodi recipiendi occasionem præbiturum; idcircò præmissis quantum cum Domino possumus obviam ire, ac dilectos filios Abbatem, & Monachos dicti Monasterii specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris; Ne de cætero perpetuis futuris temporibus alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conventus, seu regularia loca quomodolibet nuncupata, etiam vigore, seu prætextu quorumvis privilegiorum eisdem Ordinibus, illorúmque Superioribus, etiam ab Apostolica Sede quovis modo concessorum, per tres leucas circumcircà Monasterium, & Ecclesiam Beatæ MARIÆ de Monteferraro hujusmodi, nisi de expressa Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii pro tempore existentium licentia construi, fundari, aut aliàs quomodolibet erigi, vel institui possint, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes præsentes litteras perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Monasterio in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, inane si quid, secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 4. Quocircà venerabilibus Fratribus Episcopis Elnen. & Urgellen. ac dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque si, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit inviolabiliter observari, ac Abbatem, & Monachos prædictos illorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari.

Mandat puniri transgressores.

§. 5. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus fœlic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Mendicantium Ordinum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, illorúmque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibúsque, & aliis decretis in genere, vel

vel in specie, ac aliàs io contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innoovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habentes, aut aliqua alia exquisita forma ad hnc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialirer, & expresè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 6. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs ubique fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 7. die 7. Junii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Junii 1630. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

CXXXI.

De facultate eligendi Confessarium virtute Bullæ Cruciatæ ad Regulares utriusque sexus, & cujuscumque Ordinis non extenden. nec extrà forum conscientiæ.

Clementis Constitutionem, quam habes indicatam in 1. §. reperies num. 64. sup. tom. 3.

Edita An. D. 1630.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo licèt meritorum suffragio, divina dispositione constituti, & attentè considerantes, sacros Regularium Ordines tantas Ecclesiæ DEI utilitates omni tempore attulisse, ut ad eas conservandas, & instaurandas Romani Pontifices prædecessores nostri magnam jure optimo diligentiam semper adhibuerint: dignum, quin potiùs debitum reputamus, ut eorumdem Pontificum vestigiis inhærentes, ad ea pastoralis vigilantiæ partes jugiter intendamus, ut in eisdem Ordinibus disciplinæ regularis observantia sarta tecta conservetur, & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportunæ constitutionis ministerio salubriter removeantur.

Clem. VIII. edidit const. indicatam in a. Rubric.

§. 1. Aliàs siquidem fœlic. record. Clementi Papæ VIII. prædecessori nostro per Procuratorem generalem Ordinis Fratrum B. MARIÆ de Monte Carmelo nuncupat. exposito, quòd cùm in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & aliis privilegiis ab Apostolica Sede concedi solitis, detur facultas eligendi Confessarium idoneum, ab ordinario approbatum, qui possit Christifideles absolvere à casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reservatis, Religiosi prædicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam prædictis facultatibus uti præsumebant in detrimentum eorum regularis disciplinæ: Quare idem Clemens prædecessor sua perpetuò valitura constitutione declaravit, facultatem, & concessionem Sanctæ Cruciatæ, & aliorum indultorum prædictorum quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absolvendi à casibus reservatis: non habere locum cum Fratribus, & Sororibus Monialibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum cujusvis Instituti, Mendicantium, & non Mendicantium, tàm in Provincia Hispaniæ, quàm extrà eam ubilibet constitutis, neque eis suffragari, sed ejusdem Clementis prædecessoris intentionis fuisse, quòd iidem Fratres, & Moniales quantùm ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Prælatorum subjecti essent, prout in dicti Clementis prædecessoris in simili forma Brevis desuper sub die xxiij. Novembris 1599. Pontificatus sui anno octavo, expeditis literis, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Sed quia eo nonnulli Regulares abutuntur.

§. 2. Nihilominùs, sicut Nobis non sine animi nostri molestia, innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum professores prætextu Bullæ ejusdem Sanctæ Cruciatæ, ac dictorum indultorum Confessarium hujusmodi, qui eos, ut præfertur absolvat, eligere posse prætendant, & forsan eligant, etiam ad præsens, postquàm literæ nostræ sub die xiiij. Junii 1624. Pontificatus nostri anno primo, super facultate eisdem Regularibus Confessarium ad effectum hujusmodi eligendi ad quinquennium tunc proximum concessa, emanatæ pridem ab anno, & ultrà expiraverunt, in maximum status, & observantiæ regularis præjudicium.

Hic Pont. eam innovat, & observari præcepit.

§. 3. Nos præmissis quantum Nobis ex alto conceditur, obviare, ac fœlici tàm eorumdem Fratrum Prædicatorum, & Beatæ MARIÆ de Monte Carmelo Religiosorum, quàm omnium, & quorumcumque aliorum cujuslibet Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam speciali mentione, & nota digni utriusque sexus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium statui, atque directioni, & aliorum Christifidelium saluti consulere volentes, præfatæque Clementis prædecessoris declarationi inhærentes, illámque tenore præsentium innovantes, ac quatenus opus sit, ampliantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine concessionem Sanctæ Cruciatæ, quæ respectu facultatis hujusmodi, etiam Laicis, & Clericis sæcularibus cujuscumque status, gradus, qualitatis, & conditionis, etiam speciali nota dignæ quoad casus reservatos etiam in Bulla Cœnæ Domini (hæresi excepta) contentos nonnisi in foro conscientiæ non autem in foro externo suffragatur, aliorúmque indultorum hujusmodi, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absolvendi à prædictis casibus reservatis etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, cum Fratribus, & Monialibus prædictis Fratrum Prædicatorum, ac aliorum quorumcumque Ordinum, & Congregationum, Societatisque, & Instituti, prædictorum Mendicantium, & non Mendicantium, tàm Provinciæ Hispaniæ, quàm extrà eam ubilibet constitutorum locum minimè habuisse, neque habere, nec in illis ullo modo suffragari potuisse, neque posse, excepto dumtaxat illo quinquennio, quo literæ nostræ hujusmodi, ut præfertur, duraverunt, si quidem die xiiij. mensis Junii 1629. proximè præteriti jàm expiraverunt, sed nostræ intentionis fuisse, & esse, quòd iidem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramenti Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem ordinariæ dispositioni suorum Prælatorum, & Sedi Apostolicæ quoad sibi reservata, subjecti sint, earumdem tenore præsentium perpetuò declaramus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decernentes præsentes nostras litteras de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quocumque defectu à quoquam impugnari non posse.

Ita judicari mandat.

§. 5. Sicque, & non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, ac Cruciatæ Commissarios, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, interpre-

tari,

tari, ac judicari debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria aufert.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Clementis prædecessoris literis concessa sunt non obstare cæterísque contrariis quibuscumque. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterísquè contrariis quibuscumque.

Publicationem in Urbe omnes afficere decernit.

§. 7. Ut autem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicari ipsásque sic publicatas, omnes, & singulos ubique existentes ità afficere, ac si omnibus personaliter intimatæ essent.

Transumptis fidem jubet.

§. 8. Quòdque præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 19. Junii

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Junii 1630. Pontificatus Nostri Anno septimo.

CXXXII.

Erectio Reformationis Provinciæ Sancti Salvatoris Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum strictioris Observantiæ Sancti Francisci.

De his Fratribus vide indicata ad Constit. 133. Sacrosanctum, infrà.

Edita An. D. 1630.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAcrosanctum ministerium humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam commissum postulat, ut inter multiplices, gravissimásque Apostolicæ servitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suavi Religionis jugo Salvatoris, & Domini nostri obsequiis famulantes fœlicioribus in dies proficiant incrementis.

Causa hujus constitut.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus filius Ambrosius à Galbiato Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci strictioris observantiæ per Germaniam Superiorem Commissarius Generalis nobis nuper exponi fecit dilecti filii Fratres Ordinis prædicti Provinciæ S. Salvatoris Hungariæ pro celebratione Capituli Provincialis congregari, se puritatem Regulæ S. Francisci, juxtà Decretum desuper à nobis aliàs emanatum, & prout dilecti etiam filii Fratres reformari nuncupati ejusdem Ordinis servant, servare vellent unanimes decreverint, proindéque Provinciam prædictam in Provinciam Fratrum Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum: per Nos modo, & forma infrascriptis erigi, & institui summoperè desiderent.

Declarat Provinciam Reformatam & subjicit Superiori gen. Italicæ nationis.

§. 2. Nos eosdem Fratres in hujusmodi eorum laudabili proposito confovere, ac specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Ambrosii eorumdem Fratrum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Provinciam prædictam in Provinciam Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Provinciis Regnorum Hispaniarum conformis, & ad illarum instar esse, necnon sub omnimoda Ministri Generalis dicti Ordinis, ac eo Italiæ Nationis, & extrà Italiam existente ejus Vicarii Generalis, necnon & Commissarii Generalis juxtà Bullam unionis electi, non autem Commissariorum Generalium ejusdem Ordinis, & Regnorum, nec superioris, vel inferioris Germaniæ.

Moderari debet sicut aliæ Prov. Reformatæ.

§. 3. Ità quòd Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generales prædicti juxtà Bullam hujusmodi electi, nonnisi per se ipsos, aut Commissarios Ordinis Reformatorum prædictorum visitare valeant, jurisdictione, authoritate, & superioritate cujusquam Fratres juxtà declarationes fœlicis recordationis Nicolai III. & Clementis V. Roman. Pontificum prædecessorum nostrorum vivere debeant.

§. 4. Et cùm hoc etiam, quod ex nunc Minister Provincialis Provinciæ Hungariæ hujusmodi omnem jurisdictionem, facultatem, & auctoritatem tàm in Fratres Ordinis prædicti sibi subditos, quàm circà novarum domorum ejusdem instituti in eadem Provincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circà Novitios, aliáque in literis Apostolicis recordationis mem. Gregorii PP. XIII. etiam prædecessoris nostri contenta, prout alii Ministri Provinciales aliarum Provinciarum Fratrum ejusdem Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum in omnibus, & per omnia habeant, & tàm ipsi, quàm singularum domorum dictæ Provinciæ Fratrum Minorum S. Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Hungariæ Superioris, necnon singulares eorum, & cujuslibet illarum personæ omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, favoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alii hujusmodi Ministri Provinciales, & illarum domorum regularium superiores, & singulares personæ, uti, frui, potiri, & gaudere solent, ac possunt, & poterunt quomodolibet pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter sine ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere possint, & valeant.

§. 5. Quódque nunc, & pro tempore existens Minister Generalis prædictus, aut visitatores ab eo etiam pro tempore mittendi statuta, constitutiones, & Ordines ejusdem Provinciæ Hungariæ, illiúsque domorum regularium hujusmodi, nisi de consensu majoris partis fratrum vocalium dictæ Provinciæ Hungariæ in eorum Capitulis Provincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorum modo vivendi, dummodò juxtà easdem declarationes vivant disturbare.

§. 6. Necnon quòd Fratres ejusdem Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupati infrà limites ejusdem, seu alterius Provinciæ existentis collectas, seu quæsturas ad domos regulares ejusdem Provinciæ Reformatorum Discalceatorum Hungariæ spectantes exceptis eis à Fratribus Provinciæ dictæ Hungariæ in dicto eorum Capitulo Provinciali forsan concedendis occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciæ Hungariæ hujusmodi desuper perturbare nullo unquàm tempore possint, nec valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

§. 7. Et insuper eidem Ministro Generali, Ministrum Provincialem, Custodem, & Diffinitores dictæ Provinciæ Hungariæ creare, & eligere, cæteráque omnia, & singula in præmissis, & circà ea necessaria, & quomodolibet opportuna etiam si talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, individuam, & expressam requirerent mentionem facere, dicere, ordinare, & exequi liberè, & licitè possit, & valeat, plenam, liberam, & amplam, auctoritate & tenore præsentis concedimus, & impartimur licentiam, & facultatem.

§. 8. Ità tamen, ut Fratres Provinciæ hujusmodi Constitutionibus, & ordinationibus in Capitulo, seu Congregatiooe generali factis, quæ strictiori observantiæ non adversentur subjacent, ad illarúmque observationem omninò teneantur.

Decretum irritans. §. 9. Decernentes Provinciam per præsentes erectam, & institutam hujusmodi decretis, & declararionibus à Nobis, & Rom. Pont. prædecessoribus, & successoribus nostris pro reformationibus, & custodiis Italiæ emanatis, seu emanandis nullatenùs subjectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Provincialem, Custodem, & Diffinitores, aliosque Superiores, & Fratres Provinciæ, per præsentes erectæ, & instirutæ à quoquam, qusvis etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam majore auctoritate sungente desuper molestati, inquietari, perturbari, aut impediri uon posse, sicque per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane quicquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 10. Non obstantibus cònstitutionibus, & ordinarionibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiúsque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eidem Ordini, & Provinciis, illiúsque & illarum Superinribus, & persouis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis dictis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7. die 15. Septembris. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1629. Pontificatus Nostri anno septimo.

CXXXIII. Erectio unius Congregationis Fratrum Discalceatorum Reformatorum Ordinis SS. Trinitatis Red. Captivorum in Regno Franciæ.

Edita An. D. 1631.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. ALiàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. *Urbanus Octavus, Papa. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad militantis Ecclesiæ regimen divina dispositione, meritis licèt imparibus evecti, illud Nobis præ cæteris curandum proposuimus, ut Ecclesiasticorum, & Religiosorum Ordines qunscumque ad pristini regularis cujuscumque eorum instituti normam, à qua non parùm deflexerunt, quantum in Domino possumus reduceremus. Ac propterea, qui sua sponte Religionis, ac arctioris vitæ zelo ducti pristinæ Regulæ, quam suæ religionis Auctores instituerunt observantiam cum antiquo illo rigore amplecti, ac de cætero sectari consueverunr, eosdem, non solùm in eorum proposito consovere, sed eriam opportunis gratiis, & favoribus libenter prosequi solemus.

Causa hujus constitut. §. 1. Cùm itaque sicut accepimus nonnulli pii, & Religiosi Ordinis sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum professores Regni Franciæ piè considerantes prædictum Ordinem, qui à fœlicis recordationis Innocentio Papa Tertio prædecessore nostro institutus, & confirmatus fuit, prout io ejus litteris, sub dato in Laterano quinto Idus Februarii, Pontificatus sui anno primo, expeditis continetur, temporum injuria, & hominum tepiditate à primi ejus instituti regularis observantia deflexisse, & laxiorem vivendi modum suscepisse, & adhuc retinere, ac propterea divina inspirante gratia arctioris vitæ zelo ducti primùm dicti Ordinis regulare institutum imitari cupientes, postpositis quibuscumque corporis commoditatibus, dummodò Christum lucrifacerent pristinam ipsius Ordinis Regulam à prædicto Innocentio prædecessore institutam cum pristino illo rigore observare cœperint, & nonnullas ejusdem Ordinis Domos ad hujusmodi primitivam Regulam reduxerint, videlicet, Sancti Dionysii de Urbe, Sancti Laurentii Aquensis, & Sanctissimæ Trinitatis Nanetensis, seu de novo instituere sperent, ac alii quamplures eorum vestigia sectantes sub eadem primitivæ Regulæ observantia Altissimo famulari desiderent.

§. 2. Nos qui pro nostri pastoralis officii debito Religiosorum quorumcumque statui prospere dirigendo libenter intendimus pium dictorum Religiosorum propositum summoperè in Domino commendantes, ae eorum laudabilia principia fœlicioribus progressibus quantum cum Domino poterimus augere cupientes, & eorum quemlibet à quibuslibet excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ex venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super Episcoporum, & Regularium negotiis, & consultationibus deputatorum, quibus hoc negotium examinandum, & Nobis referendum commisimus sententia.

§. 3. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apost. potestatis plenitudine unam Provinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum nuncupandam, qui primitivam regulam Ordinis prædicti perpetuò observent habitu, quem modo gestant, utentes, in Regno Franciæ per unum Priorem Provincialem in Capitulo dictæ Provinciæ, seu Congregationis, postquàm ut in Domino speramus, eorumdem Religiosorum Reformatorum numerus auctus fuerit canonicè pro tempore celebrando, ex eisdem Reformatis, & Discalceatis eligendum regendam, & gubernandam in perpetuum auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, & instituimus, eámque sic erectam, & institutam ab aliis Provinciis, & Congregationibus dicti Ordinis perpetuò sejungimus, separamus, & dismembramus, ipsosque Fratres Reformatos, & eorum Domos, & Monasteria, tàm hactenùs erecta, quàm in posterùm erigend. ab omni, & quacumque jurisdictione, visitatione, & superioritate, tàm Commissarii Generalis, quàm aliorum Ministrorum Provincialium, aut localium, & aliorum quorumcumque Superiorum ejusdem Ordinis super dictis Reformatis, & eorum Domibus eis competente, excepto Ministro Generali, ut infrà dicitur, perpetuò eximimus, & liberamus. Concedit prout in rub.

Subjicit pro vin Min. Generali. §. 4. Ipsámque tamen Provinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum Discalceatorum, ejúsque Domos, & Monasteria præsentia, & futura, sub obedientia, & superioritate Ministri Generalis totius Ordinis prædicti, sicut aliæ Provinciæ ejusdem Ordinis ei subsunt, & subjacent, perpetuò subesse, atque subjectam remanere, & subjacere volumus, qui per se ipsum tantum vel alium virum idoneum ex ipsis tamen Fratribus Reformatis ab eo eligendum, eos, juxtà eorum primitivam regulam, & instituta regularia visitare, reformare, corrigere, & punire possit in Monasteriis, tamen Domibus, & locis eorumdem Fratrum Reformatorum, extrà quæ nullatenùs

dicti

dicti Fratres Reformati, vel aliqoi eorum ab eodem Ministrn Generali quovis prætextu, vel occasione amoveri, assignari, mutari, exttahi, aut transferri, vel ad alias Ptovincias mitti, aut in eis retineri possit, nec ipse Ministet Generalis aliqua ejusdem Ordinis Fratrum Reformatorum statuta auctoritate Sedis Apostolicæ confirmata, seu confirmanda, vel quæ ipse Nuncius nunc fecerit, vel quæ posteà à qnocumque Capitulo Provinciali dictorum Fratrum Reformatorum facta fuerint, si auctoritate nostra, ut dictum est, fuerint confirmata mutare, nec aliquas gratias, exemptiones, aut privilegia alicui, vel aliquibus adversus ipsa statuta concedere valeat.

Datur annus probationis ac deliberationis.

§. 5. Quia verò nonnulli prædicti Fratres Reformati ex prædicto Ordine Regulæ modificatæ, quam professi olim fuerunt suut assumpti, volumus, & mandamus, ut his, & aliis, qui ut dictum est ex Conventibus dictam primitivam regulam non profitentibus ad hns Reformatos in postetùm recipiotur, anni spatium concedatur loco probationis, intrà quem si qui prædicti instituti, vitæque austeritatem tolerare non possint ad priores Conventus reverti liceat, & si Refotmati sibi minùs expedire enrum societatem existimaverint missos facere valeant; post annum verò elapsum quod ad experimeotum, periclitationémque cnncedi-tur, sine nova professione nulli Fratrum Reformatorum hujusmodi liceat ad aliam religionem, neqoe etiam ad ullam aliam ejusdem Ordinis Provinciam, aut Congregtionem dictam primitivam Regulam non profitentem absque apostasiæ nota transire.

Examinandi sunt.

§. 6. Ut autem in hujusmodi Monasteriis ii tantummodò admittantur, qui ad onera supradictæ primitivæ Regulæ supportanda habiles, & idonei futuri sint, Dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in eodem Regno Franciæ Nuncio nunc, & pro tempore existenti per præsentes committimus, & mandamus quatenùs aliquem Religiosorum ex Fratribus Otdinis Discalceatorum B. Mariæ de Monte Carmelo, aut alicujus alterius Otdinis Mendicantium Reformati, pietate, & prudentia, doctrina, & expetienoia, ac in primis religionis zelo præstantem, quem ad hoc monus magis aptum, & idoneum judicaverit in Visitatorem prædictorum Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitaris eligat, qui Monasteria prædictorum Fratrum Reformatotam personalitet visitare, & in singulorum Ftatrum prædictorum, qui hujusmodi primitivæ Regulæ observanriam amplexi sunt, vitam, mores, & qualirates diligenter inquirat, ac eorum quos verè arctioris vitæ zelo ductos ad hanc primitivæ Regulæ normam traosire judicaverit, professionem per eos, ut suprà dictum est, emittendam recipere curet; cæteros verò quos minùs idoneos, & aptos esse compererit, ut habitum Fratrum Reformatorum dimittant, & ex eorum Domibus exeant, & ad modificatæ regulæ prædictæ Domos revertantur Auctoritate nostra, etiam sub excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis cogat, & compellat.

Edantur statuta.

§. 7. Præterea, idem Nuncius cum consilio prædicti Visitatoris, ac aliorum piorum, & eruditorum virorum dictorum Ordinum Discalceatorum, Carmelitarum, aut alicujus altetius Ordinis Mendicantium Reformati, & etiam ex ipsismet Reformatis Ordinis SS. Trinitatis Statuta, & Constitutiones pro fœlici dictæ Provinciæ Reformatorum, ejúsque Dnmorum, & Monasteriorum gubernio ptimitivæ Regulæ prædictæ, ac Sacris Caoonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversantes auctoritate nostra faciat, & observari mandet.

Instituantur Mag. Novitiorum.

§. 8. Ministros insuper Domorum Vicarios, & Magistros Novitiorum, tàm ex prædictis Reformatis, si alioquin idonei fuerint, quàm etiam in supplementum ex dictis Carmelitis, aut alicujus alterius Ordinis Mendicantium Reformati, prout fœlici hujus novæ Provinciæ progressui in Domino magis expedire judicaverit eadem auctoritate nostra eligat. Dantes, & concedentes eidem Nuncio, & ab eo deputando Visitatori prædicto; aut alii, vel aliis, quos idem Nuncios ad hoc semel, aut iterùm, ut præmittitur, duxerit depntandos respectivè, tàm præmissa faciendi, quam etiam Domos, seu Monasteria ejusdem primitivæ regulæ visitandi, ac Ministris, seu aliis eorum Superioribns, ut eos, qui relicto sæculo ad prædictam Religionem confugere divina inspirante gratia statuerint, & alios, qui ex prædicto Ordine modificatæ regulæ Ordinis SS. Trinitatis, aut ex aliis laxioris tamen regulæ Ordinibus ad prædictum Reformatornm Ordinem transire voluerint, servatis servandis, admittere possint, concedendi, dommodò quoad eos, qui ex aliis Ordinibus ad hunc transitum facere voluerint, major pars vocalium Domus in qua recipiendi erunt in illum consentiat, & Visitatoris prædicti licentia accedat, & nihilominùs integrum Novitiatus annum, prout alii de nnvo recipiendi, antequàm professionem emittant perficiant.

Ad Capitulum convocentur.

§. 9. Postqoam autem benedicente Dnmino prædictotum Fratrum Reformatotum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis numetus crevetit, ita ut prædictorum externotum Religiosorum auxilio non indiguerint, & octo saltem Domos, seu Monasteria habuerint, in quorum singulis duodecim saltem Fratres Reformati hujusmodi existant, prædictus Nuncius eos ad Capitulum celebrandum convocari faciat, & in dicto Capitulo ipse præsideat, & tàm Visitator, quàm Ministri, & eorum Procuratores canonicè electi vocem, & locum habeant, ac Ministrum Provincialem, cæterósque Ministros Domorum ex eisdem Fratribus Reformatis, juxtà præsentium tenorem, & regularia ejusdem Ordinis instituta eligant; ipse verò Minister Provincialis primò electus auctoritate nostra prædicta ea vice dumtaxat ab ipso Nuntio confirmetur, & tàm ipse, quàm ejus successores eamdem Provinciam Fratrum Reformatorum, salva semper Ministri Generalis tàm in ipsam Provinciam, quàm in eumdemmet Ministrum Provincialem pro tempore eligendum, ut suprà dictum est superioritate, ità ut visitandi, regendi, & gubernandi, pleoam, & omnimodam habeat potestatem.

Provinciales confirmentur Min. Generali.

§. 10. Cæteri autem Ministri Provinciales pro tempore in Capitulis Provincialibus, quæ de triennio in triennium tàm pro statutis faciendis, moderandis, aut ex causa abrogandis, quàm electionibus Superiorum, & aliis ad bonum regimen ejusdem Provinciæ pertinentibus faciendis, & ordinandis celebrari debeant; eligendi à Ministro Generali confirmationem quamprimùm petere, ac obtinere corabunt; Statim tamen, ac electi fuerint prædictam auctoritatem habeant, & exercere possint.

Habeat Procuratorem Generalem.

§. 11. Concedimus quoque eidem Provinciæ ut cum crescente numero Domorum, & Fratrum prout suprà dictum est Provincialem elegerit, Procuratorem Generalem apud Sedem Apostolicam pro ejusdem Provinciæ negotiis tractandis deputare, & perpetuò retinere valeant.

Gaudeant privileg.

§. 12. Præterea, omnibus & singulis dictæ Provinciæ personis nunc, & pro tempure existentibus, quod omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indulgeotiis, exemptionibus, & immunitatibus, prærogativis, favoribus, & indultis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibus Fratres dicti Ordinis de jure, vel consuetudine, aot aliàs qoomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum decretis Sacri Concilii Tridentini, Constitutionibus Apostolicis, ac primævæ

regulæ prædictis non contrariis uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant indulgemus.

Prohibitio, ne molestentur.

§. 13. Inhibentes Ministro Generali Ordinis sanctissimæ Trinitatis, Commissario Generali, Ministris Provincialibus, & Localibus, & aliis quibuscumque dicti Ordinis Superioribus, ne per se, aut alios prædictos Reformatos ejusdem Ordinis, aut etiam Visitatores prædictos, aut super præmissis quoquo modo molestare, aut inquietare audeant, vel præsumant, etiam si nondum professionem prædictam Regulæ primitivæ emiserint, quod si secùs fecerint eos, & eorum singulos excommunicationis sententia ipso facto incurrenda innodamus, dicti verò Reformati nullo modo parere, aut deferre teneantur, salva tamen in reliquis obedientia dicti Ministri Generalis, cui eos perpetuò subjectos esse, & subjacere volumus, ut dictum est.

Decretum irritans.

§. 14. Decernentes præsentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu, etiam ex eo, quòd omnes interesse habentes forsan vocati non fuerint, notati, atgui, seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam ab eadem Sede emanatis, & in posterum emanandis comprehendi posse, sed alias semper validas, & efficaces existere, suósque plenarios, & integros effectus sortiri debere, sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 15. Quocircà eidem moderno, & pro tempore existenti in d. Regno Franciæ Nuntio, ac venerabilibus Fratribus moderois Episcopis Senonensi & Lingonensi per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eos auctoritate nostra præmissis omnibus, & singulis, juxtà præsentium continentiam, & tenorem pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper Ministrum Generalem, aliósque prædictos quomodolibet indebitè molestari contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis prædictis, vel quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac enm quibusvis eoam derogatoriarum derogatoriis, alisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibúsque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenorem præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi jubet.

§. 17. Cæterùm, quia difficile foret earumdem præsentium litterarum notitiam ad quæcumque personas pervenire, & ubique alias præsentare eadem auctoritate, volumus, & decernimus quatenùs transumptis earumdem præsentium litterarum manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Septembris 1629. Pontificatûs Nostri Anno septimo.

Confirmatis executionis.

§. 18. Cùm autem sicut pro parte dictorum Fratrum Nobis denuò expositum fuit, præinsertæ litteræ hujusmodi multis, ac diversis in locis à se invicem distantibus executioni demandandæ sint, prædictus verò noster, & Apostolicæ Sedis Nuntius ob continuas, quibus detinetur, occupationes ad loca hujusmodi se transferre nequeat, exindéque fiat, earumdem litterarum executio, non solùm retardetur, verùm etiam omninò impediatur. Nobis propterea iidem Fratres humiliter supplicari fecerunt, ut sibi desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur litteras prædictas debitæ executiooi ut par est damnari cupiens, ac Fratres prædictos amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. De Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio attenris narratis executionem præinsertarum litterarum nostrarum Nuntio prædicto, præfertur demandatam dilecto filio nostro Ludovico Alphonso S. R. E. Presbytero Cardinali Lugdunensi nuncupato, Ecclesiæ Lugdunensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsuli, ejúsque in Archiepiscopatu prædicto pro tempore successoribus, cum facultatibus, & auctoritatibus, ac aliàs modo, & forma in eisdem præinsertis litteris contentis, & expressis dicta auctoritate tenore præsentium committimus & demandamus. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in eisdem literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. Anno die 27. Febru.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 28. Februarii 1631. Pontificatus nostri Anno 8.

CXXXIV.

Taxa redditunm exigendorum pro Clericis alendis in Seminario Romano denuò præscripta.

Alumnorum Seminarium materiam lege in Constitut. 9. Clement. VIII. tom. 5. ubi videbis quid dicti Alumni gerere debeant circa pietatem, precationes, virtutes, studium orationis, & literarum custodiam.

Edita An. D. 1619.

URBANUS VIII. PAPA URBIS.

Confirmatio applicationis, seu assignationis annuorum reddituum, pro Manutentione, seu subventione Seminarii, in Urbe erecti.

§. 1.

Refert Taxam factam à Pio IV.

MOtu proprio &c. Cùm sicut nobis innotuit, pridem fœl. rec. Pius IV. Papa Prædecessor noster, pro perpetua Seminarii puerorum Ecclesiastici, per eum in Urbe, Apostolica auctoritate erecti, & instituti, nec non illius, ejúsque Rectoris, & Alumnorum, aliorúmque Ministrorum, pro illius servitio necessariorum, sustentatione, annuam, & perpetuam pecuniariam Collectam, seu Taxam, super diversorum Urbis, & illius districtus Monasteriorum, seu aliarum Regularium, diversorum ordinum locorum, necnon ejusdem Urbis Basilicarum, Mensarum Capitularium, ac aliarum cum cura, & sine cura, Ecclesiarum, ac Beneficiorum, & Capellaniorum, fructibus, distinctè impositam, & repartitam, ac per Monasteriorum, seu aliorum Regularium locorum hujusmodi, Abbates, seu alios Superiores, aut perpetuos Commendatarios, vel alios Administratores, quavis auctoritate, & dignitate, etiam Cardinalitia fulgentes, necnon Basilicarum, & aliarum Collegiatarum, Capitula, cæterarúmque Ecclesiarum cum cura, & sine cura, hujusmodi Rectores, ac perpetuos Beneficiatos, & Capellanos, Beneficia, & Capellanias hujusmodi pro tempore obtinentes, annis singulis, in certis tunc forsan expressis terminis, ipsius Seminarii Rectori, aut ejus Ministris, vel Procuratoribus pro rata quemlibet tangente, integrè, juxtà normam, seu ordinem impositionis, Taxæ hujusmodi desuper emanatam tenoris sequentis, videlicet.

Taxa imposita à Pio IV.

§. 2. Nota Monasteriorum Capitulorum, Parochialium, Capellarum, & Ecclesiarum, quæ manutentioni Clericorum Seminarii Romani contribuere debent. Monasterium Criptæferratæ, scuta 150. Monasterium Farfenn. sc. 150. Monasterium Sublacenn. sc. 250. Monasterium S. Gregorii sc. 85. Monasterium Triumfontium sc. 200. Monasterium S. Laurentii sc. 60. Capitulum S. Mariæ Majoris sc. 130. Capitulum S. Petri in Vaticano sc. 1300. Capitulum S. Joannis Lateranenn. sc. 218. Capitulum S. Laurentii in Damaso scut. 132. Capitulum S. Mariæ in Transtiberim sc. 66. Capitulum S. Mariæ Rotundæ scut. 15. Capitulum S. Mariæ in Vialata sc. 107. bai. 40. Capitulum S. Marci sc. 15. bai. 75. Capitulum S. Nicolai in Carcere scut. 12. Capitulum S. Eustachii scut. 63. bai. 50. Capitulum S. Angeli in foro piscium scut. 27. bai. 50. Capitulum SS. Juliani & Celsi scut. 38. bai. 50. Capitulum S. Anastasiæ scut. 10. Capitulum S. Mariæ in Cosmedin sc. 38. bai. 50. Capitulum S. Laurentii in Lucina sc. 11. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Postierla scut. Parochialis Ecclesia S. Blasii della Fossa sc. 6. Parochialis Ecclesia S. Salvatoris delle Cupelle scut. 5. Parochialis Ecclesia S. Stephani in Piscinola scut. 10. Parochialis Ecclesia S. Andreæ de Funariis scut. 4. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Vallicella scut. 6. Parochialis Ecclesia S. Salvatoris in Primicerio scut. 5. Parochialis Ecclesia SS. Simonis, & Judæ sc. 6. Parochialis Ecclesia S. Nicolai in Navona sc. 7. Parochialis Ecclesia S. Agnetis in Navona scut. 10. Parochialis Ecclesia S. Blasii de Annulo scut. 5. Parochialis Ecclesia S. Salvatoris de Cuttibus scut. 5. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Grotta pinta scut. 12. bai. 50. Parochialis Ecclesia S. Simeonis scut. 5. Parochialis Ecclesia S. Cæciliæ in Moore Jordano scut. 4. bai. 50. Parochialis Ecclesia S. Thomæ in Parione scut. 4. bai. 50. Parochialis Ecclesia S. Juannis in Ayna scut. 4. bai. 50. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Cacaberis scut. 4. Parochialis Ecclesia S. Laurentii in Monte scut. 4. Parochialis Ecclesia S. Joannis de la Pigna scut. 5. Parochialis Ecclesia S. Blasii ad Scalas Campitelli in Aracæli scut. 4. bai. 50. Parochialis Ecclesia S. Salvatoris in pede Pontis scut. 4. Parochialis Ecclesia S. Benedicti alla Regola sc. 5. Parochialis Ecclesia S. Sebastiani della Valle sc. 5. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Publiculis scut. 5. Parochialis Ecclesia S. Martinelli scut. 7. Parochialis Ecclesia S. Blasii della Tinta scut. 7. Parochialis Ecclesia S. Leonardi in Judæa scut. 2. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Campitelli scut. 2. Parochialis Ecclesia S. Martini in foro Boario scut. 7. Parochialis Ecclesia S. Mariæ de Curtis scut. 5. Cappella Sancti Pauli in S. Maria in Campitello scut. 25. Cappella S. Luciæ in S. Cæcilia in Monte Jordano scut. 3. bai. 51. Cappella S. Andreæ ad Columnam in Sancta Maria in Via scut. 2. bai. 25. Cappella SS. Petri, & Pauli in S. Angelo in foro Piscium scut. 2. bai. 50. Cappella SS. Laurentii & Antonii in S. Stephano del Cacco scut. 2. Monasterium Monialium Turris Speculorum scut. 2. Cappella in S. Maria Rotunda scut. 2. Cappella Sanctissimæ Trinitatis in S. Eustachio scut. 2. Cappella SS. Pater Mutii, Coprete, & Alexandri in S. Maria in Vallicella scut. 4. Cappella S. Nicolai in S. Maria in Campitello scut. 7. bai. 50. Cappella S. Joannis Baptistæ in S. Barbara scut. 2. Cappella S. Nicolai in S. Maria in via lata scut. 1. bai. 80. Cappella S. Nicolai in Monte in S. Marco scut. 4. Cappella S. Mariæ Magdalenæ in S. Joan. Laterann. scut. 25. Cappella SS. Philippi, & Jacobi in S. Laurentio in Lucina scut. 7. Cappella S. Joann. Baptistæ, & S. Luciæ in S. Celso scut. 4. Cappella SS. Sergii & Bacchi in S. Adriano scut. 4. Cappella S. Mariæ Innocentii VIII. Papæ in S. Petro in Vaticano scut. 12. Cappella S. Petronillæ in S. Petro in Vaticano scut. 5. Cappella S. Marci in S. Petro in Vaticano scut. 10. Cappella S. Nicolai in S. Eustachio sc. 1. bai. 50. Cappella S. Francisci in S. Marco scut. 1. bai. 50. Cappella S. Cæciliæ in S. Maria de Planctu scut. 2. bai. 25. Cappella S. Joannis in S. Laurentio in Lucina scut. 1. bai. 50. Cappella S. Mariæ Magdalenæ in S. Angelo in foro Piscium scut. 1. bai. 50. Cappella Sanctissimæ Nativitatis in S. Celso scut. 2. bai. 20. Cappella S. Annæ, & Conceptionis B. Mariæ Virginis in S. Laurentio in Damaso scut. 2. bai. 50. Cappella Sanctissimi Crucifixi in S. Laurentio in Damaso sc. 2. Cappella S. Joannis Baptistæ in S. Laurentio in Lucina scut. 1. bai. 50. Cappella S. Luciæ in S. Laurentio in Damaso scut. 2. Cappella S. Mariæ Misidianæ in S. Celso scut. 2. Cappella S. Margaritæ in S. Laurentio in Damaso sc. 2. Ecclesia S. Joannis in Campo scut. 10. Cappella B. Virginis, & S. Laurentii in S. Angelo in foro Piscium scut. 3.

Tempora solutionum.

§. 3. Quoad S. Petri, & S. Mariæ in via lata Capitula, in tribus solutionibus distinctis, videlicet quoad S. Petri in qualibet Resurrectionis Dominicæ pro secunda, & Assumptionis B. Mariæ pro quarta, & in qualibet Nativitatis Dominicæ festivitatibus pro reliquorum septingentorum scutorum summis, Ratæ, Collectæ, seu Taxæ hujusmodi, & idem Capitulo S. Petri tangenn. & quoad Capitulum S. Mariæ in via lata hujusmodi in tribus æqualibus solutionibus, nempè in eisdem Festivitatibus Ratæ, impositionis, Collectæ, seu Taxæ hujusmodi ipsum tangen. Quo verò ad Monasteria, & aliarum Collegiatarum Capitula, & Parochialium, & aliarum Ecclesiarum præfatarum, Rectores, ac Cappellanos, & Cappellanias superiùs expressas, seu alia beneficia hujusmodi, pro tempore quomodolibet obtinentes, in duabus æqualibus solutionibus Ratæ quemlibet tangenn. pro una videlicet in Domini Nostri JESU CHRISTI, & altera medietatibus Ratæ quemlibet tangenn. hujusmodi in B. Joannis Baptistæ Nativitatum festivitatibus, integrè perpetuis futuris temporibus persolvendis imposuerit.

§. 4. Ipsum-

eminarii ad ministratio, e cum commissa Vicario Urbis, & Soiet. Jesu Generali &c.

§. 4. Ipsúmque Seminarium sit erectum, & institutum Curiæ, Regimini, & Administrationi, Præpositi Generalis, & Presbyterorum Societatis Jesu, & sui, ac Romani Pontificis pro tempore existentes in dicta Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis, tutelæ, patrocioio, & protectioni commisetit.

Deputatio Commissarii ro exactione Taxæ facta à Pio V.

§. 5. Er subindè piæ mem. Pius V. Papa similitet prædecessor nostet, ipsius Seminatii indemnitari consulete cupiens, & ut faciliùs annuæ Collectæ, & Taxæ hujusmodi eidem Seminario pro tempore debitæ, faciliùs exigerentur, bon. mem. Jacobo, dùm vixit, Titulo S. Mariæ in Cosmedin, Presbytero Cardinali Sabello nuncupato, tunc suo in Urbe, & ejus districtu in eisdem spititualibus Vicario, licentiam, & faculratem unum, vel plures Commissarios ad exactionem Collectæ, seu Taxæ hujusmodi, & pecuniarum illius occasione tunc debitarum, & in futurum quandocumque debendarum, ab illarum debitoribus eriam Episcopis, & S R. E. Cardinalibus, Abbaribus, & aliis quarumcumqoe Ecclesiatum, & Monasteriorum, Prælaris, seu Commendatariis, aut aliis Administratoribus, necnon Basilicatum, aliarúmque Collegiatarum, Capitulix, & aliis quibuscumque, etiam de necessitate exptimendis, cum facultatibus amplissimis ad id necessariis, deputandi Motu simili concesserie, prout in diversis decretis, seu aliis scripturis desuper confectis pleniùs dicitur contineri.

Confirmatio rum omnium prædictorum ab Urbano Papa III.

§. 6. Nos decretorum, seu scripturarum desuper confectarum hujusmodi teoore, etiam veriores, præmissis tamen minimè contrarias, ac dat. præsentibus, pro plenè, & sufficientet expressis habentes, ac hujusmodi Seminarii manutentioni, ac fœlici progressui in præmissis opportuna ratione consulete volentes, Motu simili, non ad alicujus nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, Collectam, seu Taxam, vel Assignationem præfatas, prout in prædicta nota continetur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis fitmitatis robur adjicimus, omnésque & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qoi forsàn desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Prædicti omnes ad solutionem Taxæ teneantur.

§. 7. Decernentes omnium, & singulorum Monasteriorum, Abbates, seu Commendatarios, aut alios Administratores, necnon Basilicarum prædictarum, aliarúmque Ecclesiarum Capitula, ac singulas Ecclesias, ac Capellanias præfatas nunc, & pro tempore quomodolibet in titulum, commendam, aut alias obtinentes, quavis eriam Episcopali, vel Cardinalitia, aut alia quavis auctoritate, & dignitate præfulgentes.

Pro unitis, suppressis, incorporatis, solvendum.

§. 8. Necnon Ecclesiarum, seo mensarum Capitularium, aut aliorum locorum piorum quibus forsàn aliqua ex Monasteriis, Ecclesiis, Capellaniis. seu aliis beneficiis præfatis, etiam prævia illorum perpetua suppressione, & extinctione concessa, aut etiam unita, annexa, & incorporata, vel etiam eorumdem Monasteriorum, Mensarum Capitularium fructus in toto, vel in parte, etiam per viam dismembrarionis, seu aliàs Apostolica, vel alia Canonica auctoritate applicati, & appropriati fuerunt, Capitula, Rectores, seu Administratores, nunc, & pto tempore existentes, ad integram solutionem, Taxæ, seu Collectæ hujusmodi pro tata eorumdem fructuum illis, ue præfertur, unitorum, & incorporatorum, seu aliàs applicatorum, & appropriatorum à die, qua singulæ uniones, annexiones, & incorporationes, aliæque applicationes suum sortitæ fuerunt effectum, & aliàs, juxta formam ootæ, impositionis, Taxæ, seu Collectæ hujusmodi, ejusdem Seminarii Rectori, seu illius Agentibus, vel Ministris, debitis, & consuetis locis, & temporibus faciendam, efficaciter teneri, ac omuinò obligatos esse, & fore.

Facultates Vicarii circa executionem statutorum.

§. 9. Ac eos eorúmque singulos à præfatæ Urbis Vicario, seu Seminarii Rectore, vel aliis Ministris præfatis, à Vicario hujusmodi deputatis, omnibus, & singulis juris, & facti remediis necessariis, & opporrunis, Mano tegia, ac sine figura, & strepitu judicii, etiam per fructuum hujusmodi sequestrationem, appellatione postposita, cogi, & compelli posse, sic &c.

Clausula sublata.

§. 10. Quæ & non alias per quoscumque Judices, &c. etiam causarum Palatii Apostolici Auditotes, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios sublata, &c. judicari, & definiri debete, irritúmque &c. attentari &c.

Decretum irritans.

§. 11. Quocircà dilecto filio moderno, & pro tempore existenti nostro, & Romani Pontificis, etiam pro tempore existentis, in Urbe, ejúsque districtu Vicario in spiritualibus Generali, per Apostolica scripta mandamus, quatenùs ipse si, & postquàm præsentes sibi præsentatæ fuerint, per se, vel per alium, seu alios, easdem præsentes, & in eisdem contenta quæcumque, quandocumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris ejusdem Seminarii pro tempore existentis, fuerit requisitus, solemniter publicant. eisque, ac eorum singulis in præmissis, efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctotitate oostra præsentes, & in eis contenta quæcumque, per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter observati, & per singulorum Monastetiorum præfatorum Abbates, seu perpetuos Commendatarios, aut alios Superiores, ac Ecclesiarum Capitula, Rectores, & Capellanias præfatas, pro tempore quomodolibet obtinentes, quavis auctoritate, vel dignitate, etiam Cardinalitia, fulgentes, omnes & singulas pecuniatum præstationes prædictas, aut illarum ratas pro tempore debitas, Manu regia, & sub censutis, & pœnis sibi benevisis, integrè persolvi, necnon ejusdem Seminatii Rectorem pro tempote existentem, ejusdémque Seminarii Alumnos, cæterásque illius personas, præsentibus pacificè frui, & gaudere.

Sub censuris & pœnis.

§. 12. Non permittentes ipsos, vel eorum quempiam desuper per quoscumque, contrà eorumdem præsentium formam, & tenores indebitè molestari, perturbari, vel inquietari.

Derogatio contrariorum.

§. 13. Contradictotes appellatione postposita compescendo, ac legirimis super his habendis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, servata forma Goncilii Tridentini aggravando, invocato ad hoc si opus fuerit brachii sæcularis auxilio, non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, necnoo in Synodalibus, Provincialibúsque & uoiversalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, oecnon singulorum Monasteriorum, ac singularum Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento &c. roboratis statutis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, illotúmque Abbatibus, Commendatariis, Capitulis, & Canonicis, aliisque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum detogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & irritantibus, vel aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliàs qoomodolibet concessis, quibus omnibus etiamsi de illis &c. eorum tenoris &c. latissimè hac vice, dumtaxat specialiter & expresè Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Subscriptio S. D. N. Clausula sanatoria.

Fiat Motu proprio M.

§. 14. Et cum absolutione à censuris ad effectum &c. & quod singulatum litterarum, seu decretorum, aliarumve scripturarum prædecessorum prædictorum tenores, præmissis tamen minimè contrarii, habeantur pro expressis, vel in toto, vel

in parte

in parte exprimi possint, & de perpetuis approbatione, confirmatione, roboris adjectione, defectuum suppletione, decreto, derogatione, alisque præmissis latissimè exten.

Sola signatura sufficiat.

§. 15. Et quòd præmissorum omnium, & singulorum, etiam denominatione qualibet nuncupat. invocat. annexorum, aliorúmque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, seu si videbitur, sola præsentium signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extrà, Regula quacumque contraria non obstantibus.

Fides adhibeatur transumptis.

§. 16. Cum decreto quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu ipsius Vicarii subscriptis, & sigillo ejusdem Vicarii vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem prorsus ubique in judicio, & extrà illud fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Regulares, & alii obtinentes hujusmodi beneficia unita, ad Taxam illorum teneantur.

§. 17. Et cum alio decreto quòd quæcumque Ecclesiæ, tàm sæculares, quàm cujusvis Ordinis, Regulares, aut Capitula, Conventus, vel Collegia quibus aliqua ex beneficiis, sive Ecclesiis in præfata Taxa comprehensis, prævia eorum suppressione unita, seu eorum fructus &c. etiam pro erectione Canonicatuum, & præben. vel novorum titulorum beneficiorum, seu assignatione quotidianarum distributionum applicati fuerint, vel in posterum uniri, vel applicari contigerit, ad Taxæ contributionem, & solutionem Seminario hujusmodi facien. teneantur, & ad id per Vicarium præfatum omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli possint, & debeant.

Fiat. M.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sexto Kal. Septembris Anno Septimo.

CXXXV. Erectio Montis Vacabilis. subsidii noncupat.

Materiam subsidii latè videre poteris in Const. 39. Pauli III. Decens, Tom. 1. item in Constit. 20. Pauli IV. Cupientes, Tom. 1. & Pauli V. Const. 11. In maximis, Tom. 3. Revocationem verò exemptionum à solutione subsidii triennalis vide in Constitut. 2. Sixti V. Inter varias, Tom. 2.

Edita An. D. 1630.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus constitut.

§. 1. Impensarum moles quas his durissimis, & difficillimis temporibus pro defensione, & conservatione Status nostri Ecclesiastici facere cogimur, Nos impellit, ut pecuniam, undequaquam habere potest, pro imminentibus Sedis, & Cameræ nostræ necessitatibus, & ad ea gerenda, quæ pro ejusdem Sedis, & prædicti Status nostri beneficio necessaria videntur assiduè cogitamus, colligere, & comparare, ut eam paratam, in ipsis necessitatibus habeamus, idque minori, quo possimus subditorum nostrorum, & ipsius Cameræ incommodo, & detrimento facere studeamus. Ideò unum Montem Vacabilem, ex quo opportuna pecuniæ vis colligi possit super augmento, seu subsidio Julii unius pro quolibet Cado Vini, quod ad Urbem ex circumvicinis Civitatibus, & locis asportatur, pro annuis scutis viginti duobus millibus monetæ dilectis filiis Joanni Baptistæ, & Fratribus de Gallis locat. & alio augmento seu subsidio duarum ex tribus partibus quadrantis super qualibet libra Carnis, quæ in Urbe venditur, ad annua scuta 25. millia ascenden. per Nos imposit. & auctis, aliisque dictæ nostræ Cameræ introitibus erigere deliberavimus.

§. 2. Motu igitur proprio, ac ex certa scientia, & potestatis plenitudine nostris, Montem vacabilem scutorum 300. millium monetæ subsidii nuncupandum locorum, seu portionum trium millium vacabilium resignabilium ad instar aliorum officiorum, & Montium vacabilium Romanæ Curiæ scutis centum monetæ pro quolibet loco computatis annui fructus scutorum novem monetæ pro quolibet loco, & portione, & anno, à die prima mensis Julii proximè præteriti præsentis anni 1630. inchoan. ad instar aliorum Montium, & officiorum vacabilium auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, creamus, facimus, & instituimus.

Dotem assignet.

§. 3. Illique sic erecto, & instituto, ac personis, quæ in eo pecunias, ut infrà dicetur posuerint, pro dicti Montis congrua dote, ac fructibus, & emolumentis ad prædictam rationem scutorum novem monetæ annis singulis pro quolibet loco, & quolibet bimestre in fine pro rata solven. summam scutorum 27. millium monetæ annuorum, scilicet scutorum 20. millium monetæ ex dicto subsidio, seu augmento Julii pro quolibet Cado Vini, & reliquorum scutorum septem millium, monetæ annuorum ex supradicto augmento Gabellæ Carnis per Nos, ut præfertur imposit. ac dd. subsidiorum emolumentis, & redditibus dismembramus, & separamus, sicque dismembratam, & separatam dicto Monti illiusque Depositario, & Montistis solvendam eodem Monte durante concedimus, applicamus, & appropriamus, & assignamus, applicatámque, & appropriatam esse volumus, & mandamus.

Dictum Montem ab omnibus oneribus eximit.

§. 4. Ipsúmque Montem, & illius futuros Creditores in nostrum, ac Sedis, & Cameræ prædictarum locum quoad integram summam prædictam, ejúsque liberam perceptionem, exactionem, & consecutionem etiam irrevocabiliter ponimus, substituimus, & subrogamus, eandémque summam ab omnibus oneribus, tributis, subsidiis, & collectionibus, retentionibus per Nos, & pro tempore existentes Romanos Pontifices ex quacumque urgenti, & publica, ac etiam pestis, fidei Catholicæ tuendæ causa, augmento cultus divini, seu alia sublevatione, & conservatione ejusdem nostri Status, & Romanæ Ecclesiæ quomodolibet impositis, & imponendis, ac ab omnibus, & quibuscumque aliis gravaminibus ordinariis, & extraordinariis, præsentibus, & futuris eximimus, & liberamus, exemptáque & libera, dictósque redditus, introitus, & emolumenta eidem Monti, & illius Creditoribus, & Montistis obligata, & hypothecata esse volumus, & obligamus, & hypothecamus.

Sedis Apost. & Cam. bona pro d. Montis erectione obliget.

§. 5. Et pro majori ejusdem Montis, & personarum in eo pecunias ponere volentium cautela, & securitate omnia, & singula alia Sedis, & Cameræ prædictarum bona mobilia, immobilia, jura, res, & actiones quæcumque præsentia, & futura ubique locorum existentia introitúsque, redditus, & proventus dicto Monti subsidii, illiúsque singulis personis, & Montistis generaliter, & specialiter etiam obligamus, & hypothecamus, ac obligata, & hypothecata esse, nec super annuis summis prædictis, ut supra assignatis, illarúmque exactione, & perceptione etiam per Nos, & successores nostros prædictos quovis modo Montistas prædictos perturbari, inquietari, vel molestari posse volumus, & decernimus.

Facultatem omnibus tribuit in dicto Monte pecunias ponendi, exceptis Mendicantibus, & infidelibus.

§. 6. Necnon etiam eadem auctoritate statuimus, atque decernimus, quòd quæcumque utriusque sexus personæ cujuscumque ætatis etiam minores, Pupilli, ac Spurii, & illegitimi, & cujuscumque status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ existen. etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, & Ecclesiis Cathedralibus etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus seu Monasteriis præsint, & quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Ecclesiastica beneficia cum cura, & sine cura obtineant, in sacris etiam Presbyteratus ordinibus constitutæ, necnon quorumvis sub quavis

regula institutorum Hospitalium, & Militiarum, & quorumcumque (non tamen mendicantium) ordinum religiosè, quibus à jure, aut per privilegium concessum proprium retinere posse, cujuscumque nominis, qualitatis, & conditionis, præterquam ratione regularis professionis in aliquo Ordine Mendicantium inhabiles, & incapaces existaut, ac infidelibus exceptis in Monte prædicto subsidii quascumque pecuniarum quantitates, non tamen infrà summam scutorum centum monetæ in singulas personas, ita ut loca, & portiones hujusmodi dividi minimè possint, usque ad dictam summam locorum trium millium ponere, & ipsæ personæ pro pecuniis sic positis fructus ad rationem scutorum novem similium pro quolibet loco singulis annis, & quolibet bimestre eorum ratam sine aliquo conscientiæ scrupulo, & sortis principalis diminutione, vel aliquo restitutionis onere integrè omni prorsus impedimento cessante percipere, & habere possint, & valeant.

onfiscatio- n prohi- t.

§. 7. Præterea etiam expressè prohibemus, quòd loca prædicta, nec eorum fructus, & emolumenta etiam causa rebellionis, proditionis, assassinii, sacrilegii, læsæ majestatis, & aliorum criminum quantumcumque gravium, & enormium per loca ipsa obtinentes, tàm intùs, quàm extrà ditionem nostram, & in qualibet mundi parte, non tamen in personam Romani Pontificis, aut alicujus ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus commissorum etiam Confessorum, & probatorum, publicari, seu deliberari, nec sub aliquibus, sive specialibus, sive generalibus omnium bonorum, rerum, & jurium confiscationibus comprehendantur, sed specialiter ab illis excepta fore, & esse censeantur, deque illis ipsimet delinquentes integrè disponere possint, ac si de relicta hujusmodi nequaquam commisissent, minúsque loca prædicta, vel eorum fructus quolibet prætexto ad instantiam cujusvis personæ etiam Cameræ nostræ, vel aliàs modo aliquo sequestrari, vendi, subhastari, aut impediri possint.

ductio- n prohi- , & à va- one per nquen- n liber.

§. 8. Decernimus præterea, quòd Mons prædictus non possit redimi, vel reduci ad non vacabilem, nec extingui, minúsque illius fructus à ratione scutorum novem hujusmodi pro quolibet loco, ut suprà reduci, nec minui sub quovis prætextu etiam necessitatis urgentis, & urgentissimæ Sedis Apost. enormissimæ læsionis, urgentis necessitatis seu etiam evidentis utilitatis, aut alia quacumque causa, & volentes Montem prædictum, illiúsque Montistas, & creditores pro tempore existentes specialibus favoribus, & gratiis decorare, decernimus atque eadem auctoritate statuimus, & indulgemus, quòd loca, seu portiones dicti Montis per quinquennium incipiendum Kalendis ejusdem mensis Julii proximè præteriti præsentis, anni 1630. & ut sequitur finien. per obitum personarum super quarum vitæ periculis loca extabunt, vel ab eis causam dicto quinquennio durante habentium non vacent, sed illa ad decedentium, illorúmque ad quos loca prædicta spectabunt hæredes ex Testamento, seu ab intestato omninò deveniant, ipsique hæredes, & successores loca, seu portiones hujusmodi retinere, vel resignare, ac pretium exindè proveniens recipere possint, & resignationes sic per eos factæ admitti debeant etiam cum eodem privilegio non vacantiæ per dictum quinquennium à Calendis Julii ut suprà incipiendum, quod privilegium non vacantiæ dicto quinquennio durante transeat etiam in quoslibet successores quibus suffragari debeat pro residuo d. quinquennio, quo elapso loca prædicta per obitum illa obtinentium omninò vacent, & vacare debeant ad commodum, & favorem ejusdem Cameræ nostræ.

ultates, nptiones rivilegia edit.

§. 9. Volumus præterea quòd Montis prædicti creditores ad pecunias ab ipsis in eo positas, & erogatas, aut illarum partem, in aliquam subventionem, utilitatem, seu necessitatem Status Ecclesiastici, vel Sedis, & Cameræ prædictarum conversas fuisse, & esse probandum, haud quaquam teneantur, sed cum simplicibus literis patentibus ab infradicen. Thesaurario nostro Generali, & Secretario d. Montis ab ipso, ut infrà deputan. expeditis iidem creditores, & Montistæ tuti sint, eidémque Monti, & personis in eo pecunias habentibus Collegium, & Defensores crean. & deputan. ordinationes, & statuta quæcumque licita tamen, & honesta à prædicto Thesaurario nostro Generali examinanda, & approbanda conden. licentiam & facultatem concedimus, necnon iis, ac omnibus, & singulis aliis privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, & immunitatibus, libertatibus, prærogativis, gratiis, & indultis quibus cæteri creditores aliorum Montium vacabilium Romanæ Curiæ potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ac si illa sic de verbo ad verbum inserta forent, uti, frui, & potiri, liberè, & licitè valeant indulgemus, quódque præsentes vim, & robur veri, & validi contractus, ac obligationis inter Nos, Sedem, & Cameram prædictas ex una, & eos, qui pecunias in ipso Monte posuerint ex altera partibus legitimè initi, & stipulati, obtineant, & obtinere, dictúsque Mons, & illius Montistæ in pacifica, libera, & quieta dictorum annuorum scutorum 27. millium eis, ut præfertur assignatorum exactionis, & perceptionis possessione, d. Monte durante manuteneri, & conservari debeant.

§. 10. Præterea, dilectum filium Magistrum Stephanum Duratium Thesaurarium nostrum Generalem, aliósque pro tempore existentes Thesaurarios Generales dicti Montis Protectoris cum potestate, literas patentes sub eorum nominibus, & sigillis expediendi, & concedendi, necnon omnes, & quascumque causas super dicto Monte, illiúsque causa, & occasione, & ab eo quomodolibet dependen. movendas privativè quoad omnes alios Judices cognoscendi, & terminandi, ac omnia alia quæ ad ejusdem Montis utilitatem, providámque directionem pertinere cognoverit peragen. cum facultate etiam Depositarium, ac Secretarium, & Ratiocinatorem, seu Computistam d. Montis cum emolumentis eidem benevisis ad eorum vitam, & donec vixerint, & prout ipsis melius placuerit, & videbitur eligendi, & deputandi.

Pro... eligit.

§. 11. Decernentes præsentes nostras literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, argui, vel impugnari, aut revocari, restringi, vel limitari minimè posse, seu deberi, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, etiam quòd in dictæ Cameræ ejúsque libris non admittantur neque registrentur, sicque & non aliàs in omnibus, & singulis præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici, & dictæ Cameræ Clericos, Camerámque ipsam, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, quidquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula præservat...

§. 12. Non obstantibus præmissis, & fœl. recor. Simachi, Calixti Tertii, Pauli Secundi, Pauli Tertii, Pauli Quarti, & Pii Quinti, aliorúmque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac etiam nostris de rebus Ecclesiæ, & Cameræ non alienandis, & alienatis recuperandis, ac etiam Pii IV. deregistrandis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus, ac universalibus Conciliis editis specialibus, & generalibus Constit. & ordinat. etiam prædicta fieri specialiter expressè pro-

Contrariorum derogatio.

hibenti-

hibentibus, & facta, irrita esse decernentibus, dictæque Cameræ juramento, confirmatione Apostolica, & quavis alia firmitate roborata, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Cameræ, & quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & potestatis plenitudine similibus, & pro conservatione Status, dignitatis, & existimationis S. R. E. concessis, confirmatis, ac etiam reiteratis vicibus innovatis, extensis, & moderatis quibus omnibus etiam si de illis, illorúmque totis tenoribus specialis, specifica, integra, individua mentio habenda esset illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, illásque quatenùs præmissis obstent tollimus, & abrogamus, & abolemus.

Exemplis fides adhibeatur. §. 13. Volumus autem, ut præsentium transumptis seu exemplis etiam impressis manu Secretarii dicti Montis, seu publici Notarii subscriptis, & sigillo prædicti Thesaurarii Generalis, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ adhiberetur.

Papæ subscriptio. Placet Motu proprio M.

CXXXVI. Prohibitio erigendi Scholas sub denominatione Scholarum Piarum: & annullatio erectarum sub tali nomine ab aliis, quàm à Clericis Regularibus Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum; necnon interdicto deferendi habitum per dictos Clericos gestari solitum.

Scholarum Piarum materiam lege in Constitut. 101. Pauli V. ubi alias Constitutiones habes indicatas.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1630.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD uberes fructus, quos dilecti filii Clerici Regulares Congregationis Matris Dei Scholarum Piarum in Vinea Domini proferunt, considerationis nostræ aciem convertentes, dignum, quin potiùs debitum reputamus, ut ea, quæ felicibus eorum progressibus obesse possint, quantum cum Domino possumus removeamus, & prohibeamus.

Prohibitio, de qua in rubrica. §. 1. Specialibus itaque illos favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequend. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus Ministri Generalis dictæ Congregationis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Ne alii quicumque quavis auctoritate fungentes Scholas sub denominatione Scholarum Piarum erigere, aut forsan jam erectas Pias nominare, nec inscribere, minúsque habitum per dictos Clericos Regulares gestari solitum, gestare, audeant, seu præsumant sub excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis per contrafacientes ipso facto incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Clausula ræservativa. §. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus inviolabiliter observari.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausula irritantes.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ derogatoriæ.

§. 5. Ut autem præsentes faciliùs omnibus innotescant: Volumus, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiasticæ constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, ac si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Augusti 1630. Pontificatus Nostri Anno Dat. P. A. 8. die 7. Aug.

CXXXVII. Declaratio super Constitutione Pii Quarti de registrandis in Camera gratiis illius interesse concernentibus.

Hanc Pii Quarti Constitutionem habes tom. 2. Constit. 98.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1630.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. CUm sicut accepimus plures Romani Pontifices Prædecessores Nostri concesserint, prout etiam Nos concessimus diversa privilegia, indulta, licentias, & gratias etiam interesse Cameræ Apostolicæ concernentia, tàm per literas Apostolicas sub plumbo, & in simili forma Brevis expeditas, quàm per Chirographa eorum, & nostra respectivè manu subscripta, in quibus quidem literis, & Chirographis, Motu proprio, seu Constitutioni fel. rec. Pii IV. Papæ prædecessoris Nostri quo cavetur ut omnes, & singulæ gratiæ interesse dictæ Cameræ concernentes in eadem Camera intrà certum inibi expressum tempus registrari debeant, aliàs gratiæ ipsæ nullæ fiunt, derogatum reperitur à nonnullis verò nimium scrupulosis in dubium revocetur, an tales derogationes adhuc in Camera prædicta registrari debuerint, & debeant.

Dubitatio circà registrationem. §. 1. Nos ne ullo unquàm tempore de ipsorum privilegiorum, indultorum, licentiarum, & gratiarum validitate, ex eo quòd privilegia, indulta, licentiæ, gratiæ, seu facultates aut derogationes hujusmodi in eadem Camera registratæ non fuerint hæsitari, eisque ad quorum favorem emanarunt, eo prætextu, super privilegiis, indultis, licentiis, gratiis, & facultatibus eisdem pro tempore, ut præfertur, concessis, molestari contingat, providere cupientes, ac Motus proprii, seu Constitutionis prædicti Pii Prædecessoris, tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes.

Pont. ex Motu propri, decretum. §. 2. Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera animi nostri deliberatione, certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, indulta, licentias, gratias, & facultates tàm per Prædecessores nostros, quàm per Nos ipsos per literas Apostolicas sub plumbo, aut in forma Brevis expeditas, seu per Chirographa eorumdem prædecessorum, vel nostra manu respectivè subscripta, etiam quodcumque interesse dictæ Cameræ concernentia, cujuscumque qualitatis, generis, quantitatis, & valoris etiam maximi, & inexcogitabilis existat, concessa hactenùs, & in posterùm per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros concedenda, in quibus Motui

proprio, seu Constitutioni Pii Prædecessoris hujusmodi ad effectum ut illi, ad quorum favorem emanarunt, & emauebunt pro tempore ad ipsa pivilegia, indulta, licentias, & gratias in eadem Camara registrandum non teneantur, derogatum fuerit, seu derogari contigerit, in futurum, etiamsi illæ, & illa sive derogatorio, & voluntas hujusmodi io prædicta Camera tegistrata non sint, & non registrentur, etiam ab earum data valere, & de eorum validitate dubitari non posse, neque propterea illos, ad quorum favotem emanarunt, aliquo modo molestati debere, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Silentii Officialibus impositio.

§. 3. Ac dilectis filiis nostro, & S. R. E. Camerario, ac Thesaurario Generali, Præsidenti, & Clericis, necnon Commissario ejusdem Cameræ nunc, & pro tempore existentibus, & aliis quibuscumqua desuper interesse quomodolibet prætendenribus, aut qui illud quomodolibet prætendere possent, perpetuò sileutium desuper imponimus.

Contrafacientibus pœna.

§. 4. Mandantes Camerario, Thesaurario, Præsidenti, & Clericis, uecnon Commissario nunc, & pro tempore existeutibus, & aliis interesse prætendentibus prædictis, ne sub nostræ, & pro tempore existentis Romani Pontificis indignationis, aliisque uostro, & pro tempote existeucis Romani Pontificis arbitrin imponendis pœnis, & etiam interdicti ingressus Ecclesiæ, ac aliis Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis ipso facto per contravenientes, & eorum quemlibet toties quoties contravenerint respectivè incurrendis à quibus à nemine, præterquam à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo constituti, absolvi, seu illæ eis relaxari neqneant, prædictorum aliquem super præmissis aliquo modo molestari audeant, vel præsumant.

Præservatio.

§. 5. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, præsentes nostras literas, declarationem, & voluntatem etiam quòd in dicta Camera non tegistrentur, neque præsententut, iis omnibus, de quorum interesse actum fuerit, vel agetur pro tempore suffragari debuisse, & debere, perindè, ac si in eadem Camera debito tempore præsentatæ, & in ea registraræ fuissent.

Executorum deputatio.

§. 6. Quocircà Venerabilibus fratribus nostris Ostiensi & Portuensi Episcopis, ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quateoùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel aliom, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte in præmissis iotetesse habentium desuper requisiti fuerint, solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 7. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii VIII. Papæ prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium oon trahatur, ac Motu proprio hujusmodi, seu prædicta Pii prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & inoovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes latissimè, ac plenissimè hac vice ad effectum præmissorum tantum motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus, cæterisqua contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 19. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Augusti 1630. Pontificatus nostri Anno octavo.

CCXXVIII.

Relatio Fr. Joannis Dei Congregationis hujus nominis Fundatoris in Beatorum Confessorum numerum, necnon concessio recitandi Officium, & Missam celebrandi de eo.

De his Fratribus indicata ad Constitut. 1uo. *Pauli Quinti tom.* 3.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1630.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Sede Principis Apostolorum onllis licèt nostris suffragant. meritis divina providentia constituti, ad ea per quæ Servorum Christi veneratio in terris promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis, pastoralis muoeris nostri partes propensis studiis impeudimus, prout pia Christifidelium, & præsertim Catholicorum Regum, & Principum vota exposcunt, Nósque conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ad petitionem hic enumeratorum.

§. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Majoris, & aliorum Confratrum Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini Nobis nuper expositum fuit quòd transmissis de mandato nostro ad Ven. Fratres nostros ac S. R. E. Cardinales sacris ritibus præpositos processibus Apostolica auctoritate fabricatis, & in sacro Rotæ Auditorio examinatis super sanctitate, virtutibus, & miraculis Servi Dei Joannis de Deo, Fratrum vulgò (Fare ben fratelli) nuncupatorum Fundatoris, iisque in Congregatione eorumdem Cardinalium per plures sessiones acerrimè discussis, citato etiam & audito priùs super iisdem, ut moris est, dilecto filio Promotore fidei, cognito primum de validitate Processuum, deindè de virtutibus heroicis, ac demùm de miraculis in vita; & post mortem ab Omnipotenti Deo intercessione dicti sui Servi patratis, referente dilecto filio nostro Petro Maria Sancti Georgii Diacono Cardinale iidem Cardinales unanimi consensu pronunciarunt, tutò posse quandocumque Nobis placoerit ad solemnem Canonizationem dicti Joannis de Deo deveniri, & interim Beatum nuncupari, ac Missam, & officium de eo, ut infrà recitari, & celebrari; Quare pro parte non solùm Majoris, & Confratrum prædictorum, verùm etiam charissimorum in Christo filiorum nostrorum Ferdinandi Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & charissimæ in Christo filiæ nostræ Isabellæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ, aliorúmque Christianorum Principum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut interim donec ad solemnem Canonizationem dicti Joannis de Deo deveniatur, idem Servus Dei Joannes de Deo Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infrà celebrari possit.

Conceditur d. Joannem Dei Beatum nuncupari, & de eo Missa celebrari ac officium recitari posse, ut hic.

§. 2. Nos piis Ferdinandi Regis in Imperatorem electi, ac Philippi Regis, & Isabellæ Reginæ, aliorúmque Principum, necnon Majoris, & aliorum Cooftatrum prædictorum votis in præmissis quantum cum Domino possumus benignè an-

nuere

nuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio, ut ipse Servus Dei Joannes de Deo in posterum Beatus nuncupari, ac de eodem ab omnibus dictæ Congregationis Regularibus ubique existentibus quotannis in die ejus obitus Officium recitari, & Missa celebrari de Communi Confessoris non Pontificis ritu duplici majori per annum juxtà Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, & quoad Missam etiam per alios Regulares, & Sæculares Sacerdotes ad eorum Ecclesias confluentes: In Civitate verò Granaten. nempè in Ecclesia ubi ejus sacrum Corpus requiescit, & in terra nuncupata Monte Mocil nuovo, ubi oatus est in omnibus Ecclesiis, tàm Regularium, quàm Sæcularium Officium, & Missa ritu duplici minore recitari, celebrari possit, & valeat; Ac pro præsenti anno dumtaxat Major, & alii Confratres dictæ Congregationis solemnem Beatificationem cum Missis in die eis benevisa hic Romæ in Ecclesia Sancti Joannis Colabitæ, necnon alii Sacerdotes, tàm Regulares, quàm sæculares ad dictam Ecclesiam eo die confluentes cum eadem Missa juxtà Rubricas se conformare liberè valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur.

Contraria tollit. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem mandat. §. 4. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 8 die 21. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 21. Septembris 1630. Pontificatus nostri Anno Octavo.

CXXXIX. Quòd Magister Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum infrà quindecim dies confirmare debeat electionem Vicarii Generalis pro tempore, Fratrum Discalceatorum Recollect. ejusdem Ordinis.

Horum Fratrum separationem à Calceatis confirmavit Gregor. XV. Constit. 13. Aliàs à Nobis, & iste Pontif. aliam edidit Constit. super hanc separationem in Sede Constit. 79.

Edita An. D. 1630.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium. Commissi Nobis per abundantiam divinæ gratiæ pastoralis officii debitum postulat, ut in his per quæ Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium prospero statui, felicique directioni consulitur, sedulò intendamus, eáque statuamus, & decernamus, per quæ iidem Christifideles litium sublatis obstaculis in pacis amœnitate reddere valeant Domino abundanter fructus suos.

Causæ Controversiæ. §. 1. Cùm itaque sicut accepimus, inter dilectos filios Fratres Calceatos Ord. B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum ex una, & Fratres Discalceatos nuncupatos ejusdem Ordinis ex altera partibus, vertatur lis, & causa de, & super confirmatione Vicarii Generalis prædictorum Fratrum Discalceatorum, instantibus, & petentibus Fratribus discalceatis hujusmodi, & cum supplici libello Nobis porrecto, & per Nos ad Venerabiles fratres nostros S. R. E. Cardinales negotiis Regularium præpositos transmisso, illos de cætero ampliùs juxtà concordiam inter ipsos factam, & per fel. rec. Gregorium XV. Papam prædecessorem nostrum, ac etiam Nos confirmatam, non astringi, aut teneri petere dictæ electionis confirmationem à dilecto filio Magistro Generali Fratrum Calceatorum hujusmodi, ex quo id fieri non possit fine magno ipsorum Fratrum Discalceatorum incommodo, & perturbatione præsertim cùm id Magister Generalis etiam fine aliqua justa causa per binas vices illam concedere recusaverit, vel dare distulerit: dictis verò Fratribus Calceatis aliter prætendentibus, rebusque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latius deductis.

Quod Generalis infra 15. dies confirmet Vicarium Gen. §. 2. Nos pro nostri Pastoralis Officii debito paci, & quieti, feliciqne Fratrum ejusdem Ordinis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, ac dissensiones, quibus Religiosi carere debent, de cætero verò evitandas de eorumdem Cardinalium consilio partibus pluries auditis, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus, quòd Vicarius Generalis dictorum Fratrum Discalceatorum pro tempore electus in signum solius præeminentiæ Magistro Generali Fratrum Calceatorum hujusmodi in supplicata concordia reservatæ, infrà tres menses à die suæ electionis teneatur eamdem electionem præsentare eidem Magistro Generali Fratrum Calceatorum, qui illam absque aliqua contradictione, & cognitione super ejusdem electionis validitate, an videlicet canonicè facta fuerit, confirmare debeat: si verò id facere recusaverit, vel confirmationem prædictam à die præsentatæ electionis ultrà quindecim dies date distulerit, dictus Vicarius Discalceatus electus accedat, & recursum habeat pro eadem confirmatione obtinenda ad nostrum, & Sedis Apostolicæ Nuncium in Regnis Hispaniarum commorantem. Dictis verò Fratribus tàm Calceatis, quàm Discalceatis perpetuum super præmissis silentium imponimus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes statutum, & ordinationem nostram hujusmodi, præsentésque literas perpetuò valida, firma, & efficacia fore, & esse, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter in præmissis perpetuò observari, & ità per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat, ac mandat puniri transgressores. §. 4. Quocircà dilectis filiis causarum Curiæ Cam. Apost. Generali Auditori, ac nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio, ac Officiali Toletano nunc, & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstan. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs præmissis adversatur concordia prædicta, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel qua-

vis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, ac singulis, illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, & extrà adhibeteretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 5. Novembris 1630. Pontificatus nostri anno octavo.

Super concordia inter Præsules, seu Administratores ex una, necnon Præpositos, & Canonicos ex alia, ac Abbatem, & Monachos Ecclesiæ S. Ambrosii Mediolan. Cistercien. Ord. ex reliqua, partibus.

URBANUS PAPA OCTAVUS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregis Dominici cura, à Salvatore, & Domino nostro, qui charitas est, & Deus pacis, humilitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, commissa postulat, ut inter gravissimas, multiplicésque Apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari sollicitudine incumbamus, qua litibus, & controversiis inter Christifideles quoslibet præsertim Ecclesiarum Præsules, & Cardinalatus honore fulgentes, ac personas Ecclesiasticas sæculares, & Regulares exortis opportunæ transactionis remedio obviam itur, ut personæ ipsæ Ecclesiasticæ, quæ in sortem Domini vocatæ sunt, divinis ejus obsequiis commodius deserviant in sanctitate, & justitia coràm ipso, atque semotis litium impedimentis, tranquilliori spiritu reddant abundantèr fructus suos. Undè his, quæ propterea facta fuisse dicuntur, ut perpetua roboris validitate subsistant, & à partibus ipsis inviolabiliter observentur; Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, prout rebus omnibus matura consultatione pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus à quingentis annis, & ampliùs inter Ecclesiæ Mediolanen. Præsules, seu Administratores, ex una, necnon Præpositos, & Canonicos ex alia, ac Abbatem, & Monachos Ecclesiæ Sancti Ambrosii Mediolanen. Cistercien. Ordinis, ex reliqua partibus, qui pro tempore respectivè fuerunt, lis, & causa, seu quæstionis materia ratione dictæ Ecclesiæ S. Ambrosii, ac illius Domini, & usus, necnon administratione, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus intentata, & ad hæc usque tempora magno earumdem partium dispendio protracta fuerit.

§. 2. Cúmque super dilectus filios noster Federicus Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Borromeus prædictæ Ecclesiæ Mediolanen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul, liti, & causæ prædictis finem aliquando amicabiliter imponi desideraret, & dilectus etiam filius Cosmus Reyoonus ejusdem Ecclesiæ Sancti Ambrosii Abbas, & in Italia Congregationis Cisterciensis Præses pio dilecti filii nostri Francisci Sanctæ Agathæ Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati nostri secundùm carnem ex fratre germano nepotis hortatu inductus propensam ejus ad hujusmodi concordiam voluntatem ostendisset, dilecti filii nostri Robertus tituli S. Praxedis Presbyter Cardin. Ubaldinus Ordinis Cisterciensis apud Nos, & hanc S. Sedem Protector, & Theodorus Sancti Cæsarei Diaconus Cardinalis Trivultius nuncupat. à nobis super hoc specialiter deputati, Nobis, & eodem Francisco Cardinale annuentibus totum hujusmodi negotium dilectis filiis Magistris Martino Alifero, & Antonio Torniello in utraque Signatura nostra Referendariis discutiendum commiserint; præfati verò Martinus, & Antonius plures super negotio hujusmodi tractatus, præsentibus eodem Cosmo, ac dilectis pariter filiis Joanne Baptista Besutio Canonico Mediolanensis, necnon Hieronymo Rampono Nostro, & Sedis Apostolicæ Notario, uti præfati Federici Cardinalis, ac dilectorum etiam filiorum Præpositi, & Canonicorum ejusdem Ecclesiæ S. Ambrosii procuratoribus respectivè, necnon Mattheo Moreno ejusdem Theodori, Cardinalis Auditore, de illius mandato habuerint, negotióque ipso matorè discusso, ac visis omnibus, & singulis juribus, & processibus per Martinum, & Antonium, necnon Mattheum præfatos, & nomine ejusdem Roberti Cardinalis dilectum similiter filium Franciscum Nerlium ejus Auditorem, & facta per eos omnes dictis Roberto, & Theodoro Cardinalibus relatione, habitisque primo coràm ipso Theodoro, & successivè coràm eo, & prædicto Roberto Cardinalibus super nonnullis capitibus, quorum resolutio illorum prudentiæ, & judicio relicta fuerat diversis Congregationibus; tandem auctoritate eorumdem Roberti, & Theodori Cardinalium, & in eorum præsentia fuerunt inter dictas partes sub die 21. mensis Septembris proximè præteriti firmata, & subscripta transactionis, sive concordiæ capitula tenoris subsequentis videlicet.

§. 3. Capitula concordiæ initæ inter Eminentissimum, & Reverendissimum D. D. Federicum Cardinalem Borromeum, Mediolan. Archiepiscopum, & Capitulum Præpositi, & Canonicorum Ecclesiæ Collegiatæ, & insignis Sancti Ambrosii Mediolan., ac Abbatem, & Monachos ejusdem Ecclesiæ, ac Monasterii, quæ infrascripti eorum Deputati inviolabiliter, & bona fide observare promittunt 21. Septembris 1630. Capitula concordiæ.

Canonici tàm horis diurnis, quàm vespertinis teneantur ingredi Chorum per dimidium horæ antequàm ingrediatur Capitulum Metropolitanæ, servata semper ordinaria tabella Illustrissimi D. Archiepiscopi.

In diebus solemnioribus, & præcipuè Sancti Ambrosii, & Sanctorum Gervasii & Protasii, caveat Capitulum Canonicorum ne diutiùs immoretur in Choro, quàm par sit, ita ut Monachis remaneat tantùm temporis, quo possint congruè eorum vesperas celebrare.

Ritu Ambrosiano, quo Clerus utitur, Monachi utantur in solemnioribus diebus videlicet, à die Dominico in ramis Palmarum usque ad Dominicam in Albis, & in primis Vesperis Sancti Ambrosii, & Sanctorum Gervasii & Protasii, reliquis verò suo Ambrosiano monastico, quem voeant, juxtà solitum utantur, & in musicis possint etiam adhibere Instrumenta ad simphoniam pertinentia.

Unica Missa Sabbati Sancti, quæ in qualibet Ecclesia celebrari solet juxtà solitum alternis vicibus ab unoquoque Collegio celebretur. Monachi numquàm divina celebrare incipiant donec Capitulum Canonicorum è Choro discesserit.

Tàm Canonici, quàm Monachi, sub quovis prætextu tempore celebrationis divinorum, nullum actum faciant, per quem possit ad invicem celebratio impediri.

Liber usus Pontificalium Abbati Monachorum non controvertatur in quibuscumque ejus func-

ctionibus Ecclesiasticis. Sedis Abbatis ad usum Pontificalium exercendorum diebus, quibus Illustrissimus Archiepiscopus solet in Ecclesia Sancti Ambrosii solemniter celebrare in latere Epistolæ apponatur; Cæteris verò diebus Abbas in utroque latere prout sibi magis libuerit Pontificalia exerceat. Super sede solita arcuata Abbatis Baldacchinum non apponatur.

Decreta Sacræ Congregationis Rituum tàm quoad numerum ministrorum, quàm quoad alia in solemni Abbatis celebratione, seu functione (quæ tamen sunt in usu) observentur.

Illustrissimus D. Archiepiscopus à latere Monachorum non possit visitare, nisi ad limites, quatuor visitationum tantùm, ut infrà, & non aliàs, &c. duarum scilicet factarum per Sanctum Carolum de annis 1566. & 1578. tenoris, ut in eorum autenticis integrè ac de verbo ad verbum, & non aliàs inferendis in Instrumento desuper inter ipsas partes celebrando, & aliarum duarum factarum per Eminentissimum D. Cardinalem Archiepiscopum modernum de anno 1607. prout tamen in particulis inserendis, ut suprà in dicto Instrumento celebrando, quòd præsens Concordia dictarum visitationum respectu sit restricta ad dictas particulas dumtaxat, & non ad totas, & integras visitationes, ac reliquum eorum tenorem, etiam si quid ampliùs ad favorem Archiepiscopi in illis possit contineri, quia sic &c. & non aliàs &c. omni &c.

Oblationes publicæ, & præcipuè Altaris Majoris ad Canonicos spectent. Privatas unaquæque pars in suo latere percipiat, quæ absque alio impedimento, aut dubitatione percipientium fiant.

Hæreditates, legata, & cæteræ dispositiones factæ ad favorem Ecclesiæ Sancti Ambrosii in genere præter supradictas oblationes, quæ hic non comprehendantur, neutri Collegio censeantur acquisitæ, sed debeantur fabricæ ipsius Ecclesiæ.

Claves portarum Ecclesiæ lateralium tres consuetas teneat Capitulum Canonicorum, inter quas clavis portæ majoris connumeratur, tres alias Monachi, prout hucusque consueverunt.

Custodia altaris aurei ad Capitulum Canonicorum spectet, ejúsque claves ab eodem, seu à deputando ab eo custodiantur: Habeant Canonici curam thesauri dictæ Ecclesiæ, ac sacræ suppellectilis, etiam communis si quæ &c. & in specie candelabrorum argenteorum.

Custodia Sanctissimi Sacramenti in Altare Majori existenti ad Capitulum Canonicorum pertineat; quoad illius tàm publicam, quàm privatam expositionem servetur ut infrà, videlicet: Quando exponendum est processionaliter, prout in festivitatibus quadraginta horarum, vel similium, fiat alternis vicibus à Capitulo Canonicorum, & Monachorum, ità ut primus turnus in executionem concordiæ sit Canonicorum; clavem igitur Tabernaculi quando solemnitas fiet per Monachos durante dumtaxat solemnitate Monachi per Canonicos traditam custodiant; finita solemnitate eisdem Canonicis absque mora restituendam. Ubi verò ex privatorum precibus erit exponendum, si recursus piorum erit ad Monachos, teneantur illicò Canonici, eisdem Monachis instantibus, sanctuarium aperire, & ad eamdem pariter instantiam claudere.

Capitulum Canonicorum semper Altare majus, & Ecclesiam apparari faciat, & ejus sit peculiare. Superstantiarius à Capitulo Canonicorum juxtà consuetum nominandus pro tempore liberam habens superstantiatiæ, ejusdémque introituum administrationem sarta, tectum, & Ecclesiam manutenere debet.

In accessu Legatorum, Archiepiscopi, Ecclesiasticarum personarum, & Principum, ubi recipere opus est ad Januam majorem, tàm Capitulum Canonicorum, quàm Monachi obviam eant, & ab ambobus Collegiis recipiantur; Abbas tamen, & Monachi cucullati incedant, nec obviam eant, nisi præsente Capitulo Canonicorum. Vicarius quem vocant provisionum cum suo tribunali, ejúsque publicæ oblationes à solo Capitulo Canonicorum excipiantur.

Unica Crux in Ecclesia adoranda populo die veneris majoris hebdomadæ ad Altare majus, nec alibi exponatur, alternis vicibus ab utroque Collegio, prout in processione, & expositione solemni Sanctissimi Sacramenti, eodémque turno servato. Eleemosyna ejusdem occasione adorationis populi ministris exponentium pro tempore relinquatur. Adoratio solemnis ejusdem Crucis juxtà solitum fiat in Ecclesia Sancti Ambrosii per Monachos tantùm quæ actio intelligatur prorsus ab expositione Crucis separata.

Sepulchrum Domini, quod in majori hebdomada in qualibet Ecclesia fieri solet, unicum pariter in Ecclesia Sancti Ambrosii fiat alternis vicibus à Capitulo Canonicorum, & Monachis quolibet anno servata forma turni, prout in solemni expositione Sacramenti, & Crucis die Veneris Sancti, Canonici quidem in Navi dexteri lateris, Monachi autem in sinistri.

Quando ob supplicationes summo mane faciendas, vel aliud simile impedimentum binæ Missæ Capitulares celebrari non possunt, Canonici celebrent ad Altare majus, & Monachi in Capella Sancti Satyri, vel alia versus monasterium, Rogationibus exceptis, quas Litanias vocant.

Festivitas baptismi Sancti Ambrosii in die Sancti Andreæ solemniter à Capitulo Canonicorum celebretur. Monachi verò eadem die celebrent prout in aliis festivis diebus ordinariis solent. Canonici, & Monachi quilibet in Labello versus navem sui lateris existenti aquam ad aspergendum populum benedicant. In navi media Ecclesiæ, sive majori, relicto loco medio ad usum sepulchri pro Archiepiscopis Mediolani, duo sepulchra fiant, à dextero scilicet pro sepultura Præpositorum, & Canonicorum, alterum à sinistro latere ad usum Abbatum, & Monachorum, neque alia sepulchra in dicta navi media fieri aut concedi valeant.

Funeralibus Præpositorum, & Canonicorum Monachi interveniant, & pariter Abbatum, & Monachorum, Canonici. Quoad ordinem quando Præpositi, aut Canonici erit funus, Abbas, vel dignior post ipsum Abbate impedito, in ejus locum officium celebret mortuorum, & cadaver deferatur à Monachis, ipsis à latere dextero cum Canonicis à sinistro binis binis procedentibus. Cùm verò Abbatis, vel Monachi funus sit peragendum, observetur ordine converso, Præpositus scilicet, vel eo impedito, dignior primus ex Capitulo officium celebret, cadaver à Presbyteris deferatur, Canonicis latus dexterum, & Monachis sinistrum tenentibus bini bini, prout in funere Canonici procedant. Circà qualitatem, & sumptum funerum, solitum servetur, sicut in hanc usque diem fuit servatum.

Quoad sepulturas extraneorum laicorum, vel Ecclesiasticorum, quilibet in suo latere concedat, & sepeliat. Nullum ducatur in Ecclesia funus absque interventu Canonicorum. Funeralia cadaverum in media navi Ecclesiæ fiant. Emolumenta funerum in quocumque latere sepeliantur mortui æqualiter inter Capitulum Canonicorum, & Monachos dividantur. Officiorum verò integraliter emolumenta sint eorum in quorum latere celebratur officium.

Capitulum Canonicorum provideat Ecclesiæ de subselliis, mensis, & aliis hujusmodi ad usum Ecclesiæ communem spectantibus. Dignior locus semper in quacumque functione sit Capituli Canonicorum, excepto tamen casu funeris Præpositi,

vel Canonicorum in Ecclesia Sancti Ambrosii. In recitatione Completorii servetur decretum Sancti Caroli in visitatione sub die 27. Februarii 1578. Organum, Pulpitum, seu vulgò lettorino, utrique Collegio, Canonicorum scilicet & Monachorum, tàm quoad usum, quàm quoad reparationes, quamvis in diversis lateribus reperiantur, sint communia.

Polluta Ecclesia, si quando contigerit, facultas reconciliandi ab Illustrissimo Archiepiscopo impetretur, eóque nolente per se ipsum, alternis vicibus à Præposito Ecclesiæ, & Abbate Monachorum reconcilietur, ità ut primus turnus sit Præpositi. Teneatur Cimiliarca absque ulla contradictione utrique Collegio necessaria communia tamen pro servitio divinorum tradere.

Redditus superstantiariæ in ornatum, reparationem & alios necessarios usus Ecclesiæ erogandi diligenter per nos Canonicos, eorúmque Cimiliarcam ministrentur. In Solemnibus Ecclesiam decenter ornari pro utroque Collegio curet, & ornatam pariter in pristinum redigi, idque etiam pro Missis prima vice tàm à Canonicis, quàm à Monachis, sive Præpositis, aut Abbatibus pro tempore, item in funeribus eorumdem, seu aliarum Illustrium personarum expensis tamen Monachorum, ubi ad eorum instantiam fiat.

Benedictio solemnis Cerei Paschalis librarum 60. in die Sabbati Sancti alternis vicibus per capitulum Canonicorum, & Collegium Monachorum fiat, ità ut illud ad quod spectabit onus sacræ functionia expensas Cerei faciat, & quod remanebit finito usu retineat. Ordo benedictionis antedictæ sit ut à Collegio celebrante Missam Sabbati sancti fiat. Ad postulationem Abbatis, Canonici seu ab eis deputandi Altare aureum in adventu Illustrium personarum ostendant. Castrum doloris, quod vulgo, tomba vocant, & candelabra pro eodem servitio destinata serventur in loco solito subtus Organum ad usum communem utriusque Collegii. Possint Monachi diebus festivis Sanctorum particularium Capellas in suo latere existentes in eorumdem Sanctorum honorem erectas arbitrio suo tàm intùs, quàm foris unà cum columnis è regione Capellæ existent. in honorem festivitatum eorumdem ornare.

Ut commodius officiis divinis Monachi incumbere possint, Capitulum Canonicorum in gratiam Eminentissimorum Dominorum Cardinalium Ubaldini, & Trivultii concedit clavem unam eisdem Monachis tenendam perpetuò, donec præsens concordia durabit, qua Cancellos ferreos Altaris majoris aperire possint, his tamen adjectis conditionibus, & non aliter, &c. Quòd ab Abbate dicti Monasterii Monachus eligatur cui dicta clavis consignetur, qui tamen cavere debebit, ne cancelli aperti remaneant extrà horas divinorum officiorum. Ulteriùs, ut Custodiæ Altaris quantò minus fieri potest, præjudicetur, quoriescumque aperiri contigerit Altare aureum, idque apertum remanere teneatur, dictus Monachus hora præambula ad monitionem simplicem superstantiarii Canonicorum dictam Clavem ei consignare ab eo tenendam donec dictum Altare aureum apertum remanebit, eo tamen statim clauso, Superstantiarius, eamdem clavem reddat Monacho sic ut suprà deputato.

In festivitatibus Sanctorum juxtà stylum Calendarii Monastici Ambrosiani (quæ tamen in diebus festivis ex communi præcepto contigerint) si apparatus ad usum Canonicorum, Monachorum festivitati non respondebit, teneantur Canonici statim eorum divinis peractis proportionabiliter Pallium Altaris majoris, & conopeum Ciborii, immutare. Idem particulariter fiat in festo Sancti Benedicti, etiam si in die non festivo communi occurrat. Abbas pro suo arbitrio propria Monachorum candelabra argentea, & Sanctorum reliquias in suis vasis existent. ad ampliorem Altaris majoris ornatum, candelabris tamen argenteis communibus non amotis exponere valeat.

Lampades numero st. circà Altare majus pro Sanctissimo Sacramento suprà idem existente, quinque ad Capitulum Canonicorum, quinque ad Monachos, & una ad Societatem, quam vocant Scuroli, spectent, & eorum manutentio ad singulos proportionabiliter pertineat. Clavis Confessionis, seu Scuroli cuique Collegio consignetur ad usum communem.

Altare privilegiorum pro defunctis fidelibus à Sanctissimo D. N. in Scurolo impetrant. ad usum utriusque Collegii, tàm Canonicorum, quàm Monachorum petatur. Cum generali pariter prohibitione, ne quicquam per Confratres dicti Scuroli, neque pro Missarum celebratione, aut sub alio quovis prætextu nomine eleemosynarum à quoquam percipiatur. Quoad eleemosynas pro Missis mortuorum ibidem celebrandis nullus in dicta Ecclesia, aut Scurolo ad hunc effectum deputetur, aut pro eisdem recipiendis à fidelibus assistat, sed utrumque Collegium in sua Sacristia à sponte consignantibus recipiat. Ne ulla confusio quoad modum celebrandi in Scurolo gignatur, modus infràdicendus servetur.

Quotidianæ, & ex perpetuis obligationibus hinc indè celebrandæ statutis diebus juxtà præcisam formam obligationis, & consueti celebrentur. Extraordinariæ quæ dietim occurrunt, pro defunctis alternis diebus ab utroque Collegio adimpleantur. Quilibet è sua sacristia exteros Sacerdotes ad Altare privilegiatum dirigere possit, discreto tamen modo, ita ut alter ab altero non impediatur, quod à prudentia hinc indè utenda speratur.

Clavis Organi utrique Collegio consignetur, ita ut quilibet pro suo arbitrio, & usu ex se aperire possit, & Organista quandocumque pro servitio utriusque sit paratus. In solemni processione Corporis Christi, & Rogationum ad Ritum Ambrosianum quilibet in suo latere Ecclesiam in Navi majori viridibus frondibus, & similibus ornet. Lampades aliáque luminaria Sanctorum Imaginibus tàm in navi majori, quàm minori è suo latere existentibus, Monachi absque contradictione accendant. Antiphona, sub eorum præsidium per Monachos processionaliter diebus festivis procedendo per navem Canonicorum, & indè per medium Ecclesiæ ad eorum libitum cantari possit. Item eodem modo in festivitatibus Purificationis, Olivarum, & dedicationis Ecclesiæ egredi à Janua laterali Canonicorum procedique per Cortinam, & Portam majorem ingredi eisdem liceat, quemadmodum à Capitulo Canonicorum viceversa fieri solet.

In vigiliis Sancti Ambrosii, ac Sanctorum Gervasii, & Protasii Abbas celebrans cum Monachis ad Altare Sancti Michaëlis à latere Canonicorum existent. antelatis insignibus Abbatialibus procedat, ibique pro solita statione immoretur, & indè discedens, portámque majorem Ecclesiæ egrediens per plateam proximam ad Ecclesiam Divi Francisci pergat, redeundo per portam Canonicalem ingrediatur Ecclesiam S. Ambrosii, & omnes easdem Ecclesiasticas cæremonias præcedenti die per Capitulum Canonicorum factas ipse Abbas cum suis proportionabiliter adimpleat. Monachi in suo latere subsellia ad usum Confessariorum, quæ vulgò Confessionalia nuncupantur, habeant, quæ tamen sint conformia cum aliis à latere Canonicorum existentibus.

Finito funere in medio Ecclesiæ cum assistentia Cleri sæcularis secundùm determinationem superiùs factam eorum qui debent sepeliri in latere Monachorum, possint Monachi absque ullo interventu ejusdem Cleri asportare cadavera ad sepul-

sepulturam destinatam propria auctoritate. Cerei, seu candelæ, quæ solent sustineri per binos Angelos hinc, & hinc super Altare majori existent. & per Canonicos celebrantes solent accendi, eodem modo per Monachos celebrantes propriis tamen sumptibus apponantur, & accendantur. Monachos Religionem Cisterciensem ingredientes, Abbas ad Altare majus novis vestibus, pro libito inducat: ibique professionem suorum Monachorum, & equitum sui ordinis recipiat.

Officia mortuorum, etiam cum solitis ornamentis ab utroque Collegio in medio Ecclesiæ juxtà solitum fiant. Ubi corpora, vel reliquiæ Sanctorum, vel alii thesauri in Ecclesia S. Ambrosii reperiantur, si in navi majori, liberè Archiepiscopi dispositioni remaneant, si verò in latere dextero, Collegio Canonicorum, sicuti in latere sinistro Monachorum Collegio cedant, non tamen corpora, vel reliquiæ Sanctorum ex eadem navi, seu latere extrahantur, sed in eo, vel ea, debita veneratione serventur, ea tamen inquirere nemini liceat, absque expressa Archiepiscopi licentia.

In Ecclesia Sancti Ambrosii non intelligantur comprehensæ Ecclesia Sancti Sigismundi, ac Capella Sancti Satyri, & S. Joannis.

Item ad tollendas dissensiones, ac lites quæ hactenùs versæ fuerunt, ac vertuntur inter D. Archiepiscopum, ac duo Collegia Canonicorum, & Monachorum super pertinentia dominii Ecclesiæ Sancti Ambrosii Mediolanen. eadem Collegia ex causa prædicta, & pro bono pacis, ut evulsa radice communis controversiæ cum divini cultus augmento quietè, ac liberè fruantur in posterùm omni commodo dictæ Ecclesiæ cesserunt, ac cedunt D. Archiepiscopo Mediolani pro tempore dominium ejusdem Ecclesiæ, quod ambo prætendunt habere, ea tamen conditione, ac lege, & non aliàs, ut debeat perpetuò penès eum residere, nec ipse possit ullo umquàm tempore illud, vel aliquam illius partem, aut majorem commoditatem quam de præsenti habeant, eis, aut eorum alteri, seu aliis quibuscumque cedere, aut quod illud habeant consentire, quódque deinceps D. Archiepiscopus vigore dictæ cessionis sicut suprà factæ nihil amplius quavis auctoritate, titulo, aut jure, etiam si indigerent speciali mentione in dicta Ecclesia contrà, & in præjudicium utriusque Collegii, eorúmque personas, fructus, redditus, proventus, & emolumenta, tàm conjunctim, quàm divisim facere, seu prætendere possit, quàm usque in præsentem diem appareat habuisse, & fecisse respectu utriusque Collegii, singula singulis congruè referendo, vel circumscripta præsenti cessione, de jure priùs habere, & facere quavis authoritate, titulo, & jure potuisset, & posset, quòd etiam hujusmodi cessio in quieto, ac libero usu ipsius Ecclesiæ, ac etiam in aliis concordatis nullatenùs præjudicet, nec contra eorum usum, & utilem substantiam, aut exercitium quomodolibet, & qualitercumque possit allegari, aliàs quælibet contraria prætensio, & quilibet actus in contrarium attentatus sint ipso jure nulla, non solùm præmisso, sed etiam omni alio meliori modo.

Hujus concordiæ intuitu liti fabricæ Monasterii Monachorum Sancti Ambrosii Mediolanen. finis perpetuò imponatur, nemini que liceat prætendere demolitionem fabricæ hactenùs factæ, & in futurum fiendæ; teneantur tamen Abbas, & Monachi providere ne ex hujusmodi fabrica tàm facta, quàm fienda inferatur præjudicium Ecclesiæ Sancti Ambrosii videlicet altius eam tollendo versus dictam Ecclesiam ultrà summitatem in qua reperitur de præsenti, vel eidem magis appropinquando dictam fabricam, & præcipuè ne ex aqua pluvia murus Ecclesiæ è latere Monasterii labefactetur, construendo cloacam per quam illa recipiatur, & ducatur extrà. Et quia nonnullæ Capellæ dictæ Ecclesiæ versus Monasterium occasione luminis ampliandi nuper fuerunt ab antiqua earum forma deformatæ Abbatis, & Monachorum expensis in priorem formam reducantur, quatenùs ita videatur Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Borromeo moderno Archiepiscopo, & non alteri ejus successori.

Tandem ne in posterùm aliquid in dicta Ecclesia innovetur per quod fabricæ uniformitas deturpetur, convenerunt nihil aut restaurationis, aut novæ reædificationis prætextu in eadem fieri nisi accedente expresso consensu Illustrissimi Domini Archiepiscopi Præpositi Ecclesiæ, & duorum Canonicorum per suum Capitulum deputandorum, necnon Abbatis ejusdem Ecclesiæ, & duorum Monachorum de corpore Monasterii Sancti Ambrosii per Monachos eligendorum, ità ut saltem duæ partes ex tribus consentiant, & non aliàs &c. Salva tamen superstantiaria cum suis concordatis, & quoad expensas, hæ ubi à fidelibus non subministrentur, & ubi non adsint redditus, vel proventus ad hunc effectum destinati, qui sufficiant in subsidium, Abbas, & Monachi non possint adstringi ad contribuen. ultrà tertiam partem. Attentis omnibus suprádictis concordatis voluerunt ac volunt, tàm Illustrissimus D. Archiepiscopus, quàm duo Collegia, quòd omnes controversiæ, & quæcumque lites censeantur, & sint omninò extinctæ super dominio quomodolibet prætenso, tam per D. Archiepiscopum, quàm per utrumque Collegium, & perpetuum silentium quoad omnes desuper impositum &c.

§. 4. Nos quibus deindè, & eidem Francisco Cardinali facta fuit postmodùm per eosdem Robertum, & Theodorum Cardinales de præmissis omnibus relatio, inviolabili concordiæ, sive transactionis, omniumque, & singulorum Capitulorum præinsertorum observationi quantum Nobis ex alto conceditur providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris déque Apostolicæ potestatis plenitudine, concordiam, sive transactionem hujusmodi, omniáque, & singula Capitula præinserta hujusmodi cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illísque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur adjicimus, ac omnes & singulos non modò consensus omnium, & singulorum in præmissis interesse habentium, seu habere prætendentium, sed solemnitatum etiam substantialium, & à quibusvis statutis, legibus, & consuetudinibus, aut aliàs quomodolibet, & ex quacumque causa requisitarum, & forsan omissarum, necnon quoscumque alios tàm juris, quàm facti, & quoslibet alios defectus cogitatos vel incogitatos, si qui principaliter, vel accessoriè aut aliàs quomodolibet intervenerint in eisdem, etiam si de illis ad hoc ut suppleri, & sanari possint specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, quam tamen pro habita, & facta haberi volumus plenissimè supplemus, eosdémque omnes, & singulos defectus à concordia, seu transactione, & præinsertis capitulis hujusmodi ex nunc tollimus, abrogamus, & amovemus.

Confirmatio Concordiæ.

§. 5. Necnon concordiam, seu transactionem, ac Capitula præinserta hujusmodi, omniáque, & singula in illis quomodolibet contenta ab omnibus, & singulis ad quos nunc quomodolibet spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, eáque omnia, & singula suum plenarium effectum, executionem, & observantiam sortiri debere volumus, & mandamus in omnibus, & per omnia perindè ac si cum omnibus, & singulis solemnitatibus, ac aliis etiam substantialibus de Jure privilegio etiam Apostolico, etiam in corpore Juris clauso, stylo & consuetudine etiam immemorabili, vel aliàs quomodolibet, etiam ex con-

Mandat observari Concordia.

stitutionum

ſtitutionum Apoſtolicarum, vel ſtatutorum etiam juratorum, aut aliàs quomodolibet requiſitis, ac aliis ſervandis plenè ſervatis, facta, geſta, conventa, & celebrata forent.

§. 6. Decernentes concordiam, ſeu tranſactionem, ac præinſerta Capitula, præſentéſque literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quòd quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, aut habere prætendentes eis nullatenùs conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi minúſque cauſæ propter quas eædem præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, vel aliàs juſtificatæ fuerint, ullo unquàm tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu etiam quantumvis magno, maximo, & incogitato; ſive etiam ex eo quòd in eiſdem præmiſſis, ſeu eorum aliquo ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio etiam à jure, vel facto, aut ſtatuto, ſeu conſuetudine aliqua reſultante; ſeu etiam enormis, & enormiſſimæ, ac in totum læſionis, ſive alio capite etiam in corpore juris clauſo, aut occaſione, vel cauſa etiam quantumvis juxtà, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, aut quòd de voluntate noſtra hujuſmodi nihil ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, aut ſic impetrato, vel conceſſo quempiam uti, ſeu ſe juvare in judicio, vel extrà poſſe, neque ipſas præſentes, & in eis contenta prædicta ſub quibuſcumque generalibus, vel ſpecialibus, etiam per viam legis, aut aliàs etiam Motu proprio, ac etiam conſiſtorialiter etiam per Nos, & ſucceſſores noſtros ex quacumque cauſa quantumlibet favorabili, & juridica editis, & edendis regulis, conſtitutionibus, revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & modificationibus, aliíſque quibuſlibet contrariis diſpoſitionibus, comprehendi, ſed ſemper ab illis libera, & exempta, & ſub poſteriori data per quemlibet ipſorum eligenda, conceſſa, & adverſus quaſcumque impugnationes, & impedimenta valida, firma, ac efficacia eſſe, & fore, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios, Commiſſarios, & cauſarum Palatii Apoſt. Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obſtant. quibuſvis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, aut Eccleſiæ, & Ordinis, ſeu Congregationis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, uſibúſque, & naturis, ſtylis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis etiam in corpore juris clauſis per Nos, ſeu quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores noſtros, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritann. & aliis decretis in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, approbatis, & ſæpiùs innovatis. Quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorúmque toties tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum insererentur; præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteríſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Decembris 1630. Pont. noſtri anno Octavo.

Dat. P. A. die 7. Dec.

CXLI.

Confirmatio decreti Conſiſtorialis ſuper vacatione Officiorum Romanæ Curiæ, & Locorum Montium vacabilium per aſſumptionem ad Cardinalatum illa obtinentium.

Decreta Sixti V. ſuper vacatione locorum montium, & Romanæ Curiæ officiorum per aſſumptionem illa obtinentium ad Cathedrales, vel ſuperiores Eccleſias revocavit Innocentius IX. Papa, quam revocationem hic Pontifex approbat, & confirmat. Idcircò hujuſmodi Decreta non ſunt inſerta in hoc Bullario.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. 1630.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem in his vigilantiæ, & auctoritatis ſuæ partes libenter interponere, ut conſtitutiones, & decreta ab eo præſertim in conſiſtorio ſuo ſecreto edita, ſemotis quibuſlibet dubiis, ſuum plenarium ſortiantur effectum.

Decreta Sixti V. ſuper vacatione Romanæ Curiæ officiorum.

§. 1. Dum itaque aliàs fel. recor. Innocentius Papa Nonus prædeceſſor noſter decreta piæ memor. Sixti V. Papæ etiam prædeceſſoris noſtri ſuper vacatione Locorum montium, & Romanæ Curiæ officiorum per aſſumptionem illa obtinentium ad Cathedrales, vel ſuperiores Eccleſias facta revocaverit: Nóſque inſuper in Conſiſtorio noſtro ſecreto ſub die 13. Novembris anni proximi præteriti eamdem revocationem confirmaverimus, declaraverimus, & ampliaverimus, prout pleniùs continetur in decreto noſtro deſuper emanato tenoris ſubſequentis, videlicet. In proviſionibus Eccleſiarum Cathedralium, Metropolitanarum, Patriarchalium, necnon in Monaſteriorum Commendis conſuevimus diſpenſare cum præficiendis prædictis Eccleſiis, ac eis, quibus Monaſteria commendantur, ut poſſint compatibilia retinere, ſed quoniam contingit dubitari à quibuſdam, an officia Romanæ Curiæ, & Loca montium ſub nomine compatibilium comprehendantur: Nos ut ambigendi anſam tollamus, decrevimus deſuper providere per noſtram ſpecificam, & peculiarem declarationem. Hoc præfati hujuſmodi decretum protulimus.

Innocen. IX. Papa, revocavit decreta Sixt. V. quam revocationem hic Pontifex approbat.

§. 2. Cum aliàs fel. record. Sixtus Quintus Papa prædeceſſor noſter in uno ſub die 23. Septembris omnia, & ſingula Loca montium, ac Romanæ Curiæ officia per aſſumptionem illa obtinentium ad Cathedrales, vel ſuperiores Eccleſias vacare, & alio ſub die 21. Octobris 1585. celebrato Conſiſtorio illud intelligi debere de officiis, & Locis montium vacabilibus per obitum reſpectivè decreverit, & declaraverit: Nos piæ mem. Innocentii Noni Papæ etiam prædeceſſoris noſtri, qui decretum hujuſmodi revocavit, veſtigiis inhærentes, ac revocationem hujuſmodi confirmantes, declarantes, & ampliantes, Loca montium vacabilia, & officia hujuſmodi per promotionem ad Eccleſias Cathedrales etiam Metropolitan. aut Patriarchales, ſeu etiam Commendas Monaſteriorum nullatenùs, ſed per ſolam promotionem

ad Cardinalatum facien. etiamsi aliàs officia per Cardinales obtineri, vel retineri possent, de cætero vacare decernimus, & declaramus: Non obstantibus erectione officiorum, Locorum montium hujusmodi, Indultis Apostolicis, & aliis quibuscumque, illorum tenores, &c. latissime extendent. &c. Ità ut in expeditione literarum Apostolicarum super promotione ad Ecclesias prædictas, seu Commendas Monasteriorum ex officio possit dari retentio officiorum. & Locorum montium prædictorum perinde, ac si specialiter in singulis provisionibus, & Commendis hujusmodi à Nobis faciendis eadem retentio concessa esset, & ut magis, & facilius innotescat, volumus, & mandamus, ut nostra decreti hujusmodi confirmatio, declaratio, & ampliatio in Cancellaria nostra Apostolica publicetur, & in illius quinterno describatur. Placet, publicetur, & describatur M.

Et confirmat.

§. 3. Quod quidem decretum fuit deindè in Cancellaria Apostolica sub die 30. Decembris ejusdem anni publicatum; Nos clausulam latissimè extenden. in eodem decreto appositam declarare, & firmiori præmissorum observationi quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ac uberius mentem nostram explicare volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione, præinsertum Decretum nostrum, omniáque, & singula in eo contenta tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illísque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ præservativæ.

§. 4. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quòd quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad id minimè vocati, & auditi, minúsque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenùs justificatæ fuerint; nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ratione enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio prætextu, aut jure, etiam in corpore juris clauso, seu etiam occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari in jus, vel controversiam revocari posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis, ordinationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes, Palatiíque nostri Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 6. Nnn obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac nostra de non tollendo jure quæsito, aliísque Cancellariæ prædictæ regulis, necnon erectionibus officiorum, & locorum montium hujusmodi, ac illorum concessionibus, acquisitionibus, gratiis, privilegiis, facultatibus, & indultis quibuscumque, etiam oon vacationis, sive extensionis illorum ad plures vitas, vel ad certum tempus etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, aut etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet per Romanos Pontifices prædecessores, successotes nostros, ac etiam per Nos hactenùs, & pro tempore quibusvis personis cujuscumque qualitatis, conditionis, status, gradus, & dignitatis, etiam Ecclesiasticæ, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque alia mundana dignitate fulgentibus, ac alias speciali nota dignis, etiam ex causa remunerationis meritorum, laborum, resignationis, emptionis, ac cujuslibet alterius acquisitionis officiorum, & Locorum montium prædictorum, vel alia quantumlibet favorabili, privilegiata, seu onerosa causa concessis, etiamsi præfatæ concessiones, indulta, aliáque prædicta quibuscumque clausulis, etiam insolitis, ac derogatoriarum derogatoriis, irritantibúsque & aliis decretis munita fuerint, ac etiamsi in illis caveatur expresè, resignatarium, vel alium, in cujus capite posita sunt officia, aut Montium loca, non posse in illis, nec eorum fructibus quovis modo se intromittere, nisi consentiente resignante, vel alio, de cujus pecuniis empta, vel alias acquisita forent officia, & Montium loca prædicta; quinimò resignantem, vel alium, de cujus pecuniis empta, vel aliàs quomodolibet acquisita fuerunt, ejúsque successorem, vel successores, aut hæredes posse quandocumque sibi, vel ipsis placuerit, officium, vel officia, aut Montium loca resignare, alienare, ac de eo, vel eis, eorúmque fructibus disponere, etiam contradicente resignatario, vel quolibet alio, in cujus capite posita essent officia, vel Loca Montium prædicta, præterquàm in casu infirmitatis ipsius resignatarii, vel alterius, in cujus capite essent posita ipsa officia, vel Montium loca, ac etiam cum clausula dummodò per obitum, vel privationem ejusdem resignatarii, vel alterius personæ vacent.

Clausulæ irritantes.

§. 7. Quibus omnibus, & singulis, cæterísque contrariis quibuscumque, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, per præinsertum nostrum Consistoriale decretum sufficienter, ac plenè derngatum fuisse, & esse declaramus, & decernimus, ac tenore præsentium plenissimè derogamus. Volumus autem, quòd præsentes omnes, & singulos etiam ignorantes ex nunc ligent, afficiant, & arctent, ac si publicatæ, & unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. An. 8. die 2. Jan.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 2. Januarii 1631. Pontificatus nostri anno octavo.

Annò à Nativitate D. N. JESU Christi 1631. die verò 13. mensis Augusti, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ S. Petri de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per nos Fulvium Marzitellium, & Carolum Pelosium Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Antonius Bardus Dep.

CXLII.

Annullatio, & prætepsæ Congregationis Jesuitissarum Suppressio.

Edita An. D. 1631.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

PAstotalis Romani Pontificis, cui cura vineæ Domini Sabaoth ineffabili superni Patrisfamilias providentia concredita esse dignoscitur solicitudo, in id præcipuè incumbit, ne in agrum Dominicum Operarii sine delectu temerè se ingerant, sa-

ea dissipent, consita evellant, aizania inserant, & adulterinas in eo plantas superinducant.

§. 1. Licèt autem Orthodoxis Lateranen. & Lugdunen. Conciliorum generalium ordinationibus districtè prohibitum esset, ne quis novæ Religionis instituendæ auctoritatem sibi arrogare præsumeret, paritérque fel. record. Joan. XXII. virorum, & piæ mem. Clementis V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum salutaribus Constitutionibus mulierum cœtus auctoritate privata, & facto instituti tamquàm exitiosi palmites damnati, & sublati fuissent,

§. 2. Et nihilominùs (prout non sine gravi animi nostri molestia acceperamus) in nonnullis Italiæ, & Ultràmontanis partibus, certæ mulieres, seu virgines Jesuitissarum nomine assumpto, citrà ullam Sedis Apostolicæ approbationem ab aliquot annis in unum convenire solitæ vitæ religiosæ ducendæ prætextu peculiarem, & distinctum à cæteris habitum usurpassent, ædificia in Collegiorum formam redegissent, domos Probationum erexissent, in eisque Superiorem, ac prætensæ Congregationis suæ Generalem indito Præpositæ titulo, & attributis facultatibus benevisis constituissent, in illiúsque manibus Paupertatis, Castitatis, & obedientiæ vota, ad instar solemnium emittere, clausuræque legibus non adstrictæ pro libitu divagari, ac specie salutis animarum promovendæ, aliáque opera permulta sexus, & ingenii imbecillitati, & modestiæ muliebri, ac Virginali præsertim pudori minimè convenientia, & quæ viri sacrarum literarum scientia, rerum usu, vitæque innocentia spectatissimi, difficile admodùm, & nonnisi magna circumspectione adhibita aggrediuntur, attentate, & exercere consuevissent.

§. 3. Nos excrescentes in agro militantis Ecclesiæ vepres, maturè evellere satagentes, venerabili Fr. Aloysio Episcopo Iricaricen. nostro, & Apostolicæ Sedis in partibus inferioribus Germaniæ Nuntio, & nonnullis locorum Ordinariis dedimus in mandatis, quatenùs propositis gravibus periculis, & scandalis eaindè resultantibus mulieres, seu virgines præfatas ex parte nostra Apostolica seriò monitas à temerario incepto, ad saniora consilia revocare conarentur. Verùm, quia illæ Dei timore, ac nostro, & Sedis Apostolicæ respectu posthabito, in grave animarum suarum præjudicium, & bonorum omnium offensionem arroganti contumacia paternis, & salutaribus monitionibus nostris nedùm non paruerunt, sed etiam in dies similia attentare, ac multa sanæ doctrinæ adversantia proferre non erubescunt.

§. 4. Nos tantam temeritatem acriori censura coërcendam, & plantas istas Ecclesiæ Dei noxias ne ulteriùs se diffundant, radicitùs evellendas, & extirpandas esse decrevimus. Habitáque itaquè cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus adversùs hæreticam pravitatem generalibus Inquisitoribus ab eadem Sede specialiter deputatis matura consultatione, de illorum unanimi consilio, & assensu, Conciliorum generalium præfatorum decretis, eorumdémque prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, prætensam Congregationem mulierum, seu virginum Jesuitissarum nuncupatarum, illarúmque sectam, & statum ab ortus sui primordio nullos, & invalidos, nulliúsque roboris, vel momenti fuisse & esse Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus. Et quia de facto processerunt, eadem auctoritate penitùs, & omninò supprimimus, & extinguimus, perpetuæque abolitioni subjicimus, & ab Ecclesia Dei sacrosancta funditus tollimus, delemus, & abrogamus, ac pro suppressis, extinctis, evulsis, deletis, & abolitis ab omnibus & Christifidelibus haberi, & reputari, volumus, & mandamus, nec mulieres, & virgines hujusmodi ad votorum præfatorum observationem ullo modo teneri, aut obligari volumus. Insuper assertas Visitatrices, Rectrices, & Præpositam generalem, ac alias quascumque Congregationis, & sectæ hujusmodi Officiales quocumque nomine appellatas officiis, & muneribus suis de facto usurpatis omninò privatas esse, & fore decernimus pariter, & declaramus, & quatenùs opus sit privamus, illásque ab eisdem officiis, & muneribus omninò amovemus, eásque omnes, & singulas mulieres, seu virgines, quæ voti seu cujuscumque alterius vinculi, promissionis, vel cujusvis causæ prætextu ad aliquam obedientiam se obligatas putarent, ab ea, & quocumque vinculo, & promissione hujusmodi, etiam rata, & jurata absolvimus, & totaliter liberamus.

§. 5. Ad hæc mulieribus, seu virginibus, & assertis earum Superioribus præfato, & quocumque alio nomine nuncupatis, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis majoris pœna ipso facto incurrenda, à qua nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo constitutæ absolvi possint, & præcipimus, & mandamus, ut extrà hujusmodi Collegia, vel domus ubi hactenùs habitarunt aliæ ab aliis seorsum degant, nec insimul ad aliquod spirituale, vel temporale consultandum, seu peragendum, aut de eo quovis modo tractandum conveniant, susceptum per eas de facto, ut præfertur habitum statim deponant, nec illum ampliùs reassumant, minúsque alias virgines, seu mulieres ad illum admittant, vel recipiant, nec ulli earum ad hæc consilium, auxilium, vel favorem directè, vel indirectè, aut aliàs quomodolibet præstent, vel pro religiosis, seu prætensæ Congregationis, aut sectæ hujusmodi sequacibus ullo modo se gerant, mulieres etiam, ac virgines, quæ eo animo vota licèt de facto, ut præfertur, emiserunt, ut in illo statu ab Apostolica Sede reprobata ea emissuræ non fuissent, utpotè conditione, sub qua tacitè voverunt non impleta à votorum hujusmodi obligatione omninò solutas, & liberas esse declaramus. Quæ autem in quemcumque eventum vovere voluerunt, cùm earum vota sint simplicia honestè vivere, seorsum tamen ab aliis hujus reprobati status, ac prætensæ Congregationis, seu sectæ, & ab omnibus suprà prohibitis abstinentes in sæculo poterunt sub Ordinarii obedientia, & cum usu non dominio bonorum; sed tantùm cum facultate, quam illis misericorditer concedimus, de iis in vita, & in morte ad usus pios disponendi, ab intestato etiam ad eos, devolvendis, qui paupertatis voto ab his mulieribus non emisso, illis successuri fuissent. Et in eventum in quem aliquæ ex mulieribus, seu virginibus præfatis ad conjugalem statum transire voluerint, eis permittimus, ut matrimonium servatis aliàs servandis contrahere possint, eisque Apostolicam benedictionem, & quatenùs opus sit cum omnium votorum de facto, ut præfertur emissorum relaxatione impartimur. Quoniam verò secundùm Apostolum, qui matrimonio jungit virginem suam bene facit, & qui non jungit melius facit, easdem mulieres, & virgines per viscera misericordiæ Christi, quo possumus paternæ charitatis affectu monemus, & Domino hortamur attentè, ut desiderii, quo se regularis vitæ ducendæ tenentes ostenderunt memores tollant jugum Domini super se, & abnegantes semetipsas, & sæcularia desideria approbatum ab eadem sancta Sede aliquem sanctimonialium Ordinem quantò citiùs ingrediantur, inibique fideli, & pia promissione vota voveant Deo Jacob, & innocentes manibus, & mundo corde in assiduo spiritualium operum exercitio super ædificantes exhibeat se illustriorem gregis Christi portionem, lampadésque suas flamma charitatis succensas prudenter aptent sponso cœlesti obviam ituræ.

Pœnæ contravenientium, & provisio pro quæ voverunt.

§. 12. De-

Clausula præservativa cū decreto irritanti.

§. 6. Decernentes præsentes literas, omniáque & singola in eis contenta, etiam ex eo, qoòd prætensæ Congregationis, vel sectæ mulieres, aut virgines hujusmodi, vel alii quicomque in præmissis seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenùs consenserint, nec ad ea vocatæ, & auditæ, seu vocati, & auditi, minúsqoe causæ, propter quas eidem præsentes emenarint adductæ verificatæ, seo aliàs sufficienter, aut etiam nullatenùs justificatæ fuerint; nolla unqoàm tempore de subreptionis, & obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam qoantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, qood in præmissis, seu eorom aliquo solemnitates, & quævis alia servande, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aot quocumqne alio colore etiam in corpore juris clauso seu occasione, vel causa etiam quantomvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimende foret, ant quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset notari, impugnari, invalideri, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrom aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ, remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aot impetrato, vel concesso quempiam uti, seu so juvare in judicio vel extrà posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarom revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendi comprehendi, sed semper ab illis exceptas perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit, in futurom inviolabiliter observari, Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secùs super his à qooqoam qnavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandat publicari servari, & servari fieri cum executorum deputatione facultatibus.

§. 7. Quocircà venerabilibus Fratribus, ac dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, necnon Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis ubilibet existentibus per Apostolica scripta mandamus, ut ipsum atque præsentes nostræ literæ ad eorum, & cujuslibet eorum notitiam quoquomodo pervenerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta qoæcomque debitæ executoni demandent, & demandari procorent per se, vel alium, seu alios, prout in Domino judicaverint expedire, Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacúmqoe appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo invocato eriam ad hoc, si opos fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus quatenùs opus sit recolendæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una & in Concilio generali edita de doabus dietis, cæterísqoe in contrariom facientibus quibuscomque.

Affixione præsentium in Urbe dat vim personalis omnium præsentationis.

§. 8. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omniom notitiam deducantur, & ne aliqois de eis ignorantiam prætendere possit volumus, pariter, & mandamus, qoòd eædem præsentes per aliqoem, seo aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorom de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm indè amovehantur earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur, quæ sic publicatæ, & affisæ post duos menses à die publicationis computandos omnes, & singulos quos concernunt perindè afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptis fidem dari vult.

§. 9. Quòdque illorum transomptis impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ extinctionis, subjectionis, ablationis, deletionis, abrogationis, decretorum privationis, amotionis, absolutionis, liberationis, præcepti declarationum, permissionis, impartitionis, monitionis, hortationis, volontatum, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis aotem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An. 8. die 13. Jan.

Datum Romæ apod Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Idus Januar. Pontificatûs nostri Anno Octavo.

Publicatio die 21. Maji 1631.

In Dei Nomine Amen. Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo trigesimo primo, die verò vigesima prima mensis Maii, Indictione decima quarta. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi Anno ejus Octavo, supràdictæ literæ Apostolicæ publicatæ, & affixæ fuerunt ac dimissis copus ad Basilicas Ecclesiarum SS. Joannis Lateranen. necnon Principis Apostolorum Urbis, & in Cancellaria Apostolica, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Augustinum de Bolis Romanum Sanctissimi D. Nostri Papæ Cursorem.

Matthias Spada Mag. Cursorum.

CXLIII.

Declaratio facultatum transferendi, & reservandi pensiones Beneficiorom per S. R. E. Cardinales obtentorum.

Edita An. D. 1631.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium.

CUm S. R. E. Cardinales, qui circà universalis Ecclesiæ regimen Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus assistentes, & in partem sollicitudinis vocati, graves, & continuos labores, ac non mediocres impensas in obeundo munere suo sustinere coguntur, speciali prærogativa, maximè ob eminentiam dignitatis à Sede Apostolica deceat honorari, plerumque verò contingat dubitari, an in facultatibus, indultis, & privilegiis transferendi pensiones, quæ à Sede Apostolica personis benemeritis quandóque concedi solent, intelligantur comprehensi Cardinales beneficia pensionibus obnoxia obtinentes.

Declar. Indultorum circà reservationes, & translationes

§. 1. Nos omnem ambiguitatis nondùm præcidere, & indemnitati eorumdem Cardinalium consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, ac de Apostolicæ

cæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò vslitra constitutione decernimus, & declaramus, omia. & singula indolta, privilegia, & facultates transrendi, vel mediante cassatione antiquarum de noo reservandi quascumque pensiones soper quibusvis eneficiis Ecclesiasticis, etiam speciali nota dignis, nibusvis personis etiam S. R. E. Cardinalibus anteà fignstas, vel pro tempore assignsndas per Nos, & sosenmque Romanos Pontifices prædecessores nosos, etiam iteratis vicibus, ac cum quibusvis claulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritanous, & aliis decretis hactenùs concessa, & in futum concedenda, non tsmen execurioni mediante anslatione, seu cassatione. & nova reservatione busmodi pro tota quantitate concessa demaudats, pro qoantitate, pro qua translatio, seu nova reservs hujusmodi tempore dstæ præsentium actu facta, c dùm fuerit, nullo modo se extendere debere ad nsiones reservatas, seu pro tempore reservan. super neficiis, quæ tempore concessionis facultatum, & lultorum, ac privilegiorum prædictorum obtinentur, vel obtineri conigcrit per Cardinales, aut os, qui etsi tunc temporis tales non essent, posteà Cardinalatus dignitatem assumantur, dummodò nen translationis, seu cssationis, & novæ refertionis pensionum hujusmodi adhuc per eosdem oberentur, nisi in eisdem facultatibus, indultis, & ivilegiis specialis, & expressa eorumdem Cardinalium neficis prædictæ obrinentium, vel individua de corre ipsorum beneficiorum mennio facta fuerit, aut rum, qui tempore cooeessionis facultatum, indulrum, & privilegiorum prædictorum beneficia obierent, expressus ad hoc aecesserit assensus.

§. 2. Et insuper statoimus, & ordinamus indul, privilegia, & facultates transferendi, vel cassandi, de novo reservandi pensiones, qoæ alias vigore iorumcumque privilegiorum translatæ, vel de no reservstæ fuerint, etismsi in dictis facultstibus, dultis, & privilegiis inserta sit clausula, etiam alias anslatas, non afficere beneficia, quæ prædicti Carnales tempore iterandæ translationis, seu cassatios, & novæ reservationis hujusmodi pensionum obiebant, licèt tempore concessionis, eorumdem inltorum, privilegiorum, & facultatum ab eis, vel is Cardinalatus honore minimè fulgen. obtinerenr, ad effectum ut pensiones hujusmodi de cætero teriùs transferri, sen de novo reservari queant, nisi ud in facultatibus, indultis, & privilegiis bujusmodi prædictis Cardinalibus expresè disponatur, vel si ad id præstiterint assensum, aut individua, & specilir fiat mentio de corpore beneficii soper qoo imsitss pensiones transferendi facultates, indulta, privilegia fuerint concessa.

§. 3. Sicque, & non aliter in præmissis per usumque Judices ordinarios, & delegatos, ac am Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes cnon esusarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusm Csmeræ Generales Aoditores, ac S. R. E. Cararium, & alios Cardinaler etiam de latere Letos judicari, & definiri, & interpretari debere, blata eis, & eorum cuilibet qusvis aliter judindi, & interpretaudi facultate, & suctoritate, irritum, & iusne, quicquid secùs super his à oquam qoavis auctoritate scienter, vel ignoranter ntigerit attentari etiam decernimus.

§. 4. Non obstsntibus indolris, privilegiis, & cultatibus, aliisque Constitutionibus, & ordinanibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibusmque.

§. 5. Volumns autem, quòd præsentium exems etiam impressis, manu Notarii publici subscris, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclestica constitutæ munitis eadem prorsus fides adbeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si rent exhibibitæ. vel ostensæ.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, statoti, ordinationis decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis De., ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejur se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Kalend. Aprilis Pontificatûs nostri anno Octavo. Dat. P. An. 9. die 1. Mar.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo octavo, Indictione decimaquarta die verò undecima mensis Aprilis. Pontificatûs autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divina providentia Papa Octavi, anno ejus octavo, supradicta litera Apostolica affixæ, & publicata fuerunt ad Cancellariam Apostolicam, in acie Campi Flora, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Augustinum de Bolis Apostolicum Curs. Public. die 11. Apr.

Matthias Spada Mag. Curs.

CXLIV.

Contrà Astrologos Judiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut ejus consanguineorum Judicia facere, necnon eos qui illos de super consulere præsumpserint; cùm innovatione similis Constitutionis Sixti V.

Hanc Sixti V. Const. vide sup. tom. 2. Constit. 17. Cæli &c. ubi alias indicatas reperies.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Edita An. D. 1631.

INscrutabilis Judiciorum Dei altitudo non patitur ut humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu Divino recondita, & ipsis beatissimis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solùm explorare, sed etiam tamquàm explorata in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti, & pernicioso exemplo venditare præsumant. Proœmium.

§. 1. Hinc est, ut quamvis Civilibus canonicisque sanctionibus, ac novissimè fœl. record. Sixti V. Papæ Prædecessoris nostri Constitutione desuper edita Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui eventura divinare, seu prædicere audent, quosque uti homicidas, & maleficos antiquitas æstimavit, illorum potissimùm, qui de summa Reipublicæ, vel Principis salute judicia ferre præsumerent, ars, professio, sive exercitium gravibus pœnis inhibita esse noscantur. Attamen sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filii propriæ pusillitatis obliti, ac lenitate forsan, vel conniventia audentiores facti vanámque fatidicorum æstimationem aucupantes, in deplorandam animarum suarum perditionem, gravéque Christi fidelium scandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus verò inquietis rerum novandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica & prædictiones verbo, vel etiam scripto edere non erubescunt. Causa hujus Constitutionis.

§. 2. Nos itaque perniciosis hujusmodi ausibus, quantum nobis ex alto conceditur, obviam ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum gravitate & severioris disciplinæ fræno coërcere volentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris déque Apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem per præfatum Sixtum Prædecessorem desuper, ut præfertur, editam Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, confirmamus & innovamus. Innovatio Constit. Sixti V.

§. 3. Et insuper omnibus, & quibuscumque Laicis cujuscumque sexûs, conditionis, statûs, gra- Contravention. & con.

dûs

Pravenientium laicorum pœna.

dus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, sive de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis ejúsque usque ad tertium gradum inclusivè consanguineorum Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresvé nuncupatos, vel alios Astrologiam judiciariam exercentes, seu aliàs quomodolibet profitentes de cætero consuluerint, sive desuper eorum judicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones etiam sibi oblatas receperint, illísve quomodolibet usi fuerint, vel illas penès se scienter retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon iisdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, sive aliis Astrologiam Judiciariam, seu quamlibet artem divinatoriam quomodolibet profitent. qui judicia, Prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super præmissis, etiamsi id non certò se affirmare protestentur, fecerint sive à se, vel ab aliis jam facta, seu factas inposterùm penès se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quovis modo etiam improbandu scripto, vel verbis tractaverint nedùm excommunicationis majoris latæ sententiæ, sed etiam uti læsæ Majestatis reis, ultimi supplicii, ac confiscationis omnium bonorum suorum etiam Romanæ Curiæ officiorum, ac devolutionis quarumcumque Civitatum, Castrorum, & locorum Jurisdictionalium, & feudalium.

Pœna Clericorum quorumcumque quantumvis qualificatorum.

§. 4. Clericis quoque, & presbyteris, aliísque personis Ecclesiasticis tàm sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu instituti, vel Militiarum quarumcumque, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, aliísque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subjectis, Regularibus utriusque sexus, ultrà prædictas, etiam privationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Ecclesiasticorum, etiam Monasteriorum, Prioratuum, & Præceptoriarum, ac aliorum quorumcumque & inhabilitatis perpetuæ ad illa inposterùm obtinenda, ita quòd personæ Ecclesiasticæ prævia illarum degradatione Curiæ seculari tradantur puniendæ, in Episcopali verò, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacumque alia etiam Superiori Ecclesiastica, vel mundana quantumvis sublimi, excellente, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, easdem excommunicationis. ac privationis, etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque beneficiorum, & dignitatum, quarumvis amplissimarum, & Patriarchali majorum, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurrent. Apostolica auctoritate tenore præsentium infligimus, & imponimus.

Judicum deputatio, tàm in Urbe, quàm extrà.

§. 5. Cognitionem autem causarum hujusmodi quoad personas Ecclesiasticas tàm sæculares, quàm regulares in Urbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum in eis Vicarium in spiritualibus generalem, necnon ejusdem Urbis Gubernatorem, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditorem generalem, & eorum quemlibet insolidum, extrà verò Urbem, & districtum prædictam in Provinciis, Nobis & Apostolicæ Sedi subjectis ad S. R. E. Cardinales in eisdem Provinciis de Latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate Ecclesiastica constitutos pro tempore existentes; in aliis verò omnibus, & singulis Provinciis, Regnis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tam sub nostra, & dictæ Sedis, quàm cujusvis alterius Principis ditione comprehensis, privativè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitùs exclusis, ad Ordinarios locorum. ubilibet verò locorum etiam ad hæreticæ pravitatis Inquisitores spectare volumus.

Demandatio cognitionis causarum hujusmodi.

§. 6. Mandantes dilectis filiis nostris, & dictæ Sedis de Latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præsidibus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, necnon venerabilibus fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis singulis, videlicet, in suis Civitate, & Diœcesi, & quoad loca intrà fines alicujus Diœcesis, non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesum, intrà quarum fines eadem loca extiterint, quo verò ad ea, quæ extrà fines alicujus Diœcesis consistunt, vicinioribus, eorumdem locorum Ordinariis, ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenùs ad instantiam cujusvis Fisci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio causarum hujusmodi cognitiones suscipientes, prævia etiam avocatione à quibusvis aliis suprà non expressis, nec à Nobis specialiter delegatis in causis ipsis modo præmisso procedant omnibus juris, & facti remediis opportunis, invocato etiam auxilio brachii sæcularis.

Inhibitio, & pœna contra turbantes, vel non obedientes judicibus prædictis.

§. 7. Inhibentes insuper Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumvis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & institutorum, ac etiam Hospitalis prædictorum Superioribus Conventibus, & Fratribus quantumvis exemptis, ne sub privationis beneficiorum, & officiorum quorumcumque per eos respectivè obtentorum, ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocísque activæ, & passivæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, seu Vicelegatos, aliósque prædictos in causis hujusmodi procedentes quoquomodo impedire, molestare, seu perturbare audeant, vel præsumant, ac etiam mandantes, quoties ad id fuerint requisiti Religiosos ipsos, etiamsi alicujus loci regularis Superiores actu fuerint Ordinariis, Legatis, seu Vicelegatis, ac aliis prædictis, seu quibus iidem mandaverint, consignent cum scripturis, & actis si quæ facta fuisse reperiantur.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, delegatos, & Commissarios, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos, Præsidentes; necnon causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ generalem Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariorum derogatio.

§. 9. Non obstántibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra in numero septuagesima, & aliis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac Provinciarum, Regnorum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam Sancti Joannis prædictorum, aliorúmque Religiosorum, & piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Provinciis, Regnis, Civitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & Militiis prædictis, & aliis piis locis, ac illorum Universitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè harum serie derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, quòd præsentes literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, quæ postquàm sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tàm in statu nostro temporali, quàm extrà eum, ubique locorum perindè arctent, & afficiant, ac si unicuique nominatim & personaliter intimatæ fuissent.

§. 11. Quódque earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extrà ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 12. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, innovationis, inflictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ MDCXXXI. Pridie Kalend. Aprilis, Pontificatûs nostri anno octavo.

In Dei Nomine Amen, Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi Millesimo sexcentesimo trigesimo primo die verò decima mensis Aprilis, Indictione decima quarta, Pontificatûs autem Sanctiss. in Christo Patris & D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi, Anno ejus Octavo suprà dictæ literæ Apostolicæ præsentatæ & affixæ fuerunt ac dimissis copiis ad Basilicas Ecclesiarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in Cancellaria Apostolica, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per Nos Augustinum de Bolis, & Joannem Radicam, S. D. N. Papæ Cursores.

Matthias Spada Magister.

Revocatio licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Similem Const. habes suprà Greg. XV. ubi vide adnot.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

APostolatûs officium Nobis, nullo licèt meritorum suffragio, Divina providentia commissum postulat, ut ad ea vigilantiæ nostræ partes propensiùs intendamus: per quæ Religio Catholica ubi divina gratia illæsa viget, conservetur, & ubi restitutione indiget, reparetur.

§. 1. Quapropter, cùm librorum prohibitorum lectio magno sinceræ fidei cultoribus detrimento esse noscatur, & sicut accepimus, nimis excessiva sit hujusmodi libros legendi licentiarum copia, Nos, ut huic malo maturè occurratur, & in posterùm quam cautissimè licentiæ hujusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, Omnes & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per Constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologiæ judiciariæ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis Laicis, & Ecclesiasticis, tàm sæcularibus, quàm regularibus, cujuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacumque dignitate, etiam Ecclesiastica fulgentibus, cujuscumque statûs gradûs, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per literas Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque & ex quacumque causa tàm in forma Brevis, quàm aliter quomodocumque à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu à quibuscumque aliis à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamen à Nobismet ipsis per literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, seù Chirographum manu nostra signatum concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuò valitura constitutione, revocamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassis, & annullatis haberi, nullique suffragari.

Contravenien. libros prohibitos pœnis.

§. 2. Quinimò libros per licentias hujusmodi permissos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Judicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatam omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes ut præsentes literæ postquàm valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infrà duos, citrà montes, ultrà verò montes, infrà quatuor menses ex tunc proximos, omnes & singulos ad quos spectat, arctent, & afficiant, perindè ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent, quódque dictis duobus, & respectivè quatuor mensibus durantibus, ii, qui libros prohibitos hujusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quantò citiùs comburere debeant, deferre, quíque aliquos similes libros prohibitos habere sciverint, eos denunciare teneantur, neque de cætero similes licentiæ, nisi à Congregatione Sancti Officii, dùm singulis hebdomadis coràm Nobis habetur, vel ab aliis per Nos etiam in eadem Congregatione specialiter deputandis concedantur.

Transumptorum fides.

§. 4. Ac quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

O.T. An. 8. die 2. Apr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontificatûs nostri anno Octavo.

Publicatio.

Die & Anno supradicta publicatæ fuerunt suprà dictæ literæ per earum affixionem ad valvas Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis & consuetis, ut moris est per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Curs.

CXLVI. Super professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Novitiatu.

Novissimè à Sacra Trident. Concilii Congregatione editum fuit Decretum quoad Novitios receptos, & professos contrà formam Decretorum editorum à Clem. VIII. & innovatorum à S. D. N. Urb. VIII. quod uti necessarium, ac huic Const. valdè consonans, hic subinserere opportunum censui.

Constitut. verò Clemen. VIII. habes suprà tom. 3. Nullus omninò, & Const. S. D. N. Urban. VIII. habes suprà Const. 28. Sac. Congregatin. Qui etiam declaravit, quòd Regulares, qui ultrà vota solita, etiam votum emittunt de non petenda aut acceptanda extrà Religionem dignitate, per quamcumque eorum translationem, seu habitus privationem, aut dimissionem, à voto hujusmodi nullatenùs liberantur, in Const. 196. Cùm sicut hic infrà, ubi alia de Regularibus indicabo.

Edita A. D. 1631.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

REligiosos viros, qui spretis hujus sæculi vanitatibus, divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo sese manciparunt, pastorali benignitate complectimur; utque In vocatione, qua vocavit eos Dominus permaneant, juxtà creditum Nobis Apostolicæ servitutis munus sedulò intendimus, ac desuper ejusdem muneris partes propensis studiis intendimus, prout ad Dei laudem, Catholicæque Ecclesiæ decus, & exaltationem conspicimus in Domino salubriter expedire.

Multi regulares ob non

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, quamplures Ordinum, Congregationum, Institutorum re-

gulatium

factum in domibus designatis Novitiorum, professionem invalide emiserunt.

gularium professores ad habitum regularem recepti probationis annum in Monasteriis, seu domibus regularibus ad id designatis, vel ab Apostolica Sede approbatis minimè fecerint, proindéque juxtà Constitutionem fœlcis recordat. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri desuper editam, professio per eos subindè emissa invalida existat.

Pont. mandat, ut hi servatis servandis ad professionem emittendam iterum admittantur, & emissa omnibus suffragetur.

§. 2. Nos Religiosos prædictos ex hujus sanctæ Sedis benignitate specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes; corúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Venerabilib. fratribus nostris Scipioni Episcopo Sabinen. Cardinali Burghesio nuncupato, majori Pœnitentiario, vel Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque Ordinariis locorum, in quibus eorumdem Religiosorum Monasteria, Domus, seu Conventus, aliáve regularia loca consistunt, sivè ipsorum Religiosorum præfectis, vel Superioribus generalibus, per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs omnes & singulos Religiosos prædictos, qui ad habitum regularem aliàs canonicè recepti annum probationis in Monasteriis, seu domibus regularibus ad id designatis minimè fecerunt, subindéque professionem nihilominùs emiserunt, ad professionem, denuò servatis aliàs servandis emittendam: quæ sic emissa illis, & eorum cuilibet tàm in foro interiori, quàm exteriori suffragari debeat, absque novo probationis anno, ex speciali hujus sanctæ Sedis benignitate, auctoritate nostra Apostolica recipiant, & admittant.

Et eos ad sacros Ordines suscipiendos, ad alias dignitates, & officia religionum restituit.

§. 3. Eosdémque, postquàm professionem denuò, ut præfertur, emiserint, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates, quas si ab initio validè professi essent, legitimè obtinerent, eadem auctoritate restituant, ac restitutos eo ipso esse, & censeri declarent; ità ut habeant eumdem locum, sessionem, & votum, prout haberent, si priores professiones validæ fuissent: & nondùm promoti, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, servatis aliàs servandis, promoveri: & tàm ipsi, quàm alii ad eosdem ordines jam ritè promoti in susceptis ordinibus hujusmodi, etiam in altaris ministerio ministrare liberè & licitè valeant: necnon omnes actus, sive contractus, quos contraxerunt, & legitimè contraxissent, vel cum laicis, vel cum aliis Monasteriis, seu alieriùs Religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solùm, quia initi aut contracti sunt invalidè ab iis, qui contrà dictam Constitutionem in Domibus non designatis, sive ab eadem Sede non approbatis, professi sunt, auctoritate nostra prædicti confirment, & approbent, ac validos omninò declarent. Super quibus omnibus, & singulis plenam & amplam facultatem dicta auctoritate, tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta, atque illarum vigore in præmissis facienda, & exequenda quæcumque, valida, firma, & efficacia existere: & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; eósque præmissorum occasione, vel prætextu quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari nullatenùs posse, nec debere.

Aliter judicari prohibet.

§. 5. Sicque, & non aliter ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria abrogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac præfata Clementis prædecessoris, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenùs opus sit, Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi, & quibusvis aliis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorúmque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis; aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritant: aliisque decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium, etiam motu, scientia; & potestatis, plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Superio. Pont. jubet, ut super hoc servare faciant C. . . il. Clem. VIII.

§. 7. Cæterùm, similibus in posterùm consultum esse volentes, dilectis filiis Ordinum, Congregationum, & Institutorum hujusmodi Superioribus generalibus, quocumque nomine censeantur, ac Procuratoribus etiam generalibus per præsentes districtè præcipimus, & mandamus, quatenùs statim visis præsentibus, loca, Monasteria, vel Conventus, in quibus Novitii probationis annum agant, & alia quæ dictus Clemens prædecessor super hac re observari jussit, observentur designari, sive confirmari omnino curent, & faciant.

Exemplis credi mandat.

§. 8. Ut autem præsentium notitia ad omnes faciliùs perveniat, volumus ut illarum exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 2. April.

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontific. nostri anno 8.

Sequitur Decretum editum à Sacra Tridentini Concilii Congregatione, quoad Novitios receptos, & professos contra formam Decretorum.

Sanctissimus D. N. Urbanus divina Providentia Papa Octavus.

AD occurrendum motibus, qui possent in Religionibus oriri, occasione receptionis Novitiorum, & professionis per eos emissæ Conventibus non designatis, contra formam decretorum sanct. mem. Clementis VIII. de Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designatis; audita super hoc sententia Sacræ Congregationis Concilii, declaravit, ac decrevit hujusmodi receptos, & professos contrà formam dictorum decretorum, allegantes propterea nullitatem receptionis, & professionis, non posse super hujusmodi nullitate post lapsum quinquennii quoquo modo audiri.

Quod ut aliqui contrà formam præfatorum decretorum recepti, & professi, è Religione infrà quinquennium exire, vel Superiores extra eam respectivè illos ejicere voluerint, eadem Sanctitas sua decrevit, ut tàm ipsi professi, quàm Su-

periores respectivè teneantur jura, quæ sibi favere visa fuerint, priùs deducere coram eadem Sac. Congregatione, quæ ex speciali etiam Suæ Sanctitatis facultate super hoc concessa providebit. Inhibens. propterea Primatibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, & Prælatis inferioribus jurisdictionem exercentibus, ac quibuscumque Judicibus Ordinariis, & delegatis, etiam causarum Palatii Apostolici Auditoribus, & S. R. E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, Sedísque Apostolicæ Nunciis, ne in posterùm in hoc quoquomodo se ingerant absque speciali ejusdem Sanctitatis commissione, sub pœna ipso facto incurrenda, quoad Episcopos, Archiepiscopos, Patriarchas, & Primates, interdicti ab ingressu Ecclesiæ: quoad Abbates, Prælatos inferiores, ac alios Judices prædictos, excommunicationis latæ sententiæ: quo verò ad Nuncios, & ad S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, indignationis Suæ Sanctitatis, & pœnarum arbitrio ejusdem ponendarum.

Si verò iidem, ut suprà recepti, & professi, juribus suis minime deductis coràm Sac. Congreg. Concilii, & sine illius expressa licentia è Religione exire, vel Superiores Religionis eos ejicere ausi fuerint? Ipsi recepti, & professi, tamquàm Apostatæ puniantur, & pro talibus habeantur; necnon contrà eosdem juxtà formam decreti de Regularibus Apostatis, & ejectis ejusdem Sanctitatis Suæ jussu ab eadem Sac. Congreg. sub die 21. Septembris 1634. editi procedatur: & Superiores, qui ejecerint, pœnam suspensionis à Divinis; necnon privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea in posterùm obtinenda, vocísque activæ, & passivæ ipso facto absque alia declaratione incurrant. Datum Romæ die 5. Januarii 1636.

CXLVII. Quòd Laici professi Ordinis Capuccinorum præcedant Clericos Novitios nondùm professos in omnibus locis tàm publicis quàm privatis.

De tota istorum Fratrum Religione plenè notatum est ad Constit. 21. Clem. VII. tom. 1. Innovatio constitutionum prohibentium habitum Capuccinorum deferendi ab aliis Regularibus facta fuit à Greg. XV. Constit. Ex injuncto.

Edita A. D. 1631.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio dubii. NUper pro parte dilectorum filiorum Hieronymi Naniensis Vicarii Generalis, ac Francisci Genuensis Procuratoris generalis Ord. Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum expositum fuit, quòd à Venerab. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negociis Regularium Præpositis emanavit decretum tenore subsequentis, videlicet. Pater Frater Hieronymus Narniensis Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum, ac P. Fr. Franciscus Genuensis ejusdem Ord. Procurator Generalis supplicant Sac. Congregationi pro opportuna declaratione infràscripti dubii nuper ab aliquibus excitati, videlicet.

Decretum. §. 1. An Laici Professi ejusdem Religionis possint, ac debeant inter sedendum, eundum, atque in omnibus locis, & in publicis, ac privatis actionibus semper, & ubique præcedere Clericis nondùm professis. Sacra Congregatio Cardinalium negociis Regularium præposita censuit, Laicos professos utique posse, ac debere Novitiis etiam Clericis, nondùm professis, in omnibus locis, & actionibus, tàm publicis, quàm privatis, ut suprà, in dicta Religione præcedere. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, Exponentes prædicti plurimùm cupiant, Decretum præinsertum pro illius validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Confirmatio decreti Petiti in eius. §. 2. Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertùm Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illíque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm Juris quàm facti, defectus, si qui quomodolibet intervenerint supplemus.

Transumptis eorum jubet. §. 3. Decernentes, illud, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari, sicque, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac d. Ord. etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. die 7. Maji. §. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Maji 1631. Pontificatûs Nostri Anno VIII.

CXLVIII. Indultum pro Fratribus Reformatis Discalceatis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ, quærendi, petendi, & recipiendi eleemosynas, oblationes & legata, ac alia quæcumque subsidia pro Redemptione Captivorum relicta.

Vide, quæ de his Fratribus indicavi tibi suprà ad Const. 108. Cùm sicut.

Edita A. D. 1631.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. EX incumbenti Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio Religiosos viros, divinis obsequiis, ac charitatis, & misericordiæ operibus, præsertim verò fidelium Captivorum Redemptioni vacantes, pastorali benignitate, complectimur: utque in eorumdem operum exercitio magis confoveantur, ac vota sua Domino reddere valeant, favoribus, & gratiis prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa hujus Constit. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Gabriel de Assumptione Minister Generalis, & Procurator etiam Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ord. SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quòd aliàs fœlic. record. Nicolao Papæ IV. prædecessori nostro, pro parte tunc existentium Procuratoris, & Fratrum Domus Sanctæ Mariæ de Mercede Captivorum Barchinonen. Ord. S. Augustini exposito, quòd ipsi omnia sua, quæ habebant, sollicito studio pro Captivorum Redemptione reponebant, proindéque cupiebant exhiberi eis, quæ pro Redemptione Captivorum hujusmodi à Christi fidelibus relinquebantur: idem Nicolaus prædecessor tunc existenti Episcopo Cæsaraugustan. per suas desuper expeditas literas sub certis modo, & forma tunc expressis, dedit in man-

datis,

datis, quatenùs pecunias, terras, possessiones, & alia bona, quæ generaliter Christi fidelibus relinquuntur pro Redemptione hujusmodi facienda, illis dumtaxat exceptis, quæ certis, & expressis personis in Captivitate detentis relicta, vel dimissa esse censerentur Priori, & Fratribus prædictis exhiberi faceret, prout in dictis literis plenius continetur. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, proprium, ac præcipuum Fratrum Discalceatorum prædictorum institutum sit, Christi fideles in teterrima infidelium servitute detentos redimere, & quò redemptio hujusmodi copiosiùs, & frequentiùs fiat, juxtà eorum Regulæ dispositionem caveatur, ut in omnibus ipsius Congregationis Conventibus tertia pars omnium bonorum, & eleemosynarum ad hunc effectum separetur; facultates verò propriæ ad hujusmodi pium, Deóque maximè acceptum opus peragendum nequaquam sufficiant, ac Christi fidelium eleemosynæ ad valdè opportunè existant. Nobis propterea Gabriel, & Procurator prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Facultas de qua in rub.

§. 2. Nos igitur Fratres Discalceatos prædictos in hujusmodi piis, & sanctis operibus confovere, ac specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; De Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio; Fratribus Discalceatis prædictis nunc, & pro tempore existentibus, quòd omnia, & singula eleemosynas, oblationes, atque legata tam ex testamento, quàm alias quomodolibet pro Redemptione Captivorum legata, & relicta, necnon alia quæcumque subsidia, in omnibus Civitatibus, Villis, & Castellis Regnorum Hispaniæ, & præcipuè Aragoniæ, Navarræ, Valentiæ, & Cathaloniæ, quærere, petere, & recipere liberè, & licitè possint, & valeant; dummodò tamen in quærendis, & recipiendis eleemosynis prædictis, nihil à Fratribus Discalceatis prædictis contra dispositionem Sacri Conc. Trident. super prohibita eleemosynarum quæstuatione committatur, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes, illos super præmissis à quoquam quavis auctoritate fungente, quovis prætextu, causa, vel occasione quoquo modo impediri, molestari, vel perturbari nullatenùs posse, nec debere.

Clausulæ præservativæ.

§. 3. Præsentésque literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore; eisdémque Fratribus Discalceatis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; illósque earum commodo, & effectu, pacificè frui, & gaudere.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 5. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in d. Regnis constitutis, ac dilectis filiis illorum officialibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illique & illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes, illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 6. Non obstante piæ memor. Bonifacii Octavi Papæ Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, dummodò ultrà tres Dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur; ac prædicta Nicolai prædecessoris, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Domus Sanctæ Mariæ Captivorum hujusmodi, & illius Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Transumptorum fides.

Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ac specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 8. die 5. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 5. Junii 1631. Pontificatùs nostri Anno 8.

CXLIX.

Communicatio & extensio Indulgentiæ Ecclesiæ S. Mariæ Angelorum Assisien. tempore Pestis.

Vide quæ judicavi ad Constit. Gregor. XV. Splendor. Paternæ de hac Indulgentia, in tomo 3.

URBANUS OCTAVUS, PAPA.

Edita A. D. 1631.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PAternæ, ac præcipuè charitatis affectus, quo Gregem Dominicum curæ nostræ divinitùs creditum prosequimur, jugiter nos impellit, ut communi illius saluti, quantum nobis ex alto conceditur, pastorali sollicitudine invigilemus.

Causæ hujus Constit.

§. 1. Cùm itaque (sicut non sine gravi animi nostri mœrore accepimus) contagium in nonnullis Civitatibus, & locis Italiæ grassari asseratur: Nos pro injuncto nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, pro avertendo quantum divinæ placuerit misericordiæ, contagionis hujusmodi periculo, nihil, quod ad muneris nostri partes spectat, prætermittere, ac ejusdem Gregis spirituali consolationi, animarúmque saluti paterna charitate consulere volentes.

Extensio Indulg. de qua in rubr.

§. 2. De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Indulgentiam Portiunculæ nuncupatam, Christi fidelibus Ecclesiam Beatæ Ma

 riæ

riæ Angelorum Assisien. secunda die mensis Augusti visitantibus concessam, omnibus, & singulis Domorum Fratrum Ord. Minorum Sancti Francisci tàm Conventualium, quàm de Observantia & Cappucinorum nuncupatorum, ac etiam tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci ubilibet in Italia esistentibus, & ubi Domus eorumdem Fratrum non sunt, matricibus, seu principalibus Ecclesiis locorum in Italia similiter existentium, Apostolica auctoritate tenore præsentium, hac vice dumtasat, communicamus, & ad easdem extendimus; Ita ut Christi fideles Ecclesias dictorum Fratrum, & ubi illæ non sint, Matrices, seu principales Ecclesias prædictas eadem die devotè, & verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti visitantes, eandemmet Indulgentiam consequantur, sicut consequerentur, si dicta die Ecclesiam præfatam S. Mariæ Angelorum visitarent, aliáque propterea adimplenda adimplerent.

§. 3. Non obstante regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent eshibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 25. Julii 1630. Pontificatûs Nostri Anno 8.

Confirmatio nonnullorum statutorum Congregationum Lumbardiæ, & Tusciæ Monachorum Ordinis Cistercien. pro reformatione in eis statuenda,

Cistercienses Provincia Tuscia, & Lombardia, univit in unam Congregationem S. Bernardi in Italia nuncupandam Alex. VI. in Constit. 7. tom. 1. Julii II. Const. 26. tom. 1. Declarationem horum statutorum vide infrà Constit. 181.

Harum statutarum declarationem habes infrà in Constit. 180. Aliàs à Nobis

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffraganibus meritis, divina providentia constituti, inter multiplices pastoralis officii curas, ad ea, per quæ regularis disciplinæ observantia, in quibuslibet Ordinibus, & Congregationibus conservetur, majoráque in dies suscipiat incrementa, sollicitudinis nostræ partes sedulò intendimus, & iis, quæ propterea piè, & providè statuta, sunt, Apostolicæ confirmationis robur libenter adjicimus, prout conspicimus in Domino salubriter espedire.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, pro fœlici, prosperóque dilectorum filiorum Monachorum Cistercien. Ordinis Congregationem Lombardiæ, & Tusciæ insimul unitarum statu, & reformatione in eis introducenda nonnullæ Constitutiones, & Statuta edita, & à dilecto filio nostro Ruberto tituli Sancti Alesii Presbytero Cardinali Ubaldino nuncupato ejusdem Ordinis apud Nos, & Apost. Sedem Protectore, ac duobus aliis Romanæ Curiæ Prælatis pietate, doctrina, & religionis zelo præstantibus, auditis etiam, & consultis dilectis filiis Præside, Procuratoribus, & duobus ex antiquioribus Abbatibus dictorum Congregationum de mandato nostro visa, & examinata fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

Prælati omnes quorumcumque Monasteriorum, residentiam requirentium debeant omninò in eis personaliter residere, nec ullo prætesto possint ab eis abesse ultrà tempus præscriptum à Constitutione edita à Capitulo anni 1616. videlicet ultrà viginti dies continuos, Prælatus, qui ultrà prædictum tempus, vel in totius anni cursu ultra quadraginta dies, continuis, & discontinuis computatis, sine licentia Regiminis ex legitima causa in licentia esprimenda, & in actis redigenda absuerit à suo Monasterio graviter puniatur, etiam privatione vocis activè, & passivè; quin etiam ipsi Patres Regiminis si absque legitima causa hujusmodi licentiam concesserint, gravi pœna pro arbitrio diffinitorii afficiantur.

Universæ pecuniæ communes ad singulas Provincias pertinentes habeantur repositæ, & custoditæ in capsa Triclavi, quæ retineatur clausa tribus clavibus, quarum una remanere debeat penès caput Regiminis, altera penès Visitatorem majorem, tertia penès Capserium, quo munere fungi debeat unus ex Abbatibus titularibus, qui pro Provincia Lombardiæ teneatur residere in Monasterio Sancti Ambrosii, isque eligi debeat per Capitulum, & interim usque ad ejus celebrationem providebit Illustrissimus Protector, dictúsque Capserius retineat libros introitus, & exitus, in quibus omnia distinctè, & ordinate adnotata appareant, nec aliquid omninò erogare, aut solvere possit alicui personæ absque mandato regiminis in scriptis; si sine prædicto mandato quidquam erogaverit, aut solverit, privationem Prælaturæ incurrat. Supradicta autem computa, & mandata omnia singulis trienniis ante Capitulum diligenter revideri debeant pro Provincia Lombardiæ per Abbates Sancti Stephani de Como, & Aquæfrigidæ, & pro Provincia Tusciæ à duobus Prælatis, qui non sint de Regimine deputandis per Capitulum, qui accuratam, & plenam relationem prædictorum omnium teneantur facere in Capitulo.

Tempore per Constitutiones ad eligendos Discretos deputato nullus Abbatum accedat ad aliena Monasteria, sed unusquisque in suo se Monasterio contineat, qui secùs fecerit voce activa in Capitulo careat. Electi in Discretos ad alia Monasteria se minimè transferant, sed in Monasterio, in quo degunt, expectent discessum sui Abbatis, cum quo recta accedant ad Capitulum, si secus fecerint, voce in Capitulo careant, interim verò se informent de statu Monasterii, de quo interrogentur diligenter in Capitulo & casu, quo non reperiantur diligenter informati sint inhabiles in futurum ad hoc, ut possint eligi in Discretos.

In virtute sanctæ obedientiæ præcipimus tàm Discretis, ne quid omninò ab aliquo accipiant, etiam sponte dari volenti, quàm omnibus, & singulis Religiosis, ne quid eis dare audeant, quòd si delictum hujusmodi quis commiserit, & fuerit sufficienter probatum, tunc tàm dans, quàm accipiens privationem omnium dignitatum, & officiorum incurrant, necnon inhabilitatem ad eadem, vel alia in perpetuùm.

Sicut ex præscripto Constitutionum tenentur subditi singulis annis tradere Prælatis inventaria rerum omnium, quas habent penès se, & contra facientes inter proprietarios censentur, & pœnis proprietariorum in utroque foro subjacent, ita in posterùm Abbates, & Prælati omnes tempore visitationis, ipse autem Præses, & Visitatores tempore Capituli sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis teneantur conficere Inventaria, in quibus cujuscumque generis res omninò, pecuniæ, & bona, quæ habent, quàm diligentissimè præscripta sint, eáque Abbates, & Prælati supradicti Præsidi & Visitatoribus, Præses autem, & Visitatores Diffinitoribus tradere teneantur reponenda, & conservanda in capsa triclavi, supradicti Visitatores

torea sutem, & Diffinitores io hac re, justa præscriptum Sacri Concilii Tridentiul curare debebunt, ut uniuscujusque Religiosi suppellex statui paupertatis, quam professi suot conveniat, nihilque superflul in ea iit, nihil eriam quod necessarium eis denegetur.

Visitatio Provinciarum, ut seriò, & diligenter habeatur debeant omninò Præses, & Visitatores omnia, & singula Monasteria personaliter per se ipsos visitare, & in unoquoque per tantum tempus permanere, quantum necessarium erit ad visitationem plenè, & accuratè perficiendam, ideóque visitationibus peragendis deputentur menses Aprilis, Maji, & Junii, non obstante dispositinne Constitutionum in hac parte; Visitatores autem otaotur communi mensa & fragali victu sint contenti, idémque servetur in Comitiis. Præcipitur verò in virtute sanctæ obedientiæ, ut tàm ipse Præses, & Visitatores, quàm eorum conversi, & famuli nibil omninò percipiant à visitatis, etiam spontè dare volentibus, quòd si Præsidem, seu Visitatores qoicquàm accepisse, sut à conversis, & famulis ipsis scientibus acceptum fuisse probatum fuerit, inbabiles sint in perpetuum ad Præsidentatus, & Visitatorisrus officia, & nihilominùs conversi, qui acceperint graviter puniantur, & famuli absque spe redtrus à servitio statim ejicantur.

Abbas, Prior, & Revisores computatorum teneantur singulis mensibus revidere computa, tàm Cellerarii, quàm aliorum omnium ministrorum, qoi substantiam Monasterii administrant, singuli autem eorum adnotent in particulari schedola omnia supradicta computa, dictámque schedulam penès se custudiant, & tempore Capituli consignent discreto, ut deferat ad Capitulum, quod si Abbas facere neglescrit de mala administratione suspectus censeatur, ità ut adversùs eum procedl possit.

Conversi deputari nno possiut ad administratioues extrà Monasteria ad officium Subcellerariatus, aut ad servitia particularia Abbatum, nisi post quintum professionis auoum completum; qui secùs aliquem deputaverit voce activs in prosimo Capitulo careat.

Nemiui Monachorum, sed præsertim juvenibus non sacardotibus ullo modo detur liceotia permanendi recreationis gratia in loco, in quo sit eis pernoctandum estrà Monasteria, vel loca Monasteriorum; Prælatus, qui adversus hoc licentiam coo cesserit, ab officio per ses menses suspendatur.

Abbatibus emetitis, qui ex legitima causa renuuciaverint dignitate, liceat honoris gratia Abbatis nomine vocari, quòd malueriot Monasterium pro habitatione tempora renunciatioois, & celebrationis Capituli sibi eligere, habere conversum ad servitia sibi depotatum, & quoad victum, & vestitum censeri vice Abbatum.

Nemini prælatorum liceat pecunias Monasteriorum exigere; aut erogare, aut eas quovis modo contractare, neque item in rebus Monsteriorum dividendis, sut necessariis comparandis per se ipsos se immiscere, sed ea omnia per Cellerarios, sut alios Mioistros, sd quos ex Constitutioonm præscripto stinet; fiant qui tamen Cellerarii, & Ministri teneantur iu hujusinodi rebus peragendis suorum Prælatorum præceptis obedire, nec quicquam nisi eodem Prælato jubente, & mandante exequi possint pecuniæ autem à capserio sd id munus specialiter deputsto custodiantur in capsa triclavi, quæ in singulia Monasterjis habeatur in cubiculo Prælati, eatúmque clavium unsm retineat Prælatus Monasterri, alism Capserius, tertiam Cellerariur, per quem Cellerarium, seu alios Ministros, ad quos spectatet, ut suprà, tàm eleemosynæ, quàm munuscula, si quæ dari liquerit, dentur, de Prælatorum tamen mandato, ant licentia, ac servata forma Constitutionis Clementis VIII. de largit. muner. sempérque rei, quæ datur, qoalitas, quantitas, & si fieri possit, etiam oomina eorum, quibus dantur, aut per quos traosmittuotur, in libro dati, & accepti fideliter scribaotur. quòd si Prælati prædicts, aut aliqua eorum per se ipsos, & non adhibitis Ministris facere ausi fuerint, tone in eos temquàm fraudis, & parùm sinceræ administrationis suspectos, tàm Capitulum, quàm Visitatores, & Regimen procedent.

Si quis Prælatus, aut Religiosus privato nomine equos, & jumenta, pecudes, frumenta, blada, legumina, aut alios quoscumque fructus ex terra provenientes teoere, possidere, aut à Monasteriis emere, vel in solutionem accipere ausus fuerit, is præter amissionem usus earum rerum omnium, & singularum, si Prælatus sit, pœnam contrà exerceotes mercaturam cap. 25. Constitutionum taxatam incurrat, Monachi, qui transgressores repesti fuerint, pœnæ inhabilitatis ad officia omnia, & dignitates subjaceant. Conversi denique per annum carceri mancipentur, & deinceps ab omni temporali administratione arceantur. Ad effectum verò probaudi, quempiam privato nomine aliqua prædictorum tenoisse, aut possedisse, sufficiat probare, quòd à die emptionis, adeptionis, aut captæ possessioois, seu tentionis eorum in libris publicis Monasterii scripta non fuerint.

Io Visitatorem minorum assumi non possit, qui trigesimnm ætatis annum non espleverit, aliàs electio nulla sit ipso jure.

Es Patribus, qui immediatè in Regimine resederunt, nnn possint tempore Capituli assumi in Diffinitores, nisi ad summam duo rantùm pro singulis Provinciis, quòd si agstur directè, vel indirectè de negotiis ad personam, vel Regimen, seu administrationem alicujus es Diffinitoribus pertinentibus, tunc ipse, de cujus negotiis, ut suprà agitur, debeat omninò esire à Diffinitorio.

In Diffinitorio habeat omninò locum unus saltem ex Discretis pro singulis Provinciis. Patres Regiminis eandem habeant in Regimine curationem, & vacationem, quàm habent Prælati in gubernio Monasterrorum, nisi fortè assumendus sit sliquis es dictis Patribus in Præsidem.

Liceat Præsidi post finitom officium eligere sibi, quòd maluerit es Monasteriis suæ Provinciæ gubernandum, exceptis pro Provincia Lumbardiæ Monasteriis Claræ vallis Mediolani, S. Ambrosii majoris Mediolani, Martini Parmensis, & S. Crucis in Hierusalem de Urbe, & pro Provincia Tosciæ Monasteriis, Septimoi, Cistelli Florentio. & Triom Fontium de Urbe, ad quorum Monasteriorum gubernationem, sicut & in Procuratorem Provinciæ io Curia Romana is, qui Præsidentatus munere proximè defunctus est oullo pacto eligi valeat. Nullus Abbatum eligi possit ad loca Regiminis, nisi saltem per triennium fuerit Abbas.

Superiores omnes præsertim Monasteriorum, in quibus viget regularis observantia enisè hortamur in Domino, ac etiam eis præcipimus, & mandamus, ut in frequentando noctu, diúque Chorum, vita communi in Refectorio agenda, cæterísque observantiis omnibus, quæ per Regulam, & Constitutiones præscribuntur exactè obeundis; subditis esemplo sint. Nullus possit eligi ad exercenda officia, qui præter aliàs conditiones, & requisita, non habuerit decem annos completos professionis, aliàs electio sit nulla, & electores facultate eligendi deinceps careant. Officia Prioratus, Cellerariatus, & Magistri Novitiorum non vacent singulis annis, sed sint tria alia, ut olim observabatur.

Io Abbatem deinceps oullus assumatur, qui non habeat sufficientem scientiam ad exercendam curam animarum, aliàs electio sit ipso facto

nulla;

nulla; supradictam autem scientiam ad hunc effectum eos tantùm habere intelligi volumus, qui pro Provincia Lombardiæ ad esercendam curam animarum approbati fuerint ab Ordinario Mediolanensi; à Florentinansi verò pro Provincia Tusciæ, vel pro utraque Provincia ab Urbis Vicario, sive ab alio Ordinario per Eminentissimum Cardinalem Protectorem pro tempore existentem deputando.

Capitulum duret saltem per octo dies, & singulis diebus bis congregetur diffinitorum duraturum singulis vicibus saltem per tres horas. Constitutio, qua disponitur, ut Præses resideat in partibus Mediolani, intelligatur de Monasteriis non distantibus ab Urbe Mediolani ultrà dietam, in quibus aliàs non sit prohibitum residere Patribus Regiminis. In proximè futuro Capitulo ad præscriptum decreti de celebratione missarum, taxetur numerus Religiosorum in quoquoque Monasterio retinendorum, justà ejusdem Monasterii reditus, & idem fiat de famulis, & æquis, quo taxato non licebit Abbatibus numerum, etiam famulorum, & æquorum augere sub pœnis expressis in suprà dictis decretis.

Erigatur in Monasterio deputando in proximo Capitulo aliud Collegium in Provincia Lombardiæ, in quo habeantur saltem decem Collegiales, & decem alii Collegiales retineantur pro Provincia Tosciæ in uno, vel pluribus Collegiis, ad quem effectum debeat in futuro Capitulo unum, vel alterum Monasterium deputari. Novitii non recipiantur in posterùm nisi tempore celebrationis Capituli in ipso Capitulo, & priusquàm admittantur ad habitum debeant omninò degere in habitu sæculari per duos menses in Monasterio sub regulari observantia, circà receptionem verò, & qualitates eorumdem serventur decreta Clementis VIII. & constituatur omninò professorium in quo pariter serventur decreta ejusdem Clementis.

Pro sustentatione Monachorum Monasterii, & Collegii S. Crucis in Hierusalem de Urbe, & aliis nonnullis oneribus, & expensis, quæ in Urbe consueverunt fieri pro Provincia Lombardiæ, de quibus in schedula per Præsidem, & Abbatem S. Crucis subscripta, assignentur redditus bonorum de Viono, quorum administratio ad Abbatem pro tempore S. Crucis, vel ad eos, qui eidem Abbati benevisi fuerint, spectabit, quamdiù Collegium in prædicto Monasterio S. Crucis perseverabit, quòd si Collegium alio transferri, aut quovis modo in dicto Monasterio cessare contigerit, tunc, & eo casu redditus, & administratio bonorum de Viono ad capsam, quàm vocant triclavem pertineant, prout hactenùs pertinuerunt. contributiones autem pro Collegii sustentatione Monastariis in prosimo præterito Capitulo impositæ ipsi capsæ Congregationis persolvantur, quamdiù redditus prædictorum bonorum de Viono Collegii sustentationi deputati manserint. Per suprà dictos autem articulos pro reformatione dictæ Congregationis formatos, non intelligitur derogatum in aliquo decretis Sac. Conc. Trid. ac fœl. record. Clem. VIII. & S. D. N. quoad Regulares editis.

§. 2. Nos inviolabili Constitutionum, ac Statutorum hujusmodi observationi, fœlicique earumdem Congregationum directioni, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere, ac Præsidem & Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodatæ existunt, ad effectum, præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Constitutiones, & Statuta præinserta hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illísque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti, ac solemnitatum omissarum, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici possent, supplemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes illa in prædictis Congregationibus ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit inviolabiliter observari, & adimpleri omninò debere, irritúmque nihilominùs, & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstant. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, ordinis, & Congregationum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. R. A. S. die 21. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Martii 1631. Pontificatûs Nostri Anno Octavo.

CLI.

Quòd Fratres Capuccini Conventus Terræ Modogni, Baren. Diœc. non possint probiberi in publicis Processionibus incedere sub propria Cruce.

De hujusmodi Fratribus lege, quæ notavi ad Constit. 21. Clem. VIII. tom. 3. & ejusdem, ut Crucem propriam in publicis Processionibus ubique locorum deferre possint indulsit Paulus V. in Constitut. 107. Pastoralis, tom. 3.

Edita A. D. 1631.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Guardianus, & Fratres domus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum Terræ Modogni Barenn. Diœc. quòd nuper à venerab. Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanavit Decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Decretum Sac. Rit. Cong.

§. 1. Fratres Capucrini Terræ Modogni Baren. Diœc. conquesti sunt de Clero sæculari illius loci, prohibente eos in publicis Processionibus incedere sub propria Cruce, supplicantes provideri. Et Sacra Rituum Congregatio respondit. Regulares in publicis Processionibus non posse prohiberi, quin incedant sub propria Cruce, & ità in casu proposito servari mandavit. Die 2. Augustini 1631. non obstante contraria consuetudine.

Confirmatio decreti, de quo in rub.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, Guardianus, & Fratres prædicti plurimum cupiant, Decretum hujusmodi, quo firmiùs subsistat, & inviolabiliter observetur, Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri. Nos Guardianum, & Fratres prædictus specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensis & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum

serie

ferie abfolventes, & abfolutoa fore cenfentes, fupplicationibus illorum nomine Nobia fuper boe humiliter porrectis inclinati. Prælnfertum Decretum hujufmodi Apoftoliea suctoritate tenore præfentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illíque inviolabilis Apoft. firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & fingulos tàm juris quàm facti defectus, fi qui defuper quomodolibet intervenerint fupplemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Decretúmque hujufmodi, ac præfentes literas valida, firms, & efficacia eaiftere, & fore, ac Guardiano, & Fratribus prædictis pleniffimè fuffragari, ae omnibus, ad quos fpectat, & in futurum fpectabit, iaviolabiliter obfervari debere, irritúmque & inane fi fecùs fuper bis à quoque quavis auctoritate fcienter, vel ignorsnter contigerit attentari decernimus.

§. 4. Non ubftantibus conftitutionibus, & ordinationibus Apoftolieis, ac quibufvis etiam juramento, confirmatione Apoftolics, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoftolicis in contrarium quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & fingulia eorum ienore præfentibua pro eapreffis habentes, illis aliàs in fuo rob re permanfuris, hac vice dumtaxat fpecialiter, & expreffè derogamus, cæterifque cuntrariis quibufcumque.

Tranfumptis credi mandat.

§. 5. Volomns autem, quòd præfentium tranfumptis etiam impreffis mano ali ojus Notarii publici fubfcriptis, & figillo perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, eadem prorfus fides in judicio, & eatra adhibeatur, quæ eifdem præfentibua adhiberetur, fi forent eabibitæ, vel oftenfæ.

Dat. P. A. 9. die 30. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Mjorem fub Annulo Pifcatoris, die 3u. Augufti 1631. Puntificatùs Nuftri Anno Nono.

CLII.

Quòd Fratres Capuecini (excepta Provincia Romana) non audeant accedere Romam abfque licentia Card. Protectoris, aut Superiutum Generalium.

Fratres ifti ad laxiorem Ordinem tranfire non valent, prout in conft. 104. Injuncti nebis fuprà, ac Provinciam Romanam eorumdem fubjecit Generali miniftro S. D. N. in fua Conftit. 241. Injuncti Nobis.

Edita A. D. 1931.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN fpecula Militantis Ecclefiæ, nullis licet Noftris foffragantibus meritis, divina providentia conftiuti ad ea potiffimùm vigilantiæ Noftræ ftudium intendimus, per quæ Religiufi viri, qui fpretis bujus fæculi vanitatibus divini numinis obfequiis fefe manciparunt, in via Domini profperè dirigantur, & gubetnentur:

Præcipit. prout in Rubr.

§. 1. Hine eft, quòd Nos Fœlici dilectnrum filiorum Fratrum Ordinis Minorum Saocti Francifci Capuccinorum nuncupatorum ftstui, & gubernio quantum cum Domino poffumus confulere volentes, Motu propriu, & ex certa fcientia, ac matura deliberatione Noftiis, Omnibus, & fingulis ejufdem Ordiuis Provinciis (eaceptа Romana) illarúmque Superioribus quucumque nomine nuncup tis ne deinceps aliquem, vel aliquos dicti Ordinis Religiofos tàm propriæ eorum, quàm quarumvis alisrum Provincisrum hujufmodi quovis prætextu, occafione, vel caufa etiam quantumvis legitima, & à quocumque Capitulo Provinciali, vel quovis alio Superiors, spprobata, ad Almam Urbem noftram, nifi obtenta priùs in fcriptis, à pro tempore eaiftentibus ejufdem Ordinis Cardinale Protectore, feu Miniftro, aut Vicario, feu Procuratore generalibus ad id auctoritatem habentibus licentia, mittere quoquomodo audeant, feu præfumant, fub eacommunicationis majoris latæ fententiæ tàm quoad ipfas Provincias, earúmque Superiores mittentes, quàm quoad Religiofos abfque hujufmodi licentia accedentes, ac etiam quoad ipfos Religiofos privationis vocis activæ, & paffivæ per triennium, & mancipationis carceribus per annum, per eontrafacientes incurrendis pœnis Apoftolica auctoritate tenore præfentium interdicimus, & prohibemus.

Decretum irritans.

§. 2. Non obftantibus quibufvis Decretis per fœl. rec. Clementem VIII. factis, & per Paulum V. & Gregorium XV. Romanos Pontifices Prædecelfores Noftros ae per N s approbatis, & confirmatis; necnoo aliis Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicia, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & coofuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoftolicis eifdem Provinciis, illarúmque Superioribus, fub quibufcumque tenoribus, & formis ae eum quibufvis claufulis, & Decretis in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis etiamfi de illis fpecialis, fpecifica, & expreffa, & individua, ae de verbo ad verbum, non autem per claufulas generales idem importantes mentio, feu quævis alias eapreffio habends, aut aliqua alia exquifita forma ad boc fetvanda foret illorum omnium tenore præfentibus pro plenè, & fufficienter expreffis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris hac vice dumtaaat, fpecialiter, & expreffè derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque.

Tranfumptis credi jubet.

§. 3. Volumus autem quòd præfentium tranfumptis etiam impreffis, manu Miniftri, feu Vicarii, aut Procuratoris generalis præfactis fubfcriptis, & figillu dicti Ordinis munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ eifdem præfentibus adhiberetur, fi forent exbibitæ, vel oftenfæ.

Dat. P. An. 9. die 13. Dec.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris, die 13. Septembris 1631. Pontificat. noftri Annu Nono.

CLIII.

Confirmatio fententiæ latæ fupet caputio rotundo, ac largiori mozzetta à Fratribus S. Francifci Strictioris Obfervantiæ Recollectis Regni Franciæ deferendo. Et mandatum obfervandi dictam fententiam cum impofitione pœnarum.

Iftemet Pont. hoc idem fanciverat anteà, ut in ejus Conftit. 10. In fupremo. Sed quia in Regno Franciæ dictam Conft. non fervabant, ideò fententiæ fuper hoc pronuntiatæ de ejus mandato (quam hic habes de verbo ad verbum) obedire præcipit.

Edita A. D. 1631.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs ab ifto Pont. emanavit Conft. fuper hac materia.

§. 1. ALiàs à Nobis emanarunt literæ fubfequen. videlicet: Urbanus VIII. Papa Ad perpetuam rei memoriam. In fupremo Apoftolatus folio, meritis licet imparibus &c.

Non acquiefcentibus illi Conft. Fratribus Recollectis Galliæ Pont. deputavit Card. Bentivolum, qui fententiam diffinitivam tulit hic infertam.

§. 2. Subindè verò cùm Fratres Recollecti præfati præinfertis literis hujufmodi non acquiefcerent, fed ad Nos recurfum habuiffent, Nos caufam, & caufas hujufmodi inter Fratres Capuccinos ex una, ae Fratres Recollectos præfatos ea altera partibus, de, & fuper delatione, feu reformatione Caputii, & Mozzettæ per eos deferen. ae declaratione in bac parte, & exeeutione refpectivè præinfertarum literarum noftrarum, rebúfque aliis in actis caufæ, & caufarum hujufmodi latiùs deductis, dilecto filio noftro Guidoni tituli Sanctæ Mariæ de Popolo Presbytero Cardinali Bentivolo nuncupato, per alias noftras in fimili forma Brevis expeditas commifimus, coràm quo ad nonnullus actus (citrà ta-

men illius conclusionem) devento, tandem suam in hujusmodi causa tulit, & promulgavit diffinitivam sententiam tenoris subsequentis, videlicet: Christi numine invocato: Pru Tribunali sedentes, & solùm Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam de jurisperitorum consilio pariter, & assensu in his scriptis ferimus in causa, & causis; quæ coràm Nobis vigore literarum Apostolicarum in forma Brevis expeditarum, in secunda seu alia veriori vertuntur instantia, inter Rev. Fratres Capuccinos nuncupatos Ordinis Minorum Sancti Francisci ex una, & Rev. Fratres ejusdem Ordinis Sancti Francisci Strictioris Observantiæ Recollectos Galliæ nuncupatos, de & super delatione, seu reformatione Caputii, & Mozzettæ per eos deferen. & declaratione in hac parte, & executione respectivè. literarum Apostolicarum Sanctiss. D. N. Papæ sub Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub diebus 10. Januarii, & ultima Julii anni 1614. in simili forma Brevis desuper expeditarum, ac Perillustri, & Reverendiss. D. Bernardino Archiepiscopo Damiaten. Sedis Apostolicæ Nuncio in Regno Galliæ commoranti, & Illustriss. & Reverendiss. D. Francisco Tituli S. Callisti Presbytero Cardinali de la Rochefoucault, & Reverendiss. D. Episcopo Silvanecten, respectivè dictarum, rebúsque aliis in actis causæ, & causarum hujusmodi latiùs deductis, & illorum occasione, partibus ex altera, visis priùs literis antedictis, ac omnibus juribus, & scripturis in judicio productis, actísque actitatis, & partibus hinc indè priùs in jure, & in facta pluries auditis, visísque aliis omnibus viden. & consideratis consideran. factóque etiam verbo cum eodem Sanctissimo Domino Papa, causámque & causas præfatas: unà cum toto negocio principali Nobis commissas amplectentes, & decidentes, ac ultimo dictas literas Sanctiss. D. N. Papæ, & etiam sententiam per Illustrissimum, & Reverendissimum D. Franciscum Cardinalem, & Reverendissimum D. Episcopum antedictos Judices, & executores aliàs ab eodem Sanctiss. D. N. Papa, in hujusmodi causa deputatos promulgatam, declarantes, Dicimus, pronunciamus, decernimus, & diffinitivè sententiamus, & declaramus, prædictos Fratres Recollectos teneri, & obligatos esse ad deponendum Caputium quod deferunt acuminatum, & tàm eos qui Religionem hactenùs ingressi sunt, quàm alios, qui eandem Religionem in futurum ingredientur, similiter teneri, & obligatos ad deferendum Caputium rotundum formæ, & qualitatis hujusmodi, videlicet: Caputium rotundum cum Mozzetta largiori illi unita, & annexa, quòd in majori latitudine suæ rotunditatis à parte anteriori ad posteriorem intrà sinciput, & occiput non sit largius duarum quindecimarum portionum minoris, & extremæ suæ latitudinis, quæ erit ab anteriori ad posteriorem partem intrà guttur & collum ejusdem Caputii, delatione cujuscumque alterius generis, seu formæ Caputii illis in posteròm penitùs interdicta, firmísque & in robore suo perpetuò remanentibus cæteris omnibus, & singulis contentis in ultimo dictis literis Apostolicis Sanctiss. D. Nostri quæ, & quas in omnibus, & per omnia etiam sub pœnis, & censuris in eis expressis inviolabiliter observari mandamus, ac ambas partes justis de causis animum nostrum moventibus ab expensis absolvimus, & eisdem partibus perpetuum silentium desuper imponimus, ac de deponendo, & auferendo, & respectivè deferendo Caputium præfatum ut suprà, & alia quæcumque mandata desuper necessaria, & opportuna decernimus, & relaxamus. Et ità dicimus, pronunciamus, declaramus, decernimus, sententiamus, interdicimus, mandamus, absolvimus, & relaxamus, non solùm præfato, sed & omni alio meliori modo &c. Ac ad majorem demonstrationem, abundantiorémque cautelam, & partium, ac aliorum notitiam, tres modulos Caputii præfati ut suprà deferendi cum mozzetta in pergameno designato confici mandavimus, nostróque sigillo, & subscriptione firmavimus, & communivimus, quorum unum Notario una cum hac nostra sententia in actis conservandum, reliquos duos, unum scilicet cuique parti, sive cujusque ipsarum partium Procuratori coràm Notario, & testibus consignavimus: salva tamen facultate dictum Caputium augendi, & minuendi pro majoritate, & minoritate corporis, & statutæ ipsorum Fratrum illud deferre debentium dummodò forma, & proportio supradicta nullatenùs immutetur, nec alteretur &c. Quæ quidem sententia sic apparet subscripta, videlicet: Ego Guido Cardinalis Bentivolus Judex, & Commissarius Apostolicus.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, sententia hujusmodi debitæ executioni demandata nunquàm fuerit, nec Fratres Recollecti prædicti illi parere voluerint. Nos pro nostri pastoralis officii debito in præmissis, quantum cum Domino possumus, opportunè providere, ac sententiam præinsertam hujusmodi debitæ executioni (ut par est) demandari volentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium omnibus, & singulis Fratribus Recollectis prædictis, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, ac privationis vocis activæ, & passivæ, ac etiam carcerationis, illorum verò Superioribus sub privationis officiorum per eos obtentorum, inhabilitatísque ad illa, & alia in posterùm obtinen. pœnis districtè præcipien. mandamus, quatenùs, Fratres videlicet præfati Caputium acuminatum, quod nunc deferunt, omninò deponant, omniáque & singula, quæ in literis nostris, & sententia præinsertis hujusmodi ordinantur, promptè exequantur, & adimpleant; Superiores verò præfati præmissa omnia observari curent, & faciant realiter, & cum effectu. Decernentes nihilominùs irritum, & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Quam approbat. & observari mandat, & contrafacientibus pœnas imponit.*

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis literis prædictis voluimus non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque. *Contraria removet.*

§. 5. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Exemplis fidem prebendi decernit.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die ultima Julii 1631. Pontificatûs nostri Anno Nono. *Dat. P. An. 9. die 5. Julii.*

Moderatio Constit. editæ à Clem. VIII. circà distractionem Castrorum, & bonorum, etiam fideicommissariorum, pro satisfactione creditorum Baronum, & Domicellorum Status Ecclesiastici, quòd non habeat locum quoad debita contracta post sex menses à die archiviationis Instrumentorum, ac vinculatione bonorum. **CLIV.**

Constitutio indicata Clem. VIII. est suprà tom. 3. num. 41. Justitia ratio ad quam lege alia notata.

URBANUS EPISCOPUS, *Edita An. D. 1631.*

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam memoriam.

Romanum decet Pontificem ea, quæ à suis Prædecessoribus licet rationabiliter statuta, & ordinata esse reperiantur, cùm justæ suadent causæ, moderari, & immutare, prout ipse rerum, & personarum, ac temporum qualitatibus debitè consideratis conspicit in Domino salubriter expedire. *Proœmium.*

§. 1. Aliàs siquidem fœlic. record. Clemens VIII. Papa Prædecessor noster, ut Principum, Du- *Recenset provisionem.*

Clementis VIII. contrà Barones, & Domicellos ære alieno gravatos.

cum, Marchionum, Comitum, & Baronum, ac Domicellorum S. R. E. subditorum tàm in Urbe, ejusque districtu, quàm in universo Statu Ecclesiastico existentium creditoribus pro facili, & expedita pecuniarum eis debitarum consecutione aliqua opportuna ratione consuleret, per quandam suam constitutionem, Motu ejus proprio sub Dat. videlicèt vii. Kalend. Julii, Pontificatus sui anno quinto editam, omnibus & quibuscumque investituris, concessionibus, donationibus, fideicommissis, primogeniruris, & alienandi prohibitionibus, necnon pactis de succeden. tàm in contractibus, quàm in ultimis voluntatibus purificatis, & purifican. super Civitatibus, Terris, Castris, Casalibus, Palatiis, & aliis bonis immobilibus per quoscumque ascenden. seu collaterales, ac penitùs extraneos, & forsan ipsos Romanos Pontifices prædecessores suos etiam Motu simili, & Consistorialiter emanatis, & sub quibuscumque clausulis, vinculis, & cautelis quomodolibet factis, & confirmatis, quorum omnium, & singulorum tenores pro expressis haberi voluit, ad effectum, ut Civitates, Terræ, Castra, Casalia, Palatia, & alia bona hujusmodi, prævìis eorum pro satisfacien. ex illorum pretio creditoribus prædictis, sub certis modo, & forma, tunc expressis subhastatione, & deliberatione, semper & perpetuò penès illorum emptores, & eorum successores libera, & exempta remanerent, ac etiam regulæ de non rollen. Jure quæsito plenissimè, & latissimè Apostolica auctoritate derogavit, & successivè mentem suam ampliùs declarando, Congregationi desuper institutæ, necnon cuilibet ex personis ipsius Congregationis, certo etiam tunc expresso modo deputato ultrà facultates jam concessas, ut in omnibus, & singulis causis super præmissis activè, & passivè, ac aliàs quovis modo inter quascumque ex suprà dictis; vel eorumdem præmissorum occasione, etiam alias personas motis, & moven. etiam prævia à pro tempore existente causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditore, & aliis quibuscumque Judicibus avocatione procedere, decreta facere, sententias ferre, mandata relaxare, eáque executioni demandare, aliáque circà præmissa necessaria, & opportuna facere summariè, manu regia, sola facti veritate inspecta, absque processu, ac rela judiciaria, necnon terminorum etiam substantialium observatione, singulis diebus, præterquam in honorem Dei feriatis, ac feriis indictis, & indicen. non obstan. ac omni, & quacumque appellatione remota, procedere liberè, & licitè posset, facultatem concessit, prout in uno, seu pluribus ejusdem prædecessoris chirographis, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus emanatis, necnon constitutione prædicta pleniùs continetur.

Moderatur Const. Clem. VIII. quòd in debitis contractis post sex menses à die archiviationis instrumentorum, & devinculatione bonorum Baronum & a Domicellorum non habeat locum ad favorem creditorum, etiam privilegiatorum.

§. 2. Nos matura deliberatione præhabita probè pensantes, quàm justum, & rationabile, ac legibus consentaneum sit, ut supremæ Testatorum voluntates, contractus, investituræ, aliæque dispositiones quæcumque quantum fieri potest effectum sortiantur, & ut simplicitati, seu facilitati, qua dicti creditores bonam fidem Principum, & aliorum debitorum prædictorum secuti sunt, exemplo prædicti Clementis prædecessoris salubri aliquo temperamento consulendum, ità rationem potissimùm ad hoc opportunam ineundam esse censuimus: ut inter eos qui fideicommissa, prohibitiones, pacta, primogenituras, aliáque præmissa ac onera, & vincula prorsus ignorantes, & alios, qui illa scientes, sed fortasse nescire simulantes, nihilominùs eum eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, eorúmque successoribus supradictis remedio Constitutionis prædictæ fieri contrà hunc distinctio fiat: quandoquidem illi commiseratione digni, isti verò tamquam ultimas hominum voluntates eludere artificiose satagentes, dictæ Constitutionis beneficio, quo facilùs ad pecunias, merces, & alia bona credendum inducuntur, indigni omninò censendi sunt. Proindè Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones, & Domicellos suprà dictos, qui debita quo modocumque contrahunt, ad fideicommissorum, prohibitionum, pactorum, primogeniturarum, aliorúmque onerum, & vinculorum hujusmodi Instrumentorum desuper forsan editorum, ac penès se forsan secretè, & ad effectum personas de illis ignaras in sua nomina alliciendi retentorum manifestationem inducere volentes, ac constitutionis, chirographorum prædictorum totos, & integros tenores etiam veriores, periudè ac si illi de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes; Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam; sed ex certa scientia, meráque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Constitutionem prædictam, cum indè secutis, ut præfertur, chirographis de cætero indebitis, quæ ab eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, eorúmque successoribus hujusmodi post sex menses à die, quo fideicommissorum, prohibitionum, pactorum, contractuum, investiturarum, primogeniturarum, aliorúmque onerum, vinculorum, & dispositionum, tàm hactenùs institutorum, quàm in posterùm perpetuis futuris temporibus instituen. Instrumenta, seu documenta in Archivio Nostro Urbano exhibita, necnon bona in eis obstricta, vel vinculata, indicata, & in eodem Archivio descripta fuerint, computandos, quovis modo, & ex quacumque causa, seu occasione in posterùm contrahentur, etiamsi creditores prædicti, Pupilli, Viduæ, Societates, Collegia, Confraternitates, & alia loca Pia quovis nomine nuncupata, & quantumvis exempta, ac etiam dictæ S. R. E. Cardinales, aut aliàs quantumvis privilegiati, & speciali nota digni existant, & quacumque etiam Regali, Imperiali, seu alia præfulgeant dignitate, locum non habere debere, eadem Apostolica auctoritate tenore præsentium, decernimus, & declaramus, ac constitutionem prædictam eum indè secutis chirographis, in hac parte dumtaxat; ità ut pro debitis post sex menses à die factæ archiviationis fideicommissorum, prohibitionum, investiturarum, contractuum, primogeniturarum, & aliorum præmissorum, ad Civitatum, Terrarum, Castrorum, Casalium, & aliorum bonorum, fideicommissis, prohibitionibus, pactis, primogenituris, aliisque oneribus, & vinculis hujusmodi, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet obnoxiorum, seu tamquàm talia ab eisdem Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, & Domicellis, eorúmque successoribus hujusmodi possessorum, & tentorum, subhastationem hujusmodi, ac venditionem, & pretii consignationem nullo modo deveniri possit, etiam perpetuò moderamur, corrigimus, & limitamus.

Ampliat Const. Clem. ad alios casus ut hic expressos.

§. 3. Et nihilominùs, quòd si novum debitum etiam elapsis dictis sex mensibus archiviationem, indicationem, & descriptionem hujusmodi, subsequen. ad effectum antiquum debitum extingoen. reportata per novum creditorem jurium cessione creari contigerit; Constitutio prædicta, cum indè secutis chirographis, quoad novum debitum hujusmodi, prout etiam ne publica fides eludatur, quoad loca Montium tàm hactenùs erecta quàm pro tempore erigen. etiamsi illorum erectiones, quas in posterùm, nisi sufficientibus assignatione, & pensata qualitate, & quantitate bonorum, quatenùs opus sit, cautione tàm pro fructibus, quàm pro sorte principali datis, & concurren. urgentissimis causis, ac de consensu ad successiones, fideicommissa, & primogenituras vocatorum, & in eisdem, ac aliis præmissis quomodocumque inte-

resse habentium consensu, ac illa pro tempore consequi, & obtinere debentium evidenti utilitate, concedere nullo modo intendimus, & aliàs à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus, quos in eandem sententiam ituros arbitramur, per subreptionem, & obreptionem emanatas, & exortas, nullas, & nullius roboris, ac momenti fore, esse, & censeri, nullique suffragari posse, & debere, ac si concessæ non essent, etiam decernimus, in dicto Archivio non annotatæ, neque præsentatæ fuerint, in omnibus & per omnia locum habere, & servari debere; necnon quòd pro omnibus & singulis quomodocumque creatis, & undecumque provenient. debitis, eorúmque satisfactione super omnibus bonis cujuscumque generis non vinculatorum, etiam in Archivio descriptorum, ad eos qui contraxerunt debita spectan. fructibus eorum vita durante, juxtà juris commonis dispositionem, sed & pariter super ipsis bonis vinculatis, ut præfertur descriptis, si quidem debita fuerint de Sedis Apostolicæ licentia, cum derogatione vinculorum hujusmodi contracta, in vim dictæ Constitutionis, & juxtà illius formam procedi possic, & debeat: eandémque Constitutionem, & chirographa, pupillos, & alias omnes personas quantumvis privilegiatas prædictas, non solùm activè, sed etiam passivè, in prædictis constitutione, & chirographis comprehensas fuisse, & comprehendi debere, eisdem auctoritate, & tenore similiter declaramus, & decernimus.

§. 4. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungen. etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam S. R. E. Camerarium, aliósque Cardinales etiam de Latere Legatos, & Prolegatos, dictæque Sedis Nuntios, & causarum Curiæ Cameræ præfatæ generalem Auditorem, ac Thesaurarium, & Præsidentes Clericos, sublata eis, eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane etiam decernimus.

§. 5. Non obstan. piæ mem. Pii Papæ IV. etiam prædecessoris Nostri de rebus interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernent. in eadem Camera registrant. & insinuant. ac prædicta Clementis. cui quoad partem, ut præfertur moderatam, correctam, & limitatam, necnon chirographis prædictis illis aliàs semper, & perpetuò in suo robore permansuris, specialiter, & expressè Motu, scientia, & potestatis plenitudine hujusmodi harum serie derogamus, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor in dicta ejus constitutione voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Ut autem in bonis vinculatis succedere debentium, & aliorum quorumcumque indemnitati faciliùs consulatur: Volumus, & statuimus, unicuique, etiam interesse non habenti, cuilibet, videlicet de populo licere fideicommissa, & cujuscumque tenoris vincula, aliáque præmissa in Archivio prædicto exhibere, & bona vinculata indicare, ac describi facere, & talem exhibitionem, indicationem, & descriptionem pro debitis factis per sex menses ex indè subsequen, etiam ab iis, qui exhibitionem, indicationem, & descriptionem facere non curaverint, ad effectum præmissorum sufficere. Ità ut semel factæ exhibitio, indicatio, & descriptio semper, & in futurum perpetuis futuris temporibus contrà quoscumque interesse habentes suffragentur.

§. 7. Necnon dilectum filium modernum, & pro tempore existentem dicti Archivii Conservatorem ad librum particularem, in cujus una nomina, & cognomina fideicommittentium, & aliàs disponen. in altera verò partibus loca nominatim, & bona fideicommissis, & aliis vinculis supposita fideliter, sub literis Alphabeti annotata reperiantur, palàm, & publicè habendum, ac tàm illum, quàm omnia, & singula Instrumenta, Testamenta, & alia præmissa concernen. in dicto Archivio nunc, & pro tempore insinuata, seu ad custodiend. tradita, indicata, & descripta, omnibus, & singulis de illis notitiam habere eáque legere volen. exhiben. & illorum copiam petentibus concedendum, competen. mercede respectivè recepta, omni mora, & dilatione postpositis, teneri.

§. 8. Utque præsentes, & in eis contenta ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm indè amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos quos concernunt, perindè afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent. — *Mandat publicari in Urbe, & publicationem hujusmodi vim tribuit personalis omnium intimationis.*

§. 9. Utque illarum transumptis etiam impressis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extrà, ubique adhibeatur, quæ ipsismet adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. — *Transumptis fidem dari præcipit.*

§. 10. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam decretorum, declarationum, moderationis, correctionis, limitationis, derogationis, voluntatis, statuti, & mandati nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. — *Sanctionésque pœnarum superaddit.*

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 22. Septembr. 1631. Pontificatus Nostri Anno nono. — *Dat. P. An. 9. die 7. Aug.*

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU CHRISTI millesimo sexcentesimo trigesimo primo, Indictione decimaquarta, die verò vigesima secunda mensis Septembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Urbani Divina Providentia Papæ VIII. Anno ejus Nono, retroscripta literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, dimissis ibidem per aliquod temporis spatium earumdem literarum originalibus appensis deindè amotis, illorúmque posteà exemplaribus ibidem relictis, affixis, per me Joseph. Masseum Romanum S. D. Nostri Papæ Cursorem. — *Publicatio in Urbe.*

Augustinus de Bolis pro Mag. Curs.

CLV.

Quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenùs editæ, & in posterùm etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi illi in edendis specialiter excipiantur.

Inquisitorum hæreticæ pravitatis facultas est amplissima, & quòd in causis Fidei possint procedere contrà quoscumque etiam exemptos, ac eligere etiam Regulares, qui aliàs in seculo Notarii, fuerunt, in Notarios pro prædictis causis, concessit Alexan. IV. Const. 23. Ne commissæ. sup tom. 1. Necnon Religiosorum quomodolibet privilegiatorum de hæresi culpabilium (dummodò ab eorum Superioribus non sint præventi) causas cognoscere ac punire posse, voluit Pius IV. ut sup. tom. 2. Const. 52. Pastoris. Et postremò Paul. V. revocavit facultates Superiorib. quorumcumque Ordinum concef-

sas cognoscendi causas suorum subditorum ad officium sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes in const. 26. Romanus Pont. sup. tom. 3.

Edita A.D. 1631.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Multi Religiosi prætendebant non derogari eorum privilegiis per Constitutiones generales.

CUM sicut accepimus, Sancti Benedicti, Cistercien. Præmonstraten. Sancti Antonii de Sancto Antonio Vienen. Societatis JESU, ac aliorum forsan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium Professores vigore, seu prætextu privilegiorum, & indultorum sibi, dictisque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, ab hac Sancta Sede Apostolica tàm per viam meræ concessionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio & ex certa scientia, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessorum, in Constitutionibus generalibus à Nobis: & dicta Sede hactenùs editis, & de cætero edendis se minime comprehendi prætendant, nisi de eis specialis, specifica, individua, & expressa mentio fiat.

Pont declarat hujusmodi Constitutiones editas afficere quoscumque regulares, præcipuè in concernentibus Fidem Catholicam, & sanctæ Inquisitionis officium.

§. 2. Nos qui inter gravissimas, multiplicésque Apostolatus nostri curas in eam præcipuè, ac peculiari studio jugiter incumbimus, ut extirpatis hæreticarum pravitatum erroribus, Catholica Fides ubique gentium conservetur, & propagetur, ambiguitates & dubia de medio tollere, & opportunæ dispositionis ministerio providere volentes, ut tot, tantæque Constitutiones generales à Nobis, & hac Sancta Sede, & præsertim ad favorem Fidei Catholicæ, illiúsque propagationem, & Officii sanctæ Inquisitionis contrà hæreticam pravitatem editæ, & de cætero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugiis, & impedimentis, ad majorem DEI gloriam, sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem debitum, ut par est, fortiantur effectum; necnon quorumcumque privilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusvis clausulis, & decretis etiam quantumlibet, extraordinariis, & cautelis quomodolibet & ex quacumque causa concessorum, etiamsi in corpore juris clausa sint, tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in eis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine: Quòd quævis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam, illiúsque propagationem, & sanctæ Inquisitionis officium præfatum, præsertim quoad ea, quæ in Congregationibus sancti officii, & de propaganda fide coram Nobis tractari solent, hactenùs editæ, omnes, & singulos tàm S. Benedicti, Cistercien. Præmonstraten. Sancti Antonii de Sancto Antonio Viennen. & Societatis JESU præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores omninò comprehendant, perindè ac si præfati, & alii quantumlibet privilegiati, in eis nominatim expressi fuissent.

Ac etiam edendis Constitutionibus subjacere decernit.

§. 2. Edendæ verò in posterùm per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, tàm in favorem præfatæ fidei Catholicæ, illiúsque propagationis, & sancti Officii Inquisitionis præfati quàm super quacumque alia re, negotio, seu materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes hujusmodi similiter omninò comprehendant, præfatos eorumdem Ordinum Congregationum, Societatum, & Institutorum professores; nisi in edendis Constitutionibus, hujusmodi specialiter, & expressè excipiantur, etiamsi ipsi privilegiati forent magis speciali nota, & expressione digni eisque privilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam Motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tàm per viam meræ concessionis, quàm communicationis, & alias quomodolibet concessa respectivè sint, quorum, seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seu se minimè comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel aliis non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

Hanc declarationem clausulis præservativis munit.

§. 3. Præsentes verò literas, omniáque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum hujusmodi professores, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis etiam quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari nullatenùs posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet facien. comprehendi, sed semper ab illis exceptas, semperque validas, firmas, & efficaces existere & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Ità & non aliter judicari mandat.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contraria tollit.

§. 5. Non obstan. regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon tàm S. Benedicti, Cistercien. Præmonstraten. Sancti Antonii de S. Antonio Viennen. & Societatis JESU præfatorum, quàm quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, & privilegiis, necnon præfatis, & quibusvis aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasteriis, locis regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illarum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & suffi-

cienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quòdque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & in Acie Campi Floræ affixa, omnes ità arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembr. 1631. Pontificatûs Nostri Anno Nono.

Die, & anno supradicto affixa, & publicatæ fuerunt supradictæ literæ ad valvas Curiæ, & Cameræ Apostolicæ, ac in acie Campi Flor & aliis locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Cursorem.

Quòd in Ecclesia S. Jacobi Nationis Hispanorum de Urbe, celebrari possit Festum Conceptionis B. MARIÆ Virginis immaculatæ etamsi in Dominica secunda Adventus venerit sub Ritu Duplicis Primæ Classis.

Conceptionis B. Mariæ Virginis disputatio est prohibita, & punita. Pius V. Constit. 114. tom. 2. Paulus V. Constit. 97. tom. 3. & Greg. XV. Constit.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

SAnctæ, & immaculatæ Virginis Genitricis DEI Matiæ omni laude dignissimæ cultum, & venerationem augere desiderantes, pia Christifidelium in id tenentia vota ad exauditionis gratiam libenter a lmittimus, favoribusque, & gratiis prosequimut opportunis.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii Administratores Ecclesiæ, & Hospitalis Sancti Jacobi Nationis Hispanorum de Urbe, quòd ipsi pro eo præcipuo quem universa Natio hujusmodi ergà Festum Concepti Beatæ Mariæ Virginis gerit devotionis affectu, Festum hujusmodi quorannis in prædicta Ecclesia solemniter celebrare consueverunt.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, Administratores prædicti cupiant Festum hujusmodi quod quandoque in secundam Dominicam Adventus incidit, sub Ritu Duplici Primæ Classis celebrare posse, proindéque sibi per nos de opportuna ad hoc licentia providere. Nos piis dictorum Administratorum votis in præmissis quantum cum Domino possumus annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventis, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, eisdem Administratoribus nunc, & pro tempore existentibus, quòd de cætero in dicta Ecclesia Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hujusmodi, etiam ipsa secunda Dominica Adventus, cum in illam inciderit, sub Ritu Duplici Primæ Classis juxtà rubricas Missalis, & Breviarii Romani, celebrare liberè, & licitè valeant, cum hoc tamen, quòd in Missis tàm privatis quàm solemnibus, & in utrisque Vesperis fiat commemoratio de Feria currenti, & cum in Dominicam inciderit de ipsa Dominica, cujus etiam Evangelium legatur in fine, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur.

Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Novemb. 1631. Pontificatûs nostri Anno Nono. *Dat. P.Aug. die 16. Novembris.*

CCVII.

Extensio Congregationis Greg. XV. revocatoria omnium concessionum vivæ vocis oraculo factarum præter S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatarum, ad omnes etiam factas Cardinalibus, & eorum manu signatas.

Hanc revocationem factam à Gregor. XV. habes sup. inter ipsius Const. incip. Romanus Pontifex. Quam postea declaravit non comprehendere illos officiales, quibus ratione munerum suorum anteà de summi Pontificis oraculo fides haberi solebat, hic idem S. D. N. Urb. infr. in const. 195. Alias fel. rec.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1631.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. ALiàs fel. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster, ut subnascentibus jugiter variis difficultatibus, & abusibus ex privilegiis à Sede Apostolica vivæ vocis oraculo sæpenumerò concessis obviam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequen. videlicet Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ. *Greg. XV. edidit const. de hac materia indicatam in rubr.*

Omittitur residuum, quia est sup. tom. 3.

§. 2. Cùm autem experientia rerum magistra compertum sit, concessiones, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam S. R. E. Cardinalibus obrentas, & ipsorum manu firmatas sæpè ab his, in quorum favorem emanarunt, minùs canonica interpretatione extendi, perpetuam in disciplinæ Ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari: Idcircò, quantum cum Domino possumus his, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi maturè discutiendum commisimus, omnes & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascumque per Summos Pontifices prædecessores nostros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, & S. R. E. prædictæ Cardinalium quorumcumque manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, cæterisque Superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sive sæcularibus, sive regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati JESU, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis quacumque de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribúsque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus. *Quam hic Pont. extendit, ut in rubr.*

§. 3.

Publicari à Superioribus Ordinum jubet.

§. 3. Prætereà, ut præsentes literæ omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quantocitiùs innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & aliis, quocumque nomine nuncupatis Superioribus quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis JESU, & Institutorum, sub excommunicationis, ac privationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis activæ, & passivæ pœnis ipso facto incurrendis præcipimus, & mandamus, ut infrà tres menses proximos à die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Provinciales eorumdem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis JESU, & Institutorum, de eisdem præsentibus literis certiores faciant, earumdémque præsentium exemplaria illis transmittant, qui quidem Provinciales sub eisdem pœnis teneantur singulis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium præcipere, ut easdem præsentes subditis suis, ut moris est publicent.

Clausulas præservativas addit.

§. 4. Decernentes præsentes literas etiam ex eo quòd quicúmque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, redargui, in jus, vel controversiam vocari, aut ad viam, & terminos juris reduci, sive adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenùs posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstan. præinsertis literis hujusmodi ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenùs opus sit, etiam regula nostra de non tollendo jure quæsito, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eisdem Cardinalibus, ac Ordinationibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, eorúmque Superioribus, quocumque nomine nuncupatis sub quibuscumque verborum formis, & ten. ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ: quódque eædem præsentes literæ, sive illarum exempla ad valvas Basilicarum prædictarum, & in acie Campi Floræ hujusmodi similiter affixa omnes, quos concernunt perindè arctent, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. A. 9. die 20. Decembris.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus nostri anno nono.

Publicatio in Urbe.

Die, & anno supradicto affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranen. & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, aliisque locis solitis, & consuetis, ut moris est per me Andream Scalmanum, S. D. N. Papæ Cursorem.

CLVIII.

Declaratio nullitatis Notariorum creatorum à Gubernatoribus Civitatum, aliorúmque locorum Prætoribus, prætextu Banoimenti Henrici Card. Cajetani S. R. E. Camerarii. Ac revalidatio Instrumentorum, & scripturarum per eos olim factarum. Necnon facultas Præfecti Archiviorum cognoscendi causas super nullitatibus hujusmodi creationum, & acta talium Notariorum revalidandi.

Quoad Notarios in futurum extrà Urbem creandos, & examinis, cui subjacere debeant, formam præscripsit hîc idem Pontif. ut in Constitut. sequenti 159. Rasia pastoralis.

URBANUS EPISCOPUS

Edita A. D. 1631.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN suprema pastoralis officii specula, meritis licèt imparibus à Domino constituti, ad ea, quæ populorum nostræ, & Sedis Apostolicæ temporali ditione subditorum utilitatem, pacem, & securitatem respiciunt, vigilantiæ nostræ aciem, prout officii nostri ratio postulat, sedulò dirigimus; & perturbationibus, quæ non solùm ex malitia, verùm etiam ignorantia personarum, & præcipuè publicis addictarum negotiis exoriri noscuntur, occurrentes, quantum Nobis ex alto conceditur, ejusdem officii nostri partes impartimur.

Gubernatores Civitatum, & Prætores locorum multos crearunt Notarios in prætextu facultatis examinandi eos, qui Notarii esse vellent.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, aliàs post erectionem, & institutionem Archiviorum per fœlicis recordationis Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum in quibusvis statûs Ecclesiastici nobis tunc illi, & Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subjectis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & aliis locis designatis factam, bonæ memoriæ Henricus, dùm viveret tituli S. Pudentianæ Presbyter Card. Cajetanus nuncupatus, S. R. E. Camerarius, de ejusdem Sixti prædecessoris expresso mandato, bonum Archiviorum eorumdem regimen, & Notariorum personas concernens edictum publicari fecerit, & inter alia ad obviandum litibus, & aliis periculis, quæ in dies ob imperitiam Notariorum suscitabantur, quòd nullus Notarius per quamcumque personam, etiam prætextu cujusvis facultatis, etiam ex Urbe nostra concessæ, extrà Romanam Curiam creatus, officium Notariatus exercere posset, nisi prævio rigoroso examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci cum interventu Advocati, & Archivistæ approbatus fuisset, statuerit, & ordinaverit; Gubernatores verò Civitatum, quinimò & Prætores locorum minùs insignium, edicti hujusmodi vim hac in parte ex malitia, vel ignorantia, licèt supina, minùs benè percipientes ex præmissis facultatem eosdem Notarios creandi sibi attributam fuisse præsumpserint, ac proinde ingentem Notariorum, etiam imperitorum, & ineptorum numerum, temerè, & de facto creaverint, in nostræ, & Apostolicæ auctoritatis præjudicium, & gravamen contrahentium, & aliorum, qui similium Notariorum opera pro tempore usi decepti remanserunt, jacturam.

Ita creatos Pont. annullat, & eorum creationes invalidas declarat.

§. 2. Quare Nos temeritati hujusmodi occurrere, litibusque, discordiis, præjudiciis: & scandalis, quæ exindè provenire solent, obviare, ac tàm pro præterito, quàm perpetuis futuris temporibus opportuna ratione providere cupientes; Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ

petitionis instantium, sed ex certa nostra scienria, meràque deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, habita etiam à nonnullis probis, & peritis viris per Nos super hoc deputatis sententia, creationes Notariorum per Gubernatores, & Prætores prædictos, ut præfertur, factas, nullas, & invalidas, ac nulliter, & attentatè factas; ipsósque Notarios tali pacto creatos prætextu eorum creationis hujusmodi, nullo modo Notarios esse, nec reputari debere, Apostolica auctoritate, tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 3. Et nihilominùs ad consulendum indemnitati illorum omnium, qui bonam fidem secuti eorum opera sunt usi, omnia, & singula testamenta, tàm in scriptis, quàm nuncupativa, codicillos, necnon cujusvis generis contractus & instrumenta, aliáque acta per similes Notarios, tàm de præsenti in vita degentes, quàm vita functos, pro omnibus, & singulis cujusvis ordinis, status, gradus, & conditionis, ac quibuscumque Ecclesiis, & locis piis, seu inter illos, & illa rogata, stipulata, & facta, etiam specialem expressionem requirentibus personis eisdem auctoritate, & tenore perpetuò revalidamus: Omnésque & singulos nullitatis ea tali etiam specialem expressionem requirenribus, personis eisdem auctoritate, & renore perpetuò revalidamus: Omnésque & singulos nullitatis ea tali creatione dumtaxat provenientes defectus (dummodò tamen nullitas creationis hujusmodi acceptara, & in Judicium deducta nondùm fuerit) sanamus; ipsisque testamentis, codicillis, contractibus, & actis (dummodò aliud non obsistat) plenam, & indubiam fidem in Judicio & extrà illud, ac si per Notarios, legitimè creatos rogata, stipulara, & facta fuissent, adhiberi: neque in Judicio, aut extrà illud de nullitate ex præmissa causa ullo umquam tempore, aut pacto argui, dici, vel opponi posse volumus, & mandamus: necnon sanationem, & revalidationem prædictas in quolibet dicti Status Ecclesiastici loco, a die, quo in ipso loco præsentes nostræ literæ modo, ac forma ibidem servari solitis, & consuetis publicatæ fuerint, effectum sortiri, & de publicatione hujusmodi publicum documentum in libris Archivii cujuslibet loci, in quo facta fuerit, unà cum eisdem præsentibus inserendum fieri debere statuimus, & ordinamus.

§. 4. Prætereà, cùm sicut etiam accepimus, reipsa compertum sit complures alios Notarios ex potestatis, vel solemnitatum defectu, aut aliis capitibus, quæ de facili recenseri non possunt, nulliter, & de facto creatos existere; Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Archiviorum Præfecto omnia, & singula instrumenta, & alia præmissa per Notarios ex quovis alio quàm priori capite nulliter creatos rogata, & facta, facto tamen prius nobiscum, seu cùm pro tempore existenribus Romanis Pontificibus successoribus nostris in singulis casibus occurrentibus verbo, & (dummodò nullitas præfata, ut præfertur non sit à parte acceptata, nec Judicium deducta) sanandi, & revalidandi; absque eo, quòd unquàm infuturum de nullitate hujusmodi dici, aut redargui possit, amplam, & omnimodam licentiam, auctoritatem, & facultarem concedimus, & impartimur.

§. 5. Inhibentes insuper sub indignationis nostræ, aliisque gravissimis arbitrio nostro imponendis, & declarandis pœnis, omnibus, & singulis Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis officialibus quovis nomine nuncupatis Provinciarum, Civitatum, Terrarum, ac locorum dicti nostri Status mediatè, & immediatè subjecti, ne in futurum ullo unquam tempore prætextu edicti per præfatum Henricum Cardinalem, & Camerarium, ut præfertur editi & publicari, aliquem in Notarium creare; Notariis, verò, ut præfertur creatis, & quos pro tempore ex alio capite nulliter creatos esse per Præfectum hujusmodi declarari contigerit, ne officium Notariatus prætextu eorum creationis tali pacto factæ exercere audeant, vel præsumant.

§. 6. Necnon volentes, quòd Notarii sic creati in eorum exercitio perseverare intendentes, de novo se ab habente creandi potestatem, & servata forma per alias nostras literas hodiè præscribenda, creari, & admitti faciant.

Notarius sic creatis de novo admitti se facere posse permittit.

§. 7. Ac decernentes easdem præsentes, ac omnia, & singula in eis contenta, & ex eo quòd Notarii, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, nullatenùs eis consenserint, & ad hoc vocati, aut audiri non fuerint; minúsque causæ propter quas præsentes emanarint, deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenùs justificatæ fuerint, nullo unquàm tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, & alio quovis defectu, etiam quantùmvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive ex eo quòd in præmissis seu eorum aliquo solemnitates, & quavis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis, etiam quadraginta annorum, & ultrà, aut enormis, enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantùmvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quòd de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis, nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, ac terminos juris, aut aliud quodcumque juris facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extrà illud posse: neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Clausulas præservativas addit.

§. 8. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici, Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuntios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere: irritum quoque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contra judicari prohibet.

§. 9. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris, & dictæ Sedis de Latere Legatis, & Prolegatis, necnon dilectis filiis Præsidentibus, Gubernatoribus, Prætoribus, aliisque Officialibus quovis nomine noncupatis Provinciarum, Civitatum & locorum prædictorum per Apostolica scripta mandamus, quatenùs statim atque præsentes nostræ literæ illis, seu alicui eorum præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandent, & demandari procurent; Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis, compescendo,

Executores deputat.

invo-

invocato etiam ad hoc si, opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Contraria removet.

§. 10. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodò quis ultrà tres dietas extrà suam Civitatem, vel Diœcesim ad judicium earumdem vigore præsentium non trahatur, & Pii IV. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infrà certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status tàm mediatè, quàm immediatè, ut præfertur subjectorum locorum, statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis, Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus præfatis, ac quibusvis aliis etiam Communitatibus, Universitatibus, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & aliis piis, & non piis locis, etiam speciali nota, & mentione dignis, etiam Motu, scientia, & potestate paribus, & etiam Consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & consensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiàm necessario exprimendis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis. & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresè, quòd nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum præfatarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, & de novo concessa sint, & esse censeantur; necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter, & expresè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse etiam volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Const. exemplis credi jubet.

§. 11. Volumus autem, & Apostolica auctoritate præfata decernimus, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extrà illud habeatur, quæ ipsis originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionemque pœnalem superaddit.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum declarationis, revalidationis, sanationis, statuti, ordinationis, concessionis, impartitionis, inhibitionis, decretorum, mandatorum derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 4. die 21. Decembris.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo primo, duodecimo Kalend. Januarii, Pontificatus nostri Anno Nono.

Registratio in Camera Apost.

Die 11. Mensis Martii 1632. Illustrissimus, & Reverendissimus D. Franciscus Usimbardus C. A. Clericus, & Archiviorum Status Ecclesiastici Præfectus, ad instantiam R. P. D. Fœlicis Contelorii Cameræ præfatæ generalis Commissarii, ad majorem cautelam, & ut dictæ literæ Apostolicæ semper cùm opus fuerit, in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo, &c. mandavit illas in ejusdem Cameræ libris registrari, prout registratæ fuerunt, & collationatæ concordant.

Petrus Antonius Severus.

CLIX.

Notarii extrà Urbem creandi, antequàm officium Notariatus exercere incipiant, examini se subjicere debeant, sub pœna nullitatis, & falsi.

Notarios creatos prætextu Bannimenti Henrici Card. Caetani S. R. E. Camerarii annulavit istemet Sanctiss. Pont. in Const. sequenti.

Forma autem hujus examinis præscribitur in hac constit.

Edita An. D 1631.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ratio Pastoralis officii sollicitè vigilare Nos admonet, ut ad publica munia præcipuè verò Nostrorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subditorum interesse concernentia exercenda viri præficiantur idonei, qui fide, doctrina, & experientia commendabiles sustinendo oneri sibi credito pares existant.

Gubernatores Civitatum occasione prohibitionis jam per Card. Camerarium factæ ne Notarii officium exercerent nisi prævio examine creaverant nonnullos Notarios.

§. 1. Hinc est quod Nos, qui hodie accepto quod post erectionem, & Institutionem Archiviorum per fœlicis recordationis Sixtum Papam V. prædecessorem nostrum in quibusvis status Ecclesiastici Nobis tunc illi, & Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subjecti Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & aliis locis designatis factam, Gubernatores Civitatum, ac Prætores locorum minus insignium, sumpta occasione quòd bonæ memoriæ Henricus olim tituli S. Pudentianæ Presbyter Card. Caëtanus nuncupatus, tunc S. R. E. Camerarius statuerat, & ordinaverat, quòd nullus Notarius per quamcumque personam, prætextu cujusvis facultatis etiam ex Urbe nostra concessæ extra Romæ Curiæ creatus, officium Notariatus, nisi prævio rigoroso examine per Gubernatorem, aut Superiorem loci, cum interventu Advocati, & Archivistæ approbatus fuisset, exercere posset; facultatem creandi Notarios sibi arrogare ausi fuerant, & de facto creaverant.

Quod sic creatos Pont. annullavit, & de novo se creari facere ut possint concedit, certa præscribenda forma.

§. 2. Creationes Notariorum per Gubernatores & Prætores sic factas, invalidas, & attentatas, & Notarios tali pacto creatos non Notarios per alias nostras literas declaravimus, prohibentes assertis Notariis, ut præfertur creatis, ne officium Notariatus prætereà exercere auderent, vel præsumerent; sed de novo se ab habente creandi potestatem & servata forma per Nos præscribenda creari facerent.

Eam formam hic præscribit.

§. 3. Volentes formam hujusmodi præscribere, & omnibus interesse habentibus consulere, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, meráque deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, quòd perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, Villis, & locis Status prædicti tàm

mediatè, quàm immediatè subjecti, nullus omninò tàm ex prædictis, ut præferrur jam creatis, quàm ex eis, quos in furutum quavis auctoritate creari contigerit, extrà districtum Urbis ad exercitium officii Notarius hujusmodi admitti possit, nec debeat, nisi coràm pro tempore existente Legato, aut Præsidente, vel Gubernatore Provinciæ, in qua degit, vel ipsis impeditis, coràm Prolegato, vel locumtenente generali respectivè, cum interventu duorum Jurium Doctorum, & totidem Nntatiorum, inter quos sit loci Archivista; ubi verò Tribunal Rotæ institutum fuerit, duorum ejusdem Auditorum; docuerit prius de creatione in Notarium legitimè facta, eáque legitima, & valida competta rigorosè examinatus, & interrogatus fuerit super ijs, quæ ad exercitium officii Notariatus spectant: & quatenùs ad id repertus fuerit idoneus, super quò examinatorum omnium conscientiam oneramus, à Legato Præside, vel Gubernatore ad exercitium præfatarum, præstito tamen priùs per eum juramento de observandis Apostolicis Constitutionibus, & banimentis super Archiviis emanatis, admissus, & super admissione per Archivistam literæ patentes Legati, Præsidentis, vel Gubernatoris manu subscriptæ eidem consignatæ fuerint: Quo verò ad Civitates Legatorum, vel Gubernatorum Provinciæ, præfatorum jurisdictioni non suppositas, & illarum loca, ac Territoria, examen, & alia præmissa coràm singulis Civitatum hujusmodi Gubernatoribus, cum earumdem personarum superiùs expressatum interventu adimpleantur. In eventum verò quòd occasione Legationum Civitas Legato subjiceretur, durante tali subjectione in loco residentiæ Legati; & quoad Terras, & alia loca, in quibus specialis Gubernator constitutus reperitur, coràm Præside Provinciæ. Quo verò ad Civitates, Terras, & loca in districtu dictæ Urbis existentia, coràm pro tempore existente Archiviorum Præfecto, cum interventu quatuor Jurium Doctorum, & quatuor Cameræ Apostolicæ Notariorum, supradicta peragi posse volumus: & insuper Notarium, ut præfertur approbandum, & admittendum præmissorum occasione in aliqua expensa, præterquàm decem Juliorum monetæ Romanæ pro literis patentibus per Archivistam exigendorum gravari non posse.

§. 4. Et si quis ex superiùs comprehensis Nntariis contrà præsentium tenorem, non obtenta admissione, ut præfertur, officium Notariatus exercere ausus fuerit, pœnam falsi incurrere, & actus per ipsum factos, perindè ac si nunquam Notarius creatus extitisset, nullos & invalidos, ac nullius roboris, & momenti in judicio, & extrà fore, & esse decernimus, & declaramus.

§. 5. Quæ quidem omnia quoad Notarios extrà Urbem residentes, & quavis auctoritate, etiam ex Urbe provenientia, ac per Protonorarios, & Scriptores Romanæ Curiæ, necnon Communitatum, Archiviorum, Collegia, & alios quoscumque etiam Apostolica, vel Imperiali, aut alia quacumque suffultos auctoritate creatos, etiamsi in Instrumento creationis particulares Judices deputari reperirentur, locum habere, & observari volumus pariter, & mandamus.

§. 6. Præsentes quoque, & omnia, ac singula in eis contenta, & ex eo quod Scriptores Romanæ Curiæ, & aliorum Archiviorum præfatorum, ac Notarii, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquod interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, præmissis nullatenus consenserint, & ad hoc vocati, aut audiri non fuerint, minúsque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenùs justificatæ fuerint, nullo unquàm tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite, à jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis etiam quadraginta annorum & ultrà, enormis, enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore Juris clauso, seu occasione vel causa, & quantumvis justa, rationabili, etiam privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret: aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extrà posse: neque ipsas præsentes quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

§. 7. Sicque & non aliàs in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & diffiniri debere: irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus. Sicque, & non aliàs judicari præcipit.

§. 8. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris, & de Sedis die latere Legatis, & Prolegatis; necnon dilectis filiis Præsidentibus, Gubernatoribus, aliisque Officialibus quovis nomine nuncupatis Provinciarum, Civitatum, & locorum prædictorum, per Apostolica scripta mandamus quatenùs statim atque præsentes nostræ literæ illis, seu alicui eorum præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandent, & demandari procurent. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Executores deputat.

§. 9. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodò quis ultrà tres dietas extrà suam Civitatem, & Diœcesim ad judicium vigore præsentium non trahatur, & Pii IV. Rom. Pontificum Prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infrà certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status tàm mediatè, quàm immediatè, ut præfertur, subjectorum locorum, statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, im- Contraria abrogat.

munitati-

munitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis, Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, & aliis Officialibus, & Collegiis prædictis, ac quibusvis aliis etiam Communitatibus, Universitatibus, Monasteriis, Hospiralibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & aliis piis, & non piis locis etiam speciali nota, & mentione dignis, etiam motu, scientia, & potestate paribus, & etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis etiam necessaria exprimendis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluties, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si in eis caveatur expresse quòd nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum prædictarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore faciendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessæ sunt, eligenda restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac denuò concessa sint, & esse censeantur; necnon pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per caussulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Hanc const. publicari, & publicatam omnes afficere decernit.

§. 10. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, ultrà earumdem publicationem in quolibet dicti status loco faciendam & in cujuslibet loci Archivio registrandam, Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, easdem præsentes ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt in Urbe commorantes perindè afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Ejusdem Transumptis vult fidem haberi.

§. 11. Quódque earumdem præsentium transumptis etiam impressi, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud habeatur, quæ ipsis originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctionem pœnam addit.

§. 12. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti, ordinationis, mandatorum derogationis, voluntatum, & decretorum, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An. 9. die 21. Dec.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1631. XII. Kal. Januarii, Pontificatus nostri anno nono.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi Millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, Indictione decimaquinta, die verò septima mensis Februarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi, anno ejus, nono, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, dimissis in eisdem locis supradictarum literarum Apostolicarum exemplis affixis per me Antonium Bardum Romanum Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

Augustinus de Bolis pro Mag. Curs.

Registratio in Camera Apost.

Die 11. mensis Martii 1632. Illustriss. & Reverendiss. D. Franciscus Usimbardus C. A. Clericus, & Archiviorum status Ecclesiastici Præfectus, ad instantiam R. P. D. Fœlicis Contelarii Cameræ præfatæ generalis Commissarii, ad majorem cautelam, & ut dictæ literæ Apostolicæ semper cùm opus fuerit in eadem Camera appareant, & aliàs omni meliori modo &c. mandavi illas in ejusdem Cameræ libris registrari, prout registratæ fuerunt, & collationatæ concordant.

Petrus Antonius Severus.

CLX.

Indictio Sex decimarum super omnibus fructibus Ecclesiasticis Italiæ.

Edita An. D. 1631.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SUprema dispositione illius cujus inscrutabili providentia ordinationem suscipiunt universa id seminenti, Apostolicæ dignitatis specula meritis licèt imparibus constituti, & inter multiplices sollicitudines quas pro communi utilitate universæ Christianæ Reipublicæ nostræ curæ commissæ dies noctésque suscipimus, tot, ac tantos novos orthodoxæ Fidei hostium in inclitam Germaniam, & illi proximas Provincias percurrentes conatus paterna meditatione considerantes, non possumus calamitosum statum catholicorum illarum partium non misereri, & ne catholici ipsi in majores incidant ærumnas non permittere.

Causæ hujus Const.

§. 1. Quare nos officii nostri partes esse duximus charissimo in Christo filio nostro Ferdinando Romanorum Regi in Imperatorem electo, quacumque opportuna ratione possumus opem ferre, & communem Catholicæ Ecclesiæ causam adjuvare. Hinc est, quod post elargitos novissimè ex ipsius Ecclesiæ ritu ejusdem Ecclesiæ thesauros, quia Cameræ nostræ Apostolicæ valdè debilitatæ vires ad ea comparanda præsidia, quæ presentes necessitates postulant nequaquàm sufficiunt cogimur exemplum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ad aliarum Ecclesiarum peculium, Christique Domini patrimonium, cujus causa nunc agitur Nos convertere, sperantes in Domino non iniquum quemquam urgentium harum necessitatum æstimatorem, in tàm sanctum pium, ac necessarium usum pro christiana pietate libenter contributurum.

Exceptio paucis omnes ad solutionem.

§. 2. Habita igitur super his omnibus cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura de eorum consilio, & assensu indicimus, & imponimus Sex integras Decimas omnium & quorumcumque fructuum, redditTuum, proventuum, Jurium, obventionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcumque Ecclesiarum Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conventuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque præpositurarum, Præceptoriarum, Cano-

nicatuum,

nicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, cæterorùmque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, ac S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacensis, Cisterciensis, Præmonstratensis, S. Basilii, Silvestrinorum, & qui proprietatea, reddirúsque certos ex privilegio, vel aliàs possident Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus, necnon Congregationum regularium, & insuper Hospitalium etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus ultrà infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt pia officia exercentium possidentium; necnon Beatæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de alto passu, Templi Dominici, & aliarum Militiarum in Italia universa consistentium, secundùm verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum prædictorum, nisi aliter cum sede, & Camera Apostolica fuerit concordatum (Hospitalis S. Joannis Jerosolymitani Militia, quæ pro sui tutela contrà Turcas, & alios infideles alienis indiget continuò auxiliis, necnon duodecim illis Congregationibus, quæ cum Camera Apostolica tempore felicis recordationis Pii Papæ Quinti Prædecessoris nostri de subsidio ordinario concordarunt, & S. R. E. Cardinalibus ob assiduos, magnósque labores quos ipsi Ecclesiæ universali impendunt, & gravissima quæ tuendæ dignitatis causa sustinent onera, dumtaxat exceptis) ac etiam indicimus, & imponimus Sex similes decimas omnium, & quarumcumque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis in favorem quotumcumque (non tamen Cardinalium, & Duodecim Congregationum hujusmodi) assignatarum, & assignandarum percipiendas, exigendas, & levandas ab omnibus, & quibuscumque Episcopis, Archiepiscopis & Primatibus, Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscumque dignitatis, gradus, status, & conditionis persona prædicta, quocumque Jure & titulo obtinentibus, & obtenturis, necnon Oeconomis, & administratoribus perpetuis, & temporalibus usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi Jura ex quacumque causa sibi Apostolica auctoritate in toto, vel in parte reservata habentibus, & habituris sæcularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Joannis) prædictorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Cappellanis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua suffultis, quos omnes ad hoc obligatos, pro una intrà proximum diem festum S. Michaëlis Archangeli proximi mensis Septembris, & pro alia intrà eumdem festum anni proximè futuri, & pro tertia partibus æqualibus intrà illum ipsum diem festum consequentis protinùs anni Cameræ prædictæ, & illius Depositario generali ad id constituendo, omninò volumus persolvisse.

§. 3. Ejusdem verò Depositarii munus erit sedulò curare, ut quicquid pecuniarum ex Decimis colligitur id diligenter, ac fideliter asservetur, de mandato nostro speciali in prædictos usus dumtaxat, nec aliàs erogandum.

§. 4. Quicumque verò Decimas hujusmodi nullo modo, vel non integrè scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, Jurium, obventionum, distributionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictia, ut præfertur ineundam, sive terminis constituendis non exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem Ecclesiarum Antistites suspendimus à divinis; Capitula verò, Conventus, Collegia quæcumque Ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores excommunicationis sententia innodamus. Cæterùm, ad prædictas Decimas consequendas præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, & Jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut utrasque Decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suæ quisque locationis; omnibus verò possessoribus, usufructuariis, & aliis Pensiones solvere debentibus, ut ipsi etiam Decimas, pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum Cameræ, & Depositario prædictis integrè persolvant.

§. 5. Decernentes Decimas, fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum Jurium prædictorum secundùm verum valorem annuum, vel saltem juxtà taxam de qua cum dilectus filius noster Hippolyto S. Angeli in foro piscium Diacono Cardinali S. R. E. Camerario, ac nostro, & Cameræ prædictæ Thesaurario generali, quibus etiam Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, & aliorum prædictorum fructus hactenùs non taxatos taxandi, & taxam in liberis Cameræ Apostolicæ describendam describi faciendi, necnon taxas antiquas quas opus fuerit, juxtà verum fructuum valorem augendi, licentiam, facultatem, potestatem, & auctoritatem plenariè concedimus, & impartimur, ut præfertur concordaverint, aliàs verò pensionum Decimas ad rationem decem pro centenario præstari debere, & secundùm ea prædictos omnes insolidum cogendos esse, ipsarumque Decimarum Procuratores à quibus libuerit integrè exigendi optionem facultatémque habere, neque ullas immunitates, & exemptiones etiam ex causa resignationis, cessionis, Juris, concordiæ, conventionis, aut quacumque alia gravi, & onerosa occasione quocumque modo concessas, & interim concedendas, integram solutionem hujusmodi minuere, vel impedire, neque possessores, usufructuarios, aut alios pensiones hujusmodi solvere debentes, etiamsi ipsi Juri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, vel retinendæ portionis, & ratæ partis pensionarios contingentis Jurejurando renunciaverint, atque ex forma d. Cameræ amplissima caverint modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse.

Solvere jubet juxtà valorem, vel concordata.

§. 6. Omnes verò confessiones, & quietantias receptionis Decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ pradictæ, tàm Conductoribus, Censuariis, & Locatoribus nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis, & aliis pensiones solvere debentibus nomine pensionariorum faciendas perindè valere, atque in judicio, & extrà illud ubique locorum fidem habere, ac si ipsismet principalibus, & pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem qui pretium locationis Dominis legitimè anticipaverint, locationem suam hujusmodi quam ad hoc prorogamus, usque ad integram satisfactionem, ut priùs etiam adveniente successore continuare debere. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S R. E. Cardinalea etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secùs super bis à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quietantiæ fidem faciunt.

§. 7. Ut autem omnia prædicta sicut causa urgens postulat diligenter, & fideliter executioni demandetur prædictum Hippolytum Cardinalem Cameratium, cujus integritas, atque experientia jampridem Nobis perfecta est, generalem omnium Decimarum prædictarum Collectorem in

Collectorem facit, & dat ei privilegia.

universa

universa Italia cum omnibus, & quibuscumque privilegiis, Jurisdictionibus, ac Juribus quæ omnes alii ante hac hujusmodi Collectores habuerunt auctoritate prædicta tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam potestatem, facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine ubique procurandi, prædictos omnes tàm conjunctim, quàm divisim ad illarum integram solutionem, ut prædictum est, faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi non parentes, fraudentes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas incidisse, servata forma Concilii Tridentini declarandi proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum etiam manu regia apprehendendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi.

Contrafacientibus pœnas ponit.

§. 8. Contradictores, & perturbatores, molestatores & rebelles quoscumque eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè quovis quæsito colore præstantes, cujuscumque dignitatis, gradus & ordinis fuerint, prædictis, & aliis censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi, illásque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis & officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliúmque brachii sæcularis quandocumque opus fuerit invocandi, ad sanitatem verò reversos, qui debitè satisfecerit ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi, super irregularitate forsan incursa dispensandi, & ad pristinum statum omninò restituendi.

Aliæ facultates Generalis collect.

§. 9. Prætereà Collectores, & Subcollectores, fide, & facultatibus idoneos in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ, prædictæ quotquot viderit expedire cum simili, vel limitata, non tamen absolvendi potestate constituendi, cúmque vel eos arbitrio suo revocandi negligenter, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quoticscumque ei videbitur in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forte oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circà ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiam si talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale quàm præsentibus est expressum.

Contrarii derogatio.

§. 10. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, quódque Prælatis, & personis prædictis, eorúmque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim à prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi, necnon personis, earúmque nominibus, & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis hujusmodi mentionem. Et quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, & in specie quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis etiam solutionem Decimarum aliter quàm secundùm antiquam taxam, & nisi in universali Decimarum per Orbem impositione fieri prohibentibus, nec non promissionibus, denominationibus, obligationibus, Juramentis, & renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione prædictarum pensionum factis quibus per impositionem Decimarum hujusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contrà quemcumque locorum habere similiter declaramus, aliisque Indultis, & literis Apostolicis generalibus, & specialibus cujuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omninò non inserta effectus earum impediri valeant quomodolibet vel differri, & de quibus quorumcumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, quæ omnia contrà præmissa nolumus cuiquam in alio suffragari, necnon aliis hujusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondùm elapsum si quæ sint factis. Cæterisque contrariis quibuscumque.

Res sacras pro solutione accipere prohibet.

§. 11. Cæterùm, in percipiendis Decimis prædictis Constitutionem recol. memor. Clementis Papæ V. similiter prædecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, quòd Decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec calices, libri, cæteráque Ecclesiarum ornamenta divino cultui dicata ex causa pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari quin etiam. Præcipimus ne quisquam etiam plura quanticumque valoris beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia miatim obtinent, pro litera, & sigillo quietanæ universalis, si illam habere voluerit, ultra unum carolenum conficientem quatrenos triginta septem monetæ Romanæ solvere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu cambii uspiam compellatur.

Exemplis stare jubet.

§. 12. Quia verò difficile nimis esset præsentes literas quocumque illas opus erit perferre, Volumus quoque ut illarum exemplis etiam impressis, & Notarii publici manu, ac Hippolyti Cardinalis & Camerarii prædicti, aut alterius Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici, ejusque Curiæ sigillo obsignatis eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibeatur quæ illis ipsis adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Pœna lacerantium.

§. 13. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, decreti, concessionis, impartitionis, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, præcepti, & voluntatum nostrarum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. Anno nono.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1631. 14. Kal. Februarii, Pontificatûs Nostri Anno IX.

Papæ subscriptio.

† Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Card. subscriptiones.

† Ego Dominicus Episcopus Ostienn. & Vellitreun. Card. Gymnasius.
† Ego C. Episcopus Portuenn. Card. Pius.
† Ego Scipio Episcopus Sabineun. Card. Burghesius Major Pœnitentiarius.
† Ego M. Episcopus Tusculanus Card. Lantes.
† Ego P. Paulus Episcopus Prænestinus Cardinalis Crescentius.
† Ego G. Episcopus Albanenu. Card. Borgia.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego R. tit. S. Praxedis Presbyt. Ubaldinus.

†

† Ego B. tit. S. Crucis in Hierusalem Presbyter Card. Sandoval.

†

†

† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Cardinalis Beotivolus.

†

†

† Ego Fr. Desiderius tit. S. Caroli Presbyter Card. de Cremona.

† Ego Augustinus tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Card. Spioula.

†

†

†

†

† Ego Fr. Antonius tit. S. Honuphrii Presbyter Card. S. Honuphrii.

†

† Ego Aloysius tit. S. Pudentianæ Presbyt. Card. Caetanus.

† Ego Bernardinus tit. S. Stephani in Monte Pincio Presbyt. Card. Spada.

† Ego Laudivius tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. S. Sixti nuncupat.

† Ego Berlingerius tit. S. Augustini Presbyter Card. Gypsius.

†

†

† Ego Julius tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Saeehettus.

† Ego J. Baptista tit. S. Eusebii Presbyter Cardin. Pamphilius.

† Ego J. Fr. tit. S. Alexii Presbyt. Card. à Balneo.

† Ego F. tit. S. Laurentii in Pane, & Peroa Presbyt .Card. Verospius.

† Ego Egidius tit. S. Mariæ in Via Presbyt. Cardinalis Albornotius.

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

† Ego Gregorius tit. SS. Quirici & Julittæ Presbyter Card. Narus.

†

† Ego Lucas Antonius tit. S. Salvatoris in Lauro Presbyter Card. Virilis.

†

†

†

†

†

†

†

†

†

† Ego Hippolytus S. Angeli in foro piscium Diaconos Card. Aldobrandinus S. R. E. Camer.

† Ego Franciscus S. Agathæ Diaconus Cardinalis Barberinus.

† Ego P. Maria Burghesius Diaconus Cardinalis S. Georgii.

†

† Ego Hieronymus Sanctorum Quatnor Coronatorum Diac. Card. Vidonus.

† Ego L. SS. Viti & Modesti Diaconos Cardinalis Biscia.

† Ego Martius S. Mariæ Novæ Diac. Card. Gioettus Sanctiss. D. N. PP. Vicarius.

† Ego Alexander S. Mariæ in Dominica Diaconus Card. Cæsarinus.

† Ego Card. Antonius Barberinus Signat. Justitiæ Præfectus.

† Ego Hieronymus S. Agnetis in Agone Diac. Cardinalis Columna.

Ampliatio Constitutionis Paoli V. super simplicibus votis, qoæ Professi Societatis Jesu emittunt post Professiooem solemnem circà paupertatem, & aeeeptarionem dignitatum extrà Religionem, & quæ dispensari nullatenùs possunt, nisi à Romano Pontifice, dispensationem sibi, & pro tempore Romano Pontifici reservavit, editæ ad communicationem, & relaxationem, & jam super declaravit quod in dicto voto de dignitatibus extrà Societatem comprehenduntur, etiam dignitates sæculares, & officia sæcularia, quæ jurisdictionem habent extrà Societatem. CLX.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

VOta, quæ Deo fiuot, omninò reddi debent, & præsertim, si io manibus Superiorum emittantur per Religiosos, qui tantò plus cæteris tenentur opere, quantò plus promiserunt professione. Undè Romanus Pontifex inter maximas Apostolicæ servitutis euras, in eam peculiari studio jugiter incumbit, ut Religiosi ipsi reddant Domino vota sua io sanctitate, & justitia coràm ipso.

Indicatio Constit. Pauli V.

§. s. Quapropter à fœlicis recordationis Paulo V. Prædeeessore nostro circà vota Clericorum, & Presbyterorum Societatis Jesu emanarunt literæ teooris sequentis.

Exordium.

Paulus V. Papa. Ad perpetuam rei memoriam. Ex incumbenti Nobis Pastoralis officii debito, ad ea sedulò iotendimus, per quæ Religiosorum Ordines in militanti Ecclesia ad divini nominis laudem & gloriam, animarúmque salutem piè, rectéqne instituti sub salubribus eorum regulis, & constitutionibus perseverent, ae majoribus in dies in Dei obsequio, & sanctitate vitæ proficiant incrementis.

Supplicat Generalis Societatis.

§. s. Sanè dilectus filius Mutius Vitellescus Societatis Jesu Præpositus Generalis nobis nuper expooi fecit, quòd Cleriei Regulares ejusdem Societatis, qui ad solemnem professionem in dicta Societate admittuntur, post emissam professionem hujusmodi, intet alia infrascripta simplicia vota emittere consueverunt vetbis seqnentibus, videlicet.

Formula, quæ adhibetur in emissione votorum.

§. a. Ego N. professus Societatis Jesu promitto Deo Omuipotenti coràm ejus Virgine Matre, & tota Curia Cœlesti, & coràm R. P. Præposito Generali, vel coràm N. locum Præpositi Generalis teoente, nunquàm me acturum quacumque ratione, vel consensurum, ut quæ ordinata sunt circà paupertatem in Constitutionibus Societatis immutentur nisi quando ex causa justa rerum exigentium videretur paupertas restringenda magis. Promitto præthereà, ounquàm me curatutum prætensurumvè extrà Societatem Prælationem aliquam, vel dignitatem, nec consensurum in mei electionem quantum in me fuerit, nisi coactum obedientia ejus, qui mihi præcipere potest sub pœna peecati.

Commendatio emissionis votorum.

§. 3. Cùm verò vota hujusmodi laudabilibus prædictæ Societatis institutis convenientia sint. Mos ad eximios, & uberes fructus, quos ejusdem Societatis Clerici io agro Dominino in dies faciont considerationis nostræ dirigentes intuitum, ne Societas prædicta processu temporis aliquod in spitiṫualibus detrimentum faciat, quantum cum Domino possumus providere volentes, supplicationibus ejusdem Mutii Præpositi Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 4. Quod

Dispensatio spectat ad Pontificem & reservat.

§. 4. Quòd de cætero perpetuò futuris temporibus cum Clericis ejusdem Societatis super votis prædictis nisi per Nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem dispensari nullatenus possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & ordinamus, ac facultatem super votis prædictis disponendi, Nobis & Romano Pontifici pro tempore existenti reservamus.

Annullat dispensationes aliter factas.

§. 5. Decernentes, quascumque votorum prædictorum dispensationes contrà præsentium tenorem quandocumque faciendas nullas, irritas, & inanes nulliusque roboris vel momenti.

Præcipit observantiam Constit.

§. 6. Præsentes verò literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere.

Ac ità, & non aliter declarari statuit.

§. 7. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuntios quavis auctoritate fungentes ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Removet obstacula.

§. 8. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. P. A. 13. 31. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Januarii 1618. Pontificatus nostri anno tertiodecimo.

Explicat causam novæ suæ Constit.

§. 9. Et licèt præinsertæ literæ hactenùs inviolabiliter observatæ fuerint, nihilominùs, quia sicut dilectus Filius Mutius Vitellescus ejusdem Societatis Præpositus Generalis Nos nuper exponi fecit, à nonnullis dubitetur, Præpositum Generalem dictæ Societatis pro tempore existentem, vel quemlibet ejus Superiorem etiam Legatum Sedis Apostolicæ etiam de latere, seu Nuntium facultates prædicti Legati habentem, vel quemcumque alium superiorem potuisse, & posse saltem in foro conscientiæ cum prædictis Clericis, & Presbyteris Societatis prædictæ super præinsertis votis, & præcipuè supradicto voto non procurandi, nec acceptandi extrà ipsam Societatem, Prælaturam, vel dignitatem, dispensare, seu prædicta vota relaxare, & commutare.

Admonet Religiosos Societatis de illorum statu ac emissione votorum.

§. 10. Nos volentes quæcumque dubia de medio tollere, ac attendentes servitio Dei, & prædictæ Societatis quieti valdè expedire, ne ipsius Societatis Religiosi, qui prædicta vota emiserunt immemores eorum professionis, qua contemptis honoribus, abjectis divitiis, spretisque deliciis, arbitrium proprium alterius ditioni subjugarunt, retrò aspiciant ad aratrum manum mittentes, et solium Prælaturæ, seu dignitatis extrà eorum Religionem conscendere moliantur.

Confirmat Paulinam Constitutionem, & ex certa scientia innovat.

§. 11. Supplicationibus ejusdem Mutii Præpositi Nobis humiliter porrectis, inclinati, præinsertas literas Pauli Prædecessoris nostri tenore præsentium confirmamus, & approbamus, & quatenùs foret opus, etiam ex nostra certa scientia innovamus.

Nemo qui habet generalem facultatem dispensandi, commutandi, relaxandi vota, potest suam facultatem exercere super dictis votis, sed dicta omnia sunt reservata Summo Pontifici.

§. 12. Præterea super votis prædictis, & præcipuè super illo, de non procuranda, nec acceptanda extrà Societatem prædictam dignitate, vel Prælatura, neminem etiam de latere Legatum, Nuntium, & quemcumque alium etiam speciali nota dignum potuisse, vel posse, etiam vigore quarumcumque facultatum generalium super votis dispensandi, commutandi, & relaxandi à Nobis, & Romanis Pontificibus etiam ad supplicationem, seu contemplationem Imperatoris, Regum, aliorùmque sublimium Principum etiam Motu proprio, certáque scientia déque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac aliàs quomodolibet etiam vigore cujuslibet Jubilæi, vel Cruciatæ, seu Missionum, & aliàs quovis modo, & quacumque causa quantumlibet pia, favorabili, publica, & privilegiata concessarum, & concedendarum potuisse, nec posse tàm in foro conscientiæ, quàm in foro exteriori, vel aliàs quomodolibet cum prædictis Clericis, & Presbyteris Societatis prædictæ super prædictis votis, & præsertim super præfato voto de Prælatura, & dignitate Ecclesiastica extra ipsam Societatem non acceptanda, nec assequenda, dispensare, nec prædicta vota commutare, vel relaxare, sed hujusmodi dispensationem, & commutationem, vel relaxationem duntaxat Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, reservatam fuisse, & esse declaramus.

In voto de non acceptando dignitates extra Societatem comprehendunt dignitates, & officia sæcularia quæ jurisdictionem habet.

§. 13. Insuper cùm à Sacris Canonibus prohibitum sit omnibus personis Ecclesiasticis, & præsertim Regularibus ne Officia sæcularia accepteent, & exerceant, negotiisque sæcularibus se immisceant, tenore præsentium nedum Prælationes, seu dignitates Ecclesiasticas extrà ipsam Societatem existentes, sed multò magis sæculares quascumque, ac quæcumque officia, quorum Officiales jurisdictionem Ecclesiasticam, vel laicalem de jure, usu, vel consuetudine habent, seu quomodolibet extrà ipsam Societatem exercent, sub prædicto voto, & prohibitione hujusmodi comprehensa fuisse & esse, ac comprehendi debere similiter declaramus, & decernimus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 14. Præsentes quoque literas de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari, seu ad viam, & terminos juris reduci, aut adversùs eas quodcumque juris, vel gratiæ remedium impetrari, aut concedi, sive etiam Motu proprio, seu aliàs concesso quempiam uti, se juvare in judicio, & extra illud nullatenùs posse, sed illas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac in dicta Societate ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter servari.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 15. Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, auctoritatéque interpretari, judicari & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 16. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenùs opus foret, etiam regula nostra de non tollendo jure quæsito, necnon omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis literis concessa sunt non obstare. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorùmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 9. 25. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 25. Januarii 1632. Pontificatus nostri Anno nono.

CLXI.

Prohibitio super concessione licentiæ pro Fratribus Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum transeundi ad statum Clericalem.

Isti Fratres non possunt transire ad Calceatos absque licentia Sedis Apostolicæ, ut in Constitutione 88. Innocent.

Edit. An. D. 1632.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Causa hujus Constitut.

EXponi Nobis fecerunt dilecti Filii Vicarius, & Procurator generales Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, quòd cùm aliàs nonnulli ipsius Ordinis Laici, sive Conversi, vel cum falsa narrativa, seu aliàs à dilecto Filio nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio licentias obtinuissent, quarum vigore se ad sacros Ordines promoveri fecerant, & faciebant, indéque gravia in dicto ordine inconvenientia non sine Dei offensa orirentur, Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negotiis Episcoporum, & Regularium præpositi, quibus pro opportuno super præmissis remedio supplicatum fuerat, eidem Nuntio, & Magistro generali dicti Ordinis injunxerunt, ut ille à similium licentiarum concessione abstineret, hic verò præfatos conversos puniret.

Prohibitio prout in rubr.

§. 1. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat Magistri generalis officium hujusmodi brevi temporis spatio duret, & Ordo præfatus in multas adeò sibique maximè distantes orbis partes diffusus existat, ut ob maxima terrarum intervalla sui Generalatus tempore mandata sua in eisdem partibus executioni demandari facere nequeat, Nobis proptereà humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Pœnæ contrà transgressores.

§. 2. Nos igitur dictum Procuratorem generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, dilecto Filio moderno, & pro tempore existenti Magistro Generali, cæterisque Superioribus Ordinis hujusmodi, ad quos spectat, Apostolica auctoritate tenore præsentium inhibemus, ne de cætero inconsulta Congregatione eorumdem Cardinalium, & sine expressa illius approbatione præfatis Fratribus Laicis, seu Conversis licentiam transeundi à statu Laicali adClericalem, seu de se promoveri faciendo ad minores, ac sacros ordines ullo modo concedant, alioquin Magistri Generales, ac Superiores præfati contrafacientes excommunicationis, necnon vocis activæ & passivæ, ac officiorum quæ obtinent privationis, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterùm obtinenda pœnas eo ipso incurrant; Laici verò seu Conversi, qui cum licentiis hujusmodi, vel aliter absque speciali ipsius Congregationis approbatione ad statum Clericalem prædictum transierint, vel minores, ac sacros ordines susceperint, à susceptis ordinibus sint in perpetuum suspensi, atque Laici seu Conversi ut priùs remanere intelligantur, ac Laicorum seu Conversorum habitum deferre omninò cogantur, aliisque pœnis mulctentur arbitrio Superiorum, absque spe dispensationis in præmissis obtinendæ.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii, Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. An. die 10. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Martii 1632. Pontificatus nostri Anno nono.

CLXII.

Pia & Pastoralis adhortatio ad Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Clerum, Religiosos viros, ac omnes Ecclesiæ Catholicæ Christifideles, ut ab Omnipotenti Deo fusis precibus, concordiam inter Catholicos Principes obtineant.

Edita An. D. 1632.

URBANUS VIII. PAPA.

Venerabiles Fratres, & dilecti Filii, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Docet calamitatibus impendentibus, è Cœlo implorandum esse præsidium.

§. 1. UNanimi Catholicæ Ecclesiæ consensu sine intermissione fusa ad Deum oratio, præsertim cùm ipsum Ecclesiæ caput in terris è Domino constitutum, præsidium è cœlo suppliciter implorat, quàm sit efficax remedium, calamitatibus impendentibus, docet sacra pagina.

Ad hoc annis elapsis excitavit pro sedandis tunc exortis motibus. Hanc indictam habet in rubr.

§. 2. Hinc Nos præteritis annis, Venerabiles Fratres, vos universos Apostolicis literis excitavimus ad congregandos cœtus Fidelium, & placandam iram Divinæ ultionis, dùm Legationibus uteremur ad sedandos tunc exortos motus, quia Christianum orbem summoperè turbare posse videbantur, Catholicósque Principes inter se committere.

Et nunc pro periculis rei Catholicæ avertendis idem satagit.

§. 3. Nunc autem præsentia rei Catholicæ pericula hortantur Nos ad eamdem opem pari ratione quærendam, in eisdem Principibus animorum conjunctionem inserere satagentes. Itáque ad Patrem misericordiarum Deum cum fiducia confugimus, stamus ad ostium, & pulsamus, ut qui se à famulis suis orari gaudet, optato Nos tandem dono publicæ quietis consoletur.

Et solemnes Jubilæi supplicationes indicere decernit.

§. 4. Quamobrem expedire existimavimus, solemnes Jubilæi supplicationes indicere, ut nobiscum Ecclesia universa conjungat officia pietatis, quibus super humanam malitiam præstabilis Divina bonitas, quòd ex animo, & omni tempore petimus, multiplicatis intercessoribus largiatur. Planè si audita vota nostra fuissent, & preces, sumere possemus stolam jucunditatis, & gratulari pacem Principibus Catholicis. Perseverantes tamen quantum in Nobis est, omnia præstamus, quæ ad obtinendam tranquillitatem, & incolumitatem Religionis Catholicæ conferre censemus.

Nuntios mittit ad Cæsaream Majestatem, & Reges pro bono publico, & animorum conjunctione consequenda.

§. 5. Hanc autem, cui reliqua omnia postponimus, non solùm ordinariorum, sed etiam extraordinariorum Nuntiorum, quos ad Cæsaream Majestatem, & utrumque Regem mittimus, geminatis officiis, omníque conatu consequi studemus, & confidimus fore, ut instructi nostris monitis, quibus eos, non sine prudentium Cardinalium consilio munivimus, ingruentia confertim discrimina possint avertere, & bono publico, Fideique Catholicæ effectus parere salutares. Utinam hæc nostra Pastoralis muneris sollicitudo, Divina favente Clementia afferat, ut aliàs similis nostra opera, successus optati fructum.

§. 6. Ve-

Hortatur omnes, ut qua pollent apud Principes gratia, studeant eorum animos veræ charitatis vinculo conjungere.

§. 6. Verumtamen, ne quid intentatum relinquatur, hortamur omnes ex Dominico grege, pro ut pollet quisque gratiâ apud aliquem ex Catholicis Principibus, ad accuratè incumbendum, ut turbines excitari compescantur, & fiat expetita tranquillitas, quam sperare possumus, sublatis è medio iis, quæ sunt in causa, ne eorumdem Principum animi vinculo veræ charitatis conjuncti in concordiam coalescant. Ex mutuis autem, quæ hinc indè jactantur, expostulationibus, quæ tàm salubre opus impediunt, satis patent, nec deerunt rationes, quibus ea pii, prudentésque viri amolliantur. Quis enim non videt, nisi Discordia disjungeret Principes Catholicos, neque Hæresim, neque Infernum posse unquam perterrefacere Ecclesiam; Quamobrem cùm aliquando humani labores in irritum cadant, Venerabiles Fratres, & dilecti Filii, jactate in Dominum cogitationes vestras, roboramini, & omne studium intendite, ut imminentia mala propulsetis armis orationis, & fidei. Apostolo enim docente, Gedeon, David, Samuel, & Prophetæ per fidem vicerunt Regna, adepti sunt repromissiones, extinxerunt impetum ignis, Castra verterunt exterorum, obturaverunt ora leonum Propè est Dominus omnibus invocantibus eum in veritate.

Ipse quoque toto corde Dominum precabitur, ut ad nihilum deducat tribulantes nos.

§. 7. Itáque Nos etiam, qui inter hasce tempestates sedemus ad regimen Naviculæ Petri, cum eo ex toto corde, & supplici voce clamamus, Salva nos Domine, dùm fidelis Congregatio populi effundit coràm te corda sua. Deus adjutor noster in æternum: In te faciemus virtutem, & ipse ad nihilum deduces tribulantes nos. Salutare Fraternitatibus Vestris, & universo gregi Catholico solatium à Domino præstolamur, vobisque Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Dat. P. An. 9. die 1. April.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1632. Pontificatus nostri Anno nono.

CLXIII.

Confirmatio Decreti editi à Sacra Rituum Congregatione ad favorem Abbatum Congregationis Camaldulensium Monachorum Ordinis S. P. Benedicti super usu Baldachini, ac facultate celebrandi solemniter in Pontificalibus.

De Congregatione Camaldulensium lege indicata ad Constit. 1. Alex. II. Nulli fidelium, suprà Tom. 1.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1632.

A Sacra Rit. Congr. emanavit decretum ad favorem Abbatum Camaldulensium.

§. 1. NUper pro parte dilecti Filii Desiderii Arigonii, seu Bardellonii de Mantua, Procuratoris Generalis Congregationis Camaldulensis Nobis expositum fuit, quod aliàs à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus, præpositis emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Columna referente, ad instantiam P. D. Desiderii Arigonii, seu Bardellonii de Mantua Procuratoris Generalis Congregationis Camaldulensis, nomine Abbatum ejusdem Congregationis, ut attenta antiqua consuetudine solemniter cum Baldachino, & Assistentibus in eorum Ecclesiis celebrandi, recederetur quoad eos decretis aliàs hac de re editis in causis Firmana 18. Januar. 1606. & Neapolitana 18. Martii 1617. Sacra Rituum Congregatio censuit licere Abbatibus Congregationis Camaldolensis, quando solemniter celebrant, quod in tribus tantùm quolibet anno festivitatibus, eis facere permittitur, uti Baldachino, sine auro tamen, & pompa, cum assistentia unius Presbyteri, & duorum Diaconorum, ultrà Diaconum & Subdiaconum pro cantandis Evangelio, & Epistola, ac sex aliorum ad summum Monachorum, Sacris vestibus indutorum, quorum duo assistant cum Pluvialibus, duo cum Planetis, & duo cum Tunicellis coloris tempori convenientis, & dummodò iidem Abbates nullo modo teneant Sedem Abbatialem fixam, & permanentem, ut Sedes Episcopalis retineri consuevit, sed eorum Sedes retineatur in Ecclesia his tantummodò tribus diebus per annos singulos, quibus Abbates solemniter celebraturi erunt; & dicti sex Monachi, ut suprà parari, non in Sedibus Choralibus, sed super scabellis sedeant in loco congruo, juxtà Ecclesiæ convenientem situm ad hunc effectum tunc appositis, panno laneo coopertis, dictis Sacræ Congregationis Decretis in causa Firmana, & Neapolitana editis aliàs in suo robore permansuris. Die 21. Augusti 1632.

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Exponens decretum hujusmodi Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desideret. Supplicant Pont. ut illud confirmet.

§. 3. Nos illum favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt, supplemus. Quod approbat, & confirmat.

§. 4. Decernentes illud, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Clausulas præservativas addit.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Et ità judicari statuit.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque. Ac contraria tollit.

Dat. P. A. 10. die 15. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 15. Septemb. 1632. Pontificatus nostri Anno decimo.

CLXIV.

Prohibitio ne Fratres Carmelitæ Calceati de Observantia in Belgio, & Siciliæ Provinciis gestent habitum per Fratres ejusdem Congregationis Discalceatorum gestari solitum, nec se Fratres Carmelitas Reformatos Sanctæ Theresiæ vocitent, aut subscribant.

Carmelitarum Regulam à Divo Alberto Hierosolymitanæ Ecclesiæ Patriarcha traditam approbavit Honor. III. ut in ejus Const. 8. Ut vivendi, suprà Tom. 1. ubi lege tibi indicata: Discalceatorum verò tàm Virorum, quàm Monialium Congregationem approbavit Gregor. XIII. Constit. 64. Pia consideratione; suprà Tom. 2. Canonizationem autem Sanctæ Theresiæ eorum Fundatricis habes in Gregor. XV. Constitut. Omnipotens. Vide etiam infrà ad Constit. 194. Inter cæteras.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam,

ROmanus Pontifex in Sede Principis Apostolorum à Domino constitutus, ex incumbenti sibi munere, ad ea potissimùm mentis suæ aciem assiduè intendit, pet quæ Chtistifideles divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis mancipari prospetè dirigi valeant, etsi aliquæ unquàm subtepunt corruptelæ, pastorali vigilantia eliminentut, ot tegulares ipsæ personæ in pacis amœnitate vota sua Domino reddant, & fœlicioribus indies proficiant incrementis.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus Filius Procurator Generalis Frattum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Sancti Eliæ Nobis nuper exponi fecit, nonnulli religiosi Carmelitæ Calceati de Observantia nuncupati, in Belgio existentes Habitum per Fratres ejusdem Congregationis Discalceatorum gestari solitum, & per eos susceptum, vel eidem similem, eum gravi Fratrum Discalceatorum Congregationis hujusmodi damno, à primæva sui forma mutaverint, & variaverint, malúmque hujusmodi in aliis etiam, & præsertim Siciliæ Provinciis serpere cœperit, quin etiam Fratres Carmelitæ Calceati hujusmodi se Carmelitas Reformatos Sanctæ Theresiæ vocitent, & subscribant in gtave ipsorum Fratrum Discalceatorum detrimentum, & scandalum plurimorum.

§. 2. Nos pro muneris nostri debito huic malo de opportuno temedio, per quòd Fratrum Calceatotum præfatorum temeritas compescatur, quantum cum Domino possumus, providere, ac Fratrum Discalceatorum Congregationis hujusmodi, quam in visceribus gerimus charitatis, prospero, fœlicique statui, & directioni consulere volentes, de Venerabilium Frattum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Fratribus Carmelitis Calceatis de Observantia nuncupatis prædictis, sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, & quoad illorum Superiores, etiam suspensionis ab officiis per eos obtentis ipso facto incurrendis pœnis districte ptæcipiendo mandamus ut habitum tegularem uniformem, & per eos anteà susceptum, juxtà Congregationis eorumdem Carmelitarum Calceatorum de Observantia hujusmodi communia statuta deferant, nec illum ullo unquàm tempore mutare, vel variare audeant, vel præsumant, absque speciali hujus Sanctæ Sedis licentia.

§. 3. Iis verò, qui eundem habitum, ut suprà mutatunt, vel quoquo modo variarunt, sub eisdem censuris, & pœnis, ut præfertur, incurrendi similiter mandamus, ut intrà duorum mensium spatium post publicationem præsentium, eundem Habitum, prout anteà deferebant, & quem communis usus, juxtà univetsalia statuta Congregationis Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Observantia, hujusmodi reassumete omninò debeant, & teneantut, neque se Carmelitas Refotmatos Sanctæ Theresiæ, vel Beatæ Theresiæ nominent, vel subscribant.

§. 4. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis in prædictis, & aliis Provinciis, & locis, ubi opus fuerit, constitutis per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, acin præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes Fratres Calceatos de observantia hujusmodi ad præsentes literas, omniáque & singula in illis, ut suprà contenta, & ordinata plenè observanda, & adimplenda, sub pœnis prædictis cogant, & compellant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quòd interesse in præmissis habentes ad id vocati, citati, & auditi non fuerint, vel aliàs quovis prætextu, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, tetractari, aut in jus, vel conttovetsiam vocari nullatenùs unquàm posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari. *Clausulas præservativas ponit.*

§. 6. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuntios, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. *Clausulas sublatam dat.*

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Fratribus Carmelitis Calceatis præfatis, illorúmque Superioribus, & personis, ac quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, & scientia similibus, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, specialiter, & exptessè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contraria aufert.*

§. 8. Volumus autem, quòd præsentibus literis, ac omnibus in eis contentis nullatenùs derogetur aut derogatum sit, vel esse censeatur, nisi de eis specialis, & specifica, non autem per clausulas generales idem importantes mentio omninò fiat: Quódque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. *Exemplis credi imperat.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Decembris 1632. Pontificatus nostri Anno Decimo. *Dat. P.A. 10. die 1. Dec.*

CLXV.

Feriâ quintâ, 15. Decembris 1633. In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico coràm Sanctissimo Domino Nostro Urbano Divinâ Providentiâ Papa Octavo, ac Eminentissimis, & Reverendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus adversùs hæreticam pravitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

DECRETUM.

Ut omnes Regularium Superiores suos subditos, & Reli-

giosos

giosos persæpè commoneant de injuncta omnibus observantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis adversùs Hæreticam pravitatem pertinentium.

SAnctissimus Dominus Noster sedulò incumbens, ut ea, quæ salubriter Apostolicis Decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt præsertim, quæ ad Sanctum Officium Inquisitionis contrà hæreticam pravitatem pertinent, & inviolabiliter observentur, & omnimodam sortiantur executionem, districtè mandat, & præcipit; Ut omnes Superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ Regularis, aut cujusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, etiam per amplissima privilegia cum clausulis, ne comprehendantur in Literis, Decretis, Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, non facientibus plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, ne dùm de ipsis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, sed etiam de hujusmodi exemptione, privilegio, vel indulto mentionem, quibus hac vice, & ad effectum præsentis decreti dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè, & ad formam etiam generalis Constitutionis Suæ Sanctitatis incipientis. *Cum sicut accepimus.* Sub Dat. Romæ die 5. Novembris 1631. Sanctitas Sua derogavit, & derogat, cæterisque contrariis quibuscumque, teneantur sub pœna privationis officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis pœnis, in perpetuum semel saltem in anno, id est, feriâ sextâ post octavam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis in publica mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato: Et insuper in quocumque Generali, ac Provinciali Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu, suos subditos ac Religiosos commonere de injuncta omnibus observantia, & executione earumdem Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis, adversùs hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim.

Julii III. Constitutio 11. incipit. *Licèt à diversis.* Contra impedientes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contrà ipsos Inquisitores admittentes Laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pii V. Constitutio 81. incipit. *Si de protegendi.* Contrà Occidentes, verberantes, dejicientes, aut perterrefacientes quemvis ex Ministris Sanctissimi Officii Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, vel Provincia obeuntium, seu Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem, in causa fidei quomodocumque productum, vel evocatum: necnon contrà diripientes, expugnantes, invadentes, incendentes, expilantes, aliòve exportantes alicujus prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliave Instrumenta, sive publica, sive privata, ubicumque posita, eorúmque Complices, & fautores: & contrà effringentes carcerem vel custodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum captumve eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri jubentes, eorúmque complices, & fautores, etiam effectu non secuto: nullatenùs excusandos; nisi claras tantummodò probationes in contrarium adducentes: & contrà intercedentes pro præfatis delinquentibus: Inflictis contrà quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Juliæ Majestatis, eorúmque filiis irrogantur: & oblata Revelantibus impunitate.

Pii IV. Constitutio 31. incipit. *Cùm sicut nuper.* Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere tentant, & solicitant; & Gregor. XV. Constitut. incipit. *Universis Dominii Gregis*, implicativæ circà hujus criminis probationes, & extensivæ contra Confessarios, qui personas (quæcunque illæ sint) ad inhonesta, sive inter se, sive cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, sive ante sive post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis, vel extrà occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio loco ad audiendam Confessionem electo sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, sive tractatus habuerint. Et contrà Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, in Inquisitoribus, vel Ordinariis sollicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorii XIII. Constitutio 21. incipit. *Officii nostri partes.* De Jurisdictione Inquisitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & Sacramentaliter Confessiones audiunt. Clementis VIII. Constit. 81. incipit. *Etsi aliàs*, declaratoriæ pœnæ contrà eos infligendæ per Judices Laicos prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Constitut. incipit. *Apostolatus officium.* Extensivè ad minores 25. annis, dummodò vigesimum ætatis annum compleverint.

Sixti V. Constitutio 17. incipit. *Cœli, & Terræ Creator.* Contrà exercentes artem Astrologiæ Judiciariæ, & alia quæcumque Divinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Constitut. incipit. *Inscrutabilis Judiciorum Dei.* Extensivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

Clementis VIII. Constit. 42. incipit. *Cùm sicut.* Contra Italos, ne extrà Italiam proficiscantur ad loca, in quibuslibet, & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minúsque eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Constitutio incipit. *Romani Pontificis.* Contrà Hæreticos, ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quovis prætextu commorentur, & contrà eorum Fautores, & Receptatores.

Pauli V. Constitutio 26. incipit. *Romanus Pontifex.* Revocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi Causas suorum subditorum ad Officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Ejusdem Constitutio 97. incipit. *Regis pacifici.* Innovatoriæ Constitutionum à Sixto Quarto, & Pio Quinto de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum: impositionis majorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregor. XV. Constitut. incipit. *Sanctissimus Dominus noster auditis.* Ampliativæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi Beatam Mariam Virginem conceptam in peccato originali.

Gregor. XV. Constit. incipit. *Romanus Pontifex in specula.* Revocatoriæ quarumcumque Concessionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Constit. extensivè ad quoscumque quantumvis privilegiatos, & exemptos, incipit. *Aliàs fel. record. Gregorius Papa XV. sub Datum Romæ 20. Decembris 1631.*

Ejusdem Constitut. incipit. *Apostolatus officium.* Et Sanctitatis Suæ Constitut. incipit, eo modo revocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis suæ Constitut. incipit. *Sanctissimus Dominus noster sollicitè animadvertens.* De Imaginibus nondùm à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum cum Radiis, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis Tabellis, aut Luminaribus ad eorum sepulchra non apponendis: eo-

rumve gestis, miraculis, revelationibus, beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Constitut. incipit. *Sanctissimus Dominus noster pro debito sui Pastoralis officii.* De libris ubicumque compositis de quacumque materia tractantibus, ab his qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis aliò, ut imprimantur, sine Vicarii, & Magistri Sacri Palatii in Urbe, vel extrà eam sine Ordinarii, & Inquisitoris, aut ab eis Deputatorum licentia.

Et ejusdem Sanctitatis Suæ Constitut. sub Dat. Romæ die 5. Novembris 1631. incipit. *Cùm sicut accepimus.* Quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenùs editæ, & in posterùm etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi in edendis illis specialiter excipiantur.

Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & afficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur ità, ut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque hujusmodi commonitione publico documento statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Urbe. Et nihilominùs voluit, ut Decretum hujusmodi, seu illius exemplum, intimatum Procuratori Generali cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, ut suprà, in Urbe degenti, vel ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in acie Campi Floræ affixum, etiam absque intimatione prædicta, infrà duos citrà Montes, ultrà verò Montes infrà quatuor menses ex tunc proximos omnes, & singulos eorumdem Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, Religiosos perindè arctet, & afficiat, ac si commonitio, & affixio prædictæ executæ essent, & unicuique hoc ipsum Decretum exhibitum, ac personaliter intimatum foret. Et ità mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Joannes Antonius Thomasius S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Not.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, Indictione secunda. Pontificatus S. D. N. D. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi, die verò 5. Januarii supradictæ Litteræ sivè Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Urbis, & in acie Campi Floræ, ut moris est per me Antonium Bardum Pralibati S. D. N. Papæ Cursorem.

Declaratio Privilegiorum Congregationis Clericorum Regularium Papiensium de Somasca quoad Oratoria privata.

Clericorum Regularium de Somasca Congregationis Erectio, & Privilegia habentur in Constit. 78. Pii V. Tom. 2. Qui eos sic appellari jussit, ibid. §. 8.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs fœl. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster, inter alia privilegia Congregationi Clericorum Regularium de Somascha aliàs Sancti Majoli nuncupatorum Papiens. concessit, ut singuli Presbyteri professi dictæ Congregationis omnibus, & quibuscumque personis degentibus, & commorantibus in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis sub cura, regimine, & administratione dictæ Congregationis existentibus Extremæ Unctionis, necnon etiam tempore Paschatis, Resurrectionis Dominicæ Festivitatis Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramenta, absque aliquo censurarum, & pœnarum incursu ministrare possent, prout in dicti Pauli Prædecessoris litteris desuper confectis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus pleniùs continetur.

§. 1. Cùm autem sicut dilectus filius Franciscus Tontulus Procurator generalis dictæ Congregationis, Nobis nuper exponi fecit, à nonnullis locorum Ordinariis revocetur in dubium an per supradictam concessionem Presbyteris prædictis implicitè etiam concessa sit licentia, privata Oratoria in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis hujusmodi præsertim dictæ Congregationis non propriis habendi, in eisque Sacrosanctum Missæ Sacrificium etiam extrà tempus Paschatis celebrandi. Nobis propterea dictus Procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut dubium hujusmodi opportunæ nostra declarationis ministerio è medio tollere de benignitate Apostolica dignaremur. Causa hujus Constitutionis.

§. 2. Hinc est quòd Nos dictum Procuratorem Generalem, totámque ipsam Congregationem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & ejus singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Congregationi quòd ipsa in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis hujusmodi etiam non propriis dictæ Congregationis sub ejus tamen cura, regimine, & administratione existentibus Oratoria privata habere, ipsiúsque Congregationis Presbyteri Professi in eis Sacrosanctum Missæ Sacrificium in personarum in dictis Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Convictorum Collegiis degentium, & commorantium præsentia tàm intrà, quàm extrà tempus Paschatis Resurrectionis Dominicæ festivitatis hujusmodi celebrare liberè, & licitè possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac quatenùs opus sit eis de novo concedimus, & indulgemus. Declarat posse habere Oratoria, in eis celebrare.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Contraria derogat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Decembris 1632. Pontificatus Nostri Anno Decimo. Dat. P.A. die 22. Dec

---

De Missionibus Religiosorum cujuscumque Ordinis ad Japonicas, & aliàs Indiarum Orientalium Regiones: Impedientium pœnis, & aliis ad eas pertinentibus. CLXVII

Ad hoc vide Clem. VIII. Const. 74. Onerosa, sup. tom. 3. & Paul. V. Const. 90. Sedis Apostolica, d. tom. 3.

URBANUS VIII. PAPA. Edita An. D. 1633.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

EX debito Pastoralis officii saluti animarum, & fidei Catholicæ propagationi prospicientes, ea, quæ providè à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris propterea ordinata fuerunt, si subindè experientia doceat, ea mutatione indigere, libenter immutamus, aliásque disponimus, prout ad fidei Catholicæ propagationem, & animarum salutem hujusmodi conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

§. 1. Aliàs siquidem fœl. record. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster, certis tunc expressis Greg. XIII prohibuit ne quisquam

causis

accederet ad Provin. Japonicas prædicandi causa sine Sedis Apost. licentia.

causis adductus, per suas in simili forma Brevis literas sub dat. die 28. Januarii 1585. Pontificatus sui anno 13. Omnibus Patriarchis, & Episcopis, etiam Provinciæ Chinæ, & Japonis, sub interdicti Ecclesiastici, & suspensionis ab ingressu Ecclesiæ, & Pontificalium exercitio; aliis verò Sacerdotibus, Clericis, & Ministris Ecclesiasticis tàm Secularibus, quàm cujusvis Ordinis Regularibus, cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, sub excommunicationis majoris pœnis ipso facto incurrendis interdixit, & inhibuit, ne ad earum regiones, & Provincias Japonicas Evangelii prædicandi, vel doctrinam Christianam docendi, aut Sacramenta administrandi, aliáque munia Ecclesiastica obeundi causa, sine suæ, & Sedis Apostolicæ expressa licentia proficisci auderent.

Hanc prohibitionem declaravit Clemens 8. ut in const. 44. Onerosa sup. tom. 3.

§. 2. Postmodùm autem rec. mem. Clemens Papa VIII. similiter Prædecessor noster, accepto quoad tàm Chinæ, & Japonum, quàm aliæ illius vicinæ & adjacentes Insulæ, Regiones, & Provinciæ, ac finitima Regna Indiæ Orientalis amplissima, & populis refertissima erant., & pro tanta animarum multitudine ad fidem Catholicam traducenda, & spiritualibus alimentis fovenda, plures Operarii, ac Ministri necessarii erant, quam ex sola Religiosorum Societate Jesu haberi poterant, omnibus & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, seu Prioribus Generalibus tunc & pro tempore existentibus indulsit, ut cùm necessitas postularet, quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis Religiosos, quos nimirùm ad prædicta officia, & ministeria idoneos & utiles fore in Domino judicarent, per Lusitaniam dumtaxat, & suscepta indè navigatione, in Indias, & Civitatem Goanensem, atque ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes transmittere, & tàm ipsi sic transmittendi, quàm alii supradictorum Ordinum Religiosi in eisdem Indiarum partibus existentes, & ad hoc munus obeundum à suis Magistris, Ministris, vel Prioribus Generalibus, seu aliis Superioribus electi, & approbati, tàm ad Japonicas prædictas, quàm ad alias proximas, & adjacentes etiam Chinæ, & finitimorum Regnorum, & Terræ Firmæ Indiæ Orientalis Insulas, Regiones, & Provincias accedere possent. Cæterùm, omnibus & singulis Religiosis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis essent, sub excommunicationis majoris, à qua nonnisi à Romano Pontifice præterquàm in articulo mortis absolvi possent, necnon privationis vocis tàm activæ, quàm passivæ, ac dignitatum, administrationum, & officiorum quorumcumque, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in posterùm obtinenda, ac exercenda pœnis, ipso facto absque ulla declaratione incurrendis, interdixit, & prohibuit, ne ex Insulis Philippinis nuncupatis, sivè qualibet alia Indiarum Occidentalium, vel quæ pro partibus Indiarum Occidentalium tunc habeantur, parte ad illas pertinente, in Japonicas, & alias illis proximas adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & Regiones prædictas, etiam quorumcumque privilegiorum eis, vel suis Ordinibus à dicto Clemente, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis, sub quibuscumque tenoribus, & formis in genere, vel in specie, etiam super facultate prædicandi verbum Dei per universum mundum eatenùs concessorum, seu in posterùm etiam concedendorum, approbandorum, & innovandorum, nisi in illis de prohibitione hujusmodi, & interdicto specialis, specifica, & expressa mentio, cum sufficienti derogatione fieret, aut quovis alio prætextu, & quæsito colore proficisci, & transire auderent, vel præsumerent, etsi qui eatenùs, vel in posterùm secùs facerent, postquàm moniti essent, statim sub eisdem pœnis, omni mora, & excusatione cessante, ad dictas Insulas Philippinas, vel alias partes Indiarum Occidentalium reverti, & redire omninò tenerentur, & ad id per quoscumque Judices Ecclesiasticos sub eisdem, & aliis eorum arbitrio infligendis pœnis cogi, & compelli possent.

Subindè Paulus V. nonnulla super hoc disposuit in const. 90. Sedis Apostolica sup. Tom. 3.

§. 3. Et subindè fœl. rec. Paulus Papa V. similiter Prædecessor noster, accepto, experientiâ compertum esse, quòd prohibitio accedendi ad Indias, & Civitatem Goanensem aliàs quàm per Lusitaniam, nec qui sperabatur, ex eo fructum protulerat, neque Catholicæ fidei propagationis negotio utilis fuerit, & propterea ut tantum opus Dei, sublato omni impedimento, liberè peragi posset, providere volens, omnibus, & singulis Mendicantium Ordinum Magistris, Ministris, seu Prioribus Generalibus, aut alio quocumque nomine nuncupatis Ordinum Capitibus tunc, & pro tempore existentibus, ut cum necessitas postularet quoslibet Ordinis sui spectatæ vitæ, & eruditionis Religiosos, quos nimirùm ad prædicta officia, & munia idoneos, & utiles fore in Domino judicassent, ad Superiores Ordinum in illis partibus existentes etiam per aliam viam, quàm per Lusitaniam, in Japonicas, & aliàs illis proximas adjacentes, & finitimas Insulas, Provincias, & Regiones prædictas, servatâ in reliquis dictarum literarum Clementis Prædecessoris formâ in omnibus, & per omnia, & non aliter, transmittere liberè, & licitè valerent; indulsit; & aliàs, prout in Gregorii, & Clementis, ac Pauli V. Prædecessoris prædictorum literis desuper expeditis quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Modo ut faciliùs Christi Evangelium possit prædicari in Insulis ac Regnis Orientalibus concedit Superioribus quorumcumque Ordinum, ut Religiosos ad ipsas Provincias mittere possint, etiam per aliàs vias quàm per Lusitaniam.

§. 4. Cùm autem experientiâ plurium annorum compertum fuerit, ordinationes in prædictis literis contentas non sufficere, easque aliqua provisione indigere, ut in prædictas Insulas, & Regna feliciùs, ac faciliùs Sacrosanctum Christi Domini Evangelium prædicari, & propagari possit, ac valeat: Nos pro officii nostri debito post habitam cum Venerabil. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotio Propagandæ Fidei per universum mundum præpositis maturam deliberationem, præfati Pauli Prædecessoris nostri literis inhærentes, omnibus, & singulis Religionum cujuscumque Ordinis, aut Instituti, etiam Societatis Jesu, Magistris, Ministris, seu Prioribus Generalibus, aut quocumque nomine nuncupentur Ordinum Capitibus nunc, & pro tempore existentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ut cum eis expedire visum fuerit, quoslibet suarum Religionum Ordinum, & Instituti religiosos, quos ætate, vita, moribus, & scientia idoneos esse ad Missiones judicaverint, ad prædictas Insulas, Provincias, Regiones, & Regna Indiæ Orientalis, etiam per alias vias, quam per Lusitaniam, liberè, & licitè mittere possint, ac valeant; servatâ tamen in reliquis præfatarum literarum Clementis Prædecessoris nostri formâ in omnibus, & per omnia, & non aliter.

Impedientes hujusmodi accessum excommunicat.

§. 5. Necnon quoscumque Ecclesiasticos, & Religiosos cujuscumque Ordinis, & Instituti, tàm non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jesu, & Seculares Religiosorum, ut præfertur, mittendos ad Insulas, Provincias, Regiones, & Regna prædicta accessum hujusmodi impedientes excommunicationis latæ sententiæ vinculo innodamus.

Religiosis missis, ut utantur Catechismo, & Doctrina Christiana Card. Bellarmini in instruendis illis gentibus præcipit.

§. 6. Religiosos verò, ut suprà mittendos, ac etiam missos, & in prædictis locis nunc degentes, plurimùm in Domino hortamur, ut in docendo populos, & præsertim de recenti ad fidem Christianam conversos, uniformes sint, ne ob doctrinæ diversitatem, præsertim in materiis moralibus, Neophyti illi aliquod scandalum patiantur, & quia in hac re Generalium præfatorum curam, & vigilantiam plurimùm profuturam arbitramur, eisdem injungimus, ut prædictos suos Religiosos

ad servandam prædictam conformitatem sæpiùs adhortentur. Ut autem id faciliùs succedat, præfati Religiosi in instruendis populis prædictorum locorum Indiæ Orientalis, Catechismum Romanum, & Doctrinam Christianam parvam, & magnam bo. mem. Roberti S. R. E. Cardinalis Bellarmini nuncupati in linguas prædictorum populorum translatas, & impressas, si fieri poterit, omninò adhibeant.

§. 7. Quoniam autem, sicut non sine animi nostri dolore intelleximus, in Japone à pluribus annis contrà Christianos, & præsertim Religiosos, acerrima persecutio fuit commota, eáque usque ad præsens perdurat, & viget, omnibus, & singulis Christianis nunc in Japone existentibus, & pro tempore futuris, ut à quibusvis Sacerdotibus, ut suprà à Generalibus eorum illuc missis, ac mittendis, quorum copiam habere poterunt, Sacramenta (ordinem tamen Episcopalem non requirentia) etiam Parochialia, durante præsenti rerum statu, suscipere liberè, & licitè valeant, concedimus pariter, & indulgemus.

§. 8. Cæterùm quia à Sacris Canonibus, Conciliorum decretis, ac Apostolicis Constitutionibus. omnibus Religiosis, ac etiam aliis Ecclesiasticis, præsertim in Sacris Ordinibus constitutis, mercatura, & negotiationes sæculares districtè prohibentur, ac valdè damnosum, indecorum, & indecens existit, hujusmodi personas divino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacrosanctum Christi Domini Evangelium destinatæ sunt, præfatis mercaturæ, & negotiationibus se immiscere, aut operam dare, prædictorum Sacrorum Canonum, ac Decretorum, Constitutionúmque Apostolicarum dispositioni inhærentes, auctoritate Apostolica, earumdem tenore præsentium, Religiosis omnibus cujuscumque Ordinis, & Instituti, tàm non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Jesu, eorúmque singulis tàm in prædictis locis nunc existentibus, quàm in futurum ad illa mittendis, omnem, & quamcumque mercaturam, seu negotiationem, quocumque modo ab eis fieri contingat, sivè per se, sivè per alios, sivè proprio, sivè Communitatis nomine, directè, sivè indirectè, aut quovis alio prætextu, causa, aut colore interdicimus, & prohibemus sub excommunicationis latæ sententiæ pœna ipso facto incurrenda, ac privationis vocis activæ, & passivæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quorumcumque, etiam inhabilitatis ad ea, & insuper amissionis mercium, & lucrorum ex eis factorum: quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes existent, reservanda erunt ad usum Missionum, quas eædem Religiones habent, & habituræ sunt in futurum in prædictis Indiis, & non in alios usus: eisdem Superioribus districtè præcipientes sub eisdem pœnis, ut in hoc invigilent, & contrà delinquentes ad prædictas pœnas procedant, sublata eisdem facultate hujusmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quantumvis minimum remittendi, aut condonandi.

§. 9. Quòd si fortè aliquæ controversiæ inter Religiosos dictarum Religionum (quod Deus avertat) oriantur, Episcopi locorum prædictorum pro tempore existentes, tamquàm Sedis Apostolicæ Delegati, illas decidant, & terminent. Si verò graviora quædam negotia occurrerint, ea ad Nos & Romanos Pontifices Successores nostros quantociùs ab eisdem Episcopis referantur; ut quod in illis statui, ac decerni debeat, matura consultatione adhibita, provideri possit: sicque volumus, & ordinamus.

§. 10. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari.

Sicque judicari mandat.

§. 11. Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores hujus Const. deputat.

§. 12. Mandantes propterea universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac cæteris Ecclesiarum, & locorum etiam Regularium Prælatis per universum Orbem constitutis, ut præsentes literas in suis quisque Provinciis, Civitatibus, Diœcesibus, Capitulis, & Jurisdictionibus, ab omnibus inviolabiliter observari; & quoties ab Ordinum prædictorum Religiosis requisiti fuerint, solemniter publicari curent, & faciant.

Contraria aufert.

§. 13. Non obstantibus interdictis, & prohibitionibus, ac literis dictorum Prædecessorum, aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Constitutionibus de una, & duabus dietis, ita quòd vigore præsentium, etiam ultrà duas dietas quilibet trahi possit; necnon prædictæ Societatis JESU, aliarúmque Religionum, Provinciarum, & Regionum prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorúmque Prælatis, Superioribus, & personis etiam particularibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice specialiter, & expressè, in quantum nostris prohibitioni, & interdicto, aliisque præmissis adversentur, harum serie derogamus, ac derogatum esse, & censeri, neque illa eis ullatenùs suffragari volumus, & declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque. Declarantes etiam, ac decernentes facultatem eligendi posteriorem Datam quibusvis Ordinibus, Societatibus, etiam JESU nuncupatis, & aliis quibuscumque, etiam speciali nota dignis concessam, nemini adversùs præsentes, nostras literas posse unquam suffragari.

Hujus exemplis credi vult.

§. 14. Et quia difficile foret, præsentes literas ubicumque usus venerit ostendi, & publicari; Volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, vel alicujus dictarum Religionum Secretarii subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel cujusvis ex Generalibus prædictis sigillo munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P.A. 10. die 22. Febr.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Februarii 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXVIII.

Confirmatio designationis Novitiatuum factæ à Fratribus Eremitis S. Augustini Congregatio-

nis

nis Lombardiæ, vigore facultatis concessæ Cardinali Protectori vivæ Vocis oraculo à Paulo quinto; ac Concessio, quòd in illis possint recipere Novitios ad præscriptum Constitutionum Apostolicarum.

Extendit hic Pontif. Constitut. Gregor. XV. quam habes suprà. Romanus Pontifex ad omnia vivæ vocis oracula, etiam S. R. E. Cardinalibus facta, & eorum manu firmata, ut in Constitut. 157. Aliàs fæl. record. hic suprà, sed huic confirmationi nihil obstat, cùm illa extensio sit prior.

Super Professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Novitiatu, nonnulla sancivit hic S. D. N. ut hic suprà in Constitut. 146. Religiosos ad quam legere poteris Constitut. Pontif. hic indicatas. Et de Eremitis S. Augustini lege ad Constitut. 42. Romanus. suprà.

Edita An. D 1633.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Fratres Eremitæ S. Augustini vigore facultatis vivæ vocis oraculo à Paulo V. concessæ nonnullos Conventus pro Novitiatu designarunt, & erexerunt.

§. 1. EXpositum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Vicarii generalis, & Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Lombardiæ, quòd aliàs de Anno 1608. fœl. record. Paulus V. Papa Prædecessor noster, ejus vivæ vocis oraculo b. m. Antonio Episcopo Ostien. Cardinali Saulio nuncupato, tunc ejusdem Congregationis apud ipsum Paulum Prædecessorem, & Sedem Apostolicam Protectori facto, præfatæ Congregationi Novitiatus in aliquibus ejus Domibus regularibus erigendi, seu designandi facultatem concessit, cujus quidem facultatis vigore, unus indè Incoronatæ nuncupatus, Mediolanensis, & alius in Sancti Augustini Bergomensis, & reliquus Novitiatus hujusmodi in Sancti Barnabæ Brixiensis ejusdem Congregationis Domibus regularibus erecti, seu designati, in eisque à vigintiquatuor annis citrà Novitii ad Habitum, & Probationis annum peragendum, & Professionem regularem deindè emittendam recepti, & admissi fuerunt.

Supplicant Pontif. pro confirmatione hujus erectionis.

§. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, stante Constitutione nostra quarumcumque gratiarum, indultorum, & privilegiorum à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris vivæ vocis oraculo concessorum revocatoria, ne de præmissorum subsistentia, & validitate ullo unquàm tempore dubitari contingat, illa cum indè secutis Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimùm desiderent.

Quam Pont. approbat, & in eis Novitios ad præscriptum Constitut. Apostolicarum recipi posse concedit.

Has Constit. lege in 3. rubr. aliàs indicatas.

§. 3. Nos Vicarium, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum Consilio, erectionem, seu designationem Novitiatuum prædictorum vigore dictæ facultatis, ut præfertur, factas, cum omnibus indè secutis, dummodò tamen in Novitiatibus hujusmodi Novitii ad præscriptum decreti à Nobis super receptione, & educatione Novitiorum ultimo loco editi, necnon fœl. record. Sixti V. Prædecessoris nostri, ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis mem. Clementis VIII. institutionumque generalium super receptione, & educatione Novitiorum ejusdem Clementis, necnon Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum similiter nostrorum auctoritate editarum recipiantur. Apostolica Auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas ponit.

§. 4. Decernentes præmissa, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Congregationi in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Ita judicari mandat.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstantibus nostra prædicta, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat P. An. 10. die 15. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Martii 1633. Pontificatus nostri anno decimo.

CLXIX.

Quòd Fratres Sancti Augustini Discalceati Hispaniarum, in Philippinis, & Occidentalibus Indiis degentes, à quovis Catholico Episcopo Communionem Sedis Apostolicæ habente, Minores & Sacros Ordines, etiam non servatis interstitiis, suscipere possint.

De his Fratribus vide suprà ad Constitut. 63, Clem. VIII. Decet. Tom. 3,

Edita An. D. 1633.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Quia Fratres S. Aug. Ord. Discalceatorum Hispan. in Indiis Occidentalibus degentes, non facile ad Episcopos pro suscipiendis Ordinibus accedere possunt.

§. 1. CÙm sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum, Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum Hispaniarum, & Indiarum, Nobis nuper exponi fecit; Fratres prædicti in Philippinis, & Indiis Occidentalibus degentes, ob locorum hujusmodi ab Episcopis distantiam, non sine impensis, & magnis incommodis ipsos Episcopos pro Sacris Ordinibus suscipiendis sæpiùs adire nequeant: cupiátque propterea illis per Nos desuper, ut infrà, opportunè provideri.

Concedit, ut à quovis Episcopo Communionem Sedis Apostol. habente, ad Minores, & Sac. Ordines promoveri possint etiam non servatis interstitiis.

§. 2. Nos Procuratorem, & Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes. Supplicationibus ejusdem Procuratoris illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio Propagandæ fidei præpositorum, Consilio, eisdem Fratribus, ut à quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite gratiam, & Communionem Apostolicæ Sedis habente in propria Diœcesi residente, vel in aliena de Diœcesani loci consensu Pontificalia exercente, per eos eligendo, ad quatuor Minores quatuor feriatis, vel non feriatis, seu unica, & subinde ad Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, &

Presby-

Presbyteratus ordines tribus Dominicis, seu aliis festivis diebus continuis, vel interpolatis, etiam extrà tempora ad id à jure statuta, ac interstitiis à Sacro Concilio Tridentino designatis minimè servatis, annique curriculo non exspectato, etiamsi in unoquoque ex dictis Sacris Ordinibus, antequàm ad alium promoveantur, se non exercuerint; dummodò tamen ad id idonei reperiantur, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Necnon Antistiti per eos eligendi hujusmodi ordines prædictos tibi conferendi licentiam impartimur.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Julii 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Concedit facultatem Generali Minimorum supprimendi Conventus tenues, eorúmque bona in Conventus majores transferendi cum oneribus annexis.

Vide quæ de his Fratribus indicavi tibi suprà ad Constitut. 17. Ut ea, &c.

URBANUS VIII. PAPA.

Dilecto filio Correctori Generali Ordinis Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula.

Dilecte Fili, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. Cùm sicut Nobis nuper exponi fecisti, in visitatione tui Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, per te hactenùs facta, compereris & indies comperias, nonnullos ipsius Ordinis Conventus adeò pauperes, & tenues existere, ut spes nulla sit illos unquàm ad formam Conventuum reduci, minúsque eorum Religiosorum numerum, qui per Constitutiones Apostolicas pro Regulæ ejusdem Ordinis observantia, divinique cultus servitio præscriptus existit, in eis sustentari posse, quin etiam Conventus hujusmodi in Observantiæ regularis, ac disciplinæ relaxationis, totiúsque Ordinis hujusmodi dedecus, & ruinam esse noscas, & experiaris, & propterea tibi de infrascripta facultate per Nos provideri summoperè desideres.

§. 2. Nos de tua fide, virtute, prudentia, & diligentia plurimùm in Domino confisi, necnon Conventuum hujusmodi situationes, confines, qualitates, eorúmque fructuum redditus, & proventus, veros annuos valores præsentibus pro expressis habentes supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum Consilio, tibi, ut Conventus tenues hujusmodi facta per Ordinarios locorum eorum, Ecclesiarum profanatione, sive Confraternitatibus, vel aliis locis piis applicatione, eorúmque onerum, ut infrà, translatione, supprimere, & extinguere; & eorum bona quæcumque majoribus conventibus perpetuò unire, & incorporare, & ad ipsos majores Conventus, quibus bona hujusmodi unita, & incorporata fuerint, onera etiam ipsorum minorum Conventuum transferre; ac si magis utile Ecclesiis futurum judicaveris, bona hujusmodi, vel eorum partem vendere, permutare, aut aliàs alienare, dummodò id in Conventuum hujusmodi, & illarum Ecclesiarum utilitatem cedat, ac pretium indè redigendum in alia bona stabilia dictis Conventibus majoribus applicanda, & incorporando omninò, & unico contextu convertatur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem impartimur.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes præsentes literas, & illarum vigore faciendas uniones, incorporationes, venditiones, permutationes, & alienationes hujusmodi, si, & postquàm factæ fuerint, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac eisdem Conventibus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus fœl. record. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac nostra de unionibus committendis ad partes, vocatis, quorum interest, & Lateranensis Concil. novissimè celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus à jure permissis fieri prohibentis, necnon Conventuum, & ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 23. Junii 1633. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Dat. P.A. 10. die 13. Jun.

CLXXI.

Concedit quòd Regulares non possint prohiberi associare corpora defunctorum, & quod Curati non possint cogere hæredes defunctorum celebrari facere Missas in suis Ecclesiis Parochialibus.

Parochi non possunt cogere habentes sepulturam in Ecclesiis Fratrum minorum S. Francisci de Observantia in Indiis sepeliri in Ecclesiis Parochialibus. Urb. VIII. Constitut. 22. suprà. Aliàs fel. &c. Nec plus percipere possunt in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in propriis. Constit. 223. Cùm sicut, &c.

Edita An. D. 1633.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum, Procuratorum Generalium Ordinum prædictorum S. Francisci, S. Augustini, & Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Discalceatorum nuncupat. Nobis expositum fuit, quòd aliàs à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Sacris Ritibus præpositis, emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet, Instantibus Procuratoribus generalibus Ordinum Prædicatorum, Sancti Francisci, S. Augustini, & Discalceatorum Carmelitarum, declarari. Primò, an liceat Curatis, salvis eorum juribus parochialibus, impedire, contrà voluntatem hæredum defunctorum, ne Regulares Curati ad funus corpora defunctorum

ad quas-

ad quasvis Ecclesias deferenda, unà cum Parochis, & Clericis processionaliter associent. Er ad hoc Sacra Rituum Congregatio respondit, Regulares in casu proposito non posse impediri. Secundò, an prædicti Curati possint cogere hæredes, seu Executores testamentarios, ut pro defunctis, qui tumulantur in Ecclesiis Regularium, in quibus cadavera sepeliuntur. Et Sacra Rituum Congregatio respondit, non posse cogere. Die vigesima tertia Aprilis 1633.

Concedit prout in rub. §. 2. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes, decretum præinsertum Apostolicæ nostræ Confirmationis robore communiri summoperè desiderent; Nos illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus, illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ita judicari mandat, cum Decreto irritante. §. 3. Decernentes, Decretum præfatum, necnon literas præsentes valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides adhibeatur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 10. die 15. Junii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 15. Junii 1633, Pontificatus Nostri Anno Decimo.

CLXXII. Quòd Festum Transitus S. Benedicti in singulis locis, in quibus existunt Ecclesiæ Ordinis ipsius Congregationis Hispaniarum, qui ad instar aliarum de præcepto Ecclesiæ celebrandarum, recolatur.

Monachos Cassinenses Congregationis Sancti Benedicti, ideò sic vocari jussit Julius II. quia Monasterium Cassinense est Caput aliorum Monasteriorum, ut in ejus Constitut. 1. Tom. 1.

Edita An. D. 1632.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Prœmium. Sancta Mater Ecclesia, quæ salutaribus Nos semper instruit documentis annuas Orthodoxæ fidei filiis venerandas proposuit Sanctorum celebritates, qui in terris non solùm exempla ad salutem reliquerunt, sed in Cælo Beati Christifidelium patrocinium suscipere, eorumque orationes & vota suis precibus adjuvare non cessant, quàm omnibus, opem apud Misericordem Deum credentes Beatum Benedictum Monachorum Principem, & Patriarcham assiduo impendere, dignum, quin & Pastoralis officii nostris humeris ex alto commissi debitum teneamus, ut fœlicis ejus transitus dies, quâ ipsius anima beatifica fruitione digna ad æternas illas divinæ claritatis sedes humanis exuta spoliis translata fuit jucundissima recordatione undique celebretur.

Causa hujus Constitut. §. 1. Cùm itaque sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris modernæ Comitissæ de Monterrey Regni Neapolitani Proreginæ, & nobilis viri moderni Marchionis Castri Rodrighi apud Nos, & Sedem Apostolicam pro charissimo in Christo Filio Nostro Philippo Hispaniarum Rege Catholico Oratoris, necnon Mauri de Villa Roel Ordinis ejusdem Sancti Benedicti Abbatis generalis, ac Augustini de Castro olim Comitis de Lemos Ordinem ipsum expressè professi dilectorum filiorum petitio continebat, quòd cum ejusdem gloriosi Monachorum Patriarchæ S. Benedicti inter mortales degentis vita jam indè ab ejus pueritia adeò virtutum trophæis admiranda fuerit, ut Beato Gregorio Magno dùm in humanis sanctam vitam ageret Romano Pontifice Prædecessore nostro teste divina interiùs luce splendens sublatus in mentis lumine superior mundo, & expansus in Deo mentis laxato sinu beatifico lumine humani imbecillitatem intellectus elevante Deum ipsum, & in ipso Deo adhuc mortalis omne quod infrà Deum est videre meruerit, ac demùm post vitam sanctissimè exactam, purissimámque pompa mirabili per viam palliis stratam, & innumeris coruscam lampadibus summo rerum Auctori conjungenda in Cœlum migravit, efflaverit animam; Proptereàque Comitissa, & Marchio, ac Maurus, & Augustinus præfati pro eximio eorum, quem in tanti Viri sanctitatem devotionis affectu plurimum cupiant fœlicis ejus animæ transitus diem ad majorem Præpotentis Dei gloriam, ac fidelium devotionis incrementum solemniùs celebrari. Quare pro parte dictorum Comitissæ, & Marchionis, ac Mauri, & Augustini Nobis fuit humiliter supplicatum quatenùs piis eorum votis hac in parte favorabiliter annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Mandat observari prout in Rubr. §. 2. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet devotionem ergà Beatos illos sempiternæ beatitudinis Cives non solùm promoveri, sed etiam confervari sinceris exoptamus affectibus, eosdem Comitissam, & Marchionem, ac Maurum, necnon Augustinum, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus, & Cæremoniis præpositorum inclinati, ut deinceps perpetuis futuris temporibus ejusdem S. Benedicti transitus dies præfatus duodecimo Kalendas Aprilis, videlicet quolibet anno in omnibus, & singulis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis, in quibus ad præsens existunt Ecclesiæ Ordinis ipsius Sancti Benedicti Congregationum Hispaniarum ad instar aliarum de præcepto Ecclesiæ celebrandarum festivitatum recolatur, & celebretur Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus.

Executores deputat. §. 3. Mandantes proptereà omnibus, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque Ecclesiarum Prælatis, sub quorum jurisdictione spirituali, Civitates, Oppida, Terræ, & loca hujusmodi extiterint, ut præsentes Nostras in eisdem Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis suæ Jurisdictioni hujusmodi subjectis solemniter publicari, ac omnibus, & singulis personis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus faciant inviolaliter observari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Apostolicis etiam in Provincialibus, & Synodalibus, etiam universalibus

Conciliis

Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem quòd præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 6. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo secundo, duodecimo Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Erectio Reformationis Provinciæ Austriæ Fratrum Minorum Sancti Francisci Observantiæ.

De erectione Custodiarum Fratrum Reformatorum in Provincias, lege quæ notavi ad Constitut. 240. Injuncti nobis. infrà.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ dignitatis specula meritis licèt imparibus à Domino constituti circà statum Religiosorum quorumcumque, præsertim strictioris Observantiæ Regulis Altissimo famulantium prosperè dirigendum mentis nostræ aciem assiduè intendimus, atque hic quæ pro fœlici eorum statu, & directione facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuò subsistant, & inviolabiliter observentur, Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, prout pia Catholicorum Principum vota exposcunt, nósque conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque, sicut charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus Nobis nuper exponi fecit aliàs in Domibus Regularibus dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Provinciæ Austriæ opera Dilecti filii Antonii à Galbiato, tunc dicti Ordinis in illis partibus Commissarii Generalis Reformatio introducta fuerit, dictique Fratres uberes in vinea Domini fructus afferant, & propterea quò uberiores sub hujusmodi reformatione in pacis amœnitate Domino reddere valeant per Nos desuper ut infrà opportunè provideri summoperè desideret.

§. 2. Nos piis dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Reformationem in Domibus Regularibus dictæ Provinciæ Ordinis hujusmodi, ut præfertur introductam, cum iisdem Privilegiis, gratiis, & Indultis, modo & forma, quibus similem reformationis introductionem in Provinciis Bavariæ, & Tirolii, aliàs Apostolica auctoritate confirmavimus eadem auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

§. 3. Decernentes præmissa, ac præsentes literas valida, firma & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit inviolabiliter observari, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 11. Decembris 1632. Pontificatus nostri Anno Decimo. Dat. P A 11. die 11. Dec.

Fratres Minores Strictioris Observantiæ S. Francisci introducuntur in Monasteriis S. Claræ, & Mariæ Magdalenæ Neapolis. CLXXIV.

Istorum Fratrum materiam habes signatam ad Constit. 12. Romanus Pontifex. suprà.

Dilecto filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundùm carnem ex Fratre Germano Nepoti, Fratrum Ord. Min. S. Francisci de Observantia apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori.

URBANUS VIII. PAPA. Edita An. D. 1633.

Dilecte Fili noster! Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. EX dignis, & rationabilibus causis animum nostrum moventibus circumspectioni tuæ totius Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Protectori per præsentes injungimus, ut remotis à Monasterio, & Ecclesia Monasteriorum Monialium S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolitanæ Fratribus Ordinis Minorum de Observantia S. Francisci, si qui nunc sunt, eorum loco, & vice pro hujusmodi Ecclesiarum servitio, ac Monialium cura speciali nonnullos Religiosos Professores dicti Ordinis ex Reformatis nuncupatis Provinciarum Romanæ, Siciliæ ultrà Pharum, & Mediolanensis provectæ ætatis exemplaris vitæ, bonæ famæ, atque Doctrinæ quotquot necessarii erunt Neapolim proficisci, & ibi permanere jubeas, eisque, seu aliquibus ex ipsis singulo saltem triennio mutandis postquam ab Ordinario pro tempore examinati, & approbati fuerint, & non aliter auctoritate nostra mandes, ut regimen spirituale curam animarum earumdem Monialium Sanctæ Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ suscipiant, & deinceps sicuti speramus laudabiliter exerceant, eisdémque Monialibus, ut ipsis Fratribus pareant, & obediant districtè præcipias sub censuris, & pœnis arbitrio tuo infligendis, quod à te diligenter fieri cupimus, ita ut diligentiam, & pietatem tuam in hoc meritò collaudare possimus. Motivo hujus Constit.

§. 2. Volumus tamen, ut Venerabili Fratri Archiepiscopo Neapolitano nunc, & pro tempore existenti salvum, & reservatum sit omne jus tàm ex juris communis dispositione, quàm ex Sacri Concilii Tridentini Decretis super hujusmodi Monialium Monasteriis Regularium curæ commissis, præsertim in his, quæ ad clausuræ custodiam pertinent competens, ita ut facultas concedendi licentias quibuscumque personis cujusvis status, conditionis, & Ordinis etiam Regularibus præterquam supradictis Religiosis prædictarum Monialium, speciali curæ ut suprà deputatis tam ingrediendi Monasterii clausuram, etiam ex causa urgenti, & necessaria, quàm acceden- Archiepisc. habeat jurisdict. ordinariam.

di ad

di ad loca collocutionum ad eumdem Ordinarium ſpectet, quibus ſanè licenriis, antequàm executioni demandentur, Superioris Regularis prædictorum Fratrum Reformatorum ejuſdem Monaſterii conſenſus accedat, contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

Dat. P. An. 10. die 13. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Febuari, 1633. Pontificatus Noſtri aono Decimo.

CLXXV.

De vacatione non expleto ſexennio, & aliis caſibus Miniſtri Generalis Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Refnrmatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hiſpaniarum.

Habes de hac Congregatione materiam plenè ſignatam ſuprà, ad hujuſmet Pontif. Conſtitut. 108. Cùm ſicut.

Edita An. D. 1633.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjuncti Nobis per abundantiam divinæ gratiæ Paſtoralis Officii ratio poſtulat; Ut Regularium Ordinum in Eccleſia Dei militantium proſpero ſtatui, felicique directioni incumbentes, in his, per quæ Ordines ipſi, illorum Superiorum quoquo modo occurrente vacatione, nullis valeant incommodis pergravari, paternis, & ſollieiris ſtudiis intendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ hujus Conſtit.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes de Annunciatione Procurator Generalis Fratrum Diſcalceatorom nuncuparnrum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hiſpaniarum, quòd in propria eorumdem Fratrum Regula à ſel. recotd. Innocenrio Papa III. Prædeceſſore noſtro Sanctis Patriatchis Joanni, & Felici dicti Ordinis Fundatoribus tradita, & à Nobis per noſtras ſub plumbo ſub Datum Romæ apud Sanctain Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ 1631. 7. Kalend. Octobr. expeditas literas reformata; inter alia expreſsè diſponitur, quòd Capitulum Generale de triennio in triennium celebretur, ac Electio Majoris, & Generalis Miniſtri de ſexennio in ſexennium in Capitulo Generali per ſecreta ſuffragia juxtà Concilium Tridentinum fiat. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat Officium Miniſtri Generalis hujuſmodi ex aliqua legitima cauſa, etiam ante finitum ſexennium vacare poſſit; cupiatque propterea dictus Joannes per Nos deſuper opportunè provideri.

Hæc S. D. N. Urban. VIII. Conſtitut. eſt valdè conſimilis Conſtitut. Innocent. III. indicatæ in rubr. ideò eam non poſui.

Proviſio de qua in rubr. & primo in caſu vacationis Officii Miniſtri Gener. ante expletum ſexennium.

§. 2. Nos pro noſtri muneris debito in præmiſſis conſultum eſſe cupientes, ac Joannem, & Fratres prædictos ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodari exiſtunt, ad effectum præſentium, dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſenres, ſupplicationibus dicti Joannis nomine, Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inelinari; De Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotiis Regularium præpoſitorum Conſilio; Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, ſi Officium Miniſtri Generalis prædicti ante finitum ſexennium vacare contigerit, mortis, renunciationis, depoſitionis, aut alia quavis cauſa, ſtatim primus Definitor Generales, & Miniſtros Provinciales Provinciarum Hiſpaniæ, & primo dicto Definitore Generale Præſidente, omnes ſimul canonicè eligant unum Vicarium Generalem, qui eamdem auctoritatem, præeminentiam, vocem, & locum, ac Miniſter Generalis prædictus habeat; ejúſque Vicarii Generalis hujuſmodi munus duret uſque ad finem primi ſubſequentis Capituli Generalis, in quo electionem Miniſtri Generalis fieri præcipimus.

In caſu quòd Miniſter Gener. ad Capitulum non acceſſerit.

§. 3. Si congregato jam Capitulo Generali Miniſter Generalis ægrotaverit, vel propter aliam cauſam ad Capitulum non acceſſerit; tunc totum Capitulum eligat Præſidentem Generalem in prima ejuſdem Capituli ſeſſione, qui in abſentia Miniſtri Generalis eiſdem auctoritate, & præeminentiis præſideat, cujus Præſidentis Officium ſolùm durabit uſque ad finem ejuſdem Capituli, quod tunc celebratur.

In morte Miniſtri Gener. congregato Capitulo.

§. 4. Si congregato Capitulo Generali, etiam contigerit, Miniſtrum Generalem è vita diſcedere, electo prius Præſidente, ut dictum eſt, fiat electio Miniſtri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc evenerit.

Ita obſervari & judicari debere jubet.

§. 5. Sicque, & non aliter ab ipſis Fratribus in præmiſſis perpetuò obſervari, & ità per quoſcumque Judices ordinarios, & commiſſarios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam qoavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, ac decernimus, & declaramus.

Contraria tollit.

§. 6. Non obſtantibus ſel. recotd. Paoli Papæ V. Prædeceſſoris noſtri ſub Datum die 14. Auguſti 1613. & quibuſvis aliis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenùs opus ſit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi præcipit.

§. 7. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſùs ubique fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 11. die 12. Auguſt.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 12. Auguſti 1633. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

CLXXVI.

Confirmatio Triennalis Impoſitionis ſuper fructibus Commendarum Ordinis S. Joannis Hieroſolymitani.

Iſtius Ordinis materiam habes ſuprà ad Conſtitut. 13. Univerſalis, & in Conſtitut. 102. In ſpecula.

Edita An. D. 1634.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras, qoibus aſſiduè premimur Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuè incumbimus, ut in Inſula Melevitana Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani firmiſſimum Chriſtiani nominis adverſùs Turcarum tyrannidem propugnaculum debitè muniatur, & quæ propterea ab ipſius Hoſpitalis magno Magiſtro, & Conſilio providè ordinata ſunt Apoſtolicæ firmitatis munimine roboramus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſæ hujus Conſtitut.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Antonii de Paula Magni Magiſtri necnon Conſilii completi dicti Hoſpitalis nobis expoſitum fuit, quòd cùm pro reficiendis & inſtaurandis mœnibus Civitatum Victorioſæ Sengleæ, & Vallettæ earúmque arcium, necnon propugnaculis, aliiſque fortificationibus

perficiendis, ac de nnvo construendis, commune ærarium dicti Hospitalis ingenti pecuniarum summa indigeat, infrascriptam impositionem sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito statuerunt & ordioaverunt, prout pleniùs continetur in decreto desuper emanato tenoris subsequentis, videlicet.

§. 2. Fratet Antonius de Paula Dei gratiâ sacræ Domus Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, ac militaris Ord. S. Sepulchri Dominici Magister humilis pauperumque Jesu Christi Custos. Universis & singulis præsentes nnstras literas visuris, lecturis, & audituris salutem. Notum faeimus, & in verbo vetitatis attestamur qualiter infrascriptum decrerum eatractum fuit ex libro seu registro Conciliorum nostræ Cancellariæ, in quo similia annorari, & registrari solent, quod quidem in hanc publicam formam extrabi, & redigi jussimus, ot ubique tàm in judicio, quàm extrà eidem plena, & indubitata fides adhibeatur. Cujus tennr est, qui sequitor videlicet. Die 15. Mensis Novembris 1633. Cùm pro reficiendis, & instaurandis mœnibus Civitatum Victoriosæ Sengleæ, & hujus humilissimæ Vallettæ, earumque arcium, ac propugnaculis, aliísque fortificationibus perficiendis, ac de novo constroendis opus sit communi ærario ingens pecuniarum summa juatà decretum per Venerandum Concilium, referentibus Venerandis Commissariis desuper deputatis, nuper condirum, quòd præmissa pto conservatione hujus dominii, imò totius Reipublicæ Christianæ tuitione fieri censuit, ac mandavit Eminentissimua ac Reverendissimus Dominus Magnus Magister ac Venerabile Concilium Completum legitimè congregatum, intellecta denuò relatione præteritorum Commissatiorum maturaque deliberatione præhabita cum Scrutinio Ballottarum sub beneplacito, & confirmatione Sanctissimi Domini Nostri Papæ ejúsqoe Sanctæ Sedis Apostolicæ, & non aliter, nec alio modo, ordinaverunt, statuerunt, & imposuerunt, ac imponunt pensionem, sivè impositionem, duodecim millium scutatotum monetæ de tarenis duodecim pro singulis scutatis super omnibus Prioratibus, Castellania Empostæ, Bajulivatibus, Commendis, membris, pensionibus, ac bonis ordinis tàm eaemptis, quàm non exemptis etiam per commune æratium (si in mortuario, & vacanti extiterint) in qonlibet ea tribus proximè sequentibus annis tantùm, & dumtaxar præter, & ultta responsiones, & impositiones ordinarias pro rata, & juxtà taxam sive æstimationem de Anno 1583. editam easolvendum in Capitulis Provincialibus cujuslibet Prioratus in singulis futuris annis 1634. 1635. & 1636. celebrandis, prout solvi consueverunt responsiones, & impositiones, ita ut in prædictis tribus annis summa triginta sex milliom scutatorum ad præmissum effectum, & non alium eroganda exigi possit, & debeat, nec ulteriùs iis transactis, quovis preteatu, seu colore ipsa impositio cootinuari valeat, sed statim suppressa, & extincta sit, & esse censcatut. Volentes, ut pecuniæ ex hujusmodi impositione proventuræ in Arca sub clavibus suæ Eminentiæ, & Commissariorum super fortificationibus deputaturum conserventur, & exindè quando opus erit, extrahi valeanr per eos fideliter in præfatum usum impendendæ. Quódque singulis mensibus iidem Commissatii rationes, & computa expensarum Venerabili Concilio, sub pœna de proprio ipsas eapensas illius mensis satisfaciendi, reddere teneantur. Et quia ita se habet vetitas, factáque fideli cum otiginali collatione, concordare comperimus; Ideò in hujus rei testimonium Bulla nostra Magistralis in cera nigra præsentibus est impressa. Daium Melitæ in Conventu nostro die 19. mensis Novembria 1633.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes impositionem hujusmodi, desuperque confectum decretum præinsertum, quo eaactiùs observentur, Apostolici roboris firmitate communiri summoperè desiderent. Nos illns specialibus favoribus, & grauis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jute, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutaa fore censentes, supplicationibus illurum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, impositionem prædictam desuperque confectum decretum præinsertum, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, siqui desupet qnomodolibet intervenerinr, supplemus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes impositionem, & decretum hojusmodi, præsentésque literas, valida, firma, & efficacia eaistere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabir inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter cootigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinarionibus Apostolicis, ac dicti Hospitalia etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmiiate alia roboratis statotis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus & naturis, ac ordinarionibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusqoe & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eriamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem impottantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singolorum tenores præsentibus pro sufficienter exptessis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & eapressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumqoe.

Contrariis derogat.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio & eatrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent eahibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 11. die 30. Januarii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1634. Pontificatus Nostri Anno undecimo.

CLXXVII.

Quòd Ordinatil locorum, & Concionatores Verbi Dei tempore Adventus, & Quadragesimæ oecessitates locotnm Terræ Sanctæ commendari curent.

Edita An. D. 1634.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

SAlvatoris, & Domini nostri, qui pro bumani generis redemptione se ipsum exinanivit factus obediens usque ad mortem. Vices licètimmeriti gerentes in terris inter multiplices, gravissimásque Apostolicæ servituris curas, in ea præcipuâ pastoralis solicitudinis vigilantiâ incumbimus ut tanti,

ac

ac tàm falubris myſterii monumenta, quæ in Civitate Hieruſalem, & locis circumvicinis ſunt, conſerventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

§. 1. Cum itaque ſicut dilectus Filius Ambroſius della Polla Ord. Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia Profeſſor, ac Commiſſarius Terræ Sanctæ nobis nuper exponi fecit, Eccleſiæ & alia loca pia ibidem exiſtentia ferè diruta ſint, & quæ ibi adhuc ſunt Monaſteria ære alieno ob impiam Turcarum, hæreticorum, & Schiſmaticorum tyrannidem, & pro ſanctæ fidei Catholicæ in eiſdem locis conſervatione contracto, admodùm gravata ſint. Nos eorumdem Sacrorum monumentorum hujuſmodi conſervationi, & manutentioni quantum nobis ex alto conceditur conſulere volentes.

Præcipit prout in rubr.

§. 2. Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & ſingulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum regularium Generalibus per præſentes committimus, & mandamus, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno Adventus, & Quadrageſimæ temporibus, tàm per Verbi Dei Prædicatores in ſuis ſacris concionibus, quàm in actionibus, & functionibus publicis neceſſitates eorundem ſacrorum monumentorum populo proponi, & commendari curent, & faciant, quod & Omnipotenti Deo bonorum omnium retributori acceptiſſimum, nobis vero gratiſſimum erit.

Tranſumptis credi mandat.

§. 3. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam, impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 11. die 3. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die tertia Februarii 1634. Pontificatus Noſtri Anno 11.

CCLXXVIII.

Indictionis ſeu Impoſitionis duorum pro centenario ſuper omnibus fructibus, & penſionibus Eccleſiaſticis Univerſæ Italiæ Decretum.

Aliam Indictionem ſex Decimarum fecit iſte Pontifex in Conſtit. 160. Supremæ diſpoſitioni. Super omnibus fructibus Eccleſiaſticis Italiæ.

Edita A. D. 1634.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Nuper Nos ingentes Orthodoxæ Fidei hoſtium in inclytam Germaniam irruptiones, & Catholicorum illarum partium oppreſſiones ac miſerabilem ſtatum paterna meditatione conſiderantes, & ne ipſi Catholici in majores inciderent ærumnas anxiè pertimeſcentes, Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro Ferdinando Romanorum Regi in Imperatorem electo, quacumque potuimus opportuna ratione ſubvenire ſtatuimus.

Neceſſitas imponendi.

§. 1. Verùm quia Cameræ noſtræ Apoſtolicæ vires valde attritæ ad ea comparanda ſubſidia, quæ imminentes poſtulabant neceſſitates, nequaquàm ſufficiebant, ad aliarum etiam Eccleſiarum peculium, Nos convertere coacti fuimus, & proindè de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Conſilio, & aſſenſu indiximus, & impoſuimus ſex integras decimas omnium & quorumcumque fructuum, redditutum, proventuum, obventionum, diſtributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium Eccleſiarum, etiam Patriarchalium, & Metropolitanarum, ac quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum tàm ſecularium, quàm cujuſvis Ord. Regularium, etiam Militiarum quas omnes per ea obtinentes (nonnullis tamen utpotè S. R. E. Cardinalibus, Militibus S. Joan. Hieroſolymitani, ac duodecim Congregationibus quæ cum Camera prædicta aliàs concordaverant exceptis) pro una intrà tunc proximum diem Feſtum S. Michaëlis Archangeli menſis Septembris, & pro alia intrà idem feſtum anni tunc proximè futuri, ac pro tertia partibus æqualibus intrà illum ipſum diem feſtum conſequentis anni Cameræ prædictæ, & illius Depoſitario generali ad id conſtituendo voluimus perſolvi, prout in noſtris ſub Dat. 14. Kalend. Februarii Pontificatus noſtri Anno nono deſuper confectis literis plenius continetur.

Cauſa hujus Conſtitut.

§. 2. Verùm quia poſtmodùm calamitates Germaniæ cum magno animi noſtri dolore admodùm invaluerunt, & res Catholicorum in deterius prolapſæ longè majora quàm ex dictis ſex integris decimis colligi poſſint auxilia poſtulare cognovimus, aliud magis opportunum remedium adhibere voluimus, certò Nobis perſuadentes neminem fore qui circumſpectis cauſarum, & temporum qualitatibus onus ſibi in tàm piam cauſam imponendum promptè, & lubenter non ſubeat.

Omnes Eccleſiaſticos obligat, exceptis ſolùm paucis.

§. 3. Habita itaque cum eiſdem S. R. E. Cardinalibus ſuper præmiſſis matura deliberatione, de eorum Conſilio, & aſſenſu impoſitionem ſex integrarum decimarum quoad ſolutionem tertiæ partis earundem adhuc non exactæ de cetero faciendam revocantes, & annullantes, ac viribus, & effectu carere, ac neminem ex nominatis obligatis in dictis literis ad ipſius tertiæ partis non exactæ ſolutionem cogi poſſe, aut debere declarantes, indicimus, & imponimus ad decennium proximum ſolutionem annuam duorum pro quolibet centenario omnium, & quorumcumque fructuum, redituum, proventuum, jurium, obventionum, diſtributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcumque Eccleſiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium, necnon Monaſteriorum & Conventuum, ac etiam menſarum Patriarchalium, Primatialium, Archiepiſcopalium, Epiſcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conventualium, Prioratuum quoque, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, Præbendarum, dignitatum, perſonatuum, adminiſtrationum, & officiorum cæterorùmque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam Juſpatronatus Laicorum, tàm ex privilegio, quàm ex fundatione, & dotatione cum cura, & ſine cura ſeculatium, ac S. Benedicti, S. Auguſtini, Cluniacenſis, Ciſtercienſis, Præmonſtratenſis, S. Baſilii, Silveſtrinorum, & qui proprietates, redditúſque certos ex privilegio, vel aliàs poſſident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum utriuſque ſexus, necnon Congregationum Regularium, & Hoſpitalium etiam pauperum hoſpitalitatem non exercentium, ſeu bona, & redditus ultra infirmorum neceſſitates, & alia pro quibus inſtituta ſunt pia officia exercentium poſſidentium, (non tamen per Cardinales prædictos, quia ipſi pro ſuſtinenda tanta dignitate graviſſimas impenſas, & labores Reipublicæ Chriſtianæ cauſa continuò ſubire cognoſcuntur, obtentorum, necnon S. Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de alto paſſu, Templi Dominici, & aliarum, non tamen Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani Militiarum in Italia univerſa conſiſtentium etiam duodecim Congregationum quæ cum Camera prædicta de ſubſidio ordinario concordarunt,) & inſuper omnium Collegiorum poſſidentium bona ſtabilia fructifera, Eccleſiaſtica per viam unionis, aggregationis, aut alio quovis titulo Monaſteriorum, Prioratuum, & beneficiorum

beneficiorum Ecclesiasticorum, quovis nomine nuncupatorum secundùm verum, & realem annuum valorem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum præmissorum, necnon etiam indicimus, & imponimus ad idem tempus similem annuam solutionem duorum pro singulo centenario omnium, & quarumcumque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, ac distributionibus, in favorem quorumcumque etiam duodecim Congregationum prædictarum assignatarum, & assignandarum percipiendam, exigendam, & levandam ab omnibus, & quibuscumque Episcopis, Archiepiscopis, & Primatibus Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cujuscumque dignitatis, gradus, status, & conditionis personis (prædictis Cardinalibus, & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Militibus dumtaxat exceptis) prædicta quocumque jure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, necnon Oeconomis, & Administratoribus perpetuis, & temporalibus usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia hujusmodi jura ex quacumque causa sibi Apostolica auctoritate in toto vel in parte reservata habentibus, & habituris secularibus, & regularibus Ordinum Congregationum, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Joannis prædictorum) necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conventibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis quocumque privilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua suffultis, quos omnes ad hoc obligatos intrà diem Festum S. Michaëlis Archangeli cujuslibet anni dicti decennii, à proximè venturo incipienti Cameræ prædictæ, & illius Depositario generali ad id constituendo omninò volumus persolvi.

itarii §. 4. Ejusdem verò Depositarii munus erit sedulò curare, ut quicquid pecuniarum ex annua solutione hujusmodi colligetur, id diligenter, ac fideliter asservetur, & de mandato nostro speciali in prædictos usus dumtaxat, nec aliàs erogandum.

§. 5. Quicumque verò annuam solutionem, hujusmodi nullo modo, vel non integrè scienter, aut non secundùm verum annuum valorem fructuum, redituum, proventuum, Jurium, obventionum, distributionum, & emolumentorum, etiam medio juramento juxta id quod à quinquennio citrà, si per tantum tempus fuerint possessores, sin minùs pro tempore quo possederint, percepetint denunciandum, non autem juxtà taxam hactenùs observatam exprimendum, vel concordiam cum Camera prædicta, cum interventu dilecti Filii illius Commissarii ineundam in præscripta terminis non exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem, Ecclesiarum Antistites suspendimus à divinis; Capitula verò, Conventus, Collegia quæcumque Ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores excommunicationis sententiâ innodamus.

§. 6. Cæterùm ad prædictam annuam solutionem consequendam præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & Locatariis proprietatum, fructuum, & Jurium prædictorum, etiam hujusmodi pensionibus oneratorum, ut utramque annuam solutionem nomine Dominorum ac Pensionariorum ad computum suæ quisque locationis; omnibus verò possessoribus, usufructuariis, & aliis pensiones solvere debentibus, ut ipsi etiam pensionum hujusmodi nomine Pensionariorum Cameræ, & Collectoribus, seu Subcollectoribus deputatis, seu deputandis integrè persolvant.

§. 7. Decernentes annuam solutionem fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum Jurium prædictorum secundùm verum, & realem valorem annuum, ut præfertur verificandum, vel saltem juxtà taxam de qua cum dilectis Filiis nostro Hippolyto S. Eustachii Diacono Cardinali S. R. E. Camerario, ac nostro, & Cameræ prædictæ Thesaurario generali cum interventu Commissarii, ut præfertur concordaverint, & annuæ solutionis hujusmodi Collectores, seu subcollectores prædictos à quibus libuerit integrè exigendi optionem facultatémque habere, neque ullas immunitates, & exemptiones etiam ex causa resignationis, cessionis Juris concordiæ, conventionis, compositionis, aut quacumque alia gravi, & onerosa occasione quocumque modo concessas, & interim concedendas, integram solutionem hujusmodi minuere, vel impedire, neque possessores usufructuarios, aut alias personas pensiones hujusmodi solvere debentes, etiamsi ipsi Juri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, vel retinendæ portionis, & ratæ partis pensionarios contingenti, Jurejurando renunciaverint, atque ex forma dictæ Cameræ amplissima caverint modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse. (cum solvendum est.)

§. 8. Omnes verò confessiones, & quietantias receptionis annuæ solutionis à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tàm Conductoribus, Censuariis, & Locatariis nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis, & aliis pensiones solvere debentibus nomine pensionariorum faciendas perindè valere, atque in judicio, & extrà illud ubique locorum fidem habere, ac si ipsismet principalibus, & pensionariis præsentibus, & solventibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem qui pretium locationis Dominis legitimè anticipaverint, locationem suam hujusmodi quam ad hoc prorogamus, usque ad integram satisfactionem, ut priùs etiam adveniente successore continuare debere. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. (Quietantiæ probant.)

§. 9. Ut autem omnia prædicta, sicut causa urgena postulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, prædictum Hippolytum Cardinalem Camerarium, cujus integritas, atque experientia jampridem Nobis perspecta est, generalem annuæ solutionis hujusmodi Collectorem in universa Italia cum omnibus, & quibuscumque privilegiis, Jurisdictionibus, ac Juribus quæ omnes alii antehac hujusmodi Collectores habuerunt, Apostolicâ auctoritate tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam potestatem, facultatem, & auctoritatem tribuimus, annuam solutionem hujusmodi Cameræ prædictæ nomine ubique procurandi, prædictos omnes tàm conjunctìm, quàm divisim ad illatum integram solutionem, ut prædictum est faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas incidisse, servatâ formâ Concilii Tridentini, declarandi proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum etiam manu regis apprehendi, & usque ad condignam satisfactionem retinendi. (Collectores generales instituit, & facultates illis tribuit.)

Contradictores, & perturbatores, molestatores, & rebelles quoscumque eisque auxilium, consilium, vel favorem publicè, vel occultè quovis quæsito colore præstantes, cujuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint prædictis, & aliis censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque juris, & facti remediis compellendi,

lendi, illásque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis & officiis omnibus privandi, & amovendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliúmque brachii sæcularis quandocumque opus fuerit invocandi, ad sanitatem verò reversos, qui debitè satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absolvendi, super irregularitate forsan incursa dispensandi, & ad pristinum statum omninò restituendi.

Alias facultates dicti Collectoris explicat.

§. 10. Præterea Collectores, & Subcollectores, fide, & facultatibus idoneos in omnibus Civitatibus, Terris, & Provinciis Italiæ prædictæ, quorquot viderit expedire cum simili, vel limitata, non tamen absolvendi potestate deputandi, eúmque vel eos arbitrio suo revocandi, negligentes, & morosos removendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescumque ei videbitur, in delinquentes & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Judicii inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis servandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forte oritura declarandi, ac prorsùs omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiam si talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quàm præsentibus est expressum.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostris de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & Locorum prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & aliis quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quódque Prælatis, & Personis prædictis, eorúmque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis, communiter aut divisim, à prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi, necnon personis, earúmque nominibus, cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis hujusmodi mentionem. Et quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere & in specie quomodocumque concessis, confirmatis, & innovatis, etiam solutionem annuam hujusmodi aliter quàm secundùm antiquam taxam, vel conventionem factam, & nisi in universali solutionem per Orbem impositione fieri prohibentibus, necnon promissionibus, donationibus, obligationibus, Juramentis, & renunciationibus, vinculis, & cautelis, in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem literas annuæ solutionis hujusmodi omninem teneri, neque eas quoad præmissa contrà quemcumque locum non habere similiter declaramus, aliisque Indultis, & literis Apostolicis generalibus, & specialibus, cujuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omninò non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris mentio specialis, quæ omnia contra præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari, necnon aliis impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint, factis. Cæterisque contrariis quibuscumque.

Pro solutione pecuniarum tantum,

§. 12. Ceterùm in exigenda annua solutione hujusmodi Constitutionem recol. memor. Clementis Papæ V. similiter Prædecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, quòd Decimæ ad monetam currentem communiter levari, nec calices, libri, cæteraque ornamenta divino cultui dicata ex causa pignoris capi, vel distrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari, quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticumque valoris beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro litera, & sigillo quietantiæ universalis, si illam habere voluerit ultrà unum Carolenum conficientem Quatrenos triginta septem monetæ Romanæ solvere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu cambii uspiam compellatur.

& non res sacras pro pignore recipere lubet.

Exempla standum.

§. 13. Quia verò difficile nimis esset, præsentes literas quocumque illas opus erit perferre, Volumus quoque, ut illarum exemplis, etiam impressis, & Notarii publici, ac Hippolyti Cardinalis & Camerarii prædicti, aut alterius Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici, ejusve Curiæ sigillo obsignatis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud ubique locorum adhibeatur, quæ illis ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Contra lacerantes pœnæ.

§. 14. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ revocationis, annullationis, indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, decreti, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, declarationum, præceptorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentia Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. undecimo.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1634. 11. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno XI.

Papæ subscriptio.

† Ego Urbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Card. subscriptiones.

† Ego Dominicus Episcopus Ostiensis & Velitern. Card. Gymnasius.
† Ego C. Episcopus Portuen. Card. Pius.
† Ego M. Episcopus Tusculanus Card. Lantes.
†
† Ego G. Episcopus Albanensis Card. Borgia.
†
†
†
†
†
†
† Ego R. tit. S. Praxedis Presbyt. Card. Ubalnus.
† Ego Tib. tit. Priscæ Presb. Card. Mutus.
†
† Ego I. tit. S. Sabinæ Presb. Card. Sabellus.
†
† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo S.R.E. Presb. Card. Bentivolus.
†
† Ego Fr. Desiderius tit. S. Caroli S.R.E. Presbyt. Card. de Cremona.
† Ego Augustinus tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Card. Spinula.
†
† Ego Cosmus tit. S. Pancratii S.R.E. Card. de Torres.
† Ego A. tit. S. Martini S.R.E. Presb. Card. de la Cueva.
† Ego Fr. Antonius tit. S. Honuphrii S.R.E. Presbyter Card. Barberinus.
†

†
†
†
†
† Ego B. Card. Spada tit. Sancti Stephani in Monte Celio.
† Ego Landivius tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. S. Sixti nuncupat.
† Ego Berlingerius tit. Sancti Augustini Cardinal. Gypsius.
†
†
†
† Ego J.B. tit. Sancti Eusebii Presbyter Cardinalis Pamphilius.
†
† Ego F. tit. S. Mariæ de Pace Presbyt. Cardinalis Verospius.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Gregorius tit. SS. Quirici & Julitæ Presbyter Cardinalis Narus.
†
†
† Ego Franciscus Maria Masia tit. Basil. SS. Apostol. Presb. Card. Brancaccius.
†
† Ego Uldericus tit. S. Anastasiæ Presb. Cardinalis Carpineus.
† Ego Stephanus tit. S. Laurentii in Pane, & Perna Presb. Card. Duratius.
† Ego Augustinus Card. Oregius tit. Sancti Sixti Presbyt.
†
†
†
†
†
† Ego Hip. S. Eustachii Diaconus Card. Aldobrandinus S.R.E. Camer.
† Ego Franciscus S. Laurentii in Damaso Diac. Cardinalis Barberinus S.R.E. Vice-Cancellarius.
† Ego P. Maria Card. Burghesius.
† Ego L. S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Biscia.
† Ego Martius S. Angeli in foro piscium Diacon. Card. Ginettus Sanctiss. D. N. PP. Vicarius.
† Ego A. SS. Cosmæ, & Damiani Diac. Cardin. Cæsarinus.
† Ego S. Agathæ Diaconus Card. Antonius Barberinus.
†
†
†
†
†
† Ego Benedictus SS. Viti & Modesti Diaconus Card. Ubaldus.

Anno à Nativitate D.N. JESU Christi Millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, Indictione secunda, die verò vigesima quarta Aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi, anno undecimo, præsentes literæ Apostolicæ lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranen. & Principis Apostolorum, Cameræque & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, per nos Franciscum de Paulis, & Dominicum Mangilium prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Joannes Radica pro D. Mag. Curs.

CLXXXI.

Communicatio Privilegiorum omnium, non Mendicantium, & Mendicantium Ordinibus, seu Congregationibus Clericorum concessorum, Fratribus Discalceatis Hispaniarum, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Istorum Fratrum Congregationem Hispaniarum, inter alios Mendicantium Ordines adscripsit Paul. V. & eis privilegia communicavit in Const. 60. Ecclesiæ, sup. tom. 3. Cætera lege ad hujus Pont. Const. 108. Cùm sicut.

URBANUS EPISCOPUS,

Edita Anno Dom. 1634.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

REdemptoris nostri JESU Christi Salvatoris exemplo, quo se ipsum exinaniens, formámque servi accipiens, sui sanguinis profusione nos redemit, assidua meditatione pensantes; continuis excitamur stimulis, ut tantæ liberalitatis memores, gemitus maximè filiorum Ecclesiæ in vinculis compeditorum, & misericordiam Nobis postulantium audientes, paterna sollicitudine ad opem illis, quam possumus ferendam, eò promptiùs excitemur, quò illos apud gentes barbaras, & incultas durior servitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amissi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Ecclesiæ participatio non recreat; imò spiritualis perditionis evidentius terret periculum, saluti, quantum cum Domino possumus, libenter consulamus, illa miserabili servitute sublevemus; ac operarios illi messi, quæ utique non pauca existit, ex professo invigilantes, adjuvemus, eorúmque pium exercitium, quo ipsi labores expeditiùs suscipiendo, tàm pium opus alacriter continuent, & promptiùs exequantur, gratiis, & favoribus, quibus possumus, amplissimis confoveamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Erectæ à Paulo V. Ordinem illorum Fratrum inter Mendicantium Ordines adscriptum fuisse, & privilegia communicata. Hæc Pauli V. const. est num. sup. in tom. 3.

§. 1. Sanè pridem fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster, Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum, inter cæteros Mendicantium Ordines adscripsit; ac illam, & illius Fratres sub Mendicantium nomine comprehendi debere decrevit, & declaravit; propterea omnia privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, libertates, indulta, & alias gratias Mendicantium Ordinibus concessa, ad ipsam Congregationem, ejúsque Fratres, Domos, Ecclesias, & loca extendit, & ampliavit: Omnia præterea privilegia, speciali, quoque nota digna, immunitates, exemptiones, libertates, concessiones, gratias, tàm spirituales, quàm temporales, universo Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Ordini, illiúsque Domibus, Ecclesiis, Superioribus, ac Fratribus concessa, præfatæ Congregationi pariter concessit, communicavit, & extendit; ac aliàs, prout in literis Apostolicis desuper expeditis pleniùs continetur.

Nunc et causis hic expressis.

§. 2. Cùm autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii Joannis de Annunciatione, ipsius Congregationis Procuratoris Generalis, petitio continebat, Fratres, & Religiosi ejusdem Ordinis juxta particulare eorum Institutum à piæ memoriæ Innocentio Papa III. etiam Prædecessore nostro approbatum, sub Regula propria Sanctis Patriarchis Joanni, & Felici, dictæ Religionis Fundatoribus tradita, in Captivorum Redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædiosos labores in transfretando mari, & apud ipsos infideles dietim sustineant; & non modò in redemptione ipsa, quæ ad omnes Captivos nunquàm extendi potest: sed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos, qui dictam durâ servitutem continuant,

ne fides

ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, discrimina quælibet, & pericula alacriter indefessi subeaur; & ut tam pium opus eò alacriùs Fratres ipsi continuent, & utiliùs exequantur promptioresque ad id reddantur, ac proptereà plurimùm cupiant, aliarum Religionum, & Ordinum gratias, & privilegia hactenùs à Sede Apostolica concessa, Congregationi præfatæ, illiúsque Fratribus, & Locis per Nos, & Sedem eamdem, ut infrà, concedi, & communicari. Quare pro parte ejusdem Joannis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ipsius Congregationis ampliationi in præmissis opportunè providere, & consulere de benignitate Apostolica dignaremur.

Communicat huic Congregationi omnia Privilegia aliorum Ordinum, & Congregationum, quatenus sint in usu, non revocata, neque sub revocationibus comprehensa.

§. 3. Nos igitur ipsius Congregationis augmentum, & conservationem firmissimis vallare præsidiis desiderantes, ipsúmque Joannem, ac singulas personas ejusdem Congregationis à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; necnon literarum præfatarum tenores, etiam veriores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum, Congregationi Fratrum Discalceatorum prædicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiúsque Domibus, & Regularibus locis sub illa comprehensis, necnon Ministro Generali pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Ministrisque Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis in ea Professis Fratribus pro tempore ad captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, Personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, cunctisque tàm Officiariis, quàm Domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, & Regularium locorum Personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christi fidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus; ut omnibus, & singulis Privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tàm Canonicorum, quàm Clericorum Regularium ubivis existentium institutis, & non solùm Ordinibus Monasticis, Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tàm pro redimendis captivis, quàm aliàs quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiúsque Domibus, Conventibus, & Fratribus; nec non Ordini B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium infirmis ministrantium & Canonicorum Regularium Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffii Valentiæ, & S. Crucis Colimbriæ; Clericorum Regularium de Somascha, & Pauperum Matris Dei, & Scholarum Piarum; ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Casinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati JESU, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cisterciensium, Servitarum, Olivetanorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis nunc, & pro tempore existentibus præfatorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscumque Prædecessores nostros Romanos Pontifices, necnon ejusdem S. R. E. Cardinales, & de latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tàm Apostolica prædicta, quàm ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respectivè, aut aliàs quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter, tàm per modum communicationis, & ampliationis, quàm simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessionis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis hactenus vel confirmatis, aut approbatis; & quibus illi tàm in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut aliàs quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quamvis illa sint speciali nota digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt; non solùm per participationem, communicationem, illorum extensionem, & ad illorum instar; sed speciatim, & nominatim, pariformiter, & æquè principaliter in omnibus, & omnia absque ulla prorsus differentia, perindè ac si illa primodictæ Congregationis, illiúsque Capitulis Generalibus, Ministro Generali pro tempore existenti, illiúsque Superioribus, & Personis præfatis specialiter, expressè, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & individuæ, ac particularis, & specialis concessionis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa fuissent; quatenus tamen sint in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant. Ita quod omnes, & singuli primodictæ Congregationis, & illius Domorum, Locorúmque Regularium, Superiores, & Ministri quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis JESU, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut locorum Regularium, & Familiarum Generales, Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores Conventuales, ancclaustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti, habent; similiter, ut supra, habeant, Fratresque & personæ Regulares primodictæ Congregationis, Generales, Superiores, Ministri, & cæteri alii cujuscumque appellationis Præpositi, & Præfecti, in primodicta Congregatione expressè Professi, & in ejus gremio, & observantia viventes Fratres, & personas Regulares primodictæ Congregationis cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuò secundùm observantiam Regularem, & canonicum institutum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis regere, & gubernare, & respectivè visitare valeant. Neque primodicta Congregatio super præfatis omnibus, & singulis à quoquam, quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut aliàs quomodolibet in judicio, & extra impediri possint, Apostolica auctoritate prædicta, earumdem tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Clausulas

§. 3. Decernentes, easdem præsentes semper,

& per-

& perpetuò, tamquàm ad divini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes, validas, & efficaces esse, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis firmiter, atque inviolabiliter observari, & adimpleri debere; nec ab illis ullo unquàm tempore quovis prætextu, occasione, vel causa, recedi, aut resiliri; easdémque præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedémque præfatam sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis, minimè comprehendi, vel confundi; sed semper, & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; primodictæque Generalis Ministri, & Fratrum Discalceatorum hujusmodi Congregationi suffragari.

§. 4. Sicque & non aliàs per quoscúmque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ prædictæ Nuncios, judicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane quicquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Provincialibúsque & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus; necnon Regularium Domorum, Locorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis primodictæ Congregationi, illiúsque Superioribus, & personis in genere, vel in specie, ac aliàs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quòd ipsarum præsentium exemplis, seu transumptis, etiam impressis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo, & Notarii publici manu obsignatis stetur, eadémque prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 7. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimo quarto 5. Calend. Aprilis, Pontificatus nostri anno Undecimo.

CLXXX.

Declaratio, ac Confirmatio Decretorum editorum circa Imagines defunctorum nondùm à Sede Apostolica Canonizatorum cum splendoribus, aut laureolis non proponendas, & processus pro eorum Beatificatione, aut Canonizatione conficiendos.

Decreta hic enunciata habes sup. inter ejus S. D. N. Sanctiones, num. 37. Sanctissimus.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1634.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

COelestis Hierusalem Cives, quorum gloriosis natalitiis sancta lætatur mater Ecclesia, sicut hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ ministerio à piis utriúsque sexus Christifidelibus honorantur in terris, ita Romanum decet Pontificem militantis Ecclesiæ regimini divina providentia præpositum, pro suo præcipuo honoris Domus Dei zelo invigilare, ne quid in personarum cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defunctarum memoriam, sive cultum, inconsulta sancta Sede prædicta innovetur.

Refert decreta aliàs edita super imaginibus defunctorum nondum à Sede Apost. Canonizatorum.

§. 1. Aliàs siquidem Nos sollicitè animadvertentes abusus, qui irrepserant, & irrepere non cessabant in colendis quibusdam cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defunctis, qui, etsi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore insigniti essent ab eadem Sede, eorum tamen Imagines in Oratoriis, atque in Ecclesiis, aliisque locis publicis, atque etiam privatis, cum laureolis, aut radiis, seu splendoribus proponebantur, miracula, & revelationes, aliaque beneficia à Deo per eorum intercessiones accepta in libris rerum ab ipsis gestarum enarrabantur, & ad illorum sepulchra tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta restificanda, & lampades, & alia lumina apponebantur: Volentésque proinde hujusmodi abusibus pro debito officii pastoralis occurrere, re etiam cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, contra hæreticam pravitatem in universa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus, ab eadem Sede specialiter deputatis, communicata, & maturè considerata, ac discussa; de eorumdem Cardinalium consilio sub die 13. Martii 1625. declaravimus, statuimus, & decrevimus, ne quorumvis hominum cum sanctitatis, seu martyrii fama (quantacunque illa esset) defunctorum imagines, aliáque præfata, & quodcunque aliud venerationem, & cultum præferens, & indicans, in Oratoriis, aut locis publicis, seu privatis, vel Ecclesiis, tàm Secularibus, quàm Regularibus, cujuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponerentur; antequàm ab Apostolica Sede canonizarentur, aut Beati declararentur, & (si quæ appositæ essent) amoverentur, prout eas statim amoveri mandavimus. Ac pariter imprimi de cætero inhibuimus libros eorumdem hominum, qui sanctitatis, sive martyrii fama, vel opinione, ut præfertur, celebres è vita migravissent, gesta, miracula, vel revelationes, seu quæcumque beneficia, tamquàm eorum intercessionibus à Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarii, qui in iis recognoscendis Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhiberet: & ne deindè fraus, aut error, aut aliquid novi, & inordinati in re tam gravi committeretur, negotium instructum ad Sedem Apostolicam transmitteret, ejúsque responsum exspectaret: Revelationes verò, & miracula, aliáque beneficia supradicta, quæ in libris horum hominum vitam, gestáque continentes eatenùs sine recognitione, atque approbatione hujusmodi impressa erant, nullo modo approbata censeri voluimus, mandavimúsque. Ad horum hominum

sepulchra

sepulchra vetuimus etiam, ac inhibuimus tabellas, atque imagines ex cera, aut argento, seu ex alia quacumque materia, tàm pictas, quàm fictas, atque exsculptas appendi, seu affigi. & lampades, sive alia quæcumque lumina accendi sine recognitione ab Ordinario omninò prout suprà, facienda, Sedique Apostolicæ referenda, ac probanda. Declarantes, quòd per suprascripta præjudicare in aliquo noluimus, neque intendimus iis, qui aut per communem Ecclesiæ consensum, vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorúmque sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientiâ, ac tolerantiâ præfatæ Sedis Apostolicæ, vel Ordinarii celebrantur. Cúmque posteà die 2. Octobris ejusdem anni 1625. à quibusdam revocari in dubium accepissemus, an tabellas, & imagines, quas in posterùm afferri contingeret, recipere, & anteà oblatas conservare liceret; Nos, qui tantummodò voluimus occurrendo abusibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam divinæ clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare; re priùs cum eisdem Cardinalibus communicata, de simili eorum consilio declaravimus, quòd sicut numquàm prohibuimus, nec intentionis nostræ fuit prohibere oblationem, receptionémque tabellarum, & imaginum hujusmodi, ità ut deinceps nulli dubitationi locus relinqueretur; statuimus, & decrevimus, ut quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumvè alium publicum sæcularem, seu regularem tabellas, & imagines, aliudvè simile quispiam deferret, ac intercessione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamvis cum martyrii, aut sanctitatis fama demortuorum, optata impetravisse diceret, liceret Ecclesiasticis personis Ecclesiarum, locorumvè prædictorum curæ præpositis tabellas, & imagines sive pictas, sive ex quavis materia fictas, atque alia quæcumque collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorúmque qui conscii fuissent, attestationibus recipere, atque approbantibus Ordinariis, ad quos referre statim omnia tenerentur, in secreto aliquo seorsum ab Ecclesia loco custodire, ibidémque jam amota collocare, & asservare, ut si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluisset, extarent hujusmodi sanctitatis qualescumque probationes Apostolicæ Sedis judicio tunc examinandæ. Demùm verò, & ejusmodi decreta observarentur indubiè, ac omnimodam sortirentur executionem, cum eisdem Cardinalibus re pariter communicata, déque eorumdem consilio præmissis addidimus, statuimus, decrevimus, atque declaravimus, ne ex tunc deinceps quispiam Ordinariorum, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatorum, super alicujus utriusque sexus cum sanctitatis, aut martyrii fama, vel opinione defuncti miraculis, revelationibus, aliisque ejusmodi sanctitatem redolentibus ex integro informationes quoquomodo reciperet, aut processum instrueret, vel huc usque receptas informationes, instructumvè processum ulteriùs prosequeretur, nisi postulator priùs per legitimas juridicè susceptas probationes circà personam ejus, de cujus miraculis, revelationibus, aliisvè rebus gestis sanctitatem præseferentibus ageretur, præscriptam in præfato nostro decreto formam omninò servatam extitisse docuerit; & nisi posteà successivè idem Ordinarius, aut ab Apostolica Sede ad hoc specialiter delegatus, diligenti præhabita disquisitione circà eandem personam, supracitato decreto nullatenùs contraventum esse, ritè pronunciaverit. Utque id inviolabiliter observetur, statuimus insuper, ac decrevimus, ne transmissi ad Urbem undecumque hujusmodi processus, à Congregationis Sacrorum Rituum Secretario, minusvè à sanctæ fidei Promotore quomodolibet aperiantur, nisi priùs in ipsa Sacrorum Rituum Congregatione, alio sejunctim oblato autentico processu, ex eo Ordinarium, aut ab Apostolica Sede specialiter delegatum ritè ac rectè ut præmittitur, cognovisse, ac pronunciasse prælibato decreto nequaquàm contraitum esse plenè constiterit, ac deindè à Nobis judicialiter aperiendi eos processus facultas indulta fuisset. Insuper longissimum tempus, illiusvè immemorabilem cursum, de quo in prædicto decreto, intelligi declaravimus esse tempus, centum annorum metam excedens: Déque his, atque infrascriptis omnibus, quæ in his decretis disposita, & ordinata sunt, aliqua suboriente difficultate, Ordinariis locorum, & delegatis Apostolicis quibuslibet omnem omninò interpretandi facultatem ademimus; utque Sedem Apostolicam desuper consulerent, ab eáque responsum exspectarent; mandavimus eisdem, ut aliàs prout in decretis desuper editis pleniùs continetur.

§. 2. Quare inviolabili decretorum prædictorum observationi, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, decreta prædicta, cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omniáque, & singula decreta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, observari omninò præcipimus, sub pœna nullitatis quarumcumque informationum processuum, ac interpretationis aliter, quàm prævia suprascripta præcognitione instructorum, eorúmque admissionis, publicationis, aut interpretationis; ità ut earumdem informationum receptiones, processuumvè instructiones, necnon eorum admissiones ac publicationes, & interpretationes habeantur pro non receptis, non instructis, non admissis, non publicatis, non interpretatis, eorúmque ampliùs ratio aliqua nullatenùs alicubi unquàm haberi debeat.

Modò illud confirmat, & declarat.

§. 3. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad præmissa vocati, & auditi, minúsque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenùs justificatæ fuerint, nullo unquàm tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sivè etiam ex eo quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint; aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret; aut quòd de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcunque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio vel extrà posse; neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomo-

Clausulas præservativas addit.

dolibet

dolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, iovioIabiliter observari.

§. 4. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis, per quoscumque Judices ordinarins & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuntios, & alios quavis auctoritate, & potestare fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultare, & auctoritare ubique judicari, & definiri debere: irritum quoque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranrer contigerit attentari.

§. 5. Quocircà Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, uecnon dilectis Filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nuntiis, ac hæreticæ pravitatis Inquisitoribus ubilibet existenribus, per Apostolica scripta mandamus, ut statim atque præsentes literæ nostræ ad eorum, & cujuslibet eorum notitiam pervenerint, in sua quisque respectivè Diœcesi, vel Provincia sedulò pervigilet, ne sine approbationibus prædictis imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, revelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliave contrà superiùs disposita fiant: traosgressores verò, si regulares fuerint, privationis suorum officiorum, ac vocis activæ, & passivæ, necnon suspensionis à divinis: si verò Clerici sæculares, privationis pariter suorum officiorum, suspensionis à divinis, & ab administratione Sacramentorum, executionéque suorum ordinum respectivè, aliísque arbitrio prædictorum ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo. Qui autem libros impresserint, aut imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquo modo affixerint, vel formaverint, cæteríque artifices circà præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniariis, aliísque, etiam corporalibus pœnis juxtà criminis gravitatem, eorumdem ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 6. Non obstantibus, quatenùs opus sit, recol. memoriæ Bonifacii Octavi Papæ etiam Prædecessoris nostri, de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, cæterísque in contrarium facientibus quibuscumque.

§. 7. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cum indè amovebuntur, earumdem exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ post duos menses à die publicationis computandos, omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

§. 8. Quódque illarum transumptis impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 5. Julii 1634. Pontificatus nostri Anno undecimo. D.P. An. 11. die 5. Julii.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo quarto, Indictione secunda, Pontificatus S. D. N. D. Urbani divinâ Providentiâ Papæ VIII. anno undecimo, die verò 5. Septembris, supradictæ literæ, sive decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicarum Sancti Joannis in Lateraan, & Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Alexandrum Latinum prælibati S. D. N. Papæ Curs. Publicatio in Urbe.

Pro D. Mag. Curs. Dominicus Mag. Curs.

Confirmatio decreti S. Congregationis Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum, videlicèt quòd à Patribus Ordinis Redemptionis S. Mariæ de Mercede, & Patribus Discalceatis ejusdē Ordinis ea observentur, quæ antè concordiam inter eos initam cum clausula citrà dispensationem super quarto voto, ac ministerio Redemptionis Captivorum Calceatis reservato, emanata reperiuntur, ità ut quoad dictæ opus Redemptionis omnia remaneant sub directione totius Ordinis Magistri Generalis. CLXXXI.

De hujusmodi Fratrum separatione à Calceatis vide ad Constit. Greg. XV. Aliàs à nobis, & Const. hujus Pont. 79. In sede. Demùm obedientiæ Magistri Generalis Calceatorum eos subjecit infrà Const. Aliàs pro, & plura alia statuit infrà in Const. Exponi nobis.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut dilecti Filii Fratres Calceati Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecerunt in controversia nuper exorta inter dictos Fratres Calceatos ex una, & Fratres Discalceatos, sive Recollectos ejusdem Ordinis partibus ex altera super observatione concordiæ, alias inter eos initæ, & auctoritate Apostolica à felicis recordationis Gregorio XV. Papa Prædecessore nostro, ac etiam à Nobis confirmata cum clausula citrà dispensationem super quarto voto, ac Ministerio Redemptionis Captivorum eisdem Fratribus Calceatis dumtaxat in eadem concordia reservato, quod nihilominùs etiam à dictis Fratribus Discalceatis fieri posse prætenditur vigore clausulæ prædictæ citrà dispensationem super quarto voto in literis Apostolicis confirmationis concordiæ hujusmodi appositæ, rebúsque aliis, Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negotiis Regularium præpositi censuerint vigore dictæ clausulæ citrà dispensationem super quarto voto, hujusmodi, & aliarum in dicta concordia, & confirmationibus Apostolicis contentarum non fuisse, nec esse jus aliquod de novo quæsitum dictis Fratribus Discalceatis, seu Recollectis ad ministerium Redemptionis Captivorum exercendum sub directione, & super superioritate eorum Vicarii Generalis, sed omnia circà ministerium prædictæ Redemptionis Captivorum remansisse, & remanere in iisdem statu, & terminis, in quibus reperiebantur antè dictam Concordiam; ità ut prædicti Fratres Discalceati quoad dictum pium opus Redemptionis, aut alia ad idem ministerium quomodolibet spectantia remaneant sub directione, cura, & obedientia, ac superioritate dilecti Filii Magistri Generalis Calceatorum, prout, & quemadmodùm, ac in eisdem statu, & terminis, in quibus erant, seu existebant antè Concordiam, & confirmationes prædictas, & alius prout in eorumdem Cardinalium decreto desuper sub die 18. Novembris præsentis anni 1633. emanato pleniùs dicitur contineri. Causæ hujus Const.

§. 2. Nos inviolabili decreti, & in eo contentorum quorumcumque firmitati atque observan- Approbat, & confirmat Pont. decre-

tiæ quan-

rum Sacræ Congregationis circà concordiam de qua in Rubr.

piæ quantum cum Domino possumus consulere, dictósque exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum tenore absolventes, & absolutos fore censentes Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris decretum prædictum & in eo contenta quæcumque Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, & omnes, & singulos tàm juris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Clausulæ hujus constit. præservativæ.

§. 3. Decernentes illud, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenùs opus sit quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. 4. 12. 1634.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 3. Decembris 1634. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

CLXXXIII. Designatio Conventuum pro Novitiatibus Laicorum, seu Conversorum Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo.

Fratres Carmelitæ suam Regulam susceperunt ab Alberto Patriarcha Hierosolymitano, quam Honorius III. approbavit in Constit. 8. Tom. 1. Cappis albis uti jussit Bonif. VIII. in Const. 3. Tom. 3.

Edita An. D. 1634.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilecti Filii Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Nobis expositum fuit quòd à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotiis Regularium præpositis emanavit Decretum per dilectum Filium nostrum Martium Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconum Cardinalem Ginettum nuncupatum dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Protectorem exponi demandatum infrascripto sub tenore videlicet,

Causæ hujus Constit. referuntur, & decretum desuper emanatum.

§. 1. *Eminentissimi & Reverendissimi Signori. Il Procuratore Generale de' Carmelitani espone all' Eminenze Vostre, come nella sua Religione è stato sempre solito, che i Fratri Conversi, seu Laici facessero l'Anno del Novitiato in qualsivoglia Convento in virtù delle loro Constitutioni, come anco per concessione della bona memoria di Clemente VIII. ma perche forsi tale concessione sarebbe troppo ampla, supplica che almeno si dia facoltà al Padre Generale, che in ogni Provincia d'Italia, & Isole adiacenti possa designare quattro ò cinque Conventi de' principali, dove sotto la cura di persona idonea detti Conversi, seu Laici faccino l'anno del Novitiato, quale finito possino poi fare la loro professione solennemente, non ostante li decreti di Clemente Ottavo di bona memoria & altri in contrario che si riceverà à gratia singolarissima.* Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita censuit, committendum esse Eminentissimo Cardinali Ginetto Ordinis hujusmodi apud hanc sanctam Sedem Protectori, prout præsentis Decreti virtute committit, ut pro suo arbitrio, & prudentia, & prout magis in Domino expedire arbitrabitur Conventus prædictos in singulis Provinciis ad Novitios Laicos, seu Conversos recipiendos designet, contrariis quibuscumque non obstantibus, dummodò in reliquis Novitii Conversi ad habitum & professionem in ipsis Conventibus ut suprà designandis admittantur servatâ formâ Decreti Sanctissimi D. N. super receptione, & educatione Novitiorum ultimo loco editi, necnon felicis recordationis Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & decretorum pariter similis memoriæ Clementis VIII. institutionúmque generalium super receptione & educatione Novitiorum ejusdem Clementis, necnon sanctæ memoriæ Pauli V. auctoritate editarum Romæ die 10. Februarii 1634.

Designatio Conventuum pro Novitiatibus Laicorum.

§. 2. Nos Martius Sancti Angeli in foro Piscium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Ginettus totius Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Protector, vigore retroscripti Decreti instituimus, deputamus, & designamus in singulis Provinciis Italiæ & Insularum adjacentium Conventus infrascriptos videlicèt in Provincia Sancti Alberti in Sicilia Conventus Platiæ, Melatii, Scicli, Siracusæ, Mazarini; In Provincia Romana Conventus Transpontinæ, Sancti Martini in Montibus, Præneste, Velitrarum, Roncilionis; In Provincia Lombardiæ Conventus Mediolani, Cremonæ, Navariæ, Montis Calerii, Novarum; In Provincia Venetiarum Conventus Vicentiæ, Roboreti, Dezensani; In Provincia Tusciæ Conventus Pisarum, Prati, Montis Politiani, Emporii; In Provincia Romandiolæ Conventus Anconæ, Cæsenæ, Arimini, Senogalliæ; In Provincia Neapolis Conventus Capuæ, Nuceriæ Apuliæ, Beneventi, Salerni, Aversæ; In Provincia Apuliæ Conventus Licii, Bitunti, Neriti, Baruli, Monopolis; In Provincia Sancti Angeli in Sicilia Conventus Marsale, Alcami, Sancti Nicolai de Bononia Calatanixete, Racalbuti; In Provincia Calabriæ Conventus Cosentiæ, Rhegii, Caroleorum, Catanzarii; In Provincia Aprutii Conventus Terami, Ortonæ, Bilantis; In Granciis Conventus Neapolis Conventus Summæ, Surrenti, & Concordiæ. In quibus possint recipi, & admitti ad habitum, & expleto probationis anno ad professionem Fratres Conversi, seu Laici, servatâ formâ Decreti Sanctissimi Domini Nostri super receptione & educatione Novitiorum ultimo loco editi, necnon felicis recordat. Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & decretorum pariter similis memoriæ Clementis VIII. institutionúmque generalium super receptione & educatione ejusdem Clementis, necnon sanctæ Memoriæ Pauli V. auctoritate editarum. Et ità observari mandamus, contrariis quibuscumque non obstantibus, Romæ die 4. Julii 1634.

Confirmatio Apostol.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Procurator Generalis decretum præinsertum, Conventuúmque prædictorum ad effectum suprà dictum designationem hujusmodi ab eodem Martio Cardinale ejusdem decreti vigore factam Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desideret; Nos eundem Procuratorem Generalem spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,

censu-

.4.

censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa laris, si quibus quomodolibet innodatos existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Supplicatioulbos illius nomine Nobis soper hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum prædictum, & illius vigore factam Conventuum hujusmodi designationem præinserta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus ac universos & singulos tàm juris quàm facti defectus, si qui desoper intervenerint, supplemus.

tum

§. 4. Decernentes illa necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere & fore, ac ab omnibus adquos spectat, & pro tempore spectabit invinlabiliter observari, sicque per quoseumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & Inane si secùs super his à qunquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolieis, ae domorum, seu Conventuum, & Ordinis hujusmodi etiam joramento, confirmarione Apostolica vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & cnnsuetudinibus, cæterisque eontrariis quibuscumque.

A. 12. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1634. Pootificatus nostri Anoo duodecimo.

XIV.

Præfixio & approbario Cæremonialis pro electione Magni Magistri Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.

Hoc Cæremoniale habes insertum in ipsa Const.

Alias leges ediderat pro hujosmodi electione hic idem Pont. ut suprà const. 102. Io specula. Ubi aliàs constit. habes indicaras.

An. D. 4.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

lium, æ hu- nstit. hic non- onsti- rcà nem Ma- hujus e in indi- rubr.

Militantis Ecclesiæ regimini, non meritis nostris, sed inscrutabili divinæ voluntaris providentiâ vocati, & attenta mentis acie considerantes, Hospitale S. Joannis Hierosolymitani in Insula Melitæ moltis Doctoris gentium miraculis celebrata, firmissimum, tutissimúmque Reipublicæ Christianæ adversùs impii Turcarum tyranni invasiones, propugnaculum existere, ejúsque Fratres Milites, tanquàm veros Christi Athletas, pro Fidei Catholicæ defensione, nullis vitæ periculis parcendo, jugiter laborare: dignum, quin potiùs debitum reputamus, ut ea, quæ per nostras literas, Motu proprio expeditas, aliàs statuimus, & ordinavimus pro felici, rectáque Magni Magistri dicti Hospitalis electione, suum debitom sortiantor effectum.

jus fa- exe- e edi- eremo- hic uens.

§. 1. Cúmque pro faciliori ipsarum lirerarum nostrarum execntione proprium Cæremoniale per nonuullos Romanæ Curiæ Prælaros, Religionis zelo, prudentia, fide, doctrina, rerum gerendarum usu, aliísque egregiis virtutibus conspicuos, quibus negotium hujusmodi commiseramus, diligenti, ut res postolabat, adhibito examine, ennfectum, & à Nobis approbatum fuerit, ut illud cum omnibus, & singulis in eo contentis inviolabiliter perpetuò observetur, ex nostro Pastoralis officii debito provideodum, ac nostræ Apostolicæ coufirmarionis patrocinin muniendum censuimus.

Congre- Capi-

Tenor autem illius est. Magno Magistro vitâ functo, congregetur quam primùm fieri poterit Consilium completum, à quo inter cæteros, præcipuè infrascripti fiant.

ocumte- ele- e & fa- te.

Primò. Deputer sivè eligar Loeumtenentem juxtà formam Statutorum, seu Stabilimentorum dicti Hospitslis Apostolica auctoritate confirmatorum, qui juxtà literarum Sanctissimi Domini Nostri Urbani Papæ VIII. desuper emanatarum hujusmodi dispositioonem, ea dumtaxat exercere valebir, quæ ad meram justiriam pertinent; non autem cum quovis Fratre Milite dicti Hospitalis, seu alia quavis persona ad habitum Frattum dicti Hospitslis admitti petente super cujuscumque generis impedimento, vel defectu, etiam io vim quorumcumque privilegiorum, seu facultatum dicta auctoritate concessorum, seu confirmatorum, dispensare: neque eum eodem Consilio Status, & qunvis prætextu alias gratias ètiam facere, ut sunt, habitum dicti Hospitalis concedere, aut exhibere, vel similia: minúsque literas Apostulicas, Magno Magistro prædefuncto directas executioni demandare, aut alios quosvis actus, gratiam concernentes, facere, sub pœna in omnibus vel singulis casibus prædictis, privarionis vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrenda, & per Consilium prædictum, excluso ipso Locumteneute declaranda: & nihilominùs omnia, & singula per eum contrà præsentium tenorem quomodolibet gesta, irrita, & inania, nulliúsque roboris, & momenti existant: sicque dispensati, & alii quicumque executionis literarum prædictarom, oecnon gratiarum eis sie, ur præfertur, à Locomienente hujusmodi factarum, uso, & effectu eareant, sed in eodem statu, in quo anteà erant, non secùs, ac si eum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensatum, grariæqoe eis concessæ, ac literæ Apostolicæ bujusmodi executioni demandatæ non fuissent, remaneant.

Secundò. Locumtenens, & Consilium prædicti tres ejusdem Hospitalis, ac unius, seu diversarum Linguarum Frstres Milires, fide, & facultatibus idoneos, prout sibi videbitur, deputent, ut in ipsorum sic deputatorum manibus pecuniæ pet communis ærarii debitores, durante Sedis Magistralis vacatione realiter, & cum effectu solvantur, & numerentur: solventes verò solutionum hujusmodi quietaotias ab ipsis deputatis reportenr. Qui quidem deputati, statim secuta Magni Magistri electione, pecuniarum per eos receptarum, & exactarum rationem reddere, pecuniásque ipsas Magno Magistro canonicè electo, seu Thesaurario, vel aliis ministris, ad quos de jure, & ex forma Starutorum, seu Stabilimentorum hujusmodi spectabit, consignare, & restituere teneantur; alitérque factæ solutiones nullatenùs solventibus suffragentur; quin adhuc communis æratii, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur. De rum electione, & [illegible] tate.

Tertiò. Curabuot iidem Locumtenens, & Consilium Status ut à qualibet Lingua, seu aliàs, prout eis celeri expeditioni magis eapedire videbitur, eorum Fratrum, qui juxtà earumdem lirerarum prædictarum formam suffragium laturi sunt, nota, sive catalogus conficiatur, cum eorum oominibus, cognominibus, patriis, & deoominationibus, necnon tempore suseeptionis babitus, ac residentiæ, & caravannarum per eorum qoemlibet factarum: quæ quidem nota, sive catalogus, edicto per eosdem Locumteoentem, & Consilium Status promulgando inserator; edictúmque hujusmodi in locis pulilicis, & eonsuetis, ad hoc, ut si quis se gravatum senserit, aut contrà aliquem etiam alterius Liogaæ excipere voluerit, infrà terminum ab eisdem in dicto termioo præfigendum, in actis Cancellarii seu Vicecancellarii, aut cujusvis alterius ad hoc depotandi, jura sua exhibere, & deducere possit: quo termino elapso, & nihil opposito, opponere volentes posteà ampliùs non sudiaotur. Prætereà juxtà literarum prædictarum dispositionem, etiam vigore cujuscumque privilegii, seu concessionis, etiam specialis à Sede Apostolica obtentæ, sive consuetudinis etiam immemorabilis, aut quovis alio prætextu, in electione Magistri, aut in quovis alio actu, illam concernente, votum, De Vocibus.

vel suffragium nec ferre, nec passivè habere, nec in ea quomodolibet se intromittere, vel immiscere poterit ullus ejusdem Hospitalis Frater, aut Capellanus, vel Serviens armorum, extrà omnium Linguarum, sive totius Hospitalis limites natus, cum quo super defectu limitum dispensatum fuerit: nullúsque Frater Capellanus actu Sacerdos non existens: minúsque ullus Frater Serviens ex mera gratia, & non factis probationibus receptus. Qui omnes propterea, seu eorum aliqui, in Catalogo, sive nota hujusmodi poni non debebunt; exceptis tamen Episcopo Melevitano, & Priore Ecclesiæ Conventualis d. Hospitalis nunc, & pro tempore existentibus, necnon quovis alio magnæ Crucis Fratre; qui licèt extrà limites recepti, voto, sive suffragio activo, & passivo gaudebunt respectu Electionis XXIV. dumtaxat: nec in hac prohibitionis parte ullatenùs comprehendi, sed ejusdem Episcopi, nec non etiam Linguæ Germanicæ jura, Privilegia, & prærogativæ, si quæ aliàs illis competunt, præservata censeantur.

De impotentibus ferre votum in scriptis. Quartò iidem Locumtenens, & Consilium ad nominationem cujuslibet eligentium, qui ex aliqua infirmitatis, vel alterius justæ, & rationabilis impotentiæ causa, nomina, cognomina, & denominationes prædicta scribere non poterit, personas deputabunt, quæ eadem nomina, cognomina, & denominationes pro iisdem sic impeditis scribant.

De causarum expeditionibus. Insuper Locumtenens, & Consilium prædicti decidant, & terminent summariè, sine strepitu, & figura Judicii, etiam manu Regia, juxtà tamen Statuta, Stabilimenta, & consuetudines d. Hospitalis, omni, & quacumque appellatione, restitutione in integrum, & aliis quibuscumque executionem retardare valentibus, remotis, omnes causas supradictorum gravaminum, & exceptionum, & quamlibet aliam controversiam, etiam XXXIV. & XVI. Electorum, quas Sede Magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magistri consummatam electionem deventum fuerit.

De modo eligendi. Conventus verò, & omnes Fratres die, & hora solitis in Ecclesia Conventuali S. Joannis congregentur: & Missa celebrata, Hymnóque, Veni Creator Spiritus, decantato, singuli Fratres jus suffragii vigore literarum Apostolicarum prædictarum habentes ad Capellam unicuique Linguæ, ad id in eadem Ecclesia destinatam, seu destinandam, accedant; exceptis tamen Fratribus illius Linguæ, ex qua dictus Locumtenens extiterit, qui in corpore ejusdem Ecclesiæ Conventualis remaneant. Hi non unum, ut anteà consueverant, sed tres Fratres Milites ex unaquaque Lingua capaces, ac juxtà earumdem literarum Apostolicarum, necnon Statutorum, seu stabilimentorum prædictorum formam qualificatos, in Electores eligant, ita ut in posterùm non octo tantùm Fratres Milites, qui in Electores deputabantur, sed vigintiquatuor eligantur. Ipsáque trium Fratrum cujuslibet Linguæ electio per secretas schedulas modo, & forma sequentibus fiat: Videlicet, quòd omnes schedulæ vel impressæ, vel unà, & eadem manu tantùm conscriptæ sint, juxtà exemplum infrascriptum.

Exemplum schedulæ Electionis.

Ego Frater
Eligo Fratrem in unum ex XXIV.

Eædem schedulæ super mensa in Capellis, & Ecclesia Conventuali prædicta respectivè poni, singulique eligentes soli seorsim, & separatim, aliis indè remotis, ad ipsam mensam accedere; & in superiori schedulæ parte nomen, cognomen, seu denominationem propriam ipsiusmet eligentis, & in inferiori schedulæ parte nomen, cognomen, seu denominationem eligendi, propria manu scribere debeant; ità ut certa tàm eligentis, quàm electi persona habeatur: alioquin suffragium sit nullum; exceptis tamen votis illorum, quorum nomina, cognomina, & denominationes iidem Locumtenens, & Consilium ob causas suprà expressas per aliam personam scribi posse concesserint. Caveant etiam diligenter, ne in qualibet schedula plures, quàm unum nominent, juxta exemplum inferiùs positum.

Ego Frater Silvester Scotus
Eligo Fratrem Nicolaum la Marra in unum ex XXIV.

De Scrutinio. Advertatur etiam, quòd Scrutinium erit toties reiterandum, donec tres supradicti, votis sive suffragiis sufficientibus electi sint, juxtà prædictum Motum proprium.

De schedulæ complicatione, & sigillo. Quilibet verò eligentium hujusmodi ad mensam prædictam accedens, nominibus, seu cognominibus, aut denominationibus prædictis in sua schedula, ut præmittitur, conscriptis, primò illam in superiori parte complicabit, & communi suæ Linguæ sigillo in eadem mensa ad hunc effectum præparando, ita claudat, ut eligentis nomen nunquàm videri possit, nec ullo umquàm tempore publicetur.

Secundò, eamdem schedulam ità totam complicabit, ut tunc temporis à nemine legi valeat.

Tertiò, schedulam ipsam sic complicatam, & sigillo clausam summis digitis elevans, & circumstantibus palàm, & publicè ad hoc, ut unicam esse, omnibus pateat, commonstrans, alta, & intelligibili voce jurabit juxtà sequentem formam.

De juramento. Ego N. Juro, me eligere illum, quem secundùm Deum eligendum judico.

Quod quidem juramentum in omnibus aliis electionibus in vim literarum Apostolicarum hujusmodi faciendis præstari, & renovari debebit.

De positione schedularum in urnam. Præstito hujusmodi juramento, schedulam prædictam in urnam, seu vas, ad hunc effectum in mensa appositum, immittat.

De numeratione schedularum. Quo facto tres Fratres Milites antiquiores, & magis antiani: nulla habita præeminentiæ consideratione, ultrà alios actus, sibi uti Scrutatori competentes, palàm, & publicè omnibus eligentibus, videntibus, & audientibus, schedulas in urnam, seu vas immissas, numerent: & ubi pauciores, seu plures, Schedulæ numero eligentium repertæ fuerint, illicò, & publicè comburantur; & toties Scrutinium renovetur, donec schedularum numerus eligentium numero coæquetur, illique respondeat.

De publicatione schedularum & electione 24. Militum. Comperto autem, numerum Schedularum parem esse numero Eligentium, Scrutatores prædicti legant alta voce, & publicent Schedulas in parte sigillo non clausa, publicando propterea personam, quæ in eis eligitur: factáque publicatione hujusmodi, censeantur electi tres Fratres milites

prædicti pro qualibet Lingua, qui majorem suffragiorum numerum respectu minoris habuerint, dummodò singuli quartam saltem suffragiorum partem assequantur. Quòd si nemo, sive duo, aut unus dumtaxat ex tribus eligendis, hanc quartam suffragiorum partem reportaverit, ad novum scrutinium toties pariter deveniatur, quoad alios, qui quartam partem non reportaverint, donec trium numerus cum dicta saltem quarta parte compleatur. In eventum, in quem aliquis necessariis dumtaxat votis eligatur, idem electus propriam schedulam agnoscet, adhoc ut videatur, an detracta ipsius electi schedula, sufficiens pro electinne schedularum numerus fuerit, & an electus sibimet (quod non potest) suffraginm tulerit: & reouente electo propria schedulæ agnitionem, sive manifestationem, ille ea vice pro non electo habeatur.

De Electo ad Conclave se transferendo.

Qui verò, ut præmittitur, electus fuerit, à suffragio, sive voto ferendo pro aliis duobus arceatur; statimque atque electus fuerit, ab ipsa Capella tecedat, & ad locum Conclavis opportunum se conferat.

De subrogando in causa electionis Locumtenentis.

Quòd si Locumtenens in dictorum trium numerum eligatur, statim alius Locumtenens deputetur, seu magia Antianus ipsius Consilii ibi existens, omissa qualibet præeminentiæ consideratione, Locumtenentis loco præsideat, prout Consilio expedite videbitur.

De subrogandis pro Anglicana Lingua.

Quia verò Lingua Anglicana non habet Fratres Milites, Capellanos, nec Fratres Sevientes, ideò donec illud Regnum ad gremium S. R. E. redierit, unaquæque aliarum septem Linguarum successivè alium Fratrem Militem è propria lingua per schedulam, ut suprà eligat: & ex septem sic electis viginti & unus supradicti, prævia d. juramenti præstatione per secreta pillularum suffragia pro majori eligentium numero respectu minoris, tres diversarum nationum, Gallicæ videlicet, Italicæ, Hispanicæ, & Germanicæ eligant, cum ballottatione cujuslibet ipsorum septem: qui tres, ut præmittitur, electi Linguam Anglicanam repræsentent, illiusque vice, & nomioe io ista electione dd. septem dumtaxat suffragium ferant.

De electis ad Conclave se transferendis pro eligendo Magno Magistro.

Facta, ut præmittitur eorumdem electione, illi ad locum Conclavis se conferant, in quo Electio Magni Magistri necessariò facienda erit, & ad infrascriptos actus deveniant, videlicet.

De Præsidente Electionis.

Primò, eligant prævia d. juramenti præstatione, Præsidentem Electionis per pillulas secretas, juxtà antiquam d. Hospitalis consuetudinem, hactenùs ibi observatam: qui sic electus loco d. Locumtenentis, cum prohibitionibus supradictis gratias & alia supradicta faciendi, præsideat, & ea, quæ Præsidentes Electionis de jure, privilegio, usu, vel consuetudine facere, & gerere possunt, seu debent, gerat, & faciat.

De Electione Triumviratus.

Secundò, prævia similirer ejusdem juramenti præstatione, procedant ad Electionem Triumviratus, nempe unius Militis, unius Capellani, & unius armorum Servientis Fratrum, qui sint diversarum Linguarum, juxtà formam scrutinii pillularum superiùs descripti, usque ad perfectam Electionem hujusmodi.

De Electione quarti.

Tertiò, celebrara electinoe prædicta, ipsi tres sic electi ad quarti Electionem, diversæ tamen Linguæ à sua, unanimes deveniant: &, si infrà unius horæ, à primo momento clausuræ Conclavis computandæ, spatium concordes non fuerint, tunc, & eo casu illorum singuli alium Fratrem Militem eorum cuilibet benevisum, qui non sit ex eorum Linguis, nominent; nominationéque hujusmodi ad viginti quatuor Electores relata, ipse se in Sacristiam eis loco Conclavis, in hoc casu dumtaxat assignatam, recipientes, prævia pariter d. Juramenti præstarione ad secretum Scrutinium pillularum pro Electione unius ex dd. tribus nominatis deveniant; ità ut quilibet horum trium ballotretur, & ille pro quarto electus sit, & esse censeatur, qui majorem suffragiorum numerum respectu minoris numeri reportabit, etiamsi sit de corpore dd. vigintiquatuor.

1

De Electione quinti, & sic successivè, usque ad sextdecim.

Quartò, iste quartus sic electus ad Conclave accedat, & cum aliis tribus ad quinti, quintus verò similiter electus cùm aliis quatuor ad sexti electionem procedat per majorem suffragiorum, seu pillularum numerum, sicque successivè usque ad sextidecimi electionem, videlicet duorum ex unaquaque lingua juxtà eorum præeminentias, & prærogativas hactenùs observatas, quibus præjudicium inferre non censetur, deveniatur.

De præferendis in paritate suffragiorum.

Occurrente autem in omnibus electionibus prædictis suffragiorum paritate, aliis præferatur, electúsque sit, & esse ceoseatur magis Antianus; & in antianitatis æqualitate is, qui dimurninrem in Conventu residentiam fecerit, seu in servitio d. Hospitalis magis occupatus fuerit; propter quod servitium pro residente in Conventu habeatur ad prædictum effectum; & in residentiæ paritate is, qui plures caravannas fecerit.

De electione Magni Magistri.

Completa tandem sexdecim prædictorum electione, ipsi sexdecim sic electi, odio, amore, & aliis quibuscúmque humanis affectibus posthabitis, solúmque Deum, illiúsque religionis decus, ac propagationem præ oculis habentes, præviáque etiam juramenti supradicti præstatione, ad Electionem Magni Magistri, quem capacem, & pro tanti Ordinis dignitate, & utilitate, idoneum judicaverint, sicut hactenùs observatum fuit, deveniant. Omnibus autem innotescat, Electionem nullam, & irritam fore eo ipso, nec ullum effectum sortiri debere, si alirer celebrata fuerit, quàm in Conclavi. Et prævia Electione trium Fratrum Militum uniuscujusque Linguæ non receptorum ex gratia limitum, modo, & forma præmissis, tàm respectu scrutinii, & suffragiorum, quàm respectu Linguæ Anglicanæ facienda. Et non electo priùs uno Fratre Milite, uno Fratre Capellano, & alio Fratre Serviente armorum, ut suprà qualificatis, qui usque ad electionem decimisexti, duorum videlicet pro qualibet lingua, juxtà earumdem literarum tenorem, procedant, & à sexdecim electis hujusmodi. Demumque de alio quàm uno ex Fratribus Militibus ex eadem limitum gratia nequaquàm receptis.

Cæremoniale hic relatum approbat, & revocat, ac annullat quodcumque aliud Cæremoniale seu Electionarium.

§. 2. Motu itáque proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, atque Apostolicæ potestatis plenitudine, quodcumque Electionarium, sive Cæremoniale, vel Rituale Electionis, seu Electionum hujusmodi quodcumque desuper hactenùs factum, compositum, sive publicatum, etiam typis impressum, inprimis, & antè omnia revocantes, & annullantes, omnia, & singula in præsenti Cæremoniali ordinata, & quomodolibet contenta, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus; illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilia Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Omnia in eo contenta inviolabiliter observari mandat.

§. 3. Eáque ab omnibus, & singulis d. Hospitalis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus.

Ita judicari decernit.

§. 4. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, quavis auctoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ in literis nostris prædictis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum

Dat. P. An. 11. die 21. Octobr.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis diœcef. sub Annulo Piscatoris, die 21. Octobris 1634. Pont. Nostri anno Duodecimo.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini 1635. Indictione tertia, die verò 2. Martii, Pontificatus autem in Christo Patris, & Sanctiss. D. N. D. Divinà Providentià Papæ Urbani VIII. Anno ejus XII. retroscripta litera affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Principis Apostolorum de Urbe, S. Jo. Lateranens. in acie Campi Floræ, ac aliis locis consuetis Urbis per nos Dominicum Mangilium, & Hieronymum Vecchionum Curs. Apost. Pro D. Mag. Curs. Antonius Bardus dep.

CLXXXV.

Declaratio circà Præcedentias inter Fratres Sancti Francisci de Observantia Reformatos.

De his Fratribus vide signata ad Constitut. S. D. N. Urb. VIII. 33. Sacrosanctum. sup. Et si quid magis desideras. require Indice V. Fratres S. Francisci, lege etiam infr. ad S. D. N. Urban. VIII. Const. 200. Religiosos.

Edita An. D. 1634.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter gravissimas, multiplicésque Apostolicæ servitutis curas, in eam peculiari sollicitudine incumbimus, ut Religiosi viri, qui obliti populum suum, & domum patris sui, divini Numinis obsequiis se mancipârunt, vota sua reddant Domino abundanter, in spiritu humilitatis, ac sanctitate, & justitia coram ipso.

Dispositio Præcedentiarum.

§. 1. Hinc est, quòd nos fœlici dilectorum Filiorum Fratrum Ordinis S. Francisci de Observantia, Reformatorum nuncupatorum, statui, quantum cum Domino possumus, consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie statuimus, atque præcipimus, & mandamus, quòd de cætero inter eosdem Fratres Minores S. Francisci de Observantia, Reformatos nuncupatos, nulli illorum jus præcedendi, sive honoratioris loci competat, nisi Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus. Ministris Provincialibus, Commissariis, & Vicariis Provincialibus, si fuerint ex Reformatis, Custodibus Reformatorum, Commissariis, Visitatoribus, Guardianis, Præsidentibus, seu Commissariis & Vicariis localibus: qui tamen, expletis eorum officiis, ad locum, & præcedentiam Ordinis redibunt, tàm ii, qui jam Habitum per d. Fratres Reformatos gestati solitum, susceperunt, & de cætero suscipient, quàm ii, qui se à Fratribus de Observantia ad Fratres Reformatos hujusmodi canonicè transtulerunt, & transferent, exceptis tamen iis, qui Officio Ministri Generalis, seu Commissarii generalis Cismontanæ familiæ functi sunt, vel fungentur, qui post Superiores actuales immediatè locum habeant.

Clausulæ præservativæ & decretum irritans.

§. 2. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere; irritúmque, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, vel ignoranter, vel scienter contigerit attentari.

Contrariorum abrogatio.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritatoribusque, & aliis decretis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 12. die 23. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Augusti 1634. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

CLXXXVI.

Prohibitio facta Fratribus Discalceatis Reformatis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniarum, de cætero recipiendi personas Seculares ad Habitum Donatorum, & contrafacientibus pœnarum impositio. Ac facultas concedendi Habitum, & nomen Laicorum Fratribus, qui nunc existunt in dicta Congregatione sub nomine Donatorum.

Privilegia aliorum Ordinum communicavit his Fratribus S. D. N. Urban. VIII. in Const. 179. Redemptoris, hic sup. Et de Ministri Generalis vocatione quadam sancivit idem in Const. 175. Injuncti. Indultum quoque petendi, ac recipiendi eleemosynas, legata, & alia subsidia pra redimendis Captivis relicta habes sup. in Const. 148. Ex incumbenti. Et in Turcarum partibus celebrandi super altari portatili, & ante diem, facultatem concessit idem sup. in Const. 108. Cùm sicut.

Edita An. D. 1634.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujus Constit.

§. 1. CUm sicut accepimus, in Congregatione Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, præter Religiosos Clericos orationi, & contemplationi, ac aliis Ecclesiæ ministeriis vacantes, ad Chorúmque deputatos, duo sint genera Religiosorum, sub nomine videlicet Laicorum, & Donatorum pro eleemosynis ad sustentationem Fratrum quærendis, & colligendis, necnon pro aliis servitiis domorum regularium obeundis cum Habitu regulari ad id eis exhibito juxtà dicti Ordinis statuta (sine tamen Capucio quoad Fratres Donatos) qui omnes legitimo probationis tempore decurso, tria vota substantialia, obedientiæ scilicet, paupertatis, & castitatis in manibus Superiorum dictæ Congregationis spontè emittunt, perpetuóque Religionis servitio famulantur. Experientià verò dicta Congregatio repetit, ad suum spiritualem profectum, necnon ad majorẽ suæ regularis observantiæ conservationem magnoperè convenire; quòd in dicta Congregatione totaliter extinguantur Fratres, qui Donati appellantur, quandoquidem in propria hujus Congregationis Regula à fel. record. Innocentio Papa III. Prædecessore nostro confirmata, & à Nobis reformata, nulla fiat mentio de Fratribus Donatis, sed tantùm de Clericis, & Laicis.

Prohibit. de qua in Rubr. & pœnæ contra facientibus.

§. 2. Idcircò fœlici, ac prospero dictæ Congregationis statui, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum, consilio, motu proprio, & ex certa scientia nostra, tenore præsentium præcipimus: Quòd deinceps perpetuis futuris temporibus in prædicta Congregatione nullo modo aliquæ personæ, tàm Regulares, quàm Seculares, ad Habitum Fratrum Donatorum recipiantur, sub pœna privationis Officiorum, & perpetuæ inhabilitatis Superioribus contrafacientibus: Et quod in dicta Congregatione tantùm sint duo genera Religiosorum, unum vide-

licet Clericorum Ecclesiæ ministeriis vacantium, & alterum Laicorum, ad eleemosynas colligendas, & ad alia Monasteriorum servitia attendentium.

§. 3. Præterea Definitorio Generali dictæ Congregationis concedimus, ut liberè, & licitè possit dare Fratribus Donatis nunc in dicta Congregatione degentibus, tàm Professis, quàm Novitiis, nomen, & Habitum, quem deferunt Fratres, qui appellantur Laici, virtute, & meritis uniuscujusque consideratis.

§. 4. Non obstantibus literis piæ mem. Pauli Papæ V. similiter Prædecessoris nostri, sub die 27. Augusti 1611. Motu proprio emanatis incipientibus Circumspecta Sedis Apostolicæ Providentia, ac dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Octobris 1634. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

Ne de cætero Fratres Ordinis Prædicatorum in partibus Indiarum existentium extrà Conventum vivant, seu maneant absque Sedis Apostolicæ, & Superiorum ejusdem Ordinis licentia.

Istorum Fratrum materiam habes signatam ad Const. 2. Honorii III. tom. 1. Fratres Prædicatores S. Dominici sunt verè, & propriè Mendicantes prout in Constitut. 44. Pii V. tom. 2.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

INjunctum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium postulat, ut Religiosorum quorumlibet fœlici, prosperóque regimini, atque statui jugiter consulentes, ea libenter statuamus, quæ ad regularis disciplinæ observantiam indies magis promovendam pertinere dignoscuntur.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Prædicatorum nobis nuper exponi fecit, indecens admodùm esse videatur, ut ejusdem Ordinis Fratres præinsertim in partibus Indiarum extra Domorum Regularium claustra absque suorum Superiorum licentia vivant. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur d. Procuratoris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illúmque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati.

§. 2. Ne de cæterò dicti Ordinis Fratres in partibus Indiarum existentes extrà Conventum Domorum, & aliorum dicti Ordinis locorum regularium claustra absque hujus Sanctæ Sedis, & Superiorum ejusdem Ordinis licentia vivant, seu maneant sub censuris Ecclesiasticis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per eosdem Fratres extra claustra hujusmodi manentes, seu viventes, ut præfertur, eò ipso incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium prohibemus.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterísque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis credi jubet.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembr. 1633. Pontificatus Nostri Anno duodecimo. Dat. P. A. ii. die 8. Nov.

Declaratio, quòd Clerici Regulares Pauperes Matris Dei Scholarum Piarum non comprehendantur in Decretis circà Regularium reformationem editis. CLXXXVIII.

Hæc Decreta primùm edidit Clem. VIII. ut in Const. 60. sup. tom. 3. quæ posteà confirmavit S. D. N. Urb. VIII. Const. 26. sup.

De his Clericis attende indicata ad Constit. 101. Paul. V. tom. 5. & Const. 15. Greg. XV. & novissime prohibuit Scholas sub hujusmodi denominatione erigere S. D. N. Urb. VIII. Const. 136.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1634.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanum decet Pontificem, si quæ circà Constitutionum, seu decretorum Apostolicorum intelligentiam dubia oriuntur, declarationis suæ ministerio de medio removere. Exordium.

§. 1. Cùm itaque, sicut pro parte dilectorum Filiorum Clericorum Regularium Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, Nobis expositum fuit, à nonnullis in dubium revocetur, an dicti Exponentes sub decretis de Novitiis nonnisi in certis Monasteriis, & Locis à Sede Apostolica designatis recipiendis per fœl. record. Clem. PP. VIII. Prædecessorem nostrum editis, & à Nobis confirmatis, comprehendantur. Causa hujus Constit.

§. 2. Nos omnem in præmissis dubitandi materiam de medio tollere, dictósque Exponentes spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum, consilio, dictos Clericos Regulares dictæ Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum non comprehendi in decretis præfatis dicti Clementis Prædecessoris per Nos approbatis, & innovatis, quemadmodùm non comprehenduntur cæteri Clerici Regulares, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus. Declaratio de qua in rubr.

§. 3. Sicque observari, & per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. Clausula sublata.

§. 4. Non obstantibus præmissis, cæterísque in contrarium facientibus quibuscumque. Clausulæ derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Novembris 1634. Pontificatus nostri Anno duodecimo. Dat. P. A. 12. die 17. Nov.

Quòd

CLXXXIX.

Quòd in Familia Ultramontana, ficut in Cifmontana duo Fratres germani Definituriis intereffe oon poffint.

De hujufmodi Fratribus lege qua notavi ad Conftit. 53. Sacrofanctum, fuprà.

Edita An. D. 1634.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Caufa hujus Conftit.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Didacus de Cea Commiffarius Generalis Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francifci de Obfervantia, quòd juxta regularia eorum inftituta, Apoftolica auctotitate confitmata, ut factionibus obvietur, & aliàs pro bono gubernio Definitoriis eorumdem Frartum Italiæ, quibus quatuor dumtaxat Definitores, Cuftos, & Provincialis interfunt, duo intereffe non poffunt, qui fint Fratres Germani. Cùm autem ficut eadem Expofitio fubjongebat, in Divini cultus, & Religionis augmentum maximè ceffurum fit, fi idem in eorumdem Fratrum Definitoriis Regnorum Hifpaniarum obfervetur, Nobis propterea humiliter fupplicari fecit ut fuper præmiffis opportunè providere de benignitate Apoftolica dignaremur.

Confirmatio prout in rubr.

§. 2. Nos igitur dicti Didaci Commiffatii Generalis votis quantùm cum Domino poffumos annuete, illúmque fpecialibus favotibus, & grariis profequi volentes, & à quibufvis excommuuicationis, fufpenfioois, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis à jure, vel ab bomine, quavis occafione vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftir ad effectum præfeotium dumtaxat confequendum, harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes hujufmodi fopplicationibus inclinati; Quod etiam eoromdem Frattum Definitoriis Regnorum Hifpaniatum duo iotereffe non poffint, qui fint Fratres Germani, ídque quemadmodum in Definitoriis Italiæ omoinò obfervari debeat, fub indignationis noftræ, & cenfuris Ecclefiafticis, necnon privarionis vocis activæ, & paffivæ pœnis ipfo facto per contrafacientes incurrendis, Apoftolica auctoritate tenore præfentium ftatuimus, ae præcipimus & mandamus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes nihilominùs irritum, & inane quicquid fecùs fuper his à quoque quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter coorigerit attentari, non obftantibus præmiffis, ac quibufvis Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, nec non dicti Ordinis Juramento, confirmatione Apoftolica, vel alia quavis firmitate roboratis ftatutis, & confuetudinibus, cæterífque contrariis quibufcumque.

Dat. P. A. 12. die 17. Nov.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annolo Pifcatoris, die 17. Novembris 1634. Pontificatûs noftri Anno duodecimo.

CXC.

Super Refidentia Epifcoporum, Archiepifcoporum, Metropolitanorum, & aliorum Ecclefôs Cathedtalibus Præfectorum, etiam S. R. E. Cardinalium, cum præfixione termini ad proficifcendum ad eotum Refidennas, & determinatiooe pœnarum, ae prohibitione ac ipfis non difcedendo abfque Sedis Apoftolicæ licentia ex quibufvis, etiam urgenniffimis caufis.

Multa fuper hoc fanciverat Concilium Tridentinum indicatum iu Apoftillis hujus conftitut. §§. 5. & 2. & etiam vide Conftitut. Pii IV. 10. De falute fup. tom. 2. ad Conftitution. 91. In fuprema. ubi fup. cum ibi indicatis.

Edita An. D. 1634.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conc. Trid. multa ftatuit fub Paulo III. circà Refidentiam Epifcopalem in feff. 6. c. 1. de refor.

§. 5. SAncta Synodus Tridentina fub recolendæ mem. Paulo Papa III. Prædeceffore noftro, ad difciplinam Ecclefiafticam reftaurandam, providè ftatuit, ut omnes, quacumque dignitate, gradu, & præeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primarialibus, Metropolitanis, & Cathedtalibus Ecclefiis quibufcomque quovis nomine, & titulo Præfecti, apud eas perfonaliter refidere deberent: aliàs, fi per fex menfes continuos abeffent, amiffioois quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipfo jure incurrerent: quòd fi per alios fex menfes in abfentia perfeverarent, tunc aliam quartam parrem fructuum hujufmodi eo ipfo amitterent: crefcente verò contumacia, Rnmanus Pontifex fuprema ejus authoritate in ipfos abfentes animadvertere, & Ecclefiis ipfis de Paftoribus utilioribus providere poffet.

Et feff. 23. c. 1. & feff. 24. c. 12. de Refor. fub Pio IV. qui etiam addidit Conft. fup. c. 1. n. 91. hic indicatam.

§. 1. Deindè fub fœl. rec. Pio IV. etiam Prædeceffore noftro eadem Synodus declaravit, omnes, eifdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclefiis Præfectos, etiamfi S. R. E. Cardinales forenr, obligari ad perfonalem refidentiam in fua Ecclefia, vel Diœcefi faciendam, nec abeffe poffe, nifi ob legitimas caufas in fcripris apptobandas. Et in eorumdem Concilii decretorum executionem idem Pius IV. Prædeceffor per fuas fub plumbo, fub Dat. 7. Kalendas Decembris 1564. expeditas lireras monuir eofdem præfatis Ecclefiis Præfectos, in virrute fanctæ obedientiæ, ac ultrà pœnas in eodem Concilio contentas, fub privationis eorum à regimine, & adminiftratione ipfarum Ecclefiarum, ac amiffinnis facultatum teftandi, & difponendi, aliifque pœnis, fuo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis, mandavit eifdem, ut in Ecclefiis præfatis omninò perfonaliter refidere deberent: Denique certior factus, quòd molti eorumdem Præfectorum erant inobedientes: Motu fuo proprio commifit Cameræ Apoftolicæ Auditori generali, ot contrà illos ufque ad fenrentiam procederet, & fibi deindè referret, ad effectum io eos privationis, & depofitionis fententiam in fuo Confiftotio fecreto pronunciandi.

Et fucceffivè alii Pont. & Gregor. XIII. declaravit, etiam afficere S. R. E. Cardinales.

§. 3. Succeffivè alii etiam Romani Pontifices contra non refidentes diverfa edicta publicari fecerunt, ac piæ mem. Gregorius XIII. etiam Prædeceffor nofter per fuum decrerum Confiftoriale declaravit, decreta ejofdem Concilii de perfonali refidentia, in Ecclefiis prædictis facienda, etiam in S. R. E. Cardinalibus locum habere, qoocumque titulo illis præeffent, ità ut à rearu, & pœnis, in dicto Concilio ftatutis, noo excufarentur, nifi abfentiæ caufa in fcriptis approbata foret, fcientiáque, vel tolerantia non excufaret eofdem Cardinales, nec alios Epifcopos.

Clem. VIII. pœnas inhabilitatis ad majores dignitates addidit.

§. 4. Similis quoqoe mem. Clemens Papa VIII. eriam Prædeceffor nofter per fimile Confiftoriale decretum pro obfervantia refidentiæ perfonalis, ab eodem Coocilio ordinatæ, addidit, pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclefias obtinendas; prout in præfatis Concilii, ac literis Apoftolicis, Confiftorialibúfque decretis, latiùs continetur.

Hi Pont. edicta publicari una cum pœnis juffit contrà non refidentes, & eos monuit ut ad refidentiam pergerent.

§. 5. Cúmque etiam Nos edicta contrà non refidentes fæpiùs publicari fecerimus, & tamen prærentis menfibus aliqui, etiam S. R. E. Cardinales, Metropolitanis, feo Cathedralibus Ecclefiis ex conceffione Apoftolica Præfecti, fuæ obligationis ad perfonalem refidentiam, in eis faciendam immemores, in grave animarum fuarum detrimentum, ac ovium fibi creditarum præjudicium, ab eifdem Ecclefiis abeffe continuarent, etiam fub prætextu fuorum titulorum Cardinalatus, præfertim Epifcopalium, propè Urbem, feo in Urbis diftrictu refpectivè confiftentium, & quòd

in eadem Urbe in conspectu, & præsentia nostra moram traherent: Nos pro nostro Pastorali debito, nedùm animarum præfatorum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati, providere volentes, in Consistorio nostro secreto declaravimus, eosdem S. R. E. Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus præerant, & apud eas non resederant, nec residebant, non fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub prætextu, quòd aliqui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores esse soleut, præsideant & ibi, vel in Urbe commorentur, aut cujusvis tolerantiæ, vel facultatis, præterquàm per Breve speciale nostrum, vel Romani Pontificis pro tempore existentis, sibi concessæ: Ideóque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam hujusmodi statim se conferrent, sub amissionia fructuum eo ipso incurrenda, & aliis canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad ulteriora, si non paruissent, & prout in decreto nostro Consistoriali pleniùs habetur.

§. 6. Quia verò ab inde citrà non omnes, prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos, ut omninò debitum suum agnoscant, & animabus subjectis, quantum Nobis ex alto conceditur, magis consultum sit, ulteriùs providere volentes, Concilii Tridentini decretis, & literis Apostolicis, Motuíque proprio, ac Consistorialibus decretis præfatis inhærentes, illorúmque tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plenè insertis, & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfata Concilii decreta, literásque Apostolicas, ac primò dictum Motum proprium, decretáque Consistorialia præfata, & in eis contenta quæcumque hac Nostra Constitutione perpetuo confirmamus, & approbamus, & quatenùs foret opus, adversus quemcumque prætensum non usum, vel contrarium usum, innovamus, & plenissimè restituimus.

§. 7. Insupérque omnes, & singulos, Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus, quocumque nomine, seu titulo præfectos, etiam S. R. E. Cardinales, à præfatis suis Ecclesiis absentes, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub interdicti ingressus Ecclesiæ, amissionísque tàm fructuum earumdem Ecclesiarum pro tempore, quo absentia duraverit, quàm facultatum testandi, & disponendi de bonis suis, à Sede Apostolica sibi aliàs concessarum, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, necnon privationis à regimine, & administratione suarum Ecclesiarum hujusmodi, aliísque pœnis, nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, arbitrio infligendis, districtè præcipiendo monemus. Ut omnibus postpositis, quantò citiùs, in Romana Curia videlicet moram, trahentes intrà unum, extrà eam verò in Italia intrà duos, extrà verò Italiam existentes intrà quatuor menses, à die publicationis præsentium, in locis infrà scriptis faciendæ computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriísque dilationibus, & terminis respectivè eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu Diœceses suas proficisci, & se personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur, residere debeant.

§. 8. Eisdémque Præfectis, postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscumque aliis, apud suas Ecclesias quandocumque personaliter residentibus, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respectivè incurrendis, injungimus, ne ab eorum Ecclesiis discedant, nisi priùs obtentâ nostrâ, & Romani Pontificis pro tempore existentis, per Breve, seu literas missivas, licentiâ.

§. 9. Illos etiam, qui in posterùm per Nos, seu Romanos Pontifices Successores nostros, alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium Primatialium Metropolitanarum, Archiepiscopalium & Episcopalium quovis nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiamsi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, quandocumque fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respectivè incurrendis, debeant, & quilibet ipsorum debeat infrà præfatum tempus, à die eorum promotionis ad aliquam Ecclesiarum præfatarum inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, & dilationibus, ut præfertur, ex nunc assignamus, pariter se itineri committere, & ad Ecclesias, sive Diœceses sibi commissas, ad personaliter in eis residendum, conferre: Et respectivè postquàm residere inceperint, ab illis non discedere, nisi obtentâ prius à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, licentiâ præfatâ. *nunc declarat.*

§. 10. A quarum pœnarum incursu nolumus, posse aliquem se excusare prætextu, & ratione cujuscumque servitii, quomodolibet præstiti, & præstandi pro gerendis, & tractandis negotiis quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum, ac Provinciarum, nec ratione cujuslibet jussionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocumque facti, vel faciendi, nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quarumcumque litium, seu controversiarum, etiam Ecclesiasticarum, vel ineundi fœderis, aut cujuscumque alterius negotii, etiam gravissimi, & speciali mentione digni, tractandi, vel distantiæ locorum, aut brevitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apostolicæ licentia præfata antequam à suis Ecclesiis, & Diœcesibus, discedant, aut ratione cujuscumque alterius causæ, vel occasionis, etiam publicæ, vel aliàs favorabilis, & æquè piæ, etiam cujuslibet utilitatis, sive necessitatis Ecclesiarum, & personarum: præterquam personalis interessentiæ in Synodis Provincialibus, vel Congregationibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ officii, Episcopalibus, vel Ecclesiis majoribus præfatis adjuncti, cujus ratione ad certum tempus occupari solent: & tunc pro tempore, quo illæ Synodus, Congregationes, & Assembleæ, exercitiúmque muneris, seu officii publici, ipsis Ecclesiis adjuncti, actu duraverint; quibus finitis, recto tramite ad Ecclesias præfatas, sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam à prædicta residentia, & pœnarum præfatarum incursu volumus excusari Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, nunc & pro tempore existentes alicui præfatarum Ecclesiarum præfectos, seu præficiendos, etiamsi tanquàm in ordine Priores, aliquem ex dictis titulis Episcopalibus, propè Urbem, vel in ejus districtu consistentibus, obtineant, & in posterum obtinuerint, & in prædictis Episcopatibus Titularibus, Urbi proximis resederint, vel in Romana Curia in suis titulis respectivè, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, scientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint, ita ut nulla nostra, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & solemnium celebrationem, receptione, & admissione, unquàm tueri se possint. *Quodque non possint excusare ex quacumque causa hic scripta excipiendo nullos alios.*

§. 11. Et pro præmissorum, & infràscriptorum inviolabili observatione committimus, & mandamus dilecto Filio Cameræ Apostolicæ generali Auditori, nunc, & pro tempore existenti, quatenùs contrà omnes, & singulos prædictos, tàm in Urbe, quàm alibi, & ubique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in suis Ecclesiis, seu Diœcesibus non residentes, per affixionem ad valvas Basilicæ Sancti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præsentes in Romana Curia ad *Executores deputat contra transgressores, cum facultate procedendi usque ad sententiam exclusive.*

abundantio-

abundantiorem cautelam, etiam domi dimissâ copiâ, procedat: Et constito sibi, quantum sufficere videbitur, summariè, simpliciter, & de plano, sola veritate inspecta, & manu Regia de contraventione, & inobedientia præfatis usque ad sententiam exclusivè procedat; & deindè Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti referat, ut Nos, ac Romanus Pontifex pro tempore existens, in Consistorio ad sententiam declarationis incursus pœnarum, ac respectivè privationis, seu depositionis, aliarúmque punitionum præfatorum inobedientium, valeamus, & ipse Pontifex Romanus, pro tempore existens, valeat procedere.

Tempus statuit Episcopis Ultramontanis pro visitatione liminum Apostolorum.

§. 12. Volumus tamen, Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas, etiam S. R. E. Cardinales citrà Montes, vel Mare existentes, per quatuor, alios verò ultrà Montes, vel Mare degentes, per septem menses continuos à residentia, in præfatis Ecclesiis facienda, ad effectum visitandi limina SS. Apostolorum Petri, & Pauli juxtà Sacros Canones, ac Apostolicas Constitutiones, pro qualibet visitatione excusari; ità tamen ut tunc illis durantibus, visitationis hujusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus se diverrant.

Ac Cardinalibus in vacatione Sedis Apost.

§. 13. Cardinalibus verò, nunc, & pro tempore existentibus, qui in casu vocationis Sedis Apostolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere solent ad locum Conclavis ad hoc designati, concedimus licentiam discedendi ab Ecclesiis præfatis sibi commissis, habitâ tamen priùs certâ notitiâ vacationis ipsius Sedis Apostolicæ, & extra residentiam in loco, in quo Electionem hujusmodi celebrari continget, commorandi, & permanendi usque ad peractam Electionem, ac etiam posteà per duos menses postquam Romanus Pontifex coronationis suæ insignia susceperit; quo tempore elapso, præfati Cardinales, nisi illicò, ut præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subjaceant pœnis suprà dictis.

Clausulas hujus Const. præservativas addit.

§. 14. Præsentes quoque literas, omniáque & singula in eis contenta, de subreptionis, obreptionis, ac cujuscumque nullitatis, aut invaliditatis vitio, intentionísque nostræ, ac quocumque alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo quòd in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel prætendentes, & præsertim iidem Ecclesiis prædictis nunc, & pro tempore Præfecti, etiam eusdem S. R. E. Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitatésque, & quævis alia servanda, & adimplenda, nullatenùs servata, & adimpleta, & causæ, propter quas præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint, ac quocumque alio colore, prætextu, occasione, & causa, etiam in Corpore Juris clausis, & alia quacumque quamtumvis rationabili, justa, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, à quoquam notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam, revocari, aut ad terminus Juris reduci non posse, nec sub quibuslibet similium, vel dissimilium Constitutionum, sivè dispositionum, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam Consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores Nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendi; sed semper ab illis excepta, perpetuóque validâ, firmáque, & efficacia existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, ac per omnes & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurô, inviolabiliter observari.

Contrà quam judicari prohibet.

§. 15. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, Nuncios, & prædictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac quoscumque alios, quavis authoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpretandi, & definiendi facultate, ubique judicari, explicari, declarari, & definiri debere: ita ut si unquàm aliquod dubium, seu hæsitatio super præmissis, seu eorum aliquo oriri, vel suscitari contingat, nullus, præter Nos, ac Romanos Pontifices Successores Nostros, possit præsentes literas quovis modo interpretari, & declarare, ac irritum, & inane, si secùs à quoquam quavis authoritate contigerit attentari, decernimus.

Contraria removet.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis Universalibus, Generalibus, Provincialibus, & Synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulis, etiam primæ, & cujuslibet secundæ editionis, & quatenùs foret opus, & de non tollendo Jure quæsito; statutis quoque etiam juratis, & consuetudinibus, etiam diuturnis, & immemorabilibus Ecclesiarum præfatarum, & cujuslibet earum, & licentiis, aliàs quam, ut præfertur, impetratis, ac privilegiis, & indultis, etiam Apostolicis, eisdem Ecclesiis, earúmque Præsulibus quomodolibet, & ex quacumque causa, hîc forsan de necessitate exprimenda, concessis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam Consistorialiter, ac aliàs quomodolibet emanatis, ac quocumque juramento, per eosdem Ecclesiis hujusmodi præfectos sub quovis prætextu, vel causa præstito, & præstando, quod fuisse, & fore nullum, ac irritum, & minimè obstare, neminique suffragari, quo minùs ab integra observatione præsentium in aliquo excusari possit, declaramus, & quatenùs opus sit, decernimus, nec non omnibus, & singulis, quæ Prædecessores nostri præfati in suis literis, & decretis præfatis voluerunt non obstare. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis & insertis habentes, ad effectum præsentium plenissimè, specialitérque & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Præfecti pluribus Ecclesiis quomodo residéant, declarat.

§. 17. Volumus etiam, quòd ii, qui duabus, vel pluribus Ecclesiis præfatis ex earum unione, vel aliàs ex concessione, seu dispensatione Apostolica quocumque nomine, vel titulo præfecti sunt, vel pro tempore erunt, à residentia, & pœnis hujusmodi excusentur, dummodò in earum altera, in qua de jure residere debent, verè, & personaliter residéant, exceptis tamen, ut præfertur, Ecclesiis Episcopalibus, Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent, residentia enim, si quæ apud præfatas Ecclesias titulorum Cardinalium fieret, aliquam excusationem eisdem Cardinalibus, ut præfertur, non præstaret, quominùs ipsi in alia, vel aliis Ecclesiis præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, residere omninò teneantur.

Publicationem in Urbe omnes afficere decernit.

§. 18. Quódque ut præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam amplius deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit, eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris, ut præfertur, in valvis Basilicæ S. Petri, & in Acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, quæ sic affixæ, & publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, afficiant, & arctent, ut præmittitur, perindè ac si unicuique eorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Dat. P. A. 12 die 12. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 12. Decembris 1634. Pontificatûs Nostri Anno Duodecimo.

Die 18. Decembris 1634. affixæ, & publicatæ fuerunt suprà scriptæ literæ ad valvas Basilicæ Sancti Petri, & in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Andream Scalmanum Sanctiss. D. nostri Papæ Curs.

Pro Magistro Cursorum Dominicus Mag. Curs.

Quòd Fratres Ordinis Prædicatorum Professi in Conventibus pro Novitiatibus non designatis, simpliciter emittant novam Professionem sine nova Fratrum Vocalium acceptatione.

Novitii Religiosorum in quibus locis recipiendi designavit Clemens VIII. in Constit. 83. tom. 3. Novitii Fratrum Ordinis Prædicatorum in articulo mortis in manibus Prælatorum, ante tempus, Regulam profiteri possunt, ut in Constit. 109. Pii V. tom. 2.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Aliàs per Nos accepto, quòd quamplures Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium Professores ad Habitum Regularem recepti, probationis annum in Monasteriis, seu Domibus Regularibus ad id designatis, vel ab Apostolica Sede approbatis minimè fecerant proindéque juxtà Constitutionem fœlic. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri desuper editam Professio per eos subinde emissa invalida existebat.

§. 2. Nos Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris bo. memor. Scipioni Episcopo Sabinensi, Cardinali Burghesio nuncupato Majori Pœnitentiario, vel Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterísque Ordinariis locorum, in quibus eorundem Religiosorum Monasteria, Domus, seu Conventus, aliáque Regularia loca consistebant, sive ipsorum Religiosorum Præfectis, vel Superioribus generalibus per nostras in simili forma Brevis sub die 2. Aprilis 1631. expeditas literas commisimus, & mandavimus quatenùs omnes, & singulos Religiosos prædictos, qui ad Habitum Regularem aliàs canonicè recepti annum probationis in Monasteriis, seu Domibus Regularibus ad id designatis minimè fecerant, subindéque Professionem denuò servatis aliàs servandis emittendam, quæ sic emissa illis, & eorum cuilibet, tàm in foro interiori, quàm exteriori, suffragari deberet absque novo probationis anno ex speciali hujus sanctæ Sedis benignitate auctoritate nostra Apostolica reciperent, & admitterent, eosdémque postquàm Professionem denuò, ut præfertur, emisissent, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates, quas si ab initio validè professi essent, legitimè obtinerent, eadem auctoritate restituerent, ac restituros eo ipso esse, & censeri declararent; ità ut haberent eumdem locum, sessionem, & votum prout haberent, si priores Professiones validæ fuissent, & nondum promoti ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines, servatis aliàs servandis, promoveri, & tàm ipsi, quàm alii ad eosdem Ordines jam ritè promoti in susceptis Ordinibus hujusmodi, etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valerent, necnon omnes actus, sive contractus, quos contraxerant, & legitimè contraxissent, vel cum Laicis, vel cum aliis Monasteriis, seu alterius Religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solùm quia initi, aut contracti erant invalidè ab iis, qui contrà dictam Constitutionem in Domibus non designatis, sive ab eadem Sede non approbatis professi erant, auctoritate nostra prædicta confirmarent, & approbarent, ac validos omninò declararent, super quibus omnibus, & singulis plenam, & amplam facultatem dicta auctoritate tribuimus, & impartiti sumus, & aliàs prout in dictis literis, quarum tenorem præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 3. Cùm autem sicut dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Prædicatorum nobis nuper exponi fecit, in nonnullis dicti Ordinis Provinciis novæ oriantur difficultates, quæ conscientias multorum solicitas habent. Nobis propterea humiliter supplicari fecit dictus Procurator Generalis, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur omnem in præmissis ambigendi, seu hæsitandi materiam è medio tollere, dictorúmque Fratrum quieti quantùm cum Domino possumus consulere, ac Procuratorem Generalem prædictum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium statuimus, atque ordinamus, quòd in ratificationibus, sive novis Professionibus faciendis in manibus Prælati nova Fratrum vocalium acceptatio nullatenùs requiratur; sed statim Professos intelligatur, & Filius ejus Conventus, in quo Professionem fecerat, supplendo cum simplici ratificatione, seu nova Professione qualecumque requisitum, quod de jure requireretur, seu de facto ocurreret, cum retentione eorum graduum, officiorum, honorum, dignitatum, vel præeminentiarum, quibus ad præsens gaudent, ità tamen, ut qui de facto Habitum Regularem dimiserint, recipiantur, salvâ Ordinis disciplinâ. *Decretum irritans.*

§. 4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, plenissimè suffragari, irritúmque & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 31. Januarii 1635. Pontificatûs Nostri Anno Duodecimo. *... die 31. Jan.*

CXCII.

Quòd Fratres Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, in Collegio Sanctæ Theresiæ Salamanticensi absolutis per eos cursu, lectoris, vel exercitiis literarum à Regularibus dicti Ordinis requisitis, in eadem Sac. Theologia Lauream suscipere possint absque expensis.

De hujusmodi Fratribus lege quæ notavi ad Constit. 183. Nuper, sup. & ad Constit. 164. Romanus Pontifex &c.

Dilecto Filio Theodoro Stratio Priori Generali Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1634.

Dilecte Fili, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum sicut Nobis nuper exponi fecisti, tu juxtà regularia tui Ordinis instituta, Apostolica auctoritate confirmata, Ordinis prædicti Professores, qui eos cursus, lecturas, vel exercitia literarum peregerunt, quæ secundùm eorundem Re- *Motiva.*

gularium

gularium institutorum formam, & tenorem requiruntur, ejusdem Ordinis Magistros in Sacra Theologia creandi, & instituendi facultatem habeas, dummodo tamen iidem Professores Magisterii, sive Doctoratus in eadem Sacra Theologia lauream in aliqua approbata Studii generalis Universitate suscipiant; Quia verò in suscipienda Magisterii, sive Doctoratus in Universitate generali hujusmodi laurea, intolerabiles pecuniarum summæ expendendæ sunt, in magnum pauperrimæ inter mendicantes Religionis detrimentum, & Collegium Sanctæ Theresiæ Salamanticensis ejusdem Ordinis semper habuit, & in posterùm habiturum speratur Regentes, & in eadem Sacra Theologia Magistros doctos, & in litterarum exercitiis maximè versatos. Nobis propterea, quòd debitus virtutis honos ejusdem Ordinis Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ Professoribus, qui in Artibus, & Sacræ Theologiæ hujusmodi studiis cursum perfecerunt, & aliàs digni, & idonei sunt, sublatis expensis hujusmodi, habeatur, humiliter supplicari fecisti, ut super præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in Rubrica.

§. 1. Nos igitur te, ac Provinciarum prædictarum tui Ordinis hujusmodi Professores specialibus favoribus, & gratiis, prosequi volentes, téque & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existitis ad effectum præsentium, dumtaxat consequend. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum Consilio, Tibi, omnibus, & singulis dicti Ordinis, & Provinciarum prædictarum Professoribus, quos absolutis per eos cursu, lecturis, vel exercitiis litterarum à regularibus dicti Ordinis institutis, ut præfertur, requisitis, & servatis, aliàs servandis in eadem Sacra Theologia creaveris, & institueris, quòd illi in prædicto Collegio Sanctæ Theresiæ Salamanticensis cum rigoroso examine, & approbatione Regentium, & aliorum Magistrorum ejusdem Collegii, ac servatis aliis conditionibus juxta regularia instituta hujusmodi necessariis à Superiore ejusdem Collegii Magisterii, sive Doctoratus in eadem Sacra Theologia Lauream suscipere liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate nostra concedendi, & indulgendi, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit Ordinis, & Provinciarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 12. die 16. Augusti.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Augusti 1634. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

CXCIII. Declaratio nonullorum Statutorum pro Congregationibus Tusciæ, & Lombardiæ Monachorum Ordinis Cisterciensis emanatorum.

Horum Statutorum confirmationem habes suprà in Constitut. hujus Pontif. 150. In Sede. Ubi etiam videre poteris, quæ annotata sunt de hujusmodi Congregationum unione.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1634.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs ab hoc Pontif. emanavit Constitut. super Reformat. & confirmat. nonnullorum statutorum.

Aliàs à nobis emanarunt litteræ tenoris subsequentis, videlicet. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis divinâ Providentiâ constituti; inter multiplices Pastoralis Officii curas, ad ea per quæ regularis disciplinæ observantia in quibuslibet Ordinibus, & Congregationibus conservetur, majoráque indies suscipiat incrementa, sollicitudinis nostræ partes sedulò intendimus, & in iis, quæ propterea piè, & providè statuta sunt, Apostolicæ Confirmationis robur libenter adjicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque sicut accepimus pro fœlici prosperoque dilectorum filiorum Monachorum Cisterciensium Ordinis congregationum Lombardiæ, & Tusciæ insimul unitarum statu, & reformatione in eis introducenda, nonnullæ Constitutiones, & statuta edita, & à dilecto Filio nostro Roberto tituli Sancti Alexii Presbytero Cardinali Ubaldino nuncupato ejusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore, ac duobus aliis Romanæ Curiæ Prælatis pietate, doctrina, & Religionis zelo præstantibus, auditis etiam, & consultis dilectis Filiis Præside, Procuratoribus, & duobus ex antiquioribus Abbatibus dictarum Congregationum de mandato nostro visa, & examinata fuerint, tenoris subsequentis videlicet. Prælati omnes quorumcumque Monasteriorum residentiam tenere quotidianam debeant omninò in eis personaliter residere, nec ullo prætextu possint ab eis abesse ultrà tempus præscriptum à Constitutione edita à Capitulo Anni 1616. videlicet ultra viginti dies continuos. Prælatus, qui ultrà prædictum tempus, vel in totius anni cursu ultra quadraginta dies, continuis & discontinuis computatis, sine licentia Reginminis ex legitima causa in licentia exprimenda, & in actis redigenda absuerit à suo Monasterio, graviter puniatur, etiam privatione vocis activæ, & passivæ, quin etiam ipsi Patres Regiminis, si absque legitima causa hujusmodi licentiam concesserint, gravi pœna pro arbitrio Definitorii afficiantur.

Cujus tenor hic refertur.

Secundò. Universæ pecuniæ communes ad singulas Provincias pertinentes habeantur repositæ, & custoditæ in Capsa Triclavi, quæ retineatur clausa tribus clavibus, quarum una remanere debeat penès caput Regiminis, altera penès Visitatorem majorem, Tertia penès Capsarium, quo munere fungi debeat unus ex Abbatibus titularibus, qui pro Provincia Lombardiæ teneatur residere in Monasterio Sancti Ambrosii, isque eligi debeat per Capitulum, & interim usque ad ejus celebrationem providebit Illustrissimus Protector, dictúsque Capsarius retineat libros introitus, & exitus, in quibus omnia distinctè & ordinatè adnotata appareant, nec aliquid omninò erogare, aut solvere possit alicui personæ, absque mandato Regiminis in scriptis, si sine prædicto mandato quicquam erogaverit, aut solverit, privationem Prælaturæ incurrat. Supradicta autem Computa, & mandata omnia singulis trienniis ante Capitulum diligenter revideri debeant pro Provincia Lombardiæ per Abbates Sancti Stephani de Cornu, & Aquæ frigidæ, & pro Provincia Tusciæ à duobus Prælatis, qui non sint de Regimine deputandis per Capitulum, qui accuratam, & plenam relationem prædictorum omnium teneantur facere in Capitulo.

Tertiò.

Tertiò. Tempore per Constitutiones ad eligendos Discretos deputsto nullus Abbarum accedat ad aliens Monasteria, sed unusquisque in sqo se Monssterio contineat, qni secùs fecerit vnce activa in Capitulo carear.

Quartò. Electi in Discretos ad alia Monasteria se minimè transferaut, sed in Monasterio in quo degnnt, exspectent discessnm sui Abbatis, cum quo rectà accedant ad Capitula, si secùs fecerint, voce in Capitulo careant, interim verò se informent de statu Monasterii, de quo interrogentur diligenter in Capitulo, & casu quo non reperiantur diligenrer informati, sint inhabiles in futurum, adhoc, ut possint eligi in Discretos.

Quintò. In virtute sanctæ Obedientiæ præcipimus tàm Discretis, ne quid omninò ab aliquo accipiant etiam spontè dare volenti, quàm omnibus, & singulia Religiosis, ne quid eis dare audeant, quòd si delictum hujusmodi quis commiserit, & fuerit sufficienter probatum, tunc tàm dsns, quàm accipiens privationem omnium Dignitatum, & officiorum incurrant, necnon inhabilitatem ad eadem, vel alia in perpetuum.

Sextò. Sieut ex præscripto Constitutionum tenentur Subditi singulis annis rradere Prælatis inventaria rerum omnium quas habeant penès se, & contrafacientes inter proprietarios censentur, & pœnis proprietariorum in utroque foro subjacent, ità in posterùm Abbates, & Prælati omnes tempore Visitationis, ipse autem Præses, & Visitatores tempore Capituli sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis teneantur conficere inventaria, in quibus cujuscumque generis res omninò, pecuniæ, & hona quæ hsbet quàm diligentissimè descripta sint, eáque Abbates, & Prælati supradicti Præsidi, & Visitatoribua, Præsea autem, & Visitatores Definitoribus tradere teneantur reponenda, & conservanda in Capsa Triclsvi, supradicti Visitatores aurem, & Definitores in hac re, juxta præscriptum, Sacri Concilii Tridentini cutare debebunt, ut uniuscujusque Religiosi suppellex statui paupertatis quam professi sunt, conveniat nihilique superflui in ea sit nihil etiam quod necessarium eis denegetur.

Seprimò. Visitatio Provincisrum, nt seriò, & diligenter habeatur, debeant omninò Præses, & Visitatores omnia, & singuls Monasteria personaliter per se ipsos visitare, & in unoquoque per tantum tempus permanere, quantum necessarium erit ad visitationem plenè, & accuratè perficiendsm, ideóque Visitstionibus peragendis deputentur Menses Aprilis, Maji & Junii, non obstante dispositione Constitutionum in hac parte. Visitatores autem utautur communi mensa, & frugali victu sint contenri, idémque servetur in Comitiis. Præcipitur verò in virture Sanctæ obedientiæ, ut tàm ipse Præses, & Visitatores, quàm eorum Conversi, & famuli, nihil omninò percipiant à visitatis etiam spontè date volentibus, quod si Præsidem, seu Visitatores quicquam accepisse, aut à Couversia, & fsmulis ipsia scientibus acceptum fuisse, probatum fuerir, inhabiles sint iu perperuum ad Præsidentatus, & Visitoratus Officia, & nihilominùs Couversi qui acceperint, graviter puniantur, & fsmuli absque spe reditus à servitio statim ejiciantur.

Octavò. Abbas, Prior, & Revisores computorum teneantur singulis mensibus revidere computa tàm Cellerarii, quàm aliorum omnium Ministrorum, qui substantiam Munasterii ministrant, singuli autem eorum adnotent in particulari schedula omnia supradicta compnts, dictámque schedulam penès se custodiant, & tempore Capituli consignent Discreto, nt deferat ad Cspitulum. Quòd si Abbas facere neglexerit de mala administratione suspectus censeatur, ità nt adversùs eum procedi possit.

Nonò. Conversi deputari non possint ad Administrationes extrà Monasteria ad Officium Subcellerariatus, aut ad servitia psrticulsria Abbatum, nisi post quintum professionis annum completum, qui secùs aliquem deputaverit, voce activa in proximn Capitulo careat.

Decimò. Nemini Monachorum, sed præsertim jonioribus nou Sacerdotibus ullo modo detur licentia permanendi recreationis gratiâ in loco, in quo sit eis pernoctandum extrà Monasteria, vel loca Monasteriorum, Prælatus qui adversùs hoc licentiam eoncesserit, ab Officiu per sex menses suspendatur.

Uudecimò. Abbatibus emeritis, qui ex legitima causa renunciaverint dignitati, liceat honoris gratiâ Abbatis nomine vocari quod maluerint Mon. pro habitarione tempore renunciationis, & celebrationia Capituli sibi eligere, habere conversum ad servitia sibi deputatum, & quoad victum, & vestitum censeri vice Abbatum.

Duodecimò. Nemini Prælatorum liceat pecuaias Mouasteriorum exigere, aut erogare, aut eas, quovis modo contrsctare, neque item in rebus Monasteriorum divendendis, aut necessriis comparandis per se ipsos se immiscere, sed es omnia per Cellerarios, aut alios Ministros ad quos ex Constitutionum præscripto attinet, fiant, qui tamen Cellerarii, & ministri teneantur in hujusmodi rebus peragendis suorum Prælatorum præceptis obedire, nec quicquàm nisi eodem Prælato jubente, & mandsnte exequi possint, pecuniæ autem à Capsario ad id munus specialiter depntato custodiantur in Capsa triclavi, quæ in singulis Monasteriis habeatur in cubiculo Prælari, eárumque clavium unam retineat Prælatus Monasterii, alism Capsarius, terriam Cellerarius per quem Cellerarium, seu alios ministros, ad quos spectaret ut suprà, tàm eleemosynæ, quàm munuscula, si quæ dari licuerit, dentur de Prælstorum tamen mandato, aut licentia, sc servatâ formâ Constitutionis Clement. VIII. de largit. mnner. sempérque rei, quæ datur, qualitas, qusntitas, & si fieri possit etiam nomina eorum quibus dantur, aut per quos transmittuntur in libro dari, & accepti fideliter scribsntur. Quòd si Prælsti prædicta, aut aliqua eorum per se ipsos, & non adhibitis, ministris facere ausi fuerint, tuuc in eos tamquàm fraudis, & parum sinceræ administrationis suspectos, tàm Capitulum, quàm Visitatores, & Regimen procedsnt.

Decimotertiò. Si qnis Prælstus, aut Religiosus privato nomine equos, jumenra, pecudes, frumenta, blada, legumina, aut alios quoscumque fructus ex rerra provenientes, tenere, possidere, aut à Munasteriis emere, vel in folutionem accipere ausus fuerit, is præter amissionem usus earum rerum omnium, & singularum; si Pralatus sit, pœnam contrà exercentes mercaturam Cap. 55. Constitutionum raxatam incurrat. Monschi, qui transgressores reperti fuerint pœnæ inhabilitatis ad officia omnia, & dignitates subjaceant. Conversi denique per annum carceri mancipentur, & deinceps ab omni temporali administratione arcesntur. Ad effectum verò probandi quempiam privato nomine aliqua prædictorum renuisse, aut possedisse sufficiat probare, quod à die emptionis, adeptionis, aut captæ possessionis, seu tentionis eorum in libris publicis Monasterii scripta non fuerint.

Decimoquartò. In Visitatorem minorem assomi non possit, qui trigesimum ætatis annum non expleverit, aliàs electio nulla sit ipso jure.

Decimo-

Decimoquintò. Ex Patribus qui immediatè in Regimine resederunt, non possint tempore Capituli assumi in Definitores, nisi ad summum duo tantùm pro singulis Provinciis, quod si agatur directè, vel indirectè de negotiis ad personam, vel Regimen, seu administrationem alicujus ex Definitoribus pertinentibus, tunc ipse, de cujus negotiis, ut suprà agitur debeat omninò exire à Definitorio.

Decimosextò. In Definitorio habeat omninò locum unus saltem ex Discretis pro singulis Provinciis.

Decimoseptimò. Patres Regiminis eandem habeant in Regimine durationem & vacationem quam habent Prælati in gubernio Monasteriorum, nisi fortè assumendus sit aliquis ex dictis Patribus in Præsidem.

Decimooctavò. Liceat Præsidi post finitum Officium eligere sibi, quod maluerit ex Monasteriis suæ Provinciæ gubernandum exceptis pro Provincia Lombardiæ Monasteriis Claræ Vallis Mediolani, Sancti Ambrosii majoris Mediolani, Sancti Martini Parmensis, & Sanctæ Crucis in Hierusalem de Urbe, & pro Provincia Tusciæ Monasteriis Septimi, Cistelli Florentini, & trium Fontium de Urbe, ad quorum Monasteriorum gubernationem, sicut & in Procuratorem Provinciæ in Curia Romana is, qui Præsidentatus munere proximè defunctus est, nullo pacto eligi valeat.

Decimononò. Nullus Abbatum eligi possit ad loca Regiminis nisi saltem per triennium fuerit Abbas.

Vigesimò. Superiores omnes, præsertim Monasteriorum, in quibus viget Regularis Observantia, enixè hortamur in Domino, ac etiam eis præcipimus, & mandamus, ut in frequentando noctu, diùque Chorum, vita communi in Refectorio agenda, cæterisque observantiis omnibus, quæ per Regulam, & Constitutiones præscribuntur, exactè obeundis, subditis exemplo sint.

Vigesimoprimò. Nullus possit eligi ad exercenda officia, qui præter alias conditiones, & requisita non habuerit decem annos completos professionis, aliàs electio sit nulla, & Electores facultate eligendi deinceps careant.

Vigesimosecundò. Officia Prioratus, Cellerariatus, & Magistri Noviciorum non vacent singulis annis, sed sint triennalia, ut olim observabatur.

Vigesimotertiò. In Abbatem deinceps nullus assumatur, qui non habeat sufficientem scientiam ad exercendum curam animarum, aliàs electio sit ipso facto nulla, supradictam autem scientiam ad hunc effectum eos tantùm habere intelligi volumus, qui pro Provincia Lombardiæ ad exercendum curam animarum approbati fuerint ab Ordinario Mediolanensi, à Florentinensi verò pro Provinciæ Tusciæ, vel pro utraque Provincia ab Urbis Vicario sive ab alio Ordinario per Eminentissimum Cardinalem Protectorem pro tempore existentem deputando.

Vigesimoquartò. Capitulum duret saltem per octo dies, & singulis diebus his congregetur Definitorium duraturum singulis vicibus saltem per tres horas.

Vigesimoquintò. Constitutio, qua disponitur, ut Præses resideat in partibus Mediolani, intelligatur de Monasteriis non distantibus ab Urbe Mediolani ultra dictam, in quibus aliàs non sit prohibitum residere Patribus Regiminis.

Vigesimosextò. In proximè futuro Capitulo ad præscriptum Decreti de celebratione Missarum taxetur numerus Religiosorum in unoquoque Monasterio retinendorum juxtà ejusdem Monasterii redditus, & idem fiat de famulis, & equis, quo taxato non licebit Abbatibus numerum etiam famulorum, & equorum augere, sub pœnis expressis in supra dictis Decretis.

Vigesimoseptimò. Erigatur in Monasterio deputando in proximo Capitulo aliud Collegium in Provincia Lombardiæ, in quo habeantur saltem decem Collegiales, & decem alii Collegiales retineantur pro Provincia Tusciæ in uno, vel pluribus Collegiis, ad quem effectum debeat in futuro Capitulo unum, vel alterum Monasterium deputari.

Vigesimooctavò. Novitii non recipiantur in posterùm nisi tempore celebrationis Capituli in ipso Capitulo, & priusquàm admittantur ad habitum debeant omninò degere in habitu seculari per duos menses in Monasterio sub regulari observantia, circà receptionem verò, & qualitates eorumdem serventur Decreta Clemen. VIII. & constituatur omnino Professorium, in quo pariter serventur decreta ejusdem Clementis.

Vigesimononò. Pro sustentatione Monachorum Monasterii, & Collegii Sanctæ Crucis in Hierusalem de Urbe, & aliis nonnullis oneribus, & expensis, quæ in Urbe consueverunt fieri pro Provincia Lombardiæ de quibus in schedula per Præsidem, & Abbatem Sanctæ Crucis subscripta, assignentur redditus bonorum de Viono, quorum administratio ad Abbatem pro tempore Sanctæ Crucis, vel ad eos, qui eidem Abbati benè visi fuerint, spectabit quamdiù Collegium in prædicto Monasterio Sanctæ Crucis perseverabit, quòd si Collegium aliò transferri, aut quovis modo in dicto Monasterio cessare contigerit tunc & eo casu redditus, & administratio bonorum de Viono ad capsam, quam vocant triclavem pertineant, prout hactenùs pertinuerunt; Contributiones autem pro Collegii sustentatione Monasteriis in proximo præterito Capitulo impositæ ipsi Capsæ Congregationis persolvantur, quamdiù redditus prædictorum bonorum de Viono Collegii sustentationi deputati manserint.

Per supradictos autem Articulos pro Reformatione dictæ Congregationis formatos, non intelligitur derogatum in aliquo decretis Sacri Concilii Tridentini, ac fœl. record. Clement. VIII. & S. D. N. quoad Regulares editis.

Nos inviolabili Constitutionum, ac Statutorum hujusmodi observationi, fœlicique earumdem Congregationum directioni quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere, ac Præsidem, & Monachos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Constitutiones & Statuta præinserta hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti, ac solemnitatum omissarum, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici possent, supplemus,

Decernentes, illa in prædictis Congregationibus ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in futurum spectabit inviolabiliter observari, & adimpleri omninò debere, irritúmque nihilominùs, & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit Ordinis, & Congregationum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 21. Martii 1631. Pontificatus Nostri Anno octavo.

§. 2. Cùm autem, sicut denuò accepimus post emanatas præinsertas litteras hujusmodi in Capitulo Generali earumdem Congregationum de modo, & forma suprà insertas Constitutiones, & Statuta executioni, & observantiæ demandandi actum fuerit, ac matura consultatione adhibita compertum sit, faciliori, atque exactiori tàm ipsarum superiùs insertarum, quàm etiam aliarum Constitutionum earumdem Congregationum olim à fel. record. Gregorio VIII. Papa Prædecessore Nostro confirmatarum executioni, & observantiæ securiùs consultum fore, si tàm ipsæ suprà insertæ in nonnullis ex supradictis capitibus, videlicèt, 6. 7. 13. 13. & 28. quàm etiam aliæ à dicto Gregorio Prædecessore, ut præfertur confirmatæ Constitutiones, & Statuta, in duobus infrascriptis capitibus quorum unum est, videlicet. Electio, sive imbursatio Discretorum fiat præsentibus, & intervenientibus pro veritatis testimonio religiosis aliis in illo Monasterio commorantibus, inter quos saltem quatuor Sacerdotes interveniant ex alio Monasterio vocandi, si ex eo haberi non poterunt, sicque electi Discreti ad Capitulum accessuri, literas testimoniales fidem facientes de legitima eorum electione ab omnibus Sacerdotibus, seu saltem à quatuor eorum, qui intervenerint electioni subscriptas deferant, aliter sine litteris hujusmodi ad Capitulum non admittendi. Alterum verò est, videlicet. Illi tantùm ad Prælaturam, & ad Visitatoris Majoris Officium approbentur, qui Officia minora, Prioratus scilicet, & Cellerariatus dignè gradatim saltem biennio, in quolibet Officio fideliter exercuerint, per Nos ut infrà declarentur, moderentur, limitentur, & alia etiam addantur respectivè.

§. 3. Quare Nos, qui negotium hujusmodi dilectis Filiis nostris Antonio tit. S. Honuphrii Presbytero nostro secundùm carnem Fratri Germano, ac Martio S. Mariæ Novæ Diacono Cardinali Ginetto nuncupato maturè diligentérque examinandum, Nobisque referendum commisimus pro incumbentis Nobis Pastoralis Officii debito prosperum earumdem Congregationum statum, fœlicémque directionem sinceris desiderantes affectibus; Singulares eorumdem Monachorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; De eorumdem Antonii, & Martii Cardinalium Consilio, motu, scientia, & deliberatione similibus.

Quoad VI. Ut per Capsam triclavem intelligatur triclavis Congregationis.

Ad VII. Singulia triennis una tantùm visitatio fiat, uno quidem Anno in Monasteriis omnibus citrà Montes Appenninos, altero verò in iis, qui sunt ultrà montes, ità ut prima Visitatio sit ejus partis, in qua fuerit Præses, eáque fiat temporibus in ipsa Constitutione assignatis, scilicèt mensibus Aprilis, Maji, & Junii singulorum annorum ex duobus, in quibus non celebratur Capitulum, quòd si Præses, & Visitatores singula Monasteria personaliter non visitaverint, privationem vocis activæ, & passivæ, & inhabilitatem ad Officia Præsidentatus, & Visitatoratus incurrant.

Ad XIII. Monachi qui extrà claustra ad curam animarum, vel alia beneficia Ecclesiastica degunt, res hujusmodi ad usus proprios habere poterunt, sed singulis annis rerum hujusmodi notas Abbati suo tradere tenebuntur sub pœnis Proprietariorum incurrendis.

Ad XXIII. Examen, & approbatio fiat per Examinatores deputandos in Capitulo Congregationis.

Ad XXVIII. In Capitulo numerus tantùm Novitiorum præfigatur, non autem necesse sit ut eorum nomina exprimantur, & quoad tempus defendi habitum secularium sufficiat mensis.

Quo verò ad Constitutiones à dicto Gregorio Prædecessore, ut præfertur confirmatas.

In iis Monasteriis, in quibus non sint quinque Sacerdotes ultrà Abbatem, sufficiat interventus, & subscriptio eorum Sacerdotum, qui ibi commorantur.

Insuper verò Monachis curam animarum exercentibus, tempus talis exercitii suffragetur ad effectum habilitatis ad Prælaturam, & Visitatoris Majoris Officium non secùs, ac tempus exercitii Officiorum Prioris, & Cellerarii, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò declaramus, moderamur, limitamus, eisque addimus respectivè.

§. 4. Decernentes Constitutiones, & Statuta sic per præsentes declarata, moderata, limitata, & addita respectivè in prædictis Congregationibus, & singulis ad quos spectat & in futurum pro tempore spectabit, inviolabiliter perpetuò observari, & adimpleti, & ità per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nec aliter judicari posse decernit.

§. 5. Non obstantibus literis nostris præinsertis, ac aliter disponentibus Constitutionibus, & Statutis in eis contentis prædictis, aliisque omnibus, & singulis, quæ in eisdem præinsertis litteris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Januarii 1634. Pontificatus Nostri Anno undecimo. Dat. P. An. 11. die 15. Januarii.

CXCIV.

Confirmatio Præfinitionis Habitus factæ inter Fratres Discalceatos S. Rheresiæ, & Fratres primi Instituti, vulgò de Monte Sancto nuncupatos.

De Fratribus Carmelitis, vide indicata ad Constitut. 8. Honor. III. Ut vivendi. suprà Tom. 1. Et de Carmelitis Discalceatis, vide ad Constitut. 64. Gregor. XIII. Pia consideratione. suprà Tom. 2. Et hic suprà ad Constitut. 164. Romanus.

Edita A. D. 1635.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras Apostolicæ sollicitudinis euras, quibus jugiter premimur, ea Nos potissimùm urget, ut personæ regulares in pacis amœnitate feliciter regantur, & gubernentur.

Causæ hujus Constit. referuntur, ac Decretum desuper emanatum.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilecti filii, Prioris Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, expositum fuit, quòd aliàs cùm inter Fratres Discalceatos S. Theresiæ, & Fratres primi instituti, seu Seminarii de Propaganda Fide, vulgo de Monte Sancto nuncupatos, aliqua dubia circa habitum suborta essent; ad removendam omnis controversiæ, & litis materiam, habita ratione eorum, quæ ab utraque parte coram dilecto filio nostro, Martio Sanctæ Mariæ Novæ Diacono Cardinale Ginetto nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore allegata fuerunt; de eorum consensu à se pro Fratribus primi Instituti decretum fuit, ut ipsi Calceati semper incedant, tunicamque deferant ex lana, quæ in Provinciis minori, & viliori pretio emi poterit, coloris grisii, nigri, vel ad nigredinem tendentis, cum manicis strictis, scapulari aliquantulum breviori tunica, & latitudinis sexdecim digitorum per transversum, necnon cum Caputio, cujus anterior extremitas descendat ad octo digitos super pectus, & posterior usque ad cingulum, & decenter utrumque humerum cooperiat; ipsum verò Caputii caput ad formam capitis rotundum erit, & strictum, & illi iisdem mensuris correspondere debet Caputium album. Habebunt insuper cappam albam laneam ad collum crispatam cum plicis octo digitis tunica breviorem, & pallium, de quo fit mentio in Constitutionibus Ordinis parte prima Cap. 16. §. 2. sive in Conventu, sive extra talis erit formæ, ut eis distinctio à Cappa Discalceatorum sit nota, & evidens: utaturque galero nigro, si quando ejus necessitas illis occurrerit. Ut autem prædictis Religiosis in posterum ea retractandi vel dissidendi libera tollatur facultas; quin potius, ut in vinculo pacis Domino famulentur; Nobis propterea dictus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quod modo confirmat.

§. 2. Nos igitur dictum Priorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, consilio, Decretum prædictum Apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas præservativas, ac sublatam addit.

§. 3. Decernentes Decretum hujusmodi, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 4. Non obstantibus præmissis; ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Aprilis 1635. Pontificatus Nostri Anno duodecimo. Dat. P.A. 12. die 3. Apr.

CXCV.

Declaratio, quòd Constitutiones revocatoriæ vivæ vocis Oraculorum non comprehendant illos Officiales, quibus ratione munerum suorum antea de Summi Pontificis oraculo fides haberi solebat.

Concessiones vivæ vocis Oraculo factas, exceptis Oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, & eorum manu firmatis, revocavit Gregor. XV. in Constit. 30. Romanus. *Eam postea extendit ad omnes concessiones, etiam factas Cardinalibus, & eorum manu signatas S.D.N. Urbanus VIII. hic sup. in Const.* 157. Aliàs felicis rec.

Edita A. D. 1635.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Refert Const. revocantem vivæ vocis oracula, editam à Greg. XV. in t. 3.

ALiàs felicis recordationis Gregorius Papa XV. Prædecessor noster, ut subnascentibus jugiter variis difficultatibus, & abusibus, ex privilegiis à Sede Apostolica vivæ vocis oraculo sæpenumero concessis obviam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequentis, videlicet, Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula Militantis Ecclesiæ &c.

Omittitur hæc Constit. quia eam habes sup. Constit. 27. *Greg. XV. tom.* 3.

Ipsam Greg. const. hic Pont. extendit ad Oracula etiam facta S.R.E. Card. & eorum manu firmata. Hanc Const. habes hic supra, Alias fel.

§. 2. Et subinde per Nos accepto, quòd experientia rerum magistra compertum erat, concessiones, & gratias vivæ vocis oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas sæpe ab his, in quorum favorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplinæ Ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari; Idcirco quantùm cum Domino potuimus, his, & aliis malis occurrere volentes; Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; De consilio nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negotium hujusmodi maturè discutiendum commisimus, omnia, & singula privilegia, facultates, licentias, & gratias quascumque per Summos Pontifices Prædecessores nostros, ac per Nos vivæ vocis oraculo, etiam S.R.E. prædictæ Cardinalium quorumcumq; manu firmata, quibuscumque Generalibus, Provincialibus, cæterisque Superioribus, & personis cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, sive Secularibus, sive Regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati JESU, aut ejus Clericis, seu Presbyteris, aliisque personis prædictis, quacumque de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, & contemplatione, seu ad instantiam

Imperatoris, Regum, & Principum quorumcumque, aut aliàs quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis babentes, Apostolica auctoritate revocavimus, cassavimus, sustulimus, abrogavimus, & annullavimus, ac de cætero revocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique deinceps suffragari posse, nec debere declaravimus; prout in aliis nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis volumus haberi plenius continetur.

Nunc illam declarat non comprehendere illos Officiales, quibus ratione munerum suorum antea de Summi Pont. oraculis fides haberi solebat.

§. 3. Cùm autem pro tempore existentibus nonnullis nostris, & Sedis Apostolicæ Officialibus seu Ministris, qui eorum officiorum, seu munerum ratione, de gratiis, concessionibus, & dispositionibus quibuscumque per Nos faciendis, mandatisque, & jussionibus nostris exequendis, aliisque rebus, & negociis gerendis, Nobiscum diversa tractant per se, seu de eorum mandato facienda, gerenda, & executioni demandanda vivæ vocis oraculo commiserimus, & in dies circa ea, quæ ad cujuslibet eorum officium, seu munus quo funguntur, pertinent, committamus; Nos firmiori gestorum de mandato nostro per eosdem Officiales, seu Ministros validitati, eorumdemque Officialium, seu Ministrorum securitati consulere volentes; Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Officiales, seu Ministros prædictos, quibus aliàs ante amanatas prædictas Constitutiones ex officiorum suorum auctoritate, & prærogativa de oraculo per eos à Romanis Pontificibus pro tempore existentibus habito fides haberi solebat, quoad ea quæ, ut præfertur, ad cujuslibet eorum officium seu munus, quo funguntur, pertinent, in literis etiam nostris prædictis super revocatione Oraculorum hujusmodi emanatis minimè comprehensos fuisse, nec esse, nec comprehendi debere declaramus, & decernimus: & ad abundantiorem cautelam eosdem Officiales, seu Ministros adversus easdem Constitutiones, quatenus opus sit, restituimus, & plenariè reintegramus in omnibus, & per omnia, perinde ac si quoad illos prædictæ Constitutiones non emanassent.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 5. Non obstantibus Gregorii prædecessoris hujusmodi, Nostrisque literis præfatis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis concessa sunt ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 12. die 15. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Aprilis 1635. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

CXCVI.

Regulares, qui ultra vota solita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, per quamcumque eorum translationem, seu habitus privationem, aut dimissionem, à voto hujusmodi nullatenus liberantur.

Diversis Regularium personarum Ordinibus ambitum prohibuerunt Pontifices, & hoc videre poteris in Repertoriis Urbis, ad singula eorum nomina.

His addo, quod super professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Novitiatu, Const. edidit hic Sanctiss. Pont. hic sup. *Religiosos* num. 146. Qui subjectos declaravit ipsos Regulares, quantumvis exemptos, Constitutionibus Apostolicis in concernentibus fidem Catholicam, & sanctæ Inquisitionis Officium, ut hic sup. in Const. 155. *Cum sicut accepimus.* Et super missionibus ad Japoniam nonnulla statuit in Const. 167. *Ex debito* hic sup.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1635.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Quia multi Regulares ultra alia vota emittunt votum de non petenda, procuranda, vel acceptanda dignitate extra eorum Religionem. Et sub... excusationibus prætendunt se liberatos a dicto voto.

CUm, sicut accepimus, diversorum Ordinum, Congregationum, & Institutorum, ac etiam Societatis JESU personæ Regulares, ultra alia vota, etiam votum, promissionem, sive Juramentum solemniter, sive simpliciter emittant, aut præstent de non petenda, nec procuranda, minusvè acceptanda aliqua dignitate, neque aliqua superioritate extra eorum Religionem.

§. 2. Quoniam verò propter infirmitatem, seu aliam legitimam causam, Sedes Apostolica aliquibus personis Regularibus licentiam aliquando impartitur, se de una ad aliam Religionem, etiam speciali nota, & expressione dignam, etiam laxioris observantiæ transferendi, necnon aliqui etiam Religionum supra expressarum, & cujuslibet earum Generales, vel alii Superiores vigore, ut asserunt, facultatum sibi per Sedem eamdem concessarum, translationem de una ad aliam Religionem, aut strictiorem, vel laxiorem Regularibus suis, sive per viam expulsionis, sive alio quovis modo concedunt; vel aliàs Regularibus suis hujusmodi ut se transferant, occasionem præbent; vel etiam ipsi Regulares ex aliquibus causis licentiam manendi extra Claustra, etiam in habitu Clerici, vel Sacerdotis sæcularis aliquando obtinere solent.

Idem Pont. declarat, per quamcumque eorum translationem, seu habitus privationem, vel dimissionem nullatenus a voto hujusmodi liberatos esse.

§. 3. Ideò, ne per præfatas, & quascumque alias translationes, expulsiones, & dimissiones habitus Regularis eorumdem Regularium, quavis auctoritate, licentia, occasione, ratione, & causa, quantumlibet rationabili, favorabili, pia, & publica, etiam in corpore juris clausa, sive ratione majoris boni, ac aliàs quomodolibet hactenus, & pro tempore factas, & faciendas, possint Regulares hujusmodi quandocumque, ut præfertur, translati, expulsi, etiam post habitum Religionis dimissum, prætendere se à dicto voto, promissione, sive juramento de non petendo, nec obtinendo aliquam dignitatem, & de illam etiam Motu proprio collatam non acceptando, fuisse, vel esse liberatos, quantùm cum Domino possumus, opportunè providere volentes; necnon voti, promissionis, seu juramenti, ac facultatum, licentiarum, expulsionum, & causarum, aliorumque etiam de necessitate exprimendorum veriores, & totos tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, declaramus, & decernimus, quoscumque Regulares prædictos cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam quomodolibet exempti, etiam Societatis JESU, per quamcumque translationem hactenus, & in posterum quandocumque de sua, ad aliam Religionem, vel Ordinem, ut præfertur, seu aliàs quomodolibet, etiam plures, & per quamcumque expulsionem, habitusque Regularis dimissionem pro tempore factas, non esse, nec fore, minusve dici, aut censeri posse, seu debere à præfato voto, promissione, seu juramento liberatos: sed eos hactenus, & pro tempore, ut præfertur, translatos, expulsos, ac à delatione habitus Regularis absolutos, vel privatos, quarumcumque dignitatum hujusmodi proinde incapaces,

&

& ad illas petendas, acceptandas, & obtinendas, inhabiles remanere in omnibus, & per omnia, perinde ac si translati, expulsi, seu à delatione habitus liberati, seu privati non fuissent.

Huic Constit. clausulas præservativas apponit.

§ 4. Præsentes verò literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à Jure, vel facto, aut Statutu, vel consuetudine aliqua resulrante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore Juris clauso, seu occasione, vel causa etiam, quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitotionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium imperrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis, & faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in fututum, inviolabiliter observari.

Aliter judicandi facultatem tollit.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Cancellariæ nostræ Regulis, & quatenus opus fuerit, etiam illa de Jure quæsito non tollendo, ac cujusvis Ordinis. Congregationis, & Instituti hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret; illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad prædictum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicationem in Urbe omnes afficere decernit.

§. 7. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit; Volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ Valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cùm inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptis fidem dari jubet.

§. 8. Quòdque illarum transumptis impressis, sigillo alicujus personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 12. die 21. Maii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 21. Maii 1635. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, die verò vigesima mensis Novembris, retroscripta literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Antonium Bardum, & Julium Marzitellium Sanctissimi D. Nostri Papæ Cursorem.

Hieronymus Vecchionus Mag. Curs.

CXCVII.

Quod assertiones, & enunciationes scriptorum, & aliorum quorumcumque non faciant fidem, nisi servata forma in hac Constitutione præscripta.

Edita A. D. 1635.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN supremo Justitiæ solio, & Apostolicæ potestatis plenitudine à Domino constituti, inter cæteras Pastoralis officii nostri curas, in eam boni patrisfamilias exemplo libenter incumbimus, ut non modò unicuique quod suum est, æqua lance tribuatur, verùm etiam Cameræ Apostolicæ, Ecclesiarumque omnium, & personarum eis in divinis inservientium jura sarta tectaque, opportunis rationibus, præserventur, nec literarum ab hac sancta Sede emanatarum, ob sinistram, & malitiosam quorundam interpretationem, sive enunciationem, effectus eludantur.

Quis nonnulli Scriptores, Glossatores, & Commentatores scripto, vel impressione, aut renunciatione asserunt editas nonnullas const. à Sede Apost. in præjudicium ipsius Sedis Eccle-

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, oculari que inspectione cognovimus, nonnulli Scriptores, Glossatores, Expositores, Interpretes, & Commentatores tàm historiarum etiam antiquarum, repetitionum, tractatuum, & allegationum, seu consiliorum, glossarum, & annotationum, collectanearum, seu quæstionum, vel ut vocant, decisionum, ac resolutionum, disceptationum, expositionum, declarationum, controversiarum, & aliarum quovis nomine nuncupatarum scripturarum,

...arum, seu ...orum lo... ...orum pio... ...um.

etiam typis impressarum, ac compositionum, & librorum etiam impressorum, etiam super interpretatione sacræ Scripturæ, sacrorum Canonum, & Conciliorum ac Legum, etiam Imperialium, & Pragmaticarum, sive Decretorum, & Statutorum, etiam Regnorum, & Provinciarum, quàm quarumcumque aliarum materiarum, etiam pactionum, etiam mutuarum, concordatorum, compactorum, capitulationum, articulorum, seu conditionum etiam pacis, seu fœderis, etiam generalis, seu treguæ, ac quorumcumque contractuum, conventionum, donationum, dationum, emphyteusationum, infeudationum, investiturarum, etiam de Terris, Castris, Civitatibus, Regnis, seu Provinciis, ac facultatum, licentiarum, indultorum privilegiorum, gratiarum, commissionum, delegationum, constitutionum, sanctionum, & dispositionum quarumcumque, ac cujusvis generis, & speciei, etiam speciali nota, seu expressione dignarum, quascumque artes liberales, & alias quascumque materias tàm profanas, quàm Ecclesiasticas, & spirituales tractantium, seu continentium, & quæ quomodolibet præeminentias, dignitates, jurisdictiones, superioritates, confinia ditionum, resque, & jura etiam Sedis Apostolicæ, & quorumcumque Principum cujuscumque qualitatis, conditionis, status, dignitatis, etiam Ecclesiasticæ, & cujuslibet alterius prærogativæ, & præeminentiæ, etiam speciali nota dignorum; ac etiam quarumcumque Rerumpublicarum, Universitatum, Civitatum, Communitatum, Nationum, & quorumcumque aliorum aliis præsidentium, etiam Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum, etiam cujuslibet ordinis, & militiæ Regularium concernunt, & alias quomodolibet interesse S. R. E. & Sedis prædictæ, ac Ecclesiarum, & Ecclesiasticorum tangunt, ausi fuerint, & audeant asserere, & affirmare, seu enunciare, à Nobis, Romanisque Pontificibus Prædecessoribus nostris emanasse diversas concessiones, gratias, indulta, privilegia, aliasque diversas dispositiones, cùm tales, & talia non emanaverint, vel saltem aliter, quàm ipsi sive malitiose, sive erroneè suis commentis, sive compositionibus tàm calamo exaratis, quàm typis impressis hactenus etiam antiquitùs dixerint, & publicaverint, dicantque, & publicent, etiam ratione monumentorum, ac aliorum quomodolibet in publico expositorum; imò, quod pejus est, etiam non erubuerint, nec erubescant in suis scriptis; ac tractatibus, etiam impressis, ponere assertos tenores prætensarum Literarum Apostolicarum tàm sub plumbo, quàm sub annulo Piscatoris, ut dicunt, ab hac S. Sede expeditarum, & illos, vel falsos, vel valde diminutos, ac truncatos inserere, omittendo restrictiones, seu limitationes temporum, & alias substantiales, ac diversa, & plura alterata inserendo, ponendo, referendo, seu enunciando, & ita fingendo concessiones, quæ factæ non fuerunt, vel concessionem esse perpetuam, & unius tenoris, cùm fuerint ad certum etiam modicum tempus, seu etiam alterius tenoris, ac aliter multis modis unum pro alio asserere, affirmare, vel enunciare voluerint, & velint, suasque assertiones, & scripta ediderint, & impresserint, edantque, & imprimant, publicentque in præjudicium Ecclesiarum, & locorum piorum, Cameræque, & Sedis Apostolicæ,

Declarat hujusmodi assertiones, enunciationes, &c. scriptas vel impressas nullam fidem facere in judicio, nec extra, in præjudicium Sedis

§. 2. Quapropter Nos his fraudibus, & malitiis, ac etiam erroribus, & præjudiciis, quæ etiam defectu imprimentium multoties occurrunt, quantum nobis ex alto conceditur, obviare volentes, ipsarumque historiarum, tractatuum, repetitionum, allegationum, compositionum, interpretationum, & assertionum, ac insertionum, & enunciativarum quarumcumque, aliorumque præfatorum cujuscumque generis, & speciei sint, ac super quolibet re, & ex quacumque occasione, vel causa, & à quibuscumque personis facta fuerint, etiamsi speciali mentione, & expressione, imò etiam de verbo ad verbum insertione, vel relatione indigerent, tenores etiam majores, & veriores pro insertis, & expressis habentes; Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione declaramus, & decernimus, omnes, & singulas præfatas assertiones, narrativas, insertiones, relationes, expositiones, declarationes, & enunciativas, ac quascumque expressiones quarumcumque gratiarum, concessionum, indultorum, privilegiorum, ac dispositionum Apostolicarum, & quorumcumque aliorum, ut præmittitur, ac alias quomodolibet à præfatis, & aliis quibuscumque scriptoribus, & auctoribus, etiam quoad alia receptis forsan, & approbatis, etiam antiquis, antiquioribus, & antiquissimis factas, scriptisque exaratas, & typis impressas, nullam fidem, nec indicium, aut probationis speciem, seu adminiculum fecisse, nec facere in judicio, nec extra judicium in damnum, læsionem, seu præjudicium Sedis Apostolicæ, Ecclesiarum, & locorum piorum, eaque obtinentium, ejusque, & eorum jurium quorumcumque, ac dignitatum, & jurisdictionum, etiam in favorem cujuscumque alterius Ecclesiæ, loci pii, & Ecclesiasticæ personæ, nisi, si & postquam constitetit, de originalibus literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, Chirographorum, supplicationum, vel Motuum propriorum; seu in defectum originalium, nisi prius ipsæ gratiæ, indulta, concessiones, privilegia, & quæcumque aliæ dispositiones, quæ, ut præfertur, per Nos, ac Romanos Pontifices asseruntur factæ, fuerint recognitæ, seu extractæ à Datario, Secretario Brevium, & Præfectis Archiviorum, ac Magistris Registrorum, aliisque ejusdem Sedis Apostolicæ Officialibus respectivè, & per eosdem Officiales cum earum originalibus auscultatæ, collatæ, & concordare inventæ, seu respectivè recognitæ, ita ut quibuscumque scriptorum, aliorumque præfatorum assertionibus, narrativis, insertionibus, relationibus, enunciativis, & expressionibus gestorum, concessorum, & dispositorum; ut dicunt per Nos, seu Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores nostros, nulla fides umquam adhibeatur, nec adhiberi possit, nisi constito prius de narrato, relato, inserto, asserto, & enunciato autentico, videlicet per originale exhibendum, vel per sumptum, ut præfertur extrahendum, & respectivè recognoscendum.

Apost. Ecclesiarum, seu aliorum locorum & personarum, etiam in favorem alterius Ecclesiæ, loci pii, &c. nisi prius constiterit de ipsarum originalium recognitione, seu extractione à Datario, Secretario Brevium, Præfectis Archiviorum, vel aliis Sedis Apost. Officialibus.

§. 3. Et quoad ea, in quibus agitur quomodolibet de aliquo interesse, vel præjudicio Cameræ, & Sedis Apostolicæ, nisi ultra præfata etiam concurrat, quòd prædicta extractio, collatio, & auscultatio, ac respectivè recognitio factæ fuerint, citato, & audito Cameræ Apostolicæ Commissario pro tempore existente; & nisi Officiales hujusmodi in eorum, & earum extractione, & subscriptione attestentur de citatione, auscultatione, collatione, & concordia, ac respectivè recognitione prædictis. Et idem statuimus, & decernimus esse observandum respectu gratiarum, concessionum, indultorum, privilegiorum, ac quarumcumque aliarum dispositionum, quæ in posterum à Nobis, seu à Romanis Pontificibus Successoribus nostris canonicè intrantibus, emanasse assererentur, ut illarum assertiones, insertiones, & enunciativæ, aliaque præmissa, & quodlibet eorum à quibuscumque scriptoribus, & autoribus, ut præfertur pro tempore faciendæ, & facienda, nullam fidem, indicium, vel probationem faciant in præjudicium Sedis Apostolicæ, & aliorum præfatorum in judicio, & extra judicium, nisi sit, & postquam auscultatio, & respectivè ci-

Vult insuper quod ubi agitur de interesse Sedis Apost. vel Cameræ, prædicta extractio fiat citato, & audito C. A. Commissario & in subscriptione extractionum fiat mentio de hujusmodi citatione.

tatio

ratio, aliaque præmissa omnia, & singula pariter intervenerint.

Clausulas præservativas apponit.

§. 4. Præsentes quoque literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad eo vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à Jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam prætextu enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut alia quacumque causa, etiam in corpore Juris clausa, etiam quantumvis rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse; neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi; sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Decretum irritans superaddit.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate declarari, judicari, & definiri debere; irritum quoque; & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus foret, nostra de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum teuores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad prædictum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandat eam publicari in Urbe, & publicatam omnes afficere.

§. 7. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit; Volumus pariter, & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur: quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum, personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Et ejusdem transumptis credi.

§. 8. Quodque illarum transumptis impressis, sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, eadem prorsus ubique fides adhiberetur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. re. die 1. Junii

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 1. Junii 1635. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1635., die verò vigesima mensis Novembris, retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per nos Antonium Bardum & Julium Marzitellum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores.

Hieronymus Vecchionus Mag. Curs.

CXCVIII

Quòd Procurator Generalis Ord. Fratrum Minor. Sancti Francisci Conventualium possit supprimere parvos Conventus, in quibus non potest manuteneri numerus sufficiens Fratrum pro regulari observantia.

Edita A. D. 1635.

URBANUS PAPA VIII.

Dilecto Filio Ministro Generali Ord. Minor. Conventual. S. Francisci Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1.

Causa hujus Const.

Cum sicut dilectus filius F. Blasius à Cherso Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, quòd in eodem Ordine nonnulli parvi Conventus reperiantur, ac in eis Fratrum numerus observantiæ regulari sufficiens nequaquam manuteneri possit; & propterea illos supprimi, eorumque res, & bona, necnon onera eis incumbentia in majores ipsius Ordinis Conventus transferri posse plurimùm desideret, Nobis idcircò humiliter supplicari fecit, ut sibi de infra dicta facultate providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concedit prout in rubr.

§. 2. Nos prospero ejusdem Ordinis, illiusque Domorum statui, regularisque disciplinæ incremento consultum esse cupientes, supplicationibus ejusdem F. Blasii Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi parvos Conventus prædictos, illorumque statum, & essentiam regularem in eis auctoritate nostra Apost. perpetuò supprimendi, & extinguendi, eorumque res, & bona, ac onera quæcumque eis incumbentia in majores ejusdem Ordinis Conventus etiam perpetuò transferendi facultatem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur.

§. 3. Decernentes præſentes literas, & illarum vigore facientes ſuppreſſiones, extinctiones, & tranſlationes prædictas, poſtquam factæ fuerint, validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore; ac majoribus Conventibus hujuſmodi pleniſſime in omnibus, & per omnia ſuffragari, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & Commiſſarios, quavis auctoritate fungentes, judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quocumque, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumqoe.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Oct. 1635. Pontificatus Noſtri Anno decimo tertio.

Revalidatio literarum Concordiæ inter Provinciam S. Joannis Baptiſtæ Fratrum Minorum Diſcalceatorum ex una, & F. Onuphrium Legazam, ex alia ejuſdem Ordinis, cum perpetuo ſilentio.

De hujuſmodi Fratrum Concordia lege Conſt. 129. *ſup.* Regis Pacifici. *ac confirmationem Privilegiorum in Conſtitutione* 245. Cumea. *infra.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

CUm ſicut accepimus, ob cauſam, & cauſas vertentes inter Provinciam S. Joannis Baptiſtæ Fratrum Minorum S. Franciſci Diſcalceatorum nuncupatorum in Regnis Hiſpaniarum, ſeu Joannem Baptiſtam Bervegal illius Procuratorem ex una, ac Onuphrium Legazam, ejuſdem Ordinis, & Provinciæ Profeſſores dilectos filios, & illi adhærentes partibus ex altera, de & ſuper controverſiis ortis cauſa, & occaſione aſſertarum inobedientiarum, ut dicebatur, præſtitarum dilecto etiam filio Petro Logronno in Generali Viſitatione dictæ Provinciæ, ac decretorum à Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus negotiis Regularium præpoſitis de anno 1626. emanatorum, necnon de, & ſuper prætenſa nullitate, ſeu revocatione trium Capitulorum Provincialium, ſeu electionum inde ſequutarum, ac de, & ſuper prætenſa nullitate, & revocatione confirmationum Apoſtolicarum deſuper emanatarum, ut in literis Apoſtolicis in forma Brevis ſub datis 22. Aprilis 1630. deſuper expeditis plenius continetur; necnon ſuper prætenſa Apoſtaſia dicti Onuphrii Legazæ, ac aliorum dicti Ordinis Fratrum forſan à dicta Provincia occaſione Præmiſſorum, abſque Superiorum licentia abſentium, ac de, & ſuper quibuſcumque etiam ſpeciali nota dignis in cauſa, & cauſis prædictis appoſitis, ſeu prætenſis delictis contra eumdem Onuphrium Legazam, rebuſque aliis in actis cauſæ, & cauſarum hujuſmodi latiùs deductis, habita fuerit Congregatio die 18. Aprilis præſentis anni coram dilectis filiis noſtris Deſiderio S. Caroli de Cremona, ac Berlingerio S. Auguſtini Gyptio, & Laudivio S. Petri ad Vincula titulorum S. Sixti Presbyteris, necnon Martio S. Angeli in foro Piſcium Diacono Cardinalibus Ginetto reſpectivè nuncupatis, ac dilectis filiis Joanne Baptiſta Coccino, & Alexandro Buccabella Capellanis noſtris, & cauſarum Palatii Apoſtolici Auditoribus à Nobis ſuper præmiſſis ſpecialiter deputatis, & in eadem Congregatione Joannes Baptiſta, ac Onuphrius prædicti, eorumque Procuratores, & Advocati pluries priùs etiam in contradictorio auditi, ſcripturæque quamplurimæ hinc inde exhibitæ, viſæ, ac negotium diu, matureque & diligentiſſimè perpenſum, ac examinatum reſpectivè fuerit; Nos audita plena relatione meritorum, ac ſtatus cauſæ, & cauſarum hujuſmodi per eaſdem Deſiderium, Berlingerium, ac Laudivium, & Martium Cardinales prædictos, Nobis facta.

§. 2. Ad tollendas diſcordias, lites, & controverſias, quæ in præmiſſis ortæ fuerunt, & in dies oriri poſſunt, non ſine maxima inquietudine, perturbatione, & detrimento dictæ Provinciæ, & eorumdem Religioſorum Paci, & quieti, fælicique ac proſperæ ejuſdem Provinciæ gubernationi conſulere volentes, ac ſtatum, & merita cauſæ, & cauſarum hujuſmodi, nominaque, & cognomina Judicum, & collitigantium, aliaque etiam hic de neceſſitate exprimenda, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, Motu proprio, non ad alicujus, Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & quaſcumque controverſiarum hujuſmodi cauſas, & moleſtias ſuper præmiſſis, & illarum occaſione civiliter, vel criminaliter hactenus quomodolibet motas, & pendentes, ſeu quæ deſuper moveri poſſent, cum omnibus ſuis annexis, & dependentibus ad Nos harum ſerie avocantes, illas penitus extinguimus, ac Fratribus prædictis, & quibuſcumque aliis intereſſe habentibus, ſeu prætendentibus, perpetuum ſuper præmiſſis ſilentium imponimus, necnon omnibus & ſingulis Fratribus Diſcalceatis prædictis, cujuſcumque conditionis, ſeu gradus exiſtant, ſub præcepto ſanctæ Obedientiæ, & ſub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ, necnon quorumcumque Officiorum, quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda pœnis eo ipſo incurrendis, præcipimus, & mandamus, ne de cætero dictæ Provinciæ Fratribus hujuſmodi lites, & controverſias, quavis occaſione, cauſa, ſeu prætextu, directè, vel indirectè, civiliter, vel criminaliter, per ſe, vel alios quoſcumque movere, vel proſequi poſſint, nec inter ſe moleſtare, affligi, aliqua pœna affici, ſeu moleſtare facere quomodolibet audeant, ſeu præſumant præmiſſorum occaſione; Ipſique Onuphrio, & aliis illi adhærentibus (ſi qui ſint abſentes) pariter mandamus, ut infra tres menſes à data præſentium, niſi dilecto filio noſtro Franciſco S. Laurentii in Damaſo Diacono Card. Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario noſtro ſecundum carnem ex fratre germano Nepoti, dicti Ordinis apud Nos, & Apoſtolicam Sedem Protectori, aliter videbitur, ut ad ſuam debeant remeare Provinciam: diſtrictè præcipiendo ejuſdem Provinciæ Superioribus, & Fratribus, ut illum, ſeu illos recipiant, ac eum, alioſque Fratres, qui adhæſerunt, etiamſi pœnis aliquibus occaſione Præmiſſorum poſſent affici ſeu condemnari, aut affecti, vel condemnati fuerint benè, & benignè tractent, neque illos in futuris Capitulis, vel alibi occaſione præmiſſorum ab Officiis, & muneribus Religionis excludant; Imò eos ad ipſa, nulla de præmiſſis habita conſideratione, ſi alias habiles ſint, abſque ulla differentia, ac pariformiter, prout, & alios Fratres eligant, ſeu admittant; Facultatemque tribuimus Confeſſariis ordinariis ejuſdem Provinciæ abſolvendi, & diſpenſandi reſpectivè, tàm prædictos, quam quoſcumque alios Fratres ejuſdem Provinciæ, vel aliquos illorum ſi id petierint etiam ad cautelam, ſeu aliàs à cenſuris, ſeu irregularitatibus, & aliis pœnis, forſan incurſis Præmiſſorum occaſione.

Avocando ad ſe cauſas controverſiæ penitus extinguit.

§. 3. Inſuper quibuſvis Judicibus, & perſonis quibuſlibet, quavis auctoritate fungentibus, diſtrictius inhibemus, ne Fratres hujuſmodi, ſeu alios

pro

pro eis super præmissis ulteriùs audire, seù alias desuper se ingerere quomodolibet audeant, seu præsumant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque ullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari seu invalidari posse, sed semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt in futurum inviolabilitet observari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstante regula nostra de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 13. die 10. Octobris.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1635. Pontificatus Nostri Anno tertio decimo.

CC.

Quod in Provinciis Hispaniarum, & Indiarum Fratrum S. Francisci de Observantia Discalceatorum, amplius non sint, neque habeantur tituli Lectorum Jubilatorum, neque exemptione Patris gaudeat, nisi qui Minister Provincialis fuerit.

De Fratribus S. Francisci notavi satis ad Constitut. 53. S. D. N. Urban. VIII. Sacrosanctum *sup. &* *Constit.* 185. Inter gravissimas *hic sup.*

Edita A. D. 1635.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Religiosos viros, qui abjectis hujus sæculi vanitatibus, humilitati, & paupertati sub arctioris vitæ Instituto se per omnia tradiderunt; & abnegantes semetipsos, ut facerent voluntatem Domini, suam fregerunt; sicut peculiaribus hujus Sanctæ Sedis favoribus, & gratiis dignos existimamus, ita ad circumspectam illius providentiam pertinere dignoscimus. ea sedulo statuere, atque ordinare, quibus Religiosi ipsi in ea, quam singulari Divinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, via de cætero ambulent, & vota sua reddant Domino in sanctitate, & justitia coram ipso.

Prohibitio de cætero habendi titulos Lectorum Jubilatorum.

§. 1. Hinc est, quòd Nos dilectis filiis Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatis nuncupatis Hispaniarum, & Indiarum, quos in visceribus gerimus charitatis, omnem ambitionis, honorumque, & titulorum consequendorum viam præcludere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, atque ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in ulla eorumdem Fratrum Provincia tàm Hispaniarum, quam Indiarum tituli Lectoris Jubilati nullatenus sint neque habeantur.

Neque gaudendi exemptione Patris nisi fuerit Minister Provincialis

§. 2. Quòdque nullus eorumdem Fratrum Discalceatorum, qui Minister Provincialis non fuerit, titulo, ac exemptione Patris gaudeat, etiam si fuerit, vel pro tempore sit Vicarius Provincialis.

Titulorum hujusmodi abrogatio, ac pœnarum impositio contrafacientibus.

§. 3. Nos enim ex nunc quoscumque titulos Lectorum Jubilatorum, qui ad præsens in eisdem Provinciis reperiuntur, Apostolica auctoritate tenore præsentium revocamus, cassamus, & abrogamus, ac pro revocatis, cassis, & abrogatis haberi volumus: Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub arbitrii nostri pœnis, omnibus, & singulis, dictarum Provinciarum Fratribus, ad quos spectat, ne titulis Jubilatorum sibi aliàs quomodolibet concessis, seu per eos quavis occasione, vel causa obtentis, de cætero uti, seu se illis juvare audeant, vel præsumant: ac in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, ac privationis Officii pœnis, ipso facto incurrendis, dilectis filiis eorumdem Fratrum Ministro, & Commissario Generalibus respectivè præcipimus, & mandamus, ut statim receptis præsentibus literis, illis pareant, & obediant, deque illis Ministros Provinciales, Vicarios prædictos, & Fratres in numerum Lectorum Jubilatorum relatos certiores faciant; ac Ministri Provinciales Vicarii prædicti, & Lectores Jubilati hujusmodi omnia, & singula in eisdem literis contenta sub eisdem pœnis, ut præfertur, incurrendis adimpleant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 5. Non obstantibus regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 13. die 3. Dec.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Decembris 1635. Pontificatus Nostri Anno tertio decimo.

CCI.

Declaratio quoad facultates transferendi pensiones, aut illarum loco fructus, ac translationes, novasque reservationes pensionum, aut fructuum antea translatorum.

Quoad pensiones obtinendas, seu transferendas, vide indicata ad Constitus. 73. Pii V. Sacrosanctum, *sup. tom. 2.*

Edita A. D. 1636.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, quibus jugiter premimur, illa

etiam est, ne Ecclesiæ, & Beneficia Ecclesiastica indebitè contra, aut præter mentem Romani Pontificis prægraventur.

§. 1. Cùm igitur ex translatione pensionum onus illarum prorogetur, seu extendatur de persona ad personam, & sæpè de infirmo ad sanum, & de sene ad juvenem, in non modicum præjudicium Ecclesiarum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac illa pro tempore obtinentium; & propterea difficiliùs concedatur facultas transferendi illas pensiones, quæ aliàs translatæ fuerunt.

§. 2. Idcireò Ecclesiarum, ac Beneficiorum & illa obtinentium prædictorum detrimentis, & incommodis, quantum Nobis ex alto conceditur, obviare volentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione declaramus, omnes, & singulas per Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores nostros, ac etiam per Nos ex quacumque causa, etiam onerosa, etiam ratione quorumcumque Officiorum etiam Motu, & scientia, potestatisque plenitudine similibus, ac consistorialiter, etiam iteratis vicibus, & cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis decretis concessas, & concedendas facultates transferendi qualcumque pensiones, seu fructus Ecclesiasticos earum loco pro tempore reservatas, & reservatos, aut mediante earumdem pensionum antiquarum cassatione de novo illas reservandi; necnon pensionum, & fructuum hujusmodi translationes, seu novas reservationes, super quibuscumque Ecclesiis, etiam Cathedralibus, & majoribus, ac Monasteriis, etiam Consistorialibus, cæterisque Beneficiis, tàm secularibus, quàm quorumvis Ordinum Regularibus, & Hospitalibus quomodolibet qualificatis, etiam cujuscumque Jurispatronatus, etiam Laicorum, etiam quorumcumque Regum, & Principum, illorumque fructibus, etiam incertis, & distributionibus, etiam quotidianis nunc, & pro tempore factas, & concessas quibuscumque personis, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis fuerint, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, etiamsi super facultatibus, translationibus, seu novis reservationibus hujusmodi, lis, seu lites in quocumque gradu, instantia, vel Tribunali pendeant indecisæ, non potuisse, nec posse cuiquam suffragari, quoad pensiones, seu fructus aliàs translatos, nisi in eis consensus, pensiones, aut fructus hujusmodi solvere debentium accesserit; aut quod aliàs pensiones, seu fructus hujusmodi translati, seu de novo reservati fuerint, expressum sit, seu exprimatur; vel clausula, etiamsi pensiones, seu fructus hujusmodi forsan aliàs translatæ, seu translati, vel de novo reservatæ, vel reservati fuerint, apposita sit, vel apponatur.

§. 3. Non intendimus autem sub præsenti Constitutione comprehendere facultates, translationes, & novas reservationes hujusmodi, pro quarum validitate hactenus lata esset sententia, quæ in rem judicatam transivit, vel pro quarum executione mandatum relaxatum, & executioni demandatum fuerit.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici, & Curiæ ejusdem Cameræ generales Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, judicari, & definiri, ac declarari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, etiam decernimus.

§. 5 Non obstantibus indultis, privilegiis, & facultatibus, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Cancellariæ Apostolicæ regulis etiam individuam mentionem requirentibus cæterisque contrariis quibuscumque illorum omnium, & singulorum tenores pro plenè expressis, & insertis habentes.

Contrariorum derogatio.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 8. Martii 1636. Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

D. P. A. 13. die 8. Martii.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1636. die vero decima quarta mensis Maii, supra dicta Bulla, sive Declaratio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis per nos Paulum Bartolucium, & Franciscum de Paulis S. D. N. Papæ Cursores.

Antonius Bardus Mag. Cursorum.

Publicatio.

CCII.

Extensio Const. Greg XIII. ne Subcollectorum, & Commissariorum crimina possent cognosci nisi a Nunciis, & Collectoribus Apostolicis in Regno Neapolitano, ad excessus, & crimina patrata in aliis Regnis, & Provinciis, etiam expletis eorum Officiis.

Greg. XIII. edidit Sanctionem solum pro Regno Neapolis, quam habes inter ipsius Constitut. 25. Cupientes *tom.* 2.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1636.

Aliàs rec. mem. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster indemnitati Ministrorum Cameræ Apostolicæ, ne ullis molestiis, litibus, vel incommodis fatigarentur, opportunè providere cupiens, quòd omnes, & singulæ causæ tunc motæ, & pro tempore muvendæ quorumvis prætensorum excessuum, criminum, & delictorum, per quoscumque Subcollectores, & Commissarios tam Generales, quàm Particulares, in quibuslibet Provinciis, Civitatibus, & Diœcesibus Regni Neapolitani per tunc, & pro tempore existentem Nuncium Apostolicum, & Collectorem Generalem deputatos, commissorum, à tunc, & pro tempore existente Nuncio Apostolico in eodem Regno commorante solùm, non autem à quibusvis aliis Judicibus, etiam locorum Ordinariis, non modò durante eorum Officio, sed etiam post ipsum dimissum, donec viverent, audiri, cognosci, & decidi possent, & deberent, statuit, & ordinavit: prædictisque Judicibus, & locorum Ordinariis, ne in illis se se quovis prætextu, seu quæsito colore intromittere quoquo modo ullatenus auderent, vel præsumerent, districtiùs inhibuit; prout in suis literis in simili forma Brevis sub datum die quarta Januarii 1575. Pontificatus sui anno tertio expeditis pleniùs continetur.

Greg. XIII in Const. 25. sup. to. 2. pag. 103. Statuit quod subcollectorum, & Commissarii Nuncio Apost. in Regno Neapolitano jurisdictioni subjaceant in [illegible] criminalibus, &c.

§. 1. Cùmque postea, ut accepimus, fuerit à nonnullis pluries dubitatum, an prædictæ literæ Gregorii Prædecessoris prædicti de prætensis excessibus, criminibus, & delictis, durante Officio dumtaxat, an verò etiam de aliis post finitum eorum Officium, ut præmittitur donec viverent, commissis, intelligi deberent; & desuper diversas resolutiones etiam ad invicem contrarias emanasse asseratur.

Postea fuit dubitatum, an Privilegium prædictum data retineretur expletis eorum Officiis.

§. 2. Nos volentes finem huic dubitationi imponere, & attendentes, quòd iidem Subcollectores, & Commissarii in concernentibus servitium Cameræ, & Sedis Apostolicæ, timidiores, ac negligentiores fierent, si sub prædictorum Judicum & Ordinariorum jurisdictione post finitum eorum Officium se relictum iri timerent, & propterea,

Pont. volens huic dubitationi finem imponere.

justo

justo metu retraherentur à gerendo, ut debent, eorum ufficio, dubitantes, ne illo finito, prædicti Judices & locorum Ordinarii in illos, etiam ex causis mendicatis sævirent, quod in non modicum præjudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ redundaret.

Declarat etiam finitis eorum Officiis hujusmodi privilegio muniri posse.

§. 3. Idcircò Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra Constitutione perpetuò valitura, cognitionem, & decisionem causarum, prætensurum excessuum, criminum, & delictorum per prædictos Subcollectores, & Commissarios à Nunciis, & Collectoribus Apostolicis, tàm in Regno Neapolitano, quàm in aliis Provinciis, Regnis, & locis, etiam speciali nota dignis, & ubique terrarum, & locorum per Nuncios, sive Collectores Apostolicos hactenus deputatos, & pro tempore deputandos, quomodocumque, etiam post finitum Officium commissorum, ut prætenditur, & patratorum, spectasse, & spectare ad Nuncios, & Collectores Apostolicos pro tempore existentes privativè quoad quoscumque alios Judices, etiam locorum Ordinarios prædictos, declaramus, & quatenus opus foret decernimus, statuimusque, & ordinamus.

Mandat in eorum statutis comminationem apponi, quod committentes crimina intuitu hujus privilegii subdantur Judicibus Ordinariis

§. 4. Ne autem inde major libertas delinquendi, & excessus committendi eisdem Subcollectoribus, & Commissariis nascatur, & ne eorum delicta, si quæ patrata essent, vel patrarentur, in posterum impunita remaneant; Volumus, quòd Collectores Cameræ Apostolicæ nunc, & pro tempore existentes, inter Statuta per eorum Subcollectores, & Commissarios observanda, tàmquam ab ipsis Collectoribus jam edita, etiam impressa, addant comminationem de eosdem Subcollectores, & Commissarios privando hujusmodi privilegio, & illos ordinariæ jurisdictioni submittendo, quatenus post dimissum Officium ab excessibus, & delictis committendis non se abstineant; quodque prædicta statuta in Cancellariis Episcoporum, & aliorum Ordinariorum retineantur, & stent affixa.

Clausulas præservativas superaddit.

§. 5. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, vocati, & auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint; seu causæ pruptet quas præsentes emanarint adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint: aut alia quavis de causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas restitutionem in integrum, aperitionem oris, aut quodcumque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu de impetrato quemquam uti, seu se juvare in judicio, vel extra nullatenus posse; sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore.

Ita, & non aliter judicari decernit.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac illas quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 2. Julii 1636. Pontificatus Nostri Anno Decimo tertio. D. P. A. 13. die 2. Julii.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, die verò 12. mensis Septembris, tempore Pontificatus S. D. N. Papæ Divinâ Providentiâ Urbani Octavi, anno ejus 13. supra dicta Bulla publicata fuit per Urbem in locis solitis, & consuetis, per me Silverium Pontirolum S. Domini Nostri Papæ Cursorem.

Jo. Baptista Riccius Mag. Cursorum.

CCIII.

Quod Officium proprium Sanctæ Theresiæ Virginis, aliàs à sacra Rituum Congregatione approbatum, possit recitari in universis Hispaniarum Regnis.

Hujus Sanctæ Canonizationem vide ad Constitut. 23. Greg. XV. Omnipotēs sermo, *Confirmatio verò præfinitionis factæ circa habitum inter Fratres Discalceatos S. Theresiæ, Fratres primi instituti de Monte Carmelo adest in Constit. 194. Urbani VIII.* Inter cæteras.

Edita A. D. 1636.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Paulus V. edidit constit. de hac materia.

ALiàs à fel. recor. Paulo Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Paulus Papa V. ad perpetuam rei memoriam. In supremo Apostolatus solio meritis licèt insufficientibus divina dispensatione constituti ad ea, per quæ Servorum, & Ancillarum Christi honos, & veneratio in terris promoventur, juxta creditum nobis desuper Apostolicæ servitutis officium, libenter intendimus, & Christi fidelium, præsertim Catholicorum Regum id exoptantium, votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Aliàs siquidem nomine dilectorum filiorum omnium Religiosorum totius Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nobis exposito, quod bon. mem. Theresia à JESU dicti Ordinis Fratrum Carmelitarum discalceatorum Fundatrix tam multis, & eximiis virtutum, & gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustrata fuerat, ut magna idcircò erga ejus nomen, & memoriam Christi fidelium devotio vigeret, & propterea non solum universus Ordo prædictus, sed etiam Charissimus in Christo filius noster, Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ac omnium ferè Hispaniarum Regnorum Archiepiscopi, Episcopi, Principes, necnon Communitates, Universitates, & homines nobis iteratis precibus humiliter supplicari fecerant, ut donec Canonizationis honor ab Apost. Sede dictæ Theresiæ deferretur, sacrosanctum Missæ Sacrificium, & Officium ab omnibus, & singulis dicti Ordinis utriusque sexus Religiosis personis de dicta Theresia, tanquam de una Beata Virgine

agi,

agi, & recitari respectivè posset. Nos re prius per Venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus præfectos, quibus eam examinandam mandaveramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio hujusmodi supplicationibus inclinati ut singulis annis in die depositionis dictæ Beatæ Theresiæ, videlicet die quinta mensis Octobris, in omnibus Monasteriis, & Ecclesiis dicti Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum ab omnibus ejusdem Ordinis Religiosis utriusque sexus Officium, & Missa de Beata Theresia prædicta, tamquam de una Virgine, necnon in Oppido Albæ Salmanticēsis Diœcesis in Monasterio, & Ecclesia, in qua corpus dictæ Beatæ asservari asseritur, ab omnibus Presbyteris tam Secularibus, quàm Regularibus cujuscumque Ordinis in dicta die quinta Octobris tantùm Missa in honorem ejusdem Beatæ Theresiæ pro eorum devotione juxta regulas Breviarii, & Missalis Romani recitari, & celebrari respectivè posset, concessimus, & indulsimus: Et subinde de simili eorumdem Fratrum consilio, ut ex tunc in futurum in omnibus Ecclesiis quarumcumque Civitatum, & Diœcesium Regni Castellæ veteris tantum Missa, & Officium de eadem Beata Theresia in die ejus depositionis prædicta dumtaxat, juxta rubricas Breviarii Romani à quibuscumque utriusque sexus personis Ecclesiasticis, servata aliàs in omnibus, & per omnia nostrarum super prioris gratiæ concessione expeditarum litterarum forma, & tenore, celebrari, & recitari respectivè liberè posset, & valeret, concessimus, & indulsimus: Aliàsque prout in diversis nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur. Cùm autem sicut nomine dictorum Religiosorum nobis nuper iterum expositum fuit, tam Philippus Rex, quàm etiam Ordo prædicti attenta universali devotione erga dictam Beatam Theresiam omnium populorum, non solum Regni Castellæ veteris, sed etiam omnium aliorum Regnorum Hispaniarum, necnon Portugalliæ, & Algarbiorum, concessionem, & indultum prædicta ad universa Hispaniarum necnon Portugalliæ, & Algarbiorum Regna per Nos Apostolica auctoritate extendi summopere desiderent, Nos supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc iterum humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in omnibus Hispaniarum, ac etiam Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dicta die quinta mensis Octobris ab omnibus utriusque sexus personis Ecclesiasticis Sæcularibus, & Regularibus Officium, & à quibuscumque Presbyteris tam Secularibus quàm cujusvis Ordinis Regularibus, etiam Missa de eadem Beata Theresia servata aliàs in omnibus, & per omnia litterarum prædictarum forma, & tenore, celebrari, & recitari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica auctoritate tenore Præsentium concedimus, & indulgemus, non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis nostris literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Augusti 1617. Pont. Nostri Anno decimo tertio.

§. 2. Cùm autem sicut pro parte dictorum Religiosorum dicti Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nobis nuper expositum fuit, approbatis per Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositos, tribus lectionibus, duobus hymnis, & oratione pro festo Sanctæ Theresiæ prædictæ, aliqui ex iis, qui prædictam habent facultatem dubitaverint, an dictas lectiones, hymnos, & orationem recitare possint, & propterea eisdem Cardinalibus pro parte dictorum Religiosorum supplicato pro habenda desuper opportuna declaratione, iidem Cardinales responderint, tuto posse tam à Secularibus, quàm à Regularibus, qui recitant Officium Sanctæ Theresiæ in die ejus festo recitari cum lectionibus, hymnis, & oratione propriis, approbatis ab eisdem Cardinalibus pro Religione Carmelitarum, prout in decreto, desuper sub die 18. Augusti 1629. emanato pleniùs dicitur contineri.

Confirmat prout in rub.

§. 3. Nobis propterea Religiosi prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut pro firmiori dicti decreti validitate, & subsistentia illud Apostolicæ confirmationis robore communire de benignitate Apost. dignaremur. Nos igitur piis dd. Religiosorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore cēsentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, decretum prædictum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Religiosis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 13. die 23. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1636. Pontificatus Nostri Anno decimotertio.

CCVI.

Erectio Montis Communitatum Status Ecclesiastici Tertiæ Erectionis nuncupati.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1636.

Motu proprio &c.

Licèt aliàs felic. recor. Clemens Papa Octavus Prædecessor noster, ut Communitates, & Universitates Status Ecclesiastici ab ære alieno per eas diversimodè contracto, gravioribusque interusuriis sublevaret, Montem non vacabilem Communitatum Status Ecclesiastici nuncupa-

tum

tum ad rationem ſcutatorum quinque, & Juliorum duorum monetæ pro quolibet centenario, & anno, in quo poſtea dictæ Communitates, & Univerſitates dicti Status pro cenſibus extinguendis, aliiſque earum neceſſitatibus reparandis admiſſæ fuerunt, erexerit, & inſtituerit, deindeque ſimilis memoriæ Paulus Quintus etiam Prædeceſſor noſter pro ſervitio, & commodo earumdem Communitatum alium Montem non vacabilem Communitatum, & Univerſitatum Status Eccleſiaſtici Secundæ Erectionis nuncupatum ad rationem ſcutatorum quatuor cum dimidio ejuſdem monetæ pro quolibet centenario, & anno erexerit pariter, & inſtituerit, in quo etiam Communitates prædictæ pro diverſis ſummis pro earum neceſſitatibus participarunt; Nos nihilominus, quia, ſicut accepimus, nonnullæ Communitates dicti noſtri Status adhuc non ſolum remanent debitrices pro diverſis ſummis in primo dicto Monte Communitatum, & aliis Montibus Cameralibus, verùm etiam diverſis aliis debitis, pro quibus majora interuſuria ſuſtinent gravatæ reperiuntur, eiſdem Communitatibus, & Univerſitatibus quantum poſſumus prodeſſe cupientes alium Montem non vacabilem Communitatum, & Univerſitatum dicti noſtri Status Eccleſiaſtici Tertiæ Erectionis nuncupandum ad eandem rationem ſcutatorum quatuor cum dimidio monetæ pro quolibet centenario, & anno, ex quo omnes Communitates dicti noſtri Status non ſolum pro extinctione Cenſuum, ſed etiam dictorum locorum Montis, Communitatum, & aliorum locorum Montium, & debitorum, pro quibus majora interuſuria ſolvunt, pro eorum extinctione, & redemptione, ac pro aliis pro tempore occurrentibus neceſſitatibus pecunias in promptu habere valeant, erigere, & inſtruere deliberamus. Motu igitur ſimili, ac ex certa ſcientia, & deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ nobis attributæ poteſtatis plenitudine, Montem non vacabilem Communitatum, ac Univerſitatum Status noſtri Eccleſiaſtici Tertiæ Erectionis nuncupandum pretio ſcutatorum centum monetæ pro quolibet loco redimibilem pro beneficio, & commodo omnium Communitatum, & Univerſitatum dicti noſtri Status Eccleſiaſtici locorum quatuor millium, & pro ea ſumma, & quantitate locorum quæ pro cenſibus, locis Montium, & ære cujuſvis generis alieno, legitimè tamen, & debitis cautelis, & ſolemnitatibus, contracto pro quibus majus intereſſe ſcutatorum quatuor cum dimidio pro ſingulo centenario, & anno quolibet perſolvitur, redimendis, & penitus extinguendis ſufficiens fuerit, & cujus ſingulorum locorum pretia ſcuta centum monetæ, fructus autem annui, quos illius Creditoribus pro rata pecuniarum in eo expoſitarum ſingulis annis de bimeſtri in bimeſtre in fine proportionabiliter libere, & ſine aliquo impedimento hic Romæ ſolvi volumus annua ſcutata quatuor cum dimidio pro quolibet loco non excedant, & cum ampliſſimis privilegiis, facultatibus, libertatibus, indultis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, prærogativis, aſſignationibus, cautelis, modoque, & forma infra latius dicendis, & exprimendis, ſine tamen omnium, & quorumcumque Jurium Cameræ noſtræ Apoſtolicæ aliquo præjudicio, & citra ejuſdem Cameræ, ſuorumque bonorum aliquam obligationem tenore præſentium creamus, erigimus, & inſtituimus; In quo quidem Monte ſic à Nobis erecto, & inſtituto volumus, & noſtra auctoritate decernimus, & ordinamus, omnes, & ſingulas Communitates, & Univerſitates dicti Status noſtri Eccleſiaſtici pro ea rata, & ſumma, & quantitate Cenſuum, ac locorum Montium, & quorumcumque debitorum, pro quibus dictis ſcutatis quatuor cum dimidio pro quolibet centenario, & anno majus intereſſe, ut ſupra perſolvitur ad effectum æs alienum prædictum extinguendi, etiamſi ſuper eorumdem Cenſuum, locorum Montium, & debitorum ſolutione, & extinctione cum Mercatoribus, aut quibuſvis aliis perſonis aliter pactæ fuerint, ſeu quomodolibet contraxerint, & pro aliis eorum occurrentibus indigentiis de noſtra, ſucceſſorumque noſtrorum Romanorum Pontificum licentia, & mandato, & non aliàs participare, contribuere, fructuſque ad rationem prædictam, modo, & forma, ac in terminis infra dicendis, perſolvere omninò poſſe, & debere. Et inſuper ad tollendas difficultates, quæ in his poſſint ſuboriri, & tam Communitatum, quàm Montiſtarum indemnitati, ac potiori ſecuritati conſulendum. Volumus pariter, & ordinamus, quod Cenſuum prædictorum Creditores, prævia ſaldicta intimatione per duos menſes antea juxta Bullam felicis recordationis Pii Quinti Prædeceſſoris noſtri ſuper forma creandi cenſus, ac ipſorum Cenſuum Inſtrumentorum formam, & diſpoſitionem facienda ſortes Principales dictorum Cenſuum, unà cum fructibus tunc decurſis, & non ſolutis recipere, ac de illis quitantiam facere, & eorum jura, & actiones quæcumque tranſlativè, & non extinctivè, ac talia qualia habent contra eaſdem Communitates, & Univerſitates, & quoſcumque alios eis quomodolibet occaſione dictorum Cenſuum obligatos ad favorem dicti Montis illiuſque Emptoris, & Emptorum, & futurorum Creditorum, ac Montiſtarum ad majorem eorum cautelam cedere teneantur: Alioquin ſi ſtatuto termino notificationis, & intimationis prædictæ, ut præfertur, faciendæ, pecunias ſupra dictas recipere recuſaverint, aut aliàs quomodolibet diſtulerint, ſeu neglexerint tunc pecuniæ prædictæ à die lapſi termini in depoſitum ſtare intelligantur, & ſtent eorumdem Creditorum riſico, periculo, fortuna, ſumptibus, & expenſis, fructuſque ulterius non currant, & quittantiæ, & ceſſiones prædictæ habeantur pro factis, dictaque jura, & actiones, ut ſupra ceſſa, & tranſlata eſſe cenſeantur, & nihilominus quandocumque poſtea illa receperint, quittantias, & ceſſiones prædictas ad majorem cautelam, ut ſupra, facere teneantur, ita tamen, quod jura prædicta pro Cedularum Bancariarum, ſeù fidejuſſorum renovatione, vel præſtatione, ad quam, ſeù quas Communitates, ſeù Univerſitates prædictæ ſe obligarunt, minuſque pro fructibus ultra rationem prædictam pro quolibet centenario & anno exigendis ullatenus experiri, aut aliàs exercere non poſſint. Cæterum, ut etiam Mons ſic à Nobis, ut præmittitur erectus, & inſtitutus ſuas habeat debitas cautelas, & aſſignationes, & illius Creditoribus, & Montiſtis in fine cujuſlibet bimeſtris debito tempore hic Romæ fructuum ſolutio fiat, volumus atque ſtatuimus, quòd Communitates, & Univerſitates prædictæ tantam partem fructuum unamquamque ipſarum tangere pro illis locis, & portionibus, pro quibus ratione, & cauſa Cenſuum locorum Montium, & debitorum prædictorum in eodem Monte erunt participes factæ, ut ſupra contribuant integram, & ſine ulla diminutione, & ab omnibus, & ſingulis oneribus, impoſitionibus, contributionibus, collationibus, tributis, ſubſidiis, & collectis ex quavis cauſa etiam urgenti, & urgentiſſima etiam Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ, aut etiam Communitatum, & Univerſitatum prædictarum neceſſitate etiam publica, & pro fide orthodoxa tuenda, & quavis alia quantumvis neceſſaria, cogitata, & incogitata cauſa, hactenus etiam per quoſvis Prædeceſſores noſtros Romanos Pontifices, & Nos impoſitis, & per Nos, ſeu Succeſſores noſtros forſitan imponendis quibuſcumque liberam, immunem, & exemptam, unà cum Portu ad hanc Almam Urbem quotannis in perpetuum durante

hujusmodi Monte, & proportionabiliter, & pro rata videlicet de quadrimestri in quadrimestre anticipatis solutionibus in manibus, seù Banco Depositarii hujus Montis, vel Thesaurarii illius Provinciæ, cui una quoque Communitas, & Universitas subjecta est, vel erit. Qui quidem Provinciæ Thesaurarius, & Thesaurarii volumus atque decernimus, quod ad instar onerum Cameralium facultatem habeant exigendi dd. fructus, quodque illos de bimestri in bimestre in fine cujuslibet bimestris proportionabiliter, & pro rata liberè, & integrè, sive exegerint, sive non, persolvere teneantur Depositario hujus Montis in Urbe ut infra constituendo, modis, formis, obligationibus, & cautelis in solutionibus onerum Cameralium ipsi Cameræ faciendis fieri, servari, & adhiberi solitis, & ad hoc etiam in forma Cameræ nostræ Apostolicæ se se obligare teneantur. Communitates verò, & Universitates in manibus prædictorum Thesaurariorum, seù aliorum Exactorum persolvere, & exbursare, ac tam pro hujusmodi solutionibus, ut supra faciendis, quàm omni, & quacumque evictione, & defensione generali, & particulari illorum locorum omnium, pro quibus in hoc Monte erunt, ut supra participes, per suos certos Procuratores in publico, & Generali Consilio ad id deputatos, & approbatos, promittere, præsentesque nostras litteras ratificare, ac sese, & eorum bona, introitus, & Jura quæcumque etiam in ampliori ejusdem Cameræ Apostolicæ forma, & suo juramento obligare, seu ratificationum, promissionum, & obligationum prædictarum hujusmodi publica, & autentica Instrumenta in eisdem actis exhibere teneantur. Nos enim earum ratificationes, & obligationes, & insuper confecta Instrumenta hujusmodi ex nunc, prout ex tunc, approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos, tam juris, quàm facti defectus si qui intervenerint in eisdem supplemus; Ac easdem Communitates, & Universitates omnes, & singulas supra dictas, quæ ut supra, in hoc Monte admissæ fuerint, ac ratificabunt, & obligabunt eorum bona, introitus, & jura quæcumque præsentia, & futura ubilibet existentia pro omnibus, & singulis præmissis, ut præmissorum quomodolibet etiam in forma Cameræ nostræ Apostolicæ, ampliori, & pleniori generaliterque, & specialirer, & expressè obligamus, & hypothecamus, & obligata, & hypothecata esse volumus, & declaramus, annuamque summam pro fructibus illorum locorum, pro quibus in dicto Monte erunt, ut supra, participes, modo, & forma, ac terminis, & locis quibus supra persolvendis necessariam illam sic ut supra, integram, liberamque, immunem, & exemptam, ex quibuscumque eorum introitibus, redditibus, & proventibus ordinariis, & extraordinariis, certis, & incertis, dismembrantes, & separantes eidem Monti, ejusque Collegio, & futuris Creditoribus, & Montistis prædictis perpetuò assignamus, applicamus, & appropriamus, & quoad illam illiusque liberam perceptionem, exactionem & consignationem, in omne jus, locum, & privilegium earumdem Communitatum, & Universitatum ponimus, substituimus, & subrogamus. Deficientibus autem Communitatibus, & Universitatibus supra dictis in solutionibus de quadrimestri in quadrimestre, ut supra, faciendis, possint Thesaurarii, & eorum Exactores contra eos procedere cum eisdem privilegiis, facultatibus, & prærogativis, quibus in exactionibus Cameralibus fieri, & procedi solet; Thesaurarii tamē prædicti cùm ad exactionem rigurosam procedi contigerit, illam cum exactione onerum Cameralium sine augmento impensæ facere debeant, Communitates, & Universitates verò prædictæ facta per eas in manibus Thesaurarii, & Exactorum, ut supra, ab eis deputatorum fructuum solutione pro fructibus sic ab eis solutis, ulterius, nec etiam à Montistis molestentur, nec molestari possint. Et insuper volentes Montem prædictū specialibus privilegiis, & gratiis decorare, motu, scientia, & potestate similibus perpetuò statuimus, decernimus, ordinamus, & declaramus, quod hujus Montis loca ad instar aliorum Montium non vacabilium Romanæ Curiæ resignabilia sint, & non vacent. Et quicumque etiam Laici utriusque sexus, ac Presbyteri, & alii Clerici, necnon Ecclesiarum, aut alii quicumque Prælati, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac cæteri cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis Sæculares, & quorumcumque Ordinum, etiam in Communi Mendicantium, ac Militiarum, vel Hospitalium Regularia, & aliæ quæcumque personæ cujusvis ætatis, etiam minores, & pupilli, ac etiam spurii, illegitimi, aut alii, quilibet, inhabiles, & incapaces, necnon Communia, Universitates, Ecclesiæ, Capitula, Collegia, Cōgregationes, Conventus, Societates, Hospitalia, Capellæ, & alia quævistam Profana, quàm pia, & Religiosa loca, tam intus, quàm extra ditionem nostram temporalem, & etiam in qualibet Mundi parte nunc, & pro tempore existentes (Infidelibus tamen semper exceptis) nihilominus in Monte hujusmodi Communitatum, & Universitatum Tertiæ Erectionis nuncupando, quascumque pecuniarum summas, & quantitates semel, & pluries, ac quoties eis visum fuerit ponere, & erogare, ac pro singulis locis, & portionibus prædictis annua scurata quatuor cum dimidio monetæ similis in fine cujuslibet bimestris illorum rata sine aliquo conscientiæ scrupulo, seu sortis principalis restitutione, aut quovis alio restitutionis onere, ac omni prorsus impedimento cessante, percipere, consequi, & in eorum usum, & utilitatem convertere liberè, & licitè possint. Quin etiam loca prædicta quocumque modo obtinentes, si illa in alios cedere, & transferre, ac etiam qui loca hujusmodi aliis acquirere voluerint, tales in hujusmodi cessionibus, translationibus, vel acquisitionibus sibi ipsis, vel aliis etiam quoad vixerint, omnimodam dictorum locorum sic cessorum, vel acquisitorum, administrationem, eorumque fructuum, & emolumentorum perceptionem, necnon plenam liberam, & absolutam potestatem illa quæcumque voluerit, nulla etiam subsistente causa, ad se recipiendi, & revocandi, seu alii, vel aliis vendendi, alienandi, donandi, relinquendi, obligandi, & pignorandi super eis paciscendi, & contrahendi, & prorsus omnem aliam ipsorum dispositionem Jus, & facultatem, nullo obtinentium cōsensu desuper requisito, aut alia solemnitate servata, ac etiam cum prohibitione hujusmodi administrationis fructuum perceptionis, cessionis, venditionis, obligationis, fidejussionis per ipsos obtinentes faciendæ, necnon decreto irritanti adjecto his quæ secus facta fuerint ab eisdem reservare, & obtinere, liberè, & licitè valeant, Montemque ipsum, illiusque loca, & portiones etiam respectu fructuum, & emolumentorum ad rationem prædictam illi assignatorum, nullis omninò reductionibus, diminutionibus, aut mensium, seù mensatarum quarumcumque retentionibus, & quibusvis aliis contrariis dispositionibus, etiam prætextu urgentis necessitatis, seù etiam evidentis utilitatis, tam Sedis, & Cameræ Apostolicæ, quàm ipsarum Communitatum, & Universitatum prædictarum, & pro Ecclesiasticæ ditionis, & Catholicæ fidei defensione, vel ex quavis alia cogitata, vel incogitata causa etiam necessario exprimenda subjecta, vel quomodolibet obnoxia fore, vel esse, sed firma, & valida semper persistere, & ab illis fore, & esse semper excepta, nec quemcumque ex ipsius Montis futuris Creditoribus, illorumque hæredes, & suc-

cessores

cessores quoscumque, seu causam, & jus ab eis quomodolibet habentes, & habituros super locis, & portionibus, ac illorum integris fructibus, & emolumentis prædictis quoquo modo contra præsentium formam turbari, vel impediri, nec eos ad pecunias in ipso Monte positas, & erogatas, aut illorum partem aliquam in solutionem, & extinctionem Censuum, & debitorum prædictorum, aut aliam quamvis earumdem Communitatum, & Universitatum necessitatem, causam, vel utilitatem conversas fuisse, esse, aut aliqua alia etiam necessaria, & requisita in judicio, vel extra probandi, deducendum, seu quomodolibet verificandum, ullo unquam tempore teneri, nec probationem contrariam in his obesse, ac pro præmissis omnibus, & singulis, ac quacumque evictione, & defensione generali, & particulari dicti Montis, & illius locorum, & portionum quorumcumque Communitates, & Universitates prædictas, & earum, & cujusque ipsarum bona mobilia, stabilia, & semoventia, introitus, effectus, & proventus, ac res, actiones, & jura quæcumque præsentia, & futura, ubique locorum existentia generaliter, specialiter, & expressè, ità tamen, quòd specialitas generalitati non deroget, nec è contra, in ampliori ejusdem Cameræ Apostolicæ forma teneri obligata, & hypothecata fore, & esse, prout obligamus, hypothecamus, præsentesque vim validi, ac solemniter, & legitime initi, & stipulati contractus, & utrinque jurati inter dictas Communitates, & Universitates, ex una, & ejusdem Montis Emptores, & futuros Creditores, illorumque hæredes, & successores quoscumque habere, & obtinere, pariter statuimus, decernimus, & ordinamus. Volumus etiam, quòd dictus Mons, ut supra, à Nobis erectus, & institutus, extingui non possit, nisi cæteris aliis earumdem Communitatum debitis extinguibilibus, tàm hucusque contractis quàm contrahendis in futurum quibuscumque, pro quibus majus, vel æquale interesse dictorum scutatorum quatuor dimidio pro quolibet centenario, & anno persolvunt, ac etiam dicto Monte Communitatum Secundæ erectionis per felicis recordationis Paulum Quintum, ut præmittitur, erecto, penitùs extinctis, ita ut Mons hic Tertiæ Erectionis post cætera debita hucusque contràcta extingui possit, & non anteà. In casu verò extinctionis Montis prædicti Communitates, & Universitates prædictæ non ultra scutatos centum monetæ pro quolibet loco, restituere, Creditores verò, & Montistæ ità recipere teneantur. Extinctio autem Montis, & locorum illius quando fieri contigerit, tunc pretium, seu pecuniæ ad hunc effectum destinatæ in Banco Depositarii Generalis Communitatum Status nostri Ecclesiastici deponantur, prout hactenus fieri consuevit. Et ut præmissa omnia & singula facilius, & rectiùs gerantur, & exequutioni dentur, Dilectum filium Magistrum Petrum Donatum Cæsium Thesaurarium nostrum Generalem, aliosque pro tempore existentes Thesaurarios Generales dicti Montis Protectores eligimus, & deputamus cum potestate litteras patentes sub eorum nominibus, & sigillis expediendi, & concedendi, necnon omnes, & quascumque causas super dicto Monte illiusque causa, & occasione, & ab eo quomodolibet dependendas, & movendas privativè quoad omnes alios Judices cognoscendi, & terminandi, ac omnia alia quæ ad ejusdem Montis utilitatem, providamque directionem pertinere cognoverit peragendi cum facultate etiam Secretarium, & Ratiocinatorem, seu Computistam d. Montis cum emolumentis per Secretarium & Computistam Montis Communitatum Secundæ Erectionis exigi solitis ad eorum vitam, & donec vixerunt, & prout ipsis meliùs placuerit, & videbitur eligendi, & deputandi Depositarium verò dicti Montis dilectum filium Joannem Franciscum Sacchettum donec vixerit, ejus vita durante, qui tamen de solvendo Montistis dicti Montis debitis terminis, & temporibus fructus locorum, qui obtinebunt exactis, vel non exactis assignationibus, & quocumque impedimento cessante, & non obstante se obligare teneatur, & debeat eligimus, & deputamus.

Clausulas præservativas superaddit.

§. 2. Decernentes præsentes litteras ad omnia, & singula necessaria, & requisita legitime sufficientes, tàm in judicio, quàm extrà plenè probanda, verificanda, nec alterius probationis adminiculum requiri, easdemque præsentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu etiam ex eo, quod Communitates, & Universitates prædictæ, aut alii quicumque in præmissis jus, & interesse forsan habentes, seu habere prætendentes vocati, seu auditi, aut quòd ipsæ litteræ in eadem Camera Apostolica admissæ, & in ejus libris registratæ minimè fuerint, vel ex alia quavis causa, quantumvis legitima urgenti, & juridica etiam necessariò exprimenda notari impugnari, invalidari ad terminos juris reduci in jus, vel controversiam revocari aut adversus illas quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam intentari posse, vel debere, minusque sub similium, vel dissimilium gratiarum evocationibus suspensionibus, limitationibus, reductionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa emanabunt toties in pristinum, & eum in quo erant statum restitutas, repositas, & plenariè etiam sub quacumque posteriori data reintegratas, ac de novo concessas, se semper majorem vim, robur, & efficaciam habere, & obtinere, ac si de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & assensu, & in nostro Consistorio secreto editæ, factæ & emanatæ fuissent.

Sic judicari vult.

§. 3. Sicque, & non aliter per Camerarium, necnon Vicecamerarium, ac ejusdem Cameræ Thesaurarium, & Clericos Præsidentes & quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos etiam causarum Palatii Apostolici, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit nostra regula de non tollendo Jure quæsito, necnon etiam super bono regimine redituum Communitatum, & Universitatum prædictarum, ac Pii Quarti nostri Prædecessoris de registrandis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis etiam de bonis earumdem Communitatum, & Universitatum non alienandis nec obligandis, aut quòd in illorum alienationibus, & obligationibus, certæ solemnitates servandæ sint. Necnon earumdem Communitatum, & Universitatum statutis, ordinationibus, reformationibus, necnon Instrumentis, seu scripturis quibuscumque inter prædictas Communitates, & Universitates ex una, & quosvis Mercatores, seu alias personas quascumque ex parte altera super extinctione debitorum dictarum Communitatum, seu Universitatum quomodolibet factis, vel initis exequutioni demandari cæptis etiam obligatione Camerali, seu Quarantigis, aut alia etiam strictiori forma vallatis, necnon juramento, & quavis alia cautela roboratis, atque firmatis privilegiis quoque indultis, concessionibus, facultatibus etiam pluries aut etiam auctorit. Apost. concessis, factis, innovatis, confirmatis & approbatis, necnon stylis, usibus, regulis, consuetudinibus, cæterisque contrariis qui-

buscumque. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, expressa, & individua mentio habenda esset illorum tenores hic pro expressis, & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis habentes hac vice dumtaxat illis aliàs in suo robore permansuris, derogamus, tollimus, & abrogamus.

§. 5. Volumus autem, & nostra auctoritate decernimus, & declaramus, quod præmissa omnia, & singula intelligantur, & sint facta, & concessa sine omnium, & quorumcumque Jurium Cameræ nostræ Apostolicæ aliquo præjudicio, & citra aliquam ejusdem Cameræ, bonorumque suorum obligationem, ita ut juribus Cameræ nequaquam præjudicetur, neque de suo in aliquo propria ipsa Camera teneatur, vel obligetur.

§ 6. Quodque præsentis nostri Motus proprii cedulæ sola signatura sufficiat absque eo, quòd daretur, vel registretur, regula quacumque, & aliis contrariis non obstantibus.

§. 7. Quodque ejusdem Cedulæ transumptis, etiam impressis, & per unum ex dictæ Cameræ Notariis subscriptis, & ejusdem Thesaurarii sigillo signatis stetur, & credatur, illaque plenam fidem faciat, tàm in judicio, quàm extra, ac si ipsa cedula foret exhibita, vel ostensa.

Placet Motu proprio M.

Quòd nullus Fratrum Ordinis Prædicatorum per se, vel per alium negotium aliquod tractare audeat in Romana Curia, inconsulto Procuratore generali dicti Ordinis.

Vide quæ de his Fratribus indicavi tibi sup. ad Constit. 57. Cum sicut. *& ad Constit.* 191. *&* 187. Injunctum nobis *&c.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Galassinus Ord. Prædicatorum Procurator Generalis, quòd licèt per decreta Capitulorum generalium d. Ordinis prohibeatur ejusdem Ord. Professoribus sub certis inibi expressis pœnis, ne per se, vel per alium, pro se, vel pro alio, etiam prætextu procurationis, vel commissionis sibi datæ a propria Provincia vel domo Regulari, negocium aliquod, cujuscumque illud generis sit, quomodolibet tractare, procurare, inchoare, aut attentare audeant, nisi per pro tempore existentem d. Ord. Procuratorem Gener. vel de ejus scitu, & expressa in scriptis licentia, & aliàs prout in dictis decretis latius continetur, tenoris subsequentis videlicet. Ex actibus Capituli Generalis Romæ 1612. admonemus omnes, ac singulos nostri Ordinis Patres ac Fratres, cujuscumque gradus, status & conditionis existant, eisdemque justis de causis, & ad tollenda evitandaque incommoda molta quæ in dies oriri cognoscimus; in virtute Spiritus sancti, & sanctæ obedientiæ, & sub formali præcepto, necnon sub pœnis excommunicationis latæ sententiæ, hac una, pro trina Canonica monitione præmissa, à qua nonnisi per Magistrum Ordinis, vel ejus Vicarium Generalem, præterquam in mortis articulo possint absolvi, etsi Prælati fuerint, sub pœna etiam remotionis à suis Officiis ipso facto incurrenda præcipimus & mandamus, ne in Romana Curia, negotium aliquod, cujuscumque illud generis sit, per se, vel per alium; pro se, vel pro alio, etiam prætextu procurationis, vel commissionis sibi datæ à propria Provincia, vel Conventu quomodolibet tractare, procurare, inchoare, aut attentare audeant, nisi per prædictum admodum Rev. Patrem Procuratorem Ordinis, vel de ejus scitu, & expressa licentia in scriptis, Revocantes præsentium tenore omnes facultates, hactenus in contrarium datas, & si quas in posterum his contrariis dari contingat. Ex actibus capituli Generalis Bononiæ 1615. Confirmamus & renovamus ordinationem Romæ factam 1612. & sub pœnis in eodem Capitulo taxatis, præcipimus omnibus & singulis nostri Ord. Patribus ac Fratribus, ut nemo sive per se, sive per alium, sive Secularis, sive nostri Ordinis Frater fuerit, & cujuscumque gradus, & conditionis existat in Curia Romana, quicquam sine scitu Rev. admodum P. Procuratoris Ordinis tractare, vel procurare audeat.

§. 2. Nihilominus cùm experientia compertum sit, quòd aut sub prætextu ignorantiæ dd. decretorum, aut quod illa non sint in usu, parum, aut nihil observantur in grave d. Ordinis præjudicium, necnon Officii Procuratoris Generalis illius contemptum; Ideircò ne provisio observantiæ Regularis adeò salutaris, & Ordini prædicto proficua, in desuetudinem abeat, prædictus Franciscus Procurator Generalis, Nobis humiliter supplicari fecit ut decreta hujusmodi, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communire de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur d. Franciscum Procuratorem Generalem, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Decreta præinserta cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tam juris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Confirmat prout in rubrica.

§. 3. Decernentes, illa, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singulis d. Ordinis Fratribus inviolabiliter observari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Decretum irritans.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ac d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 3. Decembris 1635. Pontificatus Nostri Anno Decimo tertio. D. P. A. 1635 die 3. Dec.

CCVI.

Quòd Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini, Discalceatorum nuncupat. possint erigere Crucem in publicis Processionibus.

De modo regendi & gubernandi Provincias horum Fratrum vide Constit. 97. Alias pro *&c.*

Edita A. D. 1636.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm sicut dilectus filius modernus Vicarius Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum nuncupatorum Causæ hujus const. referuntur ac decretum desuper emanatum.

Congre-

Congregationis Italiæ nobis nuper exponi fecit, alias postquam ipse Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, Sacris Ritibus præpositis, exposuisset, prædictos Fratres Discalceatos incedere in Processionibus publicis sub Cruce Fratrum Eremitarum ejusdem Sancti Augustini, petiissetque Fratribus Discalceatis hujusmodi concedi licentiam erigendi propriam Crucem, & sub ea in Processionibus incedendi, iidem Venerabiles Fratres licentiam prædictam Fratribus Discalceatis hujusmodi sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito concesserint, dummodo digniorem locum omnibus aliis Regularibus, qui hactenus Crucem erexerunt, concederent, prout in Decreto desuper emanato plenius dicitur contineri, cupistque propterea d. Vicarius Generalis præmissa omnia pro illorum validitate, & subsistentia firmiori Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri.

Confirmat prout in rub.

§. 1. Nos d. Vicarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum, ac omnia & singula in eo contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes, illa necnon præsentes litteras valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Fratribus Discalceatis hujusmodi in omnibus, & per omnia suffragari debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 14. die 1. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die prima Octob. 1635. Pontificatus Nostri Anno 14.

CCVII.

Quòd de cetero nullus Fratrum de Observantia in Guardianum, aut Magistrum Novitiorum in Conventibus Recollectorum Provinciæ Granatensis deputari possit, quin priùs habitum per eosdem Recollectos gestari solitum susceperit.

Ne jam indicata otiose repetam, te remitto ad ea, quæ supra notavi in Clementis VII. Constit. 35. In suprema *tom.* 1.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1636.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Constit.

CUm sicut accepimus dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum Provinciæ Granatensis in Regnis Hispaniarum, dum à Provincialibus non recollectis, sed de Observantia dumtaxat gubernantur, diversa inconvenientia, sive incommoda experti sint, quoniam Provinciales prædicti Conventibus Recollectorum Guardianos præficiunt similiter de Observantia, qui rigorosæ exactæque regularis disciplinæ observantiæ, sub cujus regulis ipsi Recollecti vivunt, minus assueti, modorumque, & ceremoniarum eorumdem Recollectorum nescii, multis relaxationibus, abusibusque ansam præbent, non sine regulæ, & normæ vivendi arctioris eorumdem Recollectorum præjudicio, præterea iidem Fratres de Observantia Ordinis sui Professores, ad eosdem Fratres Recollectos facile mittere consueverint, qui quidem Fratres de Observantia ad eosdem Recollectos, ut præfertur, missi ad pristinum eorum vitæ institutum sæpe sæpius redire volunt, non sine scandalo, & eorumdem Recollectorum perturbatione.

§. 1. Nos felici eorumdem Recollectorum regimini, & gubernio, eorumque quieti, quantum cum Domino possumus, consulere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & ordinamus; Quod de cetero nullus in Guardianum, Definitorem, nec Magistrum Novitiorum in Conventibus eorumdem Fratrum Recollectorum deputari, eligi seù aliàs assumi, aut constitui possit, quin priùs habitum per eosdem Recollectos gestari solitum susceperit, & inter eosdem Recollectos per sexennium ad minus vixerit juxta eorumdem Recollectorum constitutiones, quas in hac parte ex certa scientia nostra, quo autem ad reliqua illorum capitula, dummodo sint in usu, & non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque eorumdem Recollectorum institutis non adversentur, approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Concedit prout in rubr.

Confirmat statuta Recollectorum.

Transitus ad Recollectos.

§. 2. Insuper quod etiam de cetero Fratres de Observantia prædicti ad Recollectos hujusmodi transire non possint, absque eorumdem Recollectorum consensu, seu majoris partis ejus Conventus, ad quem transire quilibet voluerit, quodque ii ex Observantibus prædictis, qui ultra tres vices transitum hujusmodi fecerint, inter eosdem Recollectos amplius admitti nullo modo valeant, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium pariter statuimus, & ordinamus.

Mandat puniri transgressores.

§. 3. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus, quocumque nomine nuncupatis, sub privationis officiorum, ac excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis ipso facto incurrendis, ne constitutiones, ordinationes, & statuta eorumdem Fratrum Recollectorum quovis prætextu alterare, mutare, seu abrogare audeant, vel præsumant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus su-

per his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apost. in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 14. die 25. Oct.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœces. sub Annulo Piscatoris, die 25. Octobr. 1636. Pontificatus Nostri Anno 14.

CCVIII.

De Electione, ac Confirmatione Ministri Generalis Fratrum Reformatorum Discalceatorum Congregationis Hispaniarum, Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Circa vacationem non expleto sexennio Ministri Generalis horum Fratrum Constitutionem edidit hic S. D. N. Urbanus VIII, quam habes hic supr. num. 175. Injuncti. *Alia verò indicavi ad ejusdem Constitut.* 108. Cùm sicut.

Edita A. D. 1636.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Refert Pont. alias concessisse his Fratribus facultatem eligendi unum Ministrum Generalem a superioritate Generalis [...] Calceat. exemptum, [...] a Rom. [...] Pont. confirmationem obtinuit, Hanc S. D. N. Urbani VIII. Const. non [...] solui, qu a coincidit in plurimis [...] cum Const. Innoc. III. [...] ot. in rubr.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Annunciatione, Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, Procurator Generalis, quòd aliàs, postquam Nos per nostras sub plumbo de anno 1631. expeditas literas incipientes: Salutaribus Apostoli monitis: Fratribus Discalceatis hujusmodi, facultatem eligendi ex ipsis Fratribus Discalceatis in suo Generali Capitulo unum Ministrum Generalem, juxta formam in dictis literis præscriptam, à superioritate Ministri Generalis Fratrum ejusdem Ordin. Calceatorum penitus, & omninò exemptum concessimus; ipse Minister Generalis Congregationis hujusmodi in dicto Capitulo noviter electus confirmationem suæ canonicæ electionis à Nobis, tamquam Prælati à Summo Pontifice immediatè dependentis obtinuit. Sed ne in posterum dicta Congregatio, in illius regimine interim, dum literæ confirmationis sui Ministri Generalis à Sede Apostolica impetrantur, detrimentum aliquod patiatur; Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis hujusmodi humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, ac ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

[...] nunc conce- [...] ut electio [...] canonicè fa- [...] a in Capi- tulo Genera- [...] Minist. Ge- neralis, etia[m] confirmatio- [ne] non indi- [geat.]

§. 2. Nos igitur prospero, felicique d. Congregationis regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, dictumque Joannem Procuratorem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, consilio: Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, Capitulum Generale Fratrum Discalceatorum Ordinis, & Congregationis hujusmodi, pro illius Ministri Generalis electione facienda legitimè congregatum, electionem Ministri Generalis hujusmodi in dicto Capitulo Generali factam juxta formam in dictis literis præscriptam confirmare liberè, & licitè possit, & valeat; ita quòd Minister Generalis hujusmodi noviter electus, & à Capitulo Generali confirmatus, nulla alia confirmatione unquam indigeat; sed statim possit exercere Officium Ministri Generalis totius Congregationis Fratrum Discalceatorum hujusmodi, cum ipsismet auctoritate, facultatibus, & præeminentiis, aliis Superioribus Generalibus aliorum Ordinum ex privilegio Apostolico, vel aliàs quomodolibet competentibus, & concessis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulas præservativas addit.

§. 3. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusè observari debere: ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari,

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 14. die 3. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 3. Decemb. 1636. Pontificatus Nostri Anno 14.

CCIX.

Quòd in Provinciis Sancti Bernardini, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ in Gallia Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Reformatorum seu Recollectorum nuncupat. nullus omninò gaudeat privilegiis Patrum Provinciæ.

Similem Constitut. fecit Gregor. XV. pro toto Ordine S. Francisci, quæ est num. 21. Militantis Ecclesiæ.

Edita A. D. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari sollicitudine incumbimus, ut Religiosi viri, qui obliti populum suum, & domum patris sui divini numinis obsequiis se manciparunt, vota sua reddant Domino abundanter in spiritu humilitatis, & sanctitate, & Justitia coram ipso,

Mandat pro- ut in rubr.

§. 1. Hinc est, quòd nos Felici dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum seu Recollectorum nuncupatorum Provinciarum Sancti Bernardini

&

& S. Mariæ Magdalenæ in Gallia, statui, quantum cum Domino possumus, consulere volentes; motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie, sub excommunicationis ac privationis omnium actuum legitimorum pœnis, prohibemus ne ullus omninò in præfatis Provinciis gaudeat privilegiis Patrum Provinciæ; mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ut absolutè tales Patres Provinciæ sublati sint non obstante quacumque constitutione vel concessione Provinciali aut alia quavis, exceptis tamen his qui fuerunt aut erunt in posterum Patres Ordinis vel Definitores Generales.

Executores deputat, & transgressores puniri mandat.

§. 2. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Albiensi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum fuerit requisitus, solemniter publicans, eisdem in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra eosdem Fratres præsentium literarum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere; non permittens illos desuper à quoquam quavis auctoritate fungente quomodolibet indebitè molestari, Contradictores quoslibet, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis; Decernentes præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere, irritumque, & inane, quicquid secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis ac quibusvis dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere vel in specie, & aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 14. die 18. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatori die 18. Februarii 1637. Pontificatus Nostri Anno 14.

CCX.

Exemptio Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Congregationis Hispaniarum à Jurisdictione, obedientia, & superioritate Ministri Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis præfati.

Lege de hac Congregatione indicata à me supra in Constit. 105. Cùm sicut.

URBANUS EPISCOPUS,

Edita A. D. 1636.

Servus Servorum Dei;

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo regimen Universalis Ecclesiæ Nobis à Domino commissum, meritis licèt imparibus, suscepimus, primas esse Officii nostri partes semper reputavimus, si pro multiplicibus ministeriis, quæ in Ecclesia Militanti ab illius fidelibus sedulò convenit exerceri, singulos operarios susceptis oneribus insistentes, opportunis confovemus præsidiis, & auxiliis. Proindeque curæ Nobis semper fuit viros Religiosos, eosque præcipuè, qui remoti à turbis, divinæ vacantes contemplationi, in altum primævi Instituti montem juxta normam à Sede Apostolica peculiariter illis præscriptam: Et non solum privatæ, sed publicæ animarum saluti invigilantes, dura servitute apud Barbaros detentorum libertati, & spiritualibus periculis fructuosè insudant, & consulunt, pro Pastoralis Officii nostri sollicitudine firmissimis munire præsidiis. Quod ut pleniùs Nobis eveniat, illos pleni sui juris efficimus, ac ab omnimoda subordinatione, & subjectione libenter emancipamus, atque etiam sub inviolabili Sedis Apostolicæ protectione, paterna benevolentia recipimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Innoc. III. approbavit Ordinem Fratrum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum.

§. 1. Cum pridem felicis recordationis Innocentius Papa Tertius Prædecessor noster, Ordinem Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum sub propria regula, nutu divino Sanctis Patriarchis Joanni, & Felici illius Fundatoribus tradita, & ab eodem Prædecessore confirmata, instituisset.

Clem. VIII. instituit Congregationem Fratrum Reformatorum hujus Ord. in Const. 62. t. 3. & eam non exemit à Superioritate Ministri General. totius Ord.

§. 2. Postmodum verò, vel temporum injuria, aut fervore remisso, vel certè hominum tepiditate, antiqua inolevisset observantia, laxiori modo vivendi paulatim invalescente: piæ memoriæ Clemens Papa Octavus, etiam Prædecessor noster, Motu suo proprio in Regnis Hispaniarum unam Provinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Discalceatorum ejusdem Ordinis, in qua primitiva Regula cum antiquo, & pristino illo rigore in spiritus fervore observaretur, & quæ per unum Ministrum Provincialem ex eisdem Discalceatis eligendum, regeretur, erexerit, & instituerit: Ipsamque Congregationem, ac Provinciam Discalceatorum hujusmodi ab aliis Provinciis prædicti Ordinis Fratrum Calceatorum, seu modificatæ Regulæ, perpetuò sejunxerit, separaverit, & dismembraverit: ipsosque Fratres Reformatos, & eorum Monasteria tam erecta, quàm in posterum erigenda, ab omni, & quacunque jurisdictione, visitatione, & superioritate tàm Commissarii Generalis, quàm aliorum Ministrorum Provincialium, & aliorum quorumcumque Superiorum Calceatorum, seu modificatæ Regulæ ejusdem Ordinis, excepto Ministro Generali totius Ordinis præfati, sub cujus obedientia, & superioritate Provincia ipsa, illiusque Domus, & Monasteria præsentia, & futura, semper manerent, perpetuò exemerit, & liberaverit.

Paul. V. Cögregationē Reformatorum in duas Provincias divisit in const. 50.

§. 3. Et postmodum recolendæ memoriæ Paulus Papa Quintus, similiter Prædecessor noster, considerans, ipsam Congregationem Fratrum Discalceatorum, non mediocriter, benedicente

Domino, in diversis dictorum Regnorum partibus jam tunc esse propagatam cum bonæ famæ odore, necnon spiritualium operum incremento, eique, plurima illius Monasteria, per unum Ministrum Provincialem commodè regi, & gubernari non posse, innotescens, etiam Motu suo proprio ex omnibus Monasteriis, & Regularibus Domibus dictæ Congregationis, duas Provincias separatas, quarum quælibet per unum Ministrum Provincialem, ex prædictis Fratribus Discalceatis eligendum, gubernaretur, instituerit. Et deinde idem Paulus Prædecessor facultatem concesserit, eligendi ex ipsis Discalceatis unum Prælatum, Vicarium Generalem nuncupandum, cujus Officium & potestas per sex annos duraret: quique Congregationis prædictæ, illiusque Provinciarum, & Ministrorum tàm Provincialium, quàm Conventualium Superior existeret, atque plenam potestatem gubernandi dictam Congregationem, dicto durante tempore, haberet, Ministroque Generali totius Ordinis subesset, & confirmationem suæ Electionis ab ipso obtineret.

§. 4. Et subindè; cùm rationi consentaneum non esset, ut qui arctioris Regulæ sectantur observantiam, Superioribus, qui in laxiori degunt, subjaceant, sed Superiores habeant proprii sui Instituti: Nos propterea Motu nostro proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Congregationi Fratrum Discalceatorum hujusmodi concessimus facultatem eligendi unum Ministrum Generalem ex ipsis Discalceatis; statuentes inter alia, quod Electio hujusmodi Majoris, ac Generalis Ministri, de sexennio in sexennium, in Capitulo Generali per secreta suffragia joxta Concilium Tridentinum fieret.

§. 5 Cùmque post concessionem nostram hujusmodi Minister Generalis ex ipsis Reformatis noviter electus confirmationem suæ canonicæ Electionis, tamquam Prælatus dicti Ordinis à Sede Apostolica immediatè dependens, à Nobis obtinuisset: Postremò etiam Nos eidem Congregationi, ut Capitulum Generale Discalceatorum Ordinis, & Congregationis hujusmodi, pro illius Ministri Generalis Electione facienda legitimè congregatum, de cætero perpetuis futuris temporibus, Electionem Ministri Generalis in dicto Capitulo generali factam confirmare liberè, & licitè posset, & valeret; Ita quod Minister Generalis Discalceatorum hujusmodi noviter electus, & à Capitulo Generali confirmatus, nulla alia confirmatione umquam indigeret, Apostolica auctoritate concessimus, prout in diversis literis Apostolicis desuper expeditis pleniùs continetur.

§. 6. Cùm autem, sicut accepimus, quamvis prædicta Discalceatorum Congregatio, vigore literarum nostrarum hujusmodi, facultatem habeat eligendi suum Generalem Ministrum totius Congregationis prædictæ; Et jam cessante nomine Vicarii Generalis, satis appareat, cessasse illam subordinationem Vicarii Generalis Ministro Generali totius Ordinis, cujus vices gerebat, & ad quem illius confirmatio pertinebat: nec par in parem habeat imperium: Nihilominus pro majori quiete, & spirituali progressu ejusdem Congregationis Reformatorum hujusmodi, Nos dilectum filium Fratrem Joannem de Annunciatione, Procuratorem Generalem dictæ Congregationis, amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ipsumque Joannem, necnon singulares personas Congregationis prædictæ à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, necnon singularum literarum præfatarum tenores, etiam veriores, ac datas præsentibus pro expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, non ad alicujus Nobis desuper factæ petitionis instantiam, sed de mera nostra liberalitate; ex voto tamen Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Regularium Præpositorum. Quod de cætero prædicta Congregatio, aut illius Religiosi, vel Minister Generalis, aliique Prælati, Superiores, Officiales, & Personæ, perpetuis futuris temporibus Ministro Generali Fratrum Calceatorum totius Ordinis prædicti, nunc, & pro tempore existenti, in spiritualibus, vel temporalibus, minimè subjaceant, aut subjecti & suppositi esse minimè debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus. Ipsosque Fratres Discalceatos, illiusque Ministrum Generalem, ipsiusque Personas, Conventus, Domos, Collegia, Provincias, tàm præsentia, quàm futura, res, & bona, ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, subordinatione, obedientia, correctione, visitatione, gubernio, aut alia quavis jurisdictione, tàm Ministri Generalis Fratrum Calceatorum hujusmodi, quàm aliorum Prælatorum, & Superiorum, quacumque auctoritate fungentium, & functurorum, & quantumvis amplissimis privilegiis, & facultatibus utentium, & usurorum, etiam quandocumque reformandorum, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuò eximimus, liberamus & dismembramus. Illosque sic exemptos, liberatos, & dismembratos, uti Sedi Apostolicæ immediatè subjectos, sub nostra, & Sedis Apostolicæ tutela, & protectione recipimus, & admittimus.

§. 7. Omniaque & singula privilegia eidem Congregationi Reformatorum, circa exemptionem hujusmodi, aut aliàs per Sedem Apostolicam concessa, eadem auctoritate, etiam perpetuò approbamus, & confirmamus, eisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus. Omnesque, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, quantumvis substantiales, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus. *Approbatio, & privilegiorum confirmatio.*

§. 8. Decernentes, præsentes, etiam ex eo, quod interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut præmissis non consenserint, sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes aut Sedem Apostolicam, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, pro tempore factis, nullatenus comprehendi, sed semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per Superiores Congregationis Reformatorum hujusmodi, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore. *Clausula præservativa.*

§. 9. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere. Irritumque, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. *Clausula sublata.*

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac præfatis literis Clementis, & Pauli Prædecessorum nostro- *Contrariorum derogatio.*

rum

rum hujusmodi, necnon in Universalibus Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus. privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ministro Generali Fratrum non Reformatorum hujusmodi, illiusque Provincialibus Ministris, aliisque Officialibus, & Superioribus, ac personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac aliàs in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hæc servanda foret, eorum tenores pro plenè, & integrè expressis habentes, & Motu pari de eadem potestatis plenitudine harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, vel earum copiis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Generalis, vel Procuratoris generalis hujusmodi, vel alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent publicatæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis. §. 7. Nulli ergo omninò hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, exemptionis, liberationis, dismembrationis, receptionis, admissionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. A. 14. die 28. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. Pridie Kalendas Martii, Pontificatus Nostri Anno quartodecimo.

CCXI.

Ne Fratres Discalceati Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Hispaniæ. post emissam Professionem possint transire ad Ordinem Fratrum Minimorum Sancti Francisci de Paula.

Edita A. D. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam,

§. 1.

Aliàs hic Pontifex edidit Const. præcedentem.

Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Commissi Nobis per abundantiam divinæ gratiæ Pastoralis Officii debitum postulat &c.

Omittitur residuum hujus Constitutionis, quia est sup. Const. 23.

Nunc ad tollendam hæsitationem an liceat his Fratribus transire ad ordinem Minimorum S. Francisci de Paula.

§. 2. Sed ne aliquis dubitare possit, an Fratribus prædictis, per præinsertas nostras literas hujusmodi, in illis verbis, etiam emissionis quarti voti, vel strictioris Regulæ prætextu, Transitus ad Ordinem Minimorum S. Francisci de Paula nuncupatorum prohibitus sit.

Procurator General. pro declaratione supplicavit Pont.

§. 3. Ideò pro majori quiete, & conservatione Regularis Observantiæ Congregationis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis hujusmodi, Dilectus filius Joannes de Annunciatione, ejusdem Congregationis Procurator Generalis, Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis per aliquod opportunum declarationis nostræ ministerium, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Qui declarat quod prohibitio præinserta includat etiam transitum ad Ordinem Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula.

§. 4. Nos igitur eumdem Joannem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes. & absolutum fore censentes: Hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, consilio, tenore præsentium declaramus, prohibitionem in præinsertis nostris literis contentam, & expressam, quòd nimirum non liceat Fratribus Discalceatis Congregationis hujusmodi post emissam in ea professionem ad alium Ordinem, seu Religionem præterquam Fratrum Carthusianorum, ut præfertur, transire, comprehendere, etiam Ordinem Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula.

Prohibetque, ne de cætero transeant ad dictum Ordinem.

§. 5. Ac proinde omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis ejusdem Congregationis Sanctissimæ Trinitatis tàm Laicis, quàm cæteris à Choro deputatis, explicitè, nominatim, & expressè prohibemus. ne de cætero, sub prædictis, & aliis quibusvis prætextibus, & aliàs, quàm, ut præfertur, ad secundò dictum Ordinem Fratrum Minimorum hujusmodi transire quoquo modo audeant, seu præsumant.

Ac irritat professionem emissam contra istam, vel præcedentem Const.

§. 6. Decernentes, si aliquis Religiosus ex prædictis Discalceatis jam professus novam professionem in prædicto eorumdem Minimorum Sancti Francisci de Paula, vel in alio quolibet Ordine quomodocumque nuncupato, emiserit: Ultra pœnas in prædictis nostris literis appositas, professionem hujusmodi ipso facto nullam, irritam, & inanem, nulliusque valoris, & effectus: Eodemque prorsus modo, professionem per eosdem primò dictos Fratres in Ordine Carthusianorum hujusmodi emissam, absque licentia prius petita. & obtenta à Superioribus prædictæ Congregationis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis hujusmodi, etiam ipso facto nullam, irritam, & inanem, nulliusque valoris, & effectus existere, & fore, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatque contrariis.

§. 7. Non obstante, quod de jure communi concessum est *in cap. Licet*, de Regularibus, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinum, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Congregationi, & Ordinibus hujusmodi, illorumque quibusvis personis, & Fratribus, sub quibusvis verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, & aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Hujus Const. transumptis fidem mandat.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, & Ministri Generalis, seu

Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ eorumdem Fratrum Discalceatorum, seu alicujus Prælati, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, & Notarii publici manu subscriptis, eadem protsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 4. Aprilis 1637. Pontificatus Nostri Anno decimo quarto.

Quod Capitulum generale Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis de sexennio in sexennium dumtaxat celebretur.

Hanc Congregationem approbavit Six. V. in Constit. 25. tom. 2. & quod Capitulum celebretur quolibet sexennio, aliàs ordinavit Clem. VIII. in Const. 75. tom. 3.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Matthæus Mortuelles Præpositus Generalis, & Consultores Generales, & Arbiter Consultæ Congregationis Clericorum Regularium ministrantium infirmis, quod licèt juxtà Congregationis constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas statutum sit, ut Capitulum generale ejusdem Congregationis quolibet sexennio celebretur, nihilominus a nonnullis asseritur, celebrationem Capituli Generalis hujusmodi ad triennium Apostolica auctoritate redactam esse; Quare cùm de tali reductione non constet, ut cuicumque difficultati, quæ inde oriri posset, occurratur, & gravissimi sumptus, quibus domus regulares, & præsertim Romanæ Congregationis hujusmodi maximo suo cum detrimento gravarentur, si dictum Capitulum generale tam sæpe celebrandum foret, evitentur; Nobis exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur Congregationis, & Domorum prædictarum indemnitati, quantum cum Domino possumus, consulere, dictosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, attento quod non constat de Capituli hujusmodi reductione prædicta, Capitulum generale prædictum de sexennio in sexennium dumtaxat juxta dictas Congregationis hujusmodi constitutiones celebrandum esse, & celebrari, electionemque moderni Generalis, & aliorum Officialium in Capitulo Generali Congregationis hujusmodi novissimè celebrato aliàs canonicè factam, juxta formam constitutionum prædictarum per integrum sexennium durare debere. ac Generalem, & alios Superiores in Capitulis generalibus, seu in Consulta Generali eligi solitos, scilicet Procuratorem Generalem, Provinciales, & Secretarium Consultæ prædictæ Officia eorum per totum sexennium hujusmodi, servata tamen dictarum constitutionum dispositione, libere, & licite exercere posse, & valere, ita tamen ut literæ nostræ, super modo, & forma Generalem, Consultores, & Arbitrum dictæ Congregationis eligendi, sub die 29. Aprilis 1628. emanatæ omninò observentur.

§. 2. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus. *Decretum irritans.*

§. 3. Non obstantibus, quatenus extet, reductione prædicta, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictæque Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Aprilis 1637. Pontificatus Nostri Anno Decimo quarto. *D. P. A. 14. die 24. Apr.*

CCXIII.

Contra eos, qui mentito nomine, vel cognomine adhuc prima uxore vivente, ad secundas nuptias transeunt.

Anathematis pœnam dicentibus, quòd Christianis plures habere uxores liceat, imposuit Conc. Trid. de sacros. matrim. sess. 24. can. 2. Idemque prohibitum asserit Innocen. cap. gaudemus §. nec ulli de divortiis.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1637.

Ad perpetuum rei memoriam.

Exordium.

MAgnum in Christo, & in Ecclesia Matrimonii Sacramentum, ut vitæ est legitima inter Virum, & Fœminam indissolubilis societas, in qua ex pari consensu semetipsum alter alteri debet; ita gravibus, debitisque pœnis corripiendi sunt ii, qui mandatorum Domini immemores, & posthabita propriæ salutis ratione, sacrosanctas hujusmodi Sacramenti leges violare non verentur.

§. 1. Cùm itaque, sicut non sine magna animi nostri molestia accepimus, ii iniquitatis filii reperiantur, qui sub mentito nomine, seu cognomine, adhuc prima uxore vivente ad secundas Nuptias transire audent. *Nonnulli mentito nomine seu cognomine ad secundas nuptias transeunt, vivente prima uxore.*

§. 2. Nos nefariam improborum hominum hujusmodi temeritatem, juxtà creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis Officium, quantum cum Domino possumus, reprimere volentes, habita prius super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in universa Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus ab hac Sancta Sede deputatis, deliberatione matura, hac nostra perpetuò valitura Constitutione decernimus, ut hujusmodi sic delinquentes, ultra pœnas, quibus ipsi ordinariè puniri solent, damnentur ad Triremes in perpetuum: quod si inhabiles reperti fuerint, publicè fustigentur, & damnentur ad carceres in perpetuum; Si verò pro qualitate, & enormitate delicti graviores pœnas meruerint, etiam Curiæ sæculari arbitrio eorumdem præfatæ Congregationis Cardinalium puniendi tradantur. *Ad quod scandalum magis arcendum Pont. ultra solitas pœnas, etiam ad Triremes, fustigationem & alias pœnas damnari hujusmodi nefarios homines decernit.*

§. 3. Decernentes, præsentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætenden- *Clausulas præservativas addit.*

tes,

tes, ad ea vocati, & auditi, mausque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse; atque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis, & faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Ita judicari præcipit, ac contrariis derogat.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandat hanc Const. publicari in Urbe, & publicatam omnes ligare.

§. 5. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis de eis ignorantiam prætendere possit; Volumus pariter, & mandamus, quod eædem præsentes, per aliquem, seu alios ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nacnon Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, ac cùm inde amovebuntur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Ac ejus transumptis fidem dari.

§. 6. Quòdque illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 14. die 20. Junii

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris. die 20. Junii 1637. Pontificatus Nostri Anno Decimo quarto.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesima sexcentesimo septimo, die verò 20. mensis Junii supra dictæ Constitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Lateranensis, Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, ut mos est, per me Antonium Bardum, Apostolicum Cursorem.

Julius Marzitellus Mag. Curs.

CCXIV. Confirmatio decreti, videlicet, Præcedentiam in Processionibus in Civitate Oriolensi competere Augustinianis supra Franciscanos Recollectos, & Discalceatos.

De hac materia vide Constit. 128. Ex incumbenti, *& Const.* 303. Aliàs à nobis, *ac Constit.* 299. Exponi nobis.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1637.

Ad perpetuam rei memoriam

Exordium.

EX incumbenti Nobis Apostolici muneris debito ad ea mentis nostræ aciem assiduè intendimus, per quæ Christi fideles sub suavi religionis jugo Altissimo famulantes, sublatis obstaculis, in quietis, & pacis amœnitate vota suo Domino reddant, ac fœlicioribus in via mandatorum ejus proficiant incrementis.

Causa hujus Constitutionis.

§. 1. Nuper siquidem à Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet. Orta controversia circa præcedentiam in processionibus inter Regulares Recollectos Conventus S. Annæ, & Discalceatos S. Gregorii Ordinis S. Francisci de Observantia Civitatis Oriolensis ex una, & Regulares Conventus S. Augustini Ordinis Eremitarum S. Augustini ejusdem Civitatis, partibus ex altera: Sac. Rituum Congr. citatis sæpiùs, & auditis utriusque partis Procuratoribus, utraque parte informante, censuit ad relationem Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Verospii, Præcedentiam, & digniorem locum in Processionibus tàm publicis, quàm privatis competere, & deberi Augustinianis supra Franciscanos Recollectos, & Discalceatos, juxta dispositionem Bullæ Gregorii XIII. quæ incipit, Exposcit, sub die 15. Julii 1583. editam. Et hoc sive dicti Recollecti, & Discalceati in prædictis processionibus incedant conjunctim, sive divisim. Et ita in posterum inter dictas partes in Civitate Oriolensi servari mandavit. Quibus propterea in præmissis perpetuum silentium imposuit. Die 20. Decembris 1636.

Decretum desuper emanatum.

Confirmat prout in Rubr.

§. 2. Nos, quò decretum hujusmodi firmius subsistat, exactiùsque ab omnibus observetur, illud cum omnibus, & singulis in eo contentis, & expressis, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes illud, necnon præsentes literas semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus Augustinianis prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, necnon ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari perpetuò, sicque ab omnibus censeri, & ità per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios ubique, & in quavis instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Executores deputat.

§. 3. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Oriolen. seu dilecto filio Officiali Oriolen. per præsentes committimus, & mandamus, & quatenus ipse per

fe,

ie, vel alium, seu alios, præsentes literas & in ais contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Augustinianorum hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisdemque Fratribus Augustinianis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, præmissa omnia, & singula ab iis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari, eosdemque Fratres Augustinianos præmissorum commodo, & effectu quietè, & pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos per aliorum quorumvis Ordinum, & Institutorum regulares in præmissis quovis prætextu, causa, vel occasione, aut aliàs quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri.

Contravenientium pœnæ.

§. 4. Contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs in præmissis non parentes, seu se se quomodolibet opponentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem, publicè, vel occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimi que super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis Ordinum, Congregationum, illorumque Domorum, & locorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque derogatoriarum derogatoriis, aliisque decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 14. die 12. Jan.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 12. Januarii 1637. Pontificatus Nostri Anno Decimo-quarto.

CCXV.

Facultas alienandi usque ad summam ducentorum, & quinquaginta millium scutatorum monetæ, necnon reducendi annuos Census ad minus interusurium, concessa Congregationi Cassinensi.

Pro hac alienatione observa Constitutiones 252. Aliàs à nobis *&c.* *&* 307. Aliàs. *infrà.*

Edita A. D. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, prædictæ Congregationis, illiusque regiminis nomine, quòd ob malas temporum conditiones, damna, detrimenta, atque incommoda per eamdem Congregationem, accepta ratione bellorum, incursus militum, & destructionis ædificiorum in bonis ejusdem Congregationis, necnon rapinas ablationesque animalium, aliasque extraordinarias calamitates, quæ bona ex parte ejusdem Congregationis prædicta inculta reddiderunt, necnon graves solutiones, quæ pro summa quadraginta trium circiter millium scutatorum quotannis per dictum Procuratorem fiunt, ratione diversorum subsidiorum Sedis Apostolicæ, Monasteria d. Congregationis ob defectum suorum redituum ad præsens sunt adeò oppressa, ut illorum nonnulla jam ruinis eversa, & se sublevare impotentia reddita sint, aliis verò eadem ruina impendeat, nisi illis de opportuno subventionis auxilio per Nos provideatur, prout aliàs per Romanos Pontifices Prædecessores nostros Monasteriis hujusmodi fuit in similibus occasionibus provisum, & præsertim per Pium V. qui similes, & forsan minus urgentes ob causas per quasdam suas sub die 20. Martii 1570. duodecim Congregationibus Regularium tunc expressis bona stabilia pro summa quadringentorum millium scutatorum auri, quorum centum, & triginta tria millia dictæ Congregationi Cassinensi pro sua rata obtigerunt, & postmodum, quia summa hujusmodi non sufficiebat, per alias suas sub die 5. Octobris 1571. in simili forma Brevis respectivè expeditas literas, eidem Congregationi Cassinensi bona stabilia pro alia summa quinquaginta millium scutatorum aureorum vendendi facultatem respectivè concessit, eoque modo damnis, & periculis Monasteriis d. Congregationis tunc temporis imminentibus opportunè occursum fuisse, eademque Monasteria notabilem exinde subventionem percepisse, experientia compertum est.

§. 1. Nobis propterea dictus Procurator quo supra nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & aliàs ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati quantùm cum Domino possumus, consulere, eaque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, necnon prædictarum dicti Pii V. Prædecessoris literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis, quæ prædictis, & aliis majoribus necessitatibus ad præsens gravata reperiuntur, ut cum approbatione tamen dilecti Filii nostri Francisci Sancti Laurentii in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S.R.E. Vicecancellarii, nostri secundum carnem ex fratre germano Nepotis, ac prædictæ Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, ac licentia Regiminis dictæ Congregationis ea prædictæ Congregationis bona stabilia, quæ pro liberanda ab ære alieno Congregatione prædicta, restaurationibusque necessariis, & utilibus in ejus bonis faciendis magis opportuna fuerint judicata usque ad summam in totum ducentorum, & quinquaginta millium scutatorum monetæ quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus, servatisque modis, & formis in prædictis Pii V. Prædecessoris nostri literis contentis, & juxta illarum tenores, & continentias, vendere, distrahere, atque alienare, sive in emphyteusim dare, necnon census annuos super ipsius Congregationis bonis stabilibus de licentia Sedis Apostolicæ impositos cum pecuniis ad minorem rationem pro quolibet centenario, & anno, sive minori interusurio obnoxiis, super eodem fundo accipiendis, & cum conditionibus in priori instrumento appositis redimere, ita tamen, ut præsentes aliis ejusdem Congregationis Monasteriis minimè suffragentur, quàm iis dumtaxat, quæ ad onerum per Sedem Apostolicam impositorum debitam solutionem integrè

Concedit prout in Rubr.

concur-

concurrerint, & concurrant, libere, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat. §. 2. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ Secundi etiam Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus Pius V. Prædecessor noster in prædictis suis literis voluit non obstare, ac aliis contrariis quibuscumque.

D. P. A. 14. die 19. Junii. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 19. Junii 1637. Pontificatûs Nostri Anno decimo quarto.

CCXVI.

Quod in Provincia Granatensi Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nullus Frater, aut consanguineus in primo, & secundo gradu Ministri actualis pro tempore, possit succedere immediatè ad Provincialatum dictæ Provinciæ, &c.

Vide quæ de his Fratribus indicavi tibi ad Constitut. Pastoralis Officii Gregor. XV. & ad Constitut. 53. Sacrosanctum, hujus Pontificis.

Edita An. D. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Constit. CUm sicut Dilecti Filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupati Provinciæ Granatensis, Nobis nuper exponi fecerunt, aliàs contigerit, ut Ministri Provinciales animadvertentes, sese ad idem Provincialatus Officium in vim literarum Apostolicarum reeligi minimè posse, dederint operam, ut eorum Frater, aut Nepos ad Officium hujusmodi eligeretur, & sic multorum annorum spatio dictum Officium inter ipsos hæreditarium per continuatam sibi sanguine conjunctorum in Officio hujusmodi successionem effectum fuerit; proptereaque dicti Exponentes cupientes opportunum aliquod in præmissis remedium adhiberi, ac alias ne dictæ Provinciæ Fratres hujusmodi graves, & benemeriti ab Officiis excludantur, illaque juvenibus inexpertis in maximum decus, & boni regiminis dictæ Religionis detrimentum conferantur, desuper provideri.

§. 1. Nos prædictos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Volumus, & Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Observari mandat prout in rubr. §. 2. Quòd de cætero nullus Frater, aut consanguineus in primo, & secundo gradu Ministri Provincialis dictæ Provinciæ, Provincialatus Officium hujusmodi dimittentis, immediatè post ipsum, in Ministrum Provincialem dictæ Provinciæ eligi quoquo modo possit, & valeat; Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Provinciæ, & Ordinis hujusmodi Superioribus, Fratribus, & personis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, ne quicquam contra præsentium nostrarum literarum continentiam, & tenorem facere, vel attentare audeant, seu præsumant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, irritumque & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet. §. 4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 15. die 1. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 1. Octobris 1637. Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

CCXVII.

Prohibitio extrahendi libros è Bibliothecis, & Paramenta ab Ecclesiis Conventuum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncup. Provinciæ Granatensis.

Plures Summi Pontifices prohibuerunt extractionem librorum è Bibliothecis Regularium.

Edita A. D. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva. COnservationi, & manutentioni Bibliothecarum singularum Domorum, necnon paramentorum, & ornamentorum illarum Ecclesiarum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum Provinciæ Granatensis, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ipsarumque Domorum Guardianos, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet prout in rubr. §. 1. Ne de cætero ulli quavis auctoritate fungentes, libros, quinterna, folia, sive impressa, sive manuscripta, Bibliothecis, aut paramenta, & ornamenta quæcumque Ecclesiis hujusmodi per quoscumque Christi fideles hactenus quomodolibet donata, & assignata, seu in posterum forsan donanda, & assignanda, ex Bibliothecis, & Ecclesiis hujusmodi respectivè extrahere, seu quibusvis aliis Ecclesiis, Monasteriis, locis piis, aut personis

commo-

commodare, ſive ut extrahantur, ſeu commodentur permittere, quovis prætextu, aut quæſito colore, cauſa, ingenio, ratione, vel occaſione audeant, ſeu præſumant, ſub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & paſſivæ pœnis per contrafacientes incurrendis Apoſtolica auctoritate tenore præſentium interdicimus, & prohibemus.

§. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Domorum, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 3. Volumus autem, quòd præſentis prohibitionis copia in Valvis ſingularum Bibliothecarum, & Eccleſiarum hujuſmodi reſpectivè, aut aliquibus aliis perſpicuis locis, unde ab omnibus cerni poſſit, continuò affixa remaneat.

§. 4. Quòdque præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Octobris 1637. Pontificatus Noſtri Anno Decimo quinto.

Quòd Miniſter Fratrum de Obſervantia Provinciæ Granatenſis teneatur recipere Religioſos miſſos ex Recollectis ejuſdem Provinciæ, qui à perfecta ſuæ Regulæ Obſervantia declinarunt.

De tranſitu Fratrum à Reformatione ad Obſervantes dat modum Paul. V, in ſua Conſtitut. 31, Poſtulat. §. 6. tom, 3.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CUm ſicut dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Franciſci Recollectorum nuncupatorum Provinciæ Granatenſis Nobis nuper exponi fecerunt, temporis progreſſu compertum ſit, quod quandu Religioſus aliquis Ordinis, & Provinciæ hujuſmodi à perfecta ſuæ Regulæ obſervantia declinavit, exindè aliis Fratribus perturbationes non ſine maximo eorumdem præjudicio perveniant, cupiantque propterea pro majori divini cultus incremento inconvenientibus hujuſmodi opportunum aliquod remedium adhiberi.

§. 1. Nos dictorum Exponentium votis in præmiſſis, quantum cum Domino poſſumus annuere ipſoſque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 2. Volumus, & Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ut tunc, & eo caſu poſſint Definitor, & quatuor Guardiani dictorum Fratrum Recollectorum ſe ſe congregare, ſique apud Miniſtrum Provincialem Fratrum Minorum eorumdem inſteterint pro amotione alicujus ex Recollectis Religioſi, & tranſmiſſione ad Fratres de Obſervantia nuncupatos, dictus Miniſter Provincialis teneatur eumdem Fratrem ex Recollectis removere, illumque inter dictos Fratres de Obſervantia recipi facere liberè, & abſolutè, & abſque ulla prorſus mora, & tergiverſatione.

§. 3. Decernentes, præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in futurum inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſt. ac Ordinis, & Provinciæ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum omnium tenoribus præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contrariis derogat.

§. 5. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibea, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptis credi mandat.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Octobris 1637. Pontificatus Noſtri Anno Decimo-quinto. D. P. A. 15. die 16. Oct.

CCXIX.

Quòd Moniales Converſæ Ordinis Sanctæ Claræ Monaſterii Sancti Marcelli Pariſienſis debeant manuteneri in poſſeſſione eligendi Abbatiſſam.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1637.

Ad futuram rei memoriam.

Univerſis præſentes literas inſpecturis.

EXpoſito Nobis pro parte dilectarum in Chriſto filiarum Sororum Converſarum Monaſterii Sanctæ Claræ, Ordinis Sancti Franciſci in Suburbio Sancti Marcelli Pariſienſis ſiti, ſub regimine Fratrum Minorum dicti Ordinis exiſtentium, quòd dilecta in Chriſto filia noſtra Magdalena Reboures Abbatiſſa triennalis ejuſdem Monaſterii, abſque conſenſu Miniſtri Provincialis, & alterius Superioris ipſius Monaſterii dictas Sorores Converſas in electionem Abbatiſſæ dicti Monaſterii, voce activa, de qua gaudent à trecentis annis, aut circiter, voluerit privare; & ad hunc effectum voces, & ſuffragia ſanioris partis Sororum Chori efflagitaverat, cum quibus aliquot in Capitulo fecerat Decretum, cui Decreto aliæ Sorores Chori cum omnibus Sororibus Converſis ſeſe formaliter oppoſuerant tamquam nullo, & invalido, atque contra Conſtitutiones Regulæ ſuæ facto, quæ vult, ut in illa nil immutari poſſit abſque expreſſo conſenſu totius Conventus. Quibus de cauſis prædictis Supplicantes Nobis humiliter ſupplicari fecerunt, quatenus præmiſſis auctoritate noſtra Apoſtolica providere vellemus, & dignaremur. Supplicatio.

§. 1. Nos igitur ipſas ſupplicantes ſpecialibus favoribus, & gratiis noſtris proſequi volentes ipſaſque, & earum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis de jure, vel facto, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, abſolventes, & abſolutas fore

cenſentes.

censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum, Volumus, & in virtute præsentium declaramus, quòd dictæ Sorores Conversæ sunt, & debent manuteneri in possessione eligendi Abbatissam, cum aliis Sororibus Chori, secundùm præscriptam, & immemorabilem consuetudinem, quâ gaudent.

Mandat prout in rubr.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes, præsentes litteras firmas, & validas, ac stabiles remanere, suumque plenum, & integrum sortiri effectum, & ab omnibus inviolabiliter observari debere.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus omnibus, Ordinationibus, Statutis, & omnibus Conciliis his contrariis.

Dat. P.A. 15. die 15. Nov

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Novembris Anno Domini 1637. Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

CCXX.

Super Præcedentia inter Regulares diversarum Religionum.

Cùm de hac materia non possit dari certa regula cum qua moderentur omnes Religiones, S. Cong. S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita; censuit servandas esse literas Greg. XIII. & has Urbani VIII. Romæ 6. Octobris 1635.

Edita A. D. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

NUper pro parte dilecti filii Blasii à Chesio Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum Nobis expositum fuit, quòd dictus Ordo gravatur admodùm litibus occasione Præcedentiæ cum aliis aliarum Religionum Regularibus in Processionibus, ex quo etiamsi aliàs à Venerabilibus Fratribus nostris, S.R.E. Cardinalibus negotiis Regularium præpositis diversis in præfata materia præcedentiæ literis emanatis; unam videlicet contra ejusdem Ordinis de Observantia nuncupatos Arbensis, aliam contra Servorum B.MARIÆ Virginis Soanensis, necnon duas literas contra Prædicatorum respectivè Ordinum Fratres Cassanenses, & Ferentinenses obtinuerit, tenoris subsequentis, videlicet.

Archiepiscopo Arben.

§. 1. Arbi. All'Arcivescovo. Pare, che sia nata differenza dalla precedenza trà cotesti Frati di S. Francesco Conventuali, & Osservanti, allegando ogn'un di loro alcune ragioni, per lequali si persuadono di dover precedere à gli altri, lequali essendosi diligentemente considerate nella Congregatione di questi miei Illustrissimi Signori Preposti da Nostro Signore sopra le cause de Vescovi, è Regolari, s'è risoluto etiam con il parere dell'Illustrissimi Protettori di tutte due le Religioni di far scrivere à V.S. che occorrendo piu simili differenze determini senza alcuna eccettione nell'istesso modo, che quel Convento tenga il primo, è più degno luogo, che è le più antico nella Città, secondo, che s'è fatto sin'hora, per quando si presuppone, impercio che questo mezo usato altrove è stato tale, che hà finito ogni controversia, come si spera, che sarà anche costi per mezzo della prudenza, è destrezza di V.S. A Dio, &c. Roma 6. Marzo 1582.

Episcopo Soanen.

§. 2. Al Vescovo di Soana, ò suo Vicario. Havendo inteso questi miei Sign. Illustrissimi, che in cotesta Città sono in disparere di Precedenza li Frati de Servi con quelli di S. Francesco Conventuali, hanno voluto, ch'io faccia sapere à V.S. che nella precedenza di questi Frati Mendicanti secondo il parere di Nostro Signore, s'attende solamente l'antichità de i loro Conventi, cioè che precedino quelli, che prima hanno ottenuto li Monasterii ne i luoghi, ove è nata la differenza, & perciò ella potrà dichiarare, che quelli precedino, li quali prima sono venuti ad habitare in cotesta Città, che sarà appunto conforme à quello, che s'è risoluto, & osservato in altri luoghi, &c. Roma li 24. di Maggio 1583.

Episcopo Cassanen.

§. 3. Al Vescovo di Cassano, Fù dato in Congregatione un Memoriale dal Procuratore Generale de Frati Conventuali di S. Francesco à nome del suo Monastero di Castrovilari di cotesta Diocesi, nel quale si doleva, che alcuni Padri di San Domenico, che poco fà hanno pigliato luogo nella medesima Terra, pretendevano nell'attioni publiche di precedergli, non ostante che già siano 350. anni, che quel Monasterio di S. Francesco è fondato: è sapendosi, che Nostro Signore altre volte haveva dichiarato, come si doveva procedere in simili casi, questi miei Signori Illustrissimi volsero, che se ne dasse conto à Sua Beatitudine, la quale hà commesso, che si scriva à V.S. che faccia havere la prerogativa, ove nascano queste novità alle Religioni, che sono più antiche nel luogo, il che sarà V. S. intender à detti Padri di S. Domenico, & oprarà che così si eseguisca. Roma li 24. Maggio 1583.

Episcopo Ferentinen.

§. 4. Ferentino. Al Vescovo. Nella differenza, che verte trà cotesti Frati di S. Domenico, è quelli di S. Francesco per conto della Precedenza, la Sacra Congregatione vuole, che s'osservi per l'auvenire quello, che è stato osservato trà loro per il passato, sin tanto, che non sia destinato altro, & inclina, che conforme al Moto proprio di Gregorio XIII. di fel. mem. debbano precedere quelli, che prima hanno havuto il luogo nella Città, & i decreti, che si allegano per parte de Frati di S. Domenico in contrario, non sono stati fatti per derogare generalmente al Moto proprio di Gregorio XIII. oltre che in quelle occasioni militavano altre ragioni di quelle, che possano militare costi. Questa è la mente di questi Illustrissimi miei Signori, & ella la doverà esseguire, A Dio, &c. Roma il primo Giugno 1604.

§. 5. Attamen in casibus occurrentibus eædem literæ reputantur provisiones particulares, non autem declarationes generales, dictique Fratres Conventuales nova semper judicia iisdem de rebus subire coguntur. Quare dictus Blasius Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut circa prædictarum literarum observantiam per aliquod opportunum declarationis nostræ ministerium providere ac aliàs ut infra indulgere de benignitate Apost. dignaremur. Nos igitur d. Blasium Procuratorem Generalem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, eisdem Regularium negociis præpositorum, consilio, præinsertas literas ab eisdem Cardinalibus, aliàs utcumque in casibus particularibus emanatas, cùm innitantur Justitiæ Motus proprii Gregorii XIII. hac de re editi, & sint conformes declarationibus Sacrarum Tridẽtini Concilii, ac Rituum Congregationum, ut qui sunt in possessione Præcedentiæ præcedant: & ubi non probatur, aut non constat de possessione, præcedant ii, qui sunt antiquiores in loco con-

Qui sunt in possessione Præcedentiæ præcedant.

troversiæ; esse generaliter observandas, ubicumque contigerit de eadem præcedentia dubitari: Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

§. 6. Decernentes irritum, & inane si secus super his à quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis Ecclesiæ Decretis, in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 18. Decembris 1637. Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

Quòd Imagines Sanctorum Augustini, Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum Ordinis Sancti Augustini à Fratribus Discalceatis impressæ, vel depictæ, cum Habitu, quo ipsi Discalceati utuntur, suspendantur.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini, quòd cùm ipse Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sacris Ritibus præpositis, exposuisset, qualiter dilecti filii Patres Discalceati ejusdem Ordinis, tum Romæ, tum multis aliis in locis imprimebant, & depingebant Imagines Sanctorum Augustini, Nicolai Tolentinatis, & aliorum ejusdem Ordinis Sanctorum cum Habitu, quo ipsi Discalceati utuntur, quòdque id vergebat in maximum præjudicium ejusdem Ordinis, & in dies dare poterat occasionem plurium controversiarum, & scandalorum, dicti Cardinales hac super re ediderunt decretum tenoris subsequentis, videlicet.

§. 1. Referente Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinali Verospio petitionem supra dictam, ad instantiam Procuratoris Generalis Ordinis Sancti Augustini, Sacra Rituum Congregatio, citatis & auditis partibus, censuit, Imagines Sancti Augustini, Sancti Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum ejusdem Ordinis S. Augustini impressas, aut depictas à Fratribus Discalceatis ejusdem Ordinis cum Habitu, quo ipsi Discalceati utuntur, suspendendas, & abolendas esse, injungendumque dictis Fratribus Discalceatis, ne sub pœnis arbitrio hujus Sacræ Congregationis infligendis talia amplius audeant peragere. Et ità omnino servari mandavit. Die 19. Decembris 1637.

§. 2. Ut autem decretum hujusmodi firmius subsistat, exactiusque ab omnibus, ad quos spectat, observetur, nobis idem Procurator humiliter supplicari fecit, quatenus illud Apostolicæ confirmationis robore communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, decretum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris, quàm facti, & solemnitatum quamtumvis substantialium, & quosvis alios defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possint, in eodem supplemus.

Mandat observari cum decreto irritante.

§. 3. Decernentes, præsentes litteras validas, firmas, & efficaces existere, & suos suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter, & inviolabiliter observari, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Priorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, illis eorumque Superioribus, & Personis, ac quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, & aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem adhibere jubet.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Generalis dicti Ordinis munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Januarii 1638. Pontificatus Nostri Anno decimo quinto.

D. P. A. 15. die 23. Jan.

CCXXII.

Circà Lectorum Jubilationem Fratrum Minorum de Observantia Cismontanæ Familiæ.

De hujusmodi Fratrum materia lege, quæ indicavi tibi ad Constit. 53. Sacrosanctum. *& ad Const.* 50. *Greg. XV.* Pastoralis *&c.*

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

CUm sicut accepimus, ex frequentissima, immeritaque Lectorum Jubilatione in Cismontana familia Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum quamplures querelæ, multaque & gravia incommoda in eadem Familia redundarint, ac de remedio incommodis hujusmodi adhibendo cùm primum illa ad dilecti filii nostri Francisci S. Laurentii in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S. R. E. Vicecancellarii nostri secundum carnem ex Fratre germano Nepotis, dictique Ordinis apud Nos, & Sedem

Aposto-

Lectores Jubilati instituantur juxta Ord. Constit.

Apostolicam Protecturis, aures pervenerunt, tractatum fuerit.

§. 1. Nos qui Religiosorum Ordinum pacem, & unitatem sinceris desideramus affectibus, ut querelis, & incommodis hujusmodi obviam eatur; Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, ut Lectores Jubilati juxtà præseriptum litterarum fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri necnon generalium dicti Ordinis Constitutionum pluries renovatarum, ac postremò in Capitulo generali dicti Ordinis in Civitate Toletana eelebrato instituantur, ita quòd nullus posthac ad Jubilationem admittatur, quin priùs Logicam, & Philosophiam tres annos, ac Theologiam decem absque ulla intermissione edocuerit, vel si intermitti contigerit, duodecim annos Theologiæ Lector extiterit.

§. 2. Singulis quibusque annis publica, & autentica attestatio à Guardiano, & Discretis eorum manu propria, & juramento firmata, Conventusque sigillo obsignata conficiatur, & in publico Conventus Archivio servetur, ubi cùm opus fuerit, reperiatur. Ut Theologiæ lectio in ordine ad futuram Jubilstionem non introducatur, nisi ubi studia formata viguerint, & generalia atque à Capitulo, & Congregatione generalibus instituta. Quòd Lectores, qui non intervenientibus prædictis conditionibus Provinciam, vel per Superiores Generales adjubilati censeantur.

§. 3. Ut in numerum Lectorum Jubilatorum admissi reperiantur, eò ipso nulliter restringatur juxta dispositionem Capituli Generalis in Alma Urbe anno 1612. celebrati pro Ultramontana familia, videlicet ut pro unoquoque Studio Generali in singulis Provinciis existenti, duo tantum Jubilati permittantur, & quolibet deficiente, loco ipsius alter sufficiatur, qui lectionis cursum priùs absolverit. Demum pro servanda in Provinciis dicti Ordinis tranquillitate; reprimendisque querelis in hac Curia in dies exurgentibus, & quòd plurimi non probato legitimè lectionis tempore, & cum majorum deceptione Superiorum, jubilationem obtinuerunt, statuimus pariter, & ordinamus, ut præfato more informationes, & temporis ad lectionem constituti attestationes per Ministros Provinciales de novo conficiantur, & ad Generales Superiores firmatæ, sigillatæque remittantur, ut hac ratione relaxationibus, & abusibus obviam eatur.

Mandantes servari statuta quoad Jubilationem.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Cismontanæ familiæ Ordinis hujusmodi Superioribus, Fratribus, & Personis quocumque nomine nuncupatis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis, aliisque arbitrii nostri pœnia, ne circa prædictorum lectorum Jubilationem quicquam aliàs quàm in prædictis statutis disponitur, ullo unquam tempore de cætero facere, vel attentare audeant, seu præsumant, ac decernentes statuta hujusmodi, necnon præsentes litteras valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & Cismontanæ familiæ hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis dicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 15. die 2. Martii.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Martii 1638. Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

CCXXIII

Ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm in eis quæ fiunt in propriis.

De hac materia vide, quæ indicavi tibi ad Const. 22. Alias fel. circa eleemosynas, quas Rectores Parochiarum prætendere possunt ab his, qui in Ecclesiis Ordinis Sancti Francisci sepeliuntur.

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

CUm sicut dilectus filius Blasius Pnecurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci nuncupatorum. Nobis nuper exponi fecit, diversæ extorsiones excessivæ à dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sæcularis, & Collegiatæ loci de Veglie Brundusinæ Diœcesis, necnon etiam à diversis Parochis aliorum locorum fiant pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesiis Ordinis hujusmodi, Nobisque propterea humiliter supplicari fecit, ut de opportuno in præmissis remedio providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Committit Ordinariis locorum, prout in rubr.

§. 1. Nos igitur dictum Exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolvendum, & absolutum fore censendum; Hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis Regularium præpositorum consilio, Ordinariis locorum per præsentes committimus, ut provideant omninò, ne diutiùs abusus hujusmodi tolerentur, & decernant, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in propriis, seu aliorum Clericorum, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 15. die 11. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 11. Martii 1638. Pontificatus Nostri anno 15.

CCXXIV. Quòd Sacerdos celebrans in Altari Capellæ Sanctæ Catharinæ Senensis super Minervam pro anima alicujus defuncti liberet eam à pœnis per modum suffragii, ac Indulgentia plenaria pro visitantibus dictam Capellam in ejus die festo Communione refectis.

Plures Summi Pontifices concesserunt similes Indulgentias diversis Regularibus, ut copiosissimè habes in Repertorio tom. 5. verb. Indulgentia plenaria.

Edita An.D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constit.

CUm sicut accepimus, dilectus Filius noster Antonius S. Agathæ Diaconus Cardinalis Antonius Barberinus nuncupatus Noster secundum Carnem ex fratre germano Nepos, Ordinis S. Dominici apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, pro eximia sua in Deum pietate, ac erga S. Catharinam Senensem dicti Ordinis devotione, Capellam olim cubiculum dictæ S. Catharinæ in Urbe existens, cum suis parietibus, incrustationibus, & picturis antiquis in eo existentibus transferri ad Ecclesiam B. Mariæ super Minervam Domus Regularis dicti Ord. de eadem Urbe, & propè Sacristiam dictæ Ecclesiæ collocari curaverit.

Concedit prout in Rubr.

§. 1. Nos eandem Capellam spiritualibus Indulgentiarum muneribus decorare volentes, auctoritate nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi. Ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, sive cujusvis Ordinis Regularis Missam defunctorum, pro anima cujuscumque fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare dictæ Capellæ celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur.

§. 2. Ita ut Domini nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus. Insuper mulieribus cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existant, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua non possint nisi à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolvi; ne Capellam prædictam ingredi audeant, seu præsumant, præterquam in die festo ejusdem Sanctæ Catharinæ Senensis, quo die mares eò devotionis causa confluentes sub eadem pœna illam ingredi non possint districtè prohibemus.

Indulgentia plen. pro visitantibus.

§. 3. Omnibus autem, & singulis fœminini sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ dictam Capellam die festo Sanctæ Catharinæ prædicto à primis vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint plenariam: Universis verò, & singulis masculini sexus Christi fidelibus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra eadem Communione refectis, qui eandem Capellam in Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, ac Annunciationis, & Assumptionis B. Mariæ Virginis, necnon Sancti Dominici festis diebus à primis vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devotè similiter visitaverint, & ibi ut prædicitur oraverint, etiam plenariam peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Cæterùm spirituali consolationi dilectarum in Christo Filiarum nobilium mulierum, nunc & pro tempore existentium, nobilis & antiquæ domus, & familiæ nostræ Barberinæ consulere volentes eisdem mulieribus nunc, & pro tempore existentibus, ut unà cum aliis mulieribus eas comitantibus, ac cum suis Matronis, & ancillis prædictam Capellam ultimò dictis quatuor festis diebus, absque ullius pœnæ propterea incursu ingredi, eisdemque mulieribus etiam comitantibus, ac Matronis, & ancillis verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ Capellam hujusmodi ultimò dictis quatuor festis diebus ut prædicitur visitaverint, & ibi ut supra oraverint, quòd eamdem Indulgentiam plenariam, & remissionem consequantur, concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Dat. P A 15. die 22. Maii

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Maii. 1638. Pontificatus Nostri Anno decimo quinto.

Prohibitio extrahendi libros ex Bibliothecis Conventuum Fratrum Capuccinorum ubique existen. Cum facultate Superioribus commutandi inutiles per Syndicos. CCXXV.

Similem prohibitionem pro hujusmodi Fratribus fecit Alex. VII. in sua Constit. tom. 5.

Edita A.D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

COnservationi, & manutentioni Bibliothecarum singularum Domorum ubique existentium Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, earumdemque Domorum Guardianos, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dilecti Filii moderni d. Ordinis Procuratoris Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Mandat prout in rubr.

§. 1. Ne de cetero quisquam quavis auctoritate fungens libros, quinternas, folia sive impressa, sive manuscripta dictis Bibliothecis per quoscumque Christi fideles hactenus quomodolibet donata, & assignata, seu in posterum forsan donanda, & assignanda ex eis extrahere, sive ut extrahantur permittere sub quovis quæsito colore, causa, prætextu, vel occasione audeat, seu præsumant sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes incurrendis Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus, Permittimus tamen Provincialibus, & Definitoribus dicti Ordinis conjunctim procedentibus, ut per eorum Syndicos earundem Bibliothecarum libros dicto Ordini inutiles cum aliis utilibus, de licentia tamen illorum, qui eosdem libros, ut præfertur, donaverint aut eorum hæredum si extiterint, permutare: Superioribus autem singularum hujusmodi Domorum, ut libros, quinterna, & folia hujusmodi etiam è dictis Bibliothecis pro usu Verbi Dei Prædicatorum dicti Ordinis, qui in Civitatibus, Oppidis

Terris, Castris, & locis, in quibus dictæ Domus existant, vel existent, aut aliis locis ejusdem Diœcesis, vel non multùm distantibus prædicabunt, extrahere, ac Fratribus Domorum Regularium hujusmodi, ut illa studendi causâ ad suas cellas deferre valeant, dummodò in libro ad id in Bibliothecis hujusmodi parato nomina sua, & librorum, seu quinternorum, ac foliorum hujusmodi quæ sumpserint, annotent, ac postquam dicti Prædicatores, & Fratres illis usi fuerint, illa illicò ad dictas Bibliothecas sub eisdem pœnis reportentur concedere possint.

Contrariis derogat. §. 2. Non obstantibus quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Domorum; & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, quòd præsentis prohibitionis copiæ in valvis singularum dictarum Bibliothecarum, aut aliis perspicuis locis, undè ab omnibus commodè cerni possint, continuò affixæ remaneant; Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsùs fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 15. die 29. Julii. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Julii 1638. Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

CCXXVI Privilegium pro Congregatione Cassinensi contra appellantes, & ambientes.

Plures Summi Pontifices Congregationibus Monachorum prohibuerunt dignitatum ambitum, ut copiosè habes in Repertorio, verb. Ambitus.

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Literæ Gregor. XIII. Aliàs à fel. record. Greg. XIII. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet. Greg. Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Nihil in unaquaque religiosa Familia, in qua obedientiæ firmissimè jactis fundamentis plerique fideles in claustris Altissimo famulari student æquè arbitramur esse utile, quàm supremam in eisdem auctoritatem gerentibus omni contentione exclusa, aà qua decet reverentia, universos parere corumque dictis audientes esse, necnon à regularis Observantiæ professorum pectoribus, bonorum assequendorum nimiam cupiditatem exulare. Utque hæc, divina assistente gratia, maximè in Congregatione Monachorum de Observantia Congregationis Cassinensis aliàs Sanctæ Justinæ de Padua Ordinis S. Benedicti, quæ vitæ Sanctitate claruit, ex sententia nostra succedant, antiquas constitutiones approbandas, & in illarum transgressores duriores pœnas proponendas, & aliàs opportunè providendum esse censemus, prout in Domino conspicimus expedire.

§. 2. Accepimus enim, quòd licèt aliàs fel. rec. Eugenius Papa IV. Prædecessor noster sub datum Romæ apud S. Petrum Anno Domini 1432. Nono Kalendas Decembris, Pontificatus sui Anno 2. inter alia voluerit in Capitulo Generali ejusdem Congregationis singulis annis celebrando, novem Definitores ex Monachis dictæ Congregationis eligi, qui vocem in Capitulo haberent, sicque Electos totum Capitulum prædictum repræsentare, eorumdemque Definitorum statutis, constitutionibus, ordinationibus, definitionibus, & correctionibus, singulos Congregationis ejusdem Monachos, cujuscumque dignitatis, status, gradus, sive conditionis existerent in omnibus efficaciter parere, ac hujusmodi Definitores de Monasteriis, & locis, illorumque bonis, prout viderent, expedire, disponere, necnon ex Monachis tunc præsentibus, & futuris, quos ad id idoneos judicavissent in Abbates pro tempore vacantium Monasteriorum, ac Prioratuum hujusmodi aliàs juxtà dictæ Congregationis Constitutiones, ordinationes, & statuta eligere, sive nominare, necnon ad eorum beneplacitum taliter Electos absque aliqua etiam causæ cognitione à regimine etiam dictorum Monasteriorum, & Prioratuum, quibus tunc præfuerint, & quæ tunc propterea vacare censerentur, absolvere, & amovere posse. Idemque per alias literas Datas Florentiæ Pontificatus sui Anno quarto decrevit, dum occurrente vacatione Monasteriorum, & Prioratuum dictæ Congregationis, etiam apud Sedem Apostolicam vacantium, qua illis ratione providendum esset, ordinavit, prout in singulis ejusdem Prædecessoris literis pleniùs continetur.

§. 3. Nihilominus nonnullos dictæ Congregationis Monachos, ejus quàm Deo voverunt obedientiæ planè obliros, præfatis Superioribus in Electione, & amotione Abbatum, & aliorum ad eorumdem nutum, & beneplacitum à Monasteriis & aliis Officiis absolvendis, & liberandis, aut ad illa eligendis, & nominandis adversari, & contradicere, & cum illis ad contentiones devenire; alios verò, ne contra eos, veluti inobedientes, vel alia etiam ex causa, aut ex quantumvis gravi crimine, & excessu procedi possit contra ejusdem Congregationis statuta, & ordinationes, varias oppositiones, & subterfugia, aut alia impedimenta afferre, vel interponere, necnon absque eorundem Superiorum licentia in his, quæ ad eorum correctionem, & regimen, administrationemque Congregationis ejusdem pertinent, Jurisperitos, & alios consulere, temerè ausos fuisse, & nunc præsumere, quosdam etiam Professionis, & Regulæ, quam sub humilitatis habitu professi sunt penitus immemores reperiri, qui se ambitione Dignitatum, & Officiorum Ecclesiasticorum in dicta Congregatione consequendorum, quo faciliùs de Congregationis rebus, & personis ad eorum libitum disponant, se efferri patiuntur, ut ad Ecclesiasticorum, & Sæcularium Principum auxilia vel occultè vel palam recurrant, & à S. R. E. Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas propterea expetant, & novi aliquid semper, ut optati compotes fiant, in eorum animæ perniciem parando, aut moliendo, ejusdem Congregationis quietem eum animarum illorum periculo non modico perturbent.

§. 4. Nos igitur præmissis occurrere, ac ejusdem Congregationis Monachorum, honori, & quieti, quos in visceribus gerimus charitatis, necnon ad deterrenda maleficia, gravioribus etiam pœnis propositis, consulere cupientes, ac dictarum Prædecessoris literarum seriem, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia singulas Prædecessoris prædicti literas, ea in parte, qua illæ auctoritatem illorum, qui pro tempore regendæ Congregationi deputati erunt, respiciunt; Quod ad eorum nutum, & beneplacitum Abbates, & alios quovis nomine nuncupatos dictæ Congregationis Prælatos, vel Officiales eligere, & electos similiter absque aliqua causæ cognitione, servatis aliàs ipsius Congregationis Constitutionibus, ab officio amovere, & absolvere possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium appro-

approbamus, & confirmamus, & quatenus etiam opus sit, easdem quoad præmissa dumtaxat innovamus, quòdque contra eos, qui in præmissis eisdem Superioribus in electionibus, vel amotionibus hujusmodi contradicere, vel se opponere, aut cum illis contendere præsumpserint per pœnam privationis officiorum, quæ obtinuerint, ac personæ coerctionem, & carcerationem animadvertatur, statuimus.

§. 5. Cùmque idem Prædecessor districtiùs inhibuerit, ne cui Prælatorum, vel Monachorum dictæ Congregationis ab institutis ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli Generalis, sive Præsidentis, aut Visitatorum, vel Rectorum ejusdem Congregationis ad quemcumque, etiam Sedem Apostolicam, nisi de speciali indulto Summi Pontificis, liceret appellare, quamcumque appellationem, si aliquam quandoque interponi contingeret, cum inde secutis irritam decernendo. Si autem contra aliquem Prælatum, vel Monachum dictæ Congregationis civiliter, aut criminaliter ageretur secundùm statuta, & consuetudines Congregationis prædictæ, juris communis apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus omissis procedi debere mandaverit, ejusdem Prædecessoris exemplo adducti, quòd quandocumque contra Monachos judicium ex quavis causa institui contigerit, summariè, simpliciter, & de plano, ac sola facti veritate inspecta, necnon omni, & quacumque appellatione remota agi: Appellantes verò; aut de nullitatibus sententiarum, processuum, & aliorum quorumcumque contra se decretorum, vel actorum dicentes, vel aliquod aliud impedimentum interponentes illis non obstantibus privationis Officiorum, & carceris pœnis itidem affici, & ad ulteriora, in causis, quas pro tempore agitari contingit, privationisque, carceris, & aliarum pœnarum propterea inflictarum executionem procedi posse volumus, easdemque pœnas ad eos etiam Monachos, qui à Jurisperitis, aut aliis quibusvis personis extra dictam Congregationem absque eorum Superiorum licentia in his, quæ ad obedientiam, aut correctionem, ejusdemvè Congregationis regimen pertinebunt, consilium capient, extendimus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædictæ cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existentes, & quacunque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia Officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium, favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palam, vel occultè ad Dignitates, seu Officia in Congregatione præfata obtinenda aspiraverint, vel aliis minùs legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiverint, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, Dignitates, & Officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis Prælaturis, Dignitatibus, Administrationibus, vel Officiis eo ipso privamus, ac privatos voce tum activa, tum passiva carere decernimus, & declaramus, & in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini dictæ Congregationis deputati erunt, præcipientes, districtèque mandantes, ne aliquos precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti ad cujusvis generis Prælaturas, Dignitates, Officia, Administrationes, & Gradus promovere præsumant; Immò promovendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quòd Dei causam agant memores sint, quò magis puro & sincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti, in electionum negocio procedant.

§. 6. Decernentes Electiones, & promotiones ad Monasteria, sic literis, aut aliis favoribus Principum, & Prælatorum vel aliorum extra gremium ut præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injustè, ac indebitè extortas, nullas, invalidasque esse, & adversus eos, qui his minùs legitimis rationibus ad regenda Monasteria, vel Prioratus, aut alia Officia se eligi, aut assumi obtinuerint, per ejusdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, contradictionis pœnis tanquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici fungentes posse, & debere, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate judicari, & definiri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac dd. Congregationis, & Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, illis & illorum Superioribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis concessis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, hac vice motu, & scientia similibus latissimè derogamus, ac derogatum esse volumus, contrariis quibuscumque, aut si prædictis Congregationi, & Monachis, vel quibusvis aliis communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Ac ut harum literarum notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos faciliùs deveniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulo quoque anno publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè unicuique intimatæ fuissent, illorumque exemplis, vel impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti obsignatis eamdem prorsùs fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 17. Aprilis 1574. Pontificatus Nostri Anno Secundo. Cùm autem sicut dilectus Filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit ipse præinsertas literas per Nos confirmari, necnon præceptum, quod in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna in hujusmodi literis fit Prælatis, qui pro tempore regimini dictæ Congregationis deputati erunt, ne Monachos, ad Prælaturas, Dignitates, Gradus, Administrationes, & alia ipsius Congregationis Officia precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum extra gremium dictæ Congregationis

existen-

existentium adducti promovere præsumant, ad alios quosque, & singulos, Abbates, & Superiores quorumcumque dictæ Congregationis Monasteriorum qui prædictos Monachos ad Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & cujusvis generis Officia tam spiritualia, quàm temporalia ab eisdem Monasteriis dependentia, precibus, & favoribus hujusmodi deputabunt extendi, eosdemque Monachos ad similes favores recurrentes, eadem pœnâ ligari summoperè desideret.

§. 8. Nos prospero felicique dictæ Congregationis gubernio, & regimini per amplius consultum esse cupientes, ipsumque Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas dicti Gregorii Prædecessoris cum omnibus, & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus sit innovamus, necnon omnibus & singulis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus quomodolibet nuncupatis nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam preces, & requisitionem quarumcumque personarum tam Laicarum, quàm Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium quosvis dictæ Congregationis Monachos ad cujusvis generis Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & Officia quæcumque tam spiritualia quàm temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumant, eosdemque dictæ Congregationis Monachos, cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existant, & quacumque dignitate præfulgeant, qui tàm ad Prælaturas, Dignitates, Gradus, & alia Officia à Prælatis pro tempore regimini dictæ Congationis deputatis assequenda, quàm etiam ad Rectorias, Vicariatus, Administrationes & alia Officia quæcunque tàm spiritualia, quàm temporalia à Præfatis, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum personarum Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium favores pro se, vel interpositam personam directè, vel indirectè, occultè, vel palam, aut aliàs quomodolibet recurrerint, vel ad Prælaturas, Dignitates, Administrationes, & alia hujusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum Officia aspiraverint, vel aliis minùs legitimis & honestis rationibus ea obtinere conati fuerint, prædictas excommunicationis latæ sententiæ, aliasque inhabilitatis, & privationis pœnas in præinsertis Gregorii Prædecessoris literis contra similia perpetrantes comminatas, eo ipso incurrere & incurrisse decernimus, & declaramus.

§. 9. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in præinsertis literis idem Gregorius Prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem harum literarum nostrarum notitia ad omnes Monasteriorum dictæ Congregationis Abbates. Superiores, & Monachos facilius deveniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulo quoque anno publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè unicuique personaliter intimatæ fuissent, illorumque exemplis impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici scriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti munitis, eamdem prorsus fidem adhiberi, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 15. die 11. Maii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Maii 1638. Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

CCXXXII.

Quòd Abbates Monasteriorum pauperiorum Congregationis Montis Oliveti, de licentia Procuratoris generalis possint imponere unum seu plures Census pro sublevandis indigentiis eorumdem.

De hac materia vide notata ad Constit. 215. Exponi Nobis *&c. sup.*

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

IN iis præcipuè sollicitudinis nostræ partes libenter interponimus, per quæ Regularium personarum necessitatibus commodiori qua fieri potest ratione succurratur, cùm non modo Pastorale nostrum munus à Nobis id exposcat, sed ad hoc etiam paternus amor, quo illas diligimus nos inducat.

Motiva.

§. 1. Cùm itaque sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus Filius Congregationis Montis Oliveti Procurator Generalis, quamplurima dictæ Congregationis Monasteria, tum propter steriles quorumdam annorum messes, aliasque calamitates, ad eam devenerint egestatem, adeoque ære alieno gravata existant, ut illorum ordinarii reditus, & proventus ipsius æris alieni interusurio persolvendo, necnon Cameræ Apostolicæ oneribus, aliisque sibi incumbentibus oneribus supportandis non sufficiant. Nobit propterea dictus Procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis aliqua ratione providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos Monasteriorum hujusmodi indigentiis paterna pietate prospicere, illorumque Superiores, & Monachos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus dicti Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Concedit prout in Rubrica.

§. 3. Quòd Monasteriorum pauperiorum dictæ Congregationis Abbates, & Superiores de Abbatis, seu Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis licentia, & assensu unum, seu plures census annuos usque ad pecuniarum summas, quas ipsi Abbas, seu Procurator Generalis hujusmodi illis necessarias esse judicaverint, in sorte principali ascendentes ad rationem quinque pro centenario super suorum Monasteriorum bonis imponere, illosque aliis ditioribus dictis Ordinis Monasteriis tantùm alienare, seque & dicta Monasteria, sive illorum bona ad solutionem censuum sic imponendorum, & alienandorum faciendam obligare; Monasteria verò ditiora hujusmodi pauperioribus Monasteriis prædictis pecuniarum summas eis necessarias ad census, seu pro censibus hujusmodi concedere, censusque prædictos sibi ut præ-

fertur vendendos, & assignandos recipere, ac Instrumenta desuper necessaria, & opportuna celebrare respectivè, liberè & licitè possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus; dictisque Abbati, seu Procuratori generalibus Monasteria ditiora hujusmodi ad pauperioribus Monasteriis prædictis pecuniarum summas illis necessarias, ut præfertur, concedendas cogendi, & compellendi plenam auctoritate & tenore præfatis tribuimus facultatem.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes præsentes literas semper validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarior, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; pauperioribus verò Monasteriis prædictis, plenissimè suffragari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §. 5. Quocirca omnibus & singulis locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcunque ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Abbatis, seu Procuratoris generalium, Monasteriorumque dictæ Congregationis, illorumque Superiorum, & seu alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes, ac omnia in eis contenta ab omnibus, quos illa concernunt integrè, & inviolabiliter observari.

Transgressores puniri mandat. §. 6. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas ipsas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis Processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat. §. 7. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. aliorumque Roman. Pontific. Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, illiusque Monasteriorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis; confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet. §. 8. Volumus autem quòd census hujusmodi sic ut præfertur imponendi quanto citiùs fieri poterit extinguantur, quòdque præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 15. die 12. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 12. Aprilis 1638. Pontificatus nostri Anno 15.

CCXXVIII. Annullatio Capituli Provincialis Fratrum Minorum S. Francisci Recollectorum nuncupatorum Provinciæ S. Bernardini in Gallia celebrati in spretum, & contemptum literarum Apostolicarum.

De hujusmodi Fratribus lege ad Constit. 209. Inter gravissimas. *sup.*

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1638.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Const. CUm sicut accepimus in Provincia S. Bernardini Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Recollectorum nuncupatorum in Gallia, fuerit de mense Septembris proximè præteriti Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ celebratum cum assistentia, jussu, & mandato dilecti filii Martialis de la Chaumette d. Ordinis Professoris, prætensi Visitatoris à dilecto Filio ejusdem Ordinis Ministro generali ad id deputati, in spretum, & contemptum nostrarum in simili forma Brevis literarum, per quas dilectus pariter Filius Romanus Cupif ejusdem Ordinis etiam Professor in ejusdem Provinciæ illiusque Fratrum Commissarium, & Visitatorem deputatus, seu delegatus fuerat.

Remittuntur cognosc. Sac. Cong. §. 1. Imò verò Apostolicarum literarum executione ipsius Martialis nomine interposita ad Nos, & Sanctam Sedem Apostolicam appellatione negocium hujusmodi ad Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales negociis Regularium præpositos, ut examinarentur, & à dilecto Filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diac. Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex fratre germano Nepote, dictique Ordinis apud Nos, & eandem Sedem Protectore decideretur remissum fuerit.

Declarat Capitulum prout in Rubr. §. 2. Nos rationibus pro utraque parte allegatis, & deductis maturè consideratis, accuratèque discussis: De eorundem Fratrum consilio, Capitulum Provinciale prædictum cum omnibus inde secutis fuisse, & esse nullum, nulliusque roboris, vel momenti extare Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, illudque irritamus, revocamus, & annullamus; Eundemque prætereà Martialem, omnesque alios qui prædictis nostris literis, ac mandatis Venerab. Fratris Episcopi Biterrensis illarum executoris resistere, vel aliàs contraire ausi sunt, præter censuras, & pœnas in eisdem literis comminatas, & per eos incursas, ad quæcunque dicti Ordinis Officia, Munia, & Dignitates inibi in posterum obtinenda inhabiles vocisque activæ, & passivæ beneficio ad nostram, & ejusdem Sedis Apostolicæ beneplacitum privatos declaramus; ac eundem Romanum in præfati Visitatoris, & Commissarii hujusmodi Officii possessione manutenendum esse, & fore decernimus.

Præceptum de observando. §. 3. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Fratribus, & Personis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub Indignationis, & aliis arbitrii nostri pœnis, ut eundem Romanum in Visitatorem, & Commissarium hujusmodi habeant, & recognoscant, illique debitum honorem, & obedientiam in quocunque dictæ Provinciæ Visitationis actu per eum faciendo præstent, ac eidem Romano, ut peracta per ipsum Visitatione hujusmodi, denuò Capitulum Provinciale d. Provinciæ indicere, intimare, ac celebrare, & vocatis vocandis juxta seriem, & continentiam earundem nostrarum literarum absolvere omninò debeat,

ac

ac decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: ac ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque per quoscumque Commissarios, & quosvis alios, quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujusmodi etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, quibusvis d. Ordinis, & Provinciæ hujusmodi Superioribus, & Personis, sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusque & aliis decretis in genere vel in specie, etiam aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 15. die 15. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1630: Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

CCXXIX.

Quòd Fratres strictioris Observantiæ S. Francisci Provinciæ Principatus non erigant Conventum in Civitate Neapolitana, sed observent concordiam jam factam.

De hujusmodi Fratribus lege, quæ copiosè notavi ad Constit. 240. Injuncti nobis.

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Christi Salvatoris nostri, qui charitas est, & Deus pacis vices meritis licèt imparibus gerentes in terris, his quæ pro bono pacis inter Christi fideles quoslibet præsertim Altissimo sub suavi Religionis jugo, & arctioris vitæ disciplinæ famulantes concorditer facta fuisse dicuntur, ut firma, & illibata persistant, libenter cùm à Nobis petitur Apostolici muniminis adjicimus firmitatem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes de Neapoli Ordinis Fratrum Minorum Reformatorum S. Francisci nuncupat. Provinciæ Terræ Laboris Professor, quòd vertente quadam inter Patres Custodiæ Terræ Laboris, & Custodiæ Principatus dicti Ordinis controversia, Patres prædicti devenerunt ad concordiam tenore subsequenti, videlicet. Ad omnem sedandam, tollendamque controversiam, quæ inter Patres Custodiæ Terræ Laboris, & Patres Custodiæ Principatus versatur, in hoc omnes unanimes conveniunt, ut Patres Reformationis Principatus desisterent à lite, & prætensione Conventus in Civitate Neapolitana construendi, sive jam constructi petendi; Patresque Terræ Laboris tria infra scripta executioni mandarent; Et primò, ut quoties ægroti Custodiæ Principatus pro infirmitatibus insolitis, & alibi curari non valentibus, præcipuè ob indigentiam remediorum Puteolis Neapolim perveniunt, charitativè à Fratribus Terræ Laboris recipiantur, ac juxta Seraphici Patris mandatum eis inserviant, sicut vellent sibi serviri.

Capitula concordiæ observanda.

Secundò verò, ut quoties pro necessariis, & honestis negotiis Fratres Principatus Neapolim confugiunt, ab ipsis tractandis minimè impediantur, sed potiùs eis faveant, & tandem quoties pro ejusdem Custodiæ occurrentibus negotiis eandem Civitatem Neapolitanam adeunt, juxta Reformatorum consuetum morem, Patrumque gradus, & conditiones de Cella, cæterisque hospitiis necessariis, benignè provideatur, ac propriæ Custodiæ Fratres, ac Filii essent: & ne ob concurrentium Fratrum multitudinem, confusioni, ac hospitandi impossibilitati detur locus, Custos, pro tempore Reformationis Principatus sit circumspectus, ne plures, quàm deceat, simul Neapolim Fratres mittat; Ego Frater Laurentius à Monte Corvino Custos Reformationis Provinciæ Principatus confirmo, ut supra. Ego frater Marcellus à Summa à Patre Custode, à Patribus meæ Reformationis ad hoc missus, & delegatus confiteor ut supra. Ego Frater Joannes Baptista à Dongo Procurator Generalis Reformatorum interfui, ac pro bono publico, & pace annui.

Approbatio Protectoris.

§. 2. Pro nostri muneris ratione utriusque Custodiæ paci, & quieti consulentes supra dictam conventionem, & concordiam perpetuò valituram, præsenti Decreto confirmamus, & approbamus, ab omnibusque, & singulis utriusque Reformationis pro tempore existentibus Superioribus, & Inferioribus observari volumus, decernimus, & præcipimus sub pœnis inobedientiæ, aliisque arbitrio infligendis. Dat. Romæ ex Palatio nostræ solitæ Residentiæ die 29. Martii 1618.

Fabritius Card. Verrallus Protector.

Confirmat prout in Rubrica.

§. 3. Cùm autem, sicuti eadem expositio subjungebat, dictus Joannes præmissa pro firmiori illorum subsistentia Apostolica auctoritate comprobari desideret; Nos ipsum Joannem specialibus favoribus; & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolvendum, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Joannis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Concordiam prædictam, cum omnibus in ea contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm Juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes Concordiam hujusmodi, nec non præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac à dictarum Custodiarum Superioribus, & Fratribus, & quibusvis aliis ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari debere, ac irritum, ac inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, & Custodiarum homini etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 16. die 17. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 17. Augusti 1638. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

Quod in Ecclesiis Parochialibus, quæ sunt membra Monasteriorum Congregationis Cassinensis, aut aliàs ab ipsis dependentes Cura animarum exerceri possit etiam per Monachos ad nutum suorum Superiorum amovibiles.

Vide quæ de hujusmodi Monachis indicavi tibi ad Constit. 100. Commissi nobis. *& ad aliam* 172. Sancta Mater.

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

ALiàs à Venerabilib. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus super subinserto supplici libello sibi tunc porrecto emanavit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Supplicatio.

§. 1. Illustrissime, & Reverendissime Domine. Monasterium Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis Civitatis Patavinæ habet nonnullas Parochiales Ecclesias in eadem Diœcesi, quæ non sunt unitæ Monasterio, sed sunt Parochiales dependentes ab illo, in quibus dictus Episcopus Patavinus dicit, Monasterium fuisse solitum deputare Presbyteros Seculares, qui prævio ipsius Episcopi examine, & approbatione curam animarum exercuerunt, sed ab aliquot annis cepisse deputari unum Monachum, qui sine Socio regulari, & cum solo famulo habitat in d. Parochiali, & Curam administrat etiam sine Episcopi approbatione. Unde nunc quæritur, an in dictis Parochialibus ab ipsis Monasteriis quoquo modo dependentibus, non autem unitis debeat cura animarum exerceri per Monachum, vel per Presbyterum Secularem ab ipsis Monachis nominatum, & ab Episcopo approbatum. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum partibus auditis, censuit, in Parochialibus, quæ sunt membra Monasteriorum Congregationis Cassinensis, aut aliàs ab ipsis dependentes, curam animarum exerceri posse etiam per Monachos ad suorum Superiorum nutum amovibiles, ita tamen ut iidem priùs examinentur, & approbentur ab Episcopo, ejusque jurisdictioni subjiciantur in his, quæ ad ipsam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, & cum eo, qui ad eam exercendam fuerit pro tempore deputatus, habitet alius saltem Monachus ejusdem Ordinis Professus ad præscriptum Concilii Lateranensis sub Alexandro III. cap. 10.

Declaratio prout in Rubrica.

Confirmatio decreti.

§. 2. Cùm autem sicut dilectus Filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, ipsum decretum hujusmodi pro illius firmiori subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desideret; Nos eundem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ita judicari mandat cum decreto irritante.

§. 3. Decernentes illud, necnon præsentes litteras valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Septembris 1638. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

D. P. A. 16. die 6. Sept.

CCXXXI.

Contra deferentes Habitum Tertiariorum Tertii Ordinis S. Francisci, absque licentia Superiorum Ordinis, vel deferentes Tunicam oblongam cum, vel sine Caputio, cum mantello.

Pro observantia hujus Constitutionis die 27. Novembris 1638. Provicarius Papæ Fr. Antonius Cardinalis Barberinus expedivit edictum sub pœna carceris, & exspoliationis Habitus in contrafacientes.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1638.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

CUm sicut dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum regularis Observantiæ Sancti Francisci Nobis nuper exponi fecit quamplures abutentes Habitu Fratrum Tertiariorum Ordinis ejusdem Sancti Francisci, vel simplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel sine eo absque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis Caputium aut Tunicæ adjunctum, aut ipsi Mantello consutum superaddant, eorumque nonnulli extra Claustra degentes tum scandalosè & inopportunè sub specie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus divagentur, tum etiam aliquas Ecclesias, seu Capellas adscito sibi Heremitarum nomine incolant, exindeque maxima apud sæculares scandali materia, & pravæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur, Nobis propterea d. Procurator Generalis humiliter supplicari fecit ut tot incommodis, & scandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eundem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati,

Mandat Ordinariis, si quos invenerint de quibus in Rubr. carceri mancipan. esse &c.

§. 2. Omnibus, & singulis locorum Ordinariis, ac Nostris, & Sedis Apostolicæ Nunciis ubivis Terrarum constitutis, & degentibus tenore præsentium districtè præcipiendo mandamus, ne de cætero quemquam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel sine Mantello absque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de Observantia, & cujusvis instituti, seu Congregationis Ordinis ejusdem S. Francisci licentia in scriptis obtenta quoquo modo deferre permittant, utque si aliquem præmissorum transgressorem repererint illum carceri mancipandum, tali Habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremissibiliter curent, & præterea nemini licitum faciant etiamsi prædictæ Religionis Minorum de Observantia, & cujusvis Instituti, seu Congregationis universi Ordinis hujusmodi Superiorum scriptis,

seu

ſeu quovis alio prætextu roborata licentia deſuper acceſſerit, ut habitum hujuſmodi cum prædicto Caputio, vel Tunicæ, ſeu Mantello, ut præfertur, conſuto deferant, ſublata, ejuſdem Ordinis Superioribus, ipſiſque locorum Ordinariis, ac Nunciis Apoſtolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias hujuſmodi cuiquam concedendi, ac demum earumdem tenore præſentium volumus & ordinamus, ut ſi quiſpiam tale deferens Caputium, vel cum licentia, vel ſine ea inventus fuerit, carceris detentione, habitus privatione, & aliis arbitrariis pœnis ab eiſdem Ordinariis, & Nunciis omninò puniatur.

Contrariis derogat. §. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Ut autem præſentes noſtræ literæ ad omnium, quos illæ concernunt notitiam faciliùs deveniant. Volumus autem quòd illarum tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem ubique fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 16. die 5. Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Octobris 1638. Pontificatus Noſtri Anno Decimo ſexto.

CCXXXII. Decretum Sacræ Rituum Congregationis de non jejunando in Vigilia S. Joannis Baptiſtæ, quando contingit in die Solemnitatis Corporis Chriſti.

Die 24. Septembris 1638.

Cum anno proxime ventura 1639. Vigilia S. Joannis Baptiſtæ incidat in diem Solemnitatis Corporis Chriſti, fuit à pluribus locorum Ordinariis ſupplicatum Sanctiſſimo pro declaratione, quid agendũ eſſet de Jejunio ea die præſcripto. Et ſupplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationem remiſſa. Eadem Sacra Congregatio re mature diſcuſſa cenſuit. Non eſſe jejunandum, neque abſtinendum à Carnibus in feſto Solemnitatis Corporis Chriſti. Sed anticipandum jejunium die antecedenti, nempe Feria quarta, prout jejunaretur in ipſa Vigilia, & videri etiam S. Congregationi, quòd Sanctitas Sua, ſi ita placuerit, præciperet ſuper hoc expediri Breve pro perpetuis futuris temporibus, quando idem caſus contigerit, & facta per me Secretarium relatione de præmiſſis Sanctitati Suæ, Sanctitas Sua ſententiam Sacræ Congregationis laudavit, & Breve pro toto Orbe expediri mandavit, prout expeditum fuit, tenoris, ut infra.

C. Epiſc. Portuenſis Card. Pius.
Loco † ſigilli.

Declaratio, quòd non ſit jejunandum in Vigilia S. Joannis Baptiſtæ, quando contingit in die ſolemnitatis Corporis Chriſti.

Circa hoc habes immediatè ſupra Decretum Sacræ Rit. Congregationis.

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Cum evenire quandoque poſſit, ut Vigilia S. Joannis Baptiſtæ in diem feſtum Solemnitatis Sanctiſſimi Corporis Domini Noſtri JESU Chriſti incidat.

Cauſa hujus conſt. §. 1. Nos attendentes diem feſtum hujuſmodi quo tanti Sacramenti inſtitutio, ſumma totius populi Chriſtiani lætitia recolitur, è principalibus anni Feſtivitatibus exiſtere, propterea de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, deinceps perpetuis futuris temporibus, quoties Vigiliam prædictam in dictum diem feſtum Solemnitatis Sanctiſſimi Corporis Domini Noſtri JESU Chriſti incidere contigerit, non eſſe jejunandum, neque à carnibus abſtinendum in die feſto hujuſmodi, ſed antecedenti, nempè Feria quarta, prout jejunaretur in ipſa vigilia, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §. 2. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur eiſdem literis, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 16. die 13. Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 13. Octobris 1638. Pontificatus Noſtri Anno 16.

CCXXXIII. Quod Monachi Caſſinenſes non ſunt ullo modo cogendi accedere, niſi ad Proceſſionem Sanctiſſimi Sacramenti.

Ne jam indicata otiosè repetam te remitto ad ea, quæ notavi ad Conſtitut. 100. Commiſſi Nobis. *&c. & ad aliam* 172. Sancta Mater. *&c.*

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Motiva cum Decreto deſuper emanato. Nuper prò parte dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Caſſinenſis Ordinis S. Benedicti Nobis expoſitum fuit, quòd aliàs ſeu nuper à Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus, Sacris Ritibus Præpoſitis emanavit Decretum tenoris ſubſequentis videlicet. Pro Monachis S. Sixti Congregationis Caſſinenſis Placentiæ commorantibus narratum fuit, quòd ipſi Monachi nunquam in eadem Civitate, nec alibi ſoliti ſunt accedere ad alias Proceſſiones, præterquam ad Proceſſionem Sanctiſſimi Sacramenti. Nunc verò Epiſcopus vult eos cogere, ut accedant etiam ad Proceſſiones, quæ fieri ſolent pro Rogationibus majoribus, & minoribus ſingulis annis, ad quas antea nunquam acceſſerunt, & propterea petierunt non adſtringi ultra eorum ſolitum, & conſuetum. Sacra Rituum Congregatio reſpondit, Monachos prædictos non eſſe ullo modo cogendos accedere, niſi ad Proceſſionem Sanctiſſimi Sacramenti, juxta eorum antiquam conſuetudinem, quam tàm dictis Monachis Placentiæ commorantibus, quàm aliis ejuſdem Congregationis Caſſinenſis ubique conſervandam eſſe cenſuit, & declaravit. Die 10. Junii 1602. Datum hac die 9. Octobris 1638.

Confirmatio Decreti, de quo in Rub. §. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat dictus Procurator Generalis Decretum hujuſmodi pro illius firmiori ſubſiſtentia Apoſtolicæ noſtræ confirmationis robore communiri ſummopere deſideret. Nos eumdem Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes. Supplicationibus illius nomine Nobis ſuper hoc humiliter

militer porrectis inclinati; Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

a judicari andat cum ecreto istante.

§. 3. Decernentes illud, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

xecutores eputat.

§. 4. Quocirca dil. fil. nostro, & Sedis Apostolicæ nunc, & pro tempore existenti in Regno Neapolis Nuncio, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios Decretum, & præsentes literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte tàm prædictorum Monasterii Placentini, quàm aliorum quorumcumque ejusdem Congregationis Monachorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant illos auctoritate nostra præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, vel facti remedia appellatione postposita compescendo; Invocato etiam ad hoc, si fuerit opus, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis erogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis Congregationis, & Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 16. die 17. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 17. Novembris 1638. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

CCXXXIV.

Indulgentia Plenaria pro visitantibus Ecclesias Societatis JESU, ac Communione refectis in festo S. Francisci Xaverii cum translatione Indulgentiæ, quando Festum occurrit prima Dominica Adventus.

Edita A. D. 1638.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Greg. XV. edidit Const. de hac materia.

ALiàs fel. rec. Gregorius XV. Prædecessor noster omnibus, & singulis Presbyteris, & Clericis Societatis JESU, ac aliis utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictæ Societatis ubique existentibus in festo Sancti Francisci Xaverii devotè visitassent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino perpetuò concessit, prout in literis desuper confectis pleniùs dicitur contineri.

§. 1. Cùm autem, sicut Præpositus Generalis dictæ Societatis Nobis nuper exponi fecit, Festum S. Francisci Xaverii prædicti quandocumque in Dominicam primã Adventus incidat, cupiatque propterea illud in aliam Nobis benevisam diem ut infra, transferri.

Concedit prout in Rubr.

§. 2. Nos ad augendum eorum Presbyterorum, aliorumque utriusque sexus Christi fidelium devotionem, & animarum salutem, Cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate apertis, quotiescumque de cætero Festum hujusmodi in dictam primam Dominicam Adventus inciderit, celebrationem Festi hujusmodi in unum ex diebus infra Octavam Festi prædicti S. Francisci Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò transferimus; iisdemque Presbyteris, ac aliis Christi fidelibus prædictis aliquam ex dictis Ecclesiis Societatis hujusmodi visitantibus & præmissa peragentibus die, in quam celebrationem festi hujusmodi transferri contigerit, plenariam similiter omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 3. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. die 22. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Decembris 1637. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

Privilegia Molitoribus Urbis concessa.

CCXXXV.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva hujus Const.

CUm sicut accepimus dilectis filiis Universitati, & Hominibus Artis Molitorum Almæ Urbis, nedum Molarum, ac domorum ejusdem Molis contiguarum ob necessitates repentinas accessariarum, ac Scalarum, & Turricularum earumdem pensiones, seu locationes, quandoque augeri contingat; Verùm etiam permulti Molariam artem revera non exercentes, Molas, Domos, Scalas, & Turriculas hujusmodi, Molitoribus locandas, seu sublocandas conducant, vel in socios sibi Molitores, qui suo nomine Artem hujusmodi exerceant, assumant, hisce artibus lucrum ex alieno labore captando, & aliis pauperibus Molitoribus, occasionem sibi quærendi victum subtrahendo.

§. 1. Nos attendentes, Molitorum operam Reipublicæ maximè necessariam, & utilem esse, ac proindè illorum commodis, & quieti, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

§. 2. Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, Molarum, tàm in terra, quàm in flumine existentium, Turricularum, Scalarum, & Domorum ipsis Molis contiguarum, & pro illarum custodia commodarum, in quibus Molitores habitant, seu habitabunt, pensiones, seu locationes augeri nequeant, quòdque locationes Molarum, Scalarum, Domorum, & Turricularum hujusmodi factæ illis, qui realiter, & cum effectu Molitores non sunt, & personaliter autem prædictam non exercent, licèt patentes desuper ipsorum Universitatis, & Hominum literas obtinuerint, etiamsi de locationibus hujusmodi specialis mentio facienda foret, ipsæque etiam Apostolica auctoritate confirmatæ sint, nullæ, & invalidæ sint, & esse, ac expirasse censeantur, inque illis in omnibus, & per omnia Molitores prædictas Molas, Scalas, Domos, & Turriculas hujusmodi inhabitantes, restituto tamen dictis locatariis suorum bonorum mobilium valore, succedere debeant.

§. 3. Ac prætereà quòd nullus cujusvis Molæ,

aut

aut illius partis Dominus, qui verè, & actu non sit Molitor, possit illam per tertiam personam exerceri facere, nec ab illa Molitores actu exercentes ad effectum illam inhabitandi amoveri, etiamsi prædictæ Molæ, Domus, Scalæ, & Turriculæ, ad quasvis Basilicas, Collegiatas, & alias Ecclesias, loca pia, & alias quasvis privilegiatas personas, etiam speciali nota, & mentione dignas, & hic forsan de necessitate exprimendas spectarent, & pertinerent, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ipsosque Molitores in emptione Molarum, Domorum, Scalarum, & Turricularum hujusmodi cæteris omnibus, & quibuscumque præferri volumus.

§. 4. Et propterea omnes, & singulas lites, & causas hactenus forsan contra ipsos Universitatem, & Homines occasione augmenti pensionum, seu locationum Molarum, Scalarum, Domorum, & Turricularum hujusmodi, vel aliorum quorumcumque prædictorum coram quibusvis Judicibus, seu Tribunalibus etiam quantumvis privilegiatis, & supremis etiam speciali, & individua expressione dignis motas, & pendentes, indecisas, in eisdem statu, & terminis, in quibus ad præsens reperiuntur, statum earum hujusmodi veriorem, & certum, ac merita, & causas, nominaque & cognomina Judicum, Notariorum, ac Collitigantium, & Dominorum Molarum, Scalarum, Domorum, & Turricularum hujusmodi, aliorumque causam ab eis habentium, etiamsi Basilicæ, Ecclesiæ, Monasteria, Confraternitates, Hospitalia, & alia loca pia, ac etiam Viduæ, Pupilli, & Minores, aliique quantumvis privilegiati existant præsentibus pro sufficienter expressis habentes ad Nos harum serie avocamus, illasque sic avocatas, ac quascumque alias ratione præmissorum de cætero movendas dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Annonæ Præfecto privativè quoad omnes alios, & singulos Romanæ Curiæ Judices, Magistratus, & Tribunalia committimus, illique plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem per se vel alium, seu alios ab eo deputandos privativè quoad alios quoscumque Judices, Magistratus, & Tribunalia etiam supremos, & suprema, ac speciali mentione, & expressione dignos & digna cognoscendi, decidendi, & debito fine terminandi omnes, & singulas causas hujusmodi motas & movendas, ut præfertur, cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, ac etiam cum clausula quam & quas, etiamsi contra ipsos Universitatem, & Homines ageretur & procederetur, vigore obligationum Cameralium juramento vallatarum, & cum expressa renunciatione præsentis indulti, necnon Domus, Scalæ, Molæ, & Turriculæ hujusmodi ab eis possessæ, seu conductæ, directè, vel indirectè ad quasvis personas quantumvis privilegiatas, ac etiam Basilicas, & quasvis Ecclesias etiam Parochiales, Capellas, Religiones, Præceptorias, seu Commendas, Monasteria, Conventus, Hospitalia, Confraternitates, & alia pia loca etiam insignia, & pari privilegio suffulta, ac etiam ad quoscumque Pupillos, Minores, & Viduas, & quoscumque alios, quantumvis amplissimis privilegiis suffultos, etiam speciali mentione dignos spectarent, necnon etiam in eisdem causis & litibus, ac illarum qualibet singulis diebus & horis præterquam in honorem Dei feriatis, summariè, executivè, simpliciter, & manu regia, sine strepitu & figura Judicii, sed sola facti veritate inspecta, & alias prout eidem Annonæ Præfecto, & ab eo deputandis prædictis, ac secundum rei & casus exigentiam visum fuerit expedire, omni & quacumque appellatione, provocatione, & recursu postpositis procedendi cum facultate pariter avocandi, & reassumendi prædictas lites, & causas motas, & movendas, ac quibusvis Judicibus, Tribunalibus, & Magistratibus, Ecclesiasticis, & Secularibus etiam Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, & quibusvis aliis Judicibus etiam supremis, ac privilegiatis, & necessariò exprimendis, necnon omnibus, & singulis supra dictis, & aliis, quibus opus fuerit sub pœnis pecuniariis, & censuris eidem Annonæ Præfecto, & ab eo deputandis placitis, & beneviſis inhibendi, aliaque omnia & singula in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, gerendi, & exequendi concedimus.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes, præsentes literas nullo umquam tempore ex quocumque capite vel causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, vel impugnari, in Jus vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque Juris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse sed semper & omni tempore contra & adversus quascumque impugnationes validas, & efficaces existere, suosque effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici, & Cameræ Apostolicæ Auditores, ac ipsam Cameram, ejusque Camerarium, Vicecamerarium, Thesaurarium, Decanum & Præsidentes, Clericos, necnon etiam Vicarium nostrum in Alma Urbe in spiritualibus Generalem, ejusque Locumtenentes & Auditores Senatorum, Conservatores, Viarum Magistros Urbis prædictæ, eorumque Assessores, & quosvis alios Romanæ Curiæ Judices, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, seu interpretandi facultate & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus omnibus & singulis præmissis, ac quod in illis interesse quomodolibet habentes, aut habere prætendentes ad illa vocati & auditi non fuerint, vel illis contradicant expressè, & se opponant, necnon quibusvis litis pendentia, & Instrumentis factis, & de cætero faciendis etiam cum obligatione in forma Cameræ prædictæ, & Juramento, & cum præsentis indulti, & quavis alia renunciatione, & cautela, quibusvis aliis privilegiis & facultatibus concessis, quibusvis Tribunalibus, & Magistratibus dictæ Urbis, ipsique Cameræ, ejusque Camerario & Clericis, etiam dictæ Cameræ Auditori Generali, dictoque Vicario nostro, Populo Romano, Magistris Viarum, eorumque Assessoribus, necnon Basilicis, Ecclesiis, Monasteriis, & locis piis supradictis, ac aliàs quomodolibet in genere, vel in specie etiam ex titulo oneroso, ac sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac fel. record. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri super Jure congrui edita, ac cum quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam Cancellariæ Apostolicæ regulis, & præsertim illa de Jure quæsito non tollendo, ac prædictæ Urbis etiam Juramento, confirmatione Apostolica vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, confirmationibus, stylis, & usibus etiam Palatii nostri Apostolici, ac decretis etiam Consistorialibus & Conventionibus. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi perinde, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter & expressè dero-

gamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 16. die 30. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

Die 9. Maii 1639. Supra dictum Breve fuit in plena Camera Apostolica exhibitum, & ex illius decreto commissum Illustriss. & Reverendiss. D. Dongho ejusdem Cameræ Clerico, & per ipsum die Veneris 13. ejusdem prævia citatione contra Reverendiss. D. Commissarium Gen. ejusdem Cam. exequ. facta relatione in eadem plena Camera ex alio decreto illius fuit admissum, & Lib. 11. Div. S.D.N. sub fol. 159. registratum.

Joannes Cermontinus.

CCXXXVI

Contra Ambientes Dignitates, & Officia Ordinis S. Hieronymi Congregationis Fesulanæ.

Promotor istius Congregationis Fesulanæ fuit Carolus Comes Montis Granelli, eorumque regularem vitam approbavit Innoc. VII. & Greg. XII. ut in ipsius Gregor. Constit. 3. tom. 1. Fratres prædictos iterum approbavit sub Regula S. Augustini, Eugen. VI. Const. 21. tom. 1.

Edita An. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium

QUoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tamquam Aaron, & à Regularis vitæ instituto valdè alienum est, ut Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus, sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eosque gradus, cùm ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet: mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei pernicies adferri solet. Nos, qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, ut Ecclesiastica, regularisque disciplina pristino candori restituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus, quidam in Ordine S. Hieronymi Congregationis Fesulanæ Professionis, & regulæ, quam professi sunt, penitus immemores, nimiaque Dignitatum, & Officiorum Ecclesiasticorum in dicta Congregatione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum, & Secularium Principum studia requirant, & è S. R. E. Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas, aliosque favores, & gratias propterea exspectant, quibus adjuti, quos ipsi ex se promeruisse minus confidunt gradus, & dignitates in eadem Congregatione consequi valeant, sicque ejusdem Congregationis quietem, non sine animarum suarum periculo perturbant.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine, & Congregatione, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ utilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra Pastorali sollicitudine propellere summoperè cupientes. Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, eos omnes & singulos Fratres dicti Ordinis, & Congregationis cujuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum tàm Sæcularium, quàm Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium favores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè palam, vel occultè, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia Officia prædicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiverint, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis usi fuerint, illorumque complices, & Fautores ad quascumque Prælaturas, dignitates, & officia, gradusque honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuo inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & Officiis hujusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce tàm activa, quàm passiva carere decernimus, & declaramus, atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis, & Congregationis Fratribus, Superioribusq; & Prælatis quocumq; titulo muneris insignitis etiam Priori generali, præsentibusque & futuris præcipimus, districtèque mandamus, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliàs ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque tàm Secularium, quàm Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum ad cujusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & Officia prædictæ Congregationis promovere, vel pœnas aliquas remittere audeant, vel præsumant.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes Electiones, & promotiones, ad Monasteria, seu Prioratus, vel Officia dicti Ordinis, & Congregationis contra Præsentium dispositionem (quod absit) quandocumque faciendas & pro tempore obtentas, nullas prorsus, invalidasque fore, & esse, nullisque viribus subsistere; Ac omnes & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque Processu desuper habendo, sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sententias, & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitimè probandum, & omninò convincendum, solas præmissarum personarum instantias, preces, & favores etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam, & sufficientem in judicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri, & ita per quoscumque Judices & Commissarios quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Fratribus, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 5. Ut

Transumptis credi jubet.

§. 5. Ut autem harum litterarum noritia ad omnes dicti Ordinis Congregationis Fratres faciliùs deveniat; Volumos, illas in generali Capitulo dictæ Congregationis publicè legi; illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplia etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & Prioris Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem præsentes exhiberentur.

Dat. P. A. 16. die 15. Febr.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

CCXXXVII.

Præfinitio numeri Magistrorum Provinciæ Romanæ Ordinis Prædicatorum.

De istorum Fratrum Religione notavi sup. ad Const. 191. & ad Constit. 205. Exponi. &c.

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN his Apostolici nostri muneris partes libenter interponimus, per quæ fœlici Regularium personarum statui opportunè consuli judicamus. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Michaelis Mazarini Sac. Theologiæ Magistri, ac Romanæ Provinciæ Fratrum Ordinis Prædicatorum Prioris Provincialis Nobis expositum fuit, quod in non mediocre dictæ Provinciæ bonum cederet, si quemadmodum in quibusdam aliis dicti Ordinis Provinciis sancitum est, certus, ac determinatus Magistrorum in Sac. Theologia Ordinis hujusmodi cum loco & voce, qui Acceptati communiter nuncupari solent, numerus in dicta Romana Provincia per nos constitueretur: Nobis propterea dictus Michael Prior Provincialis hujusmodi humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè ut infra providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Motiva.

Magistri sint tantum viginti.

§. 1. Nos igitur ejusdem Provinciæ felici regimini & gubernio quantum cum Domino possumus benignè consulere ipsumque Exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliis que Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. Præfatis Magistris Acceptatis in Provincia Romana hujusmodi numerum Vicenarium, qui nonnisi per eos qui in Studio Generali dictæ Provinciæ Regentis munere functi fuerint excedi possit, Apostolica auctoritate, tenore præsentium præscribimus, & præfinimus.

Nullus nisi Regens fuerit in Magistrum acceptetur.

§. 2. Ac insuper quod de cætero nullus, nisi Regens ut supra fuerit in ejusdem Provinciæ Magistrum acceptari valeat, donec & quoadusque Magistri, qui modo sunt in dicta Provincia Acceptati, quibus per præsentes nullum præjudicium inferre intendimus, ad numerum viginti redacti fuerint, auctoritate, & tenore præsentium interdicimus, & prohibemus; Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Capitulorum Generalium dicti Ordinis decretis, si quæ præmissis adversentur, ac Ordinis, & Provinciæ hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatorisrum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insoliris clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis Quibus omnibus etiamsi pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 16. die 17. Maii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Maii 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

CCXXXVIII.

Quod Priores Provinciales Provinciæ Romanæ Ordinis Prædicatorum debeant esse Biennales.

Vide quæ de his Fratribus indicata sunt ad Const. 7. Gregorii XI. Virtute.

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constit.

NUper pro parte dilecti filii Michaelis Mazarini in Sacra Theologia Magistri, ac Romanæ Provinciæ Fratrum Ordinis Prædicatorum Prioris Provincialis Nobis expositum fuit, quòd dictæ Provinciæ Priores Provinciales antè Capitulum Generale ejusdem Ordinis in Alma Urbe nostra novissimè de anno 1629. celebratum biennales erant, in eo autem Capitulo Generali statutum fuit ut Priores Provinciales ab inde quadriennales forent, exceptis tamen Provinciis speciali, quoad hoc, indulto Apostolico gaudentibus. Verùm quis dubitari potest, an in prædicta Provincia Romana hujusmodi indultum vigeat, ad omnem scrupulum è medio removendum statutum etiam fuit in Dieta nuper in eadem Alma Urbe in domo Regulari, seù Conventu S. Mariæ super Minervam dicti Ordinis habita supplicandum esse, prout idem Exponens Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur felici Provinciæ hujusmodi gubernio quantum cum Domino possumus consulere, ac eumdem Michaelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati.

Mandat prout in rubr.

§. 2. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus dictæ Provinciæ Romanæ Priores Provinciales biennales sint, & esse debeant, nec ultra biennium in hujusmodi Provincialatus Officio perdurare possint, & quidquid secus à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, irritum, & inane existat. Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, statuimus, & ordinamus respectivè; Non obstantibus prædicta Capituli Generalis ordinatione, seu statuto ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet conces-

iis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum omnium tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 28. Maii 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

Restitutio Patrum Provinciæ, & Revocatio, seu Moderatio Motus proprii Greg. XV. pro tota Familia Ultramontana.

Statuta pro Ultramontana Familia Vide ad Const. 53. hujus Pont. Sacrosanctum. *& ea quæ sequuntur post ipsam.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ONerosa Pastoralis Officii cura Nobis ex alto, meritis licèt imparibus, commissa crebro nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christi fidelium quorumlibet, præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum operosis studiis intendentes, ea quæ pro felici eorum gubernio, prosperaque directione provide statuta, & ordinata esse comperimus, Apostolicæ confirmationis robore communiamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Nuper siquidem ad aures nostras pervenit quod deficientibus in Definitoriis omnium Provinciarum Ultramontanæ Familiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, qui Ministro Generali ejusdem Ordinis subjiciuntur, iis, qui Provinciæ Patres nuncupantur, & inibi præstantiores Judices, Electoresque habentur, magna totus Ordo prædictus sustinet incommoda, & subditorum regimen, & Officiorum provisio difficiliora in dies efficiuntur, ideoque communi Vocalium in Generali dicti Ordinis Capitulo nuperrimè celebrato congregatorum assensu, decretum fuit nobis supplicandum esse, ut omnes Patres Provinciarum, quos fel. rec. Greg. XV. Prædecessor noster per suas in simili forma Brevis literas abstulit, & abolevit: Nos de benignitate Apostolica restituere dignaremur. Verumtamen re in Definitorio Generali ejusdem Ordinis maturiùs deliberata, de consensu dilecti filii nostri Francisci S. Laurentii in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S. R. E. Vicecancellarii nostri, secundum carnem ex fratre germano Nepotis, ac Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris statutum fuit, ut duo tantum Patres Provinciæ in prædicta singularum Provinciarum Ultramontanæ Familiæ hujusmodi Definitoria introducantur, unus scilicet, qui in Provincia reliquis dignior sit, ille nimirum, qui inter Patres Provinciæ primum locum sibi vendicat, qui quidem semper in Definitorio assistat, alter verò, qui immediatè Ministri Provincialis Officium absolverit, ut sequenti etiam immediatè triennio dumtaxat eam obtineat dignitatem, & in Definitorio assistat, ea lege tamen, ut si iste ex qualibet causa deficiat in ejus loco subrogatus eo ipso sit, qui ante ipsum Minister Provincialis immediatè extiterit, triennio autem hujusmodi transacto, alius qui Ministri Provincialis Officio etiam immediatè functus fuerit subsequatur, & sic deinceps de triennio in triennium dumtaxat servetur, ita quod nunquam hi duo Patres in dictarum Provinciarum Definitoriis desiderentur. Quod si contingat, ut quis erit dignior, & perpetuus in Definitorio hujusmodi, vigore præsentium literarum assistens alio titulo de eodem Definitorio existat, sibique jus in illud ingrediendi competat, tunc in ejus locum ipso facto subrogatus sit ille Pater Provinciæ, qui eidem dignitate proximus fuerit.

§. 2. Quare nos attendentes ea ratione, & multitudinem Patrum Provinciæ auferre, ac de iis, qui pro felici Provinciarum hujusmodi directione, & gubernio necessarii sunt sufficienter provideri, ac prædictarum Gregorii Prædecessoris hujusmodi literarum tenoribus, & datis præsentibus pro expressis, & insertis habentes Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris institutionem, seu restitutionem prædictorum duorum Patrum Provinciæ pro Definitoriis Provinciarum prædictarum in dicto Definitorio generali, ut præfertur, factam; Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. *Instituit duos Patres pro Definitoriis Provinciæ Ultramontanæ.*

§. 3. Decernentes illa, & præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari. *Præmissa observari mandat.*

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. *Aliter judicari non posse decernit.*

§. 5. Quocirca dilectis filiis Ministro, & Vicario seu Commissario Generalibus d. Ordinis in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut præsentes literas, & in eis contenta quæcumque à sibi subditis omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet sub excommunicationis, privationisque suorum Officiorum, & vocis activæ, & passivæ, pœnis eo ipso incurrendis, debitæ executioni demandari, ac inviolabiliter observari curent & faciant. *Executores deputat, & pœnas contrafacientib. addit.*

§. 6. Non obstantibus quoad præmissa dumtaxat præfatis Gregorii Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini & Provinciis, illorumque Superioribus, Fratribus, & Personis quibusvis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum, etiam motu, scientia, & deliberatione similibus quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Julii. 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto. *D. P. A. 16. die 23. Julii.*

Erectio

CCXL.

Erectio Custodiarum Fratrum strictioris Observantiæ S. Francisci Cismontanæ familiæ in Provincias Reformatas.

De horum Reformatorum primæva Congregationis approbatione, totoque ejus statu multa habes indicata in Clementis VII. Constit. 35. In suprema militantis. to. 1. *Alias ordinationes dedit Gregor. XIII. in Const.* 55. Cùm illius. 1. 2. *Etiam Pius V. de domibus à Fratribus de Observantia eis assignandis sanctionem ediderat in Const.* 81. Injunctum. *Deinde Clemens VIII. eosdem veros Regulæ B. Francisci non autem novæ Regulæ Professores esse declaravit in sua Const.* 92. Ex injuncto; *Ac etiam confirmavit, & declaravit præfatus Greg. XIII. Const. in sua Constit.* 45. Pro injuncti nobis. tom. 3. *Postremò dictas Constitutiones pro feliciori horum fratrum regiminis progressu S. D. N. Urban. VIII. innovavit, & superaddidit alias Constitutiones hic sup. Const.* 12. Romanus Pont.

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INjuncti Nobis per abundantiam divinæ gratiæ Pastoralis officii ratio postulat, ut circa statum regularium personarum quarumlibet, præsertim illarum, quæ sub arctiori observantiæ norma gratum Altissimo exhibent famulatum, jugiter invigilantes, ad ea per quæ pium eorum institutum, ad majorem Dei gloriam, & ejus Ecclesiæ decorem propagetur, pax & concordia inter eos conservetur, ipsique facilioribus in dies in via Domini proficiant incrementis, propensius intendamus: ac in his ejusdem Officii nostri partes interponamus, prout conspicimus in Domino feliciter expedire. Cùm itaque sicut accepimus, Custodiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci, Reformatorum nuncupati, adeò excreverint, ut in Provincias erigi possint, distinctasque Fratrum Reformatorum hujusmodi, ab illis Fratrum de Observantia ejusdem Ordinis Provincias, institui, pacis inter illos stabiliendæ plurimum intersit.

Motivum.

Erectio Provinciarum, prout in Rubr.

§. 1. Idcircò Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Majoris, & Minoris Poloniæ, ac omnes alias Cismontanas Fratrum hujusmodi Custodias, quæ duodecim saltem Conventus habent, in Provincia Fratrum Reformatorum Ordinis hujusmodi, tenore præsentium erigimus.

Protector prima vice eligit Ministros.

§. 2. Ac dilecto filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex fratre germano Nepoti, d. Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, Ministros Provinciales Provinciarum hujusmodi, & Definitores, pro prima vice, constituendi, & deputandi: Capitulis verò Provincialibus cæteros Officiales facultatem concedimus.

§. 3. Necnon, quod Provinciæ, sic, ut præfertur, per Nos erectæ retineant proprium nomen, addito solummodò, quod sunt Reformatæ.

§. 4. Ac habeant locum, & præcedentiam juxta consuetudinem dicti Ordinis post Provincias jam erectas: ita ut eo loco permaneant, quo dum Custodiæ nominabantur, erant.

Protector eligit Procuratorem generalem.

§. 5. Ac insuper, quod Provinciæ Reformatæ hujusmodi habeant Procuratorem Generalem nominandum, & eligendum, à dicto Francisco Cardinale, & pro tempore existenti Ordinis prædicti Protectore.

Privilegia quibus gaudet Procurator generalis Reformatorum.

§. 6. Qui Procurator Generalis in Capitulis, & Congregationibus, ac Definitoriis Generalibus sedeat immediatè post Procuratorem, & Commissarium Generalem dicti Ordinis Familiæ: & in eis votum, seu suffragium habeat quemadmodum habent Procurator Generalis Ordinis, & Commissarius Curiæ. Finito autem suo Officio remaneat Pater Ordinis perpetuus, cum omnibus privilegiis, exemptionibus, & præcedentiis, quæ conceduntur Procuratori Fratrum de Observantia, & Commissario Curiæ ejusdem Ordinis.

Commissarius Generalis ex qua Familia eligendus.

§. 7. Ad hæc quod quando Minister Generalis erit ex Ultramontana Familia, Commissarius Generalis eligatur ex Cismontana Familia: & idem servetur in electione Vicarii Generalis, quando Minister Generalis, ex Cismontana familia discessurus est ultra montes præservata Nobis hac vice Commissarii Generalis hujusmodi electione, & deputatione suo tempore per Nos declaranda.

§. 8. Deinde, quòd Definitores Generales ex diversis Provinciis, juxta formam statutorum Generalium dicti Ordinis, quorum tamen quatuor ex Familia, & duo ex Reformatis esse debeant.

§. 9. Dictique Reformati, & eorum Conventus, nisi per Patres alicujus ex Provinciis Reformatis hujusmodi visitari minimè possint.

§. 10. Gubernarique debeant cum solis statutis Reformationum, quæ nec à Capitulo, nec à Ministro Generali possint alterari, seu immutari, sed eorum moderatio fieri debeat à Reformatis tantum, in Capitulo, vel Congregatione Generali.

§. 11. Nec Minister Generalis Constitutiones, vel ordinationes perpetuas, vel ad tempus, quæ Reformatos obligent, vel contra illos condere possit.

§. 12. Ipsique Reformati ad peculiaria illius mandata, quæ Definitorum Provinciæ judicio, dictorum Reformatorum Reformationi, & Observantiæ non fuerint congruentia, minimè teneantur.

§. 13. Insuper, quòd ad Visitationes, & negotia Reformatorum nullo modo possint deputari Fratres de Familia, sed solummodo ipsimet Reformati.

§. 14. Ac demum quòd transitus ab Observantia ad Reformationem concedatur, prout hactenus Observantes habuere; ita ut dictæ Provinciæ Reformatæ inserviant pro reformatione Observantium hujusmodi.

§. 15. Sublata eisdem Observantibus in perpetuum, novam Reformationem erigendi, seù instituendi facultate.

§. 16. Quòdque Reformati prædicti possint etiam transire ad Observantes, ex causis in Constitutione fel. rec. Pauli Papæ V. hac super re emanata expressis. Et sic transeuntes nequeant ab observantibus rejici, earundem tenore præsentium statuimus, volumus, & ordinamus.

§. 17. Mandantes præterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque nostris, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio pœnis, omnibus, & singulis Ordinis prædicti Superioribus, & Fratribus quomodocumque, & qualitercumque qualificatis, ut præsentes nostras literas, ac in eis contenta quæcunque inviolabiliter observent, & ab eis ad quos spectat, ad amussim servari curent, & faciant.

§. 18. Et nihilominus ex nunc irritum, & inane decernimus, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Executorem deputat.

§. 19. Quocirca eidem Francisco Cardinali per præsentes jungimus quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum prædictorum fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat illa auctoritate nostra, ab omnibus, ad quos spectabit, inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet, & re-

belles, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 20. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dictis, aliisque Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non dicti Ordinis, & illius Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & constitutionibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eidem Ordini, illiusque Provinciis, Superioribus, & Fratribus, & quibuscumque aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; illorum omnium tenores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 16. die 12. Maii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Maii. 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

CCXLI.

Quòd Provincia Romana Fratrum Capucinorum subjiciatur Generali, & in ejus absentia Procuratori Generali eorumdem, eo modo quo cæteræ Provinciæ.

Istius Ordinis materiam habes supra ad Constit. 16. *Gregor. XV.* Ex injuncto, *& ad Constit.* 76. Salvatoris. *hujus Pontif. Demum de tota eorum Religione plenè notatum est ad Const.* 21. *Clem. VII. tom.* 1.

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INjuncti Nobis à Domino Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum virorum, qui spretis hujus sæculi vanitatibus divini numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ Regulis se manciparunt paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulò intendamus, per quæ prospero, feliciquc eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Subjicit prout in Rubr.

§. 1. Hinc est quòd Nos quò difficultates, quæ ut accepimus Ordini Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum nuncup. aliquid molestiæ adferunt è medio tollantur quantum cum Domino possumus providere volentes, Ministrum Provincialem Provinciæ Romanæ dicti Ordinis, ipsamque Provinciam cum omnibus, & singulis ejus Domibus, Locisque regularibus, & Conventibus dilectis Filiis modernis, & pro tempore existentibus Ministro generali, & Procuratori generali ejusdem Ordinis, dum hic vices ipsius Ministri Generalis sustinet, Commissariusque generalis appellatur, & est, iis legibus, eoque modo quo cæteræ Provinciæ, cæterique Ministri Provinciales Ordinis hujusmodi juxta ejus Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas subjectæ, & subjecti sunt Apostolica auctoritate tenore præsentium subjicimus, ac præsentibus nostris literis aliàs à Nobis die 16. Martii anno 1626. emanatas minimè obstare, Nosque per secundò dictas literas auctoritati Commissarii Generalis dicti Ordinis, cui Minister Provincialis Romanæ Provinciæ prædictæ, ipsaque Provincia more cæterarum Provinciarum, cæterorumque Ordinum parere debent, eo maximè tempore quo dictus Minister generalis transmarinas, & ultramarinas Provincias incolit, invisitque noluisse, nec intendisse derogare declaramus.

Quòd recognoscant Superiores generales.

§. 2. Mandantes propterea dilecto Filio moderno, & pro tempore existenti Ministro Provinciali, aliisque Officialibus, & Fratribus d. Provinciæ Romanæ quomodolibet nuncupatis, nunc & pro tempore existentibus in virtute S. Obedientiæ, ac sub suspensionis, & irregularitatis, depositionisque ab eorum Officiis, & muneribus, perpetuæque privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendis, aliisque arbitrio dilecti Filii nostri Antonii videlicet S. Petri ad Vincula Presbyteri Cardinalis S. Onuphrii nuncupati, nostri secundum carnem Fratris germani moderni, & pro tempore existentis Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris pœnis, ut Ministrum Generalem, ac Procuratorem Generalem dum vices ipsius Ministri Generalis sustinet, estque Commissarius Generalis præfatorum in suos Superiores recipiant, & agnoscant, eorumque salubria monita, & jussa suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus quatenùs opus sit prædictis nostris literis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciæ hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alis roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, ac literis Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciæ, ac Ministro Provinciali, aliisque Fratribus prædictis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 16. die 13. Maii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 13. Maii 1638. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

CCXLII.

Confirmatio, extensio, & declaratio Constitutionum Apostolicarum prohibentium Civitates, Castra, & alia tam Jurisdictionalia, quàm non Jurisdictionalia, stabilia tamen, in Statu Ecclesiastico consistentia alienari in Forenses ex quacumque causa absque Sedis Apostolicæ licentia, & Revocatio quarumcumque licentiarum, & facultatum adversùs prædictas Constitutiones concessarum.

Alienationem bonorum Status Ecclesiastici in non subditos, & forenses prohibuit Sixtus V. sua Const. 3. Sollicitudo. *Quam postea approbavit Clem. VIII. in sua Const. 78.* Romanum. *Et ampliavit Paul. V. Const.* 108. Pastorale. *tom. 3.*

Edita A. D. 1637.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sixtus Quintus prohibuit alienationem Civitatum, Castrorum, &c. de quibus in Rubr.

OLim felicis recordationis Sixtus V. Prædecessor noster, ut tunc suorum, & Sedis Apostolicæ subditorum conservationi prospiceret, Civitates, Castra, Oppida, Jurisdictiones, Feuda, & bona quæcumque stabilia, seu immobilia, in dicto Statu Ecclesiastico consistentia, per quemcumque cujusvis status, gradus, ordinis, qualitatis, & conditionis existeret, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, ac dignitate, etiam Ecclesiastica, quæ specialem, & individuam mentionem requireret, præditus esset, vendi, permutari, ultra triennium locari, in emphyteusim, feudum, livellum, pignus, seu precarium concedi sine sua, & Sedis Apostolicæ licentia in aliquam Communitatem, Universitatem, Collegium, vel personam extraneam, seu forensem, etiam ut præmittitur, quomodolibet qualificatam, quæ dictæ Sedi in temporalibus subdita, & supposita non esset, vel quæ in dicto Statu domicilium legitimè non contraxisset, prædictas verò Civitates, Castra, Oppida, Fortalitia, & alia quæcumque Jurisdictionalia, præsertim Feudalia tàm in forenses, quàm in subditos quoscumque quomodolibet qualificatos vendi, permutari, ac donari, nisi præcedente præfata licentia Apostolica prohibuit sub pœna nullitatis contractuum, aliorumque gestorum: In præfata tamen prohibitione neque census, neque officia, neque portiones, seu montium loca, nec mulierum dotes, nec Almam Urbem, uti communem Patriam, cum ejus circuitu ad decem millia passuum voluit comprehendi; filios tamen, & hæredes prædictarum mulierum, soluto matrimonio, si exteri forent, adstrictos esse infra triennium venire ad habitandum in eodem statu, vel bona prædicta in alium, seu alios habitatores, ac subditos transferre statuit.

Quam prohibitionem Clemens PP. VIII. confirmavit, & extendit.

§. 2. Deinde recol. mem. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor noster, eandem Sixti prohibitionem, ac statutum, nedum confirmavit, sed etiam ad Principes extraneos, Universitates, Communitates, & Collegia, non tamen Ecclesiastica, respectu quorumcumque bonorum stabilium, tàm in confinibus ejusdem Status Ecclesiastici, quàm in quacumque alia ipsius Status parte, & in ipsa Urbe consistentium, ac etiam censuum, aliorumque bonorum, & jurium, quæ pro stabilibus habentur, non tamen Officiorum Romanæ Curiæ, nec portionum, seu locorum montium comprehendere declaravit, ac etiam ad quæcumque genera contractuum præterquam, ut præfertur, ex causa dotis, & ad quascumque dispositiones inter vivos, ea causa mortis, ac ultimas voluntates extendit.

Item Paulus V. declaravit & extendit.

§. 3. Et successivè piæ mem. Paulus V. etiam Prædecessor noster, prædictas Sixti, & Clementis Constitutiones declaravit, ac extendit, statuens quoque licentiam Apostolicam prædictam esse in scriptis obtinendam, & in actu celebrationis instrumentorum exhibendam sub diversis pœnis, etiam quoad Notarios ipso jure incurrendis. Ac denique Nos prioribus nostris literis casdem Constitutiones confirmavimus, ac in eis bona in confinibus territorii Baronalis existentia, & Castra diruta, ac tenutas Jurisdictionales, censusque super eisdem bonis impositos comprehendi declaravimus. Et successivè per alias nostras literas terminum illis, qui præmissis contravenerant, ut contractus, & gesta quæcumque, ut præfertur, prohibita retractarent, præfiximus, & aliàs, prout latiùs, & pleniùs in prædictis Sixti, Clementis, & Pauli, Prædecessorum nostrorum, ac nostris literis continetur. Cùm autem postmodum longiori experientia compertum sit, etiam ex dotibus, seu ex contractibus, ac dispositionibus causa dotium, posse Sedi Apostolicæ, suisque subditis non modicum fieri præjudicium, & sæpè ex occultis assignationibus, etiam per scripturas privatas fieri solitis ipsas dotes, ac bona, & jura dotalia, in venditiones ab eisdem Constitutionibus prohibitas, etiam transire posse, si Civitates, Castra, Oppida, Fortalitia, Arces, aliaque jura, & bona Jurisdictionalia, ac bona stabilia, seu immobilia quæcumque præsertim in confinibus ejusdem Status Ecclesiastici, etiam pro aliqua parte contigui existentia, certo pretio æstimanda per quoscumque sive forenses, sive subditos quomodolibet qualificatos, etiam Imperiali, Regali, Ducali, & quavis alia auctoritate, ac dignitate etiam Ecclesiastica, & aliàs individuam mentionem requirente præditos, in puellarum, seu mulierum, etiam subditarum dotibus, & acconciis, sive causa, vel prætextu dotium, donationumque propter nuptias, vel pro arrhis, ac aliàs quomodolibet in dotes, seu pro dotium solutione, vel assecuratione constituerentur, & assignarentur, vel aliàs, etiam absque æstimatione, qualibet alia palliatione darentur, seu traderentur quibuslibet forensibus, quomodolibet, ut præmittitur, qualificatis, etiam Principibus majoris potentiæ quibuscumque, eorumque patribus, matribus, avis, & aviis, tàm paternis, quàm maternis, ac fratribus, filiisque, & nepotibus, etiam ex fratre, vel sorore nunc natis, & quandocumque nasciturís.

Hic demum Pontifex prædictas constitutiones confirmat, & extendit, pœnasque innovat.

§. 4. Ideò Nos volentes, prout ex debito nostro Pastorali tenemur, omnibus præjudiciis prædictis, & aliis quibuscumque obviam ire, Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetua Constitutione easdem Sixti, Clementis, & Pauli, ac nostras literas, omniaque, & singula in eis, & earum qualibet expressa, & prohibita, pœnasque tam nullitatis contractuum, ac dispositionum, quàm alias quascumque ab eis, & singulis earum, etiam contra Notarios, & alios quoscumque inflictas approbamus, confirmamus, & innovamus. Necnon illas ampliando, ac declarando, easdem Constitutiones, ac omnia, & singula in eis, & earum qualibet contenta, ad quoscumque contractus causa, vel prætextu dotium quomodolibet in posterum ineundos, ac ad quascumque dotes cujuscumque qualitatis, quantitatis, ac valoris, & quantumlibet privilegiatas, & favorabiles, etiam ratione educationis infantium, pupillorum, & personarum quarumcumque, & cujuslibet alterius necessitatis, & aliàs quomodolibet per quoscumque sive subditos, sive forenses utriusque sexus, cujuscumq; status, gradus, conditionis, qualitatis, præeminentiæ, etiam Imperialis, Regalis, Ducalis, nunc, & pro tempore existentes, & quacumque auctoritate ac dignitate, etiam Ecclesiastica, & individuam expressionem requirente præditos, de quibuscumque bonis, & juribus sivè Jurisdictionalibus, sivè non Jurisdictionalibus, stabilibus tamen, seu immobilibus, aliisvè bonis, & juribus, quæ pro stabilibus habentur, ubilibet in eodem Statu Ecclesiastico, præsertim in confinibus ejusdem Status, pro aliqua ejus parte contigui, sitis, tàm conjunctim, quàm divisim absque nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis, expressa licentia prædicta in posterum, etiam absque aliqua palliatione assignandas, & quomodolibet dandas cuicumque puellæ, seu mulieri, etiam viduæ, etiam subditæ, & quovis modo, ut præmittitur, qualificatæ in

favorem tamen cujuslibet forensis, quantumlibet, ut præmittitur, qualificati, etiam Principis majoris potentiæ, vel ejus patris, matris, avi, aviæ, sive paterni, sive materni, aut fratris, vel filii, aut nepotis etiam ex ejus fratre, vel sorore nunc nati, & quandocumque nascituri, extendimus, & ampliamus, perindè ac si dotes, & contractus ex causa dotium hujusmodi non fuissent in prædictis Constitutionibus exceptæ, nec excepti.

§. 5. Quinimò ultra pœnas in prædictis Constitutionibus inflictas, addimus pœnam privationis, & confiscationis ipsorum bonorum, & jurium quorumcumque eo ipso, absque alia declaratione incurrendam in favorem Cameræ Apostolicæ, sive Ecclesiarum inferiorum, à quibus contrahentes, vel disponentes illa recognoverunt, vel recognoscunt.

§. 6. Quam quidem confirmationem, & extensionem ita declaramus, ut quoad jurisdictionalia respectu dotium, & contractuum, ac dispositionum præfatarum, de cætero ineundarum, assignandarum, & faciendarum sine licentia Apostolica prædicta, tàm Principes majoris potentiæ, & sui præfati, quàm quicumque alii quomodulibet qualificati subjaceant eisdem pœnis, etiam privationis, & confiscationis, etiamsi ipsi ità contrahentes, ac disponentes Nobis, & Sedi Apost. ratione feudi essent subditi, ac etiamsi alia Castra, vel alia jurisdictionalia quæcumq; aut stabilia, aut Palatia, vel domos apertas haberent in eodem Statu, vel etiam in Urbe, in quibus ipsi continuè cum eorum familiis, & laribus verè, & personaliter habitare non consueverint. Quo verò ad non Jurisdictionalia, stabilia tamen, seu immobilia, ac census, & alia, quæ pro stabilibus habentur, non tamen Romanæ Curiæ officia, nec portiones, seu Montium loca, iidem Principes majoris potentiæ, & sui prædicti eisdem pœnis subjaceant; Reliqui verò forenses pariter easdem pœnas, etiam privationis, & confiscationis prælatorum stabilium, & aliorum, quæ pro stabilibus habentur, ubilibet in præfato Statu Ecclesiastico, non tamen in Urbe, nec etiam in ejus districtu consistentium, à Mari tamen ultra duo milliaria distantium, nec Romanæ Curiæ officiorum, nec portionum, seù locorum Montium incurrant, nisi ultimò dicti forenses infra annum, à die constitutæ dotis, vel à die initi contractus, vel factæ dispositionis incipiendum, veniant cum eorum familiis, & laribus verè, & personaliter ad habitandum in Statu Ecclesiastico, inde non recessuri, vel infra eumdem annum eadem stabilia, & quæ pro stabilibus habentur, realiter, & cum effectu in alium, vel alios Sedi Apostolicæ in temporalibus subditos, & in eodem Statu habitantes transferant, & idem pariter observari volumus quoad dotes hactenus promissas, assignatas, datas, seu traditas, ubi non fuerit hactenus celebratum, & consummatum matrimonium, nisi respectu Principum majoris potentiæ, & cujuslibet suorum prælatorum Sponsus per annum immediatè præcedentem ante celebratum matrimonium venisset ad habitandum personaliter in Statu Ecclesiastico, se, ejusque familiam, & lares transferendo, inde non recessurus; Quibus nullitatibus, & pœnis locum esse volumus non obstante, quòd Sponsa, vel uxor, aut quicumque promittentes, dantes, vel relinquentes dotem, eorumque hæredes in eorum possessione continuaverint, ac non obstante quocumque fideicommisso, primogenitura, majoricatu, alienandi prohibitione, & quolibet alio vinculo, investitura, nominatione, vocatione, & quavis alia concessione, ac dispositione, etiam feudali, ac emphyteotica, à Sede Apostolica, & à quocumque alio etiam in favorem, & pro conservatione cujuscumque familiæ quantumlibet nobilis, & aliàs quomodolibet privilegiatæ, factis, ac semel, & pluries per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam per Nos approbatis, ac effectum sortitis, quibus omnibus, & singulis plenissimè derogamus quoad ipsos contrahentes, vel disponentes adversus præmissa, & eorum singula, ac eisdem contractibus, & dispositionibus consentientes, eorum tamen vita durante tantum.

Licentiæ emendi, acquirendi, &c. revocat.

§. 7. Insuperque omnia, & singula indulta, & licentias emendi, & acquirendi, ac non veniendi ad habitandum in Statu Ecclesiastico, & bona quæcumque in subditos non transferendi, & alias quomodolibet contra prædictas Constitutiones, etiam præsentibus per Nos extensas, ac declaratas, à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac etiam à Nobis, etiam Motu, scientia, deliberatione, ac potestate paribus, & ex quibuscumque causis quantumlibet favorabilibus, & onerosis, quibuscumque personis, etiam Principibus majoris potentiæ, suisque prædictis, & eorum cuilibet, ac familiis quantumlibet, ut præmittitur, qualificatis, ac aliàs quomodolibet concessa, & concessas etiam effectum sortita, & sortitas; non tamen in eo, in quo usque huc realiter exequuta sunt, revocamus respectu Jurisdictionalium quorumcumque prædictorum, & illis annexorum dumtaxat, ac pro revocatis haberi volumus, & esse revocata declaramus, ita ut in posterum nemini suffragentur, nisi cum infra scripto onere veniendi ad habitandum in dicto Statu Ecclesiastico, exceptis tamen illis, qui desuper cum Sede Apostolica transactiones, & pactiones hinc inde obligatorias habent, quoad tamen, quæ sunt specialiter expressa in ipsis transactionibus, & pactionibus respectivè, quibus præjudicare non intendimus, ac etiam exceptis quoad prædictum onus habitandi in Statu Ecclesiastico eisdem Principibus majoris potentiæ propter insignes Jurisdictiones, quas habuerunt, & habent, vel in posterum habebunt, in suis ditionibus, extra prædictum Statum Ecclesiasticum consistentibus, non tamen eidem Statui Ecclesiastico contiguis, seu conterminis, residentiam continuam sibi constituerunt, vel in futurum constituent, ac etiam exceptis illis, qui, seu quorum Majores priùs in exteris ditionibus, quàm in Statu Ecclesiastico habuerunt, & habent, vel habebunt possessionem actualem Jurisdictionalium.

§. 8. Ulteriùs volumus, quòd exceptis prædictis, reliqui omnes, & singuli, etiam indulta, & licentias hujusmodi habentes, & Jurisdictionalia prædicta Sedis Apostolicæ, seu Ecclesiarum inferiorum, in eodem Statu Ecclesiastico sita nunc, & pro tempore possidentes, vel illa, ubilibet in eodem Statu Ecclesiastico consistentia, præcedente tamen licentia Apostolica ementes, etiam sub hasta, aut aliàs quovis titulo, etiam dotis acquirentes, eorumque hæredes, & Successores teneantur venire ad habitandum verè, & personaliter cum eorum familiis, & laribus in eodem Statu Ecclesiastico infra annum proximum, à die datæ præsentium, & respectivè à die acquisitionis, seu adeptæ possessionis ipsorũ Jurisdictionalium decurrendũ, inde non recessuri, vel infra eundẽ annum eadem Jurisdictionalia præcedente præfata licentia Apostolica, in alium, vel alios subditos, & habitatores transferre, aliàs inventũ contraventionis, seu inobedientiæ, in easdẽ pœnas, etiã privationis, & confiscationis eorumdẽ Jurisdictionalium, eo ipso pariter ad favorem Cameræ Apostolicæ, & respectivè Ecclesiarum inferiorum præfatarum, incidant. Forenses verò, sive Exteros ad effectum præsentis, aliarumque Constitutionum prædictarum, illos in posterum non esse, nec fore declaramus, qui Nobis, ac dictæ Sedi ratione temporalis Jurisdictionis Status nostri Ecclesiastici subditi, & suppositi sint, vel qui domicilium in eo legitimè contra-

xerint,

xerint, quòd domicilium requiratur etiam quoad possidentes in eodem Statu Ecclesiastico aliquam Jurisdictionem, vel qui in prædicto Statu Ecclesiastico, etiam Avenionensi, Bononiensi, & Beneventano, & intra ejus limites, non tamen in locis eorumdem Principum majoris potentiæ, vel suorum prædictorum, nati sint. Qui autem nunc, & pro tempore sint, vel fuerint Principes majoris potentiæ, etiamsi ipsi à ritualibus, & diariis Sedis Apostolicæ indicentur, declarationem tamen illorum ad effectum præsentis, aliarumque Constitutionum prædictarum Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris reservamus, prout etiam reservamus declarationem Jurisdictionum insignium, in quibus fuerit hactenus constituta, vel in posterum constituetur per Principes habitatio prædicta.

Clausulas præservativas addit.

§. 9. Præsentes quoque literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea minimè vocati, & auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarint, justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari posse, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 10. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Clericos Cameræ Apostolicæ Præsidentes, Cardinalem Camerarium, & quoscumque alios, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac Nuncios, & alios quavis potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus præmissis, necnon prædictis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac etiam Cancellariæ nostræ regulis, etiam illa de non tollendo jure quæsito, ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis quibusvis sub quibuscumque tenoribus, ac formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, ac etiam illis, quæ iidem Prædecessores nostri voluerunt, ac Nos etiam voluimus in prædictis Constitutionibus non obstare, illorum omnium, & singulorum tenores, etiam ampliores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad prædictum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Forma publicationis.

§. 12. Et ut ad omnium notitiam præsentes, & in eis contenta quæcumque deveniant, volumus, quod eædem per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris in valvis Basilicarum S. Jo. Lateran. & S. Petri, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, quæ sic affixæ, & publicatæ omnes, & singulos afficiant, & arctent, perinde ac si unicuique eorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Novemb. 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo quinto.

D. P. A. 15. die 3. Nov.

Publicatio in Urbe.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1639 Indictione quinta, Pontificatus autem Sanctiss. D. N. D. Urbani Divinâ Providentia Papæ VIII. Anno ejus 15. die verò prima Decembris supradictæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in valvis Basilicarum S. Joan. Lateranens. & S. Petri, atque in acie Campi Floræ per nos Josephum Masseum, & Antonium Bardum Apostolicos Curs.

Dominicus Varesius Mag. Curs.

Declaratio quod per alienationem quorumcumque locorum in statu Ecclesiastico existentium non censetur translatus in acquirentem titulus Ducatus, Principatus, Marchionatus, vel Comitatus, locis hujusmodi annexus, vel in eis erectus, vel illum transferendi data facultas, nisi in licentia alienandi id expressè concessum fuerit.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1639.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CUm rationi minus consentaneum sit, ut translato in alios dominio Civitatum, Oppidorum, Castrorum, Terrarum, aliorumque locorum in statu nostro Ecclesiastico existentium, ac honoris, & dignitatis titulis plerumque non tam sui, quàm illa possidentium, vel Majorum ipsorum intuitu, & contemplatione ob præclara eorum erga Romanos Pontifices, & Sedem Apostolicam, Christianamque Rempublicam merita decoratorum ipsi quoque tituli hujusmodi quasi accessoriè translati censeantur.

Causa hujus Constit.

§. 1. Hinc est, quòd Nos Motu proprio, & ex scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, declaramus, & decernimus, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus per quamcumque Civitatum, Oppidorum, Castrorum, Terrarum, aliorumque locorum in Statu nostro Ecclesiastico mediatè, vel immediatè existentium, venditionem, & quamvis alienationem, etiam alienationis latissimè sumpto vocabulo, non censeatur in Emptorem, & quemlibet alium quocumque titulo lucrativo, vel oneroso, & aliàs quomodolibet acquirentem translatus titulus Ducatus, Principatus, Marchionatus, vel Comitatus, nec Titulum hujusmodi transferendi data facultas, etiamsi Titulus hujusmodi Civitati, Oppido, Castro, Terræ, vel loco venditæ, seu vendito, & alienatæ seu alienato annexus, seu in ea, vel eo erectus esset, nisi in licentia Apostolica vendendi, & alienandi juxta Constitutiones felic. record. Sixti V. Clementis VIII. & Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac nostra omninò priùs obtinenda specificè, & verbis expressis translatio tituli hujusmodi concessa fuerit.

Clausulæ præservativæ.

§. 2. Præsentes quoque literas quovis prætextu, defectu, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, retractari, in jus, vel controversiam vocari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, plenamque roboris firmitatem obtinere.

Clausula sublata.

§. 3. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici, & Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem, & d. Cameræ Præsidentes ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac ejusdem Sanctæ Ro-

manæ

manæ Ecclesiæ Camerarios, Civitatumque Oppidorum, Castrorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi Gubernatores, & Magistratus quomodolibet nuncupatos nunc, & pro tempore existentes, ac quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenùs opus sit nostra de jure quæsito non tollendo, & aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis, legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac quorumvis locorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis locis, & personis quomodocumque nuncupatis, ac qualitercumque qualificatis, etiam speciali nota, & mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad prædictum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 16. die 17. Maii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Maii 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimo nono, die verò 13. mensis Augusti supra dictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ S. Petri de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per nos Fulvium Marzitellium, & Carolum Pelosium Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Antonius Bardus dep.

CCXLII.

Præcipit, & mandat omnibus Fratribus Recollectis, seu Discalceatis S. Mariæ de Mercede etiam pro tempore existentibus, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac quorumcumque ejusdem Ordinis Officiorum etiam obtinendorum, pœnis ipso facto absque alia declaratione incurrendis, ut Rev. Patri Magistro Generali P. Calceatorum in omnibus sibi ab eo commissis ad Redemptionis Captivorum opus, seu ministerium quomodolibet concernentibus irrefragabiliter obediant, ejusque mandata efficaciter adimplere procurent.

Separationem Fratrum Discalceatorum à Calceatis habes supra in hujus Pont. Const. 79. In sede. *ubi quæ ad hanc materiam spectant, videre poteris, & prohibitionem transeundi ab Ordine Reformatorum ad Calceatos habes itidem Const.* 88. Injuncti. *sup.*

URBANUS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1639.

Exordium.

Aliàs pro parte dilectorum filiorum Fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet. Urbanus Papa VIII. ad futuram rei memoriam. Cùm sicut dilecti filii Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper, &c. (sequitur prout in antedictis literis de verbo ad verbum jacet.

Causa hujus Const.

§. 1. Cùm autem, iidem Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt notificatis in præinsertis literis hujusmodi, per quas auditis partibus mandatur, ut Religiosi Discalceati, seu Recollecti ejusdem Ordinis, quoad Redemptionis Captivorum opus, seu alia ad idem ministerium quomodolibet spectantia, remaneant sub obedientia, superioritate, cura & directione dilecti filii Magistri Generalis Calceatorum dicti Ordinis, ab aliquibus ex Discalceatis, seu Recollectis hujusmodi partium minimè fuerit; alii verò cum ingentibus protestationibus ad Regium Hispaniarum Consilium, per viam violentiæ recurrerint, declararumque prædictas literas executioni demandandas esse, Nosque novissimè expressè mandavimus, ut ipsi Religiosi Discalceati, seu Recollecti, quibuscumque appellatione, reservatione, protestatione, vel conditione remotis, obedirent, prædictusque Magister Generalis ipsis pariter injunxerit, ut, quas apud se retinent pecuniarum summas, de quibus, prout opus foret disponerent; necnon personas ad prædictum Redemptionis opus exercendum idoneas declararent, Vicarius autem Generalis Prædictorum Fratrum Discalceatorum, seu Recollectorum dicti Ordinis Prædicatorum dicti Magistri Generalis mandatum notificari non permisit, licèt per suos Religiosos sciverit quendam Tabellionem auctoritate Apostolica creatum ad eum decies pro notificatione dicti decreti accessisse, ut ex fide autentica dicti Tabellionis constare dicitur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportunè, ut infrà providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Subjicit Discalceatos obedientiæ Magistri Generalis.

§. 2. Nos igitur illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis, seu Recollectis d. Ordinis nunc, & pro tempore existentibus, quacumque auctoritate, & officio fungentibus, & functuris, sub privationis vocis activæ, & passivæ, & quorumcumque dicti Ordinis Officiorum per eos obtentorum, & obtinendorum pœnis, ipso facto absque aliqua declaratione per contrafacientes incurrendis tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut prædicto Magistro Generali in omnibus sibi ab eo commissis ad prædictum Redemptionis Captivorum opus, seu ministerium quomodolibet concernentibus, irrefragabiliter obediant, pareant, & assistant, ejusque monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent.

Clausula derogatoria.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro

suffi-

sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem adhiberi præcipit. §. 4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 13. die 12. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 12. Februarii 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo tertio.

CCXLII. Absolutio, seu Communicatio omnium Indulgentiarum, ac piorum operum per PP. Redemptionis S. Mariæ de Mercede omnibus Christi fidelibus in suis Ecclesiis præsentibus fieri solita in die Feriæ quintæ majoris Hebdomadæ. Loco hujus subrogat Pontifex diem festum Beatissimi Patriarchæ S. Petri Nolasci.

Facultatem his Fratribus in diebus Sanctæ Catharinæ, ac Cinerum, & Cœnæ Domini generalem faciendi benedictionem, & absolutionem concessit Clemens VIII. in Const. 4. Infirma, *& permisit hoc etiam fieri in die Sancti Antonii, & S. Laurentii idem Pont. in Const.* 79. Cùm nos. *tom.* 3.

Insuper Confirmationem Privilegiorum Fratrum istorum habes in Const. hujus Pont. 3. Ex Clementi. *ubi supra indicata legere poteris.*

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Const. CUm sicut dilectus filius Joannes Perez de Munebrega Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, inter alia privilegia, gratias, & indulta in favorem dicti Ordinis à Sede Apostolica emanata, & per fel. recor. Paulum Papam V. Prædecessorem nostrum, & Nos etiam confirmata indultum fuerit, ut ipsa Religio in die Cinerum, ac feria quinta majoris Hebdomadæ, necnon in Sanctorum Laurentii, & Antonii, ac Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris festis diebus omnes tàm Religiosos quàm Seculares nimirum in Ecclesia præsentes, & genuflexos post confessionem à Sacerdote coram omnibus recitatam de more absolvere, & benedicere possit; Feriæ autem quintæ hujusmodi diem festum S. Petri Nolasci primi Ordinis hujusmodi Professoris subrogari summoperè desideret.

Communicatio omnium indulgentiarum omnibus Christi fidelibus, ut in Rubr. §. 2. Nos piis dicti Joannis Procuratoris Generalis tam suo, quàm universorum dicti Ordinis Professorum nominibus desuper porrectis supplicationibus inclinati, Feriam quintam in Cœna Domini præfatam in diem Festum Sancti Petri Nolasci, in quo dicta Religio omnes tam Religiosos, quàm Seculares in Ecclesia præsentes, & genoflexos post confessionem, ut præfertur, recitatam de more absolvere, & benedicere possit Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò commutamus.

Clausulæ derogatoriæ §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 15. die 16. Jan. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 16. Januarii 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

CCXLIII. Confirmatio Concessionum Domorum Regularium de Observantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factarum.

Istorum Fratrum materiam habes signatam plenè ad Constit. 240. Injuncti nobis. *ubi notavi.*

Edita A. D 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. EX injuncti Nobis Apostolici muneris debito Christi fidelium sub suavi Religionis jugo, & strictioris Observantiæ Regulis Altissimo famulantium votis, per quæ eorum quieti opportunè consulitur libenter annuimus, ac desuper ejusdem muneris partes propensis studiis interponimus, ut iidem Christi fideles sublata omni perturbationum materia in pacis amœnitate, Justitia, & Sanctitate coram Deo feliciotibus in dies proficiant incrementis.

Motiva. §. 1. Cùm itaque sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ascanius ab Assisio Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Reformatorum nuncupat. nonnullæ Domus Regulares, quas Fratres Minores de Observantia nuncupati Ordinis prædicti possidebant dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis hujusmodi, aut aliàs alio modo assignatæ, & concessæ fuerint, ut autem litibus, & controversiis, quæ propterea fortassis excitari possent via præcludatur, idem Procurator assignationes, & concessiones prædictas auctoritate nostra Apostolica comprobari, & aliàs desuper ut infra provideri summoperè desideret; Nos ejusdem Ascanii Procuratoris votis hujusmodi benignè annuere volentes, illumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis; à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus ipsius Ascanii Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmat prout in Rubrica. §. 2. Assignationes, & Concessiones Domorum Regularium prædictarum dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis hujusmodi, vel alias quomodolibet factas ut præfertur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis & perpetuæ firmitatis Apostolicæ robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris quam facti defectus, si qui quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus; Mandantes propterea quibusvis dicti Ordinis Superioribus, & Fratribus quomodocumque nuncupatis, & qualificatis in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrenda, aliisque arbitrii nostri pœnis, ne super assignationibus, & concessionibus prædictis litem, seu lites contra Reformatos hujusmodi movere, seu intentare, vel illas in jus vocare, aut aliàs quomodolibet eis desuper molestiam exhibere audeant, seu præsumant, & nihilominus ex nunc irritum, & inane, quicquid secos super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, & juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque domibus Regularibus, Superioribus, Conventibus, Fratribus, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus

omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter, expressis habentes illis aliàs iu suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumqoe.

D. P. A. 16. die 30. Apr. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

CCXLIV. Quòd Secretarii Generales Ordinis Minorum de Observantia iu Ministrum, seu Commissarium Generalem eligi non possint, nisi transacto sexennio ab expletione sui Officii.

De vacantia Officiorum Ordinis lege ad Constit. 21. Militantis. *Gregor. XV, ac meum Theatrum Regularium verb. vacantia.*

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PRospero, felicique dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum regimini, & gubernio, pro Pastorali nostra sollicitudine quantùm cum Domino possumus consulere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

[...]andat pro[...]ut in Rub. §. 1. Quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, ille, seu illi ex Fratribus dicti Ordinis, qui pro tempore existentis Ministri Generalis ejusdem Ordinis Secretarius, seu Secretarii fuerint, in Ministrum, seu Commissarium Generalem Ordinis hujusmodi immediatè, & per sexennium, post illum Ministrum Generalem, cui iu Officio Secretarii inservierint, ac pariter durante dicto sexennio, si novi Ministri generalis immediatè quocumque modo Officium vacare contingat in Vicarium Generalem nullo modo eligi possint, & valeant tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans. §. 2. Sicque inviolabiliter observari, & per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

Contrariis derogat. § 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, & Fratribus, ac Secretariis hujusmodi, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum forsan concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 16. die 12. Junii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Junii 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

CCXLV. Confirmat omnia, & singula Privilegia à Clemente Papa VIII. Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ Ordinis Fratrum Minorum Discalceatorum nuncupatorum Regularis Observantiæ S. Francisci in Hispania, concessa.

De hujusmodi Fratribus Discalceatis lege, quæ notavi ad Constit. 129. Regis pacifici. *& ad Constit.* 199. Cum sicut.

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Const. CUm ea quæ propter justas, & rationabiles causas aliquando stabilita sunt, ipsa rerum, & temporum experientia doceat providè oponere moderari, & immutari; superioribus vero annis per quasdam nostras in simili forma Brevis litteras pro bono regimine Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ Fratrum Minorum Discalceatorum nuncupatorum, Regularis Observantiæ Sancti Francisci in Hispania quædam clausulæ quarumdam aliarum in eadem forma Brevis in favorem ejusdem Provinciæ à fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanatarum incipientium, *Ex injuncto nobis Apostolici muneris debito*, sub datum die 29 Novembris 1599. declaratæ, & aliæ limitatæ fuerint, ex præfata verò limitatione, seu moderatione, nonnulla gravia inconvenientia, quæ novis litibus, & inquietudinibus januam aperuerunt, in dies oriri videantur, Nobis propterea dilecti filii Michael Teruel Minister Provincialis, & Definitores dictæ Provinciæ Fratrum eorumdem per dilectum etiam Filium Franciscum Seguer dicti Ordinis Professorem eorum Procuratorem humiliter supplicari fecerunt, ut omnia, & singula gratias, & privilegia in prædictis Clementis Prædecessoris literis, eidem Sancti Joannis Baptistæ Provinciæ aliàs concessa confirmare, & opportunè sibi ut infrà providere, & indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio [...]. §. 1. Nos igitur, qui personarum quarumlibet, præsertim sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium quieti, & statui quantum cum Domino possumus libenter consulimus, omnem super præmissis inconvenientium hujusmodi materiam, & occasionem è medio submovere, ipsosque exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quovis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatas Clementis Prædecessoris literas in favorem Provinciæ prædictæ S. Joannis Baptistæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum hujusmodi cum omnibus, & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Quod possint capere nova loca, cum sola Ordinarii licentia. §. 2. Et insuper modernis eidem Michaeli, & pro tempore existentibus Ministro Provinciali, Custodi, Definitoribus, Guardianis, & Fratribus dictæ Provinciæ, ut quascumque Domos, sive Eremitoria, seu loca; si quæ sibi à piis Christi fidelibus in Hispaniæ partibus concedantur, recipere, & in illis Conventus sui Ordinis erigere, & fundare; servata tamen aliàs Sacrorum Canonum, & Decretorum Sacri Concilii Tridentini forma, de sola Ordinarii loci licentia, ac nullo quarumvis aliarum personarum cujusvis Ordinis, Congregationis, aut instituti Regularium desuper requisito consensu, ac in Domos sui Ordinis, & Provinciæ præfatæ cum Ecclesia, Sacrario, Campanili seu Campanis humilibus, Cœmeteriis, Claustro, Refectorio, Cellis, Hortis, aliisque Officinis, ædificiis necessariis erigere, & fabricari facere,

is

in illis Fratres sui Ordinis Discalceatorum introducere, atque in ipsorum Domorum Ecclesiis postquam erectæ, & fabricatæ fuerint, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pro infirmis asservare, ac divina Officia celebrare, & Ecclesiastica Sacramenta ministrare, ut in cæteris Fratrum Discalceatorum eorumdem Domibus fieri solet.

Ac recipere ad Habitum, & Professionem.

§. 3. Ac ejusdem Provinciæ nunc, & pro tempore existentibus Ministris Provincialibus, seu Guardianis, sive alio quovis nomine nuncupatis Prælatis, ad quos de jure, & juxta regularia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata spectat, & pertinet, ut quoscumque prædictum Discalceatorum Ordinem ingredi, & profiteri volentes, dummodo in qualibet dictarum Domorum erigendarum tàm Fratres Professi, quàm Novitii numerum triginta non excedant, juxta regularia ejusdem Ordinis instituta ad Habitum, & Professionem recipere, & admittere, ac cum aliis Religiosis Professis incorporare liberè, & licitè valeant, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus.

Quòd moderentur cum solis statutis Reform.

§. 4. Præterea, quod Provincia præfata, illiusque Fratres, & Conventus suis arctioribus Constitutionibus, & Statutis, quæ in pleno Capitulo Provinciali à majori parte Capituli recepta, & stabilita fuerint, gubernentur, nec ad observanda Statuta generalia à Capitulis, vel Congregationibus Generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum jam facta, vel pro tempore facienda, nec ad specialia ejusdem Ordinis Superiorum mandata, quæ Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Provinciæ judicio fuerint dictorum Fratrum Discalceatorum reformationi, aut commodo dissentanea, teneantur.

Quòd Congregationes convocare possint.

§. 5. Quòd Ministri, seu Prælati Provinciales, Congregationes particulares, quas Definitoriales vocant, quando & ubi commodius sibi visum fuerit, liberè, & licitè convocare, & celebrare, ac in eis quaslibet electiones Guardianorum, & aliorum Officiorum facere, & quascumque causas, sive civiles, sive criminales, & negocia ad eamdem Provinciam spectantia juxta formam Sacrorum Canonum, & regularium Statutorum, & suarum Constitutionum Provincialium tractare, definire, & sententiare possint. Quodque Prælati Generales ejusdem Ordinis hujusmodi Congregationes particulares, Definitoriales, aut earum electiones, seu definitiones, vel Decreta, & sententias nequaquam impedire, immutare, nec dilatare valeant.

Quòd Provincia non possit visitari, nisi per visitationem Discalceat.

§. 6. Quod dicta Provincia, ejusque nunc, & pro tempore existentes Conventus, & Fratres, nisi per Fratres Visitatores alicujus Provinciæ Discalceatorum hujusmodi, à Prælatis tamen generalibus deputandos, nullatenus visitari, aut sindicari possint, quodque hujusmodi Visitatores Discalceati in dictam Provinciam ingredi, aut in ea aliquam Jurisdictionem exercere non valeant, nisi tempore statuto circa finem triennii Ministri Provincialis, nempè post duos annos, & septem menses Provincialatus cujuslibet Ministri Provincialis ejusdem Provinciæ transactos, & non antea; Tales autem Visitatores omnia statuta Provincialia ejusdem Provinciæ observare, & juxta illorum tenorem, & præscriptum Provinciam visitare, & gubernare debeant, & teneantur, nec in eisdem statutis, nisi de consensu majoris partis Definitorii plenè dispensare valeant, quamvis hoc idem in literis patentibus, & autenticis à Prælatis Generalibus, aliisve Superioribus specialiter iisdem indultum, & concessum fuerit.

Puniziones fiant post celebrationem Capit.

§. 7. Ut autem omnes ambitionis, & injustitiæ occasiones, quæ sub simulato, ac apparentia correctionis, & reformationis zelo obrepere solent, è medio penitus evellantur, postquam prædicti Visitatores Commissarii suam Jurisdictionem, & Visitationem in Provincia hujusmodi cœperint exercere, nulli Guardiani, nullique Vocales, quibus concursus ad Capitulum proximè futurum de jure competit, possint ante ipsum celebratum Capitulum ob aliquam, seu aliquas causas ab Officio removeri, nec voce activa, aut passiva privari: Si autem in ipsa Visitatione aliquibus delictis, & culpis quidam præfatorum reperiantur obnoxii, vel eorum punitio, & correctio post omnes electiones Capituli factas differatur, vel aliis Canonicis, & Regularibus pœnis præter privationem Officii, ac vocis activæ, & passivæ árbitrio Superiorum puniri debeant.

§. 8. Insuper quod Fratres ejusdem Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ, ab ipsa sua Provincia per quoscumque Superiores abstrahi nequeant, ut ad Indos, vel alias partes, & Provincias remittantur, nisi de consensu Capituli Provincialis, vel Definitorii pleni ejusdem Provinciæ. Et quod hujusmodi Superiores quicumque illi sint, non possint Fratres præfatos licentiare, ut in domibus Secularium, seu extra claustra habitent, nisi servata ad unguem forma à Clemente Prædecessore præfato præscripta in Bulla, seu literis de Reformatione Regularium incipientibus, *Nullus omninò prætextu cujuscumque Privilegii*, sub anno 1599. nempe quod tales licentiæ nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica approbanda nullatenus concedantur, quæ vetò aliter concessæ sint, ipso facto irritæ, & nullæ censeantur, & Religiosi talibus licentiis utentes statim ad claustra revocentur.

Quòd gaudeant omnibus privileg. aliarum Provinciarum.

§. 9. Quodque possint iidem Fratres Discalceati intra septa domus regularis suæ libros à Bibliothecis de licentia Prælati abstractos habere, & illis uti, dummodo postquam illis usi fuerint eisdem Bibliothecis illos restituere procurent; Ac demum Ministro Provinciali, Custodi, necnon Guardianis, Conventibus, & Fratribus universis d. Provinciæ nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis gratiis, indultis, & privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, indulgentiis, & literis Apostolicis tàm Provinciis S. Josephi, & S. Pauli, quàm quibusvis aliis ejusdem Ord. Fratrum Discalceatorum Hispaniarum Provinciis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, ac per Nos, & Sedem Apostolicam hactenus concessis, & in posterum concedendis æqua, ac si ipsimet Provinciæ S. Joannis Baptistæ nominatim concessa fuissent, frui, potiri & gaudere perpetuò possint, & valeant, auctoritate, & tenore præfatis pariter perpetuò concedimus, & indulgemus. Volumusque, statuimus, & ordinamus respectivè, & insuper præcipimus Ministro, & Commissario Generalibus Ord. Minorum Regularis Observantiæ, & quibusvis Commissariis, Visitatoribus ad dictam Provinciam S. Joannis Baptistæ destinatis cæterisque tàm Prælatis, quàm Subditis sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis quorumcumque Officiorum, & Dignitatum eo ipso absque alia declaratione incurrendis, nè in præmissis Fratres præfatos Discalceatos Provinciæ S. Joannis Baptistæ hujusmodi litibus gravari, aut quovis modo molestari permittant; quinimò præfata omnia privilegia, & indulta illis inviolabiliter observent, & observari faciant, ac per suas proprias literas, quoties pro parte præfatorum Fratrum Discalceatorum fuerint requisiti faveant, & assistant.

Executores deputat.

§. 10. Et nihilominus Ven. Fratribus Valentino & Granatensi Archiepiscopis, necnon Carthaginens. Guadixensi, Oriolensi, Dertusensi & Illerdensi Episcopis, eorumque Vicariis Generalibus, seu Provisoribus, ac dilecto filio Curiæ Cameræ Aposto-

licæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum desuper fuerint requisiti solemniter publicent, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant, faciantque auctoritate nostra eos præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere; Non permittentes eos desuper per Prælatos Generales, & Visitatores præfatos quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas, præfatas illos incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Decretum irritans.

§. 11. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu, etiam ex eo quod in præmissis interesse habentes, vel Fratres de Observantia præfati, aut quicumque alii vocati non fuerint, notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut quomodolibet in Jus, vel controversiam revocari, sed semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, per quas cavetur expresè, ne Professores Ordinum Mendicantium loca ad habitandum absque dictæ Sedis licentia speciali, & de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente recipiant, & de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac nostris literis quæ incipiunt *In Cathedra B. Petri Apostolorum Principis*, de anno 1626. emanatis, ac quibusvis ejusdem Ord. Fratrum Minorum de Observantia, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam per Fratres Discalceatos hujusmodi acceptatis, præsertim Capitulorum, seu Congregationum generalium, quibus cavetur expresè, ne Fratres Discalceati hujusmodi, domum aliquam d. eorum Ord. absque expressa licentia Capituli generalis, aut infra quinque leucas à Domo eorumdem Fratrum Minorum erigere audeant, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini Fratrum Minorum, illiusque Superioribus, & quibusvis Religiosis particularibus, aliisque personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisqua efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si Ministro & Commissario generalibus, aut Fratribus d. Ord. Minorum de Observantia, seu quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 12. Ceterum quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca ubi necesse fuerit deferri, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod transumptis earumdem præsentium etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. — Transumptis credi mandat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 15. Junii 1639. Pontificatus Nostri Anno 16. — D. P. A. 16. die 15. Junii

---

CCXLVI.

Abrogat omnia & singula Privilegia personalia per Religiosos Congregationis Clericorum Regularium Minorum nuncupat. obtenta, quæ eorumdem Constitutionibus adversantur.

Clericorum Regularium Minorum Congregationem approbavit Sixt. V. Const. 81. tom. 2. Hujusmodi Clericis Privilegia Clericorum Regularium Theatinorum concessit Greg. XIV. Const. 2. tom. 2.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1639.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Romanus Pontifex, æqui bonique superans assertor, gregi Dominico à Deo & Salvatore nostro præpositus, ut juxta verbum propheticum noxia evellat & destruat, utiliaque plantet & ædificet, ea quæ rationabilibus ex causis etiam à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui & salubri gubernio consulitur, revocat, in hisque suæ sollicitudinis studium interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constit.

§. 1. Cùm itaque, sicut dilecti filii, Capitulum generale Congregationis Clericorum Regularium Minorum nuncupat. Nobis nuper exponi fecerunt, quòd aliàs diversi d. Congregationis Clerici à Sede Apostolica, & à qui pro tempore fuerunt S. R. E. Cardinalibus, ejusdem Congregationis apud Nos & eamdem Sedem Protectoribus, frequentius verò à Nunciis Apostolicis, varia privilegia, concessiones, & indulta, dispensationes à Regulis, necnon exemptiones, Constitutionibus & aliis d. Congregationis Ordinibus, etiam Apostolica auctoritate confirmatis, minimè conformia, imò contraria obtinuerint; nempè, ut reditus administrare, eleemosynas certis usibus applicare, suffragium sive votum perpetuum in Capitulis habere, ab aliqua domo non removeri, socium certum habere, & alia hisce similia facere possint: experientia verò compertum sit, præmissa omnia Observantiæ Regulari non leviter officere. Nobis propterea iidem, Capitulum generale communi omnium illius Vocalium nomine, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè, ut infra, providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Annullat privilegia, prout infra.

§. 2. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si qui-

bus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Præfata omnia privilegia, concessiones, & indulta, ac dispensationes, & exemptiones hujusmodi, & quævis alia hic non expressa, aliàs ut præfertur ab ipsius Congregationis Clericis obtenta quomodolibet, quæ quoquomodo eisdem Constitutionibus & Ordinationibus adversantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque & effectu vacuamus.

§. 3. Et insuper, ne de cetero perpetuis futuris temporibus similia privilegia, concessiones, & indulta, aliaque supra expressa, cuiquam ullatenus concedantur, nec à quoquam absque Capituli generalis d. Congregationis licentia impetrentur, statuimus, & ordinamus, & nihilominus omnia singula, aliàs quàm ut præfertur concessa, & quomodolibet impetrata, nulla, & subreptitia fore, & censeri, nec cuiquam ullatenus suffragari.

Decretum; irritans.

§. 4. Ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inviolabiliter & inconcussè observari; sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non d. Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, quibusvis ipsius Congregationis Superioribus & Personis sub quibusvis tenoribus & formis, ac cum quibuscumque derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 6. Quibus omnibus & singulis, etiamsi illorum pro sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indultis hujusmodi mentionem.

Transumptis credi jubet.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo d. Congregationis, seu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem in judicio, & extra adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 16. die 22. Junii

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Junii 1639. Pontificatus Nostri Anno 16.

CCXLVII.

Declarat, quòd in Monasteriis S. Basilii del Tardon, & S. Antonii de Gualliguillos inter Choristas & Sacerdotes non possint esse nisi unius ex quibuslibet quatuor, & reliquæ tres partes sint Laici.

De istorum Monachorum Congregatione notavi supra ad Constit. 127. Pastoralis, *& ad Constit.* 304. In Sede, *infra.*

URBANUS PAPA VIII.

Edit. An. D. 1639.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In his Pastoralis Officii nostri partes libenter interponimus, per quæ Personarum Regularium, quæ spretis Mundi vanitatibus totas se Deo devoverunt statui & quieti opportunè consuli judicamus.

Causa hujus Constit.

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster certior factus, quod ex duorum Eremitoriorum, videlicet Eremi del Tardon Cordubens. & Vallis de Gualliguillos Hispalens. Diœc. in Monasteria Ordin. S. Basilii Magni per piæ memor. Gregorium Papam XIII. etiam Prædecessorem nostrum erectorum cum alio Monasterio S. Mariæ de Oivedo Giennens. à similis recol. mem. Pio Papa IV. etiam Prædecessore nostro priùs erecto in unam Provinciam S. Basilii Hispaniarum nuncupandam, necnon aliis Monasteriis in Hispaniarum Regnis in posterum construendis unione à prædicto Gregorio Prædecessore facta, multæ contentiones inter d. Provinciæ Monachos super modo vivendi exortæ fuerant, ut contentionibus hujusmodi finem imponeret d. duo Monasteria S. Basilii Eremi del Tardon, ac etiam S. Antonii de Gualliguillos, in Monasteria Reformationis & veræ ejusdem S. Basilii Regulæ Observantiæ deputavit, constituit, & separavit, ad quæ se reciperent omnes quotquot in dicta Provincia Monachi zelo Dei, & Spiritu Sancto ducti tanti Patriarchæ præcepta, & instituta desiderarent observare, quæ juxta nonnullas Constitutiones pro d. Reformatione à se tunc editas jussit in omnibus & per omnia practicari, & aliàs prout in ejusdem Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis hac super re emanatis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

§. 2. Cùm autem, sicut accepimus, licèt idem Clemens Prædecessor majorem & principaliorem partem Monachorum hujusmodi ex Laicis esse voluit & sufficientes Choristas, & Sacerdotes ad Chori & divinorum Officiorum ministeria haberi permiserit, quia tamen certum eorumdem Choristarum & Sacerdotum numerum non præfinivit, nonnullæ inter Laicos ex una, & Choristas, ac Sacerdotes hujusmodi ex altera partibus propter controversiæ exortæ fuerint.

Præfinit numerum Choristarum.

§. 3. Nos ut semotis quibusvis perturbationibus & dissensionibus Monachi prædicti juxta laudabile eorum institutum, & ad præscriptum literarum ejusdem Clementis Prædecessoris in pacis amœnitate & tranquillitate vivant, & felicioribus in dies in via Domini proficiant incrementis quantum cum Domino possumus providere volentes Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod de cetero perpetuis futuris temporibus in prædictis S. Basilii del Tardon & S. Antonii de Gualliguillos Monasteriis inter Choristas & Sacerdotes non possint esse nisi unius ex quibuslibet quatuor, ita ut quarta pars Monachorum cujuslibet ex dd. duobus Monasteriis sit ex Choristis & Sacerdotibus, & reliquæ tres partes sint Laici, ac donec Choristæ & Sacerdotes qui ad præsens sunt in eisdem Monasteriis ad numerum prædictum redacti fuerint, alii in Choristas & Sacerdotes hujusmodi recipi non possint sub pœna nullitatis receptionis hujusmodi, & inde sequendorum quorumcumque tenore præsentium statuimus & ordinamus, & nihilominus prædictas

Clementis Prædecessoris literas innovantes, illas prout disponunt etiam quoad Capitulum 7. prohibens studium Philosophiæ & Theologiæ, & alia in eo expressa sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnia, omnino observari præcipimus & mandamus.

Decretum irritans.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus in his quæ præsentibus adversantur prædictis Clementis Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ord. ac Monasteriis, illorumque Superioribus, Monachis, & Personis, ac cum quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 16. die 20. Julii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Julii 1639. Pontificatus Nostri Anno 16.

CCXLVIII.

Indulgentia Plenaria Perpetua pro Confratribus & Consororibus Confraternitatis sub invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis loci de Chaul. Goan. Diœc. in Indiis Orientalibus.

De modo aggregandi Confraternitates lege Constit. 115. Clementis VIII. Quæcumque. *tom. 3.*

Edita A.D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

CUm sicut accepimus in Ecclesia S. Barbaræ Domus Fr. Ord. Minorum S. Francisci de Observantia loci de Chaul Goanensis Diœc. in Indiis Orientalibus una pia & devota utriusque sexus Christi fidelium Confraternitas sub Invocatione Conceptionis B. Mariæ Virginis, non tamen pro hominibus unius specialis artis, canonicè erecta, seu erigenda existat, cujus Confratres & Consorores quamplurima pietatis, & charitatis opera exercere consueverunt.

Indulg. Plenaria in ingressu.

§. 1. Nos ut Confraternitas prædicta majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; Omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, qui dictam Confraternitatem in posterum ingredientur, postquam erit canonicè instituta dies prima eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi SS. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Plenariam, necnon tàm descriptis, quam pro tempore describendis in dicta Confraternitate Confratribus & Consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint saltem contriti nomen JESU ore si potuerint, sin minus corde devotè invocaverint etiam Plenariam. In art. mor.

In festo principali.

§. 2. Ac eisdem nunc & pro tempore existentibus Confratribus & Consororibus, verè quoque pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam vel Capellam, seù Oratorium die festo principali ipsius Confraternitatis, à primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Sexaginta dies in prænarratis operibus piis.

§. 3. Insuper eisdem verè etiam pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, Ecclesiam vel Capellam, seu Oratorium hujusmodi in Nativitatis, Purificationis, Annunciationis, & Assumptionis B. Mariæ Virg. festis diebus, ut præfertur visitando, & orando, quo die prædictorum id egerint septem annos & totidem quadragenas. Quoties verò Missis, ac aliis divinis Officiis in d. Ecclesia, vel Capella, seu Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, aut Congregationibus publicis, vel privatis ipsius Confraternitatis ubivis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, aut componi fecerint, vel procuraverint, ac etiam qui corpora defunctorum tam Confratrum & Consororum hujusmodi, quàm aliorum ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, aut quascumque processiones de licentia Ordinarii faciendas Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum tàm in processionibus, quàm cùm ad infirmos, aut aliàs ubicumque & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint, aut si impediti, campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem & Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum & Consororum prædictorum recitaverint, aut demum aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

§. 4. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut si aliàs dd. Confratribus & Consororibus præmissa peragentibus aliquam aliam indulgentiam perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, præsentes nullæ sint, quodque si d. Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregata jam sit, vel in posterum aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, priores, & quævis aliæ literæ Apostolicæ illis nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Julii 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto. D. P. A. 16. die 20. Jul.

CCXLIX.

Abrogatio omnium Privilegiorum personalium Fratribus Minorum concessorum.

Abrogationem omnium gratiarum, & indultorum, quæ

Obser.

Observantiæ Regulæ S. Francisci quomodolibet contraria sunt habes supra in Constit. 53. Sacrosanctum, *ubi plura pro istorum Fratrum gubernio Statuta. & quæ sunt annotata videre poteris.*

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras Apostolicæ servitutis curas, quibus circa Universalis Ecclesiæ regimen humilitati nostræ a Domino commissum assiduè premimur, ea Nos non parum sollicitus habet, ut personæ Regulares divini numinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipatæ juxta Regularia earum instituta salubriter regantur, & propterea si quæ felici earum statui obesse, aut in aliquod Observantiæ Regularis earum, & disciplinæ detrimentum vergere cognoscimus, ea, quantum nobis ex alto conceditur, removemus, & prohibemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa hujus Constit.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus in Ordine Fratrum Minorum S. Francisci introductus fuerit abusus, ut passim à Superioribus Patres privilegiati efficiantur, ex quo magnum relaxationi ostium aperitur, & gravissimum Paupertati, & Humilitati quas dictus Ordo profitetur nocumentum infertur, & propterea unanimi Vocalium in generali dicti Ordinis Capitulo nuper celebrato congregatorum voto abusum hujusmodi auctoritate nostra tolli desideratum fuerit.

Revocat privilegia hujusmodi Fratribus concessa.

§. 2. Nos, qui regularem disciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi summopere cupimus de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus, providere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & quæcumque privilegia personalia quomodocumque nuncupata, quibusvis dicti Ord. Fratribus cujuscumque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant (Charissimorum in Christo Filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi ac aliorum Regum Prædicatoribus, & Confessariis dumtaxat exceptis) quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujusvis instantiam, & supplicationem, tam à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quam etiam à Dilecto Filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato nostro secundum carnem ex fratre germano Nepote, d. Ord. apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, aliisque ejusdem Ordinis Protectoribus, à quibuslibet Ord. hujusmodi Superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularia Ordinis prædicti instituta, & Apostolicas constitutiones concessa, harum serie perpetuò revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuò revocata, cassata, abrogata, & abolita, juribusque & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero à quoquam concedi posse.

Et ita, & non aliter judicari decernit.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere irritumque & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

Executores deputat, & contra facientibus pœnas imponit.

§. 4. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis, privationisque suorum Officiorum, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis, dilectisque Filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, & Ministris Provincialibus, aliisque d. Ord. Superioribus, ut quàm primum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis hujusmodi similia privilegia habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quomodolibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta Regularia ejusdem Ord. statuta Apostolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

Derogatio Contrariorum.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis, super concessione, seu confirmatione concessionis privilegiorum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu, & scientia, ac potestatis plenitudine similibus, in genere vel in specie, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 16. die 13. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Junii 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

CCL.

Contra Superiores Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum, qui favores extra suum Ordinem attendentes, officia, dignitates, & gratias concedunt. Et contra eosdem Fratres dictos favores conquirentes &c.

Plures Summi Pontifices Regularibus prohibuerunt Dignitatum ambitum, ut copiosè habes in Repertorio 5. tom. 5. Ambitus.

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ADmonemur Pastoralis Officii nostri debito diligentius prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi Seculo renunciarunt, ad Dignitates, ac Officia, per emendicata suffragia, ambitiosus pateat accessus.

Prohibitio prout in rubr.

§. 1. Quocirca Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis Filiis Ministro Generali, Commissario generali, ac Provincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum nuncupat. Prælatis, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum tàm Laicarum, quàm Ecclesiasticarum extra dictum ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, Impe-

riaa tuigentium, cuivis prædicti Ordinis religioso ullam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, honores, Dignitates, Officia, & Administrationes, Functiones, & Prælaturas ejusdem Ordinis concedere audeant, quinimò dicti Ordinis Fratres Religiosos, qui contra decreta hac via & his remediis per conquisitos favores & suffragia aliquid sibi procuraverint, ad talia & similia, ac etiam majora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus.

§. 2. Insuper dictis Religiosis, & Fratribus ejusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expressè interdicimus, ut non solum in præmissis omnibus favores hujusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi mandat

§. 3. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 16. die 29. Julii

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Julii 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

CCLI.

Declaratio, quod quæcumque pactiones particularium personarum super Montibus, vel Locis Montium quorumcumque factæ absque Sanctæ Sedis, vel Protectorum, aut Officialium ad id, & ad conficiendas literas patentes deputatorum licentia, non attendantur, nec afficiant Montes, & Loca hujusmodi.

Circa materiam Pactionum, vide in Indice, verb. Pacta Item, & de Locis Montium habes multa, verbo, Mons Pietatis.

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

DEcet Nos ex Pastoralis Officii nostri debito providere, ne privatorum pactionibus utilitati publicæ quoquo modo officiatur.

Causæ hujus Const.

§. 1. Quapropter, cùm ut accepimus in Camera Apostolica, & forsan aliis Urbis nostræ Tribunalibus fuerit prætensum, ac etiam inter partes diversas controversum super articulo, an pacta, & obligationes particularium personarum afficiant loca Montium sive vacabilia, sive non vacabilia.

Declarat non esse attendendas obligationes privatorum super Locis Montium.

§. 2. Nos ad tollendum omnem prætensam ambiguitatem, & litium, quantum cum Domino possumus, occasionem, Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris deque attributæ Nobis potestatis plenitudine, quaslibet dispositiones, & pactiones inter particulares personas, tam quoad hypothecas, & obligationes, quàm quæcumque alia onera, seu vincula realia, vel in rem scripta, aut rei persecutoria super Montibus, vel eorum Locis cujuscumque generis tam vacantibus, quàm non vacantibus, sive sint Camerales, sive Communitatum, vel Baronum, aut aliorum quorumcumque etiam Ducum, & Principum factas absque nostra, vel Protectorum, aut Officialium ad id, & ad conciendum literas patentes deputatorum licentia in eisdem literis patentibus exprimenda non esse attendendas, ac dispositiones, pactiones, & obligationes privatorum hujusmodi afficere dumtaxat personas, ac quoad ipsas sustineri ad effectum, ut quando promissa, & conventa servare nollent, vel non possent, ad damna, & interesse teneantur, non autem ut jus, vel onus aliquod reale adjectum, seu impositum ipsis Locis Montium censeatur, neque illis vinculis, obligationibus, pactionibus, & oneribus ullatenus Loca Montium prædicta sint obnoxia ad instar Romanæ Curiæ Officiorum, in quibus similium pactionum nulla ratio habetur, sed solum nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis Decreti, tenore præsentium declaramus, & ita in posterum, etiam quoad præterita non decisa per rem judicatam servari, declarari & definiri debere volumus, & mandamus.

Clausulæ præservativæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas etiam ex eo quòd quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, illis minimè consenserint, & ad ea vocati, citati, vel auditi, ac causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, vel justificatæ non fuerint de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, redargui, in jus, vel controversiam revocari, aut aliter quomodolibet infringi, vel limitari, & adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel sic impetrato, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso quempiam uti vel se juvare in judicio, vel extra posse, sed semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Palatii Apostolici, & Curiæ Cam. Apost. generalem Auditorem, ipsiusque Cameræ Præsidentes, Clericos, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, nunc, & pro tempore existentes, ac quosvis alios quacumque auctoritate fungentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans superaddit.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis, & almæ Urbis nostræ, & Cameræ prædictæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem Cameræ, illiusque Officialibus, & Ministris, ac Montium prædictorum, & generaliter quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, illorum omnium, ac quarumcumque litium, & eorum statum, aliorumque hic exprimendorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specia-

liter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P.A. 16. die 28. Julii

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Julii 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo sexto.

Publicatio

Anno à Nativitate D.N. JESU Christi 1639. die verò 13. mensis Augusti supra dictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Basilicæ S. Petri de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per nos Fulvium Marzuellum, & Carolum Pelosium Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Pro D. Mag. Curs. Antonius Bardus dep.

CCLII.

Facultas alienandi usque ad summam ducentorum, & quinquaginta millium scutatorum monetæ, necnon reducendi annuos Census ad minus interusurium, concessa Congregationi Cassinensi cum declaratione, quod pro hujusmodi alienatione non requiritur licentia Protectoris.

De istorum Monachorum Congregatione notavi sup. ad Constit. 172. Sancta mater. *& ad Constit.* 215. Exponi nobis.

Edita A. D. 1639.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refert Cōst. alias editam.

Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: URBANUS Papa Octavus; Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator generalis Monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti prædictæ Congregationis, illiusque regiminis nomine, quod ob malas temporum conditiones damna, detrimenta, atque incommoda per eamdem Congregationem accepta ratione bellorum, incursus militum, & destructionis ædificiorum in bonis ejusdem Congregationis, necnon rapinas, ablationesque animalium, aliasque extraordinarias calamitates, quæ bona ex parte ejusdem Congregationis prædia inculta reddiderunt, necnon graves solutiones, quæ pro summa quadraginta trium circiter millium scutatorum quotannis per dictum Procuratorem fiunt, ratione diversorum subsidiorum Sedis Apostolicæ, Monasteria dictæ Congregationis ob defectum suorum redituum ad præsens sunt adeò oppressa, ut illorum nonnulla jam ruinis eversa, & se sublevare impotentia reddita sint, aliis verò eadem ruina impendeat, nisi illis de opportuno subventionis auxilio per Nos provideatur, prout aliàs per Romanos Pontifices Prædecessores nostros Monasteriis hujusmodi fuit in similibus occasionibus provisum, & præsertim per Pium V. qui similes & forsan minus urgentes ob causas per quasdam suas sub die 19. Martii 1570. duodecim Congregationibus Regularium tunc expressis bona stabilia pro summa quadringentorum millium scutatorum auri, quorum centum & triginta tria millia d. Congregationi Cassinensi pro sua rata obtigerunt, & postmodum, quia Summa hujusmodi non sufficiebat per alias suas sub die 5. Octobris 1571. in simili forma Brevis respectivè expeditas literas eidem Congregationi Cassinensi bona stabilia pro alia summa quinquaginta millium scutatorum aureorum vendendi facultatem respectivè concessit, eoque modo damnis, & periculis Monasteriis dictæ Congregationis tunc temporis imminentibus opportunè occursum fuisse, eademque Monasteria notabilem exinde subventionem percepisse, experientia compertum est.

Motiva.

§. 1. Nobis propterea dictus Procurator, quo supra nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & aliàs ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati quantum cum Domino possumus consulere, eaque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, necnon prædictarum dicti Pii V. Prædecessoris literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis, quæ prædictis, & aliis majoribus necessitatibus ad præsens gravata reperiuntur, ut cum approbatione tamen dilecti Filii nostri Francisci Sancti Laurentii in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S. R. E. Vicecancellarii, Nostri secundum carnem ex fratre germano Nepotis, ac prædictæ Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, ac licentia Regiminis dictæ Congregationis, ea prædictæ Congregationis bona stabilia, quæ pro liberanda ab ære alieno Congregatione prædicta, restaurationibusque necessariis, & utilibus in ejus bonis faciendis magis opportuna fuerint judicata usque ad summam in totum ducentorum, & quinquaginta millium scutatorum monetæ, quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus, servatisque modis, & formis in prædictis Pii V. Prædecessoris nostri literis contentis, & juxta illarum tenores continentias vendere, distrahere, atque alienare, sive in emphyteusim dare necnon census annuos super ipsius Congregationis bonis stabilibus de licentia Sedis Apostolicæ impositos cum pecuniis ad minorem rationem pro quolibet centenario, & anno, sive minori interusurio obnoxiis, super eodem fundo accipiendis, & cum conditionibus in priori Instrumento appositis redimere, ita tamen ut præsentes aliis ejusdem Congregationis Monasteriis minimè suffragentur, quàm iis dumtaxat quæ ad onerum per Sedem Apostolicam impositorum debitam solutionem integrè concurrerunt, & concurrunt liberè & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 2. Non obstantibus fel. record. Pauli Papæ Secundi etiam Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Ordinis & Monasteriorum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus Pius Quintus Prædecessor noster in præfatis suis literis voluit non obstare, & aliis contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 19. Junii 1637. Pontificatus nostri Anno Decimo quarto.

§. 3. Cum autem, sicut idem Procurator generalis nobis nuper exponi fecit, à quamplurimis præsertim verò à census super bonis ejusdem Congregationis juxta tenorem præinsertarum literarum imponendos emere volentibus dubitetur, an pro imponendis censibus hujusmodi dicti Francisci Cardinalis Protectoris hujusmodi approbatio, & regiminis prædicti licentia sint necessariæ, Nobis propterea dictus Procurator generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunæ declarationis nostræ ministerio providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati per amplius consul-

Absque alia licentia.

tum esse cupientes, illasque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Quòd in vim præinsertarum nostrarum literarum Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis intelligatur intelligique debeat, absque alia licentia, & approbatione, concessa facultas super eorum, & dictæ Congregationis Monasteriorum bonis stabilibus novos annuos, & redimibiles census juxta formam Constitutionis præfati Pii Prædecessoris imponendi, ad effectum census annuos super ipsius Congregationis bonis stabilibus aliàs de Sedis Apostolicæ licentia impositos cum pecuniis novorum censuum hujusmodi ad minorem tamen rationem pro quolibet centenario & anno, sivè minori interusurio obnoxiis, super eodem fundo & non aliàs accipiendis, servata in reliquis earumdem literarum forma redimendi, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§. 5. Non obstantibus fel. record. Pauli Papæ II. etiam Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasteriorum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus ejus Prædecessor voluit in prædictis suis, & Nos in nostris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut novorum censuum hujusmodi impositio, & veterum extinctio unico contextu fiant, vel saltem pecuniæ ex nova impositione hujusmodi provenientes penes Montes Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendæ, nisi ad effectum extinctionis prædictæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1638. Pontificatus Nostri Anno Decimo sexto.

Quod Ministri Provinciales Indiarum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia pro tempore existentes possint mittere Commissarios, qui eorum nomine in Capitulo Generali suffragium ferant.

Plura pro istis Fratribus Statuta habes ad Constit. 53. Sacrosanctum, supra.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis providentia ea, quæ in personarum Regularium Capitulis Generalibus interdum sancita, & auctoritate Apostolica comprobata fuerunt: ipsa subindè rerum experientia suadente, præsertim cùm felici earumdem personarum statui, & quieti opportunè consulitur, immutat, in hisque suæ sollicitudinis partes favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum de anno 1625. celebrato, inter alia conditum fuit statutum tenoris sequentis, videlicet, Caveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios suo nomine mittant, solis Custodibus veniendi facultas conceditur. Nosque statutum hujusmodi illius tenore inserto confirmavimus, & approbavimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§. 2. Cùm autem, sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus Filius Joannes Merinero dicti Ordinis Minister Generalis, Patres in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in hac Alma Urbe nostra novissimè celebrato congregati, Ministris Provincialibus prædictarum Provinciarum Indiarum antiquum jus quod habebant; ut ad Capitulum generale Commissarios eorum nomine suffragium laturos mittere possent justis ex causis restituendum esse censuerit. Nobis propterea dictus Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

General. supplicat hus. Pontif. de redulo, prout in rubrica.

§. 3. Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis annuere volentes, illumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, Ministris Provincialibus dictarum Provinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad Capitulum generale dicti Ordinis mittere possint Commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, ea tamen lege, ut tam Commissarii, qui mittentur, quàm etiam Custodes filii earum Provinciarum respectivè sint, pro quibus mittentur, vel in eis incorporati, sive in Indiis, sive in aliis Europæ partibus existant, dummodò ad electionis effectum non incorporentur, ac ut tàm Commissarii, quàm Custodes prædicti à suis Provinciis, non aliter quàm juxta Constitutiones Generales Segovienses eligantur, quodque si Commissarii, & Custodes hujusmodi in itinere decedant suffragium suum nemini, etiam tamquam Procuratori absenti, vel præsenti committere possint, ac idem in aliis etiam Prælatis, & Vocalibus juxta laudabilem dicti Ordinis consuetudinem servetur Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Cui Pontif. ille annuit.

§. 4. Et insuper pro commodiori præmissorum executione Constitutionem fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: Hiis quæ ad Regularium personarum statum. Die 4. Martii 1600. Pontificatus sui Anno nono editam, qua cavetur, ut in Provinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum præsertim in Limensi Provincia ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium assumi non valeant alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi, qui ejusdem Provinciæ Alumni sunt, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis, cùm Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis literis obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuerunt, innovamus, approbamus, & confirmamus. Declarantes sub illis verbis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium in dicta Constitutione expressis Ministri Provincialis, tàm pro regenda Provincia; quàm pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designati, Vicarii Provincialis, Custodis, Definitorum, Guardianorum, Conventuum, & Vicariorum Officia comprehendi, & comprehensa intelligi.

Constit. Clement. VIII. 67. His quæ, ad tem. p. confirmat.

§. 5. Sicque in præmissis, & per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ

Nec aliter judicari posse decernit.

Nuncios

Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Præmissa observari jubet

§. 6. Quocirca dilectis Filiis nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis Commissariis Generalibus in Indiis in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ, privationisque suorum Officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis præcipimus, & mandamus, ut præsentes literas, & in eis contenta quæcumque inviolabiliter servent, & ab aliis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet servari curent. Alioquin si eos hac in parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Provinciam regredientes, omni privilegio, titulo, immunitate, & exemptione privati remaneant, injungentes, & districtè præcipientes dicto Joanni, & aliis pro tempore existentibus Ordinis prædicti Ministris Generalibus, ut citra conniventiam quamcumque pœnas prædictas contra transgressores debitæ executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstante statuto, & literis nostris prædictis, aliisque Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, & Provinciarum prædictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciis, illorumque Ministris Generalibus, ac Provincialibus, & Commissariis prædictis, aliisque Superioribus, Fratribus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 8. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 17. die 6. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Augusti 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo septimo.

CCLIV.

Confirmatio Decreti Congregationis Regularium circa delationem Habitus Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci.

Istorum Fratrum in communi viventium Regulam accommodavit Leo X. Const. 42. tom. 1. Fratres prædicti, quæ servare debeant in eligendis eorum Prælatis, sancivit Clem. VIII. Constit. 33. tom. 3. Gestare tenentur habitum distinctum à colore habitus Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, Paul. V. Const. 66. tom. 3.

Edita A. D. 1632.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nobis pro parte dilecti Filii Marci Antonii Bottoni Bononiensis Tertii Ordinis Sancti Francisci Commissarii Generalis, & Procuratoris nuper expositum fuit, quod inter generalia dicti Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata reperitur infra scriptum, videlicet.

§. 1. Religioni consulentes decernimus, ut justa nostra Apostolica Privilegia, nostratum habitus, sit tunica talaris cum scapulari, veste, sive cucullo utrinque angulari, posteriori tamen angulo funiculum attingenti, Pallium verò instar impluviæ, nulla vel coloris, vel formæ differentia, ut eodem modo, & colore, quem vulgò Beretinum appellamus, omnes vestiantur.

§. 2. Verùm quia Fratres dicti Ordinis alicubi aliquando à Fratribus Ordinis Minorum ejusdem S Francisci Conventualium nuncupatorum super hoc de facto perturbantur; Nobis propterea dictus Exponens ad obviandum controversiis, & litibus quibuscumque humiliter supplicari fecit, ut præfatum decretum pro illius firmiori subsistentia Apostolicæ Confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur eumdem Exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati.

Confirmatio prout in Rubr.

§. 4. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio. Decretum præfatum cum omnibus, & singulis in eo contentis Apostol. auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes illud, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac primo dictis Fratribus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis inviolabiliter observari, nec eos à quoquam quavis auctoritate fungente quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari posse, vel debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A 17. die 9. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Septemb. 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo septimo.

CCLV.

Quòd Ministerium Redemptionis Captivorum in omnibus spectat ad Fratres Calceatos dumtaxat, & quod servetur Concordia facta cum Discalceatis.

Istorum Fratrum materiam habes signatam, quoad eleemosynas recipien. pro Redemptione Captivorum ad

Constit. 148. Ex incumbenti, & *ad Constit.* 210. Ex quo, &c.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Perez de Munebrega, Procurator Generalis Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, quòd aliàs inter Fratres Calceatos dicti Ordinis ex una, & Fratres ejusdem Ordinis Congregationis Discalceatorum nuncupatorum ex altera, partibus, occasione separationis, ac totalis dismembrationis Fratrum Discalceatorum à Fratribus Calceatis hujusmodi; inita fuit quædam Concordia, inter cujus Capitula extat unum, tenoris sequentis, videlicet.

§. 2. Item quòd Ministerium Redemptionis solum spectet ad Religiosos Calceatos; & quod Patres Recollecti non se intromittant in recipiendis legatis à Christi fidelibus relictis ad dictum effectum; nec possint petere in suis Monasteriis, nec extra, pro redimendis Captivis, nec habere cippos, nec capsas, nec aliquid aliud pro eleemosyna petenda hac de causa; quia totum hoc debet mandari curæ, & sollicitudini Patrum Calceatorum dumtaxat; sicut usque nunc fuit in consuetudine. Quæ quidem Concordia à fel. rec. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro: ac etiam à Nobis cum clausula, citra dispensationem à quarto Voto, confirmata fuit.

§. 3. Postmodum verò, dictis Fratribus Discalceatis prætendentibus vigore prædictæ clausulæ, citra dispensationem à quarto Voto; ministerium Redemptionis Captivorum Fratribus Calceatis hujusmodi in dicta Concordia illiusque Confirmationibus dumtaxat reservatum, à se quoque exerceri posse, etiam vigore suarum particularium Constitutionum, aliàs à Nobis confirmatarum: Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales negociis Regularium præpositi decreverunt, vigore dictæ clausulæ, citra dispensationem super quarto voto hujusmodi, & aliarum in dicta Concordia, & illius Confirmationibus Apostolicis contentarum, non fuisse, nec esse jus aliquod de novo quæsitum Fratribus Discalceatis præfatis ad ministerium Redemptionis Captivorum exercendum, sub directione, & superioritate eorum Vicarii Generalis; sed omnia, circa ministerium dictæ Redemptionis Captivorum, remansisse, & remanere in eisdem statu, & terminis, in quibus reperiebantur ante dictam Concordiam; ita ut præfati Fratres Discalceati, quoad dictum opus Redemptionis Captivorum, aut alia ad id Ministerium quomodolibet spectantia remaneant, & remanere debeant, sub Directione, Cura, Obedientia, & Superioritate ejusdem dilecti Filii Magistri Generalis Calceatorum; ac in eisdem statu, & terminis, in quibus erant, seu existebant ante dictam Concordiam, & Confirmationes prædictas; Nosque Decretum Cardinalium hujusmodi confirmavimus, & subindè nonnullis ex Fratribus Discalceatis, hujusmodi decreto præfato, Nostrisque literis, illius confirmatoriis, parere detrectantibus.

§. 4. Nos omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis, seu Recollectis Ordinis Præfati, nunc, & pro tempore existentibus, quacumque auctoritate, & Officio fungentibus, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac quorumcumque dicti Ordinis Officiorum per eos detentorum pœnis, ipso facto, absque alia declaratione per Contravenientes, incurrendis; Præcipimus, ut dicto Magistro Generali in omnibus ab eo commissis, & præfatum Redemptionis Captivorum opus, seu Ministerium, quomodolibet concernentibus irrefragabiliter obedirent, & aliàs prout in Gregorii Prædecessoris prædicti, ac Nostris super præmissis, in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§. 5. Cùm autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Fratres Discalceati prædicti prætendant legata particularia relicta, ac Dispositiones quascumque etiam Donationes inter vivos factas, & pro tempore faciendas, per quoscumque pro Redemptione Captivorum, Ecclesiis seu Domibus, aut personis ipsorum Discalceatorum, cum electione industriæ earum sub Concordia, & Literis prædictis minimè comprehendi. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit; ut in præmissis opportunæ declarationis Ministerio providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur negocio maturè, ac ambabus partibus pluries in facto, & jure informantibus, & auditis per Congregationem Prælatorum à Nobis, ad id, deputatorum; eorumdem Prælatorum resolutione, in favorem Fratrum Calceatorum, eorumque Procuratoris Generalis facta, Nobis relata; Ejusdem Procuratoris Generalis, & Fratrum Calceatorum prædictorum votis hujusmodi annuere volentes, ac singulares eorum personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis; si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Concordiam prædictam, ac dicti Gregorii Prædecessoris, & Nostras desuper expeditas literas prædictas comprehendisse, & comprehendere etiam legata particularia, ac dispositiones, & donationes etiam inter vivos particulariter aliasque quomodolibet facta, & factas, ac pro tempore perpetuis futuris temporibus, pro Captivorum redemptione, per quoscumque faciendas, etiam in favorem quorumcumque prædictorum Discalceatorum, eorumque Vicarii Generalis, ac Conventuum, & Domorum ipsorum Discalceatorum, & in quibus eorum industriæ fit, vel erit elec..; & præsertim Legatum, sivè dispositionem & donationem quondam Elviræ Manrique, factam Conventui Sanctæ Barbaræ Matriti Toletanæ Diœcesis non facta expressione, ita ut in Ministerio Redemptionis Captivorum attributo, seu concesso per Concordiam, & literas Apostolicas prædictas Magistro Generali dictorum Fratrum Calceatorum comprehensa, & comprehensæ sint, & comprehendantur Apostolica auctoritate tenore præsentium, declaramus, eisdemque Fratribus Discalceatis, eorum Conventibus, & Vicario Generali perpetuum silentium imponimus.

§. 6. Sicque ab omnibus censeri, & per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. Decretum irritans.

§. 7. Volumus tamen, quod idem Magister Generalis Calceatorum debeat integrè Relicta, Donationes, & Dispositiones prædictas, & prædictum opus Redemptionis expendere, absque eo, quod aliquam illorum partem pro se, Conventibus, aut sua Religione Calceatorum hujusmodi, nec aliàs unquam retinere possit,

§. 8. Non obstantibus quorumvis Testatorum, & Testatricum, etiam ultimis voluntatibus, ac donationum dispositionibus, quas in, & quoad præmissa, quatenus foret opus sufficienter, & Contrariis derogat.

expresse

expresſè commutamus; necnon Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Conſtitutionibus Diſcalceatorum auctoritate Apoſtolica confirmatis, & præcipuè earum Capitulis vigeſimo, vigeſimo primo, & vigeſimo ſecundo primæ diſtinctionis, ac omnibus illis, quæ in prædictis literis Apoſtolicis dictus Gregorius Prædeceſſor voluit, & Nos voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. A. 17. die 6. Febr. Dat. Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Februarii 1640. Pontificatus Noſtri Anno decimo ſeptimo.

CCLVI. Quòd Fratres Minores Conventuales tanquam Mendicantes prohiberi non poſſint ab Ordinariis locorum, ſeu aliis Regularibus quominus per ſe ipſos in locis ubi habent Conventus eleemoſynas quærant.

De tota ipſorum Religione plenè notatum eſt ad Conſt. 5. Honorii III. tom. 1. & ad Conſt. 101. Militantis.

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Motiva. CUm ſicut dilectus Filius Blaſius à Cherſio Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti qui nedum ex regula, quam profitentur, ſed etiam ex Conſtitutionum dicti Ordinis Urbanarum nuncupatarum Apoſtolica auctoritate confirmatarum Obſervantia verè Mendicantes ſunt, & hactenus privilegii Mendicantium gaviſi fuerunt, & gaudent, impediri non debeant quominus eleemoſynas quærant præſertim in partibus Ultramontanis, ubi ab hæreticis majori parte rerum, quas in communi poſſident, exuti ſunt, & abſque piorum eleemoſynis fame perirent, aut ſuas Domos regulares deſerere cogerentur, Nobis propterea dictus Blaſius Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Declaratio prout in Rubr. §. 2. Nos igitur eumdem Blaſium Procuratorem Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati; De Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium negociis Regularium præpoſitorum conſilio, inhærentes declarationibus aliàs deſuper editis, præfatos Fratres Minores Conventuales Sancti Franciſci tanquàm Mendicantes nequaquàm poſſe ab Ordinariis locorum, ſeu aliis Regularibus prohiberi, quominus per ſe ipſos in locis ubi habent Conventus eleemoſynas quærant, ſed tantum ſi extra loca ubi Conventus exiſtunt quæritare voluerint, teneri ſuorum Superiorum licentiam Ordinario oſtendere, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus.

Decretum irritans. §. 3. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub aliis arbitrii noſtri pœnis, omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet in futurum ſpectabit, ut eoſdem Fratres Conventuales præmiſſorum omnium commodo, & effectu frui, & gaudere ſinant, & faciant, non permittentes eos deſuper à quibuſvis quavis auctoritate fungentibus etiam aliis Regularibus Mendicantibus quovis prætextu quomodolibet indebite moleſtari, ac decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere dictiſque Fratribus Conventualibus in omnibus, & per omnia pleniſſimè ſuffragari, ſicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento; & confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio facienda eſſet, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contrariis derogat.

§. 5. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptis credi jubet.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 8. Februarii 1640. Pontificatus noſtri Anno Decimo ſeptimo. Dat.P.A.17. die 8. Febr.

Declaratio mentis circa reductionem onerum quorumdam Beneficiorum. CCLVII.

Multa alia ſecuritatem conſcientiarum beneficia obtinentium concernentia annotari poſſunt ex Repertorio materiarum, in verbo. Beneficium.

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. ALiàs Nos ex certis rationabilibus cauſis adducti, ex diverſis legatis piis, ſeu bonis, diverſis Domibus Regularibus Fratrum tam non Reformatorum, quàm etiam forſan Reformatorum Ord. S. Franciſci Minorum de Obſervantia nuncupatorum ſimilium legatorum incapacium in diverſis Civitatibus, & locis Regni Neapolit. ac in Civitate, ſeu Diœc. Florentina, ac alibi etiam forſan in Statu noſtro Eccleſiaſtico exiſtentibus per Chriſti fideles per viam teſtamentorum, ſeu Codicillorum, aut Donationum tam inter vivos, quàm cauſa mortis, aut aliàs etiam ſub celebrationis Miſſarum, ſeu anniverſariorum, aliorumve divinorum Officiorum, & ſuffragiorum, & forſan aliis oneribus, ac etiam ſine oneribus reſpectivè relictis, diverſa perpetua ſimplicia Beneficia Eccleſiaſtica in diverſis Eccleſiis, & diverſis temporibus tàm noſtro motu proprio, quàm ad diverſorum ſupplicationem Apoſtolica auctoritate perpetuò ereximus, & inſtituimus, illiſque ſic erectis, & inſtitutis pro eorum dote, & illa pro tempore obtinentium ſuſtentatione, onerumque eis incumbentium ſupportatione, tam in actu ipſarum erectionum, & applicationum plurima, quàm etiam deinde in pluribus vicibus diverſa alia legata, ſeu bona ſimilia, cum ſimilibus oneribus, ac etiam forſan ſine illis, eiſdem, ſeu aliis domibus Regularibus eorumdem Fratrum etiam, ut præfertur, relicta, etiam forſan cum eorum fru-

libus eatenus respectivè decursis, etiam forsan pro supplemento, seu augmento dotis hujusmodi, etiam perpetuò applicavimus, & appropriavimus, oneraque eisdem legatis, seu bonis, ut præfertur, incumbentia ad certum Missarum numerum per unumquemque ex obtinentibus unumquodque ex beneficiis hujusmodi, vel per alium ejus nomine respectivè celebrandarum etiam perpetuò reduximus, ac obtinentes Beneficia hujusmodi ad aliquod aliud, quàm dictarum Missarum onus non teneri voluimus, ipsaque Beneficia à primæva illorum erectione, & institutione hujusmodi vacantia diversis Clericis, seu Presbyteris contulimus, & de illis etiam providimus, prout in diversis nostris desuper confectis literis pleniùs respectivè continetur.

§. 1. Cùm autem, sicut accepimus, nonnulla ex dictis legatis, seu bonis sic ut præfertur applicatis, & appropriatis cum onere dotationis alicujus puellæ, seu aliquarum puellarum, inter cætera eisdem Fratribus relicta fuerint, ab aliquibus verò revocetur in dubium, an sub reductionibus onerum sic in confuso expressorum per Nos, ut præfertur factis, dotationes puellæ seu puellarum hujusmodi comprehensæ extiterint. Nos ne ulterius circa præmissa à quoquam hæsitari contingat providere, ac securitati conscientiarum dicta Beneficia obtinentium consulere volentes, ac omnium, & singularum literarum super erectionibus, & institutionibus, ac applicationibus & appropriationibus, necnon reductionibus, & provisionibus hujusmodi respectivè confectarum totos, & integros tenores, perindè ac si de verbo ad verbum nihil omisso insererentur, & exprimerentur, ac datas, necnon nomina, & cognomina illorum qui dicta Beneficia ad præsens obtinent, seu aliàs obtinuerunt, etiamsi familiares, ac continui Commensales, ac Prælati domestici nostri, aut aliàs speciali nota, & expressione digni sint, ac etiam legatorum, seu bonorum prædictorum veros annuos valores, eorumque ac dictorum onerum qualitates, & quantitates præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes motu simili, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse decernimus, & declaramus sub reductionibus onerum, sicut supra in confuso, & in genere absque aliqua specificatione dotationis, seu dotationum puellæ, seu puellarum expressorum, & narratorum per Nos factis hujusmodi noluisse comprehendere illa onera dotationum, quæ fuerunt relicta pro aliqua puella, vel aliquibus puellis nominatim, vel de aliqua particulari familia, aut descendentia, seu agnatione in specie, quæ nullo modo reducta intelligantur, sed juxta voluntatem legantium tam quoad tempus decursum, quàm decurrendum semper, & perpetuò adimpleri debeant, sed tantùm eas dotationes, quæ fuerunt relictæ pro aliqua puella, seu aliquibus puellis etiam ex certo loco oriundis, aut aliàs quomodolibet qualificatis in genere, & in confuso absque ulla speciali expressione personarum, seu particularis familiæ, aut descendentiæ, vel agnationis.

§. 2. Sicque & non aliter literas nostras prædictas etiam ab illarum dat. intelligi, & per modernos, ac pro tempore obtinentes Beneficia hujusmodi, & eorum quemlibet tam quoad tempus præteritum, quàm futurum semper, & perpetuò observari debere, præsentesque literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nunquam posse, sicque non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Per præsentes autem non intendimus aliquid innovare, seu immutare circa eas dotationes dictarum puellarum, quæ à nobis in eisdem literis, seu earum aliquibus in specie præservatæ extiterunt.

Contraria derogat.

§. 3. Non obstantibus literis nostris præfatis, & earum singulis quatenus in aliquo obstent, aut obstare dici possent, ac earumdem legantium voluntatibus, necnon regula nostra de jure quæsito non tollendo quatenùs opus sit, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ in dictis literis, earumque singulis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque,

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis etiam impressis, & manu Nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis Datarii subscriptis, ejusque sigillo munitis eadem prorsus tam in judicio, quàm extra illud ubique in Romana Curia, & extra eam fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 17. die 6. Martii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Martii 1640. Pontificatus Nostri Anno 17.

CCLVIII.

Declarat Religiosos Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum circa nullitatem Professionis reclamantes, esse veros Professos: Et qui Professionem ante vigesimum primum annum emiserunt esse veros Clericos,

De istorum Clericorum Congregatione notavi sup. ad Constit. 15. Greg. XV. In supremo, *& in Const. 136.* Ad uberes hujus Pontificis.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1639.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

RElIgiosos viros, qui spretis hujus sæculi vanitatibus divini numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo sese manciparunt Pastorali charitate complectimur, utque in vocatione qua vocavit eos Dominus permaneant, ibique sublatis quibusvis perturbationibus tranquillè famulentur, juxta creditum Nobis Apostolicæ servitutis munus, sedulò intendimus, ac desuper ejusdem muneris partes propensis studiis interponimus prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiva.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus nonnulli Religiosi Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum piarum nuncupatorum circa nullitatem Professionum Regularium per eos emissarum prætextu non servatæ formæ Constitutionum ejusdem Congregationis Apostolica auctoritate confirmatarum reclament, ac in eadem Congregatione circa distinctionem inter Clericos, & Laicos nonnullæ differentiæ vigeant.

Declaratio prout in Rubrica.

§. 2. Nos in præmissis quantum Nobis ex alto conceditur opportunè providere volentes de nonnullorum Rom. Cur. Prælatorum, & Theologorum, qui pluries auditis partibus negocium hujusmodi maturè jussu nostro discusserunt, consilio, dictos Religiosos reclamantes circa nullitatem Professionum sub prætextu non servatæ formæ Constitutionum prædictarum non esse audiendos, & maximè post quinquennium, ac insuper omnes Religiosos reclamantes hujusmodi qui emiserunt Professionem ante vigesimum primum annum elapsum esse veros Clericos, & si infra tempus à Dilecto Filio nostro Alexandro S. Eustachii Diacono Cardinali Cæsarino nuncu-

pato

pato Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore assignandum fuerint idonei reperti, posse ad omnes, etiam Sacros Ordines promoveri Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Validat Professiones.

§. 3. Et quoniam sicut pariter accepimus aliqui ex prædictis Religiosis minimè tuti sibi videntur de validitate suæ Professionis propter defectum solemnitatum ex suo instituto requisitarum eorum conscientiæ, & quieti consulere volentes, quandocumque aliquis, vel aliqua ex istis Professiones suas ratas habere voluerint, Nos eas ex nunc acceptamus, & validamus, atque ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates quas si ab initio validè professi fuissent, haberent, & obtinerent restituimus, ac restitutos eo ipso esse, & censeri decernimus, ita ut habeant eumdem locum, sessionem, & votum prout haberent si priores Professiones validæ fuissent, & nondum promoti ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines servatis aliàs servandis promoveri, & tàm ipsi, quàm alii ad eosdem Ordines jam promoti in susceptis Ordinibus hujusmodi etiam in Altaris Ministerio ministrare liberè, & licitè valeant, necnon omnes actus, sive contractus quos contraxerunt, & legitimè contraxissent, vel cum Laicis, vel cum aliis Monasteriis, seu alterius Religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solum quia initi aut contracti sunt invalidè ab iis qui sine prædictis solemnitatibus professi sunt auctoritate nostra prædicta confirmamus, & approbamus, ac valida omninò esse volumus, & declaramus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari eosque præmissorum occasione vel prætextu quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus posse, nec debere, sicque, & non aliter ab omnibus censeri, & ità per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, illi, ejusque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium, & motu proprio, ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac individua, & de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; Ut autem præsentium notitia ad omnes faciliùs perveniat, volumus ut illarum exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptis fedi mandat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Octob. 1639. Pontificatus Nostri Anno decimo septimo.

Dat. P.A. 17. die 22. Oct.

CCLIX.

Prohibitio erigendi nova loca sub titulo de Propaganda Fide, ubique Terrarum, absque facultate Sedis Apostolicæ.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1640.

Ad futuram rei memoriam.

Prohibet prout in Rubrica.

NE nova loca sub titulo de Propaganda Fide in posterum ubivis gentium temerè, & inconsulta Sede Apostolica erigantur, aut instituantur, quantum cum Domino possumus, opportunè providere volentes, de Venerab. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei hujusmodi præpositorum consilio, Superioribusque cujuscumque Ord. Religionis, Congregationis, Societatis, aut instituti sub pœnis privationis Officiorum, & vocis activæ, & passivæ, ac inhabilitatis ad ea, Apostolica auctoritate tenore præsentium prohibemus, ne Monasteria, Conventus, Domos Seminaria, Collegia, Hospitia, seu Oratoria sub titulo de Propaganda Fide construant, aut erigant, vel à suis subditis construi, aut erigi permittant, sine speciali eorumdem Cardinalium licentia. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cujuscumque Ordinis, Religionis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis.

Contrariis derogat.

§. 2. Quibus omnibus etiamsi pro sufficienti eorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Secretarii Congregationis dictorum Cardinalium de Propaganda Fide, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præfecti Congregationis hujusmodi, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent eshibitæ, vel ostensæ.

Dat. P A. 17. die 13. Martii

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Martii 1640. Pontificatus Nostri Anno decimo septimo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1640., Indictione octava, die verò vigesima quarta mensis Martii, Pontificatus autem Sanctiss. D. N. Domini divinâ Providentiâ Urbani Papæ Octavi anno ejus decimo septimo; supra dictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiæ, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Antonium Bardum prælibati Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Pro restituendo, ac conservando in Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia disciplinæ regularis candore.

De hujusmodi Fratrum Religione plenè notatum est ad Constit. 53. Sacrosanctum. & in sequentibus statutis generalibus.

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licèt imparibus, inscrutabili divinæ providentiæ voluntate, præsidentes; quid pro felici Christi fidelium quorumlibet, & præsertim regularium personarum, quæ, abjectis Mundi vanitatibus, Deo sub suavi Religionis jugo se totas devoverunt, statui conferat; diligenter prospicimus: ac quæ ipsis, per emissorum votorum semitas ad perfectionis apicem contendentibus, offendiculo esse possunt, removere studemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cùm igitur, sicut accepimus, in Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ob minus accuratam aliquorum præceptorum regulæ eorumdem Fratrum observantiam, nonnullosque abusus, quibus in Ordine prædicto, contra Apostolicarum Constitutionum, præcipuè fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri decretorum, pro reformatione Regularium editorum, præscriptum, pacem, mentisque quietem turbari, religionis candorem minui, ac fidelibus non paucorum scandalorum occasionem præberi contingat.

Tollit quasdam desuetudines & pœnas apponit.

§. 2. Hinc est, quod Nos, ejusdem Clementis decretis, dictique Ordinis statutis, per Sedem Apostolicam confirmatis, inhærendo, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, confirmantes, quæ olim à Nobis circa Patrum Privilegiatorum abrogationem sub die 23. Julii, anni 1639. sancita fuere, Patrum ex electione factorum sive ii Procuratores, & Commissarii Generales Curiæ sive Definitores generales Ordinis, seu Ministri Provinciarum, sive earumdem Custodes, & Definitores, à quibus, ob majorem multitudinem, majora etiam in eisdem oriuntur incommoda, quos ultra numerum, in Statutis Ordinis præscriptum minimè augeri posse, sine dispensatione, decernimus, sive Provincialium gratiis, & privilegiis ex Ordinis concessione gaudentes, extiterint, vel existant; relicta tantummodò præcedentia, ac autelatione, ac socio, eisdem per Ordinis statuta, respectivè concessis; omnes exemptiones, immunitates, licentias, consuetudines, quæ potius abusus dici possunt, quoquo modo in dicto Ordine obtenta, inducta, introsaque in perpetuum cassamus, tollimus, abolemus, & abrogamus, ac cassata, ablata, abolita, & abrogata esse, & censeri debere, cuicumque in posterum tales exemptiones, & privilegia concedendi facultate penitus interdicta, sub privationis vocis activæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ, ipso facto incurrendis pœnis, decernimus, & ordinamus.

Dat facultatem Superioribus libere exercendi munus suum.

§. 3. Declarantes, ex Officiis, quibus functi fuerint, nullum aliud in ipsis remansisse, vel remanere, aut eos prætendere posse jus, arbitrium, superintendentiam, intelligentiam, vel quocumque alio nomine nuncupetur, præeminentiam in Provinciis, Conventibus, Fratrum collocationibus, aliisque dispositionibus; ita ut liberum omninò sit Provincialibus, & Definitoribus (nullo ad prædictos Patres habito respectu) de Conventibus disponere, Guardianos instituere, Fratres collocare, aliaque exequi, sicuti communi Provinciarum bono viderint expedire. Necnon Ordinis hujusmodi apud Nos, & Sedem Apostolicam Cardinali Protectori, Ministro, ac Commissario Generalibus, pro tempore existentibus, contravenientes Provinciales, & Guardianos taliter electos, obtentis Officiis eorum arbitrio privandi; Patres vero præfatos, qui præteritorum Officiorum per eos obtentorum prætextu, aliquid contra præsentis Constitutionis tenorem moliri, innovare, vel attentare præsumpserint, ad majorem tranquillitatem, & pacem, eorumdem Protectoris, & Generalium arbitrio, etiam si opus fuerit in alienas Provincias transferendi, & transmittendi, facultatem concedimus, & impartimur.

Mandat, quod Prædicatorum Eleemosynas Superioribus significent.

§. 4. Nè autem in dicto Ordine recipiendi, pro concionibus, pecuniarias eleemosynas, deque illis ad Concionatorum arbitrium disponendi, neve nimius equitandi abusus ulteriùs invalescat, gravissimisque regulæ Beati Francisci voto, & præcepto passim contraveniatur; Omnibus, & singulis, prædicti Ordinis Concionatoribus, ultra pœnas in proprietarios, per ejusdem Ordinis statuta, fulminatas, in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub privatione Officiorum quæ obtinent, ac perpetua inhabilitate ad quæcumque Officia, gradus, & dignitates in posterum, ipso facto incurrendis, præcipimus, & mandamus, ut de prædictis eleemosynis per se nullo modo disponant, nec eas ab offerentium manibus in suas recipiant, vel in Procuratoris, sive alterius cujuslibet deponi faciant; sed easdem integras Superiori Provinciali significent, qui de illis juxta Regulæ præscriptum disponat; quibus etiam pœnis eo ipso subjicimus omnes ejusdem Ordinis Fratres, qui sine manifesta, vera, gravique necessitate, aut infirmitate, & absque licentia Provincialis, vel in casu urgenti, Superioris localis, de consilio, & judicio trium Discretorum Conventus in scriptis obtenta, equitare ausi fuerint: easdem pœnas solis Ministro, & Commissario Generalibus aliquando, & ex rationabili causa remittendi, facultate relicta.

De non equitando.

§. 5. Quos cum Provincialibus, Provinciarum Commissariis, & ad urgentiora negotia destinatis paternè monemus, ut in casu urgenti, ac per regulam permisso, memores sint paupertatis, humilitatis, & patientiæ Christi Domini Salvatoris Nostri, ad cujus vitæ exemplum B. Franciscus, & conversationem instituit, & Ordinem suum fundavit, vilioribus, despectisque jumentis contenti sint, & Comitatu, qui Seculares divites decet, relicto, majori, qua fieri poterit, modestia gradiantur, exemploque cæteros præeuntes, sciant in concessis tantùm casibus, equitandi licentiam indulgere, super quo Superiorum omnium, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, conscientiam oneramus. Concedentes Provincialibus, & Provinciarum Commissariis, ut uno, eoque humili jumento, pro se tantùm, non autem pro sociis, in necessitatis articulo, uti possint: aliàs, si contrafecerint, suis Officiis eo ipso destituti remaneant.

Observari mandat Const. Clem. VIII. pœnas apponit.

§. 6. Ad hæc ut prædicti Clementis VIII. Prædecessoris nostri decreta inviolabiliter observentur omnes Fratres, præcipuè nominatos Ordinis, & Provinciarum Patres, legitimè non impeditos, ad Chori servitium, & ad faciendum hebdomadam, aliasque Ecclesiasticas functiones, ad vestium, & Cellarum supellectilem, eorum statui convenientes, ad communem mensam, cum eisdem pane, vino, obsonio (nihil cuiquam singularitatis concesso) ad egressum de Conventibus cum licentia, & socio, qualibet vice à Superioribus obtinendis, benedictionisque receptione post regressum, ad cubitum singulorum in singulis lectis, ad orationis mentalis studium, à qua nullus, cujuscumque conditionis existat, exemptus censeatur, ad silentii cu-

stodiam

stodiam, ad culparum Capitula, ad virtutum exercitium, ad collocutiones, & sermones, singulis saltem hebdomadis de regulari disciplina, spiritualique profectu tractantia, teneri volumus, & obligamus, nedum sub pœnis in eisdem decretis contentis, verùm etiam sub privatione Officiorum, & perpetua inhabilitate in posterum, ipso facto incurrendis. Guardianis, Provincialibus, & Generalibus respectivè, qui sine legitima causa prædictorum transgressionem permiserint, & notabiliter negligentes, ac transgressores non legitimè impeditos, voce activa & passiva non privaverint, & in posterum ad alia non inhabilitaverint, prout Nos hac nostra Constitutione (quam in sola Cismontana Familia valere, statimque post ejusdem notitiam a prædictis Superioribus sub fulminatis pœnis in quolibet Conventu, pro felici exequutione publicari, ac in statutis Ordinis inseri, & cum illis bis saltem in anno publicè in Communitate Fratrum legi, sub destitutione ipso facto Superiorum localium negligentium, volumus) privamus, & inhabilitamus; ac tamquam candoris ordinis obscuratores, disciplinæque regularis relaxatores, privatos esse volumus, & declaramus.

Decretum irritans.

§. 7. Sicque in præmissis omnibus & singulis inviolabiliter observari, & per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 8 Non obstantibus Apostolicis, ac in Conciliis Universalibus, Provincialiusque, & Synodalibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, dictique Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem Ordini, illiusque Superioribus & Fratribus, ac quibusvis aliis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter & expressè derogamus, cæterisque quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 9. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiast. constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 17. die 1. Junii.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Junii 1640. Pontificatus Nostri Anno Decimo septimo.

CCLXI.

Statuta generalia à Sanctiss. D. N. Urbano Octavo in forma speciali, & ex certa scientia, cum præinsertione ipsorum literis sequentibus confirmata.

Similia Statuta habes in Constit. hujus Pont. 53. Sacro sanctum. *ubi plura ad materiam annotata reperies.*

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Supremo Apostolatus solio, meritis licèt imparibus, divina dispensatione præsidentes, ex incumbenti Nobis Pastoralis Officii debito Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, iis, quæ propterea piè, & providè præsertim in eorum Capitulis Generalibus facta fuisse comperimus, ut firma perpetuò, & illibata remaneant, libenter cùm à Nobis petitur, Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

In Capitulo Gener. hujus Ordin. edita fuerunt nonnulla statuta.

§. 1. Cùm itaque sicut dilectus Filius Joannes Merinero Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Minister Generalis Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Domo B. Mariæ de Aracœli nuncupatæ de Urbe prædicti Ordinis novissimè celebrato, pro felici Universi Ordinis hujusmodi gubernio, & directione nonnulla statuta edita fuerant; tenoris subsequentis, videlicet.

STATUTA GENERALIA
Pro utraque Familia.

De Ministro Generali.

Declarat Capitulum Generale, omnem & quamlibet potestatem, quæ in Ministro Generali reperitur ad dispensandum in Statutis generalibus, totam ipsi provenire à Generali Capitulo: unde quoties ab eodem Capitulo Generali decreto Irritante prohibetur, ne in aliquo Statuto concedatur absolutè dispensatio, vel nonnisi sub certis conditionibus ibidem expressis, si Generalis Minister, aut absolutè dispenset, aut conditiones ad dispensandum requisitas non observet, ejusmodi dispensatio ipso facto irrita evadit.

Ordinatur à Capitulo Generali, nè liceat Ministro Generali, & multò minus aliis inferioribus Prælatis, qui Electionibus præsident, illas jam inchoatas suspendere, aut iis jam congregatis, ad quos spectat faciendis Electionibus interesse, eas impedire, ne fiant. Præterea iisdem Prælatis Generalibus interdicitur, ne functiones, quæ ad Congregationem legitimè convocatam spectant, suspendere, aut impedire præsumant: scientes totum hoc irritum fore, utpote violentum, & libertati Electionis contrarium.

Item prohibetur iisdem Prælatis Generalibus, ne posthac ad Provincias quemquam mittant, ut celebrandis earum Congregationibus intermediis præsit, nisi causa valdè notoria, & urgens se obtulerit, vel major Definitorii pars Provinciæ ita postulet. Alioquin Provinciales, & alii ad quos attinet uti jure suo in hac parte permittantur.

Si Generalis Minister è Familia discedat, ex qua fuit assumptus, & neminem ibi relinquat, cui vices suas commiserit, ut ad eum veluti Commissarium Generalem è Provinciis recurratur. In hoc eventu determinat Capitulum Generale Provincialibus fas esse cum Definitoriis ad intermedias Congregationes celebrandum devenire; Capitulum tamen Provinciale nullatenus celebrabunt.

Declaratur nemini Prælatorum deinceps licere vices suas alteri committere, ut in Capitulo Generali ipsius loco tàm ad eligendum, quàm ad alios actus ibi exercendos intersit. Quia Sanctissimus Dominus Noster Urbanus Octavus Constitutione edita, & in præsenti Capitulo promulgata, similes substitutiones contra formam Constitutionum factas interdixit.

Commissarius Generalis Belgicæ nationis secundum antiquam consuetudinem fit à Ministro Generali cum potestatis plenitudine, & hujusmodi Officium triennale est.

Prædicto Commissario Generali Belgico fas erit auctoritatem suam alteri subdelegare, attamen Subdelegatus non habebit in Electionibus votum, quo fruitur ipse Commissarius.

Congregationes intermedias, ex vi sui muneris cogere nequit, & ideò in hac parte statutorum generalium decretis standum est. Quinimò omni severitate præfatis Commissariis præcipitur, & decreto quicquid in contrarium fecerint irritante prohibetur, ne Congregationes nationales cogere aut celebrare præsumant, quicquid in contrarium habeatur in statutis Generalibus Barcinonensibus pro eadem natione accommodatis, quæ Capitulum Generale ad hunc effectum dumtaxat revocat. Quòd si id necessarium censuerint, Capitula, seù Congregationes Generales exspectent, & ibi nationalium Congregationum celebrationem fieri ipsis permittitur.

De Vicario Generali Ordinis.

Ad tollendam omnem ambiguitatis speciem, atque ut certior cognitio de qualitate eligendi in Vicarium Generalem habeatur, revocat Capitulum Generale Constitutionem illam Ultramontanæ Familiæ, qua statuebatur, ut vita functo Generali Ministro, Electio Vicarii Generalis fieret in Familia, in qua vita functus est Generalis, dummodo is, qui in Vicarium totius Ordinis erit eligendus, sit ex illa Familia, ex qua erat Generalis Minister, ex cujus persona Officium Ministri Generalis vacavit. Et statutis Cismontanæ Familiæ adhærens præcipit, ut vacante quacumque de causa Officio Ministri Generalis, electio Vicarii Generalis in ea Familia celebretur, ex qua erat Generalis assumptus. In Electione autem facienda unaquæque Familia modum sibi in constitutionibus præscriptum observabit.

Jubetur deinde, ut in ejusmodi Electione votum activum habeant Patres omnes, qui pro tempore in Generali Definitorio assistunt: Videlicet Discreti perpetui Ordinis, aut Familiæ, quales sunt Ministri & Commissarii Generales præteriti, & Vicarii Generales præteriti, qui per biennium completum Officium Vicarii Generalis exercuerunt. Deinde Procurator, & Commissarius Romanæ Curiæ, Procurator Generalis Reformatorum Cismontanæ Familiæ, & Definitores Generales utriusque Familiæ, quamdiu munere suo actu funguntur, dummodo in ea natione præsentes sint, ubi Electionem fieri contingat. Quòd si absentes sint, nec vocandi erunt, nec exspectandi, sed ad Electionem juxta præscriptum Constitutionum generalium procedendum, quam utraque Familia, nemine dissentiente, novo compromisso sic faciendam pronunciavit.

De Patribus perpetui Ordinis, & Familiæ.

Attento Ordinis, ac honoris gradu, in quo singuli pro sua quisque dignitate constitui debent, Capitulum Generale determinat, ut perpetui Ordinis, & Familiæ Patres secundum à Superiore locum semper obtineant: ita quod Ordinis Patres, in toto Ordine, unus tantum Superior sedendi ordine præcedat. Undè præsentibus Ministro, vel Commissario Generali, illis solummodò præcedent. Si verò absint, solus Provincialis, & hoc absente, Guardianus Conventus anteibit. Et idem cum Familiæ Patribus, unoquoque in sua Familia observetur, sicut Statuto Cismontanæ Familiæ fuerat præceptum, à qua mutuatum in Ultramontana Familia observandum statuit Capitulum Generale.

De Procuratore, & Commissario Generali Curiæ Romanæ.

Declarat Capitulum Generale juxtà Constitutionem Gregorii XIII. Procuratorem, & Commissarium Generalem Curiæ Romanæ tàm in Capitulis, quàm in Congregationibus Generalibus, in Definitoriis assistere semper debere, nimirum, ut in veteri Definitorio, quod tunc absolvitur, & in novo, quod creatur, Religionis rebus determinandis intersint. Et idem statuitur de Procuratore Reformatorum Cismontanæ Familiæ, juxtà Constitutionem Sanctiss. D. N. Urbani Octavi.

De Definitoribus Generalibus, & eorum Subrogatis, ac Substitutis.

Censuit Capitulum Generale nimis indecorum esse, atque ab optimi regiminis ratione valdè alienum, ut Definitores Generales, primarii in Ordine judices, penes quos est aliorum suffragatorum discussio, & approbatio, in Congregationibus, & Capitulis Generalibus suffragandi potestate careant. Et ideò statuit, ut post hac Definitores Generales utriusque Familiæ tàm in Congregationibus, quàm in Capitulis Generalibus, ubi suo funguntur Officio, suffragium ferant: non aliter quàm in suarum Provinciarum Capitulis, & Congregationibus suffragantur.

Quando in utraque Familia contingat, ut Definitores Generales absint, vel quolibet eventu deficiant: statuitur, ut eorum loco alii statim subrogentur, vel sublimantur. Verùm tàm in substitutione, quàm in subrogatione, forma in statutis apud Toletum novissimè editis tradita observetur.

Patres illi, qui loco Definitorum Generalium dum adhuc vivunt, & absentes sunt, substituuntur pro Capitulo Generali, deinceps inter Provinciæ suæ Patres numerentur: dummodò ultimi sint, & post eos locum habeant, qui Ministri, & Vicarii Provinciales jam extiterunt, vel postea eisdem Officiis perfungentur.

De Ministris Provincialibus.

Prohibet Capitulum Generale ne in Ministros Provinciales assumantur, nisi qui de earumdem Provinciarum corpore, hoc est, ibi professi, vel a longo jam tempore (saltem per decennium) in eis fuerint incorporati, & insuper in inferiorum Officiorum gradibus aptitudinis suæ ad gubernandum specimen præbuerint: aliter electio ipso facto irrita, & nulla sit.

Titulares Ministri ad suffragandi effectum solummodò electi, ad instar Commissariorum Provincialium se habeant, qui pro Provincialibus legitimè impeditis in Generali Capitulo suffragantur: Nec ullo Patrum Provinciæ privilegio, aut exemptione gaudeant.

De Vicariis Provincialibus.

Provinciali Ministro è vita decedente, determinat Capitulum Generale ad amputandas litium occasiones, quæ ex diversis Provinciarum consuetudinibus, ac constitutionibus oriuntur, ut in toto Ordine Regestum, scripturæ, & sigilla ad digniorem Provinciæ Patrem, eum videlicet, qui primum locum vendicat, statim deferantur. Is verò absque mora convocato Definitorio faciet Vicarii Provincialis Electionem, in qua votum activum habeat & passivum. Quod si Minister, aut Commissarius Generalis intra tres dietas consistant, consulendi sunt, & eorum responsio exspectanda. Si tamen longiùs absint, iis inconsultis fiat Electio, non obstante statuto in contrarium edito, quod ad hunc effectum revocat Capitulum Generale.

Vicarii Provinciales, qui per biennium completum in Officio steterunt, Patrum Provinciæ privilegium, & præcedentiam habeant: eos tamen subsequentur, qui Ministri Provinciales extiterunt, vel postmodum existent. Absoluto tamen Vicariatus Provincialis Officio, nonnisi post triennii vacationem in Provinciales Ministros eligentur. Qui verò per biennium integrum in Officio non steterint, nullo gaudeant privilegio, sed absque ullo vacationis interstitio eligi poterunt Provinciales Ministri.

Is, qui mortuo Provinciali Ministro, vel quolibet eventu vacante, in Vicarium Provincialem fuit assumptus, usque ad Capituli Provincialis celebrationem in Officio durabit. At verò Capitu-

lum

lum pro Superiorum Generalium arbitrio anticipari poterit, vel prorogari, dummodò tempus lege præscriptum non excedatur.

Provincialibus Ministris è Provincia discedentibus, vel ad Generale Capitulum, vel negotiorum causa, quæ per ipsos fieri necesse sit: quolibet eventu Officium vacaverit, Commissarii Provinciales qui relicti fuerant; sub titulo, & appellatione Vicariorum Provincialium in Officio succedent, quousque Capitulum Provinciale celebretur. Quando autem absentibus Ministris Provincialibus Commissarii morientur, Provinciæ regimen ad digniorem ipsius Patrem, cum eadem auctoritate, usque ad Provincialis regressum deferatur.

De Custodibus.

Decrevit Capitulum Generale, ut Custodes in solo Definitorio extra Capitulum electi. Custodum qui Officium absolverunt Privilegio minimè gaudeant, nisi per duos annos integros functi fuerint Custodiatus Officio, vel ad Capitulum, seu Congregationem Generalem suffragaturi accesserint, quamvis biennium non sit completum. Sive autem Custodes in Capitulis, sive in Definitoriis sint electi, in Capitulo Provinciali eorum cesset Officium, & alii de novo eligantur. Ille tamen qui duos annos non complevit reeligi poterit ad idem Officium.

De Secretariis Curiæ Romanæ.

Sanctissimus Dominus noster Urbanus VIII. considerato labore, ac ingenti fatigatione, quam Secretarii, Procuratores, & Commissarii Generales in Romana Curia subeunt, quatenus eos in suorum Officiorum administratione coadjuvant, literis in forma Brevis expeditis decrevit, ut prædicti Secretarii, postquam Officium per triennium expleverint, in suis Provinciis, immunitatibus, & privilegiis gaudeant eorum, qui ibi Definitores extiterunt, sed semper post eos, qui per Electionem Definitores fuerunt, vel postea existent.

De Privilegiis, & Privilegiatis.

Creverat adeò in Religione nostra Privilegiatorum numerus, & tàm frequenti abusu Immunitates, & Privilegia laborantibus in præmium destinata, ignavis forsan & ambitiosis gratuitò, & spontè donabantur, ut propterea Sanctiss. D. N. Urbanus VIII. motu proprio omnia Privilegia personalia ex gratia, & favore per quemcumque concessa abstulerit, sublata facultate alia de novo concedendi, iis tamen exceptis, quæ in justum laboris præmium, & virtutis incitamentum constitutionibus nostris, & statutis stabilita sunt, vel postmodum stabilientur. Exemptis hinc etiam Regum, & Imperatorum Prædicatoribus, & Confessoribus, quos ab hac regula Sanctissimus exclusit.

PRO ULTRAMONTANA FAMILIA.

De Patribus Provinciæ.

Provinciarum Patres à Gregorio XV. quoad Jus suffragandi in Capitulis, & Definitoriis in toto Ordine extinctos, S. D. N. Urbanus VIII. in tota Ultramontana Familia iterum suscitandos judicavit, non tamen omnes, ne Provinciæ tot Judicibus oneratæ premerentur, sed aliquos, qui rerum Religionis experti in Capitulis, Congregationibus, & Definitoriis existentes, auctoritate sua, & consilio alios in Officio novos erudiant, & compescant. Quapropter motu proprio decrevit ut in unaquaque Provincia Ultramontanæ Familiæ duo essent Provinciæ Patres, unus qui foret perpetuus, is videlicet, qui in Provincia dignior esset, hoc est, primum inter Provinciæ Patres locum vendicaret. Quòd si Pater iste alio titulo sit de corpore Definitorii, pro illo tempore assumatur alius in dignitate propinquior. Idem etiam subrogationis ordo servetur, cùm per mortem vacare contigerit.

Alter Provinciæ Pater juxtà prædictam Constitutionem Apostolicam ille est, qui immediatè Provincialatum absolvit. Per triennium tantum modò durabit hujusmodi Pater, quo finito, succedet Provincialis, qui post ipsum subsequetur, Officio absoluto. Quod si ante triennium decessisse contingat, alius assumatur, qui immediatus Provincialis exstiterat.

Præcipit verò Sanctissimus Ministris Generalibus, & aliis, ad quos prædictæ Constitutionis Apostolicæ executio spectat, ut sub gravissimis pœnis, & nullitate Electionis illud observent, & inviolabiliter observari procurent.

De Commissario Generali Terræ Sanctæ in Curia Regis Catholici residente.

Declarat Capitulum Generale Commissarium Generalem Terræ Sanctæ, qui residet in Curia Regis Catholici, non esse Prælatum; Proindeque non solum Ministro Generali, sed etiam Commissario Generali Familiæ subditum esse, ac in omnibus, & per omnia subjectum. Ipsius autem socii quoad regularem disciplinam Provinciali Ministro, & Guardiano Conventus subjici debent.

Prædictus verò Commissarius singulis sex mensibus rationes reddere teneatur sub pœna privationis, quæ ipsi Segoviensibus statutis imponitur.

De Magistris Novitiorum.

Abrogatur Statutum ultimi Capituli Toletani, in quo Magistris Novitiorum concedebatur, ut qui per octo annos in Conventibus principalioribus munus illud exercuissent, Lectorum Jubilatorum privilegio quoad præcedentiam dumtaxat fruerentur. Et decernit Capitulum Generale, ut Statutum Segoviense observetur.

De Lectoribus.

Censuit Generale Capitulum Theologiæ Lectoribus nullum unquam Jus quæsitum, aut actionem ad continuandum legendi Officium, quousque tempus Jubilationis præscriptum compleverint. Et ideo statuit posse à Ministris Provincialibus amoveri de consensu Definitorii, & aliis muneribus, prout necessum videbitur, destinari. Eodem namque jure Lectores primò instituere, & cùm libeat amovere ad Ministrum Provincialem & Definitorium pertinet.

Quoniam variatis in Ordine nostro aliquibus statutis, & constitutionibus Apostolicis, non parva circa præcedentiam exorta est confusio, & abusus aliqui pullularunt, Quapropter visum est graduum, & præcedentiæ ordinem hunc in modum digerere, quem ab omnibus in Ultramontana Familia inviolabiliter observandum statuimus.

Primò igitur inter Prælatos actuales habeat primum locum Minister Generalis; Postea Commissarius Generalis Familiæ: Deinde Commissarius Visitator Provinciæ, & Minister Provinciæ, & tandem Guardianus loci.

Post Prælatos autem sedeant, qui Ministri Generales, deinde qui Vicarii Generales per biennium fuerunt: post quos sequentur qui Commissarii Generales fuerunt secundum Bullam Unionis Electi. Deinde qui Vicecommissarii Generales biennio extiterunt.

Postea sequentem locum habeat Commissarius Generalis Indiarum in Curia Regis Catholici residens.

Deinde Procurator, & Commissarius Romanæ Curiæ, dum actu suis muneribus funguntur; post quos sequetur Procurator Reformatorum Cismontanæ Familiæ.

Postea Definitores Generales dum in suis Officiis actualiter persistunt.

Deinde Procuratores, & Commissarii Curiæ Romanæ Officiis functi (etiamsi Ministri Provinciales aliàs non fuissent) qui intra suam Provinciam, & extra omnes alios præcedent, licèt Ministri Provinciales, aut Definitores generales extitissent.

Post prædictos sequentur qui Ministri Provinciales fuerunt in suis Provinciis.

Deinde qui Definitores Generales extiterunt, qui si Ministri Provinciales antea fuerunt, alios qui eodem munere functi sunt præcedent: sin minus illos dumtaxat, qui postquam ipsi Definitoriatus Officium expleverunt, ad Ministeriatum sunt promoti.

Postea verò ii, qui triennio Secretarii Ordinis fuerunt, videlicet Ministri, aut Vicarii, aut Commissarii, aut Vicecommissarii Generales secundùm Bullam unionis electi.

Deinde, qui Commissarii Generales fuerunt in Regno Peruano, & in nova Hispania, & in India Orientali per triennium: dummodò in eisdem muneribus obeundis laudabiliter se gesserint.

Deinde qui in propriis Provinciis Vicarii Provinciales per biennium completum.

Postea sedebunt, qui Ministri Provinciales in aliena Provincia fuerunt intra Hispaniæ Provincias.

Post quos sequentur actuales Prædicatores Regis Catholici.

Deinde qui pro Definitoribus Generalibus in Capitulo Generali substituti sunt.

Postea sequentur qui per duodecim annos in Curia Regis Catholici Commissarii Generales fuerint Terræ Sanctæ.

Postea qui per duodecim annos Hispali Vicecommissarii Generales Indiarum extiterunt.

Deinde Definitores, & Custodes actuales Provinciæ.

Postea qui in eadem Provincia Definitores, & Custodes fuerunt: quo gradu solum gaudeat Custodes, qui in Capitulo electi sunt, vel si extra per solum Definitorium, per biennium completum in Officio durarunt, vel si in Capitulo Generali tulerunt suffragium, licèt biennium non compleverint.

Deinde qui per triennium Secretarii fuerunt Procuratores, aut Commissarii Curiæ Romanæ.

Postea Secretarii Commissarii Generalis Indiarum, qui residet in Curia Regis Catholici, dummodò per sexennium laudabiliter Officium illud exercuerint.

Deinde qui per octo annos Commissarii Generales Terræ Sanctæ in Curia Regis Catholici extiterunt. Et illi postea, qui etiam per octo annos Hispali Vicecommissarii Indiarum fuerunt.

Deinde Lectores Jubilati juxta Ordinis Statuta.

Postea sedebit Procurator, seu Commissarius Curiæ Regis Catholici.

Deinde Commissarius Generalis Terræ Sanctæ dum actu exercet Officium in Curia Regis Catholici.

Postea immediatè sedebit Vicecommissarius actualis Indiarum, qui Hispali residet.

Deinde sedebit primus Lector Sacræ Theologiæ.

De aliis verò Lectoribus, & Prædicatoribus, cæterisque Officialibus, & Religiosis circa præcedentiam serventur Statuta Segoviensia, exceptis quæ huic dispositioni contraveniunt.

Pro Indianis.

Quoniam Decretum illud ultimi Capituli Toletani, quo concedebatur Ministris Provincialibus Indiarum, ut mittere possent Commissarios ad Capitulum Generale, nullum erat, utpote contrarium alteri Statuto edito in Capitulo Generali Romano ad annum 1625. tenoris sequentis. Caveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios suo nomine mittant, solis Custodibus veniendi facultas conceditur. Quòd Statutum à Sede Apostolica in forma speciali, ac ex certa scientia cum illius præinsertione fuit confirmatum. Atque adeo nonnisi ab eadem Sede Apostolica potuit revocari. Quapropter cùm in hoc Capitulo Generali sancitum fuerit restituendum esse Ministris Provincialibus jus antiquum, quod habebant, ut Commissarios ad Capitulum Generale suo nomine suffragaturos mitterent, ad Sedem Apostolicam recursum est, quatenus non obstante prædicto Statuto Romano, facultatem mittendi Commissarios Indianis Provincialibus indulgere, prout clausulis sequentibus, Sanctiss. D.N. Urbanus VIII. indulsit.

Ministris Provincialibus dictarum Provinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad Capitulum Generale d. Ordinis mittere possint Commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, ea tamen lege, ut tàm Commissarii, qui mittentur, quàm etiam Custodes, filii earum Provinciarum respectivè sint, pro quibus mittuntur, vel in eis per sexennium completum antea incorporati (sive in Indiis, sive in aliis Europæ partibus) existant, dummodò ad electionis effectum non incorporentur (aliter Electio sit nulla ipso facto) ac ut tàm Commissarii, quàm Custodes prædicti à suis Provinciis non aliter quàm juxta constitutiones generales Segovienses eligantur, quod si Commissarii, & Custodes hujusmodi in itinere decedant, suffragium suum nemini etiam tanquam Procuratori absenti, vel præsenti committere possint, ac idem in aliis etiam Prælatis, & Vocalibus juxta laudabilem dicti Ordinis consuetudinem à Sede Apostolica approbatam servetur.

Et insuper pro commodiori præmissorum executione Constitutionem fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit. *His, quæ ad Regularium personarum statum*. Die 4. Martii 1600. Pontificatus sui anno 9. editam, qua cavetur, ut in Provinciis d. Ordinis in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Provincia, ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud Dignitatis Officium assumi non valeant alii d. Ordinis Religiosi, quàm illi, qui ejusdem Provinciæ alumni sunt, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum, apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis, literis obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuerunt, omninò admittimus, & præcipimus observandum esse.

Declarantes, sub illis verbis, *seu quodlibet aliud Dignitatis officium* in dicta Clementis VIII. Constitutione expressis, Ministri Provincialis, tam pro regenda Provincia, quàm pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designati, Vicarii Provincialis, Custodis, Definitorum, Guardianorum Conventuum, & Vicariorum Officia, comprehendi, & comprehensa intelligi.

Quocirca Commissariis Generalibus nunc & pro tempore existentibus in Indiis in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ, privationisque suorum Officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis, præcipimus, & mandamus, ut præsentes literas, & in eis contenta quæcunque inviolabiliter servent, & ab aliis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet servari curent. Alioquin si eos in hac parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Provinciam regredientes, omni privilegio, titulo, immunitate, & exemptione privati remaneant: injungentes, & districtè præcipientes Ministro Generali, & aliis pro tempore existentibus Ministris Generalibus, & citra conni-

ven-

ventiam quamcumque, pœnas prædictas contra transgressores debitæ executioni demandari faciant oaerando in his eorum conscientias.

Declarat insuper Capitulum Generale, ut nullus ex Sociis, quos secum deseruat Commissarii Generalea Indiarum, nec etiam alii Religiosi ad Provincialis, Custodis, Definitoris & Guardiani Officium assumi valaaat, nisi postquam sexennium ab incorporatione fuerit transactum, aliter Electionem ipso facto irritam esse determinat. Quod si Commissarii Generales Indiarum in hac parte deliqueriat, idem Capitulum Generale decernit, ut ipso facto pœnas à Sanctiss. D. N. Urbaao VIII. in Brevi supra posito adversus transgressores impositas incurrant, inane, irritumque dijudicans, si quid in contrarium per quosvis Ordinis Superiores fuit, vel postmodum fuerit statutum.

De Auctoritate Commissarii Generalis Peruensis.

Determinat Capitulum Generale, ut prædictus Commissarius de Peru in omnibus Electionibus suarum Provinciarum votum habeat, & auctoritatem suam cuilibet alteri subdelegari possit; attamen subdelegatus non habebit in Electionibus votum, sicuti Commissarius habet. Et idem statuitur de Commissario novæ Hispaaiæ.

De Vicecommissario Indiarum Hispali residente.

Vicecommissarius Iadiarum ex decreto Capituli Generalis, dum actu exercet Officium, sedeat immediatè post Lectores jubilatos. Et qui per octo annos completos idem Officium continuaverit, eorum privilegio gaudeat, qui fuerunt Definitores, Si autem per duodecim annos in Vicecommissariatu steterit, Præcedentiam, & Paternitatem habent dumtaxat, qua Patres Provinciæ fruuntur: dummodò sedeat post omnes, qui Ministri, seu Vicarii Provinciales fuernat, vel postea existent.

De Secretario Commissarii Generalis Indiarum.

Secretarius Commissarii Geaeralis Indiarum, qui resideт in Curia Regis Catholici, ex concessione S. D. N. Urbani VIII. postquam per sexennium in eo munere recte, & laudabiliter se gesserit, ia sua quisque Provincia dumtaxat privilegiis, & exemptionibus gaudeat, quibus uti, & gaudere solent ii, qui fuerunt Definitores. Illum tamen omnes præcedent, qui vel jam Definitores extiterunt, vel postea extiterint.

Reliqua negotia, quæ pro Indianis tractanda supersunt, Capitulum Generale determinat, ut à Reverendissimo P. Miaistro Generali, unà cum Indiarum Commissario generali, & Patribus de Definitorio generali apud Matritum existentibus tractentur, & resolventur.

Pro Canaria.

Statuitur ne in Canaria priventur Guardiani voce activa, ante electioaem factam, nisi delictum fit aliàs publicum, & scandalosum.

Pro Sardinia.

Decrevit Capitulum generale Provinciam Sardiniæ in duas fore dividendam, quarum una sub nomine S. Saturnini Martyris haberet Conventus, qui in Capite Calaritano coatinentur, & alia sub titulo S. Mariæ Gratiæ fieret ex Conventibus, qui sunt in Capite Sacetis, servato illi pristino nomine, unà cum prioritatis, & aatiquitatis jure, prout Sanctiss. D. N. Urbani VIII. motu proprio sancitum fuit. Const. Edita die 12. Julii An. 1639.

Pro Custodia Insularum de Açores.

In Definitorio Generali, Præside, assistenteque D. Cardinali Barberino Protectore nostro, decretum est, Custodiam Insularum de Açorea ab Algarbiorum Provincia, cui aliàs in tegimine subjiciebatur separandam esse, prorsusque dividendam, ac in novam Provinciam erigendam, & de facto S. D. N. Urbanus VIII. motu proprio prædictam Custodiam divisit, ac dismembravit, & in novam Provinciam sub Invocatione S. Joannis Evangelistæ erexit. Const. Edita die 22. Julii 1639.

Pro Cismontana Familia.

Sanctissimus D. N. Urbanus VIII. omnes Cismontanæ familiæ Custodias Reformatorum, quæ viginti-quinque numerum explent, in Provincias erexit, & unicuique præcedentiæ locum juxta ordinem infra scriptum assignavit.

Provincia S. Francisci.
Provincia Romana.
Proviacia Marchiæ.
Provincia Tusciæ.
Provincia Bononiæ.
Provincia S. Antonii.
Provincia Gennæ.
Provincia Mediolani.
Provincia Principatus.
Provincia septem Martyrum.
Provincia Vallis Nemorum.
Provincia Vallis Mazari.
Provincia Vallis Noti.
Provincia S. Nicolai.
Provincia S. Bernardini.
Provincia S. Angeli.
Provincia minoris Poloniæ.
Provincia majoris Poloniæ.
Provincia Corsicæ.
Provincia Brixiæ.
Provincia Basilicatæ.
Provincia Terræ Laboria.
Provincia Calabriæ.
Provincia S. Didaci.
Provincia S. Thomæ Apostoli.

Receptum est Breve S. D. N. Urbani VIII. circa Lectorum jubilatiouem; cujus initium est. *Cum sicut accepimus &c.*

Nullus deinceps Prædicator, aut Lector instituatur, nisi prius fidem suorum Lectorum exhibeat per Provincialem Ministrum autenticatam & nisi ab eodem Ministro cum suo Definitorio fuerit antea examinatus, atque idoneus repertus.

Nec aliquis Studens possit in futurum ad Sacræ Theologiæ studium transire, nisi Philosophiæ cursum antea perfecerit, & à Definitorio Provinciæ, quoad sufficientiam, & bonos mores fuerit approbatus. Cursum autem Philosophiæ declaramus esse trium annorum completorum. De quo Studens tenebitur suorum Lectorum fidem per Provincialem, & Definitorium autenticatam præsentare.

Renovatur Statutum, quo præcipitur nullum institui posse Prædicatorem, nisi priùs cursum Theologicum trium annorum completorum perfecerit: neque Lectorem, nisi quatuor annis expletis studuerit.

Renovatur etiam generale Statutum prohibens, ne Studentes Generales è Conventu possint egredi nisi bis pro quolibet mense; nec Guardianus, aut alius Superior localis possit eis licentiam concedere, nisi pro gravissima causa à Discretis Conventus priùs approbata.

Ministri, & Definitores Provinciales actuales, extra suam Provinciam præcedant eos qui fuerunt Provinciales, & Definitores respectivè.

Lectores Artium, & Casuum conscientiæ eos Sacerdotes præcedant, qui trigesimum anaum Religionis non compleverunt, inter sese juxta antiquitatem Habitus sedeant, & incedant, nisi aliquis Theologiam aliàs legisset.

Laici transeuntes ad Statum Clericalem, non possint habere Officia, & Dignitates in Religione.

Duo Fratres germani in Provincialatu immediatè sibi succedere, aut simul in Definitores duo ex eadem agnatione eligi minimè possiat, ut aliàs statutum est.

Minister in eo Capitulo, in quo suum explet

Officium, in Definitorem eligi non possit, sub pœna nullitatis Electionis.

Moriente aliquo Definitore extra limites Provinciæ, vel absente, ita ut infra tres dies ejus præsentia haberi non possit, subrogetur alter Pater dignior illius Provinciæ, aliter Electio nulla sit.

Ut induendis Fratribus opportunè consulatur Ministris districtè præcipitur, ut Officinas pro lanificio, & pannorum fabricatione introductas conservare procurent. Et ubi introductæ non fuerint intra unius anni spatium illas erigant, & introducant, sub pœna privationis Officii ipso facto incurrenda: Nec ex alio panno, quàm ex fabricato in supra dictis Officinis indui Fratres possint, aliàs induti inhabiles ad Officia, & Dignitates Provinciæ indispensabiliter censeantur.

Defunctorum spolia nonnisi Conventibus, in quibus Fratres decedere contigerit, applicentur; sublata Ministris Provincialibus in hac parte facultate alias dispensandi sub pœna privationis Officii.

Ut multis abusibus, & periculis occurratur, statuimus, ut qua die quisque Fratrum itineris causa discesserit, & qua item accesserit ab eisdem Conventuum Superioribus in ea ipsa facultas discedendi fideliter notetur. Si secus fecerint Prælati ab Officio suspendantur per mensem; & subditi sicut Apostatæ plectantur. Quod ut exactiùs observetur, districtè præcipitur Superioribus ut in obedientiarum, & licentiarum exemplis id ipsum Guardianis, cæterisque locorum Superioribus distinctè injungant, & terminum temporis præfixum secundum distantiam viarum, & dispositionem mittentium, & qualitatem euntium apponant.

Pro Germaniæ Provinciis.

In Provinciis Germaniæ Confessarii, & Commissarii Monialium, & Guardiani durent tantummodo ad triennium, & nullo pacto possint Provinciales, nec Commissarii Generales super hoc dispensare, cùm sit mandatum Apostolicum. Quòd etiam servetur de Abbatissis Monialium.

Minister Provincialis Bohemiæ habeat jurisdictionem in Moniales Sanctæ Claræ, quam regulariter habent Ministri aliarum Provinciarum in suos.

Pro Poloniæ Provinciis.

Tollitur auctoritas Ministris Poloniæ incorporandi Fratres unius illarum Provinciarum in aliam, sub pœna privationis mandantibus, & recipientibus. Capitulum Generale prohibet sub pœna privationis Officiorum & actuum legitimorum Superioribus, & subditis Provinciarum Poloniæ, ne ullo unquam tempore tractent de reuniendis illis Provinciis.

De Bulgaria.

Guardiani ultra triennium durare non possint cùm Apostolicis Constitutionibus repugnet. Aliter facta Electio nulla sit, & invalida.

§. 2. Nos inviolabili Statutorum hujusmodi observationi, perpetuæque firmitati, quantum nobis ex alto conceditur opportunè consulere ipsumque Joannem Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem Joannis Ministri Generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Statuta præinserta hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium, sine præjudicio tamen observantiæ regularis, & statutorum Apostolica auctoritate confirmatorum, ac ordinationum, & Brevium Apostolicorum pro Fratribus Discalceatis Hispaniarum, & Indiarum factorum, & emanatorum, perpetuò approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

§. 3. Decernentes eadem Statuta in prædicto Ordine ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter perpetuò observari, & adimpleri debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Et ab omnibus observari mandat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 8. Novemb. 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo septimo. D. P. A. 17. die 8. Nov.

Præter ea, quæ sub hac confirmatione Apostolica in forma speciali, ut potè majoris momenti facta continentur, alia etiam à Capitulo Generali sancita sunt non minori observatione custodienda, cujusmodi sunt.

Pro Monialibus Hispaniarum.

Præcipit Capitulum Generale, ut Statuta nunc pro Monialibus edita, & approbata, typis mandentur, & inviolabiliter observentur.

Pro India Orientali.

Præcipit Capitulum Generale, ut in India Orientali serventur Statuta Segoviensia pro iis partibus edita, nunc verò renovata, & approbata, in melioremque methodum cum aliquibus additamentis redacta, quæ ad feliciùs earum Provinciarum regimen tranquillitatemque deserviunt.

Pro Regestis.

Sit in utraque Familia Regestum, in quo annotentur actus omnes Capitulares, non solùm ad futuram rei memoriam; sed ut Religionis status cognoscatur, & ad regiminis directionem inserviat.

Ad præsentis Decreti properam executionem jubetur, ut Actus omnes Capitulares, Decreta, Bullæ, Declarationes Sacrarum Congregationum, Decisiones Rotæ, & Sententiæ latæ in causis nostræ Religionis spectantia Romæ in Archivio reperta, quam primum transcribantur, & transumptum autenticum ad Ultramontanam Familiam remittatur, ubi etiam aliud fiet transumptum earum rerum, quæ ibi fuerint inventæ ad Cismontanam Familiam pariter transmittendum.

Tria Apostolica Brevia pro feliciori nostri Ordinis regimine, nunc à S. D. N. Urbano VIII. expedita. Videlicet, Primum, in quo omnia Privilegia personalia in nostro Ordine abrogantur. Secundum, in quo pro unaquaque Ultramontanæ Familiæ Provincia, duo Provinciæ Patres instituuntur. Tertium ad favorem Provinciarum Indiarum expeditum, ad finem horum Statutorum excudantur.

Ut Statutorum varietas, & multiplicatio tollatur, ac in sacris Ritibus, & administranda justitia, æqualis in omnibus Provinciis forma servetur; statuit Capitulum Generale, ut Statuta Cismontanæ Familiæ, per ejusdem Patres revisa, reformentur, & ad normam Apostolicarum Constitutionum strictiùs reducantur: edanturque Ceremoniale, & Praxis Criminalis; quibus standum esse, Superioribus omnibus, & subditis respectivè præcipitur.

Numerus defunctorum à postremo Capitulo Generali.

Numerus Fratrum, qui à præterito Capitulo Ge-

nerali,

nerali, usque in præsens è vita decesserunt, juxta computationem factam per testimonia ad Capitulum delata, complet septem millia ducentos, & nonaginta tres. Gallis hinc exceptis, qui ad Capitulum non venerunt;

Ita est

Cardinalis Barberinus Protector, & Præsidens.

Fr. Joannes Merinero Minister Gen.
Fr. Didacus de Cea Commissarius Generalis Curiæ.
Fr. Joseph Vasquez Defin. Gen.
Fr. Bartholomæus Foyas Definitor Gen.
Fr. Lazarus Sanguessa Definitor Gen.
F. Antonius Hiqueus Definitor, & Secretarius Definitorii Gen.
Fr. Benignus à Genua Commiss. Gen.
Fr. Joannes Baptista a Campanea Pater totius Ordinis.
Fr. Joseph Redaellus Procurator Gen.
Fr. Ascanius de Assisio Procurator Gen. Reformatorum Cismontanæ Familiæ.
Fr. Evangelista Mogminio Defin. Gen.
Fr. Thomas à S. Agatha Defin. Gen.
Fr. Petrus Posnaniensis Defin. Gen.
Fr. Nicolaus de Spinazzola Defin.
Fr. Joannes à Neapoli Defin. Gen.
Fr. Pacificus de Roma Defin. Gen.

Lo. n † Sigilli.

CCLXII. Erectio Custodiæ Reformatæ Transilvaniæ Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Observantiæ.

Istorum Fratrum Reformatorum materiam habes signatam ad Constit. 40. Sacrosanctum. *Et in Constit.* 240. In juncti nobis, *ubi agitur de Reformatione Provinciarum.*

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. SAlvatoris nostri Jesu Christi partes licèt immeriti gerentes in terris illam curam libenter amplectimur, per quam Religiosorum Ordines multiplicatis cultoribus, quorum assiduis precibus, & fructuosis operibus Omnipotens Deus propitiatur & fides Catholica propagatur nostris etiam temporibus suscipiant incrementum, quod ut optatum sortiatur effectum Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sanè pro parte dilecti Filii Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Reformatorum nuncupati Ordinis S. Francisci Nobis nuper expositum fuit, quod pro cultura Catholicorum in Transilvania, ac Hæreticorum, & Schismaticorum in illis partibus degentium conversione maximè expedit ex Domibus Regularibus Fratrum Minorum strictioris Observantiæ Ordinis hujusmodi, in eisdem partibus existentibus unam custodiam Transilvaniæ nuncupandam erigi, & à Provincia S. Salvatoris Ungariæ ejusdem Ordinis separari.

§. 2. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Procuratoris Generalis votis hujusmodi quantum cum Domino possumus benignè annuere, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Tres quæ à Fratribus Minoribus Strictioris Observantiæ hujusmodi ad præsens, ut asseritur, habitantur in Transilvania, nec non aliam de Cieh. Eorumdem Fratrum Provinciæ S. Salvatoris Ungariæ prædictæ Domos Regulares ab eadem Provincia S. Salvatoris, illiusque Ministri Provincialis jurisdictione, & superioritate, ita quod illi amplius minimè subsint, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò separamus, ipsasque quatuor Domos Regulares hujusmodi in custodiam Transilvaniæ nuncupandam eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuò erigimus, illamque jurisdictioni, superioritati, visitationi, & correctioni Ministri, & Commissarii Generalium pro tempore existentium ejusdem Ordinis, qui Custodiam per Nos sic erectam pro tempore regant, illique de Religiosis, & aliis necessariis provideant immediatè subjicimus, necnon in Custodem Custodiæ hujusmodi pro hac prima vice dilectum Filium Stephanum Salines ejusdem Ordinis Professorem deputamus, & constituimus. Erectio custodiæ.

§. 4. Demùm eidem Custodiæ sic erectæ, illiusque Domibus Regularibus, Custodi, & Fratribus, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, præeminentiis, concessionibus, & indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Custodiæ, illarumque Domus Custodes, & Fratres utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum similiter, & æque principaliter ac si Custodiæ per præsentes erectæ, illiusque Domibus, Custodi, & Fratribus concessa fuissent, uti frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant indulgemus. Quòd hæc Custodia gaudeat privilegiis.

§. 4. Decernentes, præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere debere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ S. Salvatoris prædictorum cum juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus ac singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 3. Februarii 1640. Pontificatus Nostri Anno Decimo septimo. D. P. A. 17. die 3. Febr.

CCLXIII. Decernit Pontifex, quod etiam legata particularia, ac dispositiones, & donationes etiam inter vivos particulariter, & aliàs quomodolibet factæ, perpetuisque futuris temporibus pro Captivorum Redemptione faciendæ in favorem quorumcumque dicti Ordinis Fratrum Recollectorum, etiam in quibus sit, vel erit eorum industria, pertineant & competant privativè quoad eosdem Fratres Recollectos ad Reverendissimum totius prædicti Ordinis Magistrum Generalem. Nec non circa Ministerium Redemptionis perpetuum silentium imponit Vicario Generali, Conventibus, & Fratribus omnibus Recollectis prædictis. Præscribitque modum expendendi legata.

Ne jam dicta otiosè repetam, vide quæ indicata sunt in Const. hujus Pont. 181. Cum sicut, *supra, ubi plura ad similem materiam annotata legere poteris.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Perez de Monebrega Procurator Generalis Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod aliàs inter Fratres Calceatos dicti Ordinis ex una, & Fratres ejusdem Ordinis Congregationis Discalceatorum nuncupatorum ex altera, partibus, occasione separationis, ac totalis dismembrationis Fratrum Discalceatorum à Fratribus Calceatis hujusmodi, inita fuit quædam Concordia, inter cujus Capitula extat unum tenoris sequentis, videlicet: Item quod Ministerium Redemptionis solùm spectet ad Religiosos Calceatos; & quod Patres Recollecti non se intromittant in recipiendis legatis à Christi fidelibus relictis ad dictum effectum, nec possint petere in suis Monasteriis, nec extra, pro redimendis captivis, nec habere cippos, nec capsas, nec aliquid aliud pro eleemosyna petenda hac de causa, quia totum hoc debet demandari Curæ, & sollicitudini Patrum Calceatorum dumtaxat, sicut usque nunc fuit in consuetudine. Quæ quidem Concordia a fel. record. Gregorio Papa XV. Prædecessore nostro, ac etiam à Nobis cum clausula, *citra dispensationem à quarto voto*, confirmata fuit.

§. 2. Postmodum verò dilectis Fratribus Discalceatis prætendentibus vigore prædictæ clausulæ, *citra dispensationem à quarto voto*, Ministerium Redemptionis Captivorum Fratribus Calceatis hujusmodi indicta Concordia illiusque confirmationibus dumtaxat reservatum à se quoque exerceri posse etiam vigore suarum particularium Constitutionum aliàs à Nobis confirmatarum; Venerabiles Fratres S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales negociis Regularium præpositi decreverunt, vigore dictæ clausulæ, *citra dispensationem super quarto voto*, hujusmodi, & aliarum in dicta Concordia, & illius confirmationibus Apostolicis contentarum, non fuisse, nec esse Jus aliquod de novo quæsitum Fratribus Discalceatis præfatis ad Ministerium Redemptionis Captivorum exercendum, sub directione, & superioritate eorum Vicarii Generalis; sed omnia, circa Ministerium dictæ Redemptionis Captivorum remansisse, & remanere in eisdem Statu, & terminis, in quibus reperiebantur ante dictam Concordiam; ita ut præfati Fratres Discalceati, quoad dictum opus Redemptionis Captivorum, aut alia ad id Ministerium quomodolibet spectantia remaneant, & remanere debeant sub directione, cura, obedientia, & superioritate ejusdem dilecti filii Magistri Generalis Calceatorum; ac in eisdem statu, & terminis, in quibus erant, seu existebant ante dictam Concordiam, & confirmationes prædictas; Nosque decretum Cardinalium hujusmodi confirmavimus; & subinde nonnullis ex Fratribus Discalceatis hujusmodi decreto præfato. Nostrisque literis illius confirmatoriis parere detrectantibus: Nos omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis, seu Recollectis Ordinis præfati nunc, & pro tempore existentibus, quacumque auctoritate, & Officio fungentibus sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac quorumcumque d. Ordinis Officiorum per eos detentorum pœnis, ipso facto, absque alia declaratione per contravenientes incurrendis, præcipimus, ut dicto Magistro Generali in omnibus ab eo commissis, & præfatum Redemptionis Captivorum opus, seu Ministerium quomodolibet concernentibus irrefragabiliter obedirent, & aliàs prout in Gregorii Prædecessoris prædicti, ac nostris super præmissis in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Fratres Discalceati prædicti prætendant legata particularia relicta, ac dispositiones quascumque, etiam donationes inter vivos factas, & pro tempore faciendas per quoscumque pro Redemptione Captivorum Ecclesiis, seu Domibus, aut personis ipsorum Discalceatorum cum electione industriæ earum, sub Concordia, literis prædictis minimè comprehendi. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunæ declarationis Ministerio providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Legata in favorem Recollectorum relicta.

§. 4. Nos igitur negotio maturè, ac ambabus partibus pluries in facto, & jure informantibus, & auditis per Congregationem Prælatorum à Nobis ad id deputatorum; eorumdem Prælatorum resolutione in favorem Fratrum Calceatorum, eorumque Procuratoris Generalis facta, Nobis relata, ejusdem Procuratoris Generalis, & Fratrum Calceatorum prædictorum votis hujusmodi annuere volentes, ac singulares eorum personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: Concordiam prædictam, ac dicti Gregorii Prædecessoris, & nostras desuper expeditas literas prædictas, comprehendisse, & comprehendere etiam legata particularia, ac dispositiones, ac donationes etiam inter vivos particulares, aliasque quomodolibet facta, & factas, ac pro tempore perpetuis futuris temporibus, pro Captivorum Redemptione, per quoscumque faciendas, etiam in favorem quorumcumque prædictorum Discalceatorum, eorumque Vicarii Generalis, ac Conventuum, & Domorum ipsorum Discalceatorum, & in quibus eorum industria sit, vel erit electa; & præsertim legatum, seu dispositionem, & donationem, quandam Elviræ Manrique factam Conventui Sanctæ Barbaræ Maratti Toletanæ Diœcesis non facta expressione; ita ut in Ministerio Redemptionis Captivorum attributo, seu concesso per Concordiam, & literas Apostolicas prædictas Magistro Generali dictorum Fratrum Calceatorum comprehensa, & comprehensæ sint, & comprehendantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, eisdemque Fratribus Discalceatis, eorum Conventibus, & Vicario Generali, perpetuum silentium imponimus.

Ad prædictum Ordinis Generalem Magistrum pertinere declarat Pont.

§. 5. Sicque ab omnibus censeri, & per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausula sublata.

§. 6. Volumus tamen, quòd idem Magister Generalis Calceatorum debeat integrè relicta, donationes, & dispositiones prædictas in prædictum opus Redemptionis expendere, absque eo quod aliquam illorum partem pro se, Conventibus, aut sua Religione Calceatorum hujusmodi, nec alias unquam retinere possit.

Modus exponendi legata præscribitur.

§. 7. Non obstantibus quorumvis Testatorum, & Testatricum etiam ultimis voluntatibus, ac donationum dispositionibus, quas in, & quoad præmissa, quatenus foret opus, sufficienter, & expressè commutamus, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Constitutionibus Discalceatorum auctoritate Apost. confirmatis, & præci-

Contraria removet.

pud

puè earum Capitulis vigesimo, vigesimo primo, & vigesimo secundo primæ distinctionis, ac omnibus illis, quæ in prædictis literis Apostolicis dictus Gregorius Prædecessor, voluit, & nos voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A. 17. die 15. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 15. Februarii 1640. Pontificatus Nostri Anno Decimo septimo.

CCLXIV. Confirmat Electionem S. Dominici in Patronum Civitatis Neapolitanæ, & totius Regni.

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. DOmini Nostri Jesu Christi, qui servos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex injuncto Nobis Pastoralis Officii debito procurare tenemur, ut eorumdem Servorum Christi debitus honor, & veneratio in terris in dies magis promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis.

§. 1. Quamobrem Christi fidelium ad eorumdem Sanctorum patrocinium confugientium vota, ut optatum sortiantur effectum ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ac desuper ejusdem Officii partes propensis studiis impendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio. §. 2. Sanè pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & Hominum Civitatis Neapolitanæ, aliarumque Communitatum, & Universitatum, ac Hominum totius Regni Neapolitani, Nobis nuper expositum fuit, quod ipsi ob singularem quem erga Sanctum Dominicum Ordinis Prædicatorum Institutorem gerunt devotionis affectum, eumdem Sanctum Dominicum in Patronum, & Protectorem Civitatis, & Regni hujusmodi elegerunt; Cum autem sicut eadem Expositio subjungebat Exponentes prædicti plurimum cupiant Electionem hujusmodi, quo firma perpetuò subsistat, Nostro, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ patrocinio communiri.

Confirmat prout in Rubr. §. 3. Nos eorumdem Exponentium pietatem, & consilium hujusmodi plurimum in Domino commendantes, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Exponentium eorumdem nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, Electionem prædictam Apostolica auctoritate tenore præsentium, perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ne omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 18. die 23. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Augusti 1640. Pontificatus Nostri Anno decimo octavo.

CCLXV. Breve executoriale super literas Apostolicas Clementis VIII. ac Urbani Octavi, ac super statuta pro Indiarum Provinciis Fratrum Minorum de Observantia, quòd mittere possint Commissarios ad Capitulum Generale.

De hujusmodi Fratribus Indianis plura indicavi tibi sup. ad Const. 22. Aliàs fel. *Const.* 46 Cum sicut. *Const.* 253. Circumspecta, *&c.*

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Literæ Apostolicæ. ALiàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis Providentia ea quæ in personarum Regularium Capitulis Generalibus interdum sancita, & auctoritate Apostolica comprobata fuerunt ipsa subindè rerum experientia suadente, præsertim cùm felici earumdem personarum statui, & quieti opportunè consulitur, immutat, in hisque suæ sollicitudinis partes favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire. Aliàs siquidem in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum de anno 1625. celebrato, inter alia conditum fuit Statutum tenoris sequentis, videlicet.

Quòd Ministri Provinc. Indiarum possint mittere Commissarios ad Cap. Gen. §. 2. Caveant ex Indianis Provinciis Ministri Provinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios suo nomine mittant solis Custodibus veniendi facultas conceditur. Nosque Statutum hujusmodi illius tenore inserto confirmavimus, & approbavimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cùm autem sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus Filius Joannes Merineto d. Ordinis Minister Generalis, Patres in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in hac Alma Urbe nostra novissimè celebrato congregati, Ministris Provincialibus prædictarum Provinciarum Indiarum antiquum Jus quod habebant, ut ad Capitulum Generale Commissarios eorum nomine suffragium laturos mittere possent justis ex causis restituendum esse censuerint: Nobis propterea dictus Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis annuere volentes, illumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Ministris Provincialibus dictarum Provinciarum Indiarum pro tempore existentibus quod ad Capitulum Generale dicti Ordinis mittere possint Commissarios qui eorum nomine suffragium ferant, ea tamen Lege, ut tàm Commissarii, qui mittentur, quàm etiam Custodes filii earum Provinciarum respectivè sint pro quibus mittentur vel in eis incorporati, sivè in Indiis, sivè in aliis Europæ partibus existant, dummodò ad electionis effectum non incorporentur, ac ut tàm Commissarii, quàm Custodes prædicti à suis Provinciis, non aliter quàm juxta Constitutiones gene-

rales

rales Segovienses eligantur, quodque si Commissarii, & Custodes hujusmodi in itinere decedant suffragium suum nemini, etiam tanquam Procuratori absenti, vel præsenti committere possint, ac idem in aliis etiam Prælatis, & Vocalibus juxta laudabilem dicti Ordinis consuetudinem servetur Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Et insuper pro commodiori præmissorum executione Constitutionem fel. recor. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit. His quæ ad Regularium personarom statum. Die 4. Martii 1600. Pontificatus sui anno nono editam, qua cavetur, ut in Provinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum præsertim in Limensi Provincia ad Ministratus Provincialis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium assumi non valeant alii dicti Ordinis Religiosi, quàm illi, qui ejusdem Provinciæ Alumni sunt, vel ad eam expresse, ac nominatim missi ex Hispaniis, cùm Ministri Generalis, aut Commissarii Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis literis obedientialibus in illis Provinciis incorporati fuerunt, innovamus, approbamus, & confirmamus. Declarantes sub illis verbis, seu quodlibet aliud dignitatis Officium in dicta Constitutione expressis, Ministri Provincialis, tàm pro regenda Provincia. quàm pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designati, Vicarii Provincialis, Custodis, Definitorum, Guardianorum, Conventuum, & Vicariorum Officia comprehendi, & comprehensa intelligi, sicque in præmissis, etiam per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 4. Quocirca dilectis Filiis nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis Commissariis generalibus in Indiis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ, privationisque suorum Officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis præcipimus, & mandamus, ut præsentes literas, & in eis contenta quæcumque inviolabiliter servent, & ab aliis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet servari curent. Alioquin, si eos hac in parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Provinciam regredientes, omni privilegio, titulo, immunitate, & exemptione privati remaneant, injungentes, & districtè præcipientes dicto Joanni, & aliis pro tempore existentibus Ordinis prædicti Ministris generalibus, ut citra conniventiam quamcumque pœnas prædictas contra transgressores debitæ executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias.

Non obstante statuto, & literis nostris prædictis, aliisque Apostolicis & Universalibus, in Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus, Constitutionibus; & Ordinationibus necnon dicti Ordinis, & Provinciarum prædictarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciis, illorumque Ministris Generalibus, ac Provincialibus, & Commissariis prædictis, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Augusti 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimo septimo.

§. 5. CUM autem sicut accepimus Commissarii Generales Indiarum in prædictis Provinciis circa provisionem Officiorum multa quotidie contra prædictas nostras literas, & statuta illis confirmata in Capitulo Generali dicti Ordinis novissimè in Urbe celebrato pro Indianis edita moliantur; Etenim peracta Provincialis Ministri, Definitorumque electione tabulas Guardianorum arbitratu suo conscriptas proferunt, atque à Provincialibus, & Definitoribus subscribi violenter faciunt, necnon captiosas, & dolo plenas Prælatorum postulationes sibi fieri procurant in maximum dicti Ordinis detrimentum, & Sacrorum Canonum, Decretorumque Concilii Tridentini transgressionem; Idcircò Nos cupientes præinsertas nostras literas, & statuta hujusmodi debitæ, ut par est, executioni demandari, & ne talia deinceps fiant providere. Motu proprio, ac ex certa nostra scientia, & matura deliberatione nostris Venerabili fratri Archiepiscopo Limens. ac dilectis Filiis Decano, & Archidiacono Ecclesiæ Limens. nunc, & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum, & aliorum quorumcumque Ordinis, & Provinciæ hujusmodi Religiosorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra prædictas nostras præinsertas, ipsumque statutum, ac præsentes etiam nostras literas debitæ executioni demandari, & ab omnibus, quos illa concernunt, & in futurum quomodolibet concernent in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari, ipsosque Superiores, & alios prædictos omnium, & singulorum in prædictis statuto, & literis contentorum, aliorumque præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate fungente quovis prætextu quomodolibet indebitè molestari.

Decretum irritans.

§. 6. Contradictores quoscumque eisque auxilium, consilium, vel favorem, publicè vel occultè, directè, vel indirectè, quomodolibet præstantes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 7. Non obstantibus fel. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, ac Concilii generalis de duabus dictis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur, necnon omnibus & singulis illis, quæ in dictis præinsertis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Vo-

Transfumptis credi mandat.

§.8. Volumus autem, ut præfentium tranfumptis etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, & figillo alicujus perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, eadem prorfus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præfentibus fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

D. P. A. 18. die 27. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris, die 27. Septembris 1640. Pontificatus Noftri Anno Decimo octavo.

CCLXVI.

Quòd Prior Provincialis Fratrum Ordinis Prædicatorum Provinciæ Poloniæ fit biennalis dumtaxat, ad inftar Romanæ, & Lombardiæ d. Ordinis Provinciarum.

De his Fratribus vide notata ad Conftit. 191. Aliàs per Nos; *ac ad Conftit.* 237. In his Apoftolicis, *&c.*

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

DOmini Noftri JESU Chrifti, qui Charitas eft, & Deus pacis, vices meritis licèt imparibus gerentes in Terris pacem, & concordiam inter Chrifti fideles quoftibet præfertim Regulares fublata diffidiorum materia confovere ftudemus, ut ipfi in charitate, & fic in Deo manentes ei fua vota reddant in fanctitate, & juftitia coram ipfo.

Motiva.

§. 1. Cùm itaque ficut dilecti Filii Fratres Ordinis Prædicatorum Provinciæ Poloniæ Nobis nuper exponi fecerunt, graviffimæ in prædicta Provincia diffenfiones, & controverfiæ fuper distributione Officiorum vigeant, proptereaque ipfi Exponentes perpetuam inter ejufdem Provinciæ Filios, necnon inter Conventuales Conventus Cracovienfis Ordinis hujufmodi pacem ftabiliri fummoperè defiderent,

§. 2. Nos pro noftri Paftoralis Officii debito defuper opportunè providere volentes, ipfofque Exponentes fpecialibus favoribus, & gratiis profequi volentes & eorum fingulares perfonas à quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatæ exiftunt ad effectum præfentium dumtaxat confequendum harum ferie abfolventes, & abfolutos fore cenfentes: Supplicationibus illorum nomine Nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati:

Prior Provincialis eligatur alternis vicibus ex quinque nationibus.

§. 3. Quòd de cætero futurus ejufdem Provinciæ Prior Provincialis, qui biennalis dumtaxat ad inftar Priorum Provincialium Romanæ, & Lombardiæ dicti Ordinis Provinciarum exiftat, alternis vicibus primò videlicet ex Cracovienfi; fecundò ex Vilnenfi, tertiò ex Lublinenfi, quartò ex Pofnanienfi, ac demum quintò fucceffivè ex aliis dictæ Provinciæ Conventibus Ordinis hujufmodi eligi, & affumi refpectivè debeat, quodque nec Definitor Generalis, feu Provincialis, nec Socius Definitoris, ac Provincialis fit unquam ex eodem Conventu, cujus erit ipfe Prior Provincialis Apoftolica auctoritate, tenore præfentium perpetuò ftatuimus, mandamus, & ordinamus, ita tamen, ut poft modernum dictæ Provinciæ Priorem Provincialem, qui, ut afferitur, Filius Conventus Cracovienfis exiftit, ac cujus Officium Dominica tertia poft feftum Pafchatis Refurrectionis Domini Noftri JESU Chrifti 1642. exfpirabit, eligatur, primo loco Prior Provincialis ex Conventu Vilnenfi prædicto, & fic deinceps Ordine per Nos fupra conftituto.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes præfentes literas validas, firmas, & efficaces exiftere, & fore fuofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & fingulis, ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit quomodolibet, in futurum inviolabiliter & inconcufsè obfervari debere, ac irritum, & inane, fi fecus fuper his à quoquam quavis auctoritate, fcienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obftantibus Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujufmodi etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel alia quavis firmitate roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoftolicis in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis illorum tenores præfentibus pro fufficienter expreffis habentes illis aliàs in fuo robore permanfuris ad præmifforum effectum fpecialiter, & exprefsè derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque.

D. P. A. 18. die 6. Nov.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die 6. Novemb. 1640. Pontificatus Noftri Anno decimo octavo.

CCLXVII.

Confirmatio Declarationis Conftitutionis Clementis Papæ VIII, De Largitione munerum Regularibus utriufque Sexus interdicta.

Hanc Conftitutionem Clem. VIII. de Largitione munerum, &c. habes tom. 3. num. 28. incipit, Religiofæ Congregationes.

Edita A. D. 1640.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

NUper à Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, coram dilecto Filio noftro Antonio tituli S. Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Onuphrii nuncupato majori Pœnitentiario, ac noftro in Alma Urbe Provicario in fpiritualibus Generali, & noftro fecundum carnem Fratre Germano, à Nobis deputata, emanavit Declaratio tenoris fubfequentis, videlicet.

Refertur declaratio nonnullor. Rom. Curiæ Prælatorum circa Conft. Clem. VIII de largitione munerum.

§. 1. Cùm circa interpretationem Conftitutionis fel. rec. Clementis VIII. fub dat. 13. Kalen. Julii Pontificatus fui Anno 3. de Largitione munerum Regularibus utriufque Sexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates fint exortæ; Congregatio fpecialiter à S. D. N. Urbano Divina Providentia Papa VIII. coram Eminentiffimo Cardinali S. Onuphrii majori Pœnitentiario, ac Urbis Provicario deputata, auctoritate fibi attributa declaravit, & declarat, munera à Religiofis utriufque Sexus tribui poffe ex caufis gratitudinis, conciliationis, benevolentiæ, ejufque confervationis erga ipfam Religionem, vel Conventum, aliifve caufis ex fui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modeftè tamen, ac difcretè, & dummodò id non fiat, nifi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum confenfu majoris partis Conventus, fi talis confenfus, de jure, vel ex conftitutionibus, feu confuetudinibus cujufque Religionis refpectivè in hujufmodi cafibus requiratur. Confenfum verò Conventus in §. 3. ejufdem Conftitutionis ad leviora efculenta, aut potulenta feu ad devotionem, & religiofitatem pertinentia munufcula largienda, &c. requifitum intelligi debere de confenfu aliàs de jure requifito, & ubi concurrit ambitionis fufpicio, qua ceffante, nec in his requiri licentiam Superiorum in fcriptis in § 4. ejufdem Bullæ requifitam, fed fufficere licentiam, etiam oretenus eifdem conceffam, declarat Comeffationes autem, compotationes, & convivia in excipiendis præfertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinariis honorificè, & lautè, de quibus in §. 5. &6. ejufdem Conftitutionis, cenferi tantummodò prohibita, fi decentiæ Status Regularis adverfentur. Reftitutionem verò receptorum Conventibus faciendam, de qua in §. 7. ibidem cautum eft intelligi debere de

Conventibus, ad quos data, dunata, seu missa de jure pertinent, si id commodè fieri potest, aliàs Conventui ejusdem Religionis viciniori loco, ubi petita fuit absolutio, restituantur. Insuper eadem facultate sibi tributa, omnes, qui hucusque adversus supra dictæ Constitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuscumque in eadem Constitutione inflictis & incursis posse, & debere à propriis Confessariis absolvi in foro conscientiæ, etiam non facta priùs hujusmodi rerum donatarum, seu datarum restitutione. Quoad eos verò, qui præter modum prædictum graviori Religionis detrimento, largiendo vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit majori Pœnitentiario, ut de præteritis usque ad diem datæ præsentium in foro conscientiæ absolvat, dispenset, & condonet, seu absolvi, dispensari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire judicaverit. Et ne prædictæ Clem. VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cujuscumque Monasterii, Conventus, Domus, & Collegii Regularis sub pœna privationis Officii, vocisque activæ, & passivæ ipso jure incurrendis efficere teneantur, ut in perpetuum singulis annis mense Januario, non solùm prædicta Constitutio (quam in reliquis ejus partibus eadem Sanctitas omninò observari jubet, & quatenus opus sit innovat, quemcumque prætensum non usum, aut prætensum usum seu prætensam consuetudinem, damnando, & irritando) verùm etiam hoc Decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegatur. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis tàm Regularibus, quàm Laicis cujuscumque sint Ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali nota dignis, & qui sub generali dispositione non comprehenderentur prædictam Clementis Constitutionem contra præsentis Decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta, super quibus Sanctissimus mandavit expediri Breve. Datum Romæ die 15. Septembris 1640.

§. 2. Quapropter ut præmissa firmiùs subsistant, & inviolabiliter observentur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Declarationem præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, illaque inviolabiliter ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum observari volumus.

§. 3. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

§. 4. Non obstantibus quoad ea, quæ Declarationi prædictæ, & præsentibus sunt contraria, vel diversa, Constitutione fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri prædicti, ac omnibus illis quæ idem Clemens in Constitutione hujusmodi voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Octobris 1640. Pontificatus Nostri Anno Decimo octavo.

Publicatio

Anno à Nativitate Domini Millesimo sexcentesimo quadragesimo, Indictione octava, die verò trigesima mensis Octobris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi anno decimo octavo, retroscriptæ literæ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & aliis locis consuetis per nos Hieronymum Mascellam, & Andream Castruccium ejusdem S. D. N. Cursorem. Ita est. Hieronymus Mascella Sanctissimi D. Nostri Papæ Cursor pro D. Mag. Ita est. Andreas Castruccius S. D. N. Papæ Cursor.

Restitutio Viæ antiquæ, & Postarum è Terra Montis Rosarum per Loca, & Territoria immediatè subjecta Sedi Apostolicæ Viterbium usque. CCLXVIII.

Pro manutentione Viarum in Urbe, & extra vide quamplura notata in Repertorio tom. 5. Magistri Viarum.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A.D. 1641.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet, & æquum est, ut Nos, qui pro Pastorali nostra sollicitudine omnium Christi fidelium commodis assiduè invigilamus, Sedis Apostolicæ, nostrotumque, & illius in temporalibus subditorum utilitati studio peculiari consulamus. Cùm itaque sicut accepimus, licèt Via, quæ Roma Viterbium ducit antiquitus Loca, & Terras Nobis, & dictæ Sedi immediatè in temporalibus subjecta dumtaxat, nimirum priscam Viam Cassiam, ac a Terra Montis Rosarum nuncupatum Sutrium, & indè Capranicæ, ac Capannæ Brusciatæ vulgò nuncupatum Territorium Vetrallæ trajiceret, maxima cum nostrorum, & ejusdem Sedis subditorum in Locis hujusmodi commorantium utilitate, nihilominus à Pontificatu felic. record. Julii Secundi, vel Pauli Tertii Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, seu alio veriori tempore immutata fuerit Via hujusmodi, illaque, & præfatis Locis declinatis, Veredarii, Vectores, Muliones, & alii Viatores per alia Loca, nempè Viterbio trajecto Monte Cymino per Vici, & Roncilionis Terras, ejusque Territorium transire consueverint in gravissimum eorumdem subditorum nostrorum detrimentum.

Motiva hujus Constit.

Avocat lites Sedi Apostolicæ, & perpetuum silentium imponit.

§. 1. Hinc est, quod Nos ejusdem Sedis, ac prædictorum subditorum nostrorum indemnitati, & commodis hac in re consulere volentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque lites, & causas occasione mutationis viæ præfatæ, illiusque Postarum tàm pro parte dilecti Filii Nobilis viri Ducis Parmæ, & Placentiæ, ac Universitatum, & Hominum d. Terræ Roncilionis, quàm pro parte Communitatis, & Hominum Civitatis Sutrinæ prædictæ, & quorumlibet aliorum motas, & pendentes, etiam instructas, ut asseritur in Congregatione viarum in qua prætenditur tempore piæ mem. Pauli Papæ Quinti, etiam Prædecessoris nostri decretum fuisse nihil super præmissis esse innovandum, in Statu, & terminis, in quibus ad præsens reperiantur à quocumque, seu quibuscumque Judicibus, Tribunalibus, & Congregationibus, coram quibus pendent tenore præsentium ad Nos avocamus, illasque perpetuò supprimimus, & extinguimus, ac partium, & litium, causarumque hujusmodi Judicibus perpetuum desuper silentium imponimus, necnon vestigiis Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & præsertim fel. rec. Clementis Papæ Octavi, qui Postam è Terra Borghetti, ad nostram Civitatem Castellanam, ubi ad præsens existit, transtulit, inhærentes, omnes & singulas Postas à dicta Terra Montis Rosarum per Terram Ronci-

lionis prædictam, ejusque Territorium, ac inde per alia loca, & Territoria Nobis, & Sedi prædictæ immediatè non subjecta, Viterbium usque quasvis auctoritate constitutas, & collocatas, nec non Viam ab eadem Terra Montis Rosarum Viterbium per loca, & Territoria hujusmodi tendentem tenore præsentium abolemus, revocamus, prohibemus, & interdicimus, ac viam antiquam, nempè à dicta Terra Montis Rosarum per Civitatem, seu Suburbia Sutrina, & Terram Capranicæ, Terramque, seu Territorium Verrallæ præfata, Viterbium usque, Postasque, & Diversoria, seu Caupones in via hujusmodi in pristinum, & eum quo ante Pontificatum ejusdem Pauli Tertii Prædecessoris nostri, & antiquitus quomodolibet erant statum, usumque restituimus, & reintegramus, ac Diversoria, seu Cauponas denuò instituimus.

Viam antiquam in pristinum statum restituit.

Pœnæ Viatoribus non incedentibus per viam antiquam.

§. 2. Mandantes propterea omnibus, & singulis Veredariis, Tabellariis, Vectoribus, Aurigis, Quadrigariis, Mulionibus, Agasonibus, Bubulcis, & Viatoribus prædictis Nobis quomodolibet in temporalibus subditis, ut à die publicationis præsentium in futurum relicta & declinata via, quæ à Terra Montis Rosarum per dictam Terram Roncilionis, ejusque Territorium, ac Montem præfatum, aliaque Loca Nobis, & Sedi prædictæ immediatè non subjecta Viterbium ducit, de cætero Viam à Nobis per præsentes restitutam, & respectivè de novo institutam quovis tempore insistant & frequentent sub excommunicationis, ac equorum, mulorum, asinorum, jumentorum, boum, vehiculorumque, & carrucarum, ac bigarum, & quadrigarum suorum amissionis, nec non centum ducatorum auri de Camera pro una eidem Cameræ, & pro altera partibus Communitati, & Universitatibus Sutrinorum aliorumque locorum, quæ via per Nos, ut præfertur restituta, & respectivè instituta trajicit, seu trajiciet applicandorum, & in manutentionem, & reparationem ejusdem Viæ convertendorum pœnis eo ipso incurrendis.

Præceptum de observando.

§. 3. Præsentes quoque literas & omnia, & singula in eis contenta etiam ex eo, quod in temporalibus quomodolibet Domini, ac Universitates, & Homines dictarum Terrarum, & illarum Veredarii, Caupones, & alii quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes præmissis nullatenus consenserint, & ad hoc vocati, aut auditi non fuerint, minùsque causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda & adimplenda, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis etiam quadraginta annorum, & ultra enormis, & enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in Corpore Juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut etiam motu, scientia, deliberatione, vel potestatis plenitudine similibus concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per supra-nominatos, aliosque omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Decretum irritans.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac quorumvis Locorum Status nostri prædicti Gubernatores, Prætores Magistratus, ac Officiales, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, ac quascumque Congregationes etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & declarari, ac quicquid desuper a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum, & inane, pariter decernimus.

Card. Camerarium Executorem constituit.

§. 5. Quocirca dilecto Filio nostro Antonio S. Agathæ Diacono Cardinali Antonio Barberino nuncupato nostro secundum carnem ex Fratre germano Nepoti, nunc, & pro tempore existenti ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario per easdem præsentes injungimus, quatenus illas solemniter publicans, seu publicari faciens ipsas, & in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandet, ac demandari curet: Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia omni & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis auctoritate nostra compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis. Nos enim eidem Cardinali Camerario plenam in præmissis, necnon ad eorum effectum vias novas aperiendi, vel antiquas instaurandi, aliaque necessaria quomodolibet, & opportuna gerendi, faciendi, mandandi, præcipiendi, & exequendi facultatem earumdem tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus quatenus unquam emanaverint, aut extent fel. record. Julii Secundi, & Pauli Tertii prædictorum literis, ac Magistrorum, seu Congregationis Viarum decreto, seu decretis quibuslibet super negotio Viæ, & Postarum hujusmodi, ad Ducis ac Universitatis dictæ Terræ Roncilionis præfatorum, & quorumvis aliorum favorem, & instantiam, ut asseritur, editis, factis, & expeditis, necnon Bonifacii Octavi de una, & in Concilio Generali de duabus dictis, dummodò quis ultra tres dietas extra suam Civitatem, & Diœcesim ad judicium vigore præsentium non trahatur, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus, infra certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac Terrarum, & aliorum Locorum prædictorum statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus,

confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis Duci, Universitatibusque, & Hominibus, ac Cauponibus, & Veredariis, Postisque Terrarum, & Locorum prædictorum, & quibusvis aliis etiam speciali nota, & mentione dignis etiam motu, scientia, & potestate paribus etiam consistorialiter de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu, & aliàs quomodolibet, ac ex quocumque titulo, ratione, vel causa, etiam speciali mentione, & expressione dignis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & irritantibus ac aliis decretis, etiam necessariò exprimendis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, e manatis, & pluries ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis.

§. 7. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expressè, quod nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum præfatarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore faciendis comprehendantur, sed semper ab eis excepta, & quoties illa emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum etiam sub posteriori data, per eos, quibus concessa sunt, eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas Generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes harum serie attento quod agitur de Regalibus specialiter, & expressè, ac latissimè ad effectum præmissorum derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8 Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus easdem præsentes ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes & singulos quos concernunt perindè afficiant & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§. 9. Quòdque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Januarii 1641. Pontificatus Nostri Anno decimo octavo.

Anno à Nativitate Domini Millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, Indictione nona, die verò undecima mensis Martii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi, anno decimo octavo, præsentes literæ Apostolicæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ut moris est publicatæ, & illarum exempla ibidem affixa relicta fuerunt per me F. Angelicum Cursorem Sanctiss.

Ita est Hieronymus Mascella Cursor pro Magistro Cursorum.

CCLXIX.

Quòd Laici, seu Conversi Ordinis Minimorum suffragentur in admissione Novitiorum ad Professionem.

De istorum Fratrum Religione plenè notatum est ad Const. 17. Ut ea, *& ad Const.* 20. Injuncti Nobis.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratrea Laici, seu Conversi Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, quod licèt ipsi, etiam ab ipso dicti Ordinis primordio, in pacifica semper possessione fuerint, nonnullis functionibus, & actibus Capitularibus intercessendi, præsertim verò in Capitulis, quæ pro Novitiorum acceptatione, & ad Professionem Regularem admissione fiunt, votum, sive suffragium ad instar aliorum Ordinis hujusmodi Vocalium, & Sacerdotum ferendi.

Refertur Statut. Cap. Gener. Massil. 2. num. 34. vide correct. 71. c. ex eo de election. in 6.

§. 2. De Anno tamen 1635. in Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Civitate Massiliensi celebrato, Superiores, & alii Vocales Sacerdotes prædicti eosdem Laicos, seu Conversos, suis hujusmodi jure & possessione privare tentarunt & desuper inter alia per eos in eodem Capitulo Generali condita Constitutiones & Statuta, sequens Decretum eorumdem Constitutionum, & Statutorum numero 34. ediderunt, videlicet. Novitiorum acceptatio ad Professionem fiat per Secreta suffragia, secus suo priventur Officio Superiores. In paritate autem vocum stetur Informatori, ad quam acceptationem Clerici non habeant votum, nisi sint in Sacris Ordinibus constituti: Laici verò nequaquam sicut neque in aliis rebus spiritualibus.

Hic Pont. alia confirmavit Statu. d. Capit. non tamen circa dismembrationem Conventus Orbitelli, & Laicorum votum in acceptatione Novitiorum.

§. 3. Postmodum verò petita nomine Correctoris Generalis Ordinis hujusmodi à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, negotiis Regularium præpositis, eorumdem Constitutionum, & Statutorum, præsertim quoad eam partem, qua disponitur, quòd Laici, seu Conversi hujusmodi in acceptatione Novitiorum votum non habeant, confirmatione; licèt Nos de eorumdem Cardinalium consilio Constitutiones, & Statuta hujusmodi, exceptis tamen decimo Statuto circa dismembrationem Conventus Orbitelli, ac trigesimo quarto circa Laicorum, seu Conversorum votum in acceptatione Novitiorum, quæ omninò tolli, & aboleri voluimus, ita ut circa Conventum prædictum, ac Laicorum votum in acceptatione Novitiorum nihil omninò in posterum esset, vel esse censeretur innovatum, sed circa hæc omnia remanere in Statu pristino, Apostolica Auctoritate confirmaverimus, aliasque fecerimus, ut in nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus haberi volumus, uberius continetur. Nihilominus tamen Sacerdotes, & alii Superiores locales Ordinis hujusmodi anno superiori eosdem Laicos, seu Conversos in suis hujusmodi jure, & possessione de novo turbare tentarunt. Unde habito ab ipsis Exponentibus ad eosdem Cardinales recursu, præfati Cardinales inhærendo Decreto aliàs, ut præfertur desuper ab eis edito, audito priùs Procuratore Generali Ordinis hujusmodi, dilecto Filio nostro Antonio tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbytero Cardinali Sanctacrucio nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori commiserunt, ut pro suo arbitrio, & prudentia in præmissis statueret, & decerneret, quod pro debita eorumdem Exponentium satisfactione, & Profitentium quiete in Domino conspexisset salubrius expedire.

Laici iterum super d. voto turbati recurrerunt ad Sacram Congr. quæ commisit negotium Eminentiss. D. Card. Protectori.

§. 5. Qui Antonius Cardinalis in vim commis-

Card. Protector declarat ut in Summ.

fionis

gl. ind. cap. ex eo.

sionis hujusmodi, re maturè considerata, & audito eodem Correctore Generali, dixit, & declaravit licuisse, & licere dictis Fratribus Laicis, seu Conversis pro acceptatione, & admissione Novitiorum ad Professionem suffragium ferre, ac unà cum Sacerdotibus, & Superioribus Conventuum, ubi dictas acceptationes, & admissiones fieri contingeret, votum præstare: eosque propterea in eorum quasi possessione fore, & esse manutenendos; & alias prout in ejusdem Antonii Cardinalis Decretu desuper emanato plenius continetur.

Confirmatur Decret. Cardin. Protect. ut in Summ. & supplentur defectus.

§. 6. Cùm autem sicuti eadem Expositio subjungebat, præfati Laici, seu Conversi, præmissa pro illorum Validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desiderent; Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum, seu declarationem hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Pœnæ contrafacientibus, & clausulæ præservativæ.

§. 7. Mandantes propterea omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub vocis activæ, & passivæ, necnon suorum Officiorum Privationis, perpetuaque ad illa, & alia in posterum obtinenda inhabilitatis, aliisque arbitrii nostri pœnis eo ipso per contrafacientes absque ulla declaratione incurrendis, ut Decretum, seu Declarationem hujusmodi inviolabiliter observent, ac eosdem Exponentes omnium & singulorum in eisdem Decreto, seu Declaratione contentorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant. Ac decernentes præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Clausula sublata, & Decretum irritans.

§. 8. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ac quosvis alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictis, & quibusvis aliis dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis ejusdem Ordinis Superioribus, Fratribus, & Personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fides adhibenda.

§. 10. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 18. die 22. Martii

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Martii 1641. Pontificatus Nostri Anno 18.

CCLXX.

Constitutio super præservatione Jurium Sedis Apostolicæ, & inferiorum Ecclesiarum, Personarumque Ecclesiasticarum à quibuscumque præjudicialibus.

Consonat Prohibitio Sixti V. Alienationis Civitatum, Castrorum, aliorumque locorum, & bonorum etiam jurisdictionalium ad eamdem Apost. Sedem spectantium de qua nuper in Rubric. Constit. 242. Urban VIII, hoc eodem Tomo.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1641.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in sacra Beati Petri Sede à Domino constitutus non valens eorum suæ Pastoralis sollicitudinis in gregem sibi commissum personaliter in qualibet Mundi parte exercere Legatos etiam de Latere, ac Nuncios, aliosque Ministros Apostolicos ad diversas Provincias, & Regna, prout cognoscit in Domino expedire, consuevit destinare, ut vices suas supplendo, facultatesque sibi concessas non excedendo, errata corrigant, & commissis sibi populis justitiæ, & gratiæ incrementa ministrent, juraque Sedis Apostolicæ, jurisdictionem, immunitatem, & libertatem Ecclesiasticam tueantur, ac de gravioribus Summum Pontificem reddant certiorem, remediaque ac mandata opportuna Apostolica exspectent, & exequantur.

Causæ hujus Const.

§. 1. Cùm autem, ut accepimus, à nonnullis prætendatur, quosdam ex Legatis sive natis, sive aliis etiam de Latere, etiam S. R. E. Cardinalibus, Nunciisque, ac aliis Ministris Apostolicis quovis nomine nuncupatis, ac etiam ex Rectoribus, seu Gubernatoribus Provinciarum, Civitatum, & Locorum ditionis temporalis S. R. E. per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam per Nos missis, cæterisque Officialibus Cameræ Apostolicæ, & Romanæ Curiæ, etiam S. R. E. Cardinalibus, etiam Vicecancellariis, & Camerariis, ac Feudatariis quantumlibet qualificatis, & individua mentione dignis, ac etiam Baronibus, aliisque jurisdictionem quomodolibet exercentibus aliquo eidem Sedi, aut jurisdictioni, vel immunitati, seu libertati Ecclesiasticæ, Ecclesiisque, & Personis Ecclesiasticis præjudicialia præter, aut contra facultates sibi concessas nedum fecisse, declarasse, concessisse, ac decrevisse, seu aliàs quomodolibet disposuisse, sed etiam prædicta & quæcumque alia eis præjudicialia à quibuscumque aliis, sive Ecclesiasticis, sive Laicis quomodolibet qualificatis, sufficientem facultatem Apostolicam non habentibus commissa, & facta, oneraque super Ecclesiis, ac earum bonis, & juribus, earumque fructibus absque sufficienti facultate Apostolica imposita, transgressionesque, & excessus contra

sacrorum Canonum, Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum Universalium dispositionem contra Sedem Apostolicam, jurisdictionem, immunitatem, aut libertatem Ecclesiasticam, seu Ecclesias, vel personas Ecclesiasticas, earumque bona, & jura quæcumque quomodolibet commissos, & perpetratos tolerasse, & approbasse, vel quomodolibet permisisse, seu eisdem præjudicialibus consensisse, imò ex ipsorum Legatorum, Nunciorum, & Ministrorum Apostolicorum, ac etiam respectivè Gubernatorum Provinciarum, Civitatum, & Locorum ditionis temporalis ejusdem Sedis Apostolicæ, & quorumcumque aliorum ipsius Officialium, seu cujuslibet eorum asserta scientia, taciturnitate, tolerantia, vel consensu, ipsorumque præjudicialium observantia inferri posse tàm in prædictis, quàm in cæteris quibuscumque præjudicialibus, nedum ad præsumptam scientiam, tolerantiam, consensum, seu approbationem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & cujuslibet eorum, ac nostram, sed etiam ad præsumendum super eis, & eorum quolibet fuisse concessum beneplacitum Apostolicum, etiamsi Prædecessores nostri prædicti multoties ea Via, qua licebat se opposuerint, & Nos quoque contradixerimus; Concessiones quoque, & gratias quascumque, ac investituras etiam Civitatum, Terrarum, Castrorum, aliorumque locorum, & bonorum etiam Jurisdictionalium, ad eamdem Apostolicam Sedem, seu ad Ecclesias inferiores respectivè spectantium, ab aliquibus ab eisdem Prædecessoribus nostris, vel à Prælatis, seu Rectoribus Ecclesiarum inferiorum prædictarum quomodocumque, & quandocumque ad certas Vitas, aut Generationes, seu Lineas jam extinctas, vel ad certum tempus jam elapsum, illorumque, ac illarum pignorationes, seu in pignus dationes, ac alienationes cum pacto redimendi factas ex prædicta asserta scientia, & tolerantia Sedis Apostolicæ nedum longius protrahi, sed etiam perpetuari, aliaque indebita, & injusta prætendantur in prædictæ Sedis Apostolicæ jurisdictionis, immunitatis, seu libertatis Ecclesiasticæ, aliarumque Ecclesiarum, Personarumque Ecclesiasticarum maximum detrimentum, & populorum grave scandalum, animarumque ipsorum prætendentium, transgredientium, vel occupantium, seu usurpantium, ac in censuris eo ipso incursis insordescentium perniciem.

§. 2. Propterea Nos, sicut ex onere Pastorali tenemur, indemnitati Sedis Apostolicæ, jurisdictionisque, & immunitatis, ac libertatis Ecclesiasticæ, Ecclesiarumque, & Personarum Ecclesiasticarum quantum Nobis ex alto conceditur, prout iidem Prædecessores nostri omnibus præjudiciis obviam ire exoptarunt, consulere volentes, attendentesque quod prædicti Legati, Nuncii, & Cardinales, etiam Vicecancellarii, & Camerarii, aliique omnes, & singuli prædicti sine speciali Papæ mandato nulla eidem Sedi, & Ecclesiis, aliisque prædictis præjudicialia unquam tacitè, vel expressè facere potuerunt, vel possunt, quodque ob locorum distantiam, ac negotiorum molem, quibus Sedes Apostolica premitur hujusmodi præjudicia non fuerunt Summo Pontifici, pro tempore existenti, minusque ejus Successoribus nota saltem cum suis circumstantiis, præjudicium inferentibus, & aggravantibus, quodque confirmationes, approbationes, & beneplacita Papæ, præsertim ubi actum fuit, vel agitur de præjudicio perpetuo, semper consueverunt in scriptis expediri, præcipuè per literas Apostolicas sive sub plumbo, sive in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, prout etiam in Pontificatu nostro expediuntur; Ideò si in Registris Apostolicis, quæ fideliter custodiuntur, & asservantur, prædictorum quorumcumque præjudicialium approbationes, confirmationes, vel beneplacita Apostolica non reperiuntur descripta, seu registrata, vel non exhibentur Originalia literarum Apostolicarum, aut transumpta justa formam Constitutionis nostræ desuper aliàs editæ sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub die 1. Junii 1635. Pontificatus nostri anno duodecimo, inde deducitur, neque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, nec Nos unquam præjudicialia approbasse, vel confirmasse, beneplacitaque Apostolica super præjudicialibus nunquam concessisse: ac denique quod Romani Pontifices Prædecessores nostri pro damnandis, impugnandis, & evitandis omnibus, & singulis præjudicialibus, illisque, & prætensis tolerantiis, conniventiis, consensibus, possessionibus, intrusionibus, occupationibus, usurpationibus, observantiis, & præscriptionibus quibuscumque impediendis, interrumpendis, penitusque avertendis, & excludendis hactenus consueverunt quolibet anno in die Cœnæ Domini facere processus generales, Bullas ejusdem Cœnæ nuncupatas, & publicare contrà quoscumque, sicut etiam Nos fecimus, & publicavimus, prout in eis; Idcircò etiamsi prædicta omnia, & singula eidem Sedi Apostolicæ, jurisdictioni, vel immunitati, aut libertati Ecclesiasticæ, seu Ecclesiis, vel personis Ecclesiasticis, earumve bonis, juribusque, ac fructibus quomodolibet præjudicialia, per prædictos, & alios quoscumque contra, aut præter facultates eis concessas, facta, eo ipso fuerint, & sint nulla, & invalida.

Omnia præjudicialia Sedi Apost. Romanæq; Ecclesiæ &c. decreta, statuta, indulta &c. irritat, & revocat.

§. 3. Nihilominus abundantiori cautela uti volentes, omniumque, & singulorum quomodolibet præjudicialium quandocumque, & à quibusvis, ac ex quacumque causa, & quovis modo factorum, & gestorum, ac inde secutorum quorumcumque, cæterorumque hic de necessitate forsan exprimendorum, ac inferendorum tenores, etiam majores, & veriores pro plenè expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes: Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, motique ex prædictis causis, aut illarum altera, seu ex aliis justis, & rationabilibus, animum nostrum moventibus, ad quarum omnium, & singularum verificationem Ecclesiam Romanam præfatam, Sedemque Apostolicam, & quemcumque alium nunquam teneri volumus, ultra quascumque revocationes hactenus factas, quas innovamus, hac nostra perpetua constitutione declaramus omnia, & singula acta, decreta, statuta, indulta, concessiones, ordinationes, declarationes, concordias, & pacta, etiam nomine ejusdem Sedis Apostolicæ inita, venditionesque, & alienationes Officiorum, aliorumque ejusdem Sedis, Ecclesiarumve, inferiorum jurium, & quascumque alias dispositiones quocumque nomine nuncupata, eidem Sedi Apostolicæ, Romanæque Ecclesiæ, seu quibuscumque aliis Ecclesiis, seu locis piis, ac personis Ecclesiasticis, seu jurisdictioni, vel immunitati, aut libertati Ecclesiasticæ quomodolibet præjudicialia, & præjudiciales à quibuscumque Legatis etiam de Latere, etiam S. Rom. Ecclesiæ Cardinalibus, Nunciis, seu aliis Ministris Apostolicis, Cameræque Apostolicæ, & Romanæ Curiæ Officialibus, & Ministris etiam Cardinalibus, Vicecancellariis, & Camerariis, & respectivè Rectoribus, & Gubernatoribus, Feudatariis, Baronibus, & cæteris jurisdictionem quomodolibet exercentibus, aliisque præfatis quantumlibet qualificatis, & individua expressione dignis, quandocumque, qualitercumque, & quomodocumque præter vel contra facultates eis concessas facta, & gesta, factasque, & gestas, aut aliàs quovis modo ab eis emanata, & emanatas hactenus, etiam per modum edicti, declarationis, constitutionis, pragmaticæ, reformationis, ac aliàs quomodolibet, etiam cum clausula, salvo vel reservato Sedis

Aposto-

Apostolicæ beneplacito, vel fortasse etiam cum intentione data, vel promissione etiam facta illud ab hac Sancta Sede, seu à Romano Pontifice, aut etiam à Nobis impetrandi, etiam cum prætensa illarum executione, & observantia quantumlibet longissima, ac aliis inde quomodolibet secutis quibuscumque, etiam in favorem, seu intuitu, vel contemplatione Imperatoris, Regum aliorumque Principum, etiam Supremorum, etiam Laicorum, Nationum, Rerumpublicarum, Provinciarum, Regnorum, aliorumque Dominorum, & Officialium quorumcumque, vel Civitatum, Universitatum, etiam Studiorum Generalium, Collegiorum, Religionumve, seu Militiarum, Ecclesiarum, & Monasteriorum quorumcumque Ordinum, vel aliorum quorumvis, etiam speciali nota dignorum ex quacumque ratione, occasione, vel causa quantumlibet pia, publica, favorabili, seu privilegiata, etiam transactionis, vel concordiæ, sive belli, treguæ, vel pacis, etiam universalis, & ad majus malum, vel scandalum, ut asseritur, evitandum, seu ex aliis rationibus, & causis, etiam omnibus insimul concurrentibus, ac aliàs individuam expressionem requirentibus.

Tolerantias taciturnitates, & conniventias, &c.

§. 4. Necnon quascumque tolerantias, taciturnitates, conniventias, permissiones, consensus, declarationes, executiones, approbationes, vel confirmationes expressè, vel tacitè dicto, vel facto, ac aliàs quomodolibet præter, aut contra suas facultates, ab iisdem Legatis, Nunciis ac Ministri Apostolicis, & respectivè Rectoribus, Gubernatoribus, & Feudatariis, ut asseritur, factas, seu habitas, vel respectivè præstitas in quibuscumque actibus eidem Sedi Apostolicæ, sive jurisdictioni, immunitati, seu libertati Ecclesiasticæ, aut Ecclesiis, vel Personis Ecclesiasticis quomodolibet præjudicialibus, per quoscumque alios, etiam Laicos quantumlibet, ut præmittitur qualificatos, quavi auctoritate, & potestate etiam Imperiali, Regali, aut quacumque alia, individuam expressionem requirente fungentes, etiam sub prætextu quòd Bullæ, seu Constitutiones Apostolicæ non fuerint publicatæ, vel usu receptæ, aut contrario usu etiam decennali, & quantumlibet longissimo, ut prætenditur abrogatæ, vel sub prætextu Constitutionum, literarum, seu dispositionum Apostolicarum, de quarum existentia per Canonica documenta Apostolica non constat, seu revocatæ, aut non sufficientes sunt, ac etiam in permittendo editionem seu impressionem librorum eidem Sedi, aliisque præjudicialium, seu continentium opiniones damnatas, vel in admittendo, seu exequendo minus legitimam earumdem Constitutionum, litterarum, seu dispositionum Apostolicarum interpretationem, vel faciendo, aut approbando ea quibus disciplina Ecclesiastica quomodolibet enervatur, seu læditur, factis, & gestis.

Impedimenta Legatis Apostol. illata &c.

§. 5. Molestias quoque, vexationes, & impedimenta quæcumque Legatis, & Nunciis, vel aliis Ministris, & Officialibus Apostolicis, per quoscumque etiam Laicos cujusvis status, gradus, conditionis, qualitatis, dignitatis Ecclesiasticæ, ut præmittitur existentes, quomodolibet factas, & illatas, factaque, & illata, tàm eorum ingressum in Provincias sibi commissas denegando, quàm ne suas facultates liberè in illis exercerent impediendo, ac eos ab illis expellendo.

Contributiones, & Gabel. &c.

§. 6. Necnon quascumque contributiones, collectas, gabellas, militum hospitationes, decimas, vel alias fructuum partes, aliaque onera, & gravamina quæcumque super Ecclesiis, Monasteriis, & locis piis, præsertim vacantibus, personis Ecclesiasticis, earumque vel eorum bonis, seu fructibus etiam prætextu vel causa facultatis bona stabilia acquirendi, seu retinendi, ac aliàs quomodolibet per Laicos præfatos, & quoscumque alios quomodolibet qualificatos absque sufficienti facultate Apostolica impositas, exactasque etiam à sponte dantibus, vel contribuentibus.

Molestationes, Personarum Ecclesiasticarum.

§. 7. Item molestationes, perturbationes, acta carcerationes, & attentata quæcumque à quibusvis Laicis, etiam Officialibus quomodolibet qualificatis contra personas Ecclesiasticas, vel Ecclesias, seu cujuslibet earum bona, sive jura vel fructus tàm civiliter, quàm criminaliter, & aliàs quomodolibet quantumcumque hactenus facta, gesta & commissa, etiam de facto executioni, etiam pluribus vicibus, & quocumque temporis cursu, etiam longævo, & longissimo, ac, ut prætenditur, immemorabili, etiam cum fama asserti privilegii quomodolibet demandata.

Transgressiones S. S. Canonum.

§. 8. Necnon quascumque transgressiones, & excessus contra dispositiones Sacrorum Canonum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum Universalium præsertim Lateranensis sub Alexandro III. Generalis nuncupati, sub Innocentio III. Viennensis, sub Clemente V. Lateranensis ultimi, sub Leone X. fel. rec. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, seu Tridentini à quibuscumque, & ex quibusvis causis quomodolibet, & quandocumque factas in præjudicium Sedis Apostolicæ, sive Jurisdictionis, vel immunitatis, aut libertatis Ecclesiasticæ, seu Ecclesiarum, vel Personarum Ecclesiasticarum, earumque bonorum, seu fructuum etiam effectum, ut præmittitur, de facto sortitas, & inde secuta quæcumque.

Prorogationes Gratiarum.

§. 9. Item quascumque prorogationes, extensiones, protractiones, seu perpetuationes quarumcumque gratiarum, concessionum, & investiturarum à Sede Apostolica, vel à Prælatis, seu Rectoribus Ecclesiarum inferiorum quandocumque hactenus factarum ad certas vitas, aut generationes, seu lineas jam finitas, vel extinctas, sive ad certum tempus jam elapsum, pignorationumque & venditionum cum pacto redimendi permutationum aliorumque contractuum, ac dispositionum quarumcumque de Civitatibus, Terris, Dominiis, Castris, Locis, & Bonis etiam feudalibus, vel jurisdictionalibus, ac juribus ejusdem Sedis Apostolicæ, vel Ecclesiarum inferiorum à quibuscumque quantumlibet, ut præmittitur qualificatis quandocumque prætensas, etiam executioni demandatas, & quocumque temporis cursu continuatas. Necnon reliqua omnia quotcumque, & qualiacumque eidem Sedi Apostolicæ, vel jurisdictioni, immunitati, aut libertati Ecclesiasticæ, seu Ecclesiis, vel personis Ecclesiasticis earumve juribus, bonis, & fructibus quomodolibet præjudicialia, per quoscumque sufficienti, & legitima facultate Apostolica non munitos, facta, gesta, & respectivè perpetrata cum omnibus, & singulis, quandocumque, & quomodocumque inde secutis, & quocumque tempore longissimo executioni demandatis, ac observatis, fuisse, & esse ipso jure nullas, & invalidas ac nulla, & invalida, nulliusque roboris, vel momenti, indebitaque, & illicita, ac de facto præsumptas, & præsumpta, nullumque præjudicium eisdem intulisse, nec inferre unquam posse, illasque, & illa ex quocumque temporis cursu, nec etiam ex quacumque prætensa observantia, quantumlibet diuturna, longæva, longissima, seu immemorabili, etiam cum fama prætensi privilegii Apostolici, ac etiam juncta quavis scientia, conniventia, tolerantia, taciturnitate, facultate, & permissione etiam ex actibus positivis non legitimis resultante Prælatorum Ecclesiarum inferiorum, Legatorum, Nunciorum & aliorum quorumcumque Ministrorum Apostolicorum, ac etiam respectivè quorumvis Rectorum, & Gubernatorum, aliorumque prædictorum, etiam Feudatariorum, etiam Sedis Apostolicæ, ac Baronum, cæterorumque jurisdictio-

n quomodolibet exercentium, ac forsan Ro-
norum Pontificum Prædecessorum nostrorum
nostra, nequaquam fuisse hactenus, nec in po-
um fore approbata, convalidata, neque respe-
ivè prorogata, extensa, protracta, vel perpetua,
ulque inde aliquam approbationem, vel præ-
iptionem alicujus beneplaciti Apostolici, ne-
e aliquam bonam fidem, possessionem, vel qua-
aut præscriptionem in aliquo etiam impediente,
ponente, exigente, attentante, vel respectivè
cupante, usurpante, vel transgrediente, aut quo-
dolibet continuante, nec in quocumque alio po-
sse, nec unquam posse resultare, vel induci re-
ctivè in Sedis Apostolicæ jurisdictionis, immuni-
is, aut libertatis Ecclesiasticæ, seu Ecclesiarum,
Personarum Ecclesiasticarum, earumve jurium,
bonorum, & fructuum præjudicium, talemque
esumi fuisse semper mentem, & intentionem
manorum Pontificum Prædecessorum nostrorum
edictorum, ac respectivè nostram fuisse, & esse
ovis modo prædicta, & quæcumque alia præju-
cialia nunquam approbandi, seu confirmandi, ni-
le prætensa approbatione, vel confirmatione A-
stolica constiterit ex prædictis Registris Aposto-
is, vel aliàs juxta formam prædictæ alterius Con-
tutionis nostræ; Quinimo omnia, & singula præ-
dicialia fuisse à sacris Canonibus, Constitutioni-
s Apostolicis, & Conciliis, etiam Universalibus,
æsertimqun à prædicta Bulla in Cœna Domini le-
solita respectivè reprobata, ac damnata, prout
iam ad abundantiorem cautelam tenore præsen-
m reprobamus, & damnamus, beneplacitaque A-
stolica per Prædecessores nostros, & per Nos ha-
enus denegata fuisse declaramus, sicut etiam ha-
m vigore denegamus, & quatenus foret opus,
nnia & singula præjudicialia prædicta, omnia-
e alia, si quæ sint, irritamus, & annullamus, ac
spectivè revocamus cum inde secutis quibus-
mque, præsertim intrusionibus, occupationi-
s, usurpationibus, & observantiis, ac usibus, &
nsuetudinibus quantumvis longissimis, & im-
emorabilibus, etiam cum asserta fama privilegii
postolici, quas, & quæ illicita, & irrationabilia
eclaramus, ac pro reprobatis, illicitis, irratio-
bilibus, irritis, & annullatis perpetuò haberi
lumus, decernimusque, & damnamus, ita quòd
posterum illa, & illæ non possint unquam in ju-
cio, nec extra judicium à quoquam quomodo-
bet allegari, deduci, probari, nec ab aliquo ad-
itti, ad quemcumque effectum, & quatenus o-
s foret, adversus illos, & illa, ac alia quæcumque
omodolibet præjudicialia harum serie eamdem
dem Apostolicam, Romanamque Ecclesiam, &
clesias inferiores, & personas Ecclesiasticas quas-
mque plenariè, & plenissimè ex justis causis No-
s benevisis, ac si talia unquam extitissent in in-
grum, & pristinum, in quo antea erant statum
stituimus, reponimusque, ac reintegramus, præ-
dicialiaque hujusmodi, ne in postetum perpetuis
turis temporibus fiant etiam interdicimus, & pro-
bemus.

§. 10. Insuperque cùm etiam Nobis innotuerit
od aliquando in provisionibus Ecclesiarum
thedralium, Metropolitanarum, Primatialium,
Patriarchalium, aliisque gratiis, & dispositioni-
s Apostolicis fuit ob incuriam quorumdam
dis Apostolicæ, seu Romanæ Curiæ Officialium
dvertenter in præjudicium liberæ provisionis
rum narrata, vel etiam forsan de facto admissa
æsentatio, nominatio, vel supplicatio alterius
antumlibet, ut præmittitur qualificati, absque
, quod de ejus jure præsentandi, nominandi, vel
plicandi constitisset, & aliquando prædicta, seu
a eidem Sedi Apostolicæ narrativa præjudicialis
tasse in prætenso Ecclesiarum ultimo statu fun-
data extitit, etiamsi de contrario statu, aut aliàs de
libera provisione, etiam per literas erectionis, aut
alio modo appareret, seu constare posset; Aliquan-
do etiam in provisionibus Ecclesiarum pro cultu di-
vino, & ipsarum Ecclesiarum felici gubernio appo-
nuntur diversa decreta, quæ per obitum proviso-
rum, vel aliàs asseruntur expirasse, cùm nihilominus
perdurare debeant, donec fuerint adimpleta.

§. 11. Quandoque etiam in concedendis facul- Item circa facultates & gratias Regibus, Principibus &c. concessas.
tatibus, indultis, seu aliis gratiis, per Sedem Apos-
tolicam etiam Regibus, & Principibus, Rebuspu-
blicis, seu Dominiis, ac Feudatariis quomodolibet
qualificatis, ac speciali expressione dignis concedi
solitis, in quibus juxta antiquum stylum erant priùs
habendæ literæ declarationis, & promissionis; per
privilegiatos scribendæ Papæ concedenti, quibus
ipsi petentes facultates, & privilegia, se è conver-
so obligare debent pro observatione, & conserva-
tione quarumcumque immunitatum, libertatum, &
jurium Sedis Apostolicæ Ecclesiarum, & Persona-
rum Ecclesiasticarum, ac bonorum Ecclesiastico-
rum quorumcumque, & tamen illis literis non re-
ceptis fuerunt concessæ facultates, indulta & gra-
tiæ Apostolicæ præfatæ, etiam absque aliquo onere
illas intra aliquod tempus scribendi & eidem Sedi
præsentandi, imò etiam aliquando Officiales Ca-
meræ Apostolicæ, sive notitiam jurium, & scrip-
turarum Cameræ non habentes, seu memoria non
retinentes, vel aliàs expediverunt, sive expediri à
Romanis Pontificibus, seu etiam à Nobis fecerunt,
vel permiserunt vigore conventionum, concorda-
torum, transactionum, & compactorum cum Sede
Apostolica initorum quasdam gratias, facultates,
seu concessiones, & privilegia, uti debitas, ac de-
bita, cùm tamen conventiones, concordiæ, & pa-
cta, tunc per obitum personarum, vel aliàs quomo-
dolibet, etiam ex lapsu temporum saltem in ea par-
te cessassent, seu exspirassent, quæ omnia, eorumque
singula, etiam prætenduntur in magnum ipsius san-
ctæ Sedis redundare detrimentum.

§. 12. Idcircò motu, scientis, deliberatione, ac Præfatas narrativas, seu assertiones, erroneas declarat.
potestatis plenitudine paribus præsentium literarum
tenore præfatas narrativas, enunciativas, seu asser-
tiones quomodolibet eidem Sedi præjudiciales fa-
ctas, seu admissas, ac respectivè easdem facultatum,
indultorum, & gratiarum Apostolicarum concessio-
nes, ac literarum expeditiones factas non exspecta-
tis, nec receptis literis ipsorum privilegiatorum,
seu privilegiandorum, concessiones quoque in vim
conventionum, & pactorum quomodolibet exspi-
ratorum fuisse, & esse erroneas, erroneèque res-
pectivè expeditas, nullum propterea, cùm non sit
æquum, ut error veritati prævaleat, intulisse, nec
inferre potuisse, neque in futurum posse præjudi-
cium Sedi Apostolicæ, ac statui Ecclesiarum, sta-
tumque ultimum ipsarum Ecclesiarum, & respecti-
vè Civitatum, Terrarum, Dominiorum, Castrorum,
& Locorum jurisdictionalium prædictorum, & qua-
rumcumque facultatum, gratiarum, concessionum,
aliorumque jurium Sedis Apostolicæ Ecclesiarum
inferiorum non fuisse, nec unquam esse attenden-
dum, ubi de antecedenti contrario statu, vel initio
constat, modo, & forma præmissis pariter decla-
ramus, ac decernimus, & respectivè omnia præ-
judicialia tollimus, & irritamus, ac decreta in pro-
visionibus prædictarum Ecclesiarum apposita, non
exspirasse, nec exspirare, sed donec adimpleta fue-
rint vigere, & in sequentibus censeri repetita etiam
declaramus, sicque in posterum perpetuò obser-
vari volumus. Et quatenus unquam contingeret
tàm super præsentium literarum, quàm super
quarumcumque concessionum, facultatum, in-
dultorum, gratiarum, ac dispositionum Apostoli-
carum in favorem Imperatoris, Regum, Princi-
pum, Rerumpublicarum, Dominiorum, Natio-

num

num, Provinciarum, seu Regnorum per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & per Nos concessarum, seu aliàs à Sede Apostolica emanatarum interpretatione, vel declaratione hæsitari, vel dubitari, tunc omnibus, & singulis cujuscunque status, gradus, conditionis, qualitatis, ac dignitatis etiam Ecclesiasticæ existentibus, etiam quomodolibet, ut præmittitur, qualificatis, etiam Regularibus cujuscumque Ordinis, Instituti, Congregationis, ac Societatis, de quibus individua expressio facienda foret, quamlibet interpretationem ac declarationem sub majoris excommunicationis latæ sententiæ, ac nullitatis omnium gerendorum pœnis, eo ipso, etiam nulla facta declaratione, incurrendis prohibemus, & interdicimus, & quamcumque declarationem quomodolibet necessariam, seu opportunam desuper quandocumqun faciendam dumtaxat Nobis, ac Romanis Pontificibus Successoribus nostris Canonicè intrantibus perpetuò reservamus, & ante factas declarationes hujusmodi volumus præsentes nostras literas, & quascumque literas & concessiones, ac dispositiones Apostolicas prædictas intelligendas esse ad literam, prout jacent.

Clausulas hujus Const. præservativas apponit.

§. 13. Præsentes quoque literaa, ac omnia, & singula in eis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis nullatenus consenserint, & ad ea vocati, citati, vel auditi non fuerint, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam ullo modo justificatæ non fuerint, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis quantumlibet magno, inexcogitato, & substantiali defectu, aut ex quovis alio capite à Jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine resultante, sive præscriptionis etiam quadraginta annorum, & immemorabilis, ac enormis, enormissimæ, & totalis læsionia, aut quocumque alio colore, vel prætextu, etiam in Corpore Juris clauso, seu ex quacumque causa, & occasione etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris redoci, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu etiam motu proprio, & aliàs quomodolibet concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam uti, seu te juvare in judicio, vel extra illud minimè posse, sed easdem præsentes semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 14. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Palatii Apostolici Auditores, Clericosque Præsidentes, ac Cameram, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Ministros & Officiales, necnon S. R. E. etiam Vicecancellarios, Camerarios, ac etiam de Latere Legatos, ejusdemque Sedis Nuncios, ac quascumque Congregationes, etiam specialem expressionem requirentes, etiam quorumcumque S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, semper & ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, similiter decernimus.

Clausula derogatoria.

§. 15. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis tàm generalibus, quàm specialibus, etiam in Conciliis Universalibus editis, & quatenus opus sit Regula nostra de non tollendo jure quæsito, & felic. record. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus, infra certum tunc expressum tempus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, ita ut præsentes nullo umquam tempore in eadem Camera præsentari, seu registrari necesse. Necnon quibusvis conniventiis, tolerantiis, consensibus, taciturnitatibus, permissionibus, usibus, consuetudinibus, etiam longissimis, & immemorabilibus, etiam cum asserta fama privilegii Apostolici, ac statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis privilegiis quoque indultis, concessionibus, licentiis, & literis Apostolicis quibuscumque personis etiam, ut præmittitur, qualificatis, ac Provinciis, Regnis, Civitatibus, Universitatibus, Ecclesiis, Ordinibus, etiam Militaribus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationibus, Institutis, Societati Jesu, aliisque locis, & personis quibuslibet, etiam speciali nota, & expressione dignis, etiam motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus & aliis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum inserti essent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis formamque in illis traditam pro servata habentes, ad præmissorum effectum specialiter & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque, Non intendimus autem per præsentes tollere declarationes, & causarum terminationes, ac alia, quæ etiam respectu Jurisdictionalium tàm allodialium, quàm feudalium præsertim in ditione temporali Sedis Apostolicæ consistentium, factæ, seu facta fuerunt hucusque, vel in futurum fient judicialiter, vel etiam extrajudicialiter, causa tamen cognita in Romana Curia, per Rotam, vel Cameram, aut etiam per specialiter Deputatam, seu Deputatum à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, vel à Nobis, seu à Successoribus nostris Congregationem, aut Judicem; Nec etiam tollere centenariam præscriptionem concurrentibus de Jure requisitis; Nec immemorabilem, nisi in casibus, in quibus per Sacros Canones, seu Concilia Universalia, vel Constitutiones, Ordinationes, aut Dispositiones Apostolicas illa reprobatur, seu illi derogatur, aut aliàs de Jure illi non suffragatur, firma tamen & illibata remanente Bulla Cœnæ Domini, tàm per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores nostros publicata, quàm in posterum à Nobis, & Successoribus nostris publicanda, quoad omnia, & singula, quæ in ea continentur.

Publicari mandat.

§. 16. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, ut eædem præsentes ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicentur, & affi-

gantur,

gantur, quæ si publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt arctent, & afficiant, perinde ac si illorum unicuique personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 5. Junii 1641. Pontificatus Nostri Anno decimo octavo.

Die 13. Augusti, Anno, ut supra, Pontificatus decimonono supra dictæ literæ Apostolicæ, publicatæ, & affixæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ Urbis per me Dominicum Varesium Sanctiss. D. Nostri Papæ Curs.

Pro Magistro Cursorum Dominicus Mangil. Curs.

Quòd Notarii etiam in Archivio Romanæ Curiæ descripti vacabilia Notariatuum Officia non habentes, nulla transumpta literarum Apostolicarum facere possint, habentes verò, nonnisi de Datarii licentia, sub pœnis.

De hujusmodi Notariatus materia, vide notata in Repertor. 5. tom. verb. Notariatus, *& in sequent.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUm sicut Nobis innotuit nonnulli Notarii publici etiam in Archivio Romanæ Curiæ descripti, Vacabilia tamen Notariatuum Officia non habentes literarum Apostolicarum tàm sub plumbo, quàm in forma Brevis, nec non Supplicationum à Nobis, vel ab Officiali ad id deputato signatarum transumpta in Vidimus, vel alia forma, etiam quandoque ex simplicibus earumdem Literarum, & Supplicationum copiis, Literisque ac Supplicationibus hujusmodi nondum registratis extrahunt, faciant, & publicent in maximum illorum, qui Officia Notariatuum vacabilia, & titulo oneroso possident, aliorumque Cancellariæ, & Secretariæ Apostolicarum Officialium præjudicium, & detrimentum. Hinc est, quod Nos abusus hujusmodi è medio tollere, & ne inde occasio falsitatis præbeatur pro Pastorali nostra sollicitudine, providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

§. 2. Quòd deinceps perpetuis futuris temporibus quicunque Notarii etiam in Archivio Romanæ Curiæ descripti vacabilia Notariatuum Officia non habentes, nulla omninò quarumcunque Literarum Apostolicarum tàm sub plumbo, quàm in forma Brevis, ac Supplicationum à Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris, vel ab Officiali ad id à Nobis, & illis respectivè pro tempore deputato signatarum transumpta; Obtinentes verò vacabilia Notariatuum, & Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, non autem Capitolii Officia transumpta Literarum, & Supplicationum hujusmodi nonnisi postquam illæ per Officiales ad hoc constitutos registratæ fuerint, sub quingentorum scutatorum monetæ, ac falsi, privationisque prædictorum Officiorum eo ipso incurrendis pœnis facere possint, nisi de nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis Datarii licentia in scriptis obtinenda, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

§. 3. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quod Notarii prædicti, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quocumque alio quantumvis magno, & substantiali defectu, aut aliàs ex quocumque alio capite, causa, occasione, prætextu, & colore etiam in Corpore Juris clauso etiam tali, quæ ad effectum validitatis præsentium necessariò exprimi deberet, notari, impugnari, invalidari, in Jus, vel controversiam revocari, aut adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu simili concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam in judicio, vel extra illud se juvare nunquam posse, sed semper easdem præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 4. Quocirca dilecto Filio nunc, & pro tempore existenti causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus statim, atque præsentes nostræ literæ prædictæ præsentatæ illi fuerint, illas solemniter publicet, & publicari faciat, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium seu alios debitæ executioni demandet, seu demandari procuret: Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis. Executorem deputat.

§. 5. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus foret, nostra de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§. 6. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de his ignorantiam prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quod eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, Transumptis credi mandat.

ciant,

ciant, & arctent, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent. Quodque illorum transumptis, etiam impressis sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 18. die 20. Jul.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Julii 1641. Pontificatus Nostri Anno Decimo octavo.

Die, Mense, Anno, & Indictione quibus supra, supra dictum Breve affixum fuit in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Andream Castruccium Apostolicum Cursorem.

Hieronymus Mascella Magister Cursorum.

CCLXXII.

Prohibitio ne Religiosi Præmonstratenses Hispaniæ gestent Habitum noviter assumptum, nec dimittant prænomen Fratris.

Edita A. D. 1641.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii Nobis divinitus injuncti assidua sollicitudo Nos admonet, ut ad ea libenter intendamus, per quæ sacrarum Religionum Status salubriter dirigatur, ac in sua integritate, & puritate conservetur.

Habitum mutarunt.

§. 1. Cùm itaque sicut Nobis nuper innotuit, in Hispaniarum Regnis Religiosi Ordinis Præmonstratensis, absque Sedis Apostolicæ, vel alia legitima licentia antiquum ejusdem Ordinis Habitum Regularem immutarint. Idcircò Nos his, aliisque incommodis quibus ipse Ordo exinde affici posset provisionis nostræ Ministerio obviam ire cupientes.

S. Congregatio hanc causam diligenter vidit, & examinavit.

§. 2. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis Regularium Præpositorum Consilio, quibus hoc negocium cognoscendum commisimus, & qui scripturas. & processum à bonæ memoriæ Laurentio Episcopo Senogalliensi, tunc in eisdem Regnis nostro, & Sedis Apostolicæ Nuncio transmissa desuper, necnon alia jura, & scripturas oretenus, & in scriptis, tàm pro parte Procuratoris Generalis eorumdem Religiosorum in Romana Curia residentis, mutationem ipsam Habitus sustineri petentis, quàm pro parte Philippi Bernal dilectorum Filiorum ejusdem Ordinis Religiosi mutationem prædictam impugnantis adducta viderunt, & diligenter examinarunt: non licuisse Religiosis prædictis antiquum sui Ordinis Habitum hujusmodi immutare Apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus.

Executorem deputat.

§. 3. Proindeque Venerabili Fratri Cæsari Archiepiscopo Damiatensi moderno in eisdem Regnis Nostro, & Sanctæ Sedis Nuncio per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut statim atque illarum, vigore fuerit requisitus, Abbati Generali, seu Præsidenti eorumdem Religiosorum Ordinis hujusmodi in præfatis Regnis auctoritate nostra præcipiat, & insuper Edictum in locis solitis suæ Nunciaturæ, & ad valvas Monasteriorum, seu Conventuum d. Ordinis affigendum promulget, ut infra mensem à die intimationis præcepti, & affixionis Edicti hujusmodi computandum tàm ipse Abbas Generalis, seu Præsidens, quàm cæteri omnes, & singuli ejusdem Ordinis dictorum Regnorum Religiosi Professi debeant, & quilibet eorum debeat reassumere antiquum Habitum ipsius Ordinis, id est tunicam albam, cum caputio magno capiti imponendo: Scapularium item Regulare album supra caputium juxta formam, quæ eidem Cæsari Nuncio per literas impressa transmittitur.

Terminum assignat ad Habitum deponendum.

Fratris prænomen reassumere debent.

§. 4. Fratris insuper prænomen reassumere, & pileo nigro extra Conventum uti prout solebant antequam Habitus prædicti mutationem facerent, atque hanc Habitus formam continuò retinere, quam sine expressa eorumdem Cardinalium. seu Sanctæ Sedis licentia nullatenus immutare valeant sub excommunicationis latæ sententiæ, necnon privationis vocis activæ, & passivæ pœnis eisdem Cardinalibus reservatis in actu contraventionis ipso facto incurrendis, ad quarum pœnarum declarationem ab eodem Cæsare Nuncio, contra inobservantes, & præmissis non parentes absque alia dilatione omninò deveniri.

Exprimit contravenientium pœnas.

Clausulam sublata addit.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ac Sedis prædictæ Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, vel interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, auctoritate, ac tenore prædictis decernimus.

Contraria aufert.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi imperat.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 1[illegible]. die 19. Au[illegible].

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 19 Augusti 1641. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

CCLXXIII.

Quòd Commissarii Generales Indiarum Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantiæ S. Francisci non possint dispensare in Constitutionibus Generalibus Ordinis.

Ne jam indicata otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ nuper notavi ad Constit. 264. Aliàs à nobis.

Edita A. D. 1641.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio

CUm sicut dilectus Filius Gaspar Sanchez Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Lector Jubilatus, & in Romana Curia Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, licèt in Capitulo Generali d. Ordinis novissimè in Alma Urbe nostra celebrato declaratum fuerit, omnem, & quamlibet potestatem, quæ in Ministro Generali reperitur ad dispensandum in statutis generalibus totam ipsi provenire à Capitulo Generali, unde quoties ab eodem Capitulo Generali decreto irritante prohibetur, ne in aliquo Statuto concedatur absolutè dispensatio, aut conditiones ad dispensandum requisitas non observet, ejusdem dispensatio ipso facto irrita evadit, nihilominus præmissis non obstantibus Commissarii Generales Indiarum Ordinis hujusmodi in suis Definitoriis sub prætensa Ministri Generalis potestate, in Constitutionibus Generalibus quandoque absque totius Definitorii consensu dispenset, ex quo maxima Regularis Observantiæ relaxatio oritur, frequentesque abusus in

eodem Ordine introducuntur. Nobis propterea dictus Gaspar Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eumdem Gasparem Procuratorem Generalem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; hujusmodi supplicationibus inclinati:

Prohibitio ut in Rubr.

§. 3. Commissariis Generalibus Indiarum hujusmodi, ne de cætero inesse super ejusdem Ordinis Constitutionibus generalibus cujuscumque facultatis, præterquam à Capitulo Generali sibi ad id attributæ, obtentu dispensent, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari decernimus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum Indiarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorom omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhiberetur fides, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 19. die 23. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Augusti 1641. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

CCLXXIV.

Pro bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Observantiæ Italiæ, quòd instituant Professoria, lectionem Theologiæ moralis, ac Mysticæ.

De hujusmodi Fratribus Reformatis plenè notatum est ad Const. 240. Injuncti nobis.

Edita A. D. 1641.

URBANUS PAPA VIII

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini divina dispositione præsidentes ad ea, per quæ cunctorum Christifidelium, præsertim Religiosorum Deo sub reformatione ad arctiorem Regularis disciplinæ observantiam introducta vacantium, spirituali directioni, necnon felici progressui consulitur, libenter intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, quæ rerum, temporum & personarum qualitatibus debitè pensatis, ipsorum Religiosorum statui conducere in Domino conspicimus. Ad Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformati nuncupati Provinciarum Italiæ in prædicta Ecclesia afferunt, mentis nostræ aciem convertentes, quo laudabile eorum institutum majoribus in dies proficiat in via Domini incrementis.

§. 1. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum tenore perpetuò statuimus, & ordinamus, ut in unaquaque eorumdem Reformatorum Italiæ Provincia unum, vel duo Professoria instituantur, in quibus Fratres Clerici ejusdem Ordinis quam primum Probationis, seu Noviciatus annum compleverint, & Professionem emiserint regularem, collocentur, in Professoriisque hujusmodi unus Magister pro quolibet deputetur, qui prædictos Fratres Clericos in vita spirituali, & orandi modo, ac Religiosæ perfectionis via instruat, qui quidem Clerici anno ut minimum in Professoriis hujusmodi commorari debeant, & interim nullam Scientiam edoceri possint, excepta Grammatica, & Logica, si ejus rudes fuerint.

§. 2. Præterea in duobus, aut tribus cujusque Provinciæ Conventibus Theologiæ moralis Lectio fiat, cui omnes Fratres Sacerdotes, & Clerici bis qualibet hebdomada intersint.

§. 3. In singulis verò Conventibus Theologia Mystica, & Ordinis prædicti Regula semel saltem in quaque hebdomada prælegatur, huicque Prælectioni tàm Fratres Sacerdotes, & Clerici, quàm Laici interesse teneantur.

§. 4. Ad hæc Fratres Reformati hujusmodi nullum omninò legatum perpetuum cum aliquo, aut sine ullo onere: etiam Ecclesiis, vel Sacristiis ipsorum: etiam pro vino ad Missarum celebrationem, aut oleo pro Lampadibus, vel quacumque re pro Altaribus factum recipiant, ipsorumque Procuratores, aut Syndici hæredes legantium ad præstanda ejusmodi legata judicialiter convenire non possint.

§. 5. Insuper Fratres prædicti ad quascumque Processiones, præterquam ad Processionem in die festo Corporis Christi, aut aliquam aliam generalissimam non conveniant; Defunctorumque corpora exceptis iis, quæ in eorum Ecclesiis sepeliuntur, ad sepulturam minimè comitentur. Altarium ornamentis deinceps aurum, vel inauratio non adhibeatur. Imaginumque, seu picturarum eorumdem Altarium coronides è nuce, aut alio ejusdem coloris ligno fiant nec candelabra ænea recipiantur, aut emantur amplius, sed tantummodo lignea è nuce.

§. 6. Novitii in Provinciis prædictis infra annum cum interventu Ministri, ac duorum Definitorum Provincialium, & duorum Guardianorum recipi possint, juxta Decretum fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri hac super re editum. Demum Fratres prædicti, exceptis in infirmaria illis, qui indiguerint, particulas ex panno lineo etiam in itinere sub quocumque prætextu nequaquam deferant, particulas verò ex panno laneo illi deferre possint, qui eis loco tunicæ uti voluerint.

§. 7. Quocirca dilectis Filiis Ministris Provincialibus, ac Guardianis, aliisque Superioribus quibuscumque dictarum Provinciarum nunc, & pro tempore existentibus in virtute Sanctæ obedientiæ ac sub pœna privationis suorum Officiorum eo ipso absque alia declaratione incurrendis committimus, & mandamus, ut præsentes nostras literas, ac omnia & singula in eis contenta à Fratribus sibi subditis inviolabiliter observari curent, & faciant; Cæteris verò earumdem Provinciarum Fratribus, etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque arbitrii nostri pœnis eo ipso, ut præfertur, incurrendis, præcipimus, ut præmissa omnia, & singula, prout ad unumquemque eorum spectaverit, exactè, & inconcussè observent, & adimpleant.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis Universalibus editis, ac d. Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privile-

giis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciis illorumque Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiam si pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§ 9. Volumus autèm, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 19. die 1. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Octobris. 1641. Pontificatus Nostri Anno decimo nono.

CCLXXV.

Quòd Fratres cujuscumque gradus, & dignitatis, commorantes in Conventu Aracælitano, sint sub obedientia, & directione Commissarii Generalis Ordinis.

De istorum Fratrum materia plenè notatum est ad Const. 53. Sacrosanctum.

Edita A. D. 1641.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

INter multiplices Pastoralis Officii nostri curas, quibus jugiter premimur, in illam peculiariter incumbimus, ut personæ quæ sub suavi Religionis jugo divinis obsequiis se manciparunt prosperè gubernentur, & si quæ earum directioni quoquo modo impedimentum afferre cognoscimus, ea removere studeamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiva hujus Constit.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, ex multiplicitate Superiorum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum & quia nonnulli prætendunt, se à Superioritate Commissarii Generalis ejusdem Ordinis exemptos esse, vigore cujusdam Statuti in Capitulo Generali d. Ordinis Toleti Anno 1633. celebrato, facti, & à nobis confirmati, Regularis observantia non modicum detrimentum patiatur.

Mandat prout in rubr.

§. 2. Hinc est, quòd Nos in præmissis opportunè providere volentes, dictique statuti tenorem præsentibus pro expressis habentes, motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Statutum prædictum, tenore præsentium abolemus, revocamus, & annullamus, viribusque, & effectu vacuamus; & quod omnes, & singuli ejusdem Ordinis Fratres cujuscumque gradus, & dignitatis, ac etiam Ultramontanæ Familiæ existentes pro tempore, quo in Cismontana Familia commorabuntur, sint, & esse debeant sub obedientia, & directione Commissarii Generalis Ordinis hujusmodi, pro tempore existentis, prout erant, priusquam statutum prædictum fieret earumdem tenore præsentium, statuimus, & mandamus, volumus, & ordinamus sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Statuto prædicto, & literis illius confirmatoriis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac aliis dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 4. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris cæterisque contrariis quibuscumque derogamus,

Dat. P. A. 19. die 18. Nov.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris. die 18. Novemb. 1641. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

CCLXXVI.

Quòd Fratres Congregationis Jesuatorum S. Hieronymi, ab Ordinariis approbati, sacramentales utriusque sexus fidelium Confessiones liberè & licitè audire valeant, illisque injunctis injungendis absolutionem salutarem impertire.

De istorum Fratrum Congregatione quoad Confessiones audiendas, notavi supra ad Const. 61. Gregor. XV. Ex injuncto.

Edita A. D. 1641.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CHristi fidelium quorumlibet præsertim Regularem Vitam profitentium votis, quæ eorum instituti decus, & animarum salutem concernunt libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiva.

§. 1. Aliàs siquidem postquam fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster Fratribus Congregationis Jesuatorum S. Hieronymi sub Regula S. Augustini indulserat, ut ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordinis promoveri possent, voluerat autem, ut Fratres hujusmodi ad Sacerdotium promoti, neque ullius Secularis personæ, neque alterius Ordinis Regularis ullo tempore etiam de cujuscumque Episcopi, vel Superioris Regularis licentia confessiones audire possent, sed tantum illis Sacerdotibus, qui ad Confessiones audiendas idonei reperti, & ab Ordinariis locorum approbati fuissent, liceret, aliorum ipsius Congregationis Religiosorum de sui Superioris licentia Confessiones audire, postmodum rec. mem. Gregorius Papa XV. etiam Prædecessor noster omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Fratribus, qui ab Ordinariis locorum approbati forent, ut in Parochialibus Ecclesiis Domorum Regularium ipsius Congregationis dumtaxat Parochianorum earumdem Ecclesiarum sacramentales Confessiones audire, ac illis injunctis injungendis, absolutionem impertire salutarem liberè, & licitè valerent, concessit, & alias prout in Pauli, & Gregorii Prædecessorum prædictorum literis in simili forma Brevis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis habere volumus uberiùs continetur.

§. 2. Cum autem sicut dilectus Filius Antonius Legnanus Laudens. Procurator Generalis ejusdem Congregationis nobis nuper exponi fecit triginta quinque anni jam elapsi sint, ex quo Fratres prædicti ad suscipiendum Presbyteratus Ordinem per eumdem Paulum Prædecessorem admissi fuerint, & ab inde citra literis, & doctrinis Ecclesiasticis gnaviter dent operam, Nobis propterea d. Procurator

generalis ejusdem Congregationis nomina humiliter supplicari fecit, ut concessionem Gregorii Prædecessoris prædicti ad quorumvis Christi fidelium confessiones extendere, & ampliare de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur Fratres, ac Procuratorem Generalem prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Fratribus, ut prævio examine, & approbatione Ordinarii in propriis Ecclesiis dictæ Congregationis etiam non Parochialibus Sacramentales Secularium, etiamsi non sint eorum Parochiani confessiones audire, illisque injunctis injungendis absolutionem impertire salutarem, liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 20. Novembris 1641. Pontificatus Nostri, Anno Decimo nono.

Declaratio, & Moderatio facultatum Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, Archipresbyterorum ac Protectorum, & Titularium Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis.

Aliam habes Moderationem Indultorum S. R. E. Cardinalium Pii V. in Const. 38. tom. 2. Sanctissimus. *Item Pauli V. super collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum Const. 58. tom. 3.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

QUamvis Romani Pontifices Prædecessores nostri eorum Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concesserint S. R. E. Cardinalibus, Archipresbyteris Ecclesiarum, seu Basilicarum S. Joannis in Laterano, S. Petri, S. Mariæ Majoris de Urbe facultatem per seipsos, suosque Vicarios, & Judices cognoscendi, & terminandi omnes, & singulas causas, ac lites, tàm activè, quàm passivè motas, ac movendas inter ipsas Basilicas, earumque Capitula, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, Capellanos, aliosque eis inservientes, ex una, ne à servitio Basilicarum hujusmodi retrahantur, & quoscumque alios ex altera partibus privativè quoad Vicarium, aliosque Judices Urbis etiamsi ageretur de obligationibus Cameralibus, & aliàs, prout in eorum literis, & motibus propriis uberiùs continetur.

Causæ hujus Const.

§. 1. Nihilominus, ut acceperamus prætextu prædictarum facultatum, ac privilegiorum in eis contentorum, ipsisque Basilicis, ac illis inservientibus concessorum quidam abusus, etiam tempore Prædecessorum nostrorum irrepserant in aliorum Tribunalium, & collitigantium præjudicium, idcirco Congregatio Prælatorum aliàs à Nobis super inhibitionibus, & gravaminibus, cursum justitiæ impedientibus deputatorum, ad tollendos, & evitandos eosdem, aliosque abusus, decrevit, quòd iidem Cardinales prædictarum Basilicarum Archipresbyteri, eorumque Vicarii non concederent inhibitiones generales, sed particulares tantummodo citata parte, & juxta terminos earumdem facultatum, & privilegiorum dumtaxat, & alias concessæ non servarentur, sitque eis non obstantibus fieri posset executio, quodque Emphyteotæ, inquilini, coloni, affictuarii, & conductores non gauderent privilegiis prædictis, nisi quando ageretur de interesse Ecclesiæ, & Ecclesia esset in causa. Cùmque postmodum experientia rerum magistrà compertum fuerit, Nobisque etiam pluries, occasione Signaturæ Gratiæ innotuerit, ex observantia facultatum, & privilegiorum prædictorum alia Urbis Tribunalia impediri, ac collitigantibus detrimentum fieri, quando non agitur de bonis juribus, seu reditibus ipsarum Basilicarum, vel quando Canonici Beneficiati, Clerici, Capellani, aut alii eisdem Basilicis inservientes sunt Actores.

Declaratio, ac moderatio Facultatum, D. D. Cardinalium Archipresbyterorum Protectorum Ecclesiarum Urbis.

§. 2. Propterea volentes justitiam æqua lance omnibus ministrari, Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra Constitutione perpetua, nedum decreta prædictæ Congregationis confirmamus, & approbamus supplentes omnes, & singulos defectus etiam substantiales, si qui in eis quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici possint, sed etiam statuimus, & ordinamus, quod quando agitur de bonis juribus, seu exigendis reditibus ipsarum Basilicarum, sive Præbendarum, Capellaniarum, Beneficiorum, Administrationum, Officiorum, seu onerum in prædictis Basilicis existentium, tunc activè agendum sit coram eisdem Cardinalibus Archipresbyteris, sive eorum Vicariis, vel Judicibus per eosdem Cardinales deputatis, & tempore deputandis: quando autem agitur de aliis bonis, rebus, vel juribus quibuscumque, tunc si Canonici Beneficiati, Clerici, Capellani, aliique ipsis Basilicis inservientes, erunt rei, pariter conveniri debeant coram eisdem Cardinalibus Archipresbyteris, seu eorum Vicariis, vel Judicibus prædictis, etiamsi convenirentur vigore obligationis Cameralis: si verò fuerint Actores, tunc prædictis privilegiis non gaudeant, nec possint reos ad forum Cardinalium Archypresbyterorum quoquo modo trahere. Ac insuper, quia ex facultatibus etiam motu, scientia, deliberatione, & potestate paribus, quacumque de causa quantumlibet favorabili, & pia, ac aliàs quomodolibet concessis ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Monasteriorum, Monialium, Ecclesiarum, etiam Collegiatarum, Collegiorum, Hospitalium, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, seu quorumcumq; aliorum piorum locorum de Urbe, illorumque bonorum, rerum, & personarum quarumcumque apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoribus, sive ipsarum Ecclesiarum Titularibus similia impedimenta, damna, & præjudicia nasci, & emergere nedum accepimus, sed etiam comperimus propterea præfatas Ordinationes, & statuta,

quoad

quoad facultates dictorum Cardinalium, Archipresbyterorum, ut præmittitur, factas, & facta, in futurum etiam quoad prædictos Cardinales Protectores, & Monasteria Monialium, Ecclesias, etiam Collegiatas, Collegia, Hospitalia, Confraternitates, Archiconfraternitates, aliaque loca pia de Urbe prædicta, eorumque bona, res, & personas quaslibet ipsis Cardinalibus, tàm ratione protectionis quàm ratione tituli, ac alia, quovis nomine nunc, & pro tempore per Nos, & Romanos Pontifices, etiam Successores nostros commissas, & commissa perpetuò in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari volumus, & mandamus.

Clausulas præservativas apponit.

§. 3. Præsentes quoque literas, ac omnia, & singula in eis contenta, etiamsi Cardinales, Archipresbyteri, & Protectores aliæque personæ prædictæ, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, aut habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, minusque causæ, propter quas præsentes emanarunt, adductæ, aut sufficienter, vel etiam nullatenus justificatæ fuerint nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali sive etiam ex eo, quòd in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in Corpore Juris clauso, seu occasione, vel causa etiam, quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, & tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis, nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari seu quomodolibet concedi aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit, inviolabiliter servari.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictos, aliosque S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausula sublata.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Regula nostra de jure quæsito non tollendo, & quibusvis aliis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac piæ mem. Pii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri de gratiis ad qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus intrà certum tunc expressum tempus in ea præsentandis, insinuandis, & registrandis, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam quatenus opus sit, ipsarum Ecclesiarum, seu Basilicarum Monasteriorum, Collegiorum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Hospitalium, & aliorum locorum piorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, Literis Apostolicis ipsis, Ecclesiis, seu Basilicis, illarumque Cardinalibus, Archipresbyteris sive eorum Vicariis, ac Monasteriis, Collegiis, Confraternitatibus, Archiconfraternitatibus, Hospitalibus, & aliis locis piis præfatis, necnon eisdem Cardinalibus, Monasteriorum, Ecclesiarum, aliorumque piorum locorum prædictorum Protectoribus, & aliis personis prædictis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium & singulorum tenores, etiam majores & veriores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 23. Decemb. 1641. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

Dat. P. A. 19. die 23. Dec.

In Nomine Domini Amen. Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1642., Indictione decima, die verò 5. mensis Februarii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Urbani Divina Providentiâ Papæ Octavi, anno ejus decimo nono, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Camillum Frisonium Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Joseph Masseus.

Prohibitio ne in Ecclesiis fumatur Tabaccum. CCLXXVIII

Quanto Zelo Ecclesiarum reverentiam procurarint Summi Pontifices, apparet ex immunitate iisdem Ecclesiis concessa, quam inviolabiliter observandam jubet Gregor. XIV. Const. 7. Cum alias nonnulli. *tom. 2. Ad quod habes etiam dispositionem Concilii Trid. sess. 25. Cap. 20.*

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1642.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CUm Ecclesiæ Divino cultui dicatæ Domus sint orationis, easque propterea omnis sanctitudo deceat, meritò Nos, quibus cunctarum per Orbem universum Ecclesiarum cura a Deo commissa est, advigilare convenit, ut ab eisdem Ecclesiis quicumque actus profani, & indecentes procul arceantur; Itaque cùm, sicuti pro parte dilectorum Filiorum Decani, & Capituli Ecclesiæ Metropolitanæ Hispalensis Nobis nuper expositum fuit, pravus in illis partibus fumandi ore vel naribus Tabaccum, vulgò nuncupatum usus adeò invaluerit, ut utriusque sexus personæ, ac etiam Sacerdotes, & Clerici tàm Seculares, quam Regulares Clericalis honestati immemores, illud passim in Civitatis, & Diœcesis Hispalensis Ecclesiis, ac quod referre pudet, etiam sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrando sumere, linteaque sacra tœdis, quæ Tabaccum hujusmodi prolicit excrementis conspurcare. Ecclesiasque prædictas tetro odore inficere, magno cum proborum scandalo, rerumque sacrarum irreverentia, non vereantur

§. 1. Hinc est, quòd Nos, ut abusus tam scandalosus ab Ecclesiis hujusmodi prorsus eliminetur, Pastorali nostra sollicitudine providere, ac Decanum, & Capitulum præfatos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus ipsorum Decani, & Capituli, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis utriusque sexus personis, tàm Sæcularibus, quàm Ecclesiasticis, etiam cujusvis Ordinis, Instituti, ac Militiarum, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Regularibus quomodolibet qualificatis, & quantumlibet privilegiatis, & exemptis etiam speciali nota, & expressione dignis, ne de cætero in quibusvis Civitatis, & Diœcesis prædictarum Ecclesiis, earumque atriis, & ambitu Tabaceum, sive solidum, sive in frusta concisum, aut in pulverem redactum ore, vel naribus, aut fumo per tubulos, & aliàs quomodolibet sumere audeant, vel præsumant sub excommunicationis latæ sententiæ eo ipso absque aliqua Declaratione per contrafacientes incurrendæ pœna, auctoritate Apost. tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§. 2. Quocirca Venerabili Fratri Archiepiscopo Dalmatiensi moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio per præsentes committimus, & mandamus quatenus per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit solemniter publicare faciat illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat inviolabiliter observari: contradictores quoslibet, & rebelles, ac prohibitioni hujusmodi non parentes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 3. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita, de duabus dictis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, necnon Ecclesiarum prædictarum, ac quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium, ac Militiarum etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac Ordinationibus Capitularibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus vel alicui, conjunctim vel divisim, sit ab eadem Sede indultum, quod excommunicari, suspendi, vel interdici non possint per Literas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 30. Januarii 1642. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono. Dat. P. A. 19. die 30. Jan.

CCLXXIX.

Declaratio circa Exactionem taxæ Collegio Subdiaconorum Sedis Apostolicæ assignatæ ratione provisionum Ecclesiarum Palliis insignitarum.

Sixtus V. paulò ante obitum cedulam Motus proprii confecerat contra abusus, qui irrepserant in exactione hujusmodi taxæ; quæ quidem cedula in Literis Gregorii XIV. desuper confectis plenius continetur.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1642.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Dudum felicis recordationis Sixtus Papa V. Prædecessor noster, ex certis tunc rationabilibus causis adductus, & abusibus, & scandalis, quæ circa exactionem taxæ emolumentorum ratione Ecclesiarum Palliis insignitarum Collegio Subdiaconorum Apostolicorum de numero participantium debitorum irrepserant, eùm interdum emolumenta ipsa iidem Subdiaconi etiam per retentionem Palliorum perciperent, opportunum remedium adhibere volens, sub datum videlicet Nonis Decembris Pontificatus sui Anno secundo Motu suo proprio per eum habita consideratione, quòd Romani Pontifices, taxas, & emolumenta hujusmodi tanquam primitias fructuum inferioris Ecclesiæ vacantis pro stipendiis Officialium Sedis Apostolicæ, & conservatione Universalis Ecclesiæ militantis assignaverant, tunc & pro tempore existentibus Subdiaconis prædictis, quod de quarumcumque Ecclesiarum Patriarchalium, & Metropolitanarum, vel aliàs de jure, consuetudine, aut privilegio Palliis hujusmodi insignitarum etiam titularium, etiam in partibus infidelium existentium fructibus in Literis super earum provisionibus in posterum conficiendis expressis, & taxatis quinque florenos auri pro quolibet centenario inter ipsos Subdiaconos de numero participantium tantùm, juxta eorum Constitutiones, seu consuetudines dividendos, & distribuendos, cæteraque Jura, & emolumenta percipere, & exigere liberè, & licitè possent, plenam, & liberam licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate perpetuò concessit, ac tunc, & pro tempore existentibus plumbi Collectoribus, seu Plumbatoribus Apostolicis sub ducentorum ducatorum ipsis Subdiaconis pro una; & pro altera medietatibus piis locis arbitrio suo applicandorum pœna commisit, & mandavit, ne posthac Literas quascumque super hujusmodi Ecclesiis expeditas, vel expediendas plumbarent, aut plumbatas partibus restituerent, nec restitui permitterent, nisi priùs de summa singulorum quinque florenorum pro quolibet centenario iisdem Subdiaconis foret integrè satisfactum, & de satisfactione constaret per Chirographum Receptoris dictorum Subdiaconorum, sive eorum Decani, vel Prodecani manu signatum, vel per appositionem manus ejusdem in Literis præfatis loco congruo ad instar cæterorum Officialium similes taxas habentium, & exigentium. Sixtus V. volens tollere abusus circa taxam, de qua in Rubrica.

§. 2. Voluit autem dictus Sixtus Prædecessor, & districtius prohibendo mandavit, ne ipsi Subdiaconi ultra dictam taxam pro sustentatione, ac dote dictorum Officialium percipi solitam, cæteraque Jura, & emolumenta consueta prædicta, quicquam aliud pro ipso Pallio, neque ratione confectionis, benedictionis, sive traditionis ejusdem exigere, aut accipere sub quingentorum ducatorum ipsis Ecclesiis, à quibus accepissent pro Prohibuit ne Subdiaconi cit. in Rubr. ultra dictam taxam quidquam aliud exigerent.

una,

una, & pro altera medietatibus, locis piis arbitrio pro tempore existentis Romani Pontificis applicandorum pœna auderent, seu præsumerent, & aliàs, prout in cedula motus proprii ejusdem Sixti Prædecessoris sub Datum Nonis Decembris Pontificatus sui Anno secundo, & in literis Apostolicis desuper per piæ mem. Gregorium XIV. etiam Prædecessorem nostrum, cùm ipse Sixtus, antequam ejus literæ desuper conficerentur, sicut Domino placuit, rebus fuerit humanis exemptus, confectis plenius continetur.

Nihilominus novi abusus circa Taxæ præfatæ exactionem sunt orti.

§. 3. Cùm autem sicut Nobis nuper innotuit, etiam post literas hujusmodi antiqui perduraverint, vel novi abusus circa exactionem Taxæ præfatæ Subdiaconorum, & forsan pejores prioribus irrepserint, & propterea Officii nostri partes esse existimemus hujusmodi abusibus, ne ulterius etiam cum non modico fidelium scandalo serpant opportunum remedium adhibere, Motu proprio, non ad alicujus Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ex voto etiam Congregationis quorumdam Prælatorum per Nos desuper ad id in specie deputatorum, easdem cedulam Sixti, & literas Gregorii Prædecessorum prædictorum, hac nostra Constitutione perpetua, ut infra declaramus, & ab omnibus deinceps inconcussè observari mandamus, videlicet.

Quibus remedium adhibet Pontifex hac sua Constit.

§. 4. Quòd Subdiaconi præfati nunc, & pro tempore existentes, non solùm sub eisdem pœnis inflictis, & comminatis, sed etiam sub excommunicationis majoris latæ sententiæ, & privationis Subdiaconatuum, & aliorum per eos obtentorum Officiorum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumlibet ipso facto absque alia declaratione, & citatione incurrendis, & aliis arbitrio Romani Pontificis pro tempore infligendis pœnis taxam ad rationem quinque florenorum pro quolibet centenario eis, ut præfertur, assignatam in tot ducatis auri de Camera, prout alii Officiales Cancellariæ, & Cameræ Apostolicæ participantes earum ratas respectivè recipiunt, & exigunt, & non quidem pro ipso Pallio, seu occasione Pallii, vel ratione confectionis, benedictionis, propositionis, sive traditionis ejusdem Pallii, sed dumtaxat, ut præfertur in actu expeditionis literarum Apostolicarum super provisionibus Ecclesiarum Palliis insignitarum, licèt ante, vel post traditionem ipsius Pallii expediantur, & quoad eas, quæ in partibus Infidelium consistunt, & nullos reditus habent, nihil omninò: quo verò ad eas, quæ in dictis Infidelium partibus consistunt, & aliquos reditus habent, ad ratam quantitatis redituum, & quoad eas, quarum taxæ per speciale mandatum Romani Pontificis pro tempore existentis perpetuò, vel ad tempus ad minorem summam reducuntur, juxta reductionem, & quoad numeros, qui ad centum non ascendunt, ad ratam numerorum hujusmodi respectivè dumtaxat, & nihil ulterius etiam à sponte dantibus, & offerentibus exigant & recipiant, aut exigere, & recipere præsumant: & ad hunc effectum pro perpetua, & inconcussa præsentium, & contentorum in eis observatione commissionem, & mandatum Plumbi Collectoribus, sive Plumbatoribus, necnon prohibitionem dictis Subdiaconis per dictas Cedulam Sixti, & literas Gregorii Prædecessorum, ut supra facta, pœnasque in eis contentas, ad quarum exactionem manu regia, & via executiva, nulla prævia citatione procedi posse voluimus per easdem præsentes innovamus.

Clausula præservativa.

§. 5. Decernentes easdem præsentes de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari; aut ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque juris gratiæ, vel facti remedium impetrari nunquam posse.

Clausula sublata.

§. 6. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra Regula de non tollendo jure quæsito, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Collegii Subdiaconorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus etiam antiquissimis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, necnon aliis, quæ idem Sixtus, & Gregorius Prædecessores præfati voluerunt non obstare. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris latissimè, ac plenissimè ad effectum præmissorum specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque

Dat. P.A. 19. die 7. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 7. Februarii 1642. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

Publicatio in Urbe.

Die, Mense, & anno quibus supra supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Cameræ Apost. & in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Dominicum Varesium. S. D. N. Papæ Curs.

Jo. Baptista Spada Mag. Curs.

CCLXXX.

Constitutio circa Formam, & Habitum Sacrarum Imaginum.

De Veneratione Sanctarum Imaginum habes Gregorii XIII. Const. 33. Sanctissimus §. 15. tom. 2. Circa Formam autem, & Habitum Sacrarum Imaginum lege Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi Decretum.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1642.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancta Tridentina Synodus optimè agnoscens non leve scandalum afferre posse, si quid inordinatum, aut præpostere accommodatum, vel prophanum in Ecclesiis appareat, statuit nemini licere ullo in loco, vel Ecclesia, etiam quomodolibet exempta, ullam insolitam Imaginem ponere, vel ponendam curare, nisi ab Episcopo approbata fuerit.

Hanc Const. edidit Pontifex contra varios abusus circa Formam, & Habitum sacrarum Imaginum.

§. 1. Cùm autem sicut accepimus ex prædicti Decreti inobservantia varii abusus irrepserint. Idcirco Nos abusus hujusmodi tollere pro debito Pastoralis Officii nostri volentes, re etiam cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis communicata, & maturè considerata, & discussa, inhærendo dictæ Dispositioni Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi, Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne quis cujuscumque gradus, qualitatis, Ordinis, Status, vel conditionis, ac dignitatis, & præemi-

nentiæ etiam Eccleſiaſticæ, etiam individua, ac ſpeciali expreſſione dignæ exiſtat, Imagines Domini Noſtri JESU CHRISTI, & Deiparæ Virginis MARIÆ, ac Angelorum, Apoſtolorum, Evangeliſtarum, aliorumque Sanctorum, & Sanctarum quorumcumque ſculpere, aut pingere, vel ſculpi, aut pingi facere, aut antehac ſculptas, aut pictas, & alias quomodolibet effictas tenere, ſeu publico aſpectui exponere, aut veſtire cum alio habitu, & forma, quam in Catholica, & Apoſtolica Eccleſia ab antiquo tempore conſuevit, nec etiam cum habitu peculiari alicujus Ordinis Regularis tenore præſentium prohibemus: ac ut Imagines aliter pictæ, vel ſculptæ ab Eccleſiis, & aliis locis quibuslibet amoveantur, & deleantur, vel reducantur, & reformentur ad Habitum, & formam in Eccleſia Catholica, & Apoſtolica ab antiquo tempore conſuetam, ut veneratio, & cultus ſic dictis Imaginibus augeatur, & quæ oculis fidelium ſubjiciuntur non inordinata, nec inſolita appareant, ſed devotionem pariant, & pietatem. Et ne exponantur in Eccleſiis quibuſlibet, ac quomodolibet qualificatis, ac earum Frontiſpiciis, & Atriis Imagines prophanæ, vel aliàs indecentiam & inhoneſtatem præ ſe ferentes, cùm Domum Dei deceat Sanctitudo, præcipimus. Quocirca quibuſcumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, ac noſtris, & Apoſtolicæ Sedis Nunciis, & Legatis etiam de Latere, ſub obtentatione divini Judicii mandamus, ut prædicta inviolabiliter, & exactè obſervent. Mandantes inſuper omnibus Capitulis Eccleſiarum etiam Cathedralium, & majorum, ac Univerſitatibus etiam Studiorum, Monaſteriis, ac Collegiis, & quibuſcumque etiam Eccleſiaſticis, Secularibus, & Regularibus cujuſcumque Ordinis etiam Ciſtercienſis Inſtituti, Congregationis, & Societatis etiam JESU, etiam Militaribus, etiam Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani, aliarumque Militiarum, & cæteris quibuſcumque quomodolibet qualificatis, ac eadem individua expreſſione, & ſpeciali nota dignis, ac Monialibus, etiam Regularium gubernio ſubjectis, ac etiam Sedi Apoſtolicæ immediatè ſuppoſitis, ut in eorum Eccleſiis, & locis omnia, & ſingula præmiſſa obſervent, & obſervari faciant.

§. 2. Quatenus verò ipſi, præſertim Regulares, ac Moniales præſentibus literis, ac omnibus in eis contentis parere neglexerint, poſſint, & debeant Epiſcopi, & locorum Ordinarii, Metropolitani, Primates, Patriarchæ, Nuncii, & Legati Apoſtolici de Latere miſſi, tanquam in hoc à Sede Apoſtolica ſpecialiter delegati contra omnes, & ſingulos prædictos, & quoſcumque alios quomodolibet inobedientes, & tranſgreſſores procedere, & quacumque appellatione, recurſu, reclamatione, aliiſque juris, & facti remediis ordinariis, & extraordinariis penitus, & omninò remotis ad omnimodam obſervantiam illos prævia unica monitione, cenſuris Eccleſiaſticis, & aliis eorum arbitrio, & præſertim quoad loci Superiores, etiam privationis Officii, & vocis activæ, & paſſivæ pœnis compellere.

§. 3. Præſentes quoque literas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de ſubreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quocumque alio etiam quantumvis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, vel redargui poſſe, ſed illas ſemper validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari.

§. 4. Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, nunc, & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, ſeu interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 5. Non obſtantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliiſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in favorem etiam Perſonarum, atque Ordinum quorumcumque etiam Ciſtercienſium, ac tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Joannis Hieroſolymitani, Congregationum; Societatum etiam JESU, ac cujuſvis alterius Inſtituti etiam neceſſariò, & individuè exprimendi, Monaſteriorum, Conventuum, Capitulorum, Eccleſiarum, & aliorum quorumcumque tam Secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam in Corpore Juris clauſis aut ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis conceſſis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, Conſervatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Epiſcopi, & alii Ordinarii, & Superiores prædicti deferre minimè teneantur, & quibuſvis aliis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. *Contraria removet.*

§. 6. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, Volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, ut præſentes literæ, ſeu illarum exemplum ad Valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ affixæ omnes perinde arctent, atque afficiant, ac ſi unicuique perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent. *Publicari mandat.*

§. 7. Quòdque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Tranſumptis credi jubet.*

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Martii 1642. Pontificatus Noſtri Anno Decimo nono. *D. P. A. 19. die 15. Martii.*

Die 26. Junii 1642. ſupra dictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis per Dominicum Vareſium Sanctiſſ. Domini Noſtri Papæ Curſorem.

Pro Mag. Curſorum Dominicus Mangilius Curſor.

CCLXXXI.

Pro Capitulo, & Canonicis Majoricensibus, quòd contra ipsos ab Inquisitoribus Majoricensibus procedi non possit, nisi in causis fidei.

Edita A. D. 1642.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

CUm sicut dilecti Filii Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Majoricensis Nobis nuper exponi fecerunt Inquisitores Officii Inquisitionis Majoricensis jactent se posse contra dictæ Ecclesiæ Canonicos in quavis civili, criminalique causa etiam fidei materiam nullatenus concernente sive ab ea minimè dependente procedere, ac de facto contra unum ex dictis Canonicis ad quædam præcepta, & censuras in causa civili potius quàm criminali devenerint, propereaque ipsi Capitulum, & Canonici determinari cupiant an contra ipsos a præfatis Inquisitoribus ut prætendunt extra causam fidei procedi possit.

§. 2. Nos, eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure; vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati:

§. 3. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in universa Republica Christiana adversùs hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum à Sede Apostolica specialiter deputatorum qui negotium hujusmodi visis citationibus factis, & intimatis quondam Aloysio de la Infantas Agenti Inquisitionis Hispaniarum, sive Majoricensis, necnon repetitis plurium mensium dilationibus illi concessis, ut jura Inquisitionis Hispaniarum, sive Majoricensis deduceret maturè discusserunt.

Mandat prout in rubr.

§. 4. Nobisque retulerunt ex consilio Inquisitores Majoricenses hujusmodi non posse procedere contra Canonicos dictæ Ecclesiæ, nisi pro causis fidei vel dependentibus ab eis Apostolica auctoritate tenore præsentium determinamus, & declaramus, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Executores deputat.

§. 4. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Majoricensi, ac dilectis Filiis Decano, & Thesaurario Ecclesiæ Majoricensis per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipsorum Capituli, & Canonicorum fuerint requisiti solemniter publicantes illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes nostras literas debitè executioni demandari, & observari ipsosque Capitulum, & Canonicos contento sum in eisdem nostris literis aliorumque præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere non permittentes eos desuper ab ipsis Inquisitoribus Majoricensibus, & quibusvis aliis quavis auctoritate fungentibus quovis prætextu quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoscumque, & præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit Ecclesiæ, & Officii Inquisitionis Majoricensis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quibuscumque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die ultima Martii 1642. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono. D. P. A. 19. die 31. Mart.

CCLXXXII.

Quòd Fratres Conventus Sanctissimi Crucifixi loci Promontorii Januensis Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Januensis Vicario Generali ejusdem Congregationis remaneant subjecti.

Vide, quæ de his Fratribus indicavi tibi supra ad Constitut. 42. Romanus Pontifex, *ac ad Const.* 68.

Edita A. D. 1642.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Ægidius Consonius Mediolanensis Procurator Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini, quod de mense Februarii proximè præteriti a Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis Regularium præpositis inter Vicarium Generalem, & Fratres dicti Ordinis Congregationis Januensis ex una, & Fratres Conventus Sanctissimi Crucifixi loci Promontorii etiam Januensis, partibus ex altera emanavit Decretum tenoris, qui sequitur videlicet.

Decretum.

§. 2. In controversia nuper exorta inter Vicarium Generalem, & Fratres Ordinis S. Augustini Congregationis Januensis ex una, & Fratres Conventus Sanctissimi Crucifixi loci Promontorii etiam Januensis, partibus ex altera, super observantia Capitulorum, quæ de anno 1610. à bon. mem. Cardinali Saulio, totius Ordinis S. Augustini tunc temporis Protectore, vivæ vocis oraculo desuper habito, confirmata fuerunt, necnon super observantia Concordiæ, quæ de anno 1627. inter Vicarium Generalem dictæ Congregationis, & Fratres ipsius Conventus Sanctiss. Crucifixi pro bono regimine, & gubernio ejusdem Conventus, cum præsentia, & assistentia Patris Generalis totius Ordinis præfati similiter inita fuit, rebusque aliis &c. Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita, auditis partibus, & negotio, ad relationem Eminentissimi Cæsarini, semel atque iterum maturè discusso, censuit, præfatum Conventum, & Fratres Sanctissimi Crucifixi, prout cæteri ejusdem Congregationis Conventus, Vicario Generali subjectos remanere, eosdemque in Habitu, disciplina, & observantia Regulari cum aliis Fratribus prædictæ Congregationis, in omnibus, & per omnia se conformari debere, præmissis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus Romæ die 14. Februarii 1642. Fr. Antonios Card. S. Honuphrii Loco † Sigilli.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Ægidius Procurator Generalis hujusmodi Decretum præinsertum quo firmius

subsistat, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri, summoperè desideret; Nos eumdem Ægidium Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 4. Decretum præinsertum, cum omnibus, & singulis in eo contentis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Decernentes illud, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus & singulis, quos illa concernunt, & concernent in futurum, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam; quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ipsis Ordini, & Congregationi, illorumque quibusvis Superioribus, Fratribus, & Personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1642. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

Confirmatio Brevis Gregorii XIII. cum aliis clausulis ad favorem Provinciarum Discalceatorum S. Francisci in Regnis Hispaniarum.

De hujusmodi Fratribus Discalceatis lege, quæ notavi ad Const. 17. Greg. XV. Aliàs fel. *& ad Constitut.* 240. Injuncti nob.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster pro bono regimine, & felici directione Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Regnis Hispaniarum per quasdam suas in simili forma Brevis literas inter alia ordinavit, ut Fratres Discalceati prædicti Jurisdictioni, & correctioni Ministri Generalis Fratrum Minorum ejusdem Ordinis de Observantia nuncupatorum dumtaxat subsint, isque in sua absentia eorumdem Fratrum Discalceatorum gubernium alicui ex iisdem Fratribus Discalceatis committere debeat, & aliàs prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus uberius continetur.

§. 1. Cùm autem sicut accepimus Dilectus Filius Joannes Merinero Modernus Ordinis prædicti Minister Generalis occasione sui è Regnis prædictis in Italiam discessus gubernium Fratrum Discalceatorum d. Ordinis in iisdem Regnis cuidam Fratri ex Observantibus, non autem ex Discalceatis dicti Ordinis commiserit, licèt apud eum pro parte eorumdem Discalceatorum institum fuisset, ut alicui ex ipsis Discalceatis eorum regimen demandaret. Hinc est quod Nos perturbationibus, quæ inde nasci possent pro Pastorali nostra sollicitudine obviam ire, dictorumque Fratrum Discalceatorum indemnitati, & prospero regimini in præmissis consulere volentes, Motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictas dicti Gregorii Prædecessoris literas tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon, ut omnes, & singulæ eorumdem Fratrum Discalceatorum in Regnis Hispaniarum prædictis Provinciæ, durante ejusdem Joannis Ministri Generalis ab iisdem Regnis absentia, ab earumdem Provinciarum Ministris Provincialibus, à quibus ad Definitoria ipsarum Provinciarum appellari possit, regantur, & gubernentur, ille verò ex dictis Fratribus Observantibus, cui dictus Joannes Minister Fratrum Discalceatorum prædictorum gubernium, ut præfertur commisit, nihil planè jurisdictionis, & auctoritatis in illos habeat vel exerceat, dictique Fratres Discalceati obedire ei nullatenus teneantur, usque ita, & non aliter in præmissis perpetuò observetur quando, & quoties pro tempore existentem Ministrum Generalem ejusdem Ordinis à Regnis prædictis abesse contigerit, tenore præsentium volumus, statuimus, & ordinamus.

Quod in absentia Ministri Generalis à solis Discalceatis moderentur.

§. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Fratribus Discalceatis plenissimè suffragari. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Dilecto Filio nunc, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis prædictis Nuncio per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Discalceatorum hujusmodi desuper fuerit requisitus, per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicans, illisque efficacis defensionis præsidio in præmissis assistens, faciat illa ab omnibus ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque desuper servandis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando. Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis.

Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus piæ mem. Bonifacii Papæ Octavi etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, in-

Contrariis derogat.

dultis.

dultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, ac singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum dontaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 19. die 8. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 8. Aprilis 1642. Pontificatus nostri Anno decimo nono.

CCLXXXIV. Confirmatio Constitutionum Pii Papæ V. & Gregorii XIII. prohibentium quasdam Theologorum sententias, & opiniones. Necnon prohibitio Libri, cui titulus Augustinus, Cornelii Jansenii, olim, Iprensis Episcopi.

Circa hanc prohibitionem Jansenii Innocentius X. edidit Constitutionem, qua declarantur, & diffiniuntur quinque Propositiones in materia fidei, quæ incipit. Cum occasione, *quam confirmavit, & declaravit Alex. VII. in sua Constit.* Sanctam.

Edita A. D. 1641.

URBANUS PAPA VIII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. IN Eminenti Ecclesiæ militantis Sede, meritis licèt imparibus, constituti sedulò meditamur, ut quæ ad fidei Catholicæ conservationem, à Prædecessoribus nostris providè statuta & ordinata sunt, firmiter & perpetuo observentur, & cùm opus sit, nostræ auctoritatis munimine confirmentur.

Constitutio Pii V. §. 1. Dudùm siquidem à fel. record. Pio Papa V. Prædecessore nostro emanavit Constitutio tenoris subsequentis videlicet. PIUS Episcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Ex omnibus afflictionibus, quas, in hoc loco à Domino constituti, tam luctuoso tempore sustinemus, ille animum nostrum præcipuè excruciat dolor, quod Religio Christiana tantis jam pridem turbinibus agitata, novis quotidie propositis opinionibus conflictetur, Christique populus antiqui hostis suggestione dissectus, in alios atque alios errores passim & promiscuè deferatur; Quantum verò ad Nos attinet, totis viribus conamur, ut illæ, simul atque prosiliunt, penitus opprimantur: Magno enim mœrore afficimur, quod plerique spectatæ alioqui probitatis, & doctrinæ viri, in varias sententias, offensionis, & periculi plenas, tum verbo, tum scriptis, prorumpunt; deque eis, etiam in Scholis, invicem controversantur, cujusmodi sunt sequentes.

Sententiæ suspectæ. §. 2. Nec Angeli, nec primi hominis adhuc integri merita rectè vocantur gratia. Sic opus malum ex natura sua est mortis æternæ meritorium, sic bonum opus ex natura sua est vitæ æternæ meritorium. Et bonis Angelis, & primo homini, si in statu illo perseverasset usque ad ultimum vitæ, felicitas esset merces, & non gratia. Vita æterna homini integro, & Angelo promissa fuit intuitu bonorum operum, & bona opera ex lege naturæ ad illam consequendam per se sufficiunt. In promissione facta Angelo, & primo homini continetur naturalis justitiæ constitutio, qua pro bonis operibus, sine alio respectu, vita æterna justis promittitur. Naturali lege constitutum fuit homini, ut si in obedientia perseveraret, ad eam vitam pertransiret, in qua mori non posset. Primi Hominis integri merita fuerunt primæ creationis munera, sed juxta modum loquendi Scripturæ sacræ non rectè vocantur gratia; quo fit, ut tantum merita non etiam gratia, debeant nuncupari. In redemptis per gratiam Christi, nullum inveniri potest bonum meritum, quod non sit gratis indigno collatum. Dona concessa homini integro, & Angelo, forsitan, non improbanda ratione, possunt dici gratia; sed quia secundùm usum sacræ Scripturæ, nomine gratiæ, ea tantum munera intelliguntur, quæ per JEsum Christum malè merentibus, & indignis conferuntur, ideo neque merita, neque merces, quæ illis redditur, gratia dici debet. Solutio pœnæ temporalis, quæ, peccato dimisso, sæpè remanet, corporis resurrectio, propriè non nisi meritis Christi adscribenda est. Quòd piè, & justè in hac vita mortali, usque in finem, conversati, vitam consequuntur æternam, id non propriè gratiæ Dei, sed ordinationi naturali statim initio creationis constitutæ justo Dei judicio, deputandum est; neque in hac retributione bonorum, ad Christi meritum respicitur, sed tantum ad primam institutionem generis humani, in qua, lege naturali, constitutum est, ut justo Dei judicio obedientiæ mandatorum vita æterna reddatur. Pelagii sententia est. Opus bonum, citra gratiam adoptionis factum, non est Regni Cælestis meritorium. Opera bona à Filiis adoptionis facta, non accipiunt rationem meriti ex eo, quod fiunt per Spiritum adoptionis inhabitantem corda Filiorum Dei, sed tantum ex eo, quòd sunt conformia legi, quòdque per ea præstatur obedientia legi. Opera bona justorum non accipiunt in die Judicii extremi ampliorem mercedem, quam justo Dei judicio mereantur accipere. Ratio meriti non consistit in eo, quod qui benè operatur habeat gratiam, & inhabitantem Spiritum sanctum, sed in eo solùm, quod obedit divinæ legi. Non est vera legis obedientia, quæ fit sine charitate. Sentiunt cum Pelagio, qui dicunt esse necessarium ad rationem meriti, ut Homo per gratiam adoptionis sublimetur ad statum Deificum. Opera Catechumenorum, ut fides, & pœnitentia ante remissionem peccatorum facta, sunt vitæ æternæ merita, quam vitam ipsi non consequentur, nisi priùs præcedentium delictorum impedimenta tollantur. Opera Justitiæ, & Temperantiæ, quæ Christus fecit, ex dignitate personæ operantis non traxerunt majorem valorem. Nullum est peccatum ex natura sua veniale, sed omne peccatum meretur pœnam æternam. Humanæ naturæ sublimatio, & exaltatio in consortium Divinæ naturæ, debita fuit integritati primæ conditionis, & proinde naturalis dicenda est, & non supernaturalis. Cum Pelagio sentiunt, qui textum Apostoli ad Romanos secundo; Gentes, quæ legem non habent, naturaliter quæ legis sunt faciunt, intelligunt de gentibus fidei gratiam non habentibus. Absurda est eorum sententia, qui dicunt, hominem ab initio, dono quodam supernaturali, & gratuito suprà conditionem naturæ suæ fuisse exaltatum, ut fide, spe, & charitate Deum supernaturaliter coleret. A vanis, & otiosis hominibus, secundum insipientiam Philosophorum, excogitata est sententia, quæ ad Pelagianismum rejicienda est, Hominem ab initio sic constitutum, ut per dona naturæ superaddita fuerit largitate conditoris sublimatus, & in Dei Filium adoptatus. Omnia opera infidelium sunt peccata, & Philosophorum virtutes sunt vitia. Integritas primæ creationis non fuit indebita humanæ naturæ exaltatio, sed naturalis ejus conditio. Liberum arbitrium sine gratiæ Dei adjutorio, non nisi ad peccandum valet. Pelagianus est error, dicere

quod

quod liberum arbitrium valet ad ullum peccatum vitandum. Non soli fures ii sunt, & latrones, qui Christum, Viam, & Ostium veritatis, & vitæ negant, sed etiam quicumque aliunde, quàm per ipsum in viam Justitiæ (hoc est ad aliquam justitiam) conscendi posse docent, aut tentationi ulli, sine gratiæ ipsius adjutorio resistere hominem posse, sic ut in eam non inducatur, aut ab ea non superetur. Charitas perfecta, & sincera, quæ est ex corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, tam in Catechumenis, quam in pœnitentibus, potest esse sine remissione peccatorum. Charitas illa, quæ est plenitudo legis, non est semper conjuncta cum remissione peccatorum. Catechumenus justè, rectè, & sanctè vivit, & mandata Dei observat, ac legem implet per charitatem ante obtentam remissionem peccatorum, quæ in Baptismi lavacro demum percipitur. Distinctio illa duplicis amoris, naturalis videlicet, quo Deus amatur, ut auctor naturæ, & gratuiti, quo Deus amatur, ut beatificator, vana est, & commentitia, & ad illudendum sacris Litteris, & plurimis veterum testimoniis, excogitata. Omne quod agit peccator, vel servus peccati, peccatum est. Amor naturalis, qui ex viribus naturæ exoritur, ex sola Philosophia, per elationem præsumptionis humanæ cum injuria Crucis Christi defenditur à nonnullis Doctoribus. Cum Pelagio sentit, qui boni aliquid naturalis hoc est, quod ex naturæ solis viribus ortum ducit, agnoscit. Omnis amor Creaturæ Rationalis, aut vitiosa est cupiditas, quà Mundus diligitur, quæ à Joanne prohibetur, aut laudabilis illa charitas quà per Spiritum sanctum in corde diffusa, Deus amatur. Quod voluntariè fit, etiam si necessariò fiat, liberè tamen fit, In omnibus suis actibus peccator servit dominanti cupiditati. Is libertatis modus, qui est à necessitate sub libertatis nomine non reperitur in scripturis, sed solum nomen libertatis à peccato, Justitia, qua justificatur per fidem impius, cōsistit formaliter in obedientia mandatorum, quæ est operum Justitia, non autem in gratia aliqua animæ infusa, qua adoptatur homo in Filium Dei, & secundùm interiorem hominem renovatur, ac Divinæ naturæ consors efficitur, ut sic per Spiritum sanctum renovatus, deinceps bene vivere, & Dei mandatis obedire possit. In hominibus pœnitentibus, ante Sacramentum Absolutionis, & in Catechumenis ante Baptismum est vera justificatio; separata tàmen à remissione peccatorum. Operibus plerisque quæ à fidelibus fiunt, solùm, ut Dei mandatis pareant, cujusmodi sunt, obedire parentibus, depositum reddere, ab homicidio à furto, à fornicatione abstinere justificantur quidem homines, quia sunt legis obedientia, & vera legis justitia, non tamen iis obtinent incrementa virtutum; Sacrificium Missæ non alia ratione est sacrificium, quàm generali illa, qua omne opus quod fit, ut Sancta societate Deo homo inhæreat. Ad rationem, & definitionem peccati non pertinet voluntarium, nec definitionis quæstio est, sed causæ, & originis, utrum omne peccatum debeat esse voluntarium; unde peccatum originis verè habet rationem peccati sine ulla relatione, ac respectu ad voluntatem, à qua originem habuit. Peccatum originis est, habituali parvuli voluntate, voluntarium, & habitualiter dominatur parvulo, eo quod non gerit contrarium voluntatis arbitrium, & ex habituali voluntate Dominante fit, ut parvulus discedens sine regenerationis Sacramento, quando usum rationis consecutus erit, actualiter Deum odio habeat, Deum blasphemet, & Legi Dei repugnet. Prava desideria, quibus ratio non consentit, & quæ homo invitus patitur, sunt prohibita præcepto, Non concupisces. Concupiscentia, sive lex membrorum, & prava ejus desideria, quæ inviti sentiunt homines, sunt vera legis inobedientia. Omne scelus est ejus conditionis, ut suum Auctorem, & omnes posteros eo modo inficere possit, quo infecit prima transgressio. Quantum est ex vi transgressionis, tantum meritorum malorum à generante contrahunt, qui cum minoribus nascuntur vitiis, quàm qui cum majoribus. Definitiva hæc sententia, Deum homini nihil impossibile præcepisse, falsò tribuitur Augustino, cùm Pelagii sit. Deus non potuisset ab initio talem creare hominem, qualis nunc nascitur. In peccato duo sunt, Actus & Reatus; transeunte autem actu, nihil manet nisi Reatus, sive obligatio ad pœnam; Unde in Sacramento Baptismi, aut Sacerdotis absolutione, propriè Reatus peccati dumtaxat tollitur. & Ministerium Sacerdotum solùm liberat à Reatu. Peccator pœnitens non vivificatur ministerio Sacerdotis absolventis, sed à solo Deo, qui pœnitentiam suggerens, & inspirans, vivificat eum, & resuscitat; ministerio autem Sacerdotis solùm Reatus tollitur. Quando per Eleemosynas, aliasque pœnitentiæ opera Deo satisfacimus pro pœnis temporalibus, non dignum pretium Deo pro peccatis nostris offerimus, sicut quidam errantes autumant (nam alioqui essemus saltem aliqua ex parte, redemptores) sed aliquid facimus, cujus intuitu Christi satisfactio nobis applicatur, & communicatur. Per passiones Sanctorum in Indulgentiis communicatas non propriè redimuntur nostra delicta; sed per communionem charitatis nobis eorum passiones impartiuntur, ut digni simus, qui pretio sanguinis Christi à pœnis pro peccatis debitis, liberemur. Illa Doctorum distinctio, Divinæ legis mandata bifariam impleri, altero modo quantum ad præceptorum operum substantiam tantum; altero quantum ad certum quemdam modum, videlicet secundum quem valeant operantem perducere ad regnum æternum (hoc est ad modum meritorum) commentitia est, & explodenda. Illa quoque distinctio, quà opus dicitur bifariam bonum, vel quia ex objecto, & omnibus circumstantiis rectum est, & bonum (quod moraliter bonum appellare consueverunt) vel quia est meritorium Regni æterni, eò quòd sit à vivo Christi membro per Spiritum charitatis, rejicienda est. Sed & illa distinctio duplicis Justitiæ, alterius, quæ fit per Spiritum charitatis inhabitantem, alterius, quæ fit ex inspiratione quidem Spiritus Sancti, cor ad pœnitentiam excitantis, sed nondum cor inhabitantis, & in eo charitatem diffundentis, quà Divinæ Legis justificatio impleatur, similiter rejicitur. Item & alia distinctio duplicis vivificationis; alterius, qua vivificatur peccator, dum ei pœnitentia, & vitæ novæ propositum, & inchoatio per Dei gratiam inspiratur; alterius, quà vivificatur, qui verè justificatur, & palmes vivus in vite Christo efficitur, pariter commentitia est, & scripturis minimè congruens. Nonnisi Pelagiano errore admitti potest usus aliquis Liberi arbitrii bonus, sive non malus, & gratiæ Christi injuriam facit, qui ità sentit, & docet. Sola violentia repugnat Libertati hominis naturali. Homo peccat, etiam damnabiliter, in eo, quod necessariò facit. Infidelitas purè negativa in his, in quibus Christus non est prædicatus, peccatum est. Justificatio impii fit formaliter per obedientiam Legis, non autem per occultam communicationem, & inspirationem gratiæ, quæ per eam justificatos faciat implere legem. Homo existens in peccato mortali, sive in Reatu æternæ Damnationis, potest habere veram charitatem, & charitas etiam perfecta potest consistere cum reatu æternæ damnationis. Per contritionem, etiam cum charitate perfecta, & cum voto suscipiendi Sacramentum conjunctam, non remittitur crimen, extra casum necessitatis, aut martyrii, sine actuali susceptione Sacramenti. Omnes omninò Justorum afflictiones, sunt ultiones peccatorum ipsorum, undè & Job, & Martyres, quæ passi sunt, propter peccata sua passi sunt. Nemo,

præter

præter Christum, est absque peccato originali; hinc Beata Virgo mortua est propter peccatum ex Adam contractum, omnesque ejus afflictiones in hac vita, sicut, & aliorum Justorum, fuerunt ultiones peccati actualis, vel originalis. Concupiscentia in renatis relapsis in peccatum mortale, in quibus jam dominatur, peccatum est, sicut, & alii habitus pravi. Motus pravi concupiscentiæ, sunt, pro Statu hominis vitiati, prohibiti præcepto, Non concupisces; Undè homo eos sentiens, & non consentiens, transgreditur præceptum, Non concupisces, quamvis transgressio in peccatum non reputetur. Quamdiu aliquid concupiscentiæ carnalis in diligente est, non facit præceptum, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Satisfactiones laboriosæ justificatorum, non valent expiare de condigno pœnam temporalem restantem post culpam condonatam. Immortalitas primi Hominis non erat gratiæ beneficium, sed naturalis conditio. Falsa est Doctorum sententia, primum Hominem potuisse à Deo creari, & institui sine justitia naturali.

Damnat prædictas sententias.

§. 3. Quas quidem sententias stricto coram Nobis examine ponderatas, quamquam nonnullæ aliquo pacto sustineri possent, in rigore, & proprio verborum sensu ab assertoribus intento, hæreticas, erroneas, suspectas, temerarias, scandalosas, & in pias aures offensionem immittentes, respectivè, ac quæcumque super iis verbo, scriptoque emissa, præsentium auctoritate damnamus, circumscribimus, & abolemus; deque eisdem, & similibus posthac quoquo pacto loquendi, scribendi, & disputandi facultatem quibuscumque interdicimus. Qui secus fecerint, ipsos omnibus dignitatibus, gradibus, honoribus, beneficiis, & officiis perpetuò privamus, ac etiam inhabiles ad quæcumque decernimus, Vinculo quoque anathematis eo ipso innodamus, à quo nullus Romano Pontifice inferior valeat ipsos, excepto mortis articulo, liberare.

Executorem deputat.

§. 4. Cæterùm, ut jam commoti his de rebus tumultus, & contracta odia faciliùs comprimi possint, simulque animarum saluti pleniùs consulatur, Dilecto Filio nostro Antonio tituli Sancti Bartholomæi in Insula Presbytero Cardinali Granvellano nuncupato, per Apostolica scripta mandamus, ut ipse quid ad perpetuam dictarum sententiarum, & scripturarum abolitionem, quid ad arcenda hujusmodi proloquia, & disputationes, quid denique ad unionem, & pacem cum communi omnium, & Ecclesiæ Catholicæ satisfactione componendam, facto opus sit, in primis diligenter expendat; deinde in iis omnibus, quæ pro communi salute, tranquillitate, & honore optimum judicaverit, salva semper Ecclesiæ prædictæ unitate, etiam per alium, seu alios; fide, doctrina, & religione præstantes, ocyus exequatur, faciatque quicquid decreverit, inviolatè ab omnibus observari.

Contravenientium pœnæ.

§. 5. Contradictores quoslibet per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo; Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Secularis: non obstantibus, quod forsitan aliquibus ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem; Et quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, indulgentiis, & literis Apostolicis, specialibus vel generalibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus præsentium impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ damnationis, circumscriptionis, abolitionis, interdicti, decreti, & mandati, privationis, & innodationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo sexagesimo septimo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno secundo.

Greg. XIII. confirmavit prædictam Pii Constit.

§. 6. Deindeque piæ mem. Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster, intellectu per eum, non sine animi sui dolore, non defuisse, tunc temporis aliquos Theologos tum Studiosos, tum Professores, qui articulos in prædicta Constitutione damnatos asserere, & pertinaciter defendere pergerent, pro Officii sui munere eorumdem temeritatem, atque audaciam ad totius Ecclesiæ periculum pertinentem, minimè contemnendam, & dissimulandam censuit, sed ad coercenda hujusmodi ingenia, per aliam suam Constitutionem sub datum quarto Kalendas Februarii Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo septuagesimo nono, Pontificatus sui Anno octavo editam, Pii Prædecessoris Constitutionem prædictam sua quoque auctoritate confirmavit, Articulosque ibidem comprehensos iterato damnavit. & ne quis, hanc in re constantem Sedis Apostolicæ voluntatem, ac sententiam ignorare posset, suam hujusmodi confirmationis Constitutionem, altera Pii V. comprehensa publicavit, & promulgavit.

Paulus V.

§. 7. Postea recol. mem. Paulus Papa V. similiter Prædecessor noster, ad tollenda scandala, & dissensiones, quæ in Ecclesia Catholica oriebantur, occasione editionis librorum, & operum de Auxiliis tractantium, in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis, die 1. Decembris Anni Domini 1611. coram ipso habita, decrevit, ut scriberetur Nunciis Apostolicis quòd notificarent, & ordinarent Superioribus Religionum, & Universitatibus Studiorum, & Ordinariis eorum Nunciaturæ, ne finerent imprimi in materia de Auxiliis, etiam sub prætexto commentandi S. Thomam, aut alio modo, & qui vellent de hac materia scribere, & imprimere, prius mitterent Tractatus, & compositiones ad dictam Sanctam Universalem Inquisitionem; & in executionem mentis dicti Pauli Prædecessoris, ejusdem Decreti tenor omnibus prædictis per Nuncios respectivè fuit legitimè intimatus, Successivèque ne contra prædictum Decretum aliquid attentari contingeret, sed scandala; & dissensiones omninò cessarent; Nos in alia Generali Congregatione dictæ Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Feriâ quintâ, die 22. Maii, Anno Domini 1625. per aliud Decretum nostrum, ipsum Pauli Prædecessoris Decretum confirmavimus, & innovavimus, ac omnibus & singulis, cujusvis Religionis, Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus, & aliis quibuscumque tam Ecclesiasticis, quam Secularibus personis cujuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quam Secularis, ne in posterum auderent imprimere, vel quoquo modo in lucem edere libros, Tractatus, vel compositiones ex professo, vel incidenter, aut prætextu commentandi Divum Thomam, vel quemlibet alium Doctorem, aut alia quavis occasione, prætextu, vel modo, de materia Auxiliorum Divinorum tractantes, sine expressa, & speciali licentia à Nobis, in Congregatione Sancti Officii prædicta, obtinenda, donec aliud in hac materia à Sede Apostolica foret ordinatum, districtè præcepimus, & mandavimus, & ut hujusmodi nostrum Decretum

invio-

inviolabiliter observetur, voluimus, & declaravimus, contravenientes pœnas privationis Dignitatum, & Officiorum suorum, vocis activæ, & passivæ, facultatis concionandi, publicè legendi, docendi, & interpretandi, ipso facto, absque alia declaratione, incurrere & nihilominus aliis etiam pœnis nostro, & Successorum nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis, subjacere, librosque, quos ex tunc deinceps, contra dicti nostri Decreti tenorem edi contingeret, absque alia declaratione, tamquam expressè prohibitos haberi, & Impressores, præter amissionem librorum, pecuniariis, aliisque corporalibus pœnis juxta criminis gravitatem teneri.

§. 7. Novissimè tandem accepto per Nos in Oppido (Civitate nuncupato) Lovaniensi, quosdam assertos Cornelii Jansenii olim Episcopi Iprensis Executores ex Testamento in lucem edi curasse librum, cui titulus, Augustinus, ex professo continentem, & tractantem materiam de Auxiliis nulla penitùs petita, vel obtenta à dicta Congregatione licentia illum imprimendi, ejusque operis occasione Patres Societatis Jesu, nonnullas in Civitate Antverpiensi de eadem materia tractantes Theses, pariter absque licentia ejusdem Congregationis imprimi curasse; opinionesque Jansenii in prædicto libro contentas oppugnasse, rursusque nonnullas alias, Orationes Scripturas, Epistolas, Thesesque in calce infra scripti Decreti nostri tunc registratas, tàm pro dicti libri Jansenii, quàm Thesium à Patribus Jesuitis editarum defensione impressas fuisse, non solùm contra prædictorum Decretorum prohibitionem, sed etiam in grave scandalum, & offensionem Ecclesiæ Catholicæ.

§. 8. Nos ut malis hujusmodi imminentibus quantò citiùs occurreretur, & ne in posterum ullus auderet dictis Decretis contraire, per aliud Decretum in alia plena, & Generali Congregatione ejusdem Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis coram Nobis die prima Augusti proximè præteriti habita, inhærendo prioribus Decretis à Paulo Prædecessore, & à Nobis, ut supra editis, pro tunc dictum librum Jansenii, cui titulus: Augustinus, Lovanii impressum, necnon Theses à Patribus Societatis Jesu Antverpiæ in lucem editas, aliasque scripturas in calce posterioris nostri Decreti hujusmodi registratas, jam vigore anteriorum supra dictorum Decretorum prohibitas, de novo prohibuimus, ac pro prohibitis omninò haberi volumus: Mandavimusque sub pœna excommunicationis, ipso facto incurrenda, ne quis cujuscumque status, gradus, conditionis, & qualitatis, etiam speciali, & specialissima nota dignus, librum, & Theses prædictas, aliasque Scripturas, ut supra, absque dictæ Sedis licentia in dicta Congregatione Sancti Officii obtinenda, retinere, & legere posset. Mandavimus insuper omnibus & singulis cujusvis Religionis, Ordinis, & Dignitatis, Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, & Patriarchali dignitate fulfultis, Collegiis, & Universitatibus, sub prædictis, ut supra, excommunicationis ipso facto incurrendæ, Interdicti Ecclesiastici respectivè, aliisque arbitrio nostro pœnis infligendis, etiam corporalibus, ne in posterum auderent imprimere nec quoquo modo in lucem edere Libros, Tractatus, Compositiones, ex professo, vel incidenter, etiam sub prætextu commentandi Divum Thomam, seu in Philosophicis agendi de concursu causæ primæ cum secunda, & præsertim defendendi, aut impugnandi librum dicti Jansenii, cui titulus Augustinus, vel Theses Patrum Societatis Jesu, aliasque Scripturas in calce dicti posterioris nostri Decreti, ut præfertur, registratas, & prohibitas, aut alia quavis occasione, vel modo de materia Auxiliorum divinorum, seu de Gratia, & libero arbitrio tractantes, sine expressa licentia à Nobis in dicta Congregatione Sancti Officii obtinenda, donec aliud in hac materia à Sede Apostolica prædicta foret ordinatum.

§. 9. Absolutionem verò a prædicta excommunicatione, necnon interdicti suspensionem, & relaxationem, Nobis, & dictæ Congregationi reservavimus; Non obstantibus quibuscumque privilegiis, etiam Sanctæ Cruciatæ, Jubilæi (etiam generalis) & facultatibus Missionariorum, ac aliis à dicta Sede emanatis, seu emanandis, quibus omnibus in hac parte derogavimus: Voluimusque ea omnia suum plenarium sortiri effectum, omnesque contrafacientes, ut supra, ligare, nec quemquam excusari posse, etiam sub prætextu, quod anteriora Decreta Pauli Prædecessoris, & nostra, aliàs ut præfertur edita, non forent in Provinciis intimata, vel usu recepta. Irritum quoque & inane decrevimus, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Et ne præmissorum ignorantia posset ab aliquo prætendi, voluimus ut posterius nostrum Decretum hujusmodi seu illius exemplum, ad Valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixum, omnes ita arctaret, & afficeret, ac si unicuique personaliter intimatum foret.

Nota Librorum prohibitorum.

§. 10. Nota verò Librorum, & Scripturarum prohibitarum, in calce posterioris Decreti Nostri hujusmodi registratarum, hæc est. Liber cui titulus, Augustinus, impressus Lovanii Typis Jacobi Zegeri Anno 1640. & Parisiis 1641. Theses Theologicæ de Gratia, libero arbitrio, & prædestinatione, Antverpiæ apud Joannem Meursium Anno 1641. Cornelii Jansenii Iprensis Episcopi &c. Laudatio Funeralis dicta à Rev. Fratre Joanne à Lapide &c. Lovanii, Typis Bernardini Marii &c. Epistola idiomate Hispano, All'Eminentissimo y Reverendissimo Sennor Cardinal de la Cueva de la Congregacion de la Sacra Inquisicion, por el Padre Pedro Bivero de la Compannia de Jesu Prædicador del Sennor Cardenal Infante; Data in Bruxellas 26. Henero 1641. Memoriale idiomate Hispano Cardinalii Infantis Hispan. incipiendo Serenissimo Sennor, & finiendo, Como es V. Cathol. Real. A. Libellus, cui titulus, Humilis, & supplex querimonia Jacobi Zegers Typograph. Lovan. adversus Libellum R.P. S. I Regiæ Capellæ Bruxell. Concionatoris, & Theses PP. Societatis, Lovanii apud Jacobum Zegers Anno 1641. primæ, secundæ, & tertiæ editionis. Memoriale ad Eminentissimum Cardinalem de la Cueva, circa Querimoniam frivolam Jansenianam &c. contra Theses Theologicas, & Libellum supplicem &c. ejusdem de eodem tela ingesta, & regesta. Theses Theologicæ, Apologeticæ, & Miscellaneæ adversùs doctrinam Cornelii &c. sub prætextu querimoniæ Typographi Lovaniensis, editionis secundæ &c. Antverpiæ apud Joannem Meursium Anno 1641. Libellus, cui titulus, Augustini Hipponensis, & Augustini Iprensis, de Deo omnes salvare volente &c. Homologia &c. Lovanii apud Jacobum Zegers Anno 1641. Epistola Liberti Fromundi, & Henrici Caleni Lovanii 16 Junii 1641. R. P. Societ. Jesu Lovan. incipiend. Theses vestras. Epistola Professorum S. Thom. Colleg. Societ. Jesu Lovan. Liberto Fromundo, & Henrico Caleno, incipiend. Gratias agimus &c. Epistola, cui titulus, Petrus Biverus Doctoribus Jansenianis &c Ad rem, &c. incipiens Ad rem, Amici &c. Somnium Hipponense, sive de Controversiis &c. Relatore Philetimo S. T. Baccal. Formato, Parisiis Anno 1641. Insuper omnes alii libri, Opuscula, Epistolæ, Orationes, Theses &c. aliaque omnia tàm edita hucusque: quàm imprimenda tàm contra quàm pro Cornelio Jansenio, ac Patribus Jesuitis.

§. 11.

§. 11. Cùm autem ex diligenti, & matura ejusdem libri, cui titulus, Augustinus, lectione, postmodum compertum fuerit, in eodem libro multas ex propositionibus à Prædecessoribus nostris olim, ut præfertur, damnatas contineri, & magno cum Catholicorum scandalo, & auctoritatis dictæ Sedis contemptu contra præfatas damnationes, & prohibitiones defendi; Nos huic malo, in scandalum totius Reipublicæ Christianæ, & Fidei Catholicæ perniciem vertenti, opportunum remedium adhibere volentes: Constitutionis Gregorii, ac Pauli Prædecessorum prædictorum nostrorum, necnon Decretorum hujusmodi totos, & integros tenores, ac datas etiam veriores præsentibus pro totaliter expressis & insertis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuò valitura Constitutione ejusdem Pii, & Gregorii Prædecessorum, hujusmodi Constitutiones prædictas, omniaque & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium, perpetuò confirmamus, & approbamus, librumque prædictum, cui titulus est, Augustinus, Articulos, Opiniones, & Sententias in dictis Constitutionibus reprobatas, atque damnatas, ut à Nobis compertum est, continentem, & renovantem, aliaque omnia opera præsentibus nostris litteris subinserta, quæ aliis sub posteriori Decreto nostro prædicto registratis, per præsentes addimus, atque adjungimus, eadem auctoritate, per præsentes omninò prohibemus, ac pro vetitis, & prohibitis haberi volumus, & mandamus. Jubentes insuper sub omnibus pœnis, & censuris in prædicta Constitutione Pii Prædecessoris contentis, (à quibus nullus Romano Pontifice inferior, excepto mortis articulo, absolvere contrafacientes possit) ne quis cujuscumque conditionis, & qualitatis sit, etiam speciali, & specialissima nota, & expressione dignus, de prædictis, ut suprà, damnatis, & in prædicto libro contentis, aliisque (ut infrà) subinsertis Articulis, Opinionibus, Sententiis, Libellis, Orationibus, Scripturis, Epistolis, Thesibus, quoquo pacto loqui, scribere, & disputare audeat, Librumque & alia prædicta penès se retinere, vel legere præsumat; Remanente nihilominus in reliquis in suo robore posteriori Decreto à Nobis in Sacra Supremæ, & Universalis Inquisitionis Congregatione, ut præfertur, edito; Decernentesque sic, & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Interpretes, Doctores, Academias, Universitates, & Studia generalia, aliasque Personas, Judices ordinarios, delegatos, mixtos, etiam Nuncios nostros, & Sedis prædictæ, sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet aliter judicandi, & interpretandi, ac glossandi, & decidendi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; Irritumque & inane quicquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentatum forsan est hactenus, vel in posterum contigerit attentari. Non obstantibus, omnibus, quæ in dicto nostro posteriori Decreto voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Alia Opera prohibita.

§. 12. Opera verò addita aliis, in calce posterioris nostri Decreti, ut præfertur, registratis, & prohibitis, sunt, sequentia, videlicet, Liberti Fromundi Sac. Theologiæ Doctoris &c. Brevis Anatomia hominis, Lovanii apud Jacobum Zegers &c. Anno 1641. Conventus Africanus, sive disceptatio Judicialis apud Tribunal Præsulis Augustini &c. enarratore Artemidoro Oneirocritico, A Rouen, Ches Nicolas de Montaigne Anno 1641. Memorial Au Roy incipiens, Jean Jansenius Chanoine, &c. & finiens, contra illa duo Decreta Summorum Pontificum &c. Item Attestatio Notarialis &c. incipiens. Ego infra scriptus, & finiens, Petrus Mintaert Notarius. Approbatio sub nomine nonnullorum Theologorum ex variis Religionibus tàm Ordinum Monachalium, quàm Mendicantium, necnon Archiepiscopi Philippensis, aliorumve Theologorum Clericorum Sæcularium, Doctrinæ Cornelii Jansenii in dicto libro Augustinus, contentæ, incipiens: Quid censendum sit de doctrina in opere Reverendiss. D. Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis fel. mem. nunc. Augustinus, contenta, parebit ex subsequentibus attestationibus Doctissimorum virorum in Belgio, & alibi existentium &c. & finiens: Et me publico, & Apostolico, ac dictæ Universitatis Notario, & Scriba jurato. Quod attestor. Petrus Mintaert Notarius. Ut autem præsentes nostræ literæ, omniaque & singula in eisdem litteris, ut suprà, contenta ad omnium notitiam deducantur, nec illarum ignorantia ab aliquo allegari possit, volumus easdem præsentes nostras litteras, seu earum transumptum, etiam impressum (cui manu Notarii publici subscripto, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munito, plenam ubique locorum & tàm in judicio, quàm extra illud fidem adhiberi decernimus) in Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ Valvis, atque in acie Campi Floræ per aliquos ex Cursoribus Palatii Apostolici publicari, & affigi, earumque copiam inibi affixam dimitti, publicationemque, affixæ dimissionem hujusmodi in omnibus, & quoad omnia sufficere, & pro solemni, & legitima haberi, nec aliam publicationem in Regnis, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, & locis requiri, aut expectari debere, omnesque & singulos perinde arctare, & afficere, ac si unicuique nominatim, ac personaliter intimatæ, atque præsentatæ fuissent.

Sanctio pœnalis.

§. 10. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, additionis, adjunctionis, prohibitionis, jussionis, Decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A 19. die 6. Matt.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1641., Pridie Nonas Martii, Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

Anno à Nativitate D.N. JESU Christi 1643., In dictione undecima, die verò decima nona Junii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Divinâ Providentiâ Urbani Papæ Octavi Anno ejus vigesimo, supra dicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, atque in acie Campi Floræ, ut moris est, per me Joannem Baptistam Riccium ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ, ac Sanctæ Inquisitionis Cursorem.

CCLXXXV.

De non recipiendis pecuniis pro Missis celebrandis in Provincia Reformata Fratrum Minorum de Observantia Vallis Mazaræ in Sicilia.

De istorum Reformatorum materia plenè notatum est ad Constit. 12. Romanus Pontifex, *ac ad Constit.* 16. Aliàs à lel.

Edita A. D. 1642.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Motiva.

CUm sicut accepimus in Provincia Reformata Vallis de Mazzara nuncupatæ Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia semper servatum fuerit, ut nullæ pro celebrandis Missis pecuniæ recipiantur, sed Missæ gratis pro benefactoribus juxtà intentionem Superioris applicentur, nonnulli verò laodabilem usum, & obser-

vantiam hujusmodi immutare, & invertere nitantur.

§. 2. Nos omnem turpis quæstus materiam ab illis, qui perfectam paupertatem profitentur, in re præsertim adeò sacra è medio tollere, pro Pastorali nostra sollicitudine volentes, ne de cætero perpetuis futuris temporibus in Provincia prædicta, ullæ omninò pecuniæ pro Missis celebrandis exigantur, ac etiam spontè oblatæ recipiantur, sed Missæ gratis, ut consuevit, celebrentur, sub vocis activæ, & passivæ ac quoad Superiores etiam suorum officiorum privationis pœna eo ipso absque alia declaratione incurrenda, auctoritate Apostolica præsentium tenore interdicimus, & prohibemus.

§. 3. Decernentes irritum, & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 28. Maii 1642. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

Quòd Commissarii Provinciales Indiarum, ad Capitula Generalis Ordinis Fratrum Minorum convenientes, suis Custodibus in labore & præmio æquales habeantur.

De hujusmodi Fratribus Indianis, vide ad Constitut. 253. Circumspecta. *ubi indicata ad materiam legere poteris.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Aliàs postquam in Capitulo Generali Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum in Alma Urbe nostra de anno 1639. celebrato, inter alia statutum fuit, testificandum esse Ministris Provincialibus Indiarum dicti Ordinis antiquum jus, quod habebant, mittendi Commissarios ad Capitulum Generale, in eo suffragium suo nomine laturos, habitu subindè ea propter ad nos desuper recursu, per quasdam nostras in simili forma Brevis literas de eodem anno emanatas, Ministris Provincialibus Provinciarum earumdem tunc, & pro tempore existentibus, quòd ad Capitulum Generale dicti Ordinis mittere possent Commissarios dicti Ordinis Professores, qui suo nomine suffragium ferrent, Apostolica auctoritate indulsimus, ea tamen lege, ut tam Commissarii, qui mitterentur, quàm etiam Custodes forent earumdem Provinciarum respectivè Filii, vel in eis per sexennium completum antea incorporati.

§. 2. Cùm autem æquum, & rationi consentaneum esse censeamus, ut quemadmodum præfati Commissarii Provinciarum Indiarum hujusmodi æquales suis Custodibus labores, cum tot, & tantis navigationum, ac viarum periculis subeunt, ita eisdem Commissariis præmium, & remuneratio paria sint. Idcircò Nos Commissariorum hujusmodi decori, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine: Quòd Commissarii Provinciarum Indiarum hujusmodi, qui ad Capitulum Generale dicti Ordinis de eodem anno 1639. celebratum, ut præfertur, venerunt, & in eo suffragium tulerunt, necnon illi Commissarii earumdem Provinciarum, qui deinceps perpetuis futuris temporibus ad futura dicti Ordinis pro tempore Capitula Generalia mittentur, postquam ad suas reversi fuerint Provincias, Definitorum præteritorum honore, & præcedentia gaudeant immediatè post suos Custodes, tenore præsentium statuimus, concedimus & ordinamus.

§. 3. Decernentes, præsentes literas nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut quomodolibet in jus, vel controversiam revocari posse, sed semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter & inconcussè observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari. — *Decretum irritans.*

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordini, & Provinciis, illorumque Superioribus, Fratribus, & Personis, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. — *Contrariis derogat.*

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. — *Transumptis credi mandat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Julii 1642. Pontificatus Nostri Anno decimo nono. — *Dat. P. A. 19. die 12. Jul.*

CCLXXXVII

Prohibitio extrahendi libros è Bibliothecis Conventuum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceat. nuncupat. Congregationis Hispaniæ.

Vide quæ de his Fratribus indicavi tibi suprà ad Const. 194. Inter cæteras, *& ad Const. 203.* Aliàs *fel.*

Edita A. D. 1642.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CONservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum Domorum Regularium Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ quantum cum Domino possumus consulere, ipsiusque Congregationis Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnia à jore, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum hatum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet prout in Rubrica.

§. 2. Ne de cætero quivis ejusdem Congregationis Religiosus quavis auctoritate fungens libros, quinterna, folia impressa, sive manoscripta Bibliothecis Domorum Regularium hujusmodi hactenus quomodolibet donata, comparata, sive assignata, seu in posterum donanda, compatanda, vel assignanda è dictis Bibliothecis, ut Secularibus, vel Regularibus aliarum Religionum mutuò dentur, extrahere, vel illa sic extracta quoquo modo personis præfatis commodare, vel mutuare, donare, vel dare sub quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio, audeat, seu præsumat sub excommunicationis majoris pœna, etiam à quovis Seculari, vel alterius Religionis, seu Cōgregationis Regulari, qui prædicta libros, quinterna, folia impressa, vel manuscripta ex eisdem Bibliothecis, vel illarum aliqua extraxerit, utenda acceperit, vel sibi retinuerit, eo ipso absque alia declaratione incurrenda, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 4. Volumus autem, ut præsentis prohibitionis Copia in valvis singularum dictæ Congregationis Bibliothecatum, vel illarum aliquo alio perspicuo loco ubi ab omnibus commodè cerni, legiqun possit, continuò affixa remaneat, quòdque præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 19. die 25. Martii.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 25. Martii 1642. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

CCLXXXVIII.

Confirmatio Decreti Clementis Papæ VIII. prohibentis fieri Uniones Beneficiorum dispositioni Sedis Apostolicæ reservatorum, vel affectorum, cum declaratione, quòd Decretum hujusmodi comprehendit etiam S R.E. Cardinales, & alios indulta conferendi reservata habentes, quòdque illi non potuerunt, nec possunt conferre Beneficia duplici reservatione personali reservata, vel affecta.

Beneficiorum omnes Uniones effectum non sortitæ, sunt revocatæ hujus Pontificis Constit. 77. Sanctissimus. *Beneficiorum, seu Ecclesiarum Unionem petentes debent exprimere verum valorem annuum etiam Beneficii, cui aliud unitur, alioquin Unio non valet, Greg. XV. Const.* 11. §. 2.

Edita A. D. 1642.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

QUamvis fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster accepto, quòd aliqui Ordinarii Beneficia Ecclesiastica in suis mensibus vacantia, & aliàs dispositioni Apostolicæ non reservata personis sibi benevisis conferebant, illa verò quæ reservata erant Seminariis puerorum sæpe uniebant, ad evitandum hoc Sedis Apostolicæ præjudicium per ejus Decretum prohibuerit, ne Uniones Beneficiorum Ecclesiasticorum dispositioni Sedis Apostolicæ tempore, quo uniuntur reservatorum, vel affectorum fieri possent etiam vigore Decretorum Sac. Concilii Tridentini in favorem Seminariorum Puerorum ad præscriptum ejusdem Concilii erectorum, sive erigendorum, nihilominus postea prætextu Indultorum Apostolicorum conferendi beneficia reservata, vel affecta per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam per nos aliquibus personis, præsertim S.R.E. Cardinalibus concessorum, executio prædicti Decreti Clementis Prædecessoris de facto impedita fuit, & impeditur, quoniam Cardinales indulta conferendi, & disponendi de reservatis, vel affectis habentes asserunt, se non esse in prædicto decreto comprehensos tamquam in eo expressè non nominatos; & ulterius tàm ipsi Cardinales, quàm alii, qui ex prædictis Indultis Apostolicis habent facultatem conferendi reservata, seu affecta, ac de eis disponendi, nedum prætendunt Indulta hujusmodi continere facultatem disponendi de eisdem Beneficiis etiam per modum Unionis & extinctionis in præjudicium perpetuum Sedis Apostolicæ, quæ illorum provisione perpetuò privata remaneret, sed etiam ex ipsis Indultis esse sublatam, & extinctam reservationem, & affectionem quamcumque, ideò etiam auctoritate ordinaria potuisse, & posse per eos fieri eorumdem Beneficiorum etiam non reservatorum nec affectorum Unionem, Decretaque Concilii eis concedere facultatem uniendi etiam reservata eisdem Seminariis; Quinimo etiamsi in Pontificatu rec. mem. Pauli V. etiam Prædecessoris nostri hactenus ex voto duorum Rotæ Auditorum fuerit in Dataria observatum, & observetur Beneficia duplici reservatione personali reservata, vel affecta non comprehendi in prædictis Indultis, tamen etiam prætendunt hanc reservationis duplicitatem non impedire eorum provisionem vigore prædictorum Indultorum faciendam eisdemque Beneficiorum Unionibus non obstare, & propterea diversimodè etiam executio literarum Apostolicarum provisionis eorumdem Beneficiorum in debitis prætensionibus hujusmodi impedita fuit, & impeditur de facto in diversis Tribunalibus, & Congregationibus, præsertim Rotæ, & Congregationis Concilii Tridentini, in quibus reperiuntur factæ resolutiones etiam inter se discordātes.

Causæ hujus Const.

Decretum Clem. VIII. prohibentis fieri Uniones confirmat & observari mandat.

§. 1. Volentes igitur prædicta impedimenta tollere, & nostro oraculo prætensas dubitationes dilucidare; Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua Constitutione prædictum Decretum Clementis Prædecessoris prædicti super executione, seu interpretatione ejusdem Concilii emanatū confirmamus inviolabiliterque de cætero observari mandamus per quoscumque Patriarchas, Metropolitanos, Archiepiscopos, Episcopos, ac S.R.E. Cardinales, declaramusq; prædictum Decretum etiam eosdem Cardinales comprehendisse, & comprehendere, prædictosque Cardinales, & quoscumq; alios prædicta Indulta Apostolica conferendi prædicta Beneficia reservata, seu affecta, & de eisdem disponendi habentes, non potuisse hactenus post prædictum Decretum Clementis Prædecessoris,

nec in posterum posse in vim illorum, nec vigore ejusdem Concilii, aut aliàs etiam auctoritate eorum ordinaria, prætextu quod ex prædictis Indultis extinctæ, & sublatæ sint reservationes, & affectiones eadem Beneficia quomodolibet tempore unionis reservata, vel affecta unire etiam Seminariis prædictis Puerorum, nec de eis per viam cujuscumque unionis, suppressionis, vel applicationis disponere, nec etiam in vim prædictorum Indultorum reservata, & affecta conferendi, ac de eis disponendi potuisse, nec posse conferre Beneficia duplici reservatione personali reservata, vel affecta.

§. 2. Præsentes quoque literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, nostræque intentionis defectu etiam ex eo quòd Seminària, & quicumque, cujuscumque status, conditionis, gradus, qualitatis, ac dignitatis etiam Ecclesiasticæ desuper interesse habentes, vel habere prætendentes ad hæc vocati non fuerint, vel præmissis non consenserint notari, impugnari, redargui, aut in jus, vel controversiam revocari non posse, sicque & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Sacri Palatii Apostolici Causarum Auditores, ac S.R.E. Cardinales, eorumque Congregationes, & quoscumque alios speciali expressione indigentes judicari, & definiri, & declarari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, ne irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§. 3. Non obstantibus præmissis omnibus & singulis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis Generalibus editis, Regulis Cancellariæ, & quatenus opus foret etiam illa de non tollendo jure quæsito, cæterisque contrariis quibuscumque. Quorum omnium, & singulorum tenores earumdemque litium, & causarum etiam hactenus pendentium statum, & merita, ipsorumque Beneficiorum nuncupationes, situationes, & qualitates, partiumque collitigantium, necnon Judicum nomina, & cognomina, Tribunaliumque, & Congregationum præeminentias, & facultates, cæteraque hic forsan exprimenda, & inserenda pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 15. Julii 1642. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

Anno à Nativitate D.N. JESU Christi 1642., Indict. 10. Pontificatus verò Sanctiss. D. N. Papæ Urbani Divinâ Providentiâ Papæ VIII. anno ejus 20. die verò 12. mensis Augusti supra dictæ literæ Apost. affixæ, & publicatæ fuerunt in valvis Basilicæ Principis Apost. de Urbe, ac Cancellariæ Apost. in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Jo. Antonium Bertarellum ejusdem Sanctissimi D. N. Papæ Curs.

Joseph Masseus pro D. Magistro Cursorum.

Constitutio circa utensilia Sacristiæ Pontificiæ post obitum S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium debita.

Clemens VII. prius constituerat, quod omnia ornamenta, quibus S. Romanæ Ecclesiæ Episcopi, Presbyteri, & Diaconi Cardinales in Capella Pontificia uterentur, post eorum obitum dictæ Capellæ consignari debeant. Cujus Constitutionis hic fit mentio.

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ÆQuum est, ut Nos qui omnium Christi fidelium commodis pro paterna nostra charitate jugiter invigilamus, Sacristiæ nostræ Pontificiæ, ac Cameræ Apost. jura non negligamus.

§. 1. Quamvis enim etiam juxta Constitutionem fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri desuper editam observatum fuerit, quòd omnia & singula Mitræ, Pluvialia, Planetæ, & alia Altaris ornamenta, & vestimenta, ac vasa aurea, & argentea, præsertim sacra, & benedicta, cujuscumque qualitatis, & pretii fuerint, quibus S.R.E. Episcopi, Presbyteri, & Diaconi Cardinales in Capella Pontificia in Missarumtàm per Romanos Pontifices, quàm in eorum præsentia, etiam per dd. Cardinales celebratione, ac in Processionibus, & aliis Cæremoniis Pontificalibus usi fuerunt, post illorum obitum fuerint, & sint applicata, & realiter consignari debeant d. Capellæ, & illius Sacristiæ, præfataque applicatio, & consignatio impediri non debeat prætextu quarumcumque facultatum testandi etiam sub quacumque forma, & verborum tenore pro tempore concessorum, & aliàs, prout in eadem Clementis Prædecessoris Constitutione uberiùs continetur. Nihilominus quia tàm Romani Pontifices Prædecessores nostri concesserunt, quàm etiam Nos eorum exempla secuti concessimus S. R. E. Cardinalibus facultatem disponendi de ornamentis, & vestimentis, ac vasis, & aliis rebus prædictis, illaque relinquendi Ecclesiis, seu Capellis, vel locis piis, aut personis, præsertim Ecclesiasticis, sibi benevisis in grave Sacristiæ præfatæ præjudicium, ac etiam Cameræ Apostolicæ detrimentum, cui de suo, & eidem Sacristiæ de ornamentis, cæterisque rebus hujusmodi ea propter provideri oportet. — Causæ hujus Constit.

§. 2. Hinc est, quòd Nos earumdem Sacristiæ, & Cameræ indemnitati in præmissis consulere volentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ipsam Constitutionem Clementis Prædecessoris hujusmodi innovantes, & ampliantes, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus præfata omnia, & singula, Mitræ, Pluvialia, Tunicellæ, aliaque ornamenta, & vestimenta, ac Calices, Patenæ, vasa etiam aurea, & argentea, aliæque res, & utensilia quomodolibet nuncupata, præsertim benedicta, seu consecrata, quibus S. R. E. Cardinales, nunc & pro tempore existentes, etiam præfatam, aut quamcumque aliam similem, vel dissimilem facultatem Apostolicam de illis disponendi, ac ad hæredes etiam ab intestato transmittendi, ut præmittitur, habentes non solum in Capella Pontificia, seu Processionibus, Cæremoniis, & aliis functionibus Pontificiis præfatis, sed etiam in eorum Capellis privatis hactenus, vel in futurum pro tempore quomodolibet usi fuerint, vel quæ detulerint, ad Sacristiam præfatam ipso jure spectent, & pertineant, & ad illam deferri, illique realiter consignari debeant statim post obitum ipsorum Cardinalium, excepta una Tunicella pro quolibet Cardinale Diacono, & una Planeta pro quolibet Cardinale Presbytero, ac uno Pluviali pro quolibet Cardinale Episcopo, ac exceptis Candelabris, ac Malluviis, & Gutturniis, Bacili, & Bocali vulgo nuncupatis, etiam aureis, vel argenteis, hac perpetuò valitura Constitutione nostra statuimus, & ordinamus, & quascumque facultates præfatas testandi, ac ab intestato transmittendi, & disponendi de vestimentis, ornamentis, vasis, & aliis rebus, ac utensilibus præfatis etiam in favorem quarumvis Ecclesiarum, seu Capellarum, & Locorum piorum, ac Personarum etiam speciali nota, & individua expressione dignarum, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, ac aliàs quomodolibet per præfatos Prædecessores nostros, ac Nos ipsos Cardinalibus præfatis quibuscumque concessas, quæ hactenus effectum sortitæ non fuerunt ad præsentis nostræ Constitutionis tenorem reducimus, & quatenus fuerit opus in iis, quæ præsentibus adversantur revocamus, abolemus, cassamus, annullamus, & irritamus, ac reductas, revocatas, abolitas, cassas, annullatas, & — Innovat, & ampliat Constitutionem Clem. VII. circa utensilia Sacristiæ Pontificiæ post obitum S. R. E. Card. debita.

irritas

irritas fore, & esse, & in posterum per quamcumque derogationem per Nos vel Successores nostros faciendam non censeri præsenti nostræ Constitutioni in aliquo detractum, nec dictæ Sacristiæ præjudicatum, nisi specialiter, & expressè huic Constitutioni referendo ejus Datam, ac aliàs sufficienter derogatum fuerit.

Clausulas præservativas apponit.

§. 3. Præsentes quoque literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod Cardinales, & alii præfati, ac quicumque desuper interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, & ad ea vocati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarunt deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam substantiali, aut ex quovis alio capite, etiam in Corpore Juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata notari, impugnari, invalidari, & retractari posse, sed ipsas præsentes literas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Sacristiæ præfatæ plenissimè suffragari.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon dictæ Cameræ Præsidentes, Clericos, & alios Officiales nunc, & pro tempore existentes in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi: seu interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausula derogatoria.

§. 3. Non obstantibus quibusvis testandi, ac ad Hæredes ab intestato transmittendi, ac aliàs quomodolibet de bonis, & rebus præfatis disponendi per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam per Nos ipsos Cardinalibus prædictis etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter concessis facultatibus, ac fel. rec. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, ita ut præsentes literas numquam in ejusdem Cameræ libris registrari necesse sit, & quibuslibet aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac Decretis etiam Consistorialibus, & quatenus opus sit de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ Regulis quibuscumque etiam in favorem præfatorum Cardinalium etiam per Nos editis, necnon Collegii Cardinalium prædictorum, & quarumvis Ecclesiarum, & locorum piorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam antiquissimis privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis Collegio prædicto, Ecclesiis, & Locis piis quibuslibet, & quibuscumque Personis, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & dignitatis etiam Ecclesiasticæ, etiam individua expressione dignis, aut aliàs quomodolibet qualificatis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A. 19. die 19. Jul.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 19. Julii 1642. Pontificatus Nostri Anno Decimo nono.

Publicatio

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1642., Indictione decima, Pontificatus verò Sanctiss. D. N. Papæ Urbani Divina Providentia Papæ Octavi, Anno ejus decimanono, die verò 24. mensis Julii supra dictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Joannem Antonium Bertarellum ejusdem S. D. N. Papæ Curs.

Joseph Masseus pro D. Mag. Curs.

CCXC.

Prohibitio ne Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Fratrum Minorum strictioris Observantiæ S. Francisci, præcedant Clericos Professos sub pœna excommunicationis.

De hujusmodi materia præcedendi, vide notata ad Const. 185. Inter gravissimas, *& ad Const.* 293. Aliàs.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1642.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Motiva.

CUm sicut dilectus Filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupat. Nobis nuper exponi fecit, Ex quo Fratres Laici, seu Conversi ejusdem Ordinis indebitè prætenderunt semper, & prætendant se in omnibus & singulis functionibus tàm publicis, quàm privatis Fratres Clericos d. Ordinis præcedere debere, gravissimæ perturbationes, lites, & contentiones, aliaque incommoda orta fuerint, & in dies oriantur non sine maximo Personarum Secularium scandalo, & offensione, & propterea idem Procurator Generalis per Nos in præmissis opportunè provideri desideret.

Prohibet prout in Rubr.

§. 2. Hinc est, quòd Nos eorumdem Fratrum, quos Deo in humilitatis spiritu juxta suam vocationem servire convenit, tranquillitati consulere, & ne ob præmissa mutuus inter eos charitatis ardor intepescat providere pro Pastorali cura nostra volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia nostris ne de cætero ulli d. Ordinis Fratres Laici, seu Conversi quovis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio etiam ratione antiquioris suæ ad habitum regularem d. Ordinis receptionis, aut in eo emissæ Professionis, seu cujusvis consuetudinis Fratres Clericos ejusdem Ordinis in quibusvis functionibus tàm publicis, quàm privatis præcedere; & ne quicumque Superiores ejusdem Ordinis id deinceps quoquomodo permittere audeant, vel præsumant sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, ordinamus, & prohibemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari debere, ac

irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & Personis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere vel in specie, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 17. Novemb. 1642. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

Pro Observatione Festorum.

Festa observari jussit, eorumque diebus mercatus, profanasque negotiationes fieri prohibuit Pius V. Const. 5. Cum primum. *tom.* 2.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

UNiversa per Orbem novit Ecclesia Romani Pontificis supremæ incumbere sollicitudini Dominicum gregem ad æternam dirigere salutem, & Apostolica sic explicare præcepta, ut fideles in viam mandatorum currere, & ad beatitudinem valeant feliciter pervenire.

§. 1. Plurimorum siquidem Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum per varias Regiones constitutorum relatione ad Nos pervenit Festorum multitudinem per singulas eorum Diœceses, atque Provincias adeo crevisse devotione atque consuetudine nova in dies introducente, ut multi jam dubitare videantur, quænam ex præcepto, quæve ex libera cujusque voluntate sint servanda, pietatis fervore ob nimiam eorumdem numerositatem tepescente; Quinimo & clamor pauperum frequens ascendit ad Nos eamdem multitudinem ob quotidiani victus laboribus suis comparandi necessitatem sibi valdè damnosam conquerentium, & quòd summoperè dolendum est magno cum animi nostri mœrore didicimus tanta sæpè sæpius malignatum inimicum in Sancto, ut ipsa multitudine non ad ædificationem, & ad laudandum in Ecclesiis Deum Populi utantur, sed ad otia, vanitates, & vitia frequenter abuti non formident, ita ut quæ ad glorificandum Divinum Nomen sunt primitus instituta, temporis decursu inimicus homo corruperit, & in magnam illius offensionem, gravemque jacturam converterit animarum. Quam obrem d. Ven. Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Nobis fecerunt humiliter supplicari; ut in prædictis de Apostolicæ potestatis plenitudine congruam aliquam iniremus rationem.

Eos tantum dies pro Festis ex præcepto colendos esse statuit Pontifex, qui hic recensentur.

§. 2. Nos itaque volentes ex debito Pastoralis Officii providere, & Sanctificationis Festorum certum deinceps firmare præceptum, antiquam Ecclesiæ in hoc consuetudinem sectantes, habitis prius frequantibus per doctos, piosque viros, quos ad hæc specialiter deputavimus, consultationibus, ut rei videtur gravitas postulare, Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione nostris; necnon de prædictæ Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuù valitura Constitutione de voto etiam Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus, infra scriptos dumtaxat dies pro Festis ex præcepto colendos esse, quos nempe, vel ab initio veneranda sacravit antiquitas, vel universalis Ecclesiæ probavit consuetudo, vel omnium gentium unanimis pietas veneratur, Dominicos scilicet dies totius Anni, Nativitatis D. N. JESU Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis cum duabus sequentibus feriis, Ascensionis, Pentecostes cum duabus pariter sequentibus feriis, Sanctissimæ Trinitatis, Solemnitatis Corporis Christi, & Inventionis S. Crucis, necnon Festivitatum Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, & Nativitatis Deiparæ Virginis, Dedicationis S. Michaelis Archangeli, Nativitatis S. Joannis Baptistæ, SS. Petri, & Pauli, S. Andreæ, S. Jacobi, S. Joannis, S. Thomæ, SS. Philippi, & Jacobi, S. Bartholomæi, S. Matthæi, SS. Simonis, & Judæ, & S. Matthiæ Christi Domini Apostolorum. Item S. Stephani Protomartyris, SS. Innocentium, S. Laurentii Martyris, S. Silvestri Papæ, & Confessoris, S. Josephi etiam Confessoris, & S. Annæ Deiparæ respectivè Sponsi, ac Genitricis, Solemnitatis omnium SS. atque unius ex principalioribus Patronis in quocumque Regno, sive Provincia, & ulterius pariter principalioribus in quacumque Civitate, Oppido, vel Pago, ubi hos Patronos haberi, & venerari contigerit.

Ad reliquorum vero observantiam Christi fideles non teneri.

§. 3. Ad reliquorum verò dierum observantiam, quos hactenus sive in universa Ecclesia, sive in quavis Natione, aut Regno, Provincia, Diœcesi, aut loco quomodocumque, sive ex præcepto, sive ex consuetudine, sive ex devotione Christi fideles tamquam festivos celebrarunt, nequaquam ex præcepto ipsos teneri dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò etiam decernimus, & declaramus. Ne autem dies festos à locorum Ordinariis nimia aliquorum facilitate, aut Populorum importunitate deinceps iterum multiplicari contingat, eosdem Ordinarios in Domino monemus, ut ad Ecclesiasticam ubique servandam æqualitatem de cetero perpetuis futuris temporibus ab indictione sub præcepto novorum Festorum studeat abstinere. Ut verò ea quæ superius expressa sunt, ferventiori qua decet veneratione, ac devotione colantur, eisdem Ordinariis antiquorum Canonum observantiam ad memoriam revocamus in concedendis licentiis laborandi diebus festis; Quæ quidem licentiæ non aliter quàm ad formam prædictorum Canonum, ut præmittitur concedendæ, nonnisi gratis, liberè, & sine ullo prorsus pretio, aut pacto, directè, vel indirectè concedantur, sub pœnis etiam gravioribus nostro, Successorumque nostrorum arbitrio infligendis. Non intendimus tamen per hanc nostram Constitutionem dies feriatos circa Judicialia in aliquo immutare, quos ad hunc effectum relinquimus in eisdem statu, & terminis, in quibus erant ante ejusdem promulgationem.

Mandat præsentes publicari, &

§. 4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obe-

dientiæ,

ad unguem observari.

dientiæ, & sub indignationis nostræ pœna, nunc, & pro tempore existenti nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in spiritualibus Generali, ac universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Prælatis, ac cujuscumque generis locorum Ordinariis, etsi Cardinalatus honore fulgeant, ut has præsentes literas, omniaque & singula in eis contenta singuli videlicet in eorum respectivè Diœcesibus publicent, & ab omnibus eorum subditis ad unguem observari faciant.

Contrariis quibuscumque derogat.

§. 5. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, etiam Provincialibus, Synodalibus, & Universalibus Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac singularum Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, & Locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, longissimo tempore præscriptis, ac observatis, etiam immemorabilibus privilegiis quoque indultis, Decretis, Declarationibus, & Literis Apostolicis, aliisque Gratiis, tàm per ipsos Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos etiam motu simili etiàm Consistorialiter, quàm per Ordinarios locorum cujuscumque qualitatis etiam Cardinalatus honore, ut præfertur fulgentes, Legatos etiam de Latere, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ipsis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, & Locis, aliisque quibuscumque etiam quantumvis privilegiatis personis etiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, Ducum, aut aliorum Principum contemplatione, vel intuitu, ac aliàs in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etsi aliàs pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis etiam impressis, & manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tàm in judicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergò hominum liceat hanc paginam nostrorum Decretorum, Declarationum, Monitionis, Intentionis, Mandati, Derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D. P. A. 20. Idib. Sept.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1642. Idibus Septembris Pontificatus Nostri Anno vigesimo.

Die 22. Decembris 1642. Supra dictæ litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Garziam Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Raymundus Brambilla Mag. Curs.

Quod Electiones Prominiſtrorum, Custodum, & Guardianorum Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, ac Reformatorum Cismontanæ Familiæ, extra Capitulum fiant per suffragia secreta, & ballottationes.

Quia in sequenti Constit. nulla fit mentio de Commissario ad Comitia generalia mittenda, Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium die 27. Januarii 1645. edidit Decretum ipsum eligi debere per schedulas, & vota secreta, ac per pluralitatem votorum nemine proponente, & ita semper servari mandavit in omnibus Provinciis Reformatorum, ut in meo Theatro Regularium 2. impress. pag. 129.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1642.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Religiosos viros, qui abnegantes semetipsos, ut facerent voluntatem Domini suam fregerunt, sicuti peculiaribus hujus Sanctæ Sedis favoribus, & gratiis dignos existimamus, ita ad circumspectam illius providentiam pertinere dignoscimus, ea sedulò statuere, atque ordinare, quibus Religiosi ipsi, qui in eâ, quam singulari divinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, viâ dignè ambulantes amplioribus in dies coram oculis Domini proficiant incrementis.

Concedit prout in Rubr.

§. 1. Hinc est, quòd Nos, dilectorum Filiorum Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum pro paterno, quo eos prosequimur charitatis affectu, statui, & felici gubernio consulere, eisque specialem gratiam facere volentes, supplicationibus dilecti Filii Fabii Papazoni Commissarii Generalis Curiæ ejusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero omnes, & singulæ Electiones, tàm Prominiſtrorum, & Custodum, quàm Guardianorum dicti Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fiant, & in paritate suffragiorum, Præsidens electionibus hujusmodi votum, sive suffragium decisivum habeat.

Fiat compilatio Statutorum.

§. 2. Præterea, ut postquam statuta generalia dicti Ordinis in unum volumen compilata, & typis edita, & revisa, & approbata per Sedem Apostolicam fuerint, nulla alia ab inde in futurum statuta, seu Constitutiones in Familia Cismontana ejusdem Ordinis fieri, seu condi possint, sed prædicta Generalia statuta, postquam, ut præfertur revisa, & approbata per dictam Sedem fuerint in posterum servari debeant.

Pro transitu ad aliam Familiam.

§. 3. Ad hæc ut de cætero Fratribus de Familia nuncupati dicti Ordinis Transitus ad Fratres Reformatos ejusdem Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seu Congregationibus Provincialibus cum consensu utriusque Ministri Provincialis, vel Ministri Generalis, & quod eos, qui à Fratribus Reformatis hujusmodi ad illos de Familia transire voluerint, fel. record. Clementis VIII. & Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum; ac nostrarum in simili forma Brevis hac super re aliàs emanatarum literarum forma omninò servetur Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

Concedit facultates Pœnit. Confessariis Portiunculæ.

§. 4. Demùm, ut Fratres ejusdem Ordinis ad audiendas Christi fidelium Confessiones aliàs approbati, omnibus, & singulis facultatibus, Pœnitentiæ in Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupat. ejusdem Ordinis propè Assisium quotannis die secunda Augusti, qua festum solemne in dicto Ordine celebrari consueverit, dumtaxat uti possint eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas validas, firmas,

& efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ab omnibus, ad quos spectat inviolabiliter observari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Familiæ hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 16. Novemb. 1642. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

Dat modum præcedendi inter Fratres Minores Strictioris Observantiæ Sancti Francisci Familiæ Cismontanæ.

Statuta, de quibus agitur fuerunt confirmata Anno 1628. *prius sub Constit.* 53. Sacrosanctum. *Reliqua vide ad Constit.* 292. Religiosos viros, *ac Constit.* 240. Injuncti nobis, *&c.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs pro Congregatione Generali proximè præterita Provinciis Reformatis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod Electiones in Capitulis, & Congregationibus Capitularibus earumdem Provinciarum per secreta suffragia fiant, & in suffragiorum paritate Præsidens ipsius Capituli, seu Congregationis votum decisivum habeat, ac circa Transitum eorumdem Reformatorum ad Fratres de Familia, seu Observantes ejusdem Ordinis, Constitutiones fel. record. Clementis VIII. necnon Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & nostræ desuper editæ observentur Apostolica auctoritate statuimus, concessimus, & indulsimus, & aliàs prout in nostris desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus plenius continetur.

§. 1. Cùm autem sicut dilectus Filius Commissarius Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum Ordinis hujusmodi Nobis nuper exponi fecit Statuta Generalia omnium, & singularum Provinciarum Reformatorum Cismontanæ Familiæ dicti Ordinis à Nobis approbata, & confirmata typis mandari debeant, præmissa verò concessiones, & indulta, necnon Ordo in eisdem Statutis circa Præcedentiam stabilitus cum nonnullis Constitutionibus Apostolicis non concordent; Nobis propterea idem Commissarius Generalis supplicari fecit, ut præmissa pro illorum subsistentia firmiori, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur eumdem Commissarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; hujusmodi supplicationibus inclinati: Præfata concessiones, & indulta Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & insuper quod Definitores secundum Ordinis antianitatem præcedant.

§. 3. Quinam autem, & quomodo præcedere debeant, ut sciatur quòd Minister Provincialis, qui aliàs Ministri Generales, seu Commissarii Generales, qui tamen uni soli dumtaxat Superiori actuali suberunt, ac qui Procuratores, aut Definitores Generales, qui propriæ, aut alterius Provinciæ Ministri Provinciales, qui Custodes regiminis in sua, aut aliena Custodia Reformata, qui Secretarii Generales per triennium juxta Bullam unionis, aut qui Guardiani Terræ Sanctæ fuerunt, necnon Custos Vocalis, & Definitores actuales durante officio: Provinciales actuales extra Provinciam præcedant eos, qui aliàs Ministri Provinciales fuerunt post eosdem Ministros Provinciales actuales, in Sac. Theologia Lectores actuales, ac Guardiani in ejus Conventibus omnes, & singulos, eorum Superioribus actualibus exceptis; Vicarii omnes alios (præter Ordinis, & Provinciæ Patres) præcedant, sedebunt tamen in Refectorio juxta, & propè Guardianos immediatè, & absentibus ipsis Guardianis in actionibus publicis, etiam omnes supradictos præcedent: post ipsos autem Vicarios, Sacerdotes, deindè Clerici, & post Clericos Laici dicti Ordinis juxta antiquitatem receptionis Habitus pariter præcedant, declaramus. *Ordo Præcedentiæ.*

§. 4. Ac ut cuivis perturbationi, quæ circa modum Præcedentiæ hujusmodi oriri posset obviam eatur, mandamus omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus Reformatis hujusmodi sub suorum Officiorum privationis ipso facto incurrenda pœna, ut prædictum Præcedentiæ modum, & ordinem inter eosdem Fratres Reformatos, ut præfertur stabilitum, ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari curent, & faciant, & ipsimet observent.

§. 5. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Provinciarum, & Custodiarum Reformatarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad effectum præmissorum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Decembris 1642. Pontificatus Nostri Anno vigesimo. *D. P. A. 20. die 22. Dec.*

Privilegia concessa Universitati, & Personis Mercatorum Fundaci, & Mercantiæ Urbis. CCXCIV.

URBANUS PAPA VIII.

Edita An. D. 1643.

Ad futuram rei memoriam.

SInceræ devotionis affectus, quem dilecti Filii, Universitas, & Homines Artis Mercatorum *Proœmium.*

de Fundaco, & Mercantia nuncupat. hujus Almæ Urbis nostræ erga Nos, & Apostolicam Sedem gerere comprobantur, Nos inducit, ut eorum indemnitati libenter consulamus.

§. 1. Volentes igitur Universitatem, & Homines hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes supplicationibus eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati: Eisdem Universitati, & Hominibus, & eorum singulis, ut ipsorum Codicibus, & Libris rationum de mercibus, & rebus ad Artem Mercatorum hujusmodi spectantibus usque ad summam quinquaginta scutatorum monetæ Romanæ, dumtaxat contra quamlibet personam omnibus partitis ejusdem rationis simul computatis, ubique in judicio, & extra judicium plenè credatur, & indubia fides adhibeatur, etiam sine adminiculis, dummodò dicti libri mercantiles, & mercantiliter, Mercatorumque more, & ordine scripti, confecti, & tractati sint, rationabilique suspicione careant, ac ipsi Mercatores scribentes sint bonæ fidei, & à Consulibus dictæ Universitatis approbati.

Creditur libris Mercatorum sine adminiculis usque ad sc. 40. monetæ contra omnes personas.

§. 2. Præterea, quòd dicti Mercatores, ac eorum Hæredes, & Successores pro pretio mercium, & rerum ad camdem Artem spectantium post Pistores, & Aromatarios ejusdem Urbis omnibus, & singulis aliis cujusvis defuncti, quamvis potioribus, & anterioribus Crediroribus, etiam quasvis obligationes, etiam Camerales, & publica Instrumenta etiam jurata, & quavis hypotheca vallata etiam causa dotis, & quasvis alias clausulas, seu cautelas in se continentes habentibus usque ad similem summam quinquaginta scutatorum hujusmodi tantùm præferantur, & præferri debeant, dummodo quoad dotes probetur versio in utilitatem viri, & uxoris, & filiorum in communione viventium.

Præferuntur Mercatores pro scut. 50. monetæ post Pistores, & Aromatarios omnibus aliis etiam haben. oblig. Cameralem, & ex causa dotis.

§. 3. Demùm quòd in causis Mercatorum hujusmodi contra quoscumque motis, & movendis de mercibus, & rebus ad Artem prædictam spectantibus non sit locus appellationi suspensivæ pro ea summa pecuniarum dumtaxat, pro qua in causis Aromatariorum, & Pistorum prædictorum vigore Indultorum Apostolicorum, eis concessorum non datur pariter appellatio suspensiva auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Appellatio suspensiva datur in causis Mercatorum solum pro summa, pro qua permittitur appellare in causis Pistorum, & Aromatariorum Urbis.

§. 4. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, vel impugnari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodvis juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac dictis Mercatoribus plenissimè suffragari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici, ac Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalem, Auditores, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes nunc, & pro tempore existentes judicari, & definiri debere, irritumque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, legibus quoque etiam Imperialibus, ac prædictæ Artis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 12. Januarii 1643. Pontificatus Nostri Anno vigesimo.

D. P. A. 20. die 12. Jan.

Die Veneris 16. Januarii 1643. Præsentes Literæ Apostolicæ in Camera Apostolica exhibitæ, & præsentatæ fuerunt per D. Sebastianum Agazzium Bergomen. supra dictæ Universitatis Deputatum, illæque Illustrissimo, & Reverendissimo D. Jacobo Francisco Ariberto ipsius Cameræ Clerico commissæ, & deinde sub die 19. ejusdem mensis citata desuper Reverendissima D. Commissaria dictæ Cameræ ad relationem ejusdem Illustrissimi D. Ariberti in ipsa Camera admissæ pariter fuerunt, & registratæ libro quinta Signaturarum ejusdem Sanctiss. fol. septima.

B. Brunorus.

Registratio præsentis Brevis in Cam. Apost. citato D. Commissario illius.

Indulgentia Perpetua in Ecclesiis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci pro festo Portiunculæ. CCXCV.

De hac Indulgentia vide notata ad Const. Gregor. XV. Splendor paternæ, *&c.*

URBANUS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1643.

§. 1.

CUm sicut dilectus Filius Joannes de Solis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci Provinciæ Andalusiæ, & Regni Granatensis in Hispania Procurator Generalis suo, & eorumdem Fratrum nominibus Nobis nuper exponi fecit, aliàs f. r. Pius Papa V. Prædecessor noster per quasdam suas literas incipientes, Ea est Officii nostri ratio, Fratribus Tertii Ordinis ejusdem S. Francisci, eorumque Ecclesiis omnia, & singula privilegia, dispensationes, Indulgẽtias, & Indulta Apostolica dilectis Filiis Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, & eorum Ecclesiis concessa, & concedenda, multique alii, & præsertim Paulus V. & Gregorius XV. Romani Pontifices etiam Prædecessores nostri omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui prædictas eorumdem Fratrum Minorum Ecclesias die secunda Augusti à primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devotè visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent Plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem perpetuò duraturam misericorditer in Domino respectivè concesserint. Quia verò dicta Plenaria Indulgentia perpetua nominatim, & expressè Fratribus dicti Tertii Ordinis per literas eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum concessa non reperitur Christi fideles ad eorumdem Tertiariorum Ecclesias die præfata non confluunt.

Supplicatio.

§. 2. Nobis propterea per eumdem Joannem Procuratorem Generalem hujusmodi dictis nominibus supplicatum fuit, ut in præmissis opportunè, ut infra providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Joannem Procuratorem Generalem hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati.

§.3. Quòd

§. 3. Quòd omnes, & singuli utriusque sexus Christi fideles verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, qui Ecclesias Fratrum Tertiariorum hujusmodi ubilibet existentes dicta secunda die Augusti à primis Vesperis, usque ad occasum Solis ejusdem diei visitaverint, & ibi oraverint, ut petitur, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia eamdem plenariam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequantur, perindè ac si præmissa in Ecclesiis prædictorum Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia peragerent Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, concedimus, & indulgemus.

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dicti Romani Pontifices Prædecessores voluerunt non obstare, ac quatenus opus sit Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque. Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 13. Januarii 1643. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

Prohibitio extrahendi Libros ex Bibliothecis Domorum Regularium totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupat.

De hac prohibitione vide notata in Repertorio.

URBANUS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

CONservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum Domorum Regularium totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum quantum cum Domino possumus benignè consulere, ac dilectum Filium modernum Procuratorem Generalem dicti Ordinis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes supplicationibus dicti Procuratoris Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 2. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens Libros, quinterna folia, sive impressa, sive manuscripta tàm hactenus dictis Bibliothecis, seu Domibus donata, & assignata, quàm in posterum per quoscumque Christi fideles donanda, & assignanda, sub quovis prætextu, ingenio, causa, colore, ratione, aut occasione è dictis Bibliothecis, & domibus, seu earum aliqua extrahere, seu asportare, aut ut extrahantur, seu asportentur permittere, aut consentire sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domorum, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & cōsuetudinibus, cæterisq; contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, quòd præsentis prohibitionis Copia in valvis cujuslibet dictarum Bibliothecarum, aut aliquo alio perspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit continuò affixa remaneat; Quòdque præsentiū transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus ubique fides etiam impressis adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. — Transumptis credi mandat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 6. Februarii 1643. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo. — D. P. A. 20. die 6. Febr.

CCXCVII.

Declaratio circa facultatem dispensandi cum Regularibus super voto de non procuranda, nec acceptanda Dignitate extra Religionem.

Plures Summi Pontifices Regularibus prohibuerunt Dignitatum ambitum, ut copiosissime habes in Repertorio. Ambitus.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1643.

Ad perpetuam rei memoriam.

HOnorum, Dignitatumque vana ambitio adeò quorumdam Regularium mentes interdum excæcat ut ab eo, quod abnegantes semetipsos spontè voverunt, postmodum inanes gloriæ cupiditate ducti resilire conentur, cùm tamen dicat Propheta; Vovete, & reddite vota vestra Deo. — Exordium.

§. 1. Quamvis igitur, ut accepimus tàm Fratres Discalceati Sācti Augustini, & Beatæ Mariæ de Monte Carmelo etiam Discalceati Ordinum, quàm Clerici Regulares ministrantes infirmis respectivè nuncupati, & nonnulli aliorum Ordinum, seu Congregationum Regulares, etiam Societatis Jesu, & alii Regulares etiam individuam expressionem requirentes, aut in ipsa professione unà cum tribus essentialibus votis, Paupertatis scilicèt, Castitatis, & Obedientiæ, aut ante, vel post professionem prædictam sive solemne, sive, ut dicunt, simplex votum, in manibus tamen Superioris Regularis emittant de non procurādo, nec acceptando aliquam Dignitatem, seu Prælationem, vel Prælaturam extra Religionem nisi coacti, vel adstricti fuerint præcepto ejus, qui sibi jure præcipere potest, & aliqui addant etiam illa verba, videlicèt, sub pœna peccati, juxtà formam suarum Constitutionum à Sede Apostolica confirmatarum, nihilominus aliqui ex ipsis Regularibus, etiam translati ad Ordines Regularium etiam Mendicantium, qui prædictum, aut simile votum non emittunt, retrò aspicientes, emissique à se voti hujusmodi immemores, Prælationes, seu Prælaturas, vel Dignitates ambiunt imo etiam Episcopatus, majorumque Dignitatum solium conscendere moliuntur, prætendentes, quòd suis Superioribus Regularibus, præsertimque Generalibus liceat eis præcipere, ut Dignitatē, Prælationem, seu Prælaturam, vel Episcopatum, majoremvè Dignitatem extra Religionem acceptent, aut ipsum votum relaxare, & cum ipsis desuper dispensare, licèt per præcepta, & dispensationes hujusmodi ipsi ab obedientia præcipienti, seu dispensanti debita eximantur, ac etiamsi vota prædicta, tanquam emissa in manibus Superioris Regularis dicantur solemnia, vel saltem efficaciam voti solemnis habeant, regulariumque Ordinum, & Congregationum, ac Societatis hujusmodi Constitutiones sint cōfirmatæ auctoritate Apostolica, & cum decreto irritante, à quo propterea manus quorumcumque inferiorum ligatæ existunt. — Nonnullorum Regularium ambitus taxatur.

§. 2. Quapropter nos ambitum hunc retundere, & prætensionem hujusmodi excludere, ac etiam omnem dubitationem super præmissorum interpretatione à nonnullis excitatam Apostolicæ declarationis auctoritate penitus tollere volentes; Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione nostris, de- — Quem retundere vult Pontifex hac sua Constitutione.

que

que Apostolicæ potestatis plenitudine hac perpetuò nostra Constitutione declaramus super prædicto voto, etiam per translatos ad Ordinem, seu Congregationem Regularium capacem, ante translationē emisso de non procuranda, nec acceptanda extra quemlibet ex ipsis Ordinibus, seu Congregationibus Regularibus, aut Societate prædicta respectivè aliqua Dignitate, seu Prælatione, vel Prælatura, sive aliquo Episcopatu, aut majori Dignitate neminem Superiorem Regularem, etiam Generalem, aut Capitulum, seu Congregationem Generalem, nec etiam Nuncium Apostolicum, aut prædictorum Ordinum, seu Congregationum Protectorem, etiam S. R. E. Cardinalem, nec etiam Legatum Sedis Apostolicæ, etiam de Latere, nec quemlibet alium etiam speciali, & individua mentione dignum, sed tantum modò Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem posse dispensare, taleque votum relaxare, aut adversus illud aliquam licentiam, vel indultum concedere, aut aliquod præceptum procurandi, seu acceptandi, vel aliud simile ipsis Regularibus voventibus facere, cujus vigore prædicti Religiosi illas, & illos procurare vel acceptare possint, aut teneantur, ac aliàs quomodolibet vovētes prædictos à prædicto voto liberare. Prout pariter declaramus, quascumque facultates generales dispensandi super quibuscumque votis, seu illa relaxandi, aut commutandi, vel adversus illa præcipiendi, aut aliàs quomodolibet voventes habilitandi, etiam in foro conscientiæ dumtaxat, sive per dictas Constitutiones à Sede Apostolica confirmatas, sive per Litteras etiam in forma Brevis Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, aut nostras, vel Successorum nostrorum, etiam motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, etiā consistorialiter, etiam ad supplicationem, seu contemplationem quorumcumque, etiam Imperatoris, Regum, & Principum, seu Rerumpublicarum, ac prædictorum Ordinum, Congregationum, & Societatis, aut vigore cujuscumque Jubilei, etiam universalis, vel Cruciatæ Sanctæ, aut Sanctæ Inquisitionis, seu Missionum, & aliàs quovismodo, & ex quacumque causa quantumlibet pia, favorabili, publica, & privilegiata concessæ, & emanatæ, concedendæque, & emanandæ, nunc, que, ac pro tempore competentes ad præmissa nonnisi, & singula nullatenus se extendere intelligantur, sed esse nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris dumtaxat reservata, prout tenore præsentium decernimus, & reservamus.

Clausulas præservativas apponit. §. 3. Decernentes quoque, easdem præsentes litteras, etiam ex eo, quòd prædicti Regulares, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad id vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas illæ emanarunt sufficienter, aut etiam nullatenus adductæ, seu, probatæ fuerint, de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio quopiam defectu, vel ex quacumque alia causa, occasione, prætextu, colore, & capite notari, impugnari, rescindi, in jus, vel controversiam revocari nunquam posse, sed easdem præsētes litteras semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & inviolabiliter observari.

Clausula sublata. §. 4. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam causarū Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quncumque auctoritate fungentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, & quatenus foret opus, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, necnon quorumvis Ordinum, & Congregationum Regularium, dictæque Societatis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Societati, illorumque Superioribus, Fratribus, Clericis, & personis, ac generaliter quibusvis aliis, etiā individuam mentionem requirentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

D. P. A. 20. die 24. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Februarii 1643. Pontificatus Nostri Anno vigesimo.

Publicatio in Urbe. *Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi Millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio, Indictione decima, Pontificatus verò Sanctissimi D. N. D. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ Octavi Anno ejus vigesimo, die verò 11. Mensis Martii supra dictæ litteræ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Masseum ejusdem S. D. N. Papæ Cursorem.*

CCXCVIII. Quòd Fratres Discalceati Ordinis Regularis Observantiæ Sancti Francisci in Regno Hispaniæ, non possint commorari in ædibus sæcularium.

De hujusmodi Fratribus Discalceatis quamplura notavi ad Constit. 129. Regis pacifici.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1643.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Pastoralis officii nobis divinitùs injuncti assidua sollicitudo nos admonet, ut omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus per quæ Regularium personarum, quæ relicto sæculo divini Numinis obsequiis sese dedicarunt, quieti consulitur, & quæ Religiosum earum propositum possunt impedire removentur, ut nulla re præpeditæ secundum Regularia suorum Ordinum Instituta tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere valeant famulatum.

Motiva. §. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, nonnulli Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorū nuncupat. Provinciarū Hispaniarum à nonnullis annis citrà, & extra claustra suarum Domorum Regularium continuò cōmorati fuerint, & commorentur, continuantque, & pernoctent in ædibus Secularium, non sine ipsorum Secularium, & Religiosorum earumdem Provinciarum malo exemplo, &

offen-

offendiculo, disciplinæq; & observatiæ Regularium perturbatione, detrimento, & relaxatione; Idcircò nos præmissis, quantum cum Domino possumus, prospectum esse cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

Præcipit ... in ... Lubr.

§. 2. Quod omnes, & singuli Fratres Discalceati dicti Ordinis Provinciarum Hispaniarum hujusmodi, qui extra suas Domos Regulares commorantur, convivunt, & pernoctant in ædibus Secularium, ut præfertur, cujusque status, gradus, qualitatis, & conditionis existant, etiamsi desuper quæcumque particularia licentias, & privilegia sibi aliàs à Sede Apostolica, vel ab ipsius Ordinis Ministris Generalibus concedi obtinuerint, & obtineant, infrà octiduum à præsentium nostrarum literarum notificatione sibi facienda coram Ministris Provincialibus earumdem Provinciarum sese sistere, & comparere debeant, ot ab eisdem Ministris Provincialibus, Conventus, in quibus degant, & habitent sibi assignentur, sub inobedientiæ, & excommunicationis, necnon privationis antianitatis Habitus, ac suffragiorum, & Missarum pro Fratribus Discalceatis Ordinis hujusmodi celebrari solitarum, pœnis eo ipso, & absque ulla alia declaratione incurrendis, earumdem tenore præsentium statnimus, & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 3. Mandantes propterea eisdem Ministris Provincialibus Provinciarum hujusmodi In virtute sanctæ ododientiæ, ac sub eisdem pœnis, ut easdem præsentes litteras nostras, debitæ, & omnimodæ executioni demandari, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, inviolabiliter, & inconcussè observari curent, & faciant, ac decernentes, irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerir attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscũque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorũque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 20. die 27. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 27. Februarii 1643. Pontificatus Nostri Anno vigesimo.

CCXCIX.

Pro Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci Strictioris Observantiæ Discalceatorum, Provinciarum, Ecclesiarum, & Conventuum Hispaniarum circa Visitationem, Præcedentiam, & Sepulturam Defunctorum.

De hac materia, vide notata ad Constitut. 128. Ex incumbenti, *& ad Constit.* 214. Demum *ad Constit.* 303. Aliàs à Nobis, *& ad Constitut.* 22. *Innoc.* X. Romanus Pontifex.

URBANUS PAPA VIII.

Edita A. D. 1643.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Paulus à Matrito Filius Provinciæ Sancti Josephi Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Commissarius Terræ Sanctæ, ac nonnullarum Provinciarum Hispaniarum eorumdem Fratrum Discalceatorum Procurator, quòd nuper à Nobis pro Provincia Sancti Gabrielis Fratrum Discalceatorum prædictorum etiam Hispaniarum emanarunt literæ tenoris sequentis, videlicet. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Literæ Apostolicæ.

§. 2. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Gundisalvus de Sanctis Procurator, & Filius Provinciæ Sancti Gabrielis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum Hispaniatum, quòd Priores, Vicarii, Provisores, Parochialium Ecclesiarum Rectores, ac Beneficiati Civitatum, Oppidorum, Locorum, & Villarum de Lierena, Fuente de Cantos, Serex, Valentiæ de Alcantara, Brojas, Serena, & Merida consisteatium intra finea Præceptoriarum, seù Commendarum, aliàs, Magistragiorum de Aleantara, & Sancti Jacobi de Spatha Militarium, ratione Conventuum dictæ Provinciæ Ordinis hujusmodi fundatorum in Ecclesiis Heremitoriis nuncupatis, quæ priùs erant jurisdictionis ipsarum Miliriarum, seù Præceptoriarum, vel Commendarum hujusmodi Fratres Discalceatos eorumdem Conveutuum in suis Ecclesiis cadavera defunctorum sibi sepulturam inibi eligentium sepeliri minimè posse, quodque ipsi Priores, Vicarii, aliique præfati, cùm ad Ecclesias eorumdem Fratrum Discalceatorum occasione funerum accedunt, sese eosdem Fratres Discalceatos præcedere, officiaque Mortuorũ super ipsorum cadaveribus obire debere prætendunt, nedum contra formam juris, & literarum Apostoliearum in simili forma Brevis, variarumque Declarationum, & Decretorum à Congregationibus Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum, ac negotiis Episcoporum, & Regularium, Sacrisque Ritibus Præpositorum, respectivè emanatorom, sed etiam contra casum legis de jure sepeliendi, ac Sacros Canones, cùm per Clementinam secundam de Sepulturis detur facultas Fratribus dicti Ordinis Sancti Francisci cadavera defunctorum sibi in eorum Ecclesiis sepulturam eligentium sepeliendi.

§. 3. Quoniam verò, sicut eadem Expositio subjungebat, Priores, Vicarii, Provisores, Curati, & Beneficiati hujusmodi pro suis mero arbitrio, & voluntate declarationes, & decreta hujusmodi nullatenus observant, sed eum non levi sæcularium scandalo, & offendiculo ipsos Fratres Discalceatos qui ob eorum paupertatem, & arctioris Regulæ observantiam, litium, & quæstionum materias, & occasiones diffugiunt, in præmissis gravant, necnon quando etiam visitatum cunt suas Ecclesias, prætendunt, se posse etiam visitare Ecclesias ipsorum Fratrum Discalceatorum, necnon Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sub prætextu, quod ipsæ fundatæ sint in Ecclesiis Heremitoriis hujusmodi locorum, Villarũ, Oppidorum, & Civitatum prædictorum, quæ prius, ut præfertur, jurisdictionis ipsarum de Alcantara, & Sancti Jacobi de Spatha Militiarum hujusmodi Ordinum erant, non sine notabili gravamine, & præjudicio

dicti Ordinis, & contrà formam privilegiorum illi à rot Summis, & Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessorum, ar demùm quando præmissa peragere ab ipsis Fratribus Discalceatis non permittuntur, eosdem Fratres Discalceatos diversimodè molestanr, etiam per verbi Dei prædicationum, administrationis Sacramenti pœnitentiæ, & eleemosynarum ptivationem.

Contrariis derogat.

§. 4. Nobis propterea idem Gundisalvus dictæ Provinciæ nomine humiliter supplicari fecir, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur qui Religiosorum Ordinum quorumcumque fœlicem directionem sinceris desideramus affectibus, eorumdem Fratrum Discàlceatorum dictæ Provinciæ indemnitati, ac commodis quantum cum Domino possumus prospicere, illósque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicatioois, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris; & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore ceusentes, hujusmodi supplicationibus inclinati.

Transumptis credi mandat.

§. 5. Quòd de cæteris perpetuis futuris temporibus, licèr Conventus eorumdem Fratrum Discalceatorum dictæ Provinciæ Sancti Gabriëlis fundati forent in Ecclesiis, Heremitoriis nuncupatis, quæ priùs erant jurisdictionis ipsorum de Alcantara, & Sancti Jacobi de Spatha Militarium Ordinum hujusmodi, ut præfertur, præfata Clementina secunda, ac earumdem Cardinalium declarationes, & decreta ptæmissorum occasione in dictis Conventibus, & tota Provincia hujusmodi observentur, observarique debeant ipsíque Priores, Vicarii, Provisores, Parochialium Ecclesiatum Rectores, & Beneficiati, Civitatum, Oppidorum, locnrum, & Villarum hujusmodi Ecclesias eorumdem Fratrum Discalceatorum dictæ Provinciæ, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentorum sub prætextu, quòd Ecclesiæ hujusmodi in dictis heremitoriis fundatæ sint, ut præfertur, visitare, nec easdem Ecclesias ingredi, & inibi aliquem jurisdictionis actum exercere ullatenùs unquàm possiut nec debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimos, statuimus, & ordinamus, eisdémque Prioribus, Vicariis, Provisoribus, Curatis, & Beneficiatis hujusmodi perpetuum desuper silentium imponimus.

Extendit præinsertas ad alias Provincias.

§. 6. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, ut eosdem Fratres Discalceatos præmissorum omnium, & singulorum commodo & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant, nec eos desuper à quoquam quavis auctoritate, fungente molestari, perturbari, impediri, vel inquietari ullatenùs permittant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore suósque plenarios, & integrns effectus sortiri, & obtinere, dictísque Frarribus Discalceatis plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane si secùs super his à quoquam auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem deputat.

§. 7. Quocircà dilecto filio moderno, & pro tempore existenti nostro, & ejusdem Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio per præsentes committimus, & mandamus quatenùs ipse per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum desuper fuerit requisitus solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenra hujusmodi firmiter observari, ac singulos, quos eædem præsentes concernunt illis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos vel eorum aliquem contrà præsentium earumdem tenorem quomodolibet indebitè molestari contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 8. Noo obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & provinciæ, ipsarúmque Militarium, & Ecclesiarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica & expressa, individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua esquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & espresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus in judicio, & extrà fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 7. Februarii 1643. Pontificatus Nostri Anno vigesimo.

Extendit præinsertas literas ad alias Provincias.

§. 9. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Paulus præinsertas nostris literas hujusmodi cum omnibus in eis contentis ad alias omnes & singulas Provincias eorumdem Fratrum Discalceatorum Hispaniarum hujusmodi, & quasvis alias, quàm in eisdem præinsertis literis expressas Militias extendi, ac alias in præmissis opportunè ut infrà provideri. Nos eumdem Paulum aliósque Fratres prædictos specialibus favoribus, & gratiis proseqni volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatè existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Pauli nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Præinsertas nostras literas pro dicta provincia Sancti Gabrielis, ut præfertur, emanatas, ad omnes alias, & singulas Provincias eorumdem Frarres Discalceatorum Hispaniarum hujusmodi, ac ad quasvis alias, quàm in eisdem præinsertis literis expressas Militias, ipsorumque Fratrum Discalceatorum hujusmodi Ecclesias, & Conventus, ut præfertur, anr alias quomodolibet fundata in eisdem Proviociis, Apostolica auctoritate tenore præsentium extendimus, & ampliamus. Ac insuper quod omnes, & singulæ Provinciæ prædictæ Hispaniarum Fratrum Discalceatorum hujusmodi comprehendantur, & partici-

pent de quibuſcumque privilegiis, literis Apoſtolicis, & decretis quovis modo cujuſvis ipſarum Provinciarum particulariter, & ſpeciatim conceſſis periudè, ac ſi illa omnibua, & ſingulis Provinciis prædictis in genere circà hanc materiam conceſſa fuiſſent, indulgemus.

§. 10. Mandantes propterea omnibus & ſingulis ad quos pariter ſpectat; & pro tempnte ſpectabit in futurum, ut eoſdem Fratres Diſcalceatos omnium, & ſingularum aliarum Provinciarum Hiſpaniarum hujuſmodi præmiſſorum omnium, & ſingulorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere ſinant, & faciant, ne eos deſuper à quoquam quavis auctoritate fungente moleſtari, perturbari, inquietari, vel impediri nullatenùs permittant, ac decernentes præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, dictiſque Fratribus Diſcalceatis hujuſmodi pleniſſimè in omnibus, & per omnia ſuffragari. Sicque per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apoſtolicæ Nuntios, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Quocircà dilecto filio eidem moderno, & pro tempore exiſtenti noſtro, & ejuſdem Sedis in Regnis Hiſpaniarum Nuntio per præſentes committimus, & mandamus, quatenùs ipſe per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes noſtras literas hujuſmodi, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorundem Fratrum Diſcalceatorum omnium, & ſingularum Provinciarum hujuſmodi deſuper fuerit requiſitus ſolemniter publicans, illiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens faciat auctoritate noſtra eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac ſingulos quos eædem præſentes concernunt, illis pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos, vel eorum aliquem contrà præſentium earumdem tenorem quomodolibet indebitè moleſtari, contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliáque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimíſque ſuper his habentes ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio brachii ſæcularis.

§. 12. Non obſtantibus omnibus & ſingulis illis, quæ in dictis præinſertis literis voluimus non obſtare, & quibuſvis aliis Conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac quarumvis Provinciarum, & militiarum, & Eccleſiarum hujuſmodi etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Martii 1643. Pontificatus Noſtri Anno Vigeſimo. Dat. P.A. 20. 4. Martii.

Pro tollenda controverſia inter Fratres Minores Conventuales, & Minores de Obſervantia Sancti Franciſci circà eleemoſynas Cappellæ de Portiuncula nuncupat. erogari ſolitas. CCC.

URBANUS VIII. PAPA. Edita An. D. 1643.

Ad perpetuam rei memoriam.

Domini Noſtri Jeſu Chriſti, qui charitas eſt, & Deus pacis, vices, meritis licèt imparibus, agentes in terris, inter multiplices Apoſtolicæ ſervitutis curas, quibus aſſiduè premimur in eam peculiari ſtudio, incumbimus, ut Chriſti fideles, qui in ſortem Domini vocati ejus obſequiis ſeſe voluntaria devotione manciparunt, ſublatis quibuſcumque perturbationibus, in ſpiritus veritate reddant abundanter Altiſſimo fructus ſuos, & ne aliis quorum eſt evangelizare pacem illa cum infirmiorum ſcandalo, exulare cernatur, eáque cauſa, diſſentionibus inter ipſos præbere poſſent, amoveri ſtudemus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire. Procemium.

§. 1. Cùm itaque ſicut, non ſine animi noſtri moleſtia, accepimus in Eccleſia S. Mariæ Angelorum Aſſiſien. Diœceſis Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia nuncupat. die 1. Auguſti quotannis, qua occaſione Indulgentiæ viſitantibus Eccleſiam hujuſmodi à ſecundis Veſperis ejuſdem diei conceſſa tàm Fratres Minores de Obſervantia, quàm Conventuales nuncupatos dicti Ordinis ad eandem Eccleſiam convenire moris eſt, multæ perturbationes, non ſine gravi fidelium offendiculo paſſim accidere conſueverint, ratione eleemoſinæ, quæ à Chriſti fidelibus Capellæ de Portiuncula, vulgò nuncupatæ in Eccleſia prædicta ſitæ erogari contigerit, & quæ à fœlic. recordat. Nicolao IV. & V. aliiſque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris fuerint Fratribus Conventualibus Conventus Sancti Franciſci Civitatis Aſſiſien. prædictis reſervatæ. Motiva.

§. 2. Hinc eſt, quòd Nos omnem, inter Fratres prædictos, eam ob rem diſſidiorum, quæ ejuſdem Regulæ Profeſſores ſummoperè dedecent, materiam, illo præſertim tempore, quo populus Chriſtianus ad Eccleſiam prædictam, magno undique fluit numero, quantum cum Domino poſſumus è medio tollere volentes. Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, harum ſerie perpetuò ſtatuimus, volumus, & ordinamus, ut deinceps Fratres Conventuales prædicti, nullum omninò jus, in colligendis, & percipiendis eleemoſynis hujuſmodi ampliùs habeant, ſed tàm illæ quas durante tempore Indulgentiæ prædictæ prima videlicet, & ſecunda Auguſti diebus quotannis, quàm aliæ eleemoſynæ, quas reliquo anni tempore, Cappellæ prædictæ, ſeu in illa fieri, & erogari contigerit in commodum, & utilitatem Fabricæ Eccleſiæ, ac uſus Conventus Sanctæ Mariæ Angelorum hujuſmodi integrè cedant, applicentur, & impendantur. Nos enim ex nunc omne jus quod Fratribus Conventualibus, & ad eleemoſynas hujuſmodi quomodolibet competebat, ab illis penitùs abdicamus, illúdque totum in Fratres Conventus Sanctæ Mariæ Angelorum prædicti pro Fabrica Eccleſiæ, & uſibus ipſius Conventus transferimus, & abdicatum, & translatum reſpectivè fore, & eſſe decernimus. Pontifex transfert Jus eleemoſynæ ad obſervantes.

§. 3.

In compensatione ob-servantes pro una vice tantum dare debent Conventualibus 1000. scut. monet.

§. 3. Viceversa verò in præmissorum compensationem, volumus ut à dictis Fratribus Conventus Sanctæ Mariæ Angelorum semel & pro una vice tantùm, ex prædictis, seu aliis eleemosynis duo millia scutorum monetæ Romanæ, penès Montem Pietatis Civitatis Assisien. deponenda, & indè non amovenda, nisi ad effectum, illa in tot bonis stabilibus, aut locis Montium Cameræ Apostolicæ non vacabilium, ad commodum, favorem, & utilitatem ejusdem Conventus S. Francisci Civitatis prædictæ investiendis Fratribus Conventualibus hujusmodi solvantur.

Processio inchoanda est in Ecclesia S. Francisci.

§. 4. Insuper, ut inter Fratres utriusque Conventus hujusmodi, mutua charitas confoveatur earumdem tenore præsentium præcipimus, ut quoties, & quando initio Augusti Indulgentia prædicta, in dicta Sanctæ Mariæ Angelorum Ecclesia, ut assolet collocanda, seu publicanda erit, Fratres dicti Conventus Sanctæ Mariæ Angelorum se ad Ecclesiam Conventus ejusmodi Sancti Francisci Assisien. undè inchoatur. Processio oppotuno tempore conferre, & indè processionaliter ad dictam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Angelorum procedere, Fratresque ejusmodi Conventus Sancti Francisci, illos benigne, & amanter excipere, eorum humanitate allecti Fratres Conventus Sanctæ Mariæ Angelorum hujusmodi eos pari charitatis affectu, in sua Ecclesia, & Conventu excipiant respectivè, teneantur.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo umquàm tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio quovis quantumlibet magno, & substantiali defectu, vel etiam enormis, & enormissimæ læsionis, aut alia quacumque causa, occasione, prætextu, colore, & capite etiam in corpore juris clauso, annotari, impugnari, rescindi, invalidari, in jus vel controversiam revocari, aut adversùs illa aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris restitutionis in integrum, vel aliud quodvis juris, facti, vel gratiæ remedium impetrandi, aut sic imperrato, vel etiam Motu simili concesso, quemquam in judicio, vel extrà uti seu se juvare nullatenùs posse ad eosdem præsentes cum omnibus & singulis in eis contentis, semper validas, firmas & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & à Fratribus prædictis, nunc & pro tempore existentibus, cæterisque ad quos spectat, & in futurum spectabit perpetuò inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quacumque potestate fungentes, & functuros, in quavis instantia sublata eis, & eorum cuilibet à quovis aliter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate judicari, definiri debere, ac irrirum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem deputat.

§. 6. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Assisien. per easdem præsentes committimus, & mandamus, ut præsentes, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum prædictorum, fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat præmissa hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, exactè, & inviolabiliter observari contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliâque oppotruna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus fel. record. Bonifacii VIII. de una, & in Conciliis Generalibus de duabus dictis, ac Nicolai IV. & V. aliorúmque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus & ordinationibus, etiam consiliaribus, necnon quatenùs opus sit, Regula nostra, de non tollendo jure quæsito, ac Ordinis, & Conventuum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate, roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis ejusdem Ordinis Conventibus, Fratribus, & quibuslibet aliis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiam super illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo piscatoris, die 22. Martii 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo.

Dat. P.A. 20. 22. Martii.

CCCI.

Constitutio super recitatione, & decantatione Hymnorum Breviarii Romani Suæ Sanctitatis auctoritate recogniti in quibuslibet Ecclesiis.

Circà Breviarii Romani institutionem, ac formam illud recitandi habes Pii V. Const. 64. Tom. 2. ubi etiam Breviariorum antiquorum usus interdicitur. Breviarium Romanum denuò revisum, ac emendatum à Clemente VIII. in Const. 86. Tom. 3.

Edita An. D. 1643.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Cum aliàs Hymni Breviarii Romani paucis exceptis qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam Rythmo constant, jussu nostro, vel emendatioribus adhibitis Codicibus, vel aliqua facta mutatione ad carminis, & latinitatis leges revocati, nonnulli etiam de integro conditi, dictóque Breviario, auctoritate nostra recognito inserti fuerint, & ut accepimus, Breviarium prædictum cum Hymnis hujusmodi à Majore parte Christifidelium, qui ad illius recitationem sunt adstricti, privatim ubivis terrarum recitentur.

Causæ hujus Constitut.

§. 1. Hinc est, quòd Nos, qui Hymnos prædictos cum notis musicis hac in Alma Urbe nostra elegantiùs typis, & exacta industria excudi jussimus, ne eorum publica recitatio à privata discreper, sed ea in re uniformitas ubique, prout decet, servetur, pro pastorali nostra sollicitudine providete volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Cathedralibus, Collegiatis, Parochialibus, cæterisque tàm sæcularibus, quàm cujusvis Ordinis,

dinis, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis JEsu, & Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, aliarumque Militiarum utriusque sexus Regularibus, ac Archiconfraternitatum, & Confraternitatum quarumlibet, etiam quantumlibet exemptis, ac speciali nota, & individua expressione dignis Ecclesiis, Basilicis, Cappellis Oratoriis, earumque & eorum Choris in divinorum officiorum celebratione, prædicti Hymni jussu nostro emendati, ac de integro conditi, & typis editi, ut præfertur, non autem amplius antiqui tàm in Urbe prædicta, quàm in reliquis Orbis Christiani partibus recitentur, ac decantentur, recitarique & decantari debeant, tenore præsentium præcipimus, & mandamus. Volentes, ut præceptum nostrum hujusmodi in dicta Urbe, & ejus districtu, infrà duos, in aliis verò locis citrà montes infrà octo, ultrà montes autem infrà duodecim menses respectivè omninò executioni demandetur.

§. 2. Quocircà dilectis filiis nostro in eadem Urbe Vicario in spiritualibus generali, ac locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus, ut quoad Urbem, & ejus districtum hujusmodi Vicarius prædictus, quo verò ad reliqua loca Ordinarii in suæ jurisdictioni subjectis quidem, sua Ordinaria in exemptis autem Apostolica auctoritate tamquàm nostri, & Sedis Apostolicæ delegati easdem præsentes cum omnibus, & singulis contentis in illis solemniter publicantes faciant ad unguem illa inviolabiliter observari, contradictores quoslibet & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis desuper habentibus servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

§. 3. Non obstantibus fœl. record. Bonifacii VIII. Papæ Prædecessoris nostri, de una, & Concilii generalis de duabus dictis, aliisque, etiam nostris, & in Universalibus Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quorumvis locorum, ac Ecclesiarum, Basilicarum, Monasteriorum, Domorum, Regularium, Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium, etiam Societatis Jesu, ac Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, aliarumque Militiarum, ac Archiconfraternitatum, & Confraternitatum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis prædictis, & aliis quibuslibet locis, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorùmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium nostrarum literarum exemplaribus, etiam in prædictorum Hymnorum libris, ac Breviariis impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 27. Aprilis 1643. Pontificatus Nostri Anno vigesimo. Dat. P. A. 20. die 27. April.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio, Indictione 11. Pontificatus verò Sanctissimi Domini Nostri Urbani Divina Providentia VIII. Papæ, Anno ejus 20. die verò 16. mensis Maji, supradicta litera Apostolica affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Basilicarum S. Joannis Lateranensis, S. Petri, necnon in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Carolum de Nave Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem. Publicatio.

Joseph Maffeus pro D. Mag. Curs.

Quòd festum Sancti Norberti celebretur, die 11. mensis Julii, ac Indulgentia Plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Ordin. Præmonstraten. eodem die, confessis ac communione refectis. CCCII.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1643.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fœl. rec. Paulus Papa Prædecessor noster volens universum Ordinem Præmonstraten. illiusque Religiosos, & Ecclesias Spiritualibus Indulgentiarum muneribus decorare. Omnibus, & singulis Christifidelibus, qui verè pœniten. & confessi die festo S. Norberti sacrum Missæ sacrificium fecissent, ut sacram communionem sumpsissent plenariam, ac postmodùm certis evenientibus casibus dicto festo in alium diem, & Indulgentia in Dominicam illum immediatè sequen. respectivè translatis. Causa hujus constitut.

§. 1. Omnibus utriusque sexus Christifidelibus etiam verè pœnitentibus & confessis, ac sacra communione refectis, qui dicta die aliquam ex Ecclesiis prædictis singulis annis devotè visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit prout in diversis d. Pauli Prædecessoris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus pleniùs continetur.

§. 2. Subindè verò per Procuratorem Generalem d. Ord. tunc existentem Nobis exposito, quòd d. festivitas in die prædicta debito cum honore ob varia impedimenta celebrari non poterat; Nos piis d. Procuratoris votis annuentes, quo convenientius, & decentius dictum S. Norberti festum celebrari posset. De Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio festum S. Norberti hujusmodi, quod in diem 6. mensis Junii incidit in diem 11. mensis Julii Apostolica auctoritate perpetuò transtulimus, prout in nostris similiter in forma Brevis desuper expeditis literis, quarum etiam tenore præsentibus pro expressis haberi volumus uberius continetur. Concedit prout in sub.

§. 3. Cùm autem sicut dilectus filius modernus eosdem Ord. Præmonstraten. Procurator Gene- Translatio Indulgentiæ plenar.

ralis

ralis nobis nuper exponi fecit, Indulgentiam per d. Paulum prædecessorem de Ordinis Ecclesiis, ut præfertur concessam, unà cum dicto festo non transtulerimus. Nobis idcircò idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolven. & absolutum fore censentes. Hujusmodi supplicationibus inclinati Indulgentiam per Paulum prædecessorem nostrum prædictum præmissa peragen. die festo S. Norberti tunc in 6. mensis Junii, ac deindè facta per eumdem Paulum occurren. eisdem casibus translatione prædicta in Dominicam illud immediatè sequentem incidente perpetuò concessam, in diem 11. mensis Julii unà cum dicto festo sic ut præfertur per nos postmodùm translato, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò transferimus: Ità ut omnes, & singuli Christifideles verè pœniten. & confessi, ac ut supra sacra communione refecti, qui aliquam ex Ecclesiis Ordinis prædicti die 11. mensis Julii hujusmodi visitabunt, & ibi ut præfertur, orabunt, eamdem Indulgentiam consequantur, quam in diebus prædictis respectivè consecuri fuissent, concedimus, & indulgemus in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Transumptis credi mandat. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis; eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 20. die 10. Maji. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Maji 1643. Pontificatus Nostri anno 20.

CCCIII. Approbatio sententiæ executorialis A. C. scilicet quod in controversia super jure præcedendi in Processionibus inter Fratres Ord. Eremitarum S. Augustini Provinciæ Hispalen. & Discalceatorum nuncupar. S. Francisci, digniot locus competit præfatis Discalceatis &c.

De hac Præcedentia vide ad Constit. 22. Roman. Pontif. Innoc. X.

Edita An. D. 1643.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Alias à Nobis pro Provincia Hispalen. Fratrum Ordin. Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Hispaniarum emanarunt literæ tenoris subsequentis videlicet. Urbanus VIII. Papa ad futuram rei memoriam.

Literæ Apostolicæ. §. 1. Cùm sicut dilectus filius Joannes Merinero Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Minister Generalis nobis nuper exponi fecit aliàs postquàm à Ven. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis super Controversiis inter dilectos filios ejusdem Ord. Fratres Discalceatos nuncupatos Provinciæ Hispalensis ex una, necnon Fratres Ord. Eremit. S. Augustini ejusdem Provinciæ partibus ex altera tunc super jure præcedendi in processionibus, & aliis actibus publicis vigentibus; decretum seu declaratum fuit, præcedentiam in concursu cum aliis Regularibus in processionibus & aliis actibus publicis prædictis semper competere primo d. Fratribus Discalceatis, sive solis de per se, & sub propria Cruce, & cum Familia de Observantia incedant & sint Discalceati Reformati, aut alio quovis nomine nuncupentur, dummodò sint verè Reformati d. Ord. S. Francisci, nec non gaudere & frui debere omnibus aliis prærogativis in Bulla fœlicis recordationis Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit. Ex injuncto nobis &c. expressis, & subindè Nos decretum hujusmodi cum omnibus & singulis in eo contentis Apostolica auctoritate confirmavimus, aliáque facimus, quæ in nostris in simili forma brevis desuper de anno 1610. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus pleniùs continetur.

§. 2. Postmodùm in executionem earumdem nostrarum literarum, ac pro illarum observatione obtentis per eosdem Discalceatos, ac expeditis à dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Auditore generali monitorialibus literis, illarumque vigore citatis dd. Fratribus S. Augustini, & infrà terminum sibi ad comparendum, juráque sua deducendum, minimè comparentibus, ab eodem Auditore generali lata fuerit diffinitiva sententia per quam juxtà prædictarum nostrarum literarum continentiam, & tenorem d. Fratribus Discalceatis hujusmodi præcedentiam prædictam adjudicavit, cupiatque propterea idem Joannes Minister generalis sententiam ejusdem Auditoris generalis quò firmiùs subsistat, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri.

§. 3. Nos qui Religiosorum Ordinum quorumcumque fœlicem directionem, pacemque ac quietem sinceris desideramus affectibus, eundem exponentem, ipsósque Discalceatos Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus d. Joannis Ministri generalis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; sententiam d. Auditoris generalis in executione prædictarum literarum nostrarum, ut præfertur latam, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus ac omnes & singulos tàm juris quàm facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possint, supplemus. Confirmat sententiam A. C.

§. 4. Decernentes præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac prædictis Fratribus Discalceatis ubicumque existentibus, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, ac ab omnibus ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari; sicque ab omnibus censeri, & ità per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos & Sedis Apostolicæ Nuntios, ubique & in quavis instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§. 5. Quocircà Ven. Fratribus Archiepiscopis præsertim Hispalen. ac aliis Episcopis in Provinciis, & locis, in quibus Discalceatorum hujusmodi Regulares domus erectæ sunt, sive in posterùm erigentur, constitutis; ac dilectis filiis eorum Officialibus seu Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, Executores deputat.

fuerit, & quoties pro parte Fratrum Discalceatorum hujusmodi requisiti fuerint solemniter publicantes, eisdemque Fratribus Discalceatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, prædicta, omnia, & singula ab iis ad quos spectat & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari, eosdem Discalceatos Fratres præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, utique & gaudere non permittentes illos per aliorum quorumvis ordinum, & institutorum Regulares quomodolibet molestari; contradictores quoslibet, & rebelles, aut alias in præmissis non parentes seu sese quomodolibet opponentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, legitimísque super his habentibus servatis processibus sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

§. 6. Non obstantibus fœl. rec. Bonifacii VIII. Papæ prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliísque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis Ordinum, & Congregationum, ac domorum, & locorum Regularium, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis babentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 13. Martii 1641. Pontificatus nostri anno decimo octavo.

§. 8. Cùm autem sicut per dilectum filium Antonium de Castillo filium, & Procuratorem in Romana Curia Provinciæ S. Joannis Baptistæ Fratrum Ord. Minorum ejusdem S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum etiam Hispaniarum accepimus iidem Fratres Discalceati S. Francisci secundo d. Provinciæ hujusmodi in Oppido, seu Villa de Vineros Derthusen. Diœc. in Regno Valentiæ unum Conventum sui Ordinis fundaverint, in ipso autem Oppido, seu Villa hujusmodi etiam unus Conventus Fratrum Ord. Eremitarum S. Augustini fundatus repetiatur. Idcircò Nos pro Nostri Pastoralis Officii debito litibus, & scandalis, quæ occasione præcedentiæ in processionibus, & aliis actibus publicis inter utriusque Ordinis hujusmodi Fratres præfatos oriri possent, obviam iri, aliásque ut infrà opportunè providere volentes. De Congregationis super negotiis d. Ord. deputatæ consilio, Motu proprio, ac ex certa scientia, meráque deliberatione nostris deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinsertas nostras literas, ac omnia, & singula in eis contenta ad secundo dictam S. Joannis Baptistæ, eorumdem Fratrum Discalceatorum S. Francisci Provinciam, ac quoad præfatum dicti Oppidi, seu Villæ de Vineros, & quosvis alios Conventus ejusdem secundo dictæ Provinciæ S. Joannis Baptistæ Fratrum Discalceatorum primo dicti Ord. hujusmodi tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

§. 9. Mandantes propterea omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, aliisque arbitrii nostri pœnis, ut eosdem Fratres Discalceatus secundo dictæ Provinciæ hujusmodi omnium, & singulorum præmissorum commodo, & effectu frui, & gaudere sinaut, & faciant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, ac fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Fratribus Discalceatis secundo dictæ Provinciæ hujusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt & concernent in futurum inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores & S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios ubique, & in quavis instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. — Præceptum de observando.

§. 9. Quocirca Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis in eadem secundo dicta Provincia constitutis, seu dilectis filiis eorum Officialibus, seu Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus quatenùs ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum secundo dictæ Provinciæ hujusmodi desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, illísque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, præmissa omnia, & singula debitæ executioni demandari, & ab omnibus inviolabiliter observari; non permittentes eosdem Fratres Discalceatos S. Francisci secundo dictæ Provinciæ hujusmodi per ejusdem S. Augustini aut aliorum quorumvis Ordinum, & institutorum Regulares quomodolibet molestari.

§. 10. Contradictores quoslibet, & rebelles, aut alias præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes per easdem excommunicationis, & quasvis alias censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimísque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem præinsertis volumus non obstare, cæterísque contrariis quibuscumque. — Contravenientium pœnæ.

Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. — Transumptis credi jubet.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 20. Junii, 1643. Pontificatus Nostri anno vigesimo. — Dat. P. A. 20. die 20. Junii.

CCCIV.

Indultum celebrandi Missam, & recitandi Officium de Beato Martyre Josaphato Archiepiscopo Polocensi Monacho Ordinis Sancti Basilii.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1643.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licèt nostris suffragantibus meritis, divina providen- — Exordium.

tia constituti, ad ea, per quæ servorum Christi, qui pro ejus Ecclesia sanguinem suum fuderunt, veneratio in Terris promoveatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis, Pastoralis muneris nostræ partes propensis studiis impendimus, prout pia Christifidelium, præsertim Catholicorum Regum, & Principum vota exposcunt, Nosque conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio. §. 1. Sanè nomine dilectorum filiorum Monachorum Ord. S. Basilii Nobis nuper expositum fuit, quòd commissa dudùm à Nobis Congregationi Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum ad instantiam clar. mem. Sigismundi dùm viveret Poloniæ, & Sueciæ Regis Illustris, & Charissimi in Christo filii nostri Uladislai etiam Poloniæ, & Sueciæ Regis Illustris, necnon ad supplicationem Venerab. Fratrum Metropolitanorum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac dilectorum filiorum Nobilium Virorum Palatinorum, Principum, ac universi Cleri, & Populi Catholici Regni Poloniæ, Magnique Ducatus Lithuaniæ, ac totius Russiæ, nec non Ord. prædicti, causa Servi Dei Josaphati Archiepiscopi Polocen. ejusdem Ord. S. Basilii pro Christi nomine, & fide Catholica, & pro Sancta potissimùm Unione cum Ecclesia Romana Vitepsci in Russia alba die 12. Novembris 1623. à Schismaticis trucidati; illàque deinde, per plures annos per eamdem Congregationem servaris servandis discussa, & examinata, auditis etiam desuper Theologis, Consultoribus, & Sanctæ Fidei Promotore, post obtentam priùs à Nobis sub die 27. Januarii 1639. derogationem Decreti nostri de non procedendo in causis Servorum Dei ad effectum Canonizationis, seu Beatificationis, aut declarationis Martyrii, nisi lapsis quinquaginta annis ab obitu illorum, & prævia sub die 2. Martii 1641. nostra licentia ad ulteriora in hujusmodi causa in Congregationibus ordinariis procedendi; referente dilecto filio nostro Jo. Baptista tit. S. Eusebii ejusdem S. R. E. Presbytero Card. Pamphilio nuncupato proposita, eadem Congregatio dicta die 2. Martii 1641. censuit constare de validitate processuum: die verò 13. Septembris 1642. constare de Martyrio, & causa Martyrii: die demùm 22. Novembris ejusdem anni 1641. constare etiam de miraculis; ideoque eidem Congregationi videri, si nobis placeret, posse d. Servum Dei Josaphatum Beatorum Martyrum Catalogo adscribi, & ad solemnem ipsius Canonizationem quandocumque deveniri.

Concedit prout in rubrica. §. 2. Quare pro parte non solùm prædictorum verùm etiam Ven. Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpositorum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut interim, donec ad solemnem Canonizationem d. Servi Dei Josaphati deveniatur, idem Servus Dei Josaphatus Beatus nuncupari, atque Officium, & Missa de eo, ut infrà celebrari possit. Nos itaque piis Uladislai Regis, Cardinalium, Metropolitanorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Palatinorum, Principum, Cleri Monachorum, & Populi prædictorum votis hujusmodi, quantum cum Domino possumus benignè annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; De eorumdem Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut ipse Dei Servus Josaphatus in posterùm beatus nuncupari, atque ab omnibus Monachis d. Ord. S. Basilii ubique Terrarum existent. necnon in omnibus Ecclesiis Diœcesis, & Provinciæ Polocen. ac totius Metropolis Russiæ, à quibuscumque Sacerdotibus tàm Sæcularibus, quàm Regularibus die Natalis ipsius, Duodecima videlicet Novembris, Officium & Missa de communi unius Martyris Pontificis recitari respectivè, ac celebrari juxtà Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, necnon Græci, seu Rutheni ab Apostolica Sede approbati valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 16. Maji 1643. Pontificatus Nostri anno vigesimo. Dat. P. A. 20. die 16. Maji. 1643.

CCCV.

Quòd Provinciales, Priores, & alii Officiales Ord. Fratrum Prædicatorum realiter & cum effectu, per totum tempus à Constitutionibus præscriptum durare possint, & valeant,

De hujusmodi Prioribus lege notata ad Constit. 238. Nuper, & ad Constit. 265. Domini nostri.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1643.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX incumbenti Nobis Apostolicæ servitutis officio ad ea libenter animum nostrorum convertimus, per quæ personarum quarumlibet præsertim verò religiosam vitam ducentium commodis, & indemnitati opportunè consulatur.

Motiva. §. 1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Provincialium, Priorum, & aliorum Officialium Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis humiliter porrectis inclinati. Quod tempus quo iidem Provinciales, Priores, & alii Officiales prædicti sine propria eorum culpa prohibentur, & impediuntur, quominùs sibi demandata officia, & munera in propriis Provinciis, & Conventibus respectivè personaliter exercere possint, non computetur in tempore ab ejusdem Ordinis Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis stabilito, sed quòd ipsi Provinciales, Priores, & alii Officiales hujusmodi realiter, & cum effectu, in eorum muneribus & officiis per totum tempus ab eisdem Constitutionibus concessum, & præscriptum durare liberè, & licitè possint, & valeant Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, concedimus, & indulgemus.

Mandatum de observando. §. 2. Mandantes propterea omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ut eosdem Provinciales, Priores, & alios Officiales hujusmodi præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu frui, gaudere sinant, & faciant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis quos illæ concernunt, & concernent in futurum inviolabiliter observari; sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & illius quorumcumque Provinciarum, & Conventuum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis ejusdem Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriarum, & aliis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis in spe-

cie, vel in genere quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 7. Julii 1643. Pontificatus Nostri anno vigesimo.

Erectio Provinciæ Reformatæ Sancti Vigilii Fratrum Minorum Sancti Francisci Strictioris Observantiæ.

De erectione Custodiarum Reform. in Provincias vide notata ad Constit. 40. Sacrosanctum, & ad Constit. 540, Injuncti Nobis.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis officii Nobis divinitùs injuncti assidua sollicitudo nos admonet, ut omni cura & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ Regularium personarum, quæ relicto sæculo Dei obsequio se sub arctioris disciplinæ norma dedicarunt statui consulitur, ut secundùm Ordinum suorum Regularia instituta gratum Altissimo impendentes famulatum fœlicioribus in dies in via Domini proficiant incrementis.

§. 1. Cùm itaque sicut exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Commissarius Generalis Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci de Observantia, & Reformatorum nuncupatorum è re Ordinis hujusmodi apprimè futurum sit, si Sancti Bernardini Tridentin. ac Sancti Antonii de Cles, necnon Sanctæ Mariæ Gratiarum nuncupat. de Arco ac Sancti Rocchi de Rovereto, & S. Francisci de Burgo, necnon ejusdem S. Francisci de Pergine Terrarum, seu Locorum Tridentin. & Felitren. respectivè Diœc. domus Regulares, seu Conventus Fratrum Reformatorum Ordinis hujusmodi à Provincia Veneta aliàs Sancti Antonii, ejusdem Ordinis, sub qua existunt omninò separantur, & dismembrentur, ac ex illis nova Provincia sub titulo Sancti Vigilii erigatur, & instituatur, nedùm quia Fratres domorum Regularium, seu Conventuum hujusmodi sunt nationis diversæ ab aliis Provinciæ Venetæ prædictæ Fratribus, sed etiam ob linguarum varietatem, Commissariorúmque Ordinis hujusmodi in Germania pro tempore mittendorum commoditatem, qui ad munus Commissarii hujusmodi eo aptiores erunt, quo magis idiomate, ac moribus Italis imbuti fuerint, prout sunt Tridentini, tùm etiam quia major erit numerus illorum, qui habitum Regularem suscipient, quando propriam in illis partibus Provinciam habuerint, magno cum animarum Christifidelium Germaniæ fructu, & consolatione.

§. 2. Nobis propterea d. Commissarius Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis, opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur qui Cultum Divinum, & Regularem disciplinam nostris temporibus ubique augeri sinceris desideramus affectibus, piis d. Commissarii Generalis votis hujusmodi quantum cum Domino possumus annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati domos Regulares, seu Conventus suprà nominatos, & supradictos à dicta Provincia Veneta, seu Sancti Antonii ejusdem Ordinis, sub qua hactenùs, ut præfertur extiterunt, omninò dismembramus, & separamus, ac domos Regulares, seu Conventus hujusmodi sic dismembratas, seu dismembratos, separatasque, seu separatos in novam Provinciam Sancti Vigilii nuncupandam cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogativis, indultis, privilegiis, & gratiis, quibus aliæ Fratrum Reformatorum ejusdem Ordinis Provinciæ frui, & gaudere solent, ac possunt, & debent, Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus.

§. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus prædictis plenissimè suffragari; Sicque per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere, irritúmque, & inane si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ Venetæ, seu Sancti Antonii hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Provinciæ Venetæ, seu Sancti Antonii, ejúsque ministro Provinciali, & quibusvis aliis Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Contrari. derogat.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret tenore hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & interessentibus particularibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad effectum præmissorum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 8. Jan. 1643, Pontificatus Nostri Anno vigesimo. D. P. An. 1 die 8. Janua

---

Facultas imponendi annuos Census extensiva alterius alias Congregationi Cassinensi concessæ alienandi, usque ad summam scutorum ducentorum quinquaginta millium. CCCVII.

De hujusmodi materia lege ad Constit. 216. Exponi nobis &c. ac ad Constit. 252. Aliàs in nobis.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1643.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet, Urbanus VIII. Papa, ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Monachorum Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti prædictæ Congregationis, illiúsque regiminis nomine, quòd ob malas temporum conditiones damna, detrimenta, atque incommoda per eamdem Congregationem accepta ratione bellorum, incursus militum, & destructionis ædificiorum in bonis ejusdem Congregationis necnon rapinas, ablationesque animalium, aliasque extraordinarias calamitates, quæ bona ex parte ejusdem Congregationis prædia inculta red- Literæ Apostolicæ.

diderunt

diderunt, necnon graves solutiones, quæ pro summa quadraginta trium circiter millium scutorum quotannis per dictum Procuratorem fiunt, ratione diversorum subsidiorum Sedis Apostolicæ, Monasteria dictæ Congregationis ob defectum suorum redditutum ad præsens sunt adeò oppressa ut illorum nonnulla jàm ruinis eversa, & se sublevare impotenria reddita sint, aliis verò eadem ruina impendeat, nisi illis de opportuno subventionis auxilio per Nos provideatur, prout aliàs per Romanos Pontifices prædecessores nostros Monasteriis hujusmodi fuit in similibus occasionibus provisum, & præsertim per Pium V. qui similes & forsàn minùs urgentes ob causas per quasdam suas sub die 19. Martii 1570. duodecim Congregationibus Regularium tunc expressis bona stabilia pro summa quadringentorum millium scutorum auri, quorum centum, & triginta tria millia dictæ Congregationi Cassinen. pro sua rata obtigerunt, & postmodùm quia summa hujusmodi non sufficiebat per alias suas sub die 5. Octobris 1571. in simili forma Brevis respectivè expeditas literas eidem Congregationi Cassinen. bona stabilia pro alia summa quinquaginta millium scutorum aureorum vendendi facultatem respectivè concessit, eòque modo damnis, & periculis Monasteriis dictæ Congregationis tunc temporis imminentibus opportunè occursum fuisse; eademque Monasteria notabilem exindè subventionem percepisse, experientia compertum est, Nobis propterea dictus Procurator quo suprà nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & aliàs ut infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati quantum cum Domino possumus consulere, eaque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat, consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, necnon prædictarum dicti Pii V. prædecessoris literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis quæ prædictis, & aliis majoribus necessitatibus ad præsens gravata reperiuntur, ut cum approbatione tamen dilecti filii nostri Francisci Sancti Laurentii in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S. R. E. Vicecancellarii, nostri secundùm carnem ex fratre germano nepotis, ac prædictæ Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, ac licentia Regiminis dictæ Congregationis, ea prædictæ Congregationis bona stabilia quæ pro liberanda ab ære alieno Congregatione prædicta, restaurationibusque necessariis, & utilibus in eis bonis faciendis magis opportuna fuerint judicata usque ad summam in totum ducentorum, & quinquaginta millium scutorum monetæ, quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus, servatisque modis, & formis in prædictis Pii V. prædecessoris nostri literis contentis, & juxtà illarum tenores, & continentias vendere, distrahere, atque alienare, sive in emphyteusim dare, necnon census annuos super ipsius Congregationis bonis stabilibus de licentia Sedis Apostolicæ impositos cum pecuniis ad minorem rationem pro quolibet centenario, & anno, sive minori interusurio obnoxiis super eodem fundo, accipientis, & cum conditionibus in priori Instrumento appositis redimere, Ita tamen ut præsentes aliis ejusdem Congregationis Monasteriis minimè suffragentur, quàm iis dumtaxat quæ ad onerum per Sedem Apostolicam impositorum debitam solutionem integrè concurrerunt, & concurrunt, liberè, & licitè possint & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus fœl. record. Pauli Papæ Secundi etiam prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, Monasteriorum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus Pius Quintus prædecessor noster in prædictis suis literis voluit non obstare, ac aliis contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Junii 1637. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

§. 3. Cùm autem, sicut idem Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, à quamplurimis præsertim verò à censua super bonis ejusdem Congregationis juxtà tenorem præinsertarum literarum imponendos emere volentibus, dubitetur, an pro imponendis censibus hujusmodi dicti Francisci Cardinalis Protectoris hujusmodi approbatio, & Regiminis prædicti licentia sint necessariæ, Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunæ declarationis nostræ ministerio providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati per ampliùs consultum esse cupientes, illaque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium dumtaxat, consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati,

§. 4. Quòd in vim præinsertarum nostrarum literarum Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis intelligatur, intelligique debeat absque alia licentia, & approbatione, concessa facultas super eorum, & dictæ Congregationis Monasteriorum bonis stabilibus novos annuos, & redimibiles census juxtà formam Constitutionis prædicti Pii prædecessoris imponendi, ad effectum census annuos super illius Congregationis bonis stabilibus aliàs de Sedis Apostolicæ licentia impositos cum pecuniis novorum censuum hujusmodi ad minorem tamen rationem pro quolibet centuario, & anno, sive minori interusurio obnoxiis, super certo fundo, & non aliàs accipiendis, servata in reliquis earumdem literarum forma redimendi, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus. Non obstantibus fœl. rec. Pauli II. Papæ etiam prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasteriorum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roborata statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus Pius prædecessor voluit in prædictis suis, & Nos in nostris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut novorum censuum hujusmodi impositio, & veterum extinctio unico contextu fiant, vel saltem pecuniæ ex nova impositione hujusmodi provenientes penès Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, id non amovendæ, nisi ad effectum extinctionis prædictæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 11. Augusti 1683. Pontificatus nostri anno decimo sexto.

§. 5. Cùm autem, sicut dilectus filius Gregorius à Parma Abbas, & Modernus Procurator Generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, non reperiantur in promptu qui bona dictæ Congregationis emant nisi cum illius detrimento, Nobis, propterea idem exponens dictæ Congregationis, illiusque Regiminis nomine humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Congregationis, & illius Monasteriorum præfatorum indemnitati per ampliùs consulere, eáque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatis Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus quod ipsi in vim præinsertarum nostrarum literarum hujusmodi, quas ad effectum infrascriptum valere, & pariter sufficere declaramus, de consensu ejusdem Francisci Cardinalis Protectoris, unum seu plures annuos, & redimibiles census usque ad præfatam ducentorum quinquaginta millium scutorum hujusmodi in eorum sorte principali ascendentes loco bonorum stabilium, quæ juxtà easdem præinsertas literas vendi posse, ut præfertur, concessum fuit, super Monasteriorum eorumdem Abbatum, dictæque Congregationis bonis stabilibus ubilibet existentibus imponere, illúmque, vel illos sic impositos uni, seu pluribus personis meliorem conditionem offerentibus, servata ejusdem Pii prædecessoris Constitutionis & præinsertarum nostrarum literarum forma, vendere, & alienare, ac pecunias indè provenientes in usus, & necessitates suprà expressas, ac aliàs insuper, ut Montistis Cameralibus satisfiat, convertere, & erogare, ac pro emptoris, seu emptorum censuum hujusmodi, necnon fidejussoris, seu fidejussorum per eosdem Abbates forsàn præstandorum securitate, relevatione, & indemnitate, ultrà bona super quibus census hujusmodi impositi fuerint, alia omnia & singula dictorum Monasteriorum, & Congregationis hujusmodi bona mobilia, & immobilia etiam in ampliori forma Cameræ Apostolicæ obligare, & hypothecare, ac super his unum, seu plura instrumenta cum renunciationibus, vinculis, clausulis, & decretis in similibus apponi solitis, celebrare, seu celebrari, aliáque omnia & singula in præmissis, & circà ea necessaria, seu quomodolibet opportuna facere, & exequi liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, necnon emptorem, seu emptores censuum hujusmodi ad probandum, seu verificandum in quos usus pretium ipsorum censuum concursum fuerit, minimè teneri, nec obligatos existere, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, irritúmque & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præfatis Pauli, & Pii prædecessorum hujusmodi, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quòd pecuniæ ex impositione, & venditione censuum hujusmodi provenientes unico contextu in usus, & necessitates in eisdem præinsertis, & præsentibus literis expressas convertantur, vel saltem penès Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, indè non amovendæ nisi ad effectum illas, ut petitur convertendi, quodque census præfati infrà tempus ab eodem Francisco Cardinale Protectore præfigendum sub excommunicationis pœna per eos ad quos spectabit eo ipso incurrenda, extingui, & redimi omnino debeant.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 15. Aprilis 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo. Dat. P.A. die 15. Ap.

Annullatio Capituli Generalis Ord. Fratrum Prædicatorum Januæ celebrati, & convocati Capituli generalissimi ejusdem Ordinis in Urbe de anno 1644. CCCVII

Istius Ordinis materiam habes signatam ad Constit. 191. Aliàs per nos. Et ad Constit. 205. Exponi nobis.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. 1643.

Ad futuram rei memoriam.

CUm inter Christifideles, præsertim Regulares Dei obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatos, dissidia, & contentiones, nisi citò earum origo, & causæ amputentur ingentia mala gignere soleant.

§. 1. Idcircò mensibus præteritis statim atque Nobis innotuit, quòd in Capitulo generali Fratrum Ordinis Prædicatorum in Monasterio S. Dominici Civitatis Januæ pro die 26. Octobris proximè præteriti convocato, & inibi celebrato, fuerat die antecedenti, scilicet die 25. ejusdem mensis Octobris facta amotio, seu depositio dilecti filii Nicolai Rodulphi Magistri Generalis ejusdem Ordinis, dieque sequenti ibidem duos, & successivè die 30. prædicti mensis Octobris in Conventu loci de Comiliano ejusdem Ordinis per tria circiter milliaria ab eadem Civitate Januen. distante, aliter in Magistrum generalem prædicti Ordinis respectivè electi fuerant, ità quod de facto à diversis prætendebatur in scissuram prædicti Ordinis extare tres magistros generales. Motiva hu constit.

§. 2. Propterea ad majora detrimenta, & scandala evitanda jussimus ne dùm in Monasterio B. Mariæ super Minervam de Urbe, & alibi nihil innovari, donec à Nobis controversiæ desuper terminatæ essent, sed etiam illas omnes, præsentésque nullitates omnium gestorum, ac cognitionem, & terminationem illarum ad Nos avocavimus, executionemque amotionis, electionum, & aliorum, ut præmittitur gestorum sine alicujus præjudicio, ac sine retardatione processus incepti contrà prædictum Nicolaum Rodulphum suspendimus, Congregationique aliquorum dilectorum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac etiam aliquorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum per Nos deputatorum cognitionem, & discussionem, etiam extrà judicialiter faciendas omnium & singulorum præmissorum ad Nos referendum, commisimus cum facultatibus necessariis, & opportunis, & aliàs prout in diversis Nostris literis in simili forma Brevis sub Annulo Piscatoris expeditis, sub Datum 9. ac 10. & 19. diebus Novembris ac die 6. Decembris proximè præteritorum mensium respectivè uberiùs continetur. Avocat co trov. Sed. Apost.

§. 3. Qui quidem omnes præfati Cardinales, & Prælati sæpiùs auditis omnibus informare volentibus, monitisque personaliter hic Romæ eisdem Nicolao, & uno prædictorum duorum electorum, alteri autem electo eisdem Nostris literis personaliter Januæ intimatis, cæteris verò interesse habentibus, vel prætendentibus per proclama generale citatis, servatisque juxtà formam à Nobis præscriptam servandis, visisque omnibus deductis, & allegatis voce, & scripto, illisque ad plenum discussis in quamplurimis sessionibus, cùm opportunam, & necessariam Nobis desuper relationem fecissent, Nos hujusmodi relatione audita juxtà ejus seriem motu proprio, certáque scientia, ac matura deli- Declarat nullitatis Capituli.

beratione

beratione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine depositionem, amotionem, seu absolutionem prædicti Nicolai à magisterio generali dicti Ordinis factam in prædicto Capitulo generali fuisse, & esse nullam, & invalidam, ac nullius roboris, & momenti, nulliterque, & invalidè factam, proindeque electiones factas de magistro generali ejusdem Ordinis tàm in Civitate Januæ, quàm in prædicto loco de Corneliano fuisse, & esse nullas, & invalidas, nulliterque & invalidè factas, & quæcumque exindè secuta itidem fuisse nulla, & invalida decrevimus, & declaravimus, eisdemque duobus sic utrobique electis, & aliis quibuscumque super omnibus, & singulis præmissis perpetuum silentium imposuimus, ac illis duobus electis, & eorum cuilibet inhibuimus, & interdiximus ne auderent, nec quilibet ipsorum auderet se in gubernio, & administratione magistro generali dicti Ordinis competente, illiúsque exercitio quomodolibet ingerere, nec se magistros generales nominare, nec ullos actus superioritatis, jurisdictionis, antelationis, prærogativæ, facultatis, & præeminentiæ magistri generalis ejusdem Ordinis, tàm quoad spiritualia, quàm quoad temporalia, & aliàs quoquo modo facere, aut exercere sub excommunicationis majoris, privationisque vocis activæ, & passivæ, ac officiorum quorumcumque, & perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda eo ipso, absque alia declaratione incurrendis, aliisque arbitrio nostro imponendis, & ampliandis, etiam personalibus pœnis, & aliàs, prout in aliis literis Nostris in simili forma Brevis sub Datum die 20. mensis Martii proximè præteriti pleniùs continetur.

Convocatio Capituli generalissimi.

§. 4. Ne autem stante annullatione electionum prædictarum, ac suspensione ejusdem Nicolai ab exercitio regiminis, & administratione officii, ordo hujusmodi exercitio regiminis, & administratione magistri generalis diutiùs careat: Nos ut prædicto Ordini, undè tàm uberes in Catholica Ecclesia fructus, totque viri doctrina, & sanctitate insignes prodiere, & quem paterno affectu prosequimur, quantum cum Domino possumus consulamus, etiam de voto eorumdem S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum prædictorum, ne dùm Capitulum generalissimum ejusdem Ordinis in Urbe, ac Monasterio Beatæ Mariæ super Minervam celebrandum convocare, sed etiam causam prætensorum Nicolai prædicti excessuum inceptam à Judicibus, quibus illam commiseramus avocare, illámque in statu, & terminis in quibus reperitur avocatam eidem Capitulo generalissimo, ut præmittitur in Urbe celebrando committere decrevimus. Quocircà motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus harum serie dilectis filiis Prioribus, Provincialibus Provinciarum d. Ordinis, omnibúsque aliis, qui juxtà formam Constitutionum ejusdem Ordinis à Sede Apostolica confirmatam ad Capitulum Generalissimum convocandi sunt per Universum Orbem diffusis Capitulum generalissimum in Urbe, & Monasterio Sanctæ Mariæ super Minervam prædictis in Festo Pentecostes futuri anni 1644. ità ut auctoritas Capitularium incipiat in Vigilia ejusdem Festivitatis omninò celebrandum ad quemcumque effectum ordini prædicto magis proficuum, opportunum, & necessarium, etiam individua, & speciali nota dignum indicimus, & annunciamus, eosdémque Provinciales, omnésque alios, & singulos, qui juxtà earumdem Constitutionum formam in prædicto Capitulo intervenire debent, convocamus, ac ut personaliter accedant districtè præcipiendo monemus, ità quod iidem Priores, Provinciales, & alii prædicti locum Capituli Dominica infrà Octavam Ascensionis, vel Sabbato præcedenti intrare teneantur. Injungentes propterea eisdem Prioribus, Provincialibus, Diffinitoribus, & quibuscumque aliis prædictis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ut præfixo tempore huc se conferant cum iis, qui ad Capitulum generalissimum ex vi earumdem Constitutionum accedere debent, ità ut tres vocales ex unaquaque Provinciarum hujusmodi compareant, & vocem habeant. Præcipientes, ut nullus alius ad prædictum Capitulum sine nostra licentia accedat præter prædictos, & alios, qui ad præscriptum prædictarum Constitutionum occasione celebrationis prædicti Capituli generalissimi accedere possunt, ac debent.

Remittitur controversia capitulo generalissimo terminanda.

§. 5. Interim verò volumus, ut dicti Priores, Provinciales in omnibus Conventibus publicas supplicationes ad Deum pro fœlici ejusdem Capituli directione, & incolumitate Fratrum ad illud confluentium fieri curent, moneantque omnes suos subditos, ut ipsis Prioribus, Provincialibus, & sociis juxtà prædictas Constitutiones electis, aliisque prædictis; ea omnia quæ judicaverint quæ pro bono Ordinis hujusmodi in communi, quàm pro suis Provinciis, & Conventibus in dicto Capitulo proponenda in scriptis exhibeant, dicti verò Priores, Provinciales, & reliqui omnes, ad quos spectat exactam relationem status Provinciarum & earum Conventuum juxtà earundem Constitutionum dispositionem afferant; Præterea, ut quantocitiùs pro ejusdem Ordinis bono, dissidia, & controversiæ Fratrum præcidantur, & ordo ipse optatæ tranquillitati, atque unitati restituatur; causam prætensorum dicti Nicolai Magistri generalis excessuum, ut præfertur inceptam à Judicibus quibus illam commisimus in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur, tenore præsentium avocamus, firma in omnibus, & quoad omnia manente suspensione ejusdem Nicolai ab exercitio Regiminis, & administratione officii Magistri Generalis aliàs facta, donec causa hujusmodi per Capitulum generalissimum ut infrà debito fine terminata fuerit, necnon etiam administratione, & gubernio dicti Ordinis à Nobis commisso dilecto filio nostro Antonio Cardinali Antonio Barberino illius Protectori, seu dilecto filio nostro Hieronymo Cardinali Verospio respectivè nuncupatis Comprotectori, quibus suspensioni, & commissioni per præsentes non intendimus in aliquo præjudicare, prout, & in antedictis nostris literis in simili forma Brevis sub datum die 20. prædicti mensis Martii expeditis pleniùs continetur, illámque sic avocatam eidem Capitulo generalissimo per præsentes convocato, & ut præmittitur celebrando cum omnibus, & singulis suis connexis, annexis, dependentibus, & emergentibus, ac toto negotio principali cognoscendam, ac juxtà formam earundem Constitutionum Ordinis prædicti etiam non perfecto processu, jàm incœpto ac etiam non servata aliqua tela judiciaria, sed summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, ad formam tamen Constitutionum prædictarum sola facti veritate inspecta terminendam omni, & quacumque appellatione recursu, nullitatis etiam ex tribus dictione, in integrum restitutione, aliisque juris, ac prædictarum Constitutionum Ordinis remediis penitùs & omninò remotis committimus cum omnibus, & singulis facultatibus necessariis, & opportunis, ità ut idem Capitulum generalissimum ad relaxationem suspensionis prædictæ, & ad liberationem prædicti Nicolai Magistri generalis, vel ad correctionem, & emendationem, aut etiam ad amotionem, seu depositionem ejusdem ab officio Magisterii generalis, ipso tamen priùs ad normam dictarum Constitutionum audito, ac monito, & subindè ad electionem alterius Magistri Ordinis etiam absque alia Congregatione Capituli electionis, vel citatione, monitione, vel intimatione, aliorum quorumcumque interesse habentium, seu quomodolibet habere prætendentium possit, &

debeat

debeat procedere prout relaxationi, & liberationi, vel correctioni, & emendationi, ant amotioni, seu depositioni, & electioni respectivè locus erit ad earumdem Constitutionum præscriptum.

§. 6. Cum declaratione quod illi ex convocatis, qui non comparuerint, sive aliàs non accedent, habebuntur pro contumacibus, & nihilnminùs sine illis tempore prædicto celebrabitur Capitulum, & in eo expedientur omnia, & singula præmissa, & alia quæ erunt necessaria, & opportuna. Decernentes prædictas literas etiam ex eo quòd dictus Nicolaus Magister generalis, ac duo electi, prædicti, & alii quicunque in præmissis interesse habentes, seu babere quomodolibet prætendentes illis nonconsenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquàm tempore de subreptionis, obreptionis, vel nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel de alio quovis quantumlibet substantiali defectu nnrari, redargui, & impugnari, vel adversus eas aperitionis otis, testitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impettari, seu impetrato quempiam in judicio, vel extrà illud uti posse, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causatum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultare, & auctoritare judicati, & diffiniri debere, irritúmque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus prædictis nostris literis, ac fœl. record. Bonifacii VIII. Papæ prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis Universalibus editis, necnon Constitutionibus, & ordinationibus prædicti Ordinis, & Provinciarum hujusmodi statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Nicolao Magistro Generali, & duobus electis prædictis, cæterisque Fratribus, & personis hujusmodi sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, vel aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda forer, tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansutis ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annullo piscatoris die 8. Aprilis 1643. Pontificatus nostri Anno vigesimo.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio, indictione undecima, Pontificatus verò Sanctiss. D. N URBANI Divina Providentia Papa VIII. Anno ejus vigesimo, die verò 11. mensis Aprilis, supradicta literæ Apost affixæ, & publicata fuerunt ad valvas Basilica Principis Apostolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, & in Ecclesia S. Maria super Minervam, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Jo. Baptistam Riccium ejusdem Sanctiss. D. N. Papa Cursorem.

Pro Mag. Curs. Dominicus Varesius Curs.

Confirmatio Privilegiorum, & declaratio statutorum pro gubernio Fratrum Discalceatorum nuncupat. Hispaniarum, ac Indiarum. CCCIX.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1643.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva.

ALiàs pro fœlici, prosperóque regimine, & gubernio, ac uniformiori Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum perfectione, & puritate à Nobis emanarunt literæ renoris subsequentis, videlicet, Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Aliàs postquàm per recolendæ memoriæ Gregorium Papam XV. prædecessorem nostrum Patribus Provinciarum in Diffinitorio Generali fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observanria nuncupatorum de anno 1639. in Alma Urbe nostra celebraro, de consensu dilecti filii nostri Francisci S. Laurentii in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini S. R. E. Vicecancellaris, nostri secundùm carnem ex fratre germano nepotis, dictique Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, statutum fuisset.

§. 2. Ut duo tantùm Pattes Provinciæ in singularum Provinciarum Ultramontanæ familiæ diffinitoria introducerentur, unus scilicet, qui in Provincia reliquis dignior esset, ille nimirùm, qui inter Patres Provinciæ primum locum sibi vindicaret, qui quidem in diffinitorio semper assisteret, alter verò, qui immediatè Ministri Provincialis officium absolvisset, ut sequenti etiam immediatè triennio dumtaxat eam obtineret dignitatem, & in diffinitorio assisteret, ea tamen lege, ut si iste ex qualibet causa deficeret, in ejus locum subrogatus eo ipso esset, qui antè ipsum Minister Provincialis immediatè extitisset, triennio autem hujusmodi transacto, alius qui Ministri Provincialis officin etiam immediatè functus fuisset, subsequeretur, & sic deinceps de triennio in triennium dumtaxat servaretur, ità quòd nunquàm hi duo Patres in dictarum Provinciarum diffinitoriis desideraréntur, quódque sic contingeret, ut qui esset dignior, & perpetuus in Diffinitorio hujusmodi assistens, alio titulo de eodem Diffinitorio existeret, sibique jus in illud ingrediendi competeret, tunc in ejus locum ipso facto subrogatus esset ille Pater Provinciæ, qui eidem dignitate proximus fuisset. Subindè Nos institutionem, seu restitutionem præfatorum duorum Patrum Provinciæ pro diffinitoriis Provinciarum prædictarum in d. generali diffinitorio factam, & postmodùm omnia, & singula statuta in Capitulo generali dicti Ordinis de eodem anno celebrato edita, sine tamen præjudicio observantiæ Regularis, ac statutorum Apostolica auctoritate confirmatorum, ac ordinationum, & Brevium Apostolicorum pro Fratribus Discalceatis d. Ordinis Hispaniarum, & Indiarum factorum, & emanatorum confirmavimus.

Hoc statutum non comprehendit Discalceatos.

§. 3. Ac demùm cùm Nobis innotuisset, quòd institutio, seu restitutio præfatorum duorum Patrum Provinciæ, quoad eosdem Fratres Discalceatos Hispaniarum, & Indiarum d. Ordinis, nedùm eorum statutis ac literis Apostolicis pro ipsis ema-

natis

natis adversabatur, sed etiam causa perturbationum fuisset. Idcircò Nos motu proprio, ac ex certa scientia, meráque deliberatione nostris, præfatos fratres Discalceatos Hispaniarum, & Indiarum ac eorum Provincias, & Custodias præsentes, & futuras quoad introductionem duorum Patrum Provinciæ in singula Provinciarum suarum diffinitoria sub præfato diffinitorio generali hujusmodi edito, ac certis nostris literis incipientibus, Onerosa &c. aut quibusvis aliis dicti Ordinis statutis, aut decretis, literísque Apostolicis circà eamdem materiam emanatis, quæ, & quas quoad hoc revocavimus, cassavimus, & annullavimus, nullatenùs comprehendi, nec esse comprehensos declaravimus.

Quòd non introducantur Patres inter Discalceatos.

§. 4. Et insuper statuimus, & ordinamus, ut in Provinciarum Hispaniarum, & Indiarum eorumdem fratrum Discalceatorum Capitulo, Congregationes, & Diffinitoria, nullus omninò Pater Provinciæ quovis sub prætextu introduceretur, sed in illis dumtaxat Minister Provincialis, aut Vicarius Provincialis, & Diffinitores actuales, Custodes autem juxtà usum, & Provinciarum, & Custodiarum admitterentur. Quódque si in alicujus ex dictis Provinciis diffinitorium præfati duo Provinciæ Patres introducti fuissent, illi ipso facto amoverentur, & electio per eos facta sub privationis suorum officiorum, aliísque arbitrii nostri pœnis omnibus, & singulis Superioribus, qui dictos duos Patres Provinciæ, & Diffinitorium hujusmodi admisissent, nulla, & irrita existeret, ipsique fratres Discalceati Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi, sub eisdem pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis, juxtà statuta, & ordinationes Provinciarum hujusmodi viverent, & regerentur, ac aliàs prout in diversis nostris in simili forma brevis literis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberiùs continetur.

Quòd Discalceati per sua propria statuta gubernentur.

§. 5. Cùm autem sicut nuper accepimus, dilecti filii Minister, & Procurator generalis dicti Ordinis præmissis sese opposuerint, prætextu quòd aliquæ ex Provinciis eorumdem fratrum Discalceatorum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi, quædam generalia, seu particularia, ordinationes, & statuta, seu privilegia habeant, juxtà quæ diversimodè, & aliàs quàm in præfatis nostris literis statutum, dispositúmque fuit, gubernantur. Idcircò Nos pro majori, & uniformiori eorumdem fratrum Discalceatorum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi perfectione, & puritate in præmissis opportunè providere volentes, motu, scientia, ac deliberatione similibus, déque Apostolicæ potestatis plenitudine. Quòd præfatæ nostræ literæ pro eisdem fratribus Discalceatis Hispaniarum & Indiarum emanatæ, ut præfertur, sive illorum aliquæ Provinciæ habeant aliqua statuta, & ordinationes, seu privilegia generalia, aut particularia sive non habeant, omninò, & inviolabiliter observentur, observarique debeant in omnibus eorumdem fratrum Discalceatorum Provinciis, & Custodiis nunc, & pro tempore existentibus in partibus Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi: quodque præfatæ Provinciæ, & Custodiæ dictorum fratrom Discalceatorom nunc, & pro tempore existentes in eisdem Hispaniarum, & Indiarum partibus per sua propria statura, ordinationes, & leges gubernentur; absque eo, quòd generalibus totius Ordinis statutis, & consuetudinibus subjaceant, ea tamen lege, ut ad receptionem prædictorum duorum Patrum Provinciæ, nullum, generale, sive particulare, & proprium statutum possit ipsis fratrum Discalceatorum Provinciis, & Custodiis, Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi suffragari, sed semper literæ nostræ prædictæ inviolabiliter, & inconcussè, ac generaliter observentur, tenore præsentium decernimus, statuimus, & ordinamus.

§. 6. Si verò fortè contingat in eisdem Provinciis, & Custodiis fratrum Discalceatorum prædictorum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi aliqua Capitula, Congregationes, seu actiones, in quibus præfati duo Patres Provinciæ, vel eorum aliquis intersint, & reperiantur, celebrati, eo ipso omnia, & singula, quæ inibi decreta, & constituta fuerint, irrita, & nulla, nulliterque, & invalidè gesta, & facta fuisse, & esse, ac fore declaramus.

Quòd Discalceati possint mittere Procuratorem ad Roman. Cur.

§. 7. Dantes eisdem fratrum Discalceatorom Provinciis, & Custodiis, Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi facultatum mittendi ex eisdem fratribus Discalceatis suos proprios Procuratores ad Romanam Curiam, quotiescunque sese obtulerit occasio pro negotiis earumdem Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi pertractandis. Volumus autem, ut salvis suprádictis, dicti Fratres Discalceati Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi, in reliquis subjecti remaneant jurisdictioni, visitationi, & correctioni, ministri eorumdem fratrum de Observantia Generalis pro tempore existentis, ità quòd ipse Minister Generalis per se ipsum, vel alium, seu alios ex ipsis Discalceatos dicti Ordinis tantùm, possit eosdem fratres Discalceatos corrigere, visitare, & in eos jurisdictionem exercere.

Subjiciuntur Ministro Generali tantùm.

Quódque si minister Generalis prædictus absuerit, non deputatis ab eo hujusmodi fratribus Discalceatis ad suprádictum effectum, tunc omnes, & singulæ Provinciæ, atque Custodiæ prædictæ per Ministros, ac Custodes suos gubernentur, juxtà quasdam alias nostras in simili forma Brevia die 8. Aprilis proximè præteriti expeditas literas, quarum etiam tenores præsentibus pro expressis haberi volumus.

Præceptum de observando.

§. 8. Mandantes propterea omnibus, & singulis d. Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, cætetísque ad quos spectat, & pro tempore spectabit in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis majoris, à qua non nisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo constituti, absolvi possint, aliísque arbitrii nostri, necnon officiorum suorum privationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterùm obtinenda pœnis, ut eosdem fratres Discalceatos Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi permissorum omnium commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant.

Decretum irritans.

§. 9. Decernentésque præsentes literas, & in eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, etiam quamtumvis substantiali, vel formali nullatenùs unquàm notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut in jus, vel controversiam adduci, vel revocari posse, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 10. Quocircà dilecto filio nostro, & Sedis Apostolicæ nunc, & pro tempore in Hispaniarum Regno existenti Nuncio, per easdem præsentes committimus, & mandâmus, quatenùs ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem fratrum Discalceatorum Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi fuerit requisitus solemniter publicans, eísque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat auctoritate nostra præfatas, & præsentes nostras literas hujusmodi debitæ, & omnimodæ executioni de-

mandari. Non permittentes eos contrà earumdem prædictarum, & præsentium literarum tenorem quomodoliber molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliisque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habentibus servatis processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illásque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus fœl. rec. Bonifacii Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, necnon præfatis Ministri, & Procuratoris Generalium dicti Ordinis oppositionibus, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon ipsius Ordinis, ac Provinciarum, & Custodiarum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinis, ac Provinciarum, & Custodiarum hujusmodi Superioribus, Fratribus, & personis, ipsisque Provinciis, & Custodiis, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque. Volumus pariter, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 30. Jul. 1641. Pontificatus Nostri Anno Decimonono.

§. 12. Cùm autem sicut accepimus in præfatis Indiarum partibus ob ingentem distantiam, & quæ inter ipsos Fratres discalceatos cum Observantibus ejusdem Ordinis intercedit contradictionem, expediat, ut literæ Apostolicæ, quæ eò perveniunt maximè claræ sint, clausulásque contineant efficaces, earumdémque literarum executio Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis illarum partium, in quibus nullus Sedis Apostolicæ Nuncius existit committatur. Idcircò Nos pro nostra pastorali sollicitudine in præmissis opportunè, ut infrà providere volentes. Præinsertas nostras literas cum omnibus in eis contentis tenore præsentium confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Et insuper quòd dicti Ordinis fratres Discalceati hujusmodi, qui absentibus eorum Ministris Generalibus, supràdictas Provincias, & Custodias Indiarum præsentes, & futuras regere, & visitare debebunt, earumdem Provinciarum, & Custodiarum Indiarum, aut Hispaniarum ex Discalceatis hujusmodi filii esse, & in illis habitum per eosdem Discalceatos gestari solitum suscepisse, & professionem per eos emitti consuetam expressè emisisse debeant, quòdque nullus ex dicti Ordinis observantibus, præter illius Ministrum Generalem pro tempore existentem, aut qui aliàs de Observantia fuerit, etiamsi inter eosdem Fratres Discalceatos degat, & vivat, nec eosdem Fratres Discalceatos regere, nec visitare, nec in eos ullum superioritatis actum quoquomodò exercere queat; In eventum verò, in quem Ministri Generales præmissis, aut illorum cuilibet contravenirent, præfatæ Provinciæ, & Custodiæ eorumdem Fratrum Discalceatorum Indiarum hujusmodi, juxtà quasdam alias nostras in simili forma Brevis die 8. Aprilis proximè præteriti, ad hunc effectum pro Provinciis eorumdem Fratrum Discalceatorum Hispaniarum concessas, & emanatas vivere, & gubernare possint.

§. 13. Ac demùm quòd dictæ Provinciæ, & Custodiæ eorumdem Discalceatorum Indiarum præsentes, & futuræ quorumvis literarum, privilegiorum, & gratiarum à Sede Apostolica Provinciis Fratrum Discalceatorum Hispaniarum, videlicèt S. Josephi, S. Pauli, & S. Joannis Baptistæ concessorum, & concedendorum participes sint, statuimus, & ordinamus.

§. 14. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcunque de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quoquam defectu nullatenùs unquàm notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in jus, vel controversiam adduci, vel revocari posse, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, Sedisque prædictæ Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 15. Quocircà Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis in eisdem Indiarum partibus constitutis, sive dilectis filiis eorum in spiritualibus generalibus Vicariis, & Officialibus per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, aut quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum Provinciarum, & Custodiarum Indiarum hujusmodi fuerint requisiti, seu aliquis eorum fuerit requisitus, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præinsertas, & præsentes nostras literas hujusmodi debitæ, & omnimodæ executioni demandari.

§. 16. Non permittentes eos contrà earumdem præinsertarum, & præsentium literarum tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendo, servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem præinsertis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 22. Decemb. 1642. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

Pro-

CCCX.

Prohibitio Auditoribus Sacræ Rotæ Romanæ, ac eorum Locatenentibus, & Studii Adjutoribus, &c. ne vota sua, vel suorum Coauditorum, & alia, quæ in Rota tractantur cuiquam patefaciant.

Auditores Rotæ Rom. quæ servent in procedendo, & quòd præstent juramentum in ingressu eorum officii, Joann. XXII. Const. 14. Ratio juris, Iisdem Auditoribus Rotæ Romanæ multa indixit Paulus V. in Constitut. 71. Universi agri.

Edita A. D. 1643.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii causarum Palatii Apostolici Auditores, quòd etiam in eorum primo ingressu in Rota præstent juramentum de conservando secretum super omnibus, & singulis, quæ in Rota occasione disputationis causarum dicuntur, tamen eorum vota, sive suffragia in causis, & controversiis, quæ in Rotæ Auditorio discutiuntur, & alia, quæ eorumdem causarum, eorúmque Tribunalis ratione inter se tractant, & disputant partibus litigantibus, seu aliàs patefiunt, indéque grave eidem Tribunali, Auditoribúsque, seu Locatenentibus prædictis oritur, & in dies magis oriri potest præjudicium: Nobis propterea dicti Auditores humiliter supplicari fecerunt, ut desuper opportuno providere remedio de benignitate Apostolica dignaremur.

Rotæ Auditoribus prohibet, ne vota sua & alia quæ in Rota tractantur cuiquam patefaciant.

§. 1. Nos igitur, ne metu evulgationis Auditores præfati, seu eorum Locatenentes à proferendis liberè votis, seu suffragiis suis retrahantur, seu retrahi possint, justitiæque administratio indè quoquomodo impediatur, quantùm cum Domino possumus providere volentes, & singulares dictorum Auditorum personas à quibusvis excommunicationis, suspens. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quavis occasione, vel causa latis, quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati. De nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio à Nobis specialiter deputatorum consilio, quascumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum hàc super re editas Constitutiones innovantes, iisdem Rotæ Auditoribus, ac eorum Locatenentibus, nunc, & pro tempore in perpetuum existentibus, ne propria cujuslibet ipsorum vota, sive suffragia in quibusvis causis, & controversiis, quæ in eorum Auditorio pro tempore discutiuntur, ulli omninò personæ utriusque sexûs, ac cujuscumque qualitatis, conditionis, statûs, dignitatis, & præeminentiæ, etiam Ecclesiasticæ individua mentione dignæ præterquàm suis Coauditoribus, seu Locatenentibus, suorúmque studiorum unicis Adjutoribus; ac alteri dumtaxat personæ, cujus opera quemlibet Auditorem, seu Locumtenentem in studendo uti oportebit, directè, vel indirectè, nutu, scripto, vel verbo, vel aliàs quomodolibet sub quovis quantumvis colorato prætexto patefacere, aut ità loqui, ut ex eorum verbis de proprio, vel suorum Coauditorum, seu Locatenentium suffragiis, seu votorum tenoribus cognitio unquam haberi possit, nec etiam Coauditorum suorum vota, sivè suffragia cuiquam ullo modo patefacere, neque quinam ex ipsis votum, sivè suffragium tulerint necne significare directè, vel indirectè quoquomodo, nec ea quæ tàm in eorum Auditorio, & congressis, quàm extrà, & ubique locorum inter ipsos, sivè collegialiter, sivè non collegialiter dicte, & tractata fuerint, sive causas, aut controversias, in eorum Auditorio discussas, sive eorum Tribunal & Auditorium, sive personas litigantium, seu informantium quomodolibet concernentia cuiquam, ut præmittitur propalare, seu evulgare audeant, vel præsumant sub perjurii, & majoris excommunicationis latæ sententiæ à quibus à nemine, etiam majori Pœnitentiario, & quocumque alio facultatem absolvendi generalem, etiam vigore Cruciatæ, vel Jubilæi, etiam Anni Sancti, etiam in solo foro conscientiæ habente; sed dumtaxat à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo unquàm absolvi possint eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis Apostolica auctoritate hâc perpetuò valitura Constitutione nostra directa prohibemus, & interdicimus. Cæterùm, iisdem Auditoribus, ut dicere, vel significare valeant difficultates, ob quas resolutio in qualibet Rotali discussione dilata, seu quomodolibet impedita, seu rationes & motiva, ob quæ illa facta fuerint, quæ in causæ discussione adducta fuerunt partibus contendentibus, sive collitigantibus, tacito tamen illius, seu illorum Auditorum, seu Locatenentium nomine, & cognomine etiam Correspondalium nuncupatorum, à quo, seu quibus difficultates præfatæ excitatæ, vel rationes, ac motiva etiam à partibus contendentibus, seu colligantibus deducta, probate, seu amplexa fuerunt, permittimus.

Eorum studii Adjutoribus idem injungit.

§. 2. Quia verò valdè inconveniens foret ea quæ per ipsos Auditores, seu Locatenentes secreta teneri debent, ab eorum Studii Adjutoribus publicari, aut aliquo modo patefieri. Idcirco singulis Auditorum, & Locatenentium præfatorum studii, ut vocant Adjutoribus, necnon alteri personæ, cujus opere quilibet eorumdem Auditorum, ac Locatenentium pro tempore in studendo, aliósque labores perferendo uti, ut suprà dictum est, poterit, ne vota, sive suffragia tàm suorum, quam aliorum Auditorum, ac Locatenentium, aut si quid ex illis, quæ ut suprà dictum est in Auditorio seu congressu dictorum Auditorum tractata, & dicta fuerint, aut quæ resolutionem causarum, & negociorum, ut præfertur, impediverint, vel promoverint quomodolibet resciverint, etiam minimum, ulli omninò personæ directè, vel indirectè, verbo, vel scripto, aut alio quoquomodo, ut præmittitur patefacere, indicere & significare pariter audeant, vel præsumant sub pœnis præfatis eo ipso incurrendis, modóque, & forma præmissis, ita ut etiam in foro conscientiæ solùm à Nobis, & Romano Pontifice, ut præfertur, absolvi possint similiter nunc prout postquam præsens nostra Constitutio ad eorum notitiam deducta fuerit, perpetuò prohibemus.

Eosdem jurare jubet se observaturos eamdem Constitutionem.

§. 3. Insuper, ut omnes, & singuli Auditores hujusmodi, præsentes quidem post hujusce nostræ Constitutionis promulgationem, posteri verò antequam possessionem officii Auditoris hujusmodi adipiscantur, in manibus pro tempore existentis S. R. E. Cardinalis Vicecancellarii, necnon dicti Adjutores studii, scilicet unus Adjutor pro quolibet Auditore, seu Locumtenente, & altera dumtaxat persona, cujus opera dicti Auditores, & Locatenentes in studendo, ut præfertur utentur in manibus suorum respectivè Auditorum, seu Locatenentium sese hanc nostram Constitutionem ad unguem observaturos jurent, & jurare teneantur.

Quam affigi præcipit.

§. 4. Necnon ut quotannis in prima Rota mensis Octobris, quando cæteræ Constitutiones Apostolicæ dictum Tribunal concernentes legi solent, etiam hæc nostra Constitutio cum illis legatur, ac ut ejusdem Constitutionis copie in bibliothecis, seu locis studii ordinarii Auditorum præfatorum, ità ut ab omnibus, quos illa concernit, legi, nec illius ignorantia ab eis allegari queat, palàm, & loco conspicuo affigi, & continuò affixa remanere debeat, volumus, statuimus, & ordinamus.

§. 5. Præsentésque literas & in eis contenta, uæcumque nullo unquam tempore de subreptionis, el obreptionis vitio vel inteotiouis nostræ, aut alio uopiam defectu notari, impugnari, vel redargui n jus, vel controversiam sevocari, vel ad terminos uris reduei posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces eaistere, fore, & ab omnibus, quos llæ concernunt, perpetuò inviolabiliter observari.

§. 6. Sicque per quoscomque Judices ordinarios, & delcgatos etiam præfatos Auditures, & Locarentes, & S. R. Ecelesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos & quosvis alios quacunque auctoritate ungentes, etiam Pœnitentiasios, nunc, & pro empore existentes sublata eis, & eorum euilibet uavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffinisi debere, ac irritom & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoitate scienter, vel ignoranter, contigerit attentasi. Necnon eisdem præsentes literas intelligendas esse rout jacent decernimus, & ut iucursus eensuraum, & pœnarum præfatarum sliquo modo non xcùsetur, ne eædem literæ per quemquam nisi pes Nosmetipsos, & Romanos Pontifices suacessores nostros, declarentur, seu interpretentur, sub eisdem ensuris, & pœnis eo ipso incurrendis prohibemus.

§. 7. Non obstantibus Apostolicis, ae iu uniersalibus, provincialibúsque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specislibus Constituionibus, & ordinationibus, necnon dicti Tribunalis, etiam juramento confirmatione Apostoliea, vel alia qusvis firmitare tobosaris, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Tribunali, & Auditosibus & aliis præfatis, cæterisqua quibuslibet in contrariom præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & fingulis illorum omnium, & singulorum præsentibus pro plenè & sufficienter eapressis habentes illis aliàs in suo tobore permansuris ad effectum præmissorum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quiboscomque.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Majosem sub Annulo Piscatoris, die 19. Novembr. 1643. Pontificatûs Nostri Anno Vigesimo primo.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi millesimo sexcentesimo quadragesima tertio, Indictione undecima, Pontificatûs Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Urbani Divina Providentia Papæ Octavi anno ejus vigesime primo, die verò 23. Novembris suprà dictæ literæ Apostolicæ affixa, & publicatæ fuerunt in valvis Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Camillum Frisonam Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Joseph. Masseus Curs.

Prohibitio extrahendi libros ex Bibliothecis, & Paraments ex Sacristiis Domorum Regularium Provinciæ Granaten. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Recollectorum nuncupat.

Similem prohibitionem obtinuerunt quamplures Regulares ut plenè notatum est in Repert. tom. 5. verb. Bibliotheca, ubi te remitto.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN iis, quæ ad tuenda, conservandáque bona, & jura Religiosorum Ordinom quorumcumque pertinere noscuntur, authoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque sicut dilecti filii Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Recollectorum noncupati Provinciæ Granatensis Nobis nuper exponi fecerunt, in Conventionibus eorumdem Fratrum dictæ Provinciæ, Sacristiæ, & Bibliothecæ extent, quasum ornamenta, & libri partim ex eleemosynis personarum sæcularium empta, partim à diversis benefactoribus, & piis particularibus personit donodata fuerunt, ut illis mediantibus iidem Fratres Recollecti commodè literis opersm dare, & divino cultui decentes vacase possint, per dilectos autem filios Ministros Generales, Provinciales, & alios Superioses Ordinis, & Provinciæ hujusmodi è dictis Sacristiis, & Bibliothecis nonnulla libri, & ornamenta hujusmodi sub eo, quòd illa non necessaria, aut duplicata sint; aut sub quibusvis aliis coloribus, & prætextibus extrahantus, aut permutanda, vel aliis Conventibus Fratrum Observantium, vel Monialium ejusdem Ordinis danda, seu vendenda, exindéque personis sæcularibus, quæ dictis Conventibus, seu illorum Sacristiis, & Bibliothecis libros, & Ornamenta hujusmodi dederunt, non leve scandalum, ipsis verò Fratribus recollectis, & eorom Conventibus notabile præjudicium inferatur.

§. 2. Ideircò Nos librorum, & ornamentorum Sacristiarum, & Bibliothecarum Conventuum d. Provinciæ conservationi, & manutentioni quantùm Nobis ex alto conceditur prospectum esse cupientes, eosdémque Fratres eapouentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus illorum nomina Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Congregationis supes negotiis dicti Ordinis deputatæ voto.

§. 3. Quòd de cætero nullus, sivè Generalis, sive Provincialis Minister, nullus Visitator, nec alius quivis Superior dicti Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, è Sacristiis, & Bibliothecis Conventuum eorumdem Fratrum Recollectorum dictæ Provinciæ, ulla paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, vasa, vascula, patenas, calices, & quamcumqua aliam sacram, & prophanam suppellectilem, necnon quævis libros, quinterna, monimenta, & folia, sivè impressa, sivè manuscripta, tàm hactenùs donata, empta, seu aliàs quomodolibet assignata, quàm de cætero donanda, emenda, & assignanda respectivè amovere, asportare, tollere, destrahere, aut cuiquam commodare, seu amoveri, asportari, tolli, distrahi, aut commodari facere, vel consulere, aut ut illa amoveantur, asportentur, tollantur, distrahantur, aut commodentur permittere, ullatenùs unquam possit, audeat, seu præsumat in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ ipso facto absque alia declaratione per contravenientem incurrendæ à qua nonnisi à Romano Pontifice, præterquàm in mortis articulo constitutus absolvi possit, necnon privationis vocis activæ & passivæ pœnis, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Prohibet prout in Rub.

§. 4. Quocircà venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis eorum Officialibus, sivè Vicariis in spiritualibus generalibus, necnon Prioribus, ac Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, ac Beneficiatis, quibuscumque locorum in quibus Conventus hujusmodi consistunt, & consistent, & in quibus in præmissis contraveniri contigerit, per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Recollectorum hujusmodi dictæ Provinciæ, aut Executores deputat.

alicu-

alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta quæcumque per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum perpetuò firmiter, & inviolabiliter observari, illásque debitæ eaecutioni demandari; Contràdictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimísque super his babendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis quibusvis dicti Ordinis, & Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum; non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia eaquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad effectum præmissorum specialiter, & expresè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 6. Volumus autem, quòd præsentis prohibitionis copia in Valvis Sacristatum, & Bibliothecarum Conventuum dictæ Provinciæ Ordinis hujusmodi respectivè, aut in aliquo alio illarum perspicuo loco, undè ab omnibus cerni possit continuò affixa remanear, quódque præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persouæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & eatrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 21. die 23. Dec.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembr. 1643. Pontificatus Nostri Anno Vigesimoprimo.

CCCXII.

Extensio Constitutionis, Aliàs à Nobis; &c. ad Provincias S. Josephi, ac Indiarum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupat. scilicet quòd io Processionibus competit eis dignior locus soprà Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini.

De hâc materia lege qua notavi suprà ad Constitut. 128. Ex incumbenti. Ad Constit. 303. Aliàs. ac ad Constit. 299. Exponi Nobis.

Edita A. D. 1644.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiva hujus Constit.

§. 1. CUM sicut dilectus Filius Paulus à Matrito Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalcearorum nuncupatorum Professor, & in Romana Curia eorumdem Fratrum Proviuciæ Sancti Josephi Procurator, & filius Nobis nuper exponi fecit; licèt aliàs fœl. recor. Clemens Papa Octavus Prædecessor noster per quasdam suas io simili forma Brevis literas de anno 1601. emanaras declaraverit: Fratres Minores Sancti Francisci strictioris observantiæ, Reformatos nuncupatos, qui non novam, sed eandem Regulam, quam ipse Beatus Franciscus condidit, & similis memoriæ Honorius Papa Tertius, etiam Prædecessor noster confirmavit, quámque pariter Fratres de Famila dicti Ordinis, uuncupati de Observancia observant, licèt ipsi Fratres Reformati Regulam hujusmodi puriùs observent, esse veros, & indubitatos Fratres dicti Ordinis Sancti Francisci, & in Conscientia tutos existere, ac omnibus, & singulis Privilegiis, & gratiis, & indultis tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibus ipsi Observantes gaudent, ubilibet frui, & gaudere posse, ac debere modo, & forma tunc expressis, mandaverítque in virtute sanctæ obedientiæ, ut nullus ex tunc deinceps dictos Fratres Reformatos appellare auderet, seu præsumeret novos Religiosos, ac novæ Regulæ Professores.

Clem. VIII. prohibuit [dic]ere, Reformatos esse novos Religiosos.

Quod præcedentia competit Reformatis suprà Augustinianis.

§. 2. Subindéque Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales sacris ritibus præpositi super certis controversiis aliàs excitaris inter ipsos Fratres Reformatos, necnon dilectos filios Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in quadam Proviocia Hispaniæ super jure præcedendi in processionibus, & aliis actibus publicis determinaverint præcedentiam hujusmodi in concursu cum aliis Regularibus in processionibus, & aliis actibos publicis semper competere dictis Reformatis Discalceatis, sive soli de per se, & sub propria Cruce, sive sub Cruce, & cum familia de Observantia incedant, & sive Discalceati Reformari, aut alio quovis nomine nuncupentur dummodò sint verè Reformati d. Ordinis S. Francisci, necnon gaudere, & frui debere omnibus aliis prærogarivis in præfatis ejusdem Clementis Prædecessoris literis contentis, & expressis, & subsequenter, Nos auditis hinc indè partibus decretum eorumdem Cardinalium desuper emanatum confirmaverimus, deputatis ad illius executionem certis tunc expressis personis, necnon etiam in bac materia securæ fueriut aliquo nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio ad ipsorum Fratrum Reformatorum favorem, nihilo tamen minùs non desint, aut dubitentur non esse defuturi aliqui alri aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, vel Institutorum Religiosi, qui perturbent, litibúsque fatigent circà præmissa eosdem Reformatos S. Francisci, qui ob eorum paupertatem litium dispendia, & incommoda sustinere minimè valent.

Confirmat literas Clem. VIII.

§. 3. Nobis propterea dictus Paulus Procurator, quo suprà nomine, ac aliàs, ut quævis perturbationes, & incontinentia effugiantur, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè, ut infrà providere de benignitate Apostolica dignaremut; Nos igitur eumdem Paulum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodarus existit ad effectum præsentium dumtaxar consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis super negotiis dicti Ordinis deputatæ voto, & sententia, præfatas dicti Clementis Prædecessoris, nostrásque literas, necnon ipsum eorumdem Cardinalium decretum, & sententiam, seu sententias hujusmodi circà respectivè, ut præmissa respectivè, ut præfertur emanata Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illísque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omoes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, & insuper declaramus, quòd omnes, & singuli Fratres Reformati discalceati primò dicti Ordinis S. Francisci omnium, & singularum illius Provinciarum, & custodiarum nunc, & pro tempore existentium, & futurarum in Regnis Hispaniarum, & partibus Indiarum semper babeantur, & teneantur, haberíque, teneri, & reputari debeant pro veris Sancti Francisci filiis, uti sunt toto cum rigore, & puritate, quam profitentur Regulam observantes, quódque nullo quovis sub prætextu,

quæsito colore, causa, vel ingenio aliàs, quàm veri filii, & indubitati Fratres Sancti Francisci nuncupari, teneri, & haberi ullatenùs possint, ac uti tales omnibus, & singulis gratiis, favoribus, & privilegiis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus dicto Ordini hactenùs concessis, & de cætero per quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem Apostolicam, ac etiam Nos concedendis fruantur, & gaudeant.

§. 4. Quòdque iidem Fratres Reformati Discalceati earumdem Provinciarum, & Custodiarum semper in omnibus actibus publicis, nedùm Processionum, sed etiam quarumvis aliarum functionum, eosdem locum, & præcedentiam, quos habent, & quibus gaudent ipsi Fratres Observantes primodicti Ordinis hujusmodi, cum & sine sua Cruce, & aliàs prout continetur in ipsius Clementis Prædecessoris, & nostris literis, decretóque & sententiis suprà dictis habeant, ac desuper a quibusvis cujuslibet alterius Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Instituti Regularibus, præsertim verò Fratribus Eremitis secundodicti Ordinis ejusdem Sancti Augustini Villæ, seu Oppidi de Arenas Abulen. Diœc. aut quorumvis aliorum Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & Locorum, in quibus ipsi Reformati Discalceati Conventum, seu locum habeant, aut ubi illum non habeant dictis Processionibus, & aliis actibus publicis interveniant, molestari quoquo modo nullatenùs possint.

§. 5. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis vocis activæ, & passivæ, ac suorum officiorum perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia in posterùm obtinenda, aliisque arbitri nostri pœnis, ut eosdem Reformatos Fratres Discalceatos Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi omnium, & singulorum præmissorum commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant; ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Fratribus Reformatis Discalceatis Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent in futurum, inviolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique, & in quavis instantia judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secùs super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Quocircà dilecto filio nostro, & Sedis præfatæ in eisdem Regnis Nuncio, nunc & pro tempore existenti, necnon Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis in iisdem Regnis, & Indiarum partibus constitutis, seu dilectis filiis eorum Officialibus, vel Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Reformatorum Discalceatorum Provinciarum: & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula debitæ, & omnimodæ executioni demandari, & ab omnibus inviolabiliter observari. Non permittentes eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi per ejusdem secundodicti Sancti Augustini, aut aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, vel Institutorum Regulares quomodolibet molestari.

§. 7. Contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes per eamdem excommunicationis, & alias pœnas præfatas, ac quasvis alias censuras Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postpositâ compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis. *Contravenientium pœnæ.*

§. 8. Non obstantibus quibusdam etiam fœlic. record. Gregorii XIII. de anno 1583. Pontificatus sui anno duodecimo emanatis literis declaratoriis præcedentiæ inter Ordines Mendicantium, & Confraternitates servandæ in processionibus, necnon quatenùs opus sit Bonifacii Octavi etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis aliis decretis, & sententiis latis, & emanatis respectivè circà præmissa contrà ipsos Reformatos Discalceatos primodicti Ordinis hujusmodi per quævis Tribunalia, Curias, Judices, aut Ministros dictæ Sedi Apostolicæ subjecta, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorùmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad effectum præsentium specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Clausula sublata Gregor. XIII.*

§. 9. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis credi mandat.*

Dat. Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 20. Aprilis 1644. Pontificatus nostri Anno Vigesimo primo. *Dat. P. A. 21 die 30. Apr.*

CCCXIII

Altare privilegiatum pro omnibus, & singulis Conventibus Fratrum Minorum Strictioris Observantiæ Sancti Francisci in Regno Hiberniæ existentibus.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita An. D. 1644.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

OMnium saluti paterna charitate intenti Sacra interdùm loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut indè fidelium defunctorum animæ Domini Nostri JESU CHRISTI ejusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per DEI misericordiam perduci valeant.

§. 1. Volentes igitur omnes, & singulas Ecclesias Provinciæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Strictioris Observantiæ nuncupat. in

Hiber-

Concedit prout in rub. Hibernia existentibus, in quibus nullum aliud Altare privilegiatum reperitur concessum, & in earum qualibet fit. Altare Majus hoc speciali dono illustrant, dummodò in qualibet earum Missa celebretur, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Secularis, sive cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus infrà illius Octavam, ac secunda feria cujuslibet hebdomadæ pro anima cujuscumque fidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipse de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, ita ut ejusdem Domini Nostri JESU CHRISTI, & Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus à Purgatorii pœnis liberetur concedimus, & indulgemus in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus ad triginta annos tantum valituris.

Transumptis credi mandat. §. 5. Volumus autem quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 21. die 17. Febr. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 17. Februarii 1644. Pontificatus Nostri Anno vigesimo primo.

CCCXIV. Confirmatio decreti Capituli Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo primitivæ observantiæ, de Monialibus supernumerariis.

Edita An. D. 1644.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva hujus Constitut. Cum sicut dilectus filius Præpositus generalis Fratrum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum primitivæ Observantiæ Congregationis Hispaniæ, nobis nuper exponi fecit, per Constitutiones Monialium dicti Ordinis Apostolica authoritate confirmatas disponatur, ut numerus Monialium uniuscujusque Monasterii Ordinis hujusmodi viginti, & unius dumtaxat existat. Experientia verò compertum sit, in tam exiguo numero hujusmodi, nonnulla ejusdem Ordinis Monasteria aliquibus Monialibus, vel infirmis, aut senio confectis seu fatuis, & mentecaptis ad Chorum, aliaque dicti Ordinis ministeria inutilibus gravata reperiri: ex quo Observantia Regularis, cæteræque Moniales maxima, plerumque damna, & incommoda patiuntur.

Decretum Capituli Generalis. §. 2. Proindeque in Capitulo generali dictæ Congregationis novissimè in Conventu S. Petri dicti Ordinis Oppidi de Pastrana celebrato inter alia inibi edita, emanaverit decretum infrà positum: quòd videlicet Moniales fatuæ, vel amentes per triennium confirmatæ non computentur in numero viginti unius; sed aliæ earum loco possint recipi, etiam numero viginti unius completo. Decretum verò hujusmodi quo firmiùs subsistat idem Præpositus generalis Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desideret.

Confirmat prout in Rub. §. 3. Idcircò nos eumdem Præpositum generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio: Decretum prædictum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes præsentes litteras validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis quos illæ concernunt, & concernent in futurum inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes: illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet. §. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 21. die 10. Maii. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Maii 1644. Pontificatus Nostri Anno vigesimo primo.

CCCXV. Constitutio super præstatione alimentorum Hebræis pauperibus ad instantiam Christianorum creditorum carceratis.

De Hebræis, sive Judæis habes Pauli IV. Constit. 5. Cùm nimis, tom. 5. circà Judæorum vivendi modum, quam posteà confirmavit Pius V. Const. 6. Romanus, tom. 2.

Edita An. D. 1635.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus Constit. Cum sicut accepimus, licèt aliàs Congregatio Visitationis Carcerum AlmæUrbis nostræ tempore fœlicis recordationis Pauli V. Papæ prædecessoris nostri, visis literis reformationis tàm ab eodem Paulo prædecessore, quàm fœlicis recordationis Pio V. Papa similiter prædecessore nostro emanatis, decreverit alimenta, sive victualia Hebræis pauperibus ad instantiam creditorum Christianorum carceratis, per eosdem creditores Christianos non esse subministranda; decretumque hujusmodi idem Paulus prædecessor approbaverit, & ab omnibus ejusdem Urbis Tribunalibus servari mandaverit: quoniam tamen in Rotæ auditorio, proponente bonæ memoriæ Alphonso Patriarcha Hierosolymitano ejusdem Rotæ Locumtenente, decisum fuit, & judicatum, Hebræis pauperibus carceratis alimenta, sive victualia, attenta juris communis dispositione, esse à creditoribus etiam Christianis præstanda: Decretum verò visitatorum prædictorum locum duntaxat habere, quando alimenta prædicta coram Visitatoribus carcerum hujusmodi petuntur.

§. 1. Idcircò ad contentiones inter diversa ejusdem Urbis Tribunalia evitandas, utque pauperibus Hebræis hujusmodi aliquo modo, ne pereant, subveniatur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, onus solvendi prædicta alimenta pauperibus Hebræis ad Christianorum instantiam carceratis, Communitati eorumdem Hebræorum de Urbe, Apostolica auctoritate tenore præsentium imponimus, ipsámque Communitatem ad præstanda realiter, & cum effectu alimenta, sive victualia pauperibus Hebræis carceratis hujusmodi per eosdem Visitatores, aliorum quorumcumque ipsius Urbis Tribunalium Judices, via executiva, & manu regia cogi posse volumus: reservato tamen jure eidem Communitati Hebræorum pro alimentorum, sive victualium prædictorum recuperatione, contrà eorumdem Hebræorum carceratorum bona, res, & jura agendi.

§. 2. Decernentes, sic & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit, regula nostra de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Octobris 1635. Pontificatûs nostri Anno tertio decimo.

Confirmatio, & innovatio literarum Clementis VIII. in favorem Fratrum Discalceatorum Ordinis Sancti Francisci, nempè quòd non sunt novi Religiosi, & fruuntur omnibus privilegiis Ordinis, & in concursu cum aliis Regularibus in processionibus competit eis jus præcedendi.

De hujusmodi Fratribus lege quæ notavi ad Constit. 214. Ex incumbenti, & ad Constit. 303, Aliàs à nobis.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut dilectus filius Paulus à Matrito Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum Professor, & in Romana Curia eorumdem Fratrum Provinciæ Sancti Josephi Procurator, & filius Nobis nuper exponi fecit.

§. 1. Licèt aliàs fœlicis recordationis Clemens Octavus Papa Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis litteras de anno 1602. emanatas declaraverit: Fratres Minores S. Francisci strictioris observantiæ, Reformatos nuncupatos, qui non novam, sed eamdem Regulam, quam ipse Beatus Franciscus condidit, & similis memoriæ Honorius Papa Tertius, etiam Prædecessor noster confirmavit, quámque pariter Fratres de familia dicti Ordinis, nuncupati de observantia observant, licèt ipsi Fratres Reformati Regulam hujusmodi puriùs observent, esse veros, & indubitatos Fratres d. Ordinis S. Francisci, & in conscientia tutos existere, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibus ipsi Observantes gaudent, ubilibet frui, & gaudere posse, ac debere modo, & forma tunc expressis, mandaveritque in virtute sanctæ obedientiæ, ut nullus ex tunc deinceps dictos Fratres Reformatos appellare auderet, seu præsumeret novos Religiosos, aut novæ Regulæ Professores.

Quòd præcedentia competit Discalceatis.

§. 2. Subindéque Venerabiles Fratres Nostri S. R. E. Cardinales sacris Ritibus præpositi super certis controversiis aliàs excitatis inter ipsos Fratres Reformatos, necnon dilectos filios Fratres Eremitarum Sancti Augustini in quadam Provincia Hispaniæ super jure præcedendi in processionibus, & aliis actibus publicis determinaverint præcedentiam hujusmodi in concursu cum aliis Regularibus in processionibus, & aliis actibus publicis semper competere dictis Reformatis Discalceatis, sive soli de per se, & sub propria Cruce, sive sub Cruce, & cum familia de Observantia incedant, & sive Discalceati Reformati, aut alio quovis nomine nuncupentur, dommodò sint verè Reformati dicti Ordinis Sancti Francisci, necnon gaudere, & frui debere omnibus aliis prærogativis in præfatis ejusdem Clementis Prædecessoris literis contentis, & expressis, & subsequenter.

Quòd fruatur prærogativis in literis Clementis contentis.

§. 3. Nos auditis hinc indè partibus, decretum eorumdem Cardinalium desuper emanatum confirmaverimus, deputatis ad illius executionem certis tunc expressis personis, necnon etiam in hac materia secutæ fuerint aliquæ sententia, seu sententiæ, etiam coràm aliquo nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio ad ipsorum Fratrum Reformatorum favorem, nihilo tamen minùs non desint, aut dubitentur non esse defuturi aliqui alii aliorum Ordinum Congregationum, Societatum, vel Institutorum Religiosi, qui perturbent, litibúsque fatigent circà præmissa eosdem Reformatos Sancti Francisci, qui ob eorum paupertatem litium dispendia, & incommoda sustinere minimè valeat, Nobis propterea dictus Paulus procuratorio, quo suprà nomine, ac aliàs, ut quævis perturbationes, & incontinentia effugiantur, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè, ut infrà providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat præfatas literas.

§. 4. Nos igitur eumdem Paulum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis auctoritate, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis super negotiis dicti Ordinis deputatæ voto, & sententia, præfatas dicti Clementis prædecessoris, nostrásque litteras, necnon ipsum eorumdem Cardinalium decretum, & sententiam, seu sententias hujusmodi circà præmissa respectivè, ut præfertur emanata Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illísque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 5. Et insuper declaramus, quòd omnes, & singuli Fratres Reformati Discalceati primò dicti Ordinis Sancti Francisci omnium, & singularum illius Provinciarum, & Custodiarum nunc, & pro tempore existentium, & futurarum in Regnis Hispaniarum, & partibus Indiarum semper habeantur, & teneantur, haberique, teneri, & reputari debeant pro veris Sancti Francisci filiis, uti sunt toto cum rigore, & puritate, quam profitentur Regulam observantes, quódque nullo quovis sub prætextu, quæsito colore, causa, vel ingenio aliàs, quàm veri filii, & indubitati Fratres Sancti Francisci nuncupari, teneri, & haberi ullatenùs possint, ac uti tales omnibus, & singulis gratiis, favoribus, & privilegiis tàm spiritualibus, quàm temporalibus dicto Ordini hactenus concessis, & de cætero per quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem Apostolicam, ac etiam Nos concedendis fruantur, & gaudeant.

§. 6. Quód-

§. 6. Quódque iidem Fratres Reformati Discalceati earumdem Provinciarum, & Custodiarum semper in omnibus actibus publicis, nedùm Processionum, sed etiam quarumvis aliarum functionum, eosdem locorum, & præcedentiam quos habent, & quibus gaudent ipsi Fratres Observantes primodicti Ordinis hujusmodi cum, & sine sua Cruce, & aliàs prout continetur in ipsius Clementis Prædecessoris, & nostris literis, decretóque, & sententia, seu sententiis suprà dictis habeant, ac desuper à quibusvis cujuslibet alterius Ordinis, Congregationis, Societatis vel Instituti Regularibus præsertim verò Fratribus Eremitis secundodicti Ordinis ejusdem Sancti Augustini Villæ, seu Oppidi de Arenas Abulensis Diœcesis aut quorumvis aliorum Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & locorum, in quibus ipsi Reformati Discalceati Conventum, seu locum babeant, cui ubi illum non habeant dictis Processionibus, & aliis actibus publicis interveniant, molestari quoquomodo nullatenus possint.

Preceptum de observando.

§. 7. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum, spectabit in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, necnon privationis vocis activæ, & passivæ, ac suorum officiorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterùm obtinenda, aliisque arbitrii nostri pœnis, ut eosdem Reformatos Fratres Discalceatos Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi omnium, & singulorum præmissorum commodo & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Fratribus Reformatis Discalceatis Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent in futurum inviolabiliter observari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & d. Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique, & in quavis instantia judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 8. Quocircà dilecto filio nostro, & Sedis præfatæ in eisdem Regnis Nuncio, nunc, & pro tempore existenti, necnon venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis in iisdem Regnis, & Indiarum partibus constitutis, seu dilectis filiis eorum Officialibus, vel Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Reformatorum Discalceatorum Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula debitæ, & omnimodæ executioni demandari, & ab omnibus inviolabiliter observari. Non permittentes eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Provinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum hujusmodi per ejusdem secundodicti Sancti Augustini, aut aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, vel Institutorum Regulares quomodolibet molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs præmissis non parentes, sese quomodolibet opponentes per eandem excommunicationis, & alias pœnas præfatas, ac quasvis alias censuras, Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Derogat literis Gregorii XIII. de præcedentia.

§. 9. Non obstantibus quibusdam etiam fœlicis recordationis Gregorii XIII. de anno 1583. Pontificatûs sui anno duodecimo emanatis literis declaratoriis præcedentiæ inter Ordines Mandicantium, & Confraternitates servandæ in processionibus, necnon quatenùs opus sit Bonifacii Octavi etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis aliis decretis, & sententiis latis, & emanatis respectivè circà præmissa contrà ipsos Reformatos Discalceatos primòdicti Ordinis hujusmodi per quævis Tribunalia, Curias, Judices, aut Ministros dictæ Sedi Apostolicæ subjecta, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alis exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præsentium specialiter. & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 10. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Aprilis 1644. Pontificatûs Nostri Anno vigesimo primo.

CCCVII.

Quòd Provincia Sancti Gabriëlis moderetur cum solis statutis municipalibus, & gaudeat omnibus privilegiis aliarum Provinciarum Fratrum Discalceatorum S. Francisci.

Ns jam indicata studiosè reperiam, te remitto ea quæ nuper notavi ad Const. 317. Cùm sicut.

Edita A. D. 1641.

URBANUS VIII. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs Nos Motu proprio, & ex certa scientia, meráque deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, inter certa alia, quòd Provinciæ, & Custodiæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum pro tempore existentes in Hispaniarum & Indiarum partibus, per sua propria statuta, ordinationes, & leges gubernarentur, absque eo, quod generalibus totius Ordinis Statutis, & consuetudinibus subjacerent, quódque Sancti Gabriëlis, & S. Didaci Provinciæ eorumdem Fratrum Discalceatorum Hispaniarum perpetuò omnibus, & singulis privilegiis, & gratiis spiritualibus, & temporalibus pro fœlici, prosperóque illarum regimine, & conservatione concessis, eatenùs, & inposterum concedendis à Sede Apostolica Provinciis Sancti Josephi, Sancti Joannis Baptistæ, & Sancti Pauli eorumdem Fratrum Discalceatorum Ordinis hujusmodi pariter

Recenset Brevia aliàs expedita pro Discalceatis.

Hispania-

Hispaniarum gauderent, & de illis participarent, decrevimus, statuimus, & ordinavimus, & aliàs prout in diversis nostris in simili forma Brevis, literis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, uberiùs continetur.

§. 1. Nunc autem Nos eandem Sancti Gabriëlis Provinciam, illiúsque Fratres Discalceatos hujusmodi pro illorum uniformiori perfectione, & puritate, amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, déque particularis Congregationis super negotiis dicti Ordinis deputatæ consilio.

§. 2. Quòd Minister Provincialis dictæ Provinciæ Sancti Gabriëlis Fratrum Discalceatorum hujusmodi in proximè celebrando ejusdem Provinciæ Capitulo provinciali ad Capitularem, seu aliam domum Regularem dictæ Provinciæ Ordinis hujusmodi sibi benè visam, & per eum eligendam, antè vel post ipsius Capituli Provincialis celebrationem, eos dictæ Provinciæ Fratres Discalceatos hujusmodi, qui aliàs ministratus Provincialis munere functi fuerunt, convocet, & convocare debeat, qui si convocati, & congregati cum diffinitorio totum propris statuta, & ordinationes condant pro fœlici dictæ Provinciæ regimine, majorísque perfectionis, quoad vitam & bonos mores conservatione, quam ipsa Provincia profitetur, statutáque & ordinationes hujusmodi exactè, & summo cum rigore observentur, & per ea dicta Provincia, & illius Fratres Discalceati hujusmodi gubernentur absque eo quòd Generalibus ipsius Ordinis, aut aliis statutis, & Consuetudinibus subsint, sed iis dumtaxat, quæ ab ipsis congregatis, & diffinitorio edentur, subsint.

§. 3. Ac insuper, quòd eadem Sancti Gabriëlis Provincia, illiúsque Fratres Discalceati hujusmodi omnibus, & singulis literis Apostolicis privilegiis, & gratiis tàm spiritualibus, quàm temporalibus concessis hactenus, & in posterùm concedendis à Sede Apostolica primòdictis eorumdem Fratrum Discalceatorum aliis Provinciis Hispaniarum & Indiarum participent, & gaudeant tenore præsentium statuimus, decernimus, & ordinamus.

§. 4. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis eo ipso absque alia declaratione incurrendæ, ac suorum officiorum privationis, aliísque arbitrii nostri pœnis, omnibus & singulis Ordinis, & Provinciæ hujusmodi Superioribus, & Subditis cujuscumque statûs, gradûs, & conditionis existant, ut præmissa omnia exactè, & accuratè exequantur, & observent, & ab aliis exequi, & observari curent, & faciant.

§. 5. Ac Decernentes præsentes literas, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut in jus vel controversiam adduci vel revocari posse, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis authoritate scientes, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Provinciarum hujusmodi etiam juramento confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Provinciis, illorúmque quibusvis Superioribus Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habentes, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptis credi jubet.

Datum Romæ ad S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1643. Pontificatûs nostri anno vigesimo primo.

D. P. An. 21. die 3. Oct.

CCCXVIII.

Erectio Provinciæ S. Antonii Regni Portugalliæ Ord. Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum ad instas Provinciæ S. Joannis Baptistæ Fratrum Minorum Discalceatorum in Hispania.

De horum Fratrum Discalceatorum materia lege quæ notavi ad Constit. 17. Aliàs &c. Greg. XV. & ad Constit. 245. Cum ea, hujus Pontificis, circà confirmationem Privilegiorum dictæ Provinciæ S. Joann. Baptistæ.

URBANUS VIII. PAPA.

Edita A. D. 1619.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM sicut dilecti filii Franciscus Ulixbonensis Minister Provincialis Diffinitores Provinciæ S. Antonii Regni Portugalliæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupat. & illorum nomine Bernardus à Martyribus Commissarius Provincialis & Guardianus Collegii S. Antonii Colimbriensis d. Ordinis nobis nuper exponi fecerunt ipsi negocium Reformationis d. Provinciæ iisdem ferè modis & mediis, quibus Provincia S. Joannis Baptistæ Fratrum Minorum Discalceatorum nuncupat. Regularis Observantiæ ejusdem S. Francisci in Hispania reformata existit promoveri summoperè desiderent.

Supplicatio.

§. 1. Nos qui personarum quarumlibet præsertim sub suavi Religionis jugo altissimo famulantium quieti, & statui quantum cum Domino possumus libenter consulimus super præmissis opportunè providere ipsósque exponentes specialibus, favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis, sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequentes harum serie absolventes & absolutas fore censentes.

Absolvit exponentes à censuris &c.

§. 2. Supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati modernis eidem Francisco & pro tempore existentibus ministro Provinciali, Custodi, Diffinitoribus, Guardianis & Fratribus d. Provinciæ S. Antonii, ut quascumque domos sive heremitoria, seu loca si quæ sibi à piis Christi fidelibus in Portugalliæ partibus concedantur recipere, & in illis Conventus sui Ordinis erigere, & fundare, servata tamen aliàs Sacrorum Canonum & Decretorum Sac. Concilii Tridentini forma de sola Ordinarii loci licentia, ac nullo quarumvis aliarum personarum cujusvis

Quòd possint recipere nova loca.

Ordinis, Congregationis aut instituti Regularium desuper requisito consensu, ac domos sui Ordinis, & Provinciæ S. Antonii prædictæ cum Ecclesia, Sacraria, Campana, seu campanis humilibus Cœmiteriis, Claustro, Refectorio, Cellis, Hortis, aliisque officinis & ædificiis necessariis erigere, & fabricari facere, ac in illis Fratres sui Ordinis Discalceatorum introducere, atque in ipsarum domorum Ecclesiis postquàm erectæ & fabricatæ fuerint, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pro infirmis asservare, ac divina officia celebrare, & Ecclesiastica Sacramenta ministrare, ut in cæteris Fratrum Discalceatorum eorumdem domibus fieri solet, ac ejusdem S. Antonii Provinciæ nunc & pro tempore existentibus Ministris Provincialibus, seu Guardianis sive alio quovis nomine nuncupatis Prælatis ad quos de jure & juxtà Regularia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata spectat, & pertinet, ut quoscumque prædictum Discalceatorum Ordinem ingredi & profiteri volentes, dummodò in qualibet dictarum domorum erigendarum tàm Fratres professi, quàm Novitii numerum triginta non excedant, juxtà Regularia ejusdem Ordinis instituta ad habitum & professionem recipere & admittere, ac cum aliis Religiosis professis incorporare, liberè & licitè valeant, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus.

Quòd utantur solis statutis municipalibus.

§. 3. Prætereà, quòd Provincia S. Antonii prædicta illiusque Fratres & Conventus suis arctioribus constitutionibus & statutis quæ in pleno Capitulo Provinciali à majori parte Capituli recepta & stabilita fuerint gubernentur, nec ad observanda statuta generalia à Capitulis vel Congregationibus generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum jam facta vel pro tempore facienda; nec ad specialia ejusdem Ordinis Superiorum mandata quæ ministri Provincialis, Custodis, & Diffinitorum Provinciæ judicio fuerint dictorum Fratrum Discalceatorum reformationis, aut commodo dissentanea teneantur.

Quòd possint celebrare Congregationes juxtà morem Religionis.

§. 4. Quòd Ministri, seu Prælati Provinciales, Congregationes particulares quas Diffinitoriales vocant, quando & ubi commodiùs sibi visum fuerit liberè & licitè convocare, & celebrare, ac in eis quaslibet electiones Guardianorum & aliorum officiorum facere, & quascumque causas, sive civiles, sive criminales, & negotia ad eamdem Provinciam spectantia juxtà formam Sacrorum Canonum & Regularium statutorum, & suarum Constitutionum Provincialium tractare, diffinire, & sententiare possint. Quódque Prælati generales ejusdem Ordinis hujusmodi Congregationes particulares, Diffinitoriales, aut earum electiones, seu diffinitiones, vel decreta & sententias nequaquàm impedire, immutare, nec dilatare valeant.

Quòd Visitator sit ex Discalceatis.

§. 5. Quòd dicta Provincia S. Antonii ejúsque nunc & pro tempore existentes Conventus & Fratres nisi per Fratres Visitatores alicujus Provinciæ Discalceatorum hujusmodi à Prælatis tamen generalibus deputandos nullatenùs visitari aut sindicari possint, quódque hujusmodi visitatores Discalceati in dictam Provinciam ingredi aut in ea aliquam Jurisdictionem exercere non valeant, nisi tempore statuto circà finem triennii Ministri Provincialis, nempè post duos annos & septem menses Provincialatus cujuslibet ministri Provincialis ejusdem Provinciæ transactos, & non anteà tales autem Visitatores omnia statuta Provincialia ejusdem Provinciæ observare, & juxtà illorum tenorem & præscriptum Provinciam visitare, & gubernare debeant, & teneantur, nec in eisdem statuis nisi de consensu majoris partis Diffinitorii plenè dispensare valeant, quamvis hoc idem in literis patentibus, & autenticis à Prælatis generalibus aliisve Superioribus specialiter iisdem indultum, & concessum fuerit.

Vocales ante Capitulum

§. 6. Ut autem omnes ambitionis & injustitiæ occasiones quæ sub simulato, ac apparentis correctionis & reformationis zelo obrepere solent è medio penitùs evellantur postquàm prædicti Visitatores, Commissarii suam jurisdictionem & visitationem in Provincia hujusmodi cœperint exercere nulli Guardiani, nullique Vocales, quibus Concursus ad Capitulum proximè futurum de jure competit, possint antè ipsum celebratum Capitulum ob aliquam, seu aliquas causas ab officio removeri, nec voce activa, aut passiva privari. Si autem in ipsa visitatione aliquibus delictis & culpis quidam prædictorum reperiantur obnoxii, vel eorum punitio & correctio post omnes electiones Capituli factas differatur, vel aliis Canonicis & Regularibus pœnis præter privationem officii ac vocis activæ, & passivæ arbitrio Superiorum puniri debeant.

non possint privari voce activa.

Quòd Fratres non transferantur ad alias Provincias.

§. 7. Insuper quòd Fratres ejusdem Provinciæ S. Antonii ab ipsa sua Provincia per quoscumque Superiores abstrahi nequeant, ut ad Indos vel alias partes & Provincias remittantur, nisi de consensu Capituli Provincialis vel Diffinitorii pleni ejusdem Provinciæ, & quòd hujusmodi Superiores, quicumque illi sint, non possint Fratres prædictos licentiare, ut in domibus sæcularium, seu extrà claustra habitent nisi servata ad unguem formam à Clemente VIII. Papa prædecessore nostro præscripta in Bulla seu literis de Reformatione Regularium incipientes. Nullus omninò prætextu cujuscumque privilegii sub anno 1599. nempè quod tales licentiæ nisi ex gravissima causa à Sede Apostolica approbanda nullatenùs concedantur, quo verò aliter concessæ sint ipso facto irritæ & nullæ censeantur, & Religiosi talibus licentiis utentes statim ad claustra revocentur.

Possint uti libris Bibliothecæ.

§. 8. Quódque possint iidem Fratres Discalceati intrà septa domus Regularis suæ libros à Bibliothecis de licentia Prælati abstractos habere, & illis uti dummodò postquàm illis usi fuerint iisdem Bibliothecis illos restituere procurent.

Communicat eis privilegia aliarum Provinciarum.

§. 9. Ac demùm Ministro Provinciali, Custodi necnon Guardianis, Conventibus, & Fratribus universis d. Provinciæ, nunc & pro tempore existentibus, ut omnibus & singulis gratiis, indultis, & privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, indulgentiis, & literis Apostolicis tàm S. Josephi & S. Pauli, quàm quibusvis aliis ejusdem Ordinis Fratrum Discalceatorum Hispaniarum Provinciis per quoscumque Rom. Pont. prædecessores nostros, ac per Nos & Sedem Apostolicam prædictam hactenùs concessis & in posterùm concedendis æquè, ac si ipsimet Provinciæ S. Antonii nominatim concessa fuissent, frui, potiri, & gaudere perpetuò possint & valeant auctoritate & tenore prædictis pariter perpetuò concedimus, & indulgemus. Volumúsque, statuimus & ordinamus, respectivè & insuper præcipimus Ministro, & Commissario generalibus Ord. Minorum Regularis Observantiæ, & quibusvis Commissariis, Visitatoribus ad d. Provinciam S. Antonii destinatis cæterisque tàm Prælatis, quàm Subditis, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis quorumcumque officiorum, & dignitatum eo ipso absque alia declaratione incurrentis ne in præmissis Fratres prædictos Discalceatos Provinciæ S. Antonii hujusmodi litibus gravari, aut quovis modo molestari permittant, quinimò prædicta omnia privilegia & indulta illis inviolabiliter observent & observari faciant, ac per suas proprias literas quoties pro parte prædictorum Fratrum Discalceatorum fuerint requisiti, faveant & assistant.

Executores deputat.

§. 10. Et nihilominùs Venerab. Fratribus Ulixbonensi, Bracharensi & Elboensi Archiepiscopis, ac Conimbricensi Episcopo, eorúmque Officialibus, seu ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios

præsen-

præsentes literas, & in eis contenta quæcunque ubi & quando opus fuerit ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum desuper fuerint requisiti solemniter publicent, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant, faciantque auctoritate nostra eos præmissis omnibus & singulis pacificè, frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per Prælatos generales, & Visitatores prædictos quomodolibet molestari, contradictores quoslibet & rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliáque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo legitimisque super his habendis servatis processibus censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus, aggravantes interdictum Ecclesiasticum apponentes & auxilium brachii sæcularis, quatenùs opus sit invocantes. Decernentes præsentes literas nullo unquàm tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu, etiam ex eo quod in præmissis interesse habentes, vel Fratres de Observantia, aut quicumque alii vocati non fuerint, notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut quomodolibet in jus vel controversiam revocari, sed semper & perpetuò validas, & efficaces existere & fore; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum quoque & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fœlicis recordationis Bonifacii VIII. Papæ, pariter Prædecessoris nostri per quam cavetur expresse, ne professores Ordinum Mendicantium loca ad habitandum absque d. Sedis licentia speciali & de prohibitione hujusmodi expressam mentionem facientes recipiant, & de una ac Concilii generalis de duabus dietis dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis ac nostris literis, quæ incipiunt in Cathedra Beati Petri Apostolorum Principis de anno 1626. emanatis, ac quibusvis ejusdem Ordinis Fratrum Minorum de Observantia etiam juramenta, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam per Fratres Discalceatos hujusmodi acceptatis præsertim Capitulorum, seu Congregationum generalium quibus cavetur expresse ne Fratres Discalceati hujusmodi domum aliquam dicti eorum Ordinis absque expressa licentia Capituli generalis, aut infrà quinque leucas à domo eorumdem Fratrum Minorum erigere audeant, privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis eidem Ordinis Fratrum Minorum, illiúsque Superioribus & quibusvis Religiosis particularibus, aliisque personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibúsque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus, specialibus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter & expresse derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque. Aut si Ministro & Commissario generalibus aut Fratribus d. Ordinis Minorum de Observantia, seu quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis credi jubet.

§. 15. Cæterùm, quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca ubi necesse fuerit deferri, volumus & dicta auctoritate decernimus, quòd transumptis earumdem præsentium impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio & extrà adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 17. die 1. Dec.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 1. Decembris 1639. Pontificatus Nostri Anno decimoseptimo.

CCCXIX.

Quòd Magister Generalis Ordinis Prædicatorum possit supprimere parvos Conventus, eorúmque res, & bona in majores ipsius Ordinis Conventus transferre.

Edita An. D. 1633.

URBANUS VIII. PAPA.

Dilecto filio Magistro Generali Ordinis Prædicatorum.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Supplicatio.

Cum sicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Prædicatorum Nobis nuper exponi fecit in eodem Ordine nonnulli parvi Conventus reperiantur, ac ejus Fratrum numerus observantiæ regulari sufficiens nequaquam manuteneri possit, & propterea illos supprimi eorúmque res & bona, necnon onera eis incumbentes in majores ipsius Ordinis Conventus transferri posse plurimum desideret; Nobis idcircò humiliter supplicari fecit, ut sibi de infrascripta facultate providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concedit prout in Rubr.

§. 1. Nos prospero ejusdem Ordinis illiúsque Domorum statui, regularisque disciplinæ incremento consultum esse cupientes, supplicationibus ejusdem Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, de Venerab. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Tibi parvos Conventus prædictos, illorúmque statum, & essentiam Regulares in ejus auctoritate Nostra Apostolica perpetuò supprimendi, & extinguendi, eorúmque res, & bona, ac onera quæcumque eis incumbentes in majores ejusdem Ordinis Conventus etiam perpetuò transferendi facultatem, Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes præsentes literas, & illarum vigore facientes suppressiones, extinctiones, & translationes prædictas, postquàm factæ fuerint, validas, firmas & efficaces existere, & fore, ac majoribus Conventibus hujusmodi plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquàm quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & d. Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem quòd præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. 10. die 21. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Junii 1633. Pontificatus Nostri Anno decimo.

INNOCENTIUS X. PONT. CCXL.

ANNO DOMINI MDCXLIV.

INNOCENTIUS X. Romanus, Joannes Baptista anteà dictus Camilli Pamphilii filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit, S. Eusebii, Romæ die decima quinta Septembris Summus Pontifex ptonunciatus, Anno Domini 1644. & die 4. Octobris ejusdem anni coronatus. Creavit Cardinales 40. Obiit 7. Januarii 1655. Et in Basilica Principis Apostolorum sepultus est. Vacavit Sedes menses tres.

Jubilæum Sanctiss. D. N. Innocentii Divina Providentia Papæ ad implorandum Divinum auxilium pro fœlici regimine, & Statu Sanctæ Romanæ & Universalis Ecclesiæ.

Alias Jubilæi indictiones pro eadem causa reperies initio Pontificatuum Sixti V. Tom. 2. *Constit.* 1. Virium nostrarum, *& Greg. XV. Constit.* 1. Spiritus.

Edita A. D. 1644.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Universis Christi fidelibus, ad quos præsentes litteræ pervenerint, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

IMMENSÆ Omnipotentis DEI bonitati placuit in maxima Almæ Matris Ecclesiæ rerum perturbatione nullis nostris exigentibus meritis supremum hoc Apostolicæ servitutis munus nostræ imbecillitati imponere: Undè considerantes iniquam temporum conditionem, & gravissima, quæ undique urgent, & impendent, mala, præcipuo quodam sensu angimur, & commovemur, de illius tamen benignitate non desperantes, qui operari dignantur in Nobis, non desinimus summis, atque assiduis precibus ejus auxilium implorare, fideliúmque & Deum timentium, quorum ipse, ut speramus, voluntatem faciet, orationes experimus, quibus Omnipotenti Deo semper benedicendo, gratiisque misericordiæ ejus agendis adjuvemur, viribúsque à Cœlesti Rege subministratis suffulta nostra infirmitas, commissarum Nobis curarum, & salutarium Reipublicæ Christianæ officiorum partes, orantis simul Populi instantia promerente valeat sustinere, opémque agitatæ, & ubique ferè depressæ Catholicæ Religioni suppeditare, ne, cùm in altitudinem maris venerimus, tempestate demergamur, sed potiùs horribiles tot peccatorum fluctus, & excitatas mari procellas discutientes cum credito Nobis grege optatum cursum, & æternæ salutis portum teneamus.

Solemnes Processiones inducit Summus Pontifex in Alma Urbe.

§. 1. Quapropter in hac Alma Urbe nostra à Capella nostra publica Palatii Apostolici ad Basilicam Principis Apostolorum in Vaticano, necnon à Basilica Sanctæ Mariæ Majoris ad Basilicam Sancti Joannis Lateranensis proxima hebdomada quæ erit tertia Adventus, quarta, & sexta feria respectivè solemnes Processiones de more indicimus, ad quas Basilicas Nos unà cum Venerabilibus Fratribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, atque Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, aliísque Prælatis, atque Officialibus Romanæ Curiæ, universóque Clero, & Populo comitante, accedere, dictásque Processiones, celebrare statuimus, ut autem Divinam opem efficaciùs imploremus, & simul effusis multorum precibus fructuosiùs exaudiamur, omnes & singulos utriusque sexus Christi fideles ubique existentes enixè in Domino hortamur, & paterna charitate monemus, ut, qui in hac Urbe sunt, dicta hebdomada, aut saltem altera sequenti; Qui verò extrà Urbem, in quibusvis Orbis Terrarum locis existunt, proxima, aut altera sequenti hebdomada post præsentium notitiam pias ad Deum preces effundant, ut Ecclesiam suam sanctam tueatur, & protegat, hæreses, undique evellere, & extirpare. Fidem sanctam Catholicam adaugere, propagare, pacem, & veram concordiam largiri dignetur. Nobis verò vires tribuat, quibus susceptum onus ad ejus nominis gloriam, fideliumque & animæ nostræ salutem administrare valeamus; ut ii quidem, qui in eadem Urbe hic præsentes sunt, præfatas Sancti Joannis Lateranensis, Principis Apostolorum, Sanctæ Mariæ Majoris Basilicas, vel unam ex eis, quam maluerint. Qui verò alibi extrà Urbem erunt, Ecclesiam, seu Ecclesias per Locorum Ordinarios, seu eorum Vicarios, aut de eorum mandato, aut iis deficientibus, per eos, qui inibi curam exercent animarum deputandam, seu deputandas, quocumque, sibi beneviso, ejusdem hebdomadæ die, vel diebus, saltem semel devotè visitent, omnes prætereà quarta, & sexta feria, ac Sabbato ejusdem, vel alterius sequentis hebdomadæ jejunent, & quantum pro suo quisque arbitrio judicaverit, eleemosynas erogent, atque intrà hoc ipsum tempus Sacerdotibus ab Ordinario approbatis peccata sua confiteantur, & die Dominico dictum Sabbati diem proximè subsequente, vel alio dictæ sequentis hebdomadæ die arbitrio Confessarii Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum devotè percipiant: Qui autem in navigatione, vel itinere fuerint, eo peracto hæc ipsa etiam faciant, & exequantur; Qui verò Regulares utriusque sexus in Claustris perpetuò degunt, vel in carcere, aut captivitate detinentur, vel propter corporis infirmitatem, aut aliud quodcumque impedimentum superiùs expressa, seu eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud, proximum tamen tempus differte valeant.

Et preces fieri pro fœlici regimine S. R. & universalis Ecclesiæ.

Plenissimam peccatorum Indulgentiam sicut in anno Jubilæi concedit.

§. 2. Quæ omnia, ut eò libentiùs præstare studeant, quò uberiùs spiritualibus muneribus, & gratiis à Nobis se refectos esse cognoverint, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Deus nobis, licèt indignis, contulit, omnibus, & singulis præfatis, qui præfata adimpleverint, plenissimam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem sicuti in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intrà & extrà Urbem concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur, necnon eisdem fidelibus, etiam cujuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti Regularibus utriusque sexus facultatem impartimur eligendi sibi Presbyterum Confessarium tàm sæcularem, quàm cujusvis Ordinis, vel Instituti Regularem ex approbatis ab Ordinariis locorum, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure vel ab homine quovis modo, vel causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam in casibus tàm locorum Ordinariis, quàm Nobis & Sedi Apostolicæ, etiam in litteris die Cœnæ Do-

mini legi consuetis, atque aliàs etiam per quascumque etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nnstrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodolibet reservatis in foro tantùm conscientiæ hac vice dumtaxat absolvere. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis tantummodò exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutate, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis casibua pœnitentia salurari, ac aliis injungendis possint, & valeant; Mandantes insuper Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis quibuscumque Ecclesiarum Prælatis, & locorum Ordinariis in virtute sanctæ obedientiæ, ut cùm harum litterarum transumpta, aut exempla acceperint, illa statim per suas Provincias, Ecclesias, & Diœceses publicent, & publicari faciant, Cleróque, & Populo sibi subjecto solemnes Processiones, sicut Nos in præfata Urbe indiximua, indicant, & celebrent: Per præsentes autem super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quomodolibet contracta non intendimus, nec etiam in foro conscientiæ dispensare, neque ullam facultatem tribuere dispensandi, ac declaramus has ipsas præsentes quoad absolutionem in foro conscientiæ, & pœnitentiali tantùm, non autem in foro fori, seu contentioso consequendam, neque etiam quoad dictum forum conscientiæ iis, qui ab aliquo Judice excommunicati, suspensi, vel interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publici denunciati fuerint, nisi infrà tempus celebrationis hujusmodi Jubilæi satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, neque pariter Hæreticis, aut Schismaticis specialiter declaratis, seu condemnatis ullo modo suffragari.

§. 4. Non obstautibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus absolvendi facultas in certis casibus tunc expressis, ità specialiter Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Jubilæi, Indulgentiarum, aut facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio aut specialis derogatio fiat; cuiquam suffragari valeat. Necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & institutis quomodoliber concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, corúmque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut expressio habenda, vel quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illarum tenores præsenribus pro plenè, & sufficienter expressis, ac formam in illis traditam penitùs pro servata habentes, hacvice specialiter, & expresse ad effectum præsentium derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, præsentinm transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto, quinto nonas Decembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Constitutio super Titulo, & Insignibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Titulorum suarum Ecclesias, Cardinales si in Curia præsentes fuerint personaliter, si verò absentes per Vicarium idoneum visere jussit Leo X. Const. 7. Supernæ. *Tom. 1. Necnon Titulorum suarum Ecclesias reparare & aliquid eis in morte relinquere Cardinales tenentur, juxtà Sixti V. Constitut. 55.* Religiosa. *Tom. 2.*

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Edita An. D. 1644.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ tegimini, meritis licèt imparibus, per abundantiam divinæ gratiæ præpositi, inter gravissimas, multiplicésque Apostolicæ servitutis curas, quibus assiduè premimur in eam peculiari studio incumbimus, ut inter S.R.E. Cardinales, quos tamquàm Reipublicæ Christianæ Cardinales, & clarissima Catholicæ Ecclesiæ lumina omnium virtutum splendore cæteris prælucere decet, fraterna servetur æqualitas, undè sinceræ charitatis affectu sese invicem prosequantur, & dimissa omnium sæcularium rerum cura, nonnisi pro communi ejusdem Ecclesiæ bono, ac omnipotentis Dei gloria, vigeat inter eos laudabilis æmulatio.

Refertur decretum Sac. Congreg. cæremoniarum circà materiam, de qua in rubr.

§. 1. Hodiè siquidem in Consistorio nostro secreto dilectus filius noster Aloysius tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Capponius nuncupatus, decretum per venerabiles fratres nostros, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Congregationis Ceremoniarum præpositos emanatum, Nobis retulit tenoris subsequentis, videlicet. Sacra Congregatio Cæremoniarum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, in qua interfuerunt Reverendissimi Domini Aloysius tit. Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Card. Capponius, Franciscus tit. S. Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis Barberinus, Bernardinus tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis Spada, Federicus tit. S. Marci Presbyter Cardinalis Cornelius, Joannes Dominicus tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Spinula, Franciscus Maria Basilicæ duodecim Apostolorum Presbyter Cardinalis Brancatius, Franciscus tit. S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Monraltus, Carolus S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis Medices, Hieronymus S. Eustachii Diaconus Cardinalis Columna, Raynaldus S. Mariæ Novæ Diaconus Cardinalis Estensis, censuit enixè Sanctissimo Domino nostro supplicandum, tanquàm pro re maximè congrua, ut directè præcipiat Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, etiam quacumque natalium, seu præcellentium aliarum dignitatum prærogativa insignitis, quòd solo nomine Cardinalis, absque ullo sæcularis dignitatis additamento contenti, non aliis Titulis nuncupantur, nec uti inter eos possint, quàm Eminentissimi, & Reverendissimi, necnon Eminentiæ Reverendissimæ, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus. Insuper ut Sanctissimus Dominus Noster dignetur mandare, ut omnes Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales suprà recensiti, ad unitatem ordinis conservandam, jubeant è propriis sigillis, & insignibus quibuscumque, vulgò armis nuncupatis, amoveri Coronas, Signa, ac omnes notas singulares, præter eas, quibus intrà Scutum Armorum eorum familiæ, tamquàm de essentia, & integritate eorumdem Armorum utuntur, & ut in posterùm ab illorum usu abstineant, solo pileo de pretioso Christi sanguine rubente insigniti, ac decorati, ac ulteriùs Sanctissimus Dominus Noster inhibeat, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac aliis arbitrii sui pœnis Sculptoribus, Pictoribus,

ac aliis quibuscumque, ne prædictas notas sæculares in sigillis, & Armis, aliisque insignibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sculpere, ac pingere, aut sculpi, vel pingi mandare audeant, quod quidem decretum prædictus Aloysius Cardinalis retulit supradictam Congregationem censuisse, etiam nomine totius Sacri Collegii in præsenti Consistorio Nostro referri, ut non solùm illud comprobare, verùm etiam pro ipsius usu, & observantia inviolabili litteras Apostolicas sub plumbo expediri jubere dignaretur, quas posteà Cardinales jàm promoti, qui in Urbe sunt, infrà decem dies, qui extrà illam, & in Italia degunt infrà mensem, qui ultrà montes, infrà quatuor menses proximos jurare teneantur. Qui verò in posterùm promovebuntur, si præsentes fuerint, in ipsa pilei rubei receptione, si absentes in ipsa bireti impositione ad Bullæ istius usum, prout de aliis, jàm emanatis fieri solet juramento se adstringant. Qua relatione Nobis facta omnes Venerabiles fratres Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, in prædicto Consistorio præsentes, præviis singulorum suffragiis, unanimes, uno ore, & nemine prorsus discrepante, Nobis humiliter supplicarunt, ut Decretum prædictum, & omnia quæcumque superiùs relata, Apostolica auctoritate confirmare vellemus, litterásque sub plumbo desuper expediri mandaremus.

Prædictum decretum confirmat, & approbat hic Pont.

§. 2. Nos igitur eorumdem Venerabilium fratrum nostrorum, quorum ope, prudentia, & consilio in rebus gerendis, gravibusque injunctis Nobis desuper pastoralis officii oneribus indesinenter sublevamur, petitionem hujusmodi æquam, & rationi consentaneam, ac Sacro eorumdem Cardinalium Collegio decoram censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine de unanimi eorumdem fratrum consilio pariter, & assensu decretum præinsertum cum omnibus, & singulis, ut suprà relatis, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, ac illis inviolabilis Apostolicæ firmatis vim & robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possint, plenissimè supplemus, ac illa à prædictis Cardinalibus nunc, & pro tempore existentibus, aliisque prædictis, & cæteris ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum sub pœnis in eodem decreto contentis inviolabiliter observari præcipimus, & mandamus. Propterea decernimus de cætero in quibuscumque litteris Apostolicis, concessionibus, indultis, & gratiis, etiam Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam cum clausula, quorum tenores, ac cum quibuscumque aliis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, ac etiam per viam legis, aut indulti generalis, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, sub quibuscumque tenoribus & formis, per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, concedendis, vel à Nobis, aut illis emanandis nunquàm censeri præsenti constitutioni derogatum, nec illi in aliquo prædicatum, nisi fuerit expresse, & dispositivè illi, toto ejus tenore relato derogatum.

Clausula præservativa.

§. 3. Decernentes præsentes litteras nullo umquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, vel nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quopiam, quantumvis substantiali defectu notari, impugnari, seu redargui, vel adversus illas aperitionis oris reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodvis Juris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concesso quempiam in judicio, vel extrà illud uti posse, sed easdem præsentes semper validas, firmas, & efficacès existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, nunc & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritumque & inane quidquid contra præmissa, eorúmque singula a quoquam scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, & præsertim, quatenùs opus foret, illa de non tollendo jure quæsito, privilegiis quoque & indultis etiam Apostolicis, cuicumque concessis, & innovatis, ac executioni demandandis, statutisque etiam juratis, tam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegii, quàm cujuscumque Regni, Provinciæ & Nationis, ac etiam consuetudinibus, usibus & stylis quantumlibet inveteratis, & longævis, etiam immemorabilibus, cæterisque in contrarium quomodolibet facientibus: Quibus omnibus & singulis illorum tenores etiam majores, & veriores hic pro expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, harum serie expresse & plenissimè derogamus.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, adjectionis, supplicationis, præcepti, mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. An 1. die 19. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto, quarto decimo Calendas Januarii, Pontificatus Nostri Anno primo.

Papæ subscriptio.

† Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Card. subscr.

† Ego Marcellus Episc. Ostien. Card. Lantes.
†
† Ego Franciscus Card. S. Marcelli Episcop. Sabinen.
†
† Ego Julius Episc. Tuscul. Card. Roma.
† Ego Episc. Prænest. Card. della Cueva.
† Ego Carolus Card. Medices.
† Ego A. Card. Capponus.
†
†
†
† Ego F. Card. Barberinus tit. S. Laurentii in Damaso.
† Fr. Antonius Card. S. Honuphrii tit. S. Mariæ Transtyberim.
†
† Ego B. tit. S. Petri ad Vincula Presb. Card. Spada.
† Ego Federicus tit. S. Marci Card. Cornelius.
† Ego Julius tit. S. Susannæ Card. Sacchettus.
† Ego Jo. Dominicus tit. S. Cæciliæ Card. Sanctæ Cæciliæ.
† Ego M. Card. Ginettus tit. S. Mariæ Angelorum.
† Ego Æg. Card. Albornotius titul. S. P. Montis Aurei.
†
† Ego Cyriacus tit. S. Salvatoris in Lauro Card. Roccius.
† Ego Jo. B. Pallottus tit. S. Sylvestri de Capite.
†
†
† Ego Alexander Card. Bichius tit. S. Sabinæ.
† Ego Ildericus tit. S. Anastasiæ Card. Carpineus.

† Ego M. Ant. Card. Franciottus tit. Saoctæ Mariæ de Pace.
†
† Egò Franciscus Maria Card. Machiavellus tit. S. Joannis, & Pauli.
†
†
† Egn P. D. tit. S. Marcelli Presbyt. Card. Cæsius.
†
† Ego Fr. Vincentius Card. S. Clementis.
† Egn Franciscus Perettus tit. S. Hieronymi Illyricorum Card. Montaltus.
† Ego Jo. Jacobus tit. S. Stephani io Moote Cœlio Card. Panzirolus.
†
†
†
† Egn Gaspar. Card. S. Pancratii Matthæjus.
†
† Ego Hieronymus tit. S. Eusebii Cardin. Grimaldus.
†
†
† Ego M. tit. S. Alexii Card. Theodolus.
† Ego F. tit. S. Mariæ in Via Card. Rapacciolus.
†
† Ego A. tit. SS. Quitici, & Julitæ Card. Giorius.
† Ego Joannes tit. S. Balbinæ Card. de Lugo.
† Egn Sanctæ Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Aotonius Barberinus.
† Egn Hieronymus S. Eustachii Diaconus Card. Columna.
† Ego Theodorus S. Angeli Diac. Card. Trivultius.
†
† Ego Virginius S. M. in Cosmedin Diac. Card. Ursinus.
† Ego Raynaldus Diac. S. Nicolai io Carcere Card. Estensis.
† Ego Vincentius Diac. S. Mariæ in Porticu Card. Costagutus.
†
† Ego Paolus Æmilius Diac. S. Matiæ in Aquiro Card. Rondininus.
† Egn Joaones Carolus Card. Medices.
† Egn Camillus Diac. S. Mariæ in Dominica Card. Pamphilius.
†
†
†
†
†

Aaao à Nativitate Domini Nostri JEsu Christi, millesimo sexceatesimo quadragesimo quinto, Indictioae 13. die 24. mensis Aprilis, Pontificatus prælibati Sanctissimi in Christo Patris, & Domiai Nostri D. Iaaocentii Divina providentia Papæ X. Anno ejus primo, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Valvis Basilicarum Lateran. & Principis Apostolorum Urbis, acnon ia acie Campi Floræ, Cancellaria Apostolica ac aliis locis solitis Urbis, per me Dominicum Mangilium Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. A. Castruccius Curs.

Coofirmatio Const. Pii V. & ejus successorum de non alienandis, & infeudandis Civitatibus, Terris, & locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

De hac materia habes multa suprà ia Sanctiss. D. N. Papa Urbani VIII. Const. 242. Olim fœlicis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolicæ dignitatis culmine non nostris meritis, sed inscrutabili Superni Patris providentia constituti nnstri muneris esse cernimus, ut inter innumerabiles Pastoralis officii curas quibus gravi mole premimur, peculiari studio ad conservandam Sanctæ hujus Sedis temporalem ditionem intendamus, & quæ propterea sedula meditatione à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris salubriter ordinata fuerunt, ea Nos ipsi inviolatè servare nitamur, & ità ab aliis perpetuò statuamus observari. Dudùm si quidem fœlicis recordationis Pius Papa Quintus prædecessor ooster per suam perpetuò valituram Constitutionem statuit, decrevit, & ordinavit, ut omnes, & singulæ Civitates, Terræ, Oppida, & Loca Sedi Apostolicæ in temporalibus mediatè, vel immediatè subjecta etiam eatenùs in feudum, aut quemvis alienationis titulum dari solita, vel consueta etiam ad Sedem præfatam quomodolibet devoluta, & pro tempore devolvenda in jure, dominio, & proprietate, ac possessione dictæ Sedis coosevarentur, Civitatésque, Terræ, Oppida, & Loca hujusmodi nullo umquàm tempore sub quovis prætexto in feudum, Gubernium, Vicariatum, Ducatum, aut quemvis alium titulom perpetuum, vel ad tertiam generationem, seu ad vitam, aut aliàs ad longum tempus nullo modo concederentur, & deindè piæ memoriæ Gregorius XIII. Sixtus V. Gregorius XIV. Innocentius IX. Clemens VIII. ac Urbanus VIII. Romani Pontifices Prædecessores nostri, pto Pastorali eorum officio providè considerantes, præfatam Pii Prædecessoris Constitutionem optimam, & ad conservandam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Jurisdictionem, ac dignitatem, Sedisque Apostolicæ Dominia, Civitates, Oppida, & Loca, piè, & sanctè emanatam fuisse, illam successivè omnes fœlici æmulatione de fratrum suorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium pro tempore existentium coosilio, Apostolica auctoritate laudarunt, approbarunt, confirmarunt, & inoovarunt, prout in singulis eorumdem prædecessorum literis Apostolicis desuper confectis pleniùs continetur. Nos omnium Civitatum, & locorum præfatorum singularem fidem, & promptam devotionem eidem Sedi exhibitam omni tempore valdè utilem, & salutarem fuisse, & esse considerantes, ac volentes non solùm alienationes hujusmodi de medio tollere, sed ut omnis alienationum fiendarum occasio penitùs aboleatur, quantum cum Deo possumus peampliùs providere, & Constitutionibus singulorum prædecessorum nostrorum hujusmodi desuper piè, & sanctè emanatis, ubi primum ad Apostolicæ dignitatis gradum Divina faveote clementia evecti fuimus, in primis cordi fuit inhærere, illásque innovare.

§. 1. Itaqoe motu proprio, & certa scientia nostra, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera animi nostri deliberatione, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatas Pii prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, etiam juxtà declarationem in literis Innocentii prædecessoris hujusmodi factam, earumdem literarum continentiam, & tenorem, quem præsentibus haberi volomus pro expresso, ac de verbo ad verbum insertn auctoritate Apostolica tenore præsentium comprobamus, confirmamus, & innovamus, easque firmiter, & inviolabiliter, ac juxtà declarationem prædictam Nos similiter servaturos esse promittimus, & juramus, atque per eos, ad quos spectat, pariter perpetuò observari præcipimus, & mandamus. Confirmationem Pii V. & ejus successorum confirmat.

§. 2. Nulli ergò omninò hominom liceat hanc paginam nostræ comprobationis, coofirmationis, innovationis, promissionis, juramenti, præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei Sanctio pœnalis.

ac

ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quarto, decimo ſeptimo Calendas Decembris, Pontificatus noſtri Anno primo.

Anno à Nativitate Domini Noſtri JESU Chriſti milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quinto, Indictione 13. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Innocentii Divina providentia Papæ Decimi, anno ejus primo, die verò quarta menſis Maji, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, in acie Campi Floræ, & in aliis locis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Camillum Friſonum S. D. N. Papæ Curſorem.

Pro D. Mag. Curſ. A. Caſtruccius Curſ.

IV. Confirmatio Conſtit. Sixti V. & Clementis VIII. circà conſervationem pecuniarum in Arce Sancti Angeli repoſitarum, nullo unquàm tempore, niſi ibi præſcriptis caſibus, certáque deſuper ſervata forma depromendarum.

Comprobationem Conſtitutionum à Sixto V. editarum circà conſervationem pecuniarii præſidii triginta centena millium nummorum aureorum ab eo in arce S. Angeli repoſitorum fecit Clemens VIII. ſua Conſt. 2. Quæ ſalubri. Hæ autem Conſtitutiones Sixti ſunt tres, quæ habentur Tom. 2.

Edita A. D. 1644.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter varias, & multiplices ſollicitudines, quas pro communi utilitate, & conſervatione univerſæ Chriſtianæ Reipublicæ noſtræ curæ Divina providentia commiſſæ, dies, noctéſque ſuſcipimus; Id potiſſimùm Nobis cordi eſt, ut his, quæ propterea ſalubri prædeceſſorum noſtrorum vigilantia ſtatuta, & ordinata comperimus, firma perpetuò, & illibata perſiſtant, libenter Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus.

Tres Sixti V. Conſt. circà hanc materiam citantur in rubr.

§. 1. Aliàs ſiquidem fœl. recordationis Sixtus V. Papa Prædeceſſor noſter graviſſimis de cauſis primo ſui Pontificatus Anno, decies centena nummorum aureorum millia: Secundo verò Anno alia itidem decies centena millia, ac demùm Tertio Anno tertia ſimiliter decies centena millia aureorum hujuſmodi in certum, ſanctúmque Ærarium, quod in Pontificia Sancti Angeli Arce conſtitutum eſt, ſumma diligentia, induſtriáque retulit, ac de illis perpetuò aſſervandis, nullo umquàm tempore, niſi in certos, tunc expreſſos neceſſarios uſus exindè depromendis, & erogandis trinas Conſtitutiones edidit.

Item Clem. VIII. comprobatio.

§. 2. Et deindè Clemens Papa Octavus, aliique noſtri prædeceſſores ſingulas Conſtitutiones præfatas, uti maximè utiles, & neceſſarias, ac omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate approbarunt, comprobarunt, & innovarunt, prout in ſingulis literis Apoſtolicis, tàm Sixti, quàm Clementis, ac aliorum prædeceſſorum noſtrorum hujuſmodi deſuper expeditis, quarum tenores etiam pro expreſſis, & præſentibus literis de verbo ad verbum, nihil penitùs omiſſo inſertis haberi volumus pro expreſſis, pleniùs continetur.

Quas quidem confirmat hic Pont.

§. 3. Nos prædeceſſorum noſtrorum prædictorum veſtigiis inhærentes eaſdem Sixti Conſtitutiones, ac Clementis, & aliorum prædeceſſorum hujuſmodi litteras, cùm maximè expediat illas in futurum ſervari, necnon omnia, & ſingula in eis contenta Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, confirmamus, & innovamus, eáque firmiter, & inviolabiliter juxtà illarum diſpoſitionem obſervare, etiam nunc de novo per præſentes promittimus, vovemus, & juramus, ac per eos ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum obſervari debere ſtatuimus, & ordinamus.

Sanctio pœnalis.

§. 4. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ reprobationis, innovationis, promiſſionis, ſtatuti, ordinationis, voti, & juramenti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. P. Ann. t. 15. Nov.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1644. decimo ſeptimo Calendas Decembris, Pontificatus Noſtri Anno primo.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jeſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quinto. Indictione decima tertia, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Innocentii Divina providentia Papæ Decimi, anno ejus primo, die verò 4. menſis Maji ſupradictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, Cancellariæ Apoſtolicæ, in acie Campi Floræ, & in aliis locis publicis ſolitis, & conſuetis Urbis, per me Camillum Friſonum S. D. N. Papæ Curſ.

Pro D. Mag. Curſ. A. Caſtruccius Curſ.

Deputatio Eminentiſſ. & Reverendiſſ. D. Cardin. Odeſchalchi in Protectorem Fratrum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Feſulan. V.

Quis fuerit Promotor hujus Congregationis, & quinam Summi Pontifices eorum regularem vitam approbaverint habes ex Greg. XII. Conſt. 3. & alibi.

Dilecto filio noſtro Benedicto S. R. E. Diacono Card. Odeſcalco nuncupato.

Edita A. D. 1645.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Dilecte fili noſter, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium.

CUm per obitum bon. mem. Alexandri S. R. E. Card. Cæſarini nuncupati Fratrum Ordinis Sancti Hieronymi Congregationis Feſulan. dùm viveret apud Sedem Apoſtolicam Protectoris, Congregatio prædicta Protectore deſtituta remanſerit, Nos eidem Congregationi de idoneo Protectore providere volentes ac de tuæ circumſpectionis ſingulari prudentia, doctrina, integritate, & Religionis zelo plurimùm in Domino confiſi, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, Te, ex cujus protectione ob tuas eximias virtutes Congregationem hujuſmodi plurimùm commodi, & ornamenti ſuſcepturam eſſe confidimus, prædictæ Congregationis, illiúſque Monaſteriorum, & Fratrum quorumcumque apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protectorem cum omnibus honoribus, & oneribus ſolitis, & conſuetis ad tui vitam auctoritate Apoſtolica tenore præſentium facimus, & deputamus.

Injungit præfato Cardin. protectionem, de qua in rubr.

§. 1. Volumus autem, ut Congregationem prædictam foveas, & protegas, ac tibi in virtute ſanctæ obedientiæ mandamus, ut Superiorum dictæ Congregationis auctoritatem quantum fieri poterit conſervare cures, ac proptereà ipſis Superioribus regimen, & gubernium ſubditorum penitùs relinquas, nec in negotiis eorumdem Fratrum te immiſceas, niſi ab ipſis Superioribus requiſitus fueris, ut in eiſdem negotiis auctoritatem tuam interponas, & tunc ſi omninò neceſſarium fore cognoveris, ut eandem auctoritatem tuam in iiſdem negotiis exerceas, tunc id facere poſſis, ſed quoad potueris per te ipſum hoc facere cures, adhibito ad ſcribendum quandò opus fuerit in iiſdem negotiis ſeu cauſis loco Notarii aliquo ex Fratribus dictæ Congregationis.

§. 2. Mandantes propterea d lectis filiis Generali, & aliis Superioribus, necnon universis Fratribus, & personis quibuscumque dictæ Congregationis in virtute sanctæ obedientiæ, ut te in eorum Protectorem juxtà teoorem præsentium recipientes ea, qua debent reverentia prosequantur, contrariis non obstantibus quibuscumque. Cæterùm te in Dominn bortamur, ut hujusmodi Protectoris munus ità obire studeas, ut apud Deum bonorum operum retributorem æternum præmium, à Nobis coodignam laudem valeas promereri.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Septembris 1645. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Circà Mœnia, ac Propugnacula Urbis recens extructa, eorúmque pomeria.

Multi alii Romani Pontifices studuerunt decori Urbis, ut passim videre est in hoc Bullario.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

AD curam nostram pastoralem spectare censemus inter cæteras sedulò providere, ut constructa pro b jus almæ Urbis nostræ, & in ea degentium securitate Mœnia, & Propugnacula sarcta tecta conserventur, & ità à privatorum structuris, & ædificiis distent, ut tàm introrsum, quàm extrorsum commodè obiri valeant.

§. 1. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & dignitatis personis tàm sæcularibus, quàm Ecclesiasticis, etiam regularibus quomodolibet nuncupatis, & qualificatis etiam individua expressione dignis, ne quisquam earum quovis prætextu & occasione Hortos, sive vineas, seu alia prædia, vel muros, aut materias, seu alia quæcumque ædificia, aut sæpes Mœnibus, & Propugnaculis Urbis prædictæ à Porta Equitum levis armaturæ nuncupata ad Tyberim usque noviter constructis, ab eorum parte externa propiùs admovere audeat, vel præsumat, sed illud spatium, seu intervallum, quod inter eadem Mœnia, & propugnacula extrorsum, ac sæpes pro separatione privatorum Prædiorum plantatas ad præsens existit, & publici juris effectum est omninò vacuum, liberúmque remaneat, neque ullo modo angustius reddatur, ejúsque latitudo minuatur: Præterea ne à parte interna eorumdem Mœnium, & Propugnaculorum quisquam prædictorum quovis prætextu, & occasione muros, fnotes, materias, arbores, aut quodvis ædificium, seu structuram juxtà eadem Mœnia, & propugnacula, nisi inter hæc, & illa interjecto, libero quatuor Cannarum mensuræ Romanæ spatio, seu intervallo, neque sæpes, ubi nunc extant viæ necessariæ ad utilitatem publicam, seu particularium personarum, ut possint habere transitum ad proprias Vineas exstruere, seu plantare similiter audeat, seu præsumat tenore præsentium sub arbitrii nostri pœnis per contrafacientes irremissibiliter incurrendis prohibemus. Volentes, & præcipientes sub eisdem pœnis, ut Domini Vinearum, aliorúmque Prædiorum dictis Mœnibus, & Propugnaculis introrsum vicinorum terram ipsis Mœnibus propugnaculis cohærentem suis expensis adæquent, & in planitiem redigant, nullo autem modo ab iisdem Mœnibus, & Propugnaculis separent, vel amoveant: ità ut propè eadem Mœnia, & Propugnacula, cùm opus fuerit liberè incedi, illáque commodè circuiri possint, & ob terræ, qua fulciuntur detractionem, seu defectum debiliora minimè reddantur. Necnon ut porticulæ in Mœnibus, & Propugnaculis prædictis apertæ omninò claudantur, seu obstruantur, & quæ ad præsens clausæ, seu obstructæ sunt, nunquàm sine nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis licentia recludantur, & aperiantur.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, legibus quoque tàm Imperialibus, quàm municipalibus, ac quatenùs opus sit nostra regula de non tollendo jure quæsito, & dictæ Urbis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stylis, usibus, & reformationibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque. Contraria removet.

§. 3. Ut autem earumdem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ, aliísque solitis locis Urbis (ut moris est) publicari, ipsásque sic publicatas omnes, & singulas, ità afficere, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Forma Publicationis.

§. 4. Quódque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Martii 1645. Pontificatus Nostri anno primo. Dat. P. An. 1 die 4. Mart.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi 1645. Millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, Indictione 13. die verò 9. mensis Maji, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divina providentia Papa Decimi, anno ejus primo supradicta litera Apostolica affixa, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis, per me F. Melanum Apost. Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Petrus Paulus Desiderius Cursor.

VII.

Confirmatio Concordiæ super jure, & forma transportandi Cadavera ad Ecclesias Regularium, super solutione Quartæ funeralis, & Sepultura impuberum initiæ inter Clerum Sæcularem, & Regularem Diœces. Majoricen.

Refertur de verbo ad verbum prædicta concordia inter Clerum Sæcularem, & Regularem in hac eadem Constitutione, §. 2. & seq.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Edita A. D. 1645.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis Apostolici muneris debito ad ea libenter intendimus, per quæ personarum Ecclesiasticarum, tàm Sæcularium, quàm Regularium quarumlibet quieti opportunè consulitur, & illis, quæ propterea inter eas concorditer facta sunt, ut firmiùs subsistant, libenter cùm à Nobis petitur Apostolicæ confirmationis robur adjicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Exordium.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Rectorum Parochialium Ecclesiarum, Causæ hujus const.

necnon

necnon Cleri, & Regularium Majoricen. Civitatis, & Diœcesis Nobis expositum fuit, quod aliàs postquàm exortis variis litibus, & controversiis inter dilectos etiam filios Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Majoricen. Clerum sæcularem, & Rectores Parochialium Ecclesiarum Civitatis, & Diœcesis præfatarum ex una; necnon inter S. Antonii de Sancto Antonio Viennen. & Prædicatorum, ac Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum Provinciæ Majoricen. ac Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, & Eremitarum S. Augustini, necnon Sanctissimæ Trinitatis, & Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ac Minimorum Sancti Francisci de Paula respectivè Ordinum Fratres, & Religiosos partibus ex altera, super jure, & forma sepeliendi cadavera defunctorum, qui in ipsorum Regularium Ecclesiis sepulturam sibi elegerunt, coràm Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositis; ac super Quarta funerali, & sepultura impuberum coràm Congregatione etiam venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini Interpretum. Tandem post nonnulla Decreta desuper ab eisdem Cardinalibus emanata partes præfatæ litibus, & controversiis hujusmodi, etiam indecisis pendentibus, opera, & ministerio certorum Procuratorum ad id electorum, & sufficientibus facultatibus suffultorum, prævio diligenti desuper habito tractatu, negotioque hujusmodi sæpè sæpiùs ab ipsis partibus hinc indè diù, & maturè considerato, ut jurgiis, & contentionibus obviam iretur, sumptibusque, & expensis parceretur, ad certam, & amicabilem inter se devenerunt concordiam, & compositionem tenoris qui sequitur videlicet.

Hic refertur concordia, de qua in rubrica.

§. 2. Noverint universi, quòd Nos Doctor Joannes Baptista Casorteza Sacrista, Doctor Marcus Antonius Cotoner Canonici Cathedralis Ecclesiæ Majoricen. electi ab Admodùm Illust. & Reverendiss. Capitulo ejusdem Ecclesiæ, mediante resolutione Capitulari habita die tertia decima Aprilis millesimo sexcentesimo trigesimo nono, Doctor Franciscus Lompard olim Rector Ecclesiæ loci de Porrers, Doctor Michaël Villanova Rector Parochialis Ecclesiæ S. Jacobi præsentis Civitatis, Michaël Joannes Sala Beneficiatus in Sede, & in Parochiali S. Crucis, Marcus Antonius Forteza Beneficiatus in Parochiali Ecclesia S. Michaelis electi, mediante resolutione habita die 12. Septembris 1636. in Congregatione eadem die celebrata de licentia Illustrissimi, ac Reverendissimi Domini Don Fratris Joannis de Santander Episcopi tunc Majoricen. quæ quidem resolutio Congregationis in actis penès Notarium infrascriptum, & in Ecclesiastica Curia reconditis reperitur, ex una, & ex alia nos Frater Antonius Rubi Ordinis Prædicatorum Sac. Theologiæ Magister, & Frater Julianus Ginard Ordinis Sancti Francisci de Observantia Lector Jubilatus, Pater Provinciæ, ac S. Inquisitionis Qualificator, habentes ad infrascripta commissionem, & specialem potestatem, ille pro omnibus Monasteriis Ordinis S. Dominici, hic pro Conventibus totius Provinciæ, & Hospitalis S. Antonii Viennen. necnon Monasteriorum B. Mariæ Carmelitarum, & omnium Ordinis Sancti Augustini, sanctissimæ Trinitatis, ac Sanctæ Catharinæ ejusdem Ordinis B. Mariæ de Mercede, & omnium Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula, ut constat Instrumentis publicis receptis die 16. Decembris 1643. & die 8. Junii 1644. per discretum Jacobum Pujol Notarium publicum, de quibus ego Notarius infrascriptus fidem facio, scientes, & attendentes inter Curatos, & Clericos Sæculares, ex una, & Regulares ex alia partibus motas fuisse varias lites, tàm super forma sepeliendi cadavera defunctorum, quàm etiam super solutione Quartæ funeralis, & ad instandum resolutionem prædictarum litium ab utraque parte fuisse missos Syndicos, & Procuratores, qui Romæ coràm Sacris Congregationibus Cardinalium comparerent, & ad illorum instantiam motas fuisse sequentes controversias.

Contentio Parochorum adversus Regulares.

§. 3. In primis contendebant Parochi inhibendum esse Regularibus, ne procederent ampliùs ad sepulturam in Casibus sibi permissis, per se ipsos tantùm processionaliter Cruce elevata, sed cum interventu Parochi, vel eo priùs convocato; Allegantes Decretum Sacræ Congregationis Regularium de anno 1604.

Allegatio Regularium adversus Parochos.

§. 4. Sed Regulares contrà allegabant pacta, & conventiones de sepeliendo per seipsos tantùm, & ingrediendi Parochias ad levanda cadavera Cruce elevata, & processionaliter, dicentes, se non esse sub regula, sed potiùs sub exeptione Decreti Concilii Lateranensis sub Leone X. pro cujus observatione emanatum fuit dictum Decretum Sacræ Congregationis, sibique etiam suffragari consuetudinem immemorabilem, & quod stabat pro Regularibus relatio Illustrissimi, & Reverendissimi Episcopi Majoricensis ex commissione S. Congregationis Regularium, & allegabatur Breve Papæ Pii V. super confirmat. consuetudinis prædictæ, & pactorum, & conventionum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 24. Februarii 1567. quod incipit. *Eaque concordia*, juncta præsertim ejusdem Brevis observantia. Dicebatur enim per subsecutam observantiam insurgere ejusdem Brevis indubitatam justificationem, qua justificatione supposita, non posse dubitari de veritate narratorum in eodem Brevi, & illorum probatione. Sed Sacra Congregatio prædicta auditis partibus, & allegatis hinc indè ponderatis die 19. Junii anni 1643. fuit in voto, quòd partes pleniùs jura sua deducant in eadem S. Congregatione, & mandavit interim nihil innovari, & juxtà hujusmodi Decretum Episcopo præfato literas dedit.

Aliæ inter Prælatos controversiæ recensentur.

§. 5. Aliæ controversiæ agebantur in Sacra Congregatione Eminentissimorum Interpretum Sacri Concilii Tridentini. Prima: An dicti Regulares teneantur solvere integram quartam funeralium Parochis. Secunda: De quibus solvi debeat quarta prædicta. Parochi pro se allegabant *Clement. Dudùm, de Sepultur. §. Verùm*, & concordiam quandam de anno 1339. initam, ut ipsi asserebant, inter ipsos Parochos, & Fratres Dominicanos Conventus Sancti Dominici hujus Civitatis, in qua Concordia Dominicani promittebant solvere dictam quartam funeralem juxtà præscriptum Constitutionis Bonifacii Papæ Octavi incipien. *Super Cathedram*, necnon quandam, ut asserebant, Constitutionem ejusdem Bonifacii octavi de Anno 1293. quæ incipit: *Olim gravibus*. Datum Avinioni, sive melius Anagnii, Pontificatus sui anno Octavo, in favorem Parochorum contrà Regulares Sancti Dominici, & Francisci præfatæ Civitatis pro observantia alterius Constitutionis incipien. *Super Cathedram*, in d. Clem. *Dudùm, de Sepultur.* insertæ, quam etiam asserebant confirmasse Clementem Papam VI. per quamdam aliam Constitutionem insertam in alia asserta Constitutione Clementis Papæ Septimi. Datum Avinioni quinto Calendas Augusti, Pontificatus sui anno duodecimo, quæ incipit: *Tenore quorumdam*; Regulares verò allegabant consuetudinem legitimam restringentem d. Clement. *Dudùm*, ad sola funeralia, & etiam patentissima privilegia eximentia à dicta solutione quartæ, cum derogatione expressa dictarum Constitutionum, *Dudùm. de Sepultur.* Viennen. Concilii, & *Super Cathedram* Bonifacii prædicti, necnon concordiarum, etiam aucto-

ritate Apostolica, juramento, vel qualibet alia firmitate roboratarum, tandem se esse in legitima possessione, & consuetudine solveodi tantùm quartam partem ceræ intortitiorum, respectu Monasteriorum, solventium; respectu verò aliorum, scilicet à quadraginta annis citrà confirmationem Conciliì Tridentini ædificatorum, nihil omninò solvere.

§. 6. Super quibus, auditis partibus Sac. Congregatio respondit. Ad primum Regulares præfatos teneri solvere juxtà præscriptum Clem. Dudùm, de Sepult. §. *Verùm*. Ad secundum. Teneri solvere ex his, quæ disponuntur in dicta Clem. nisi concurrat legitima consuetudo ad favorem ipsorum solvendi solùm modò quartam partem ex intortitiis tantùm, seu ex alia particulati re. Quod decretum, iostantibus Regularibus prædictis suspensum fuit, quia Regulares petebant à d. Sacra Congregatione, utrum prædictum Decretum loqueretur de omnibus Monasteriis indiscriminatim, scilicet, tàm de his, quæ sunt ædificata à quadraginta annis ante confirmationem Tridentini, & sunt in consuetudine solvendi tantùm quartam partem ex intortitiis, quàm de aliis ædificatis à quadraginta annis citrà confirmationem Tridentini. Asserebant etiam dicti Regulares pro se habere valida, & patentissima privilegia eximentia dicta Monasteria ædificata à quadraginta annis citrà à dicta confirmatione Concilii à solurione quartæ, & quintæ funeralium. Tertia controversia. An filii impuberes, dùm alibi sepulcra majorum non extant, debeant sepeliri in eorum propria Parochiali Ecclesia. Respondit Sacra Congregatio, filios impuberes, si non extant sepulchta majorum, sepeliendos esse in propria Parochia io Ecclesia. Quarta. An mater pro filiis impuberibus possit eligere sepultutam. Respondit Sacra Congregario. Non licere matribus eligere sepulturam pro filiis impuberibus, cessante legitima consuetudinc. Quinta. An liceat Regularibus sepelite in suis Ecclesiis Confratres laicos, qui sepulturam non elegerunt. Respondit Sacra Congregario. Confratres laicos si non præcedat eorum electio sepulturæ, sepeliendos esse in eorum propria parochiali Ecclesia.

§. 7. Attendentes nos prædicti electi tàm Admod. Illustris Capituli, Curatorum, & Clericorum sæcularium, quàm regularium intet præfatos utriusque partis Syndicos, & Procuratores in Romana Curia, ad obviandum jurgiis, sedandum scandala, & excusandum sumptus, qui ex longissimis litium, & dubiorum aufractibus sperabantur, de consilio præstantissimorum Romanæ Curiæ Advocatorum, ac intervenientibus ad id Eminentiss. D. Card. Cæsarino Ponenti, Illustrissimóque D. Francisco Pauluccio Congregationis Concilii Secretario, & Perillustribus DD. Armindo Ricio, & Stephano Fabretto Juris utriusque Doctoribus, ac utriusque causæ Procuratoribus, ille pro parte Parochorum, hic pro parte Regularium, de consensu R. D. Marci Antonii Forteza causam pro dictis Parochis in Romana Curia agentis, & Admodùm R. P. Fratris Benedicti Ferrer S. Theologiæ Magistri, ac S. Inquisitionis Qualificatoris Ord. Prædicatorum Agentis pro Dominicanis, & R. P. Fratris Jo. Baptistæ Mestre Ord. S. Francisci S. Theologiæ Lectoris Agentis pro cæteris Regularibus dictæ Diœcesis, actum fuisse de concordia prædictarum litium. Et nos habitis quamplurimis colloquiis, sæpè sæpiùs rebus maturè consideratis, & perpensis in unum coovenisse Concordiam, quæ proposita fuit Congregationi habitæ die 28. Aprilis anni currentis, in qua astiterunt Admodùm Illustre Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, & omnes Curati, ac Syndici omnium Communitatum Ecclesiarum sæcularium præsentis Insulæ, in qua Congregatione fuit pro majori parte approbata prædicta Concordia, & Commissum nobis prædictis Electis Capituli Curatorum, & Clericorum sæcularium, ut pro parte totius Cleri illam admitteremus, ut de dicta approbatione, & commissione constat in actis calebrationis dictæ Congregationis penès Notarium infrascriptum, & in Ecclesiastica Curia recunditis: Scientes etiam eamdem potestatem nobis attributam fuisse à Præposito, & Communitate Clericorum sæcularium Ciutadella Insulæ Minoricen. Instrumento publico mediante recepto die 2. Maji anni currentis per Joannem Companny Notarium publicum, de quo ego Notarius infrascriptus fidem facio. Et exprese declarantes, quòd in hac concordia comprehenduntur Parochi, & Clerici locorum de Mahò, & Layor Insulæ Majoricen. si infrà quatuor menses, penès Notarium infrascriptum eam ratam habuerint. Nos etiam prædicti Regularium Electi utentes facultatibus nobis attributis, ut suprà, confitemur iuter nos partes prædictas, & nominibus suprà expressis deventum fuisse ad concordiam præfaratum litium in modum sequentem.

§. 8. Respectu causæ convocationis Parochi, quæ agebatur in Sacra Congregatione Regularium, concordatum fuit. Quòd omnes Regulares possint per se ipsos tantùm absque interventu Parochi, atque Clericorum sæcularium processionaliter Cruce elevata incedere, & Parochis non vocatis, nec requisitis eorum parochias ingredi, indeque ad sua Monasteria levare, & efferre corpora defunctorum, qui apud ipsos Regulares elegerint sepeliri, prout hactenùs consuetum fuit: atque adeò in hoc nihil esse innovandum, exceptis Regularibus sex Conventuum, scilicet Ordinum Prædicatorum Sancti Dominici locorum de Manacor, Pollensa, & Inca, ac Minorum Sancti Francisci de Petra, Sancti Augustini de Falanitg, & Minimorum S. Francisci de Paula de Campos, qui juxtà pacta in limine fundationis non possunt absque interventu Parochi, & Cleri exire ad supradicta, & in sex prædictis locis, etsi in aliis extrà hanc Civitatem fuerint vocati Parochus, & Clerus sæcularis ad associanda cadavera in Ecclesiis Regularium sepelienda Regulares adeant Ecclesiam Parochialem, fiatque processio, sicut in Cathedrali in funeribus generalissimis, & quandò Parochus, & Clerici sæculares voluntariè vocabuntur pro associatione funeris, singuli Clerici non possint plusquàm duos solidos, & Ministri, scilicet Hebdomadarius, Diaconus, Subdiaconus, & duo Primicerii quatuor solidos pro suis stipendiis recipere. Respectu primæ, & secundæ controversiæ quartæ funeralium concordatum fuit. Quod ea Regularium prædictorum Monasteria, quæ sunt ædificata à quadraginta annis antè confirmationem Tridentini, & sunt in consuetudine solvendi tantùm quartam partem ex intortitiis, eamdem solvant, & quartam partem de pane, & candelis, quæ dùm missa Conventualis præsente cadavere cantatur, offeruntur, cum quinque solidis pro Rectoris cera, quæ comburitur dùm Missa canitur, ut usque adhuc solitum est. Et nunc de novo additur, ut deinceps de panno, quod vulgò dicitur Drap de cos de friseta negra, de libris, ensibus, & habitibus militaribus quartam partem dare teneantur, & unum de quatuor cereis, quos quatuor Regulares juxtà pheretrum defuncti deferre solent: De reliquis autem obventionibus, nempè de habitu regulari, de sudario, de sindone, de arca, de panno serico, seu de alia particulari re Confraternitatum laicorum, seu Conventuum ipsorum Regularium, de duobus cereis duorum Acolytorum Crucem comitantium, de aliis cereis, seu candelis, quæ dantur ad manus Regularium, de eleemosynis pro Missis, Anniversariis, Responsis, vel aliis divinis officiis, piisque de-

Forma concordiæ.

precationibus

cationibus pro defunctis eisdem clebrandis, delegatis absolutè, vel ad certos usus, vel etiam datis qualitercumque donatis toti Monasterio, seu alicui ex Regularibus, & de quavis alia re particulati, nihil omninò solvere teneantur. Illa verò Monasteria, quæ sunt ædificata post Concilium Tridentinum nihil solvere teneantur, nisi aliter concordatum fuerit cum ipsis à principio fundationis Mooasteriorum, aut posteà, quo casu standum etir concordiæ legitimæ. Respectu tertiæ, & quartæ controversiæ concordatum fuit, quòd juxtà Constitutionem Synodi Majoricensia de Anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto, possior Patres eligere sepulturam pro filiis impuberibus, non verò matres. Tandem concordatum fuit prædictas conventiones, & concordias ad petitionem ambarum partium approbandas esse à Sacris Congregaoonibus Regularium, & Concilii, & confirmandas à Sanctiss. Domino Nostro Papa cum clausulia necessariis pro majori robore dictæ concordiæ, & decreti irritantis, si secùs à quocumque cootigerit attentari, & quòd committatur Ordinario Majoricen. omnimoda jurisdictio pro observantia dictæ concordiæ. Non obstantibus quibuscumque privilegiis exemptionis Regularium. Hanc itaque concordiam, & transactionem, omniáque in illa contenta inviolabiliter observari. Nos electi prædicti pro utraque parte promittimus, eamque admirtimus, & approbamus, & à prima linea usque ad ultimam acceptamus, ac approbari, laudari, & confirmari promittimus, & nos obligamus. Super quibus omnibus, & singulis supradictis sic complendia, tenendis, & inviolabiliter observandis obligamus utraque pars oostrum alteri ad invicem mutuò, & vicissim omnia, & singula bona nostra, scilicet nos Electi prædicti bona dictorum Rectorum, & Cleri, & Nos dicti Regulares bona dictorum Conventuum mobilia, & immobilia præsenoa, & ubique futura. Quod fuit actum in præsenti Civitate Majoricen. die videlicet decima tert a mensis Aug. Anno à Nativitate Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto. Si††††gna nostra, Joannis Baptistæ Caforteza, D. Doctoris Presbyteri, Canonici, & Sacristæ Ecclesiæ Sedis Majoricensis, & cæterorum Electorum. Si††gna nostra Fratris Antonii Rubi Ordinis Prædicatorum, & Fratris Juliani Ginard Ordinis S. Francisci de Observantia, nomine antedicto transigenoum, & concordantiom prædictorum, qui hæc laudamus, concedimua, & firmamus. Testes in quorum præsentia firmarunt dicti Doctores Jn. Baposta Caforteza Sacrista, Marcua Antonius Cotener Canonicus, Franciscus Liompard, & Marcus Antonius Forteza Præsbyteri, P. Frater Antonius Rubi, & P. Frater Julianus Ginard sunt Gabriel Cantallops studens, & Petrus Ferrer Ecclesiasticæ Curiæ Nuncius, Testes verò firmæ d. Doctoria Michaëlis Villanova Presbyteri Rectoris Sancti Jacobi, qui firmavit die eadem, fuere R. Michael Sagarra Presbyter, & Sebastianus Carbonell dictæ Curiæ Ecclesiasticæ Nuncius.

Decretum Congr. S. R. E. Card. negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ.

§. 9. Subindè pet eosdem exponeotes supplicato, primò dictis Cardinalibua hujusmodi, ut præmissa confirmarent, ab eisdem Cardinalibus emanavit Decretum infrascriptum, videlicet. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Eminenoissimo Cardinali S. Cæciliæ referente censuit, quoad primum punctum, circà formam transportaudi cadaverà ad Ecclesias Regularium, concordiam posse confirmari, prout præsenti Decreto confirmat: quoad reliquas verò partes ad Sacram Congregaoonem Concilii remittit. Romæ 26. Novemb. 1644. M. Cardinalis Ginettus. Postmodùm verò per eosdem primò dictos Cardinales remissis ad secundò dd. Cardinalium præfatam Congregationem certis aliis punctis, & capitibua in dicta præinserta concordia expressis pro illorum confirmaoone tidem secundò dd. Cardinales pariter deereverunt, ut infrà, videlicet. Die 4. Februarii 1645. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Trideutini Interprerum prævia revisione, ac relatione in eadem Sac. Cbngregatione per Eminentissinios Cardinales Cornelium, & Gineitum, censuit, confirmationem supradictæ concordiæ, quoad Decreta ejusdem Sacræ Congregationis posse concedi; si Sanctissimus D. Noster annuat. F. Cardinalia Episcopus Sabinensis. Cùm autem firmiora sint ea, quæ Sedis Apostolicæ patrocinio robotantur, idcircò præfati Capitulum, & Cauonici, Clerus, & Parochi hujusmodi, dictorúmque Ordinum Superiores Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut id præmissis opportunè providere debenignitate Apostolica dignaremur.

Prædictam concordiam confirmat & approbat Sum. Pontifex.

§. 10. Nos igitur eosdem exponentes, & supplicantes specialibus favoribus, & graois prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet ionodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibua inclinati, Concordiam præinsertam, & desuper confectum instrumentum, seu scripturas, juxtà præinserta dd. duarum Congregationum decreta, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamua, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possint, supplemus; salva tamen semper auctoritate utriusque Congregationis Cardioalium hujusmodi.

Clausulas præservativas apponit.

§. 11. Decernentes præsentes literas, nullo unquàm tempore de subreptionia, aut obreptionis, vel nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, defectu, aut quovis alio ex capite, etiam io corpore juris clauso seu occasione, vel causa quantumvis privilegiara notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controverfiam revocari, aur ad terminos juris reduci ullatenùs posse, sed illas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, & esse, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulia, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectabit, ac spectare, & pertinere poterit in futurum, perpetuò, firmiter, inviolabiliter, & inconcusè observari, & adimpleri debere.

Clausula sublata.

§. 12. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncius, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavia auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocircà Ven. Fratri Episcopo Majoricen. ac dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditore per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut onus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & io eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, quoties pro parte exponentium, & supplicantium præfatorum fratrum fuerint requisiti, vel eorum alter fuerit requisitus solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, illos præmissorum effectu pacificè frui & gaudere. Non permittentes eos desuper quo-

modolibet

modolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, præmissisque non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliàque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si fuerit opus, auxilio brachii sæcularis.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, ac quibusvis Apost. necnon in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, dictæque Majoricen. ac aliarum Ecclesiarum, ac Domorum, seu locorum Regularium, dictæque Provinciæ, ac Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorùmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 22. Februarii millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, Pontificatus Nostri Anno primo.

Prohibitio, ne Prælati Congregationis Cassinen. in effectum locent possessiones sæcularibus personis, nec in eis Monachos retineant pro cura, & administratione earumdem extra Claustra à Superiorum obedientia immunes.

De istorum Monachorum Congregatione notavi ad Const. 172. Sancta mater. & ad Constitut. 230. Aliàs in Venerab.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Præsidens generalis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinen. quod à Capitularibus Capituli generalis ejusdem Congregationis novissimè celebrati conditum fuit pro fœlici gubernio, & regimine publico ejusdem Congregationis decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 1. Cùm ad aures nostras non sine ingenti animi dolore pervenerit in aliquibus Congregationis nostræ monasteriis non deesse Prælatos, qui in affictum ducunt, vel Monachis ipsis cum evidenti animarum jactura, vel sæcularibus suorum Monasteriorum possessiones locent ea conditione, ut Monachus aliquis ab ipsis nominandus dictorum bonorum curæ, & administrationi assistat extrà claustra à Superiorum obedientia immunis degens: Idcircò tàm gravi, ac periculoso excessui opportunum, ac necessarium remedium adhibere volentes inhærendo ordinationi S. P. N. Benedicti cap. 33. & Constit. nostris in decl. dicti cap. & cap. 57. & 2. par. Const. cap. 2. Præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnis in nostris Const. expressis, omnibus Prælatis ne quovis quæsito colore, aut prætextu præsumant in posterùm similes locationes facere, vel accipere, vel Monachis mediatè, vel immediatè conferre: factas verò, & hactenus collatas, irritas, cassas. & nullas esse declarent respectivè, tàm quoad ipsos Prælatos, quàm quoad Monachos, nec permittant in publicis instrumentis prædictarum locationum, quæ sæcularibus personis committuntur pacta, & conditiones inseri quibus Monachi prædictis bonis, & possessionibus administrandis præsidere, & cogant omnes, qui hac de causa extrà Cœnobiorum septa commorantur relicta administratione ad Monasterium reverti.

§. 2. Ut autem præsentis decreti observationi major vis, & pondus accedat, mandamus Procuratori nostro in Curia Romana degenti quamprimùm satagat Breve aliquod excommunicationis ipsi Summo Pontifici reservatæ contrà præsentis edicti violatores impetrare.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dictus exponens decretum hujusmodi quo firmiùs subsistat, & exactiùs observetur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desideret. Idcircò nos ejusdem Præsidentis generalis votis hujusmodi annuere illùmque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati stante prohibitione Sacrorum Canonum, & Constitutionum d. Ordinis Apostolica auctoritate confirmatarum, Decretum præinsertum, Apostolica auctoritate tenore præsentium ad abundantiorem cautelam confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis, & perpetuæ firmitatis vim, & robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, vel censeri possint, supplemus, mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Congregationis Superioribus Monachis, & personis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna per eos ex dicta Congregatione, qui decreto præinserto hujusmodi contravenerint eo ipso, absque ulla alia declaratione incurrenda, & à qua nonnisi à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente, præterquàm in mortis articulo constituti absolvi queant, quatenùs præsertim decretum prædictum inviolabiliter, & inconcussè observent, observarique curent, & faciant. Confirmat decretum prout in Rubr. sub pœna excommunic.

§. 4. Decernentésque præsentes litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate Decretum irritans.

te alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, quibusvis eorumdem Ordinis, & Congregationis religiosis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibúsque & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenore præsentium pro plene, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P.An.2. die 1.Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Octobris 1644. Pontificatus Nostri Anno primo.

IX.

Breve in favorem Regii Conventus Sanctissimæ Trinitatis Montis Pincii de Urbe, Fratrum Gallicæ Nationis, Ordinis Minimorum Coronæ Franciæ naturaliter subditorum.

Fratres Minimos Sancti Francisci de Paula approbavit Sixtus IV. Const. 3. Tom. 1. ubi de tota eorum Religione plenè notatum est.

Edita An. D. 1645.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Ex incumbenti Nobis pastoralis officii debito, iis quæ pro fœlici regularium personarum quarumlibet statu, & illarum salubri directione providè statuta, & ordinata comperimus, ut firmiùs subsistant, & perpetuis futuris temporibus observentur confirmationis Apostolicæ robur libenter adjicimus, prout ipsorum religiosorum vota exposcunt, & nos conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiva hujus Constit.

§. 1. Aliàs siquidem pro parte tunc in humanis agentis claræ mem. Henrici Francorum, & Navarræ Regis Christianissimi fœlicis recordationis Paulo Papæ V. prædecessori nostro, exposito, quod subortis aliàs certis litibus, & controversiis inter ipsum Henricum Regem, & tunc existentes Fratres Nationis Gallicanæ Coronæ Franciæ naturaliter subjectæ, Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula Domus Regularis, seu Conventus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio de Urbe ex una, & Fratres aliarum Nationum ejusdem Ordinis partibus ex altera, occasione, habitatione, residentiæ, regiminis, & præeminentiæ dictæ domus, seu Conventus recolendæ similiter memoriæ Clemens VIII. necnon Leo XI. Romani Pontifices etiam prædecessores nostri, litibus, & controversiis ejuscemodi finem imponere, ac quieti, & tranquillitati dictæ Domus regularis, seu Conventus hujusmodi perpetuò consulere cupientes bonæ memoriæ Pompejo Sanctæ Balbinæ Arigonio, necnon Hieronymo titulorum Sancti Blasii de Annulo tunc Pamphilio, nostro secundùm carnem patruo nuncupatis, respectivè S. R. E. Presbyteris Cardinalibus differentiarum, & controversiarum hujusmodi causam per specialia rescripta cognoscendam, terminandamque commiserant, ipsique Pompejus, & Hieronymus Cardinales prævia per eos desuper habita matura deliberatione diffinitivam in scriptis tulerant, & pronunciaverant sententiam tenoris qui sequitur. Videlicet, die 20. Junii 1605. Christi nomine invocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam sententiam, quam unanimiter in his scriptis de juris peritorum consilio, & assensu ferimus in causa & causis, quæ coràm nobis virtute specialium Brevium, seu commissionum fœl. record. Clementis VIII. & Leonis XI. vertuntur inter Christianissimum Galliarum Regem, & Fratres Nationis Gallicanæ Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula Conventus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio ex una, & Fratres aliarum Nationum ejusdem Ordinis partibus ex altera, de & super habitatione, residentia, regimine, & præeminentia dicti Conventus, seu Domus Sanctissimæ Trinitatis, rebúsque aliis in actis causæ, & causarum prædictarum latiùs coràm nobis deductis. Dicimus, sententiamus, decernimus, & declaramus Conventum præfatum Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio de Urbe per Fratres Gallicanæ Nationis regendum, & habitandum, quamdiù inveniantur, qui inibi residere, & cultui Divino insistere voluerint, ità ut de cætero quamdiù Fratres dicti Ordinis prædictæ Nationis Gallicanæ idonei reperientur ut præmissum est, nullus alius, quàm ejusdem Nationis Gallicæ in Correctorem eligi, seu admitti, aut electus confirmari quoquo modo possit, seu præsumatur, necnon Domum, seu Conventum prædictum Sanctissimæ Trinitatis ab omni, & quacumque superioritate, & jurisdictione, visitatione, correctione, subjectione, & obedientia, præterquàm pro tempore existentis R. Patris Correctoris Generalis, vel ejus oculati Visitatoris penitùs esse liberum, immunem, & exemptum, vexationésque, & impedimenta, perturbationes, & molestationes quascumque per dictos Fratres aliarum Nationum de & super præmissis, & illorum occasione quomodolibet factas, & præstitas, factáque, & præstita fuisse, & esse temerarias, illicitas, indebitas, iniquas, & injustas, temerariáque, illicita, indebita, iniqua, & injusta, ac de facto præsumptas, & præsumpta, illásque, & illa ipsis Fratribus aliarum Nationum minimè licuisse facere, neque licere, & propterea illis, à quibuscumque prætensionibus eorumdem Fratrum aliarum Orationum de & per præmissis imponendum perpetuum silentium fore, & esse prout imponimus, mandatúmque quodcumque desuper necessarium, opportunum, & de manutenendo decernendum, & relaxandum fore, & esse prout decernimus, & relaxamus, dictósque Fratres aliarum Nationum ab expensis hactenùs factis absolvimus, & ità dicimus, declaramus, decernimus, pronunciamus, ac diffinitivè sententiamus, non solùm modo, & forma præmissis, sed etiam omni meliori modo. Ità pronunciamus Pompejus Cardinalis Arigonius. Ità pronunciamus Hieronymus Cardinalis Pamphilius.

Deputatio Cardinalium ad litem terminandam.

Sententia Cardinalium deputatorum.

Eximitur Conventus ab omni jurisdictione præter quam Reverendiss. P. Generalis, & oculati Visitatoris.

Vexationes aliarum nationum decernuntur injustæ, & temerariæ.

§. 2. Subindè idem Paulus prædecessor quibusvis litibus, discordiis, & scandalis præmissorum occasione obviam ire, ac ejusdem Henrici Regis voluntati annuere volens supplicationibus illius ea in parte sibi porrectis inclinatus primùm, ac deindè similis mem. Gregorius XV. & novissimè Urbanus VIII. etiam Romani Pontifices nostri pariter prædecessores præinsertam prædictam sententiam, ac omnia, & singula in ea contenta, & expressa quocumque ex suis certis scientiis, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine approbarunt, & confirmarunt, aliásque fecerunt, & disposuerunt prout in singulis eorumdem Pauli, Gregorii, ac Urbani prædecessorum præfatorum in simili Bre-

Confirmationes certa sententia, & plenitudine Apostol. potestatis Summ. Pontificum.

vis,

vis, vel alia forma literis desuper emanatis, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberiùs continetur.

§. 3. Cùm autem sicut Charissimus in Christo filius noster Ludovicus eorumdem Francorum, & Navarræ Rex Christianissimus suo, & ipsorum Fratrum Nationis Gallicanæ eidem Coronæ Franciæ neutraliter subjectæ nominibus per dilectum filium Nicolaum Brethel Dominum in temporalibus locis de Grimonville, & à Consiliis status ejusdem Ludovici Regis, necnon illius ad dilectos filios nobiles viros Ducem, & Rempublicam Venetam destinatum Oratorem, ac pro ejusdem Ludovici Regis servitio in Alma Urbe nostra præsentem nobis nuper exponi fecit, ipse Lodovicus Rex præmissa, quò meliùs, firmiùs, & inviolabiliùs in posterùm observentur, etiam per Nos confirmari summoperè desideret unà cum mandato de manutenendo Fratres præfatos dictæ Nationis Gallicanæ in quieta, & pacifica possessione, seu quasi omnium, & singulorum in eadem præinserta sententia contentorum de anno 1637. desuper à tunc existente Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditore, seu illius in civilibus Locumtenente emanato, tenoris etiam subsequentis videlicet.

§. 4. De mandato Illustrissimi, & Reverendissimi D. A. C. sive Reverendissimi D. Caballetti, ejus in Civilibus Locumtenentis, & ad instantiam Christianissimi Francorum Regis, & RR. Fratrum Nationis Gallicanæ Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, & Conventus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio de Urbe, & aliàs omni meliori modo principalium tenore præsentium. Mandatur Vobis Officialibus, & executoribus & Justitiæ Ministris, ac aliis ad quos spectat quatenùs statim visis præsentibus sub pœnis &c. manuteneatis, defendatis, protegatis, & conservetis dictum Christianissimum Regem, ac dictos RR. Fratres Nationis Gallicanæ, ac manuteneri faciatis, curetis, & mandetis in pacifica, & quieta possessione, seu quasi omnium contentorum in suprà præinserta sententia dictorum bon. memor. Eminentissimorum, & Reverendissimorum Cardinalium Arigonii, & Pamphilii, ac litteris Apostolicis in forma Brevis ut suprà insertis, ac juxtà illarum formam, & tenorem. Eisdemque Christianissimo Regi, & RR. Fratribus instantibus brachio Curiæ, & auctoritate nostra assistatis, præmissáque, & alia omnia desuper necessaria, & opportuna non solùm præmisso, verùm etiam omni alio meliori modo faciatis, & præsentibus &c. omninò pareatis, & obediatis, quoniam citatis, relatis, & intimatis R. P. Paulo Pulejo, R. P. Petro Vasquez, & R. P. Raphaële Pizzourno, sine DD. Petro Francisco Pavonin, & Mutio Asculano eorum Procuratoribus servatis servandis & aliàs prout in actis Reverendiss. D. Locumtenens ità mandavit hac die 10. Junii 1637. P. Paulus Caballettus Locumtenens Adrianus Gallus Not. Loco † sigilli.

§. 5. Idcircò Nos attendentes prædictos Nationis Gallicanæ dicti Ordinis Fratres hactenùs piè, & religiosè cum odore bonæ famæ, sub suavi Religionis suæ jugo in dicta Domo Regulari, seu Conventu vixisse, & ad præsens vivere, ac ob id Ordinem hujusmodi inibi in suo laudabili statu, ac illius Fratres dictæ Nationis Gallicanæ prædictos in perpetuis tranquillitate, & pace confovere, ipsiusque Ludovici Regis desiderio annuere volentes supplicationibus illius nomine per dictum Nicolaum nobis humiliter hac in parte porrectis inclinati præinsertam prædictam sententiam, necnon illius vigore emanatum mandatum de manutenendo hujusmodi, ut præfertur, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, ac indè legitimè secuta, & executioni demandata quæcumque ex nostra certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnésque, & singulos quarumcumque solemnitatum in præmissis forsàn quomodolibet requisitarum, ac alios quantumvis tàm juris, quàm facti substantiales defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint, aut intervenisse dici, vel censeri possint supplemus, districtiùs inhibentes pro tempore existentibus Generali Correctori, & Fratribus d. Ordinis eorúmque singulis sub majoris excommunicationis latæ sententiæ, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris, necnon privationis dignitatum, officiorum, vocisque activæ, & passivæ, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterùm obtinenda per eorum quemlibet si contravenerint, eo ipso incurrendis pœnis, ne de cætero quosvis alios quàm prædictæ Nationis Gallicanæ eidem Coronæ Regni Franciæ naturaliter subjectæ dicti Ordinis Fratres in dictæ Domus Regularis, seu Conventus hujusmodi Correctores, seu alios locales, & conventuales, vel habitatores eligere, vel electos confirmare, inibique recipere, vel eis locum, & domicilium assignare, seu etiam quoquo modo eos admittere, vel tolerare præsumant. Nolumus tamen, quòd Fratres dictæ Nationis Gallicanæ hujusmodi, qui fugitivi, seu quavis alia juris, aut facti infamia notati fuerint in dicta Domo Regulari, seu Conventu recipiantur, vel admittantur.

Quid Gallicæ nationis nomine intelligatur.

§. 6. Decernentes præsentes literas etiam ex eo quòd aliarum Nationum dicti Ordinis Fratres, seu quicumque alii in præmissis jus, aut interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, seu desuper auditi non fuerint de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu notari, argui, infringi, impugnari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu juvare in judicio, vel extrà nullatenùs posse, vel debere, sed easdem præsentes semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurùm inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula ponit silentium aliis Nationibus

Clausula sublata &c.

Decretum irritans.

§. 7. Quocircà venerabili Fratri Episcopo Sabinen. ac Dilectis filiis nostro in Urbe Vicario in spiritualibus generali, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori etiam generali per præsentes committimus, & mandamus quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Ludovici Regis, & Correctoris, & Fratrum dictæ Regularis Domus, seu Conventus hujusmodi, aut alicujus eorum desuper requisiti fuerint, seu eorum aliter requisitus fuerit, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præmissorum om-

Executores deputat.

nium,

nium, & fingulorum effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos defuper à quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter quomodolibet moleftari, perturbari, vel inquietari, contradictores quoflibet & rebelles, ac præmiffis non parentes per fententias, cenfuras, & pœnas Ecclefiafticas, aliáque opportuna juris, & facti remedia appellatione poftpofita compefcendo, legitimífque fuper his habendis, fervatis proceffibus, cenfuras, & pœnas ipfas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc fi opus fuerit auxilio brachii fæcularis.

Contrariis derogat. §. 8. Non obftantibus omnibus, & fingulis illis, quæ idem Paulus, necnon Gregorius, & Urbanus præfati in fuis quifque literis voluerunt non obftare, ac quibufvis Conftitutionibus, & ordinationibus Apoftolicis, necnon dicti Ordinis, ac Regularis Domus, & Conventus hujufmodi etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel alia quavis firmitate roboratis ftatutis, & confuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoftolicis in contrarium præmifforum forfan quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis, etiamfi de illis, eorúmque totis tenoribus fpecialis, fpecifica, expreffa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per claufulas generales idem importantes mentio, feu quævis alia expreffio habenda, aut aliqua alia exquifita forma ad hoc fervanda foret, illorum omnium, & fingulorum tenores præfentibus pro plenè, & fufficienter expreffis habentes, illis aliàs in fuo robore permanfuris ad effectum præmifforum fpecialiter, & exprefsè derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque. Aut fi aliquibus communiter, vel divifim ab eadem fit Sede indultum, quòd interdici, fufpendi, vel excommunicari non poffint per literas Apoftolicas non facientes plenam, & expreffam, ac de verbo ad verbum de indulto hujufmodi mentionem.

Dat. P.An.1. die 10. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum fub Annulo Pifcatoris, die 10. Aprilis 1645. Pontificatus Noftri Anno primo.

X.

Confirmat ftatuta Monafteriorum Congregationis Beatæ Mariæ Virginis fub Regula Sancti Auguftini in Tullen. & aliis Diœc. fitorum.

Plures Summi Pontifices confirmarunt ftatuta Monalium pro bono regimine earumdem, ut copiosè habes in Repertorio, verb. Statuta.

Edita A. D. 1645.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Chrifto filiæ Matres, feu Priorifiæ, & Moniales Monafteriorum Congregationis B. Mariæ Virginis fub Regula Sancti Auguftini in Tullen. & aliis Diœc. fitorum, quòd ipfæ ftatuta fœlici dictæ Congregationis directione, atque gubernio à quon. Petro Fourier illius inftitutore nuperrimè condita, quò firmiora perfiftant, & exactiùs ab omnibus obferventur, Apoftolicæ noftræ confirmationis patrocinio communiri fummoperè defiderant.

Confirmat prout in Rub. dummodò non contrarientur facris. §. 1. Nos igitur eafdem exponentes fpecialibus favoribus, & gratiis profequi volent. & earum fingulares perfonas à quibufvis excommunicationis, fufpen. & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatæ exiftunt ad effectum præfentium dumtaxat confequend. harum ferie abfolven. & abfolutas fore cenfend. Supplicationibus illarum nomine Nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati ftatuta prædicta dummodò tamen in ufu, ac licita fint, & honefta, & non fint revocata, nec fub aliquibus revocationibus comprehenfa, facrifque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac Conftitutionibus Apoftolicis, regularibúfque dicti Ordinis Inftitutis non adverfentur, Apoftolica auctoritate tenore præfentium fine tamen alicujus præjudicio approbamus, & confirmamus, illifque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & fingulos tàm juris, quàm facti defectus, fi qui defuper quomodolibet intervenerint, fupplemus.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes illa, necnon præfentes literas femper, & perpetuò valida, firma, & efficacia exiftere, & fore, fuófque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & fingulis, ad quos fpectat, & in futurum quomodolibet fpectabit, inviolabiliter obfervari, ficque per quofcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam caufarum Palatii Apoftolici Auditores, judicari & definiri debere, irritúmque, & inane quidquid fecùs fuper his à quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obftantibus Conftitutionibus & ordinationibus Apoftolicis, ac Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ftatutis, & confuetudinibus, cæterifque contrariis quibufcumque.

Tranfumptis credi jubet. Volumus autem, quòd præfentium tranfumptis, etiam impreffis, manu alicujus Notarii publici fubfcriptis, ac figillo alicujus perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, eadem prorfus fides, adhibeatur quæ præfentibus adhiberetur, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Dat. P.An.1. die 28. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris, die 28. Augufti 1645. Pontificatus noftri anno primo.

XI.

Confirmatio, feu innovatio Brevis Urbani VIII. pro locis Terræ Sanctæ, quoad eleemofynas quærendas.

Pro hujufmodi locis Terræ Sanctæ lege Conftit. 177. Salvatoris Urb. VIII.

Edita An. D. 1645.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. SAlvatoris, & Domini noftri, qui pro humani generis redemptione fe ipfum exinanivit, factus obediens ufque ad mortem, vices licèt immeriti gerentes in terris, inter multiplices graviffimáfque Apoftolicæ fervitutis curas, in ea præcipuè paftoralis follicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tàm falubris mifterii monumenta, quæ in Civitate Hierufalem, & locis circumvicinis funt, conferventur, & omni qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

§. 1. Cùm itaque fœl. rec. Urbanus VIII. Papa prædeceffor nofter fibi aliàs expofito, quod Ecclefiæ, & alia loca pia in Civitate Hierufalem, & aliis locis Terræ Sanctæ exiftentia ferè diruta erant, & quæ adhuc ibi exiftebant Monafteria ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schifmaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eifdem locis confervatione contracto, admodùm gravata reperiebantur. Idem Urbanus prædeceffor Patriarchis, Archiepifcopis, Epifcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & fingulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & inftitutorum Regularium Generalibus commi-

commisit, & mandavit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno Adventus, & Quadragesimæ temporibus, tàm per Verbi Dei Prædicatores in suis sacris Concionibus, quàm in actionibus, & functionibus publicis necessitates eorumdem sacrorum monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & aliàs prout in ejusdem Urbani prædecessoris literis simili forma Brevis die 3. Februarii anni 1634. desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberiùs continetur.

§. 2. Cùm autem sicut Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Fratris Andreæ de Arco ejusdem Terræ Sanctæ pro Italia, & aliis locis Europæ Subsuperiore Cismontanæ Familiæ, ac Fratris Bernardi de Castiglio pro Hispanica Commissariorum Ord. Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum professorum expositum fuit, ipsi quo præfatæ Urbani prædecessoris literæ exactiùs observentur, illas ad nos confirmari, & innovari desiderent. Nos eorumdem sacrorum monumentorum conservationi, & manutentioni consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotio Propagandæ fidei Præpositorum consilio, prædictas Urbani prædecessoris hujusmodi literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illásque innovamus, & observari mandamus, salva semper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

§. 3. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status suarum Ecclesiarum, quando visitabunt limina Apostolorum facienda, referant se prædictis Urbani prædecessoris, & præsentibus nostris literis paruisse, contrariis non obstan. quibuscumque.

Volumus insuper quòd earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Septembris 1645. Pontificatus nostri anno secundo.

Quòd Commissarii Terræ Sanctæ tenere possint unam clavem Arcæ eleemosynarum, & alia maneat penès Syndicum pro tutiori custodia earumdem.

Quoad eleemosynas quærendas pro locis Terræ Sanctæ, lege Constit. 177. Salvatoris Urb. VIII.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut dilecti filii Commissarii locorum Terræ Sanctæ Nobis nuper exponi fecerunt Superioribus annis in aliquibus Italiæ Civitatibus, & novissimè in Oppido Matriti Toletan. Diœc. evenerit, ut certæ eleemosynæ in multorum scutorum millibus per pias personas erogatæ locis Terræ Sanctæ hujusmodi ob decoctionem, aut alias culpa Syndici Apostolici, qui eleemosynis hujusmodi indifferenter in suos peculiares usus, & interesse utebatur; amissæ fuerint, proptereáque cupiant ipsi Exponentes per Nos statui, præcipique Commissariis, & Syndicis pro tempore locorum d. Terræ Sanctæ, ut unam arcam cum duabus diversis clavibus confici faciant, quarum unam Commissarius, aliam claves præfatas Syndicus penès se respectivè teneant, & in qua arca omnes, & singulæ eleemosynæ locis ejusdem Terræ Sanctæ erogandæ, intactæ conserventur, ipsaque arca nusquàm referetur præterquàm occasione eleemosynarum hujusmodi ad eadem loca Terræ Sanctæ præfatæ transmittendarum.

§. 1. Idcircò Nos conservationi eleemosynarum hujusmodi quantum cum Domino possumus benignè consulere, eosdémque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Ven. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio propagandæ Fidei præpositorum consilio, Commissariis Terræ Sanctæ, ut ipsi tuta conscientia unam ex dictis duabus clavibus penès se retinere liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus, salva semper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 2. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterísque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus, fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Septemb. 1645. Pontificatus Nostri Anno primo. Dat. P. A. 1. die 23. Sept.

Confirmatio nonnullarum Constitutionum Summorum Pontificum pro communi bono editarum, cum revocatione quarumdam gratiarum contrà illarum dispositionem concessarum. XIII.

Bullas in hac Constitutione citatas reperies in Indice rubricarum, in Paulo III. Julio III. Pio V. Clement. VIII. Paulo V. & Urbano VIII. Edita A. D. 1645.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Etsi ea, quæ pluribus Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutionibus pro bono communi providè sancita, & sæpiùs confirmata, & innovata fuerunt novæ approbationis adjectione minimè indigere videantur; quia tamen plerumque accidit, ut rerum vel maximè utilium nisi crebrò excitetur sensim effluat memoria, ac etiam quia post editas, & promulgatas Constitutiones hujusmodi multa per nonnullos ex prædecessoribus præfatis, quorumdam importunis precibus, ut verisimile est, inductos Causa hujus constitut. concessa fuisse competimus, quæ earumdem Constitutionum vim non leviter infringere, & publicis commodis gravirer officere, nostræque, & Sedis Apostolicæ auctoritati aliquatenùs detrahere dignoscuntur. Hinc est, quòd Nos, quibus agri

Dominici

Dominici cura divinitùs commissa est, ut juxtà Prophetam, noxia evellamus, & utilia plantemus operæ pretium facturos existimavimus, si iteratæ confirmationis & innovationis ministerio, easdem Constitutiones ab oblivione vindicemus, & prædecessorum nostrorum, sedulique Patrisfamilias exemplo, ea quæ præter, aut contrà salubrem Constitutionem hujusmodi dispositionem, & commune bonum nimia facilitate concessa fuerunt, tanquàm nociva zizania extirpemus, rati neminem ægrè laturum suæ privatæ publicam utilitatem antepooi.

Paulus V. Constit. Exemptionum revocatorias confirmat.

§. 1. Aliàs siquidem fœl. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine nonnullorum etiam prædecessorum nostrorum tunc suorum, & præsertim piæ mem. Pauli III. Julii III. Pii V. & Clementis VIII. Romanorum Pontificum vestigiis inhærens, quascumque editas Constitutionem exemptionum, & immunitatum, ac concessionum revocatorias confirmans, approbans, & innovans sua perpetuò valitura constitutione, sub Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Decembria 1605. Pontifices sui anno primo edita, omoes & quascumque exemptiones, & immunitates à solutione subsidii triennalis, quatrini carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, Archivii, Foglieitæ, triremium, utensilium, necnon Dohanarum, gabellarum, datiorum, impositionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque, & quæ etiam per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum numerum supportatione indicta, & imposita existebant, ac exigi solita erant, necnon cæteras gratias & concessiones, ac provisiones, & assignationes super Cameræ Apostolicæ redditibus & juribus pœnarum quoque maleficiorum applicationes, approbationes, ac illarum sive Dohanarum & Cancellariarum tàm civilium, quàm criminalium, ac Secretariarum & illorum emolumentorum, ac bonorum, & jurium ipsius Cameræ cujusvis qualitatis, & quantitatis in præjudicium ipsius Cameræ per quoscumque prædecessores nosrtos tunc suos, & ipsummet Paulum V. & Sedem Apostolicam etiam motu proprio, & consistorialiter, ac S.R.E. Camerarium, & Cameram prædictam, seu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros quibusvis Communitatibus, Universitatibus, necnon familiis nobilibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, & quibusvis aliis personis quacumque dignitate fulgentibus etiam ratione guberniorum, & aliorum officiorum, & munerum eis commissorum, & ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitum, & alias quantumvis urgentissima, & de necessitate exprimenda causa sub quibuscumque verborum formis, & tenoribua, & cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiamsi in Appaltuum, seu locationum Cameralium instrumentis promissum, & cautum esset, eas observari debere, Appaltatorésque & conductores ad illarum observationem teneri, ac alias quomodocumque, & qualitercumque eo usque in genere, vel in specie concessas, datas, factas, & emanatas, & indè secuta quæcumque etiam auctoritate Judicis perpetuò revocavit, cassavit, sustulit, abrogavit, & annullavit, ac viribus, & effectu vacua perpetuò fore, & esse. neque in possessorio, neque in petitorio cuiquam suffragari posse, seu debere, ac provisiones, assignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, vectigalia, & alias res, bona, & jura præfata ex hujusmodi revocatione restituta eidem Cameræ, & non aliis, quibus forsan locati, & appaltati reperiebantur redditus, & proventus dictæ Cameræ, licet antequàm exemptiones, concessiones, & assignationes supràdictæ emanassent, aliter dispositum fuisset omninò deberi, ac ad illa omnia, & singula Cameram ipsam, necnon Communitates, & Universitates pro gabellis, & datiis ab eis exigi solitis pro dictorum onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione eo ipso, absque alia adepta seu recuperata possessione restituram, & reintegratam, restiturásque, & reintegraras fore, & esse, & censeri debere decrevit, & declaravit.

Idem Paul. V. innovavit constitutiones prædecessorum quoad ubertatem Annonæ in Urbe.

§. 2. Ac subindè idem Paulus V. prædecessor Annonæ, & Grasciæ ubertati in Urbe, & Ecclesiastica ditione consulere cupiens per aliam suam perpetuam Constitutionem sub datum eadem die 23. Decembris editam, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & singulas rec. mem. Pii IV. etiam prædecessoris nostri tunc sui, ac Pii V. & Gregorii XIII. ac Clementis VIII. præfatorum Constitutiones, & literas, in quibusvis earum partibus etiam quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei à Statu Ecclesiastico extractionem tantùm, & quoad cæteras pœnas quascumque in eisdem Constitutionibus, & literis contentas, non solùm in quantum ad præmissorum, sed etiam in quantum ad aliarum rerum ad Annonam, & Grasciam pertinentium extractionem attinebat, perpetuò innovavit, confirmavit, & approbavit, illásque adversus quascumque revocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum, in quo antequàm illæ emanarent, erant statum, restituit, reposuit, & plenariè reintegravit, omniáque & singula privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tàm Annonam, quàm Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terris pro tempore recollecta ex quibuscumque Status Ecclesiastici temporalis Provinciis, ac Civitatibus, Terris, Castris, & locis, eorúmque Territoriis, & districtibus, sibi ditionique Ecclesiasticæ mediatè, vel immediatè quomodolibet subjectis extrahendi quibusvis eo usque concessa, approbata, confirmata, & innovata perpetuò revocavit, cassavit, & annullavit, ac viribus evacuavit, & revocata, annullata, cassata, invalida, viribus, & effectu vacua esse, & fore, ac nemini ullatenùs suffragari posse, aut debere decrevit.

Idcircò prohibuit extractionem omnis generis Annonæ, & Grasciæ extrà statum Ecclesiasticum & loca ei immediatè.

Vel mediatè subjecta.

§. 3. Et deindè idem Paulus V. prædecessor per aliam ejus Constitutionem, etiam loca mediatè Sedi Apost. subjecta, in ultima dicta ejus Constitutione comprehendi declaravit, ac formam, & modum dandi licentias extrahendi statuit.

Urban. VIII. revocavit facultates disponendi de officiis.

§. 4. Postmodùm recol. mem. Urbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster pro indemnitate Sedis, & Cameræ Apostolicæ, sua perpetua Constitutione, quæ incipit Sanctiss. D. N. &c. omnes, & quascumque facultates, indulta, & privilegia disponendi quovis modo de officiis quibuscumque Romanæ Curiæ ad collationem, seu concessionem d. Sedis quomodolibet pertinentibos, seu eorum pretio, absque speciali suo, & successorum Rom. Pontif. pro tempore existentium assensu, & beneplacito de tempore dispositionis hujusmodi impetrando revocavit.

Alia constitutio ejusdem VIII. refertur circà officia ad S. Sedem pertinentia.

§. 5. Denique ab eodem Urbano prædecessore emanavit alia Constitutio tenoris sequentis videlicet. URBANUS Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Superni benignitas conditoris, cujus admirabili providentia cuncta reguntur, cùm nullis nostris suffragantibus meritis Nos ad sublime evexerit Apostolicæ dignitatis fastigium universam Reipublicæ curam ad

ipsius Dei laudem amplectentes, ad hoc inter alia nostræ Pastoralis vigilantiæ studium duximus adhibendum, ut officia tàm Romanæ Curiæ, quàm alia ad Sedem Apostolicam pertinentia à probatis viris exerceantur, ac illa personis idoneis, modóque debito conferantur, Camera nostra Apostolica, quam ob varias superiorum temporum causas magno ære alieno conflato, & ejus ærario exhausto, in maximas redditυum, & pecuniarum angustias incidisse comperimus, ab ære alieno, ac angustiis hujusmodi, quantum in Nobis est, sublevetur, frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ usum pertinentium copia in hac Urbe nostra, & reliquo Statu Ecclesiastico conservetur, & vigeat, ejusdem Sedis auctoritas, & Romanæ Curiæ dignitas eluceat, ac per debitæ reformationis, & provisionis occursum, impedimentis quibuscumque sublatis omnia prosperè dirigantur, ac justitia duce quod suum est unicuique tribuatur, fœlicique profectu virtus undique suscipiat incrementum.

§. 6. Cùm itaque inter cætera, quæ mentem nostram non modicè perturbarunt, atque perturbant, invenerimus pleraque Sedis, & Cameræ prædictarum officia seu munera, præsertim administrationem habentia, & quæ amovibilia sunt, & esse debent, tàm in Urbe, quàm extrà eam, contrà eorum naturam, & consuetudinem, per ambitionem, & importunitatem (ut credimus) impetrantium ad vitam, & non solùm unius, verum plurium etiam personarum concessa fuisse, necnon super illis, & aliis, etiam Romanæ Curiæ prædictæ officiis etiam perpetuis coadjutorias cum futura coadjutorum successione factas, & constitutas esse, quo fit ut eadem officia, quæ anteà personis benemeritis, & idoneis, ac doctrina, prudentia, & consilio præditis, experientiáque, & ætate maturis concessa sunt, interdùm ad personas minùs idoneas, coadjutoriarum nomine deveniant in Sedis, & Curiæ hujusmodi dignitatis diminutionem, & ipsorum officiorum detrimentum.

§. 7. Et licet plerique Romani Pontifices prædecessores nostri, & novissimè fel. rec. Paulus Papa V. ad indemnitati Cameræ prædictæ, necnon Communitatum & Universitatum Status Ecclesiastici opportunè consulendum, ac etiam ad ubertatem Annonæ, & Grasciæ in Urbe, Statúque prædictis conservandum, & augendum, plures Constitutiones ediderint.

§. 8. Et inter alias idem Paulus prædecessor per binas suas in forma Brevis editas constitutiones, in una videlicet, omnes & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione gabellarum, datiorum, impositionum, & aliorum onerum Cameralium quorumcumque, & quæ etiam per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione indicta, & imposita, ac exigi solita erant.

§. 9. Necnon assignationes, & provisiones, super Cameræ prædictæ redditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum applicationes, appropriationes, cæterásque tàm illarum, & Cancellariarum, sive bancharum civilium, & criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, quàm bonorum, jurium ejusdem Cameræ cujusvis qualitatis, & quantitatis gratias, & concessiones in præjudicium ipsius Cameræ catenùs concessas, & factas.

§. 10. Et in altera omnia, & singula, ac quæcumque privilegia, licentias, & facultates frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia tàm Annonam, quàm Grasciam concernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore collecta ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporali, Provinciis, ac Civitatibus, Terris, Castris, & locis, eorúmque Territoriis, & districtibus Nobis, & S. R. E. mediatè vel immediatè quomodolibet subjectis extrahendi similiter catenùs concessa, præterquàm quoad aliqua tunc expressa, ac alias modo, & forma in eisdem constitutionibus, & literis desuper expeditis contentis revocaverit, & prædecessorum suorum prædictorum constitutiones, ordinationes, & literas desuper expeditas, & omnia in eis contenta perpetuò approbando, confirmando, & innovando, illas, & illa, ex tunc de cætero observari mandaverit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia, & alia prædicta extrà Statum Ecclesiasticum extrahi sub excommunicationis, & aliis gravissimis pœnis de novo expressè prohibuerit.

Item cedula ad tollendam omnem dubitationem.

§. 11. Et postremò idem Paulus prædecessor ad tollendam omnem dubitationem super ultima dicta constitutione excitatam per suam Motus proprii cedulam die 26. Augusti anno Domini 1606. publicatam sub ultima dicta ejus constitutione, quæcumque loca S. R. E. mediatè subjecta comprehendi, & comprehensa fuisse & esse declaraverit, & quatenùs opus sit, illam cum omnibus in ea contentis ad loca prædicta extenderit, & ampliaverit, prout in eisdem constitutionibus & cedula latiùs continetur.

Attamen quidam continuerunt facultates contrà prædictas constitutiones.

§. 12. Nihilominùs cum acceperimus nonnullos contrà dictas constitutiones, & literas easdem immunitates, exemptiones, privilegia, extrahendique facultates, & gratias, quæ anteà eis concessæ fuerant, confirmari & innovari, ac in pristinum restitui, ac respectivè tàm ipsos, quàm alios, etiam Communitates, Universitates, Collegia, & loca diversa, & forsan majora, & etiam quod in quibusdam Provinciis, Civitatibus & locis spolia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum fieri, & colligi non possint, ac alia privilegia Sedis, & Cameræ prædictis, Romanique Pontificis supremæ potestati, ac ejusdem, & Sedis, & Romanæ Curiæ dignitati & auctoritati præjudicialia sibi dari, & concedi impetrasse, & obtinuisse, seu potiùs extorsisse.

Quos abusus & corruptelas nominat hic Pontifex ideoque revocat.

§. 13. Nos pro debito Pastoralis officii hus, & alios abusus, & corruptelas, necnon damna, & præjudicia, quæ circà præmissa hactenùs irrepserunt, & facta sunt, ac quotidiè augentur, & fiunt, è medio tollere volentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuò valitura constitutione in primis omnes, & quascumque ad quævis officia, & munera etiam collegiata, etiam militaria, ac etiam venalia, tàm perpetua, quàm temporalia Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac Romanæ Curiæ, & tàm in Urbe, quàm extrà eam, & in quibusvis etiam Avenionen. Bononien. Ferrarien. Beneventan. aliisque Civitatibus, Terris, locis, Dominiis, & Regnis, & ad Nos, Sedémque prædictam, nostrámque, & ejusdem Sedis collationem, concessionem, & deputationem quomodolibet pertinentia, coadjutorias, & coadjutorum quorumcumque deputationes, constitutiones, necnon eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum, seu aliud tempus vitam cujusque illa obtinentium excedens concessiones, confirmationes, & prorogationes etiam in remunerationem laborum, meritorum, ac etiam prætextu expensarum factarum, damnorum passorum, seu illorum intuitu, aut ex quavis alia causa per quosvis prædecessores nostros Romanos Pontifices, Sedémque prædictam, & illius Officiales, etiam motu simili, & cum quibusvis decretis, & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, & alias quomodolibet ad favorem quarumcumque personarum factas, concessas,

veluti

veluti quandam imaginem hæreditariæ successionis repræsentantes, ac d. Sedi, bonóque publico, ac ipsis officiis perniciosas, & quascumque literas etiam sub plumbo, & in alia quavis forma expeditas cum omnibus indè secutis, quæ hactenùs tamen per obitum illa obtinentium, aut aliam quamcumque vocationem effectum sortitæ non sunt, necnon quoad illarum perpetuitatem, quascumque concessiones, confirmationes, extensiones, seu propagationes ad vitam officiorum, & munerum quorumcumque præsertim negotiorum, & pecuniarum d. Cameræ administrationem, vel causarum civilium, seu criminalium cognitionem, advocationem, defensionem, seu etiam procurationem, & sollicitationem concernentium, ad collationem, concessionem, & deputationem scilicet pro tempore Romani Pontificis, Sedísque prædictæ spectantium, quæ à primæva eorum erectione, seu ex inveterata consuetudine perpetua, & ad vitam concedi solita, seu Collegialia non sunt, ac etiam ea, quæ extrà Romanam Curiam exercentur, per quoscumque prædecessores nostros Romanos Pontifices, ac Nos, Sedémque prædictam ex quavis causa, etiam motu simili, & ex certa scientia, & de similis potestatis plenitudine in favorem quarumvis personarum cum quibusvis decretis, & clausulis etiam insolitis, & derogatoriarum derogatoriis, & alias quomodolibet factas revocamus, ac irritas declaramus, ità ut jus in re, vel ad rem sive in possessorio, sive in petitorio, etiamsi ad plures actus positivos, & possessorios deventum fuerit, coadjutoribus, & deputatis acquisitum dici, aut censeri non possit, sed officia, & munera prædicta libera sint, & remaneant, ac ut priùs liberè conferri, & concedi possint, æquè ac si coadjutorum deputationes, & constitutiones, ac eorumdem officiorum concessiones, extensiones, & prorogationes minimè factæ fuissent, ac in futurum coadjutorias, & coadjutorum deputationes, constitutiones, & munerum prædictorum ad plurium, vel unius vitam contrà primævam eorum naturam, & antiquam consuetudinem concessiones, extensiones, & prorogationes quascumque hujusmodi tanquàm apprimè præjudiciales, ac Reipublicæ, bonóque gubernio damnosas reprobamus, ac in posterùm fieri prohibemus.

Officiorumque collationem Sedi Apost. dispositioni reservat.

§. 14. Quinimò omnia & singula officia, seu munera tàm in dicta Urbe, quàm extrà eam, & etiam in quibusvis Regnis, & dominiis consistentia, proquibus salaria de pecuniis Cameræ nostræ prædictæ persolvuntur, seu quæ negotiorum, vel pecuniarum Cameræ prædictæ administrationem, vel causarum tàm civilium, quàm criminalium cognitionem, advocationem, defensionem seu sollicitationem habent, per quosvis etiam Sedis Apostolicæ, & Romanæ Ecclesiæ Officiales, & ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos conferri, seu concedi solita (non tamen ea, quæ ab initio venalia, vacabilia, & perpetua legitimè erecta ratione officiorum majorum, quæ obtinent, eis specialiter assignata, seu concessa sunt, in quibus aliquid innovare non intendimus) nostræ Romanorúmque Pontificum successorum nostrorum dispositioni ità reservamus, ut ex nunc in perpetuum, & quandocumque illa à Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus ad nutum quibus libuerit, quibuscumque deputationibus, & concessionibus per Officiales etiam Cardinales, & Legatos prædictos quibusvis personis quomodolibet hactenùs factis, & in posterùm forsan faciendis minimè obstantibus dari, & concedi possint.

Omnes concessiones contrà præsentium formam nullas declarat.

§. 15. Cùm Nos ab omnibus officiorum coadjutoriis, & coadjutorum deputationibus hujusmodi, necnon ab eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum, sive etiam unius contrà eorum primævam institutionem, seu antiquam consuetudinem concessionibus, deputationibus, confirmationibus, prorogationibus de cætero abstinere intendamus, & quæ Nobis licere non patiamur, & videntur incongrua, & præjudicialia, successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam indicamus, & sic neque eosdem successores nostros Romanos Pontifices similia concessuros esse arbitramur, ob id omnes, & quascumque similes, vel dissimiles concessiones, deputationes, confirmationes, extensiones, & prorogationes, quæ contrà præsentium formam, & tenorem à Nobis, & successoribus nostris prædictis quandocumque (quod non credimus) emanarent, per subreptionem, obreptionem, ac præoccupationem potiùs extortas quàm obtentas, ac nullas, nulliúsque roboris, & momenti fore, & esse, & censeri, neminíque suffragari posse, vel debere æque ac si factæ, & concessæ non essent, decernimus & declaramus.

Pontificum prædecessorum circà præfatas constitutiones extendit.

§. 16. Præterea, pro indemnitate Cameræ nostræ, ac ubertate Annonæ, & Grasciæ tàm in Urbe, quàm toto Statu Ecclesiastico conservanda, prædictorum Pauli V. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, illorúmque constitutiones etiam opportunè extendentes, motu, scientia, & potestate similibus, omnes, & quascumque immunitates, & exemptiones à solutione subsidii triennalis, quattrini carnis, taxarum æquorum tallearum, censuum, Archivii, fogliettæ, triremium, utensilium, necnon Dohanarum, Gabellarum, Datiorum, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, & aliarum impositionum, & onerum Cameralium, & etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione, ac pro viis & pontibus construendis, & manutenendis, seu aliàs indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, ac etiam recipiendi, & hospitandi Milites, & Sedis Apostolicæ Officiales, barigellos, executores, aliósque justitiæ Ministros, ejúsque utensilia, & alia necessaria subministrandi, ac aliorum quorumcumque tàm realium, quàm personalium, seu mixtorum, ordinariorúmque, & extraordinariorum quorumcumque.

Omnia privilegia localia, & dominiorum, cassa, præjudicialia irritat.

§. 17. Necnon omnia privilegia localia, ne scilicet in quibusdam Civitatibus, locis, & dominiis temporalibus etiam Avenionen. Bononien. Ferrarien. Benevent. seu aliis Provinciis, Civitatibus, & locis etiam privilegiatis, & speciali nota dignis (non tamen in Urbe prædicta, & ejus districtu præter, & contrà formam Constitutionis ejusdem Pauli Prædecessoris in favorem Curialium & incolarum dictæ Urbis editæ, quam in suo robore permanere, & omninò servari volumus) Archiepiscoporum, & Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum spolia fiant, & colligantur, & Commissarii, & Collectores spoliorum, & jurium dictæ Cameræ debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non transmittantur, seu illicitæ negotiationis dispositionum contrà Constitutiones piæ mem. Pii Papæ V. etiam Prædecessoris nostri in illegitimos factarum, apostatarum, & Clericorum extrà residentiam decedentium, seu aliis causis non procedatur. Ac omnes etiam & singulas provisiones, & assignationes super Cameræ prædictæ redditibus, & juribus, pœnarum quoque maleficiorum, & introitum applicationes, appropriationes, necnon Cancellariarum, Notariarum, seu Bancarum Civilium, & Criminalium, Secretariarum, & illarum emolumentorum, aliorúmque jurium, & bonorum stabilium Cameræ, & Communitatum prædictarum cujusvis qualitatis, & quantitatis gratias, concessiones, & alienationes quascumque in præjudicium earumdem Cameræ & Communitatum.

§. 18. Necnon indulta de bonis stabilibus, & juribus

juribus ejusdem Cameræ in Civitate nostra, & districtu Ferrarien. seu alibi consistentibus certis personis tantùm infeudandis per piæ memoriæ Gregorium Papam XV. etiam prædecessorem nostrum concessa.

§. 19. Ac omnia & singula privilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, olivas, & alia quæcumque tàm Annonam, quàm Grasciam con ernentia, etiam in propriis eorum prædiis, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta, tàm ad effectum extrà Statum Ecclesiasticum, quàm etiam ad loca mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subjecta, præterquàm ad Urbem prædictam asportandi, etiam tempore Annonæ difficultatis, & pro usu proprio, vel ad effectum in eorum, vel alienis quibusvis molendinis molendi sive terra, sive mari, vel per aquam dulcem ex quibuscumque Status nostri Ecclesiastici temporalis Provinciis, ac etiam à dicta Urbe, ac Civitatibus, Terris, Castris, & locis, eorúmque Territoriis, & districtibus Nobis, & dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis extrahendi, aut illa ultrà usum. contrà tamen formam Constitutionum, & ordinationum Apostolicatum, & bannimentorum desuper editorum, & edendorum emendi, ac ut dicitur etiam incertandi, per quoscumque Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam motu proprio, & consistorialiter, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cameram prædictam, sen etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros quibusvis etiam Avenionen. Beneventao. & aliis etiam speciali nota dignis Civitatibus, & illarum Regiminibus, Communitatibus, & Universitatibus, necnon familiis, Nobilibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Domicellis, & quibusvis aliis persoois, quacumque etiam Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, & Cardinalatus, aliáque tàm sæculari, quàm Ecclesiastica dignitate fulgentibus etiam ratione guberoiorum, & aliorum officiorum, & munerom eis commissorum, etiam pro se & filiis, eorùmque hæredibus, & descendentibus, necnon familiaribus, & inservientibus, colonis etiam partiariis, laboratoribus, & affictuariis, ac pro eorum Civitatibus, Terris, Castris, Villis, Casibus, Prædiis, Vineis; & aliis bonis stabilibus, fructibus, juribus, & actionibus perpetuò, vel ad tempus, ac in toto, vel pro parte, & etiam causa emporiorum, seu nundinarum, etiam publicatum, aut alias, & ex quavis causa, etiam in recompensam laborum, damnorom passorum, expensarum, vel meritotum, seu illorum intuitu, & alia quantumvis urgentissima, ac de necessitate exprimenda causa sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, etiamsi in appaltuum, seu locationum instromentis promissum, & cautum sit, illas obsetvari debere, Appaltaroresque, & Conductores ad illarum observationem teneri, ac illas quomodocumque & qualitercumque hactenùs in genere, vel in specie tàm ante, quàm post ejusdem Pauli V. & aliorum præfatorum, & quandocumque datas, factas, seu confirmatas, restitutas, reintegratas, aut aliàs concessas & indè etiam auctoritate Judicis secura quæcumque etiam perpetuò, ac motu, scientia, & potestate similibus revocamus, & abrogamus.

§. 20. Necnon similis memor. Pauli III. & Julii etiam III. Pii V. Sixti V. prædictorum, ac Clementis VIII. similiter Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quæ incipit. In maximis rerum difficultatibus per prædictum Paulum V. Prædecessorem sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscaroris, die 23. Decembris 1605. Pontificatus sui Aono primo, editas Constitutiones, exemptionum, immunitatum, enncessionum, & gratiarum prædictatum revocatorias, ac recor. mem. Pii IV. super revocatione similium licentiarum, & facultarum extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Provinciis, Terris, & locis dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectis, quibusvis concessarum, ac probibitione, ne à dictis Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis frumenta, blada, & legumina prædicta quicumque extraherent, ac Pii V. per quam revocationem, & prohibitionem ejusdem Pii Papæ IV. ad licentias, & facoltates, quodcumque genus Grasciæ, etiam in carnibus, ovibus, agnis, & aliis animalibus, necnon oleo, ac rebus aliis quibuscumque consistentis extendit & ampliavit, & Gregorii XIII. pariter Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrotum, per quam omnibus & singulis Communitatibus, Universitatibus, ac quibuscumque personis inhibuit, ne quovis prætextu directè, vel indirectè cujusvis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quæcumque extrà Starum Ecclesiasticum extrahere, & asportare auderent, seu præsumerent, & ejosdem Gregorii XIII. sub Dat. die 1. Maji 1578. eodem sui Pontificatus anno sexto, per quam quòd nulli sibi, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjecti, cujuscumque status, gradus, ordinis, & enndítionis existerent, etiam si Barones, Domicelli, Comites, Marchiones, vel Duces, & Domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis in juris, ac læsæ Majestatis eriminis, dominiorum, & bonorum suorum coofiscationis, feudorum amissionis, & quorumvis privilegiorum suspensionis, ac aliis etiam pecuniariis arbitrio suo imponendis, & applicandis, ac etiam in publicis edictis, & proclamationibus per Annonæ Præfectos pro tempore tàm eatenùs editis, & emissis, quam in futurum edendis, & emittendis, contentis censuris, & pœnis, triticum, hordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges a Terris, & locis dicti Status Ecclesiastici, absque expressa ipsius Gregorii Prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & ejus manu signata licentia extrahere, vel extrahi facere, nullique ex prædictis eorum Subditos, & Vassallos, aut alias quascumque personas, quominùs triticum, hordeum, legumina, frumenta, & fruges prædicta in quibusvis locis eis subjectis, quovis prætextu etiam molituræ, aut cujusvis alterius oneris solutionis ad Almam Urbem afferrent, prohibere, aut per se, vel alium seu alios directè, vel indirectè impedire auderent, quin potiùs illis sic afferentibua omnem opem, & favorem præstarent, ac nulli, quamlibet tritici, hordei, & leguminum, omnísque generis frumentorum, & frugum quantitatem, nisi pro suo, suarúmque familiarum unius anni dumtaxat usu emere valerent, & contrafacien. pœnas prædictas incurrisse declararentor, & aggravarentur, ipso facto, non obstantibus etiam privilegiis, indultis, literis, & gratiis Apostolicis, quibusvis personis, Civitatibus, Terris, & locis in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis statuit, atque decrevit, ac dicti Clementis, per quam prædicta omnia, dempta ex illis excummunioationis pœna, approbavir, & confirmavit, necnon ejusdem Pauli V. per quam omnes, & singulas Pii IV. Pii V. Gregorii XIII. & Clementis VIII. Prædecessorum suorum constitutiones, & literas in quibuslibet earum partibus etiam quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem innovavit, ac privilegia, licentias, & facultates extrahendi prædicta revocavit, ac frumenta, hordeum, legumina, & alia Annonam, & Grasciam concernentia, sub excommunicatioois, & aliis censuris Ecclesiasticis, & pœnis temporalibus supràdictis extrà Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuir, ac aliam,

per

per quam ultimo dictam ipsius constitutiooem, innovationem, prohibitiouem, & tevocationem ad loca mediatè Sedi Apostolicæ sobjecta extendit, & ampliavit in quibuslibet earum partibus, demptis tamen ex illis pœna excommunicationis, & aliis censuris Ecclesiasticis (præterquàm in casibus, in quibus extrà Statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca Principum, Ducum, Marehionum, Comitum, Baronum, & aliorum, quorum dominia in confinibus dicti Status nostri Ecclesiastici existunt, extractio mercimonii causâ fiet) motu, scientia, & potestate paribus similiter perpetuò approbamus, confirmamus, & innovamus, illásque adversus quascumque revocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum in quo antequàm illa emanarent erant, statum restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, illásque & earum singulas ab omnibus, & singulis ad quos spectat, sub temporalibus pœnis prædictis in illis contentis inviolabiliter de cætero observari debere.

Emolumenta quæcumque Cameræ restitui mandat.

§. 21. Ac provisiones, assignationes, pœnas maleficiorum, emolumenta, impositiones, gabellas, vectigalia, & alia bona, & jura prædicta ex hujusmodi tevocatione, prohibitione, & constitutione restituta eidem Cameræ, & respectivè Communitatibus prædictis, & non aliis quibus forsan illarum redditus, & proventus locati, & appaltati reperiuntur, licet antequàm exemptiones, concessiones, assignationes, & alia prædicta emanassent, aliter dispositum fuerit omninò deberi, ac ad illa omnia & singula Cametam ipsam, necnon Communitates, & Universitates, eo ipso absque alia adepta, seu recuperata possessione restitutas, & integratas fore, & esse præcipimus, statuimus, & ordinamus. Per prædicta autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quàm Regularibus de jure competentes, minúsque immonitates, & exemptiones extrahendi, & alias facoltates, applicationes, & alia Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium Cameræ nostræ ab ipsa Cameta, seu aliis illius nomine, in appaltuum, & locatiooum instrumentis, & illorum ratione concessa.

Immunitates quasdam exceptas esse vult.

§. 22. Et insuper à revocationibus omnibus & singulis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, exemptiones confirmationes, extensiones, prorogationes, facultates, privilegia, concessiones, & alienationes quibusvis Communitatibus, Uoiversitatibus, & aliis quibuscumque data, facta, & respectivè concessa in vim contractus ex causa verè onerosa, videlicet congruæ, & affectualis Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimè factæ pecuniarum solutionis, vel ex aliis causis rationabilibus per Nos cognoscendis, & approbandis, & etiam declarandis, quas causas omnes onerosas, nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, proot de jure approbare intendimus, & propretea illa obtinentes quicumque in eadem Camera citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario Generali illas verificare, in ipsâque Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi gratiæ, concessiones, privilegia, literæ, instrumenta, cæteráqoe prædicta, & alia in eadem Camera admissa, & in ea, suísque libris fuerint, & sint registrata, quatenùs tamen causæ onerosæ prædictæ pro verè onerosis, & legitimis, ut suprà, aliàs in eadem Camera verificatæ, ac approbatæ, & judicatæ non sint, quo casu ad judicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus.

Excipit immunitates S. R. E. Cardin.

§. 23. Excipimus etiam immunitates, & exemptiones dictæ S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Cametalibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi solitas, ac exemptiones quibus ad præsens Prælati, & officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularii secreti, & Secretarii, ac alii familiares, & continui Commensales nostri, & successorum nostrorum Pontificum in totulo descripti.

Facultas testandi.

§. 24. Necnon facultates testandi de quibusvis bonis etiam ubicumque sitis, & in illis, eis ab intestato succedeodi dictis Cardinalibus, ac nostris, & Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum familiaribus, & continuis Commensalibus, etiamsi illi familiares postmodùm esse desierint, vel desinant, & aliis quibusvis etiam gratuitò & quomodolibet tàm per eosdem Prædecessores, quàm etiam per Nos concessas, & aliàs in omnibus, & per omnia, juxta earumdem facultatum, & literarum desuper expeditarum formam, ac teoorem, quem pro latissimè expresso haberi volumus.

Privilegia consanguineorum.

§. 25. Necnon exemptiones, immunitates, & privilegia quæcumque quibus fratres, nepotes, & consanguinei nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis viventis fruuntur, potiuntur, & gaudent.

Item quædam alia.

§. 26. Ac demùm illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos ejusdem Pii IV. Papæ & aliarum Apostolicarum Constitutionum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantùm, & pro tempore, & personis, ac eo modo & forma quibus de jure communi illi competunt, ac aliàs juxtà ipsius juris communis, & supradictarum, & aliarum Apostolicarum constitutionum dispositionem reducimus, oeque aliter, quàm ut præfertur, sive in petitorio, sive in possessorio suffragari volumus, & decernimus.

Suam mentem aperit.

§. 27. Nostræ autem mentis fuisse, & esse declaramus Regulæ Cancellariæ super revocatinne indultorum supervenientiæ per Nos editæ nullatenùs præjudicare, quinimò eam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascumque personas quavis dignitate etiam Cardinalitia fulgentes confirmamus, & quatenùs opus sit innovamus & extendimus.

Legatis præcipit circa pœnas maleficiorum.

§. 28. Cæterùm, Legatis & aliis omnibus officialibus prædictis ad quos spectat, seu in futurum quomodolibet spectabit, quatenùs Constitutinnem Sixti V. Prædecessoris prædicti circà pœnas maleficiorum editam, quam in omnibus, & quoad omnia cum suis declarationibus posteà factis innovamus, omninò observent.

Et Baronibus.

§. 29. Omnibúsque & singolis Sedis prædictæ seu datariis, sive Baronibus ei mediatè, vel immediatè subjectis, ne reos ad alias quàm ad triremes Sedis Apostolicæ transmittere audeant, seu præsumant præcipimus, & inhibemus.

Prohibet thesaurariis, ne provisiones contra præsentium formam admittant.

§. 30. Appaltatoribus verò, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, exactoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris Cameræ, & Communitatum prædictarum, ne contrà præsentium formam provisiones, concessiones, assignationésque prædictas de cætero solvant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, nisi ut præfertur exceptas, & eas quæ in eadem Camera ex causa onerosa prædicta, vel ex aliis rationabilibus causis per nos, ut præfertur, cognoscendis, & approbandis, seu etiam declarandis, illas concessas fuisse, citato commissario prædicto, verificatæ, & pro talibus in eadem Cameræ admissæ fuerint, admittant, expresse prohibemus, etsi secùs solverint, vel admiserint solutiones hujusmodi, ac exemptiones illas nullatenùs in eorum computis admitti volumus, sed eorum damno cessuras esse, quinimò eos ad refectionem damni teneri declaramus.

Prohibet in posterum fieri hujusmodi licentias.

§. 31. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus nullos licentiarum, facultarum, & privilegiorum quorumcumque etiam ex causa onerosa, ut præfertur, concessorum, vel concedendorum vi-

gore etiamsi extractionem propria auctoritate fieri posse illis permissum sit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extrà Statum nostrum præfatum, vel etiam ad loca mediate subjecta, & etiam à locis mediatè subjectis extrà dictum Statum aliquo pacto facere, nec etiam similes extrahendi licentias, & facultates in posterum concedi posse, aut debere, nisi Chirographo manu nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato præcedente, alioquin licentias, & facultates hujusmodi, alias quàm Chirographo prædicto præcedente pro tempore concedendas, & extractiones faciendas, nullas, nulliúsque roboris, & momenti fore, & esse, ac ipsos extrahentes in pœnas supradictas incidere, & ad illarum executionem contrà illos irremissibiliter procedi posse, & debere volumus pariter, & declaramus.

§. 32. Postremò omnia, & quæcumque privilegia, facultates, indulta Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti in statu temporali ratione supremæ potestatis à jure, vel per quasvis Apostolicas Constitutiones, competentia, seu reservata exercendi, aut eidem supremæ potestati, ac superioritati nostræ, & nostrorum Tribunalium, Officialium, & Judicum Romanæ Curiæ jurisdictioni, & auctoritati præjudicialia omnibus & singulis supra nominatis etiam, ut præfertur qualificatis, ac etiam ut suprà, & aliàs quomodolibet concessa quæcumque, exceptis tamen iis, quæ concessa sunt ex causa vera onerosa, scilicet congruæ solutionis pecuniarum dictæ Cameræ factæ, aut ex investitura, vel immemorabili consuetudine inviolabiliter observata, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos, vel Successores nostros cognoscendis, approbandis, seu etiam declarandis competentia, quæ etiam licet tollere non intendamus, tamen nostram, & Romani Pontificis supremam potestatem, superioritatem, nostrámque, & ejusdem Rom. Pont. nostrorúmque Rom. Curiæ Tribunalium, Officialium, & Judicum Jurisdictionem prædictam impedire, aut contrà illam præterquàm in casibus à jure præmissis suffragari posse, vel debere nolumus, nisi priùs causa onerosa, vel investitura, seu immemorabili prædicta in eadem Camera citato Commissario prædicto legitimè probata, verificata, & justificata, aliæ verò causæ rationabiles prædictæ à Nobis, seu successoribus prædictis pro talibus cognitæ, approbatæ, seu declaratæ fuerint, revocamus pariter, & abrogamus, irritum & inane etiam decernentes, quicquid secùs super his à quoquam quovis prætextu, occasione, vel causa scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 33. Non obstantibus præmissis, & quatenùs opus sit, nostra de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, privilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis etiam ut præfertur, seu aliàs qualificatis, & speciali nota, & mentione dignis, etiam motu, scientia, & potestate paribus, & etiam Consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam in vim contractus jurati Cameralique obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis, editis, seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & iteratis vicibus, confirmatis, approbatis, & innovatis.

§. 34. Quibus omnibus & singulis etiamsi in eis caveatur expressè, quòd nullo unquàm tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum immunitatum, facultatum, licentiarum, concessionum, deputationum, confirmationum, extensionum, prorogationum, gratiarum, privilegiorum, & alienationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt, eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, & de novo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus cæterísque contrariis quibuscumque.

Publicari mandat.

§. 35. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, easdem præsentes ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ affixæ omnes & singulos, quos concernunt perindè afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 36. Quódque earumdem præsentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extrà habeatur, quæ ipsis originalibus literis haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio Pœnalis.

§. 37. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ reprobationis, reservationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, præcepti, statuti, ordinationis, exceptionum, prohibitionum, revocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innovationum, declarationum, derogationis, voluntatum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1641. duodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus Nostri Anno secundo.

Const. Pontif. quæ hic recensentur.

§. 38. Quapropter, ut ea, quæ à Paulo V. & Urbano VIII. Prædecessoribus præfatis, in eorum Constitutionibus hujusmodi, necnon etiam ea quæ à prædicto Clemente VIII Prædecessore in alia sua Constitutione, etiam in favorem ejusdem Sedis Apostolicæ, ac ejus subditorum, quæ incipit, Roman. decet Pontificem sub Dat. anno 1601. pridiè nonas Julii, Pontificatus sui anno decimo, edita, & à Paulo V. per suas, quæ incipiunt Pastorale munus sub Dat. anno 1617. duodecimo Kalend. Decembris, Pontificatus sui anno 13. necnon à dicto Urbano VIII. Prædecessoribus per suas sub plumbo expeditas literas, quæ incipiunt. Decens, & æquum esse censemus sub Dat. anno 1627. Kalendas Junii, Pontificatus sui anno quarto confirmata, adeò providè sancita, ac respectivè approbata, & innovata fuerunt, eo firmiùs, & exactiùs, ut par est observentur, quò sæpiùs iterata hujus Sanctæ Sedis auctoritate comprobata fuerint, pro incumbenti Nobis officii Pastoralis debito providere volentes, necnon omnium, & singularum Constitutionum & literarum superiùs relatarum & insertæ, respectivæ,

ac

ac omnium, & singulorum in illis contentorum tenores, & datas etiam veriores, aliáque etiam necessariò hic exprimendis præsentibus pro expressis, & integrè insertis habentibus.

Approbat, & confirmat.

§. 39. Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione tàm primò dictas Constitutiones, & ordinationes Pauli V. ac Urbani VIII. Prædecessorum prædictorum, quam etiam prædictam Const. Clementis VIII. ac prædictus eorumdem Pauli V. & Urbani VIII. literas dictæ Constitutionis prædicti Clementis VIII. confirmatorias, ac etiam constitutionem rec. mem. Sixti Papæ V. itidem Prædecessoris nostri de non offendendis birruariis, & aliis justitiæ ministris, & executoribus editam, illius quoque tenorem, & datam etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, cum omnibus & singulis in prædictis constitutionibus, & earum qualibet contentis Apostolica auctoritate perpetuò confirmamus, approbamus, & innovamus, eáque omnia, & singula perpetuò, inviolabiliter, & inconcussè observari sub quibuscumque pœnis respectivè expressis in illis, & earum qualibet scilicet etiam confiscationis bonorum, & læsæ Majestatis, rebellionisque in primo capite præcipimus, & mandamus, prædictámque ejusdem Sixti V. Prædecessoris constitutionem etiam ad offendentes Romanæ, ac aliarum dicti Nostri Status Ecclesiastici Curiarum Cursores, & Mandatarios, ac quoscumque alios Officiales, & Ministros in omnibus, & per omnia extendimus, & ampliamus.

Quæcumque in contrarium revocat.

§. 40. Ac omnia, & quæcumque privilegia, facultates, licentias, exemptiones, immunitates, coadjutorias provisiones, assignationes, & gratias quocumque nomine nuncupatas, per Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac dictam Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam S. R. E. Camerarios, etiam de latere Legatos, cæterósque etiam speciali nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes quibosvis Rebuspublicis, Nationibus, Regnis, Provinciis, Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, & locis, ac personis in prædictis constitutionibus, & literis nominatis, & specificatis, ac etiam, prout in illis exprimitur, qualificatis, & quibuscumque aliis qualitate, statu, gradu, conditione, prærogativa, & dignitate etiam Ecclesiastica, etiam S. R. E. Cardinalatus, ac qualibet alia etiam mundana dignitate etiam Imperiali, Regali, Ducali, & alia quacumque præditis, etiam individuam mentionem, & expressionem necessariò requirendam hactenùs, præter aut contrà tenores, formas, & verba earumdem constitutionum, & cujuslibet earum, seu aliàs illarum, & cujuslibet earum dispositioni quomodolibet repognantia, aut illis quæ prædicti prædecessores per suas constitutiones hujusmodi revocarunt, neminique suffragari voluerunt similia, sive ad vitam, sive ad tempus, sive in perpetuum, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ac de unanimi Venerandorum Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, & voto, etiam cum specifica earumdem Constitutionum, & literarum derogatione, & alias quomodolibet facta, concessa, emanata, factásque, concessas, emanatas, & iteratis vicibus, ac pluries confirmata, approbata, & innovata, confirmatásque, approbatas, & innovatas, quibusdam quæ dicti prædecessores exceperunt, exceptis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus similiter pro plenè expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes perpetuò revocamus, cassamus, irritamus, abolemus, abrogamus, & annullamus, viribúsque, & effectu evacuamus, ac revocata, cassata, irrita, abolita, abrogata, annullata, viribúsque, & effectu vacua esse, & perpetuò fore, perindè ac si numquàm emanassent; eáque in posterum nemini sive in petitorio, sive in possessorio etiam summariissimo, & aliàs quomodolibet suffragari nunquàm posse, aut debere decernimus, & declaramus.

Et facultates factas cuilibet familiæ subditæ.

§. 41. Prætereà, licentias, & facultates cuilibet familiæ subditæ, ac cuicumque subdito etiam, ut præmittuntur, ac alias quomodolibet qualificato etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet concessas in propriis Civitatibus, Terris, Castris, locis, & Territoriis imponendi, & solvendi tales etiam pecuniarias, ac concedend. quascumque impunitates quibusvis delinquentibus, sive etiam reis cujuscumque status, gradus, dignitatis, & conditionis existentibus.

Item potestates circà bannitos.

§. 42. Necnon facultates, auctoritates, & potestates quoscumque bannitos, & facinorosos, ac delinquentes, & reos quibusvis personis etiam, ut præmittitur qualificatis ratione Civitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum, ac dominiorum, & Territoriorum quorumcumque ad eas quomodolibet, & quandocumque etiam ratione Ecclesiarum, Abbatiarum, Monasteriorum, & aliorum quorumlibet beneficiorum tàm sæcularium, quàm regularium, quæ in titulum, administrationem, seu Commendam, aut aliàs obtinent spectantium subditos etiam pro excessibus extrà Civitates, Terras, Castra, loca, dominia, & Territoria hujusmodi commissis condemnatos, seu condemnandos, ac etiam non subditos pro criminibus, & delictis, & excessibus quibuscumque, & pro quavis gravissima causa, etiam criminis læsæ Majestatis, & pro aliis magis qualificatis, & atrocioribus, ac etiam non habita pace, in Civitatibus, Terris, Castris, locis, dominiis, & Territoriis hujusmodi dumtaxat commissis, vel committen. aut aliàs quacumque de causa etiam capitaliter bannitos, seu condemnatos, vel in posterùm pro tempore banniendos, seu condemnandos etiam postquàm banniti, & condemnati fuerint per Judices & justitiæ ministros ipsarum Civitatum, Terrarum, Castrorum, locorum, dominiorum, & Territoriorum hujusmodi ad triremes, vel alias quascumque pœnas corporis afflictivas, ac bonorum & facultatum in toto, vel in parte distractivas, & privativas etiam capitaliter, & in ultimi supplicii pœnam, & ipsa parte aliquo modo non concordata, arbitrio earumdem personarum; & quando illis ità videbitur tàm per viam revisionis causæ, vel compositionis, aut commutationis, & moderationis pœnæ, quàm ex mera gratia in foro fori absolvendi, & ad patriam, famam, gradus, honores, dignitates, & officia, ac bona quæcumque etiam fisco incorporata; prout eisdem personis libuerit, ac in pristinum, & eum, in quo antè patrata delicta, aut secutam condemnationem reperiebatur statum sine Romani Pontificis pro tempore existentis, aut cujusvis alterius personæ, etiam Apostolici de latere Legati licentia restituendi, reponendi, & plenariè reintegrandi, ac omnem inhabilitatem, & infamiam abolendi, atque nedùm ergà facinorosos, & eos, ac alios hujus generis homines supradictos, bannitos, & condemnatos, ac banniendos, & condemnandos, ut præfertur, sed etiam ergà carceratos, & quacumque de causa in posterùm per Judices, & justitiæ ministros Civitatum, Terrarum, Castrorum, Dominiorum, & Territoriorum prædictorum, ac per Judices etiam totius Status Ecclesiastici necnon Gubernatorem, & alios Judices, & Tribunalia Urbis, quoad subditos prædictarum personarum, ut præmittitur pro quibuscumque etiam ut præfertur, ac etiam magis qualificatis, & atrocioribus etiam læsæ majestatis delictis, & excessibus quibuscumque tàm in Civitatibus, Terris, Castris, locis, dominiis, & Terri-

toriia

roriis præfatis, quàm extrà illa in Statu Ecclesiastico, seu alibi, ac etiam in Urbe per subditos suos, necnon etiam per non subditos pro similibus delictis, & eriminibus in eisdem Civitatibus, Terris, Castris, locis, dominiis, & Territoriis commissis carceratos, & carcerandos, ac ex quacumque causa detentos, & arrestatos, seu detinendos, & arrestandos, ac per Judices & Justitiæ ministros Civitatum, Terrarum, Castrorum, locorum, dominiorum, & Territoriorum prædictorum condemnatos, seu condemnandos tàm ante, quàm post sententiam, & condemnationem, sive pœnam etiam capitalem, & ultimi supplicii, ac etiam triremium, seu aliam quamcumque, ut præfertur, corporis afflictivam, ac bonorum, & facultatum in toto, vel in parte distractivam, & privativam, ac etiam post realem transmissionem factam, seu quandocumque faciendam ad triremes, & dùm inibi damnari ad certum tempus, seu ad vitam morantur, facultatibus, auctoritatibus, & potestatibus supradictis pariformiter, & absque ulla prorsus differentia in omnibus, & per omnia semper ubique etiam in ipsis carceribus, & triremibus utendi, eásque exercendi, & exequendi, necnon homines hujusmodi delinquentes, reos, accusatos, carceratos, & spontè constitutos, processatos, ac eos, & quoscumque alios etiam ad triremes condemnatos, & actu remiges, etiam condemnationis, seu relegationis tempore nondùm finito, & accusandos, sive arrestandos, vel de crimine quocumque supradicto suspectos, delatos, & deferendos ab omnibus illis pro tempore imputatis, & contrà eos delatis criminibus hujusmodi absolvendi, gratian. liberan. pœnas remittendi, commutandi, moderandi, cum quibusvis desuper componendi compositiones, taxandi, & sic absolutos, gratiatos, liberatos, & remissos ad patriam, famam, honores, & bona quæcumque, & in pristinum statum restituendi, omnémque infamiam, & inhabilitatem abolendi facultates.

§. 43. Ac ulteriùs quascumque exemptiones, seu comprehensionis exclusiones, aut non comprehendendi declarationes, & exceptiones à Constit. rec. mem. Julii Papæ III. ac dicti Sixti V. aliorum quorumvis Pont. Rom. etiam prædecessorum nostrorum quocumque tempore super bannitorum, seu condemnatorum, & aliorum delinquentium in dictis constitutionibus expressorum receptatione editis, illarum tenores, & datas, etiam veriores, præsentibus similiter pro expressis habentis quantum attinet ad bannitorum, seu condemnatorum, & delinquentium hujusmodi receptationem, seu consilii, victualium, auxilii, favoris, ac pro singulari certamine faciendo loci præstationem, & quamcumque aliam contraventionem, pœnarúmque in hujusmodi Constitutionibus impositarum remissiones, & condonationes.

§. 44. Neque facultates alienandi quocumque titulo bona immobilia, sive jurisdictionalia, sive non jurisdictionalia, & merè allodialia in Statu nostro Ecclesiastico præfato existentia absque nostra, & Sedis Apostolicæ licentia in forenses, & extraneos.

§. 45. Licentias quoque, & facultates ædificandi Castra etiam diruta, seu arces, & fortalitia construendi in Statu Ecclesiastico, immediato, vel mediato prædicto, absque nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis præcedente licentia in scriptis obtinenda, quibusvis personis, etiam ut præmittitur qualificatis quacumque auctoritate, ac quoquomodo, & qualitercumque, ac alias, ut supradictum est, concessas, & concessa, ac semel, & pluries confirmata, & innovata, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus etiam revocamus, cassamus, irritamus, abolemus, abrogamus, annullamus, viribúsque, & effectu evacuamus, ac revocata, cassa, irrita, abolita, abrogata, annullata, viribúsque, & effectu vacua esse, & perpetuò fore, ac si numquàm emanassent similiter decernimus, & declaramus, Insuper ad obviandum supplantationibus successorum, tollendámque hæreditariæ successionis imaginem in Ecclesiasticis prohibiram, Nos quascumque mutuas cessiones, ac resignationes ad invicem, cum reservatione fructuum in toto, vel in parte, tàm in eadem supplicatione, seu eodem tempore, quàm separatim, & diversis temporibus etiam per menses, & annos interpolatis, ac etiam si correspectivæ non sint, nec censeri possint, inter quascumque personas quacumque qualitate, statu, gradu, conditione, prærogativa, antelatione, præeminentia, & dignitate, etiam Ecclesiastica, etiam Cardinalatus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præditas quandocumque factas, & à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & forsan à Nobis, ex quacumque causa etiam sustentationis admissas, de Monasteriis etiam consistorialibus, & electivis, etiam commendari solitis, Ecclesiísque, & beneficiis Ecclesiasticis sæcularibus, & regularibus cujuscumque Ordinis, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & Sancti Antonii Viennen. quantumlibet qualificatis ubique existentibus, supplicationésque, ac etiam motus proprii cedulas quibuscumque clausulis, & decretis etiam insolitis, & extraordinariis munitas super illis signatas, ac literas Apostolicas provisionum, seu commendarum desuper etiam sub plumbo etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in favorem cujuscumque personæ, ut suprà qualificatæ expeditas, etiamsi possessione secuta, vel alias cessiones, seu resignationes hujusmodi fuerint sortitæ plenarium effectum, & nullum jus penès cedentem, seu resignantem remanserit, possessionésque adeptas, & indè secuta, etiamsi ille, seu illi, ad cujus, seu quorum favorem est facta cessio, seu resignatio tituli cum reservatione fructuum ad favorem alterius, eumdem titulum, seu titulos cum reservatione fructuum, seu juris illos percipiendi, vel aliàs quomodolibet etiam liberè cesserit, seu resignaverit, seu fructuum perceptionem, & jus illos percipiendi alteri cesserit, seu cesserint, & cessiones, seu resignationes hujusmodi suum in aliqua parte, seu in totum fuerint sortitæ effectum, illarum omnium, & singularum tenores, etiam hic pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes similiter revocamus, irritamus, cassamus, & annullamus, ac pro revocatis, cassatis, & annullatis, ac etiam infectis haberi volumus, ac si non emanassent, Monasteriáque. Ecclesias, & alia ut præmittitur cessa, vel resignata, cum reservatione fructuum, non ex persona cessionarii, vel resignatarii seu alterius, sed per obitum, vel aliàs quovis modo ex persona primi cedentis, vel resignantis omninò verè, & non fictè vacare, ità quòd secuta quandocumque præfata vacatione ex persona primo loco cedentis, vel resignantis, tunc Monasteria, Ecclesiæ, seu alia præfata conferri possint, & debeant, ipsique cessionarii, & resignatarii, & alii quicumque prædicti illorum fructus, & quæcumque alia cedentibus, vel resignantibus aliàs reservata non possint, nec valeant unquàm habere, nec percipere, nec in eis aliquo modo se intromittere decernimus, & mandamus. Declarantes, quòd si unus ex illis, inter quos mutua cessio, seu resignatio cum reservatione fructuum in parte, vel in totum, sive eodem, sive diverso tempore, ut suprà facta præcessit, postmodùm ad favorem alterius unam, seu plures cessiones, vel resignationes cum reservatione fructuum, sive motu proprio, sive ad partis supplicationem, & alias quovis modo in totum, vel in parte fecerit, seu in futurum faciat, etiam has omnes cessiones, seu

resigna-

resignationes sub hac nostra revocatione comprehendi.

Clausulas præservativas apponit.

§. 46. Decernentes præsentes literas, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmissis, seu eorum aliquod interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes illis nullatenùs consenserint, & ad hoc citati, aut auditi non fuerint, minúsque causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenùs justificatæ fuerint, nullo unquàm tempore de subreptionis, nullitatis, ac invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis etiam quadraginta annorum, & ultrà, aut quocumque alio colore, prætextu, & causa etiam in corpore juris clausis, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, se se juvare in judicio, vel extrà posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium constitutionum, & ordinationum revocationibus, suspen. limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 47. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & de latere Legatos, & Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritúmque, & inane, quicquid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria removet.

§. 48. Non obstantibus præmissis, ac quatenùs opus sit nostra de non tollendo jure quæsito, ac Apostolicis, necnon in Universalibus, Provincialibúsque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, chirographis, cedulis, motuum propriorum, & literis Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis etiam, ut præfertur, seu alias quomodolibet qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & de ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & unanimi consensu sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimen. etiam in vim contractus jurati, Camerali-que obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati, editis, seu factis, & emanaris, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis, necnon omnibus illis quæ prædicti prædecessores in eorum Constitutionibus, & literis suprà expressis voluerunt non obstare.

§. 49. Quibus omnibus, & singulis etiamsi in eis caveatur expressè, quod nullo unquam tempore sub similium, vel dissimilium, exemptionum, immunitatum, facultatum, licentiarum, concessionum, deputationum, confirmationum, extensionum, prorogationum, indultorum, privilegiorum, & assignationum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illa emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, & de novo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Clausula derogatoria.

§. 50. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deveniant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus easdem præsentes literas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos concernunt, periudè afficiant, & arctent, ac si illorum unicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Publicationis forma.

§. 51. Quòdque earumdem præsentium transumptis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extrà habeatur, quæ ipsis originalibus literis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptis credi jubet.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 27. Novembris 1645. Pontificatus nostri anno secundo.

Dat. P. A. 2. die 27. Nov.

Die 6. Decembris 1645. retroscriptæ literæ Apostolicæ fuerunt affixæ, & publicatæ ad valvas Curiæ in acie Campi Floræ, in Cancellaria Apostolica, ac in Basilica Principis Apostolorum, per me Hieronymum Mascellam Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Quòd nullus Monachus Congregationis Cassinen. in Decanum eligi possit, nisi priùs in Sacra Theologia, vel Sacris Canonibus consuetos cursus sine interruptione peregerit. XIV.

De istorum Monachorum Congregatione, lege quæ notavi ad Const. 100. Commissi nobis. Urb. VIII. & Const. 172. Sancta mater.

INNOCENTIUS X. PAPA. Edita A. D. 1645.

Ad futuram rei memoriam.

CUM sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Casinensis Ordinis S. Motiva.

Benedicti

Benedicti Nobis nuper exponi fecit à Capitularibus proximè præteriti Capituli generalis ejusdem Congregationis quò illius Monachi studio ferventiùs incumbant, & ad bonarum literarum cognitionem impensiùs incitentur, factum fuerit decretum tenoris sequentis, videlicet. Nullus deinceps in Decanum eligi possit, nisi priùs in Sacra Theologia, vel Sacris Canonibus consuetos cursus sine interruptione peregerit, earúmque facultatum publicas conclusiones laudabiliter sustinuerit habita de his omnibus in scriptis, ac juramento firmata ab iis Lectoribus, & Prælatis apud quos prædictis facultatibus insudaverit, attestatione à Capitulo generali approbanda; Theologiæ verò cursus nonnisi per integrum septennium computato triennali cursu Philosophiæ adimpleri possit, Sacrorum etiam Canonum per quatriennium. Hujus tamen Decreti obligatione non teneantur, nisi qui nondùm sexennium in Congregatione impleverint. Quo verò Religionis ordine provectiores fuerint studio moralis saltem Theologiæ incumbere debeant, nisi supradictos cursus, & ipsi peregerint aliàs in Decanos eligi nequeant. Datum in Monasterio Sancti Petri de Perusia 15. Maji 1645. D. Gregorius ab Aratio Cancellarius.

§. 1. Quò verò decretum præinsertum firmiùs subsistat, & exactiùs observetur, idem Procurator Generalis dictæ Congregationis nomine illud per Nos confirmari summoperè desideret, Nos eumdem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in futurum inviolabiliter, inconcussè observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro pleuè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Novembris 1645. Pontificatus nostri anno secundo. Dat. P. Ar. die 7. No

XV.

Super recessu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à Statu Ecclesiastico sine licentia Summi Pontificis, & reditu eorum, qui sine licentia hujusmodi recesserunt ad Romanam Curiam.

Aliam Constitutionem edidit Urbanus VIII. circà Cardinalium ab Urbe discessum ultrà 40. mil. quæ est ejus Const. 66.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Edita A. 1646.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordiu

CUM juxtà sacrorum Canonum dispositionem Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in partem sollicitudinis Apostolicæ sint vocati, ut Romano Pontifici pro tempore existenti personaliter assistant, & in regimine universalis Ecclesiæ eorum operam præstent, dicantúrque pars corporis, & membra ipsius Pontificis, ac diversis Ecclesiis Almæ Urbis pro eorum Cardinalatus titulo, seu Diaconia præficiantur, & propterea apud eumdem Romanum Pontificem in Romana Curia residere teneantur, meritò jam pridem nonnulli Romani Pontifices prædecessores nostri providè considerantes quàm indecens, & detestabile sit, quòd Cardinales locum, & mansionem adeò sublimem contrà eorum officii debitum deserant, & quod culpabilius est, non obtenta ipsius Pontificis pro tempore existentis licentia à Statu Ecclesiastico discedant, varias Constitutiones, & Decreta recessum hujusmodi prohibentia sub diversis pœnis etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes arbitrandis ediderunt. Causæ hu const.

§. 1. Quia verò desuper satis provisum non esse experientia docemur, & ne tàm perniciosum malum in dies crescere contingat, opportuniora remedia adhibere decrevimus. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua Constitutione statuimus, decernimus, & declaramus, ut omnes, & singuli ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales nunc, & pro tempore existentes, qui non obtenta à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente licentia extrà temporalem Status Ecclesiastici Ditionem in posterùm se transferent, statim, & eo ipso absque aliqua declaratione Judicis, vel alterius præcedente declaratione omnibus, & quibuscumque privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, & indultis, etiam conferendi beneficia Ecclesiastica, necnon transferendi pensiones, seu fructus Ecclesiasticos, etiam loco pensionum reservatos, ac testandi, & disponendi sibi quomodolibet à Sede Apostolica concessis privati sint, & existant. Statuit p Cardd. ex Statu Ec clesiast. si licentia S mi Pontifi is recede

§. 2. Ac insuper etiam pœnam interdicti ingressus Ecclesiæ eo ipso pariter absque aliqua declaratione incurrant. Necnon etiam aliis per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices quovis modo arbitrandis pœnis subjaceant, & ad sequestrum omnium, & singulorum fructuum, redditúum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum universorum, tàm quorumcumque officiorum, & munerum, etiam majorum, etiam consistorialiter concessorum, specialique nota, & expressione dignorum, quæ quomodolibet, etiam ex titulo verè oneroso, quàm Monasteriorum, & aliorum quo- Contrav nientibus pœnas im ponit.

rumcumque

rumcumque beneficiorum sæcularium, & quorumvis Ordinum etiam Sancti Antonii Viennen. & Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani regularium, etiam Jurisdictionem, sive spiritualem, sive temporalem habentium, quæ in titulum, commendam, administrationem, & aliàs quovis modo obtinent, & pro tempore obtinebunt, necnon pensionum super quibusvis fructibus Ecclesiasticis ex quavis causa, etiam alimentorum, & sustentationes, ac alias quomodolibet eis assignatorum, & fructuum Ecclesiasticorum, etiam loco pensionum ipsis reservatorum deveniri, etiam sine aliqua citatione, intimatione, vel declaratione, possit, & debeat. Et si prædicti Cardinales per sex menses, quos pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus, & terminis assignamus à die eorum recessus hujusmodi computandos ad Romanam Curiam personaliter, & cum effectu non redierint, ultrà pœnas, & alia supràdicta, ac cumulativè cum illis etiam eo ipso, ut præmittitur, incurrant pœnas privationis omnium, & singulorum fructuum, redditunm, proventuum, jurium, obventionum, & èmolumentorum universorum, tàm quorumcumque officiorum, & munerum etiam majorum, etiam consistorialiter concessorum, specialique nota, & expressione dignorum, quæ quomodolibet etiam ex titulo verè oneroso; quàm Monasteriorum, & aliorum quorumcumque beneficiorum sæcularium, & quorumvis Ordinum, etiam Sancti Antonii Viennen. & Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani regularium, quæ in titulum, commendam, administrationem, & alias quovis modo obtinent, & pro tempore obtinebunt, necnon pensionum super quibusvis fructibus Ecclesiasticis ex quavis causa etiam alimentorum, & substentationis, ac aliàs quomodolibet eis assignatorum, & fructuum Ecclesiasticorum etiam loco pensionum ipsis reservatorum nostro, & pro tempore existentibus Romani Pontificis arbitrio liberè, & absque eo quod jus aliquod Titularibus acquiratur, distribuent. Quòd si lapsis prædictis sex mensibus per alios sex menses immediatè sequentes, quos pariter pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus, & terminis assignamus, & assignatos esse volumus, adhuc absuerint, & in termino horum ultimo dictorum sex mensium ad Romanam Curiam personaliter, & cum effectu non redierint, cumulativè cum omnibus, & singulis suprà dictis pœnis etiam pœnam privationis ipsorum prædictorum omnium, & singulorum officiorum, & munerum etiam majorum, etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet etiam titulo oneroso, ut præfertur concessorum, Monasteriorumque, & beneficiorum sæcularium, & regularium quantumvis, ut suprà qualificatorum, ac fructuum, & pensionum etiam loco pensionum reservatorum nostro pariter, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio liberè, & absque eo, quod jus aliquod, ut præmittitur, Titularibus acquiratur, distribuendis, & disponendis eo ipso itidem; & absque alia declaratione incurrant.

Statutum circà Cardinales, qui antè præsentem Constitutionem sine licentia Rom. Pontificis discesserunt.

§. 3. Cardinales autem illi, qui antè emanatam præsentem Constitutionem non obtenta à Nobis prædicta licentia extrà temporalem Status Ecclesiastici ditionem jam se transtulerunt (salvis, & firmis remanentibus omnibus per Nos, seu aliàs de mandato nostro desuper quomodolibet hactenùs gestis, & factis, ac in futurum gerendis, & faciendis) si infrà sex menses à die publicationis præsentis Constitutionis hìc in Urbe, ut infrà faciendæ decurrendos, quos similiter pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus, & terminis assignamus, personaliter, cum effectu, ad Romanam Curiam non redierint, eo ipso itidem absque alia declaratione incidant in pœnas interdicti ingressus Ecclesiæ, & privationis facultatis testandi, & disponendi, omniúmque privilegiorum, & indultorum prædictorum, ac fructum officiorum, & munerum etiam majorum, etiam consistorialiter, ac etiam titulo oneroso concessorum, atque pensionum, Monasteriorum, & aliorum quorumcumque suprà expressorum. Et si lapsis prædictis sex mensibus iidem Cardinales, qui, ut præfertur, jam extrà dictum Statum Ecclesiasticum sine nostra licentia se transtulerunt, infrà alios sex menses immediatè sequentes, quos etiam pro tribus canonicis monitionibus, & terminis ut suprà, assignamus ad Romanam Curiam personaliter, & cum effectu non redierint, insuper pœnam privationis, prædictorum officiorum, & munerum etiam majorum etiam consistorialiter, ac etiam titulo oneroso concessorum, atque Monasteriorum, beneficiorum, & aliorum quorumcumque suprà expressorum pariformiter incurrant.

Alias pœnas addit.

§. 4. Si autem tàm Cardinales, qui jam sine nostra licentia, ut præmittitur, extrà Statum Ecclesiasticum se transtulerunt, quam illi, quos in futurum, ut suprà extra eumdem Statum absque nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis licentia se transferre contigerit, per alios tres menses immediatè sequentes, quos pariter pro tribus canonicis monitionibus, peremptoriisque dilationibus, & terminis assignamus, & sic totum infrà quindecim menses personaliter, & cum effectu ad Romanam Curiam non redierint, decernimus deveniri posse ad alias pœnas, etiam quantumlibet majores, & graviores, ac individua mentione, specialique nota dignas per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices declarandas, ac etiam usque ad pœnam privationis dignitatis Cardinalatus inclusivè. Ac demùm, ut de ceterò tàm ad præsens, quàm perpetuis futuris temporibus, cùm aliquem ejusdem S. R. E. Cardinalibus nunc, & pro tempore existentibus, absque dicta nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis licentia, ut suprà extrà statum prædictum se transferre contigerit, idem Cardinalis in officiis, muneribus, Legationibus, Præfecturis, Guberniis, Protectionibus Ordinum, seu Congregationum Regularium, Archiconfraternitatum, seu Confraternitatum, Collegiorum, Monasteriorum, Hospitalium, & aliorum piorum locorum quorumcumque, necnon administratione tituli, vel Diaconiæ, ac etiam Episcopatus sui, Cardinalatus, ac quarumcumque aliarum Ecclesiarum, etiam Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, quarum respectu aliquam Jurisdictionem exercet, ac quorumcumque Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, ut præmittitur, & aliàs quomodolibet qualificatorum, illorúmque Jurisdictionis tam spiritualis, quàm temporalis, & generaliter, in omnibus & quibuscumque muneribus, etiam speciali nota, & individua expressione dignis, sibi à prædicta Sede Apostolica injunctis & commissis Cardinalem, vel Prælatum, aut alium quemcumque substituere, & subrogare, non obstantib. quibusvis facultatibus, licentiis, & indultis desuper etiam motu simili, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet hactenùs concessis, & deinceps concedendis nullo modo possit, & valeat: perpetuò similiter statuimus, decernimus, & declaramus, facultatésque, ac licentias, ac indulta prædicta, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad hunc effectum à die, quo extrà dictum Statum recesserint non obtenta priùs dicta licentia cassamus, irritamus, viribúsque, & effectu evacuamus, ac pro non concessis, perindè ac si de illis numquàm cogitatum fuisset, haberi volumus.

Excusationes tollit.

§. 5. Ab omnium autem, & singularum pœnarum, tàm suprà expressarum, quàm etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices

quomodolibet declarandarum incurſu nolumus poſſe aliquem ſe excuſare prætextu, vel ratione cujuſcumque ſervitii, ſeu negotii quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum, Provinciarum, nec ratione cujuslibet juſſionis, vel mandati eorum vel earum quandocumque, vel quomodocumque facti, vel faciendi, aut diſtantiæ locorum, vel ratione cujuſcumque alterius cauſæ, vel occaſionis, etiam publicæ, aut aliàs favorabilis etiam in corpore juris, ſeu Conſtitutionum Apoſtolicarum clauſæ, niſi hujuſmodi cauſa, ſeu cauſæ in corpore juris clauſæ coram Nobis, & Roman. Pontific. pro tempore exiſtent. allegata, ſeu allegatæ, probatáque, ſeu probatæ, ac expreſsè admiſſa, ſeu admiſſæ fuerint. Ac ulteriùs nolumus poſſe aliquem per quemcumque, etiam per Collegium Cardinalium hujuſmodi, etiam Sede Apoſtolica vacante abſolvi, ſeu etiam per viam gratiæ, ſeu juſtitiæ reſtitui, ſed omnimodam cognitionem, abſolutionem, relaxationem, reſtitutionem, reintegrationem, rehabilitationem, & quamcumque aliam diſpenſationem, ſeu diſpoſitionem ſuper præmiſſis, & eorum quolibet Nobis & pro tempore exiſtenti Romano Pontifici privativè quoad omnes reſervamus. Cæterùm, per eaſdem præſentes non intendimus in aliquo derogare Conſtitutioni à fœl. record. Urbano Papa VIII. etiam prædeceſſore noſtro ſuper reſidentia Patriarcharum, Primatuum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, etiam Cardinalium.

i va. §. 6. Decernentes præſentes literas, omniáque & ſingula in eis contenta de ſubreptionis, obreptionis, aut cujuſcumque nullitatis, & invaliditatis vitio, intentioniſque noſtræ, ac quocumque alio defectu quantumlibet ſubſtantiali, etiam ex eo, quòd in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, & præſertim ejuſdem S. R. E. Cardinales præmiſſis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, ſolemnitatéſque, & quævis alia ſervanda, & adimplenda nullatenùs ſervata, & adimpleta; cauſæque, propter quas eædem præſentes emanarunt adductæ, verificatæ, ſeu alias ſufficienter, aut etiam in aliquo juſtificatæ non fuerint, ac quocumque alio colore, prætextu, occaſione, vel capite etiam in corpore juris clauſis, & ex alia quacumque quantumvis rationabili, juſta, & privilegiata cauſa, etiam neceſſariò exprimenda à quoquam notari, impugnari, invalidari, ac retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum vel aliud quodvis juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu etiam motu ſimili, ac etiam conſiſtorialiter conceſſo quempiam in judicio vel extrà illud uti nullo unquàm tempore poſſe, neque eaſdem præſentes, & quæcumque contenta in illis ſub ſimilium, vel diſſimilium, Conſtitutionum & diſpoſitionum etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus, ac etiam conſiſtorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoſcumque Rom. Pontif. prædeceſſorex, ſucceſſoréſque noſtros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, ſed ſemper ab illis excepta, perpetuóque valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectabat, & quomodolibet ſpectabit in futurum inviolabiliter obſervari, perindè, ac ſi in Conſiſtorio noſtro ſecreto de eorumdem Venerabilium fratrum noſtrorum conſiliò, & unanimi aſſenſu emanaſſent.

§. 7. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sedis prædictæ Nuncios, necnon ejuſdem S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quoſcumque alios quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, nunc & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpretandi, & diffiniendi facultate, ubique judicari, interpretari, declarari, & diffiniri debere, ità ut ut ſi unquàm aliquod dubium, ſeu hæſitatio ſuper præmiſſis, ſeu eorum aliquo oriri, vel ſuſcitari contingat nullus præter Nos, ac Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros poſſit præſentes literas quovis modo interpretari, & declarare, irritumque, & inane quidquid ſecùs à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Conciliis Univerſalibus, Provincialibus, & Synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apoſt. Regulis, etiam quatenùs opus ſit, illa de non tollendo jure quæſito, necnon ſacri dictorum Cardinalium Collegii, & quibuſvis aliis etiam juramento, confirmatione Apoſt. vel quavis alia firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque licentiis, facultatibus, indultibus, & literis Apoſtolicis eidem Collegio, ac quibuſvis Cardinalibus, & aliis quibuſcumque ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & decretis etiam irritant. in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & aliàs quomodolibet, & ex quacumque cauſa etiam hîc forſan neceſſariò exprimenda in contrarium conceſſis, emanatis, confirmatis, & quæies innovatis, necnon omnibus, & ſingulis, plurprædicti prædeceſſores in dictis ſuis Conſtitutionibus, & decretis voluerunt non obſtare. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, eorum omnium, & ſingulorum tenor. præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac inſertis habentes, ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, expreſsè, & pleniſſimè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contrariis derogat.

§. 9. Ut autem eædem præſentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis illorum ignorantiam prætendere poſſit. Publicationis forma.

§. 10. Volumus, quòd eædem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad valvas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ de Urbe publicentur, & earum copiæ ibidem affigantur, & affixæ relinquantur, quæ ſic publicatæ, & affixæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, arctent, & afficiant, non ſecùs ac ſi eorum unicuique perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent. Affigi, & publicari mandat.

§. 11. Quódque earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur in judicio, & extrà illud ubique locorum, quæ adhiberetur ipſis præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptis credi jubet.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Febr. 1646. Pontificatus Noſtri Anno Secundo. Dat. P. An. 2. die 19. Febr.

An. Domini 1646. die 20. menſis Febr. affixæ, publicatæ fuerunt præſentes literæ ad valvas Baſilicæ San-

cti

cti Petri, & Cancellaria Apostolica, ac in Acie Campi Florae de Urbe, ut moris est, per me Hieronymum Masscellum Sanctiss. D. N. Papae Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Petrus Paulus Desiderius Cursor.

XVI. Breve Apostolicum de solvendis Decimis per Regulares.

Habes circà hanc materiam Decretum S. R. E. Cardinalium Sacri Conc. Trid. Interpretum, quod refertur in hàc Constitutione §. 1.

Edita A. D. 1646.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Nuper pro parte Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon dilectorum filiorum totius Cleri Regni Poloniae per dilectum etiam filium Matthaeum Joannem Indicki Archidiaconum Pomeranien. nuncupatum in Ecclesia Uladislavien. ejusdem Cleri in Curia Romana Agentem, quòd aliàs, & sub die 17. Junii anni proximè praeteriti 1645. in causa Decimarum ejusdem Regni à Venerabilibus etiam Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacri Concilii Tridentini Interpretibus emanavit decretum quod Nos subindè sub die 31. mensis Julii ejusdem anni in Consistorio nostro secreto approbavimus tenoris, qui sequitur, videlicèt.

Refertur Decretum S. R. E. Cardd. Sacri Concil. Trid. Interp. circà materiam de qua in rubr. §. 1. In causa Decimarum Regni Poloniae die decima septima Junii 1645. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, iterùm, atque iterùm auditis Regularibus, & praecipuè PP. Societatis JESU, eorúmque juribus, & privilegiis maturè discussis, censuit, ab eisdem Patribus, & aliis Regularibus, solvendas esse Parochis, & aliis Beneficiatis Regni Poloniae Decimas, quae solvebantur à Laicis priusquàm bona in ipsorum Patrum, & aliorum Regularium proprietatem fuerunt translata, firmis tamen remanentibus transactionibus desuper factis, quod decretum emanavit praevia exhibitione facta ab ipsis Patribus, cui etiam decreto posteà consenserunt, prout, & Agens Cleri Regni Poloniae. Die verò 31. Julii 1645. Sanctissimus Dominus Noster, Eminentissimo Cardinali Praefecto referente, in Consistorio approbavit.

Sum. Pontifex Apost. confirmatione communit praedictum decretum. §. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, exponentes praefati decretum praeinsertum, quo firmius subsistat, & exactius observetur, Apostolicae nostrae confirmationis patrocinio, communiri summoperè desiderent. Idcircò Nos eosdem exponentes, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Supplicationibusque illorum nomine, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum praeinsertum Apostolica authoritate tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, & omnes, ac singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper authoritate Congregationis, eorumdem Cardinalium.

Clausulae praeservativae. §. 3. Decernentes praesentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illae concernunt inviolabiliter, & concussè observari; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §. 4. Quocircà dilecto filio nostro, & Sedis Apostolicae in eodem Regno pro tempore commorante Nuncio per praesentes committimus, & mandamus, quatenùs ipse per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte exponentium praefatorum, seu alicujus eorum desuper requisiti fuerint, solemniter publicatis, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistens, faciat authoritate nostra illos praemissorum omnium commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes illos desuper à quoquam quavis authoritate, quomodolibet molestari.

Contravenientibus poenas imponit. §. 5. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac praemissis non parentes per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliàque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo. Legitimisque super his habendis, servatis processibus sententiis, censuris, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando. Invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii saecularis.

Contraria removet. §. 6. Non obstantibus quatenùs opus sit, foel. record. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita, de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate praesentium in judicium non trahatur; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon ipsius Societatis, aliorúmque Regularium Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis ipsi Societati, aliisque Regularibus Ordinibus, seu institutis praefatis, illorúmque Domibus etiam professis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis Regularibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illorum, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret: illorum omnium, & singulorum tenores, praesentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Dat P. An. 2. die 21. Dec. Dat. Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 21. Decemb. 1646. Pontificatus nostri Anno secundo.

XVI. Breve Reductionis in Congregationem, Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

Scholarum Piarum regimen Congregationi Beatae Mariae Clericorum saecularium commisit Paulus V. Const. 81. tom. 3. & Const. 101. Hoc autem regimen fuit posteà demandatum Congregationi Paulinae, & alia desuper concessa privilegia, quae omnia vide in Indice, verbo Clerici Matris Dei Scholarum Piarum.

Edita An. D. 1646.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ea, quae pro foelici Personarum Regularium statu à Romanis Pontificibus praedecessori-

bus nostris constituta fuerunt, cùm incommodum afferre, ac earumdem personarum in via Domini profectui, & tranquillitati obesse noscuntur, nostri muneris est providè moderari, & immutare, prout temporum ratio suadet, & conspicimus salubriter in Domino expedire.

in- 1c- gr. §. 1. Dudùm siquidem fœlic. record. Paulus V. Papa, prædecessor noster per suas in simili forma Brevis die 6. Martii 1617. expeditas literas in Domo Piarum Scholarum Urbis unam Congregationem Scholarum Piarum ab uno Præfecto regendam, & gubernandam, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus Paulina Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum nuncupari, nec ultrà viginti ab Urbe milliaria extendi, neque ullum locum, in quo scholæ piæ non essent, domibus Novitiorum exceptis, habere, & qui eidem Congregationi nomen dare voluissent, finitis duobus probationis annis, omnes tàm ad sacros, & Presbyteratus Ordines promoti, & Clericali charactere dumtaxat insigniti, quàm Fratres Operarii tria simplicia vota Paupertatis videlicèt, ac Castitatis, & Obedientiæ, super quibus à nemine præterquàm à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari posset, emittere, ac gratias, & nullo stipendio, mercede, salario, aut honorario recipien. ad pueros in primis elementis, grammatica, computo, ac præcipuè in fidei Catholicæ rudimentis erudiendos, bonis & piis moribus imbuendos, ac demùm Christiano more educandos, operam, laborem, ac studium conferre deberet, erexit, & instituit; ità verò, quòd qui simplex paupertatis votum, ut præfertur, emisissent, quamdiù in prædicta Congregatione permansissent, cujuscumque dominii, juris, & proprietatis incapaces essent, idémque pauperpatis votum summam in iis paupertatem inducet, tàm in particulari, quàm in communi, ità ut nihil omninò juris haberent, sed nec habere, aut acquirere quovis titulo possent in bonis, seu ad bona, vocantur immobilia, vel quæ pro immemorabilibus habentur: huic verò paupertati omnia ad eorum usum pertinentia, cibos, vestes, supellectilem tàm sacram quàm prophanam statui, & instituto convenientia, domos verò, hortos contiguos domibus, Ecclesias, Sacristias, Oratoria, ac Scholas, & hujusmodi immobilia, quæ pariter usui eorum destinabantur similiter convenientia, ut præfertur, & prætereà in dominio Romani Pontificis pro tempore existentis, mobilia verò in dominio ipsorum, in communi tamen esse debere decrevit, & declaravit, & deindè cùm tunc existentes Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negotiis Episcoporum, & Regularium Præpositi, quibus piæ mem. Gregorius Papa Decimusquintus etiam prædecessor noster negotium hujusmodi examinandum, & sibi referendum commiserat, decreto per eos desuper facto censuissent Congregationem Scholarum Piarum hujusmodi, ut præfertur, erectam, & institutam, posse in Religionem trium votorum solemnium approbari, dictus Gregorius prædecessor per suas etiam in simili forma Brevis die 18. Novembris 1621. expeditas litteras, decretum prædictum approbavit, & confirmavit, & aliàs prout in dictis eorumdem Pauli, & Gregorii prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus uberiùs continetur.

§. 2. Cùm autem sicut nobis innotuit, graves in Religione hujusmodi perturbationes suscitatæ fuissent, & etiam nunc vigeant, ità ut prout sedandis illis operæ pretium, ac è re ejusdem Religionis summoperè futurum sit, si illa in Congregationem absque ullorum votorum emissione ad instar Instituti Congregationis Presbyterorum Sæcularium Oratorii Ecclesia Sanctæ Mariæ in Vallicella de Urbe canonicè erectæ Sancti Philippi Nerii nuncupatæ redigatur.

§. 3. Hinc est quòd Nos pro cura nostra pastorali ejusdem Religionis tranquillitati quantum cum Domino possumus consulere volentes de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac quorumdam dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum quibus hoc negotium examinandum commisimus, consilio, motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Religionis prædictæ Religiosis etiam professis, tàm Sacerdotibus, quàm Laicis, sive ut vocant, Operariis, facultatem transeundi ad quamcumque aliam Religionem ab hac Sancta Sede Apostolica approbatam etiam laxiorem, in qua benevolos invenerint receptores tenore præsentium concedimus & impartimur. Prætereà, ne de cætero ulli ampliùs in dicta Religione recipiantur, & ne jam recepti in Novitiatibus degentes ad professionis emissionem admittantur sub nullitatis receptionis, & professionis hujusmodi, aliisque nostri & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrii pœnis interdicimus, & prohibemus. Ad hæc omnes, & singulos ejusdem Religionis Religiosos cujuscumque qualitatis existant, eorúmque Domos, Scholas, & loca quæcumque omnimodæ Ordinariorum locorum, in quibus reperiuntur, jurisdictioni subjicimus, & supponimus, sublata tàm dilecto filio Josepho Colasantio, sive Matris DEI nuncupato olim Ministro Generali Religionis prædictæ, quàm aliis etiam auctoritate Apostolica Visitatoribus, ac Superioribus deputatis domorum Ministris, cæterísque inferioribus, Superioribus omni, & quacumque facultate, & superioritate, & jurisdictione tàm in spiritualibus, quàm temporalibus ergà prædictos Religiosos, eorúmque, omnémque auctoritatem, superioritatem, & jurisdictionem, quæ penès Ministrum Generalem, Visitatores Apostolicos, aliosque Superiores, ut præmittitur, residebat, totaliter, & omnimodè in Ordinarios locorum hujusmodi transferimus, ità ut Religiosi prædicti nullam deinceps jurisdictionem, auctoritatem, & superioritatem sibi usurpare possint, nisi illam, quæ iis fuerit ab Ordinariis, ut suprà demandata, seu delegata. Religionem verò prædictam in Congregationem similem Instituto prædictæ Congregationis Oratorii in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ in Vallicella, ut præfertur erectæ Sancti Philippi Nerii nuncupatæ absque ullorum votorum emissione regendam, & gubernandam, juxtà tamen Constitutiones primòdicto Instituto proportionabiles desuper jussu nostro edendas redigimus, & reducimus, ità tamen ut prædicti Religiosi nunquam possint denominari Presbyteri, seu Clerici Congregationis Oratorii, vel Sancti Philippi Nerii, nec pro talibus se gerere. Regimen autem, & gubernium Collegii Nazarenii de eadem Urbe dilectorum filiorum causarum Palatii Apostolici Auditorum omnimodæ dispositioni relinquimus. Ità tamen, ut quantum fieri possit menti bon. mem. Michaëlis Angeli Cardinalis Nazareni nuncupati prædicti Collegii Institutoris, & Erectoris satisfiat.

Religio en Pauperum Matris Dei &c. de qua in Rubr. reducit Summus Pontif. in Congr.

§. 4. Præsentes quoque litteras, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia fore, & esse, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Clausula præservativa.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos judicari, & his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & declaramus. Clausula sublata.

§. 6. Non obstantibus prædictis eorumdem

præ-

[illegible]tio- [illegible]um derogatio.

prædecessorum litteris, ac quibusvis aliis Apostolicis, necnon io Universalibus Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus ac quacumque etiam ultima d. Michaëlis Angeli Cardinalis voluntate, quam quoad præmissa sufficienter, & expresse commutamus. Necnon dictæ Religionis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis eidem Religioni, illiusque Præfecto, & Clericis, ac aliis, quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis babentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 2. die 16. Martii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 16. Martii 1646. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XVIII.

Confirmatio Brevis Sanctissimi D. N. Urbani VIII. circà licentiam alienandi bona immobilia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis, pro summa centum millium Scutorum.

Prædictum Breve refertur verbo tenùs in hâc bulla §. 1.

Edita A. D. 1646.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Aliàs emanarunt à fœl. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro litteræ in simili forma Brevis tenoris sequentis, videlicèt.

Refertur Breve Sanctiss. D. N. Urb. VIII. circà materiam de qua in rub.

§. 1. Urbanus Papa VIII. Ad futuram rei memoriam. Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio ad ea, per quæ Monasteriorum, & aliorum locorum Regularium quorumlibet indemnitati, commodis, atque utilitati consulitur libenter intendimus, ac desuper Pastoralis officii nostri partes favorabilitet in Domino expedire. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus filius Modernus Abbas Monasterii Beatæ Mariæ de Pace nuncupatæ de Urbe, Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis, & totius Congregationis hujusmodi Procurator Generalis, quòd Congregatio prædicta multo ære alieno cum Camera nostra Apostolica ratione Montium Cameralium, nonnullorumque censuum pro solvend. Montium suorum fructibus creatorum contracto gravata reperitur, quòd quidem æs alienum varias ob causas hactenùs dissolvere, ac supradictis oneribus Cameralibus satisfacere, aliósque census super dictæ Congregationis bonis stabilibus de licentia Sedis Apostolicæ impositos oneribus extinguere non potuit, nec cum Ordinariis redditibus debita, quibus diversa dictæ Congregationis Monasteria premuntur persolvere posset. Nobis propterea dictus Modernus Abbas, & Procurator humiliter supplicari fecit, ut pro liberandæ ab ære alieno, aliisque oneribus hujusmodi Congregatione prædicta sibi licentiam, & facultatem bona immobilia ad Monasteria Congregationis hujusmodi spectantia pro summa centum millium scutorum alienandi concedere, aliisque desuper opportunè providere de benignitate Apostolica dignamur. Nos igitur dictæ Congregationis necessitatibus quantum cum Domino possumus subvenire, prædictumque Abbatem, & Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequend. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Abbatibus Generalibus, & Visitatoribus dictæ Congregationis Lateranens. nunc, & pro tempore existentibus, ut cum approbatione dilecti filii nostri Francisci Sancti Laurentii in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S. R. E. Vicecancellarii nostri secundùm carnem ex Fratre germano nepotis bona stabilia d. Congregationis pro summa centum millium scutorum monetæ Romanæ dumtaxat quibusvis personis meliorem conditionem offeren. vendere, & alienare; ità tamen, ut pecuniæ ex venditione hujusmodi provenien. deductis tamen expensis hac de causa faciend. in alios usus quàm extinctionis æris alieni, quo quomodolibet dictæ Congregationis Monasterium gravatum existit, & pro majori illius utilitari nullo modo convertantur, liberè & licitè possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam concedimus, & impertimur. Non obstantibus fœl. record. Pauli Papæ II. Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Monasteriorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Aprilis 1637. Pontificatus nostri Anno decimoquarto.

Confirmatio, & approbatio prædicti Brevis per hunc Sanctiss. Pontif.

§. 2. Cùm autem sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Modernus Abbas dicti Monasterii Sanctæ Mariæ de Pace, ac Congregationis prædictæ Procurator Generalis, dilectus etiam filius noster Franciscus tituli Sancti Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis Barberini nuncupatus, cujus approbatio in alienatione bonorum stabilium prædictorum juxtà præinsertarum literarum tenorem requiritur à Romana Curia, & toto Statu nostro Ecclesiastico absit, Nobis propterea idem Abbas, & Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Abbatem, & Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus inclinati, præinsertas literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon Dilecto filio nostro Federico SS. Viti, & Modesti Diacono Cardinali Sfortiæ nuncopato dictæ Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Comprotectori facultatem præstandi consensum alienationis hujusmodi quem dictus Franciscus Cardinalis in vim earumdem literarum adhibere deberet, servata aliàs in omnibus, & per omnia illarum forma eadem auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur. Decernentes ea, quæ cum approbatione dicti Federici Cardinalis Comprotectoris in executionem dictarum literarum fient, perindè valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac si cum approbatione dicti Francisci Cardinalis facta fuissent.

[Decretum irritans apponit.] §. 3. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices, Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane, si secùs super his à quoquam auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

[Contrariis derogat.] §. 4. Nnn obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis literis hujusmodi concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

[Dat. P. A. 2. die 31. Julii.] Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 31. Julii 1646. Pontificatus Nostri Anno secundo.

[XIX.] Pro Congregatione Cassinen. Confirmatio Decreti Capitularis circà solutionem taxarum.

De hâc materia lege quæ indicavi tibi ad Constit. 216. Exponi nobis, & ad Constit. 252. Aliàs à Nobis Urb. VIII.

[Edita An. D. 1646.]

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

[Procemium.] EA quæ pro religiosorum Ordinum quorumcumque fœlici directione: prosperóque statu ab eorum Supetioribus in Capitulis generalibus facta, & ordinata fuisse noscuntur, ut firma, & illibata persistant, libenter cùm à Nobis petitur Apostolicæ confirmationis robore communimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

[Motiva.] §. 1. Cùm itaque sicut Dilectus filius Ludovicus Balbus Procurator Generalis Congregationis Cassinen Monachorum Ordinis S. Benedicti Nobis nuper exponi fecit, anno superiori Capitulares Capituli generalis ejusdem Congregationis tunc celebrati decreverint, quòd ii dictæ Congregationis Abbatibus, qui onera Cameralia utrumque eorum Monasterium tangentia Procurariæ Romanæ non solvissent, voce activa in Capitulo generali ejusdem Congregationis subsequenti privati remanerent, & subindè experientia docuerit Decretum hujusmodi ad consequendum à singulo quoque dictæ Congregationis Monasterio solitas taxas valdè proficuum extitisse, proindéque Capitulares Capituli generalis ejusdem Congregationis hocce præsenti anno celebrati ediderint Decretum infrascriptum tenoris, qui sequitur, videlicet.

[Decernat capitulare.] §. 2. Ut tandem provideatur periculis, & damnis imminentibus ob retardationem, & omissionem solutionum debitarum per Mnnasteria nostræ Congregationis tàm Procurariæ generali Romæ, quàm Capsæ Venetiarum respectivè committimus Reverendiss. Patri Procuratori Generali ut à Sanctiss. Domino curet per literas in forma Brevis prohiberi accessum ad Capitulum Generale singulis futuria annis illis Prælatis, & Cellerario privationem officii Cellariæ, quorum Monasteria suis debitis temporibus taxas, & annatas debitas, necnon solutiones, vel debita nuncupata Conto à parte, non persolverint tàm ipsi Procurariæ quàm Capsæ Venetiarum, & si contrà præsens Decretum accesserint ad locum Capituli suspendantur Abbates per annum ad administrationem Abbatiæ, nec liceat prædictis Reverendiss. Patri Procuratori, & Capsario affirmari in suis computis se recepisse pecunias, quas effectivè non receperint in virtute sanctæ obedientiæ. Datum Perusii die 29. Aprilis 1646.

[Confirmat Decretum.] §. 3. Idcircò dictus Ludovicus Procurator Generalis, quo præfata onera Cameralia exactè, (ut par est) persolvi possint. Nobis humiliter supplicari fecit, ut præmissa confirmare de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem exponentem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum Apostolica authoritate tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

[Decretum irritans.] §. 3. Decernentes decretum hujusmodi in eadem Congregatione perpetuò observari debere, præsentésque nostras literas validas, firmas, & efficaces esse, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

[Contrariis derogat.] §. 4 Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostol. vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque cootrariis quibuscumque.

[Dat. P. An. 2. die 28. Aug.] Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Augusti 1646. Pontificatùs Nostri Anno secundo.

[XX.] Declaratio, quòd Brevia à nonnullis Religiosis Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum obtenta ad effectum assumendi habitum Presbyterorum sæcularium, nisi illis utantur infrà quatuor menses, censeantur revocata.

Hîc Sanctissimus Pontifex reduxit in Congregationem Religionem Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, ut apparet suprà Constit. 17. Ea quæ pro fœlici. Ubi indicavi tibi pleraque circà regimen hujus Congregationis.

[Edita An. D. 1646.]

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

[Exordium.] ALiàs postquàm Nos justis ex causis adducti Religiosis Religionis Pauperum Matris DEI Scholarum Piarum nuncupata, etiam professis tàm Sacerdotibus, quàm Laicis, sive ut vocant Operariis facultatem transeundi ad quamcumque aliam Religionem ab hac Sancta Sede approbatam etiam laxiorem, in qua benevolos invenissent receptores concesseramus, dictósque Religiosos, & eorum Domos, Scholas, & loca quæcumque omnimodæ Ordinariorum locorum jurisdictioni subjeceramus, ac eandem Religionem in Congregationem similem Instituto Congregationis Oratorii in Ecclesia Sanctæ MARIÆ in Vallicella nuncupata de Urbe erectæ absque ulla votorum emissione reduxeramus. Postmodùm per nonnullos ex Religiosis hujusmodi, successivè Nobis exposito, quod ipsi habeant, undè se extrà Domos regulares prædictæ Religionis alere poterant, proptereáque habitum presbyteri sæcularis assumere, in eòque quoad vixissent extrà prædictam Religionem,

gionem, illiúsque Domos sub Ordinariorum respectivè obedientia permanere posse desiderabant.

Brevia ibtenta à Religiosis præ illctis in rubr. §. 1. Nos certis tunc expressis eorumdem Religiosorum exponend. hujusmodi originariis, seu aliis locorum Ordinariis dedimus in mandaris, ut constito sibi priùs, quòd quilibet ex dictis Religiosis haberet, ut præfertur, undè se extrà dictam Religionem, ejúsque Domos regulares vivere posse, eisdem Religiosis, & eorum singulis assumendi habitum Presbyteri sæcularis, in eoqu extrà dictam Religionem illiúsque Domos sub Ordinariorum locorum, ubi pro tempore commorarentur, obedientia quoad vixissent permanendi licentiam auctoritate nostra Apostolica concederent, & aliàs prout in diversis nostris in simili forma Brevis desuper expeditis literis, quarum tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cùm autem sicut nomine Religiosorum Domus Regularis Sancti Pantaleonis de eadem Urbe Religionis prædictæ Nobis nuper expositum fuit pro bono ejusdem Religionis expediat, ut illi Religiosi qui licentiam habitum prædictum Presbyteri sæcularis assumendi à Nobis obtinuerunt literas in simili forma Brevis desuper, ut præmittitur, expeditas, quamprimùm debitæ executioni demandari faciant, aut illis renuncient; Idcircò nobis iidem Domus prædictæ Religiosi humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Irritat, & revocat. §. 2. Nos igitur eosdem exponend. specialibus favoribus, & gratiis prosequi volent. & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequend. harum serie absolvend. & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati. Quòd omnes, & singuli dictæ Religiosi, qui hactenùs à Nobis licentiam assumendi habitum Presbyteri sæcularis per prædictas nostras in eadem forma Brevis literas obtinuerunt, ut præmittitur, infrà quatuor menses à die faciend. or infrà dicitur publicationis præsentium oumeran. literis nostris prædictis omninò utantur, & illas debitæ executioni demandari faciant, alioquin elapsis quatuor mensibus hujusmodi literæ prædictæ nullæ, irritæ, ac revocatæ sint, & esse censeantur eo ipso Apostolica auctoritate renore præsentium earumdem statuimus, mandamus, & ordinamus.

Clausulas præservativas adjicit. §. 3. Decernentes easdem præsentes litteras validas, firmas, & efficaces existere, fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata. §. 4. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, irritumque & inane, quicquid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstant. omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affigi, & publicari mandat. §. 6. Volumus autem, quòd præsentes literæ in valvis Ecclesiæ Lateranen. ac Basilicæ Principis Apostolorum, in acie Campi Floræ de Urbe publicentur, & affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos quos illæ concernunt tàm in Romana Curia, quàm extrà eam, arctent, & afficiant, ac si eorum unicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis credi jubet. §. 7. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 4. Dec. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 4. Decemb. 1646. Pontificatus nostri Anno tertio.

Publicatio. *Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto, die verò duodecima mensis Decembris, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiarum BB. Principum Apostolorum de Urbe, & Sancti Joannis Lateranensis, ac in Acie Campi Floræ, per me Alexandrum de Roechis Apostolicum Cursorem.*

Camillus Fundatus Mag. Curs.

XX. Infert Urbani VIII. Literas incipientes: Exponi nobis nuper fecit. Confirmatque Decretum Sacræ Congregationis Cardinalium super negotiis Regularium præpositorum; in quo Fratribus Discalceatis Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede super Ministerio Redemptionis Captivorum, ac Jure quærendi, eadémque causa eleemosynas colligendi, acceptandique donationes, & legata quæcumque, ac Superioris Generalis electione independenter à Reverendissimo dicti Ordinis Magistro generali faciendi minimè concedendam esse audientiam, conceditur.

Ne jam dicta otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ notavi de hâc materia in Constit. 186. Cum sicut, & ad Constit. 255. Exponi. Urban. VIII. sup.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Edita An. D. 1647.

Ad futuram rei memoriam.

Hic Constit. Urb. VIII. immediatè præcedit. §. 1. Aliàs fœl. rec. Urbano Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis, videlicèt; Urbanus VIII. Papa ad futuram rei memoriam. Exponi nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Perez de Munebrega, &c. (Sequitur de verbo ad verbum prout in proximis præcedentibus supràdictis literis.) Cùm autem sicut dilectus Ignatius Vidondo Procurator generalis eorumdem Frattum Calceatorum nobis nuper exponi fecit, habito ad nos sub ipso Pontificatus nostri principio ab eisdem Fratribus Discalceatis recursu, ut de novo super præmissis audirentur; peritóque insuper sibi concedi facultatem eorum, & d. Congregationis Superiorem Generalem penitus, & omninò independenter à dictis Fratribus Calceatis eligendi; Et negotio hujusmodi per nos remisso ad eosdem Vener. Fratres nostros ejusdem S. R. E. Cardinales negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositos & tandem partibus præfatis hinc indè, jussu nostro in Congregatione eorumdem Cardinalium auditis, illarúmque Juribus accuratè discussis iidem Cardinales, ut aliquando omne litis fomentum, vel incentivum ex parte eorumdem Fratrum Discalceatorum de & super Ministerio Redemptionis Captivorum, necnon Jure quærendi, colligendique donationes, & legata quæcumque ab ipsis independenter à pro tempore existente Magistro Generali eorumdem Fratrum Calceatorum faciendi, & respectivè exigendi cessaret, ad relationem dilecti filii nostri Joannis Baptistæ tit. S. Sylvest. de Capite Presbyteri Card Pallotti nuncupati, Fratribus Discalceatis hujusmodi super præmissis non esse dandam novam audientiam decreverint. Præmissa verò quo firmiùs subsistant, & exactiùs observentur, idem Ignatius Procurator generalis Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desideret.

§. 2. Idcircò Nos eundem Ignatium Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præfatum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim & robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium; Decernentes illud, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illa concernunt, & quomodolibet in futurum concernent, inviolabiliter, & inconcussè observari.

§. 3. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, eorumdem Fratrum Discalcearorum hactenùs editis, & edendis, ac circà ministerium Redemptionis hujusmodi quoquomodo disponentibus statutis, constitutionibus, & consuetudinibus; necnon omnibus, & singulis illis, quæ iidem Gregorius, & Urbanus Prædecessores in suis literis prædictis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Martii 1647. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Quòd Conventus, seu loca Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini non possint occupari ab aliis Fratribus Discalceatis ejusdem Ordinis, nisi Prioris Generalis eorumdem Eremitarum accedente consensu.

Fratrum S. Augustini variæ Congregationes in unam Eremitarum S. Augustini professionem, & Regularem Observantiam voluit olim Alex. IV in Const. 6. tom. 1. Posteà autem Fratrum Eremitarum S. Augustini Discalceatorum sive Reformatorum Congregatio à Clemente VIII. instituta fuit, ut legitur in ejus Const. 63. tom. 3.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

IN his Apostolicæ nostræ solicitudinis partes libenter interponimus, per quæ Religiosorum Ordinum quorumcumque fœlici statui opportunè consuli cognoscimus.

Querela Fratrum Ordin. Eremitarum S. Augustini adversus PP. Discalceatos ejusdem Ordinis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis fecit dilectus filius Salvator Severinus Fabrianensis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Procurator generalis, quod licèt à fœlicis recordationis Sixto IV. Leone X diversisque aliis per quasdam suas sub plumbo, vel in alia forma, & novissimè à rec. memoriæ Urbano Papa VIII. Rom. Pont. prædecessoribus nostris per suas in simili forma Brevis de anno 1628. emanatas literas respectivè dispositum, mandatúmque fuerit, ne Fratres, seu alii Regulares de Observantia, vel Reformati nuncupati, dicti, seu alterius Ordinis quocumque nomine censerentur, sub quovis titulo, vel prætextu, etiam Reformationis, Monasteria, Conventus, Domos, & alia Regularia loca, quæ ab ipsis primodictis Fratribus Eremitis Ordinis S. Augustini actu possidentur, & inhabitantur, vexare, occupare, retinere, aut etiam spontè oblata acceptare, nisi pro tempore existentis Prioris generalis primodicti Ordinis hujusmodi expressus, & in scriptis desuper accessisset assensus, sub excommunicationis Sedi Apostolicæ reservatæ, aliisque forsan tunc expressis pœnis ullatenùs unquàm possent, auderent, seu præsumerent, decrerúmque fuerit, quicquid in contrarium præmissorum in futurum attentari, aut à Sede præfata concedi, vel impetrari, sine prædicti pro tempore existentis primodicti Ordinis Prioris generalis consensu contigisset, illud irritum, nullum, & inane, nulliúsque roboris, aut momenti, ac pro infecto haberetur, nisi præfatis literis eorumdem Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, non per clausulas generales, sed de verbo ad verbum, ipso Priore generali, seu Ordine præfato desuper consentiente, derogatum fuisset. Nihilominùs dilecti filii Fratres Discalceati Congregationis Franciæ Ordinis S. Augustini hujusmodi in dies eisdem præmissis contravenire non verentur, satagentes non sine magno Christifidelium offendiculo, ac Regularium personarum perturbatione, Monasteria, Conventus, Domos, & alia Regularia loca eorumdem primodictorum Fratrum in toto ferè ejusdem Regno Franciæ occupare, prout inter alia novissimè Conventum Massiliensem occuparunt, suis fortasse Constitutionibus, quas novissimas vocant, & asserunt auctoritate Apostolica confirmatas innixi, in quarum par. 1. cap. 5. de voto paupertatis §. 2. hæc verba habentur. Conventus autem S. P. N. Augustini licebit acceptare, & reformare, ac in eis vices, & ministeria aliorum Religiosorum supplere. Quare per eumdem Salvatorem Procuratorem generalem habito ad Venerab. Fratres nostros S. R. E. Cardinales negotiis, & Consultationibus Episcoporum & Regularium Præpositos recursu, petitóque præfata verba earumdem Constitutionum novissimarum, cùm in illis generaliter apposita fuerint, nulla habita ratione de præmissis, & per d. Constitutiones, literásque Apostolicas illarum confirmatorias præfatis eorumdem Rom. Pontificum prædecessorum nostrorum literis nullatenùs de verbo ad verbum derogatum fuerit, minùsve desuper tunc existens primodicti Ordinis Prior generalis consenserit, imò sedulo, & expresse reclamaverit, nulla, cassa, & irrita declarari, ab eisdem Cardinalibus emanavit Decretum tenoris sequentis, videlicet.

Decretum S. R. E. Cardinalium adversus eosdem Discalceatos.

§. 2. Sac. Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, auditis sæpiùs partibus, & S. D. N. annuente, censuit verba illa, quæ leguntur in Constitutionibus Fratrum Discalceatorum S. Augustini Congregatione Galliæ novissimè impressis par. 1. cap. 5. de voto paupertatis §. 2. videlicet, Conventus autem S. P. N. Augustini licebit acceptare, & reformare, ac in eis vices, & ministeria aliorum Religiosorum supplere, fuisse malè, & per errorem dictis Constitutionibus etiam in originali apposita, & inserta, ac pro-

indè

indè delenda fore, & esse, prout virtute præsentis decreti tolli, & deleri, ac pro non appositis haberi decernit, & mandat, &c. Datum Romæ 24. Martii 1645. M. Card. Ginetus. Loco † sigilli.

Quòd confirmat hic SS. Pontifex.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Salvator Procurator generalis Decretum hujusmodi quo firmiùs subsistat, & exactiùs observetur, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desideret, Nos ejusdem Salvatoris Procuratoris generalis desiderio hujusmodi annuere, ipsúmque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliísque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, illíque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Salva tamen semper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ præservativæ.

§. 4. Decernentes præsentes nostras litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt & concernent quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcussè observari.

Clausula sublata.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 6. Quocircà Venerab. Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis d. Regni per præsentes committimus, & mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte primodictorum Fratrum Eremitarum fuerint requisiti solemniter publicantes, eísque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra, illos præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu frui, & gaudere, illáque ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, & debitæ executioni demandari, non permittentes illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Contradictores quomodolibet, & rebelles, præmissísque non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliáque opportuna juris, & facti remedià appellatione postposita compescendo, legitimísque super his habentes servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon primodicti Ordinis, ipsiúsque Congregationis Galliæ eorumdem Fratrum Discalceatorum, etiam, juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, & prædictis Constitutionibus novissimis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis d. Congregationi, illiúsque Superioribus & personis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliísque efficacioribus, & insolitis clausulis necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 9. Volumus autem quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. die 25. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Aprilis 1647. Pontificatus Nostri Anno 3.

XXII.

Quòd Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini præcedant in processionibus, & aliis actibus publicis Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris observantiæ loci de Vinaros.

Præcedentiam Ordinum Mendicantium inter se decrevit Gregor. XIII. Constitut. sua 84. Expostit Pastoralis, tom. 2.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Edita An. D. 1647.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex universalis Ecclesiæ regimini, divina disponente clementia, præpositus, interdùm ea, quæ rationalibus ex causis à Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subindè rerum experientia suadente, & majoribus ex causis alterat, & immutat; in hísque pastoralis officii sui partes sollicitè interponit, prout locorum, temporúmque qualitatibus debitè pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

Causæ hujus Constit.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Malvenda Assistens Hispaniarum dilecti filii Prioris generalis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini, quòd orta aliàs differentia super jure præcedendi in processionibus, aliísque actibus publicis inter dilectos filios Fratres Ordinis Minorum S. Francisci strictioris Observantiæ nuncupatos loci de Vinaros ex una, & Fratres primòdicti Ordinis S. Augustini ejusdem loci partibus ex altera, secundòdicti Fratres hujusmodi ad confovendum jus suum, quasdam sub 9. Januarii 1630. ac aliàs sub 10. 1643. necnon reliquas in simili forma Brevis litteras sub diebus 20. mensium Aprilis annorum 1644. respectivè, ad eorum favorem à felicis recordationis Urbano VIII. Papa prædecessore nostro emanatas, contrà dispositionem Constitutionis similis rec. mem. Gregor. XIII. Papæ etiam prædecessoris nostri, quæ incipit, Pastoralis, &c. coràm dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditore executioni demandari institerunt, & obtinuerunt, aliis etiam sententiis, & decretis in partibus desuper subsecutis. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, iidem primò dicti Fratres se desuper inauditos, & exindè non leviter gravatos fuisse, & esse prætenderent, & eapropter ad Venerabiles

Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Sacris Ritibus præpositos recursum habuerint, cupiantque in præmissis sibi opportunè provideri.

Urb. VIII. constitutionem circà materiam de qua in rubrica reducit ad terminos juris.

§. 2. Idcircò Nos ad uberes fructus, quos idem primòdicti fratres in vinea Domini in dies afferre noscuntur paternæ dirigentes considerationis intuitum, ipsúmque Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequenter harum serie absolventes, & absolutum fore censentes Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de consilio eorumdem Cardinalium, qui negotium hujusmodi maturè discusserunt, pluries auditis partibus in jure, & in facto informantibus ad relationem dilecti filii nostri Marci Antonii Tituli S. Mariæ de Pace nuncupati Presbyteri Cardinalis Franciotti nuncupati, post longam earumdem Urbani prædecessoris literarum hujusmodi discussionem, de mandato nostro factam, præfatas dicti Urbani prædecessoris literas ad terminos juris non solùm in præsenti, sed etiam in quacumque simili causa tàm in dicto loco de Vinaros, quàm in aliis in eisdem literis contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium reducimus, & denique ubique terrarum servandam esse eamdem d. Gregorii prædecessoris constitutionem declaramus, statuimus, & ordinamus, salva tamen semper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulas ræservatias apponit.

§. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & in futurum quomodolibet concernent inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 4. Quocircà venerabil. Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis in quibus primò dictorum Fratrum hujusmodi domus regulares erectæ sunt, sive in posterùm erigentur, ac dilectis filiis eorum officialibus, seu Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem primodictorum Fratrum requisiti fuerint solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula ab eis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum inviolabiliter observari, ac eosdem primodictos fratres præmissorum commodo, & effectu quietè, & pacificè ubique frui, & gaudere, non permittentes illos desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri.

Contravenientibus pœnas imponit.

§. 5. Contradictores quoslibet & rebelles, aut aliàs in præmissis non parentes seu sese quomodolibet opponentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processionibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus præfatis d. Urbani prædecessoris literis, necnon rec. mem. Bonifacii VIII. Papæ etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis Ordinum, Congregationum, & institutorum, illorúmque domorum, & locorum regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque superioribus, & personis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, & aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad effectum præmissorum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 13. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 13. Aprilis 1647. Pontificatûs nostri Anno tertio.

XXIII.

Pro Congregatione Lateranensi Confirmatio Decreti Diffinitorii circà solutionem Quindenniorum.

Edita An. D. 1647.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Modernus Abbas Monasterii Beatæ Mariæ de Pace de Urbe, & Procurator Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis Sancti Augustini, quod in secunda parte Constitutionum ejusdem Congregationis Apostolica auctoritate confirmatum cap. 24. inter alia statuitur & cavetur, ut omnes, & singuli Prælati dictæ Congregationis, quorum Monasteria Cameræ nostræ Apostolicæ quindennia solvunt sub suspensionis ab eorum Prælaturis ad Annum pœna, quotannis in publica capsa sui Monasterii eam pecuniarum pro harum ratam, & portionem, quam in fine cujuslibet quindennii eidem Cameræ solvere tenentur, deponere debeant.

Decretum Diffinitorii.

§. 1. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat ob præsentes calamitates in Italia vigentes nonnulli ejusdem Congregationis Superiores reperti fuerint, qui ex eorum negligentia, & injuria temporum quo quindennia hujusmodi solvi debebant ratas, & portiones prædictas pecuniarum se tangentes minimè deposuerant, ut priùs, nedùm cum eorum particularium, sed etiam totius ipsius Congregationis hujusmodi Monasteriorum damno, & detrimento, proptereáque dilecti filii Moderni Abbas Generalis, necnon Visitatores, & alii Diffinitores ejusdem Congregationis habitis desuper variis tractatibus, maturáque consideratione adhibita; Tandem unanimiter in proxima præterita ejusdem Congregationis Dieta de mense Maii præsentis anni celebrata pro bono publico ejusdem Congregationis ediderint decretum infrascriptum tenoris sequentis, videlicet.

Absolvit oratores à censuris.

§. 2. In Dieta Arimini celebrata die 25. Maii 1647. sess. ultima uti infrà. Tandem reassumpto

tractatu de provisinne pro certa solutione quindenniorum conclusum fuit à Reverendissimo Diffinitorio, nemine discrepante debere omnes Prælatos, quorum Monasteria habeot onus quindenninrum hinc ad Festum Paschæ Resurrectionis Domini Nostri JESU CHRISTI proximè futuri anni 1648. mittere per litteras Cambii, vel alio quovis modo certo, & sine periculo Romam in manibus Reverendissimi Patris Procuratoris Geoeralis totam illam quantitatem pecuniæ, vel usque adhuc deposita fuit annis jam elapsis, & de cætero quolibet anno ante Sabbatum Sanctum similiter eidem Patri Procoratori Generali pro tempore existenti, mittent summam, quæ depositari tenebitor ad ratam totius quindennii ad hoc, ut serventur sulveodos suis loco, & tempore, & contrafacieotes declarantor privati ipso facto voce activa, & passiva, & inhabiles ad omnes gradus, officia, & dignitates, quemadmodùm etiam declarari idem Pater Procurator Generalis pro tempore existens, sicut & illi privatus voce activa, & passiva ipso facto, & inhabilis ad omnes gradus, officia, & dignitates si partem aliquam quantumvis minimam prædictorum quindenniorum ausus fuerit in alium usum implicare, & nisi io fine suæ administrationis, & guberuii totam summam omnium quindenniorum receptorum consignaverit successori in bona pecunia numerara ejusdem stampæ cum confessione receptionis autentica, & ut magis negotium tàm arduum convalidetur decrevit per Patrem Procuratorem Generalem præsentem impetrandum esse hinc ad supradictum tempus Paschæ Resurrectionis à Sanctiss D. N. Breve convalidationis. D. Theodoros Fantonus Abbas Visitator & Scriba.

Confirmatio decreti.

§. 3. Nobis proptereà idem Abbas, & Procurator Generalis hujusmodi supplicari humiliter fecit, ut decretum præinsertum quò firmius subsistat, & exactiùs observetur Apostolicæ confirmationis oostræ patrocinio communire de beoignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Abbatem, & Procuratorem Generalem hujusmodi specialibos favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, sospensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, ceosuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequentes harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati. Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis licitis tamen & honestis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tàm Juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes illud, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum sub pœnis prædictis inviolabiliter observari. Sicque per quoscunque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes judicati, & diffiniri, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scieoter, vel ignotanter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consnetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi, illiúsque Superioribus, & quibusvis personis sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibúsque & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omoibus & singulis illarum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficieoter expressis habentes illis aliàs in suo robote permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 6. Volumus autem quòd eædem præsentes nostræ literæ in omnibus & singulis ejusdem Congregationis Capitulis geoeralibus, & Dietis, quæ de cætero celebrari, & haberi contigerit, legantur & legi debeant. Quodque illarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A 3. die 7. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Septembris 1647. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXIV.

Quòd in Congregatione Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti ad Officium Cellerariatus, Decani tantùm promoveantur.

De istorum Monachorum materia lege quæ notavi ad Constitut. 14. Cum sicut, & ad Constitut. 216. Alias Urban. VIII.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Edita An. D. 1647.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN his Apostolicæ nostræ sollicitudinis partes libenter interponimus, per quæ Religiosorum Ordinum quorumlibet fœlici statui opportunè consulitur. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Balbus Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti, quòd in Constitutionibus ejusdem Congregationis Apostolica auctoritate confirmatis cautum reperitur, ut in Cellerarios Monasteriorum dictæ Congregationis nulli omoinò præter Decanos eligantur.

§. 1. Cùm aotem sicut eadem expositio subjungebat per abusum in eadem Congregatione introductum administrationes Officiorum Cellerariatuum hujosmodi simplicibus Sacerdotibus, qui non sunt Decani sub titulo, & nomine Oeconomiæ committi consueverint, quòd directe Constitutionibus præfatis, & solito ejusdem Congregationis repugnant, & ex quo gravia perturbationes, & incommoda in eadem Congregatione provenire possunt. Nobis proptereà idem Lodovicus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio prout in rubrica.

§. 2. Nos igitur eumdem Ludovicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspeosionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censoris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inoodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequentes harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi sopplicationibus inclinati. De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regolarium Præpositorum consilio, ut in posterùm ad officium Cellerariatus, Decani tantùm promoveantur ad præscriptum præfatarum Constitutionum ejusdem Congregationis Cassinensis Apostolica auctoritate tenore præsentium

statui-

ſtatuimus, & ordinamus, ſalva tamen ſemper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes quaſcumque electiones quorumcumque aliorum, quàm ipſorum Decanorum ad officia Cellariatum hujuſmodi de cætero quandocumque & quomodocumque aliàs quam juxtà præſentium literarum formam, & tenorem faciendas nullas, irritas, & inanes fore & eſſe, neminíque ſuffragari poſſe, ac ipſas præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere & fore, ſuóſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, & ab omnibus & ſingulis, quos illæ concernunt, & concernent in futurum inviolabiliter, & inconcuſsè obſervari. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem ut præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 3. die 15. Martii. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Martii 1647, Pontificatus noſtri Anno Tertio.

XXV. Quòd Fratres Laici Capuccini Ordinis Minorum Sancti Franciſci vocem in electionibus habere poſſint.

De his Fratribus Laicis notavi ad Conſtitut. 147. Nuper pro &c. Urban. VIII.

Edita An. D. 1647.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Miniſter Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum. Quòd aliàs poſtquàm fœlicis recordationis Pius Papa V, Prædeceſſor noſter dictis Fratribus vivæ vocis oraculo conceſſerat, ſeu declaraverat, ut Fratres Laici dicti Ordinis vocem in electionibus habere poſſent, non obſtante Concilii Tridentini ſeſſ. 22. de reform. cap. 4. conceſſióque ſeu declaratio hujuſmodi fuerat à Capitulis Generalibus dicti Ordinis limitata, videlicet ut Fratres Laici hujuſmodi à voce activa, & paſſiva in electionibus prædictis excluſi forent tamdiù quamdiù integrum quadriennium in eodem Ordine complevſſent, poſtmodùm etiam rec. mem. Urbano Papa VIII. pariter Prædeceſſore noſtro, quia ex certis cauſis animum ſuum moventibus vivæ vocis oracula hujuſmodi revocaverat, ſupplicato, ut deſuper opportunè provideret, idem Urbanus Predeceſſor hujuſmodi ſupplicationibus inclinatus. Quòd Fratres Laici dictum Ordinem eatenùs profeſſi juxtà prædictam dictorum Capitulorum Generalium limitationem; ii verò, qui ex tunc de cætero habitum per Fratres Laicos hujuſmodi geſtari ſolitum ſuſcepiſſent, & profeſſionem per eoſdem emitti conſuetam emiſiſſent regulas, poſtquàm integro ſeptennio à die ſuſcepti per eos habitus hujuſmodi in dicto Ordine degiſſent, vocem activam, & paſſivam in electionibus prædictis ad triginta dumtaxat annos habere liberè, & licitè poſſent, & valerent, Apoſtolica auctoritate conceſſit, & indulſit, & aliàs prout in ſuis in ſimili forma Brevis litteris de Anno 1637. deſuper emanatis, quarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis haberi volumus, uberiùs continetur. Limitationem verò hujuſmodi ægrè ferens totus Ordo prædictus, & in ea revocanda in terminis expreſſis difficilem reperiens eumdem Urbanum Prædeceſſorem ab eo de novo Conſtitutiones ejuſdem Ordinis, prout jacent, Apoſtolica auctoritate confirmari procuravit, obtinuitque & ex hujuſmodi confirmatione priſtinum jus eorumdem Fratrum Laicorum quoad electiones prædictas illis reſtitutum fuiſſe, & revixiſſe prætendit.

§. 1. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, multi ex Fratribus hujuſmodi in dubium revocarint, an ex nova earumdem Conſtitutionum confirmatione prædicta reſtitutioni juris eligendi factæ Fratribus Laicis hujuſmodi fuit, & ſit ſufficienter, & abundè cautum, Nobis propterea idem Miniſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportunè ut infrà providere, & indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, qui fœlicem dicti Ordinis ſtatum, & directionem ſinceris deſideramus affectibus, eumdem Miniſtrum Generalem ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati præfatas dicti Ordinis Conſtitutiones, vocem, & votum in electionibus concedentes Fratribus Laicis Capuccinis hujuſmodi in dicto ordine ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & in futurum quomodolibet ſpectabit, inviolabiliter, & prout in eiſdem Conſtitutionibus continetur, obſervari, & adimpleri debere, ac quoſcumque Ordinis Superiores, Fratres, & perſonas ad earumdem Conſtitutionum obſervationem quod hoc omnibus juris, & facti remediis cogi, & compelli poſſe. Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, & alios quoſvis Commiſſarios quavis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & diffiniri debere, irritúmque & inane, quicquid ſecùs ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & mandamus. Confirmat prout in rubrica.

§. 3. Non obſtantibus omnibus, & ſingulis illis, quæ idem Urbanus Prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contrariis derogat.

§. 4. Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus ubique fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 24. Septembris 1647. Pontificatus Noſtri Anno Tertio. Dat. P. An. 3. die 24. Sept.

Breve

XXVI. Breve pro Religione S. Basilii Magni super convocatione vocalium ad Capitulum Generale, & electione Assistentium.

Edita An. D. 1647.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio. CUm sicut pro parte dilectorum filiorum Monachorum Ordinis Sancti Basilii nobis nuper expositum fuit, in Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum aliàs per Nos pro Reformatione Constitutionum ejusdem Ordinis deputata, inter alia Capitula stabilitum fuerit, decretum tenoris sequentis videlicet.

Decretum Capituli Generalis. §. 1. De cætero jus non habeant, accedendi ad Capitulum Generale Ordinis Sancti Basilii, aut in eo suffragium ferendi, Superiores Prioratuum, nec Magistri, nec illi quos appellant Monasteriorum Vocales, seu Conventuales, sed personaliter accedere possint, & debeant, ac in electione Abbatis generalis, cæterisque actibus Capitularibus, vocem activam habere infrascripti dumtaxat videlicet, Abbas Generalis, Visitator Provincialis, & Diffinitor unus pro qualibet Provincia, Procurator Ordinis, Abbates seu Priores cujuscumque Monasterii actu administrationem habentes, Consultor, ac Secretarius Abbatis Generalis. Pro Tardonensi verò Provincia tres Diffinitores Laici, præter Visitatorem Provincialem, & Abbates; In Capitulis verò Generalibus deinceps celebrandis post primum proximè futurum habebunt etiam similem vocem duo Assistentes Abbatis Generalis in quolibet Generali Capitolo eligendi, onus scilicet ex Provinciis Italiæ, alter ex Provinciis Hispaniarum, qui in negotiis Religionis votum consultivum habebunt, eisque à suis Provinciis sumptus necessarii suppeditari debebunt. Quòd si aliquis ex Abbatibus legitimo detineatur impedimento quo minùs ad Capitulom per se ipsum accedere valeat, loco sui mittatur Discretus à Conventu eligendus, qui secum deferat literas testimoniales suæ electionis, loco verò Visitatoris Provincialis, aut Diffinitoris itidem legitimè impediti, mittatur alius eligendus à Visitatore Provinciali cum duobus Diffinitoribus ejusdem Provinciæ, qui literas similiter secum deferat, ut suprà.

Confirmat præfatum Decretum. §. 2. Decretum verò hujusmodi eidem Ordini maximè profuturum esse speretur, proindeque illud iidem Prælati auctoritate nostra Apostolica confirmari posse statuerint; Idcircò Nos, qui felicem Religiosorum Ordinum quorumlibet directionem sinceris desideramus affectibus, eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quoad ea, quæ ipsis Decreto, & præsentibus adversantur dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, constitutionibusque prædictis, privilegiis quoque Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Monachis, & personis quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis credi mandat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Junii 1647. Pontificatus Nostri anno tertio. Dat. P An. 3. die 25. Junii.

Facultates, & Privilegia concessa suis Cappellæ Pontificiæ Capellanis. XXVII.

Edita An. D. 1647.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Alexander Brunacchius Civitatis Castellanæ, Horatius Bovius Ferentin. Franciscus Antonius Porticella, in Sacra Theologia Magister Baren. Sebastianus Francus Juris utriusque Doctor Anagninus, Joannes Dominicus de Rubeis Juris utriusque Doctor Materanen, & Joannes Antonius Bernabeus Perusin. Civitatum, seu Diœcesum respectivè Presbyteri, moderni Cappellæ nostræ Pontificiæ Cappellani familiares nostri Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenùs impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt. Necnon vitæ, ac morum honestas, aliàque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tàm familiari experientia, quàm etiam fide dignorum testimoniis juvati percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

A censuris absolvit. §. 1. Hine est quòd Nos volentes illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis si quibus quomodolibet inoodati existunt ad effectum præsentium domtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes.

Protonotarii Apost. Comites S. Palatii, & Nobiles Romani, ac Cives. §. 2. Motu proprio, non ad suprádictorum Alexandri, Horatii, Francisci Antonii, Sebastiani, Joannis Dominici, ac Joannis Antonii, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostolica auctoritate tenore præsentium Alexandrum, Horatium, Franciscum Antonium, Sebastianum, Joannem Dominicum, & Joannem Antonium prædictos, & illo-

& illorum singulos in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, fine tamen dilectorum filiorum Notariorum de nomero participantium præjudicio: Nec Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniúmque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subjectorum Cives creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortiom aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorúmque Civium, Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsisque etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum d. Sedis juxtà decretum Lateranensis Concilii novissimè celebrati non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquàm in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum Ecclesiasticorum, & Sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tàm in Urbe, quàm Civitatibus prædictis, ac aliis ubique locorum, & gentiom, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent (citrà tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, ità ut nedùm quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceant Ordinariis, ac citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliáque hujusmodi privilegiata à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, ut illis suprànominati Cappellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum & inane existat, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, Instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente creatos.

§. 3. Necnon Roman. & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit, inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit cum iis expressionibus subreptitium, obreptitium, aot invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeantur.

§. 4. Ad hæc, cum eisdem, & quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia, sub singulis tribus tectis, quarumcumque trium Cathedralium etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat Animarum, si eis aliàs canonicè conferantur, aut eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodò illa omnia, uno excepto, personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere.

§. 5. Necnon etiam quamdiù Nobis inservierint tantum, in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus, per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates, in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint personalitet residere non teneantur, nec ad id per locorum ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnésque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante, & servitio prædicto cum ex integritate distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis, cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos, ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè supportentur. Absentes à residentia in beneficiorum durante servitio Papæ.

§. 6. Necnon etiamsi Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publicè in Scholis, & Universitatibus Studiorum generalium ad quinquenniom dumtaxat dommodò iidem trigesimum ætatis annum non excesserint audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsásque jura, etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantùm exercere liberè, & licitè possint, & valeant de specialis dono gratiæ dispensamus. Officium Advocati &c.

§. 7. Liceat quoque ipsis, ac eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum sæcularem, vel cujus Ordinis regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio ad Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes specialiter, vel generaliter reservata existat, ac quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidii casualis, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, Jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorúmque divinorum officiorum) ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantùm in vita, & in mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi qoomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno confessionibus illorum diligenter auditis, fine tamen alicujus præjudicio prædicta auctoritate Apostolica absolvere, ac illis pro commissis pœnitentiam pro modo culpæ injungere salutarem. Eligere Confessorem approbatum.

§. 8. Necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, Castitatísque & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare. Commutare vota.

§. 9. Ac etiam eisdem, eorúmque singulis, ut quicumque Locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tàm in dicta Curia, quàm extrà eam etiam ad id per eos, aut eorum singulos coràm Notario, & testibus fide dignis eligen. seu eligendæ, quascumque pensiones, annuas eis, & eorum singulis super Mensarum Abbatialium, seu Episcopalium,

Transferre pensiones usque ad summam centum ducatorum aureorum de Camera.

copalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quotumvis ordinum regularium, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata quandocumque simul vel successivè, in toto, vel in parte usque ad summam centum ducatorum auti de Camera de eorumdem Cappellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto vel in parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam uni vel pluribus aliis personis, etiam per eosdem Cappellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint; vel eorum legitimis Procuratoribus eisdem modo, & forma, quibus eisdem Cappellanis assignatæ, aut reservari, seu assignari concessæ, seu concessi fnerint, etiam absque coosensu easdem pensiones solvere debentium, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis integrè persolvend. reservare, constituere, & assignare.

§. 9. Necnon ut iidem Cappellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, Terris, & locis etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, vel Altarium Ecclesiarum ipsi Cappellani nostri prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque monentibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium, Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quotumvis Ordinis Regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, Commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, & obtinent, & obtinebunt ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionúmque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatorum, & assignatarum, & reservandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, provent. & pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa seu contemplatiooe ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant tàm in dicta Curia, quàm extrà eam ubique locorum, etiam penès beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, vel suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, ac denotarentur pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis, ac debendis; ac nondùm perceptis, & exactis etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit pro illa rata quæ illis debita erit, Constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere deberent non obstante, etiam ac cumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tàm pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus servierint, etiam ultrà servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, ac aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis, testari, ac Testamento, Codicillis, fideicommissa, legatis, donationibus, tàm inter vivos, quàm causa mortis, ac aliis quibuscumque modis, & titulis, & scriptura etiam minùs solenni, etiam coràm duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, non tamen extrà residentiam, & in mortis articulo nulla facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, ità ut quicquid testatum, gestum, ordinatum, seu aliàs ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & servari omninò debeat, ipsaque testamenta, Codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta, etiam pluries, & toties, quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo edere etiam liberè, & licitè valeant plenam, & liberam concedimus facultatem. Statuentes nihilominùs & ordinantes, ejúsque pariter indulgentes, quòd si contigerit ipsos ab intestato, & sine ulla vel minùs valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione, in dicta Curia, vel extrà eam, ac etiam sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura, etiam ut præfertur qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integrè deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominaverint distribuantur, nisi de illa dispositione, vel intentione eorumdem scriptura etiam minùs solemni secùs appareret quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices seu Executores omninò exequi, & adimplere, illisque sese conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Testari usque ad summam ducatorum aureorum ducentorum.

§. 11. Et nihilominùs quæcumque hujusmodi Testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan alias ab ipsis etiam nulla, aut minùs

Defectus supplet.

sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibut, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, ac aliàs quomodolibet facta cum omnibus indè sequutis, ac etiam ea quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & è contrà pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnésque, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque si qui intervenerint, in eisdem etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset supplemus.

Contrariis derogat.

§. 12. Non obstantibus præmissis, ac Lateranen. Concilii etiam novissimè celebrati, etiam de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondùm deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ prædictæ regulis, ac stylo in similibus hactenùs servato, & piæ memoriæ Alexandri Papæ Sexti etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, nec non ejusdem Bonifacii prædecessoris, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum etiam prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus tàm Urbis, quàm quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, etiam in quibus Cives originarii creati sunt ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum ac prædictæ Cameræ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contrà ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo ipsi Capellam per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenùs, vel in posterùm eos præstare contigerit juramentum, privilegiis ququque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorúmque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam Antianis, Capitulis, & Conventionibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, & particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis: etiam ejusdem S.R.E. Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorúmque Collegiis sub quibuscúmque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibúsque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam Consistorialiter, & de ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia partibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterùm concedendis, confirmandis, & innovandis, etiam si in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresè, vel tacitè, quòd Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis ac Civium eorumdem filiis, aliarum verò Partium Beneficia nisi per personas illustres, seu Nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresè qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum Privilegiis uti possit, nisi priùs in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideant quodque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque d. Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani tàm ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione non in titulum perpetuorum Beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam concedendorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Clericis sæcularibus, aut aliis personis Apostolica anthoritate reservandis gravari non possint, quòdque stabilimentis, & Privilegiis prædictis etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissimè extendendis, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatoriis efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tùm demùm ad id Magistri, & Conventus prædictorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac eis, & prædictis Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs nec alio modo, & semper in hujusmodi literis sic fient, etiam de simili consilio derogationis sit apposita clausula quòd illarum effectum sortiantùr de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliàs aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresè quod illis nullatenùs derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum sufficienter, & expresè motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis fides præstanda.

§. 13. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Juramentu præstare debent.

§. 14. Quodque antequàm gratia Notariatus perfrui valeant, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxtà articulos pridem à Sede prædicta propositos emittere, & solitum fidelitatis Juramentum omninò præstare teneantur.

Dat. P. A. 3. die 18. Jan.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Januarii 1647. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Quòd

XXVIII. Quòd in Ordine Frarrum Eremitarum S. Augustini duo, vel plores in primo, vel secundo gradu consanguinei, vel affines nollatenùs simul conveniant, & votare possint in Capitulis, aut Congregationibus capitularibus; & moltò minùs Diffinitorium simul iogredi.

Istius Ordinis materiam habes ad Constit. 119. Alliàs per &c. Urbani VIII.

Edita An. D. 1647.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INjuncti Nobis à Domino Pastoralis officii raóo postulat, ut his, quæ pro felici statu, & regimine Ordinum Regularium in militante Ecclesia piè instirurorum statuta fuerunt, quo exactiùs serventur,

Sapplicatio. Apostolici munjminis adjicimus firmiratem, prout conspicimus in Domioo salubriter expedire. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus filius Salvator Severinus de Fabriano Camerinen. Diœc. Procurator Generalis fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini, quódque Andreas Fivizanus Ordinis prædicti, dùm viveret Prior Generalis pro felici ejusdem Ord. gubernio inter cætera edidit Decretum tenendum sequendum, videlicer.

Statutum. §. 1. Postremò Religiosam eligentium libertarem sovenres, simulantes, humanásque relationes dissecantes, Religionis beneficium prosequentes, & ad nostras electiones trassferentes, Decernimus, ut deinceps in Capiruiis nostris Provincialibus, aut Congregationibos duos, vel piures in primo, vel secuodo gradu consanguinei, vel affines nullatenùs simul conveniant, & votare possint, & multò minùs Diffinirorium simul ingredi, & concurrere etiam ad tertium gradum eodem biennio vel triennio valeaot, nec tales io prædictis gradibus primo, & secundo conjuncti, si fuerint Sacerdotes vocem habentes, in eodem Monasterio conventualirer degere possit, nisi communi Patrum Diffinirorii consensu per vota secreta accedente, scilicet, in evidentibus casibus incvitabilis necessiratis, tùm verò ille, cum quo fuerit dispensandum toto dicto tempore intercedente io eo Conventu voce passiva omniuò carear, & activa in illis tantum Electionibus, aur propositionibus habeat, io quibus talis ejus consanguineus oon votaverit: quando autem doo, vel piures hujusmodi coosanguinei, vel affines casu aliquo votum haberet, ille tantùm, qui ratione officii digoiorem locum habuerit, ad Capitulum accedar, cæteri verò non accedant, nec accedere permittantur. Ac si contingat quòd multi non ratione officii, sed legis, & privilegii concurraut, tunc professiooe antiquior si voluerit, votare poterit. Et infrà, Quare omnes electiones deinceps contrà hasce oostras ordinationes factas oullas, irritas, ac invalidas esse decernimus, & declaramus, quibuscumque io contrarium ooo obstant.

§. 2. Cùm autem, sicot eadem expositio subjungebar, licèt Decretum prædictum aliàs à felic. record. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro per suas in simili forma Brevis literas confirmatum, executionique demandatum fuit, nihilominùs, quia successu temporis observantia ejusdem Decreti io aliquibus ex Provinciis dicti Ordinis variis sub prætextibus, etiam non usus, omissa, seu neglecta fuit: experientia verò doceat, ex desuetudine Decreti hujusmodi perturbationes præsertim in Electionibus Superiorum, & regimine Domorum Regularium ejusdem Ordinis maximè vigere, Nobis propterea dictus Salvator Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportonè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

A censuris absolvit. §. 3. Nos ejusdem Salvatoris Procuratoris Generalis votis hujusmodi annuere volentes, ipsúmque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasioue, vel caosa latis, si quibus quomodolibet inoodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; hujusmodi supplicationibus, inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, Præinsertum dicti quood. Andreæ Fivizani Prioris Generalis Decretum Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique

Confirmat decretum prout in rubric. perpetuæ, & ioviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet ioterveneriot, supplemus, dictúmque Decretum in toto Ordine prædicto, & ubiqoe terrarum servari sub pœnis in eodem Decreto contentis, mandamus; salva semper auctoritare Congregationis dictorum Cardinalium; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegaros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irrirum & inane, qoidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constiturionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac aliis ejusdem Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmirate alia roboratis statoòs, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet. §. 5. Volumus aotem ut præsentium traosomptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus obique fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 23. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anoulo Piscatoris die 23. Februarii 1647. Pontificatus Nostri aono tertio.

XXIX. Innovatio super prohibitiooe transitus Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ad Fratres Calceatos ejusdem Ordinis.

Edita An. D. 1647.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam,

Motiva hujus Innovationis. CUM sicut nomine dilecti filii Joannis à Regibus Procuratoris Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper expositum fuit, quòd dilectus pariter filius Joannes Suarez à Sancto Basilio io dicto Ordine alias expressè professus ad Frarres Calceatos ejusdem Ordinis transierit absque Sedis Apostolicæ licentia, & contrà formam quarumdam in simili forma Brevis literarum à fel. rec. Urbano Papa VIII. prædecessore oostro sub die 19. Januarii 1628. emanatarum, quibus inter alia decretum fuit, ut ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus nulli prædictorum Fratrum Reformatorum, seu Discalceatorum hujusmodi absque speciali dictæ Sedis licentia ad eosdem Fratres Calceatos quavis ex causa sub Apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis, & privationis vocis activæ, & passivæ pœnis transire, miousve Fratribus Calceatis prædictis, illorúmque Superioribus eosdem Fratres Reformatos, seu Discalceatos de facto transeuntes, etiamsi novam professionem Regularem emi-

fiffent fub privationis fuorum officiorum, ac excommunicationis fimiliter pœnis recipere, vel retinere ullo modo liceret, & aliàs prout in eifdem Urbani Prædecefforis literis, quarum tenores præfentibus pro expreffis haberi volumus uberiùs continetur; Proindéque dictus Joannes Procurator generalis quemcumque tranfitum eorumdem Difcalceatorum ad dictos Calceatos abfque beneplacito Apoftolico factum nullum, & irritum per Nos declarari, aliáfque ut infrà providcri fummoperè defideret.

§. 1. Nos eumdem Procuratorem Generalem hujufmodi fpecialibus favoribus, & gratiis profequi volentes, & à quibufvis excommunicationis, fufpen. & interdicti, aliífque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis à Jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftit ad effectum præfentium dumtaxat confequen. harum ferie abfolven. & abfolutum fore cenfen. hujufmodi fupplicationibus inclinati. De venerabilium fratrum noftrorum S.R.E. Cardd. negotiis, & confultationibus Epifcoporum, & Regularium præpofitorum confilio, attentis narratis, ac auditis partibus non licere fratribus Difcalceatis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum fub quovis prætextu tranfire ad Fratres Calceatos ejufdem Ordinis, nec Superioribus Calceatis eofdem Difcalceatos recipere, nifi de expreffa licentia hujus Sanctæ Sedis, & proindè tàm prædictum Joannem Suarez quàm alios quofcumque, qui non fecuta forma earumdem dicti Urbani Prædecefforis literarum à prædictis Fratribus Difcalceatis ad eofdem Calceatos tranfiverint ad ipfos Reformatos, cùm primum defuper moniti fuerint redire ad Fratres Calceatos, feu illorum Superiores ipfos Reformatos de facto tranfeuntes Superioribus Reformatorum, feu ab eis deputandis, ftatim abfque Judicis Minifterio tradere, & configuare teneri fub cenfuris, & pœnis in eifdem dicti Urbani Prædecefforis literis contentis Apoftolica auctoritate tenore præfentium declaramus, falva tamen femper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 2. Decernentes præfentes literas validas, firmas, & efficaces exiftere, & fore fuófque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, & ab omnibus, & fingulis, ad quos fpectat, & pro tempore quomodolibet in futurum fpectabit inviolabiliter, & inconcufsè obfervari.

§. 3. Sicque per quofcumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam caufarum Palatii Apoftolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, fi fecùs fuper his à quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obftantibus omnibus, & fingulis illis, quæ idem Urbanus prædeceffor in fuis literis prædictis voluit non obftare, cæterífque contrariis quibufcumque.

§. 5. Volumus autem, quòd præfentium tranfumptis etiam impreffis, manu Notarii publici fubfcriptis, & figillo perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, eadem prorfus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præfentibus, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, fub annulo Pifcatoris, die 3. Aprilis 1647. Pontificatus Noftri anno tertio.

Refervatio Penfionis perpetuæ ad favorem Sacrofanctæ Patriarchalis Ecclefiæ Sanctæ Majoris de confenfu Majeftatis Catholicæ.

Penfiones fuper Ecclefiarum fructibus quomodo refervari poffunt, vide Leonis X. Conft. 7. §. 11.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, *Edita An. D. 1647.*

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium Bullæ. Sacri Apoftolatus minifterio meritis licet imparibus Divina difpofitione præfidentes, ad ea per quæ noftræ provifionis aufpiciis Bafilicæ Almæ Urbis noftræ, ac perfonæ in illis Divinis obfequiis jugiter infiftentes congruis facultatibus pro earum debita manutentione, onerúmque eis incumbentium fublevamine communiri valeant libenter intendimus, ac in his Paftoralis officii noftri partes etiam per penfionum perpetuarum refervationis minifterium, maximè dùm id Catholici Reges exoptant favorabiliter interponimus, prout rerum, perfonarum, & temporum circumftantiis debitè penfatis id in Domino confpicimus falubriter expedire. Cùm itaque, ficut accepimus, Chariffimus in Chrifto filius nofter Philippus Quartus Hifpaniarum Rex Catholicus ad aliquod infigne, & fua Regia Majeftate, ac liberalitate dignum opus pium hic in Urbe fundandum, & inftituendum à multo tempore citrà animum propenfum habuerint, & ad hunc effectum ab initio anni Domini millefimi fexcentefimi quarti certam pecuniarum quantitatem ex fpoliis, & vacantiis Regni Siciliæ ad ipfum Philippum Regem fpectantibus conflatam in hujufmodi opus deftinaverit, & fucceffivè hodiè in actu, quo Nos ad præfentationem ejufdem Philippi Regis Ecclefiæ Mazzarien. quæ de ejus Jurepatronatus ex fundatione, vel dotatione, feu privilegio Apoftolico, cui non eft hactenùs in aliquo derogatum, exiftit certo tunc expreffo modo vacanti de perfona Venerabilis fratris noftri Didaci de Requefcens Archiepifcopi Carthaginen Apoftolica auctoritate providimus, ipfúmque illi in Epifcopum præfecimus, & Paftorem, inter cæteras unam penfionem annuam perpetuam mille octingentorum fcutorum monetæ Regni Siciliæ ad mentem dicti Philippi Regis & juxtà formam Motus proprii per Nos fignandi diftribuendam fuper menfæ Epifcopalis Mazzarien. fructibus, redditibus, & proventibus dicta auctoritate Motu fimili refervari concedi obtinuerit, prout in Cedula Confiftoriali defuper manu noftra fignata plenius continetur. Et noviffimè Nobis per dilectum filium Inicum Velez de Guevara Comitem de Onnate fuum apud Nos Oratorem fignificari fecerit, fe fummoperè exoptare, ut nos ultrà prædictam mille octingentorum fcutorum jam, ut præfertur, refervatam aliam Penfionem fimiliter perpetuam bifmille ducentorum fcutorum fimilium fuper menfæ Epifcopalis Ecclefiæ Carthaginen. fructibus, redditibus, & proventibus, quæ itidem de Jurepatronatus prædicti Philippi Regis ex fundatione, vel dotatione, feu Privilegio Apoftolico, cui non eft hactenùs in aliquo derogatum fore dignofcitur quæque ad præfens Paftoris folatio deftituta reperitur, fimiliter ad mentem ejufdem Philippi Regis, & juxtà formam præfentium literarum diftribuendam refervaremus.

Scuta quatuor millia Patriarch. Ecclefiæ S. M. Majoris applicantur. §. 1. Cúmque dictus Philippus Rex per eumdem Inicum Oratorem Nobis etiam fignificari fecerit mentem, & intentionem fuam effe, ut tàm hæc, quàm illa mille octingentorum fcutorum jam, ut præfertur refervata, penfiones hujufmodi, & fic in totum quatuor millia fcuta annua ex dictis duabus Penfionibus proventura in beneficium Patriarchalis Bafilicæ Sanctæ MARIÆ Majoris de Urbe, quàm ob peculiarem, quem femper ergà dictam Beatiffimam Virginem MARIAM Sua Regia Majeftas geffit devotionis, & dictam Bafilicam propenfioris tutelæ, & protectionis, quas profitetur affectum fingulis aliis dictæ Urbis piis, & Religiofis locis ad hunc actum jure optimo prælegit, ejúfque Miniftrorum mo-do, *Scilicet bifmille, & quadringenta 12. portiones, quarum fex 200. & reliquæ 150.*

do, & forma, ac conditionibus, & pœnis infrascriptis, & non aliàs aliter, nec alio modo erogentur, expendantur, bismille, & quadringenta videlicet in duodecim Portiones, quarum sex debeant constare ducentis, & quinquaginta, reliquæ verò sexcentum quinquaginta scutis similibus pro qualibet, eæque semper ad prædicti Philippi Regis, ejúsque successorum Hispaniarum Regum seu eorum apud hanc S. Sedem nunc, & pro tempore existentium Oratorum nominationem, seu electionem inter duodecim personas perpetuò distribuantur, quoad decem videlicet Canonicis dictæ Basilicæ non fixis, sed ad arbitrium Regis, seu Oratoris hujusmodi pro tempore mutabilibus, quò verò ad alias duas Portiones, seu Pensiones hujusmodi Præposito Capellæ ad Præsepe à felic. recurd. Sixto V. ac Priori Capellæ S. Mariæ piæ mem. Paulo etiam V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris in dicta Basilica respectivè fundatarum, seu uni Capellano Primæ, & alteri Capellano secundæ Capellarum hujusmodi similiter ut suprà ad prædicti Philippi Regis, seu ejus Oratoris nominationem eligendis, & non fixis, sed ut suprà mutabilibus, & nullus dictorum duodecim ullo unquàm tempore possit habere nisi unam ex dictis duodecim portionibus, ipsorúmque duodecim ad dictas duodecim portiones admittendorum electio, & deputatio fiat ad vitam cum solis literis patentibus, seu diplomatibus, vel ut vocant cedulis prædicti Philippi Regis, ejúsque successorum Hispaniarum Regum, seu Oratorum prædictorum,

Decem semper distribuantur Canonicis.

Duæ Capellanis Capellæ ad Præsepe, & S. M.

§. 2. Nec portiones prædictæ censeantur aliquo modo annexæ Canonicatibus, & Præbendis, aut Præpositurræ, vel Prioratui, seu Capellaniis Basilicæ, & Capellarum hujusmodi, si contingat aliquando per deputatos, & electos ad portiones hujusmodi eorum Canonicatus, & Præbendas, aut Præposituram, & Prioratum, vel Capellanias resignari, dimitti, vel permutari, aut aliàs ex eorum personis, illorum, & illarum vacationes quomodolibet induci; sed defunctis illis, qui pro tempore ad dictas portiones per quamcumque dimissionem, vel amissionem eorumdem Canonicatuum, & Præbendarum, ac Præposituræ, seu Prioratus, vel Capellaniarum respectivè, aut aliàs quomodolibet vacantibus, vel amittentibus, & prædictis Canonicatibus, & Præbendis, ac Præpositura, & Prioratu, vel Capellaniis quomodolibet vacantibus electio, & deputatio ad dictas Portiones, seu Pensiones aliorum Canonicorum, ac Præpositi, & Prioris, vel Capellanorum in locum defunctorum, vel dimittentium, aut amittentium spectet liberè ad dictum Regem, seu Oratorem cum solis Patentibus, seu Diplomatibus, vel Cedulis cujuslibet eorum, ut suprà. Possint tamen eligi, & deputari ad Portiones ducentorum, & quinquaginta scutorum omnes illi, tàm Canonici, quàm Præpositus, & Prior, seu Capellani prædicti, qui reperiuntur electi ad minores portiones centum, & quinquaginta si sic dicto Regi, aut Oratori videbitur, sed in tali casu eorum prior portio centum quinquaginta uti per adeptionem portionis pinguioris vacans remaneat liberæ dispositioni Regia, seu Oratoris, ut præfertur ad favorem alterius, ut suprà qualificati, hoc insuper addito, quòd fructus dictarum Portionum, seu Pensionum decurrendi à die vacationis illarum, usque ad diem, quo fiet nova electio, & nominatio personarum ad illas, transeat ad successores sic noviter electos, & nominatos, & prætextu dictarum duodecim portionum, seu pensionum Canonicatus, & Præbenda, ac Præpositura, & Prioratus, vel Capellaniæ illorum, qui ad dictas portiones pro tempore electi, & nominati erunt pensionibus Ecclesiasticis, aut aliis oneribus etiam Cameralibus ex quavis causa, etiam quantumvis pia, etiam motu simili, aut etiam consistorialiter gravari nequeant,

Nominatio datur Regi, seu illius Oratori.

Nominatus Unam tantum portionem obtinere possit: & de minori ad majorem dari potest ascensus.

Fructus portionis vacantis spectent ad successorem nominandum.

Pensionibus non gravantur portiones hujusmodi.

etsi graventur de consensu illos, vel illas obtinentium statim ille, qui tali gravamini consenseriut sua portione eo ipso, absque ulla alia declaratione privatus remaneat alteri personæ per Regem, seu Oratorem hujusmodi ex hoc solùm capite modo, quo suprà disponenda.

§. 3. Alia verò mille, & quinquaginta scuta annua monetæ dicti Regni erogentur in usum Distributionum quotidianarum repartiendarum inter omnes Canonicos dictæ Basilicæ, ac duos alios, qui ex Præposito, & Priore, aut Capellanis prædictis pro tempore erunt electi ad duas portiones prædictas, si in dicti Chori stallo horis Canonicis interessentes de aliis distributionibus quotidianis ad Capitulum spectantibus cum eodem Capitulo participaverint, omnis quippè summa prædictorum mille, & quinquaginta scutorum horis totius anni, quibus divina officia, & res sacræ in dicta Basilica capitulariter recitantur, & celebrantur assignanda est, ità ut cuique prædictarum horarum, sive Missarum aliqua portio, seu distributio respondeat, cujus quantitas à Capitulo dictæ Basilicæ declaranda, & determinanda est juxtà communem morem, & consuetudinem Ecclesiarum Cathedralium, & dictæ Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, & ab iis distributionibus præter supradictos cæteri Beneficiati, & alii servientes Choro dictæ Basilicæ prorsus excludantur. Præterea illi, qui ex Canonicis, & aliis duobus supradictis de mille, & quinquaginta scutis prædictis participare voluerint ultra servitium, & personalem residentiam, & assistentiam Chori in prædictis Officiis Divinis, & Horis Canonicis, teneantur etiam personaliter interesse solemni celebrationi trium Missarum Canonicalium in dicta Basilica singulis annis solemnissimo ritu in diebus infrà dicendis decantandarum.

Scuta 1050 distributionibus Canonicorum applicantur.

§. 4. Hæ autem distributiones quotidianæ à principio anni proximè sequentis initium habeant, ità ut semper unius anni anticipata dictorum mille, & à quinquaginta scutorum exactio sequentis anni distributioni deserviat, ipsorúmque mille, & quinquaginta scutorum solutio fiat in tribus anni diebus, in quibus etiam, ut infrà dicetur, dictæ tres Missæ decantandæ sunt. Primus terminus dictæ solutionis sit in die Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis anni millesimi sexcentesimi quadragesimi noni; Secundus in Octava omnium fidelium Defunctorum; Tertius, & ultimus illius anni in die Sancti Ildefonsi, hoc est vigesima tertia Januarii millesimi sexcentesimi quinquagesimi, & sic successivè sequentibus annis, & qui non interfuerit dictis Missis pro unaquaque Missa, cui personaliter non interfuerit, unam tertiam partem dictarum distributionum, & qui defuerit in interessentia duarum sive omnium Missarum reliquas illius anni distributiones, quæ sibi obvenissent ex dictis mille, & quinquaginta scutis respectivè amittat, licèt in Chori servitio, & officiorum illius anni assistentia non defecisset. Hæque distributiones ita sint affectæ servientibus dumtaxat, & interessentibus officiis Divinis supradictis, & prædictis tribus Missis, ut quilibet tantùm propter assistentiam dictarum trium Missarum, ut præfertur, & pro residentia uniuscujusque horæ ex prædictis, distributionem illi horæ assignatam lucretur juxtà assignamentum, seu appuntamentum, ut ajunt, & computum, à prædictæ Basilicæ, & dd. Ecclesiasticorum Computistis, & Chori appuntatoribus, sivè assignatoribus faciendam; Nullúsque absens etiam ex causa quantumvis legitima, & privilegiata etiam pro dictæ Basilicæ servitio, aut qualibet alia majori, etiam cum speciali Brevi Sedis Apostolicæ, vel quæ specialem, & expressam mentionem requirat, quas omnes præsentibus pro expressis habemus, de illis, ullo modo participare possit, excepta tamen causa legitimæ infirmitatis, si tamen

Solutio distributionum tribus diebus fieri debet.

de ea constiterit per infirmi juramentum, & portiones absentium à dictis Divinis Officiis, sive dictis tribus Missis non interessentium convertantur in usum Sacristiæ Capituli.

§. 5. Alia autem ducenta scuta similia distribuantur inter Beneficiatos Capellanos, & quoscumque Clericos Beneficiatos nuncupatos tantùm, etsi qui sint, alios Clericos Capellanos, seu Ministros servitio Chori dictæ Basilicæ addictos, ipsique Basilicæ, & illius Choro actu inservientes, ac infrascriptum Capellanum Regium pro tempore existentem, qui dictis tribus Missis personaliter interfuerint, ac etiam inter Capellanos ejusdem Capellæ Pauli V. qui ad prædictarum Missarum interessentiam à Capitulo in dicta Capella admitti solent, non tamen inter Canonicos, & Præpositum, ac Priorem, aut duos Capellanos prædictos, qui ad dictas Portiones, ut suprà nominati, vel dicta distributione mille, & quinquaginta scutorum frui possunt, qui omnes, & eorum singuli ab hac participatione semper exclusi intelligantur, & harum distributionum ducentorum scutorum tres æquales portiones fiant, quarum quælibet in unaquaque dictarum trium festivitatum infrà dicendarum tantùm inter supradictos, qui personaliter dictis tribus Missis interfuerint distribuendarum, servando formam, normam, & quantitatem respectivè, quibus repartiuntur illis aliæ distributiones quotidianæ, quas ipsi nunc in dicta Basilica percipiunt juxtà providam declarationem à Capitulo dictæ Basilicæ faciendam. Eo tamen superaddito, quòd prædictis Capellanis dictæ Capellæ Pauli V. non minor distributio assignetur, quàm Capellanis Choro dictæ Basilicæ inservientibus assignanda est, & quoad dictas distributiones ducentorum scutorum initium, & acquisitionem, solutionem, & amissionem, justificationémque, & pœnas eorum, qui prædictis tribus Missis, vel earum cuilibet non interfuerit observetur idem, quod circà aliam distributionem mille, & quinquaginta scutorum ordinatum, & statutum fuit. Alia item centum, & quinquaginta scuta paria annuatim in subsidium expensarum Ceræ, Musicæ, & Cantorum arbitrio Capituli distribuenda ratione dd. trium Missarum solemnium applicentur.

§. 6. Reliqua tandem ducenta scuta similia, quæ desunt ad perficiendam dictam summam quatuor millium scutorum annuatim impendantur uni, qui actu sit Presbyter, & qui hac prima vice excepta, semper sit ex gremio Canonicorum, seu Beneficiatorum, vel Capellanorum, aut Clericorum dictæ Basilicæ, cum quibus ex nunc, prout ex tunc, ut hanc Regiam Capellaniam obtinere, & ejus onus simul cum quocumque alio dictorum Canonicatuum, & Præbendarum, Beneficiorum, aut Capellaniarum dictæ Basilicæ subire possint, & valeant, dispensamus.

§. 7. Qui Capellanus ab eodem Rege, vel ejus Oratore, cum ejus, vel eorum cujuslibet Patentibus, seu Diplomatibus, vel Cedulis, ut suprà dumtaxat eligendus, & nominandus, ac ad sui libitum etiam absque ulla prorsus causa hac prima nominatione dumtaxat excepta removendus, semperque ad nutum dicti Regis, seu ejus Oratoris amovibilis sit, & Regius Capellanus nuncupetur, & ei tanquàm tali debitus honor ab omnibus dictæ Basilicæ Ministris impendatur, & in diebus, in quibus dictæ tres Missæ solemnes celebrabuntur ipse Cappa, & Rochetto, vel superpelliceo indutus ad instar Beneficiorum dictæ Basilicæ decens stallum in Choro sibi per Capitulum assignandum habeat, & singulis diebus in prædicto Altari, in quo dicta Sacra Imago B. Virginis reposita est, & pro tempore fuerit pro salute prædicti Regis, ac suorum filiorum, ac sui Regni spirituali, & temporali prosperitate, & augmento unam Missam submissa voce recitandam per se ipsum, aut cùm legitimè fuerit impeditus, quòd tamen impedimentum per prædicti Regis pro tempore existentis Oratorem approbari debeat, eóque per modicum tempus, & non ultrà durante, seu interveniente causa legitimæ infirmitatis, quæ ut suprà per fidem juratam ab ipsomet infirmo constet, sive in diebus, in quibus dictus Capellanus ad alterius Missæ celebrationem ratione suorum Canonicatus, & Præbendæ, vel Beneficii, ac Capellaniæ astrictus reperitur per alium Presbyterum ex gremio dictæ Basilicæ, vel ex his, qui Choro dictæ Basilicæ inserviunt necessariò à dicto Capellano eligendum, qui non minùs quàm duorum juliorum, ut ajunt eleemosynam pro unaquaque Missa solvat, Missam, aut Missas, quas ipse ex dictis causis recitare non poterit, recitare teneatur, & debeat.

§. 8. Et ulteriùs etiam dicto Regio Capellano unà cum Canonico à majori parte Capituli & ejus arbitrio eligendo, & deputando onus exigendi dicta quatuor millia scuta, non tamen propriis, sed dictæ fundationis, seu operis pii expensis, & risico, & accepta sua portione, ac etiam rata distributionum quotidianarum juxtà computum per computatores Chori dictæ Basilicæ pro tempore faciendum distribuendarum in se subire, & singulis annis Capitulo, & pro tempore existenti ejusdem Regis Oratori de per eum exactis, solutis, & administratis rationem reddere, & de toto eo, quod infra annum circà id juxtà casuum exigentiam occurret dictum certiorare debeant, & teneantur, ad quem effectum deponantur pecuniæ in Sacro Monte Pietatis, seu una Arca tribus clavibus obserata, quarum una per Canonicum antiquiorem Capituli, & alia penès dictum Capellanum Regium, & reliqua penès alium, quem ipsum Capitulum eliget, in qua pecuniæ prædictæ custodiantur, conficiends, & intùs eam tota summa pro tempore exacta reservanda erit.

Canonicus à majori Parte Capituli eligendus.

§. 9. In hujusmodi autem Capellanum Regium hac prima vice ad sui vitam electus, & deputatus fuit à prædicti Philippi Regis oratore cum oneribus, & honoribus supradictis, dilectus etiam filius Bernardinus Barberius presbyter Vintimillien. Diœc. licet non sit de gremio dicti Capituli, seu Ministrorum dictæ Basilicæ, & hoc propter servitia per eum hactenùs Regiæ Coronæ præstita, & ob labores, quos sustinuit in disponenda, & perficienda hac præsenti fundatione. Ità tamen, ut ipse possit per se, vel alium Missas celebrare.

Bernardinus Barberius presbyter Vintimillien. deputatur Capellanus Regius ad vitam.

§. 10. Summa denique redditruum, quia dicto Philippo Rege ab initio dicti anni millesimi sexcentesimi quadragesimi quarti usquè ad datam præsentium ad hunc effectum ex spoliis, & ex vacantibus dicti Regni Siciliæ, ut præmittitur, destinata fuit, ponetur in multiplicum, donec ex ea annuus redditus haberi possit, qui ad aliquam summam à dicto Philippo Rege, seu ejus Oratore destinandam, ac illis, seu cuilibet illorum benevisam, non tamen mille scutis monetæ minorem ascendat, qui quidem redditus tunc erit implicandus in augmentum distributionum quotidianarum Ministrorum Chori dictæ Basilicæ, pro præstando uniformi servitio d. Basilicæ, quod à Canonicis præstatur, & non aliter, seu alios quoscumque pios usus ad utilitatem dictæ Basilicæ arbitrio prædicti Philippi Regis, seu ejus Oratoris.

Summa redditum ex spoliis ann. 1644. assignata poni debet ad multiplicum donec ad summam non tamen minorem annui redditus scut. mille arbitrio Regis pervenerit.

§. 11. Pro qua tamen fundatione, & memoria perpetua prædicto Capitulo Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, ac omnibus Ecclesiasticis supradictis illud onus à prædicto Philippo Rege respectivè, & perpetuò injungitur, ut scilicet singulis annis incipiendo ab hoc præsenti anno tres Missas Canonicales

Hujusmodi multiplicum applicetur distributionibus quotidianis Ministrorum Cleri, seu in alios pios usus Basilicæ arbitrio Regis.

in

Resignantur dies quibus missæ solemnes per Capitulum decantari debent scilicet Nativitatis B.M.V. Octavæ omnium Defunctorum, & festivitatis S. Ildefonsi 23. Januarii.

in Altati prædictæ Imaginis Beatæ Virginis, quod nunc est altare majus dictæ cappellæ Pauli V. in hoc igitur, vel in eo, in quo pro tempore prædicta Imago Beatæ Virginis reposita invenietur unam Missam videlicet iu die nativitatis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis, quæ etiam nunc à multo tempore pro dicto Rege celebratur, alteram in octava omnium Fidelium Defunctorum, reliquam die vigesima tertia mensis Jannarii in festo videlicet Sancti Ildefonsi, quæ ab anno proximè sequenri incipietur pro dicti Philippi Regis, ejúsque successorum Hispaniarum Regum, ac ipsorum conjugum, & filiorum salute, ac successinne, ac pro eorumdem, ac ipsorum prædecessorum animabus, ac demùm pro prædicti Philippi Regis Regnorum temporali, ac spirituali prosperirate, & angmento solemnissimo ritu decantare, & celebrare non minori culru, & pompa, sumptu, & celebritate, ac numero Musicorum, & quantitate, Ceræ, aliisque solemnibus, sed iisdem, aut majoribus his, quibus nunc dictam Missam in die Nativitatis ejusdem Beatæ Virginis pro eodem Philippo Rege dictum Capitulum celebrat, & decantat, quarum solennitatum, & Missarum expensæ etiamsi ultrà assignationem ad hunc effectum superiùs dictum majori summa expendenda vel si dicta assignatio non fuerit exacta ab eodem Capirulo anticipatè solvendæ, faciendæ, aut supplendæ sunt uti absque ulla assignatione sumptus dictæ festivitatis, & missæ Nativitatis ejusdem Bearæ Virginis jam à multo tempore usque nunc à Capirulo fiunt. Insuper Capitulum, & Canonici prædicti æstivo tempore servitium Chori eadem forma, & eodem numero Canonicorum quo hyemali tempore fieri solet, facere teneantur, & ad id adstricti sint, alioquin distributiones tunc absentium in usum prædictæ Sacristiæ convertantur; ac Præpositus, Ptior, seu Capellani prædicti ad celebrationem trium Missarum per se, vel alium, seu alios dictis tribus videlicet Beatæ Mariæ Virginis, & Octava Defunctorum, ac Sancti Ildefonsi diebus etiam teneantur.

Capellanus Regius habet usum paramentorum.

§. 12. Ac Capitulum, & prædictus Prior, ac Capellani dictæ Capellæ Pauli V. tenebuntur, & adstricti erunt, ut suprà dictum est in eorum Sacrariis, seu Sacristiis, ac in earum qualibet, prout ipsi Regio Capellano videbitur, omnia paramenta, ac alia quæcumque necessaria ad prædictam Missam submissa voce quotidiè celebrandam in dicto Altari Beatæ Matiæ Virginis, & si dictum Altare impeditum fuerit in alio Altari sibi beneviso absque ullo impedimento cum omni decentia sufficienti dicto Regio Capellano ministrari facere. Et si id, vel aliquam ejus partem Capitulum, & omnes alii prædicti seu recusaverint, hancque fundationem, & singula per dictum Philippum Regem ut suprà disposita non acceptaverint, seu illis acceptatis dictas tres missas io prædicto Altari Beatæ Vitginis solemniter non decantaverint, hæcque, & alia omnia, ut suprà stabilita non adimpleverint, in quolibet ex casibus prædictis Hispaniarum Regi pro tempore existenti liberum sit totam hanc fundarionem, seu ejus partem ad sui libitum à Canonicis, Præposito, & Priure, seu Capellanis, & aliis prædictis auferre, illámque in alias pias fundationes, applicationes, dotationes, electiones in dicta Basilica, seu Capella Pauli V. seu alios pios usus dictæ Basilicæ, seu cultum dictæ Mariæ Virginis, arbitrio dicti Regis absque alia licentia sub eisdem, aut aliis oneribus dicto Regi etiam benevisis trausmutare, & transferre.

Summus Pont. particulari devotione Basilicam S. Mariæ Majoris prosequitur.

§. 13. Nos igitur Regiam prædicti Philippi Regis liberalitatem, suámque piissimam intentionem, ut suprà dispositam plurimùm in Domino commendantes, & ob singularem, quam erga dictam Beatam Virginem, & prædictam Basilicam, quæ una ex Patriarchalibus Urbis Ecclesiis existit, illarúmque omnibus, ac aliis plurimis privilegiis, præeminentiis, indultis, favoribus, & gratiis fruitur, potirur, & gaudet, gerimus devotionis affectum, & ut illæ ad debitum finem perducantur, exindéque dictæ Basilicæ Sanctæ Matiæ Majoris, ejúsque Ministris tàm magnus decor támque evidens utilitas accrescat, quantum in nobis est cooperari, simúlque propensionem animi nostri ergà dictum Philippum Regem hoc novo testimonio patefacere volentes, ac Capitulum, Canonicos, Præpositum, Priurem Bernardinum, Beneficiatos Capellanos, & Ministros hujusmodi, eorúmque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censcntes, necnon quantumcumque aliarum similium, vel dissimilium applicationum dicto Capitulo hactenùs factarum, tenores, ac Dat. &c. præsentibus pro expressis babentes.

Motu proprio reservat pensiones.

§. 14. Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenirudine supradictam mille octingentorum jam, ut præfertur, reservari concessam, super qua, ut etiam accepimus, literæ Apostolicæ nondùm expeditæ sunt super d. mensæ Episcopalis Mazzariens. etiam alteram, pensiones annuas & perpetuas easque ab omni decima, quarta, media, quavis alia fructuum parte, subsidio etiam charitarivo, & excusato, ac quocumque alio tàm ordinario, quàm extraordinario onere quomodolibet nuncupato quavis authoritate, & ex quavis causa urgenti, & urgentissima etiam necessariò exprimenda, & pro reparatione, ac fabrica Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cruciata Sancta, & expeditione contrà Turcas, & alios Fidei Catholicæ hostes, ac pro Seminario Puerotum Ecclesiastico, sustentatione, & manutentione Classis Triremium, nunc quomodolibet impositis, & pto tempore ex causa etiam quantumvis privilegiata, & de necessitate exprimenda imponendis, etiamsi in impositionibus hujusmodi caveatur expresè quòd pensionarii quicumque etiam pensiones suas ab oneribus hujusmodi, aut aliàs quantumvis exemptas habentes pro rata earumdem pensionum suarum, aut aliàs contribuere reneantur, quàm ratam Mazzariens. & Cathaniens. Ecclesiarum pro tempore existentes Præsules, seu Administratores de earum fructibus, seu eorum proprio solvere debeant, absque spe aliquid unquàm posteà repetendi, seu desalcandi, onúsque ratæ hujusmodi in se, & successores suscipere debeant, & quicquid propterea solverint remissum, & donatum essa debeat, necnon belli, pestis, famis, sterilitatis, incendii, grandinis, pruinæ, tempestatis, & cujusvis alterius sinistri & inexcogitabilis, ac insoliti casus fortuiti eventus, ac aliàs in omnibus, & per omnia liberas, immunes, & exemptas bismille ducentorum scutorum similium, super dictæ mensæ Episcopalis Cathaniens. fructibus, redditibus, & proventibus, juribus, obventibus, & emolumentis universis tàm certis, quàm incertis, etiamsi super utriusque mensatum hujusmodi, seu alterius earum fructibus, redditibus, & proventibus prædictis aliæ pensiones annuæ, etiam forsan perpetuæ, aut ad vitam, vel aliàs, quarum quantitates præsentibus haberi volumus pro expressis, aliis personis, reservatæ, seu reservari concessæ sint ad supradictum effectum dicto Regio Capellano, vel ipsius legitimo Procuratori, & non alteri personæ, nisi de ipsius Regii Capellani consensu per dictum Didacum Episcopum ejúsque successores, ac per pro tempore existentes Mazzariens. & Cathaniens.

Exemptas, à quocumque onere imposito, & imponendo.

Etiamsi Ecclesiæ aliis pensionibus gravatæ existant.

Termini solutionis sunt dies Annun-

Eccle-

Ecclesiarum respectivè Præsulea, seu Administratores in perpetuum annis singulis in duabus æqualibus solutionibus pro una videlicet in Annuntiationis à proximè futura incipiendo, & altera medietatibus pensionem per præsentes reservandarum hujusmodi in Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis festivitatibus in Tabula, seu alio Banco Civitatis Panormitani arbitrio Cappellani, & Canonici prædictorum sumptibus, & expensis, ac risico dd. Mazzariensis & Cathaniensis Præsulum præsentium, & pro tempore existentium ad creditum Capituli sub dispositione dd. Cappellani, & Canonici eligendi. Ità tamen ut solutio hujusmodi in aliis reservationibus in exemplum adduci non possit etiam præsentibus Didaco Episcopo, ac Mazzarienſ. & Cathanienſ. Ecclesiarum hujusmodi pro tempote existentibus Præsulibus, seu Administratoribus prædictis nequaquàm intimatis, neque præsentatis integrè persolvendas Apostolica authoritate earumdem tenore præsentium reservamus, constituimus, & assignamus singulis annis in usus suprà narratos, ac alios modo, & forma supradictis juxtà formam, & intentionem prædicti Philippi Regis ut suprà expressam, & declaratam, & quandocumque etiam post mille annos, & ultrà in casu alicujus dubii, seu controversiæ per ipsum Philippum Regem, & per pro tempore existentem Hispaniarum Regem, seu ejus Oratorem apertiùs exprimendam, ae etiam declarandam, & non aliàs aliter, nec alio modo ut suprà in perpetuum expendi, distribui, & erogari volumus, & mandamus.

§. 15. Decernentes per solas præsentes literas ptiorem pensionem mille octingentorum scutorum hujusmodi etiamsi aliæ literæ ampliùs non expediantur probari, & plenariè justificari, & per eas ad utriusque pensionis hujusmodi exactionem suis debitis temporibus contrà quoscumque procedi posse, & debere, nec easdem præsentes de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut quovis alio defectu notati ex quavis causa etiam quantumvis legitima, & juridica etiam sub prætextu, quòd dicta Ecclesia Cathaniensis ad præsens vacet, & Pastore, & legitimo defensore careat, seu etiam ex defectu totali, aut non sufficientis consensus huic reservationi d. Didaci Episcopi, ac Præsulum, seu Administratorum Mazzarienſ. & Cathanienſ. Ecclesiarum hujusmodi, ac etiamsi dictæ pensiones unà cum antiquis tertiam partem fructuum dd. mensarum respectivè excedant, & dictæ præsentes pensiones in aliis reservationibus pensionum quomodolibet in futurum reservandarum, & in eis clausula forsan apponenda. Dummodò tertiam partem fructuum non excedat, præsentes pensiones minimè comprehendantur, neque de eis aliqua mentio fieri debeat, aut aliàs notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controversiam vocari, ad viam, & terminos juris adduci, aut adversus illas quodcumque jus, vel gratiæ, & facti remedium impetrari, aut etiam Motu simili concedi nullatenùs posse, sed eas semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, neque eas uti fundatione Regiam continentes, & ad cultus Divini, & distributionum quotidianarum augmentum, tendentes, & consequenter admodùm privilegiatas sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, & limitationibus, etiam derogatoriarum derogatorias clausulas, & decreta irritantia, quarum tenores, etiam præsentibus haberi volumus pro expressis in se continentibus etiam motu pari, ac etiam consistorialiter emanatis, & emanandis comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties eas revocari, aut limitari, vel suspendi, seu eis derogari contigerit toties in pristinum, & validissimum statum etiam sub data posteriori per Regem, seu ejus Oratorem pro tempore, & quandocumque eligenda restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo concessas esse, & fore, ac suffragari debere in omnibus, & per omnia, & quoad omnia suprà dicta etiam perindè ac si pensiones prædictæ in Consistorio nostro secreto, & ex justa & rationabili causa reservatæ fuissent.

§. 16. Sicque, & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, diffiniendi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & deffiniri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Decernentes insuper Didacum Episcopum, & pro tempore existentem Mazzarien. & Cathan. Ecclesiarum Præsules, seu Administratores ad integram solutionem pensionum per præsentes reservatarum juxtà reservationis, constitutionis, & assignationis prædictarum tenorem fore efficaciter obligatos.

Clausula sublata.

§. 17. Ac volentes, & eadem auctoritate statuentes, quòd illis ex Didaco Episcopo, & pro tempore existentibus Mazzarien. & Cathanien. Ecclesiarum Præsulibus, seu Administratoribus, qui in dictis festivitatibus, vel saltem intrà triginta dies illarum singulas immediatè sequentes pensiones per præsentes reservatas per eos tunc debitas non persolverint, cum effectu lapsis diebus eisdem ingressus Ecclesiæ interdicti existant, cujus interdicti relationem, ii donec Cappellano Regio, vel ejus Procuratori prædicto de pensionibus per præsentes reservatis tunc debitis integrè satisfactum, aut aliàs secum, vel cum dicto Procuratore super hoc amicabiliter concordatum fuerit, præterquàm in mortis articulo constituti nequeant obtinere. Si verò per sex menses dictos triginta dies immediatè sequentes sub hujusmodi interdicto animo, quod absit, permanserint indurato, ex tunc effluxis mensibus, eisdem à Regimine, & Administratione ipsarum Ecclesiarum Mazzarien. & Cathanien. perpetuò suspensi existant.

Pœna interdicti contrà non solventes.

§. 18. Quocircà dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Venerabilium Fratrum nostrorum Panormitan. & Montis Regalis Archiepiscoporum Vicariis in spiritualibus generalibus, Motu similiter per Apostolica scripta mandamus, quatenùs ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios faciant authoritate nostra pensiones per præsentes reservatas prædictas Bernardino, & pro tempore existenti Cappellano Regio, seu ejus Procuratori prædicto juxtà reservationis, constitutionis, assignationis, & decreti prædictarum continentiam, & tenorem perpetuò integrè persolvi, & nihilominùs quemlibet ex Didaco Episcopo, ac pro tempore existentibus Mazzarien. & Cathanien. Ecclesiarum Præsulibus, seu Administratoribus, quem interdicti, & suspensionis hujusmodi sententias incurrisse eis constiterit, quoties pro parte Bernardini, & pro tempore existentis Cappellani Regii hujusmodi fuerint requisiti tamdiù Dominicis, & aliis festivis diebus in Ecclesiis, dùm major inibi Populi multitudo ad Divina convenerit interdictum, & suspensum publicè nuncient, & faciant ab aliis nunciari, donec de pensionibus per præsentes reservatis hujusmodi tunc debitis fuerit integrè satisfactum, ipséque interdictus, & suspensus, interdicti, & suspensionis hujusmodi relaxationem meruerit obtinere.

Executores deputat.

§. 19. Contradictores per censuras Ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo. Non obstantibus quatenùs opus sit una, per quam dudum inter alia voluimus, & ordinavimus, quòd literæ reser-

Contravenientibus pœnas imponit.

reservationis, vel assignationis, etiam motu pari cujusvis pensionis annuæ, super alicujus beneficii Ecclesiastici fructibus expediri non possint, nisi de consensu illius, qui dictam pensionem persolvere, tunc haberet, & alia, per quam decrevimus, & declaravimus nostræ intentionis fore, quòd deinceps per quamcumque signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus in quibusvis causis etiamsi motu simili, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem à nobis emanaverint, vel de mandato nostro faciendas nullius sibi quæsitum quomodolibet tollatur, necnon aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de exprimendo vero valore, ac Lateranensis Concilii novissimè celebrati pensiones annuas super fructibus mensarum Episcopalium, nisi excessionis, aut alta probabili causa reservari prohibentis aliisque Apostolicis etiam in Provincialibus, Synodalibus, & universalibus Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus etiam contrà pensiones perpetuas, & beneficia unius Diœcesis beneficiis, seu locis piis alterius Diœc. uniti, & assignati nequaquàm posse disponentibus, ac Mazzariens. & Cathaniens. Ecclesiarum, ac etiam Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris, & Capellæ Pauli V. prædictæ, hujusmodi fundatione seu institutione, si in aliquo obstet, ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis earum Præsulibus, Capitulis, & personis concessis.

Contrariis derogat.

§. 20. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorúmque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, seu quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso inserti forent præsentibus etiam pro expressis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si Didaco Episcopo, ac pro tempore existentibus Mazzariens. & Cathaniens. Ecclesiarum Præsulibus, seu Administratoribus, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd ad præstationem, vel solutionem pensionis alicujus minimè teneantur, & ad id compelli, aut quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolic. non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Et qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel speciali cujuscumque tenoris existat, per quam præsentibus non expressam, vel totaliter non insertam effectus hujusmodi gratiæ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua, ejúsque toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Transumptorum fides.

§. 21. Volumus autem, & eadem Apostolica autoritate decernimus, quòd præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ac etiam impressis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Exempti à solutione quindennii.

Quódque propter reservationem, constitutionem, & assignationem pensionum per præsentes reservatarum, constitutarum, & assignatarum hujusmodi, necnon alia præmissa, Capitulum, Canonici, Præpositus, Prior, seu Capellani, necnon alii Ministri dictæ Patriarchalis Basilicæ prædicti de cætero perpetuis futuris temporibus ad solutionem alicujus quindennii minimè teneantur, & ad id per Clericos Cameræ, & alios Ministros, & officiales de Annata, & quindennis hujusmodi participantes vigore cujusvis privilegii, seu facultatum, & indultorum Apostolorum etiam titulo oneroso, ac aliàs quomodolibet concessorum quorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso inserti forent etiam præsentibus pro expressis haberi volumus, vel compelli minimè possint, neque debeant.

Sanctio pœnalis.

§. 22. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, reservationis, constitutionis, assignationis, statuti, decreti, voluntatis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P.An.4. Non. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1647. nonis Octobris, Pontificatus Nostri Anno quarto.

Gratis de mandato Sanctiss.
P. Tarsia.
G. Montmanuus.
F. Mouuccius pro R.
N. Oregius.
S. Ugolinus.
O. Tomacellus.
I. C. Jacobillius pro mag.
Alphonsus Vidasun.
V. Bologuettus pro ann. gratis de mandato Sanctiss.
P. Favillottus gratis de mandato Sanctiss. P. Favillottus Cap.
Curtius Testa.
Ludovicus Gioiell. Cap.
Jo. Baptista Rentius gratis de mandato Sanctiss.
Jo. de Azevede gratis pro ann. de mandato Sanctiss.
Jo. Bespinus gratis de mand. Sanctiss.
Flaminius Marcellinus.
P. C. Pheus Cap.
Jo. de Sernicolis.
P. Cioffus.
I. A. Ametus Capp. pro annatis gratis de mand. Sanctiss.
Gratis de man. Sanctiss. H. Odan.
F. Tamantinus.
C. Manuctius.

Loco † plumbi appensi.

Illustrissimi & Reverendissimi D. Canonici, quibus de mandato Regiæ Catholicæ Majestatis Illustrissimus, & Excellentissimus D. Comes de Onate apud Sanctam Sedem Orator Cedulas Regias distribuit.

Julius Rospigliosius Pistorien. Archiepiscopus Tarsen. Hispaniarum Nuncius Apostolicus pro cedula scut. 150.

Laurentius Souantius Reatinus pro Cedula scutorum 150.

Joannes Baptista Fidelius Ripanus pro Cedula scutorum 250.

Honuphrius Hippolytus Pistorien. Sanctiss. D. N. intimus familiaris pro cedula scut. 280.

Franciscus Canonici Mascambrunus de Apiro Picenus utriusque Signaturæ Referendarius, & Signaturæ Sanctiss. Auditor, & Subdatarius pro Cedula scut. 250.

Joannes Baptista Alferius de Monte Bodio Picenus Sanctiss. D. N. familiaris pro Cedula scutorum 150.

Octavius Buccapadulius Romanus pro Cedula scutorum 150.

Julius Cæsar Marsella Soranus Sanctiss. D. N. intimus familiaris, & Physicus pro Cedula scutorum 150.

Lucius Micinellus Sanctiss. D. N. familiaris pro Cedula scut. 150.

N. pro cedula scutorum 250.

Breve

Breve Confirmationis Privilegiorum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Militum, & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani privilegia, & indulta confirmavit Sanctiss. D.N. Urbanus Papa VIII. Constitut. 15. Universalis Item plurima videre potes circà idem Hospitale in Repertorio materiarum, verb. Milites Sancti Jo annis Hierosolymitani.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

UNiversalis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ sapientiæ providentiam, meritis licèt insufficientibus propositi inter multiplices pastoralis officii curas, illam peculiari sollicitudine libenter amplectimur, qua privilegia gratiæ, & indulta militiis, & hospitalibus quibuslibet ad majorem Dei gloriam, suæque Ecclesiæ sanctæ exaltationem, illius verò hostium profligationem piè, providéque institutis à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa, quo majoris validitatis munimine subsistant, Apostolicæ confirmationis patrocinio muniuntur, prout rerum temporúmque qualitatibus debitè pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cùm itaque sicut accepimus aliàs fel. record. Leo X. Clemens VII. Paulus III. Pius IV. & Pius V. Roman. Pontifices prædecessores nostri inter alia privilegia, & indulta dilectis filiis Magistro, ac Conventui Hospitalis S. Jo. Hierosolymitani à Sede Apost. concessa, eumdem, & pro tempore existentem Magnum Magistrum, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Priores, Præceptores, Milites, Familiares, aliásque personas Hospitalis hujusmodi, necnon eorum Subditos, Vassallos, Colonos, Servitores, & alios in eorum obsequiis, & d. Hospitalis beneficiis quomodolibet nuncupatis existen. etiam Presbyteros coram animarum exercentes, quamdiù illam exercent, & in illorum obsequiis forent, illorúmque animalia, prædia, domos, molendina, & bona quæcumque quæ obtinebant, ac in posterùm obtinerent, & possiderent, à solutione, & exactione decimarum, censuum, Jurium Synod. & canonicarum portionum, seu charitativi subsidii, aut jucundi adventus, seu quartæ, aut aliàs quomodolibet, aut aliorum quorumcumque onerum sub certis modo, & forma exemerint, & liberaverint, prout in diversis ipsorum prædecessorum desuper confectis literis pleniùs continetur.

§. 2. Et licèt ipsi Milites, & aliæ personæ prædictæ non debuissent à quoquam contradictorum privilegiorum tenorem, & formam molestari, perturbari, vel inquietari, cùm ipsi non modo eorum facultatibus, & fortunis, verùm etiam sanguini, & vitæ pro tuitione Fidei Catholicæ non parcant, nihilominùs cum diversi locorum Ordinatii, ac Parochialium Ecclesiarum Rectores, & multæ capitulares personæ id sibi omninò juxtà Sacri Concilii Tridentini decreta licere assereutes, eosdem Magnum Magistrum, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Priores, Præceptores, Milites, & personas diversis oneribus contrà eorum privilegia prægravarent, illósque ad Decimas, census, subsidia etiam charitativa congruas portiones, jucundum adventum, Pastor bonus, aut aliàs nuncupata onera etiam jura Synodalia solv. cogere præsumant in maximum ipsius Hospitalis detrimentum, & gravamen fel. record. Gregor. XIII. Sixtus V. & Gregor. XIV. similiter prædecessores nostri ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eisdem Magno Magistro, & Conventui quomodolibet concessa, confirmantes, approbantes, & innovantes eos super præmissis quomodolibet molestari, inquietari, ac perturbari districtiùs prohibuerunt.

§. 3. Et præthereà cum inter alia fel. recor. Pius IV. Papa etiam prædecessor noster eisdem Magno Magistro, & Conventui inter cætera privilegia Prioratus, Bajulivatus, Castellaniam Empostæ, Commendas, & alia ejusdem Hospitalis beneficia liberè uniendi, & dismembrandi, facultatem concessisset, & nihilominùs à quibusdam quandoque dubitaretur, an ante, vel post mortem possessorum, unio, seu dismembratio ipsa fieri posset, ac deberet, idem Gregorius prædecessor ad tollendum omne dubium, & ambiguitatem, quæ in præmissis in futurum oriri poterant, ut quandocumque eis videretur, sive ante, sive post mortem possessorum Prioratus, Bajulivatus, Castellaniam Empostæ, & alia ejusdem Hospitalis beneficia unire, & dismembrare liberè, & licitè possent, & valerent, necnon omnia, & singula privilegia, & exemptiones prædictas etiam ad Confratres, & Donatos ejusdem Hospitalis extendi deberent, decrevit, ac decretum, & declarationem hujusmodi, aliáque præmissa rec. pariter mem. Clemens VIII. Paulus V. & Gregorius XV. Romani Pontifices approbarunt, & confirmarunt. Novissiméque omnium fel. etiam record. Urbanus VIII. Papa prædecessor noster omnia, & singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eisdem Magno Magistro, & Conventui quomodolibet concessa Apostolica itidem auctoritate confirmavit, & approbavit, & aliàs, prout in eorumdem novissimorum Pontificum prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus uberiùs continetur.

Dubium exortum circà hæc privilegia sustulit Greg. XIV.

§. 4. Nos igitur attendentes præclara ejusdem Hospitalis erga Fidem Catholicam, & Sedem Apostolicam merita, ac cupientes, ut privilegia, exemptiones, & gratiæ eò firmius subsistant, quò sæpiùs ab eadem Sede confirmata extiterint. Magnum Magistrum, Priores, Bajulivos, Castellanum Empostæ, Præceptores, Milites, & Fratres, & eorum singulos, singularésque d. Hospitalis personas à quibusvis excommunicationis, suspen. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequend. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon omnium, & singulorum privilegiorum, indultorum, facultatum, exemptionum, immunitatum, libertatum, & gratiarum per prædictos, & alios quoscumque Rom. Pont. prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam Hospitali prædicto, illiúsque Magno Magistro, & Conventui, & Fratribus, Militibus, aliisque prædictis personis concessorum, ac literarum desuper confectarum tenores præsentibus pro expressis habentes. De Ven. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trident. Interpretum consilio, Motu proprio, non ad Magni Magistri, & Conventus hujusmodi, aut alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de mera nostra liberalitate, ac Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & singula privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & alias gratias eisdem Magno Magistro, & Conventui quomodolibet concessa, exceptis tamen decretis ejusdem Conc. Trident. & Constit. Apost. necnon aliis, in quibus specificè eadem Religio exprimitur, & comprehendi disponitur, quæ in suo robore, & efficacia permaneant tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & invio-

Eadem privilegia confirmat, & approbat hic Pont.

labilis

labilis Apost. firmitatis vim, & robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Clausulas praeservativas apponit.

§. 5. Decernentes praesentes literas ullo unquàm tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu etiam ex eo quod locorum Ordinarii ad id vocati non fuerint, notari, impugnati, vel invalidari minimè posse, minusque sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restitutionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas esse.

§. 6. Sicque ab omnibus censeri, & ità per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata.

§. 7. Quocircà dilectis filiis in Regnis Hispaniarum, & Neapolitan. nostris, & dictae Sedis Apostolicae pro tempore existentibus Nunciis, ac Curiae causarum Camerae Apostolicae generali Auditori, seu cuivis alii ejusdem Sedis Nuncio, seu internuncio, aut Jurium, & Spoliorum Camerae Apostolicae debitorum Collectori in quibusvis Regnis, seu Provinciis Reipublicae Christianae pro tempore commorantibus per praesentes Motu simili committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Magni Magistri, & Conventus fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant auctoritate nostra eosdem Magnum Magistrum, & Conventum confirmatione, approbatione, decreto, aliisque omnibus, & singulis praemissis uti, frui, aut gaudere. Non permittentes eos per Ordinarios praedictos, aut quoscumque alios contrà praesentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari.

Contravenientium poenae.

§. 8. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus sententias, censuras & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si fuerit opus, auxilio brachii saecularis.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstant. piae memor. Bonifacii Papae VIII. etiam praedecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dictis, dummodò ultrà tres dietas aliquis auctoritate praesentium in judicium non trahatur, ac aliis quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis etiam praefatis locorum Ordinariis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, & de Fratrum nostrorum consilio in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum tenores, ac si de verbo ad verbum praesentibus inserti forent pro plenè, & sufficienter expressis & insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad praemissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas non facientes plenam, & expressam de Indulto hujusmodi mentionem. Eorumdem autem praedecessorum vestigiis inhaerentes volumus quod d. Pii V. 22. Septembris anno 6. ac Gregor. XIII. praedecessorum nostrorum literis sub Annulo Piscatoris 25. Novembris anno 19. Pontificatuum suorum expeditis in suo robore, & efficacia permanentibus praesentes literae Ecclesias, & personas in his, quae ad curam animarum pertinent, in quibus decreta Conc. Trident. hujusmodi omninò servari debere intendimus, minimè comprehendant.

§. 10. Ac quòd literarum praesentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quae adhiberetur praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae. Transsumptorum fides.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Julii 1648. Pontificatus nostri Anno quarto. Dat. P. A. 4. die 18. Julii.

XXXII.

In causa Angelopolitana Jurisdictionis in Indiis Occidentalibus Novae Hispaniae.

Edita A. D. 1648.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Differentiae ortae inter Episcopum Angelopolit. & Religiosos Soc. Jesu.

§. 1. Cum sicut accepimus aliquae fuerint ortae differentiae inter Ven. Fratrem Joannem Episcopum Angelopolitan. sive Populi Sanctorum Angelorum in Indiis Occidentalibus ex una, & dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu partibus ex altera, de, & super munere praedicationis verbi Dei tàm in propriis eorumdem Clericorum Regularium petita solùm Episcopi benedictione, quàm in alienis Ecclesiis petita, & obtenta ab eodem Episcopo Dioecesano licentia exercendi; nec non super confessionibus laicorum audiendis praevio examine, sive approbatione ejusdem Episcopi Dioecesani quae d. Clerici Regulares in vim privilegiorum praedictae Societati Apostolica auctoritate concessorum sibi proprio jure licere praetendebant, & desuper in partibus fuerit deventum ad plures actus judiciales, & pro parte Clericorum Regularium hujusmodi ad electionem Conservatorum privilegiorum hujusmodi: Nobisque tàm d. Joannis Episcopi, quàm eorumdem Clericorum Regularium nomine pro sopiendis differentiis hujusmodi quaedam dubia decisa ex differentiarum praefatarum; necnon jurisdictionem Ordinariorum in exemptos, & ipsorum Clericorum Regularium exemptionem à jurisdictione Ordinarii concernentia fuerint proposita, ad quae ambae partes responderi, & quid desuper observandum sit auctoritate nostra Apostolica statui, & stabiliri desiderabant.

Quae examinan. committitur non. S. R. E. Card.

§. 2. Nos, qui omnium fidelium, & praesertim Ecclesiasticorum quieti libenter incumbimus differentias praedictas, totumque negotium particulari Congregationi aliquorum Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum Romanae Curiae Praelatorum examinand. commissimus,

...tus, qui auditis sæpiùs procuratoribus prædicti Joannis Episcopi, nec non Procuratore Generali Societatis prædictæ negocio maturè discusso, omnibus dubiis, & petitionibus hinc indè præpositis responderunt prout sequitur, videlicet.

10 §. 3. Sacra Congregatio à Sanctissimo Domino Nostro deputata super controversiis vertentibus inter Episcopum Angelorum in Indiis Occidentalibus, & Religiosos Societatis Jesu, sæpiùs auditis Procuratoribus ab eodem Episcopo ad Urbem allegatis; nec non ipsius Societatis Procuratore Generali, negocióque accuratè discusso, censuit prædictos Religiosos nequaquàm posse in Civitate, & Diœcesi Angelopolitana personarum sæcularium Confessiones audire sine approbatione Episcopi Diœcesani, nec verbum Dei prædicare in Ecclesiis sui Ordinis, non petita ipsius benedictione, nec in aliis Ecclesiis sine ejus licentia, nec in Ecclesiis etiam sui Ordinis ipso contradicente, & contraveniente, ab Episcopo tanquàm Sedis Apost. Delegato coërceri, & puniri posse etiam censuris Ecclesiasticis in vim Constitutionis sanct. mem. Gregor. XV. quæ incipit, Inscrutabili Dei providentia. Ac proindè memoratis Religiosis, qui hujusmodi approbationem, ac licentiam se obtinuisse non docuerunt potuisse Episcopum, seu ejus generalem Vicarium præcipere sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ut à confessionibus audiendis, & verbi Dei prædicatione abstinerent, nec ob eam causam licuisse d. Religiosis quasi à manifestis injuriis, & violentiis eligere Conservatores, eósque, ut præfertur, electos in Episcopum, ejúsque Vicarium Generalem indebite, ac nulliter excommunicationem fulminasse. Cæterùm Sacra Congregatio seriò in Domino hortatur, ac monet Episcopum, ut Christianæ mansuetudinis memor ergà Societatem Jesu, quæ laudabili suo Instituto in Ecclesia Dei tàm fructuosè laboravit, ac sine intermissione laborat, paterno se gerat affectu, eamque in regimine Ecclesiæ suæ perutilem adjutricem agnoscens benignè foveat, ac pristinæ suæ benevolentiæ restituat, quemadmodùm Sac. Congregatio ipsum facturum confidit, sibique certò pollicetur, cùm ejus zelum, pietatem, ac pastoralem sollicitudinem compertam habeat. Dat. Romæ die 16. Apr. anno 1648.

11 §. 4. Et præmissorum occasione pro parte prædicti Joannis Episcopi; nec non Religiosorum Societatis Jesu in eadem Congregatione proposita fuerunt diversa dubia de mandato Sanctiss. resolvenda, quæ quidem Sac. Congreg. sæpiùs auditis, ut in præmissis ab eodem Episcopo ad Urbem missis; necnon Procuratore Generali ipsius Societatis, negocióque maturè perpenso ad singula dubia ab utraque parte proposita respondit ordine quo sequitur.

Primò: An in casu, quo Episcopus præcipiat decreta aliqua Conc. Trident. à Regularibus observari, & executioni demandari, Regulares quicumque etiam Societatis Jesu sub prætextu, quòd hujusmodi præcepta infringant sua privilegia possint eligere Conservatores; Congregatio respondit, si Episcopus præcipiat Regularibus etiam Societatis Jesu, ut decreta aliqua Conc. Trident. observent, ac exequantur in illis casibus, in quibus per ipsum Concilium, vel Constitutiones Apostolicas Regulares exempti subjiciuntur jurisdictioni, & correctioni Episcopi minimè licere ipsis Regularibus ob eam causam Conservatores eligere.

Secundò: An quando Ordinarius procedit juris ordine servato adversus Regulares prædictos in casibus, in quibus per Concil. Trident. vel Constitutiones Apostol. ipsi subjiciuntur, possint Conservatores Judices assignare? Respondit, ut ad proximum non posse.

Tertiò: An Regularibus etiam Societatis Jesu asserentibus se habere privilegia quominus obediant Episcopo in executione decretorum juris communis Conc. Trident. & Constitutionum Apostolicarum Ordinarii debeant ipsis adhibere fidem absque exhibitione hujusmodi privilegiorum? Respondit Ordinarios non teneri hujusmodi assertioni fidem adhibere absque integrali privilegiorum exhibitione. III.

Quartò: An in casu, quo Regulares quicumque etiam Societatis Jesu exhibeant aliqua privilegia, & Ordinarii judicent, ea non suffragari, casui, de quo agitur, & ad rem non facere, Regulares præfati possint, & debeant provocare ad Summum Pontificem, vel in partibus Indiarum remotissimis ad Metropolitanum, sive Ordinarium viciniorem vel potiùs possint hoc casu eligere Judices Conservatores? Respondit: Si verba privilegiorum sint obscura, & ambigua non licere recurrere ad Metropolitanum, vel viciniorem Episcopum, nec Conservatores eligere, sed Summum Pontificem pro interpretatione esse adeundum. IV.

Quintò: Utrum Constitutio fœl. rec. Greg. XV. circà Conservatores Regularium publicata anno 1621. cum declarationibus Eminentissimorum Sacræ Congregationis Conc. Trident. Interpretum desuper editis æquè afficiat, & comprehendat Religiosos Societatis Jesu, ac Reliquos Regulares, ità ut omnia alia prædicta Societatis privilegia fuerint reducta ad terminos d. Constitutionis, & sic inposterum debeant ab iis eligi Conservatores juxtà formam, & tenorem prædictæ Constitutionis? Respondit, hujusmodi Constitutionem cum declarationibus, ut prætenditur, editis æquè afficere Religiosos Societatis Jesu, atque aliorum Ordinum, & Conservatores ad illius præscriptum esse eligendos, non obstantibus quibusvis privilegiis, quippè quæ omnia sunt redacta ad terminos ipsius Constitutionis. V.

Sextò: An Regulares prædicti gravati ære alieno vel ad ratiocinia, vel Testamentorum Executores possint conveniri coràm Ordinario, si Conservatores non nominaverint intrà tempus habile ab Ordinario præscriptum. Respondit, Regulares in causis præfatis coràm Ordinario loci esse conveniendos, si ad præscriptum Constitutionis sanctæ mem. Greg. XV. Conservatores non elegerint, ipsúmque electionis documentum intrà præfinitum tempus in actis Curiæ ipsius Ordinarii non exhibuerint ac dimiserint. VI.

Septimò: An d. Regulares Conservatores sive ad Jura, sive ad privilegia tuenda assumentes teneantur ante exercitium commissionis præstare cautionem coràm Ordinario, sive alio Judice competente, de Judicio sisti, & judicatum solvendo, casu quo in lite sive causa succubuerint? Respondit non teneri. VII.

Octavò: An quando Episcopi Jura, vel decimas Cathedralium adversus Regulares prædictos dote sua spoliantes Ecclesias coràm Judice competente tuentur, librósque memorialia, & allegationes producunt Jus Ecclesiarum Cathedralium exprimentes, & acquisitiones Religiosorum, aliáque id generis adnumerantes hujusmodi scriptorum occasione possint Regulares nominare Conservatores, prætendentes injuriam sibi inferri in referendo immoderatas acquisitiones? Respondit: si Episcopi pro tuendis Juribus Cathedralium Ecclesiarum coràm Judice competenti hujusmodi scripta producant, & Regularium immoderatas acquisitiones veraciter, & modestè referant non licere Regularibus ob eam causam ad Conservatores recurrere. VIII.

Nonò: Utrum Regularis quicumque, etiam Societatis Jesu possit administrare Sacramentum pœnitentiæ sæcularibus absque licentia Episcopi IX.

Diœcesani, etiamsi in aliena Diœcesi approbatus sit? Respondit, Regulares etiam Societatis Jesu in una Diœcesi ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas nequaquam posse in alia Diœcesi hujusmodi confessiones audire sine approbatione Episcopi Diœcesani.

X. Decimò, An Episcopus contrà dictos Regulares audientes in sua Diœcesi confessiones Sæcularium absque sua approbatione, vel Concionatores absque licentia Episcopi intrà & extrà proprias Ecclesias possit procedere, eos à talibus ministeriis removendo, sive præceptis, & aliis Juris remediis coërcendo? Respondit, eisdem Regularibus, qui confessiones personarum Sæcularium audiunt sine approbatione Episcopi loci, vel prædicant in Ecclesiis sui Ordinis, non petita illius benedictione, aut in aliis Ecclesiis absque ipsius licentia, vel in Ecclesiis etiam sui Ordinis ipso contradicente posse Episcopum in vim Constitut. fel. record. Gregor. XV. quæ incipit Inscrutabili Dei providentia; tanquam Sedis Apostol. Delegatum administrationem Sacramenti pœnitentiæ, ac munus prædicationis interdicere, cósque Juris remediis coërcere, & punire.

XI. Undecimò, An quando Episcopo constat dictas licentias obtentas non fuisse, ipse possit præcipere, ut donec licentiam intrà præscriptum tempus exhibeant, à tali ministerio abstineant, & an requirendus sit per Episcopum pro his exhibendis Provincialis in alia Diœcesi, vel longissimè existens, vel ipsi Regulares Confessarii, vel eorum Superiores ejusdem Diœcesis, in qua prædicta exercent? Respondit, posse Episcopum sic præcipere, nec pro hujusmodi licentiis requirendum esse Provincialem sed satis esse ipsos Religiosos requirere, aut eorum Superiores in Diœcesi Episcopi existentes.

XII. Duodecimò, An si contingat ut aliquis prædictorum Regularium insurgat contrà Episcopum in propria Diœcesi maledictis cum scripto, vel dicto Populo scandalizando, possit ab Episcopo puniri, & qua animadversione, & quid si hujusmodi delinquens transierit ad aliam Diœcesim hoc casu servandum sit, & qua pœna puniendus sit Regularis, qui commorans in una Diœcesi spargat famosos libellos contrà ordinarium alterius Diœcesis? Respondit, Si Regularis intrà claustra degens extrà ea in casibus in dubio expressis ità notoriè deliquerit, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, teneri Superiorem Regularem infrà tempus ab Episcopo præfigendum severè illum punire, ac de punitione Episcopum certiorem facere, alioquin sic delinquentem ab Episcopo puniri posse ad præscriptum Concil. Trident. cap. 14. sess. 25. de Regular. quòd si delinquens ad aliam Diœcesim migraverit servandum esse, quod præcipitur in Constitut. sanctæ mem. Clementis VIII. Incipien. Suscepti muneris ratio.

XIII. Decimo tertiò, An Conservatores nominati, & electi à Regularibus prædictis ante exercitium suæ Jurisdictionis teneantur electionis authenticum documentum exhibere coram Ordinario sub pœna nullitatis actuum? Respondit, utique teneri.

XIV. Decimo quartò, An privilegia, quæ sunt contrà Jurisdictionem Ordinarii, & quibus gaudent, & gaudere prætendunt Regulares prædicti debeant Episcopis notificari, sive insinuari? Respondit, Regulares teneri hujusmodi privilegia Episcopo exhibere, si eis uti voluerint.

XV. Decimo quintò, An prædia rustica, metallorum fodinæ, sacchari opificinæ, à Regularibus Societati, vel aliis possessa, vel aliæ Domus Sæculares, in quibus videlicet unus vel duo Regulares tantùm commorantur, gaudeant privilegio Collegiorum, seu Conventuum? Respondit, non gaudere.

Decimo sexto, Utrum Regulares prædicti Apothecas quarumcumque mercium, macella, & similia præsertim propè Collegia, sive Conventus exercentes, possint ab Ordinario sub censuris inhiberi, ne hujusmodi exerceant? Respondit, non posse Episcopum hoc prohibere Regularibus exemptis, sed si in præmissis ita notoriè delinquant extra claustra, ut Populo scandalo sint, servandum esse, quod dictum est suprà in responsione ad duodecimum. XVI.

Decimo septimò, Utrum Regulares, etiam Patres Jesuitæ in suis prædiis, opificiois, aliisque suis Domibus Sæcularibus sitis intrà limites parochialium ad se non spectantium possint administrare Sacramentum Baptismatis, solemnis matrimonii, Extremæ Unctionis, & Eucharistiæ in Festo Paschatis famulis, Mercenariis, Rusticis, sive aliis id genus hominibus Sæcularibus absque Ordinarii, vel Parochi licentia? Respondit, non posse. XVII.

Decimò octavò, Utrum Patres Societatis in Civitate, & Diœcesi Angelorum possint consecrare vasa sacra, altaria, & similia, in quibus unctio requiritur? Respondit, itidem non posse. XVIII.

Pro parte verò Religiosorum Societatis JESU proposita fuerunt infrascripta dubia. Dubia pro parte Religiosorum Soc. Jesu.

Primò, An Episcopi in partibus Indiarum possint ex integro totum unum Monasterium, vel Collegium ab audiendis confessionibus suspendere? Respondit, Episcopus Indiarum posse quidem omnibus simul unius Monasterii, vel Collegii Confessariis adimere facultatem audiendi confessiones personarum Sæcularium etiam inconsulta Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium negotiis præposita, cùm decretum ab ea editum sub die 20. Novembris 1615. ex intentionis defectu, & convenientia morali non extendantur ad Regiones illas, tàm longè ab Urbe dissitas. Verùm ab hac generali suspensione, quæ via sine scandalo, & animarum pernicie contingere potest abstinendum esse Episcopis, nisi gravissima subsistente causa, super quo Sacra Congregatio illorum conscientias graviter voluit esse oneratas. I.

Secundò, An Episcopus Regularem pro confessionibus semel approbatum sine nova causa suspendere possit ab ipsis confessionibus audiendis? Respondit, Regulares alias liberè ab Episcopo prævio examine approbatos ad audiendas confessiones personarum Sæcularium ab eodem Episcopo suspendi non posse, sine nova causa, eaque ad confessiones ipsas pertinente. II.

Tertiò, An Bulla Pii V. 34. in ordine tom. 2. Bullarii concessa instante, & supplicante Serenissimo Rege Catholico non ad petitionem Regularium sit revocata in Bullis Summorum Pontificum in quibus exemptiones Regularium mitigantur? Respondit, agendum cum Sanctissimo, an velit declarare Bullam non esse revocatam, illa tamen non suffragari, nisi in locis, ubi est defectus Parochorum. III.

Quartò, An Episcopus possit cum censuris procedere contrà Regulares exemptos, si inobedientes fuerint in confessionibus audiendis, vel prædicatione verbi Dei, & hoc an vigore Concil. Tridentin. vel per quem canonem? Respondit, posse procedere, non quidem in vim Concil. Trident. sed in vim Constit. Greg. XV. quæ incipit: Inscrutabili Dei providentia. IV.

Quintò, An licentia audiendi confessiones, & prædicandi ab Episcopo per literas patentes Cancellariæ concedi possit? Respondit, posse concedi etiam per literas missivas, vel oretenùs, si ita Episcopo videbitur. V.

Sextò, An talis licentia oretenùs sine scriptis concedi possit? Respondit, ut ad proximum. VI.

Septimò, An facultas eligendi Conservatores concessa Societati à Gregor. XIII. suffragetur illis VII.

ſo locis in quibus non adſunt Judices Synodales? Reſpondit, ubi non adſunt Judices Synodales privilegium Gregorii XIII. non ſuffragari, quoad hoc ut Societas non teneatur ex illis eligere Conſervatores dummodò tamen in reliquis ſervetur forma Conſtitutionis Gregorii XV. hac de re editæ.

VIII. Octavò, An Conſervatores Societatis Vicarios generales Epiſcoporum auctoritate Apoſtolica per ſententias, cenſuras, pœnas Eccleſiaſticas compellere poſſint virtute Bullæ Greg. XIII. Incipient. Aequum reputamus. Datum ultima Februarii 1573. Reſpondit, poſſe à manifeſtis injuriis, & violentiis eos compeſcere, etiam cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis. Datum Romæ die 16. Aprilis 1648. Quapropter, ut præmiſſa firmiùs ſubſiſtant, & inviolabiliter obſerventur Nobis pro parte Joannis Epiſcopi hujuſmodi fuit humiliter ſupplicatum, ut illa auctoritate Apoſtolica confirmare de benignitate Apoſt. dignaremur.

Nos igitur d. Joannis Epiſcopi votis hac in re annuere, illúmque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & eundem Joannem Epiſcopum à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati præinſerta reſponſa, ſeu reſolutiones auctoritate prædicta tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque Apoſtolicæ firmitatis vim, & robur adjicimus, & inviolabiliter obſervari mandamus, ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate d. Congregationis.

Decretum irritans apponit. §. 5. Decernentes ſic, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, ſi quid ſecùs à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 6. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac univerſalibus, provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, & ſpecialibus conſtitutionibus, & ordinationibus; necnon Eccleſiæ Angelopolitanæ, ac Societatis prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Eccleſiæ, & Societati ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac decretis etiam irritantibus, etiam Motu proprio, ac etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret: illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. An. 4. die 14. Maji. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 14. Maji 1648. Pontificatus Noſtri Anno quarto.

XXXI. Quòd reſervatio Penſionis perpetuæ ſuper Mazzarien. in Sicilia ad favorem Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe ſolvatur non in ſcutis, ſed in ducatis ad rationem tredecim Tarenorum pro quolibet ducato.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Edita A. 1648.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanum decet Pontificem gratias à ſe, præſertim Catholicorum Regum intuitu factas, juxtà eorumdem Regum intentionem declarare, talique medio inſignium Eccleſiarum, earumque Miniſtrorum, præcipuè Almæ Urbis utilitati, & quieti etiam conſulere.

Satisfactio menti Philippi IV. Hiſp. Reg. §. 1. Hodiè ſiquidem Nos, menti, & intentioni, Chariſſimi in Chriſto Filii noſtri Philippi IV. Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis per dilectum filium Nobilem virum Inicum Velez de Guevara, Comitem de Oñate ſuum apud Nos Oratorem patefactæ, ſatisfacere cupientes in beneficium Patriarchalis Baſilicæ S. Mariæ Majoris nuncupatæ de Urbe, unam mille, & octingentorum ſuper Mazzarien. & alteram Penſiones annuas, & perpetuas, eaſque à quocumque tam ordinario, quàm extraordinario onere quomodolibet nuncupato, ac aliàs certis aliis modo, & forma tunc expreſſis, liberas, immunes, & exemptas bis mille ducentorum ſcutorum monetæ Regni Siciliæ ſuper Cathanien. reſpectivè menſarum Epiſcopalium, quarum Eccleſiæ de Jurepatronatus dicti Philippi Regis ex fundatione, vel dotatione, ſeu privilegio Apoſtolico, cui non eſt hactenùs in aliquo derogatum, eſſe dignoſcuntur, reſpectivè fructibus, redditibus, & proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis univerſis tam certis, quàm incertis, ſingulis annis, in certos tunc narratos uſus, ac aliàs modo, & forma tunc expreſſis juxta intentionem dicti Philippi Regis, & non alias, aliter, nec alio modo, in perpetuum expendendas per alias noſtras literas, motu proprio reſervavimus, conſtituimus, & aſſignavimus, prout in dictis literis pleniùs continetur.

§. 2. Cùm autem ſicut Nobis meliùs innotuit, mens, & intentio dicti Philippi Regis fuerit, & ſit ut Penſiones præfatæ, non in ſcutis, ſed in ducatis ad rationem tresdecim Tarenorum pro quolibet ducato hujuſmodi monetæ dicti Regni Siciliæ, per Nos reſervarentur, conſtituerentur, & aſſignarentur, illæque non tantùm ab oneribus, & gravaminibus in dictis literis tunc expreſſis, ſub quibus ob eorum generalitatem virtualiter comprehenſa dici poſſe videntur etiam donativa ordinaria, & extraordinaria tandæ, & divinus cultus nuncupata; ſed etiam ad quodcumque dubium removendum, à dictis donativis ordinariis, & extraordinariis tandis, & divino cultu nuncupatis ſpecificè, & expreſsè liberæ, immunes, & exemptæ eſſe deberent.

§. 3. Nos propenſionem animi noſtri ergà dictum Philippum Regem, etiam in hoc patefactam iri, ſimulque utilitati dictæ Baſilicæ, ejuſque Miniſtrorum, per ampliùs conſulere cupientes, ac dictarum literarum totos, & integros tenores præſentibus pro expreſſis, ac totaliter inſertis habentes: motu ſimili, non ad ipſius Philippi Regis, aut Miniſtrorum præfatorum, vel alterius pro eis Nobis deſuper oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex noſtra mera liberalitate; Quòd Penſiones præfatæ non in ſcutis, ſed in ducatis ad rationem tresdecim Tarenorum pro quolibet ducato hujuſmodi monetæ dicti Regni Siciliæ perpetuò reſervatæ conſtitutæ, & aſſignatæ, ac etiam à dictis donativis ordinariis, & extraordinariis, tandis, & divino Declaratio prout intus.

cultu

cultu nuncupatis, specificè, & expressè, liberæ, immunes, & exemptæ sint, & esse intelligantur, & non in scutis, prout in dictis literis expressum fuit, sed in ducatis monetæ dicti Regni, ad rationem supradictam, perindè ac si in illis, & non in scutis prædictis, per nos reservatæ, constitutæ, & assignatæ fuissent omninò persolvi debeant juxtà mentem, & intentionem dicti Philippi Regis, quibus quoad hoc nos conformare intendimus, salva tamen, & illæsa remanente in reliquis omnibus, & singulis dictarum literarum dispositione, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, etiam perpetuò decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis litteris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, & eadem Apostolica auctoritate decernimus, quod præsentium literarum transsumptis, manu alicujus Notarii publici, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ac etiam impressis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostri decreti, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

D. P. An. 5. Non. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1648. Nonis Octobris, Pontificatus Nostri Anno quarto.

XXIV.

Pro Religione Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis circà observantiam Motus proprii editi ab Urbano VIII. & revocationem Consultoratus.

Edita An. D. 1647.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Aliàs pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Ministrantium Infirmis, Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositis exposito, quòd aliàs postquàm à fel. record. Gregorio XIV. Prædecessore nostro in suis litteris sub plumbo super approbatione regulæ ejusdem Congregationis emanatis, forma regiminis illius stabilita, & inter alia dispositum fuerat: videlicet,

Forma regiminis istius Congreg.

§. 1. Quòd ejusdem Congregationis Præfectus Generalis duplex, quatuor verò Consultores, singuli simplex votum, seu suffragium decisivum respectivè haberent, necnon unius ejusdem Congregationis Professor constitueretur arbiter, qui in votorum paritate decideret; & subindè etiam rec. mem. Urbanus Papa VIII. pariter Prædecessor, per quasdam suas in simili forma Brevis litteras Motu suo proprio expeditas præscripserat, ut in eadem Congregatione, quæ in quinque Provincias, videlicet, Romanam, & Hetruriæ insimul, Siculam, Neapolitanam, Bononiens. & Mediolanens. divisa existit, ex illarum una Præfectus generalis, & ex qualibet ex aliis quatuor Provinciis hujusmodi unus Consultor eligerentur, & sic successivè per turnum in futuris electionibus Præfatorum Generalium: & Consultorum hujusmodi procederetur.

§. 2. Postmodùm & transactis aliquot ab indè annis idem Urbanus Prædecessor dilectis filiis Fridiano Pierio primùm, & deindè Mathæo Morruello ejusdem Congregationis successivè Præfectis generalibus per quasdam alias binas suas in eadem forma Brevis litteras diversis temporibus emanatas, finito eorum Præfecti Generalis respectivè officio indulsit, ut licèt ex statutis Regularibus ejusdem Congregationis Apostolica auctoritate confirmatis cautum foret, quòd nullus illius Professor, nisi alicujus officii ratione id sibi Juris competeret, in Consulto Generali, ac in Capitulis tàm Generalibus, quàm Provincialibus, intermediis, necnon examinibus Novitiorum semestribus votum haberet, seu illis interesse posset, nisi ad id à Capitulis Generalibus, Provincialibus, vel localibus respectivè electus esset, nihilominùs iidem Fridianus, & Matthæus exacto eorum Præfecti Generalis hujusmodi officio, etiamsi, ut præfertur, electi non fuissent, quoad vixissent tamquàm Consultores in Capitulis, ac Congregationibus, & Consultis, necnon examinibus prædictis votum decisivum habere, ac illis interesse liberè, & licitè possent, & valerent, perinde ac si ad id à Capitulo Generali electi fuissent, ex præfata verò eorumdem Fridiani, & Matthæi in Consultores hujusmodi adjunctione tolluntur ea quæ priùs intuitu justitiæ distributivæ statuta, & ordinata fuerant, quandoquidem in ejusdem Congregationis Romana, & Hetruriæ insimul duo, videlicet idem Fridianus, & unus alius à Capitulo Generali, necnon similiter in Sicula Provinciis hujusmodi alii duo nempè dictus Matthæus, necnon alius Consultores à Capitulo Generali electi respectivè sunt, & insuper quando in præfatis Romana, & Hetruriæ insimul, necnon Sicula Provinciis hujusmodi, Præfectus Generalis dictæ Congregationis eligi debebit inibi Præfectus Generalis, & unus Consultor futuri sunt, quod expressè primodictis ejusdem Urbani Prædecessoris litteris repugnat, de quibus cùm nulla facta fuerit mentio specialis, prout erat necessarium, quandò binæ ultimò dictæ ejusdem Urbani Prædecessoris litteræ Consultoratuum perpetuorum ad eorumdem Fridiani, & Matthæi favorem impetratæ fuerunt, illæ semper in eadem Congregatione pro subreptitiè impetratis habitæ fuerunt.

§. 3. Prætereà, nec etiam idem Fridianus dicto Urbano Prædecessori ullatenùs exposuit læsionem, quæ exindè officio Arbitri proveniebat, qui per adjunctionem, & augmentum dicti Consultoris cum voto decisivo, constituto septem votorum, seu suffragiorum numero, ac aliàs quia consequenter casus paritatis votorum evenire nullatenùs poterat, jure sibi competenti decidendi cum voto suo in eventum paritatis privatus remanebat.

§. 4. Et quoad eumdem Matthæum ultrà supra dicta, nec etiam ille eidem Urbano Prædecessori mentionem fecit, cùm ab eo se in Consultorem perpetuum deputari obtinuit, quod eadem Congregatio indulserat præteritis, & futuris prò tempore illius Præfectis Generalibus expleto eorum officio, quod ipsi pro sua spirituali quiete, & consolatione, ac toties quoties sibi placuerit quamlibet dictæ Congregationis domum regularem, dummodò exindè ratione itineris Congregatio, seu Domus regularis hujusmodi sumptibus, & expensis non gravetur, eligere, & mutare possint, quòdque immediatè Consultæ Generali ejusdem Congregationis subsint, & è domo exire, sibique socium sibi benè visum assumere possint, Præfectisque localibus præcedant, quòdque Capitula localia, Provincialia, intermedia, scrutinia Novitiorum, & Capitula generalia perindè ac si ad id electi forent ingredi possint, ipsisque titulus paternitatis admodùm Reverendæ remaneat, & licèt idem Matthæus ex oppositionibus sibi factis à Præfecto Generali præterito eidem voto decisivo renunciaverit, progressu tamen temporis, experientia docuit præmissa ad quietem, & pacem, communeque bonum ejusdem Congregationis satis non fuisse necesse, ac demùm cum Consultoribus perpetuis hujusmodi cultus, & observantia major ha-

habeatur, quàm ipsi Præfecto Generali, cujus officium ad sexennium dumtaxat durare consuevit, illius exindè auctoritas non leviter atteritur, & disciplinæ regularis observationem efficaciter procurare nequit.

§. 5. Quare per eosdem Exponentes, cupientes fœlici ejusdem Congregationis statui prospectum esse, & binas ultimo dictas Consultocatuum perpetuorum eorumdem Fridiani, & Matthæi litteras revocari, eisdem Cardinalibus supplicato, ut in præmissis opportunè, ac aliàs, ut infrà providerent, ab eisdem emanavit decretum tenoris sequentis, videlicet; Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita auditis partibus, censuit servandam fore, & esse Constitutionem Motus proprii sanctæ memoriæ Urbani VIII. editam 29. Aprilis 1628. quæ incipit Romanus Pontifex &c. & revocanda Brevia Consultoratus perpetui ad favorem PP. Fridiani, & Matthæi contrà formam præfati Motus proprii subreptitiè emanata, si ità Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Romæ 26. Sept. 1647. M. Cardinalis Ginettus.

§. 6. Cùm autem sicut iidem exponentes Nobis nuper exponi fecerunt ipsi Decretum hujusmodi quò firmiùs subsistat, & exactiùs observetur, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desiderent, Idcircò Nos qui Religiosorum Ordinum quorumcumque fœlicem directionem sinceris desideramus affectibus eosdem exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi. volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tàm juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Salva tamen in præmissis dumtaxat Congregationis eorumdem Cardinalium auctoritate.

§. 7. Decernentes præsentes literas validas, firmas, efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis ad quos spectat: & pro tempore spectabit in futurum inviolabiliter, & inconcussè observari. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, ac quibusvis illius Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus clausulis irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliquas quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem, ut præsentium transsumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extrà, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Octobris 1647. Pontificatus nostri anno quarto. Dat. P. A. 4. die 26. Oct.

Quòd Fratres Laici, seu Conversi Tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationis Gallicanæ post quartum annum ab emissa professione, habeant vocum in electionibus. XXXV.

De hujusmodi Tertiariis lege, quæ notavi ad Const. 254. Nobis pro parte Urbani VIII. & ad Const. 295. Cùm sicut quoad Indulgentiam plenariam perpetuam in eorumdem Ecclesiis in Festo Portiunculæ.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Edita An. D. 1648.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem, dissensionum, & controversiarum materias inter Ecclesiasticos, præsertim verò personas Regulares, è medio tollere, ac præcidere, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Supplicatio. §. 1. Cùm itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Renati Parisiensis, & Justini Aurelianensis Fratrum Laicorum, seu Conversorum antiquorum Tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationis Galliæ, Procuratorum cæterorum Fratrum Laicorum tàm antiquorum, quàm novorum Provinciarum Franciæ, sive S. Francisci, & Lugdunen. sive SS. Ludovici, & Elzearii Ordinis, & Congregationis hujusmodi, Nobis nuper expositum fuit, ipsi jus sibi competens vigore generalium Constitutionum dictæ Congregationis auctoritate Apostolica confirmatarum, dandi Votum, seu Suffragium in Contractibus, & quibusdam aliis Actibus Capitularibus suorum Conventuum declarari desiderent.

Absolvit à censuris. §. 2. Idcircò Nos, fœlici eorumdem Fratrum Laicorum statui, quantum Nobis ex alto conceditur, consultum esse cupientes, ipsósque exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, consilio, qui sæpiùs eosdem exponentes nomine prædicto, & illis contradicentes Sacerdotes, aliosque Clericos earumdem Provinciarum eorumque Procuratores in Urbe audierunt, necnon Constitutiones generales præfatas, ac literas Apostolicas in simili forma Brevis à san. mem. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro de annis 1641. & 1644. pro Fratribus Oblatis, ac novis Laicis dictæ Congregationis desuper emanatas, viderunt; Præfatis Fratribus Laicis tantum antiquis, vigore earumdem Constitutionum, & earum subsecutæ observantiæ præfatum Jus dandi Votum in Contractibus, &

quibusdam

quibusdam aliis Actibus Capitularibus suorum Consentuum hactenùs potuisse, ac posse competere, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Declarat prout in rub.

§. 3. Verùm pro bono pacis, & ad æqualitatem servandam inter Fratres Laicos antiquos, & novos hujusmodi, & ad tollendam causam ulterioris dissidii, Statuimus in posterùm, ut omnes & singuli prædicti Fratres Laici dictarum Provinciarum, post quartum annum ab emissa professione, habeant Votum Decisivum in omnibus Contractibus, & aliis Negotiis temporalibus gravioris momenti tàm intrà, quàm extrà Conventum ineundis, in quibus omnes Sacerdotes, & alii in Sacris constituti ex Statutis ordinariis, seu ex laudabili consuetudine intervenire solent, aut debent: Item vocem activam in electione Vicarii, quando illum à Conventu eligi contigerit: Necnon in electione Discretorum localium ad Capitula mittendorum: Ac in receptione quorumcumque Novitiorum ad professionem: Demùm vocem passivam in electione Provisoris, seu Procuratoris Conventus tantùm, non autem Discretorum, in omnibus & per omnia juxtà formam prædictarum Constitutionum generalium dictæ Congregationis à præfato Urbano Prædecessore de anno 1626. confirmatarum, supranominatis literis Apostolicis non obstantibus, firmis tamen in reliquis permanentibus. Et ità per eos, ad quos spectat, observandum esse pariter statuimus, & ordinamus; Partibúsque hinc indè perpetuum desuper silentium imponimus. Salva tamen semper in præmissis tantùm auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Quod habeat vocem activam in electione Vicarii.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suósque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Fratribus Laicis plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere, Ac irritum & inane, si quid secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis dictæ Congregationis Sacerdotibus, Clericis, & aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis ac irritantibus clausulis, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterísque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 7. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. die 6. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Minorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Aprilis 1648. Pontificatus Nostri anno quarto.

Indictio Universalis Jubilæi Anni Sancti millesimi sexcentesimi quinquagesimi.

XXXVI.

Annum Jubilæi instituit pro quolibet sæculo, ac Indulgentiam plenariam concessit visitantibus Urbis Ecclesias, Bonifacius VIII. sua Const. 7. tom. 1. qui quidem Jubilæi Annus ultrà alias reductiones reductus fuit ad annum vigesimum quintum à Paulo II. in Const. 7. §. 7. Tom. 1.

Edita A. D. 1649.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei.

Universis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Proœmium.

APpropinquat dilectissimi filii, continuis expetitus bonorum votis, annus sanctificationis, atque Indulgentiæ annus à partu Virginis quinquagesimus suprà millesimum sexcentesimúmque. Ad quem in hac Urbe sanctitatis regia celebrandum ex veteri Ecclesiæ ritu, quem Bonifacius VIII. Papa Prædecessor noster, intrà sæculi spatium, sive institutor, sive instaurator inclusit, ac alii deindè Pontifices Prædecessores quoque nostri in breviores annorum circulos, quo plures fruerentur Jubilæi solemnia, redegerunt. Nos eâdem fultiauctoritate, quæ in Nobis per Dei misericordiam perseverat, vos acceptabili hoc tempore, non, ut olim, Tubis clangentibus, & Hebræorum Populum excitantibus ad recolendum annum ab egressu filiorum Israel ex Ægypto quinquagesimum, annum Jubilæi, ac remissionis, libertatisque Captivorum, hæreditatum, ac possessionum, sed ipsius altissimi filii voce compellamus, qui primus per sanguinem suum evangelizavit Mundo Jubilæi annum, clamans per ora Prophetarum, ad annunciandum mansuetis missum se, ut medeatur contritis corde, ut prædicet captivis Indulgentiam, & clausis libertatem, & annum placabilem Domino. Audite hæc omnes Christi sanguine redempti; Intrate exultantibus animis portas ejus. Haurite cum Jubilo de fontibus Salvatoris aquas Salientes in vitam æternam. Invitat nos sanctarum apertione Portarum Civitas hæc Sacerdotalis, & Regia hæc Petri Sedes, & fidei petra, hæc Magistra Religionis, vinea Domini Turris, communis omnium Patria, & commune perfugium. Hic aperto spirituali ærario divitiæ meritorum Christi, sanctorúmque in Ecclesiam congestæ, in hac plenitudine temporis, pleniùs in omnes manu dispensantur, & reseratis Cœli favoribus cœlestium benedictionum manna in Christi fideles abundantiùs pluit. Invitant nos Trophæa Apostolorum, tanto apud omnes gentes ab ipso nascentis Ecclesiæ exordio venerationi semper habita, ut ex longinquis Mundi partibus ad ea venientes quamvis viderent, vigentibus Imperatorum persecutionibus, detegi se per eum cultum, & tamquàm Christianos observari, atque adeò mortis discrimen adire, non tamen à sacris peregrinationibus absisterent, ac plures ob eam causam martyrii palma decoraret. Hæc sunt illa Apostolorum sepulchra Imperatoris manibus ædificata, quorum, vel externos Basilicæ gradus, ac limina genibus flexis Imperatores aliquando subiisse legimus, ac Reges magnam gratiam putasse, si non propè Apostolorum monumenta; sed vel extrà Basilicæ vestibula eorum corpora sepelirentur, ac Reges fierent Piscatorum Ostiarii. Verùm hæc ipsa, fœlicium temporum recordatio magno doloris sensu angit cor nostrum, dùm animo subindè revolvimus quàm longè à majorum pieta-

te distent hæc tempora, quàm multas Provincias ac Nationes à Consortio Catholicæ Religionis hæretica labes absciderit, atque ab hac Jubilæi lætitia, & cœlestium bonorum communione sejunxerit. At vos Principes, ac Reges, qui vexillum Crucis in fronte gestatis, Vos filii promissionis, gens sancta, populus acquisitionis, vos, qui timetis Deum, pusilli, ac magni, uno omnes ore offerre in templum ejus sacrificium laudis, & condonatis invicem offensionibus in anno remissionis, ac pacis, abjectisque tandem armis, quæ cum funesta Christiani sanguinis effusione nimis jamdiù exercentur, ad communem hanc credentium matrem, ex qua lac fidei omnes pariter suxistis fraternis, ac jubilantibus animis convenire. Qui vos vocatione sua sancta dignatur, mittet è sede magnitudinis suæ Angelos salutis, qui vos ad hæc sacra Apostolorum limina peregrinantes doceant vias ejus, & dirigant in semitas æternitatis. Erit hæc vestra è variis Mundi partibus in Domum Domini convenientium frequentia populorum jucundum Cœlo, cœlitibúsque spectaculum. Erit & vobis acceleratio Divinæ Propitiationis, & cumulus gratiarum. Si enim oratio Justi plurimùm valet, quid preces tot millium communi charitatis spiritu in unum psallentium non impetrabunt? Erit quoque Religionis hostibus rubor, & confusio (utinàm, & resipiscendi occasio) dùm tabescentes videbunt omnia Christi membra suo capite cohærere, intelligentque se Patris loco non habere Deum, qui Romanam Ecclesiam matrem non agnoscunt.

1. §. 1. Nos interim, quos Deus, nullo quidem meritorum suffragio, voluit suorum mysteriorum dispensatores præsidere Ecclesiæ, quam acquisivit sanguine suo, de ejus Misericordia confisi, sanctissimis Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, eorúmque sanctum institutum tenentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium assensu, universale, maximumque Jubilæum in hac sacra Urbe à primis vesperis Vigiliæ Nativitatis Sanctissimi Salvatoris nostri JEsu Christi proximè futuræ incipiendum, & per totum ejusdem prænarrati anni millesimi sexcentesimi quinquagesimi, Deo dante, prosequendum auctoritate Dei Omnipotentis, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, maxima, & inenarrabili nostri cordis jubilatione, ad ipsius Omnipotentis Dei gloriam, sanctæ Ecclesiæ exaltationem, & tranquillitatem, hæresum extirpationem, Catholicorum Principum concordiam, Christianorúmque omnium populorum solatium, & sanctificationem indicimus; promulgamus, & statuimus.

§. 2. Qua Sanctissimi Jubilæi celebratione durante, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus: & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum Basilica, Lateranen. quoque ac Sanctæ Mariæ Majoris Almæ Urbis Ecclesias semel saltem in die per triginta continuos, aut intermissos dies, si Romani, vel Incolæ Urbis fuerint, seu per quindecim dies si fuerint Peregrini, aut aliàs externi devotè visitaverint, & pro ipso fidelium, ac totius Christiani Populi salute, pace, & concordia, pias ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impartimur. Et quoniam evenire potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morti præventi, præfinito dierum numero non completo, ac ne quidem fortassè inchoato, præmissa exequi, & dictas Basilicas, & Ecclesias visitare nequeant. Nos piè, propteque illorum voluntati quantùm in Domino possumus benignè favere cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos prædictæ Indulgentiæ, ac remissionis participes periodè fieri volumus, ac si dictas Basilicas, & Ecclesias, ut præfertur à Nobis præscriptas, re ipsa visitassent.

Episcopis Anni Sancti publicationem mandat.

§. 3. Vos autem Venerabiles Fratres nostri Patriarchi, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in partes sollicitudinis nostræ vocati Duces, & Pastores Populorum, lux Mundi, & sal Terræ, capite tubas argenteas, quarum usus est in Jubilæo, id est, adhibete prædicationem verbi Dei, & annunciate Populis hoc gaudium, ut sanctificetur, & Dei juvante gratia, parati sint ad ea cœlestia dona capienda, quæ bonorum omnium largitor Dei filius dilectionis suæ per Ministerium humilitatis nostræ præparavit, adducite fratres verbo, & exemplo parvulos ad hujus charissimæ matris ubera, quæ eos per Evangelium in Christo genuit, adducite filios ad Patrem, oves ad Pastorem summum, membra ad caput, fideles ad fidei petram, in qua omnis ædificatio Catholicæ Ecclesiæ constructa consurgit, adducite Populum ad Sanctam Romanam Ecclesiam, & ad gloriosos Principes Terræ Petrum, & Paulum, qui Universum Mundum legem Domini docuerunt, & quorum fides, dignitas, & auctoritas indigno etiam in hærede non deficit. Ad sacras igitur Indulgentias, earúmque salutares fructus ipso Jubilæi anno Romæ percipiendos vocate cœtum, congregate Populum, sanctificate Ecclesiam, docete Oves, fidei vestræ creditas, quia Advenæ, & Peregrini sumus in hac vita, & Civitatem hic permanentem non habemus, sed futuram inquirimus. Ideò quia breves dies sunt hujus nostræ ærumnosæ peregrinationis, & nescimus qua hora Paterfamilias, & Sponsus Christi venturus sit, idcircò vigilent, & lampades ardentes, & plenas oleo charitatis, & misericordiæ gestent in manibus, & festinent ingredi in illam requiem.

Sanctimoniam Christifidelibus commendat.

§. 4. Nam si unquàm aliàs, nunc potissimùm iræ, rixæ, & contentiones, & inveterata odia dimittenda propter Christum, nunc maximè servos decet misereri conservorum suorum, ut Dominus clementissimus jàm debitum dimittat eis: Nunc præcipuè omnes carnis impuritates abluendæ, ut templum Dei mundum sit, & unusquisque vas suum possideat in honore, & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Postremò furta, rapinæ, homicidia, & adulteria, & omnia peccata exterminanda, ut placetur ira Dei, & eos qui Christiano nomine gloriantur, agnoscant verè Christianos, & imitatores Christi, & sectatores bonorum operum. Docete autem eos quemadmodùm ad salutares Indulgentias consequendas in animo contrito, & in spiritu humilitatis assiduis Orationibus, & Jejuniis, cæterisque pietatis operibus se ipsos præparare, atque exercere debeant, & qui substantias hujus Mundi habent, aperiant viscera sua, & fratrum suorum pauperum inopiam sublevent, præcipuè verò ergà Peregrinos Romam venientes misericordes sint, & sanctam Hospitalitatem Deo gratissimam, & quam vetustissimi illi Christiani etiam inter persecutionum fluctus diligentissimè coluerunt, ipsi quoque multa cum charitate spiritus renovent, atque observent.

Qua devotione sancta peregrinatio suscipienda præscribitur.

§. 5. Admonete etiam eos, ut orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut quietam, & tranquillam vitam agamus, ac pax, & concordia perpetuò conservetur. Postremò docete eos, cùm sanctam peregrinationem susceperint, qua modestia, qua devotione, qua fraternæ pacis observantia lucere eos oporteat, ut sint Christi bonus odor in omni loco. Præbete autem vos ipsi Fratres venerabiles, & omnis Clerus exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis, ut vestræ virtutis, & Religionis, veluti sale cæteri condiantur, & omnem peccati putredinem abhorreant, ac denique omnes unanimes in uno spiritu Chri-

stianæ

stianæ charitatis, atque in omni sanctitate, & Justitia Deo serviamus.

Hortatur Principes, ut assistant Præsulibus.

§. 6. Hurtamur quoque, & rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros Imperatorem, ac Reges, & Principes omnes Catholicos, ut quò plura, & magia illustria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt, tantò ardentiùs, ut par est, ad Dei gloriam procurandam pio zelo excitentur, præcipuè verò Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum, & superiorum Antistitum pasturalem sedulitatem, ac vigilantiam adjuvent, & à suis Magistratibus, & Ministris adjuvari mandent, ut improborum licentia coërceatur, & bonorum studia eorum Regia ope, & gratia foveantur, maximè autem ergà Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque ut tutis incedant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur, sed Hospitalibus Domibus, & publicis Hospitiis amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in Patriam revertantur. His enim hostiis Regea potissimùm, & Principes Deum sibi placabilem reddent, ut diù in terris fœlices vivant, & demùm in æterna Tabernacula recipiantur ab iilis ipsis pauperibus, ergà quos misericordiam exercuerint, in qnibus Christus pascitur, & nutritur.

Transsumptorum exemplis fidem haberi jubet.

§. 7. Ut verò præsentes literæ ad omnium fidelium qnibuseumque locis existentium notitiam faciliùs perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu Nutarii publici subscriptis, ac personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eandem prorsus fidem adhiberi, quæ baberetur ipsis præsentibus, si exhibitæ forent, & ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentate præsumpserit, indignationem Omnipotentia Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. P. A. 5 die 3. Maji.

Datum Romæ apud S, Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quadragesimo nono, quarto nonas Maji, Pontificatus Nostri anno quinto.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono, Indictioae secunda, die verò decima tertia mensis Maji, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Innocentii Divina providentia Papæ Decimi anno quinto, supra dictæ literæ Apostolicæ in Atrio Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe lectæ, & publicatæ fuerunt per me infra scriptum Abbreviatorem de Curia.

Petrus Jennel Abbreviator de Curia.

Publicatio.

Anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono. Indictione secunda, die verò decima tertia Maij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divina providentia Papæ X. Anno quinto, suprascriptæ litteræ Apostol. in Atrio Basilicæ Principis Apostolorum, ut suprà, publicatæ, ad valvas ejusdem Basilicæ affixæ fuerunt, ac eædem posteà publicatæ in Basilica S. Pauli, & in Ecclesia Lateranensi. & S. Mariæ Majoris de Urbe ad earumdem valvas affixæ fuerunt, & acie Campi Floræ, dimissis ibidem copiis, ut moris est per me Petrum Paulum Desiderium, & Joannem Jacobum Pelliccium prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Franciscus Joannonus Mag. Curs.

XXXVII.

Suspensio quarumcumque Indulgentiarum durante Anno universalis Jubilæi 1650.

Suspenderunt, & alii Sanctissimi Pontifices, quascumque Indulgentias durante anno universalis Jubilæi. Cur autem id fiat, habes in præsenti Const. §. 11.

Edita An. D. 1649.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

CUM Nos nuper Sancti Jubilæi celebrationem à Vigilia Nativitatis Domini Nostri JESU Christi anni proximè venturi inchoandam, & usque ad finem ejusdem anni duraturam, universo populo Christiano, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Basilicas Lateranensem quoque, & Sanctæ Mariæ Majoris Almæ Urbis Ecclesias visitarent, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris nuper desuper confectis literis pleniùs continetur.

Causæ hujus Const.

§. 1. Cupientes ut Christianæ Nationes omnibus terrarum Orbis locis in Alma Urbe nostra, in fidei, ac Religionis unitate, congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu Basilicas, & Ecclesias prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo, visitent, & frequentent, multorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum exemplo adducti.

Suspendit Indulgentias durante Jubilæo.

§. 2. Omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & indulta absolvendi etiam à casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, Universitatibus, & Piis locis, illorúmque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tàm sæcularibus, quàm quorumvis etiam mendicantium Ordinum Regularibus personis, Coronisque, Granis, Imaginibus, & Numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tàm singulariter, quàm universaliter, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum aut ipsis etiam Imperatori, Regibus, Reginis, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica Dignitate, etiam speciali nota digna fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut aliàs quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessas, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate, de eorumdem fratrum consilio, & assensu, ac Apostolicæ potestatis plenitudine suspendimus, & suspensas esse declaramus, easque, & aa, eodem anno durante, nullo prodesse, aut suffragari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantibus derogat.

§. 3. Quocircà per præsentes auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ quàm indicti à Nobis prædicti Jubilæi Indulgentiæ, sive publicè, sive privatim, quovis prætextum,

textum, ubivis locorum, & gentium, sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum, infligendis pœnis publicentur, vel nunctentur, aut in usum demandentur.

§. 4. Nun obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis Apostolicis illis eorumque Superioribus, & personis, aliisque quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi in illis caveatur expresse, quòd sub similibus, vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur, nisi de illis specialis, individua mentio fiat, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Et quia difficile nimis esset præsentes quocumque ubi illis opus fuerit perferri. Volumus earum exemplis, etiam impressis, Notarii publici manu, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extrà, ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 6. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ suspensionis, declarationis decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1649. pridiè nonas Maji Pontificatus nostri anno quinto.

Anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono. Indictione secunda, die verò decimatertia Maji, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divina Providentia Papæ X. anno quinto, suprascriptæ literæ Apostolicæ in Atrio Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe publicatæ, & ad valvas ejusdem Basilicæ affixæ fuerunt, ac eadem posteà publicatæ in Basilica Sancti Pauli, in Ecclesiis Lateranensis, & S. Mariæ Majoris de Urbe ad earumdem pariter affixæ fuerunt, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Acie Campi Floræ dimissis ibidem copiis, ut moris est, per nos Petrum Paulum Desiderium, & Joannem Jacobum Pelliciam prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Franciscus Joannonus Mag. Curs.

Declaratio nullitatis articulorum nuperæ Pacis Germaniæ, Religioni Catholicæ, Sedi Apostolicæ, Ecclesiis, aliisque locis piis, ac personis, & Juribus Ecclesiasticis quomodolibet præjudicialium.

Quoscumque contractus, & pacta Sedi Apostolicæ, & Juribus Ecclesiasticis præjudicialia sustulit hic Sanctissimus Pontifex, paulò suprà Const. 15.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad perpetuam rei memoriam.

Zelo Domus Dei animum nostrum assiduè commovente in eam præcipue curam sedulò incumbimus, ut Orthodoxæ Fidei integritas, ac Ecclesiæ Catholicæ dignitas, & authoritas ubique sarta tecta conservetur, nevè eorum, qui quærunt sua potiùs, quàm quæ Dei sunt, facto jura Ecclesiastica, quorum Assertores à Domino constituti sumus aliquod detrimentum accipiant, Nusque Supremo Judici rationem villicationis nostræ reddituri, negligentiæ in credita Nobis administratione arguamur.

§. 1. Sanè cum intimo doloris sensu accepimus, quòd per complures unius Osnaburgis die 6. Augusti præsentis anni 1648. inter Charissimum in Christo filium nostrorum Ferdinandum Romanorum Regem in Imperatorem Electum cum suis fœderatis, & adhærentibus ex altera, necnon alterius pacis Monasterii Westphaliæ die 25. Octobris ejusdem anni 1648. inter eundem Ferdinandum Romanorum Regem in Imperatorem electum cum suis pariter fœderatis, & adhærentibus ex una, atque Charissimum etiam in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum Regem Christianissimum cum suis similiter fœderatis ex altera partibus respectivè initarum articulos gravissimè Religioni Catholicæ, divino cultui, Sedi Apostolicæ, & Romanæ, ac inferioribus Ecclesiis, Ordinique Ecclesiastico, ac jurisdictionibus, authoritatis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, privilegiis, rebus, bonis, ac juribus illorum illata fuerunt præjudicia. Etenim pactionibus partim utriusque, partim alterius pacis hujusmodi inter alia bona Ecclesiastica aliàs ab hæreticis occupata illis, eorumque successoribus in perpetuum adducuntur. Hæreticis Augustanæ, ut vocant, confessionis liberum suæ hæreseos exercitium in plerisque locis permittitur, & locorum pro ædificandis ad hunc effectum templis assignatio promittitur, ipsisque cum Catholicis ad publica munia, & officia, ac ad nonnullos Archiepiscopatus, Episcopatus, aliasque dignitates, & beneficia Ecclesiastica, precumque primariarum eidem Ferdinando Regi in Imperatorem electo à præfata Sede Apostolica concessarum participationem admittuntur. Annatæ, jura Palatii, confirmationes, menses Papales, & hujusmodi jura, ac reservationes in bonis Ecclesiasticis dictæ confessionis Augustanæ excluduntur. Confirmationes electionum, seu postulationum prætensorum Archiepiscoporum, Episcoporum, aut Prælatorum ejusdem confessionis potestati sæculari attribuuntur. Plures Archiepiscopatus, Episcopatus, Monasteria, Præposituræ, Balliviæ, Commendæ, Canonicatus, & alia beneficia, & bona Ecclesiastica Principibus hæreticis, eorumque hæredibus, etiam sublata denominatione Ecclesiastica, in feudum perpetuum sub dignitatis sæcularis titulo conceduntur. Contrà pacem hujusmodi, ollumvè ejus articulum nulla jura canonica, vel civilia, communia, vel specialia, Conciliorum Decreta, Religiosorum Ordinum regulas, juramenta, aut concordata cum Romanis Pontificibus, ullavè alia statuta sive politica, sive Ecclesiastica, decreta, dispensationes, absolutiones, aut alias exceptiones allegari, audiri, vel admitti debere disponitur. Numerus septem Electorum Imperii olim Apostolica authoritate præfinitus sine nostro, & Sedis præfatæ beneplacito augetur, & octavus Electoratus in favorem Caroli Ludovici Comitis Palatini Rheni hæretici instituitur, aliaque multa quæ pudet referre Orthodoxæ Religioni, Sedique præfatæ, ac Romanæ, & inferioribus Ecclesiis, cæterisque præmissis summoperè præjudicialia, & damnosa decernuntur.

Articuli in præjudi. in Relig. Catholicæ.

§. 2. Et quamvis Venerabilis Frater Fabius Episcopus Neritonen. noster, & Sedis præfatæ ad tractum Rheni, & inferiores Germaniæ partes Nuncius extraordinarius in executionem manda-

Nuncius Sedis Apostol. protestatur ejusmodi articulos esse irritos.

torum

torum nostrorum fuerit palàm nostro, & ejusdem Sedis nomine protestatus ejusmodi articulos esse irritos, nullos, iniquos, ac per non habentes potestatem temerè contractos, atque pro talibus ab omnibus habendos; ac notissimi juris sit quemcumque transactionem, seu pactionem in rebus Ecclesiasticis sine præfatæ Sedis authoritate factam, nullam, nulliúsque soboris, & momenti existere.

Prædictos articulos irritat, damnat Sum. Pont.

§. 3. Attamen quò efficacius præmissorum indemnitati consultum sit, pro commissi Nobis ex alto Pastoralis officii debito providere volentes, ac instrumentorum utriusque pacis hujusmodi, omniumque in illis contentorum, cæterorumque hic etiam necessariò exprimendorum, & inserendorum tenores etiam veriores, & datas ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictos alterius, seu utriusque pacis hujusmodi articulos, cæteraque in dictis instrumentis contenta, quæ Catholicæ Religioni, divino cultui, animarum saluti, eidem Sedi Apostolicæ Romanæ, & inferioribus Ecclesiis, ac Ordini, & Statui Ecclesiastico, illorumque personis, membris, rebus, bonis, jurisdictionibus, authoritatibus, immunitatibus, libertatibus, privilegiis, prærogativis, & juribus quibuscumque quomodolibet officium, seu præjudicium etiam minimum afferunt, aut inferre, seu intulisse, & aliàs nocere, seu nocuisse quoquomodo dici, intelligi, prætendi, vel censeri possent cum omnibus indè secutis, & quandocumque sequendis ipso jure nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu vacua omninò fuisse & esse, & perpetuò fore, neminemque ad illorum, & cujuslibet eorum etiamsi juramento vallata sint, observantiam teneri, neque ex illis cuiquam aliquod jus, vel actionem, aut titulum coloratum, vel causam præscribendi etiamsi longissimi, & immemorabilis temporis possessio, seu quasi possessio etiam citrà ullam interpellationem, seu interruptionem subsequatur, acquisitum fuisse nec esse, minusque ullo tempore acquiri, & competere posse, neque ulla ullum statum facere, vel fecisse, atque perindè ac si nequaquàm emanassent pro non extantibus, & non factis perpetuò haberi debere tenore earumdem præsentium decernimos, & declaramus. Et nihilominùs ad abundantiorem cautelam, & quatenùs opus sit, articulos præfatos, aliaque præmissa, ut præfertur, præjudicialis, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, irritamus, cassamus, annullamus, viribusque, & effectu evacuamus, & contrà illa, deque eorum nullitate coràm Deo protestamur. Et quatenùs itidem opus sit, easdem Sedem Apostolicam Romanamque, & inferiores Ecclesias, ac qualibet loca pia, & quascumque personas Ecclesiasticas adversus illa in integrum, ac pristinum, & eum in quo ante prædictam, & quascumque alias assertas, seu prætensas anteriores transactiones, pactiones, seu conventiones circà præmissa ubicumque, & quomodocumque factas, erant, statum, restituimus, reponimus, ac plenariè reintegramus.

Clausulæ præservativæ.

§. 4. Præsentes quoque literas cum omnibus, & singulis in eis contentis etiam ex eo quòd præfati, & quicumque alii etiam speciali mentione, & expressione digni, & in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati, citati, vel auditi, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam ullo modo justificatæ fuerint, nullo unquàm tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis quantumlibet magno, inexcogitato, & substantiali defectu, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine resultante, aut ex quocumque alio colore, prætextu, causa, & occasione notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci ullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos spectat, & spectabit, quomodolibet in futurum inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Palatii Apostolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatus, ac ejusdem Sedis Nuncios, & quosvis alios quacumque authoritate fungentes nunc, & pro tempore existentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, & interpretandi facultate, & auctoritate semper, & ubique judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariorum derogatio.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, tàm generalibus, quàm specialibus etiam in Conciliis universalibus editis, & quatenùs opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito, & Constitutione fœl. rec. Pii IV. Papæ prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus infrà certum tunc expressum tempus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, ità ut præsentes nullo umquàm tempore in eadem Camera præsentari, seu registrari necesse sit, Legibus quoque imperialibus, & municipalibus, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis, statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, & literis Apostolicis quibuscumque locis, & personis etiam Imperiali, Regali, & alia quavis sive Ecclesiastica mundana dignitate fulgentibus, & aliàs quomodolibet qualificatis, ac specialem expressionem requirentibus, etiam Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti essent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro servata habentes ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium transsumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium in judicio, & extrà illud adhibeatur, quæ ipsis

præfentibus adhiberetur, fi forent eshibitæ, vel oftenfæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, fub Annulo Pifcatoris die 20. Novemb. 1648. Pontificatus Noftri anno quinto.

Decreta, & Conftitutiones Monachorum Ordinis Sancti Bafilii Magni, promulgata à Sacra Congregatione Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalium negotiis, & confultationibus Epifcoporum, & Regularium propofita, & à Sanctiffimo D. N Innocentio X. Papa approbata, & confirmata.

Sancti Bafilii Monachos in meliorem, ac arctiorem difciplinam redegit Gregorius XIII. Conft. 46. Cocq. maneris tom. 2. Eorumdem ftatuta à Protectore revifa, auctoritate Apoftolica confirmavit Clemens VIII. Conftitut. 14. §. 3. tom. 3.

INNOCENTIUS X. PAPA.

Ad futuram rei memoriam.

NUper pro parte dilectorum filiorum Monachorum Ordinis Sancti Bafilii Nobis expofito, quòd ipfi aliàs in vim quarumdam noftrarum in fimili forma Brevis literarum fub die 25. menfis Julii anni 1647. emanatarum, in noviffimè celebrato ejufdem Ordinis Capitulo Generali, duos Affiftentes Abbatis Generalis Ordinis hujufmodi unum videlicet natione Italum, alium verò Hifpanum Monachos elegerunt, cum quorum voto confultivo, ipfe Abbas Generalis Ordinem prædictum moderari, & regere debeat.

§. 1. Et quia dicti Ordinis Conftitutiones Apoftolica auctoritate confirmatæ cap. 6. de poteft. Abbatis Generalis, Vifitatorum, & Definitorum difponunt, quòd res, & materiæ dicti Ordinis graviores tractentur, & ftabiliantur in Definitorio quotannis convocando cum interventu pro tempore exiftentium dicti Ordinis Abbatis Generalis trium Vifitatorum, & fex Definitorum, qui omnes votum decifivum habent, petito ab eifdem exponentibus per Nos declarari; An affiftentes hujufmodi Definitorio intervenire debeant, necnon infimul mandari, & ordinari, ut electiones Capitulares tàm ipforum Definitorum, quàm cujufvis alterius dicti Ordinis Prælati per fchedulas, votaque, & fuffragia fecreta, fervata forma à Sacro Concilio Tridentino præfcripta, fiant, & infuper in eadem expofitione fubjuncto quod à fœl. record. Paulo Papa Quinto Prædeceffore noftro per fuas in eadem forma Brevis literas fub die 12. Decembris 1603. expeditas, indultum fuit, ut in Monafteriis dicti Ordinis, in quibus fex Monachi degunt ex eis unus, & ubi major numerum Monachorum hujufmodi foret, duo ex illis Sacrofanctum Miffæ Sacrificium ritu latino pro fpirituali Chrifti fidelium qui dicti Ordinis Ecclefias frequentant confolatione celebrare poffent. Proque novo Monafterio Neapolitano dicti Ordinis majorem numerum. Idem Paulus Prædeceffor vivæ vocis oraculo fub die 2. Septembris anni 1615. emanato, prout etiam recolend. memor. Urbanus Papa VIII. pariter prædeceffor nofter omnibus, & fingulis Monachis Monafterii Sanctæ Mariæ Matris Domini prædicti Ordinis Salernitan. Diœcefis conceffit, conditione tamen ab ipfis Paulo, & Urbano Prædeceffloribus appofita, quòd ii Monachi, qui femel ad celebrandum Miffam ritu Latino deputati fuiffent, ritu Græco ampliùs celebrare minimè poffent, abfque expreffa hujus Sanctæ Sedis Apoftolicæ licentia, quia tamen Monachi dicti Ordinis fuum antiquum regulare inftitutum ritu Græco celebrandi, quod in dies ob multiplicatam celebrationem Miffarum Latinarum deficit retinere, confervareque defiderant.

§. 2. Propterea Nobis per eofdem Exponentes fupplicato, quatenùs ftatuere dignaremur, quòd de cætero indultum fupràdictum locale, non autem perfonale obfervetur, quodque ii Monachi qui in Capitulis, aut Dietis dicti Ordinis prævio rigurofo examine deputati fuerint per Definitorium ad celebrandum Miffam ritu Latino in uno aliquo particulari dicti Ordinis Monafterio numerum præfixum excedere, & è loco ad locum transferri nullatenùs poffint, nifi cum auctoritate ejufdem Definitorii, eoque cafu nifi contigerit eos in locum aliorum Monachorum ritu Latino celebrantium fubrogari, præfato ejufdem Ordinis Inftituto regulari fefe conformare, Miffamque ritu Græco celebrare, non obftant. fupràmominata in contrarium prohibitione teneantur. Subindè à Venerabilibus Fratribus noftris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & confultationibus Epifcoporum, & Regularium præpofitis, quibus præmiffa examinanda commifimus, emanavit defuper Decretum tenoris fequentis; videlicet.

Supplicant Summ. Pont. iidem Monachi, ut ftatuat quòd prædictum indultum locale, non autem perfonale obfervetur.

§. 3. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotiis, & confultationibus Epifcoporum, & Regularium præpofita vifis Conftitutionibus Monachorum S. Bafilii, necnon auditis Abbate Generali, & Procuratore Generali eorumdem, ac etiam Eminentiffimo Cardinale Juftiniano dictæ Religionis apud hanc Sedem Protectore, cenfuit (Sanctiffimo Domino noftro annuente ftatuendum, & præcipiendum, prout præfenti Decreto ftatuit, ac præcipit Abbati Generali, ac Vifitatoribus Provincialibus, & Definitoribus dicti Ordinis fub pœna fufpenfionis ab eorum officiis, vel etiam privationis, & inhabilitatis perpetuæ arbitrio ejufdem Sacræ Congregationis, ut in tribus provinciis, Italiæ fingulis annis in futurum (exceptis iis, in quibus Capitula celebrantur) Dietam, feu Definitorium inftituere debeant, & teneantur per turnum fingulis annis in qualibet Provincia poft vifitationem in ea ab eodem Abbate Generali peractam tempore, & forma à Conftitutionibus præfcriptis, & in loco à præcedenti Definitorio, feu Dieta defignando, ibique intereffe, ac fuffragium dare poffint, & debeant præter Abbatem Generalem tres Vifitatores Provinciales, fex Definitores, & duo fupràmominati Affiftentes cum voto decifivo, locumque in omnibus Congregationibus teneant poft Vifitatores, quos Affiftentes cum eodem voto in Vifitationibus Provinciarum peragendis ad præfcriptum Conftitutionum Ordinis cap. 11. tit. de ratione vifitandi Monafteria, loco Definitorum Abbas Generalis fecum affumat.

Decretum S.R.E. Card. negotiis, & confult. Epifcoporum, & Regular. præpofitorum circà materiam de qua in fup. Conftitutiones Monachorum S. Bafilii Magni recenfentur.

Reliqui Definitores duo ex quacumque Provincia fuum Vifitatorem Provincialem affociabunt; unde præfati Affiftentes veluti primi Definitores habeantur.

Ad fuprà dictas Dietas nullus, five Prælatorum five Monachorum accedat, nifi de licentia eorumdem Patrum Dietæ in fcriptis concedenda, fed per literas fua negocia proponant.

In defectum verò alicujus ex fuprà dictis, vel per mortem, vel ob aliam caufam liceat cæteris Patribus Definitorii in loco Dietæ fuo tempore deputato, fecretis fuffragiis alium de numero Prælatorum, quem magis idoneum judicaverint fubrogare.

Definitorii poteftas, & auctoritas plena erit judicandi, audiendi, cognofcendi, atque determinandi, prout eifdem Patribus optimum vifum fuerit, quicquid ad utilitatem, & commune bonum Congregationis, tàm quoad temporalia, quàm quoad fpiritualia contigerit proponendum & ftatuendum.

Ad illos etiam pertinebunt electiones Abba-

tum,

tum, Priorum, Vicariorum, Magistrorum Novitiorum, Procuratorum, seu Cellerariorum, in casu tamen vacationis ob mortem, vel privationem eorumdem, & quæcumque aliæ promotiones tam ad gradus, & dignitates dari solitas, quàm ad Ordines suscipiendos.

Ad hos pariter spectabit receptio Novitiorum, approbatio Studentium tam pro Collegio Græcorum Urbis, quàm pro Seminariis deputatis, vel in futurum deputandis.

Item mutationes Abbatum, Priorum, Vicariorum, Magistrorum Novitiorum, Cellerariorum, & Monachorum quorumcumque de Monasterio ad Monasterium singulis trienniis faciendæ juxtà Constitutiones ejusdem Ordinis.

Demum in eadem Dieta diligens habeatur tractatus de reformatione Congregationis ad observantiam Regularem, corrigendo, & reformando ea omnia, quæ correctionis, & reformationis officio videbuntur indigere. Ita quòd si Abbatem, vel alium ex prædictis cognoverint à suo Monasterio amovendum, suspendendum, privandum amoveant, suspendant, ac privent etiam non expleto sui officii tempore: Et si quid aliud gravioris momenti emerserit, quod per Dietam nequeat expediri, ad Capituli Generalis proximè futuri judicium referatur.

Neque Abbas Generalis, seu Visitatores extra Dietam, quodcumque ex prædictis terminare potevunt, aut super eo aliquid statuere, nisi per modum provisionis in casibus tantùm, qui dilationem non patiuntur (ut informationes capere, processus fabricate, delegatos destinare, & alias commissiones facere contra Prælatos, aut delinquentes Monachos) & tunc non aliter, quàm ipsemet Abbas Generalis, cum consilio, & voto in scriptis prælatorum Assistentium, & usque ad tempus celebrationis Dietæ, in qua ipsemet Abbas Generalis sub pœna privationis officii teneatur prædictas provisiones, & similia negotia exactè in Definitorio proponere, & Patrum sententias exquirere, quorum arbitrio erit provisiones hujusmodi per vota secreta approbare, vel aliter statuere, disponere, & providere prout in Domino judicaverint expedire.

Porrò, ut duo Assistentes (quos pios, & circumspectos Religiosos præsumendum est) liberiùs quidquid pro majori Congregationis bono expedire senserint proferre non timeant, prohibitum erit Abbati Generali quovis prætextu contra eosdem procedere ad privationem officii, vel suspensionem extra Dietam, in qua super prætensis reatibus denunciandi erunt, & Patrum Definitorum suffragio causa cognita judicandi.

De cætero in Electionibus Capitularibus Abbatis Generalis, Visitatorum, Assistentium, Definitorum, & Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ faciendis se conformabunt Patres Vocales Decretis Sacri Concilii Tridentini sess. 25. cap. 6. de Regul. procedendo secretis suffragiis per schedulas impressas, sive una, eademque manu conscriptas, & in commune vas coram Scrutatoribus plicatas palam conjiciendas, ita ut ab omnibus interessentibus videri possint, neque nomina eligentium publicentur: Quod in omnibus Electionibus, quas fieri continget tam in Capitulis Generalibus quàm in Provincialibus exactè erit observandum.

Statuit indultum de quo in §. 2. deinceps censeri tantum locale.

Privilegia fel. record. Pauli Quinti, & Urbani Octavi, quibus Sacrosanctum Missæ Sacrificium (quod juxta primævum Ordinis Sancti Basilii Institutum, & antiquam consuetudinem Græcè celebratur) etiam Latinè à præfixo Sacerdotum numero pro speciali confluentium devotione fieri permittitur, ita in posterum servanda erunt, ut tantum localia censeantur, nec iis uti possint Monachi, nisi à Dieta (prævio rigoroso examine) approbati, & constituti fuerint inter Sacerdotes Latinè celebrantes, quorum numerum ultra præscriptum in præfatis Brevibus nullatenus augere liceat, sed in eventum, in quem de Monasterio ad Monasterium (quod non aliter quàm urgentibus ex causis jussu Definitorii fiet) mutarentur; Aut subrogetur alter alteri Latinè celebranti; aut sublata dispensatione, & prohibitione prædictis Grecè tantum ad instituti sui formam celebrare possint, & teneantur, contrariis quibuscumque non obstantibus, Romæ 18. Septembris 1648.

Prædictas Constitutiones approbat, & confirmat, hic S. Pontifex.

§. 4. Cùm autem, sicut eadem expositio subjungebat Exponentes prædicti Decretum præinsertum, quo firmiùs subsistat, & exactiùs observetur Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desiderent; Idcircò Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clauf. hujus Confirmationis præservativas, appouit.

§ 4. Decernentes præsentes literas validas firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent in futurum, inviolabiliter, & inconcussè observari.

Contrariis derogat.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Monasteriis, ac Superioribus quibuslibet, & Monachis, aliisque sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi pro illorum omnium, & singulorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 5. di. 2. Janu. 1649.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Januarii 1649. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

19. L.

Constitutio circa statum Regularium in Italia, & Insulis adjacentibus.

Regularium numerum (de quo agitur in hac Constitutione) in qualibet Domo præfigendum, secundum illius bona statuit Sanctiss. D. N. Urban. VIII. Constit. 45. Hoc fecerunt, & alii ejusdem Urbani Prædecessores; qui quidem numerus non potest augeri, etiam prætextu augmenti redituum, sine licentia, ut declaratur in eadem Constitutione §. 13.

A. D. 19.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1.

Syno ... decrevit ... rum in ... b. Re... b. pra... lum.

INter cætera, quæ ad Regularem disciplinam instaurandam, conservandamque Sacrosancta Tridentina Synodus salubriter decrevit, illud semper præcipuum, & maximi momenti habitum est, quo injungitur, ut in singulis Monasteriis & Domibus Regularibus tantùm is numerus constituatur, & in posterum conservetur, qui vel reditibus propriis Monasteriorum, vel consuetis eleemosynis commodè possit sustentari.

. VIII. V. & VIII. decre...

§. 2. Quapropter ad ejus usum inducendum fel. rec. Clemens VIII. Paulus V. & Urbanus VIII. Romani Pontifices Prædecessores nostri varia Decreta ediderunt; Sed quia nihilominus, sive ob injuriam temporum, sive ob Superiorum incuriam, sive alias ob causas, illius executio hucusque protracta est non sine gravi Monasteriorum in spiritualibus, & temporalibus detrimento, ac Religionum jactura; Idcircò Nos nequaquam ignorantes quantum ex Monasteriis piè institutis, & rectè administratis in Ecclesia Dei splendoris, atque utilitatis oriatur, quantumque dignitati, & commodo Ecclesiastici Ordinis detrahat multitudo Religiosorum, quæ sine delectu supra vires Monasteriorum in Religiones invehitur; Ac proinde arbitrati valdè acceptum, sacrisque Religionibus proficuum fore ut Decretum tam salubre debitæ executioni demandetur.

...lat Su... nibus ... m, ...na sui ... re... ...ans, ...rip... ...a reali...

§. 3. De consilio nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium: ac Dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis dilectis Filiis Generalibus Commissariis, Præsidentibus, Provincialibus, Ministris, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Præfectis, Rectoribus, Guardianis, Correctoribus, Vicariis & quibuscumque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, ac Domorum quorumcumque Monachorum, & Regularium virorum bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessariò, & in individuo exprimendi existentium intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, adhibitis duobus, vel tribus Regularibus sui Ordinis probatioribus, ac rerum usu peritioribus, bona immobilia, census, reditus, ac proventus omnes Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, ac Domorum Regularium hujusmodi (etiamsi sint Hospitalia, vel ab alio Monasterio dependeant, sintve illius Granciæ, seu membra) sex annorum immediatè præcedentium habita ratione, ac detracto omni eo quod grandines, sterilitates, reparationes & alii casus hujusmodi absorbere solent: Consuetas item eleemosynas, & obventiones. Item victus, vestitus, ac medicinalium, & alias quascumque, tam ordinarias, quàm extraordinarias expensas, æris quoque alieni, necnon Missarum celebrandarum, Fabricæ, Sacristiæ, annuarum præstationum, contributionum, ac procurationum, aliave cujusvis generis onera diligenter, ac maturè recognoscant, eaque omnia in scripturam redigant, exprimentes ipsius Monasterii titulum, seu denominationem, item capacitatem, ac situationem, videlicet, in qua Diœcesi, an intra mœnia Civitatis, vel Oppidi, anve in Pagis, seu Villis, vel in Silvis, aut Nemoribus, & quantum distet à locis frequentibus, & populosis. Item à quo tempore fundatum fuerit, quave auctoritate, & cujus sumptibus; Anve, & à quo numerus Religiosorum in eo fuerit aliàs præfixus, & quot ibi Religiosi, & Servientes in præsentia degant specificatis uniuscujusque nomine, cognomine, & Patria, scripturamque sic confectam propria manu subscribant, mediante juramento, attestantes vera esse omnia, quæ in ea continentur, consuetoque sigillo obsignatam infra quatuor menses à publicatione præsentium in hac Alma Urbe nostra, ut infra, facienda computandos transmittant, seu consignent Procuratori generali sui Ordinis in Urbe commoranti, qui unà cum aliquibus gravioribus Religiosis à Congregatione prædictorum Cardinalium, & Prælatorum ad hoc specialiter deputandis, & negotio maturè perpenso, ac computandis hujusmodi reditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, atque oneribus, ut supra detractis, sedulò examinent quot Religiosi homines, connumeratis etiam Laicis, aliisque necessariis Servientibus in unoquoque Monasterio, Conventu, Collegio, & Domo Regulari (quamvis ut præmittitur, sit Hospitium, seu alterius Monasterii membrum) juxta proprii Instituti morem, victum, & vestitum ac medicinalia in communi habentes commodè valeant sustentari, omnibusque diligenter discussis, familiæ cujusque Monasterii, Conventus, Collegii, ac Domus regularis hujusmodi in qualibet Provincia, vel Congregatione, certum earum tantùm personarum numerum præfigat, quæ reditibus, eleemosynis, & obventionibus, ut supra, competenter ali possint, easque numeri præfixiones unà cum originalibus scripturis super statu cujusque Monasterii, ac Domus Regularis à Superioribus, ut præfertur, confectis, intra alios quatuor menses eidem Congregationi Cardinalium, ac Prælatorum exhibeat, ut ab ea recognoscantur, ac approbentur.

§. 4. Quòd si memorati Superiores, ac Procuratores Ordinis intra præfixum terminum prædicta adimplere neglexerint, privationis vocis activæ, & passivæ, necnon Officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, & inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda perpetuam pœnam eo ipso, absque alia declaratione incurrant, rehabilitatione Nobis, & Sedi Apostolicæ reservata. Negligentium pœnæ

§. 5. Interea verò prohibemus, & interdicimus omnibus, & singulis Capitulis, & Congregationibus Generalibus, Provincialibus, & Conventualibus, necnon Superioribus tàm Generalibus, quàm Provincialibus, & Localibus antedictis ne deinceps quemquam ad habitum suæ Religionis recipiant nec jam receptos, aut in posterum contra hujusmodi prohibitionem forsan recipiendos ad Professionem admittant, donec scripturæ prædictæ, & præfixiones numeri Familiæ cujusque Monasterii, ac Domus Regularis hujusmodi, eidem Congregationi Cardinalium, & Prælatorum realiter, & cum effectu fuerint exhibitæ, ac deinde memorati Superiores licentiam recipiendi ad Habitum, & Professionem ab eadem Congregatione obtinuerint. Alioquin receptiones tàm ad Habitum, quàm ad Professionem aliter factæ sint ipso jure nullæ, nullamque inducant obligationem ad Religionem in specie, vel in genere, aut ad alios quoscumque effectus. Prohibet ad Habitum recipi, donec prædictæ scripturæ fuerint exhibitæ.

§. 6. Et nihilominus contravenientes sententiam Contravenientibus pœnas imponit.

tiam excommunicationis incurrant, à qua per alium, quàm per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constituti absolvi non possint.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus quòd præmissa omnia, & singula Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Societatum, & cujusvis alterius Instituti, etiam Societatis JESU, & Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac Locorum Regularium quorumcumque, necnon aliorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & privilegiis etiam ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliter nuncupatis sub quibuscumque tenoribus & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ad Imperatoris, Regum, seu aliorum Principum instantiam, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quævis alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Affigi, & publicari mandat.

§. 8. Volumus autem quòd præsentes literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de eadem Urbe publicentur, & affigantur; Quæ postquam sic affixæ & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Et Transumptis fidem haberi.

§. 9. Quòdque earum præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus adhibeatur fides in judicio, & extra illud ubique, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 6. die 17. Dec.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Dec. 1649. Pontificatus nostri Anno sexto.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1649. Indict. 2. Pontific. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divina Providentia Papæ X. Anno 6. die verò 22. mensis Decembris suprà dictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, per Nos Joannem Garziam, & Jacobum Cornelium prælibati S. D. N. Papæ Cursores.

Pro D. Magistro Cursorum Joannes Jacobus Pelliccia Cursor.

XLI.

Confirmatio, Declaratio, & Extensio Constitutionum Apostolicarum de non contrahendo in favorem Forensium super bonis stabilibus in Statu Ecclesiastico consistentium.

Alienare, vendere, permutare ultra triennium locare, in emphyteusim, feudum, livellum, pignus, seu precarium concedere, in non Vassallos, nemo potest bona stabilia in Statu Ecclesiast. ex Sixt. V. Const. 3. Tom. 2. Alienationem prædictam ampliavit Clem. VIII. in sua Constit. 78. Tom. 3. & Paulus V. Const. 108. Item & Urbanus VIII. Const. 150.

INNOCENTIUS PAPA X.

Edit. A. D. 1650.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Constit. Sixti V. de qua in Rub.

Dudum fel. record. Sixtus Papa V. Prædecessor noster, ut tunc suorum, & Sedis Apostolicæ Subditorum conservationi prospiceret, Civitates, Castra, Oppida, Jurisdictiones, feuda, & bona quæcumque stabilia, seu immobilia in Statu Ecclesiastico consistentia per quemcumque cujusvis status, gradus, ordinis, qualitatis, & conditionis existeret, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, ac dignitate etiam Ecclesiastica, quæ specialem, & individuam mentionem requireret, præditus esset, nullatenus vendi, permutari, ultra triennium locari, in emphyteusim, feudum, livellum, pignus, seu precarium concedi sine sua, & Sedis Apostolicæ licentia in aliquam Communitatem, Universitatem, Collegium, vel personam extraneam, seu forensem etiam, ut præmittitur quomodolibet qualificatam, quæ dictæ Sedi in temporalibus subdita, & supposita non esset, vel quæ in dicto Statu domicilium legitimè non contraxisset, prædictas verò Civitates, Castra, Oppida, Fortalitia, & alia quæcumq; Jurisdictionalia, præsertim feudalia tàm in forenses, quàm in subditos quoscumq; quomodolibet qualificatos vendi, permutari, ac donari, nisi præcedente prædicta licentia Apostolica prohibuit, sub pœna nullitatis contractuum, aliorumq; gestorum. In præfata tamen prohibitione, neque census, neque officia neque portiones seu loca Montium, nec mulierum dotes, nec Almam Urbem cum ejus circuitu ad decem millia passuum voluit comprehendi, filios tamen, & hæredes præfatarum mulierum soluto matrimonio, si exteri forent, adstrictos esse infra triennium venire ad habitandum in eodem Statu, vel bona præfata in alium, seu alios habitatores, ac subditos transferre statuit, Civilitatibusque derogavit.

Const. Clem. VIII. 78.

§. 2. Deinde rec. mem. Clem. Papa VIII. etiam Prædecessor noster volens hominum malitiis, & fraudibus, quæ nedum directè, sed etiam indirectè circa præmissa committi possent, occurrere, & dubia quæ super illis emergebant declarare, per suas Dat. pridie Nonas Julii Pont. sui anno decimo confectas literas Constitutionem ejusdem Sixti Prædecessoris innovavit, & quascumque Communitates, Universitates, & Collegia, non tamen Ecclesiastica extra Statum Ecclesiasticum existentia, necnon etiam quosvis Principes extraneos bona aliqua stabilia non solum in finibus ejusdem Status Ecclesiastici, & juxta terminos, ac limites Ditionum eorumdem Principum, sed etiam in quacumque alia ejusdem Status Ecclesiastici parte, & in ipsa Urbe existentia, necnon census, aliaque bona, & jura, quæ pro stabilibus habentur (non tamen officia Romanæ Curiæ, nec portiones, & loca Montium) nullo contractus, præterquam ex causa dotis inter vivos titulo acquirere, & habere potuisse, neque deinceps posse declaravit, dictamque Sixti Prædecessoris Constitutionem ad quæcumque etiam genera Contractuum præterquam, ut præfertur, ex causa dotis. & ad dispo-

itionem inter vivos, ac etiam ad testamenta, codicillos, legata, fideicommissa, donationes causa mortis, & alias ultimas voluntates factas, & faciendas extendit, & ampliavit, pœnasque amissionis bonorum, & aliorum prædictorum contrafacientibus, ita quòd Sedes, & Cam. Apost. eo ipso possit illa propria auctoritate capere, & penes se retinere viventibus ita disponentibus, ac privationis officiorum Tabellionibus, & Notariis, qui de contractibus, ut præfertur prohibitis se rogarent, imposuit, aliaque etiam jussit, & decrevit.

§. 3. Et insuper piæ mem. Paulus etiam V. Romanus Pontifex Prædecessor noster, ne disposita per Sixtum, & Clementem Prædecessores præfatos variis, & alienis ab eorum mente interpretationibus subverti, ac palliatis conventionibus eludi possent, etiam per suas sub Dat. 12. Kal. Decemb. Pontificatus sui anno 13. confectas literas præfatas Sixti, & Clementis Prædecessorum Constitutiones declaravit, & extendit, ac licentiam prædictam in scriptis prius obtineri, & in actu celebrationis Contractus apud Notarium exhiberi mandavit, & contrafacientes nullitatis Contractuum, & privationis rei alienatæ, seu translatæ, vel gravatæ, ac Tabelliones, seu Notarios pœnas falsi, & privationis Officiorum omnium, quæ obtinuerent, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum exercenda incurrere voluit, aliaque similiter disposuit.

§. 4. Ac postmodum fel. recor. Urbanus Papa VIII. itidem Prædecessor noster, quia hominum versutia, & artificium adversus prædictarum literarum tenorem, vel dictorum Prædecessorum verisimilem mentem, & intentionem cautelas, & modos absque præfata Rom. Pontificis licentia alienandi, & contrahendi adinvenerat, per quasdam sub Dat. Kal. Junii Anno Incarn. Dominicæ 1627. præfatas Constitutiones confirmavit, & in eis bona in confinibus Territorii Baronalis existentia, ac Castra diruta, & Tenutas sive prædia etiam non jurisdictionalia, censusque super bonis hujusmodi impositos, & illorum vigore jus prælationis comprehendi declaravit.

§. 5. Et successivè per alias sub Dat. 5. Kalen. Octobris ejusdem anni 1627. terminum illis, qui præmissis contravenerant, ut Contractus, & gesta quæcumque ut præfertur prohibita retractarent præfixit, Notarios quoque etiam Sedis Apostolicæ nuncupatos etiam de numero participantium intra eumdem trium mensium terminum tàm in exhibendo instrumenta, quàm etiam ulterius in adnotando in margine ipsorum Instrumentorum cassationem, retractationem, restitutionem, & repositionem in pristinum omnium contra Constitutionum, & literarum præfatarum tenorem actorum paruisse debere, aliàs privationis suorum Officiorum, & alias omnes pœnas in eisdem Constitutionibus, & literis inflictas incurrisse decrevit, & declaravit.

§. 6. Ac demum comperto, quòd etiam ex dotibus, seu contractibus causa dotium poterat Sedi Apostolicæ sibi, ejusque subditis non modicum fieri præjudicium, idem Urbanus Prædecessor per alias sub Dat. die 3. Novembris 1637. respectivè expeditas literas, nedum easdem Sixti, Clementis, & Pauli Prædecessorum prædictorum Constitutiones, ac anteriores suas literas, omniaque, & singula in eis, & earum qualibet expressa, & prohibita, pœnasque tam nullitatis Contractuum, ac dispositionum, quàm alias quascumque ab eis, & singulis earum etiam contra Notarios, & alios quoscumque inflictas approbavit, confirmavit, & innovavit, verùm etiam illas ampliando, & declarando, easdem Constitutiones, ac omnia, & singula in eis, & earum qualibet contenta ad quoscumque Contractus causa, vel prætextu dotium quomodolibet in posterum ineundos, ac ad quascumque dotes etiam ratione educationis infantium, pupillorum, & aliarum personarum quarumcumque, & aliàs quomodolibet per quoscumque sive subditos, sive forenses, de quibuscumque bonis, & juribus, sive jurisdictionalibus, sive non jurisdictionalibus, stabilibus tamen, seu immobilibus, aliisve bonis, & juribus, quæ pro stabilibus habentur ubilibet in eodem Statu Ecclesiastico, præsertim in confinibus ejusdem Status pro aliqua parte contigui sitis absque sua, & Romani Pontificis pro tempore existentis expressa licentia præfata, etiam absque aliqua palliatione assignandas cuicumque puellæ, seu mulieri in favorem cujuslibet forensis etiam Principis majoris potentiæ, vel ejus patris, matris, avi, aviæ, sive paterni, sive materni, aut fratris, vel filii, aut nepotis etiam ex ejus fratre, vel sorore tunc nati, & quandocumque nascituri extendit, & ampliavit, addiditque pœnam privationis, & confiscationis ipsorum bonorum, ac jurium quorumcumque in favorem Cameræ Apostolicæ, sive Ecclesiarum inferiorum, à quibus contrahentes, vel disponentes illa recognoverant, & recognoscebant, ac insuper omnia & singula indulta & licentias acquirendi, & non veniendi ad habitandum in Statu Ecclesiastico, & bona quæcumque in non subditos transferendi, & aliàs contra prædictas Constitutiones quomodolibet concessa, & concessas eo usque revocavit, & aliàs prout in singulis prædictis Sixti, Clementis, Pauli, & Urbani Prædecessorum hujusmodi Constitutionibus uberius continetur.

§. 7. Licèt autem satis plana, & aperta sit prædictarum Constitutionum dispositio, & ex illis enixa voluntas, & intentio eorumdem Prædecessorum prohibendi quascumque conventiones de, & super bonis stabilibus, & juribus, quæ pro stabilibus habentur in d. Statu Ecclesiast. existentibus, seu illorum occasione in favorem forensium directè, vel indirectè, sive per viam pignoris, sive simplicis hypothecæ, sive cujuslibet actionis, etiam personalis, aut promissionis de vendendo, seu alteri non vendendo, seu de præferendo, si quando vendi contingeret, sive alterius cujuscumque promissionis, aut conventionis, & aliorum cujusvis generis contractuum, non præcedente tamen dicta Sedis Apostolicæ licentia, liquidò eliciatur, ita ut alii declarationi, seu interpretationi locus neutiquam esse videatur; Nihilominus quia Nobis innotuit nonnullos excogitatis quibusdam modis, & cautelis genuinum earumdem Constitutionum sensum invertere, & veram earumdem Prædecessorum intentionem declinare, ac pœnas in Constitutionibus hujusmodi comminatas evitare conatos fuisse, contrahendo sive per instrumenta publica, sive per apochas privatas, & quascumque alias scripturas cum forensibus super bonis immobilibus in dicto Statu Ecclesiastico existentibus non præcedente quidem expressa nostra licentia, at cum speciosa palliatione reservationis beneplaciti Apostolici, seu cum clausulis quatenus non obstent Constitutiones Apostolicæ, ac ex nunc pro tunc quando cessaverint eorum obstacula, & non aliàs, aliter, nec alio modo, aut per viam promissionis de vendendo, vel alteri non vendendo, seu aliis præferendo, & subrogando in juribus, & locum alterius, jus seu hypothecam in bonis hujusmodi habentis, aliisque similibus, vel dissimilibus clausulis conditionem, & consensum conditionalem, ac subrogationem in juribus, & privilegiis dotium inducentibus, necnon etiam cum relatione ad minutas, & scripturas penes contrahentes, vel alios retentas, vel contrahendo per Procuratorem, aut negotiorum gestorem vigore mandati generalis, aut aliter concepti, vel per alium cujuscumque etiam quantumvis privilegiatæ, & expressam, ac individuam mentionem requirentis personæ, seu ejus bono- Causæ hujus Constit.

rum

rum Administratorem cujuscumque gradus, conditionis, & dignitatis, etiam cum decreto Judicis, & aliis tàm de jure, quàm ex statutis, & quavis alia dispositione requisitis solemnitatibus prætendentes insuper sat esse, si forensca Civilitatem ex privilegio acquisiverint, vel apud acta publica contestentur eligere se, vel habere velle domicilium in Urbe, aut Statu prædicto, etiamsi re vera non concurrant cætera ad contrahendum legitimè domicilium juxta easdem Constitutiones requisita.

Constit. prædictas approbat hic Pont.

§. 8. Idcircò Nos, ut ea, quæ pro communi Status nostri Ecclesiastici bono, nostrorumque, & dictæ Sedis subditorum utilitate per dictos Prædecessores adeò providè, & salubriter constituta fuerunt, recisa omni obliquæ interpretationis ansa, ad amussim, & inconcussè serventur pro Pastorali nostra sollicitudine providere volentes, rationesque quibus prædicti Prædecessores moti fuerunt etiam in contractibus cum prædictis clausulis, & conditionibus initis, imò majores propter adeo studiosam sententiæ dictarum Constitutionum circumventionem urgere attendentes, necnon prædictarum Constitutionum, ac quorumcumque contractuum contra illorum formam, & mentem initorum, licentiarumque si quæ sint, contrahendi cum forensibus super bonis, & juribus prædictis per Prædecessores nostros, aut etiam Nos ipsos, vel nostra, & illorum auctoritate quomodolibet forsan concessarum, aliorumque hic etiam de necessitate exprimendorum, & inserendorum tenores, ac datas etiam veriores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes: Motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione præfatas Sixti, Clementis, Pauli, & Urbani Prædecessorum hujusmodi Constitutiones, ac omnia, & singula in illis, & earum qualibet contenta, confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis confirmationis, & approbationis vim, & robur adjicimus, & quatenus opus sit, illas & illa innovamus.

Contractus cum reservatione beneplaciti Apost. &c. hac Constit. comprehendi.

§. 9. Ac insuper Contractus hujusmodi cum reservatione beneplaciti Apostolici, seu cum clausulis quatenus non obstent Constitutiones Apostolicæ, ac ex nunc pro quando cessaverint earum obstacula, vel personarum incapacitas seu inhabilitas, & non aliàs aliter, nec alio modo, aut per viam promissionis de vendendo, & alteri non vendendo, seu aliis præferendo, & subrogando in juribus, & locum alterius jus, seu hypothecam in bonis hujusmodi habentis, etiam in juribus, & privilegiis dotium, aliisque similibus, vel dissimilibus clausulis, etiam conditionem & consensum conditionalem inducentibus, necnon etiam cum relatione ad minutas, & scripturas penes contrahentes, vel alios retentas, ac etiam per Procuratorem, aut negotiorum gestorem vigore mandati generalis, aut sub quocumque alio verborum tenore, & conditione concepti, vel per alium cujuscumque etiam quantumvis privilegiatæ, & expressam, ac individuam mentionem requirentis personæ seu ejus bonorum Administratorem cujuscumque gradus, conditionis, & dignitatis existentibus etiam cum decreto Judicis, & aliis tàm de jure, quàm ex statutis, & quavis alia dispositione requisitis solemnitatibus initos, & deinceps ineundos sub præfatis Constitutionibus, & prohibitionibus comprehensos fuisse, ac esse, & de cætero fore, omnesque, & singulos sic contrahentes pœnis in eisdem Constitutionibus inflictis subjacuisse, & subjacere.

Et licentiam in scriptis obtinendam declarat.

§. 10. Præterea nostram, & pro tempore existentis Romani Pontificis licentiam in scriptis obtinendam quemcumque contractum cum quibusvis pactis, & conditionibus in favorem forensis super bonis, juribusque prædictis initum, & ineundum realiter præcedere ad effectum ut contrahentes essent, & sint habiles ad contrahendum tempore contractus, eamdemque licentiam in ipso contractu, scripturisque desuper confectis, & conficiendis de verbo ad verbum, ut de ejus tenore certius constet, inseri debuisse, & debere: Civilitatemque cujuscumque Civitatis, & Loci, etiam Urbis ex privilegio etiam Apostolico, & ex quacumque causa, & titulo etiam oneroso, ac sub quavis verborum amplitudine acquisitam, aut domicilii in Urbe, vel Statu prædictis etiam apud acta publica electionem nequaquam suffragari potuisse, & posse; ad effectum, ut aliquis quoad præmissa forensis non censeantur, sed oportuisse, & oportere ut forensis verè, realiter, & personaliter, ac cum effectu domicilium scilicet larem, rerumque, & fortunarum suarum summam in Urbe, vel Statu prædictis in perpetuum ante contractum hujusmodi legitimè constituerit, cum animo & intentione non recedendi, neque ad prædictum effectum habitationem quantivis temporis, sive ratione officii, muneris, servitii, aut etiam studii, sive ex alia quacumque causa suffecisse, nec sufficere declaramus.

Alia præjudicialia Sedi Apostol. prohibet.

§. 11. Ad hæc cùm æquè præjudiciale Sedi prædictæ, suisque subditis esse comprobetur super Casalibus, & Tenutis, ac Pedicis propè Urbem prædictam existentibus in favorem forensium quomodolibet contrahi, propterea Constitutiones prædictas, ut præmittitur, declaratas, ac omnia in eis contenta, etiam ad quæcumque Casalia, seu Tenutas, & Pedicas, sive Jurisdictionalia, sive non Jurisdictionalia ultra quatuor ab eadem Urbe milliaria consistentes extendimus, & ampliamus. Etsi quod Casale, vel Tenuta, aut Pedica partim ultra, & partim intra quatuor milliaria hujusmodi existat, illam partem, quæ est ultra quatuor milliaria cujuscumque quantitatis sive sit principalis, sive accessoria alterius partis infra quatuor milliaria existentis, sub prædictis Constitutionibus per Nos, ut præfertur, declaratis & extensis in futurum comprehendi volumus.

Ultra pœnas in dd. Constitutionibus appositas superaddit.

§. 12. Ac ut eò major sit prædictarum, & hujus nostræ Constitutionis observantia, quò gravioribus pœnis munitæ fuerint, ultra pœnas in dictis Prædecessorum prædictorum Constitutionibus appositas, aliasque à jure communi contra similia perpetrantes inflictas (salvis tamen semper quibuscumque Cameræ nostræ prædictæ juribus, quoad pœnas vigore Constitutionum prædictarum Prædecessorum nostrorum hujusmodi, ac de jure communi, & aliàs quomodolibet etiam quoad pretium, & contra quascumque personas etiam quantumvis privilegiatas etiam ratione cujuscumque minoris ætatis incursas, etiam quoad Tutores, Curatores, Actores, Administratores, Procuratores, & negociorum gestores, & alios quoscumque cujusvis gradus, conditionis, & dignitatis, hactenus, tàm super bonis, quàm super pretio quomodolibet acquisitis, & competentibus) etiam pœnas confiscationis bonorum, & jurium prædictorum si sine præcedente licentia prædicta, & ut præmittitur, inserta super illis in favorem forensis quoquo modo etiam cum prædictis, & quibusvis aliis conditionibus, & cautelis contrahens illorum Dominus absolutus fuerit, ex tunc in perpetuum; alioquin si fideicommisso, aut primogenituræ, aliive restitutioni obnoxia fuerint durante vita contrahentis dumtaxat ad favorem Cameræ Apostolicæ, vel aliorum locorum piorum, à quibus bona prædicta recognoscuntur, etiamsi contractus initus fuerit per Tutorem, Curatorem, Actorem, Administratorem, Procuratorem, negotiorum Gestorem, & quemcumque alium cujusvis gradus, & conditionis, dignitatis, necnon quatenus in dictis Constitutio-

nibus explicite, vel implicite non contineretur, etiam pœnam confiscationis pretii, vel ejus, quod erit loco pretii bonorum hujusmodi, sive solutum, sive promissum, sive destinatum, & interim ad cambium, aut sub alio interusurio, seu alio quocumque nomine, & titulo penes contrahentes, vel alios relictum fuerit ad favorem Cameræ prædictæ eo ipso absque alia declaratione; Illis verò, qui alieno nomine contraxerint, vel consensum desuper quomodolibet præstiterint cujuscumque gradus, vel conditionis, aut dignitatis existant, pœnas Nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio eo ipso pariter incurrendas addimus, & adjungimus.

[...]nnes con[...]hendi li[...]ntias re[...]cat.

§. 13. Demum alteri simili per Nos aliàs factæ revocationi inhærendo omnes, & quascumque licentias, & facultates contrahendi sine prævia nostra, & pro tempore existentis Rom. Pontificia licentia super bonis, juribusque prædictis in favorem Forensium à Prædecessoribus nostris, seu eorum auctoritate, vel etiam à Nobis ipsis cuicumque etiam speciali mentione digno etiam motu simili, & aliter quomodolibet concessas denuo revocamus, annullamus, & abolemus, neminique in futurum suffragari volumus.

[...]ibusdam [...]sibus, qui [...]n evene[...]ns, provi[...]t.

§. 14. Cæterùm quoad casus, qui jam evenerunt uberius providere volentes, (salvis tamen semper juribus Cameræ prædictæ quoad pœnas vigore Constitutionum prædictarum Prædecessorum nostrorum hujusmodi, ac de jure communi, & aliàs quomodolibet etiam quoad pretium, & aliàs, ut supra dictum est, incursas) omnibus, & singulis etiam minoribus cujuscumque ætatis, qui contra præfatarum dictorum prædecessorum Constitutionum per Nos, ut præmittitur, declaratum, & hujus nostræ dispositionem per se, vel per alium, & aliàs quomodolibet etiam cum decreto Judicis, & aliis solemnitatibus, ut præmittitur, contraxerunt, etiamsi minores cujuscumque ætatis, & alii quicumque prætenderent, se in pœnas per præfatas, & hanc nostram Constitutiones inflictas minimè incidisse, necnon prædictis omnibus, & singulis, qui alieno nomine contraxerunt, vel desuper consensum quomodolibet præstiterunt cujuscumque gradus, conditionis, & dignitatis existentibus terminum trium mensium à die publicationis præsentium computandum intra quem omnes, & singuli prædicti omnia, & singula contra tenorem Constitutionum hujusmodi gesta, & inde secuta quæcumque retractasse, & revocasse, actuque retrosimili re ipsa, & cum effectu in pristinum, & eum, in quo ante contraventionem quomodolibet erant, statum restituisse, ac reposuisse prorsus, & omninò debeant, earumdem tenore præsentium præfigimus, quo termino elapso, præmissisque non parito, statim, & eo ipso absque alia declaratione intrare omnes, & singulas pœnas etiam per Nos, ut præfertur, additas, ac dilectum filium Cameræ prædictæ Commissarium Generalem posse, & debere ejusdem Cameræ nomine, absque alia declaratione, & nemine citato, manuque regia, & executivè, ac etiam de facto circa vitium spolii, nullitatis, & attentatorum possessionem bonorum, & jurium, super quibus initi fuerint contractus capere ad effectum illa ex tunc in perpetuum, vel durante vita perperam, ut præfertur, contrahentium respectivè juxta dictas Prædecessorum prædictorum, & hanc nostram Constitutiones retinendi, fructusque illorum ad utilitatem ejusdem Cameræ percipiendi, ac insuper etiam pretia bonorum, & jurium hujusmodi, quæ loco pretii erunt pro eadem Camera, etiamsi quoad contrahentes, & eorum quemlibet pretia restituta, aut alia in recompensam soluta, vel ab eis, quomodolibet promissa, ac inter partes conventa adimpleta non fuerint percipere, & exigere, neminemque etiam minorem cujuscumque ætatis, ex quacumque causa quantumvis legitima, & favorabili, & ex quocumque capite, & prætextu quominus præmissa omnia, & singula infra dictum terminum omninò adimpleat, illoque elapso, & præmissis integrè non adimpletis pœnas prædictas incurrat excusari posse, aut debere, reservata tamen minoribus prædictis contra illos, qui eorum nomine contraxerunt actione: illos verò, ut præmittitur, qui alieno nomine contraxerunt, vel consensum desuper quomodolibet præstiterunt, cujuscumque gradus, conditionis, & dignitatis existant, si præmissa non adimpleverint nostri, & pro tempore existentis Rom. Pontificis arbitrii pœnas eo ipso incurrisse, & incurrere.

Notariis injungit hujusmodi revocationem in margine annotare.

§. 15. Tabelliones quoque, & Notarios quoscumque etiam Sedis Apostolicæ nuncupatos, etiam de numero participantium intra eumdem trium mensium terminum tam in exhibendo instrumenta super præmissis per eos confecta, quàm in adnotando in margine ipsorum instrumentorum cassationem, revocationem, retractationem, restitutionem, & repositionem in pristinum omnium contra earumdem Constitutionum tenorem gestorum paruisse debere, alioquin privationis Officiorum suorum, omnesque alias pœnas in hujusmodi Constitutionibus inflictas incurrisse, decernimus, & declaramus.

Loca montium, neque officia Rom. Curiæ comprehenduntur.

§. 16. Inhærentes autem etiam hac in parte præfatarum Constitutionum eorumdem Prædecessorum dispositioni, volumus, & expressè declaramus, bonorum & jurium præfatorum appellatione, neque portiones, seu loca Montium, neque Officia Romanæ Curiæ comprehendi.

Clausulæ præservativæ.

§. 17. Decernentes etiam præsentes litteras, omniaque, & singula in eis contenta etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea minimè vocati & auditi, causæque propter quas eædem præsentes emanarunt, justificatæ non fuerint nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Clericos præsidentes, aliosque Ministros, & Officiales Cameræ Prædictæ, necnon S. R. E. Camerarium, sive Procamerarium, & quoscumque alios Cardinales etiam de Latere Legatos, ac Nuncios, ac alios quavis potestate fungentes, nunc & pro tempore existentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 18. Injungentes, & mandantes in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub pœna indignationis nostræ iisdem Camerario, seu Procamerario, Legatis, Vicelegatis, ac Thesaurario nostro Generali, necnon Gubernatoribus Urbis, & quibusvis aliis Judicibus nunc, & pro tempore in eadem Urbe, & toto Statu nostro Ecclesiastico existentibus, & cuilibet eorum, ut præsentes nostras, & in eis contenta quæcumque in Urbe, ac Statu prædicta ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & in futurum spectabit perpetuò observari mandent, & faciant, & pro omnium & singulorum præmissorum inviolabili observatione contra inobedientes, & præmissis in aliquo contravenientes, & alios, quos opus erit omnibus juris, & facti remediis opportunis proce-

dant

dant omni, & quacumque appellatione remota.

Contrariis derogat.

§. 19. Non obstantibus præmissis, necnon præfatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam Cancellariæ nostræ Regulis etiam illa de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis primogenituris, juribus succedendi, fideicommissis purificatis, & purificandis, ac ultimis voluntatibus, donationibusque, & pactis quibuslibet, necnon statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis locis & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam insolitis clausulis ac decretis, etiam irritantibus, in genere vel in specie etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter, etiam ad Imperatoris, Regum, aliorumque Principum, & Rerumpublicarum instantiam, seu illorum intuitu, & contemplatione, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & pluries innovatis, omnibusque illis, quæ dicti Prædecessores in suis respectivè Constitutionibus prædictis voluerunt non obstare. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda, seu quævis alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter & expresè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Forma publicationis.

§. 20. Ut autem nemo præmissorum ignorantiam allegare possit, volumus quòd eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris in valvis Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ de Urbe affigantur, & publicentur, quæ sic affixæ & publicatæ omnes & singulos arctent & afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 21. Quòdque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. die 1. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 1. Februarii 1650. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini JESU Christi 1650. Indict. 3. Pontific. autem Sanct. in Christo Patris, & D. N. Dom. Innocentii Divina Providentia Papæ Decimi anno 6. die verò 4. mensis Febr. suprà dictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe per me Joannem Antonium Bertarellum S. D. N. Papæ Cursorem.

Hieronymus Mascella Mag. Curs.

XLII.

Constitutio super approbatione, & usu Cæremonialis Episcoporum, & aliorum Ecclesiarum Prælatorum novissimè reformati.

Pontificalis pro Ritibus Ecclesiæ observandis editionem, & approbationem habes in Clem. VIII. Const. 38.

Edita A. D. 1650.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Etsi aliàs Fel. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster Cæremoniale Episcoporum, omnibus Ecclesiis, præcipuè autem Metropolitanis, Cathedralibus, & Collegiatis per utile, ac necessarium, in quo Ritus, & Cæremoniæ celebrandi divina Officia, ac in aliis Ecclesiæ functionibus, & actionibus ab iisdem Episcopis, aliisque Prælatis inferioribus observandæ, ac modus etiam præcedendi tàm inter personas ipsas Ecclesiasticas, quàm etiam inter eas & Laicos similiter servandus continentur, multis antea mendis refertum corrigi, & restitui curaverit, attamen successu temporis compertum est, plurimos errores & mendas in idem Cæremoniale, sive diuturnitatis injuria, sive Typographorum incuria, aliave de causa irrepsisse, illudque proinde iterata emendatione indigere.

Ceremoniale de quo in Rubr. corrigi, & emendari mandat Summus Pont.

§. 1. Ea propter Nos pro Pastorali nostra sollicitudine id ipsum Cæremoniale Episcoporum à nonnullis Venerabilibus Fratribus Nostris S. Romanæ Ecclesiæ Card., aliisque piis & eruditis, Sacrorumque Rituum, Cæremoniarum apprimè peritis Viris corrigi & emendari mandavimus, quod cùm ab illis accuratissimè præstitum fuisse acceperimus, idcircò ne tàm utilis Ecclesiæ Catholicæ hac in re Cardinalium, & aliorum prædictorum labor optato frustretur effectu.

Sicque recognitum, & emendatum confirmat & approbat.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Cæremoniale Episcoporum hujusmodi jussu Nostro, ut præmittitur, recognitum & emendatum perpetuò confirmamus, approbamus, illudque in universali Ecclesia ab omnibus, & singulis personis, ad quas spectat, & in futurum spectabit, perpetuò observandum esse præcipimus, & mandamus, ac Cæremoniale hujusmodi sic emendatum nullo unquam tempore in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omninò detrahi posse, ac quascumque personas præfatas, quæ sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque ipso Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præstanda juxta hujus Cæremonialis formam & præscriptum teneri, neminemque ex iis, quibus ea exercendi, & faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quæ hoc Cæremoniali continentur, servatis, satisfacere posse perpetuò statuimus & ordinamus. Per præsentes autem antiqua Cæremonialia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato sunt conformia, minimè aboleri, aut abrogata censeri volumus; sed illorum etiam usum (salva emendatione prædicta) permittimus.

Contraria tollit.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quarumvis Ecclesiarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Prædicti cæremonialis usum injungit.

§. 4. Volumus autem, & pari Motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus, qui verò intra montes octo, & qui ultra ubique locorum degunt, duodecim mensibus integrè excursis, vel aliàs, ubi venalium hujus Cæremonialis voluminum notitiam, & facultatem habuerint, Sacras Cæremonias, & Ritus in eodem Cæremoniali præscriptos juxtà il-

lius modum, & normam in quibuscumque actibus exercere, & observare teneantur.

§. 5. Quòdque earumdem præsentium litterarum exemplis manu Notarii publici subscriptis & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut illius Curiæ munitis, vel in ipsis voluminibus absque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, & gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Julii 1650. Pontificatus Nostri Anno 6.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi 1651. Indict. 4. Pontific. Sanct. in Christo Patris, & D. N. D. Innoc. Divina Providentia Papæ Decimi, anno ejus septimo, die verò 11. mensis Januar. supra dicta Constitutio affixa, & publicata fuit in Cancellaria Apostolica, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Camillum Frisonum Sanct. Dom. Nostri Papæ Cursorem.

Pro Mag. Curs. Joannes Garzias Curs.

Concessio Indulgentiarum præsentis Anni Jubilæi pro Monialibus, Anachoretis, Eremitis, Carceratis, & Infirmis.

Consimilem gratiam fecit Urban. VIII. in Anno Jubilæi 1625. Monialibus, & Anachoretis in Const. 14. Pontificia sollicitudo.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

PONtificia sollicitudo quamvis omnium Christi fidelium saluti prospiciat, præcipuè tamen spiritualibus sanctimonialium profectibus paternæ charitatis affectu studet providere, ipsæ enim sunt filiæ quæ oblitæ populum suum, & domum Patris sui animi splendore cælestem Regem oblectant, ipsæ sunt prudentes virgines, quæ lampades suas charitatis flamma succensas providè aptantes meliorem partem elegerunt, & dum vitam cœlitus petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad cælum viam sternunt, sed jejuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Christi fidelibus eam aperire student.

§. 1. Quare summoperè optandum est, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodam modo æquat, & constantissimè retineant, ac dent operam, ut sicuti præclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita post hujus vitæ certamina in cælesti patria feliciter coronentur. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent, laudabiliter elegerunt, spiritualibus quoque ipsorum incrementis paternis visceribus maximè ducimus consulendum.

§. 2. Cùm igitur tàm ipsi, quàm prædictæ sanctimoniales perpetua vivant clausura mancipatæ; Necnon multi, ut accepimus, utriusque sexus Christi fideles partim carceribus detenti, partim verò diuturna infirmitate præpediti non solum in Alma Urbe nostra, & Italia, sed aliis etiam Regionibus, Provinciis, & locis reperiantur, qui & quæ respectivè impedimentis hujusmodi remotis pro percipiendis præsentis Anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem nostram omninò venirent, & Basilicas Ecclesiasque ad id deputatas benedicente Domino indubitanter visitarent, ob prædicta impedimenta ad Urbem hujusmodi minimè venire, neque respectivè Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeāt.

§. 3. Nos pro Pastoralis officii nostri debito, paternaque charitate illorum omnium animarum saluti quantum cum Domino possumus, prospicere volentes; Omnibus & singulis Sanctimonialibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis hujusmodi, necnon utriusque sexus Christi fidelibus, tàm carceratis, quàm infirmis prædictis tantum, & qui aliàs impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis cessantibus ad hanc Almam Urbem pro thesauris spiritualibus hujusmodi consequendis venturi fuissent verè pœnitentibus, & confessis. quòd in locis ubi eos esse contigerit, pia Christianæ pietatis, & charitatis opera juxta formam ab Ordinariis locorum, seu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujusmodi Superioribus, vel de eorum mandato à prudente Confessario: In Alma verò Urbe à dilecto filio nostro Vicario, seu ejus Vicesgerente tantùm præscribendam pro cujuslibet statu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia nostris in litteris Indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes & singulas Indulgentias & peccatorum remissionē etiam plenissimam consequantur, & eorum quilibet consequatur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti Anno Jubilæi diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almæ Urbis etiā extra illius muros, pro quibus visitandis Jubilæum, & Indulgentiæ prædictæ concessæ sunt personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret; Eisdemque Sanctimonialibus, & Christi fidelibus impeditis hujusmodi, ut ad effectum præsentium, Confessarios Presbyteros Seculares, vel cujusvis ordinis Regulares ab eisdem Ordinariis locorum ad id probatos, qui confessionibus eorum diligenter auditis eos, & eorū quemlibet à quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus etiam Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possint eligere valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concedit prout in Rubrica.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quòd præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Febr. 1650. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

D.P. An. 6. die 12. Febr.

XLIV.

Declaratio quòd Indulgentia Portiunculæ in Anno Sancto non revocatur.

Similem declarationem peregit Urban. VIII. Constit. 15. Cùm nuper *&c. in anno Sancto* 1625.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Edit. An. D. 1650.

Exordium.

CUm ob Sacri Jubilæi celebrationem à vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi præsentis Anni inchoatam, & usque ad finem ejusdem anni duraturam, omnes & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis locis piis Sæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium Regularibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, quomodolibet concessas, deque Apostolicæ potestatis plenitudine suspenderimus, ac suspensas esse declaraverimus, easq; eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decreverimus, prout in nostris sub plumbo desu-

pet

per expeditis literis quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 1. Nos cupientes, ut Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum Domus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia propè & extra muros Civitatis Assisiensis congruis frequentetur honoribus, ad eamque Christi fideles eò lubentius accedant quò exinde spiritualibus gratiis se uberius refectos conspexerint.

Declarat prout in Rubr.

§. 2. Tenore præsentium declaramus, mentis & intentionis nostræ minimè fuisse, nec esse sub prædicta Indulgentiarum suspensione Indulgentiam utriusque sexus Christi fidelibus prædictam Ecclesiam de secunda mensis Augusti à primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi visitantibus; & requisita pro eadem Indulgentia consequenda peragentibus concessam comprehendere, prout minimè comprehendimus, nec comprehensam esse in verbo Romani Pontificis attestamur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Contrariis derogat.

Dat. P. A. 6. die 5. Julii.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 5. Julii 1650. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

XLV.

Suppressio Ordinis Sancti Basilii de Armenis.

Quidam alii Ordines suppressi, & extincti à Summis Pontificibus propter eorum scelera, ut Templariorum, & Humiliatorum. De ultimis videri potest Pii V. Constit. 120.

Edita A. D. 1650.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmissa Nobis à supremo Patre familias Agri Dominici cura postulat, ut satos in eo utiliter Religiosorum virorum Ordines veluti plantas virtutum feraces, ubi deficiente primogenio disciplinæ regularis vigore, pro fructibus bonorum operum, spinas scandalorum producere noscuntur, tanquam arbores autumnales, infructuosas, bis mortuas extirpemus, prout re maturè pensata conspicimus in Domino salubriter expedire.

Scandala ex Ordine S. Basilii de Armenis exorta.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, dilecti Filii Religiosi Ordinis S. Basilii de Armenis, qui numerum quadraginta in totum non excedunt, Ecclesias, & Conventus S. Bartholomæi Januensis ac Sanctorum Cosmæ, & Damiani Mediolanensis Civitatum, unà cum Ecclesiis, & parvis Conventibus Sanctorum Caroli, & Justinæ Papiensis, & S. Petri ad Pontem Coronæ Terdonensis Diœcesis diù obtinuerint, ac de præsenti obtineant, sintque animis adeò discordes ut simul religiosè convivere, & sese invicem sufferre minimè queant, ac propterea quamplurimæ rixæ, dissensiones, scandala, delationes armorum, vulnera, propinationes veneni, & homicidiorum tractatus, imò ipsa quoque homicidia secuta fuerint, & odiis regnantibus in dies pejora timeri possint præcipuè cùm ob hoc relaxata disciplina regulari, neglectisque literarum studiis Juventus pravè educata, ac ut plurimum extra claustra pernoctans nullam spem faciat melioris frugis, & reformationis.

Quem supprimit Summus Pont.

§. 2. Idcircò Nos de Consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præmissa visitatione Apostolica per religiosos viros, zelo & pietate præstantes, & ad hoc specialiter delegatos, visisque & examinatis actis, & processibus visitationis hujusmodi, negotioque sæpius proposito illud maturè discusserunt: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Ordinem S. Basilii de Armenis prædictum, tenore præsentium perpetuò supprimimus, & extinguimus, ac Religiosos Ordinis suppressi hujusmodi quoad vixerint, omnimodæ jurisdictioni, & obedientiæ Ordinariorum locorum subjicimus in Habitu Clericorum Secularium, assignata iisdem congrua sustentatione ex reditibus earumdem Ecclesiarum, & Conventuum ad ratam scutatorum quadraginta annuorum monetæ Romanæ pro quolibet Clerico cum obligatione tamen satisfaciendi oneribus Missarum & inserviendi Ecclesiæ arbitrio Ordinarii pro Laicis verò, seu Conversis ejusdem Ordinis, unicuique eorum ex prædictis reditibus quotannis scutata viginti ejusdem monetæ, ut unà cum propriis laboribus se alere possint, assignamus.

Ejusque Religiosis facultatem transeundi ad aliam Religionem concedit.

§. 3. Præterea utrisque, tàm Clericis quàm Laicis facultatem transeundi ad quamcumque aliam Religionem ab hac Sancta Sede approbatam, in quâm benevolos invenerint receptores, & in ea Professionem emittendi præmisso probationis anno, ac servatis de jure servandis concedimus. Demum Ecclesias, Conventus, pretiosam supellectilem, ac omnia mobilia tàm sacra, quàm profana, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & jura quæcumque ad dictum Ordinem suppressum quovis modo spectantes, seu spectantia, & in quovis loco existentes, vel existentia satisfactis oneribus, & deductis portionibus, ut præfertur, assignatis applicanda fore, & esse in alios pios usus ad arbitrium nostrum.

Clausula præservativa.

§. 4. Præsentes quoque literas etiam ex eo, quòd Superiores, & alii Religiosi dicti suppressi Ordinis & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à jure, vel consuetudine aliqua resultante etiam in Corpore Juris clauso, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra illud posse, sed easdem præsentes semper perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 5. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate judicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausula derogatoria.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, &

Ordi-

Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit Regula nostra de non tollendo jure quæsito, necnon dicti suppressi Ordinis, illiusque Conventuum, ac Ecclesiarum etiã juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque decretis etiam irritantibus, etiam Motu simili etiam consistorialiter, ac aliàs quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibos omnibus & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ alicujus in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 29. Octobr. 1650. Pontificatus Nostri Anno 7.

Prohibitio extrahendi Libros ex Bibliothecis Domorum Fratrum Reformatorum Strictioris Observantiæ Provinciæ Romanæ.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum Domorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatæ Provinciæ Romanæ, scilicet, S. Francisci Transtiberim, ac S Petri in Monte Aureo de Urbe, & S. Antonii de Monte nuncupatæ Reatinæ, ac S. Mariæ Gratiarum etiam nuncupatæ Setinensis Civitatum, nec non S. Petri Terræ, seu loci de Carpineto Anagniensis Diœcesis &c. quantum cum Domino possumus benignè consulere, ac dilectum Filium Felicem à Setia modernum Ministrum Provincialem Provinciæ, & Ordinis hujusmodi specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus dicti Felicis Provincialis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 1. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate & superioritate fungens libros quinterna, folia, aut scripturas tàm impressa, quàm manuscripta, tàm hactenus per quoscumque Christi fideles dictis Bibliothecis donata, & assignata, quàm in posterum forsan donanda, & assignanda quibusvis personis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, vel occasione è dictis Bibliothecis, seu earum aliqua extrahere, & asportare, seu ut commodentur, vel extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ à qua nemo nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium præterquam in mortis articulo constitutus obtinere queat, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§. 2. Permittimus tamen dictarum Domorum Fratribus verbum Dei prædicantibus, & studiis operam navantibus libros, quinterna, & folia hujusmodi è dictis Bibliothecis extrahere, & illis in eorum cellulis tantùm uti, sed ut finito usu hujusmodi illos, seu illa ad dictas Bibliothecas respectivè sub eisdem pœnis referre teneantur.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Domorum, Ordinis, & Provinciæ hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§. 4. Volumus autem quòd præsentium prohibitionis copia in valvis singularum Bibliothecarum Domorum hujusmodi, aut aliquo alio perspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Quòdque transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptorum fides.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii 1651. Pontificatus nostri Anno Septimo. Dat. P. A. 7. die 17. Julii 1651.

Translatio Indulgentiæ plenariæ perpetuæ concessæ à fel. record. Greg. XV. Ecclesiis Societatis Jesu, in Festo S. Francisci Xaverii, in feriam secundam Adventus, quando Festum S. Francisci Xaverii venerit in prima Dominica Adventus. XLVII.

De hac Indulgentia lege, quæ notavi ad Const. 234. Urban. VIII. Aliàs &c.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam. Edit. An. D. 1651.

Aliàs fel. record. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster volens omnes, & singulas Ecclesias Presbyterorum Societatis Jesu, vel eorum aliquam ubique existentes aliquo Spirituali munere illustrare auctoritate sibià Domino tradita: Omnibus utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictæ Societatis ubique existentibus die Festo S. Francisci Xaverii secunda die Decembris celebrari solito, à primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi singulis annis devotè visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresium extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino perpetuò concessit, prout in ipsius Gregorii Prædecessoris litteris desuper in simili forma Brevis confectis pleniùs dicitur contineri. Concessio Greg. XV.

§. 1. Cùm autem sicut dilectus Filius Pyrrus Gherardus dictæ Societatis Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit Festum Sancti Francisci Xaverii prædicti quandocumque in primam Dominicam Adventus incidat, impediatque propte- Motiva Translationis Indulgentiæ.

rea

rea celebrationem Festi hujusmodi Nobis idcirco humiliter supplicari fecit quotiescumque de cætero festum prædictum S. Francisci Xaverii in Dominicam primam Adventus inciderit, tunc eo casu illud in feriam secundam prædictam primam Dominicam Adventus immediatè sequentem transferre de benignitate Apostolica dignaremur.

Concedit prout in Rubrica.

§. 2. Nos dicti Pyrri Procuratoris Generalis supplicationibus hac in parte annuere volentes, quotiescumque de cætero Festum Sancti Francisci Xaverii prædicti in primam Dominicam Adventus inciderit, tunc eo casu illud in feriam secundam primam Dominicam Adventus immediatè sequentem, ita ut Christi fideles præmissa dictâ feriâ secundâ adimplentes, eamdem prorsus Indulgentiam consequantur, quam consequerentur, si eadem præmissa die Festo S. Francisci Xaverii adimplerent servatâ aliàs in omnibus, & per omnia litterarum prædictarum formâ eadem Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuis futuris temporibus etiam transferimus. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

D.P. An. 8. die 27. Octobris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Octobris 1651. Pontificatus nostri anno Octavo.

XLVIII.

Pro Congregatione Cassinensi Prorogatio ad extinguendum Census.

De hac materia lege, quæ notavi ad Constitutiones 215. Exponi. & *ad Constit.* 252. Aliàs. *Urbani Octavi.*

Edita A.D. 1652.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Nuper pro parte dilecti Filii Angeli Mariæ à Parma Procuratoris Generalis Congregat. Cassinensis Ord. S. Benedicti Nobis expositum fuit, quòd aliàs diversis vicibus à suis Prædecessoribus Procuratoribus, & à majori parte Monasteriorum ejusdem Congregationis super eorum bonis stabilibus diversi annui, & redimibiles census impositi fuerunt cum debitis licentiis & cum hoc onere ut cēsus hujusmodi intra certum tunc expressum tempus extingui, & redimi, & ad hunc effectum certæ pecuniarum ratæ sub certis tunc expressis censuris, & pœnis, ipso facto incurrendis deponi deberent; Cùm autem sicut eadem Expositio subjungebat etiamnum malus eorumdem Monasteriorum status perduret, ita ut illa penitùs, & omninò reddantur imparia ad dictos census extinguendum, ratasque hujusmodi consequenter deponendum, & tempus, seu tempora alias ad eorumdem censuum extinctionem, & ratarum depositionem prædictas assignata majori parti eorumdem Monasteriorum propediem expiratura, & pro aliquibus ex eisdem Monasteriis occasione mutationis Officialium, sine tamen eorum scitu quorum erat præmissi, providere forsan etiam expirata sint.

A censuris absolvit.

§. 1. Nobis propterea idem Angelus Maria humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur eumdem Angelum Mariam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, siquibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Angelo Mariæ Procuratori, & seu omnibus, & singulis Monasteriis ejusdem Congregationis, quæ censibus hujusmodi gravata sunt, ut prætertur tempus, seu tempora quinque annorum à Data præsentium computandum, intra quæ census hujusmodi per eos ad quos spectabit sub pœnis in concessione licentiarum eosdem census imponendi expressis extingui, & redimi omninò debeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & assignamus.

§. 2. Et insuper dictum Angelum Mariam Procuratorem, & seu Monasteria hujusmodi ab onere deponendi ratas hujusmodi interim liberamus, ac quoscumque eorumdem Monasteriorum Abbates, & Cancellarios tàm præteritos, quam præsentes ob non factam dictorum censuum intra tempora sibi aliàs ad id assignata extinctionem à quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis per eos quomodolibet incursis dicta auctoritate tenore præsentium absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas illis gratiosè remittimus, & condonamus, ac eosdem in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restituimus, reponimus, reintegramus, & rehabilitamus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus literis Apostolicis super concessione literarum hujusmodi expeditis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. 8. die 1. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 1. Febr. 1652. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

XLIX.

Constitutio circa Transumpta Litterarum, & Supplicationum Apostolicarum.

De hac materia lege, quæ notavi ad Const. 270. Cùm sicut. *Urb. VIII.*

Edit. An. D. 1652.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitut. Pauli III.

Dudum fel. rec. Paulus Papa Tertius Prædecessor noster accepto quòd nonnulli Judices Romanæ Curiæ transumpta supplicationum super provisionibus Beneficiorū Ecclesiasticorum, & aliis gratiis signatarum, & registratarum ac ipsarum supplicationum prætextu literas, & mandata de adipiscenda possessione Beneficiorum hujusmodi in illis expressorum antequam literæ Apostolicæ super hujusmodi supplicationibus expeditæ essent, concedebant, per suam Constitutionem desuper editam, & in Cancellaria Apostolica publicatam quibusvis dictæ Curiæ Judicibus quavis auctoritate fungentibus cum appositione decreti irritantis inhibuit ne transumpta supplicationum Apostolicarum, neve literas, seu mandata ipsarum supplicationum vigore possessionem Beneficiorum Ecclesiasticorum apprehendendi dare, & concedere quomodolibet præsumerent. Et subinde idem Paulus Prædecessor Constitutionem hujusmodi innovans, & perpetuis futuris temporibus pro lege observari debere decernens, quodam perpetuo edicto omnibus, & singulis tàm Archivii dictæ Curiæ Scriptoribus, quàm Cameræ Apostolicæ, Gubernatoris, ac Vicarii Urbis in spiritualibus generalis, cæterisque d. Curiæ Officialibus, & Tabellionibus publicis quibuscumq; sub excommunicationis latæ sententiæ pœna in contrafacientes interdixit, ne ex tunc de cætero de transumptis Supplicationum, præterquam habentium clausulam, quòd earum sola Signatura sufficeret, ac de decreto, & concessione literarum, & mandatorum se rogare deberent, nevè illa scribere, seu subscribere, aut quoquo modo autenticare, vel partibus tradere ullatenus præsumerent voluitque & statuit quòd Notarii, Officiales, & Tabelliones prædicti qui dictam excommunicationis sententiam incurrissent, ab illa nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem absolvi non possent, præterquam in mortis articulo constituti, quòdque ultra eamdem excommunicationis sententiam pro prima vice viginti quinque ducatorum, & suspensionis à perceptione

emo-

emolumentorum Officiorum suorum ad tres menses per Datarium, vel Cancellariæ Apostolicæ Regentem pro tempore existentes irremissibiliter exigendorum, & Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe applicandorum, & si secundariò deliquissent ipsorum Officiorum privationis pœnas incurrerent eo ipso, necnon ipsæ partes transumptis, seu literis, aut mandatis hujusmodi deinceps utentes, ac illorum prætextu possessionem Beneficiorum Ecclesiasticorum apprehendentes fructus quos ex illis pro tempore percepissent suos non facerent, quinimò ad Beneficia in eisdem transumptis, ac literis, & mandatis expressa perpetuò efficerentur ipso facto inhabiles, & ad restitutionem fructuum ex illis perceptorum in utroque foro tenerentur.

Constit. Urbani VIII.

§. 1. Et postmodum rec. mem. Urbanus Papa Octavus etiam Prædecessor noster cùm sibi innotuisset quod nonnulli Notarii publici etiam in Archivio Romanæ Curiæ descripti, vacabilia tamen Notariorum Officia non habentes, literarum Apostolicarum tam sub plumbo, quàm in forma Brevis, necnon Supplicationum à se, vel ab Officiali ad id deputato signatarum transumpta in Vidimus, & alia forma, etiam quandoque ex simplicibus earumdem literarum, & supplicationum copiis, literisque, ac supplicationibus hujusmodi nondum registratis extrahebant, faciebant, & publicabant in maximum illorum qui Officia Notariorum vacabilia, & titulo oneroso possident, aliorumque Cancellariæ, & Secretariæ Apostolicarum Officialium detrimentum, per suas in simili forma Brevis die 20. Julii 1641. emanatas literas, quòd ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus quicumque Notarii etiam in Archivio Romanæ Curiæ descripti vacabilia Notariorum officia non habentes, nulla omninò quarumcumque literarum Apostolicarum tàm sub plumbo, quàm in forma Brevis, ac Supplicationum à se, & Romanis Pontificibus Successoribus suis, vel ab Officiali ad id à se, & illis respectivè pro tempore deputato signatarum transumpta; Obtinentes verò vacabilia Notariorum, etiam Curiæ Cameræ Apostolicæ, non autem Capitolii Officia transumpta literarum, & supplicationum hujusmodi nonnisi postquam illæ per Officiales ad hoc constitutos registratæ fuissent sub quingentorum scutatorum monetæ, ac falsi, privationisque prædictorum Officiorum eo ipso incurrendis pœnis facere possent, nisi de pro tempore existentis Romani Pontificis Datarii licentia in scriptis obtinenda statuit, mandavit, & ordinavit, & aliàs prout in Constitutione, & Edicto dicti Pauli, necnon in prædicti Urbani Prædecessorum literis hujusmodi, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Nunc autem Nos animadvertentes per providè in præmissis tàm à Paulo, quàm Urbano Prædecessoribus prædictis statuta, fraudes, quæ in transumptis hujusmodi committebantur è medio nullatenus tolli, quodque transumpta extra Romanam Curiam transmissa demandantur executioni, licèt supplicationes, & literæ Apostolicæ tàm sub plumbo, quàm in dicta forma Brevis, ex quibus ipsa transumpta extrahuntur, totaliter expeditæ, & registratæ non sint, & ut plurimum Copiæ simplices existant, propterea que pro Pastorali nostra sollicitudine fraudibus hujusmodi, necnon damno Officialium Cancellariæ, & Secretariæ prædictarum quantum cum Domino possumus obviam ire volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

§. 3. In primis prædictum edictum, seu Regulam dicti Pauli, ac literas dicti Urbani Prædecessorum prædictas tenore præsentium innovantes, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus nulli omninò Notarii ex iis quibus juxtà prædictas dicti Urbani Prædecessoris literas transumpta hujusmodi conficere permissum, & licitum est, possint ullo modo supplicationum, & motuum propriorum quævis transumpta facere, illave in quibusvis citationibus, inhibitionibus, monitoriis, processibus fulminatis, & aliis expeditionibus, & supplicationibus inserere, præterquam tamen quando in supplicationibus, & motibus propriis hujusmodi apposita sit clausula, quòd illorum sola Signatura sufficiat, nec etiam facere possit transumpta, citationes, inhibitiones, monitoria, processus fulminatos, & alias expeditiones cum insertione literarum Apostolicarum tàm sub plumbo, quàm in dicta forma Brevis, ac Supplicationum in casibus supra permissis, nisi illæ integraliter expeditæ, & registratæ, & ab uno Officiali ad id pro tempore deputato qui sua subscriptione fidem facere debebit, quòd illa cum Originali concordent, revisæ, & insuper à nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Datario subscriptæ, & sigillo obsignatæ fuerint, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nemo nisi à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutus absolvi possit, aliisque etiam pecuniariis, & corporis afflictivis nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio irrogandis pœnis, & quoad Dominos Officiorum in quibus erunt Notarii contrafacientes, ultra prædictas etiam amissionis Officii pœna eo ipso absque alia declaratione per contravenientes incurrendis, quas pecuniarias, & alias arbitrarias pœnas etiam ii qui transumpta, & alias expeditiones hujusmodi absque prædictis subscriptionibus, & sigillo, sineque prædictorum observatione procuraverint expedire, incurrent, earumdem tenore præsentium statuimus, mandamus, præcipimus, & ordinamus. Et nihilominus quòd transumpta & expeditiones hujusmodi quæ, & quas sine prædictis revisionibus, & subscriptionibus fieri contigerit nullæ, nulliusque roboris, & momenti existant, fidemque in Judicio, & extra illud non faciant, nec à quoquam executioni demandari valeant.

§. 4. Quodque partes quæ transumptis, & expeditionibus absque revisionibus, & subscriptionibus hujusmodi factis utentur in adipiscenda possessione Beneficiorum, & aliarum Dignitatum Ecclesiasticarum, aut pro obtinenda alicujus indulti, seu gratiæ executione ultra prædictam excommunicationis pœnam ipso facto incurrendam, quocumque jure sibi ad dicta Beneficia, Dignitates, & alias gratias competenti ipso facto cadant, & ad eadem beneficia, dignitatesque, quæ tanquam ipso jure vacantia possint à Sede Apostolica dumtaxat impetrari, perpetuò inhabiles existant, & ad restitutionem fructuum ex illis perceptorum teneantur; Præsentes quoque literas etiam ex eo quod Notarii prædicti, vel alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quocumque alio quantumvis magno, & substantiali defectu, aut aliàs ex quocumque alio capite, causa, occasione, prætextu & colore etiam in Corpore Juris clauso etiam tali quæ ad effectum validitatis præsentium necessariò exprimi deberet, notari, impugnari, invalidari in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu simili concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare numquam posse, sed semper easdem præsentes literas validas, firmas,

&

& efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis quoa illæ concernunt inviolabiliter observari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§. 5. Quocirca dilectis Filiisnunc, & pro tempore existentibus Almæ Urbis nostræ Gubernatori, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & eorum cuilibet per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenus statim atque præsentes nostræ literæ illis præsentatæ fuerint, illas solemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandent, seu demandari procurent, & contra inobedientes, præmissique contravenientes opportunis Juris, & facti remediis appellatione postposita procedant, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 6. Non obstantibus quoad ea quæ præsentibus sunt contraria prædictis dicti Urbani Prædecessoris literis, ac piæ memor. Bonifacii Papæ VIII Prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii generalis de duabus dictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam concitaribus, ac quatenus opus foret, nostra de non tollendo jure quæsito, ac quibusvis aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon privilegio fori eorumdem Notariorum, aliisque privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, prædictis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque. & aliis decretis, in genere vel in specie etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 7. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sofficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ insererentur, & exprimerentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Ut autem præsentes, & in eis contenta quæcumque omnibus innotescant, & ne aliquis eorum ignorationem prætendere possit, volumus pariter & mandamus, quòd eædem præsentes per aliquem seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

§. 9. Quodque illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Februarii 1652. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

Anno à Nativ. Dom. Nostri Jesu Christi 1652. Ind. 5. Pont. Sanct. in Christo Patris, & D.N. D. Innoc. Divinâ Providentiâ Papæ X. Anno ejus octavo, die verò 7. mensis Februarii supra dicta Constitutio affixa, & publicata fuit in Ecclesiæ Lateranen. ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ Valvis, ac in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Hieronymum Mascellam Sanctiss. D.N. Papæ Curs.

Pro Mag. Curs. Laurentius Barbiglonus Curs.

L.

Super extinctione, & suppressione parvorum Conventuum, eorumque reductione ad statum sæcularem, & bonorum applicatione, ac prohibitione erigendi nova loca Regularia in Italia, & Insulis adjacentibus.

Nuper Constitutionem edidit Sanctissimus hic Pontifex, quâ statuit numerum Regularium in qualibet domo præfigendum secundùm illius bona. Vide paulò suprà.

INNOCENTIUS EPISCOPUS, — Edita A. D. 1652.

Servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INstaurandæ regularis disciplinæ opus multis laboribus, ac vigiliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris jampridem assumptum Nobis in dies magis, magisque cogitantibus. cur ad optatum finem hucusque perduci non potuerit, totque saluberrima decreta, & ordinationes ferè in irritum ceciderint: illa tandem præcipua sese obtulit originis causa, quòd Religiones quamplures ex parvis Conventibus, ac domibus magna ex parte constantur, in quibus sive ob aëria intemperiem, sive aliam ob causam non aluntur, nec ali possunt tot Religiosi, quot ad peragendum ritè divinum cultum, & regularia munia ex cujusq; Ordinis præscripto sunt necessarii.

Disciplina collapsa ex multiplicatione Conventuum parvorum.

§. 1. Etenim in tam exiguo numero ibi degentes, nec divinum officium nocturnum pariter, & diurnum in Choro celebrare, nec oratione mentali ac spiritualibus collationibus, & exercitiis, ac studiis in communi vacare, nec silentium, clausuram, vitam communem, cæterasque institutiones servare possunt, quæ ad tria principalia vota ordinantur, & sine quibus consistere vix possunt regularis vitæ bases, & fundamenta. Quamobrem otio immersi nullum Religiosæ vitæ specimen præ se ferunt: Soli incedunt per Urbes, & locs, cum Secularibus vagantur, ac mundanis negotiis se involvunt. Indeque fit, ut ibi collocari renuant Religiosi probatæ vitæ, ac disciplinæ, & Superiores cogantur illic familiam constituere ex Fratribus vitæ laxioris, qui loci licentiâ pejores fiunt: & si quando ad Cœnobia, seu Monasteria regularis observantiæ revocantur, à claustro, quasi à squallore carceris abhorrentes vix adduci possunt, ut communem servent in moribus disciplinam, atque aliorum Institutionibus se conforment, quin potius cæteros avertunt, vel certè reddunt suo exemplo segniores. Unde relaxationes derivantur in Ordines, & sensim invalescunt in ipsarum Religionum dedecus, & ruinam. Præterea (quod dolentes referimus) ad hujusmodi Conventus, præsertim in locis infrequentibus, & solitariis tanquam ad Asylum facinorosi homines, & Curiæ contumaces, vel proscripti in dies confugiunt, ibique loci immunitate freti turpiter, ac

dissolutè viventes, atque inde in tempore exeuntes graviora perpetrant flagitia cum maximo Populi scandalo. Cùmque Conventus, sive loca parva hujusmodi in effrenatam quasi excreverint multitudinem, hinc licet omnibus intelligere, quæcumque reformationis semedis cassa fore, & irrita, quandiù non fuerint à Religionibus abscissa. Quæ potest enim spes esse corpus languidum, & infirmum ad salutem reducendi, si magna illius pars est curationis incapax, quin potius reliquam partem inficit, atque contaminat; Hæc quippe sunt zizania, quæ cùm jam creverint usque ad messem, sunt in fasciculos alliganda, & à Religionum tritico separanda. Hæc sunt vulpes parvulæ quæ demoliuntur vineas. Hoc est fermentum, quod totam massam corrumpit.

Pontifex omnes parvus Conventus supprimit.

§. 2. Quæ omnis, atque alia plura pro Pastorali nostra sollicitudine diù, multumque animo revolventes, ut sacræ Religiones in multitudinem latiùs incremento fœcunditatis per universam Ecclesiam diffusæ à vepribus, & spinis emundatæ uberes germinent fructus: Nos etiam ab ipsismet Religionum Superioribus reformationem zelantibus crebris precibus interpellati, & frequentibus Populorum querimoniis permoti salutare remedium adhibere consulta ordinatione decrevimus. Itaque de voto Congregationis aliquorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super statu Regularium à Nobis deputatæ, cui hoc negotium sedulò ac maturè examinandum commisimus, motu proprio, certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Conventus quorumcumque Monachorum ac Regularium virorum bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cujuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & cujusvis alterius Instituti; etiam Societatis JESU, etiamsi illis Animarum cura personarum sæcularium incumbat, sintve Hospitia, vel Grangiæ, seu alterius Monasterii membra, existentes intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium in literis ab eadem Congregatione propediem expediendis nominatim exprimendos, in quibus ob parvum numerum Religiosorum regularis disciplina justa peculiaria cujusque Ordinis Instituta servari non potest, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus unà cum omnibus eorum dignitatibus, officiis, ac ministeriis, illosque ab omni proprietate, dominio, superioritate, jurisdictione, ac alio quocumque jure Regularium eximimus, & totaliter liberamus, omnemque Conventualitatem, titulum, essentiam, ac denominationem regularem in eis penitus extinguentes, illos ad Statum sæcularem reducimus. Reservata tamen ipsi Congregationi facultate conservandi Religionibus aliquem ex Conventibus expressis in memoratis literis, si hoc ex aliqua rationabili causa expedire judicaverit: salvis etiam juribus, quæ Fundatoribus Conventuum sic suppressorum, vel aliis ex Sacrorum Canonum præscripto, vel ex privilegio Apostolico quomodolibet competunt.

Superioribus Ord. Reg. injungit executionem.

§. 3. Quocirca dilectis Filiis quorumcumque Regularium Superioribus tam Generalibus, quam Provincialibus, & Localibus, quocumque nomine, ac titulo nuncupentur, in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, & mandamus, ut singuli, ad quos pertinet, infrà terminum sex mensium inchoandum à die præsentationis literarum a prædicta Congregatione, ut præmittitur, expediendarum faciendæ in Romana Curia Procuratori Generali cujusque Ordinis, vel Congregationis, aut Societatis dimittant realiter, & cum effectu coram Ordinariis locorum sub testimonio publico eidem Congregationi per eosdem Superiores Regulares exhibendo possessionem corporalem Conventuum in eisdem literis expressorum, & reservata eis facultate secum asportandi prophanam tantùm, non autem sacram supellectilem, Religiosos inde amoveant, atque in aliis Monasteriis ejusdem Ordinis, vel Congregationis, aut Societatis collocent; alioquin pœnas privationis vocis activæ, & passivæ, necnon dignitatum, & officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda ipso facto absque alia declaratione incurrant.

Prohibet in Ecclesiis dictorum Conventuum Missas celebrari.

§. 4. Eoque termino elapso non liceat Regularibus in Ecclesiis dictorum Conventuum Missas, & divina Officia celebrare, confessiones Sacramentales audire, vel alia Sacramenta administrare, ac functiones Parochiales exercere, aut verbum Dei prædicare, vel mortuos sepelire. Quod si secus egerint, eo ipso Ecclesiæ remaneant suppositæ Ecclesiastico interdicto. Et nihilominus locorum Ordinarii, ubi per literas ipsius Congregationis fuerint requisiti, Religiosos rebelles, & refractarios à prædictis Conventibus ejiciant, etiam invocato, si opus fuerit, brachii sæcularis auxilio: & exinde Ecclesiarum, Domorum, bonorumque omnium ad Conventus sic suppressos quomodolibet pertinentium regimen, curam, custodiam, & administrationem suscipiant, curentque, ut ex eorum redditibus, & proventibus universis in primis, & ante omnia impleantur onera Missarum tàm hucusque non celebratarum, quàm in posterum celebrandarum, & alia quæcumque ex lege fundationis aut largitione fidelium, vel aliàs quomodolibet eis incumbentis, quibus nullo modo derogare intendimus, & cura animarum, si quæ illis immineat, per Presbyteros Seculares idoneos ab ipsis Ordinariis approbandos laudabiliter exerceatur, Ecclesiæque debito non fraudentur servitio. Cæterùm intendentes de prædictis bonis, quotquot superfuerint, oneribus, ut supra detractis, salubriter providere, earumdem tenore præsentium bona hujusmodi applicamus, & applicata esse decernimus, & declaramus piis usibus in eisdemmet locis, ubi siti sunt Conventus, iisque non indigentibus, in aliis locis ejusdem Diœcesis juxta designationem, & partitionem, quam eadem Congregatio singulorum Episcoporum cum suis Capitulis sententiâ priùs auditâ, & plenâ totius negotii relatione habitâ; de mandato nostro faciet in suis literis ad eosdem Episcopos scribendis, & in Cancellaria Episcopali registrandis ad perpetuam rei memoriam.

Innovat Constitutiones illorum Pont.

§. 5. Verùm quia parum est mala præcidere, nisi etiam malorum causa, & radix evellatur, Constitutiones fel. rec. Bonifacii VIII. quæ incipit, Cùm ex eo, necnon Clem. VIII. incipientes. Quoniam ad Institutam, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super erectione novorum Conventuum editas earumdem tenore innovantes, illisque addentes, hoc perpetuò prohibemus edicto, ne deinceps aliquis Regularium Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Congregationis, Societatis, & cujusvis alterius Instituti, etiam Societatis JESU in aliqua Civitate, Castro, Villa, seu loco ad habitandum Domos, vel loca quæcumque de novo recipere, seu Monasteria, Conventus, vel Collegia incipere, vel fundare præsumat absque Sedis Apostolicæ licentia speciali, plenam, & expressam faciente de prohibitione hujusmodi mentionem in scriptis, & gratis concedenda, prævia examinatione Congregationis negotiis Episcoporum, ac Regularium præpositæ, si secus egerint, eo ipso incurrant pœnas privationis, & inhabilitatis, ut supra inflictas, & nihilominus, receptiones, fundationes, & erectiones sint ipso jure nullæ, & inva-

lidæ, & Domos, ac loca ipsa, & personæ in eis degentes omnimodæ Jurisdictioni, visitationi, correctioni Ordinarii loci plenè in omnibus subjaceant. Intendimus autem in præmissis etiam ultra Italiam, & Insulas adjacentes, prout expedire viderimus, providere.

Clausulæ præservativæ.

§. 6. Decernentes, præsentes literas etiam ex eo quod Superiores Regulares, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac substantiali, sive etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates; & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quòd de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversùs illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, & impetrato quempiam uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 7. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, necnon S. R. E. Card. etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, nunc & pro tempore existentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauf. derogativa.

§. 8. Non obstantibus quatenus opus sit, Regula nostra de non tollendo jure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam in Conciliis generalibus editis, etiam specialiter in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Societatum, & cujusvis alterius Instituti, etiam Societatis Jesu, & Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcumque, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque Indultis, & privilegiis etiam ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis, & in Mari magno, seu Bulla aurea, aut aliter nuncupatis sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & quorumvis aliorum Principum, & personarum quacumque Ecclesiastica, vel Seculari dignitate fulgentium, seu eorum intuitu, & contemplatione, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quævis exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & formâ in illis traditâ observatâ inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicari mandat.

§. 9. Volumus autem, quòd præsentes literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de eadem Urbe publicentur, & affigantur, quæ postquam affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent.

Transumptorum fides.

§. 10. Quòdque earum præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 11. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ ordinationis, extinctionis, suppressionis, abolitionis, exemptionis, liberationis, reductionis, præcepti, mandati, intentionis, reservationis, applicationis, declarationis, prohibitionis, derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

D.P.An. 9. Idib. Octob.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1654. Idibus Octobris Pontificatus Nostri Anno nono.

Publicatio.

Anno à Nativit. Dom. Nostri JESU Christi 1654. Indict. 5. Pontific. Sanct. in Christo Patris, D. N. D. Innocentii Divinâ Providentiâ Papæ X. anno ejus nono, Die verò 22. mensis Octobris, supra dicta Constitutio affixa, & publicata fuit in Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in Acie Campi Floræ & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Hieronymum Massellam Sanctiss. D. Nostri Papæ Curs.

Pro Mag. Curs. Laurentius Barbigionus.

Constitutio innovans Sanctiones Canonicas contra Falsarios literarum Apostolicarum cum illarum declaratione, extensione, & novarum pœnarum adjectione.

Falsarii literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis, ac supplicationum gratiam, vel justitiam concernentium, excommunicantur à Greg. XIII. Constitut. 81. tom. 2.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

IN supremo Justitlæ throno, & universalis Ecclesiæ specula divina dispositione constituti, dum attentè consideramus gravissimarum etiam ultimi supplicii, & quoad personas Ecclesiasticas degradationis, traditionisque Curiæ sæculari, ac privationis omnium officiorum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, ac quoad omnea Anathematis pœnarum, tàm per leges civiles, quàm per sanctiones canonicas, ipsamque forensiûm judiciorum consuetudinem, in litterarum Apostolicarum Falsarios statutarum, & inductarum severitatem, non sufficisse cohibendæ improborum turpi lucro inhiantium audaciæ, nec eos à patrando detestabili falsi crimine deterruisse, imò crescente in dies hominum malitia, eò progressas esse nostri temporis iniquitates, ut nedum aliquos ex illis, qui sollicitandæ supplicationum, ac litterarum Apostolicarum expeditioni navant operam, sed etiam nonnullos Officiales, seligendis, quæ expeditione digna sunt, negotiis, præpositos, curamque revisionis, dispunctionis, & correctionis supplicationum desuper porrectarum, ut cum omni nitore, & fide in publicum prodeant, habentes, mortifera hæc labes infecerit, operæ pretium Nos facturos arbitramur, si novis, iisque, ut speramus, efficacioribus remediis, prædictarum scilicet sanctionum innovatione, & extensione, ac aliarum adjectione pœnarum, cum opportuna tollendis quibusdam hac in re dubiis declaratione, malum Reipublicæ Christianæ adeò perniciosum, quodque ex immani cumulandæ per fas, & nefas pecuniæ cupiditate, omnium malorum, secundùm Apostolum, radice, ut plurimum oritur pro viribus extirpare satagimus.

§ 1. Itaque Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione, in primis Crimen Falsi prædictum pro verè, ac propriè atrocissimo crimine habendum, & censendum esse, & fore, adeò ut super eo possit inquiri, & procedi iisdem planè modis, & formis, quibus procedi potest in quovis alio crimine suaptè natura atrocissimo decernimus, & declaramus. Præterea Constitutionem fel. rec. Innoc. Papæ III. Prædecessoris nostri, quæ incipit; *Ad Falsariorum*, & quascumque alias sanctiones canonicas, Constitutionesque Apostolicas, sive in Corpore juris insertas, sive non insertas, & Extravagantes contra Falsarios hujusmodi quandocumque editas, pœnasque contra eosdem Falsarios in eis statutas, forensique Judiciorum usu inductas, & receptas innovamus, illisque etiam confiscationis omnium, & quorumcumque bonorum etiam jurisdictionalium, ac devolutionis feudalium, & emphyteuticorum, necnon privationis tàm quoad proprietatem, quàm quoad exercitium omnium, & quorumcumq; Officiorum, etiam merè sæcularium, tam vacabilium, quàm non vacabilium, Romanæ Curiæ, vel quorumvis aliorum locorum, etiamsi emptionis, ac justitiæ compensationis, & remunerationis meritorum, vel quovis alio etiam verè oneroso titulo concessa, collata, & acquisita fuerint, pœnas ipso facto unà cum antiquis, ut præmittitur, innovatis à die commissi criminis falsi hujusmodi incurrendas addimus, adjungimus, & adjicimus. Ad hæc omnes, & singulas personas, etiam Ecclesiasticas, cujuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ, etiam cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, ac Militiarum quarumlibet, etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Regulares, quibuscumque privilegiis, exemptionibus, & indultis, etiam in corpore juris clausis munitas, & suffultas, etiam speciali nota dignas, ac etiamsi nominatìm, & in individuo exprimi debeant, neque aliter quàm sub præscripto certæ formæ in generalibus, aut specialibus Constitutionibus includi, & comprehendi possint, & soleant, nullâ prorsus exceptâ, quas pro tempore atrocissimi hujus criminis falsi reas esse constiterit, omnibus, & singulis pœnis prædictis, tàm antiquis, ut præmittitur, innovatis, quàm per præsentes additis, & adjectis obnoxias omnino, & irremissibiliter fore. Ac insuper easdem pœnas locum habere, & executioni demandari debere contra quoscumque Falsarios, non solum litterarum Apostolicarum, quæ sub plumbo, sed etiam illarum, quæ in forma Brevis sub annulo Piscatoris expediri consueverunt, tam gratiam, quàm justitiam separatim, aut utramque mixtim continentium: necnon contrà Falsarios, quarumcumque supplicationum, cedularum, Motus proprii, ac mandatorum de expediendo gratis manu nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, vel per *Concessum* ab Officialibus ad id pro tempore deputatis respectivè signatarum, & signatorum, etiamsi super illis literæ Apostolicæ sive sub plumbo, sive in forma Brevis sub Annulo Piscatoris non expediantur, neque consueverint expediri: necnon contra quoscumque Falsarios cujuscumque generis aliarum similium, vel dissimilium concessionum, in quibus adsit subscriptio nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, aut quorumvis Officialium, super quibus literæ Apostolicæ sub plumbo, vel in prædicta forma Brevis expediuntur, & expediri consueverunt: ac etiam contra quoscumque Falsarios Datarum in præmissis ab Officialibus ad hoc deputatis apponi solitarum: necnon contrà quoscumque falsificantes Originalium supra dictorum registra Apostolica, seu registrorum Apostolicorum libros, æquè prorsus, ac si falsificassent ipsa Originalia.

§. 2. Præterea quòd sub præsenti nostra Constitutione sint, & esse censeantur comprehensi, ac omnes, & singulas pœnas tàm antiquas, ut præfertur, innovatas, quàm de novo additas superiùs expressas, ut præmittitur, ipso facto incurrant non solùm illi, qui per se ipsos, sed etiam ii, qui per alium, seu alios quomodolibet in præmissis, seu eorum aliquo falsum committent, aut committi mandabunt, vel mandatum sibi ad id datum exequentur, seu directè, aut indirectè fieri curabunt, vel quoquo modo, ac tempore falsificationis participes fuerint, eorumque complices, mediatores, auxiliatores, seu fautores quicumque. Ac demum quòd sub eadem præsenti nostra Constitutione includantur, & inclusi censeantur, omnibusque, & singulis pœnis prædictis subjaceant, & obnoxii sint etiam illi, qui unica tantùm vice in præmissis deliquerint, ac per se, vel alium, seu alios unicum falsitatis actum dumtaxat in iisdem præmissis, seu eorum aliquo commiserint, in eoque participes, complices, mediatores, auxiliatores, seu fautores quoquo modo fuerint, etiam decernimus, & declaramus, atque ita sanctiones, & constitutiones prædictas innovando, extendendo, illisque addendo respectivè in perpetuum statuimus, & ordinamus. Comprehenduntur qui per alios falsum committent.

§. 3. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, & Palatii Apostolici Auditores, necnon Urbis, & quarumvis aliarum Civitatum, Provinciarum, & locorum Gubernatores, Rectores, Prætores, & Magistratus, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes nunc, & pro tempore existentes, in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, Clausula sublata.

&

& definiri debere, ita ut quæcumque sententiæ in aliis causis similium, vel dissimilium falsitatum antehac quomodolibet latæ nullo unquam tempore pro irrogandis mitioribus pœnis in exemplum adduci possint, perindè ac si nullatenus emanassent: irritum quoque, & inane, quidquid secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari similiter decernimus, & declaramus.

Contrariorum derogatio.

§. 7. Non obstantibus Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, & quatenus opus sit, Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, etiam illa de non tollendo jure quæsito, & recolend. memor. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri de gratiis, qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in ea præsentandis, & registrandis, legibus quoque generalibus, & municipalibus, & quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac reformationibus, stylis, usibus, stabilimentis, naturis, & ordinationibus, & literis Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis personis, ac locis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, in genere, vel in specie etiam Motu simili, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis ac si de verbo ad verbum insertis essent habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Forma publicationis.

§. 8. Ut autem præsentes literæ omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare possit, volumus ut illæ, seu earum exemplar ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Datariæ nostræ sub Monte Quirinali, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris de more publicentur, & affigantur; Quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos afficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Fides transumptorum.

§. 9. Quodque illarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud, ac ubique adhibeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 9. die 8. Apr.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1653. Pontificatus nostri Anno nono.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini JESU Christi Millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, die verò 12. mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii divinâ Providentiâ Papæ Decimi, Anno nono præsentes literæ Apostolicæ fuerunt publicatæ, & affixæ, prout in illis præscribitur, ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Datariæ Apostolicæ sub Monte Quirinali, necnon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per me Hieronymum Mascellam ejusdem S. D. N. Papæ Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Jacobus Cornelius Cursor.

LII.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Monachorum Congregationis Cistercien.

De istorum Monachorum Congregatione notavi, ad Constitut. 150. In sede *&c. & ad Constit.* 181. Alias à nob. *Urbani VIII.*

INNOCENTIUS PAPA X.

Edita A. D. 1653.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator generalis Ordinis Cisterciensis, quòd ipse privilegia, gratias, & indulta à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris dicto Ordini concessa, & successivè ab illis præsertim verò Greg. Papa XIII. similiter Prædecessore nostro fel. rec. confirmata, quò firmiora subsistant, & ab omnibus arctiùs observentur Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desiderent.

Absolvit à censuris.

§. 1. Nos igitur eumdem modernum Procuratorem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, gratias, & indulta per quoscumque Rom. Pontifices Prædecessores nostros eidem Ordini quomodolibet concessa, dummodo in usu, ac licita sint, & honesta, & non sint revocata neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus & Concilii Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis institutis non adversentur Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus.

Confirmat prout in Rubrica.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes illa, necnon præsentes litteras semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcussè perpetuò observari sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 4. Volumus item, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 9. die 16. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Junii 1653. Pontificatus Nostri Anno nono.

LIII.

Declaratio Nullitatis Litterarum Senatus Mediolanensis, & Edicti Gubernatoris Status Mediolanen. super observatione Festivitatis Sancti Dominici in dicto Statu.

Quinam dies pro Festis ex præcepto colendi sint, statuit,

tuit Sanctissimus D. N. Urbanus Papa VIII. festorumque multitudinem revocavit sua Constitut. 104. Universa.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Ad futuram rei memoriam.

CUm nuper ad notitiam nostram non sine gravi animi nostri molestia pervenerit, quòd Dilecti Filii Senatus Mediolani per litteras circulares datas die 20. Junii proximè præteriti, & Dilectus Filius nobilis vir modernus Gubernator Status Mediolani per Edictum publicatum die 30. ejusdem mensis Augusti cujustibet anoi in toto illo Statu, præcipientes ut Populi, & subditi illius Status abstineant ab operibus servilibus, & artifices tabernas, & apothecas clausas teneant, prout servatur cæteris diebus festis ex præcepto, & ulterius in Edicto prædicto esprimatur festivitatem esse celebraodam cum omni devotiooe, ac pietate Christiana.

§. 1. Nos, quibus universalis Ecclesiæ regimen à Domioo commissum est, considerantes, quàm perniciosum auctoritati Ecclesiasticæ id esse possit, cùm Principes Laici, quos in rebus Ecclesiæ obsequendi potius manet necessitas, quàm auctoritas imperandi, ooo habeant facultatem indicendi dies festos io honorem Sanctorum; De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, quibus hoc negotium discutiendum commisimus, consilio, prædictas litteras, ac Edictum emanata auctoritate laicali super observatione prædictæ festivitatis Saocti Dominici fuisse, & esse omninò nulla, nulliusque roboris, & momenti, nec aliquo modo servanda Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

§. 2. Sicque, & noo aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios quacumque auctoritate fungentes sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scieoter, vel ignoraoter contigerit attentari decernimus.

§. 3. In conttarium facientibus noo obstan. quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majoram sub Aonulo Piscatoris die 6. Octobris 1653. Pontificatus uostri anno decimo.

Declarantur, & definiuntur quinque Propositiooes io materia fidei.

Quanta cura Summi Pontifices sectis, & opinionibus recenter exortis obviam ierint, vide in Indice Verb. Error, & Hæresis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus servorum Dei. Universis Christi fidelibus Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUm occasione Impressionis libri, cui Titulus, Augustious Cornelii Jansenii Episcopi Iprensis, inter alias ejus opiniooes orta fuerit, præsertim in Galliis controversia super quinque ex illis, complures Galliarum Episcopi apud uos institerunt, ut easdem Propositiones Nobis oblatas expenderemus, ac de unaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam.

Tenor verò præfatarum Propositionum est prout sequitur.

§. 1. Prima. Aliqua Dei præcepta hominibus justis volentibus, & conantibus secundum præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis gratia, qua possibilia fiant. I. Tenor quinque Propositionum.

Secunda. Interiori Gratiæ iu statu Naturæ lapsæ nunquam resistitur. II.

Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in Homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione. III.

Quarta. Semipelagiaoi admittebant prævenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus etiam ad initium fidei, & in hoc erant Hæretici, quòd vellent eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. IV.

Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò Hominibus mortuum esse aut sanguinem fudisse. V.

§. 2. Nos quibus inter multiplices curas, quæ animum nostrum assiduè pulsant, illa in primis cordi est, ut Ecclesia Dei Nobis ex Alto commissa, purgatis pravarum opinionum erroribus, tutò militare, & tanquam Navis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis secure uavigare, & ad optatum salutis portum pervenire possit. Opinionum errores purgæ.

§. 3. Pro rei gravitate, coram aliquibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ad id specialiter sæpius congregatis, à pluribus in Sacra Theologia Magistris easdem quinque Propositiones, ut supra Nobis oblatas, fecimus sigillatim diligenter examinari, eorumque suffragia, tum voce, tum scripto relata maturè consideravimus, eosdemque Magistros, variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac super earum qualibet differeotea oudivimus. Propositiones examinantur a Magistris in Theologia.

§. 4. Cùm autem ab initio hujusceemodi discussionis ad Divinum implorandum auxilium multorum Christi fidelium preces tum privatim, tum publicè indixissemus, postmodum iteratis eisdem fergentius, ac per nos sollicitè implorata Sancti Spiritus assistentia tandem Divino numine favente, ad infra scriptam devenimus Declarationem, & Definitiooem. Ad earum declarationem procedit.

Primam prædictarum Propositionum: Aliqua Dei præcepta Hominibus Justis volentibus, & conantibus secundum præsentes, quas habent vires sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Secundam: Interiori gratiæ io statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Tertiam: Ad merendum, & demerendum in statu Naturæ lapsæ non requiritur in Homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à Coactione: Hæreticam declaramus, & uti talem damoamus.

Quartam: Semipelagiani admitrebant prævenientis gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei, & in hoc erant Hæretici, quod vellent eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: Falsam, & Hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

Quintam: Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse; Falsam, temerariam, scandalosam, & intellectam eo sensu, ut Christus pro salute dumtaxat prædestinatorum mortuus sit: Impiam, blasphemam, contumeliosam, divinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & uti talem damnamus.

§. 5. Mao-

Mandat qualiter de prædictis propositionibus sentire debeant.

§. 5. Mandamus igitur omnibus Christi fidelibus utriusque sexus, ne de dictis Propositionibus sentire, docere, prædicare aliter præsumant, quàm in hac præsenti nostra declaratione, & definitione continetur sub censuris, & pœnis contra Hæreticos, & eorum fautores in jure expressis.

Rebelles, & contradictores coerceri præcipit.

§. 6. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis aliisque locorum ordinariis, necnon Hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, ut contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, invocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachii sæcularis, omninò coerceant, & compescant.

Suam mentem declarat.

§. 7. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare ullatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelii Jansenii.

D. P. A. 9. prid. Kal. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridiè Kal. Junii Pontificatus Nostri Anno nono.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio. Indictione sexta Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii Divinâ Providentiâ Papæ X. anno ejus nono, die verò nono mensis Junii supra dicta Constitutio affixa, & publicata fuit in Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ valvis, ac in Acie Campi Floræ per me Hieronymum Mascellam Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Paulus Desiderius Curs.

LV.

Super subjectione nonnullorum Conventuum Jurisdictioni Ordinarii tamquam Sedis Apostolicæ Delegati.

Idem Sanctissimus Pontifex suppressit parvos Conventus, ut apparet in Constitutione supra relata, quæ incipit. Instaurandæ, *quæ etiam in præsenti Constitutione citatur.*

Edita A. D. 1654.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1.

Quorumdam Conventuum subjectio jurisdictioni Ordinarii loci.

UT in parvis Regularium Virorum Conventibus à S. D. N. Innocentio Papa Decimo in Constitutione, quæ incipit, Instaurandæ; primum suppressis, ac deinde ad ipsius Constitutionis limites ob rationabiles causas in pristinum statum regularem restitutis, & ipsis Religionibus denuo concessis, piè, & religiosè vivatur, ac regularia instituta, quo exactiùs fieri potest, observentur: Sanctitas Sua ex sententia Sacræ Congregationis super statu Regularium, omnes, & singulos Conventus hujusmodi sic, ut præfertur restitutos, & concessos in literis ab eadem Sacra Congregatione expediendis nominatim exprimendos, ac personas tam Regulares, quàm Sæculares in eis degentes visitationi, correctioni, & omnimodæ Jurisdictioni Ordinarii loci, tamquam super hoc à Sede Apostolica Delegati, præsentis Decreti tenore plenè in omnibus subjecit, ac subjectos esse declaravit, donec ipsorum reditus eousque adaucti fuerint, ut in eis commodè sustentari valeant, & cum effectu sustententur duodecim Religiosi ad Apostolicorum Decretorum præscriptum, idque eidem Sacræ Congregationi legitime constiterit, & ejus decreto in singulis contingentibus casibus declaratum fuerit, non aliter, Interea verò voluit Sanctitas Sua, ut in eorum singulis ali debeant, & reipsa alantur sex saltem Religiosi probatæ vitæ, ex quibus quatuor ad minus sint Sacerdotes maturæ ætatis: alioquin gratia restitutionis, & concessionis hujusmodi nulla sit, & invalida, & Ordinarii locorum in illis exequi possint, ac debeant ea omnia, quæ in aliis Conventibus itidem suppressis per eamdem Constitutionem ipsis demandantur, perinde ac si gratia prædictæ restitutionis, & concessionis non emanasset.

Aliorum Conventuū subjectio Jurisdictioni Ordinarii ob rationabiles causas.

§. 2. Insuper quia multi sunt Conventus, in quibus, etsi præfixus fuerit numerus Religiosorum sufficiens ad observantiam regularis disciplinæ, & idcircò in suppressione antedicta non fuerint comprehensi: nihilominus sive ob redituum diminutionem, sive ob Superiorum incuriam, vel malam administrationem, sive ob carentiam Religiosorum, aeris intemperiem, vel quamcumque aliam ob causam prædictus numerus cum effectu in eis non aliter cum gravi detrimento regularis observantiæ; Sanctitas Sua intendens huic malo remedium adhibere, omnes, & singulos ejusmodi Conventus, ut præfertur, non suppressos, cujuscumque sint Ordinis tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis JESU, aut Granciæ, seu membra alterius Monasterii, existentes intra fines Italiæ, & Insularum adjacentium, in quibus nunc non aluntur, vel quandocumque actu non alentur saltem sex Religiosi itidem probatæ vitæ, quorum ad minus quatuor, ut supra sint Sacerdotes maturæ ætatis, eidem visitationi, correctioni, & omnimodæ Jurisdictioni Ordinarii loci similiter ut Sedis Apostolicæ Delegati plenè in omnibus præsentis pariter Decreti vigore subjectos esse statuit, decrevit, & declaravit. Cæterum quoad Conventus cum pauciori numero, quàm duodecim Religiosorum, erectos post diem 21. Junii 1625. & illorum subjectionem loci Ordinario Sanctitas Sua voluit in suo robore permanere Decretum fan. mem. Urbani Octavi jussu editum, cui per præmissa aliquatenus derogare non intendit.

Contrariorum derogatio.

§. 3. Et prædicta omnia, & singula in præsenti Decreto statuta, & ordinata voluit plenarium sortiri effectum, & executioni mandari, non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in antedicta Constitutione voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. 10. Febr.

Dat. Romæ die 10. Febr. 1654.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1654. Indictione septima. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentii divinâ Providentiâ Papæ X. anno ejus decimo, die verò 21. mensis Februarii supra dictum Decretum affixum, & publicatum fuit in Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valvis, ac in acie Campi Floræ, & in aliis locis, solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Paulum Desiderium Apostolicum Cursorem.

Pro D. Magistro Cursorum Joseph Marcheratus Cursor.

LVI.

Super subjectione Capellanorum Massæ Capituli Ecclesiæ Metropolitanæ Januens. in iis, quæ spectant ad servitium Ecclesiæ.

Edita A. D. 1654.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

ALiàs à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis emanavit Decretum tenoris sequentis, videlicet. Cùm referente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Sacchetto fuerint denuò propositæ controversiæ exortæ inter Capitulum, & Canonicos Metropolitanæ Eccle-

fiæ ex una, & Capellanos de Massa ejusdem Ecclesiæ partibus ex altera super obedientia præstanda in Choro, Capitulo, & Canonicis in iis, quæ concernunt servitium Ecclesiæ super usu nominis Collegii, & super aliis prærogativis per eosdem Capellanos prætensis S. R. Congregatio censuit, & declaravit, servandum esse Decretum aliàs editum sub die 23. Martii 1652. Capellanos scilicet de Massa esse subjectos Capitulo in iis, quæ spectant ad servitium Ecclesiæ, prout subsunt Capitulares, & alii ejusdem Ecclesiæ, Die 24. Augusti 1652.

Confirmat ... rout in sub.

§. 1. Cùm autem firmiora sint ea quibus Sedis Apostolicæ accedit auctoritas; Idcircò Nos supplicationibus dilectorum Filiorum eorumdem Capituli, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Januensis Nobis desuper humiliter porrectis inclinati; Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis quos illæ concernunt, & in futurum quomodolibet concernent inviolabiliter, & inconcussè observari.

Decretum ... ritans.

§. 2. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Ecclesiæ Januensis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 10. die 27. Janu.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Januarii 1654. Pontificatus Nostri Anno decimo.

LVII.

Confirmatio literarum Urbani VIII. pro Congregatione Lateranensi Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini alienandi bona stabilia pro summa centum millium scutatorum pro solutione Montium Cameralium.

Consimilem facultatem alienandi bona stabilia tribuit Urban. VIII. Congregationi Cassinens. ut in Constit. 215. Exponi Nobis *&c. & in Constit.* 252. Aliàs à Nobis.

Edit. An. D. 1654.

INNOCENTIUS PAPA X.

Dilecte Fili noster, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Supplicatio.

NUper pro parte dilectorum filiorum Abbatis Generalis, & Visitatorum Collegarum Congregationis Lateranensis Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini Nobis expositum fuit, quod cùm Congregatio prædicta ob vigentia in Lombardia, & Pedemontio bella ingenti ære alieno cum Camera nostra Apostolica ratione Montium Cameralium, nonnullorumque censuum pro solvendis Montium suorum fructibus, & aliorum de licentia Sedis Apostolicæ creatorum contracto adhuc gravata reperiatur, ipsi habitis cum participatione, & consensu Venerabilis Fratris nostri Francisci Episcopi Portuens. S. R. E. Cardinalis Barberini nuncup. ejusdem S.R.E. Vicecancellarii dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam prædictam tunc temporis Protectoris, pluribus inter se congressibus, quo eadem Congregatio ab ære alieno hujusmodi liberari valeat, expensas quascumque per eamdem Congregationem, illiusque Monasteria fieri solitas, quæ præcisè necessariæ non sunt, licèt illæ à Constitutionibus ipsius Congregationis hactenus approbatæ reperiantur, in posterum resecandas fore, ac præterea singula dictæ Congregationis Monasteria in propria Diœcesi, & Provincia respectivè portiones æris alieni prædicti, ipsa Monasteria contingentes, pecuniis ex creationibus, & impositionibus annuorum censuum super eorumdem Monasteriorum bonis respectivè, aut eorumdem bonorum ad longum tempus locationibus, seu etiam ipsorum bonorum minus utilium venditionibus, aut quocumque alio dictis Monasteriis minus dispendioso modo colligendis extinguere debere, reservato nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito decreverunt, & ordinaverunt.

§. 1. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat concessa Abbatibus Generalibus, & Visitatoribus dictæ Congregationis ad effectum æs alienum hujusmodi extinguendi per fel. record. Urbanum Papam VIII. Prædecessorem nostrum per suas in simili forma Brevis die 20. April. 1637. expeditas literas, bona stabilia dictæ Congregationis pro summa centum millium scutorum monetæ Romanæ dumtaxat, cum approbatione dicti Francisci Cardinalis alienandi licentia, quam nos subinde per nostras in eadem forma Brevis, die 31. Julii 1646. expeditas literas confirmavimus, & approbavimus, nondum totaliter executioni demandata sit, ipsique Exponentes, quia idem Franciscus Cardinalis Congregationis hujusmodi Protector esse desiit, facultatem approbandi alienationem bonorum stabilium hujusmodi pro ea parte, pro qua licentia prædicta nondum consumpta est, Tibi qui ejusdem Congregationis apud Nos, & Sedem prædictam Protector existis tribui summoperè desiderent cùmque iidem exponentes plurimum vereantur ne super executione decretorum, & ordinationum per eos, ut præfertur factorum particulares Monasteriorum prædictorum Superiores controversias, & difficultates suscitent, quibus optata per eos dictæ Congregationis ab ære alieno prædicto liberatio in grave ejusdem Congregationis dispendium impediatur. Idcircò iidem Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt ut sibi in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Motiva alienandi.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, necnon prædictarum Urbani Prædecessoris, & nostrarum literarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, ac de tua prudentia & rerum agendarum peritia plurimum in Domino confisi, circumspectioni tuæ si & in quantum prædicta licentia alienandi bona stabilia dictæ Congregationis pro summa centum millium scutatorum monetæ Romanæ dumtaxat nondum consumpta sit, ut præfertur alienationes bonorum stabilium Congregationis hujusmodi in omnibus & per omnia quemadmodum dicto Francisco Cardinali in vim prædictarum Urbani Prædecessoris literarum concessum reperitur servata omninò earumdem literarum forma, & dispositione auctoritate nostra Apostolica arbitrio tuo approbandi facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Committit novo Protectori facultatem approbandi d. alienationem bonorum stabilium.

§. 3. Decernentes, ea quæ cum approbatione

tua

tua in executionem dictarum literarum Urbani Prædecessoris fient, perinde valida, firma, & efficacia existere & fore, ac si cum approbatione dicti Francisci Card. facta fuissent. Ac insuper eidem circumspectioni tuæ per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel alium, seu alios, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Exponentium prædictorum requisitus fueris quoscumque particulares Congregationis prædictæ Superiores, ac Canonicos Regulares ad decreta per ipsos Exponentes facta pro bono dictæ Congregationis regimine circa resectionem expensarum præcisè non necessariarum per ipsam Congregationem, ejusque Monasteria fieri solitarum licèt à Constitutionibus hactenus, ut præmittitur approbatæ reperiantur, necnon super extinctione portionum æris alieni prædicti singula Monasteria bujusmodi contingentium per ipsa Monasteria in propria Diœcesi, & Provincia respectivè modis præmissis facienda, omni & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione postpositis, recipiendum, ac debitæ executioni demandandum opportunis juris, & facti remediis auctoritate nostra prædicta arbitrio pariter tuo cogas, & compellas.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus recolend. me. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienan. necnon piæ me. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, necnon Congregationis, & Monasteriorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Monasteriis, ac Superioribus, & Canonicis Regularibus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. A. in die 3. Martii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Martii 1654. Pontificatus Nostri Anno decimo.

LVIII.

Confirmatio Ministri Generalis Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum hac tamen lege adjecta, ut singulis sexenniis convocari debeat Capitulum Generale.

Istius Ordinis materiam, & confirmationem Privilegiorum habes ad Const. 25. Gregor. XV. & quod Ministerium Redemptionis Captivorum in omnibus spectet ad Fratres Calceatos duntaxat, habes ad Constit. 255. Exponi Nobis. *Urban. VIII.*

Edita A.D. 1654.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN eminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licèt imparibus per abundantiam divinæ misericordiæ universalis Ecclesiæ regimini præsidentes Religiosorum virorum sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequii, addictorum tranquillitati, & felici directioni quantum Nobis ex alto conceditur libenter intendimus, ac desuper Officii nobis divinitùs commissi partes interponimus prout matura consideratione adhibita conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio novi Ministri Gen.

§. 1. Sanè pro parte dilecti filii Claudii Rallæ Fratris expressè professi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Nobis nuper expositum fuit quod cùm post obitum quondam Ludovici Petit totius Ordinis prædicti, dum vixit, Ministri Generalis intimata quatuor Provinciis ejusdem Ordinis Franciæ, scilicet Picardiæ, Champaniæ, & Normandiæ, quibus jus eligendi Ministrum Generalem Ordinis hujusmodi, dum pro tempore idem Ordo Ministro Generali destitutus est ex immemorabili trecentorum, & amplius annorum consuetudine privativè ad alias dicti Ordinis Provincias, ut asseritur, competit futuri Ministri Generalis in locum ejusdem Ludovici defuncti immediatè facienda electione de anno 1652. in Conventu S. Martini Parisiensis Ordinis hujusmodi prædictus Claudius tunc ejusdem Conventus Minister, in Ministrum Generalem dicti Ordinis Canonicè cum omnibus modis, formis & solemnitatibus in similibus hactenus servari solitis electus fuisset, ipseque Claudius Electionis hujusmodi confirmationem de more antecessorum suorum in prædicti Ordinis Ministros Generales similiter electorum à Nobis, & Sede Apostolica humiliter petiisset, Nos Electionis prædictæ examen, totiusque rei discussionem Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis commisimus.

Reclamatio Provincialium Hispaniæ, & Italiæ

§. 2. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat dilecti pariter Filii Provinciarum Hispaniæ, & Italiæ dicti Ordinis Provinciales contra eamdem Electionem insurrexerint, illamque mota desuper lite, & controversia ex diversis capitibus, videlicet ex eo, quod ipsis non vocatis, nec intimatis contra Regulas, seu statuta ejusdem Ordinis, necnon juris communis, & quarumdam Constitutionum fel. record. Innocentii III. & Clementis IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Ordinis prædicti confirmatoriarum dispositionem factam fuisse, quodque alias tunc existentes Provinciales Provinciarum Hispaniæ, & Italiæ hujusmodi similibus electionibus, & signanter de annis 1473. 1502. 1509. respectivè, licèt cum protestatione intervenissent, nullam, & invalidam esse prætenderint: Nobis propterea idem Claudius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in Rubr.

§. 3. Nos igitur dictum Claudium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de eorumdem Cardinalium, quibus prædictas supplicationes examinandas commisimus consilio ad evitanda incommoda, quæ facilè oriri possunt, si diutiùs Ordo prædictus sine capite permaneret, prænarratam Electionem de persona dicti Claudii super idoneitate, ac zelo multipliciter commendati Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & quoscumque defectus, qui quomodolibet desuper intervenerint supplemus, salvis tamen juribus in futurum utriusque partis tàm in petitorio, quàm in possessorio, hac tamen lege adjecta, ut singulis sexenniis convocari debeat Capitulum Generale dicti Ordinis loco, & tempore à Capitularibus, in immediatè præcedentibus Capitulis Generalibus ipsius Ordinis designandis cum interventu ipsiusmet Ministri Generalis, omniumque Provincialium totius Ordinis hujusmodi cum uno socio pro quolibet à singulis Provinciis ejusdem Ordinis in antecedenti earum Capitulo Provinciali eligendo, & in eo fine acceptione secundum Deum sacrosque Canones, & Ordinis hujus-

modi

modi instituta delinquentium tam Superiorum, quàm subditorum quorumcumque corrigantur excetius, ac de salute animarum, & de conservatione ipsius Ordinis, ejusque Domorum indemnitate tractetur, & statuatur, quod fuerit regulariter statuendum.

§. 4. Et quoniam non sine magna admiratione compertum est, Religionem prædictam in præcipuis Europæ Regnis diffusam, cujus quamplurimi Conventus viri cùm doctrina, tum pietate efflorescunt Constitutiones Generales non agooscere qui bus communiter gubernetur: Ideò Venerabili Fratri Nostro Martio Episcopo Albanens. S.R. E. Card. Ginerto nuncupato Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori per easdem præsentes injungimus, ut pro hac prima vice Capitulum Generale dicti Ordinis, quamprimum fieri poterit in hac Alma Urbe convocari faciat, in quo ipse Minister Generalis, & alii prædicti sub pœnis arbitrio nostro in casum contraventionis incurrendis interesse, ibique statuta, Constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quæ in spiritualibus, ac temporalibus ipsius Religionis, ac Regularis disciplinæ statum, gubernium, observantiam, & indemnitatem quoquo modo concernere poterunt per totum Ordinem prædictum servanda proponi, & definiri debeant, quæ tamen antequam publicentur Congregationi eorumdem Cardinalium examinanda, corrigenda, & approbanda exhibeantur.

§. 5. Decernentes, præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delagatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, sciénter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel spiritualibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, ejusque Superioribus, ac Provinciis, & Fratribus quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus, pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Ann. Piscator. die 12. Aug. 1654. Pont. Nostri Anno X.

Quòd Commendatarii, Monasteria Ordinis Cisterciensis in Commendam obtinentes, non possint Priores, & Officiales ejusdem Ordinis instituere, ac destituere, nec visitare Monachos, eosdemque corrigere.

INNOCENTIUS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis Officii Nobis divinitùs commissi partes esse cognoscimus, ut Religiosorum virorum in humilitatis spiritu sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum commodis, & felici directioni intendeotes illos à dispendiis quibuslibet quantum Nobis ex alto conceditur afferamus.

§. 1. Sanè pro parte dilecti filii Claudii Abbatis Generalis Ordinis Cisterciensis per ejus Procuratorem Nobis nuper expositum fuit, quod licet peculiaria Ordinis prædicti privilegia à quamplurimis Romanis Pontificibus, & signanter a fel. rec. Pio II. Sixto V. Innocentio VIII. Pio IV. Pio V. & Gregorio XIII. Prædecessoribus nostris concessa, & confirmata respectivè disponant, ac declarent, quòd Commendatarii Monasteria dicti Ordinis in Commendam obtinentes nullam in Monasterio sibi commendato quoad eorum Monachos Jurisdictionem exerceant, sed visitatio ad Abbatem Cistercii, & quatuor Primores quemlibet in sua generatione juxta formam antiquorum privilegiorum pertineat, ac Monachi ipsorum Monasteriorum Commendatorum dictum Abbatem Cistercii, & primos quatuor, ac eorumdem Commissarios ad eamdem visitatiooem recipere, & in eorum manibus professionem emittere debeant, Commendatarii verò ne quempiam propter delictum ejiciant, sed quotiescumque Monachi quid admiserint, quod quidem animadversione dignum sit, id quamprimum Priori Claustrali, vel Commissario significent, qui correctionem juxta Ordinis prædicti Statuta faciat, ac demum Prior, & Subprior in iisdem commendatis, seu commendandis Monasteriis Officiales spirituales, & temporales dicti Ordinis professi, & non sæculares per Commendatarios, etiamsi S. R. E. Cardinales fuerint, instituantur: Et præterea Concil. Trident. decreto Sess. 25. cap. 20. statutum reperiatur, ut Priores Claustrales, aut in Prioratibus Conventum habentibus Superiores, qui correctiones, & spirituale regimen exerceant à Capitulis generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur: Ac insuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita resolutiones præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis innixæ emanaverint, die secunda Augusti 1647. quibus tunc existenti Nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Poloniæ Nuncio injunctum fuit, ut serio invigilaret ne Commendatarii hujusmodi, & signanter dilectus pariter filius Alexander Denhoff Commendatarius Monasterii Andreoviensis Ordinis prædicti Cracoviensis Diœcesis circa Officialium electiones, vel circa Monachorum vitam, & mores, cæteraque institutum regulare spectantia se ingererent: Nihilominus iidem Commendatarii passim, & in primis prædictus Alexander Denhoff in vim literarum Apostolicarum super eorumdem Monasteriorum Commendis expeditarum, in quibus hujusmodi Monasteriorum cura, regimen, & administratio tàm in spiritualibus, quam temporalibus plenariè committitur, prætendunt jus instituendi, ac destituendi Priores, & Officiales Claustrales visitandi, corrigendi, statuendi, ordinandi, & exercendi ea, quæ institutum regulare contingunt, eorumdemque Commendatariorum nonnulli non contenti reditibus, ac fructibus, quorum majorem partem ex opulentioribus dicti Ordinis Monasteriis colligunt, in alienam insuper messem veluti in electiones, ac depositiones Priorum, ac Subpriorum, aliorumque Officialium, ac etiam in Visitationes, & Monachorum correctiones falcem mittere præsumentes prædicta privilegia, & Constitutiones Apostolicas contemptui habent in grave ejusdem Claudii Abbatis, imò universi Ordinis prædicti jurium præjudicium.

§. 2. Quare idem Claudius Abbas Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Claudium Abbatem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet in- Confirmat prout in rub.

nodatus

nodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio inhærentes præallegatorum Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum privilegiis Ordini Cisterciensi hujusmodi concessis, ac decreto ejusdem S. Concilii Tridentini, ac resolutionibus aliàs desuper factis Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, decernimus, ac statuimus non licere Commendatariis, Priores, Subpriores, aut Officiales Claustrales instituere, ac destituere, visitare Monachos, eosdemque corrigere, nec facultates eisdem in literis Apostolicis concessas, & expressas prout supra ad ea, quæ institutum regulare concernunt, ac tenore prælibatorum privilegiorum, & S. Concilii dispositione Monastico regimini relinquuntur, trahi posse, ac debere.

Executores deputat.

§. 3. Ideoque dilectis Filiis nostris, & Sedi prædictæ Nunciis, sive etiam locorum Ordinariis, vel dicti Ordinis Conservatoribus per easdem præsentes injungimus, ut quotiescumque requisiti fuerint ab hujusmodi vexationibus, ac violentiis manifestis Commendatarios per censuras, & alia juris remedia, implorato etiam, si opus fuerit, brachii Secularis auxilio cohibeant, & compescant. Salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari sicque in eisdem præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P An. 10. die 25. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 25. Septemb. 1654. Pontificatus Nostri Anno decimo.

Decretum super Administratione Cellerariorum Congregationis Cassinensis.

Diuturna experientia compertum est, Monasteria Congregationis Cassinensium, tunc maximo bonorum temporalium incremento floruisse, cùm Cellerarii demandatam sibi Oeconomicam curam non pro suo arbitrio, & auctoritate, sed consulto in omnibus proprio Abbate, eoque dirigente fideliter administrarunt, inutiles resecando sumptus, à profusis munerum largitionibus abstinendo, necnon Animalium, & Agriculturæ industriam non in sui, sed Monasteriorum commodum, & utilitatem convertendo; exactasque pecunias Depositario integrè tradendo in communi arca asservandas: Ad quod etiam multum semper contulit eorum Prælatorum vigilantia, qui rationes introitus, & exitus sedulò, ac frequenter subducentes, præmisso diligenti examine ne quid fraudis vel præjudicii intervenerit, omnia ad fidelem calculum revocarunt, prout Constitutiones Apostolicæ, ac ejusdem Ordinis Statuta providè disponunt. Verùm quia in quibusdam Monasteriis tàm salubres ordinationes, Cellerariorum incuria, & quandoque etiam malitia, nimiaque Superiorum Indulgentia negliguntur, & timendum est, nè, si hujusmodi malum subrepat, tractu temporis eorumdem Monasteriorum ruina subsequatur, ideò.

Sanctissimus D.N. audito voto Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ innovando imprimis Constitutionem san. mem. Clementis VIII. sub die 6. Martii 1593. eidemque pro firmiori contentorum observantia graviores pœnas addendo prohibet omnibus, & singulis Cellerariis, aliisque eorum Ministris, sive Monachis, sive Commissis, quibus bonorum administratio quocumque modo incumbit, quo minùs audeant reditus, ac proventus supprimere, vel minuere, rerum quarumcumque pretium alterare; negotiationibus sese immiscere, animalium, seu agriculturæ industrias sibi appropriare, aut munera contra formam præfatæ Constitutionis elargiri, sub pœna privationis Officiorum, vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis eo ipso incurrenda, à qua, præterquam à Sede Apostolica, dispensari non valeant: obstringendo Abbates, quatenus, cùm primum ipsis de hujusmodi transgressionibus innotuerit, ad executionem præfatarum pœnarum nulla interposita mora procedant, aliàs eisdem ipsi pœnis subjaceant, ac dignitate Abbatiali priventur.

§. 2 Insuper ut omnes pecuniæ quacumque ex causa ad Monasterium pertinentes, à Cellerariis dietim, prout exiguntur, Depositario consignentur, & in arcam deponantur duabus clavibus diversis obseratam, quarum altera penes Cellerarium altera verò penes eumdem Depositarium asservari debeat: arca verò ipsa unà cum rationum Codice in Abbatia, tamquam in loco tutiori, & sub oculis ejusdem Abbatis custodiatur, à qua nec obulus quidem extrahi possit, nisi præcedente mandato in scriptis Cellerarii non quidem sibi, sed iis directo, quibus pecuniæ persolvendæ fuerint, expressa causa, & summa necnon manu etiam Abbatis firmato, cujus tenor de verbo ad verbum in destinato libro registretur. Quod si Abbatem fortè abesse contigerit tàm Codex, quàm Arca, Superioris Monasterii custodiæ committatur.

§. 3. Computa jura introitus, & exitus, tàm quoad pecunias, quàm victualia quæcumque, aliaque omnia in ipsius Monasterii quotidianas necessitates expensa, consumpta, aut distributa, singulo quoque mense, quæ verò in agrorum culturam, aut fructuum recollectionem, quolibet trimestri, Abbati, Priori, ac Decanis fideliter exhibeantur, quibus præfati non modo se subscribant, sed etiam juramento confirment, singula diligenter examinasse, nihilque in iis fraudis contra formam præsentis Decreti invenisse. Quod si qui defraudasse, & veritatem proventuum, & expensarum non expressisse inventi fuerint, nedum incurrant pœnas superiùs expressas absque ulla spe impetran-

dæ

dæ dispensationis, verùm etiam de furto, ac perjurio puniantur.

§. 4. Quæ omnia ut exactiùs observentur, Sanctitas Sua PP. Visitatoribus seriò injungit, quatenus in eorum visitatione super præmissis diligente inquirant, & si quid in contrarium commissum aut omissum repererint, contrafacientes in prænarratas pœnas incidisse, & à suis Officiis suspensos respectivè declarent, donec in primo futuro Congressu Dietæ, vel Capituli ad executionem pœnarum, ut supra, inflictarum procedatur: sub pœna pariter privationis dignitatis Abbatialis, necnon vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa seu alia consequenda, rehabilitatione Sedi dumtaxat Apostolicæ reservata, ab ipsis quoque Visitatoribus incurrenda.

§. 5. Et quia fidele servitium, & accurata in executione præmissorum diligentia tunc sperari poterit, si Cellerarii cùm gravitate morum, tum vitæ probitate conspicui fuerint: Ea propter Sanctitas Sua mandat Abbatibus, ut in hujusmodi deputationibus faciendis audito priùs consilio Seniorum nonnisi Religiosum gravem, probatum, ac inter Decanos adscriptum Definitoribus, aut Regimini admovendum proponant, quemque aptiorem esse secundùm Deum judicaverint, ac talem proprio juramento in scriptis attestentur; Secus dicta deputatio nulla sit eo ipso, & Prælati in proxima Dieta, vel Capitulo debitè puniantur. Romæ die nona Januarii 1654.

